

مۇقائىسى لايىھەلىگۈچى: مەھمەت نەزىر

پارىژ بۇۋى مەريەم چىركاۋى

ھېۋگۇ (فىرانسىيە)

پارىژ بۇۋى مەريەم چىركاۋى

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

دۇنياۋى مەشھۇر ئەسەر

پارىژ بۇۋى مەريەم چىركاۋى

ھېۋگۇ (فىرانسىيە)

ISBN 978-7-228-14230-9

9 787228 142309 >

定价: 73.00 元

ھېۋگو (فرانسىيە)

پارىژ بۇۋى مەريەم چىركاۋى

تەرجىمە قىلغۇچى: ئىمىن ئەھمىدى

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

巴黎圣母院: 维吾尔文/ (法) 雨果 (Hugo,V.) 著; 伊明·艾合买提译. — 乌鲁木齐: 新疆人民出版社, 2011.7
ISBN 978-7-228-14230-9

I. ①巴... II. ①雨... ②伊... III. ① 长篇小说 — 法国 — 近代 IV. ① I565.44

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2011)第056171号

责任编辑	阿扎提·阿里玛斯
责任校对	沙娜瓦尔, 再米拉
封面设计	买买提·诺比提
出版发行	新疆人民出版社
电 话	0991-2827472
地 址	乌鲁木齐市解放南路348号
邮 编	830001
印 刷	新疆新华印刷厂
经 销	新疆维吾尔自治区新华书店
开 本	880×1230毫米 1/32开本
印 张	27.5
版 次	2011年7月第1版
印 次	2011年7月第1次印刷
印 数	1—3000
定 价	73.00 元

كىرىش سۆز

«پارىژ بۇۋى مەريەم چېركاۋى» نىڭ ئاپتورى ۋىكتور ھيۇگو (1802 — 1885) فرانسىيە ئەدەبىيات تارىخىدىكى ئەڭ ئۇلۇغ يازغۇچىلارنىڭ بىرى، فرانسىيە رومانىزم ئەدەبىيات ھەرىكىتىنىڭ داھىيسى، باشقىلارنىڭ ئاتىغىنىدەك «فرانسىيەنىڭ شېكسپېرى». ھيۇگو 1802 - يىلى 26 - فېۋرالدا فرانسىيەنىڭ بېسانسون دېگەن يېرىدە ئوفىتسېر ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. دادىسىغا ناپولېئوننىڭ ئاكىسى، ئىسپانىيە پادىشاھى جوسېف بوناپارت گېنېراللىق ئۇنۋانى بەرگەن بولۇپ، ئۇ پادىشاھنىڭ يېقىن ئەمەلدارى بولغان. ھيۇگو بالىلىق چاغلىرىدىلا دادىسىغا ئەگىشىپ ئىتالىيە، ئىسپانىيە قاتارلىق دۆلەتلەرگە بارغان، 1814 - يىلىغا كەلگەندە پارىژدا ئولتۇراقلاشقان. ھيۇگو كىچىكىدىنلا تالانتلىق، ئەقىللىك بالا بولغاچقا، توققۇز يېشىدىن باشلاپ شېئىر يازغان، ئون بەش يېشىدا يازغان «كىتاب ئوقۇشنىڭ شادلىقى» فرانسىيە باكلاۋۇر ئىنستىتۇتىنىڭ مۇكاپاتىغا ئائىل بولغان. يىگىرمە يېشىدا ئېلان قىلىنغان شېئىرلار توپلىمى «مەدھىيە ۋە ژۇرنال» پادىشاھ لۇئى XVIII نىڭ يىللىق پۇلىغا ئېرىشكەن. ئائىلىسىنىڭ تەسىرى تۈپەيلى، ئۇنىڭ دەسلەپكى مەزگىلىدە يازغان شېئىرلىرىدا موناخىزم ۋە روھانىيلىق مەدھىيەلەنگەن. تۇنجى رومانى «ھان ئىسلاند» يازغۇچى نوتىيەنىڭ ئالقىشىغا سازاۋەر بولغان. نوتىيە بىلەن تونۇشۇش ئارقىلىق، ھيۇگو ئىجادىيەتتە رومانىزمغا يۈزلىنىپ، تەدرىجىي رەۋىشتە رومانىزم ئېقىمىنىڭ سەركەردىسى بولۇپ قالغان. ھيۇگو 1827 - يىلى ئۆزى ئىجاد

قىلغان دراما «كلونۇبەر»غا ئۇزۇن بىر پارچە كىرىش سۆز، يەنى رومانىزىملىق ئېقىمىنىڭ مەشھۇر ئەدەبىيات - سەنئەت خىتابنامىسىنى يازغان. ئۇ كىرىش سۆزدە چىنلىق، ياخشىلىق، گۈزەللىك بىلەن ساختىلىق، رەزىللىك، خۇنۇكلۇكنى سېلىشتۇرۇشنىڭ پىرىنسىپلىرىنى ئوتتۇرىغا قويغان. كلاسسىزىملىق سەنئەت قاراشلىرىغا قارشى چىقىپ، رومانىزىملىق ئەدەبىياتىنىڭ تەشەببۇسلىرىنى تەرغىب قىلغان. كىرىش سۆز فىرانسىيە ئەدەبىي تەتقىدچىلىك تارىخىدا مۇھىم ئورۇننى ئىگىلىگەن. دراما ئوينالغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭغا يېزىلغان كىرىش سۆز ئەدەبىيات تارىخىدىكى دەۋر بۆلگۈچ ھۆججەتكە ئايلانغان ھەمدە فىرانسىيە رومانىزىملىق ئەدەبىياتىنىڭ تەرەققىياتىنى تېزلىتىشتە غايەت زور رول ئوينىغان.

ھيۇگو ياش ۋاقتىدىن باشلاپلا جەمئىيەتنىڭ ئالغا ئىلگىرىلىشى ئۈچۈن كۈرەش قىلىدىغان يولنى تاللاپ، 19 - ئەسىردىكى فىرانسىيەدە يۈز بەرگەن بارلىق زور ۋەقەلەرنىڭ ھەممىسىنى بېشىدىن كەچۈردى. 1830 - يىلى 7 - ئايدا «ئىيۇل ئىنقىلابى» پارتلاپ، قايتا تىرىلگەن فېئودال بوربون خانىدانلىقى ئاغدۇرۇلدى. ھيۇگو ئىنقىلابنى چىن قەلبىدىن قوللىدى، ئىنقىلابچىلارنى قىزغىنلىق بىلەن مەدھىيەلىدى. «فېئودال ئىنقىلابى» باشلانغاندا، ھيۇگو ئاللىقاچان تەۋرەنمەس جۇمھۇرىيەتچىلەردىن بولۇپ قالغان بولغاچقا، ئاساسىي قانۇن تۈرگۈزۈش يىغىنىنىڭ ئەزالىقىغا سايلاندى، شۇنداقلا فىرانسىيە خەلق پارلامېنتىدىكى سوتسىيالىستىك دېموكرات سول ئېقىمىدىكىلەرنىڭ رەھبىرى بولدى. كېيىنچە، لۇئى بوناپارت سىياسىي ئۆزگىرىش قوزغىدى. ھيۇگو دەرھال بايانات ئېلان قىلىپ، سىياسىي ئۆزگىرىشكە قارشى چىقتى ھەمدە جۇمھۇرىيەتچىلەر تەشكىللىگەن سىياسىي ئۆزگىرىشكە قارشى قوزغىلاڭغا قاتناشتى. بىراق، قوزغىلاڭ مەغلۇپ بولدى. لۇئى

بوناپارت تەختكە چىقىپ، فىرانسىيە ئىمپېرىيەسىنى قۇردى. تېررورلۇق سىياسىتىنى يولغا قويۇپ، قارشىلىق كۆرسەتكەنلەرنى شەپقەتسىزلىك بىلەن باستۇردى. ھيۇگو بىر يۈز يىلغا قېچىپ كېتىشكە مەجبۇر بولدى. ئۇ ئون توققۇز يىلغا سوزۇلغان سەرگەردانلىق تۇرمۇشتا، باشتىن - ئاياغ جەڭگىۋارلىقنى ساقلىدى، ئىجادىيەتنى بوشاشتۇرمىدى. ئاچچىق سىياسىي كىنايە بىلەن ناپولىئون III نىڭ مۇستەبىت ھۆكۈمرانلىقىغا شىددەتلىك ئوت ئاچتى. مۇشۇ مەزگىلدە ئۇ تەسىرى زور بىر تۈركۈم ئەسەرلەرنى ئىجاد قىلدى. پەقەت بىر يۈز ئەللىك كۈن ۋاقىت ئىچىدىلا، تىرىشچانلىق بىلەن قەلەم تەۋرىتىپ «تەقدىر تېرىلوگىيەسى» نىڭ بىرى بولغان «پارنىز بۇۋى مەريەم چېركاۋى» نى يېزىپ تاماملىدى (ئۇنىڭ قالغان ئىككىسى «خارلانغانلار» بىلەن «دېڭىزدىكى مېھنەتكارلار» ئىدى). بۇ ئارقىلىق دۇنيادا كەمدىن - كەم ئۇچرايدىغان تالانت ئىگىسى بولۇش سۈپىتى بىلەن، ئۆزىنىڭ چوڭقۇر قاتلاملىق بەدىئىي ماھارىتىنى تەلتۆكۈس ئىپادىلەپ بەردى.

«پارنىز بۇۋى مەريەم چېركاۋى» ھيۇگونىڭ رومانىزىملىق ئالاھىدىلىك بىلەن تويۇنغان كاتتا رومانى. روماننىڭ سۈرئەتلىرى مۇرەككەپ، جىددىي ۋە جانلىق، ئەقىلنى لال قىلىدىغان دەرىجىدە ئۆزگىرىشچان، دىراماتىك خۇسۇسىيەتكە باي، رىۋايەت تۈسىگە ئىگە بولۇپ، تۆت يۈز يىل بۇرۇنقى فىرانسىيە پادىشاھى لۇئى IX ھۆكۈمرانلىق قىلغان مەزگىلدىكى تارىخىي چىنىقلىقنى بەدىئىي يوسۇندا قايتا ئىپادىلەپ بەرگەن. ئوردا بىلەن دىنىي جەمئىيەتنىڭ قانچىلىك دەرىجىدە ئېغىز - بۇرۇن يالىشىدىغانلىقى، خەلق ئاممىسىنى قاڭغىر قاقشىتىدىغانلىقى شۇنداقلا خەلق ئاممىسىنىڭ بۇ ئىككى رەزىل كۈچ بىلەن ئېلىپ بارغان باتۇرلۇق كۈرەشلىرىنى نامايان قىلغان. رومان سېلىشتۇرما ئىجادىيەت ئۇسۇلىدىن تولۇق پايدىلىنىپ، دىننىڭ ساختىلىقىنى پاش قىلغان، تەركىدۇنياچىلىقنىڭ بىتچىت

بولغانلىقىنى جاكارلىغان. تۆۋەن قاتلامدىكى ئەمگەكچى خەلقنىڭ ئاق كۆڭۈللۈكىنى، دوستلۇقى ۋە مۇھەببىتىنى، ئۆزىنى قۇربان قىلىش بەدىلىگە باشقىلارنى قۇتۇلدۇرىدىغان ئالىيجاناب روھىنى مەدھىيەلىگەن. روماندىن ھىۋگوننىڭ ئىنسانپەرۋەرلىك ئىدىيەسىنىڭ شانلىق نۇرى چاقناپ تۇرىدۇ.

«پارنىز بۇۋى مەريەم چېركاۋى» دا ئوقۇرمەننىڭ قەلبىنى زىلزىلىگە كەلتۈرىدىغان بىر ھېكايە بايان قىلىنىدۇ: 1482 - يىلى پارنىز بۇۋى مەريەم چېركاۋىدا تاشقى قىياپىتى ۋە مىجەز - خاراكتېرى بىر - بىرىگە مۇتلەق ئوخشىمايدىغان ئىككى ئادەم تۇرمۇش كەچۈرگەن بولۇپ، ئۇلارنىڭ بىرى خوجاين، يەنە بىرى مالاي. مۇنداقچە ئېيتقاندا، بىرى سالاپەتلىك ياردەمچى ئېپىسكوپ كلاۋدې، يەنە بىرى تەق - تۇرقى بەتبەشرە، قوڭغۇراق چالدىغان كۋاسمىدو. سىرتقى قىياپىتىدىن نومۇسچان كۆرۈنىدىغان، ئىچكى دۇنياسى رەزىللىك بىلەن تولغان كلاۋدې كوچا - كويىدا ئويۇن كۆرسىتىپ جان باقىدىغان سىگان قىزى ئەسمېرالداغا يامان نىيەتتە بولىدۇ. بىر كۈنى كېچىدە كۋاسمىدونىڭ كۈچىدىن پايدىلىنىپ ئۇ قىزنى بۇلاپ قاچماقچى بولىدۇ. قەددى - قامەتلىك، ياش كاپىتان فوبۇس سىگان قىزى ئەسمېرالدانى قۇتۇلدۇرۇۋالىدۇ. ئەسمېرالدا ئۇنىڭغا ئاشىق بولۇپ قالىدۇ. ئىككىيلەن خالىي بىر جايىنى تېپىپ كۆرۈشۈۋاتقاندا، ھەسەتخورلۇق ئوتىدا ئۆرتىنىۋاتقان كلاۋدې پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ كاپىتان فوبۇسنى زەخمىلەندۈرىدۇ ھەمدە گۇناھنى ئەسمېرالداغا دۆڭگەپ قويىدۇ. ئەسمېرالدا سوت مەھكىمىسى تەرىپىدىن ئۆلۈم جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنىدۇ. جازانى ئىجرا قىلىدىغان چاغدا، ئەسمېرالداغا يوشۇرۇن كۆيۈپ بۈرگەن كۋاسمىدو كۆكرەك كېرىپ چىقىپ، ئۇنى قۇتۇلدۇرىدۇ ۋە بۇۋى مەريەم چېركاۋىغا ئورۇنلاشتۇرۇپ قويىدۇ. لېكىن، ئىچى يامان كلاۋدې دىنىي جەمئىيەتنى كۈشكۈرتۈپ، ئەسمېرالدانى ئايال پېرىخون قاتارىغا چىقىرىدۇ. سوت مەھكىمىسىمۇ بۇۋى مەريەم

چېركاۋىنىڭ پاناھلانغۇچىلارغا پاناھلىنىش ھوقۇقى بېرەلەيدىغان، مۇقەددەس جاي ئىكەنلىكىدەك قائىدىگە ھۆرمەت قىلماي، ئەسمېرالدانى قولغا ئېلىشنى قارار قىلىدۇ. ئەسمېرالدا بىلەن جاپادىمۇ، ھالاۋەتتىمۇ بىللە بولغان تۆۋەن قاتلامدىكى ئەزىمەتلەر ئۇنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن ئاتلىنىدۇ. كۋاسمىدو ئۇلارنى ئەسمېرالدانى قولغا ئېلىش ئۈچۈن كەلگەن ھۆكۈمەت ئەسكەرلىرى دەپ ئويلاپ، جان - جەھلى بىلەن ئېلىشىدۇ. ئاخىرىدا، پادىشاھ لۇئى IX بۇۋى مەريەم چېركاۋىغا ھۇجۇم قىلىش ئۈچۈن ئەسكەر ئەۋەتىدۇ. كلاۋدى توپىلاڭدىن توقچا ئوغرىلاپ، ئەسمېرالدانى ئەپقاچىدۇ، ئۇنى ئۆزىنىڭ ھايۋانىي نەپسىنى قاندۇرۇشقا زورلايدۇ. ئەسمېرالدا ئۇنىڭغا بوي بەرمەيدۇ. كلاۋدى ئۇنى ھۆكۈمەت ئەسكەرلىرىگە تۇتۇپ بېرىپ، بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ قوڭغۇراق بىناسىنىڭ ئۈستىدىن ئەسمېرالدانىڭ دارغا ئېسىلغانلىقىنى تاماشا قىلماقچى بولىدۇ. كلاۋدىنىڭ رەزىل قىلمىشىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن كۋاسمىدو بۇ ئەھۋالغا چىداپ تۇرالماي، غەزەپ ۋە نەپرەت ئىچىدە ئۆزىنى بېقىپ چوڭ قىلغان ياردەمچى ئېپىسكوپنى بىنادىن ئىتتىرىۋېتىدۇ. ئاندىن ئۆزى يالغۇز قەبرىستانلىققا بېرىپ، ئەسمېرالدانىڭ جەستىنى ئىزدەپ تاپىدۇ ۋە ئۇنىڭ يېنىدا يېتىپ ئۆلۈپ كېتىدۇ. كىشىلەر بىرنەچچە يىلدىن كېيىن، قەبرىستانلىقتىكى بىر گەمە ئۆيگە كىرىپ بىر ئەر بىلەن بىر قىزنىڭ بىر - بىرىنى قۇچاقلاپ ياتقان ھالەتتىكى سۆڭەكلىرىنى ئۇچرىتىدۇ. بۇ دەل كۋاسمىدو بىلەن ئەسمېرالدا بولۇپ چىقىدۇ. ھېۋگو بۇ روماندا، رېئال دۇنيا ئۈستىدىن ئىسيان كۆتۈرگەن سىگان قىزى ئەسمېرالدا بىلەن بەتبەشرە مەجرۇھ كۋاسمىدونى چىنلىق، ياخشىلىق، گۈزەللىكنىڭ سىمۋولى سۈپىتىدە ئوقۇرمەنلەرگە سۇندۇ؛ ياردەمچى ئېپىسكوپ كلاۋدى بىلەن ئاقسۆڭەك ھەربىي فوبۇسنى ساختىلىق، رەزىللىك، خۇنۇكلۇكنىڭ تىپى قىلىپ كۆرسىتىدۇ. ئىككىسىنى

رەھىمسىزلىككە، ساختا روھ ۋە جىنايى ھاۋايى - ھەۋەسكە ۋەكىل قىلىپ تەسۋىرلەيدۇ. مەيلى كلاۋدى ياكى فوبۇس بولسۇن، مەيلى كۋاسمىدو ياكى ئەسمېرالدا بولسۇن، ئۇلار مۇتلەق رەۋىشتە ئىچكى دۇنياسىدىكى پارچىلىنىش بىلەن توقۇنۇش، شۇ چاغدىكى ئىلاھىي قۇدرەت بىلەن ئىنسانىي ھوقۇق، ئادالەت بىلەن رەزىللىك، نادانلىق بىلەن ئويغىنىش ھەمدە زۇلمەتلىك تۈزۈم بىلەن ئىنسانپەرۋەرلىك ئوتتۇرىسىدىكى ھايات - ماماتلىق ئېلىشىشنى باشتىن كەچۈرىدۇ ۋە ئاخىرىغا بېرىپ پاجىئەلىك قىسمەتكە دۇچار بولىدۇ. ھىۋگو تىللاردا داستان قىلىشقا ئەرزىيدىغان ۋەقەلىك بىلەن جانلىق ۋە رەڭدار دراماتىك كۆرۈنۈشنى ئورگانىك ھالدا بىرلەشتۈرۈپ، روماننىڭ كۆرۈشچانلىقىنى كۈچەيتكەن، شۇنداقلا قويۇق رومانىكىلىق ئۇسلۇب ئارقىلىق ئۆزئارا يورۇتۇش، سېلىشتۇرۇش ئۇسۇلىنى قوللىنىپ، ئەسەرنىڭ بەدىئىي تەسىرلەندۈرۈش ئىقتىدارىنى ۋايىگە يەتكۈزگەن.

«پارثر بۇۋى مەريەم چېركاۋى»دا تەسۋىرلەنگىنى تىپىك تىراگېدىيە: دەھرىيلىكتە ئۇچىغا چىققان شاللاق ياردەمچى ئېپىسكوپ كلاۋدى خۇدانىڭ ھېكمەتلىرىگە ئىشەنمەيدۇ، كىمياگەرلىككە ئىشىنىدۇ. ھاۋايى - ھەۋەسنىڭ تۈرتكىسىدە ئۆزى خالىغان ئىشنى قىلماقچى بولىدۇ. ئەڭ ئاخىرىدا ئۆزىنى ۋە ئۆزى سۆيگەن ياكى سۆيىمگەن ئادەملەرنىڭ ھەممىسىنى ئۈزۈل - كېسىل ۋەيران قىلىدۇ. بۇ بىرىنچى تىراگېدىيە. ھەققانىي ۋە ئاق كۆڭۈل كۋاسمىدو تۇغما بەتبەشرە ۋە ئەمالىقى، گاسلىقى تۈپەيلى بۇۋى مەريەم چېركاۋىغا ھۇجۇم قىلىپ كەلگەن ئەزىمەتلەرنىڭ ئەسمېرالدانى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن كەلگەنلىكىنى بىلمەيدۇ. شۇڭا، چېركاۋ ئالدىدىكى مەيداندا ئۇلارنىڭ ئالدىنى توسايدۇ. بۇنى ئاز دېگەندەك، ئەسمېرالدانى تۇتۇش ئۈچۈن كەلگەن ھۆكۈمەت ئەسكەرلىرى بىلەن بىللە ئۇلارغا ئالدى - كەينىدىن زەربە بېرىدۇ. نەتىجىدە، تۆۋەن قاتلامدىكى بۇ «يارىماس

پۇقرالار» نىڭ ئومۇميۈزلۈك يوقىلىشىغا سەۋەب بولىدۇ. بۇ ئىككىنچى تراگېدىيە. بىگۇناھ سىگان قىزى ئەسمېرالدا جاھىل، زۇلمەتلىك كۈچ تەرىپىدىن ئېچىنىشلىق ھالدا نابۇت قىلىنغان جاپاكەش ئاۋامنىڭ ئەزاسى بولۇش سۈپىتىدە ئۇلارنىڭ ئەڭ جانلىق، ئەڭ تەسىرلىك ئوبرازغا ۋەكىللىك قىلىدۇ. لېكىن، ئۇ ئۆزىنى قانداق ئاقىلىشىدىن، شۇنداقلا ئادالەتنى ياقلايدىغان ئادەملەرنىڭ ئۇنى قۇتۇلدۇرۇۋېلىش ئۈچۈن كۆرسەتكەن قانچىلىك تىرىشچانلىقىدىن قەتئىينەزەر، يەنىلا دارغا ئېسىلىش تەقدىرىدىن قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ. بۇ ئۈچىنچى تراگېدىيە. «پارىز بۇۋى مەريەم چېركاۋى» ئىنسان قەلبىنى زىلزىلىگە كەلتۈرىدىغان پاساھەت بىلەن، شۇ زۇلمەتلىك دەۋردىكى جىمىكى ئاۋام پۇقرالار ھەرگىز قۇتۇلالمايدىغان تراگېدىيەنى يورۇتۇپ بېرىدۇ. ھالبۇكى، قاتمۇقات قاراڭغۇ پەردە ئارقىسىغا يوشۇرۇنۇپ تۇرغان پادىشاھ لۇئى XI دەل مۇشۇ تراگېدىيەدىكى ئەڭ چوڭ قاتىل، ئۇ ۋەكىللىك قىلغان زۇلمەتلىك كۈچ تەرىپىدىن رەھىمسىزلەرچە نابۇت قىلىنغان بىگۇناھ پۇقرا دەل مۇشۇ تراگېدىيەدىكى باش پېرسوناژ.

«پارىز بۇۋى مەريەم چېركاۋى» غا ئارقا كۆرۈنۈش بولغان بۇۋى مەريەم چېركاۋى گوت ئۇسلۇبىدىكى بىناكارلىق سەنئىتىنىڭ خەزىنىسى. ھيۇگو ئۆسمۈرلۈك چېغىدىن تارتىپ ئۇنىڭغا ئىچ - ئىچىدىن كۆيگەن، قىزىققان، ياشلىق دەۋرىدە ئۇنى تەتقىق قىلىشقا كىرىشكەن. ئۇ ئاز دېگەندىمۇ ئۈچ يىل ۋاقىت سەرپ قىلىپ، ئوتتۇرا ئەسىردىكى فىرانسىيە جەمئىيىتى بىلەن تونۇشقان، بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ بۇلۇڭ - پۇچقاقلرىغا كۆپ قېتىم كىرگەن. مۇناسىۋەتلىك ماتېرىياللارنى ئەتراپلىق ئۆگەنگەن، فىرانسىيەلىكلەر شان - شەرەپ ھېس قىلىدىغان بۇ قەدىمىي بىنا ئۆزىگە جۇغلانما قىلغان مەخپىيەتلىكلەرنىڭ ھەممىسىنى ئومۇميۈزلۈك ئىگىلىگەن. مۇشۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ «پارىز بۇۋى مەريەم چېركاۋى» دەك مۇشۇنداق كاتتا

ئەسەرنى ئىجاد قىلىشىغا ئاساس سالغان. ھيۇگو ئۆزى بىۋاسىتە ھېس قىلغان ئىنچىكە تەپسىلات ۋە نازۇك تەسىراتلارنىڭ ياردىمىدە روماندىكى بۇ مەشھۇر بىناغا ھاياتىي كۈچ بەرگەن. بۇۋى مەريەم چېركاۋى ئۇنىڭ پاساھەتلىك قەلىمى ئاستىدا پەۋقۇلئاددە جانلىق بىر شەيئىگە ئايلانغان. روماننىڭ ئەڭ مۇنەۋۋەر، ۋەكىللىك ئەسىرى ھېسابىدىكى بۇ ئەسەر — «پارىژ بۇۋى مەريەم چېركاۋى» ئاپتورنىڭ ئۇنى ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ئەسلىي قىياپىتىگە مۇۋاپىقلاشتۇرۇشتىن ئىبارەت ھەقىقىي ئىپادىلەش ماھارىتىنى، شۇنداقلا ئوتتۇرا ئەسىر فىرانسىيە جەمئىيىتىنىڭ تۇرمۇش كارتىنىسىنى ئۆزىگە مۇجەسسەملىگەن. روماننىڭ شەكىل، تەسىرلىك سۈزىتى، جانلىق كۆرۈنۈش ئارقىلىق گۈزەل ھەمدە سەلتەنەتلىك بولغان تەقدىر سىمفونىيەسىنى يازغان.

ھيۇگونىڭ ئەدەبىي ئىجادىيەت ھاياتى ئاتىشى يىلدىن ئۇزاق داۋام قىلدى، ئىجادىيەت كۈچى ئاجىزلىمىدى. پۈتكۈل ئۆمرى ۋە ئىجادىي پائالىيىتىدە ئىنسانىيەت ۋەزەزلىك، زوراۋانلىققا قارشى تۇرۇش، مۇھەببەت ئارقىلىق «رەزىللىك»نى تىزگىنلەش ئىزچىل رەۋىشتە يېتەكچى ئورۇندا تۇردى. 19 - ئەسىر فىرانسىيەدىكى ئەڭ مەشھۇر يازغۇچى، ئەدەبىي تەنقىدچى، سىياسىي ئوبزورچى، شېئىرىيەتتىكى ئىسلاھاتچى، روماننىڭ دىراممىنىڭ قۇرغۇچىسى ھيۇگو ناھايىتى كۆپ ئەسەر يازدى. ئەدەبىياتنىڭ ھەر خىل ژانىرى، جۈملىدىن شېئىر، دىراما، ھېكايە، ئەدەبىيات نەزەرىيەسى، سىياسىي ئوبزور قاتارلىقلارنى ھەممە يەرگە كېڭەيتتى. يىگىرمە ئالتە شېئىر توپلىمى، يىگىرمە توملۇق نەسرىي ئەسەرلىرى، ئون ئىككى توملۇق دىراما توپلىمى، يىگىرمە بىر توملۇق پەلسەپە ئەسەرلىرى بولۇپ، يەتمىش توققۇز تومدىن كۆپرەك ئەسىرى جامائەت بىلەن يۈز كۆرۈشتى.

ھيۇگو ئۆز ھاياتىدا دەۋرنىڭ ئالغا ئىلگىرىلەش ئېقىمىغا ئەگەشتى. ئۇ فىرانسىيە ئەدەبىيات تارىخىدىكى ئىنقىلابىي

ئىدىيەگە ئىگە ئۇلۇغ يازغۇچى. ئۇ ئۆز ئەسەرلىرىدە غەربلىكلەر بىلەن شەرقلىقلار بىردەك دۇچ كېلىدىغان زور ئىجتىمائىي تېمىلارنى، ئالايلۇق: مۇستەبىتلىك بىلەن ئىنسان ھوقۇقى، قانۇن بىلەن ھەققانىيەت، نامراتلىق بىلەن باياشاتلىق، ئىنقىلاب بىلەن ئىنسانپەرۋەرلىك قاتارلىقلارنى بەدىئىي زەۋىشتە يورۇتۇپ بەرگەنلىكى ئۈچۈن، جۇڭگولۇق ئوقۇرمەنلەر ئۇنى ئۆزىگە ئىنتايىن يېقىن كۆرىدۇ. ئەينى ۋاقىتتا ئۇ يەنە سەگەك ئىجتىمائىي ئاڭ، رېئال ئەھمىيىتى بار ئۆتكۈر تېمىلار، قايناپ تېشىۋاتقان ئىنسانپەرۋەرلىك تۇيغۇسى ۋە ئوتتەك كۆيۈپ تۇرغان ئۈمىدۋار غايە ئارقىلىق ئاددىي ئاۋامنىڭ قايغۇ - ھەسرەتلىرىنى، تىرىكشىشى ۋە ئارزۇ - ئارمانلىرىنى چىنلىق بىلەن جانلىق تەسۋىرلەپ بەردى. بۇ تەسۋىرلەر قوينىدىن شەرقلىقلار ئۆزىنىڭ سىياسىنى كۆرگەندەك بولدى، مەنىۋى جەھەتتە ئەسەر پېرسوناژلىرى بىلەن ئورتاق ھەمدەردلىك پەيدا قىلدى. ئەدىبلەر ئىچىدىكى ئەڭ مۇنەۋۋەر، ئەڭ ئۇلۇغ جامائەت ئەرپايى بولۇش سۈپىتى بىلەن، ئۇ ئۆمۈر بويى مۇستەملىكە، يېرىم مۇستەملىكە دۆلەت خەلقلىرىنىڭ مىللىي ئازادلىق كۈرەشلىرىنى قوللىدى؛ دېموكراتىيە ۋە جۇمھۇرىيەت پائالىيەتلىرىنى قوللىدى ۋە ئۇنى مەدھىيەلىدى. تاجاۋۇزچىلىق ئۇرۇشقا قارشى تۇردى. 1861 - يىلى ئەنگىلىيە، فىرانسىيە بىرلەشمە ئارمىيەسى يۈەنمىڭيۈەن باغچىسىنى ئوت قويۇپ كۆيدۈرۈۋەتكەندە، ھىۋگو نارازىلىق خەت ئېلان قىلىپ، ئەنگىلىيە، فىرانسىيە بىرلەشمە ئارمىيەسىنىڭ شەرق مەدەنىيىتىنى ۋەيران قىلىشتەك جىنايى قىلمىشىنى غەزەپ بىلەن ئەيىبلىدى. ئۇ ھەققانىي سۆزلەر بىلەن ئورنىدىن دەس تۇرۇپ: «فىرانسىيە ئىمپېرىيەسى بۇ قېتىمقى غەلىبىدىن يېرىم زالماڭغا ئىگە بولدى. ئۇ ساددىلىق بىلەن ئۆزىنى مۇشۇ مال - مۈلۈكنىڭ ھەقىقىي ئىگىسى چاڭلاپ، يۈەنمىڭيۈەن باغچىسىنىڭ شانۇشەۋكىتىدىن ئوغرىلاپ كەلگەن نەرسىلەرنى كۆرگەزمە قىلىۋاتىدۇ. مەن كۈنلەرنىڭ بىرىدە فىرانسىيەنىڭ

ئۆز جىنايىتىنى تونۇپ، بۇ بايلىقنى تالان - تاراج قىلىنغان
جۇڭگوغا قايتۇرۇپ بېرىشنى ئۈمىد قىلىمەن» دەپ يازدى.
ھيوگو فىرانسىيە خەلقىگە تەئەللۇق، ئەينى چاغنىڭ ئۆزىدە
ئۇ پۈتۈن دۇنيا خەلقىگە تەئەللۇق. ئۇنىڭ ئۇلۇغ روھى، ئۆلمەس
ئەسەرلىرى پۈتكۈل ئىنسانىيەتنىڭ ئورتاق بايلىقى.

تەھرىر ھەيئىتى

مۇندەرجە

بىرىنچى قىسىم

بىرىنچى باب 3

1. زال 3

2. پېررې گرىنگورى 29

3. كاردىنال جانابلىرى 45

4. خوجاين ياكوئىس كوپپېنول 58

5. كۋاسمىدو 73

6. ئەسمېرالدا 86

ئىككىنچى باب 93

1. چارىدېستىكى قاينامدىن سىللادىكى خادا تاشقىچە 93

2. گرىق مەيدانى 98

3. چىدىغانغا چىقارغان 102

4. كېچىدە ساھىبجامالنىڭ ئىزىغا چۈشۈپ تاپقان

ئاۋازچىلىك 120

5. «ئاۋازچىلىك ...» نىڭ داۋامى 128

6. چېقىلغان ئىدىش 131

7. توي كېچىسى 166

ئۈچىنچى باب 183

1. بۈۋى مەريەم چېركاۋى 183

2. پارىژغا نەزەر 199

242	تۆتىنچى باب
242	1. ئاق كۆڭۈل ئادەملەر
248	2. كىلاۋدې فىروللو
256	3. بۇۋى مەريەم چېركاۋىدىكى قوغغۇراق چالغۇچى
268	4. ئىت ۋە ئۇنىڭ ئىگىسى
270	5. كىلاۋدې فىروللونىڭ داۋامى
281	6. نەزەردىن چۈشكەنلەر

283	بەشىنچى باب
283	1. ساينت مارتىن موناستىرىنىڭ باشلىقى
301	2. «بۇ بىرى يەنە بىرىنى يەۋىتىدۇ»

331	ئالتىنچى باب
	1. قەدىمكى دەۋر ئەدلىيە ساھەسىگە ئادىل باھا بېرىش
331	كېرەك
348	2. چاشقان كامىرى
355	3. كۆممىقوناق قوتۇرمىچى ھەققىدە ھېكايە
387	4. بىر تامچە ياشقا بىر تامچە سۇ
	5. كۆممىقوناق قوتۇرمىچى ھەققىدىكى ھېكايىنىڭ
405	ئاخىرى

ئىككىنچى قىسىم

409	يەتتىنچى باب
409	1. ئوغلاققا تايىنىپ سىر ساقلىغاننىڭ خەتىرى
	2. پوپ بىلەن پەيلاسوپ بىر - بىرىگە ئوخشىمايدىغان
432	ئادەم
447	3. قوغغۇراق
450	4. تەقدىر

5. قارا كىيىملىك ئىككى ئادەم 472
6. كاپىتان فوبۇس شاتوپىر 481
7. ئالۋاستى روھانىي 487
8. دەرياغا قارايدىغان دېرىزە 499

سەككىزىنچى باب 516

1. خازانغا ئايلىنىپ قالغان تەڭگە 516
2. خازانغا ئايلانغان تەڭگىنىڭ داۋامى 531
3. خازانغا ئايلانغان تەڭگىنىڭ ئاخىرى 539
4. كۆپۈككە ئايلانغان ئارزۇ 544
5. ئانا 568
6. ھەر كالىدا ھەر خىيال 575

توققۇزىنچى باب 605

1. قىزىتما 605
2. دۈمچەك، يەكچەشمە، توكۇر 624
3. گاس 631
4. ساپال بىلەن خىرۇستال تەشتەك 635
5. قىزىل دەرۋازىنىڭ ئاچقۇچى 656
6. قىزىل دەرۋازا ئاچقۇچىنىڭ داۋامى 659

ئونىنچى باب 665

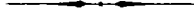
1. گرېنگورى بىرناردېن كوچىسىدا ئويلاپ تاپقان ئەپچىل چارە 665
2. تىلەمچى بولۇپلا كەتكىنە 683
3. ياشسۇن خۇشاللىق 687
4. كالانىپاي ئاغىنە 700
5. فىرانسىيە پادىشاھى لۇئىنىڭ تىلاۋەتخانىسى 735
6. كىچىك مەشئەل 787

7. شاتوپىر ياردەمگە كەلدى 789
- ئون بىرىنچى باب 792
1. پوپۇچ 792
2. «ئاق كىيىملىك پەرىزات» 846
3. فوبۇسنىڭ تويى 860
4. كۋاسمىدونىڭ تويى 862

Notre Dame De Paris

بىرىنچى قىسىم

بىرىنچى باب

1. زال

بۇنىڭدىن ئۈچ يۈز قىرىق سەككىز يىل ئالتە ئاي ئون توققۇز كۈن بۇرۇنقى بىر كۈنى پارىژ كونا شەھەر رايونى، ئۇنىۋېرسىتېت رايونى ۋە يېڭى شەھەر رايونىنىڭ ئۈچ قات سېپىلى ① دىكى قوغغۇراقلارنىڭ ھەيۋەتلىك ساداسى شەھەر ئاھالىسىنى ئۇيقۇدىن ئۇيغىتىۋەتتى.

ئەمەلىيەتتە، 1482 - يىلى 1 - ئاينىڭ 6 - كۈنى تارىختا ئەستىلىك بولغۇدەك بىرەر ئىش يۈز بەرگەن كۈن ئەمەس ئىدى. ئالتە ئاتار - ئاتمايلا پارىژ ئاھالىسىنى بىسەرەمجان قىلغان ئوپۇر - توپۇرنىڭمۇ يېزىپ قويۇشقا ئەرزىگۈدەك ھېچنېمىسى يوق ئىدى. چۈنكى، ئۇ كۈنى پىكارد^② لىقلار ۋە بۇرگۇندى^③ لىقلار شەھەرگە باستۇرۇپ كىرمىگەن، پوپلارنىڭ جەسەت ساندۇقىنى

① كونا شەھەر بۈگۈنكى كۈندە ئارالچە شەھەر دەپ ئاتىلىدۇ. ئۇ سېينا دەريا - سىنىڭ ئوتتۇرىسىغا جايلاشقان بولۇپ، پارىژنىڭ قەدىمىي باشلىنىش ئورنى. شەرقىي تەرىپىدە بۈۋى مەريەم چېركاۋى بىلەن ئەدلىيە سارىيى بار. ئۇنىۋېرسىتېت رايونى سېينا دەرياسىنىڭ سول قىرغىقىغا، يەنى جەنۇبىي قىرغىقىغا توغرا كېلىدۇ. يېڭى شەھەر رايونى سېينا دەرياسىنىڭ ئوڭ قىرغىقى، يەنى شىمالىي قىرغىقىدا بولۇپ، پارىژنىڭ ھازىرقى بىر قىسمى. ئوتتۇرا ئەسىردىكى پارىژدا ئۈچ قات قەلئە سېپىلى بار ئىدى.

② پىكارد — فىرانسىيەنىڭ شىمالىي رايونى، شۇ چاغلاردا فىرانسىيە ئويمانلىق - قىنىڭ شىمالىدىكى بىر ئۆلكە.

③ بۇرگۇندى — فىرانسىيەنىڭ غەربىي رايونى، قەدىمكى دەۋردە فىرانسىيە پادىشاھلىقىدىكى كىنەزلىكلەرنىڭ بىرى. پىكارد بىلەن بۇرگۇندىدا شۇ چاغلاردىكى كۈچلۈك فېئودال بەگلىك مەۋجۇت ئىدى.

كۆتۈرۈۋېلىپ كوچا ئايلىنىدىغان مۇراسىمۇ ئېلىپ بېرىلمىغان ياكى بولمىسا ئوقۇغۇچىلار لاستىكى ئۈزۈمزارلىققا توپلىنىپ ئالتوپىلاڭ كۆتۈرۈپمۇ يۈرمىگەن، ھۆرمەتكە سازاۋەر پادىشاھ ئالىيلىرىنىڭ شەھەرگە كىرىش مۇراسىمىمۇ ئۆتكۈزۈلمىگەن، ئەدلىيە ئەمەلدارلىرى ئوغرى جىنايەتچىنى دارغا ئاسىدىغان ئىشمۇ بولمىغانىدى. ھەتتا 15 - ئەسىردىكى ئالىپتە كىيىنگەن ۋە بېشىغا پەي تاقىغان بىرىنى ۋەزىپىگە تەيىنلەيدىغان داغدۇغىلىق مەنزىرىمۇ شەكىللەنمىگەنىدى. ناھايىتى كەلسە، ئىككى كۈن ئىلگىرىلا فلاندىر^① لىق ئەلچىلەر فلاندىر مەلىكىسى مارگېرت بىلەن ۋەلىئەھد^② نىڭ توپىنى ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن پارىژغا يېتىپ كەلگەنىدى، خالاس. بوربون كاردىنالى بۇ ئىشتىن شۇنداق خاپا بولدىكى، ئۆتى يېرىلىپ كەتكىلى تاس قالدى. شۇنداقتىمۇ پادىشاھنىڭ كۆڭلىنى ئېلىش ئۈچۈن، ئەپتىدىن سەھراللىق ئىكەنلىكى مانا مەن دەپ چىقىپ تۇرىدىغان فلاندىرلىق ئەلچىلەرنى يالغاندىن ھىجىيىپ بولسىمۇ قارشى ئالدى. بوربوندىكى ھۆكۈمەت سارىيىدا مەسخىرىلىك، قىزىقارلىق، كومېدىيەلىك تىياتىرلارنى ئويناپ چىقىشنى ئورۇنلاشتۇردى. شۇ كۈنى قاتتىق يامغۇر ياغدى. چېلەكتە قۇيغاندەك چۈشۈۋاتقان يامغۇر ساراينىڭ ئىشىك - دېرىزىلىرىگە تارتىلغان نەپىس پەردىلەرنى چىلىق - چىلىق ھۆل قىلىۋەتتى.

ژان دې تروويس^③ نىڭ سۆزى بويىچە ئالغاندا، 1 - ئاينىڭ 6 - كۈنى «پارىژدىكى جىمى جامائەت چەكسىز ھاياجانغا

① فلاندىر — ياۋروپادىكى قەدىمىي رايونلارنىڭ بىرى. 1668 - يىلىدىن كېيىن ئىككىگە بۆلۈنۈپ، فىرانسىيە بىلەن بېلگىيەگە قارام بولغان.

② ۋەلىئەھد — لۇئى XII نىڭ ئوغلى. 1683 - يىلى تەخت ۋارىسى بولۇپ، چارلېز VIII دەپ ئاتالغان، مارگېرت مەلىكە بىلەن توي قىلمىغان. مارگېرت ئاۋستىرىيەلىك مارگېرت مەلىكە دەپمۇ ئاتىلىدۇ. ئەسلىدە بۇرگۇندى كىنەزى فىرانسۇۋا II نىڭ قىزى، كەلگۈسىدىكى خانىش سۇپىتىدە فىرانسىيە ئوردىسىدا چوڭ بولغان. كېيىنچە ۋەلىئەھد بىرىتانىيەلىك ئاننا بىلەن توي قىلغانلىقى ئۈچۈن، باشقىلارغا ياتلىق بولغان.

③ ژان دې تروويس — 15 - ئەسىردىكى فىرانسىيەلىك تارىخشۇناس.

چۆمۈلگەندى.» ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئېپىفان^① بايرىمى بىلەن ئادەم ئەخمەق قىلىش بايرىمى تارىختا تۇنجى مەرتەم بىرلىكتە ئۆتكۈزۈلمەكچى بولغانىدى.

شۇ كۈنى گرىق مەيدانىدا گۈلخان يېقىلىدىغان، براكۇي چېركاۋىنىڭ ئالدىغا ماي دەرىخى تىكىلىدىغان، ئەدلىيە سارىيىنىڭ زالىدا مراكىل تىياتىرى^② ئوينىلىدىغان بولغانىدى. ئۈستىگە بېغىر رەڭ كىمخاب چاپان كىيگەن، مەيدىسىگە كۈمۈشتەك ئاپپاق كىرىپت تاقىغان مەھكىمە جاكارچىلىرى بىر كۈن ئىلگىرىلا ھەرقايسى يول ئېغىزلىرىغا بېرىپ، كانايەدەك كارىراپ چىقىدىغان ئاۋازى بىلەن بۇ ئىشنى جامائەتكە ئۇقتۇرغانىدى.

شەھەر ئاھالىسى كۈن چىقماي تۇرۇپلا ئىشك - دېرىزىلىرىنى قۇلۇپلاپ، دۇكانلىرىنى تاقاپ، تەرەپ - تەرەپتىن يوپۇرۇلۇپ كېلىشكە باشلىدى. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى گۈلخاننى كۆرۈشكە ئالدىرايتتى. بەزىلىرى مراكىل تىياتىرىنى كۆرۈشنىڭ كويىدا بولاتتى. يەنە بەزىلىرىنىڭ ماي دەرىخىنى تاماشا قىلغۇسى بار ئىدى. لېكىن، پارىژلىقلار ئەزەلدىن تارتىپلا ھالىنىڭ چوڭلۇقىدا داڭ چىقارغان خەقلەردىن ئىدى. مۇتلەق كۆپ ساندىكى كىشىلەر گۈلخاننى كۆرۈپ باقسام دەپ ئويلايتتى. چۈنكى، مۇشۇ كۈنلەردە گۈلخان يېقىش پەسىلگە يارىشىدىغان بىر ئىش ئىدى ياكى بولمىسا ئۇلار مراكىل تىياتىرىنى كۆرۈشنىڭ خىيالىدا بولاتتى. مۇنداق بولۇشتىكى سەۋەب، بۇ تىياتىر تام - تورۇسلىرى مەھكەم، ئىشك - دېرىزىلىرى ھىم

① ئېپىفان بايرىمى — «ئىنجىل»دا يېزىلغىنى بويىچە ئەيسا ئەلەيھىسسالام ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن ئۈچ قېتىم پەيدا بولغان. كاتولىك دىنى 1 - ئاينىڭ 6 - كۈنىنى ئەيسا ئەلەيھىسسالامنى خاتىرىلەش بايرىمى قىلىپ بېكىتكەن.

② مراكىل تىياتىرى — ئوتتۇرا ئەسىردىكى تىياتىرنىڭ بىر خىلى بولۇپ، ئۇ بۇۋى مەريەم، ئەيسا ئەلەيھىسسالام ۋە ئۇنىڭ مۇرىتلىرى توغرىسىدىكى ۋەقەلەر ئاساسىدا يېزىپ چىقىلغان.

ئېتىلگەن ئەدلىيە زالىدا ئوينالماقچىدى. بۇلارنىڭ ئەكسىچە ماي دەرىخى قىيا - چىياغا ئامراق بۇ ئادەملەرنىڭ نەزىرىدىن چەتتە قالغاندەك ئىدى. چېچەكلىرى شالاڭلىغان ماي دەرىخى براكۇي چېركاۋىنىڭ ئالدىدىكى قەبرىستانلىقتا غۇيۇلداپ سوقۇۋاتقان سوغۇق شامالدا يېتىم بالىدەك لاغىلداپ تىترەيتتى.

ئەدلىيە سارىيىغا تۇتشىدىغان بىرنەچچە يول ئادەم بىلەن لىققىدە تولغانىدى. ئۇلار فلاندىرلىق ئەلچىلەرنىڭ مراكىل تىياتىرى بىلەن ئەخمەقلەر پادىشاھىنى تاللايدىغان سايلامنى كۆرۈش ئۈچۈن مۇشۇ يەرگە كېلىدىغانلىقىدىن خەۋەردار ئىدى. سايلام ئەدلىيە سارىيىنىڭ زالىدا ئۆتكۈزۈلمەكچىدى.

ئەدلىيە سارىيىنىڭ زالى گەرچە دۇنيادىكى ئەڭ چوڭ زال دەپ ئاتالغان بولسىمۇ، بىراق مۇنداق چاغدا بۇ زالغا قىستىلىپ كىرىش ئوڭايغا چۈشىدىغان ئىش ئەمەس ئىدى (راستىنى ئېيتقاندا، سۇۋار^① شۇ كۈنلەردە موندال خان سارىيىدىكى بۇ زالىنى ئۆلچەپ باقمىغانىدى). ساراينىڭ ئالدىدىكى مەيداننى ئادەم دېڭىزى دېسىمۇ ئوشۇقلۇق قىلمايتتى. مىدىرلاۋاتقان باشلارنىڭ ھەددى - ھېسابى يوق ئىدى. مەيداننىڭ ياقىسىدىكى بەش - ئالتە يول ئېغىزى دېڭىزغا قۇيۇلۇۋاتقان دەريا ئېغىزىنىڭ ئۆزى ئىدى. دەريا سۈيىدەك لۆمۈلدەۋاتقان ئادەملەر مۇشۇ يەردىن دېڭىزغا قاراپ ئاقاتتى. ئۇلار بەئەينى دولقۇنغا ئوخشاش گاھ ئۆرلەيتتى، گاھ پەسلەيتتى، بىنالارنىڭ بۇرجىكىگە، ئۆيلەرنىڭ لەمپىسى ئاستىغا تارقىلاتتى، ئۆلچەمسىز كۆلچەكتەك بولۇپ قالغان مەيداننىڭ ئۇ يەر، بۇ يېرىدە خادا تاشتەك چوقچىيىپ ئۆرە بولاتتى. ساراينىڭ گوت^② ئۇسلۇبىدا قوپۇرۇلغان ئېگىز ئالدى تېمىنىڭ ئوتتۇرىغا كەلگەندە، ئۇ يەردىكى چوڭ

① ھېنرى سۇۋار (1623 — 1676) — فىرانسىيەلىك تارىخشۇناس، «پارىژ تارىخى» قاتارلىق ئەسەرلىرى بار.

② گوت ئۇسلۇبى دېگەن بۇ سۆز ئوتتۇرا ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدىن باشلانغان بىناكارلىق ئۇسلۇبىنى كۆزدە تۇتىدۇ.

پەلەمپەيدىن ئىككى ئېقىن بولۇپ بۆلۈنەتتى، تىنىم تاپماي
ئىلگىرىلەيتتى، ئۇياندىن - بۇيانغا ئۆتەتتى، شۇنداقلا قاق
ئوتتۇرىدىكى پەلەمپەيدە تارقىلاتتى، ئاندىن ئىككى تەرەپتىكى
يانتۇلۇقتا غايەت زور دولقۇنغا ئايلىنىپ، پەسكە قاراپ
كۆۋرەيتتى. پەلەمپەيدىن مەيدان ئۈستىگە ئۈزۈلمەي تۆكۈلۈۋاتقان
ئادەم ئېقىنى خۇددى تۈمەن مېتىر ئېگىزلىكتىن كۆلگە
چۈشۈۋاتقان شارقىراتمىغا ئوخشايتتى. توۋلاۋاتقانلارنىڭ ئاۋازى،
كۈلكە ساداسى، ئاياغ تىۋىشى ئالەمنى مالەم قىلاتتى. ۋاراڭ -
چۇرۇڭ، قىيىقاس - سۈرەن بارغانسېرى كۈچىيەتتى. ناگان -
ناگاندا پەلەمپەيگە يوپۇرۇلۇپ كېلىۋاتقان ئادەملەر ئېقىنى
كەينىگە چېكىنگەندەك بولاتتى، ئاندىن تۇرۇپلا يەنە ئالدى
تەرەپكە تەۋرەيتتى ياكى تۇرغان ئورنىدا چۆرگۈلەپ، ئالدىغا
ماڭالمايتتى. پارىژ گۇبېرناتورىنىڭ ئوقياچىلىرى ياكى
ئىجرائىيە ئەمەلدارلىرى تەرتىپ ساقلاش ئۈچۈن يېتىپ كەلگەن
چاغدا مۇشۇنداق ئەھۋال كېلىپ چىقاتتى. بۇ ئەسلىدىكى
گۇبېرناتور مەھكىمىسى تەرىپىدىن ئامانلىق ساقلاش ئەترىتىگە،
ئامانلىق ساقلاش ئەترىتىدىن قوراللىق ساقچى ئەترىتىگە، ئاندىن
بۈگۈنكى پارىژ ژاندارما ئەترىتىگە مىراس قالغان، ھەقىقەتەنمۇ
ماختىسا بولىدىغان ئەنئەنە ئىدى.

ھەممىلا يەردە ئادەملەرنىڭ مىدىرلاۋاتقان بېشى، ئۇلار ئىشىك
تۈۋىگە، دېرىزىنىڭ ئالدىغا، تۈڭلۈكنىڭ ئەتراپىغا، ئۆگزىگە جەم
بولۇپ، بەخىرامان ھالدا ئەدلىيە سارىيىنىڭ ئىچىگە، مەيداندىكى
ئادەملەر قاينىمىغا نەزەر سالاتتى. ئۇلار چۆرىدەپ تۇرۇپ ئويۇن -
تاماشا كۆرۈشكە ئامراق، بۇنىڭدىن ئارتۇق تەلپى يوق،
ئادەملەردىن ھاسىل بولغان تامنىڭ كەينىدىن بىرەر ئىشنى
كۆرۈۋالالىسىلا بولدى قىلىدىغان، كۆڭلى ئارامغا چۈشىدىغان
كىشىلەردىن ئىدى.

ناۋادا 1830 - يىلىدا ياشاۋاتقان بىز 15 - ئەسىردىكى
پارىژلىقلارنىڭ ئارىسىغا قىستۇرۇلۇپ، ئۇلار بىلەن بىرلىكتە

ئەدلىيە سارىيىدىكى زالغا (بۇ زال 1482 - يىلى 1 - ئاينىڭ 6 - كۈنى ئەقىلگە سىغىمىغۇدەك دەرىجىدە كىچىك ئىدى) كىرگەنلىكىمىزنى، بىر - بىرىمىزنىڭ پېشىنى تارتىپ قىستاشقانلىقىمىزنى تەسەۋۋۇر قىلالىساق، كۆز ئالدىمىزدا ئاجايىپ سەلتەنەتلىك بىر كۆرۈنۈش شەكىللەنگەن بولاتتى. كۆز ئالدىمىزدىكى قەدىمىي نەرسىلەر نەزەر دائىرىمىزنى كېڭەيتكەن، ھەممە نەرسە بىزگە ئادەتتىن تاشقىرى يېڭى ۋە قىزىق تۇيۇلغان بولاتتى.

ئەگەر ئوقۇرمەنلەر ئۆزىنىڭ تەسەۋۋۇرىنى ئىشقا سېلىپ، بىزنىڭ ئاشۇ كالانىپاي پەلتو ياكى ئۇزۇن يوپىكلارنى كىيگەن، چەۋەندازلارچە ياسانغان ئادەملەر ئارىسىدا بىر - بىرىمىزنى ئىتتىرىپ زالغا كىرىۋاتقان ئەلپازىمىزنى پەرەز قىلالىسا، ئۇلار قانداق بىر مەنزىرىنى ھېس قىلغان بولار ئىدى؟

ئۇلار ئالدى بىلەن قۇلاق - مېڭىنى يەپ كېتىدىغان قىيىقاس - سۈرەندىن بېشى قېيىپ، كۆزلىرى ئالاق - جالاق بولۇپ كەتكەن بولاتتى. بېشىمىزنىڭ چوققىسىدىلا ئويما پەنەركە بىلەن زىننەتلەنگەن چوققىلىق قوش ئەگمىلىك تورۇس، تېخىمۇ ئۈستىدە ھاۋا رەڭ سىرلانغان تەكشىلىكتىكى ماگنولىيەگۈلىنىڭ ئالتۇندىن ھەل بېرىلگەن سىزمىسى، ئايىغىمىزدا ئاق - قارا ئارىلاش مەرمەر تاش ياتقۇزۇلغان يول، بىرنەچچە قەدەم نېرىدىلا چوققىلىق قوش ئەگمىنىڭ ئېگىلىش نۇقتىسىنى تىرەپ تۇرغان قاتار كەتكەن يەتتە تال چوڭ تۈۋرۈك، باشتىكى تۆت تۈۋرۈكنىڭ چۆرىسىدە مېلىچىمال يايىملىرى ئورۇنلاشتۇرۇلغان، ئۇلاردىكى ئەينەك بۇيۇم ۋە ياپراق ئالتۇنلاردىن كۆزىنى قاماشتۇرىدىغان نۇرلار چاقىنايدۇ. ئاخىرىدىكى ئۈچ تۈۋرۈكنىڭ ئەتراپىدا دۈپ ياغىچىدىن ياسالغان بىرنەچچە ئورۇندۇق، بۇ ئورۇندۇقلار دەۋاگەرلەرنىڭ ۋاكالىتچىلىرى ئولتۇرىدىغان جاي، ۋاكالىتچىلەرنىڭ ئىشتىنى ۋە ئادۋوكاتلارنىڭ پەلتولىرى بىلەن تولا سۈركىلىپ، ياغلاپ قويغاندەك پارقىراپ كەتكەن. زالىنىڭ

كەڭ ۋە ئازادە كىرىپ - چىقىش ئېغىزلىرىدىكى ئىشكىنىڭ قاناتلىرى تولىمۇ ئىخلاسل بىلەن نەقىشلىك ئىشلەنگەن، شۇنچىكى كۆركەم، زالىنىڭ تۆت ئەتراپىدىكى ئېگىز تامغا چوققىلىق ھەمدە ئۇزۇن ئەگمىلىك دېرىزە چىقىرىلغان، بۇ دېرىزىلەرگە رەڭگارەڭ گۈللۈك ئەينەكلەر ئورنىتىلغان. ئىشك - دېرىزە ۋە تۈۋرۈكلەرنىڭ ئارىلىقىدىكى بىكار جايلارغا پاراموند ① تىن باشلانغان فىرانسىيە پادىشاھلىرىنىڭ ھەيكەللىرى قويۇلغان. كۆپلۈكىدىن ئەڭ ئاخىرىدىكىسىگە كۆز يەتمەيدۇ. بۇ ھەيكەللەرنىڭ ئىچىدىكى ئاجىز، قورقۇنچاق پادىشاھلارنىڭ ئىككى قولى يانغا چۈشكەن، گۇناھ ئۆتكۈزۈپ قويغاندەك كۆزىنى يەردىن ئالالمايدۇ. باتۇر، جەڭگىۋار پادىشاھلار بېشىنى تىك تۇتۇپ، قولىنى كۆتۈرۈپ تۇرىدۇ، تۇرقىدىن قەيسەرلىك ئىپادىلىنىدۇ. ئەگمە تورۇس، تۈۋرۈك، تام، دېرىزە كېشەكلىرى، ئويما پەنەركە، ئىشك قاناتلىرى ۋە ھەيكەللەر سۇۋارى ھەل بېرىلگەن بولغاچقا، ئالتۇندەك تاۋلىنىدۇ. بۇلار بىزگە خىرە - شىرە كۆزگە تاشلىنىپ تۇرىدۇ. مىلادىيە 1549 - يىلىغا كەلگەندە دوبرىيول بۇلارغا مەدھىيە ئوقۇغان بولسىمۇ، لېكىن ھەممىسى دېگۈدەك چاڭ - توزان ۋە ئۆمۈچۈك تورىنىڭ ئىچىدە قالغانىدى.

بىز بۇ تۆت چاسا چوڭ زالىنىڭ ئىچىدىكى مەنزىرىنى يەنە مۇنداق تەسەۋۋۇر قىلالايمىز: زىمىستان قىشنىڭ سۆڭەكتىن ئۆتىدىغان سوغۇق، زالىنىڭ ھەممە يېرىنى قاراڭغۇلۇق قاپلىغان، رەڭگارەڭ كىيىنگەن ئادەملەر ۋارقىراپ - جارقىراپ، تامنى ياقىلىغان پېتى ئۇياقتىن - بۇياققا يۈگۈرىدۇ، تۈۋرۈك ئەتراپىدا چۆرگۈلەيدۇ. بىزگە بۇ زالىدىن قالدىغان تەسىرات ئاساسەن مۇشۇ. بىز بۇ يەردە ئۇنىڭ تېخىمۇ ئىنچىكە تەرەپلىرىنى سىلەرگە تەپسىلىي دەپ بېرىشكە تىرىشىمىز.

① پاراموند — پەرەڭلەرنىڭ ئەپسانىسىدىكى پادىشاھ، مىلادىيە 5 - ئەسىرلەرگە توغرا كېلىدۇ.

شەك - شۈبھىسىزكى، راۋايلاك ھېنرى IV ① نى قەستلەپ ئۆلتۈرمىگەن بولسا، ئەدلىيە سارىيىدىكى ئارخىپخانمۇ راۋايلاكنىڭ دەۋا دېلوسىنى ساقلاپ يۈرمەيتتى. ئۇنىڭ شېرىكلىرىمۇ جىنايى پاكىتلارنى يوقىتىش ئۈچۈن پەيلىنى بۇزۇپ ئەدلىيە سارىيىغا كەلمىگەن، ئارخىپخاننى كۆيدۈرۈۋەتمىگەن، بىچارە ئەدلىيە سارىيىمۇ قوشۇلۇپلا قۇربانلىق بولۇپ كەتمىگەن، يەنى 1618 - يىلىدىكى زور ئوت ئاپىتى يۈز بەرمىگەن بولاتتى. قەدىمىي ئەدلىيە سارىيى چوڭ زال بىلەن بىرلىكتە بۈگۈنگە قەدەر قەد كۆتۈرۈپ تۇرىۋەرگەن بولاتتى. مەن بۇ ھەقتە ئوقۇرمەنلەرگە: «ئۆزۈڭلار بېرىپ كۆرۈپ بېقىڭلار!» دەپ قويساملا كۇپايە. مۇشۇنداق قىلغاندا ئاۋارىچىلىكتىن ھەممىمىز بىراقلا قۇتۇلىمىز. مەنمۇ ئۇچۇر - بۇجۇرغىچە تەسۋىرلەپ ئولتۇرمايمەن. سىلەرمۇ ئوقۇپ باقايلى دەپ ئاۋارە بولمايسىلەر. بۇ بىزگە ھەرقانداق چوڭ ۋەقەنىڭ ئاقىۋىتى ھەققىدە ئالدىنئالا بىرنەرسە دېگىلى بولمايدۇ، دەيدىغان ھەقىقەتنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

ئەلۋەتتە، راۋايلاكنىڭ شېرىكى بولماسلىقىمۇ ئېھتىمالغا يېقىن. شېرىكى بولغان دېگەن تەقدىردىمۇ، ئۇنىڭ 1618 - يىلىدىكى ئوت ئاپىتى بىلەن مۇناسىۋىتى يوق. مۇنداق ئىككى سەۋەبىنى كۆرسىتىش بىلەنلا بۇ ئىشنى بولدى قىلالايمىز. بىرى، 3 - ئاينىڭ 7 - كۈنى يېرىم كېچىدىن ئۆتكەندە، كەڭلىكى بىر چى، ئېگىزلىكى بىر يېرىم چى كېلىدىغان بىر يۇلتۇز كۆيگەن پېتى ئەدلىيە سارىيىنىڭ ئۆگزىسىگە چۈشكەن. ئىككىنچىسى، تېئوپىل ② ئۆزىنىڭ تۆۋەندىكى تۆت مىسرا شېئىرى ئارقىلىق بۇ ئىشنى ئىزاھلىغان:

① ھېنرى IV (1553 — 1610) — فىرانسىيە پادىشاھى. 1610 - يىلى 5 - ئاينىڭ 14 - كۈنى فىرانسىۋا راۋايلاك تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلگەن.
② تېئوپىل — قەدىمكى دەۋردىكى ئېپىسكوپلارنىڭ بىرى.

ئۇ ئەدلىيە ئىلاھەسى پارىژدا،
ئويناپ چىققان ئاقماس بىر ئويۇن.
بەكمۇ كۆپ پارا يەپ قويغاچقا،
ئوت قويۇپ ساراينى قىلغان كۈمپەيكۇم.

بىزنىڭ 1618 - يىلى ئەدلىيە ساريىغا ئوت كېتىشنىڭ سەۋەبلىرى ھەققىدە نېمە دېيىشىمىزدىن قەتئىينەزەر، مەيلى ئۇنىڭغا سىياسىي، تەبئىي ۋە ياكى شېئىرىي پۇراققا تويۇنغان چۈشەندۈرۈش بېرىلى، ئۇلارنىڭ ھېچقايسىسى ئوت ئاپىتىدىن ئىبارەت بۇ رېئاللىقنى ئۆزگەرتەلمەيدۇ. ھېلىمۇ ياخشى، شۇ قېتىمقى ئوت ئاپىتىدىن كېيىن، بولۇپمۇ كېيىنكى بىرنەچچە قېتىملىق رېمونت ئارقىلىق، ئاپەتتىن ئامان قالغان نەرسىلەر پاك - پاكىز ئادالانغان بولدى. ئەڭ بۇرۇنقى بۇ ساراي چىرايلىق يىگىت فىلىپ ① نىڭ دەۋرىدىمۇ بولىدىغان، لېكىن ئۇ لوئۇرى ساريىدىنمۇ كونا بولۇشىغا قارىماي، ئەمەلىيەتتە ئىز - دېرەكسىز يوقالدى. كىشىلەر پادىشاھ روبېرت ② بىنا قىلغان، ھىلگالدۇ مەدەنىيەتلىگەن بۇ ھەشەمەتلىك قۇرۇلۇشنىڭ ئىزنالىرىنى كۆپ مەرتىۋە ئىزدەپ باققان بولسىمۇ، ئۇنىڭ قالدۇقلىرىدىن ھېچ نەرسە تاپالمىدى. ساينت لۇئى ③ توي قىلغان كېچىسى ياتقان ئۆي قانداق بولىدۇ؟ ساينت لۇئى بىلەن يوئىن ۋىللى ④ ئىككىسى دېلو تەھقىقلىگەن ھېلىقى باغچە ئەدە قالىدى؟ شۇ چاغدا ئۇ ئۇچىسىغا بېغىر رەڭ پەيسىمان كىمخاب چاپان،

① چىرايلىق يىگىت فىلىپ شاھ (1268 — 1314) — فىلىپ IV، 1285 - يىلىدىن 1314 - يىلىغىچە تەختتە ئولتۇرغان.

② پادىشاھ روبېرت (970 — 1031) — ئىخلاسمەن روبېرت II دەپمۇ ئاتىلىدۇ. 996 - يىلىدىن 1031 - يىلىغىچە تەختتە ئولتۇرغان.

③ ساينت لۇئى (1214 — 1270) — فىرانسىيە پادىشاھى لۇئى XI، 1226 - يىلىدىن 1270 - يىلىغىچە تەختتە ئولتۇرغان.

④ يوئىن ۋىللى (1224 — 1317) — فىرانسىيەلىك تارىخشۇناس، كېيىنچە لۇئى XI نىڭ مەسلىھەتچىسى بولغان.

پاختا بىلەن يۇڭ ئارىلاش رەختتىن تىكىلگەن كەڭ جىلتىكە كىيىپ، قارا سوكىندىن تىكىلگەن پەلتوغا ئورنىنىپ گىلەم ئۈستىدە يېتىپ ئارام ئالغانىدى. پادىشاھ سىگىسمۇند ① نىڭ ئوردىدىكى ياتاق ئۆيى نەدە؟ چارلېز IV نىڭچۇ؟ ② «زېمىنى يوق ژان» ③ نىڭ ئوردىدىكى ھاردۇق ئالىدىغان ئۆيچۇ؟ شۇ يىللىرى چارلېز VI ④ كەچۈرۈم قىلىش بۇيرۇقىنى ئېلان قىلغان ھېلىقى پەلەمپەي نەگە كەتتى؟ ماركسېل ⑤ بىر پارچە ياپىلاق تاشنىڭ يېنىدا ۋەلىئەھدگە كۆرسىتىپ تۇرۇپلا روبېرت دې كىلېرمون ⑥ بىلەن چامپاگنېننىڭ مارشالنى قەتل قىلغانىدى، شۇ ياپىلاق تاش ھازىر نەگە كەتتى؟ يالغان پاپا پىندىكىنىڭ پەرمانى پارچە - پارچە قىلىپ يىرتىپ تاشلانغان چاغدىكى يان ئىشىك بۈگۈن بارمۇ؟ ھەزىلكەشلەردەك كىيىنىپ پەرماننى كۆتۈرۈپ كەلگەن خادىم ھېلىقى يان ئىشىكتىن چىقىپ بارلىق شەھەر ئاھالىسىگە توۋا قىلغانىدى. ئالتۇندەك نۇر چېچىپ تۇرىدىغان زال، ئۇنىڭدىكى چوققىلىق ئەگمىلەر، ھەيكەللەر، تۈۋرۈكلەر، مۇرەككەپ بېزەلگەن بولسىمۇ چاك - چېكىدىن بۆسۈلۈپ كەتكەن

① پادىشاھ سىگىسمۇند (1368 — 1437) — مۇقەددەس رىم ئىمپېرىيەسىنىڭ پادىشاھى.

② چارلېز IV (1316 — 1378) — گېرمانىيە پادىشاھى، 1346 - يىلىدىن 1378 - يىلىغىچە تەختتە ئولتۇرغان.

③ «زېمىنى يوق ژان» (1167 — 1216) — ئەنگىلىيە پادىشاھى ھېنرى II نىڭ ئوغلى، فىرانسىيە پادىشاھى ئاۋگۇستىننىڭ قوللىشى بىلەن ۋەتەننىڭ ئاسىيلىق قىلغان، مۇشۇ سەۋەبلەرگە كۆرە «زېمىنى يوق ژان» دەپ ئاتىلىدۇ.

④ چارلېز VI (1368 — 1422) — فىرانسىيە پادىشاھى، چارلېز V نىڭ ئوغلى، 1380 - يىلىدىن 1422 - يىلىغىچە تەختتە ئولتۇرغان.

⑤ ئايتىيان ماركسېل (1316 — 1358) — بەزى ماتېرىياللاردا 1315 - يىلى تۇغۇلغان دېيىلىدۇ. فىرانسىيەلىك سىياسىيون، پارىژ سودىگەرلەر جەمئىيىتىنىڭ باشلىقى، بۇرژۇئازىيەنىڭ پادىشاھلىق سىياسىي تۈزۈمىگە قارشى ۋەكىلى. 1358 - يىلى پارىژدا ئىنقىلاب قوزغاپ، ئوردىغا باستۇرۇپ كىرگەن ھەمدە ۋەلىئەھدىنىڭ ئىككى نەپەر نائىبىنى ئۆلتۈرگەن.

⑥ روبېرت دې كىلېرمون — لۇئى XI (ساينت لۇئى) نىڭ ئالتىنچى ئوغلى.

غايەت يوغان تورۇسلار ئەمدى نەدە؟ ھېلىقى ئالتۇندىن ھەل بېرىلگەن ئۆيلەرچۇ؟ دەرۋازىنىڭ ئالدىغا ئورنىتىلغان تاش شىر بېشىنى ساڭگىلىتىپ، قۇيرۇقىنى چىڭ قىسىپ، سولوموننىڭ تەختى ئالدىدىكى شىردەك مۇلايىم قىياپەتتە زور ۋاۋالىقنىڭ ئەدلى - ئادالەتكە بويىسۇنىدىغانلىقىدىن بېشارەت بېرەتتى، لېكىن ئۇ دەرۋازىنىڭ ئىخلاى بىلەن ياسالغان نەقىشلىك قاناتلىرى، گۈللۈك ئەينەك سېلىنغان دېرىزىلىرىمۇ كۆرۈنمەيدۇغۇ؟ بىر چاغلاردا بىسكورىنىتى ئەيىۋەنناس دېگۈزگەن، گۈل چېكىلگەن تۆمۈر قوراللارچۇ؟ دۇخانكى ياسىغان سىپتا ياغاچ سايمانلار قېنى؟... بۇ تەڭداشسىز سەنئەت بۇيۇملىرى ئاي - يىللارنىڭ ئۆتۈشى، ئادەملەرنىڭ بۇزغۇنچىلىقى تۈپەيلى قانداق قىسمەتلەرگە دۇچار بولدى؟ گوت ئۇسلۇبىدىكى سەنئەت بىلەن گاللىيە تارىخى ھېلىمۇ ياشاۋاتقان بىزدەك ئادەملەرگە نېمىلەرنى قالدۇردى؟ سەنئەت جەھەتتە بىزگە قالغىنى ئارخىتېكتور دې بورۇس لايىھەلىگەن ھەم پاكىر، ھەم قوپال ئەگمە گۈمبەزلا بولدى، ساينت گېرۋى چېركاۋىنىڭ كېلەڭسىز دەرۋازىسى بىز بىلىدىغان سەنئەتنىڭ ئورنىغا چىقتى. تارىخنىڭ بىزگە قالدۇرغىنىمۇ باترۇ^① دەك بىرنېمىلەرنىڭ ھېلىقى چوڭ تۈۋرۈكلەر توغرىسىدىكى تېتىقسىز قاراشلىرىدىنلا ئىبارەت بولدى، خالاس.

بۇلارنىڭ كارايتى چاغلىق، بىز يەنىلا ئەدلىيە سارىيىنىڭ ھەيۋەتلىك زالىغا قاراپ باقساق بولىدىغان ئوخشايدۇ.

بۇ تۆت چاسا چوڭ زالىنىڭ بىر تەرىپىدە مەرمەر تاش بىلەن قوپۇرۇلغان سەھنە بولۇپ، ئۇنىڭ ئۇزۇنلۇقى، كەڭلىكى ۋە قېلىنلىقى دۇنيا بويىچە يېگانە دېيىشكە ئەرزىيتتى. ئۇ خۇددى يەر بېجى تىزىملىنىدىغان دەپتەردىكى «بۇ مەرمەر تاشنىڭ دۇنيادا

① باترۇ (1604 — 1681) — فىرانسىيەلىك ئادۋوكات.

جۈپتى يوق» دېگەن گەپكە ئوخشايتتى. كارگانتۇۋا ① مۇ بۇ قۇرلارنى ئوقۇۋېتىپ ئەقلى لال بولىدىغان يەردە ئىدى. يەنە بىر تەرىپىگە چاققان بىر چېركاۋ ياسالغان بولۇپ، لۇئى XI ئۇ يەردىكى بۇۋى مەريەم ھەيكىلىنىڭ ئالدىغا ئۆزىنىڭ تىزلىنىپ ئولتۇرغان ھەيكىلىنى قويدۇرغانىدى. لۇئى XI پادىشاھ چارلېز بىلەن ساينت لۇئىنى تەڭرىنىڭ مەرھىمىتىگە ئائىل بولغان ئەۋلىيالارغا ئوخشايدۇ دەپ قاراپ، بۇ ئىككىلىنىڭ ھەيكىلىنى ھېلىقى بىرمۇنچە خان - پادىشاھلارنىڭ قاتارىدىن قالدۇرۇۋەتكەن ھەمدە ئۇ يەردىكى ئىككى ئويۇقنىڭ بىكار بولۇپ قېلىشى بىلەنمۇ كارى بولمىغانىدى. كىچىك چېركاۋنىڭ پۈتكىنىگە ئاران ئالتە يىل بولغاچقا، ئۇ يەنىلا يېڭى كۆرۈنەتتى. ھەممە يېرىدىن دېگۈدەك نەپىس بىناكارلىق سەنئىتىنىڭ نازاكتى بەرق ئۇرۇپ تۇرغاندەك ئىدى. تەڭداشسىز ئويما نەقىشلەر، نازۇك ياسالغان مېتال بۇيۇملار كۆزگە تاشلىنىپ تۇراتتى. بۇلار بىزگە گوت ئۇسلۇبىدىكى سەنئەت دەۋرىنىڭ ئاللىقاچان ئاياغلاشقانلىقىدىن، بۇ سەنئەتنىڭ ئەمدىلىكتە 16 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىكى ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ قايتا گۈللەنگەن مەزگىلىدىكىدەك تەسەۋۋۇرغا باي ئىلاھىي مەنزىلگە قاراپ تەرەققىي قىلغانلىقىدىن دېرەك بېرەتتى. ئۇدۇل ئىشكىنىڭ تۆپىسىدىكى كۈن چۈشۈپ تۇرىدىغان، گۈل شەكىللىك كىچىك ئەينەك دېرىزە ئىنتايىن چىرايلىق زىننەتلەنگەن بولۇپ، گۈللۈك جىيەكتەك يۇلتۇزغا تەققاس بولالايتتى، ئۇنى بىر داڭلىق ئەسەر دېيىشكە ئەرزىيتتى. زالىنىڭ مەركىزىدە، دەرۋازىنىڭ ئۇدۇلىدا ئويۇن كۆرىدىغان سۇپا بار ئىدى. فلاندىرلىق ئەلچىلەر بىلەن باشقا ئېسىلزاۋە مېھمانلارنىڭ تىياتىر كۆرۈشىنى كۆزدە تۇتۇپ، سۇپا ئۈستىدە كالاۋاتۇن بىلەن توقۇلغان مەخمەل سېلىنىملار سېلىنغانىدى. مراكىل تىياتىرى ئادەتتە ئاشۇ مەرمەر تاشلىق سەھنىدە

① كارگانتۇۋا — فرانسىيەلىك يازغۇچى رابلى يازغان «گىگانت ئەدەملەرنىڭ تەرجىمىھالى»دىكى باش پېرسوناژ، يەپ تويمايدىغان، قارنى يامان ئادەم.

گوینىلاتتى. ئادەملەر مۇشۇ ۋەجىدىن ئەتىگەندىن باشلاپلا تەييارلىققا كىرىشكەنىدى. مەرمەر تاشلىق سەھنىنىڭ ھەممە يېرىدىن ئەدلىيە سارىيىدىكى پۈتۈكچى ئەمەلدارلارنىڭ ئايغىدىن قالغان ئىزنى كۆرگىلى بولاتتى. ئۇلار سەھنىنىڭ ئۈستىگىلا ئېگىز سايىۋەن راسلىغانىدى. زالغا كىرگەن تاماشىبىنلار سەھنىدىكى ئويۇننى پەستە تۇرۇپلا كۆرەلەيدىغان بولغاچقا، ئۇ ۋاقىتلىق بولسىمۇ سېپى ئۆزىدىن تىياتىر سەھنىسىگە ئايلانغانىدى. سايىۋەننىڭ بىر بېشىغا پەردە تارتىلدى. ئۇنىڭ كەينى ئارتىسلار ۋاقىتلىق كىيىم ئالماشتۇرىدىغان ئۆي بولدى. تىياتىر سەھنىسى بىلەن كىيىم ئالماشتۇرىدىغان ئۆي بىر شوتا بىلەن ئايرىلدى. شوتىنىڭ ئەجىقى چىقىپ كەتكەن ۋاخىنىسى مەيدانغا كىرىدىغان، مەيداندىن چىقىدىغان ئېغىز بولدى. ئادەتتىكى پېرسوناژلار، مۇشۇ شوتا ئارقىلىق سەھنىگە چىقاتتى. بۇرۇنقى چاغلاردىكى تىياتىر سەھنىسى بىلەن سەھنە دېكراتسىيەسى شۇنچىلىك دەرىجىدە ئاددىي ئىدى!

مەرمەر تاشلىق سەھنىنىڭ تۆت بۇرجىكىدە بىردىن تۆت نەپەر قورۇقچى بار ئىدى. مەيلى بايرام كۈنلىرى بولسۇن، مەيلى جازا ئىجرا قىلىدىغان كۈن بولسۇن، ئۇلار ھەمىشە ھەيكەلدەك قېتىپ، تۇرغان ئورنىدىن مىدىر - سىدىر قىلمايتتى.

تىياتىر ئورۇنلاش ئەدلىيە سارىيىدىكى سائەتنىڭ ئون ئىككىگە سوقۇشىنى ساقلىماقتا ئىدى. ۋاقىت بەك كېچىككەندەك قىلاتتى. لېكىن، باشقا ئامال يوق، ئۇلار ھېلىقى ئەلچىلەرنىڭ رايىغا باقمىسا بولمايتتى.

بىراق، جامائەت قاق سەھەردىلا كېلىۋالغان بولغاچقا، ئۇلارنىڭ ساقلاۋېرىپ تاقىتى تاق بولغانىدى. بەزىلەر ئاڭ ئاتار - ئاتمايلا ئۆيىدىن چىقىپ، ئەدلىيە سارىيىنىڭ پەلەمپىيىدە كۈتۈپ تۇرغان بولغاچقا، توڭلاپ لاغىلداپ كەتكەنىدى. بەزىلەر ئالدىغىراق بېرىۋېلىش ئۈچۈن، ئەدلىيە سارىيىنىڭ ئالدىدا ساق بىر كېچە تۈنەپ چىققانىدى. ئادەملەر تېشىپ كېتەي دەپ قالغان

دەريا سۈيىدەك ئۇلغىيىپ، بارغانسېرى كۆپەيمەكتە، تامنى ياقىلاپ ئېگىزرەك جايغا ياماشماقتا ئىدى، تۈۋرۈكنىڭ ئەتراپىغا يېيىلماقتا، ئۆيىنىڭ ۋاسىلىرىغا، تامدىن - تامغا، دېرىزىنىڭ راملىرىغا قەدەر يامرىماقتا ئىدى، بەزىلىرى ھەتتا ئەدلىيە سارىيىنىڭ ئۆگزىسىگە، ئويما نەقىش بىلەن بېزەلگەن دوقمۇشلارغىچە چىققانىدى. ئەلچىلەر تېخىچە كەلمىگەن بولغاچقا، ئادەملەر ھەم ئۈمىدسىزلىنىپ، ھەم چارچاپ، سەۋر قانچىسى توشاي دەپلا قالغانىدى. بىرلىرىنىڭ جەينىكى بىرلىرىنى نىقتىۋېتەتتى، بىرلىرى مىخ تاپانلىق ئايىغى بىلەن بىرلىرىنىڭ پۇتىغا دەسسەپ سالاتتى، ئۇلار كىچىككىنە بىر ئىشقىمۇ ھازىرلا تۇتۇشۇپ قالىدىغاندەك ئىدى. ئادەملەر تۈۋلىشاتتى، تاكالىشاتتى. ئەيتاۋۇر، ئەدلىيە سارىيىنىڭ ئالدى قايىپ كەتكەن قازاننىڭ ئۆزىلا ئىدى. ئەمدى ئۇلار فلاندىرلىق ئەلچىلەرگە تاپا - تەنە قىلغىلى، ئۇلارنى سەت گەپ بىلەن تىللىغىلى تۇردى، شەھەرنىڭ گۇبېرناتورىنى، بوربون كاردىنالىنى، سوت مەھكىمىسىنىڭ ئەمەلدارلىرىنى، ئاۋستىرىيەلىك مەلىكە مارگېرىتنى، چېركاۋنىڭ مۇلازىملىرىنى بولۇشىچە قارغىدى. ئىسسىغىنى بىلەن سوۋۇپ كەتكىنىنىڭ تايىنى يوق ھاۋانى، پارىژدىكى ئېپىسكوپنى، ئەخمەقلەر پادىشاھىنى، تۈۋرۈكلەر بىلەن ھەيكەللەرنى، چىڭ تاقالغان دەرۋازىنى، ئېچىۋېتىلگەن دېرىزىلەرنى ئاغزىغا كەلگىنىچە تىللاپ رەسۋاسىنى چىقاردى. ئۇلارنىڭ كۆزىگە ھەممە نەرسە سەت كۆرۈندى، ئىچى تىت - تىت بولۇپ، خاتىرجەملىكى بۇزۇلدى. توپ ئىچىدىكى بەزى ئوقۇغۇچىلار، چاكار - چۆرىلەرنىڭ مەسخىرىسى ۋە دارىتما گەپلىرى ئۇلارنىڭ كەيپىنى تېخىمۇ بۇزۇپ، غەزەپتىن يېرىلىپ كېتەيلا دەپ قالغان جامائەتنى ئوتىنىڭ ئۈستىگە ياغ چاچقاندىك قىلىۋەتتى.

ئادەملەر توپى ئىچىدە قاراپ تۇرۇپلا چاتاق تېرىيدىغان بەزى ئالىقاناتلارمۇ بار ئىدى. ئۇلار دېرىزىنىڭ گۈللۈك ئەينەكلىرىنى

چىقىرىۋېتىپ، ئۇ يەردىن تامنىڭ ئۈستىگە چىقاتتى - دە، ھەدەپ ئۆيىدىن - بۇيانغا كۆز يۈگۈرتەتتى، گاھ زالىدىكى ئادەملەرنى زاغلىق ئېتەتتى، گاھ مەيداندىكى ئادەملەرنىڭ چىشىغا تېگەتتى، باشقىلارنىڭ ھەرىكىتىنى دورايتتى، بىشەملەرچە قاققلاپ كۈلەتتى، تېتىقسىز ئاۋازى ئارقىلىق باشقا ئۆلپەتلىرى بىلەن دوست تارتىشاتتى. ئۇلاردا ئەتراپىدىكى ئادەملەردە بولۇۋاتقان زېرىكىش ياكى ھارغىنلىقتىن قىلچە ئەسەر يوق ئىدى. ئۇلار مۇنداق چاغلاردا كۆڭۈلنى خۇش قىلىش ئۈچۈن، كۆز ئالدىدىكى ئادەملەرنىڭ ئىچىدىلا ئويۇن چىقىرىش لازىملىقىنى ئويىدىن بىلەتتى. مۇشۇنداق قىلغاندىلا ئۇزاقتىن - ئۇزاققا سوزۇلغان بىمەنە كۈتمۈپرىشتىن قۇتۇلغىلى بولاتتى.

— ژان فروللو دې مولىندىنۇ، بۇ سەنغۇ! — دەپ توۋلىدى توپ ئىچىدىكى چاچلىرى قوڭۇر سېرىققا مايىل بىرىگىت، ئۇ يۈز - كۆزى چىرايلىق بولغىنى بىلەن، چىرايىدىن مۇغەمبەرلىكى چىقىپ تۇراتتى. ئۇ تۈۋرۈكنىڭ ئۈچىدا غولتۇرۇۋېلىپ يەنە توۋلىغىلى تۇردى، — سېنى تۈگمەنچى جوننىس دېسەكمۇ بولغۇدەك! قارا ئىككى پۈتۈڭغا، بەئەينى شامال تۈگمىنىنىڭ چاقى، قاچان كەلدىڭ؟

— ئىچىڭ ئاغرىۋاتامدۇ؟ — دېدى ژان فروللو ئۇنىڭغا جاۋاب ياندۇرۇپ، — كەلگىنىمگە تۆت سائەتتىن ئاشتىغۇ دەيمەن! بۇ تۆت سائەت توۋا - ئىستىغپار ۋاقتىمغا ھېساب بولۇپ كەتكەن بولسا تازا قاملىشاتتى. سايىت چېركاۋىغا بارغىنىمدا سائەت دەل يەتتە بوپتىكەن، سىتسىلىيە پادىشاھىنىڭ بىبىلىيە ئوقۇيدىغان بىرىنچى مىسساغمۇ ئۆلگۈردۈم دېگىنە!

— ئۇلار قالتىس ئوقۇيدۇ، — دېدى بىرى گەپكە قوشۇق سېلىپ، — ئاۋازى كىيىۋالغان قالپىقىنىڭ ئۈچىدىنمۇ ئىنچىكە! پادىشاھ ئالىيلىرى سايىت ژان ئەپەندىگە مىسسا ناخشىسىنى تەقدىم قىلىشتىن بۇرۇن، سايىت ژان ئەپەندىدىن لاتىن تىلىدا ئېيتىلىدىغان مۇناجاتنى پىرۇۋېنسلىقلارنىڭ تەلەپپۇزىدا ئېيتسا

بولىدىغان - بولمايدىغانلىقىنى سورايدۇ تېخى !
— مۇنداق دەڭلار، — دېرىزىنىڭ تۈۋىدىكى توپ ئىچىدىكى
بىر موماينىڭ غوتۇلىدىغان ئاۋازى ئاڭلاندى، — بۇنىڭغا
ستىسلىيە پادشاھىنىڭ ئۆلمىگۈر بىبىلىيە ئوقۇيدىغانلىرىنى
ياللامدىكەن تېخى ! سوراپ باقايچۇ، بىر قېتىملىق مىسساغا
پارىژ پۇلىدىن مىڭ لىۋر ① كېتىدۇ. بۇ پۇل يەنە كېلىپ
پارىژنىڭ كۆكتات بازىرىدا سېتىلىدىغان بېلىقنىڭ بېجىدىن
چىقىدۇ ئەمەسمۇ؟

— شۇم ئېغىزلىق قىلما، ئالچىغان قېرى، — بېلىقچى
موماينىڭ يېنىدىكى قاپىقى تۈرۈلۈپ كەتكەن سېمىز بىرى
چالۋاقاپ كەتتى، — بىر مەيدان مىسسا مۇراسىمى دېگەن
ئەقىلگە مۇۋاپىق ئىش. ئەجەبا، سىلەر پادشاھ ئالىيلىرىنى يەنە
بىر قېتىم ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قالسۇن دەمىسلەر؟ — ئۇ خۇددى
بېلىقچى موماينىڭ بەدىنىدىن چىقىۋاتقان بەتبۇي پۇراقتىن
قورققانداك بۇرنىنى تۇتۇۋالدى.

— توغرا دېدىڭىز، — دەپ ۋارقىرىدى تۈۋرۈكتىكى ئوما
نەقىشنىڭ ئۈستىگە ئولتۇرۇۋالغان پاكىنەك ئوقۇغۇچى، — سىز
ئوردا جەمەتىنىڭ يۇڭ - تېرە دۈكىنىدىكى خوجايىن گىللى
لېكۇرنو ئەپەندىغۇ دەيمەن !

«ئوردا جەمەتىنىڭ يۇڭ - تېرە دۈكىنىنىڭ خوجايىنى» دېگەن
گەپ بىلەن تەڭ پاراقىدە كۈلكە كۆتۈرۈلدى.

— لېكۇرنو ! گىللى لېكۇرنو ! — دەپ توۋلاپ كەتتى بىرى.
— مۇڭگۈزلۈك، يۇڭلۇق ② دەڭلار تېخى ! — دەپ يانداشتى
يەنە بىرى.

— ھەي، كۈلگۈدەك نېمىسى بار ! — تۈۋرۈكنىڭ ئۈچىدا
ئولتۇرغان ھېلىقى پاكىنەك سۆزىنى داۋاملاشتۇردى، — گىللى

① لىۋر — پارىژ بازارلىرىدىكى پۇلنىڭ نامى.

② لېكۇرنو دېگەن سۆز فىرانسۇزچىدىكى «مۇڭگۈزى بار» دېگەن سۆز بىلەن
ئوخشاش تەلەپپۇز قىلىنىدۇ.

لېكۇرنو جانابلىرى ئوردا غوجىدارى ژان لېكۇرنونىڭ ئىنىسى،
ۋىنىسنىستىكى باش ئورمان مۇھاپىزەتچىسى مايت لېكۇرنونىڭ
ئوغلى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى پۇلدار ئادەملەر. يەنە كېلىپ ئاتا -
بالا ئىككى ئەۋلاد يېڭى ئەمەلدارلاردىن!

چاقچاق بارغانسېرى چېڭىغا چىقىۋاتقان بولغاچقا، يۇڭ -
تېرە دۇكىنىنىڭ خوجايىنى زۇۋان سۈرمەي جىم تۇردى.
ھەممەيلەننىڭ كۆزى ئۇنىڭغا مىختەك قادالدى. ئۇ ھۈپپىدە
ئېسىلىپ ھاسىرىدى، يۈز - كۆزىدىن تەر قۇيۇلدى. چىدىيالماي
بىرەر كامار بولسا كىرىپ كەتكۈدەك ھالغا يەتتى، ئىزا تارتتى،
غەزەپلەندى، گۆشلۈك يۈزى شەلپەردەك قىزاردى. شۇ تۇرقىدا
ئەتراپتىكىلەرنىڭ دىققىتى ئۆزىگە مەركەزلىشىپ قالغانىدى.
جامائەت ئىچىدىن لېكۇرنوغا قۇيۇپ قويغاندەك ئوخشايدىغان
ھەم دوغىلاق، ھەم پاكار بىرى ئۇنىڭ بۇ تەڭقىسلىقتىن قۇتۇلۇپ
قېلىشىغا ياردەم قولىنى ئۇزارتتى.

— بىر ئوقۇغۇچىنىڭ تەپ تارتمايلا بىر مۆتىۋەرگە مۇشۇنداق
گەپلەرنى قىلغىنى نەدە بار؟ بۇرۇنقى چاغ بولىدىغان بولسا
يەتكۈچە دۇمبالاپ، تېرىك پېتى كۆيدۈرۈپ ئۆلتۈرىدىغان مۇنداق
نېمىلەرنى! — قارىماققا ئۇمۇ لېكۇرنودەك سالاپەتلىكلەرنىڭ
بىرى ئىدى.

ئالامان يەنە چۇرقىراشقا باشلىدى.

— ۋاي - ۋۇي، شۇنچە چوڭ گەپ قىلىۋاتقان كىم ئۇ، كىم
دەيمەن؟ شۇملۇقنى چىلايدىغان ھۇۋۇشنىڭ ئۆزىلىغۇ بۇ؟
— كىم دەمىسلەر! — دېدى بىرى، — مەن ئۇنى تونۇيمەن.
بۇ خوجايىن ئاندىرى مۇسنىرغۇ!

— ئۇ، — دېدى ئىككىنچى بىر ئادەم، — ئۇنىۋېرسىتېت
رايونىدىكى تىللاپ رەسۋاسىنى چىقارسا بولىدىغان تۆت كىتابخانا
خوجايىنلىرىنىڭ بىرى!

— بۇ ئەبلەخ كىتابخانىسىدىكى ھەممە نەرسىنى «تۆت» بىلەن
ئۆلچەيدۇ دەرگاھلار، — ئۈچىنچى بىرى تېخىمۇ ئېزىپ ئىچۈرگىلى

تۇردى، — ئالايلىق، تۆت دۆلەت، تۆت ئىلىم، تۆت مېدىتسىنا
ئالىمى، تۆت سايلىغۇچى، تۆت كىتابخانا خوجايىنى...

— «تۆت» دېگەن بۇ سان يوقالسۇن، — دېدى ژان فروللو.

— مۇسنىر، بىز سېنىڭ كىتابلىرىڭنى كۆيدۈرۈۋېتىمىز!

— مۇسنىر، خىزمەتكارلىرىڭنىڭ ئەدەپىنى بېرىمىز!

— مۇسنىر، خوتۇنۇڭنىڭ يۈرىكىنى زېدە قىلىۋېتىمىز!

— ئۇنىڭ خوتۇنى ئۇداردى ئاق كۆڭۈل جومباق جۇمۇ!

— تۇل قالسىمۇ يەنىلا ئۆزىنىڭ چىرايى بىلەن جاننى ئېلىپ

جاڭگالدا قويدۇ دەڭلار!

— ئىلاھىم، سىلەرنى ئېلىس پارچىلاپ يەۋەتكەي، — دېدى

ئاندىرى مۇسنىر ئۇلارنى قارغاپ.

— تىلىڭنى تارت، ئاندىرى خوجايىن، — تېخىچە تۈۋرۈكنىڭ

ئۈستىدىكى ئويما نەقىشتە ئولتۇرغان فروللونىڭ ئاۋازى

ئاڭلاندى، — سەكرەپلا چۈشىدىغان بولسام، كاللاڭنى

يېرىۋېتىمەن!

ئاندىرى خوجايىن لەپىدە قاراپ، تۈۋرۈكنىڭ ئېگىزلىكى

بىلەن گەدەنكەش فروللونىڭ ئېغىرلىقىنى، ئۇنىڭ شۇ ئېغىرلىق

بىلەن چۈشۈۋاتقان چاغدىكى تېزلىكىنى مۆلچەرلەپ باقتى — دە،

گەپ قىلالماي غىققىدە بولۇپ قالدى.

ژان فروللو جەڭ مەيدانىدا غەلىبە قىلغان غالىبلەردەك

گۈلەقەلىرى ئېچىلىپ كەتتى.

— ئاكام ياردەمچى ئېپىسكوپ بولسىمۇ، قىلىمەن دېگەن

ئىشنى قىلماي قويمايمەن!

— ئۇنىۋېرسىتېت رايونىدىكىلەر ئۆتۈپ كەتكەن گالىۋاڭ

نېمىلەر، بۈگۈنكىدەك مۇشۇنداق كۈندە باشقىلار بىزنىڭ

ئىمتىيازىمىزغا ھۆرمەت قىلمىسىمۇ مەيلى. لېكىن، شەھەر

رايونىدا ماي دەرىخى تىكىلدى، گۈلخان يېقىلدى، كونا شەھەر

رايونىدا ئەخمەقلەر پادىشاھى بىلەن فلاندىرلىق ئەلچىلەر بار

بولدى. ئۇنىۋېرسىتېت رايونىدا ھېچ نەرسە يوق ئەمەسمۇ؟

— ئۇنىۋېرسىتېت رايونىدا چوڭ مۇبېرت مەيدانى بار؟ —
دېدى دېرىزىدە ئولتۇرۇۋالغان بىر ئوقۇغۇچى.

— مەكتەپ مۇدىرىنى يوقىتايلى! سايلىغۇچىلارنى،
مېدىتسىنا ئالىملىرىنى يوقىتايلى! — ژان ئاغزىنى بۇزغىلى
تۇردى.

— ئاندىرى خوجايىننىڭ كىتابلىرىمۇ بار، — دېدى بىرى
ژاننىڭ گېپىگە ئۇلاپ، — ئۇنىڭ كىتابلىرىنى بۈگۈن كەچتە
گايلاردا ئېلىپ بېرىپ گۈلخان ياقايلى!
— پۈتۈكچىنىڭ شىرەسىنىمۇ ئېلىپ كېتەيلى! — دېدى
ئۇنىڭ يېنىدىكى بىرى.

— ئىبادەتخانا مۇلازىملىرىنىڭ كالتەكلىرىنىمۇ!
— ئاقساقالنىڭ تۈكۈرۈك قاچىسىمۇ بار!
— مېدىتسىنا ئالىملىرىنىڭ قورسىقىنىمۇ قوشۇپ!
— سايلىغۇچىلارنىڭ بېلەت ساندۇقى!
— مەكتەپ مۇدىرىنىڭ ئورۇندۇقىمۇ قالمىسۇن!
— يوقىتايلى! — كىچىك ژاننىڭ گېلى يىرتىلىپ كەتكۈدەك
بولدى، — ئاندىرى خوجايىننى، ئىبادەتخانا مۇلازىملىرىنى،
پۈتۈكچىلەرنى يوقىتايلى! تېئولوگلارنى، دوختۇرلارنى،
بۇيرۇقۇزلىق قىلىدىغانلارنى يوقىتايلى! مېدىتسىنا
مۇتەخەسسسلەرنى، سايلىغۇچىلارنى، مەكتەپ مۇدىرىنى يەر
بىلەن يەكسان قىلايلى!

— قىيامەت قايم بولۇۋاتامدۇ نېمە! — دېدى ئاندىرى
غوتۇلداپ، ئاندىن دەرھال قۇلقىنى ئېتىۋالدى.
— مەكتەپ مۇدىرىنىڭ گېپىنى قىلساق، ئۆزىمۇ كېلىپ
قالدىغۇ! — دېرىزىدە ئولتۇرغان بىرى مۇدىرنىڭ مەيداندىن
ئۆتۈۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ تۇرۇپ كەتتى.

— بىزنىڭ مەكتەپ مۇدىرى تىباۋۇتنى كەلدى دېدىڭمۇ،
راستىمۇ؟ — دېدى ژان فروللو. ئۇ يوغان تۈۋرۈكنىڭ يېنىدا
تۈگۈلۈپ تۇرغان بولغاچقا، نېرىدا بولۇۋاتقان ئىشلارنى

كۆرەلمەيتتى.

— شۇنداق، — دېيىشتى قالغانلارمۇ، — دەل شۇ، مەكتەپ مۇدىرىنىڭ ئۆزى جانابىي تىباۋۇت!

ئۇ راستتىنلا مەكتەپ مۇدىرى تىباۋۇت ئىدى. مۇشۇ دەقىقىدە ئۇ ئۈنۈپرسىتېت رايونىدىكى مۇھىم ئەربابلار بىلەن بىرلىكتە مەيداندىن ئۆتۈۋاتاتتى. ئەلچىلەرنى قارشى ئېلىشقا كەلگەنلەرمۇ سەپ تۈزۈپ تەييار بولغانىدى. ئوقۇغۇچىلار دېرىزىنىڭ ئالدىدا بىر - بىرىنى قىستاپ چاۋاك چالاتتى. لېكىن، بۇ چاۋاكلاردىن قانداقتۇر مەسخىرە ئالامەتلىرى چىقىپ تۇراتتى. مەكتەپ مۇدىرى ھەممىسىنىڭ ئالدىدا كېلىۋاتاتتى. بىر يوللا ئېتىلغان زەمبىرەكلەرنىڭ دەھشەتلىك ئاۋازى ئۇنىڭ قۇلاق - مېڭىسىنى يەپ كەتتى.

— ياخشىمۇسىز، مۇدىر! ئوبدان تۇردىڭىزمۇ؟

— بۇ قېرى قىمارۋاز بۇ يەرگە نېمە ئىش قىلغىلى كەلگەندۇ؟ شىشخاللاردىن ئايرىلىشقا كۆزى قىيغانىدۇ؟
— ئۇنىڭ قېچىر مىنىپ ماڭغان چاغدىكى نۇرقىنى كۆرگەنمىدىڭلار؟ قۇلقى قېچىرنىڭ قۇلقىدىنمۇ ئۇزۇن دەڭلار ئۇنىڭ!

— ياخشىمۇسىز، تىباۋۇت جانابلىرى! قاراڭلار بۇ قېرى قىمارۋازنى! ئالچىپ قالغىنى بىلەن ئامىتى بار دەڭلار!
— سىزنى خۇدا پاناھىدا ساقلىغاي! تۈنۈگۈن كەچتىمۇ ئالتە قاتار ئوينىغانسىز؟

— قاراڭلار ئۇنىڭ چىرايىغا، ساماندىك سارغىيىپ كېتىپتۇغۇ؟ ئويۇن - تاماشىدىن، قىماردىن باش كۆتۈرسە شۇنداق بولىدۇ - دە! ياكى باشقىلار ئۇنىڭ بويىنى تولىغۇۋەتكەن، ياكى يۈزىنى مورلىۋالغان، يا بولمىسا تاياق يېگەن دەڭلار!
— تىباۋۇت، نەس باسقان ئەبلەخ! شەھەر رايونىغا كېلىپ، نەگە بارىمەن دەيسەن؟

— ئۇ چوقۇم تىبادىت كوچىسىدىكى قىمارخانغا بارىدۇ، —

دېدى ژان فروللو.

ئادەملەر ئۇنى ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي تىللىدى، كانايلىرىنى كېرىپ بولۇشچە مەسخىرە قىلدى، ئالىقنى ئاغرىپ كەتكۈچە چاۋاك چالدى.

— مۇدىر جانابلىرى، سىز تىبادىت كوچىسىغا بېرىپ قىمارخانا ئىزدەيسىز شۇنداقمۇ؟ بۇ قىمارۋاز ئىبلىسنىڭ ئۆزىلا جۇمۇ!

ئەمدى ئۇلار تىغ ئۈچىنى باشقا ئەر بابلارغا يۆتكىدى.
— ئىبادەتخانا مۇلازىملىرىنى يوقىتايلى! ئەمەلدار كالتەكچىلەرنى يوقىتايلى!

— روبىن پوسسىبېيان! سەن دەپ باققىنا، ئاۋۇ ئەبلەخ كىم؟
— گىبېرت دې سۈيلى! ئاۋتون ئىنستىتۇتنىڭ پەخرىي مۇدىرى!

— ھەي، ئالە ماۋۇ ئاياغنى، سېنىڭ تۇرغان ئورنىڭ مېنىڭكىدىن ئەپلىك، ئۇنىڭ يۈزىگە قارىتىپ ئاتقنا!
— سېنىق ئالما بولغان بولسا، باش - كۆزىنى رەسۋا قىلار كەنمىز!

— مۇراسىم كىيىمى كىيىۋالغان ئاۋۇ ئالتە ئىلاھىيەتشۇناسنى كۈمپەيكۈم قىلايلى!
— ئاۋۇ تەرەپتە تۇرغان بىرنەچچىسى ئىلاھىيەتشۇناسمۇ؟ مەن تېخى ئۇلارنى ساينت ژېنېۋېيېۋې ئىنستىتۇتىدىكىلەر شەھەر رايونىغا سوۋغا قىلغان ئالتە ئۆردەكمىكىن دەپتىمەن!
— دوختۇرلارنى يوقىتايلى!

— قالايمىقان دەتلاش ۋە كۈلكە - چاقچاقلارنى يوقىتايلى!
— ساينت ژېنېۋېيېۋې ئىنستىتۇتنىڭ مۇدىرى جانابلىرى، ساڭا شىلەپەمنى ئېلىپ تۇرۇپ سالام بېرىمەنۇ، لېكىن سېنى شىلەپەم بىلەن ئۇرۇپ مېجىۋېتىمەن! سېنىڭ ماڭا ئۇۋال قىلغانلىقىڭ راست! سەن مەندەك بىر نورماندىيەلىكنىڭ

ئورنىنى قاراپ تۇرۇپ بورگىس ئۆلكىسىدىن كەلگەن ئاكانيو
پالزابدقا ئالماشتۇرۇۋەتتىڭ، ئۇ ئەمەلىيەتتە ئىتالىيەلىك ئىدى!
— راستتىنلا ناھەق ئىشقۇ بۇ! — ئوقۇغۇچىلار گۈررىدە
بولۇشۇپ كەتتى، — ساينت ژېنېۋيېۋې ئىنستىتۇتنىڭ
مۇدىرىنى يوقىتايلى!

— جانابىي يوهىم دالادىھور! لۇئى داھولى! لامبېرت
ھوكتېمېن!

— ئاۋۇ گېرمانىيەلىك دوختۇرنى بوغۇپ ئۆلتۈرەيلى! ئۇنى
جەھەننەمگە يولغا سېلىپ قويايلى!

— ساينت چېركاۋىدىكى قارا ياغلىق ئارتىۋالغان پوپنىمۇ
ساق قويمايلى!

— كۈل رەڭ نوركىدىن مۇراسىم كىيىمى كىيىۋالغان ئاۋۇ
بىرىنى ئۇنتۇپ قالمايلى!

— ۋاي - ۋۇي، سەنئەتكارلارمۇ كەلدىغۇ! قوڭۇر رەڭ پىلاش
كۆزنىڭ يېغىنى يەيدۇغۇ! ئاۋۇ قىزىل پىلاش نېمىدىگەن
چىرايلىق!

— ئۇلار ناھايىتى كەلسە مۇدىر جانابىنىڭ يارىشىملىق
قۇيرۇقلىرىغۇ!

— دېڭىزدا توي مۇراسىمى ئۆتكۈزۈشكە ماڭغان
ۋېنتىسىيەلىك كىنەزگىلا ئوخشاپ قاپتۇ!

— ھەي، ژان! ساينت ژېنېۋيېۋېدىكى كانونىن ئەزالىرى
كەلدى!

— ئۇلار كۆزىمىزدىن يوقالسۇن!

— كلاۋدې چور ئاقساقال! كلاۋدې چور دوكتور! سەن ماريئا
لاگىرفاردنى ئىزدەپ يۈرمىگەنسەن؟

— ئۇ دېگەن گالاتىگىننىڭ ئاشنىسى!

— لۈكچەكلەرنىڭ كاتتىبېشى بىلەن بىللە يېتىپتىكەن - دە!

— بىر قېتىم بىللە ياتسا تۆت دېنىرس تاپىدۇ!

— يالىڭاچ يېتىپ بېرىدىغاندۇ، تايىنلىق!

— نەق مەيداندىلا بىر ئىش قىلىپ باقمىسەن؟
— ساۋاقداشلار، ئاۋۇ كىشى پىكاردىلىق سايلىغۇچى سىمون
سەنگو ئەپەندى، خوتۇنى بىلەن بىللە ئاتنىڭ ساغرىسىغا
ئولتۇرۇۋاپتۇ!
— رىتسارنىڭ كەينىگە قايغۇ - ھەسرەت مىنگىشىۋاپتۇ
دېگەنە!

— يارايىسەن، سىمون ئەپەندى!
— ياخشىمۇسىز، سايلىغۇچى جاناب!
— كەچلىكىڭىز خەيرلىك بولسۇن، سايلىغۇچى خانىم!
— ئۇلارنىڭ ھەممىنى ئوچۇق كۆرەلەيدىغىنى قالتىس
بولدى - دە! — ژان دې مولېندىنو ئۇلۇغ - كىچىك تىنىپ
قويدى. ئۇ ھېلىمۇ ھېلىقى تۈۋرۈكنىڭ يوپۇرماق شەكىللىك
ئويما نەقىشلىرى ئۈستىدە ئىدى.

ئوبدانلا ئەدەبىيىنى يېگەن ئۇنىۋېرسىتېت رايونىدىكى
كىتابخانىنىڭ خوجايىنى ئاندىرى مۇسىرى ئوردا جەمەتىدىكى يۇڭ -
تېرە سودىگىرى گىللى لىكۇرنونىڭ يېنىغا كېلىپ، ئۇنىڭ
قۇلىقىغا پىچىرلىدى.

— ئەپەندى، سىزگە دېسەم ئاخىر زامان بولغاندەكلا قىلىدۇ!
مۇنداق بىشەملىك قىلىدىغان ئوقۇغۇچىلارنى ئەزەلدىنلا
كۆرمىۋىدىم. (يېقىنقى دەۋر ۋە ھازىرقى دەۋردىكى ئۆلمىگۈر
كەشپىياتلارنىڭ شۇرى قۇرۇسۇن، دەل شۇلار ھەممە نەرسىنى
خارا ب قىلىۋاتىدۇ. زەمبىرەك، كونا زەمبىرەك، زېنىت توپ،
بولۇپمۇ مەتبەئە تېخنىكىسى دېگەنلەر گېرمانىيەدىن تارقالغان
ۋابانىڭ ئۆزى. بۇنىڭدىن كېيىن قول بىلەن كۆچۈرىدىغان
ئىشلار تۈگەيدۇ.) باسمىخانىدا بېسىلىدىغان كىتابلار كىتابچىلىق
كەسپىگە قاقشاتقۇچ زەربە بېرىدۇ. ئاخىر زامان دېگەن مۇشۇ!

— دەرۋەھە! — دېدى يۇڭ - تېرە سودىگىرى، — ئوخشاش
ئىشتىن بىرنى دەپ بېرەي. مامۇق رەختلەرنىڭ بازىرى چىقىپ
كەتتى، سېتىلىشى شۇنچە ئىتتىك، يۇڭ - تېرە بازىرىدا سودا

قالمدى !

دەل مۇشۇ ۋاقىتتا، سائەتنىڭ ئون ئىككىگە سوققان قوڭغۇراق ئاۋازى ئاڭلاندى.

«ۋاي...» دېيىشىپ قالدى كىشىلەر بىر ئېغىزدىن. ئارقىدىنلا تازا ئەۋجىگە چىقىۋاتقان غۇلغۇلا شىپىدە توختىدى. ھەممەيلەن ئۇياندىن - بۇيانغا مىدىرلىغىلى تۇردى. يۆتەل ئاۋازى ۋە ياغلىقلىرىنى ئېلىپ بۇرنىنى سۈرتكەن ئاۋازلار ئاڭلاندى. ئادەملەر پايپىتەك بولۇپ، ئۆزلىرىنى رۇسلۇۋالدى. بەزىلەر ئولتۇردى، بەزىلەر پۇتىنىڭ ئۇچىدا دەسسەپ، ئۆرە بولدى، تۈزلەندى ياكى ئۈچ - تۆتتىن بىر يەرگە توپلىشىپ تۇردى، بارا - بارا ئەتراپ تىنچىپ قالدى. كۆپىنچىلىرى بويۇنلىرىنى سوزدى، ئېغىزلىرىنى كاماردەك ئاچتى. ھەممەيلەننىڭ كۆزى مەرمەر تاشلىق سەھنىگە تىكىلدى. ھېلىقى تۆت نەپەر قورۇقچى تۆت پارچە رەڭلىك ھەيكەلدەك قەددىنى تىك تۇتۇپ، ئورنىدىن قىمىر قىلمىدى. ئادەملەر سەھنىگە يەنە بىر قېتىم قارىدى، لېكىن دەرۋازا بۇرۇنقى پېتى چاڭ ئېتىكىلىك ئىدى. ئويۇن كۆرىدىغان سۈپىدا بىر مۇ ئادەم كۆرۈنمەيتتى. فلاندىرلىق ئەلچىلەرمۇ ئۆز ئورنىغا يېتىپ كەلمىگەنىدى. ئادەملەر چىڭقىچۇش پەيتىنىڭ يېتىپ كېلىشىنى تاڭ سەھەردىن باشلاپ تەقەززالىق بىلەن كۈتتى. فلاندىرلىق ئەلچىلەر بىلەن مراكىل تىياتىرىنى ساقلىدى.

قاملاشمىغان ئىش بولۇۋاتاتتى !

بىر مىنۇت، ئىككى مىنۇت، ئۈچ مىنۇت، تۆت مىنۇت، بەش مىنۇت... چارەك ۋاقىت ئۆتتى، سەھنە يەنىلا بوش - بىكار، ھېچقانداق شەپە بولىدىغاندەك ئەمەس، ئادەملەرنىڭ تىت - تىتلىقى ئاچچىققا ئۆزگەردى.

زەھەردەك گەپ - سۆزلەر دەسلىپدە بىلىنەر - بىلىنمەس لەيلەپ يۈرگەن بولدى. ئادەملەر: «مراكىل تىياتىرى باشلانسا بولاتتى!» دېيىشىپ بىر - بىرىنىڭ قۇلىقىغا پىچىرلىدى، پەس

ئاۋازدا غوتۇلدىدى. نارازىلىقنىڭ بوران - چاپقۇنى ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن مەيىن شامالدىك سۈركىلىپ ئۆتۈپ تۇرۇشىغا، زاننىڭ ئاۋازى جىمجىتلىقنى بۇزۇۋەتتى.

— مراكىل تىياتىرى باشلانسۇن! فلاندىرلىق ئەلچىلەر بېشىنى يېسۇن! — زان تۈۋرۈكنىڭ ئويما نەقىشلىك جايىدا ئۇياندىن - بۇيانغا يىلاندىك ئۆمىلىگىلى تۇردى. ئۇ جۇدۇنى ئۆرلەپ يېرىلىپ كېتەي دەپ قالغانىدى.

جامائەت ئۇنىڭغا بولۇشۇپ، ئالقىش ياڭراتتى.

— مراكىل تىياتىرى باشلانسۇن! — دېدى ئۇلار ۋارقىراپ، — فلاندىرلىقلار ئۆلسۇن!

— مراكىل تىياتىرى دەرھال ئوينالسۇن، — دېدى زان، — بولمىسا مەن ئەدلىيە ئەمەلدارلىرىنى ئېسىۋېتىمەن!

— بەلەن گەپ بولدى، — دېيىشتى جامائەت توۋلىشىپ، — ئالدى بىلەن ماۋۇ بىرنەچچە قورۇقچىنى ئېسىۋېتەيلى!

قىيا - چىيا يەر - زېمىنى بىر ئالدى. بىچارە قورۇقچىلار قورۇققىنىدىن چىرايى تامدىك بولۇپ كەتتى، كۆزلىرىنى مۆلدۈرلىتىپ بىر - بىرىگە قارىدى. ئادەملەر ئۇلار تەرەپكە يوپۇرۇلدى. قورۇقچىلار ئۆزلىرى بىلەن جامائەتنى ئايرىپ تۇرغان ئاجىز ياغاچ رېشاتكىنىڭ ئىچىگە قاراپ ئېگىلىۋاتقىنىنى كۆرۈپ تۇردى.

ئەھۋال ئىنتايىن خەتەرلىك ئىدى!

— ئالغا! — دەپ توۋلىدى ئادەملەر، قىيىقاس - سۈرەن ئاسماننى چاڭ كەلتۈردى.

دەل مۇشۇ ۋاقىتتا، يەردە بىردىنلا ئېچىلىپ، بىرەيلەن ئالدىغا چىقتى. ئادەملەرنىڭ ۋارقىراش - جارقىراشلىرى چىپىپدە توختىدى. ئۇلارنىڭ غەزەپ - نەپرەتتى خۇددى سېھىرگەرلىك قىلىۋاتقاندەك، دەرھاللا بىر قىزىقسىنىشقا ئالماشتى.

— جىم بولۇڭلار!

ئۇ ئادەم پۇت - قولى كالۋالىشىپ، دەككە - دۈككە ئىچىدە ئاران ئۆرە تۇراتتى، ئاخىر ئۇدۇل مېڭىپ مەرمەر تاشلىق سەھنىنىڭ گىرۋىكىگە كەلگەندە جامائەتكە قاراپ توختىماي تەزىم قىلدى. يېقىنلاشقانسېرى ئۇنىڭ تەزىم بەجا كەلتۈرۈۋاتقان بەدىنى تېخىمۇ پاكارلىشىپ، خۇددى تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ قالغاندەكلا بىلىندى.

— خانىملار، — دېدى ئۇ، — ئەپەندىلەر! مەن شەرەپلىك ھالدا سىلەرگە شۇنى جاكارلايمەنكى، بىز كاردىنال جانابلىرىنىڭ ھۆرمىتى ئۈچۈن تولىمۇ ياخشى بىر ئىبرەت تىياتىرىنى ئويناپ چىقماقچى. تىياتىرنىڭ نامى «بۇۋى مەريەمنىڭ ھۆكىمى»، مەن يۇپىتېر^①نىڭ رولىنى ئويناپ چىقىمەن. كاردىنال جانابلىرى ئابايا ئاۋستىرىيە گېرتسوگىنىڭ ئەلچىلىرىگە ھەمراھ بولۇپ يولغا چىققانىدى، ئۇلار ھازىر باۋدەت دەرۋازىسىدا ئۈنۈپ سىتېت مۇدىرىنىڭ نۇتقىنى ئاڭلاۋاتىدۇ. شۇڭا، بىردەم ھايال بولىمىز. كاردىنال جانابلىرى كېلىشى بىلەنلا تىياتىرىمىزمۇ باشلىنىدۇ.

راستىنى ئېيتقاندا، مراكىل تىياتىرى ئوينالمىدى دېگەن تەقدىردىمۇ، مۇشۇ يۇپىتېرنىڭ لەپىدە پەيدا بولۇشى تۈپەيلى ھېلىقى تۆت نەپەر قورۇقچى ئامان قالغانىدى. بىزنىڭ بەختكە يارىشا بۇ ھېكايىنى شۇنداق توقۇۋېتىشىمىزدىمۇ بۇۋى مەريەم ئالدىدا مەسئۇلىيەتنى زىممىمىزگە ئالغانلىقىمىز سەۋەب بولغانىدى. مۇنداق چاغدا كىمدۇر بىرلىرىنىڭ «تەلىمىمىزگە ھەرقانداق ئىلاھ بىزنىڭ ئىشلىرىمىزغا چات كېرىپ يۈرمىگەي» دەيدىغان كونا مۇقامنى توۋلاپ بىزگە قارشى چىقىشى مۇمكىن ئىدى. يۇپىتېر ئۈستىگە ساۋۇت كىيگەنىدى. ساۋۇتنىڭ تۈگمىلىرى ئالتۇندەك پارقىراپ كۆزنى قاماشتۇراتتى. بېشىدا ئالتۇن يالىتىلغان كۈمۈش دۇبۇلغا بار ئىدى. ئۇ شۇنداق چىرايلىق ياسانغانىدىكى، ھاڭۋېقىپ قاراپ قالغان جامائەت

① يۇپىتېر — رىم ئەپسانىلىرىدىكى ئىلاھ.

بىراقلا تىنچىدى. ئۇنىڭ ساقىلى ئىككى مەڭزىنى بويلاپ پەسكە ساڭگىلاپ تۇراتتى. ئۇنىڭ قولىدىكى يۆگەكلىك قاتتىق قەغەزگىمۇ ئالتۇندىن ھەل بېرىلگەن بولۇپ، ئۈستىگە مىخ قېقىلغان، ئۇزۇن - قىسقا ئالتۇن ياپراقچىلار ئورنىتىلغانىدى. دىتى بار كىشىلەر ئۇنىڭ چاقماق پەيدا قىلىدىغان سەھنە سايىمىنى ئىكەنلىكىنى بىلىۋالالايتتى. ئىككى پاچىقىغا گىربەك ئۇسلۇبىدىكى زىبۇ - زىننەتلەر ئورالغانىدى. بۇنىڭغا پەمى يەتمىگەنلەر ئۇنى مۇشۇ سۈرلۈك تۇرقىغا قاراپ پېررى ① جانابلىرىنىڭ مۇھاپىزەتچى ئەترىتىگە بىرىتەنەن كەلگەن مەرگەن ئوخشايدۇ، دەپمۇ قالاتتى.

2. پېررى گرىنگورى

ھېلىقى ئادەم نۇتۇق سۆزلەۋاتقاندا، جامائەت ئۆزلىرىمۇ تۇيىمىغان ھالدا ئۇنىڭ ئۈستىبېشى بىلەن بولۇپ كېتىپ، ھەممە نارازىلىقىنى بىر ياققا قايرىپ قويغانىدى. لېكىن، ئۇ گېپىنى «كاردىنال جانابلىرى كېلىشى بىلەنلا تىياتىرىمىزمۇ باشلىنىدۇ» دېگەن ئېچىنىشلىق سۆز بىلەن ئەمدىلا ئاياغلاشتۇرۇۋىدى، جامائەت قايتىدىن ئۆرتىۋې بولغىلى تۇردى. ھېلىقى ئادەمنىڭ باش - كۆزىگە تىل - ئاھانەت ياغدى.

— دەرھال باشلانسۇن! مراكىل تىياتىرى دەرھال باشلانسۇن!
مراكىل تىياتىرى دەرھال باشلانسۇن! — دەپ چۇرقراشتى
ئادەملەر. قىيىقاس - سۈرەننىڭ ئىچىدىن ژان دې مولېندىننىڭ
ۋارقىرىغىنى ئاڭلاندى.

— دەرھال باشلانسۇن! — ژاننىڭ ئاۋازى نىمېستىكى ②

① پېررى — كىنەز پېررى (1446 — 1472) فىرانسىيە پادىشاھى چارلېز VII نىڭ تۆتىنچى ئوغلى.

② نىمېس — فىرانسىيەنىڭ گارد ئۆلكىسىنىڭ مەركىزى.

ئەسەبىي مۇزىكىلاردىن چىقىۋاتقان نەينىڭ ئاۋازىغا ئوخشاپ قالغانىدى.

— يۇپىتېرنى يوقىتايلى! بوربون كاردىنالىنى يوقىتايلى! —
روبن پوسسېپيان بىلەن دېرىزىنىڭ لېۋىدە ئولتۇرغان يەنە
بىر ياش يىگىتنىڭ ھۆركىرىگەن ئاۋازى يېتىپ كەلدى.
— مراكىل تىياتىرىنى دەرھال باشلاڭلار! — ئالاماننىڭ
ۋارقىراش — جارقىراشلىرىنىڭ ئايىغى ئۈزۈلەي دېمەيتتى، —
دەرھال باشلاڭلار! ئەگەر دەرھال باشلىمىساڭلار ئادەم
ئۆلتۈرمىز! كومېدىيە ئارتىسلىرى بىلەن كاردىنالىنى قوشۇپ
دارغا ئاسىمىز! ...

بىچارە يۇپىتېرنىڭ جان — ئىمانى چىقىپلا كەتتى، چىرايىدا
قان دىندارى قالمايدى، قولىدىكى يۆگەكلىك قاتتىق قەغەزمۇ
يەرگە چۈشتى. ئۇ دۇبۇلغىنى بېشىدىن ئېلىپ، لاغلىداپ
تىتىرىگەن ھالدا جامائەتكە ئېھتىرام بىلدۈردى، تىلى كالۋالاشتى.
— كاردىنال جانابلىرى ... ئەلچىلەر ... فلاندېرلىق
مارگېرىت خېنىم ... — دېيەلدى ئۇ ئارانلا. نېمىدېگەن بىلەن
ئۇ دارغا ئېسىلىشتىن قورقاتتى.

مەيلى ئۇنى جامائەت دارغا ئاسسۇن، مەيلى كاردىنال دارغا
ئاسسۇن، بارىدىغان يېرى تەگسىز ھاڭ — مۇنداقچە ئېيتقاندا
دارغا ئېسىلاتتى.

تەلىيىگە يارىشا بىر ئادەم ئارىغا چۈشۈپ، ئۇنى بۇ بالا —
قازادىن ساقلاپ قالدى، ئۇنىڭغا ھامىيلىق قىلدى.

رېشاتكىنىڭ ئىچى تەرەپتە، مەرمەر تاشلىق سەھنىگە
يېقىنراق بوش جايدا تۈۋرۈككە يۆلىنىپ تۇرغان بىرى باردەك
قىلاتتى. لېكىن، تۈۋرۈك توسۇپ تۇرغاچقا، ئۇنى ھېچكىممۇ
ئوچۇق كۆرەلمەيتتى. ئۇنىڭ ئۇچىسىدىكى قارا بىجىدىن
تىكىلگەن كىيىمى كونىراپ كۆرگۈسىز بولۇپ كەتكەنىدى. بويى
ئېگىز، رەندە سېلىۋەتكەندەك ئورۇق، چىرايى تاتىراڭغۇ بۇ
ئادەمنىڭ كۆزلىرى چاقناپ تۇراتتى، چىڭ يۇمۇلغان لەۋلىرىدىن

قانداقتۇر بىر خىل كۈلۈمسىرەۋاتقان ھالەت ئىپادىلىنەتتى. گەرچە پېشانىسىغا ۋە ئىككى مەڭزىگە قورۇق ياماشقان بولسىمۇ، تەق - تۇرقىدىن ياش ۋە كېلىشكەن يىگىت ئىكەنلىكى بىلىنىپ تۇراتتى. ئۇ مەرمەر تاشلىق سەھنىگە قاراپ بىرنەچچە قەدەم ماڭغاندىن كېيىن، شۈمشىيىپلا قالغان يۇپىتېرغا قول ئىشارىتى قىلىپ، ئۇنى يېنىغا چاقىردى. لېكىن، تەمتىرەپ قالغان يۇپىتېر بۇنىڭغا دىققەت قىلمىدى.

بۇ ئادەم ئالدىغا يەنە بىر قەدەم ماڭدى.

— يۇپىتېر، — دەپ توۋلىدى ئۇ، — يۇپىتېر دەيمەن !

ئۇ يەنىلا ئاڭلىمايۋاتاتتى.

كېلىۋاتقان ئادەم تاقىتى تاق بولۇپ، يۇپىتېرنىڭ ئالدىدىلا توختىدى.

— مېچىل گىبورن ! — دەپ توۋلىدى ئۇ.

— مېنى چاقىرىۋاتقان كىم؟ — دەۋەتتى يۇپىتېر ئۇيقۇسىدىن ئەمدىلا ئويغانغاندەك.

— مەن چاقىرىۋاتىمەن ! — دېدى قارا بىجىدىن كىيىم كىيگەن ئادەم ئۇنىڭغا جاۋاب قايتۇرۇپ.

— ھە ! — يۇپىتېرنىڭ كۆزلىرى ئالاق - جالاق بولۇپ كەتتى.

— تىياتىرنى ھازىرلا باشلا ! — دېدى ھېلىقى ئادەم، — جامائەتنى رازى قىلماي بولمايدۇ. سوت ئەمەلدارلىرىغا چۈشەنچە بېرىشكە ئۆزۈم مەسئۇل، سوت ئەمەلدارلىرى بېرىپ كاردىنال جانابلىرىغا ئۆزىڭلارنىڭ ئېيتىسا بولىدۇ.

يۇپىتېر يەڭگىل تىنىپ قويدى.

— ئەپەندىلەر، — دېدى ئۇ غەزەپتىن يېرىلىپ كېتەيلا دەپ قالغان جامائەتكە قاراپ، — بىز تىياتىرنى ھازىرلا باشلايمىز !

— يۇپىتېر، بىز ساڭا سالام يوللايمىز ! جامائەت، تەنتەنە قىلىڭلار !

— ئوبدان ئىش بولدى، — جامائەت گۈرۈلدەپ كەتتى.

ئۇلار ئوبدان ئىش بولدى دېيىشىپ يۇپىتېرنى چاۋاك بىلەن كۆمۈۋەتتى. بۇ چاغدا يۇپىتېر پەردىنىڭ كەينىگە ئۆتۈپ كەتكەنىدى. سەھنىدە ئالقىش سادالىرىدىن تىترەۋاتقان پەردىدىن بۆلەك ھېچ نەرسە يوق ئىدى.

ھېلىقى ئادەم خۇددى كورنېل ① يازغان تىراگېدىيە «شىد»دىكى «بوران - چاپقۇنى ئەپچىللىك بىلەن پەسكويغا چۈشۈردى» دەپ تەسۋىرلەنگەن پېرسوناژدەك، بايىقى مالىمانچىلىقنى تىنچىتىپ بولغاندىن كېيىن ھېچقانداق ئىش يۈز بەرمىگەندەكلا غىپىدە تۈۋرۈكنىڭ كەينىدىكى قاراڭغۇلۇققا قايتتى ۋە ھېچقانداق شەپە چىقارماي ئەسلىدىكى جايىدا تۇرۇۋەردى. سەپنىڭ ئەڭ ئالدىدا تۇرۇپ، ئۇنىڭ مېچىل گېبورن بىلەن قىلىشقان سۆزلىرىگە زەن سېلىۋاتقان ئىككى قىز ئۇنى يېنىغا چاقىرىپ قالدى.

— مۇئەللىم، — دېدى ئۇلارنىڭ بىرى ۋە ئۇنى يېقىنراق كېلىشكە شەرەتلىدى.

— ئۇنداق دېسەڭ بولمايدۇ، لىنارد، — دېدى يېنىدىكى قىز، — ئۇ سەن ئويلىغاندەك ئادەم ئەمەس، بەلكى ئادەتتىكى بىر ئادەم، شۇڭا ئۇنى مۇئەللىم دەپ چاقىرماي، ئەپەندى دېسەڭلا بولغىنى. يەكشەنبىلىك ئازادە كىيىم كىيىۋالغان بۇ قىزنىڭ چىرايىدىن نۇر يېغىپ تۇراتتى.

— ئەپەندى، — دەپ توۋلىدى لىنارد ئىسىملىك قىز. ھېلىقى ئادەم تۈۋرۈكنىڭ يېنىدىن ئۇلارغا قاراپ ماڭدى. — مەن ياردەملىشىدىغان بىرەر ئىش بارىمدى، خان قىزلار، — دېدى ئۇ ئىككىيلەندىن قىزغىن ئەھۋال سوراپ. — يوقسۇ! — دېدى لىنارد خىجىل بولۇپ، — دوستۇم گىسگوت لاگىنىنىڭ سىزگە گېپى باردەك قىلىدۇ. — ياقەي، — گىسگوتنىڭ يۈزى ۋىلىدە قىزىرىپ كەتتى، —

① كورنېل (1606 — 1684) — فىرانسىيەلىك داڭلىق دىراماتورگ.

لىنارد سىزنى مۇئەللىم دەپ چاقىرىۋىدى، مەن ئۇنىڭغا
ھەممەيلەننىڭ سىزنى ئەپەندى دەپ توۋلايدىغانلىقىنى دەپ
قويدۇم.

ئىككى قىز بەكلا ئىزا تارتتى بولغاى، تەڭلا يەرگە قارىۋالدى.
لېكىن، ھېلىقى ئادەم بۇ ئىشلارغا دىققەت قىلمىدى. ئۇنىڭ بۇ
ئىككى قىز بىلەن مۇڭداشقۇسى كەلگەن بولسا كېرەك،
كۈلۈمسىرىگەن پېتى ئۇلارغا يېقىنلاشتى.

— خان قىزلار، مەن بىلەن قىلىشىدىغان گېپىڭلار يوقمۇ؟
— قىلىشقۇدەك نېمە گەپ بار دەيسىز؟ — گىسگوت
ھودۇقۇۋاتقانداك ئىدى.

— راستتىنلا قىلىشىدىغان گېپىڭىز يوقمۇ؟ — دەپ سورىدى
لىنارد.

ھېلىقى ياش يىگىت كەينىگە بىرقەدەم داچىپ، مېڭىشقا
تەرەددۇت قىلدى. بىراق، گەپ كوچىلاشقا ئامراق ئىككى قىز
ئۇنى ئوڭايلا قويۇپ بېرىدىغانداك قىلمايتتى.

— ئەپەندى، — گىسگوتنىڭ گېپى ئېچىقنى ئىچىۋەتكەن
سۇدەك شارىلداپ توختىمىدى، — سىز مراكىل تىياتىرىدا بۇۋى
مەريەمنىڭ رولىنى ئالىدىغان ئەسكەرنى تونۇمسىز؟

— سىز يۇپىتېرنىڭ رولىنى ئويناپ چىقماقچى بولغان
كىشىنى دەيسىزغۇ دەيمەن؟ — دەپ سورىدى ياش يىگىت.

— شۇنداق، توغرا دېدىڭىز، — دېدى لىنارد، — كالانىپاي
بىر ئايالغۇ ئۇ؟ ئۇنداقتا سىز يۇپىتېرنى تونۇيدىكەنسىز — دە؟

— مېچىل گىبورن؟ — دەپ سورىدى ھېلىقى يىگىت، —
ئۇنى تونۇيمەن، خان قىز!

— ئۇنىڭ بۇرۇنقى بەك يارشىملىق! — دېدى لىنارد.
— ئۇلار ئوينىماقچى بولغان تىياتىرنىڭ كۆرگۈچىلىكى

باردۇر — ھە؟ — دەپ سورىدى گىسگوت قورقۇمسىراپ.
— قالتىس تىياتىر دەڭە، خان قىز، — دەپ جاۋاب بەردى

ھېلىقى يىگىت ئىككىلەنمەيلا.

— ئۇ قانداق تىياتىر ئۆزى؟ — دېدى لىنارد.
«بۇۋى مەريەمنىڭ ھۆكمى» ناملىق تىياتىرى. ئەگەر خان
قىز، سىز ئىلتىپات قىلىشىڭىز ...
— ياق! بولدىلا، — دېدى لىنارد.
بىردەملىك سۈكۈتتىن كېيىن، ھېلىقى يىگىت سۆزىنى
داۋاملاشتۇردى:

— بۇ مەسخىرە تىياتىرى ئەمدىلەن پۈتكەن يېڭى تىياتىر.
ھازىرغىچە ئوينىلىپ باقمىغان!
— شۇنداقمۇ، — دېدى گىسگوت، — ئىككى يىل ئىلگىرى
پاپانىڭ ئەلچىلىرىنى كۈتۈۋالدىغان چاغدا ئوينالغان تىياتىرمۇ
يېڭى بولىدىغان، شۇ كۈنى چىرايلىق ئۈچ نەپەر قىز بۇ تىياتىرنى
ئورۇنلاشقا قاتناشقاندى ...

— ئۇلار سۇ پەرىسىنىڭ رولىنى ئېلىپ چىققان!
— قىپپالشاچ دەڭلار، تېخى، — دېدى ھېلىقى يىگىت
ئۇلارنىڭ سۆزىنى تولۇقلاپ، لىنارد ئىزا تارتىپ پەسكە
قارىۋالدى. گىسگوتمۇ ئۇنىڭغا لەپىدە قارىۋېلىپ، بېشىنى تۆۋەن
قىلدى. ياش يىگىت كۈلۈپ كەتتى.
— كۆرگۈچىلىكى بار تىياتىر! — دېدى ئۇ، — لېكىن
بۈگۈن ئوينىلىدىغان مەسخىرە تىياتىر مەخسۇس فلانىدېر
مەلىكىسىگە ئاتاپ يېزىلغان.

— تىياتىردا سەھرا ناخشىلىرى ئېيتىلامدۇ؟
— سەھرا ناخشىلىرى؟ ئۇ مەسخىرىلىك تىياتىرغا مۇناسىپ
كەلمەيدۇ - دە! ناۋادا قىزىقچىلىق قىلىدىغان تىياتىر بولغان
بولسا مەيلىدى!

— ئەپسۇس، — دېدى گىسگوت، — ئۆتكەن قېتىم ئوينالغان
تىياتىردا بەزى يىگىت - قىزلار يۈرىكىنى قايتەك قىلىپ فوگىت
كۆلچىكىدە بىر - بىرى بىلەن ئويناشقان، مۇناجات ۋە سەھرا
ناخشىلىرىنى ئېيتىشقان، بىرمۇنچە ئۇسسۇلنى ئورۇنلاپ
چىققاندى.

— مۇنداق قىلىش پاپانىڭ ئەلچىلىرىگە باب كەلگەن بىلەن، —
دېدى ھېلىقى يىگىت قوپاللىق بىلەن، — مەلىكىگە لايىق
كەلمەيدۇ!

— ئۇلارنىڭ ئەتراپىدا، — دېدى لىنارد ئۆزىنىڭ گېپىنى
تولۇقلاپ، — توۋەن ئاۋازلىق مۇزىكا شۇنچە يېقىملىق، شۇنچە
لەرزان ئورۇنلانغانىدى.

— يولدىن ئۆتۈۋاتقانلارنىڭ قانچىلىك خۇش بولۇپ
كەتكىنىنى دېمەيلا قويايلى، — گىسگوتىمۇ گەپكە ئارىلاشقىلى
تۇردى، — فونتانىلىق كۆلچەكنىڭ ئۈچ كۆزىدىن ئېتىلىپ
چىققان ھاراق، سۈت، ئارىلاشما ئىچىملىك ئۆتكەن —
كەچكەنلەرنى يايىرىتىۋەتكەندى دەڭە!

— فوگىت كۆلچىكىدىن ئۈنچە يىراق بولمىغان جايدىكى
تىرنىتىدا، — دېدى لىنارد، — ئەيسا ئەلەيھىسسالامنىڭ قەتل
قىلىنىشىغا ئائىت ئاۋازسىز تىياتىر ئورۇنلانغانىدى.

— شۇنداق ئېنىق يادىمدا تۇرىدۇ، — دەپ توۋلاپ كەتتى
گىسگوت، — ئەيسا ئەلەيھىسسالام كىرىستقا مىخلانغان، ئوڭ ۋە
سول ئىككى تەرىپىدە بىردىن ئىككى جاللاتمۇ بار ئىدى.

گەپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، ئۇلار پاپانىڭ ئەلچىلىرى ھازىر
بولغان چاغدىكى مەنزىرىنى ئەسلەپ، خۇشاللىقىدىن قىن —
قىنىغا پاتماي كېتىشتى.

— بەزى ئارتىسلار رەھسەمنىڭ دەرۋازىسى ئالدىغا كەلگەن
كۆرۈنۈشتە كىيگەن كىيىملەر ئۆزىگە بەك يارىشىپتىكەن!
— سايىت ئىننوسېن بۇلىقىنىڭ قېشىدا بىر ئوۋچىنىڭ
مارالىنى قوغلاپ كەتكىنىنى دېمەمسەن، تايغاننىڭ ھاۋشىشى بىلەن
بۇرغىنىڭ ئاۋازىدىن بۆلەك ھېچ نەرسە ئاڭلانمىغانىدى.

— پارىژدىكى قۇشخانغا ۋاقىتلىق ياسالغان سەھنىدە دىققى
قەلئەسىگە ھۇجۇم قىلىدىغان تىياتىر ئوينالغانمۇ، تېخى!

— پاپانىڭ ئەلچىلىرى تىياتىر كۆرۈپ دەل قەلئەگە ھۇجۇم
قىلىدىغان كۆرۈنۈشكە كەلگەندە، ئەنگلىيەلىكلەرنىڭ كاللىسى

ئېلىنغان يەرلىرىچۇ !

— ئارتىسلار چاتېلى دەۋازىسىنىڭ قارشى تەرىپىدە ئۆزىنىڭ ماھارىتىنى يەتكۈچە نامايان قىلغانىدى !

— پاپانىڭ ئەلچىلىرى ئوۋچاڭگى كۆۋرۈكىگە كەلگەندە، كىشىلەر ئىككى مىڭدىن كۆپ ھەر خىل ئۇچار قۇشلارنى قويۇۋەتكەنغۇ، نەقەدەر چىرايلىق ئىش بولغانىدى — ھە، لىنارد !
— بۈگۈنكى تىياتىر ئۇنىڭدىنمۇ ياخشى، — ھېلىقى يىگىت ئۇلارنىڭ جاۋۇلداشلىرىغا چىداپ تۇرالماي، ئاخىر ئاغزىنى ئېچىشقا مەجبۇر بولدى.

— سىز بۈگۈنكى مىراكىل تىياتىرىنى چوقۇم ياخشى دەپ ھۆددە قىلالامسىز؟ — دەپ سورىدى گىسگوت.

— ئىلۋەتتە ! — يىگىت شۇنداق دەپ بولۇپ، تەمكىنلىك بىلەن قوشۇپ قويدى، — بۈگۈنكى سەھنە ئەسىرىنىڭ ئاپتورى ئۆزۈم بولمەن، خان قىزلار !

— بۇ راستمۇ؟ — ئىككى خان قىز ھەيران بولغان ھالدا سورىدى.

— راست ! — دەپ جاۋاب بەردى ئۇ مەغرۇر قىياپەتتە، — ژان مارچاند دەرەخ كېسىپ، سەھنىنىڭ جازىلىرىنى قۇراشتۇرۇپ، تاملىرىنى ئۆرە قىلىپ يۈرگەندە، مەنمۇ سەھنە ئەسىرىنى يېزىپ پۈتكۈزدۈم، ئىسمىم پېررې گرېنگورى.

«شىد» نىڭ ئاپتورى كورنېل «مەن كورنېل بولمەن» دېگەندىمۇ، مۇنداق كېرىلىپ كەتمىگەن بولاتتى.

ئوقۇرمەنلەر چوقۇم دىققەت قىلدى، يۇپىتېر پەردىنىڭ كەينىدە غايىب بولغاندىن كېيىن گىسگوت بىلەن لىنارد ئىككى خان قىزنىڭ ساددا ھەمدۇسانالىرىغا، بۇ ھەمدۇسانالار تۈپەيلى يېڭى مەسخىرە تىياتىرى ئاپتورىنىڭ تۇلۇمىدىن توقماق چىققانداك ئۆزىنى تونۇشتۇرۇپ كېتىشلىرىگە قەدەر، خېلى ۋاقىت ئۆتۈپ كەتكەنىدى. ھەيران قالارلىقى، بىرنەچچە مىنۇتنىڭ ئالدىدىلا قىيىقاس — سۈرەن سېلىۋاتقان جامائەت، شۇ تاپتا

مەسخىرە تىياتىرىنىڭ ئوينىلىشىنى سەۋر - تاقەت ئىچىدە كۈتۈپ تۇرىۋەردى. بۇ ئەھۋال مۇنداق بىر مەڭگۈلۈك ھەقىقەتنى، يەنى جامائەتنى ئويۇن باشلىنىشتىن ئىلگىرى جىلە بولماي ساقلاپ تۇرۇشقا ئۈندەشكە توغرا كەلسە، ئۇلارغا ئويۇن ھايال ئۆتمەي باشلىنىدۇ، دەپ قويۇشنىڭ كۇپايە قىلىدىغانلىقىنى ئىسپاتلاپ بېرىۋاتاتتى.

لېكىن، قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىسى ژان ئوڭايلا تىنچىپ قالدىغانلاردىن ئەمەستەك قىلاتتى.

— ھەي، ھەي! — جامائەت ئۆزىگە ھاي بېرىپ، تىياتىرنىڭ ئوينىلىشىنى كۈتۈۋاتقاندا، ئۇ تۇيۇقسىز ۋارقىراپ كەتتى، — يۇپىتېر! بۇۋى مەريەم! ھەممىڭلار ئالدامچى! چاقچاق قىلىۋاتامسىلەر ياكى راست ئويۇن قويامسىلەر؟ تىياتىرنى باشلاڭلار! بولمىسا غوۋغا چىقارماي قويمايمىز! ژاننىڭ ۋارقىراشلىرى تەسىر كۆرسەتتىمۇ، ئاقىۋەت تىياتىر باشلاندى.

بىردەملىك گاھ ئۆرلەپ، گاھ پەسلىگەن سىمفونىيەدىن كېيىن، پەردە ئېچىلدى. يۈز - كۆزلىرىگە ئۇپا - ئەڭلىك سۈرتكەن. ھەر خىل رەڭلىك سەھنە كىيىملىرىنى كىيىۋالغان تۆت نەپەر ئارتىس شوتىنىڭ پەلەمپىيىدىن ئارتىلىپ سەھنىگە چىقتى - دە، بىر قاتار بولۇپ تىزىلغاندىن كېيىن جامائەتكە قاراپ ئېگىلىپ تەزىم قىلدى. سىمفونىيە ۋاقتىنچە توختىدى، مراكىل تىياتىر باشلىنىپ دەپ قالغانىدى.

ئارتىسلارنىڭ تەزىم بەجا كەلتۈرۈشلىرىگە قاراپ، جامائەت گۈلدۈراس ئالقىش ياڭراتتى. دەقىقە جىمجىتلىق ئاياغلىشىپ، تىياتىرنىڭ مۇقەددىمىسى باشلاندى. ئوقۇرمەنلەر تىياتىرنىڭ كونكرېت ئەھۋالىنى تەپسىلىي تەسۋىرلىمىگە ئىگىلىمنى ئېپۇ قىلىدۇ دەپ ئويلايمەن. چۈنكى، جامائەتنىڭ دىققىتى بۈگۈنكى كۈندىكىگە ئوخشاش ئارتىسلارنىڭ قانداق رولىنى ئويناپ

چىقىدىغانلىقىغا ئەمەس، بەلكى ئۇلارنىڭ كىيىۋالغان كىيىملىرىگە مەركەزلەشكەندى. راستىنى ئېيتقاندا، بۇنىڭدىن يامانلىغىلى بولمايتتى. گەرچە ئارتىسلار يېرىمى سېرىق، يېرىمى ئاق ئىككى خىل رەڭدىكى كىيىملەرنى كىيگەن بولسىمۇ، لېكىن ئىشلىتىلگەن رەختلەر بىر - بىرىدىن پەرقلىنەتتى. بىرىنچى ئارتىسنىڭ ئۇچىسىدىكىسى ئالتۇن بىلەن كۈمۈشنىڭ رەڭگىدىكى كىمخاب بولۇپ، ئۇ قولىغا خەنجەر تۇتۇۋالغانىدى؛ ئىككىنچىسىنىڭ ئۇچىسىدىكى يىپەك رەخت بولۇپ، ئۇنىڭ قولىدا ئىككى ئالتۇن ئاچقۇچ بار ئىدى؛ ئۈچىنچىسى كاناپ رەختتىن كىيىم كىيگەن بولۇپ، قولىغا تارازا ئېلىۋالغانىدى. تۆتىنچىسىنىڭ كىيىمى يىپ رەختتىن بولۇپ، ئۇ تۆمۈر گۈرجەكنىڭ سېپىنى چىڭ سىقىمىدىۋالغانىدى. ناۋادا مۇشۇ روشەن بەلگىلەرگە قاراپمۇ، ئۇنىڭ زادى نېمىدىن دېرەك بېرىدىغانلىقىنى بىلگىلى بولمىسا، ئۇنداقتا ئۇلار كىيىۋالغان ئۇزۇن تونلارنىڭ گىرۋىكىگە كەشتىلەنگەن خەتلەرگە قاراشقا توغرا كېلەتتى. كىمخاب تونغا «مەن ئېسىلزادە خېنىم» دېگەن خەت، يىپەك تونغا «مەن مىسسىيونېر» دېگەن خەت، كاناپ تونغا «مەن ئايال سودىگەر» دېگەن خەت، يىپ رەختلىك تونغا «مەن ئىشلەمچى» دېگەن خەت كەشتىلەنگەندى. ئىككى ئەر ئارتىسنىڭ ئۇچىسىدىكى تون كالتە، بېشىغا كىيگەن تەلپىكىمۇ ئۆزگىچە ئىدى. ئىككى ئايال ئارتىس كىيگەن تون سەل ئۇزۇن بولۇپ، ئۇلار بېشىغا تۆت چاسا ياغلىق چىگىۋالغانىدى. قەستەن بىلىمىگە سېلىۋالسىلا، مۇقەددىمىدىكى قاپىيەلىك سەھنە سۆزىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن ھېلىقى ئىشلەمچىنىڭ ئايال سودىگەرنىڭ ئېرى ئىكەنلىكىنى، مىسسىيونېرنىڭ ئېسىلزادە خېنىمنىڭ ئېرى ئىكەنلىكىنى بىلىۋېلىش مۇمكىنچىلىكى بار ئىدى. بۇ ئىككى جۈپ ئەر - ئايال ئالتۇندىن ياسالغان دېلفىننى كۆتۈرۈۋېلىپ، ئۇنى دۇنيادىكى ئەڭ چىرايلىق ئايالغا سوۋغا قىلىشى لازىم ئىدى. ئۇلار دۇنيانىڭ بۇلۇڭ - پۇچاقلىرىغىچە

بېرىپ شۇنداق بىر چىرايلىق ئايالنى ئىزدەشنى، گۈلكۈندە خانىشنى، تاتار خاقانىنىڭ مەلىكىسى تىرىپىزوندنى ۋە باشقا گۈزەللەرنى بىر - بىرلەپ رەت قىلغاندىن كېيىن ئەدلىيە سارىيىنىڭ مەرمەر تاشلىق سەھنىسىگە قايتىشنى، جامائەتكە كۆپتىن - كۆپ ھېكمەتلىك سۆز ۋە پەندە - نەسىھەتلەرنى سۆزلەپ بېرىشى كېرەك ئىدى. بۇ ھېكمەتلىك سۆزلەر بىلەن پەندە - نەسىھەتلەر سەنئەت ئىنستىتۇتلىرىنىڭ ئىمتىھانىدا ئىشلىتىلىدىغان بولسا، ئىمتىھان بەرگۈچىلەر ھېچقانچە ئىنجىقلىمايلا ئىلمىي ئۇنۋان ئالغان بولاتتى.

كارامەت بىر ئىش يۈز بېرىۋاتاتتى.

تۆت نەپەر ئارتىس ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي ئوقۇۋاتقان ھېكمەتلىك سۆز ۋە پەندە - نەسىھەت ئۈگۈتلىرىنى چىن ئىخلاسى بىلەن ئاڭلاۋاتقانلار ئىچىدە ھېچكىمۇ تىياتىرنىڭ ئاپتورى پېررى گرىنگورىدەك ئەستايىدىل بولالمايتتى. ھېچكىمنىڭ يۈرىكىمۇ ئۇنىڭ يۈرىكىدەك تېپىچەكلەپ سوقمايتتى. ھېچكىمنىڭ بوينىمۇ ئۇنىڭ بوينىدەك ئۇزۇن سوزۇلمايتتى. ئۇ باياتىن مۇشۇنداق خۇشال بولۇپ كەتكەنلىكىدىن، چىرايلىق ئىككى خان قىزغا ئىختىيارسىز ھالدا ئۆزىنىڭ كىملىكىنى دەۋەتكەنىدى. ئەمدىلىكتە ئۇ تىياتىر باشلىنىشتىن ئىلگىرى ئۆزى يۆلىنىپ تۇرغان تۈۋرۈكنىڭ كەينىگە ئۆتۈپ، سەھنىدىكى تىياتىرنى ئارامخۇدا تىڭشاپ باقماقچى، كۆرۈپ باقماقچى، ئۇنىڭدىن ھۇزۇرلىنىپ باقماقچى بولدى. تىياتىر باشلانغان چاغدىكى جامائەتنىڭ ئالقىش ساداسى ھېلىمۇ ھەم ئۇنىڭ قەلب دۇنياسىدا پەرۋاز قىلىۋاتاتتى. ئۇ پۈتۈنلەي دېگۈدەك تىياتىر ئاپتورى ئۆزى يازغان ئەسەر جامائەت بىلەن يۈز كۆرۈشكەن دەقىقىدە پەيدا بولىدىغان تەنتەنە ئىچىگە غەرق بولغانىدى.

پېررى گرىنگورى قولىدىن ئىش كېلىدىغان شەخس ئىدى! مۇنداق دېيىش ئۇنىڭغا ئارتۇق كەتمەيتتى. لېكىن، خۇشاللىق ئۇزاققا بارمايلا، بىرلىرى بۇ خۇشاللىقنىڭ بېلىگە تېپىۋەتتى.

جامائەتنىڭ ئارىسىدا قىستىلىپ يۈرگەن جۈل - جۈل
كىيىملىك تىلەمچىگە ھېچكىممۇ دىققەت قىلمىغانىدى. ئۇ
ئەتراپىدىكى ئادەملەرنىڭ چۆنتىكىدىن چىشىنىڭ كاۋىكى
تولغۇدەكمۇ بىرنەرسە ئوغرىيالىمغاچقا، كۆزگە چېلىققۇدەك بىر
يەردە ئولتۇرۇپ، ئادەملەرنىڭ دىققىتىنى جەلپ قىلماقچى،
ئۇلاردىن خەير - سەدىقە ئالماقچى بولدى. تىياتىرنىڭ
مۇقەددىمىسىدىكى ناخشا باشلىنىشى بىلەن تەڭ، سەھنىنىڭ
ئۆدۈلىدىكى تۈۋرۈككە يامىشىپ، رېشاتكىنىڭ تۆۋەن تەرىپىدىكى
لەمپىدىن ئورۇن ئالدى. كىيىملىرىنىڭ ساق يېرى يوق، سول
بىلىكىنى باشتىن - ئاياغ جاراھەت بېسىپ كەتكەن بولغاچقا،
قاراشقا تاقەت قىلالىمىغان كىشىلەرنىڭ ئۇنىڭغا ئىچ ئاغرىتىپ
پۇل بېرىۋېتىشى تۇرغانلا گەپ ئىدى. مۇنداق ئەھۋالدا ئۇنىڭ
ئېغىز ئېچىپ تىلەپ يۈرۈشىنىڭ قىلچە ھاجىتى يوق ئىدى.
تىياتىرنىڭ مۇقەددىمىسى ئوڭۇشلۇق داۋاملىشىۋاتقاندا، ئۇ
لام - جىم دېمەي تۇرىۋەردى. بىراق، دەل شۇ ئەسنادا ئۇنى نەس
باستى. تۈۋرۈكنىڭ چوققىسىدا ئولتۇرغان ژان فروللو ئۇنى
تونۇپ قالدى. تىلەمچىنىڭ كۆز بويامچىلىقى ئۇنىڭ ئىچىنى
ئىلەشتۈرگەنىدى.

— ھەي! — دەپ توۋلىدى ژان خۇشاللىقىدىن قىن -
قىنىغا پاتماي، — بۇ كېسەل كۆرىپىسى تىلەمچىلىك قىلىپ
يۈرۈپتۇغۇ!

تىياتىرغا پۈتكۈل ۋۇجۇدى بىلەن بېرىلگەن جامائەت بۇ ياش
قۇلاق كەستىنىڭ قاقاقلاپ كۈلۈشى بىلەن بىراقلا ئۆرتىۋې
بولۇپ كەتتى.

ژاننىڭ بۇ قىلىقى پاقا بىلەن لىققىدە تولغان كۆلچەككە
قارىتىپ تاش ئاتقاندا كىيىم بولمىسا ئۇچۇپ كېتىپ بارغان
قۇشلارغا قارىتىپ ئوق ئۈزگەندەك بولدى. گەرچە بۇ ئوخشىتىش
ئۇنچىلىك جايىدا چىقمىغاندەك بولسىمۇ، لېكىن ژاننىڭ بىر
ئېغىز سۆزى جامائەت ئىچىدە قانچىلىك تەسىر قوزغىغانلىقىنى

تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولاتتى. گرىنگورى خۇددى ئوك سۇقۇۋەتكەندەك تىترەپ كەتتى. مۇقەددىمە ئۈزۈلۈپ قالغانىدى. ئادەملەر لەپىدە ھېلىقى تىلەمچىگە كۆز تاشلىدى. بىراق، ئۇنىڭدا قىلچە تەمتىرەيدىغان ئالامەت يوق ئىدى. ئەكسىچە باي بولىدىغان پۇرسەت يېتىپ كەلدى، دەپ ئويلىغان بولسا كېرەك، كۆزلىرىنى يېرىم يۇمۇپ، ئېچىنىشلىق ئاۋاز بىلەن ئاغزىنى ئۆمەللىدى.

— رەھىم قىلىپ، ئاتىغىنىڭلارنى بېرىڭلار!
— ھىم! — دېدى ژان، — باغلىشىمەنكى، بۇ كلوپىن تروللىق! ھەي، بۇرادەر! سېنىڭ جاراھىتىڭ تۈنۈگۈن پاقىقىڭدا ئىدىغۇ؟ بۈگۈن قانداقلارچە بىلىكىڭگە يۆتكىلىپ قالدى؟
ئۇ گەرچە تىلەمچىنىڭ يامان يېرىنى ئېچىۋەتكەن بولسىمۇ، يەنىلا بىر كۈمۈش تەڭگىنى ئۇنىڭ قالىقىغا تاشلىدى. قالىق تىلەمچىنىڭ جاراھەت باسقان بىلىكىگە قويۇلغان بولۇپ، قارماققا تولمۇ سەت كۆرۈنەتتى. تىلەمچى ئۇنىڭ سەدىقىسىنى رەت قىلمىدى، كىنايىلىك سۆزلىرىنى قېتىغىمۇ ئېلىپ قويمىدى، بايىقى ئېچىنىشلىق ئاۋازى بىلەن تىلەپ ئولتۇرۇۋەردى.

— رەھىم قىلىڭ، ئاتىغىنىڭلارنى بېرىڭلار!
قاملاشمىغان بۇ گەپ جامائەتنىڭ تىياتىر كۆرۈۋاتقان چاغدىكى پىكىر يولىنى قاپ بەلدىن ئۈزۈپ قويغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلار روبىن پوسسىبېيان بىلەن ئىستۇدېنتلارنىڭ باشلامچىلىقىدا بولۇشچە چاۋاك چېلىپ، مۇقەددىمىگە دەخلى قىلغىنىغا قارىماي قوش ئاۋازلىق ناخشىدەك چىقىۋاتقان ھېلىقى ئىستۇدېنتنىڭ چىرقىراق ئاۋازى بىلەن تىلەمچىنىڭ مۇناجاتتەك بوغۇق ئاۋازىغا ئالقىش ياغدۇردى.

گرىنگورىنىڭ ئەرۋاھى قىرىق گەز ئۇچتى. ئۇ ئېسىنى يىغىۋېلىپ، سەھنىدىكى تۆت نەپەر ئارتىسقا ۋارقىردى:
— داۋاملاشتۇرۇڭلار! نان قېپىلار! داۋاملاشتۇرۇڭلار!

شۇ چاغدا ئۇنىڭ ئىشىنى بۇزغان ئىككى ئادەمگە قارايدىغان كۆزى يوق ئىدى.

شۇ ئەسنادا بىرى ئۇنىڭ پېشىدىن تارتقاندا قىلدى. ئۇ قايرىلىپ قاراپلا ھەم ئاچچىقلاندى، ھەم تېرىكتى. كۈلكىسى كەلگەن بولسىمۇ كۈلەلمىدى. شۇنداقتىمۇ ئۇنىڭ كۈلۈشى لازىم ئىدى. چۈنكى، ئۇنىڭ پېشىدىن تارتقىنى باشقا ئادەم ئەمەس، بەلكى ھېلىقى چىرايلىق خان قىز گىسگوت لاگىنىس ئىدى.

— ئەپەندى، — دېدى خان قىز، — ئۇلار داۋاملىق ئوينامدۇ؟
— ئەلۋەتتە! — دەپ جاۋاب قايتۇردى گرىنگورى، بۇ سوئالدىن ئۇنىڭ ئاچچىقى كېلىۋاتقانلىقى ئېنىق ئىدى.
— ئۇنداقتا ئەپەندى، سىز ماڭا چۈشەندۈرۈپ قويغان بولسىڭىز...

— ئۇلارنىڭ يەنە نېمىلەرنى دەيدىغانلىقىنى چۈشەندۈرۈپ قويىمەنمۇ؟ ئاڭلىسىڭىزلا بولىدۇ؟
— ياقەي، ئۇلارنىڭ ئابايلا نېمىلەرنى دېگەنلىكىنى سورىماقچىدىم.

گرىنگورى جالاقلاپ تىترەپ كەتتى. بۇ خۇددى بىرى يېغىرىغا تېگىپ كەتكەندەك ئەھۋال ئىدى.
— بۇ دۆت ئايال ئەجەب چىشىغا تەگدى، — چىشىنىڭ يېرىقىدىنلا چىققان بۇ سۆزنى پەقەت ئۇنىڭ ئۆزىلا ئاڭلىيالايتتى.

شۇ مىنۇتتىن باشلاپ، ئۇنىڭ گىسگوت بىلەن خۇشى قالمايىدى.

ئارتىسلار تياتىرنى يېڭىباشتىن باشلىدى، جامائەتمۇ قايتىدىن بېرىلىپ ئاڭلىغىلى تۇردى. لېكىن، ئادەمنى ھاياجانلاندۇرىدىغان خېلى كۆپ سۆزلەر ئۆتۈپ كەتكەنىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىككى كۆرۈنۈشنىڭ ئۆلىنىدىغان يېرى تۇيۇقسىزلا ئۈزۈلۈپ، تازا ئوبدان قولاشمىغانىدى. بۇ دەل گرىنگورى تولا باش قاتۇرۇپ، مېڭىسىنىڭ قېتىقى چىقىپ كەتكۈچە كۈچەپ يازغان

جاي ئىدى. ھېلىمۇ ياخشى، ئادەملەر ئاستا - ئاستا پەسكويغا چۈشتى، ھېلىقى ئىستۇدېنتىڭمۇ ئاغزى بېسىقتى، تىلەمچىمۇ قالپىقىدىكى تەڭگىلەرنى بىر - بىرلەپ سانغىلى تۈردى، ئارتىسلارمۇ تىياتىرنى داۋاملاشتۇردى.

بۇ ھەقىقەتەن ياخشى يېزىلغان تىياتىر ئىدى. ئاز - پاز رەتلىگەندىن كېيىن، بۈگۈنكى كۈندە ئويناپ چىقىسىمۇ بولىۋېرەتتى. گەرچە ۋەقەلىكى سەل ئۇزۇن، مەزمۇنىدىكى بەزى يەرلىرىدە قۇرۇق گەپ تولا بولسىمۇ، لېكىن ئۇنچىۋالا مۇرەككەپ ئەمەس، خېلىلا تەلەپكە لايىق ئىدى. ئاق كۆڭۈل گرىنگورى تىياتىرنىڭ چۈشىنەرلىك بولۇشىغا ئىنتايىن دىققەت قىلىدىغانلاردىن ئىدى. تۆت نەپەر ئارتىس جامائەتنىڭ ئويلىغىنىدەك دۇنيادىكى ئۈچ چوڭ رايوننى ئارىلاپ چىققان بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ قولىدىكى ئالتۇندىن ياسالغان دېلفىننى قوبۇل قىلىشقا مۇۋاپىق كېلىدىغان نامزاتنى تاپالمىدى، ئۇلارنىڭمۇ چارچاپ ھالى قالمايىدى. شۇنداقسىمۇ ئۇلار ئەمدىلىكتە بۇ خاسىيەتلىك بېلىقنى ①، فلاندىرلىق مارگېرىت مەلىكىنى، ۋەلىئەھد تۇغۇلغان يۇرت ئامبىوۋاس ② نى مەدھىيەلىدى. تىياتىر مۇشۇ يەرگە كەلگەندە ئىشلەمچى بىلەن مىسسىيونېرنىڭ، ئېسىلزادە خېنىم بىلەن سودىگەر ئايالنىڭ تەرلەپ - پىشىپ پۈتۈن دۇنيانى چۆرگۈلەپ چىققىنى بىلەنمۇ كارى بولماي، تولىمۇ غەرىبىسىنغان ھالەتتە تاماملاندى. بۇ يەردە تىلغا ئېلىنىۋاتقان ۋەلىئەھد ياش، چىرايلىق، ساغلام، كېلىشكەن يىگىت بولۇپ، ئۇ «فىرانسىيەدىكى شىر» دەپ نام ئالغان

① فىرانسۇز تىلىدىكى «دېلفىن» دېگەن سۆز «ۋەلىئەھد» بىلەن ئوخشاش تەلەپ-چۆز قىلىنىدۇ. شۇڭا، كۆپ ھاللاردا دېلفىن بېلىقى ۋەلىئەھدگە ئوخشىتىلىدۇ.

② ئامبىوۋاس - فىرانسىيەنىڭ غەربىي قىسمىدىكى ئاندىل - لۇۋار ئۆلكىسىگە قاراشلىق بىر شەھەر. چارلېز VIII نىڭ تۇغۇلغان يۇرتى.

كىشىنىڭ ئوغلى، خان جەمەتىدىكى جىمكى گۈزەل ئەخلاقىنىڭ مەنبەسى ئىدى. مۇنداق قورقۇمسىزلىق بىلەن قىلىنغان ئوخشىتىش ماختاشقا ئەرزىيتتى. ھەجۋىي شېئىر ۋە توي شېئىرلىرى ئەۋج ئالغان بۇ دەۋردە دېلفىننى شىر پادىشاھنىڭ ئوغلىغا ئوخشىتىشنىڭ ھەيران قالغۇچىلىكى يوق ئىدى. دەل مۇشۇنداق ئاز ئۇچرايدىغان، پەقەت پاندال ① نىڭ ئۇسلۇبى بويىچە يېزىلغان مۇشۇ ئەسەردىلا بۇ خىل قىزغىن مەدھىيەنى ئىپادىلىگىلى بولاتتى. لېكىن، ئەگەر مۇنداق ئىدىيەنى تەنقىدچىلەرنىڭ پىكرىگە ئاساسەن شائىرلارنىڭ بىر تەرەپ قىلىشىغا توغرا كەلسە، ئۇلار ھېچبولمىغاندا ئىككى يۈز مىسرا يازماي بولدى قىلمايتتى. گۈبېرناتورنىڭ بۇيرۇقىغا بىنائەن، مىراكىل تىياتىرى چىققىچۇش مەھەلدىكى سائەت ئون ئىككىدىن چۈشتىن كېيىن سائەت تۆتكە قەدەر ئوينىلىدىغان بولغاچقا، ئارتىسلارمۇ ئۆزلىرىنىڭ بارلىق ھۈنرىنى ئىشقا سالمىسا بولمايتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە جامائەتمۇ بۇ تىياتىرنى يارىتىپ قالغانىدى.

سودىگەر ئايال بىلەن ئېسىلزادە خېنىم تاكالىلىشىدىغان يەرگە كەلگەندە، ئىشلەمچىنىڭ ئاغزىدىن شۇنچىكى يېقىملىق ئاڭلىنىدىغان مىسرالار ئېيتىلىپ چىقتى:

مەن ئورمانلىقتا ئەزەلدىن تارتىپ،
كۆرمىگەن مۇنداق بىر غەلىتە ھايۋان !

دەل مۇشۇ پەيتتە، ھىم ئېتىكىلىك دەرۋازا تۇيۇقسىزلا گۈلدۈر - غالاپ قىلغان ئاۋاز بىلەن تەڭ ئېچىلىپ كەتتى.
— كاردىنال جانابلىرى كەلدى، — دەپ جاكارلىدى دەرۋازى بۇەن ئۈنلۈك ئاۋازدا.

① پاندال (مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 518 — 438) — قەدىمكى يۇنان شائىرى. ئۆزىنىڭ لىرىك شېئىرلىرى بىلەن داڭلىق.

3. كاردىنال جانابلىرى

گرىنگورىغا ئۇۋال بولدى! ئادەمنىڭ قەلبىنى زىلزىلىگە سالدىغان مۇنداق سەلتەنەتلىك پەيتتە، مەيلى ساينت ژاننىڭ ئىككى ھەسسە ماتېرىيالىدىن ياسالغان پوجاڭزىسىدىن چىقىدىغان ئاۋاز بولسۇن، مەيلى يىگىرمە پىلىكلىك بەردەنگىدىن تەڭلا ئېتىلغان ئوقنىڭ ئاۋازى بولسۇن ياكى بىللىدىكى زەمبىرەك مۇنارىغا توختىتىلغان قەدىمىي زەمبىرەكنىڭ ئاۋازى بولسۇن (1465 - يىلى 9 - ئاينىڭ 29 - كۈنى پارىژ قورشىۋدا قالغان يەكشەنبىدە، مۇشۇ قەدىمىي زەمبىرەكنىڭ بىر پاي ئوقى يەتتە نەپەر بۇرگۇندىلىكنى جەھەننەمگە ئۇزاتقاندى) ياكى ئىبادەتخانا ئامبىرىدا ساقلىنىۋاتقان ئوق - دورىلار پارتلىغان چاغدىكى ئاۋاز بولسۇن، بۇ ئاۋازلارنىڭ ھېچقايسىمۇ ئۇنىڭ قۇلىقىغا دەرۋازىۋەننىڭ «يوربوندىكى كاردىنال جانابلىرى كەلدى» دېگەن سۆزىدىن بەكرەك ھەيۋەتلىك ئاڭلانمىغان بولاتتى.

گرىنگورى كاردىنال جانابلىرىدىن ئەيمىنىدىغان ياكى ئۇنى مەنسىتمەيدىغانلاردىن ئەمەس، شۇنداقلا ئۇنىڭدىن قورقۇپ كېتىدىغان يەردىمۇ ئەمەس ئىدى. ئۇنى تەكەببۇر، ھالى چوڭ دېيىشكە تېخىمۇ بولمايتتى. ھازىرقى گېپىمىز بويىچە ئالغاندا، ئۇ ئالىيچاناب ۋە كەسكىن، مۇلايىم ۋە چىقىشقاق، مېڭىسى ئەقىل - پاراسەت ۋە گەرىكىنلىك پەلسەپىسى بىلەن تولغان، كاردىنال جانابلىرىغا ئىنتايىن ھۆرمەت قىلىدىغان، مېجەزى مۆتىدىل كىشىلەردىن ئىدى. ئۇ قەدىمىي تىك تۇتۇپ ياشايدىغان، مەڭگۈ بەل قويۇپ بەرمەيدىغان پەيلاسوپ ھەمدە يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى كىرىت پادىشاھى مىنۇسنىڭ قىزى ئارىئادنى ① تاشلاپ بەرگەن

① ئارىئادنى — يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى كىرىت پادىشاھى مىنۇسنىڭ مەلىكىسى، سىرلىق ئوردىغا ئېزىپ كىرىپ قالغان تېسۇسنى ياخشى كۆرۈپ قېلىپ، ئۇنىڭ چىقىپ كېتىشىگە ياردەم قىلغان.

يېنى بويلاپ، ئىنسانىيەتنىڭ سىرلىق ئوردىلىرىدىن چىقىپ كېتەلەيدىغان ئادەملەردىن ئىدى. ھەرقانداق دەۋردىن مۇشۇنداق ئادەملەرنى تاپقىلى بولاتتى. ئۇنداق ئادەملەر جىمىكى دەۋرنىڭ ھەرقانداق ئۆزگىرىشلىرىگە ماسلىشىپ كېتەلەيتتى. ناۋادا بىزنىڭ گرىنگورىمۇ شۇ قاتاردا سانشقا توغرا كەلسە، ئۇنىڭمۇ ئۆزىگە مۇناسىپ مۇشۇنداق شان - شەرەپ ئىنئام قىلىنسا، ئۇنىڭمۇ 15 - ئەسىر ئادەملىرىنىڭ ۋەكىلى بولۇپ قېلىشى ئېھتىمالغا يېقىن ئىدى. پوپ دۇبىرىئول مۇشۇ خىلدىكى ئادەملەرنىڭ روھىي ئىلھامى ئاستىدا 16 - ئەسىردىلا: «مەن پارىژلىق، پارىژلىق دېگەن سۆز بىلەن ئەركىنلىكنى ياقلىغۇچىلار دېگەن سۆزنىڭ ئوقۇلۇشى بىر - بىرىگە يېقىن كېلىدۇ. ① مۇشۇ جەھەتتىن ئالغاندا، مەنمۇ ئەركىنلىكنى ياقلىغۇچى. چۈنكى، پارىژلىقلار دېگەن بۇ سۆز گىرىك يېزىقىدا ئەركىن سۆزلىگۈچى دېگەن مەنىدە كېلىدۇ. مەن ھەتتا كاردىنال جانابلىرى بىلەن ۋەلىئەھد كونت ئالىيلىرىنىڭ تاغىسى ۋە ئاكا - ئۆكىلىرى ئالدىدىمۇ ئەركىنلىك ھەققىدە گەپ قىلىشقا بولىدۇ دەپ قارايمەن. مەن ئۇلارنى ھۆرمەتلەيمەن. ئۇلارنىڭ خىزمەتكارلىرىنىڭ شۇنچە كۆپ بولغىنىغا قارىماي، بىرەر ئىشنىڭمۇ دىلىغا ئازار بەرگۈم كەلمەيدۇ» دەيدىغان يالقۇنلۇق جۈملىلەرنى يېزىپ قالدۇرغانىدى.

پېرې گرىنگورى كاردىنال جانابلىرىنىڭ ۋاقتىسىز پەيدا بولغىنىدىن نەپرەتلەنگەن ۋە بۇ ئىشنى ئۇنچە چوڭ بىلىپ كەتمىگەن بولسىمۇ، يەنىلا ئۆزىنىڭ ئاچچىقىغا ھاي بەردى. چۈنكى، ئۆز زامانىسىدا شائىرلار قاتارىدىن ئورۇن ئالالىغان، ئادەتتە كونا كىيىملەرنى كىيىپ يۈرىدىغان بۇ يىگىت كۆڭلىدە ئاداۋەت ساقلىيالمىدىغانلاردىن بولغاچقا، تىياتىرنىڭ مۇقەددىمىسىدىكى دارىتما گەپلەرنىڭ كۆپلۈكىدىن

① پارىژلىقلار دېگەن سۆز بىلەن ئەركىنلىكنى ياقلىغۇچىلار دېگەن سۆزنىڭ فىرانسۇز تىلىدىكى ئوقۇلۇشى بىر - بىرىگە يېقىن كېلىدۇ.

مەنەسەپدارلارنىڭ چىشىغا تېگىپ قويارمەنمۇ دەپ خاۋاتىرلىنىپ يۈرمىگەنىدى، فىرانسىيەنىڭ شىر پادىشاھىغا ئوقۇلىدىغان ھەمدۇسانلارنى جامائەت ئاڭلىسا نېمە بولار، دەپ ئەنسىرەيمۇ كەتمىگەنىدى. دېمىسىمۇ، ئادەملەر ئۆزلىرىدىكى تۇغما خۇي - مەجەز بويىچە تۇرمۇشتىكى مۇنداق دەبدەبىلىك تەرەپلەرگە ئۆزىنى ئاۋارە قىلمايتتى. ئۇلارنىڭ بىردىنبىر ئارزۇسى تىياتىردىن ئۆزلىرىگە تەئەللۇق ئىززەت - ھۆرمەتنى تېپىۋېلىشلا بولاتتى. مېنىڭچىمۇ ئەگەر شائىرلاردىكى تۇغما خۇي - مەجەزنى «ئون» ئۇلۇشى بىلەن ھېسابلاشقا توغرا كەلسە ۋە ئۇنىڭغا خىمىكلارنىڭ تەھلىلىنى قوشسا، خۇددى رابىلايىس ① ئېيتقاندىك «ئۇنىڭدىكى ئوندىن بىر ئۇلۇشنىڭ قىزغىنلىقتىن، ھەۋەس - ئىشتىياقتىن، ئوندىن توققۇز ئۇلۇشنىڭ ئىززەت - ھۆرمەتتىن كېلىدىغانلىقىنى» بىلىۋېلىش تەسكە توختمايتتى. گرىنگورى دەل مۇشۇنداق گادىرماچ خىيال بىلەن بەند بولۇۋاتقاندا دەرۋازا ئېچىلىپ، كاردىنال جانابلىرى سورۇنغا كىرىپ كەلگەنىدى. گرىنگورىنىڭ كۆڭلىدىكى ئوندىن توققۇز ئۇلۇشنى ئىگىلىگەن ھېلىقى ئىززەت - ھۆرمەت جامائەتىنىڭ ئالقىش سادالىرى ئىچىدە تېز سۈرئەت بىلەن كۈچەيدى، باش - ئايىغىنى بىلگىلى بولمايدىغان ئەسەبىيلىككە ئايلاندى. ئۇنىڭ ئەكسىچە بىز بايلا شائىرلارنىڭ تۇغما خۇي - مەجەزىدىن ئايرىپ چىققان ئىشتىياق بەجايىكى تۇنجۇقۇپ قالغاندىك، ئازراقمۇ ئىزنا قالدۇرماي ھەش - پەش دېگۈچە نەلەرگىدۇر غايىب بولدى. بۇ ئىشتىياق گەرچە تۇغما خۇي - مەجەزنىڭ ئاران ئوندىن بىر ئۇلۇشىنى ئىگىلىسىمۇ، لېكىن ئۇ شۇ تۇغما خۇي - مەجەزنىڭ كەم بولسا بولمايدىغان تەركىبىي قىسمى ئىدى. ئەگەر شائىرلاردا تۇغما خۇي - مەجەزنىڭ ئوندىن بىر ئۇلۇشىنى ئىگىلەيدىغان بۇ

① رابىلايىس (1494 — 1553) — فىرانسىيە ئەدەبىيات - سەنئەتىنىڭ قايتا گۈللىنىش دەۋرىدىكى داڭلىق يازغۇچى، «گىگانت ئادەملەرنىڭ تەرجىمىھالى» ناملىق كىتابنىڭ ئاپتورى.

خىل ئىشتىياق كەمچىل بولۇپ قالسا، ئۇلاردىكى رېئاللىق بىلەن
 ئىنسانلارغا بولغان مۇھەببەتمۇ پۇچەكلىشىپ، ئانا تۇپراق بىلەن
 ئېلىپ بارىدىغان مۇغدىشىشنى ئەمەلگە ئاشۇرغىلى بولمايتتى.
 جامائەت (بەزى تېجىمەللەرنى ھېسابقا ئالمىغاندا) تىياتىردىن
 ئىنتايىن رازى بولغانىدى. بۇ ئەھۋالدىن گرىنگورىنىڭ يۈرىكى
 ئويىناپ كەتتى، بەكمۇ ھاياجانلاندى. توي مۇراسىمى توغرىسىدىكى
 مىسىرالار تولۇق يەرلىك مۇنازىرە بىلەن توپۇنغان بولغاچقا،
 كۆرۈۋاتقان، ئاڭلاۋاتقانلارنىڭ ھەممىسى «ئەيىۋەنناس!» دەپ
 ياقىمىنى تۇتتى. چىڭراق تىنىشىنىمۇ ئەستىن چىقىرىپ، قانائەت
 سۈيىدە چۆمۈلدى. مېنىڭچىمۇ، گرىنگورىنىڭ جامائەتنىڭ
 خۇشاللىقىدىن تەڭ بەھرىمەن بولۇۋاتقانلىقىنى جەزم قىلىشقا
 بولاتتى. لېكىن، ئۇلار لافۇنتايىن ① ئۆزى يازغان كومېدىيە
 «فلۇرنېسالىقلار»نىڭ تۇنجى مەرتەم ئوينالغانلىقىنى كۆرگەن
 چاغدا: «قانداق يارىماس ئاپتورنىڭ ئىشى بۇ، قاراپ تۇرۇپ
 مۇشۇنداق قاملاشمىغان شېئىرنى يازغان بارمۇ؟» دەپ
 سالغىنىدەك غەلىتە سوئالنى سورايدىغانلاردىن ئەمەس ئىدى.
 شۇنداقتىمۇ ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى كۆرۈرمەنلەردىن: «بۇ داڭلىق
 ئەسەرنى كىم يازغانلىقىنى بىلەمسىلەر؟» دەپ سورىغۇسى
 كېلىۋاتقانلىقى ئېنىق ئىدى. لېكىن، ئۇنىڭ ئۆزايىدىن كاردىنال
 جانابلىرىنىڭ تۇيۇقسىز پەيدا بولۇشى ئۇنىڭغا قانداق تەسىر
 كۆرسەتكەنلىكىنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايتتى.

ئۇ ئەنسىرىگەن ئىش ئاخىر يۈز بەردى. كاردىنال
 جانابلىرىنىڭ سورۇنغا قەدەم تەشرىپ قىلىشى بىلەن تەڭلا،
 جامائەتنىڭ كەيپىياتى قايناۋاتقان قازاننىڭ ئۆزىلا بولۇپ كەتتى.
 ئۇلار خۇددى ئالدىنلا ۋەدىلىشىۋالغاندەك، باشلىرىنى بىراقلا
 كاردىنال تەرەپكە قايرىدى. باشقا ھەرقانداق ئاۋاز ئۇلارنىڭ

① لافۇنتايىن (1621 — 1695) — فىرانسىيەلىك شائىر.

قۇلىقىغا كىرىدىغاندەك ئەمەس ئىدى. تەرەپ - تەرەپتىن «كاردىنال ! كاردىنال !» دېگەن ۋارقىراشلار ئاڭلىناتتى. تۈمەن مىڭ ئەپسۇس، مۇقەددىمە يەنە بىر قېتىم ئۈزۈلۈپ قالغانىدى.

كاردىنال سەھنە پەلەمپىيىدە بىرىپەس تۇرغان ئارىلىقتا، جامائەتكە مەنسىتمەسلىك بىلەن مۇنداقلا بىر قاراپ قويغان بولسىمۇ، جامائەتنىڭ قىيىقاس - سۈرەنلىرى زالىنى بىر ئالدى. ئۇلار كاردىنالىنىڭ مۇبارەك جامالىنى ئوچۇقراق كۆرۈۋېلىش ئۈچۈن باشلىرىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ بويۇنداپ قارىدى.

ئۇ ھەقىقەتەن ھەرقانداق ئادەمنىڭ ھەۋىسىنى قوزغىغۇدەك كېلىشكەن شەخس ئىدى، ئۇنى كۆرۈۋېلىش ھەرقانداق بىر كومېدىيەنى كۆرگەندىنمۇ ئارتۇق ئىش ئىدى. چارلېز ئىسىملىك بۇ ئادەم بوربوندىكى كاردىنال، لىئوندىكى ئارخىئېپىسكوپ ۋە گىراف، گاللىيەدىكى باش ئېپىسكوپ ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە بروتېردىكى ئاقسۆڭەكلەردىن بولمىش ئاكىسى لۇئى XI نىڭ قىزى بىلەن توي قىلغانلىقى ئۈچۈن، پادىشاھ بىلەن ئۇنىڭ ئارىسىدا قۇدا - باجلىق مۇناسىۋەت شەكىللەنگەنىدى. ئانىسى ئاگنېس بۇرگۇندى تەرەپتىن ئالغاندىمۇ، ئۇنىڭ باتۇر چارلېز ①

بىلەن ئوخشاشلا قۇدا - باجلىق مۇناسىۋىتى بار ئىدى. گاللىيەدىكى بۇ باش ئېپىسكوپنىڭ خاراكتېرىدە ئۆزگىچە ئالاھىدىلىكلەر، ھوقۇقىدىن پايدىلىنىپ ئالدامچىلىق قىلىشلىرى، تەخسىكەشلىكى مانا مەن دەپلا كۆزگە تاشلىنىپ تۇراتتى. لېكىن، قۇدا - باجلىق مۇناسىۋەت ئۇنىڭغا بىر باشقا ئېلىپ چىققىلى بولمايدىغان ئاۋارچىلىك تېپىپ بېرەتتى، ئۇ بەئەينى بىر قېيىققا ئوخشاش ھەم لۇئىدىن ئايلىنىپ ئۆتمىسە، ھەم چارلېزدىن ئۆزىنى قاچۇرمىسا بولمايتتى. بۇ ئىككىلەن

① باتۇر چارلېز (1433 — 1477) — بۇرگۇندىلىك گىراف، فىرانسىيەنىڭ شۇ دەۋردىكى ئەڭ زور فىئودال يەر ئىگىسى.

چاربىدىستىكى قاينام بىلەن سىللا ①دىكى خادا تاشنىڭ نەق ئۆزى ئىدى. كىنەز نېمورس بىلەن مارشال ساينت پول ②مۇ ئۇلارغا تاقابىل تۇرالمىغانىدى.

كېرەملىك تەڭرىنىڭ مەرھەمىتى بىلەن، كاردىنالىڭ ھايات سەپىرى ئوڭۇشلۇق داۋاملاشتى. ئۇ ھېچقانداق خېيىم - خەتەرگە يولۇقمايلا رىمغا يېتىپ بارالدى. گەرچە ئۇ قارشى قىرغاققا يېقىنلاشقان، شۇنداقلا قىرغاققا چىقىپ بولغان بولسىمۇ، لېكىن سىياسىي ھاياتىدىكى خىلمۇخىل بالا - قازا ئېسىگە كەلگەن ھامان ئىچ - ئىچىدىن تىترەك بېسىپ، خاتىرجەم يۈرەلمەيدىغان بولۇپ قالدى. مۇشۇ ۋەجگە كۆرە، نەگىلا بارسا 1476 - يىلى «مەن ئۈچۈن زۇلمەتلىك كېچە بىلەن يورۇق كۈندۈز گىرەلەشكەن بىر يىل بولدى» دېگەن گەپنى ئاغزىدىن چۈشۈرمەي يۈردى. دېمىسىمۇ، شۇ يىلى ئانىسى — بوربون كىنەز خانىم ئالەمدىن ئۆتتى، ئارقىدىنلا نەۋرە ئاكىسى — بۇرگۇندى كىنەزمۇ ئۇ ئالەمگە سەپەر قىلدى. كېيىنچە نەۋرە ئاكىسىنىڭ ئۆلۈمىگە ئۇھ تارتىپ يۈرۈپ، ئانىسىدىن ئايرىلىپ قېلىش تۈپەيلى پەيدا بولغان قاينۇ - ھەسرەت ئازراق يېنىكلىگەندەك بولدى.

بىراق، ئۇ ئۆتۈپ كەتكەن ياخشىچاق، كاردىنالىققا ئىچ - ئىچىدىن كۆيىدىغان ئادەم ئىدى. كۈنبويى دېگۈدەك چاللىۋا خان جەمەتىنىڭ سارىيىدىكى ئۈزۈمزارلىقتىن چىقمايتتى، رىچارد لاگارمۇيس، توماس لاسايلاردەك ئادەملەرنى دەپ كۆڭلىنى يېرىم

① چاربىدىس — ئوتتۇرا يەر دېڭىزىدىكى ئىنتايىن خەتەرلىك قاينام، ئورنى سىتسىلىيە دېڭىزىنىڭ يېنىغا توغرا كېلىدۇ. دېڭىزدا سەپەر قىلىدىغانلار بۇ قاينامدىن ئۆزىنى قاچۇرسا، قارشى تەرەپتىكى سىللادىن چىقىپ تۇرغان خادا تاشلارغا سوقۇلماي قالمايتتى. بۇ ئەھۋال ئوردا ئاقسۆڭەكلىرى ئارىسىدىكى نىزا - جاڭجاللارغا مىسال قىلىنغان.

② نېمورس (1433 — 1477) — پارىژ گۇبېرناتورى، لۇئى XI بىلەن كۆپ مەرتەم قارشىلاشقانلىقى ئۈچۈن ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنغان؛ ساينت پول (1417 — 1462) فىرانسىيە مارشالى، توپىلاڭ كۆتۈرۈش جىنايىتى بىلەن لۇئى XI تەرىپىدىن دارغا ئېسىلغان.

قىلىپ يۈرمەيتتى. قېرى مومىلارغا قارىغاندا ياش قىزلارغا كۆپرەك سەدىقە بېرەتتى. مۇشۇ سەۋەبلەر تۈپەيلى پارىژ پۇقرالىرى ئۇنى قەۋەتلا ياخشى كۆرەتتى. نەگىلا بارمىسۇن، قانداشلىق جەھەتتە مەرتىۋىسى يۇقىرى بىرمۇنچە ئېپىسكوپ، پوپ دېگەنلەر ئۇنى چۆرىدەپ ماڭاتتى. لېكىن، ئۇلارنىڭ ھەممىسى كۆرۈنۈشتە سىلىق - سىپايە بولسىمۇ، ئەمەلىيەتتە ئۆتۈپ كەتكەن سۇيۇق ۋە تەنتەك ئېمىلەر ئىدى، ھاراق - شارابتىن، كەيپ - ساپادىن قول ئۈزمەيتتى. گۈگۇم چۈشكەن چاغلاردا، ساينت گېرماننىدىكى ئىخلاسمەن مۇخلىسلار بوربون مەھكىمىسىنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، چىراغلارنىڭ تاڭ ئاتقۇچە ئۆچمەي ياندىغانلىقىنى كۆرەتتى. مۇنداق چاغلاردا ئۇلارنىڭ قۇيىقا چېچى ئۆرە بولۇپ كېتەتتى. چۈنكى، بۇ يەردىكىلەر كۈندۈزى مۇناجات ناخشىلىرىنى توۋلاپ، دۇئا - تەكبىر ئېيتقىنى بىلەن، كەچ بولغان ھامان قەدەھلەرنىڭ بىر - بىرىگە سوقۇلغاندىكى جاراڭ - جۇرۇڭلىرى ئىچىدە پاپا بېنىدىست XIII نىڭ مەي ئىلاھىغا بېغىشلانغان مەدھىيەلىرىنى ئوقۇيتتى. دەل مۇشۇ بېنىدىست XIII ئارقىمۇ ئارقا ئۈچ قېتىم تاج كىيگەندى.

گۇمان قىلىشقا بولمايدىغىنى شۇكى، ئۇ كاردىنال بولغانلىقى ھەمدە يۇقىرى ئابروى - ئىناۋەتكە ئىگە بولغانلىقى ئۈچۈن، ئاستا مېڭىپ سورۇنغا كىرىپ كەلگەندە، ئادەملەر ئۆزلىرىنىڭ ئۇ كېلىشتىن ئىلگىرىكى ئاچچىقىغا ھاي بەردى، ئۇنىڭغا يامان نىيەت بىلەن ھۇجۇم قىلىپ يۈرمىدى. يەنە بىر ياقىتىن ئالغاندا، ئەخمەقلەرنىڭ پادىشاھىنى سايلاپ چىقىدىغان مۇشۇنداق كۈندە، كاردىنالغا خوش دەپ ئولتۇرۇشنىڭ قىلچە زۆرۈرىيىتى يوق ئىدى. شۇنداقلا پارىژلىقلار كۆڭلىدە غۇم ساقلايدىغانلاردىن ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە تىياتىر مۇددەتتىن بۇرۇن باشلانغان بولغاچقا، كىشىلەرنىڭ قەلبىدىكى ئۇنىڭغا بولغان مەھلىيالىق كاردىنالنىڭ نوپۇزىدىن ئېشىپ كەتكەندى. ئۇلارنى

تىياتىردىن رازى بولدى دېيىشكە بولاتتى. لېكىن، بوربوندىكى كاردىنال جانابلىرى تەق - تۇرقى كېلىشكەن چىرايلىق يىگىت ئىدى. كىيىۋالغان قىزىل تون خويمۇ ياراشقان، كۆزىنىڭ يېغىنى يېگۈدەك رەڭدار ئىدى. سورۇندىكى جامائەتنىڭ يېرىمىنى دېگۈدەك ئىگىلەيدىغان چوكانلارنىڭ يۈرىكى ئېغىپ كەتكەندەك بولدى. كاردىنال جانابلىرى تىياتىر باشلىنىپ بىرھازادىن كېيىن كەلگەن بولغاچقا، ئۇنى يەنىلا تىللاپ پۇسكايتىش ئادىللىق بولمايتتى. نېمىلا دېگەنبىلەن، ئۇ رەتلىك كىيىنگەن، چىرايىدىن ھېچقانداق ئېۋەن - قۇسۇر تاپقىلى بولمايدىغان بىر ئەر ئىدى.

ئۇ مىيىقىدا كۈلۈپ، سورۇنغا كىرىپ كەلدى. جامائەتكە سالام بېرىپ، ئۆزىنىڭ كاتتا زات ئىكەنلىكىنى بىلدۈردى. پەرۋاسىزلىق بىلەن قەدەم تاشلاپ، يۆلەنچۈكى بار ئورۇندۇققا يېقىن كەلدى. ئورۇندۇققا رەڭدار مامۇق سېلىنچا سېلىنغانىدى. قارىغاندا بۇ كاردىنالىنى دەپلا تەييارلانغان ئورۇندۇقتەك قىلاتتى. كاردىنال سەھنە تەرەپكە قاراپ مېڭىۋاتقاندا، جامائەت ئۇنىڭغا ئەگىشىپ كېلىۋاتقان ھەمراھلىرىغا، ھېلىقى ئېپىسكوپ ۋە پوپلارغا، بۈگۈنكى زامان تىلى بىلەن ئېيتقاندا، ئۇنىڭ ئاقىللار ئۆمىكىگە قىزىقسىنىپ نەزەر تاشلاشقا ئۈلگۈردى. زالىنىڭ ئىچى كۆۋرىگەندەك بولدى. خۇشال بولغىنىدىن قىن - قىنىغا پاتماي قالغان ئادەملەر قوللىرىنى شىلتىپ ئۆزئارا بىرنېمىلەرنى دېيىشتى، ئۇلارنىڭ ئىسىم - فامىلىلىرىنى ئاتاشتى. ھېچبولمىغاندا ئۆزلىرى تونۇيدىغان بىر كىشىنىمۇ چالا قويمىدى. ئېسىمنى يوقاتمىغان بولسام، ئاۋۇ بىرى مارتىنىڭ ئېپىسكوپى بىشوپ، يېنىدىكىسى ساينت دىنىسنىڭ ياردەمچى ئېپىسكوپى، يەنە بىرى ساينت گېرمائىن چېركاۋىنىڭ پوپى روبېرت دې لېسپېناس ئىدى. بۇ ئادەم لۇئى XI نىڭ شاللاق ئاشنىسىنىڭ ئىنىسى ئىدى. ئادەملەر قىلىشۋاتقان گەپنىڭ ئورامىدىن ئۇلارنىڭ بۇ كىشىلەرنى ياراتمايۋاتقانلىقى ئېنىق

ئىدى. بولۇپمۇ بەزى سۆزلەر قۇلاققا مۇشت بىلەن ئۇرغاندىنمۇ
ئېغىر ئىدى. سورۇندىكى ئىستۇدېنتلارغا كەلسەك، ئۇلار بۇ
كىشىلەرنى ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي تىللاپلا كەتتى. چۈنكى، بۇ
كۈن ئۇلارنىڭ بايرىمى - ئادەم ئەخمەق قىلىش بايرىمى
ئۆتكۈزۈلىدىغان كۈن ئىدى! ئالىي سوت مەھكىمىسىنىڭ
باشلىقى بىلەن مەكتەپلەر بىرلىكتە يىلدا بىر قېتىم
ئۆتكۈزىدىغان شادلىق بايرىمى ئىدى! بۇ كۈندە قىلمايدىغان
قىلىقنىڭ ھەممىسىنى قىلىشقا بولاتتى، شۇنداقلا بۇنداق
قىلىقنىڭ ھەممىسى قانۇنلۇق ۋە مۇقەددەس ئىش ھېسابلىناتتى.
توپىنىڭ ئىچىدە يەنە سىمون كاترىلىپتا، ئاگنېس لاگادىن،
روبىنا پىدېبو قاتارلىق ئەقلىدىن ئازغان، تاپتىن چىقىپ كەتكەن
خوتۇنلارمۇ بار ئىدى. مۇشۇنداق بىر گۈزەل كۈندە، دىنىي
جەمئىيەتتىكىلەر بىلەن پاھىشە ئاياللار بىللە ماڭغاندىكىن،
تەڭرىگە ھۆرمەتسىزلىك قىلىنسا نېمە بوپتۇ؟ ئادەملەر قالايىمقان
ۋارقىراش - جارقىراشلار ئىچىدە ئۇلارنى بولۇشچە تىللاپ
رەسۋاسىنى چىقىرىۋەتتى، تىلىنىڭ ئۇچىغا كەلگەنلىكى سېسىق
گەپنى بوغۇزىغا يۇتۇۋەتمەي دەپ تۈگەتتى. بۇ ياشلار، بۇ
ئىستۇدېنتلار باشقا كۈنلەردە ساينت لۇئىنىڭ كۆيدۈرۈپ تامغا
باسىدىغان دەھشەتلىك جازاسىدىن قورقمايدۇ دەمىسلەر؟ نەس
باسقان ساينت لۇئى! ئۇ ئادەملەرنىڭ ئەدلىيە سارىيىنىڭ ئىچىدە
تۇرۇپ ئۆزىگە قىلچە ھېيىقماي تىل - ئاھانەت
ياغدۇرۇۋاتقانلىقىنى خىيالىغىمۇ كەلتۈرمىگەندۇر! سۇپىغا
ئەمدىلەتن پۇتىنى ئالغانلار، كۈل رەڭ تون كىيگەن بىرى، ئاق
تون كىيگەن بىرى، بېغىر رەڭ تون كىيگەن بىرى دەرھاللا
ئادەملەرنىڭ ھۇجۇم نىشانىغا ئايلاندى. ژان فروللو دې
مولېندىنوغا كەلسەك، ئاكىسى ياردەمچى ئېپىسكوپ بولغىنى
ئۈچۈنمىكىن، يۈرىكىنى قاپتەك قىلىپ، كاردىنالغا مېختەك
قادالدى - دە، گېلى يىرتىلىپ كەتكۈدەك ئاۋازى بىلەن
ۋارقىرىدى.

— ئۇنىڭ ھاراققا چىلىشىپ قالغان تونىغا قاراڭلار!

بىزنىڭ بۇ يەردە يۈز بېرىۋاتقان ئىشلارنى ئۇچۇر - بۇجۇرغىچە ئېقىتماي - تېمىماي كۆتۈرۈپ چىققانلىقىمىزدىكى سەۋەبىنى ئوقۇرمەنلەر چۈشىنىلەيدۇ. چۈنكى، ھېلىقىدەك ۋارقىراشلار ئەتراپىنى چاڭ كەلتۈرگەن قىيقاس - سۈرەن ئىچىدە كۆمۈلۈپلا قېلىۋاتاتتى. ئادەت بويىچە ئالغاندىمۇ، ئادەملەرنىڭ بۈگۈنكى چېكىدىن ئاشقان ھەرقانداق قىلمىش بىلەن كارى يوق، كاردىن ئالغىنىمۇ بۇ ئىشلارغا كۆڭۈل بۆلگۈدەك ھەپسىلىسى يوق ئىدى. ئۇنىڭ يۈرىكى بۇنىڭدىنمۇ بەتتەر بىر ئىش بىلەن پۇچۇلانماقتا ئىدى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئەس - يادى ئۇنىڭ بىلەن تەڭلا دېگۈدەك ۋاقىتتا سەھنىگە كىرىپ كەلگەن فلاندىرلىق ئەلچىلەردە ئىدى.

ئۇنىڭ غەربىنى ئۇققىلى بولمايدىغان سىياسىيون دېگىلى بولمايتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ بۈرگۈندىدىكى نەۋرە سىڭلىسى مارگېرىت بىلەن ۋېئىن ئۆلكىسىدىكى نەۋرە ئاكىسى ۋەلىئەھد چارلېز ئالىيلىرىنىڭ تويىدىن بىرەر چاتاق چىقىپ قالارمۇ دەپ ئەنسىرمەيتتى. ئاۋستىرىيە كىنەزى بىلەن فىرانسىيە پادىشاھى ئارىسىدىكى دوستانە مۇناسىۋەتنىڭ قانچە ئۇزاق داۋاملىشىشىغىمۇ كۆڭۈل بۆلمەيتتى ياكى بولمىسا ئەنگىلىيە پادىشاھى قىزىنىڭ كەستىلگەنلىكىگە قارىتا قانداق خيالدا بولىدىغاندۇ دېگەنلەرگىمۇ باش قاتۇرۇپ ئولتۇرمايتتى. بۇ ئىشلارنىڭ ھېچقايسىسى ئۇنى دەككە - دۈككىگە سالالمايتتى. ھەر كۈنى كەچتە ئوخشاشلا چاللىۋا سارىيىدىكى ئۈزۈمزارلىقتا مەزىلىك مەيلەرنىڭ كەيپىنى سۈرەلەيتتى. لۇئى XI نىڭ شۇ خىلدىكى بىرنەچچە بوتۇلكا ئۈزۈم ھارىقىنى (دوختۇر كۋاكىجىئونىڭ خىمىيەلىك تەكشۈرۈشىدىن ئۆتكۈزۈپ) ئېدۋارد IV ① كە سەممىيلىك بىلەن سوۋغا قىلىدىغانلىقى، ھامىنى بىر كۈنى تاڭ سەھەردە ئۇنىڭ ئېدۋارد IV نىڭ ئىسكەنجىسىدىن

① ئېدۋارد IV (1442 — 1483) — ئەنگىلىيە پادىشاھى. 1461 - يىلىدىن 1483 - يىلىغا قەدەر تەختتە ئولتۇرغان.

قۇتۇلىدىغانلىقىنى ئويلايمۇ قويمايتتى. «ھۆرمەتكە سازاۋەر ئاۋستىرىيە كىنەز ئالىيلىرىنىڭ ئەلچىلىرى» مۇ كاردىنالغا ھېچقانچە ئاۋازىگەرچىلىك تېپىپ بېرەلمەيتتى. لېكىن، باشقا جەھەتلەردە ئۇنىڭ ئارامىنى بۇزماي قويمايتتى. بوربوندىكى كاردىنال چارلېز، ئىززەت - ئىكرامغا لايىق فىرانسۇز ۋە ھاراق شىرەسىدىكى بۇ دائىملىق مېھمان پىشۋاغا ئامراق فلاندىرلىقلارنى، ئۇلارنىڭ قاتارىدىكى بۇرژۇئازلارنى، ھاكىمىيەت بېشىدىكى ئەمەلدارلارنى خەلقئالەم ئالدىدا قىزغىنلىق بىلەن كۈتۈۋېلىشى ۋە كاتتا زىياپەت تەييارلاپ مېھمان قىلىشى لازىم ئىدى. بۇ ھەقىقەتەنمۇ ئادەمنىڭ يۈزىنى تۆككىدىغان ئىش ئىدى! بۇنى ئۇ پادىشاھنىڭ كۆڭلىنى ئۇتۇۋېلىش ئۈچۈن قىلىۋاتقان، ئۆزى ئەڭ يىرگىنىدىغان بىر ئىش دېيىشكە بولاتتى.

دەل مۇشۇ چاغدا دەرۋازىۋەن «ئاۋستىرىيە كىنەز ئالىيلىرىنىڭ ئەلچىسى كەلدى!» دەپ توۋلىدى. كاردىنال ھەممە ئادەمگە تونۇش بولۇپ كەتكەن قىياپەت بىلەن، ھېچنېمە بولمىغاندەك ئەركىن - ئازادە ھالدا دەرۋازا تەرەپكە قايرىلدى. جامائەتتىڭمۇ ئۇنىڭغا ئەگىشىپلا دەرۋازا تەرەپكە ئۆرۈلگەنلىكىنى سۆزلەپ ئولتۇرۇشنىڭ ھاجىتى قالمىغانىدى.

ماكسىمىليان^① نىڭ قىرىق سەككىز ئەلچىسى يانمۇيان تىزىلىپ كىرىپ كەلدى. ئۇلار بوربوندىكى كاردىنال چارلېزنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى ۋە دىنىي جەمئىيەتنىڭ ئەربابلىرى بىلەن مۇتلەق ئوخشىمايتتى، بىر - بىرىدىن قاۋۇل ۋە سالاپەتلىك ئىدى. ئەڭ ئالدىدا كېلىۋاتقىنى سايىت بىردىندىكى ياردەمچى ئېپىسكوپ، ئالتۇن يۇڭلۇق قوي پەرمانى^② نىڭ مەسئۇلى پوپ ژان بىلەن گېنت شەھىرىنىڭ يۇقىرى دەرىجىلىك ئەدلىيە ئەمەلدارى ياك دې كۋادوبى ئالىيلىرى ئىدى. سورۇندىكى جامائەت

① ماكسىمىليان (1459 — 1519) — گېرمانىيە پادىشاھى. 1493 - يىلىدىن 1519 - يىلىغا قەدەر تەختتە ئولتۇرغان.

② ئالتۇن يۇڭلۇق قوي پەرمانى — بۈرگۈندى كىنەزى فىلىپ 1429 - يىلى ئېلان قىلىپ يولغا قويغان ئەمىر - پەرمان.

پىخىلداپ كۈلۈۋېتىشتىن ئۆزلىرىنى ئاران تۇتۇپ جىم تۇرغان ھالدا، ئۇلارنىڭ ئۆز ئىسىملىرىنى ۋە تىلغا ئالغۇچىلىكى يوق ئەمەل ناملىرىنى دەرۋازىۋەنگە مەلۇم قىلىشلىرىغا قۇلاق سالدى. ئاللىقاچان مېڭىسى قوچۇلۇپ كەتكەن دەرۋازىۋەنمۇ ئۇلارنىڭ غەلىتە ئىسىملىرىنى ۋە نام - ئەمەللىرىنى جامائەتكە يەتكۈزۈپ تۇردى. ئۇلار لۇۋان شەھىرىدىكى كونسۇل لوئىس روئېلوف، بىريۇسسېلدىكى كونسۇل كلاس دىتولد، فلاندىرنىڭ باشلىقى پاۋىل دىباۋست، ئانتۋېرپ شەھىرىنىڭ شەھەر باشلىقى ژان كولېگىن، گېنت شەھىرىدىكى باش كونسۇل گېئورگى دې لامورې بىلەن گىلدولف فون دىرھاگ يەنە ژان پىننوك، ژان دىما ئىرزىل قاتارلىقلار ئىدى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئۇلار ئەدلىيە ئەمەلدارلىرى، كونسۇللار، شەھەر باشلىقلىرى ياكى ئەلچىلەر، ئەدلىيە ئەمەلدارلىرىدىن تەركىب تاپقان بىر توپ ئادەملەر ئىدى. قەددىنى تىك تۇتۇپ، تەمكىن مېڭىۋاتقان بۇ ئادەملەرنىڭ ئۇچىسىدا مامۇق ئارىلاش كىمخابىتىن تىكىلگەن بايراملىق كىيىملەر بار ئىدى، باشلىرىغا قارا مامۇقتىن توقۇلغان تەلپەك كىيگەن بولۇپ، ئۇنىڭ چۆرىسىگە سىپرۇس ئارىلىدىن چىقىدىغان ئالتۇن يىپتىن چۇچا تۇتۇلغانىدى. گەپنى قىسقارتساق، ئۇلارنىڭ ھەممىسى يۈز - ئابىرۇيلۇق فلاندىرلىقلاردىن ئىدى. سالاپىتى ۋە ياخشى نىيەتلىك ئادەملەردىن ئىكەنلىكى بىلىنىپ تۇرىدىغان تاشقى قىياپىتى رېمىراند ① سىزغان كەچكى مەنزىرە تەسۋىرلەنگەن رەسىملەردىكى قارا رەڭلىك ئارقا كۆرۈنۈشتىن گەۋدىلىنىپ تۇرغان كۈچلۈك ۋە سۈرلۈك ئادەملەرنىڭ قىياپىتى بىلەن قۇيۇپ قويغاندەك ئوخشىشىپ كېتەتتى. خۇددى ئاۋستىرىيەلىك ماكسىمىليان ئۆزىنىڭ باياناتىدا بۇ ئادەملەرنىڭ ئەخلاقىدا قەتئىي مەسىلە يوقلۇقىغا ئىمانىم كامىل دەپ سۆزلىگەندەك،

① رېمىراند (1606 — 1669) — گوللاندىيەلىك رەسسام، ھەيكەلتراش.

ئۇلاردىكى ئېھتىياتچانلىق، باتۇرلۇق، قابىلىيەت، ساداقەت ۋە كەمدىن - كەم تېپىلىدىغان باشقا پەزىلەتلەرنىڭ ھەممىسى ھەربىرىنىڭ پېشانىسىغا پۈتۈپ قويۇلغاندەك ئىدى.

لېكىن، بۇلارنىڭ قاتارىغا كىرمەيدىغان بىر ئادەم بار ئىدى. ئۇ چىرايىدىن نۇر يېغىپ تۇرىدىغان، ئەقىللىك، ھوشيار، ئېغىزى بىلەن بۇرنى ھەم مايمۇننىڭكىگە، ھەم دىپلومات خادىملىرىنىڭكىگە ئوخشاپ كېتىدىغان ئادەم ئىدى. كاردىنال ئالدىغا ئۈچ قەدەم مېڭىپ، تازا كېلىشتۈرۈپ سالام قىلدى. ئەمەلىيەتتە ئۇ ئادەم ناھايىتى كەلسە «گېنت شەھىرىدىكى مەسلىھەتچى ۋە پېنسىيونېرلىق پۇلى بىلەن جان باقىدىغان گۇئىللانۇم روم ئىدى» خالاس!

گۇئىللانۇم رومنىڭ ھېچقانچە نام - ئاتىقى يوق ئىدى. ئۇنىڭ زادى نېمە ئادەم ئىكەنلىكىنى بىلىدىغانلارمۇ ئىنتايىن ئاز ئىدى. بىراق، ئۇ ئاز ئۇچرايدىغان تالانت ئىگىسى بولۇشقا لايىق ئىدى. ناۋادا ئىنقىلاب يۈز بېرىپ قالسا، ئۇنىڭ قالتىس ئىشلارنى تەۋرىتەلەيدىغانلىقىغا جەزم قىلغىلى بولاتتى. لېكىن، 15 - ئەسىردە ئۇ خۇددى سىن سىمون^① ئېيتقاندەك بەزى ئۇششاق - چۈششەك سۈيىقەستلەرنى پىلانلاپ، «لەخمە ئىچىدە كۈن ئۆتكۈزىدىغان»لاردىن ئىدى. ئۇ چەت ئەللەر بىلەن ئېغىز - بۇرۇن ياللىشىپ يۈرگەن بولغاچقا، ياۋروپا بويىچە لەخمە كولايدىغان بىرىنچى شەخس^② دەپ نام ئالغانىدى. ئۇ دائىم دېگۈدەك لۇئى XI غا ئەقىل ئۆگىتىپ، ئۇنىڭ بىلەن دوست

① كىنەز سىن سىمون (1675 - 1755) — لۇئى رىروفوۋا، فىرانسىيەدىكى ئەسلىمە يازىدىغان ئەڭ ئۇلۇغ يازغۇچىلارنىڭ بىرى، كىنەز ئورلىيان ھاكىمىيەت بېشىدىكى مەزگىلدە، دۆلەت ئىشلار كاتىپى بولغان. 1721 - يىلى فىرانسىيەلىك ئىسپانىيەدە تۇرۇشلۇق كونسۇلى بولغان. لۇئى XIV نىڭ دەۋرىدىكى ئوردا تۇرمۇشىنى ئەكس ئەتكۈزىدىغان «ئەسلىمە» ناملىق كىتابنىڭ ئاپتورى.

② بۇ سۆز ئۇنىڭ چەت ئەللەر بىلەن ئاپاق - چاپاق بولۇپ يۈرگەنلىكىنى كۆزدە تۇتىدۇ.

تارتىشاتتى، پادىشاھنىڭ بەزى مەخپىي ئىشلىرىغا قول تىقاتتى. جامائەت ئەلۋەتتە بۇ ئىشلارنى بىلمەيتتى. مۇشۇلارغا كۆرە، ئۇلار كاردىنالىنىڭ ۋاي دەپ كەتكۈدەك ھېچقانداق نېمىسى يوق فلاندىرلىق بۇ ئەمەلدارغا ھەددىدىن زىيادە ئىلتىپات كۆرسەتكەنلىكىگە كۆرۈپ ھەيران قېلىشتى.

4. خوجاينى ياكوئىس كوپپېنول

گېنت شەھىرىنىڭ مەسلىھەتچىسى كاردىنال بىلەن سالاملاشقاندىن كېيىن، پەس ئاۋازدا ئۇنىڭ بىلەن بىر نېمىلەرنى دېيىشتى. شۇ ئارىدا ھەم ئېگىز، ھەم قاۋۇل، مۇرىلىرى كەڭ، يۈزى يوغان بىرەيلەن قىستىلىپ كېلىپ گۇئىللا ئۇم روم بىلەن بىللە زالغا كىرمەكچى بولدى. شۇ تۇرقىدا ئۇ تۈلكىنىڭ كەينىدىن ئەگىشىپ ماڭغان ئىتنىڭ ئۆزىلا ئىدى. بېشىغا يۇڭ قالىپاق، ئۇچىسىغا خۇرۇم پەلتو كىيىۋالغان بولغاچقا، مەخمەل كىيىملەرنى كىيگەن ھېلىقى بىر توپ ئادەمنىڭ ئىچىدە ئالاھىدە كۆزگە تاشلىنىپ تۇراتتى. دەرۋازىۋەن ئۇنى خاتا يول ماڭغان ھارۋىكەش دەپ ئويلىغان چېغى، دەرھال ئالدىغا ئۆتۈپ ئۇنى توسۇۋالدى.

— ھەي، بۇرادەر! بۇ يەردىن ماڭساڭ بولمايدۇ!
خۇرۇم پەلتو كىيگەن كىشى قولىنى ئۇزارتىپلا ئۇنى دۈشكەلۋەتتى.

— سەن ئەيلەخ نېمە قىلاي دەيسەن؟ — ئۇنىڭ ھۆركىرىگەندەك چىقىۋاتقان ئاۋازى زالىدىكى جامائەتنىڭ دىققىتىنى تارتتى، — سەن مېنىڭ ئۇلار بىلەن بىر يولدىكى ئادەم ئىكەنلىكىمنى كۆرمىۋاتامسەن؟
— ئىسمىڭ نېمە؟

— ياكوئىس كوپپېنول.

— نېمە قىلىدىغان ئادەمسەن؟

— پايپاق دۇكىنىدىكى سودىگەر، گېنت شەھىرىدىكى پايپاق دۇكىنى!

دەرۋازىۋەن ئىككىلىنىپ قالدى. جامائەتكە كونسۇللارنى، شەھەر باشلىقلىرىنى مەلۇم قىلىشقۇ بىر گەپ، لېكىن بىر پايپاق ساتىدىغان سودىگەرنى مەلۇم قىلىش قاملاشمايدىغان ئىش ئىدى. كاردىنال پۇتى كۆيگەن توخۇدەك بولۇپ كەتتى. جامائەتمۇ ئۇلارنىڭ گېپىگە قۇلاق سېلىپ قاراپ تۇرىۋەردى. كاردىنال جانابلىرى ئىككى كۈندىن بۇيان فلاندېرلىق بۇ بىر ئوچۇم ئىت ئېيىقلارنىڭ جامائەت ئالدىدا كۈلكىگە قالماسلىقى ئۈچۈن تولا باش قاتۇرۇپ، مېڭىسىنىڭ قېتىقى چىقىپ كېتەي دەپلا قالغان تۇرسا، ئەمدىلىكتە ئادەمنى تەڭلىكتە قويدىغان سەتچىلىك يۈز بېرىۋاتاتتى. دەل شۇ چاغدا گۇئىلللا ئوم روم ھىيلىگەرلەرچە ھىجىيىپ دەرۋازىۋەنگە يېقىنلاشتى.

— سەن ئۇنى گېنت شەھىرىدىكى كونسۇلنىڭ كاتىپى ياكوئىس كوپپېنول دەپ مەلۇم قىلساڭ بولىدۇ، — دېدى پەس ئاۋازدا.

— دەرۋازىۋەن، — دەپ توۋلىدى كاردىنال ئاۋازىنى قويۇۋېتىپ، — گېنت شەھىرىدىكى كونسۇلنىڭ كاتىپى ياكوئىس كوپپېنولنى مەلۇم قىل!

چاتاقنىڭ چوڭى ئەمدى چىقتى. گۇئىلللا ئوم روم بۇ ئىشنى ئۆزۈم يالغۇز بىر تەرەپ قىلىۋېتىمەن دەۋاتقاندا، كاردىنالنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ غۇژژىدە ئاچچىقى كەلدى.

— ياق! تەڭرى ئالدىدا قەسەم قىلىمەن! — ئۇنىڭ ئاۋازى بەئەينى گۈلدۈرمامىنىڭ ئۆزى ئىدى، — ئېنىق ئاڭلاۋاتامسىلەر؟ مەن گېنت شەھىرىدىكى پايپاق دۇكىنىدا ئىشلەيدىغان سودىگەر ياكوئىس كوپپېنول، سىلەرگە تەڭرىنىڭ نامى بىلەن قەسەم ئىچىپ بېرەي! پايپاق دۇكىنىدىكى سودىگەر بولىمەن، پايپاق

سېتىشمۇ قالتىس ھۈنەر ! چوڭ كىنەز ئالىيلىرىمۇ دۆۋىلەپ قويغان پايپاقلارنىڭ ئارىسىدىن نەچچە قېتىملاپ ئۆزىنىڭ پەلىيىنى ئىزدىگەن دەڭلار ! ①

جامائەت گۈررىدە بولۇشۇپ كەتتى، كۈلكە - چاقچاق، چاۋاك ئاۋازلىرى ئەتراپىنى بىر ئالدى. پارىژلىقلار مۇنداق ياپتا گەپنى تازا چۈشىنىدىغانلاردىن بولغاچقا، ئاڭلىغان ھامان گۈلقەقەلىرى ئېچىلىپ تۇرالماي كېتىشەتتى.

ئۇنىڭ ئۈستىگە كوپپېنول ئاددىي پۇقرا ئائىلىسىدە تۇغۇلغان، ئەتراپىدىكى جامائەتمۇ ئوخشاشلا ئاددىي پۇقرالاردىن ئىدى. شۇڭا، ئۇلار بىر - بىرىنىڭ كۆڭلىنى ھەش - پەش دېگۈچە بىلىپ يېتەلەيتتى. ھەتتا ئۇلار ئارىسىدا ھېچقانداق توسالغۇ يوق دېيىشكىمۇ بولاتتى. فلاندىردىكى پايپاق دۈكىنىدا ئىشلەيدىغان سودىگەرنىڭ ھاكاۋۇرلۇق بىلەن قىلغان گەپلىرى ئوردىدىكى ئېسىلزاڭلارنىڭ يېغىرىغا تەگدى، ئاددىي پۇقرالارنىڭ ھېسداشلىقىنى قوزغىدى، سۆز بىلەن ئىزھار قىلغىلى بولمايدىغان داغدۇغىنى بارلىققا كەلتۈردى. ئەلۋەتتە، بۇ خىل كەيپىيات 15 - ئەسىردە تېخى خېلىلا گۇڭگا بولسىمۇ، لېكىن تەپ تارتمايلا كاردىنال جانابلىرىغا ھۈرىپىيەلىگەن پايپاق دۈكىنىدىكى بۇ سودىگەرنىڭمۇ ئۆزلىرىگە ئوخشاش ئاددىي پۇقرالاردىن ئىكەنلىكى ئايان بولدى ! كاردىنالدىن تارتىپ ساينت ژېنېۋېيۇپۇ ئىنستىتۇتىدىكى باش كاھىننىڭ (كاردىنالنىڭ پېشىنى تۇتۇپ ماڭىدىغان) مۇلازىملىرىغا قەدەر ھەممىسى باشقىلارغا ئىتائەت قىلىشقا ۋە ئۇلارنىڭ كۆزىگە قاراپ ئىش قىلىشقا كۆنۈپ كەتكەنلەردىن ئىدى.

كوپپېنول كاردىنال جانابلىرىغا تەكەببۇرلۇق بىلەن سالام بەردى. كاردىنال ھەتتا لۇئى XI مۇ ئەيمىنىدىغان بۇ خوجايىننىڭ سالىمىنى ئىلىك ئالدى ۋە ئۇنىڭغا سالام بىلەن جاۋاب قايتۇردى.

① «پەلەي» بىلەن «گېنت شەھىرى» فىرانسۇزچە ئوخشاش تەلەپپۇز قىلىنىدۇ.

گۇئىللا ئۇم روم دەل فىلىپ دې كومىن ① ئېيتقاندا «ئەقىللىك ۋە رەھىمسىز ئادەم»، بۇ ئادەم ئۆزىدىكى ئۈستۈنلۈكنى كۈلۈمسىرەش ئارقىلىق ئىپادىلەپ، ھەر ئىككىسىلەرنىڭ ئۆزىگە مۇناسىپ ئورۇندا تۇرۇۋاتقانلىقىغا قاراپ بولدى قىلدى. شۇ تاپتا كاردىنالىنىڭ مۈشكۈل ئەھۋالىغا چۈشۈپ قالغانلىقى ۋە تىت - تىت بولۇۋاتقانلىقى ئېنىق ئىدى. كوپپېنول ئۇنىڭ ئەكسىچە ئىنتايىن تەمكىن، شۇنداقلا ئىنتايىن تەكەببۇر قىياپەتتە ئىدى. شۇ تاپتا كاردىنالىنى پايپاق سودىگىرىنىڭ نام - ئەمىلىمۇ مېنىڭكىگە ئوخشاش سىرلىق ئىكەن دەپ ئويلاۋاتىدۇ، دېيىشكە بولاتتى. بۇ يەردىكى سەۋەب، مارگېرىتنىڭ ئانىسى ماريې دې بۇرگۇندىمۇ كوپپېنولدىكى مۇشۇنداق بىر سودىگەردىن كاردىنالى كۆرگەندىنمۇ بەكرەك ھېيىقاتتى! ئاۋام پۇقرانى باتۇر چارلېزنىڭ قىزىنىڭ ئەتىۋارلىق مەھرەملىرىگە قارشى تۇرۇشقا قۇترىتالايدىغىنى كاردىنالى جانابلىرى ئەمەس ئىدى؛ ئۇنىڭ بىرەر ئېغىز گېپى گېنىت شەھەر ئاھالىسىنى ئۇنچىلىك دەيدەيگە سالمايتتى. شەھەر ئاھالىسىنى باغرى تاش قىلىۋېتەلەيدىغىنى فلاندىر مەلىكىسى دارنىڭ تۈۋىگە يۈگۈرۈپ بېرىپ ئەتىۋارلىق مەھرەملىرىنىڭ بىر قوشۇق قېنىنى تىلەپ يالۋۇرسىمۇ، زار - زار يىغلىسىمۇ پەرۋا قىلمايدىغىنى، ھايات - ماماتلىق ھوقۇقىنى قولىدا تۇتالايدىغىنى دەل مۇشۇ پايپاق سودىگىرى ئىدى. ئۇ قولىنى كۆتۈرۈپلا قويسا، جاھاندا بىرلا مەن دەپ يۈرىدىغان گويى دېھومبىركورت، گۇئىللا ئۇم ھۈگوتتەك غوجاملارنىڭمۇ كاللىسى يەرگە چۈشەتتى.

بىچارە كاردىنالىنىڭ بېشىغا كېلىۋاتقان مالاھەت بۇنىڭلىق بىلەن توگمىگەندەك قىلاتتى. مۇشۇنداق بىر مېھماننىڭ ئالدىدا قول باغلاپ تۇرۇش پېشانىسىغا پۈتۈلگەن بولسا، دېمەك ئۇنىڭ بۇ پېشكەللىككە بەرداشلىق بېرىشى لازىم ئىدى.

① فىلىپ دې كومىن (1447 — 1511) — فىرانسىيە پادىشاھى لۇئى XII نىڭ يېقىن ئادىمى ۋە مەسلىھەتچىسى، يىلنامىچى.

تېياتىر باشلانغاندا سەھنە يېنىدىكى رېشاتكىنىڭ ئەڭ ئېگىز يېرىگە يامىشىپ چىقىۋالغان ھېلىقى قارام تىلەمچى ئوقۇرمەنلەرنىڭ ئېسىدىن كۆتۈرۈلۈپ كەتمىگەندۇر! ئەزىز مېھمانلاردىن ھېچقايسىسىمۇ ئۇنىڭ دىققىتىنى تارتالمىدى. مىسسىيونېرلار ۋە ئەلچىلەر بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى خۇددى غازدەك قاتار بولۇپ سورۇنغا كىرىۋاتقاندا، ئۇ تۇۋرۇكنىڭ چوققىسىدا پۈتىنى ئالماپ، ھېچ ئىش يۈز بەرمىگەندەك ئەركىن - ئازادە ئولتۇرىۋەردى. ئادەملەرمۇ دەسلىپدە باشقا ئىشلار بىلەن بولۇپ كېتىپ، ئۇنىڭ ھاكاۋۇر قىلىقلىرىنى بىلمەي قالدى. ئۇمۇ بۇ ئىشلارنىڭ ئەكسىچە زالىدىكى ئىشلار بىلەن كارى بولماي، بىخەم ھالدا بېشىنى گىلدىڭلىتىپ، قىيقاس - سۈرەنلەرنى پىسەنتىگە ئالمىغان ھالدا: «رەھىم قىلىپ، ئاتىغىنىڭلارنى بېرىڭلار!» دەپ توۋلاۋەردى. ئېھتىمال، سورۇندىكى مىخ - مىخ ئادەم ئىچىدە كوپپىنول بىلەن دەرۋازىۋەننىڭ جېدەل - ماجىراسىغا نەزەر - كۆزىنىمۇ سالمىغان بىردىنبىر ئادەم دەل مۇشۇ تىلەمچى ئىدى.

لېكىن، بىردەمدىلا ئادەملەرنىڭ ھېسداشلىقىنى ئۇتۇۋالغان، ئۇلارنى ئۆزىگە مەپتۇن قىلغان گېنت شەھرىدىكى پايپاق دۈكىنىنىڭ ھېلىقى خوجايىنى قېرىشقاندەك سۈپىنىڭ ئالدىدىكى بىرىنچى رەتتىن ئورۇن ئالدى. بۇ دەل ئابايا بىز تىلغا ئالغان تىلەمچىنىڭ بېشى ئۈستىگىلا توغرا كېلىدىغان ئورۇن ئىدى. فلاندىرلىق ئەلچى ئايىغى ئاستىدىكى تىلەمچىگە لەپپىدە قارىۋېلىپ، ئۇنىڭ ياماق بىلەن تولۇپ كەتكەن دولىسىغا پاققىدە ئۇرۇپ قويدى. قاراپ تۇرغان ئادەملەرنىڭ يۈرىكى قارتىدە قىلىپ قالدى. تىلەمچىمۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ، ئۇنىڭغا بىر قارىۋالدى، ھەر ئىككىيلەننىڭ چىرايىدا ھەيرانلىق ئالامەتلىرى ئەكس ئەتتى. ئۇلار شۇ دەمدە خۇددى ۋەدىلەشمەيلا ئۇچرىشىپ قالغان قەدىناسلارغا ئوخشايتتى. پايپاق سودىگىرى جامائەتنىڭ نېمىلەرنى ئويلىشى بىلەنمۇ ھېسابلىشىپ تۇرماي، يۈز - كۆزىنى

جاراھەت بېسىپ كەتكەن تىلەمچى بىلەن قول ئېلىشىپ كۆرۈشتى ۋە پەس ئاۋازدا مۇڭداشقىلى تۇردى. كلوپىن تروللېفنىڭ ئۆتمەتۈشۈك بولۇپ كەتكەن كۆڭلىكى ئالتۇن رەڭ پەردىنىڭ قارشىسىدا بەئەينى ئاپپىلىسىنىڭ ئۈستىدە ئۆمىلەۋاتقان كۆك قۇرتقىلا ئوخشاپ قالغانىدى.

زالدىكى جامائەتكە بۇ كارامەت ئىش يېڭىلىق تۇيۇلدى بولغاي، ئۇلار ئۆزلىرىنى تۇتۇپ تۇرالماي چۇرقىرىشىپ كەتتى. زادى نېمە ئىش يۈز بەرگەنلىكىنى ئاڭقىرالمايغان كاردىنال ئەھۋالنىڭ تېگى - تەكتىنى بىلىپ بېقىش نىيىتىدە ئالدىراپ - سالدېراپ بېشىنى كۆتۈردى ۋە سەل - پەل يانتۇ بولدى. لېكىن، ئۇ پەقەت تروللېفنىڭ يىرتىق كىيىمىنىڭ بىر بۇرجىكىنىلا كۆرەلدى. ئۇ بۇ تىلەمچى بىرنەرسە تىلەۋاتامدۇ - نېمە دېگەن يەرگە كېلىپ، ئاچچىقىدىن يېرىلىپ كەتكۈدەك بولدى.

— سوتچى ئەپەندى، — دەپ ۋارقىرىدى ئۇ، — مۇنۇ ئەبلەخنى دەرياغا تاشلاپ كۆزۈمدىن يوقىتىڭلار!

— تەڭرىنىڭ نامىنى شېپى كەلتۈرۈپ شۇنى دەپ قوياي، كاردىنال جانابلىرى، — دېدى كوپپېنول كلوپىننىڭ قولىنى سىقىپ تۇرۇپ، — ئۇ مېنىڭ ئاغىنەم!

— ھەببەللى! — دەپ توۋلاشتى جامائەت، كوپپېنول شۇ مىنۇتتىن ئېتىبارەن بۇ يەردىمۇ گېنت شەھرىدىكىگە ئوخشاشلا «جامائەتنىڭ مۇھەببىتىگە نائىل بولدى»، يەنە خۇددى فىلىپ دې كومىن ئېيتقاندا «ئېغى بىلەن بېغىنىڭ تايىنى يوق بۇنداق سورۇندا، پەقەت ئاشۇنداق مەجەزدىكى ئادەملەرلا جامائەتنىڭ ھىمايىسىگە ئىگە بولالايتتى.»

كاردىنال لېۋىنى چىشلەپ، يېنىدا تۇرغان سايىنت ژېنېۋيېۋىنىڭ باش كاھىنىغا:

— كىنەز ئەپەندىنىڭ مارگېرىت مەلىكىنىڭ تويى ئۈچۈن قاراپ تۇرۇپ شۇنچىۋالا ئەلچىنى ئەۋەتكەنلىكى نېمىسى، تېتىقسىزلىققۇ بۇ! — دېدى پەس ئاۋازدا.

— جانابلىرى، — دەپ جاۋاب بەردى باش كاھىن، —
فلاندېرلىق بۇ ھاڭۋاقتى چوشقىلارنى دەپ يۈزىڭىزنى
تۆكۈۋالدىغان بولىڭىز. گۆھەرنى چوشقا قوتىنىغا تاشلىغاندەك
بىر ئىش بولدى — دە!

— چوشقىلارنى گۆھەرنىڭ ئالدىغا ھەيدەپ كەلگەندەك ئىش
بولدى دېگەن تۈزۈك، — دېدى كاردىنال كۈلۈمسىرەپ.

ئۈچىسىغا ئۇزۇن تون كىيىشىۋالغان ھېلىقى بىر توپ
ئادەملەر بۇ سۆز ئويۇنىدىن ئوبدانلا رازى بولغاندەك ئىدى.
كاردىنالىنىڭ كۆڭلىمۇ تەسكىن تاپتى. نېمىلا بولسۇن، ئۇ
كوپپېنولدىن ئۆچىنى ئېلىۋالغانىدى. ئۇنىڭ سامانىنىڭ تېگىدىن
سۇ يۈگۈرتىدىغان بۇ گەپلىرىگىمۇ جامائەت ئالقىش ياڭراتتى.

بىز ئەمدى ئوقۇرمەنلەر ئىچىدىكى چۈشەنچە بىلەن
تەسەۋۋۇرنى يىغىنچاقلىيالايدىغانلاردىن سوراپ باقايلىچۇ، سىلەر
بىز تەمىن ئەتكەن مەنزىرىگە قاراپ، غايەت زور تۆت چاسا
ئەدلىيە سارىيى ھەققىدە روشەن بىر تەسىراتقا كەلدىڭلارمۇ؟
زالنىڭ مەركىزىدىكى ئارقا تەرىپى غەربىي تامغا تۇتاشقان چوڭ
سەھنە شۇنچىكى كۆركەم ۋە ئازادە ئىدى. ئالتۇندەك سېرىق
پەردىلەر كۆزنى قاماشتۇراتتى. كاتتا ئەمەلدارلار ۋە مۇھىم
ئەربابلار دەرۋازىۋەن ئۈنلۈك ئاۋاز بىلەن مەلۇم قىلىپ بولغاندىن
كېيىن، كىچىك ۋە چوققىلىق ئەگمە ئىشىكتىن ئۆتۈپ زالنىڭ
ئىچىگە كىردى. بىرىنچى رەتتىن ھېلىقى ئەزىز مېھمانلار ئورۇن
ئالدى. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى بۇلغۇن تېرىسىدىن پەلتو كىيگەن،
بەزىلىرى مەخمەل كىيىملەرنى كىيىۋالغان، يەنە بەزىلىرى
مۇراسىم كىيىملىرىنى يېپىنىۋالغانىدى. سۈپىنىڭ ئەتراپى لىق
ئادەم، شاۋقۇن — سۈرەننىڭ ئايىغى ئۈزۈلەي دېمەيتتى. ئۇلارنىڭ
كۆزى سۈپىغا مەركەزلەشكەن بولسىمۇ، ئولتۇرغانلارنىڭ
ئىسمىنى ئاتا، پەس ئاۋازدا غۇلغۇلا قىلىشاتتى. بۇ قىزغىن
مەنزىرە ھەقىقەتەن كۆرۈشكە ئەرزىيتتى. لېكىن، زالنىڭ يەنە بىر
بېشىدا، سەھنىنىڭ ئاستى — ئۈستىدە رەڭگارەڭ كىيىم بىلەن

بۇتەك قېتىپ تۇرۇپ كەتكەن تۆتەيلەن كىم بولدى؟ سەھنىنىڭ يېنىدىكى قارا كىيىم كىيىۋالغان، چىرايى تامدەك تاتىرىپ كەتكەن كىشىچۇ؟ ۋاي ئىسىت! سۆيۈملۈك ئوقۇرمەنلەر، بۇ پېررې گرىنگورى ئەمەسمۇ؟

بىز ئۇنى پۈتۈنلەي ئۇنتۇپ كەتتۇقمۇ نېمە؟

ئۇ ئەنسىرەيدىغان ئىش دەل مۇشۇ ئىدى!

كاردىنال زالغا قەدەم تەشرىپ قىلغاندىن باشلاپ، گرىنگورى تىياتىرنىڭ مۇقەددىمىسىنى قۇتۇلدۇرۇش بىلەن بولۇپ كېتىپ، بىردەممۇ ئارام ئالالمىغانىدى. ئالدى بىلەن ئىككى تايىن بولۇپ تۇرغان ئارتىسلارغا داۋاملىق ئويناشنى تاپىلاش ئۈچۈن بولۇشىچە ۋارقىرىدى. بىر قولىنى ئون قىلالماي، گىسگوت بىلەن لىناردىن ئەتراپتىكى ئادەملەرنى داۋاملىق ئويۇن كۆرۈشكە دەۋەت قىلىشقا دەپ ياردەم سورىدى. ئاخىرىغا بېرىپ ھېچكىمنىڭمۇ بۇ گەپلەرگە قۇلاق سالمايۋاتقانلىقىنى بايقاپ، نائىلاج ئارتىسلارنى ۋاقىتلىق توختاپ تۇرۇشقا بۇيرۇدى. بۇ بىر توختاش ئالاھىدەل چارەك سائەتكە سوزۇلدى. شۇنداق قىلىپ بارلىق تىرىشچانلىق بىكارغا كەتتى. كاردىنال تەرەپكە قايرىلمىغان بىرمۇ ئادەم قالمىدى، ئۇلارنىڭ ھەممىسى كۆرۈش سۈپىسىدىكى كاتتا ئەمەلدار، ئېسىلزادە غوجاملار ۋە ھېلىقى ئەلچىلەرگە قاراش بىلەن بەند بولدى. كۆرۈش سۈپىسى زالىدىكىلەرنىڭ دىققىتىنى تارتىدىغان بىردىنبىر جايغا ئايلاندى. دېمىسىمۇ مۇقەددىمە كۆرۈرمەنلەرنى سەل - پەل زېرىكتۈرۈپ قويماي دەۋاتقاندا كاردىنال يېتىپ كەلدى - دە، قورقۇنچىلۇق تەۋرىنىشنىڭ پىلىكىگە ئوت تۇتاشتۇرۇۋەتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە سەھنىدىمۇ ئوخشاش بىر كۆرۈنۈش تەكرارلىنىۋەردى. ئىشلەمچى بىلەن كاھىن، ئېسىلزادە ئايال بىلەن ئايال سودىگەرنىڭ ماجىراسى تۈگىمەي كەتتى. تىياتىرنىڭ مەزىسى قالمىدى! ئادەملەر ئۇلارنىڭ بىرلا ئۆزگىرىپ فلاندىرلىق ئەلچى، ھەمراھ بولۇپ ماڭغان كاھىن بولۇپ قېلىشىنى ياكى كاردىنالنىڭ

تونىنى، كوپپېنولنىڭ خۇرۇم پەلتوسىنى كىيگەن جانلىق،
ھاياتى كۈچى ئۇرغۇپ تۇرىدىغان، مىدىرلىيالايدىغان،
قىستىيالايدىغان پېرسوناژغا ئايلىنىشنى خالىدىكى، گرىنگورى
لايىھەلىگەن ئاق - سېرىق رەڭلىك كىيمنى كىيىپ سەھنىگە
چىقىۋالغان قورچاق ئادەمنىڭ ئۇ يەردە بۇتتەك قېتىپ شېئىر
دېكلاماتسىيە قىلىشنى كۆرۈشتىن باش تارتتى.

شۇنداقتمۇ بىزنىڭ شائىرىمىز گرىنگورى زالىنىڭ ئىچى ئاز -
پاز بولسىمۇ تىنچىپ قالغان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، يەنە بىر
ئەپچىل چارىنى ئويلاپ تاپتى.

— ئەپەندى، — دېدى ئۇ يېنىدىكى بىرەيلەنگە قاراپ، —
ئورۇنلاۋەرسە بولارمۇ؟

سېمىز ئادەمنىڭ خېلى تاقىتى باردەك قىلاتتى.

— نېمە دېدىڭىز؟ — دەپ سورىدى ئۇ.

— مراكىل تىياتىرىنى دەيمەن!

— ئىختىيارىڭىز، — دەپ جاۋاب بەردى ئۇ ئادەم ئويلانمايلا.

ھېچنېمىگە ئەسقاتمايدىغان بۇ جاۋاب گرىنگورى ئۈچۈن
يېتەرلىك ئىدى. ئۇ ئۆزى بىۋاسىتە بىر ئىش قىلىشنى كۆڭلىگە
پۈكۈپ، توپنىڭ ئىچىگە جان - جەھلى بىلەن قىستىلىپ
كىرگىلى تۈردى.

— مراكىل تىياتىرىنى قايتىدىن باشلاڭلار! قايتىدىن
باشلاڭلار، — دەپ ۋارقىرىدى ئۇ.

— تىلىڭنى چاينىما! — ژان دې مولېندىننىڭ ئاۋازى
ئاڭلىنىپ قالدى، — ئۇ نېمىدەپ بىلجىرلاۋاتىدۇ؟ ئەڭ ئىچى
تەرەپتە تۇرغان ئاۋۇ بىرىنى دەيمەن! (گرىنگورى تۆت ئارتىسىنىڭ
ئاۋازىنى تەڭلا دوراپ سۆزلىگەچكە، ژان دې مولېندىنو قايمۇقۇپ
قىلىۋاتقان دەك ئىدى.) ساۋاقداشلار! مراكىل تىياتىرى
تۈگىمىدۇ؟ ئۇلار تىياتىرنى باشتىن باشلىماقچى بولۇۋاتىدۇ.

مۇنداق قىلىش ئادىللىق بولمىدىغۇ دەيمەن!

— يول قويمايمىز! يول قويمايمىز! — دەپ ۋارقىرىدى

ئوقۇغۇچىلار، — يوقالسۇن مراكىل تىياتىرى! مراكىل تىياتىرىنى يوقىتايلى!

گرىنگورىغا بۆلەكچە جان كىرگەندەك ئىدى، ئاۋازى تېخىمۇ چوڭ چىققىلى تۇردى.

— قايتىدىن باشلانسۇن! قايتىدىن باشلانسۇن!

بۇ ۋارقىراش كاردىنالىنىڭ دىققىتىنى قوزغاپ قويدى.

— باش سوتچى ئەپەندى، — دېدى ئۇ ئۆزىدىن بىرنەچچە قەدەم ئېرىدىكى قاپقىدىن قار يېغىپ تۇرىدىغان تەلەتى سۆرۈن ئۈزۈنتۈرغا، — بۇ ئەبلەخلەر زەمزمە قاچىسىغا يىقىلىپ چۈشمىگەن بولغىيىدى؟ ئاۋازى نېمانداق سەت چىقىدۇ بۇ نېمىلەرنىڭ؟

باش سوتچى قوش ماكانلىق ھايۋان ئىدى، شۇڭا ئۇنى ئەدلىيە ساھەسىدىكى شەپەرەڭ دېيىشكە بولاتتى. ئۇ ھەم چاشقان، ھەم ئۇچار قانات ئىدى؛ سوتچى بولغىنى بىلەن ھەم ئەسكەر ئىدى.

ئۇ كاردىنالىنىڭ چىشىغا تېگىپ قويۇشتىن ئېھتىيات قىلغاچقا، تولىمۇ ئاۋايلاپ دەسسەپ ئۇنىڭ يېنىغا كەلدى ۋە جامائەتنىڭ بۇ قەدەر ئەدەپسىزلىك قىلىشىدىكى سەۋەبلەرنى ئۇنىڭغا كېكەچلەپ تۇرۇپ دوكلات قىلدى. ئۇنىڭ سۆزىچە كاردىنال جانابلىرى چىڭقىچۈش سائەت ئون ئىككىدە ئۈلگۈرۈپ كېلەلمىگەچكە، جامائەت بەك تەقەززا بولۇپ كېتىپ، تىياتىر بالدۇرراق باشلىنىپ قالغانىدى.

كاردىنال قاقاقلاپ كۈلۈۋەتتى.

— ئەمەلىيەتتە، ئۇنىۋېرسىتېتنىڭ مۇدىرلىرى مۇشۇنداق ئەھۋالغا يولۇققاندىمۇ، بۇنىڭدىن بۆلەك چارە تاپالمايدۇ! سىزنىڭ پىكىرىڭىز قانداق گۇۋىللانۇم روم ئەپەندى؟

— جانابلىرى، — دېدى گۇۋىللانۇم روم، — تەلىپىمىزگە يارىشا ئالدىنقى يېرىم مەيدان تىياتىرنى كۆرمەپتىمىز، بۇمۇ بىزگە پايدا، شۈكۈر قىلساق بولار!

— بۇ ئەبلەخنىڭ يەنە ئوينىشىغا يول قويىمىزمۇ؟ — دەپ

سورىدى سوتچى.

— ئوينانۇرسۇن! ئوينىغىلى قويالىلى! — دېدى كاردىنال، —
ماڭا بەربىر، مۇشۇ پۇرسەتنى قولدىن بەرمەي دۇئا - تەكبىر
ئېيتىۋالسىمەن!
سوتچى مۇنبەرنىڭ يېنىغا بېرىپ، كۆپچىلىكنى تىنچلىنىشقا
ئىشارەت قىلدى.

— خالايق! — دەپ توۋلىدى ئۇ، — ئۇ يېزا - بازارلاردىن
كەلگەن پۇقرالار! بىرلىرى تىياتىرنى باشتىن باشلىسۇن
دەۋاتىدۇ. بىرلىرى دەرھال توختىسۇن دەۋاتىدۇ. كۆپچىلىكنى
رازى قىلىش ئۈچۈن، كاردىنال جانابلىرى تىياتىرنى داۋاملىق
ئورۇنلاشقا بۇيرۇق قىلدى!
بۇ گەپكە ھەر ئىككى تەرەپ ئۇنىغان بولسىمۇ، لېكىن
تىياتىرنىڭ ئاپتورى بىلەن جامائەت كاردىنالغا بىرھازا تاپا -
تەنە قىلدى.

سەھنىدىكى ئارتىسلارغا قايتىدىن جان كىرىپ، تىياتىرنى
داۋاملىق ئورۇنلاشقا تۇتۇش قىلدى. گرىنگورىمۇ ئۆزى يازغان بۇ
ئەسەرنى جامائەت تولۇقى بىلەن كۆرىدىغان بولدى، دەپ ئويلىدى.
لېكىن، ئۇنىڭ بۇ ئۈمىدى ھايال ئۆتمەيلا خىيالىي چۈشكە
ئوخشاش بىراقلا غايىب بولدى. جامائەتنىڭ غۇلغۇلىسى
بىردەملىك بولسىمۇ پەسكويغا چۈشكەن چاغدا، كاردىنال گەرچە
تىياتىرنى داۋاملاشتۇرۇش توغرىسىدا بۇيرۇق چۈشۈرگەن
بولسىمۇ، مۇنبەردىكى ئەزىز مېھمانلارنىڭ تېخى تولۇق كېلىپ
بولالمىغانلىقىنى گرىنگورى بايقىمىغانىدى. فلاندىرلىق بەزى
ئەلچىلەر ئەمدىلەتن كىرىۋاتاتتى. دەرۋازا قورۇقچىسىمۇ
ئۇلارنىڭ ئىسىم - فامىلىسىنى كاركىراپ چىقىدىغان ئاۋازى
بىلەن ئۈزۈلدۈرمەي مەلۇم قىلماقتا ئىدى. ئۇنىڭ مەلۇم
قىلىشلىرى تىياتىردىكى دىيالوگ بىلەن ئارىلىشىپ
كېتىۋاتاتتى. تىياتىر يېرىملىشاي دەپ قالغاندا، دەرۋاز
قورۇقچىسىنىڭ كەينى - كەينىدىن چىقىۋاتقان گەپ -

سۆزلەرنى ئارتىسلارنىڭ دىيالوگى ئىچىگە قىستۇرۇشى بىلەن كېلىپ چىقىدىغان ئاقىۋەتنى ئوقۇرمەنلەر تەسەۋۋۇر قىلالايتتى.

— ياكوئىس شارمولۇي ئالىيلىرى، چېركاۋ سوتىنىڭ سوتخانىسىنىڭ تەپتىش ئەمەلدارى!

— ژان دې ھارلى، پارىژ كېچىلىك چارلاش ئاتلىق ئەسكەرلەر ئەترىتى ئىشخانىسىنىڭ مۇھاپىزەتچىسى ۋە ھەربىي ئەمەلدارى!

— گالىيوت دې گېنولاك بېگىم، رېتسار، پىرۇسالىق لورد، پادىشاھنىڭ زەمبىرەكچىلەر ئەترىتىنىڭ باشلىقى!

— دروكس راگوئىر ئالىيلىرى، فىرانسىيە پادىشاھىنىڭ چامپاگنى ئۆلكىسى بىلەن بىر ئۆلكىسىدىكى ئورمان — كۆللەرنى چارلاش ئەمەلدارى!

— لۇئى دې گراۋىل بېگىم، پادىشاھنىڭ چەۋەندازى، مەسلىھەتچىسى ۋە غوجىدارى، فىرانسىيە دېڭىز فىلوتىنىڭ باش قوماندانى، ۋىنسىنىس ئورمان مۇھاپىزەتچىسى!

— دېنىس مىركىر ئالىيلىرى، پارىژدىكى ئەمالار مەكتىپىنىڭ مۇپەتتىشى! ۋەھاكازالار...

ئادەمنىڭ كۆڭلىنى غەش قىلىدىغان بۇ ئەبجەش قىستۇرمىلار جامائەتنىڭ تىياتىر سۈزىتىلىرىغا ئەگىشىپ مېڭىشىغا دەخلى يەتكۈزمەكتە ئىدى. بارغانسېرى قىزىۋاتقان تىياتىر ۋەقەلىكىنىڭ جامائەتنىڭ نەزىرىدىن چەتتە قېلىۋاتقانلىقى گرىنگورىنى تېخىمۇ غەزەپلەندۈردى. راستتىن ئېيتقاندا، ئادەمنى مەھلىيا قىلالايدىغان مۇنداق تىياتىرنىڭ يەنە بولىدىغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلىش تەس ئىدى. تىياتىردىكى تۆت نەپەر ئارتىس ئۆزلىرىنىڭ ئوغۇل — قىزلىرىغا كۆڭۈلدىكىدەك جور تاپالماي ئۇلۇغ — كىچىك تىنىپ غەم يەۋاتقاندا، پەلتوسىنىڭ پېشىگە قېيىق شەكىللىك پارىژچە كەشتە تىكىلگەن ساھىبجامال ۋېناس ئۇلارنىڭ ئالدىدا پەيدا بولدى ۋە ۋەلىئەھدىنىڭ قېشىغا تارتىنمايلا بېرىپ ئۇنىڭغا توي قىلىش تەلىپىنى قويدى. يۇپىتېر

ئۇنىڭغا ھەمدەم بولدى. كىيىم يۆتكەش ئۆيىدىن ئۇنىڭ گۈلدۈرمامىدەك گۈلدۈرلەپ چىقۇراتقان ئاۋازىنى ئاڭلىغىلى بولاتتى. گۈزەل ئىلاھە ۋېناس ۋەلىئەھدەك ياتلىق بولاي دەپ قالغان ئارىدا، ئاق لىباسقا ئورالغان، قولغا ئاق جۇخارگۈلى تۇتقان (مارگېرىت مەلىكىگە سىمۋول قىلىنغان) بىر قىز يېتىپ كېلىپ، ۋېناس بىلەن ئۈستۈن - تۆۋەنلىكنى تالاشقىلى تۇردى. تىياتىرنىڭ ۋەقەلىكىدە جىددىي بۇرۇلۇش ھاسىل بولدى. ھېچكىم - ھېچكىمنى يېڭەلمىگەن بولغاچقا، ۋېناس، مارگېرىت مەلىكە ۋە ئۇلارنىڭ ئەتراپىدا تۇرغانلار بۇۋى مەريەمنىڭ بۇ ئىشتىن ئادىل ھۆكۈم چىقىرىشىغا قوشۇلدى. سەھنىدىكى يەنە بىر مۇھىم پېرسوناژ مىسوپوتامىيە پادىشاھى توم پىدىل ئىدى. گەرچە ئۇمۇ پەلەمپەي ئارقىلىق سەھنىگە چىققان بولسىمۇ، لېكىن تىياتىرنىڭ يۇقىرىقىدەك سەۋەبلەر تۈپەيلى بىرنەچچە قېتىم ئۆزۈلۈپ قالغانلىقىغا كۆرە، جامائەت بۇ كىشى ئالدىغان رولنىڭ تىياتىر ۋەقەلىكى بىلەن زادى قانداق باغلىنىشى بارلىقىنى، بۇ رولنىڭ ۋەقە تەرەققىياتىغا زادى قانداق تەسىر كۆرسىتىدىغانلىقىنى بىلەلمىگەنىدى.

ئەھۋال مۇشۇنداق بولدى، ئېسىل تىياتىر جامائەتىنى ئۆزىگە جەلپ قىلالىمىدى. ئەمەلىيەتتە، ئۇلار تىياتىرنىڭ ۋەقەلىكىنى چۈشەنمىدى. كاردىنال سورۇنغا ھازىر بولغاندىن باشلاپلا پەيدا بولغان كۆزگە كۆرۈنمەس بىر سىرلىق يىپ جامائەتنىڭ نەزىرىنى زالىنىڭ جەنۇب تەرىپىدىكى مەرمەر تاشلىق سەھنىدىن غەرب تەرەپتىكى كۆرۈش پەشتىقىغا يۆتكىۋەتتى. جامائەتمۇ خۇددى جىن چاپلاشقانداك، كۆزىنى شۇ يەردىن ئۆزەلمەي قالدى. ھاياجانلىنىپ تۇرالماي كېتىشتى. ئەمدىلەن يېتىپ كەلگەن مۆتىۋەرلەر ۋە ئۇلارنىڭ چوپىلدا توختىمايدىغان نام - ئەمەللىرى، ئەپتى ۋە ئۈستىبېشى جامائەتنىڭ كۆزىنى ئالا چەكمەن قىلىۋەتتى. بۇ ھەقىقەتەنمۇ بىر پاجىئە ئىدى! گىسگوت بىلەن لىنارد ۋە ئۇنىڭ يېنىدىكى سەۋر - تاقەتلىك سېمىز ئادەمدىن باشقا ھېچكىممۇ

مراكىل تىياتىرىنى بېرىلىپ ئاڭلىمىدى، كۆرۈشنى خالىمىدى. گىسگوت بىلەن لىنارد ئىككىسىمۇ پەقەت گرىنگورى ئۇلارنىڭ يېڭىدىن تارتىپ قويغاندىلا سەھنىگە كۆز يۈگۈرتىدىغان ھالغا چۈشۈپ قالدى. بىچارە مراكىل تىياتىرى تاشلاندىق نەرسىگە ئايلاندى! گرىنگورىنىڭ كۆرۈۋاتقىنىمۇ ئادەملەرنىڭ يان تەرىپى بولدى، خالاس!

گرىنگورىغا شان - شەرەپ يېغىشلايدىغان شېئىر دېكلاماتسىيە سەھنىسى بارا - بارا ئادەملەرنىڭ قەلب دۇنياسىدىن ئۆرۈلۈپ كېتەي دەۋاتقاندا، گرىنگورىنىڭ يۈرىكى پۇچۇلىنىپ چەككە يەتتى! ئويلاپ باقمىدۇق، ئۇ يازغان ئەسەر بىرھازا كېچىكىپ ئوينالغاندا، ساقلاۋېرىپ تاقىتى تاق بولغان جامائەت سوتچى ئەپەندى بىلەن سەن - پەن دېيىشىپ قالغاندىغۇ! تىياتىر باشلىنىۋىدى، ئۇلار گرىنگورىنىڭ بۇ كاتتا ئەسىرىگە قۇلاق سېلىشتىن ۋاز كەچتى، ئۇنى قېتىغىمۇ ئېلىپ قويمىدى. تىياتىر باشلىنىش ئالدىدا ئۇلار نەقەدەر تەقەززا بولغانىدى - ھە! جامائەتنىڭ ئىچىدىكى بىلمەك نېمانچە مۈشكۈل! ئۇلار تېخى بايلا سوتچى ئەپەندىنىڭ بىرنەچچە قورۇقچىسىنى دارغا ئېسىۋەتمەكچى بولغان ئەمەسمىدى؟ ئەگەر تىياتىر ئاشۇ گۈزەل ۋە تاتلىق دەققىگە يېڭىباشتىن قايتالسا ئىدى، گرىنگورى ئۆزىنىڭ ھەممە نېمىسىنى ئايىمىغان، ھەتتا چېنىنىمۇ تەقدىم قىلىۋەتكەن بولاتتى!

مېھمانلارنىڭ ھەممىسى تەخ بولدى، دەرۋازىۋەنمۇ غىڭشىپ ناخشا توۋلاشتىن توختىدى. ئارتىسلارمۇ تىياتىرنى ئوڭۇشلۇق ھالدا باشلىۋەتتى. گرىنگورىنىڭمۇ كۆڭلى ئەمىن تاپتى. جامائەتمۇ ئۆزلىرىنىڭ دىققىتىنى تىياتىرغا مەركەزلەشتۈردى. دەل مۇشۇ چاغدا، ھېلىقى پايپاق سودىگىرى كويپېنول ھېچ گەپتىن - ھېچ گەپ يوقلا ئورنىدىن تۇرۇپ، ئادەمنىڭ قۇسقۇسىنى كەلتۈرگۈدەك سۆزلەرنى قىلغىلى تۇردى.

— پارىژنىڭ شەھەر ئاھالىسى، — دېدى ئۇ، — سەھراالىق

قېرىنداشلار ! تەڭرىنىڭ نامىنى تىلغا ئېلىپ قەسەم قىلىمەنكى،
سىلەرنىڭ بۇ يەردە نېمە ئويۇن ئوينىۋاتقانلىقىڭلارنى پەقەت
چۈشەنمىدىم ! ئاۋۇ بىرنەچچىسى بۇلۇڭدىكى سەھنىدە بىر -
بىرى بىلەن مۇشتلىشىۋاتقانداق قىلىدۇ، ئەجەب، سىلەر دەۋاتقان
ئاتالمىش مراكىل تىياتىرى مۇشۇمۇ؟ ئۇلارنىڭ ئاغزىنى
ئۇپرىتىپ كاپىشىغىنىدىن بۆلەك نېمىسى بار؟ چارەك ساگەتتە
ئاران بىر مۇشت ئاتىدىكەنغۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئاخىرقى بىر
مۇشت دەڭلار تېخى ! مۇشتلىشالمىدى دېسەكلا بولمىدىمۇ؟
نېمىدېگەن قاملاشمىغان قىلىق بۇ ! بىر - بىرىنى قارغاشتىن
باشقىنى بىلمەيدىغان توخۇ يۈرەك نېمىلەرغۇ بۇ ! لوندوندىكى يا
بولمىسا روتتېردامدىكى مۇشتلاشچىلارنى تەكلىپ قىلىدىغان
ئىش ئىكەن، ئۇلارنىڭ مۇشتلىرى يەر - زېمىندىن چاڭ
چىقىرىۋەتكەن بولاتتى ! سورۇندىكىلەرنىڭ ھەممىسى
ئاڭلىيالغان بولاتتى دېسەڭلارچۇ ! كۆرگۈچىلىكى بار ئىدى -
دە ! قاراڭلار بۇ نان قېپى ئارتىسلار، ئۇلار نىقابلىق ئۇسسۇل
ياكى قانداقتۇر باشقا بىر ئويۇننى ئوينىغان بولسىچۇ كاشكى !
ئادەملەر باشتىلا بۇ تىياتىرنى ئەمەس، بەلكى ئەخمەقلەر
پادىشاھىنى سايلاپ چىقىپ، ئادەم ئەخمەق قىلىش بايرىمىنى
تەبرىكلەيمىز دېگەندەك قىلىۋىدى. بىز گېنت شەھىرىدىمۇ
ئەخمەقلەر پادىشاھى سايلايدىغان ئىشنى قىلاتتۇق. بۇ جەھەتتە
بىزنىڭ سىلەردىن قالغۇچىلىكىمىز يوق ! بىز بۇ ئىشنى مۇنداق
قىلىدىغان، يەنى ئالدى بىلەن مۇشۇ يەردىكىگە ئوخشاش بىر توپ
ئادەمنى يىغىپ، ئۇلارنى نەقىشلىك دېرىزىنىڭ كۆزىكىدىن
بېشىنى چىقىرىپ چىرايىنى بەتبەشەرە ھالەتكە كەلتۈرۈشكە،
سەت ئاۋاز بىلەن كۈلۈشكە بۇيرۇيتتۇق. كىم ئەڭ سەت
كۈلەلسە، جامائەت يوپۇرۇلۇپ كېلىپ ئۇنىڭ ئەخمەقلەر
پادىشاھى بولغانلىقىغا تەنتەنە قىلاتتى. ئەخمەقلەر پادىشاھىنى
مۇشۇ تەرزىدە سايلىسا ئاندىن قىزىق بولمامدۇ ! ئويناشنى

خالامسىلەر؟ بۇ ئاۋۇ بىكار تەلەپلەرنىڭ قۇرۇق گېپىنى ئاڭلىغاندىن مىڭ مەرتىۋە ياخشى ! ئۆز گېپىمىزگە كېلەيلى، ناۋادا ئۇلارمۇ ئەخمەقلەر پادىشاھىنى سايلاشقا قاتنىشىشقا ماقۇل كەلسە، چىرايىنى پۇرۇشتۇرۇپ، سەت كۈلەلسە، سىناپ باقايلى دېسە بىزگىمۇ خۇشياقىدۇ. قانداق، ئەپەندىلەر؟ بۇ يەردە سەت قىلىقنىڭ ئەۋرىشكىسى بولالايدىغان ھەددى - ھېسابسىز يىگىت - قىزلار تۇرۇپتۇ، بىزمۇ فلاندىرلىقلارنى دوراپ، كۆڭلىمىزنى ئېچىپ باقايلى ! چىرايى سېلىشتۇرغۇسىز دەرىجىدە سەت ئادەملەرنىڭ كۈلكىسىنىڭمۇ ئەڭ سەت بولىدىغانلىقىغا ئىشىنىيلى !

گرىنگورى بىرنەچچە جۈملە سۆز بىلەن ئۇنىڭغا پەشۋا بەرمەكچىمۇ بولدى. لېكىن، ئۇ ئاچچىق، قالايمىقانچىلىق ۋە غەزەپ - نەپرەتنىڭ ئىسكەنجىسىدە بىر ئېغىزمۇ گەپ قىلالمىدى. پايپاق سودىگىرى جامائەتنىڭ كۆڭلىنى ئۇتۇپ بولغانىدى. ئۇنىڭ تەكلىپى ھەش - پەش دېگۈچىلا ئادەملەرنىڭ قىزغىن ھىمايىسىگە ئېرىشتى، ھەرقانداق قارشى پىكىرمۇ ئەمدى كارغا كەلمەيتتى، ھەممە ئىشنى مەيلىگە قويۇۋېتىش كېرەك ئىدى. گرىنگورى قولى بىلەن يۈزىنى قاماللىۋالدى. شۇنداقتىمۇ ئۇ دىمونتنىڭ قەلىمى ئاستىدىكى ئاگامېنون^①غا قارىغاندا بەختلىك ئىدى، چۈنكى ئۇ چىدىيالىمىغان چاغدا پەلتوسى بىلەن بېشىنى چۈمكىۋالغانىدى.

5. كۋاسمىدو

ئەخمەقلەر پادىشاھىنى سايلاشنىڭ تەييارلىقى بىردەمدىلا

① ئاگامېنون — گومېر يازغان ئېپوس «ئىليادا»دىكى قەھرىمان شەخس. دىمونت مىلادىيەدىن ئىلگىرىكى 4 - ئەسىردە ياشىغان گىرىتسىيەلىك رەسسام.

پۈتتى، كوپپىنولنىڭ ئويلغانلىرى روياپقا چىقىدىغانغا ئاز قالدى. كۆپچىلىك پۈتى قولغا تەگمەي شاپاشلاپ، مەرمەر تاشلىق سەھنىنىڭ ئۈدۈلىدىكى كىچىك چېركاۋنى ئوڭشاپ، ۋاقىتلىق ئويۇن كۆرسىتىدىغان سورۇن قىلىپ پۈتكۈزدى. بەتبەشەرە چىرايلارنىڭ دېرىزىدىن ئۆزىنى كۆرسىتىشىگە ئوڭاي بولسۇن ئۈچۈن، نەقىشلىك دېرىزىدىكى ئەينەكنى چېقۇۋېتىپ، ئۇنىڭ تاش كېشەكلىرىنىلا قالدۇردى. دېرىزە يەر يۈزىدىن خېلىلا ئېگىز بولغاچقا، كىمدۇر بىرلىرى ئىككى سوغىنى تېپىپ كېلىپ، ئۇنى بىر - بىرىنىڭ ئۈستىگە دەستىلەپ تۇرغۇزدى. ئەمدى كىملا بولسۇن سوغىنىڭ ئۈستىگە چىقسىلا، ھېچقانچە كۈچىمەيلا دېرىزىدىن بېشىنى كۆرسىتەلەيدىغان بولغانىدى. ئادەملەرنى ھەيران قالدۇرۇش ئۈچۈن، بېشىنى چىقىرىپ ئۆزىنى نامايان قىلىدىغان ھەربىر نامزات مەيلى ئۇ ئەر بولسۇن ياكى ئايال بولسۇن، يۈز - كۆزىنى يۆگەپ كىچىك چېركاۋدا تۇرۇپ تۇرىدىغان بولدى. ھايال ئۆتمەيلا، چېركاۋنىڭ ئىچىدە يىڭنە تاشلىسا يەرگە چۈشمىگۈدەك قىستاڭچىلىق شەكىللەندى. ئارقىدىنلا دەرۋازا مەھكەم تاقىۋېتىلدى. گرىنگورىغا ئوخشاشلا كۆڭلى سوۋۇغان كاردىنال دۇئا - تىلاۋەت قىلىش باھانىسىدە ئۆزىنىڭ ھەمراھلىرىنى باشلاپ شاۋقۇن - سۈرەننىڭ ئىچىدىن بەدەر تىكىۋەتتى. گەرچە كاردىنال سورۇنغا كەلگەن چاغدا جامائەتنى زىلزىلىگە كەلتۈرۈۋەتكەن بولسىمۇ، كېتىدىغان چاغدا ئۇنىڭغا ھېچكىم پەرۋا قىلمىدى. پەقەت گۇئىللا ئۇم روملا ئۇنىڭ مەغلۇبىيەتكە تەن بېرىپ، قۇيرۇقىنى قىسقان پېتى غايىب بولغىنىغا دىققەت قىلىپ تۇردى. جامائەتنىڭ مايىللىقى كۈننىڭ نۇرىغا ئوخشاش تىنمىسىز ئۆزگەرمەكتە ئىدى. ئۇ دەسلەپتە زالنىڭ بىر بېشىدا توختىغانىدى، كېيىن زالنىڭ مەركىزىدە توختىدى، ئەمىلىيەتكە بولسا زالنىڭ يەنە بىر بېشىغا يۆتكەلدى. مەرمەر تاشلىق سەھنە ۋە كىمخاب بىلەن زىننەتلەنگەن مۇنبەردىكى كۆڭۈللۈك دەقىقىلەر جىمىدە ئۆتۈپ كەتتى. كۈن

نۇرى لۇئى XI نىڭ كىچىك چېركاۋىنى يورۇتۇشقا باشلىدى. كىچىك چېركاۋىنى كۈلكە - چاقچاق، شاۋقۇن - سۈرەن بىر ئالدى. فلاندىرلىقلار بىلەن پۇقرالار بىر يەرگە جەم بولدى.

چىرايىنى سەتلەشتۈرىدىغان ئويۇن باشلاندى. دېرىزىدىن قاپقى تەتۈر ئۆرۈلگەن، ئاغزى يىلاننىڭ ئاغزىدەك ئېچىلغان، پېشانىسى مۇنارخىيە دەۋرىدىكى ئاتلىق ئەسكەرلەر كىيگەن ئۆتۈكنىڭ قونچىدەك قورۇلغان بەتبەشىرە بىر چىراي تۇنجى بولۇپ كۆرۈندى. بۇ چىرايىنىڭ سەتلىكىدىن جامائەت تولا كۈلۈپ ئۈچەيلىرى ئۈزۈلگۈدەك بولدى. ناۋادا گومېر بۇ ئەھۋالنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن بولسا، جامائەتنى ئولمىپىس تېغىدىكى ئىلاھلار، ئەدلىيە سارىيىنىڭ زالىنى ئولمىپىس تېغى دەپ قالغان بولاتتى. ئەلۋەتتە، گرىنگورىنىڭ ئەسىرىدىكى بىچارە يۇپىتېر ئۈچۈن بۇ تاغ ھەممەيلەنگە قارىغاندا بەكرەك تونۇش ئىدى. ئارقىدىنلا باشقىلارمۇ ئىككىنچى، ئۈچىنچى، تۆتىنچى، بەشىنچى ... بولۇپ قاتار ئويۇن كۆرسەتتى. ئادەملەر چاۋاك چالدى، يەرگە تېپىچەكلىدى، ئەقلىدىن ئازغۇدەك بولدى. ئۈچ بۇرجەكلىك، پەلەمپەي شەكىللىك، كونۇسسيمان، بىرلىيارت قىرلىق غەلىتە يۈزلەر جامائەت بىلەن ئارقىمۇئارقا يۈز كۆرۈشتى. غەزەپ، ئاچچىق، شاللاقلىق، ھاياسىزلىق ئىپادىلىنىپ تۇرغان چىرايلار جامائەت ئالدىدا زەھىر بولدى. ئەمدىلەن تۇغۇلغان بوۋاقلاردىن تارتىپ بىر پۇتى گۆرگە ساڭگىلىغان بوۋايلارغىچە بولغان ھەر خىل ياشتىكىلەرنىڭ چىرايىمۇ چالا قالمدى. ھەر خىل جىن - ئالۋاستىلارنىڭ يۈزى، يەنى لۇپىركالىيەدىن تارتىپ ئىبلىس شاھزادە پېتىرىفىد شۇنداقلا ھايۋان سىياقى يۈزلەرنىڭ ھەممىسى بىر - بىرلەپ ئۆتتى. ئۇلار خۇددى گېرمان پىلون^① نىڭ پارىژدىكى يېڭى كۆۋرۈككە ئورناتقان ھەيكەللىرىدىكى ئاجايىپ - غارايىپ كۆرۈمىسىز جىن - شەيتانلار تۇيۇقسىز تىرىلىپ قالغاندەك بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى يۈگۈرۈپ كېلىشتى،

① پىلون (1537 — 1590) — فىرانسىيەلىك ھەيكەلتراش.

كۆزلىرىدىن ئوت ياندۇرۇپ، ئادەملەرگە يالماپ يۇتۇۋېتىدىغاندەك تىكىلدى. يەنە خۇددى ۋېنتىسىيەدىكى شادلىق بايرىمىدا يۈزىگە نىقاب تارتىۋالغان ئادەملەردەك دۇرۇن ئالدىدا ئۆرتۈپە بولدى. يىغىپ ئېيتقاندا، ئوخشاش بىر يۈز كالىپىدوسكوپتا ھەر خىل ئۆزگەرگەندەك ئەھۋال كېلىپ چىقتى. بۇ مەنزىرە خۇددى ئۆزىدە قانداقتۇر پەۋقۇلئاددە سېھرىي كۈچ باردەك ئادەملەرنىڭ ئەقلىنى لال قىلدى، ھەتتا بۈگۈنكى ئاقسۆڭەكلەر جەمئىيىتىدىكى ئوقۇرمەنلەرمۇ مۇئەييەن بىر ئۇقۇمغا ئىگە بولالمايدىغان ئەھۋال يۈز بەردى.

ئادەملەردىكى تەنتەنە كەيپىياتى بارغانسېرى فلاندېرلىقلارغا ئوخشاپ قالغىلى تۇردى. تېننېر^① نىڭمۇ ئۇنى جايدا تەسۋىرلەپ بېرەلىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. سالۋاتور روزا مەي ئىلاھىنىڭ نەزىر كۈنىگە ئاتاپ سىزغان رەسىم بىلەن بۇ سورۇننىڭ قانچىلىك پەرقى بار دەپسەلەر؟ مۇشۇ مىنۇتتا ئىستۇدېنت، ئەلچى، شەھەر ئاھالىسى، ئەر - ئايال دەيدىغان جىمىكى نام - ئاتاق ئۆزىنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى يوقاتتى. كلوپىن تروللىپ، گىللىس لىكورنى، ماريە كۋاتىرلىۋا، روبىن پوسسىبېيان قاتارلىقلارنىڭمۇ بىر - بىرىگە ئوخشىمايدىغان يېرى قالمدى. شۇنچە چوڭ زال ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە بىشەملىك قىلسا بولىدىغان، پۇخادىن چىققۇچە ئوينىسا بولىدىغان سورۇنغا ئايلاندى. ھېچكىممۇ بىر - بىرىدىن قورۇنۇپ يۈرمىدى: ئاغزىدىن بىر - بىرىگە ئوخشىمايدىغان گەپلەر چىقتى. كۆزلىرىدىن بىر - بىرىگە ئوخشىمايدىغان نۇر چاقنىدى. چىرايىدىن ھەر خىل ئىپادىلەر ئەكس ئەتتى. شاۋقۇن - سۈرەندىن ئاسمان دۈم كۆمتۈرۈلگەندەك بولدى. ئادەمنىڭ قورققۇسى كېلىدىغان غەلىتە چىرايلار دېرىزە كۆزىنىكىدە پەيدا بولدى. قىيا - چىيا

① تېننېر — تارىختا ئىككى تېننېر ئۆتكەن. چوڭ تېننېر (1582 — 1649)، كىچىك تېننېر (1610 — 1690) ئىككىلەن ئاتا - بالا، ھەر ئىككىسى فلاندېرلىق رەسسام. بۇ يەردىكىسى كىچىك تېننېر بولۇشى مۇمكىن.

قىلىشىۋاتقان ئادەملەر خۇددى ئوتقا چۈشكەن ئوتۇندەك گۈرۈلدەپ كۆيۈشكە باشلىدى. ۋارقىراپ - جارقىراۋاتقان ئادەملەر توپى ئىچىدىن چىقىۋاتقان قۇلاقنى پاك قىلىدىغان ئاۋازلار قانىتىنى تەۋرىتىپ ئۇچۇۋاتقان قۇرت - قوڭغۇزلارنىڭ چىرىلداشلىرىغا ئوخشاپ كەتتى.

— ھەي! نەس باستىغۇ!

— قارىغىنا، نېمانچە سەت نېمە بۇ!

— بۇ تېخى ھېچ گەپ ئەمەس!

— نۆۋەت كىمگە كەلدى!

— گۇئىللا ئۇم موگېرىي، بۇرنۇڭ كاللىنىڭ تۇمشۇقىغا ئوخشايدىكەنغۇ، ئىككى مۇڭگۈزلا كەم قاپتۇ. شۇ چاغدا كاللىنىڭ ئۆزىلا بولار ئىكەنسىن. ھېچقايسىڭلار ئۇنىڭغا ھەرگىز ياتلىق بولماڭلار!

— يەنە بىرەيلەن!

— بەللى، بۇ پاپانىڭ قورسىقىغىچۇ! چىرايىنى تۈرۈۋالغان بۇ كىشى كىم بولدى؟
— ھەي! كۆز بويامچىلىق قىلماي چىرايىڭنى كۆرسەتسەڭ ھېساب!

— ماۋۇ بېشىنى يەيدىغان پېررېت كاللىبوتقۇ! بۇ سەتەڭنىڭ مۇشۇنداق ھۈنرى بار!

— قاملاشتى! تازا قاملاشتى!

— تۇنجۇقۇپ ئۆلەي دېدىم!

— ماۋۇ ئۆلۈمتۈك قۇلىقىنى چىقىرالمىدىكەن دەرلار!

ئادەملەرنىڭ گەپ خالىتىسى تېشىلىپ كەتكەندەكلا ئىدى.

مۇشۇ مەھەلدە ئاغىنىمىز ژان نېمە قىلىپ يۈرگەندۇ؟ ئادەملەر ئۇنىڭ سەينادا بولۇۋاتقان ۋازاڭ - چۈرۈڭنى پىسەنتىگە ئالماي، تۈۋرۈكنىڭ چوققىسىدا بەخىرامان ئولتۇرغانلىقىنى كۆردى. ئۇنىڭ ئادەمنىڭ ئىشەنگۈسى كەلمىگۈدەك دەرىجىدە ساراڭلىق قىلىپ بېلىنى تولغاۋاتقان ھالىتى بەئەينى ماچتىغا

يامىشىۋاتقان بۇزغۇنغا ئوخشاپ قالغانىدى. ئۇ ئاغزىنى يوغان ئېچىپ ۋارقىرىغاندەك بولدى، لېكىن ئاۋازىنى ھېچكىم ئاڭلىمىدى. شۇنداقتىمۇ ئۇنىڭ ۋارقىراشلىرىنى پەستىكى شاۋقۇن - سۈرەن بېسىپ كەتتى دېگىلى بولمايتتى.

لاسسىدە بوشىشىپ كەتكەن گرىنگورى ئۆزىنى ئوڭشىۋالدى، تەمكىنلىكى ئەسلىگە كەلدى. ئۆزى دۇچ كەلگەن تەتۈر قىسمەتكە بەرداشلىق بېرىپ، پەقەت گەپ قىلىشنىلا بىلىدىغان ئارتىسلارغا «تىياتىرنى داۋاملاشتۇرۇڭلار!» دەپ ئۈچىنچى قېتىم مۇراجىئەت قىلدى، ئاندىن مەرمەر تاشلىق سەھنىنىڭ ئالدىدا ئۇياقتىن - بۇياققا مېڭىپ يۈردى. ھەتتا كىچىك چېركاۋنىڭ دېرىزىسىدىن يۈزىنى چىقىرىپ، ئاۋۇ ۋاپاسىز نامەردلەرنىڭ ئالدىدا سەت قىلىقتىن بىرنى قىلىشنى، كۆڭلىنى خۇش قىلىپ بېقىشنىمۇ ئويلاپ باقتى.

«مۇنداق قىلىشنىڭ قىلچە ھاجىتى يوق، — دەپ ئويلىدى گرىنگورى، — ئۆزۈمنى كەمسىندۈرۈپ نېمە كەپتۇ ماڭا! ئوچ ئالىمەن دېيىشىمۇ ئۆتۈپ كەتكەن تېتىقسىزلىققۇ، ئاخىرىغىچە ئېلىشىپ باقمادىمەن! شېئىرنىڭ ئۇلۇغۋار كۈچىدىن دەرگۇمان بولماسلىق كېرەك، ئاۋام پۇقرانى ئويغىتىدىغىنىمۇ شېئىر تۇرسا! روھىمنى كۆتۈرۈپ، ئاخىرىغىچە چىداپ باقاي! كىمنىڭ ئۈستۈنلۈكىنى ئىگىلەيدىغانلىقىنى، چىرايىنى سەتلەشتۈرىدىغان ئويۇن ئۆتۈپ چىقامدۇ ياكى مېنىڭ تىياتىرىمۇ، كۆرۈپ باقمادۇق!»

ھەي! دېمىسىمۇ ئادەمنىڭ ئىچى ئاغرىيدىغان ئىش يۈز بەردى! ئۇ تىياتىرنىڭ بىردىنبىر كۆرۈرمىنى بولۇپ قالدى - دە! ئالدىنقى ئىككى قېتىمقىغا قارىغاندا تېخىمۇ ئوسال بولغىنى، جامائەتنىڭ ئۇنىڭغا دۈمبىسىنى قىلىپ تۇرۇۋاتقانلىقى ئىدى. يان تەرىپىنى قىلىپ تۇرغان ئادەمدىن بىرىمۇ كۆرۈنمىدى.

خاتالاشقاندەك قىلىمەن. گرىنگورى بىلەن جاپادىمۇ، ھالاۋەتتىمۇ بىللە بولۇۋاتقان يەنە بىرى ھېلىقى سەۋر - ئاقەتلىك

سېمىز ئادەم ئىدى. ئۇ گرىنگورىغا دۈمبىسىنى قىلىۋالغانىدى. گىسگوت بىلەن لىناردنىڭ قارىسىمۇ كۆرۈنمەيتتى. ئۇلار ئاللىقاچان ئەخمەقلەر پادىشاھىنى سايلايدىغانلارنىڭ قاتارىغا قوشۇلۇپ كەتكەنىدى.

بۇ بىردىنبىر سادىق كۆرۈرمەن گرىنگورىنى تەسىرلەندۈردى. ئۇ يېقىنراق بېرىپ، ئۇ كىشىنىڭ بىلىكىنى مىدىرلاتتى. سېمىز كۆرۈرمەن بۇ چاغدا رېشاتكىغا يۆلەنگەن پېتى ئۇخلاپ قالغانىدى.

— ئەپەندى، — دېدى گرىنگورى، — سىزگە كۆپ رەھمەت !
— ئەپەندى، — سېمىز كىشى بىرنى ئەسنىۋېتىپ جاۋاب قايتۇردى، — نېمىگە رەھمەت بىلدۈرۈۋاتىسىز؟

— مەن سىزنىڭ نېمىدىن بىزار بولغىنىڭىزنى بىلگەن يەردە، — دېدى گرىنگورى، — بۇ ۋاراك - چۇرۇڭ سىزنىڭ ئارامخۇدا تىياتىر كۆرۈشىڭىزگە ھالاقەت يەتكۈزدى. لېكىن، خاتىرجەم بولۇڭ، سىزنىڭ مۇبارەك نامىڭىز تارىخنىڭ سەھىپىسىدىن ئورۇن ئالدى. نام - شەرىپىڭىز نېمىكىن؟

— رىنائۇلد چاتىيو، پارىژدىكى چاتېلى سوت كوللېگىيەسىنىڭ تامغا باشقۇرغۇچىسى، خىزمىتىڭىزگە تەييارمەن !

— ئەپەندى، سىز بۇ يەردە شېئىر ئىلاھىنىڭ يېگانە ۋەكىلى !
— بۇ مەرتىۋىگە لايىق ئەمەسمەن، ئەپەندى، — دېدى تامغا باشقۇرغۇچى.

— پەقەت سىزلا ئەستايىدىللىق بىلەن تىياتىر كۆرۈۋاتىسىز، — گرىنگورى سۆزىنى داۋاملاشتۇردى، — سىزنىڭ مۇشۇ تىياتىر ھەققىدىكى تەقىرىزلىرىڭىزنى ئاڭلاپ باققۇم بار !
— ھەي، ياقەي — سېمىز كىشى ساڭگىلاپ كەتكەن قاپقىنى ئاچالماي ئاران جاۋاب قايتۇردى، — بۇ راستتىنلا ئادەمگە ئاراملىق بېغىشلايدىغان تىياتىر ئىكەن !

گرىنگورى ئۇنىڭ گېپىگە زورمۇزور قوشۇلغان بولدى.

چۈنكى، مۇشۇ ئەسنادا تەبرىكلەش بىلەن ئارىلىشىپ كەتكەن شاۋقۇن - سۈرەن ئۇلارنىڭ گېپىنىڭ بىلىگە تېپىۋەتكەنىدى. قارىغاندا ئەخمەقلەر پادىشاھى سايلىنىپ بولغاندەك ئىدى. — كارامەت ئىش بولدى! قالتىس ئىش بولدى! بەلەن ئىش بولدى! — دەپ توۋلايتتى ئادەملەر تەرەپ - تەرەپتىن.

دېرىزىنىڭ ئالدىدا ئېيتقۇسىز بىر بەتبەشىرە چىراي كۆرۈندى. ئۇنىڭدىن سەل - پەل ئىلگىرى خېلى كۆپ بەتبەشىرە چىرايلار، بەش بۇرجەكلىك، ئالتە بۇرجەكلىك، ھەتتا كۆپ بۇرجەكلىك يۈزلەر جامائەتنىڭ ئالدىدا زاھىر بولغان بولسىمۇ، لېكىن ئەمدىكىسى جامائەتنىڭ تەسەۋۋۇرىغا سىغمايدىغان، كۆزنى ئالا چەكمەن قىلىۋېتەلەيدىغان شۇنچىكى بەتبەشىرە چىراي ئىدى. ئۇجۇر - بۇجۇرىنى دېمەي تۇرايلى، يالغۇز ئۇنىڭ ئەقىلگە سىغمايدىغان تەق - تۇرقىلا جامائەتنى «ئەيىۋەنناس!» دېگۈزۈۋېتىدىغان دەرىجىدە ئىدى. ھەتتا ئۆزىنىڭ دۆلىتىدە ئەخمەقلەر پادىشاھى سايلىمىنى تولا كۆرگەن پاپىپاق سودىگىرى كوپپېنولمۇ ۋارقىرىغان پېتى ئورنىدىن دەس تۇرۇپ كەتتى. نامراتلارنىڭ بىرى ھېسابلانغان كلوپىن تروللېفىنىمۇ قانچە سەت دېسە، شۇنچە سەت دېيىشكە ئەرزىيتتى، لېكىن ئويللىمىغان يەردە ئۇنىڭدىنمۇ بەتتەر بەتبەشىرە بىرى چىقىپ قالدى! كلوپىن تروللېف تەن بەرمەي تۇرالمىدى!

بىز بۇ ئادەمنىڭ بەتبەشىرە چىرايىنى ئوقۇرمەنلەرگە ئېنىق تەسۋىرلەپ بېرەلەيمىز: ئۇنىڭ يۈمۈلۈپ قالغاندەك قىيىسقى سول كۆزىنى چوشقىنىڭ يالىدەك تىك، قىزىل رەڭگە مايىل قاشلىرى يېپىۋالغانىدى. ئوڭ كۆزىنىڭ ئۈستىدە قوش مۇشتەك ئۆسمە گۆش ساڭگىلاپ تۇراتتى. ئۇنىڭ كاۋىدەك يوغان بۇرنى تۆت بۇرجەك بولۇپ، ئاغزى ئاتنىڭ نۇيقىغا ئوخشايتتى. گەز باغلاپ كەتكەن لەۋلىرى قۇرغاق ۋە قېلىن، بىر تال چىشى پىلىنىڭ چىشىدەك سىرتقا چىقىپ قالغانىدى. قالغان چىشلىرى سېپىلىنىڭ كۈنگۈرىسىدەك ئوڭغۇل - دوڭغۇل، ئېگىز - پەس

ئىدى. ئېغىزى ئىككى تەرەپكە ساقىپ كەتكەندەك قىلاتتى
چىرايىدىن مەنسىتمەسلىك، ھەيرانلىق ۋە چۈشكۈنلۈك
ئالامەتلىرى بىلىنىپ تۇراتتى. ئەگەر بىزنىڭ تەسەۋۋۇر
ئىقتىدارىمىز ئەقىلنى لال قىلغۇدەك يۈكسەكلىككە
كۆتۈرۈلمىسە، ئۇنىڭ بەتبەشىرە قىياپىتىنى كۆز ئالدىمىزغا
كەلتۈرۈش ھەقىقەتەن بەسى مۈشكۈل.

سورۇندىكىلەرنىڭ ھەممىسى بۇ ئادەمنى تەبرىكلىدى. ئۇلار
كىچىك چىركاۋغا بەس - بەستە قىستىلىپ كىرىپ، بۇ تەلىپى
ئوڭدىن كەلگەن ئەخمەقلەر پادىشاھىنى سىرتقا كۆتۈرۈپ چىقتى.
جامائەتنىڭ ھەيرانلىقى، تىلىنى چاكىلدەتتىشلىرى ئەۋجىگە
چىقتى. ئەسلىدە بۇ ئادەم نۇرغۇن ھالىتىدىلا مۇشۇنداق بەتبەشىرە
ئادەم ئىدى.

تېخىمۇ تەپسىلىيەرەك سۆزلىسەك، ئۇنىڭ تەق - تۇرقى
بېشىدىن تارتىپ ئايىغىغىچە ئېيتقۇسىز سەت ئىدى. قاپاققا
ئوخشاش يوغان كالىسىدا قوڭۇر رەڭ چاچ ياخىيىپ تۇرغان،
ئىككى تارغىقىنىڭ قاپ ئوتتۇرىسى تۆگىنىڭ لوككىسىدەك
ئۆرلەپ چىققانىدى. يول ماڭغان چېغىدا، ئۇنىڭ مەيدىسىنىڭمۇ
خۇددى دۈمبىسىگە ئوخشاشلا توخۇ تۆشى ئىكەنلىكىنى
بىلىۋالغىلى بولاتتى. ساغرىسى بىلەن ئىككى پۈتمۇ غەلىتە
ئىدى. ياچىقى تېشى تەرەپكە قاراپ شۇنداق ئېگىلگەندىكى، پەقەت
ئىككى تىزىلا ئاران - ئاران بىر - بىرىگە تېگىپ تۇرالايتتى. بۇ
پاچاقلار ئالدى تەرەپتىن قارىغاندا دەستىسى جۈپلەنگەن ئىككى
ئورغاقتىلا ئوخشايتتى. ئۇنىڭ بىر جۈپ پۈتى بىلەن بىر جۈپ
قولى ئىنتايىن گۆشلۈك ئىدى. گەرچە ئۇ تۇغۇلۇشىدىلا
مۇشۇنداق غەلىتە بولسىمۇ، لېكىن چىداملىق، ئەقىللىك،
قورقۇمسىز ئادەم ئىدى. ئەلپازى شۇنداق قورقۇنچىلۇق ئىدىكى،
ھەرقانداق ئادەم ئەيمەنمەي قالمايتتى. كۈچ - قۇدرەت بىلەن
گۈزەللىكىنىڭ ئەزەلدىن تارتىپ گارمونىك مۇناسىۋەتتە
ئىكەنلىكى مەڭگۈ ئۆزگەرمەس قانۇنىيەت بولسىمۇ، لېكىن

جامائەت تەرىپىدىن بايلا ئەخمەقلەر پادشاھى قىلىپ سايلانغان
بۇ ئادەم بۇ قانۇنىيەتكە يېقىن كەلمەيدىغاندەك ئىدى.
ئەيتاۋۇر ئۇ ھېلىلا چېقىۋېتىلگەن، تېخىچە يەملەپ
بولۇنمىغان سەت ۋە كېلەڭسىز ھەيكەلنىڭ ئۆزىلا ئىدى.
ئۇ چېركاۋ ئىشىكىدە پەيدا بولۇشى بىلەن تەڭ، جامائەت ئۇنى
تونۇۋالدى.

— كۋاسمىدوغۇ بۇ! ھېلىقى قوڭغۇراق چالىدىغان ئادەم!
كۋاسمىدو، بۇۋى مەريەم چېركاۋىدىكى دۈمچەك! يەكچەشمە
كۋاسمىدو! خامۇت پۇت كۋاسمىدو! ئوبدان بوپتۇ! جايدا ئىش
بوپتۇ!

جامائەت شۇ چاغدىلا چىرايىدا ھېچقانداق ئىپادە يوق ھەم
پاكىنەك، ھەم دوغىلاق، بەدىنىنىڭ ئېگىزلىكى بىلەن توغرىسى
تەڭمۇتەڭ، بىر ئۇلۇغ ئادەم ئېيتقاندا «بىلىنىڭ تۆۋىنى تۆت
چاسا»، سىكلوپىن ① سىياقىدىكى بۇ ئادەمنى ئوچۇق كۆرگەن
بولدى. ئۇ ئۈستىگە يېرىمى قىزىل، يېرىمى يېغىر رەڭ،
قوڭغۇراق شەكىللىك گۈل نۇسخىلىرى چۈشۈرۈلگەن پەلتو
كىيىۋالغانىدى. ئۇنىڭ قىياپىتى راستىنلا ئەقىلگە
سىغىمىغۇدەك دەرىجىدە سەت ئىدى!

بۇ بىچارىنىڭ لەقىمى كۆپ ئىدى.

— ئىككى قات ئاياللار ئۇنىڭدىن ھەزەر ئەيلىسە بولغۇدەك، —
دېدى ئىستۇدېنتلار.

— ھامىلىدار بولغۇسى بار ئاياللار ئۇنىڭدىن تېخىمۇ ئاگاھ
بولمىسا چاتاق چىقىدۇ، — دېدى ژان.

قىز — چوكانلار ئىزا تارتىپ يۈزلىرىنى تۇتۇۋېلىشتى.

— ھوي! شۇم ئېغىز مايىمۇن، — دېدى بىرى.

— سەتلا ئەمەس، يىرتقۇچىنىڭ ئۆزىلىغۇ! — دېدى يەنە
بىرەيلەن.

① سىكلوپىن — ياۋروپا ئەپسانىلىرىدىكى يەكچەشمە گىگانت ئادەم.

— جەھەننەمدىن چىققان ئېلىسقىلا ئوخشايدىكەن! — دېدى
ئۈچىنچىسى.

— بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ يېنىدا ئۆي تۇتسام نەس
باسىدىغان ئوخشايدۇ! ھەر كېچىسى ئۇنىڭ ئۆگزىدە مېڭىپ
يۈرگەن ئاياغ تىۋىشىنى ئاڭلاپ ياتىمەن!

— مۈشۈكلىرى بىلەن بىللە دېگەن تېخى!

— دائىم ئۇنى بىزنىڭ ئۆگزىدە كۆرىمەن!

— ئۆتكەن كەچتە، ئۇ بىزنىڭ تۈڭلۈككە كېلىپ ماڭا
چىرايىنى پۈرۈشتۈردى. مەن ئۇنى باشقا ئەر كىشى ئوخشايدۇ
دەپتىمەن. بەكلا قورقۇپ كەتتىم!

— ئۇ چوقۇم جىنلارنىڭ كېچىلىك يىغىلىشىغا جابدۇنغان!
ئۇ بىر قېتىم بىزنىڭ قاڭالتىر ئۆگزىگە سۈپۈرگىسىنى
ئېتىۋەتتى!

— ۋاي - ۋۇي، قۇسقۇمنى كەلتۈرۈپ!

— تۇفى!

ئەرلەر ئەكسىچە جېنىنىڭ بارىچە چاۋاك چېلىپ، قىن -
قىنىغا پاتماي كېتىشتى.

كۋاسمىدو غۇلغۇلىنىڭ مەركىزىگە ئايلاندى. لېكىن، ئۇ
قەددىنى رۇسلاپ، چىرايىغا جىددىي تۈس بېرىپ، ئادەملەرنىڭ
سۆز - چۆچەكلىرىگە پەرۋاسىز ھالدا چېركاۋىنىڭ ئىشىكى
ئالدىدا تۇرىۋەردى.

روبن پوسسىبېيانىڭ ئۇنىڭ بىلەن ئېيتىشقۇسى كېلىپ
قالدى - دە، ئاستا مېڭىپ ئۇنىڭ يېنىغا كەلدى. بىراق،
كۋاسمىدو ئۇنىڭ راستىنلا چاقچاق قىلىۋاتقانلىقىنى خىيالغا
كەلتۈرمەي، بېلىدىن ئالغان پېتى ئون نەچچە قەدەم نېرىغا
ئېتىۋەتتى، ئاندىن پۇشۇلداپمۇ قويماي ئۆز جايىغا قايتتى.
كوپپېنول خوجايىن توۋا دەپ ياقىسىنى تۇتتى ۋە ئۇدۇل
مېڭىپ كۋاسمىدونىڭ قېشىغا كەلدى.

— تەڭرى ئالدىدا قەسەم قىلىمەنكى، — دېدى ئۇ، — سەن

ئۆمرۈمدە كۆرگەن ئەڭ بەتبەشەرە ئادەم ئىكەنسەن! ھېلىغۇ پارىژ، رېمىدۇ سەندىن باشقىسى ئەخمەقلەر شاھى بولالمىغۇدەك! ئۇ بىر ياقىتىن سۆزلەپ، بىر ياقىتىن قولىنى كۋاسمىدونىڭ مۈرىسىگە قويدى. كۋاسمىدو قىمىرلىمىدى. كوپپېنول سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

— بولىدىغان ئوغۇل بالا ئىكەنسەن! سېنى مېھمان قىلغۇم بار. ئازراق پۇل خەجلىۋەتسەممۇ مەيلى، بولامدۇ؟ كۋاسمىدو زۇۋان سۈرمىدى.

— مۆرىمەيسەنغۇ! گاچىمۇ سەن؟

راستىنى ئېيتقاندا، كۋاسمىدو گاچا ئىدى.

كوپپېنولنىڭ قىلىقى ۋە دوستانە بولمىغان مۇئامىلىسى كۋاسمىدونى جىلە قىلدى. ئۇ شارىتىدە بۇرۇلۇپ ئاغزىنى ھاڭدەك ئاچتى - دە، قاتار كەتكەن ئېگىز - پەس چىشلىرىنى ھىڭگايىتى، چىرايىنى پۇرۇشتۇردى، كۆزلىرىدىن ياۋۇزلۇقنىڭ ئالامىتى پارتلاپ چىققاندەك بولدى. شۇ ئەسنادا، فلاندېرلىق بۇ ئۇزۇنتۇرا ئادەم خۇددى مۈشۈكنى كۆرگەن پىستە كۈچۈكتەك تۈگۈلۈپ كەينىگە داچىپ كەتتى.

شۇ دەقىقىدە، بۇ بەتبەشەرە ئادەمنىڭ يېنىدىكى جامائەت پاتىپاراق بولۇپ، بىراقلا كەينىگە چېكىندى. ھېچبولمىغاندا كۋاسمىدو بىلەن ئون بەش قەدەم كېلىدىغان ئارىلىقتا قورقماستىن تۇرالايدىغان بىرمۇ ئادەم قالمايدى. بىر موماي كوپپېنولغا كۋاسمىدونىڭ گەپ قىلالمايدىغانلىقىنى دەپ قويدى. — گاچا! — پايپاق سودىگىرى فلاندېرلارچە كۈلۈۋەتتى، — ماۋۇ ئىشنى كۆرۈڭ! بۇ سېپى ئۆزىدىن ئەخمەقلار شاھى بولمىدىمۇ؟

— مەن ئۇنى تونۇيمەن! — دەپ ۋارقىرىدى ژان، ئۇ كۋاسمىدونى يېقىنراق ئارىلىقتىن كۆرۈش ئۈچۈن، ئاقىۋەت تۈۋرۈكنىڭ ئۈستىدىن پەسكە چۈشتى، — ئۇ ياردەمچى ئېپىسكوپ ئاكىمنىڭ چېركاۋىدا قوڭغۇراق چالىدىغان بىرنېمە،

ياخشىمۇسەن كۋاسىمدو !

— جىن كۆرۈۋاتامدىمەن، نېمە ! — دېدى روبىن پوسسىبېيان، ئۇ خېلى يىراققا يىقىلىپ چۈشكەچكە، بەدىنى سىرقىراپ ئاغرىۋاتقاندا كىلاتتى، — تۇنجى قېتىم كۆرگىنىمدە، ئۇ دوڭ ئىكەن. يول ماڭغان چېغىدا مانا خامۇت پۇت ئىكەنلىكى مەلۇم بولدى. زەن سېلىپ قاراپ بېقىپ، يەكپەشەمە ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ. سۆزلەشكەندە ئۇنىڭ گاچا ئىكەنلىكى ئاشكارا بولدى. بۇ پولىپىم ① نىڭ تىلى بولغان بىلەن، كارغا كەلمىسە نېمە پايدىسى !

— ئۇ گەپ قىلغۇسى كەلگەندە يەنىلا گەپ قىلالايدۇ، — دېدى ھېلىقى موماي، — ئۇ تولا قوڭغۇراق چېلىپ، قۇلىقى پالڭ بولۇپ قالغان، تۇغما گاچا ئەمەس.

— تۇغما گاچا بولۇپ قالغان بولسا ياخشى بولاتتىكەن، — دېدى ژان ئەزۋەيلەپ.

— نېمىلا بولسۇن، بىر كۆزى كۆرەلەيدىكەن، — دەپ گەپ قىستۇردى روبىن پوسسىبېيان.

— ئۇنداق ئەمەس، — دېدى ژان ئەستايىدىللىق بىلەن، — ئۇ يەكپەشەمە بولغانلىقى ئۈچۈن، ئۆزىنىڭ جىسمانىي جەھەتتىكى كەمتۈكلۈكىنى بىلگەن، بۇ پۈتۈنلەي ئەمما بولغاندىمۇ ئازابلىق ئىش دەڭلار !

بۇ چاغدا تىلەمچىلەر، مالايىلار، يانچۇقچىلار، ئىستۇدېنتلار ھە - ھۇ دېيىشىپ، ئولاش - چولاش ئىسكىلاتقا كىرىپ، كىيىم ئىشكاپىنى ئاچتى - دە، ئەخمەقلەر پادىشاھغا ئىشلىتىدىغان قەغەز قالپاق، يالغان تون قاتارلىقلارنى كۆتۈرۈپ چىقتى، كۋاسىمدو جامائەتنىڭ ئۆزىنى ياساندۇرۇشلىرىغا پەخىرلەنگەن ھالدا مۇلايىملىق بىلەن بويسۇندى. مۇنداق نەرسىلەرنى كىيىۋاتقانلىقىغا پەرۋايىم پەلەك دەپ قاراپ تۇرىۋەردى.

① پولىپىم — ياۋروپا قەدىمىي ئەپسانىلىرىدىكى ئەڭ داڭلىق يەكپەشەمە گىگانىت ئادەم.

بىرپەستىن كېيىن ئەخمەقلەر دوستلۇق جەمئىيىتىنىڭ ئەزالىرى ئۇنى رەڭدار نەقىشلەنگەن ئون ئىككى پۇتلۇق تەختىراۋانغا ئولتۇرغۇزۇپ كۆتۈرۈپ ماڭدى. ئادەملەرمۇ تەختىراۋاننى چۆرىدەپ بىللە يولغا چىقتى. كۋاسمىدو كېلىشكەن، تەندۇرۇس، قاۋۇل - ساغلام ئادەملەرنىڭ ئۆزىنىڭ سەت ۋە مايماق پۇتلىرى ئاستىدا شاپاشلاپ يۈرگەنلىكىنى كۆرگەندە، ئۇنىڭ سىكلوپىن سىياقىدىكى تۇتۇلۇپ كەتكەن چىرايىدا سۆز بىلەن ئىزھار قىلىپ بولمايدىغان تەكەببۇرلۇق ۋە شادلىق جىلۋىلەندى. ئۇنى ئېلىپ ماڭغان قوشۇن ئادەت بويىچە ئالدى بىلەن ئەدلىيە سارىيىنىڭ ئىچىدىكى كارىدورنى بىر نۆۋەت ئايلىنىشى، ئاندىن شەھەرنىڭ چوڭ - كىچىك كوچىلىرىدىن ئۆتۈشى لازىم ئىدى.

6. ئەسمېرالدا

خاتىرجەم بولۇش ئۈچۈن، ئوقۇرمەنلەرگە شۇنى دەپ بەرگۈم بار، ئادەملەر شاۋقۇن - سۈرەن كۆتۈرۈپ ئەخمەقلەر پادىشاھىنى سايلاش بىلەن بولۇپ كەتكەندە، گرىنگورىدىن ئىلھاملانغان ئارتىسلارنىڭ مراكىل تىياتىرىنى داۋاملىق ئورۇنلىغانلىقى ماڭا ناھايىتى زور تەسەللى بولدى. شائىر گرىنگورىمۇ ئۆزى يازغان تىياتىردىن قانغۇدەك ھۇزۇرلاندى. ئۇ ئاخىرقى دەقىقىغىچە بەرداشلىق بېرىشكە، تىياتىرنى تولۇق ئورۇنلاپ بولۇشقا بەل باغلىغان، جامائەتنىڭ دىققىتىنى سەھنىگە قايتۇرۇپ كېلىشنى ئۈمىد قىلغانىدى. كۋاسمىدو، كوپپىنول ۋە ئەخمەقلەر پادىشاھىنىڭ ئەگەشكۈچىلىرى ۋارقىراپ - جارقىراپ زالدىن چىققاندا، تۇرالماي قالغان جامائەتمۇ ئۇلارنىڭ كەينىدىن سىرتقا قاراپ ئاقتى. گرىنگورىنىڭ دىلى يايىراپ كەتكەندەك بولدى. «ئەمدى قاملاشتى، — دېدى ئۇ، — نېمىلا بولسۇن، بۇ

تېجىمەللەر كۆزۈمدىن يوقالدى!» لېكىن يامان بولغىنى، جامائەتنىڭ ھەممىسى تېجىمەل بولۇپ چىققاندى. زالىنىڭ ئىچى كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە ئارىدا بوش - بىكار بولۇپ قالدى.

شۇنداقتىمۇ، زالدا يەنە بىر قىسىم ئادەملەر قېلىپ قالغانىدى. زالىنىڭ ئۇ يەر - بۇ يېرىگە چېچىلىپ كەتكەن بۇ ئادەملەر ئىككى - ئۈچتىن بولۇپ، زالدىكى تۈۋرۈكلەرنى چۆرىدەپ تۇرماقتا ئىدى. لېكىن، بۇلار بايقى ۋارالڭ - چۈرۈڭدىن جاق تويۇپ، دېمىنى ئېلىشقا ئاران - ئاران ئۈلگۈرگەن قېرى - چۈرى، كىچىك بالىلارلا ئىدى. يەنە بىرنەچچە ئىستۇدېنت دېرىزىگە ياماشقان پېتى كۆزلىرىنى ئالاق - جالاق قىلىپ تالاغا قارماقتا ئىدى.

«بۇنىڭغىمۇ شۈكۈر، - دەپ ئويلىدى گرىنگورى، - شۇنچە كۆپ جامائەت تىياتىرنىڭ چۈشۈرگىسىنى ئاڭلاپ باقماقچىغۇ! ئۇلار ئاز بولغىنى بىلەن، يەنىلا ئەدەبىياتتىن ھۇزۇر ئالالايدىغان سەرخىللاردىن ئەمەسمۇ!»

ھايال ئۆتمەيلا، بۇۋى مەريەم سەھنىدە پەيدا بولدى. ئۇنىڭغا ئۇلىشىپلا سىمفونىيە ئورۇنلىنىشى كېرەك ئىدى. لېكىن، سىمفونىيە قېرىشقاندا ۋاقتىدا ئورۇنلانمىدى. گرىنگورىنىڭ مۆلچەرىدىكى كۆرۈرمەنلەرنىڭ قەلبىنى زىلزىلىگە كەلتۈرىدىغان مەنزىرە شەكىللەنمىدى. ئەمەلىيەتتە، ئوركېستىرنىڭ مۇزىكانتلىرى ئەخمەقلەر پادىشاھىغا ئەگەشكەن قوشۇن بىلەن بىللە ئاللىقاچان كېتىپ قالغانىدى. گرىنگورى شەھەر ئاھالىسىنىڭ بۇ تىياتىرنى بارلىق زېھنى بىلەن كۆرۈپ بېقىشىنى ياكى ئۇلارنىڭ تىياتىر مەزمۇنى ھەققىدە غۇلغۇلا قىلىپ بېقىشىنى قانچىلىك ئارزۇ قىلاتتى - ھە! ئۇ شەھەر ئاھالىسىنىڭ تىياتىر ۋەقەلىكى توغرىسىدىكى كۆڭۈل سۆزلىرىنى ئاڭلاپ بېقىش ئۈچۈن، ئىختىيارسىز ھالدا تۈۋرۈك چۆرىسىدە توپلىشىپ تۇرغانلارنىڭ قېشىغا ماڭدى. گرىنگورىنىڭ قۇلىقىغا ئۇلارنىڭ تاغدىن - باغدىن سۆزلىشىۋاتقان پارچە - پۇرات گەپلىرى يېتىپ

كەلدى.

— چىنتو ئەپەندى، سىز دې ئىمورىنىڭ ناۋار بىناسىنى بىلەمسىز؟

— بىلمەيدىغان، براكوي چېركاۋىنىڭ قارشىسىدىكى بىنانى دەيسىزغۇ؟

— شۇنداق! مالىيە مىنىستىرلىقى ئۇنىڭ ھەر يىللىقىنى قاراپ تۇرۇپلا ئالتە پارىژ لىۋر بىلەن تارىخشۇناس گۇئىللاۋم ئالىكساندىرغا ئىجارىگە بېرىپتۇ!

— ئۆي ئىجارىسى شىددەتلىك ئۆرلەۋېتىپتۇ — دە!
— ھەي، — دېدى گرىنگورى ئۇلۇغ — كىچىك تىنىپ، — ھەرھالدا تىياتىرنى كۆرۈۋاتقانلارمۇ بار ئىكەنغۇ!

— ساۋاقداشلار! چاققان قاراڭلار! — دېرىزىگە مىنىپ ئولتۇرغان بىرى توۋلاپ كەتتى، — ئەسمېرالدا! ئەسمېرالدا مەيدانغا قاراپ كېلىۋاتىدۇ!

بۇ ئادەمنىڭ يۈرىكىنى ئوينىتىۋېتىدىغان سېھرىي كۈچكە ئىگە بىر ئىسىم ئىدى! ھېلىقى ياش يىگىتنىڭ توۋلىشى بىلەن تەڭ، زالدىكى ئادەملەرنىڭ ھەممىسى دېرىزىگە قاراپ يۈگۈردى، دېرىزىگە يامىشىپ چىقىپ تالا تەرەپكە قارىدى. ئۇلارنىڭ ئاغزىدىن شۇ بىرلا ئىسىم تەكرارلانغىلى تۇردى.

— ئەسمېرالدا! ئەسمېرالدا!

زالنىڭ سىرتىدىنمۇ ئالەمنى لەرزىگە كەلتۈرگۈدەك ئالقىش سادالىرى ئاڭلاندى.

— ئەسمېرالدا دېگەن نېمە گەپتۇ! — گرىنگورى قوللىرىنى گىرەلەشتۈرۈپ كۆكسىگە قويدى. ئۈمىدسىزلىك چېكىگە يەتكەنىدى.

— ئاھ، خۇدا! — دەۋەتتى ئۇ، — دېرىزىنىڭ تۈۋىدىكى ئادەملەرمۇ قالماپتۇغۇ!

بۇ دەل سەھنىدىكى يۇپىتېرنىڭ گۈلدۈرماما — چاقماقلىرىنى ئەكېلىپ رول ئالدىغان ۋاقتى ئىدى. لېكىن، ئۇ سەھنىنىڭ

پەس تەرىپىدە قېقىپ قويغان قوزۇقتەك مىدىر - سىدىر قىلماي تۇرۇۋاتاتتى. گرىنگورى كەينىگە بۇرۇلۇپ مەرمەر تاشلىق سەھنىنىڭ ئالدىغا كەلدى - دە، تىياتىرنىڭ يەنە بىر قېتىم ئۆزۈلۈپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ، غەزەپتىن ئۆزىنى يوقىتىپ قويغۇدەك بولدى.

— مىچىل گىبورن! — دەپ ۋارقىرىدى شائىر يېرىلغۇدەك بولۇپ، — نېمىگە قاراپ تۇرسەن؟ نۆۋەت ساڭا كەلدىغۇ! تېز بول!

— بولمىدى! — يۇپىتېر سالىپايغان ھالدا جاۋاب بەردى، — ئابايا بىر ئىستۇدېنت شوتىنى كۆتۈرۈپ كېتىپ قالدى. گرىنگورى بىر قاراپلا شوتىنىڭ يوقلۇقىنى كۆردى. سەھنىنىڭ ئاستى - ئۈستى بىر - بىرىدىن ئايرىۋېتىلگەندى. — ئەبلەخلەر، — دەپ غوتۇلدى ئۇ، — شوتىنى ئېلىپ كېتىپ نېمە قىلىدۇ؟

— شوتىغا چىقىپ تۇرۇپ ئەسمېرالدانى كۆرىدۇ - دە! — يۇپىتېر بەكمۇ بىچارە ھالەتتە ئىدى، — ئۇ بۇ شوتىنى بىكارغىلا تۇرىدىكەن دەپ كۆتۈرۈپ كەتتى. بۇ گرىنگورى ئۈچۈن ئەڭ ئاخىرقى زەربە ئىدى. ئۇ تەقدىرگە تەن بەردى.

— كۆزۈمدىن يوقىلىڭلار، — دېدى ئۇ ئارتىسلارغا، — ناۋادا ئىنئام ئېلىپ قالسام، سىلەرنى چوقۇم ئۇنتۇپ قالمايمەن! گرىنگورى سۈكۈت ئىچىدە كۆپچىلىكنىڭ كەينىدىن مېڭىپ، زالدىن چىقتى. بېشى ساڭگىلاپ لاسسىدە بولۇپ قالدى. چىرايى غەمكىن تۈس ئالدى. شۇ تاپتا ئۇ مەغلۇپ بولۇپ جەڭ مەيدانىدىن يانغان گېنېرالغىلا ئوخشاپ قالغانىدى. ئۇ ئەدلىيە سارىيىنىڭ ئەگرى - بۈگرى پەلەمپىيىنى بويلاپ پەسكە قاراپ ماڭدى.

«پارىزلىقلار ھاڭۋاقتى ئېشەكنىڭ ئۆزىلا بوپتۇ!» — دەپ غودۇڭشىدى ئۇ پەسكە چۈشۈۋېتىپ، — مراكىل تىياتىرنى

كۆرىمىز دەپ كېلىپ، تۈزۈكرەكمۇ كۆرمىدى ! ئۇلار كەلسە -
كەلمەس ئادەملەرگە قىزىقىدۇ، كلوپىن تروللىققا، كاردىنالغا،
كوپپېنولغا، ئالۋاستىغا ئوخشايدىغان كۋاسمىدوفا كۆڭۈل
بۆلىدۇ، لېكىن بۇۋى مەريەمگە قارايمۇ قويغۇسى كەلمەيدۇ !
بۇنداق بولۇشنى بىلگەن بولسام، بۇۋى مەريەمنى بالدۇرلا بۇ
تېجىمەللەرگە بېرىۋېتەركەنمەن ! سىلەر ھۇرۇنلارنى ئەيۋەشكە
كەلتۈرگىلى بولمىغۇدەك ! مەن جامائەتنىڭ چىرايىنى كۆرەرمەن
دەپ كەلسەم، ئۇلارنىڭ پەقەت دۈمبىسىنىلا كۆرۈش نېسىپ بولدى !
مەن دېگەن شائىر، لېكىن ئۇلار مېنى مەلھەم ساتىدىغان
ئالدامچى قاتارىدا كۆردى ! كارايىتى يوق ! گومبىرمۇ
گىرىتسىيەنىڭ نامرات سەھىرالىرىدا تىلەمچىلىك قىلىپ كۈننى
ئۆتكۈزگەن ! ناسومۇ موسكۋادا سەرگەردان بولغان، ئاخىرىدا
موسكۋانىڭ كوچىسىدا ئۆلۈپ كەتكەن ! ئەسمېرالدا دېگەننىڭ
نېمە گەپ ئىكەنلىكىنى بىلىپلىۋالسام، ئىبلىس تېرەمنى تەتۈر
سويۇۋەتسىمۇ مەيلى ! ئىپلاس، بۇ گەپنىڭ مەنىسى نېمە بولدى؟
مىسىردىكى سېھىرگەرلەر ئوقۇيدىغان ئەپسۇندەكلا قىلىدۇغۇ !»

ئىككىنچى باب

1. چاربىدىستىكى قاينامدىن سىللادىكى

خادا تاشقىچە

يانۋاردا كۈن بەك تېز كەچ بولىدۇ. گرىنگورى ئەدلىيە سارىيىدىن چىققاندا خېلى ئوبدانلا قاراڭغۇ چۈشكەندى. يېپىلىپ كېلىۋاتقان گۈگۈم گرىنگورىنىڭ كۆڭلىگە تازا ياقىتى. چۈنكى، ئۇ مۇشۇ كەمدە ھەم گۆڭگا، ھەم جىمجىت كۈچىدىن بىرنى تېپىپ، ئوي - خىيالىنى تىزگىنسىز ئاتتەك ئۆز ئىختىيارىغا قويۇۋېتىشنى ئويلاپ قالغانىدى. دېمىسىمۇ، ئۇنىڭ قەلبى بۈگۈن كۈندۈزدە جانغا زامىن بولغۇدەك دەرىجىدە شەكىستلەندى، شۇڭا ئۆزىنىڭ پەلسەپىۋى پۇراق بىلەن تويۇنغان، بېشى قايغان، پۇتى تايغان تەرەپكە كېتىۋېرىدىغان تەپەككۈرىغا مەلھەم بەرمەكچى بولاتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ھازىرغا قەدەر قوندىغان جاي تاپالماي سوكۇلداپ يۈرگەچكە، پەقەت ئاشۇ پەلسەپىلا ئۇنىڭغا پاناھ جاي بولالايتتى. مراكىل تىياتىرى ئۈزۈل - كېسىل تۈگەشكەنلىكى ئۈچۈن، ئۇ پىرىستانىڭ ئۇدۇلىدىكى سۇ ئۈستى كۈچىسىدىن ئىجارە ئالغان ئۆيگە بارالمايتتى. ئۇ ئەسلىدە نوي مۇراسىمىغا ئاتاپ يازغان شېئىرنىڭ بەدىلىگە ۋالىي جانابلىرىدىن ئاز بولسىمۇ ئىنتام ئېلىپ، چارۋا بېجىنىڭ ھۆددىگىرى گۇئىللا ئۈم دولكىس سىرغا ئالتە ئايلىق ئون ئىككى سو ئۆي ئىجارە پۇلىنى بېرىۋېتىشنى ئويلىغانىدى. ئۇنىڭ قولىدىكى ھەممە بىساتى ئۈچىسىدىكى كالتە ئىشتاننى، كۆڭلەكنى ۋە مايكىسىنى قوشقاندىمۇ بىر سوغا يارمايتتى. گرىنگورى ساينت چاپىلىدىكى

تۈرمە ئورنىدا ئىشلىتىۋاتقان ئامبارنىڭ ئىشىكى تۈۋىدە دېمىنى
رۇسلۇبلىپ، كېچىنى نەدە ئۆتكۈزۈش ھەققىدە باش قاتۇردى.
ئەمەلىيەتتە، ئۇ مۇنچە قىلىپ كەتمىسىمۇ بولۇپەرەتتى. پارىژ
كوچىلىرىنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ ئىلىكىدە ئىدى. شۇنداقتىمۇ،
تۈزۈكرەك بىر يەرنى تېپىش كېرەك ئىدى. ئۇ بىردىنلا ئۆتكەن
ھەپتە موزدۇزچىلار كوچىسىدىكى مەسلىھەتچىلەر ئەمەلدارىنىڭ
دەرۋازىسى ئالدىدا ئات مىنگەندە دەسسەپ چىقسا بولىدىغان تاشنى
كۆرگەنلىكىنى ئېسىگە ئالدى. ئۇ شۇ چاغدىلا تىلەمچىلەر ياكى
سەرگەردان شائىرلار بۇ تاشنى ياستۇق قىلسا بولىدىكەن دېگەننى
خىيالىدىن ئۆتكۈزگەنىدى. ئۇ كەرەملىك خۇدانىڭ ئۆزىگە
مۇشۇنداق بىر دىتنى ئاتا قىلغانلىقىغا مىڭ قەتلە رەھمەت
ئېيتتى ۋە ئەدلىيە سارىيى ئالدىدىكى مەيداننى كېسىپ ئۆتۈپ
كونا شەھەر رايونىدىكى سىرلىق ئوردا تەرەپكە قاراپ ماڭدى. ئۇ
يەردىكى نىلون كوچىسى دەمسەن، موزدۇز كوچىسى دەمسەن،
يەھۇدىيلار كوچىسى دەمسەن، ئەيتاۋۇز شۇ خىلدىكى ھەم زەي،
ھەم قاراڭغۇ، ھەم كونا كوچىلارنى ئوڭايلا تاپقىلى بولاتتى.
كوچىلارنىڭ ئىككى ياقىسىدىكى توققۇز قەۋەتلىك بىنالار
بۈگۈنكى كۈندىمۇ ئوخشاشلا قەد كۆتۈرۈپ تۇراتتى. ئۇ غىپىدە
كىرىپ كېتەي دەۋاتقاندا، كەينى تەرەپتىن ھە - ھۇ قىلغان
ئاۋاز، ئوپۇر - توپۇر ئاياغ تىۋىشلىرى ئاڭلاندى. مەشئەل
كۆتۈرۈپ، داقا - دۈمباقلىرىنى تورۇڭلىتىپ مۇزىكا
ئورۇنلاۋاتقان بىر توپ ئادەم كوچىدىن توغرىسىغا ئۆتۈپ
گرىنگورى تەرەپكە كېلىۋاتقاندى. ئۇلار ئەخمەقلەر پادىشاھىنىڭ
ئادەملىرى ئىدى! ئۇلارنىڭ ھەيۋىسى، ئۇلارنىڭ جاھانغا پاتماي
قېلىۋاتقان كىبىرى گرىنگورىنىڭ ئىززەت - ھۆرمىتىنى يەنە
بىر مەرتىۋە دەپسەندە قىلدى. گرىنگورىنىڭ ئۇلاردىن يىراقراق
بىر جايغا كەتكۈسى كەلدى! ئۇنىڭ مراكىل تىياتىرىنىڭ
مەغلۇبىيىتىدىن بۇزۇلغان كۆڭلى ئەمدىلەتنى ئورنىغا چۈشەي
دەۋاتقاندا، بۇ ئىشتىن كۆڭلى يەنە شەكەستىلەندى. تىياتىرنىڭ

ئۈزۈل - كېسىل بەربات بولۇشى، بايرام بىلەن مۇناسىۋەتلىك جىمىكى ئەسلىمە، ئۇنى بايرام ھەققىدە ئويلىنىدىغان ھەممە ئىش پۈتمەس - تۈگىمەس ھەسرەتكە مۇپتىلا قىلغانىدى.

ئۇ ساينت مىچېل كۆۋرۈكىدىن ئۆتۈشكە تەمىشەلدى. كۆۋرۈكنىڭ بېشىدا بىرمۇنچە كىچىك بالا ئۇياقتىن - بۇياققا يۈگۈرۈپ، پوجاڭزا ئېتىش بىلەن ئاۋارە ئىدى.

— ئۆلمىگۈر پوجاڭزا، — دەپ تىللىۋەتتى كەيپى ئۇچقان گرىنگورى ۋە ئۆزىمۇ بىلىمگەن ھالدا ئوۋچاڭگى كۆۋرۈكىگە كېلىپ قالدى. كۆۋرۈكنىڭ ئۈستى چىراغ يورۇقىدا كۈندۈزدەك يورۇپ كەتكەنىدى. ئۈچ - تۆتتىن بولۇپ بىر يەرگە توپلىشىۋالغان ئادەملەر گۈلقەللىرى ئېچىلىپ، كۆۋرۈك بېشىدىكى ئىستېھكامنىڭ تېمىغا ئېسىلغان ماي بويلاق رەسىملەرنى تاماشا قىلىۋاتاتتى. ئۇ يەردىكى يوغان ئۈچ پارچە ماي بويلاق رەسىمنىڭ بىرى پادىشاھنىڭ، بىرى ۋەلىئەھدىنىڭ، يەنە بىرى مارگېرىت مەلىكىنىڭ رەسىمى ئىدى. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە ئالتە پارچە كىچىك ماي بويلاق رەسىم بار ئىدى. ئۇلارغا ئايرىم - ئايرىم ھالدا ئاۋىستىرىيە كىنەزى، بوربوندىكى كاردىنال، جىننى فرانس خانىم، ھارامدىن تۇغۇلغان بوربونلۇق بىر جاناب، نام - ئەمىلى ئانچە مەشھۇر بولمىغان بىرەيلەننىڭ رەسىمى سىزىلغانىدى.

— رەسىم زان پورباۋۇل تەلەپلىك ئىكەن، — دەپ ئۇلۇغ - كىچىك تىنىدى گرىنگورى قىستىلىپ يۈرگەن ئادەملەرگە قاراپ، لېكىن ئۇنىڭ بۇ رەسىملەرگە قاراۋېرىشكە پەقەت رايى بارماي، شارىتىدە ئۆرۈلدى. مېڭىپ - مېڭىپ يەنە بىر كوچىنىڭ ئاغزىغا باردى. كوچىنىڭ ئىچى قارىماققا تولىمۇ قاراڭغۇ ھەمدە تىمتاس ئىدى. گرىنگورى مۇشۇ كوچىنى بويلاپ مېڭىۋەرسەم بايرامنىڭ شۇۋقۇن - سۈرەنلىرىدىن، ۋارالڭ - چۇرۇڭلىرىدىن خالاس بولىدىغان بولدۇم دەپ جەزم قىلدى. ئۇ ھەق ئىشتىن بىرنى قىلدىم دېگەندەك ھېچ نەرسىگە قارىماي ئۆزىنى كوچىغا ئاتتى.

لېكىن، بىرنەچچە قەدەم ماڭار - ماڭمايلا بىرنەرسىگە پۇتلىشىپ يىقىلىپ چۈشتى. پۇتلىشىپ كەتكەن نەرسە ماي دەرىخى بولۇپ چىقتى! بۇ ئالىي سوت مەھكىمىسىدىكى پۈتۈكچىلەر شۇ كۈنى ئەتىگەندە مەھكىمە باشلىقىنىڭ دەرۋازىسىغا قويۇش ئۈچۈن ئەكەلگەن دەرەخنىڭ ئۆزى ئىدى. ھېلىمۇ ياخشى، گرىنگورى قورقۇمسىز ئادەم بولغاچقا، بۇ يېڭى زەربە ئالدىدىمۇ ھودۇقۇپ قالمايدى. ئۆمىلىگەن پېتى ئورنىدىن تۇرۇپ، سوت مەھكىمىسىنىڭ دەرۋازىسىنىڭ سوتخانىسى بىلەن جىنايىتىنىڭ سوتخانىسىدىن ئۆتتى، ئاندىن پادىشاھلىق باغچىسىنىڭ تېمىنى ياقىلاپ دەريانىڭ بويىغا كەلدى. دەريا ساھىلىغا تاش يانتۇزۇلمىغانىدى. شۇڭا، ھەممە يەر چىلىق - چىلىق پاتقاق ئىدى. گرىنگورى ئويغا بىر دەسسەپ، دۆڭگە بىر دەسسەپ كونا شەھەر رايونىنىڭ ئەڭ غەربىگە يېتىپ كەلدى، ئۇ بۇ يەردە بىر - ھازا ئۆرە تۇرۇپ كېچىكنىڭ قارشىسىدىكى ئارالغا تىكىلدى. كېچىكنىڭ تۈن قاراڭغۇسىدا كىچىك ئارال خۇددى قارا سۈركەپ قويغان مۈنەك بىرنەرسىدەك كۆرۈنەتتى. بۈگۈنكى كۈنلەردە بۇ ئارال ئاللىقاچان بىرونزا ئات بىلەن يېڭى كۆۋرۈكنىڭ تېگىدە قالغانىدى. ئاقۇچ جىمىرلاپ تۇرغان دەريا سۈيى گرىنگورى ئارالغا ئۆتىدىغان يولنى توسۇپ تۇراتتى. خىرە - شىرە يورۇقتا ھەرە كۆنىكىدەك كىچىك ئۆيلەرنى كۆرگىلى بولاتتى. ئۇلار كېمە ھەيدەيدىغانلارنىڭ كېچىلىك قونالغۇسى ئىدى.

«كېمە ھەيدىگۈچى بولۇش ياخشى ئوخشايدۇ، - دەپ ئويلىدى گرىنگورى، - قانداقتۇر بىرەر شان - شەرەپ ئۈستىدە خىيال سۈرۈشنىڭمۇ ھاجىتى يوق، باشقىلارنىڭ توي مۇراسىمىغا شېئىر يازمەن دەپ يۈرمىسىمۇ بولىدۇ! پادىشاھنىڭ تويى، بۈرگۈندىلىك كىنەز خانىم سەن بىلەن مۇناسىۋەتسىز! كۆپ يوپۇرماقلىق دەستارگۈلىنىمۇ تونۇمايسەن، ئاپرېلدا ئوت - چۆپلەر ئىچىدە

ئېچىلىپ سىيرىنىڭغا يەم - خەشەك بولىدىغان مارگېرتگۈلى ① نى تونۇساڭلا بولغىنى! مەنچۇ، شائىر بولۇپ تۇرۇقلۇق، باشقىلار تەرىپىدىن كەمسىتىلدىم، ئاچلىق، سوغۇق ئىسكەنجىگە ئالدى، قەرزگە بوغۇلدۇم، ئون ئىككى سو ئۆي ئىجارىسىنى تۆلىيەلمىدىم. ئايغىمنىڭ چەمى پانارنىڭ ئەينىكىدىنمۇ نېپىزلىپ كەتتى. ساڭا رەھمەت، كېمىچى! سېنىڭ كىچىك كۆلبەڭ كۆز ئالدىمنى نۇر بىلەن پۈركىدى، كۆڭلۈم ئېچىلىپ قالدى، پارىژنىڭ ۋاراڭ - چۇرۇڭلىرىنى ۋاقىتىچە بولسىمۇ ئۇنتۇدۇم!»

كۆلىمىدىن سايىت ژان ئاتقان پوجاڭزىنىڭ ئاۋازىدىنمۇ دەھشەتلىكرەك پارتلاش ئاۋازى ئاڭلاندى. بۇ ئاۋاز گرىنگورىنى شائىرانە خىياللار ئىچىدىن ئويغىتىۋەتتى. كېمىچىلەرمۇ پوجاڭزا ئېتىپ بايرامنى تەبرىكلىمەكتە ئىدى.

پوجاڭزىنىڭ كۈچلۈك پارتلاش ئاۋازى گرىنگورىنى راستتىنلا قورقۇتۇۋەتتى. ئۇ لاغىلداپ تىترەپ، ھەش - پەش دېگۈچە شۈركۈنۈپ كەتتى.

— ھۇ ئاناڭنى ئۆلمىگۈر بايرام! — دەۋەتتى گرىنگورى، — نەگىلا بارسام ئەگىشىپ شۇ يەرگە بارغىنىڭ نېمىسى؟ ئاھ، خۇدا! ئۇنىڭ بارىدىغان يېرى يوقتەك كېمىچىلەرنىڭ قېشىغىمۇ كەلگىنىنى كۆرمىمىدىغان!

سېينا دەرياسىنىڭ سۈيىگە قاراپ تۇرغان گرىنگورىنىڭ خىيالىغا تۇيۇقسىزلا قورقۇنچلۇق بىرنەرسە كەلدى.

— ھەي، — دېدى ئۇ، — دەريا سۈيى ئۈنچە سوغۇق بولمىسا ئىدى، سەكرەپ چۈشۈپلا ئۆزۈمنى بېلىقلارغا يەم قىلىپ بەرگەن بولاتتىم!

بايرام ئۇنىڭ بىلەن قەدەممۇقەدەم قارشىلاشماقتا، ئۇنى قاچالمايدىغان ھالغا چۈشۈرۈپ قويماقتا، ئۇنى

① فىرانسۇز تىلىدا كۆپ يوپۇرماقلىق دەستارگۈل بىلەن «مارگېرت» ئوخشاش تەلەپپۇز قىلىنىدۇ. بۇ يەردىكى گەپ فلاندىر مەلىكىسى ئۈستىدە بارىدۇ.

ئۈمىدسىز لەندۈرمەكتە ئىدى. ئاخىر ئۇ ئەخمەقلەر پادىشاھىنىڭ سايلىمىدىنمۇ نېرى بارالماپتىمەن، ژان پورباۋۇلنىڭ ماي بويلاق رەسىملىرى، ماي دەرىخى، گۈلخان ۋە پوچاخزىلاردىنمۇ ئۆزۈمنى ئېلىپ قاچالماپتىمەن، يا ئۆلۈم، يا كۆرۈم دەپ بايرامنىڭ تەنتەنە مەركىزىگە — گرىف مەيدانىغا بارمايمەنمۇ، دېگەن نىيەتكە كەلدى.

«ئۇ يەردە، — دەپ ئويلىدى گرىنگورى، — ھېچبولمىغاندا گۈلخانغا قاقلىنىپ ئۆزۈمنى ئىسسىتۇالەمەن. شەھەر رايونىدىكى جامائەت زىياپىتىدە پېچىنە - پىرەنىكلەرنىڭ ئۇۋىقىنى تېرىپ يەپ كەچلىك قورسىقىمنى غەملىۋالەمەن.»

2. گرىف مەيدانى

بۈگۈنكى گرىف مەيدانىدا بەزى پارچە - پۇرات سۇس ئىزنالاردىن بۆلەك ھېچ نەرسە يوق. مەيداننىڭ شىمالىي بۇرجىكىدە مۇنارسىمان چاققان بىر بىنا بار. بىنانىڭ تېمىغا ئويۇلغان قاپارتما ھەيكەللەرنىڭ ئۈستىگە بىر قەۋەت ھاك سۈرتۈۋېتىلگەنلىكى ئۈچۈن، ئۇنىڭ ئەينى يىللىرىدىكى گۈزەللىكىنى ئەمدى كۆرگىلى بولمايتتى. ئۇنىڭمۇ پارىژدىكى بىر تالاي قەدىمىي ئۆي - ئىمارەتلەرگە ئوخشاش تېز ئارىدىلا يېڭى ئۇسلۇبتىكى قۇرۇلۇشلارنىڭ ئىچىدە كۆمۈلۈپ قېلىشى مۇمكىن، بۇ قەدىمىي قۇرۇلۇشلارنىڭ ئۇزاق ئۆتمەيلا كۆزىمىزدىن غايىب بولۇشىمۇ ئېھتىمالدىن يىراق ئەمەس!

مۇنارسىمان بۇ بىنا لۇئى XV نىڭ دەۋرىدە سېلىنغان ئىككى كونا ئۆينىڭ ئارىلىقىدا بولۇپ، شۇ چاغدىمۇ گرىف مەيدانىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ بۇ بىناغا سەپسالغان ئادەملەرنىڭ كۆڭلىدە خۇددى ھازىرقى زامان ئادەملىرىگە ئوخشاشلا ھېسداشلىق ۋە ئېچىنىش ئالامەتلىرى پەيدا بولاتتى. كىشىلەر 15 - ئەسىردە

ياسالغان گوت ئۇسلۇبىدىكى بۇ قەدىمىي مەيداننىڭ سىياقىدىن مۇنارسىمان كىچىك بىناغا چاپلاپلا سېلىنغان ئاساسلىق قۇرۇلۇشنىڭ قىياپىتىنى ھېچقانچە كۈچىمەيلا تەسەۋۋۇر قىلالايتتى.

ئۆز زامانىسىدىكى گرىف مەيدانى ھازىرقىدەكلا پەلەمپەي شەكىللىك ئىدى. ئۇنىڭ بىر تەرىپى پىرىستان بولۇپ، قالغان ئۈچ تەرىپىگە ھەم ئېگىز، ھەم تار، خۇددى كۈيە سۈركەپ قويغاندەك قاتار - قاتار كەتكەن قاپقارا ئۆيلەر ئورۇنلاشتۇرۇلغانىدى. بۇ رەڭگارەڭ قۇرۇلۇشنى پەقەت كۈندۈزدىلا تاماشا قىلغىلى بولاتتى. چۈنكى، بۇ قۇرۇلۇشنىڭ ھەممە يېرىدە تاش ھەيكەل ياكى ئويما ياغاچ ھەيكەل بار ئىدى. تېرە ئاشلاش كۈچىسىنىڭ بىر تەرىپىگە سېلىنغان مۇنارنىڭ بىرىنچى قەۋىتى يۇمىلاق ئەگمىلىك ئۇسلۇبتا ياسالغانىدى. بۇ مۇنار مەيداننىڭ بىر بۇرجىكىدە بولۇپ، ئالدى تەرىپى سېپىنا دەرياسىغا قارايتتى. گۈگۈم چۈشكەن چاغدا، بۇ يەردىن پەقەت مەيداننىڭ ئەتراپىدىكى ھېلىقى رەتسىز قاپقارا ئۆيلەرنى ئاران - ئاران پەرق ئەتكىلى بولاتتى. كۆزگە چېلىقىدىغىنىمۇ پەقەت شۇ ئۆيلەرنىڭ چوققىلىق ئۆگزىسىلا ئىدى. ئۇ چاغلاردىكى شەھەر قۇرۇلۇشى ھازىرقى قۇرۇلۇش بىلەن ئوخشاش ئەمەس ئىدى. ئۆيلەرنىڭ ئالدى ھازىر - قى شەھەر بىنالىرىنىڭكىدەك كۈچىگە ياكى مەيدانغا قارىمايتتى. ئارقا تەرىپى مەيدانغا ياكى كۈچىگە قارىتىپ سېلىناتتى. بۇ ئۆيلەر ئىككى يۈز يىل ئىلگىرىلا رېمونت قىلىنغان بولغاچقا، ئەمىلىيەتتە بىز دەۋاتقان ئەھۋالنى كۆرگىلى بولمايتتى.

مەيداننىڭ شەرقىي تەرىپىدىكى مەركىزىي ئورۇندا قۇرۇلمىسى قوپال، ئۇسلۇبى مۇرەككەپ، يانمۇيان سېلىنغان ئۈچ قۇرۇلۇش قەد كۆتۈرۈپ تۇراتتى. بۇ قۇرۇلۇشنىڭ ئۈچ ئىسمى بولۇپ، بۇ ئىسىملار ئۇنىڭ تارىخىنى، ئۇنى ياساشتىكى مەقسەت - مۇددىئاسىنى ۋە قۇرۇلۇشنىڭ ئۇسلۇبىنى ئىزاھلاپ بېرەلەيتتى. ئۇنىڭ بىر ئىسمى ۋەلىئەھد سارىيى ئىدى. چۈنكى، چارلېز V

تەختكە ۋارىسلىق قىلىشتىن بۇرۇن مۇشۇ جايدا تۇرغانىدى. ئۇ يەنە تۈرلۈك ماللار سودا سارىيى دەپ ئاتىلاتتى. چۈنكى، ئۇ بىر چاغلاردا باش ۋالىي مەھكىمىسى بولغانىدى. يەنە بىر ئىسمى تۈۋرۈكلۈك ساراي ئىدى. چۈنكى، ئۇ قاتار كەتكەن تۈۋرۈكلەر بىلەن ياسالغانىدى. بىز ئۇ يەردىن پارىژدەك مۇشۇنداق چوڭ شەھەردە بولۇشقا تېگىشلىك ھەممە نەرسىنى تاپالايتتۇق، يەنى ئۇنىڭدا ئىبادەت قىلىشقا ئىشلىتىدىغان كىچىك چېركاۋ بار؛ سوختانا قىلغىلى بولىدىغان زال بار؛ زۆرۈر چاغلاردا ئادەملەر پادىشاھنىڭ ۋەكىللىرى بىلەن مۇشۇ يەردە مۇنازىرىلىشەلەيدۇ. ئۈستۈن قەۋىتىدە قورال - ياراغ ئامبىرى بار. چۈنكى، پارىژ شەھەر ئاھالىلىرى مۇنازىرە ياكى ئىمتىيازلىقلارنىڭ ئايىغىغا باش ئۇرۇش بىلەن ئىشنىڭ پۈتمەيدىغانلىقىنى بىلىدۇ، شۇڭا ئۇلار خىللانغان قوراللارنى ساقلاپ قويۇش زۆرۈر دەپ قارايدۇ.

گرېف مەيداندا جازا سۈپىسى بىلەن دار جازىسى بار. ئۆز ۋاقتىدا كىشىلەر ئۇنى سوتچى ۋە شوتا دەپ ئاتايتتى. جازا سۈپىسى بىلەن دار جازىسى مەيدانىنىڭ قاق ئوتتۇرىدا بىر - بىرىگە يانداش جايلاشتۇرۇلغان بولغاچقا، بەكمۇ سەت كۆرۈنەتتى ۋە ئادەمنى ئەيمەندۈرەتتى. قانچىلىغان ساغلام تەن مۇشۇ يەردە جېنىدىن ئايرىلغانىدى. ئەللىك يىل ئۆتكەندىن كېيىن ساينت ۋالىر كېسەللىكى^① يامراپ كەتتى. ئۇ دەل داردىن قورقۇش تۈپەيلى پەيدا بولغان ئىنتايىن قورقۇنچلۇق كېسەللىك ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ كېسەللىك خۇدانىڭ ئورۇنلاشتۇرۇشى ئارقىلىق ئەمەس، بەلكى ئادەملەر ئۆزى پەيدا قىلغانىدى. يەنە كېلىپ بوكادورنىڭ سۈرلۈك ۋالىي مەھكىمىسى تۈۋرۈكلۈك ساراينىڭ ئورنىنى ئالغاچقا، شۇ چاغدىن تارتىپ تا ھازىرغىچە،

① ساينت ۋالىر كېسەللىكى — بۇ يەردە ساينت ۋالىرىدىكى ئاقسۆڭەك ۋاندا بوۋاكىرنىڭ چارلېز VIII، لۇئى XII ۋە فرانسىۋا I قاتارلىقلار ئۈچۈن كۆپ قېتىم ئىتالىيەگە قوشۇن باشلاپ بارغانلىقى ۋە زور تۈركۈمدىكى ئادەملەرنىڭ جېنىغا زامىن بولغانلىقى مەسىخرە قىلىنىدۇ.

گىرىف مەيدانى بۇ سۈرلۈك، قاباھەتلىك مەنزىرىنىڭ گۇۋاھچىسى بولۇپ كەلدى.

ئۆز نۆۋىتىدە يەنە شۇنىمۇ دەپ قويۇش لازىمكى، ئۈچ يۈز يىل بۇرۇنقى ئۆلۈم جازاسىدا تۆمۈر چىغرىق، تاش دار قاتارلىق جازالاش قوراللىرى ئىشلىتىلگەنىدى. جازالاش سورۇنلىرى گىرىف مەيدانى، كۆكتات بازىرى، خانىش مەيدانى، دې تراھوردىكى كرېست، چوشقا بازىرى، ئاڭلىغان ھامان ئادەمنى سۈر باسىدىغان لاچىنتاغ، مۇھاپىزەتچىلەر قوۋۇقى، مۈشۈك مەيدانى، ساينت دېنى دەرۋازىسى، ئوت - چۆپ مەيدانى، باۋدېت دەرۋازىسى، ساينت ياكوئىس دەرۋازىسى قاتارلىق جايلارغىچە تارقالغانىدى. گۇبېرناتور، ئېپىسكوپ، دىنىي ئىشلار جەمئىيىتى، پوپ ۋە ھايات - ماماتلىق ھوقۇقىنى قولىدا تۇتۇپ تۇرغان موناستىر باشلىقلىرىدىن ئىبارەت بىرمۇنچە «شوتا» تېخى بۇنىڭ سىرتىدا، سېينا دەرياسىدا چۆكتۈرۈپ ئۆلتۈرۈش جازاسىنىمۇ ھېسابلاپ يۈرمىدۇق. ئادەمنى خاتىرجەم قىلىدىغىنى شۇكى، ئۆلۈم جازاسىنى ئىجرا قىلغاندا ئىشلىتىدىغان دۇبۇلغا، خىلمۇخىل قىيناش ئۇسۇللىرى، بىر - بىرىگە ئوخشىمايدىغان جازا تۈرلىرى شۇنداقلا چاتېلىدىكى سوتخانا قىيىنچىلىق سوراق قىلىش ئۈچۈن ھەر بەش يىلدا بىرنى ياساپ چىقىدىغان خۇرۇم كارىۋات بۈگۈنكى كۈندە داۋاملىق مەۋجۇت بولۇپ تۇرىۋېرىشتىن قالدى. فېئوداللىق جەمئىيەتتىن ئىبارەت بۇ ئالچىغان قېرىنىڭ قانۇنغا تەكرار - تەكرار تۈزىتىش كىرگۈزۈشى ئارقىلىق يۇقىرىدىكى دەھشەتلىك جازا ۋە شەپقەتسىز قانۇن بۇ شەھەردىن قوغلاپ چىقىرىلدى. لېكىن، پارىژدەك مۇشۇنداق كاتتا شەھەردە، گىرىف مەيدانىنىڭ شەرمەندىچىلىك قاپلىغان بۇرجىكىدە ئىزا - ئەلەمدىن بوغۇلۇۋاتقان بىر دار يەنىلا ئۆرە تۇراتتى. بۇ دار بەجايىكى جىنايەتلىك ئىش قىلغاندىن كېيىن باشقىلارنىڭ بىلىپ قېلىشىدىن قورقۇپ بەدەر تىكىۋەتكەن جىنايەتچىدەك كۈنبويى دەككە - دۈككە ئىچىدە قىلىۋاتاتتى.

3. چىدىغانغا چىقارغان

پېرىرى گرىنگورى گرىف مەيدانغا كەلگۈچە دىرىلداپ تىترەپ شىيىندەك قېتىپ قالدى. ئوۋچاڭگى كۆۋرۈكىدىكى مىغىلداپ يۈرگەن ئادەملەردىن ئۆزىنى قاچۇرۇش ۋە ژان پورباۋۇلنىڭ ماي بوياق رەسىملىرىگە قاراپ قالماسلىق ئۈچۈن شامال تۈگمەن كۆۋرۈكى تەرەپتىن ماڭدى. لېكىن، شامال تۈگمىنىڭ توختىماي ئايلىنىۋاتقان چاقدىن چاچرىغان سۇ ئۇنىڭ كىيىملىرىنى چىلىق - چىلىق ھۆل قىلىۋەتتى. تىياتىرنىڭ مەغلۇبىيىتىدىن بەكلا روھى چۈشۈپ تېخىمۇ توڭلاپ كەتتى. تاقىتى تاق بولغان گرىنگورى ئارتۇق ئويلىنىپ يۈرمەي، مەيداننىڭ ئوتتۇرىسىدا لاۋۇلداپ كۆيۈۋاتقان گۈلخانغا قاراپ ماڭدى. لېكىن، بىرمۇنچە ئادەم ئوتنىڭ چۆرىسىدە توپىلىشىپ يۈرەتتى.

«ئۆلگۈر پارىژلىقلار! — دېدى گرىنگورى ئۆز - ئۆزىگە. ئۇ دىراماتورگ بولغاچقا، ئادەمنىڭ ئىچكى دۇنياسىنى ئىپادىلەپ بېرىدىغان مۇنولوگقا بەك ئۇستا ئىدى، — ئۇلارنىڭ گۈلخاننى چۆرىدەپ قاتمۇقات ئوربۇلغىنىنى قارىمامدىغان، گۈلخاننىڭ ئالدىغا قىستىلىپ بېرىشىم مۇتلەق مۇمكىن ئەمەس! بىرەر ئاشخاننى تېپىپ سەل - پەل ئىسسىنىۋالغان بولسام ئوبدان بولاتتى. كەشمۇ سوغۇق سۇغا بۇرنى - قۇلىقىغىچە تويدى، ئۆلمىگۈر شامال تۈگمىنى ئۈستىبېشىمنى چىلىق - چىلىق ھۆل قىلىۋەتتى! يوقالسۇن، پارىژنىڭ ئېپىسكوپلىرى! لەنەتگەردى شامال تۈگمەنلىرىمۇ يوقالسۇن! ئادەمنىڭ ئەقلى يەتمەيدىغان ئىش، بىر ئارخىئېپىسكوپقا شامال تۈگمىنىنى كىم قويۇپتۇ؟ ئەجەبا، ئۇنىڭ شامال تۈگمىنىگە ئېپىسكوپ بولغۇسى بارمىدۇ؟ ئەگەر ئۇ مېنىڭ قارغاشلىرىمنى ئاڭلاشنى خالىسا، تازا

كېلىشتۈرۈپ قارغىغان بولاتتىم. ئۇنىڭ چېركاۋىنى قارغايتتىم! ئۇنىڭ شورى قۇرۇغۇر شامال تۈگمەنلىرىنى قارغايتتىم! بولدىلا، ئاۋۇ كالۋالار گۈلخاندىن يىراقلاشتىمۇ - قانداق، شۇنى كۆرۈپ باقايلىچۇ! قورسىقى بىلەن ئۇچىسىدىن غەم يېمەيدىغان ھۇرۇنلارغۇ بۇلار! ئۇلار نېمىگە قاراپ تۇرىدىغاندۇ؟ ئوتسىنىۋاتامدىغاندۇ؟ نېمىدىگەن راھەت! ئۇلار دۆۋىلەڭلىك ئوتۇنلارنىڭ چاراسلاپ كۆيۈۋاتقانلىقىنى تاماشا قىلىۋاتامدۇ نېمە؟»

ئۇ يېقىنراق بېرىپ، ئادەملەرنىڭ قاتمۇقات ئوراپ تۇرغانلىقىنى كۆردى. گۈلخاننى چۆرىدەپ تۇرغان ئادەملەر يالغۇز ئىسسىنىش ئۈچۈنلا كەلمىگەندەك، گۈلخاندىن بۆلەك قانداقتۇر بىر گۈزەل كۆرۈنۈشكە مەھلىيا بولۇپ تۇرۇۋاتقانداك قىلاتتى. ياش بىر قىز گۈلخان بىلەن ئادەملەرنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى بوش يەردە ئۈسسۇل ئوينىۋاتاتتى. ئۇ ئادەممۇ ياكى پەرىشتىمۇ ۋە ياكى مالائىكىمۇ؟ ھەممە نەرسىگە گۇمانىي نەزەر بىلەن قارايدىغان پەيلاسوپ، شائىر گرىنگورى قىزنىڭ ئادەم ياكى پەرىزات ئىكەنلىكىنى پەرق ئېتەلمەي، گېلى غىققىدە بولدى. كۆزنى قاماشتۇرىدىغان بۇ مەنزىرىدىن گاڭگىراپ، نېمە قىلارنى بىلەلمەي قالدى.

ئۇ قىز بويى ئانچە ئېگىز بولمىسىمۇ، لېكىن زىلۋا بويى، كېلىشكەن، بەكلا جازىبىدار ئىدى. شۇڭا، قارماققا ئېگىز كۆرۈنەتتى. ئالتۇندەك سېرىق چاچلىرى سەل - پەل قوڭۇر رەڭگە مايىل بولۇپ، كۈننىڭ نۇرىدا رىم چوكانلىرى ياكى ئاندالۇتسىيە^① ئاياللىرىنىڭ چېچىدەك پارقىراق چاچلاردىن ئىدى. بىر جۈپ كىچىك پۇتغا ئاندالۇتسىيە پاسونىدىكى ئادەمنىڭ زوقىنى كەلتۈرىدىغان نەپىس ئۈسسۇل ئايىغىنى كىيىۋالغانىدى. ئۇ مۇشۇ ئاياغ بىلەن مۇنداقلا سېلىپ قويغان ئىران نۇسخا گىلەم ئۈستىدە تىنىمىسىز چۆرگۈلەيتتى.

① ئاندالۇتسىيە — ئىسپانىيە ئۆلكىلىرىنىڭ نامى.

ئالدىڭىدىن شارىتىدە ئۆتۈپ قالغان چاغدا، ئوت يېنىپ تۇرغان قاپقارا كۆزلىرىدىن يۈرەكنى ھاياجانغا سالىدىغان بىر نۇر چاقنايتتى.

ئادەملەر داڭ قېتىپ تۇراتتى. ئۇلار ئېسىنى يوقىتىپ قويغاندەك ئىدى. پەرىزات يەڭلىغ بۇ قىز ھېسسىيەتكە چىڭ، يۇمىلاق ۋە سىلىق ئىككى بېلىكىنى بېشىدىن ئېگىز كۆتۈرۈپ باسكا دۇمبىقىنى چېكىپ قوياتتى. ئۇنىڭ دۇمباقنىڭ رېتىمىغا ئەگەشكەن ھالىتى يەڭگىل ئۇچۇۋاتقان سېرىق ھەرىگە ئوخشايتتى، ئىنچىكە بېلى ھاياتىي كۈچى ئۇرغۇپ تۇرغاندەك جانلىق مىدىرلايتتى. ئۇنىڭ ئالتۇن رەڭ مايكىسىدىن پۇرلىشىپ قالغان بىرەر جاننى تاپقىلى بولمايتتى. يوپىكىسىنىڭ ئېتىكى لەرزىلەر پىرقىراشلىرىغا ماسلاشقان ھالدا كۆتۈرۈلەتتى، ئۇزۇن ۋە چىرايلىق پاچىقى ئېچىلىپ قالاتتى. ئىككى مۇرىسى ئوچۇق، قاپقارا چاچلىرى يالتىراپ، كۆزلىرى يېنىپ تۇرىدىغان بۇ قىز ئىنسانلار ئارىسىغا چۈشكەن ھۆر - پەرىزنىڭ ئۆزى ئىدى!

«دېمىدىممۇ! — ئويلاپ قالدى گرىنگورى، — ئۇ تامدىن تامغا يۈگۈرىدىغان پاتىمچۇققا نېمانچە ئوخشايدۇ! ياق، ئۇ ئورمانلىقتىن چىققان پەرىشتە! مەيۇد! مېنىلىيان تېغىدىكى ئايال كاھىن!»

دەل شۇ چاغدا قىزنىڭ بىر ئال چاچ ئۆرۈمىسى چۇۋۇلۇپ، چاچ قىسقىچ يەرگە چۈشۈپ كەتتى.

— خاتالىشىپتىمەن! — دەۋەتتى گرىنگورى، — ئۇ بۇخېمىيە ① لىك ساھىبجامال ئىكەنمۇ! جىمىكى خىيالىي تۇيغۇ كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە ئىز - دېرەكسىز غايىب بولغانىدى.

① بۇخېمىيە — قەدىمكى ئوتتۇرا ياۋروپادىكى بىر دۆلەتنىڭ نامى. بۈگۈنكى چېخ جۇمھۇرىيىتىنىڭ چېگراسى ئىچىگە توغرا كېلىدۇ. بۇخېمىيە مىللىتى كېيىنكى كۈنلەردە باشقا سەرگەردان مىللەتلەر بىلەن بىرلىشىپ ھەددىدىن زىيادە زور سەرگەردان ئاھالە تۈركۈمىنى شەكىللەندۈرۈپ ياۋروپا زېمىنىدا ئۇزاق مەزگىل سەرسان بولۇپ ياشىغان. فىرانسىيەلىكلەر ئۇلارنى بۇخېمىيەلىك دەپ ئاتايدۇ. ئەنگىلىيەلىكلەر ئۇلارنى سىگان دەپ ئاتايدۇ. رۇسىيەلىكلەر مۇ سىگان دەيدۇ.

قىز يەنە ئۇسسۇلغا چۈشتى. ئۇ يەردىن ئىككى تال خەنجەرنى
ئېلىپ، خەنجەرنىڭ ئۇچىنى پېشانىسىغا تىرەپ ئايلاندۇردى،
ئۆزى خەنجەرنىڭ قارشى تەرىپىگە قاراپ پىرقىراشقا باشلىدى.
توغرا! ئۇ سېپى ئۆزىدىن بۇخېمىيەلىك ساھىبجامال ئىدى.
گرىنگورى ئۇ ئويناۋاتقان ئۇسسۇلدا چوقۇم جادۇگەرلىكنىڭ
سېھرىي كۈچى بار دەپ قاتتىق گۇمانلاندى ۋە ئازراق كەپپى
ئۇچقاندەك بولدى. لېكىن، بولۇۋاتقان ئىشلار گۈلخاننىڭ
يورۇقىدا تولىمۇ ئاشكارا ئىدى، گۈلخان قاراپ تۇرغان
ئادەملەرنىڭ چىرايىنى شەلپەردەك قىزارتىۋەتكەن، ھېلىقى
قىزنىڭ چىرايىنىمۇ يورۇتۇپ تۇراتتى. ئادەملەرنىڭ مىدىرلاۋاتقان
سايىسى ۋە ئاجىز يورۇقلۇق مەيدانىنىڭ بۇرجەكلىرىگىچە چۈشكەن
بولۇپ، تۈۋرۈكلۈك ساراينىڭ كونسىراپ كەتكەن قاپقارا ئالدى
تېمىدا، تاش دارنىڭ جازىلىرىدا سۇس ئەكس ئېتەتتى.

ئوتنىڭ يورۇقىدا يۈز - كۆزى قىزىپ كەتكەن ئالامان
ئىچىدىكى بىرى بۇ ئۇسسۇلچى قىزغا ھەممىدىن بەك دىققەت
قىلىۋاتقاندەك قىلاتتى. ئۇ ئوتتۇز بەش ياشلار ئەتراپىدىكى
گومۇش، تەپسە تەۋرىمەيدىغان، سۆرۈن تەلەت بىر ئەر كىشى
ئىدى. ئەتراپىدىكى كىشىلەر توسۇۋالغان بولغاچقا، ئۇنىڭ قانداق
كىيىم كىيگەنلىكىنى كۆرگىلى بولمايتتى. چوققىسىدىكى
بىرنەچچە تال شالاڭ چاپلىرىغا ئاق كىرگەن، كەڭ
پېشانىسىغىمۇ قورۇق ياماشقاندى. لېكىن، ئۇنىڭ ئولتۇرۇشۇپ
كەتكەن كۆزلىرىدىن ھېچكىمنىڭكىگە ئوخشىمايدىغان بىر خىل
ياشلىق نۇرى بەرق ئۇرۇپ تۇراتتى، ئۇنىڭدىن ئوتقا ئوخشاش بىر
خىل ھاياتىي كۈچ ئۇرغۇۋاتقاندەك، ۋۇجۇدىغا كۈچلۈك بىر
شەھۋانىي ھەۋەس يوشۇرۇنغاندەك ئىدى. ئۇ بۇخېمىيەلىك بۇ
ساھىبجامالغا يەۋەتكۈدەك تىكىلەتتى. ئون ئالتە ياشلىق قىزنىڭ
ئۇچقاندەك پىرقىراشلىرى ئالدىدا، جامائەتمۇ ئۆزىنى قويۇشقا
يەر تاپالمىغاندەك ھاياجانلىناتتى. قىزنىڭ لەۋلىرىدىكى غىپىدە
غايىب بولغان كۈلۈمسىرەشكە ئۇلىشىپلا خورسىنىش پەيدا

بولاتتى، قىزدىكى كۈلۈمسىرەش خورسىنىشتىمۇ بەكرەك ئەلەملىك ئىدى.

ھېرىپ ھاسىراپ كەتكەن قىز ئاخىر توختىدى. ئۇنىڭ ھالىغا ئىچى ئاغرىغان جامائەت ئالىقانىلىرى ئېچىشىپ كەتكۈچە چاۋاك چالدى.

— گالى! — دەپ توۋلىدى بۇخېمىيەلىك قىز.

گرىنگورى چىرايلىق بىر ئوغلاقنىڭ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئۇنىڭ قاردەك ئاپپاق يۇڭلىرى كۆزنى چاقناشقۇدەك پارقىرايتتى. كۆزلىرىدىن زېرەك ۋە چاققان ئىكەنلىكى بىلىنىپ تۇراتتى، مۇڭگۈزى بىلەن تۇيىقى سېرىق ئىدى. بويىغا ئالتۇندىن ھەل بېرىلگەن زەنجىر ئېسىلغانىدى. ئابايا ئۇ گىلەمنىڭ بۇرجىكىدە ئىگىسى ئوينىغان ئۇسسۇلغا قاراپ تۈگۈلۈپ ياتقان بولغاچقا، گرىنگورى ئۇنىڭغا دىققەت قىلمىغانىدى.

— گالى! — دېدى ئۇسسۇلچى ساھىبجامال، — نۆۋەت ساڭا كەلدى!

ساھىبجامال قىز زوڭ ئولتۇرۇپ، قولىدىكى دۇمباقنى ئوغلاققا يېقىن قىلدى.

— گالى! — دەپ سورىدى قىز، — ھازىر نەچچىنچى ئاي؟ ئوغلاق بىر پۈتىنى كۆتۈرۈپ دۇمباقنىڭ يۈزىگە بىر قېتىم تەگكۈزدى. ھازىر راستتىنلا 1 - ئاي بولغاچقا، تاماشىبىنلار چاۋاك چېلىپ چۇرقىرىشىپ كەتتى.

— گالى! — دەپ سورىدى قىز دۇمباقنى تەتۈر ئۆرۈپ، — بۈگۈن ئايغا نەچچە بولدى؟

گالى پۈتىنى كۆتۈرۈپ دۇمباقنىڭ يۈزىگە ئالتە قېتىم چەكتى.

— گالى! — بۇخېمىيەلىك ساھىبجامال دۇمباقنىڭ ھالىتىنى ئۆزگەرتىپ، سوئال سوراشنى داۋاملاشتۇردى، — ھازىر سائەت نەچچە بولدى؟

گالى تۇيىقىنى دۇمباققا يەتتە قېتىم تەگكۈزدى، دەل شۇ ئەسنادا تۇۋرۇكلۇك ساراي تەرەپتىن قوڭغۇراقلىق سائەتنىڭ جاراڭشىغان ئاۋازى يېتىپ كەلدى. جامائەت دېمىنى ئىچىگە يۈتۈپ ساناپ باقتى، سائەت جىقمۇ ئەمەس، ئازمۇ ئەمەس، ساق يەتتە قېتىم جاراڭلىدى.

جامائەت گالى ئىسىملىك بۇ ئوغلاقنىڭ ئەقلىگە ئاپىرىپ ئوقۇپ، «توۋا» دەپ ياقىلىرىنى تۇتۇشتى.

— بۇنىڭدا چوقۇم بىر جادۇگەرلىك بار! — توپ ئارىسىدىن زەھەرگە ئوخشاش ۋەھىمىلىك بىر ئاۋاز ئاڭلاندى. بۇ گەپنى قىلغان دەل ئابايا بۇخېمىيەلىك قىزغا يەۋەتكۈدەك تىكىلگەن تاقىر باش ئەر كىشى ئىدى.

ساھىبجامال قىزنىڭ تېنى جۇغۇلداپ كەتتى. بۇ گەپنى قىلغان ئادەمنىڭ كىملىكىنى بىلىش ئۈچۈن شارىتىدە كەينىگە قايرىلدى، لېكىن ھېلىقى ئاۋاز بىردەمنىڭ ئىچىدىلا جامائەتنىڭ قىيىقاس - سۈرەنلىرى ئىچىدە كۆمۈلۈپ قالغانىدى.

جامائەتنىڭ ئالقىش ساداسى ساھىبجامال قىزنىڭ خاپىلىقىنىمۇ نەلەرگىدۇر ھەيدىۋەتكەندى. ئۇ يەنىلا ئوغلاقتىن سوئال سوراشقا تەمىشەلدى.

— گالى، ئاھالە رايونىدىكى تاپانچىلىقلار ئەترىتىنىڭ كاپىتانى گىچارد گراندېرم مۇقەددەس شام بايرىمى ① نى قانداق تەبرىكلەيدۇ؟

گالى كەينى ئىككى پۇتى بىلەن ئۆرە بولدى - دە، مېڭىپ تۇرۇپ مەرىدى. ئۇ شۇنچىلىك سالاپەت ۋە نازاكەت بىلەن ماڭدىكى، كاپىتاننىڭ ياسالما ئىخلاسمەنلىكىنى ئۆز ئەينى دورىۋەتتى. ئادەملەر ئۈچىنى ئۈزۈلگۈدەك كۈلۈپ تېلىقىپ قالغىلى تاس قالدى. «گالى!» دەپ ۋارقىرىدى كىشىلەر چاۋاك چېلىپ، ساھىبجامال قىزنىڭ ئويۇنى تېخىمۇ ئەۋجىگە چىقتى.

① مۇقەددەس شام بايرىمى — ھەر يىلى 2 - ئاينىڭ 2 - كۈنىگە توغرا كېلىدۇ.

ئۇ ئوغلاقتىن يەنە سوئال سورىدى:

— ئوردا سوتخانىسىنىڭ تەپتىشى ياكوئىس شارمولۇي ئەپەندى قانداق ۋەز ئېيتىدۇ؟

ئوغلاق قۇيرۇقىنى يەرگە چېڭ تىرەپ ئولتۇردى — دە، ئالدى ئىككى پۈتتىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ قالايمىقان يۇلاڭلاقتىلى تۇردى. ناۋادا ئۇ ئاغزىنى ئېچىپ فىرانسۇزچە ياكى لاتىنچە تىل بىلەن قاملاشسۇن، قاملاشمىسۇن، بىر — ئىككى ئېغىز گەپ قىلالىغان بولسا، ھەممە ئادەم شارمولۇي ئەپەندى ئۆزى سۆزلەۋاتىدۇ دېگەن بولاتتى.

— بۇ بىدئەتلىك! ئىلاھلارغا قىلىنغان ھاقارەت! — بۇ يەنىلا ھېلىقى تاقىر باشنىڭ ئاۋازى ئىدى.

بۇخېمىيەلىك ساھىبجامال يەنە كەينىگە بۇرۇلدى.

— ۋاي! — دەپ سالدى ئۇ، — يەنىلا ھېلىقى مۇتەھەمىغۇ! — ئۇ ئادىتى بويىچە لەۋلىرىنى يالاپ قويدى، ئاغزىنى ئۆمەللىدى، ئارقىدىن لەيلەۋاتقاندا يەڭگىل قەدەم ئېلىپ، دۇمباقنىڭ يەنە بىر تەرىپىنى ئۆرۈگەن پېتى خەير — سەدىقە يىغىش ئۈچۈن جامائەتنىڭ ئالدىغا قاراپ ماڭدى.

چوڭ — كىچىك كۈمۈش، مىس تەڭگىلەر دۇمباقنىڭ ئۈستىگە يامغۇر تامچىسىدەك تورۇكلاپ چۈشۈشكە باشلىدى. ئۇ شارىتىدە بىرنى چۆرگۈلەپ گرىنگورىنىڭ ئالدىغا كەلدى. گرىنگورى يانچۇقىدا ھېچنېمە يوقلۇقىنى ئېنىق بىلىسمۇ، قولىنى ئالمان — تالمان يانچۇقىغا سېلىپ، يانچۇقىنى بۇلۇڭ — پۇچقاقلارغىچە ئاڭلىتىپ چىقتى. «ئۆلدۈمغۇ!» دېدى گرىنگورى ئوڭايىسىزلا نىڭ ھالدا. لېكىن، ساھىبجامال قىز ئۇنىڭ ئالدىدىلا ئىدى. ئۇنىڭ نۇر يېغىپ تۇرغان يوغان كۆزلىرى گرىنگورىغا تىكىلىگەندى. ئۇ قولىدىكى دۇمباقنى گرىنگورىغا تېخىمۇ يېقىنلاشتۇرۇپ ئۇنىڭ پۇل چىقىرىشىنى كۈتۈپ تۇردى. گرىنگورى ئىنجىقلاپ كەتتى، پېشانىسىدىن چىققان تەر مونچاقتەك ئاقتى.

ئەگەر ئۇنىڭ يانچۇقىدا پرونىڭ بىرلىياتى بولغان تەقدىردىمۇ، ئىككىلىنىپ تۇرمايلا بۇ ساھىبجامال قىزغا تەقدىم قىلىۋەتكەن بولاتتى. مىڭ ئەپسۇس، ئۇ كۈنلەردە ئامېرىكا قىتئەسى تېخى بايقالمىغان بولغاچقا، گرىنگورىنىڭ قولىدا پرونىڭ بىرلىياتى بولۇشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

ئۇ ئىنتايىن مۈشكۈل ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغاندا تاسادىپىي يۈز بەرگەن بىر ئىش ئۇنى بۇ مۈشكۈللۈكتىن قۇتۇلدۇرۇپ قالدى.

— ھەي، مىسىرنىڭ تومۇزغىسى! — مەيداننىڭ ئەڭ قاراڭغۇ بىر يېرىدىن چىرقىراق بىر ئاۋاز ئاڭلاندى، — كۈدە — كۆرپەڭنى يىغىشتۇرماي نېمىگە قاراپ تۇرسەن؟

ساھىبجامال قىز چۆچۈپ كەتتى بولغاچ، تېزلىك بىلەن قايرىلدى. بۇ قېتىم ئىشنى بۇزۇۋاتقىنى ھېلىقى تاقىر باش ئەمەس ئىدى. ئۇ بىر ئايال كىشىنىڭ ئاۋازى ئىدى. بۇ ئاۋازدىن ھەم زەھەر چاچراۋاتقانداك بىلىنەتتى، ھەم ئۇنىڭدا دىنىي ئەھكاملاردەك تەقۋادارلىقمۇ بار ئىدى.

چىرقىراق بۇ ئاۋاز بۇخېمىيەلىك ساھىبجامالنى قورقۇتۇۋەتكەنىدى.

بۇ ئىش مەيداننىڭ ئۇ تەرىپىدىن بۇ تەرىپىگە قىيغىتىپ يۈرگەن بالىلار ئۈچۈن پۈتمەس — تۈگىمەس خۇشاللىق ئېلىپ كەلگەندەك ئىدى.

— بۇ رولاند مۇنارىدىكى گاداي راھىبەغۇ! بۇ خالىتلىق كەمپىرنىڭ ئادەم تىللىغىنى نېمىسى، — بالىلار كۈلگىنىچە توختىماي ۋارقىرىدى، — ئۇ كەچلىك تامىقىنى يېمىگەنغۇ دەيمەن! يۈرۈڭلار، ئاھالە رايونىدىكى زىياپەتكە بېرىپ، بۇ كەمپىرگە ئاشقان — تاشقان نەرسىلەردىن ئازراق بولسىمۇ يىغىش قىلىپ بېرىلى!

بالىلار گۇررىدە قىلىشىپ تارقالدى — دە، شەھەر ئاھالىسىگە زىياپەت بېرىدىغان تۈۋرۈكلۈك سارايغا قاراپ چاپتى.

گرىنگورى ئۇسسۇلچى قىز ھودۇقۇپ قالغان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ غىپىدە تىكىۋەتتى. بالىلارنىڭ ۋارقىراش - جارقىراشلىرى گرىنگورىنىڭ تېخىچە كەچلىك تاماق يېمىگەنلىكىنى سەمگە سېلىپ قويدى. شۇ ئەسنادا ئۇ خۇددى بالىلار بىلەن يۈگۈرۈش مۇسابىقىسىگە چۈشكەندەك ئەلپىزى بىلەن زىياپەت سورۇنىغا قاراپ ئېتىلدى. لېكىن، بالىلار ئۇنىڭدىن تېز چىققاندى. ئۇ ھاسىراپ - ھۆمۈدەپ زىياپەت بولۇۋاتقان جايغا يېتىپ بارغاندا، شىرەنىڭ ئۈستىدىكى تائاملار پاك - پاكىز تۈگىگەن، ھېلىقى كەپسىز بالىلار بەش يارماققا بىر قاداق بېرىدىغان بولكىنىڭ ئۇۋاقلىرىنىمۇ قويماي يىغىشتۇرۇپ بولغانىدى. بىردىنبىر ئېشىپ قالغان نەرسە ئەتىرگۈللەر، ئىچىدىكى نەپىس ئىشلەنگەن بىرنەچچە تال نەركىسىگۈل بولۇپ، ئۇنى ماتىۋىي بېتىرنى 1434 - يىلى مۇشۇ تاملارغا سىزغانىدى. لېكىن، نەركىسىگۈلنى كەچلىك تاماق ئورنىدا يېگىلى بولمايتتى.

ئاچ قورساق ئۇخلاش ئەلۋەتتە قاملاشمايدىغان ئىش ئىدى. لېكىن، ئۇخلايدىغان يەرنىڭ يوقلۇقى قورساقنىڭ ئاچلىقىغا ئوخشاشلا يامان ئىش ئىدى. گرىنگورىدا بولكا يوق، تۇرالغۇ ئۆيىمۇ يوق، ئادەم دېگەننىڭ نېمە يوق بولسا، شۇنىڭغا ئېرىشكۈسى كېلىدۇ. ئۇ يۇپىتېرنىڭ ئىنسانلارنى ياراتقان چاغدا ئالدىراقسانلىق قىلىپ قويغانلىقىدىن ئىبارەت ھەقىقەتنى ئاللىقاچان تۇيۇپ يەتكەنىدى. ئەقىل - پاراسەتلىك ئىنساننىڭ ھاياتىدا ئۇنىڭ ئاتالمىش پەلسەپەسى ئۆزىنىڭ تەقدىرى بىلەن زادى چىقىشالمايتتى. گرىنگورى ئۈچۈن ئالغاندا، ھازىرقى ۋاقىتنى ئۇنىڭ ئۆمرىدىكى ئەڭ زور پالاكەت باسقان ۋاقىت دېيىشكە بولاتتى. ئۇنىڭ قورسىقى ئاچلىقتىن كوركىراپ كەتتى. گرىنگورى كەلسە - كەلمەس خيالغا غەرق بولۇپ، تېخىمۇ شۈمشىيىپ كەتتى. نەدىندۇر كېلىۋاتقان يېقىملىق ناخشا ئاۋازىدىن ئېسىگە كەلگەندەك بولدى. ناخشا ئېيتىۋاتقۇنى دەل

بايىقى بۇخېمىيەلىك ساھىبجامال ئىدى.

قىزنىڭ ناخشا ئاۋازى ئوينىغان ئۇسسۇلىغا، رۇخسارىغا ئوخشايتتى، ئېيتقۇسىز دەرىجىدە ئادەمنى مەھلىيا قىلاتتى، شۇنچىلىك غۇبارسىز، شۇنچىلىك سۈزۈك، سېھىرلىك، بەئەينى پىنھان لەپىلدەۋاتقان قاناتنىڭ ئۆزى ئىدى. بىر - بىرىگە ئۇلىشىپ كەتكەن مېلودىيە ۋە نەدىن كېلىۋاتقىنىنى بىلگىلى بولمايدىغان رېتىم، ئاھاڭدىكى ئۆتكۈر ۋە ئاددىي مۇزىكا بۆلەكلىرى، بۆلۈل ئاڭلىسىمۇ لېۋىنى چاڭلىدىتىدىغان سېھىرلىك ئاۋاز، ئارقىسىدىنلا داۋاملىشىپ چىقۇۋاتقان يېقىملىق ئىلتىجا، ئۇلاردىكى گاھ ئۆرلەش، گاھ پەسىيش ناخشا ئېيتىۋاتقان ساھىبجامالنىڭ يۇمران كۆكسىگىلا ئوخشايتتى. چىرايلىق مەڭزىدىكى ھېلىدىن - ھېلىغا بىلىنىپ تۇرغان قىزغىنلىق، پاكلىق ۋە سەمىمىيلىك كىشىنى ھايانغا سالاتتى. گەيتاۋۇر ئۇ شۇ تاپتا، تۇرۇپ ئەقلىدىن ئازغان قىز، تۇرۇپ ئايال پادىشاھنىڭ ئۆزى ئىدى.

گرىنگورى ئۇنىڭ قايسى تىلىدا ناخشا ئېيتىۋاتقانلىقىنى ئاڭقىرالمايدى، ھەتتا ئۇنىڭغا بۇ ناخشىنىڭ تىلىنى ساھىبجامال قىز ئۆزىمۇ چۈشەنمەيدىغاندەك تۈيۈلدى. ئۇنىڭ ناخشا ئېيتقان چاغدىكى ھېسسىياتى تېكىستىنىڭ مەزمۇنى بىلەن تازا ھەمەشمەيۋاتقاندەك ئىدى. مەسىلەن، تۆۋەندىكى بىر كۇپلېت شېئىر ئۇنىڭ ئاغزىدىن چىقار - چىقمايلا ئاڭلىغان ئادەمگە بۇ قىز خۇدىنى يوقىتىپ قويدىمۇ، نېمە دەيدىغان تۇيغۇ بېرەتتى:

تۈۋرۈك يېنىدا تۇرغان كىشىلەر،
ئالدىدا تۇراتتى قىممەتلىك بىر قاپ.
يېپيېڭى تۇغ - ئەلەم ئۇنىڭ ئىچىدە،
ئۈستىگە سىزىلغان سۈرلۈك بىر نىقاب.

ھايال ئۆتمەيلا ئۇ يەنە بىر كۇپلېت ناخشىنى باشلىدى:

قارىغىنا ئەرەب چەۋەنداز،
تەق - تۇرقى سۈرلۈك نەقەدەر.
مۈرىسىگە ئوقيا ئېسىلغان،
بەلبېغىدا كارامەت خەنجەر.

گرىنگورى ئاڭلاپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە كۆزىدىن تاراملاپ
ياش ئېقىپ كەتتى. لېكىن، قىزنىڭ ناخشىسىدىكى ئاھاڭ
ئورمانلىقتا ئۇچۇۋاتقان قۇشتەك شۇنچىكى ئەرگىن، شادلىق
بىلەن تولغانىدى. مۇشۇ دەقىقىدە بۇخېمىيەلىك ساھىبجامال
ئاجايىپ خاتىرجەم، كۆڭلىدە غەم - قايغۇدىن ئەسەر يوقتەك
قىلاتتى.

بۇخېمىيەلىك قىزنىڭ ناخشىسى گرىنگورىنىڭ خىيالىنى
ئۈزۈۋەتتى. بىراق، بۇ ئاق قۇنىڭ سۇ يۈزىگە سۈركىشىپ
ئۆتكىنىدە كىلا ئىش ئىدى. گرىنگورى ناخشىنىڭ ئىچىگە كىرىپلا
كەتكەن، ئەتراپىدىكى ئىشلارنى تەلتۈكۈس ئەستىن چىقارغانىدى.
بۇ بىرنەچچە سائەتتىن بۇيانقى ئەڭ كۆڭۈللۈك دەقىقىلەر بولۇپ
قىلىۋاتاتتى. چۈنكى، ئۇ پەقەت مۇشۇ دەقىقىدىلا ئۆزىنىڭ
ئېچىنىشلىق كەچۈرمىشلىرىدىن خالاس بولغانىدى.
شۇنداقتىمۇ ئۇ بىردەمدىلا رېئاللىقتىكى ئازاب دەرياسىغا
يېڭىباشتىن غەرق بولدى.

ھېلىقى ئايال، بۇخېمىيەلىك ساھىبجامالنىڭ ئۇسسۇلىنى
ئۈزۈپ قويغان كەمپىر ئۇنىڭ ناخشىسىنى ئۈزۈۋېتىش ئۈچۈن
يەنە بىر قېتىم پەيدا بولدى.

— جەھەننەم تومۇزغىسى! زۇۋانغىنى يىغماسەن؟
بۇ ئاۋاز ھېلىھەم مەيداننىڭ ئەڭ قاراڭغۇ بۇلۇڭىدىن
چىقىۋاتاتتى.

قورقۇنچىتىن ئەندىكىپ كەتكەن بىچارە تومۇزغا ناخشىسىنى
بىردىنلا توختاتتى. گرىنگورى قۇلىقىنى ئېتىۋېلىپ ۋارقىرىدى:

— ھەي، بىسى يانغان ھەرە! چالغۇنىڭ تارىنى ئۈزۈۋەتتىڭىز
جامائەتنىڭ ھەممىسى يوپۇرۇلۇپ كېلىپ، بۇ قارغىش
تەڭگۈر كەمپىرگە لەنەت ياغدۇردى.

— ئۆلسەڭچۇ، خالىملىق قېرى جادۇ! — دەپ قارغىدى ئۇنى
بىرنەچچە يىلەن. شۇ تاپتا ئەگەر ئەخمەقلەر پادىشاھىنىڭ قوشۇنى
جامائەتنىڭ دىققىتىنى تارتمىغان بولسا، قاراڭغۇ بۇلۇڭغا
يوشۇرۇنۇۋالغان بۇ قېرى جادۇگەر بۇخېمىيەلىك ساھىبجامالغا
ھۇجۇم قىلغانلىقى تۈپەيلى ئوبدانلا جاجىسىنى يېگەن بولاتتى.
نامايىشچى قوشۇن پارىژنىڭ چوڭ - كىچىك كوچىلىرىنى ئالا
قويماي ئايلىنىپ بولغاندىن كېيىن، قولىدىكى مەشئەللەرنى
پۇلاڭلاتقان پېتى شاۋقۇن - سۈرەن سېلىپ گرىق مەيدانىغا
يېتىپ كەلدى.

نامايىش قىلىپ ماڭغان ئالامان ئەدلىيە سارىيىدىن ئايرىلغان
چاغدىكى كۆرۈنۈش ئوقۇرمەنلەرنىڭ ئېسىدە چوقۇم بار. ئۇلار يول
بويى كوچا - كويلاردا لەلەڭلەپ يۈرگەن قاراقچىلارنى،
ئوغرىلارنى، يانچۇقچىلارنى ۋە تىلەمچىلەرنى توپقا قوشۇۋالغان
بولغاچقا، گرىق مەيدانىغا قايتا كەلگەندە ھەيۋەتلىك بىر قوشۇن
بولۇپ قالغانىدى.

ھەممىنىڭ ئالدىدا مېڭىۋاتقىنى سەرگەردانلار ئىدى. يول
باشلاۋاتقىنى مىسىر كىنەزى بولۇپ، گىرافلار ئۇنىڭ يېنىدا
ئاتنىڭ چۇلۇۋۇرىنى تۇتقىنىچە قەدەم تاشلايتتى. ئۇلارنىڭ
كەينىدىكىسى قالايىمقان كىشىلەر توپى ئىدى. ئەرلەر بىلەن
ئاياللار ئارىلىشىپ كەتكەن، كىچىك بالىلار ئانىلىرىنىڭ
مۈرىسىدە ئولتۇرۇپ مىشىلدايتتى. ھەممەيىلەن، مەيلى كىنەز
بولسۇن، مەيلى گىراف بولسۇن، مەيلى ئاۋام پۇقرا بولسۇن، جۇل -
جۇل كىيىم بىلەن ئىدى. ئەڭ كەينىدە كېلىۋاتقانلار «قەلەندەرلەر
پادىشاھلىقى» دىكىلەر، يەنى باشقىچە ئېيتقاندا فىرانسىيەدىكى
بالا ئوغرىلار ئىدى. دەرىجە پەرقى بويىچە ئورنى ئەڭ تۆۋەن
بولغانلار تۆتىن قاتار بولۇپ، ماھارەتتىكى يۇقىرى - تۆۋەنلىكىنى

بىلدۈرىدىغان بەلگىلەرنى تاقاپ، سەپنىڭ ئالدىدا ماڭاتتى. ئۇلارنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىكى مەجرۇھلار، پۇت - قولى ناكار بولغانلار ئىدى. يالغاندىن ئىشسىز بولۇۋالغانلار، سەجدە قىلغۇچىلارغا ئوخشاش ياسىنىۋالغانلار، غالجىر ئىت چىشلۇپ يارىدار بولغانلار، تازلار، بېشى زەخمىلەنگەنلەر، ھاراكەتلىك، ھاسا تايىنىۋالغان مېيىپلەر، يانچۇقچىلار، كۆيۈپ قالغانلار، ۋەيران بولغان سودىگەرلەر، مەجرۇھ بولۇپ قالغان ئەسكەرلەر، يېتىم - يېسىرلار، كاتولىك دىنى جەمئىيىتىدىكى يالغان ئىش بېجىرگۈچىلەر، يالغاندىن ماخاۋ كېسەللىكى بولۇپ قالدىم دەۋالغانلار ھەممىدىن جىق ئىدى. گومېر ھېلىغىچە ھايات بولغان تەقدىردىمۇ بۇلارنى بىر - بىرلەپ يېزىپ بولالمايتتى. «قەلەندەرلەر پادىشاھلىقى» نىڭ ئاتامانى گراندى كايوس يالغاندىن ماخاۋ كېسەللىكى بولۇۋالغانلار بىلەن يالغان ئىش بېجىرگۈچىلەرنىڭ ھەمراھلىقىدا ئىككى چوڭ ئىت سۆرەپ مېڭىۋاتقان چاققان ھارۋىغا تۈگۈلۈپ يېتىۋالغان بولغاچقا، ئۇنى دەرھال تونۇۋالماق تەس ئىدى. «قەلەندەرلەر پادىشاھلىقى» نىڭ ئارقىسىدىكىلەر «گالىي ئىمپېرىيەسى» نىڭ ئادەملىرى ئىدى. «گالىي ئىمپېرىيەسى» نىڭ پادىشاھى گۇئىللا ئوم رۇسسو ھاراق بىلەن بۇلغانغان بېغىر رەڭ تون كىيگەن ھالدا تەكەببۇرلۇق بىلەن قەدەم تاشلايتتى. ئۇنىڭ ئالدىدىكى بىرنەچچە سېرىك ئارتىسى تاياق - توقماقلىرىنى ئوينىتىپ يول ئاچاتتى. ئىككى تەرىپىدە سەۋلىجانچىلار، مۇلازىملار ۋە مالىيە خادىملىرى ماڭاتتى. ئەڭ كەينىدىكىلەر سوت مەھكىمىسىنىڭ پۈتۈكچىلىرى بولۇپ، ئۇلار ئۇچىسىغا قارا كىيىم كىيگەن، قوللىرىغا گۈل بىلەن بېزەلگەن ماي دەرىخى ئېلىۋالغان، سېرىق رەڭلىك توم شاملارنى كۆتۈرۈپ، سەببات كۈنلىرى ئورۇنلايدىغان مۇزىكىنى چېلىپ مېڭىۋاتقانلار ئىدى. كىشىلەر توپىنىڭ مەركىزىدە ئەخمەقلەر دوستلۇق جەمئىيىتىنىڭ ئەزالىرى تەختىراۋان كۆتۈرۈۋالغان، تەختىراۋاننىڭ چۆرىسىگە لاۋۇلداپ كۆيۈۋاتقان

شاملار قادالغانىدى. ۋابا كېسەللىكى يامراپ كەتكەن مەزگىلدىكى ساينت ژېنېۋېۋې چېركاۋىنىڭ مۇقەددەس تەكچىسىگىچە مۇنچىۋالا شام يېقىلمىغانىدى. يېڭىدىن سايلانغان ئەخمەقلەر پادىشاھى قولىدا سەۋالجان تۇتۇپ، ئۈستىگە تون يېپىنغان، بېشىغا تاج كىيگەن، روھلۇق قىياپەت بىلەن تەختىراۋاندا ئولتۇراتتى. ئۇ بۇۋى مەريەم چېركاۋىدىكى قوڭغۇراق چالدىغان دۈمچەك كۆسمىدۇ ئىدى.

بۇ قىزىقچى قوشۇننىڭ ھەرقايسى بۆلەكلىرىدە ئورۇنلىنىۋاتقان مۇزىكا بىر - بىرىگە ئوخشاش ئەمەس ئىدى. ھەممىسىنىڭ ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل ئۇسلۇبى بار ئىدى. بۇخېمىيەلىكلەر بالىقى ① قا تەڭكەش قىلىپ ئافرىقىنىڭ ئالاھىدە كىچىك دۈمبىقىنى ئۇرۇپ ماڭاتتى. «قەلەندەرلەر پادىشاھلىقى»دىكى پۇقرالار بىلىدىغان مۇزىكا يوقنىڭ ئورنىدا بولغاچقا، ئۇلار پەقەت يەتتە تارىلىق چالغۇ، قوي مۇڭگۈزى، ھەتتا 12 - ئەسىردىكى سېھتار قاتارلىق چالغۇلارنىلا ئىشلىتەتتى. ئەڭ كەينىدە كېلىۋاتقان «گالىلى ئىمپېرىيەسى»دىكى پۇقرالارنىڭمۇ ئۇلاردىن ئارتۇق يېرى يوق ئىدى. ئۇلار سېھتارنىلا چالالايتتى. بۇ چالغۇ تېخى سەنئەتنىڭ ئىپتىدائىي باسقۇچىدا تۇرۇۋاتقان بولغاچقا، پەقەت «لا»، «رەي»، «مى»نىلا ئورۇنلىغىلى بولاتتى. لېكىن، ئەخمەقلەر پادىشاھىنىڭ ئەتراپى يىپ بازىرىدەك قىزىپلا كەتكەنىدى. يالغۇز ئەڭ يۇقىرى ئاۋاز، ئىككىنچى دەرىجىدىكى يۇقىرى ئاۋاز ۋە ئوتتۇرا ئاۋازنى تەڭ ياڭرىتىۋاتقان سېھتارنىڭ بىرىكمىسىنىلا شۇ دەۋردىكى ئەڭ كۈچلۈك مۇزىكا دېيىشكە بولاتتى. ئۇزۇن نەي بىلەن كاناي قوشۇلسا ئالامەت ئىش بولۇپ كېتەتتى. ھەي ! ئوقۇرمەنلەرنىڭ يادىدىن چىقمىغان بولسا، بۇ دەل گرېنگورى ئىگىدارچىلىق

① بالىقى — بىر خىل ئاددىي تارلىق چالغۇ ئەسۋاب.

قىلغان ئوركىستىرنىڭ دەل ئۆزى ئىدى.

ئەدلىيە سارىيىدىن گىرىق مەيدانىغىچە بولغان يولدا كۋاسمىدونىڭ چىرايىدىكى غەم - ئەندىشە خۇشاللىق ۋە مەغرۇرلۇققا ئۆزگەردى. ھەقىقەتەن ئەقىلگە سىغمايدىغان بىر ئىش يۈز بېرىۋاتاتتى. ئۇ ئۆمرىدە بىرىنچى قېتىم ئىززەت - ھۆرمەت ئۆزىگە ئاتا قىلىۋاتقان خۇشاللىقتىن بەھرىمەن بولغانىدى. بۇنىڭدىن ئىلگىرى ئۇ باشقىلار تەرىپىدىن ھاقارەتلەنگەن، كەمسىتىلگەن، چىرايى كۆرۈمسىز بولغانلىقى ئۈچۈن ئەتراپىدىكىلەرنى سەسكەندۈرگەنىدى. ئەمدىلىكتە ئۇ پالڭ بولغىنىغا قارىماي، قۇلىقى ئوچۇق ئاڭلىيالايدىغان ۋە كۆزى ئېنىق كۆرەلەيدىغان پادىشاھ - خانلارغا ئوخشاشلا ئۆز پۇقرالىرى ئورۇنلىغان مۇزىكىدىن راھەتلەندى. ئۇنىڭ پۇقرالىرى گەرچە بىر ئوچۇم قاپاقباشلار، مەجرۇھلار، ئوغرى - قاراقچىلار ۋە تىلەمچىلەر بولغان بولسىمۇ، بۇلار كارايىتى چاغلىق ئىدى. نېمىدېگەن بىلەن ئۇلار ئۆزىنىڭ پۇقرالىرى، ئۆزى بولسا تەختتە ئولتۇرغان پادىشاھ ئىدى. ئۇ پۇقرالىرىنىڭ مەسخىرىلىك ئالقىش - تەنتەنىلىرىنى ۋە ئىتائەتمەنلىك بىلەن بىلدۈرۈۋاتقان ھۆرمىتىنى قوبۇل قىلدى. ئەلۋەتتە، ئۆز گېپىمىزگە كەلسەك، ئۇ دوڭ بولسىمۇ، جىسمانىي جەھەتتە يەنىلا ساغلام ئىدى. گەرچە خامۇت پۇت بولسىمۇ، لېكىن مېڭىش - تۇرۇشى ئوبدانلا چاققان ئىدى. گەرچە ئۇ قوڭغۇراق چالدىغانلا ئادەم بولسىمۇ، لېكىن قولىدىن ھەر بالا كېلىدىغان ۋەھشىي ئادەم ئىدى. شۇڭا، كىشىلەر ئۇنى مەسخىرە قىلىشتىن خېلىلا ھېيىقاتتى، ئۇنىڭدىن ئەيىمەنتتى.

يېڭىدىن سايلانغان ئەخمەقلەر پادىشاھى كىشىلەرنىڭ ئۆزىگە بولغان، شۇنداقلا ئۆزىدە بارلىققا كەلگەن تەسىراتنى قانچىلىك چۈشىنىۋالسا، شۇنچىلىك چۈشەندى. لېكىن، بۇ ھەقتە بىزنىڭ ئېنىق بىرنەرسە دېيەلەشمىز ناتايىن ئىدى. ئۇنىڭ ئوي -

خىياللىرى كەمتۈك بەدىنىگە نەزەرىدە قىلىنغان بولغاچقا، مۇشۇ دەقىقىدە بۇ ئەھۋالنى سەل - پەل گۇڭگا، خىرە ھالەتتە ھېس قىلالىسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ ئۆزىدىكى بۇ تۇغما مېيىپلىكنى بىلىپ كېتەلەشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. شۇنداقتىمۇ غەمكىن چىرايىغا ئېمىلا بولسۇن قان يۈگۈرگەندى. كۋاسىمىدۇ غەلىبە تەنتەنىسىدىن مەستخۇش بولۇپ، تەختىراۋانىنىڭ ئېگىز - پەس ئىرغاڭلىشىغا پەرۋاسىز ھالدا تۈۋرۈكلۈك ساراينىڭ ئالدىدىن ئۆتۈۋاتقاندا، بىر ئەر كىشى توپ ئارىسىدىن سەكرەپلا دېگۈدەك چىقىپ، ئۇنىڭ قولىدىكى ئىخمەقلەر پادىشاھىنىڭ سالاھىيىتىگە سىمۋول بولىدىغان ئالتۇندىن ھەل بېرىلگەن مەرتىۋە ھاسىسىنى دەرغەزەپ بىلەن تارتىۋالدى. ئادەملەر تۈلۈمدىن توقماق چىققانداك تاسادىپىي يۈز بەرگەن بۇ ئىشتىن ئېسەنگىرەپ قېلىشتى.

يۈرىكىنى قاپتەك قىلىپ سەكرەپ چىققان بۇ ئادەم دەل ھېلىقى جامائەت ئارىسىغا سۇقۇنۇپ كىرىۋېلىپ بۇخىمىيەلىك ساھىبجامالنىڭ ئۇسسۇلىنى كۆرۈپ تۇرغان تاقىر باشنىڭ ئۆزى ئىدى. ئۇ ۋەھىمىلىك سۆزلىرى بىلەن ئۇسسۇلچى قىزنى قورقۇتقان، ئۇنى يامان ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويغان ھېلىقى ئادەم ئىدى. ئۇنىڭ جامائەت ئارىسىدىن تۇيۇقسىز ئوتتۇرىغا چىققىنىغا دىققەت قىلىپ كېتەلمىگەن گرىنگورى ئەمدىلىكتە بىر قاراپلا ئۇنى تونۇۋالدى.

— ئۆزى شۇ! — دېدى گرىنگورى دىنىي خادىملارنىڭ مۇراسىم كىيىمىنى كىيىۋالغان بۇ ئادەمدىن ھەيران بولۇپ، — ئۇ مېنىڭ خېرىمىس ① چە ئوقۇتقۇچىم دوم كلاۋدې فروللوغۇ؟ ئۇ زادى نېمە قىلماقچى؟ ئاۋۇ يەكچەشمە ئۇنىڭ مىجىقىنى چىقىرىۋەتمەي بولدى قىلمايدۇغۇ دەيمەن!

① خېرىمىس — يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى ئون ئىككى باش ئىلاھنىڭ بىرى، زېۋس ۋە باشقا ئىلاھلارنىڭ ئەلچىسى، شۇنداقلا ھاياتلار، سودا، قاتناش ۋە تەنتەربىيە ھەرىكىتىگە مەسئۇل ئىلاھ، ئوغرىلارنىڭ پىرى. ھيوگۇ بۇ يەردە خېرىمىسنى مىستىتسىزمنىڭ ۋەكىلى ئورنىدا كۆرسىتىدۇ.

راست دېگەندەك، كۋاسمىدو بىرلا چىرقىراپ تەختىراۋاندىن سەكرەپ چۈشتى. قورقۇنچاق ئاياللار پوپنىڭ ئەجلى توشتى دەپ ئويلىغان بولسا كېرەك، ھەممىسىلا بۇ ئىشنى كۆرمەسكە سېلىۋالدى.

لېكىن، ئەھۋال مۇنداق بولۇپ چىقمىدى. كۋاسمىدو بىرلا تاقلان پوپنىڭ ئالدىغا كەلدى - دە، ئۇنىڭغا شۇنداقلا قاراپ قويۇپ، ئىتائەتمەنلىك بىلەن يەرگە تىزلاندى.

پوپ ئۇنىڭ بېشىدىكى تاجنى ئېلىۋەتتى. قولىدىكى سەۋلجاننى سۇندۇردى، ئالتۇن رەڭ تاۋلىنىپ تۇرغان شاھانە توننى يىرتىپ تاشلىدى.

كۋاسمىدو قولىنى قوۋۇشتۇرغان پېتى بېشىنى ساڭگىلىتىپ ئولتۇرىۋەردى.

ئاندىن ئۇلار ئۆزلىرىلا چۈشىنىدىغان قول ئىشارىتى بىلەن بىرىنچىلەرنى دېيىشتى، لېكىن ئېغىز ئېچىپ سۆزلەشمىدى. ئۆرە تۇرۇۋاتقان پوپ ئاچچىقىدىن يېرىلىپ كەتكۈدەك ئەھۋالدا ئىدى، ئۇ كۋاسمىدونى قوپال ھەرىكەتلىرى بىلەن تازا قورقۇتتى. كۋاسمىدو ياردەمچى ئېپىسكوپنى بىر بارمىقى بىلەنلا بىر ياقلىق قىلىۋېتەلەيدىغان بولسىمۇ، لېكىن ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ قىلچە قارشىلىق كۆرسەتمىدى، ياردەمچى ئېپىسكوپقا ھۆرمەت بىلدۈرۈپ، قىمىرلىماي تۇرىۋەردى.

پوپ ئاخىر كۋاسمىدونىڭ بىلىكىنى جان - جەھلى بىلەن سىلكىدى، ئۇنىڭغا ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۆزى بىلەن مېڭىشنى شەرەت قىلدى.

كۋاسمىدو ئورنىدىن تۇردى.

ئەخمەقلەر دوستلۇق جەمئىيىتىنىڭ ئەزالىرى شۇ چاغدىلا ئەس - ھوشىنى تاپتى، ئەخمەقلەر پادىشاھىنى قوغداش كېرەكلىكى ئۇلارنىڭ ئېسىگە كەلدى ۋە ئەخمەقلەر پادىشاھىنى تەختتىن چۈشۈرۈۋەتكەن ئادەمنى ئەدەپلەپ قويماقچى بولۇشتى.

بۇخېمىيەلىكلەر، ئوغرى - يانچۇقچىلار، سوت مەھكىمىسىنىڭ پۈتۈكچىلىرى پوپنى ئورنۇپلىپ ۋارقىرىغىلى تۇردى.

كۋاسمىدو پوپنىڭ ئالدىغا ئۆتۈپ، ئىككى مۇشتىنى چاڭ تۈگدى، ئەلپازى بۇزۇلغان يولۋاستەك چىشلىرىنى غۇچۇراتتى ۋە پوپقا ھۇجۇم قىلماقچى بولغانلارغا ئۆزىنى كۆرسىتىپ قويماقچى بولدى.

پوپنىڭ چىرايى شۇ زامانلا سۈرلۈك تۈس ئالدى، ئۇ كۋاسمىدونى بىر ئىشقا شەرەتلەپ قويۇپ، ئۈندىمەستىن ماڭدى. كۋاسمىدو ئالدىدا يول ئېچىپ ماڭدى. ئادەملەرنىڭ بىرىمۇ قالماي ئارقىسىغا ياندى.

كۋاسمىدو بىلەن پوپ ئىككىيلەن توپتىن ئايرىلىپ مەيداندىن چىقتى. تاماشا كۆرۈشكە ئامراق بىرمۇنچە ئادەم ۋە بىكار تەلەپ كىشىلەر ھەرگە ئوخشاش غوغۇلدىغان پېتى ئۇلارغا گەگەشتى. كۋاسمىدو ئەمدىلىكتە پوپنىڭ كەينىگە ئۆتۈپ، كېلىۋاتقان ئادەملەرگە يۈزلەندى - دە، ياردەمچى ئېپىسكوپنى مۇھاپىزەت قىلغان ھالدا داچىپ مېڭىشقا باشلىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ دىققەت، تولغان بەستى، قاپقىدىن قار ياغىدىغان خۇي - پەيلى، تىكىلىشىپ كەتكەن قاشلىرى، تۈرمەل بولۇپ كەتكەن بۇلجۇڭ گۆشلىرى، قاۋاننىڭكىدەك ھىڭگاڭ چىشلىرى، ياۋايى ھايۋاندىك ھۆركىرەشلىرىگە تايىنىپ، قولىنى شۇنداقلا بىر كۆتۈرۈپ ياكى شۇنداقلا بىر ئالىيىپ، پۈتكۈل جامائەتنى تىرىپىرەن قىلىۋېتىدىغان ئەلپازدا ئىدى.

ئىككىيلەن بىر تار كوچىغا بۇرۇلدى. ئادەملەر ئۇلارنىڭ كەينىدىن مېڭىۋېرىشكە پېتىنالمىي، كۆزلىرىنى پارقىراتقان ھالدا قاراپلا تۇردى. كۋاسمىدونىڭ يىرتقۇچىلاردەك خىرىس قىلىشلىرى ئالدىدا، ئۇلارنىڭ ئارقىسىغا چېكىنمەكتىن باشقا ئامالى يوق ئىدى.

— غەلىتە ئىش بولدى، — دېدى گرىنگورى، — لېكىن مەن كەچلىك تاماق ئۈچۈن نەگە بارسام بولما؟

4. كېچىدە ساھىبجامالنىڭ ئىزىغا چۈشۈپ تاپقان ئاۋازچىلىك

گرىنگورى قاراملىق بىلەن ئوغلاق يېتىلىۋالغان قىزنىڭ ئىزىغا چۈشۈپ بېقىش نىيىتىگە كەلدى — دە، كەينىدىن مېڭىپ قايچا — پىچاق كوچىسىغا كىردى. «نېمىشقا ئىزىغا چۈشمىگۈدەكمەن؟» دېدى گرىنگورى ئۆزىگە ئۆزى.

گرىنگورى پارىژ كوچىلىرىدىكى كونكرېت ئىش بىلەن شۇغۇللىنىش روھىنى قولدىن بەرمىگەن پەيلاسوپ بولۇش سۈپىتى بىلەن، ئادەمنىڭ تەسەۋۋۇرىنى تازا ئۇرغۇتىدىغان ئىش چىرايلىق بىر قىزغا ئەگىشىپ مېڭىش شۇنداقلا بۇ قىزنىڭ نەگە بارىدىغانلىقىنى بىلمەي تۇرۇپمۇ مېڭىۋېرىش ئىكەنلىكىنى چوڭقۇر ھېس قىلغانىدى. مۇنداق ئەھۋالدا، ئۇ ئەركىن ئىرادىسىدىن ئۆز ئىختىيارى بىلەن ۋاز كېچەلمەيتتى، باشقا بىرىنىڭ ھەرىكىتىگە ئۆز رازىلىقى بىلەن بويىسۇنالايتتى، ئۇ ئادەممۇ نېمە ئىش يۈز بېرىۋاتقانلىقىنى قىلچە تۇيمايتتى. گرىنگورى قۇللۇق بىلەن ئەركىنلىك، ئۆزىگە ئۆزى ئىگە بولىدىغان مۇستەقىللىق بىلەن قارىغۇلارچە ئىتائەت قىلىش ئارىسىدىكى مۇشۇ خىل سۇس ھالەتنى ياقىنراتتى. يەنە كېلىپ ئۇنىڭ كالىسىدىكى مۇرەسسە — مادارا خېلىلا مۇرەككەپ بولغاچقا، ئاخىرقى چېكىگە يېتىپ قالغان ھەرقانداق ئىش ئالدىدا تەڭپۇڭلۇقنى ساقلاشنى خالايتتى. ئۇنىڭ ئۈچۈن ئىنسانلاردىكى تۈرلۈك — تۈمەن ئادەت ئارىسىدا ئارىسالدى بولۇپ

ياشاشمۇ بەربىر ئىدى، چۈنكى بۇ ئىككى تەرەپ ئاخىرقى ھېسابتا بىر - بىرىنى يوققا چىقىرالايتتى. ئۇ ئۆزىنى مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ قەبرىسىگە ئوخشىتىشقا ئامراق ئىدى. ئىككى پارچە ماگنىت تاش بۇ قەبرىنى قارىمۇقارشى ئىككى تەرەپكە تارتىپ تۇرغاچقا، ئۇ ئەبەدىلئەبەد گۈمبەز بىلەن يەر يۈزى، چوققا بىلەن ئويمان، ئەرشتەلا بىلەن زېمىن ئارىسىدا مۇئەللىق تۇرالايتتى.

ئەگەر گرىنگورى بىزنىڭ مۇشۇ دەۋردە ياشىغان بولسا، ئۇ چوقۇم قەدىمىيلىك بىلەن رومانىكىلىق ئارىسىدا بىر تەرەپكە قىغىيىپ كەتمەي، مۇرەسسە - مادارا يولىدا چىڭ تۇرغان بولاتتى!

ئەپسۇس، ئۇ بۈگۈنگىچە ئۆمۈر كۆرەلمىدى، ئۇ ئۈچ يۈز ياشقا كىرەلەيدىغان ئىپتىدائىي ئادەملەردىن ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ ئۆلۈمى تۈپەيلى قۇرۇق قالغان بۇ بوشلۇقنى ھېچكىم تولدۇرالمىتتى. بۇ ئەھۋالنى بۈگۈنكى كىشىلەر چوڭقۇر ھېس قىلالايتتى.

ئۇنىڭ ئۈستىگە، گرىنگورى ئۆزىنىڭ بۇ كېچىدە نەگە بېرىپ پاناھلانسا بولىدىغانلىقىنى بىلمەيتتى. شۇڭا، تۈن قاراڭغۇدا كېتىپ بارغان بىر يولۇچىنىڭ ئىزىغا چۈشۈش، بولۇپمۇ چىرايلىق بىر قىزنىڭ كەينىدىن مېڭىش ئەڭ كۆڭۈللۈك ئىش ئىدى.

مۇشۇلارغا كۆرە، ئۇ خېلى جىق ئىشلارنى ئويلاپ قىزنىڭ ئارقىسىدىن ئەگەشتى. ساھىبجامال قىز شەھەر ئاھالىسىنىڭ ئۆيىگە قايتىشقا ئالدىراۋاتقانلىقىنى، شۇ كۈنى ئادەتتىكىدەك تىجارەت قىلىشقا ئىجازەت ئالغان مەيخانىلارنىڭمۇ تاقىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قەدىمىنى تېزلەتتى. ئادەمنىڭ مەستلىكى كېلىدىغان ھېلىقى ئوغلاقمۇ ئىلاجىسىز يۈگۈرۈپ كېتىۋاتاتتى.

«نېمىلا بولسۇن، ئۇنىڭ تۇرىدىغان جايى باردۇ، — دەپ خيالغا چۆمدى گرىنگورى، — بۇخېمىيەلىك ئاياللار ئاق كۆڭۈل، كىم بىلىدۇ؟...»

بۇ جۈملىدىكى كۆپ چېكىتلەرنىڭ ئىچىگە دەۋىتەي دەپمۇ دېگىلى بولمايدىغان گادىرماچ ئوي — پىكىرلەر يوشۇرۇنغاندەك ئىدى.

لېكىن، ئۇ تاقىلىش ئالدىدا تۇرغان ئەڭ ئاخىرقى دۇكاننىڭ يېنىدىن ئۆتۈۋاتقاندا، دۇكاندارلارنىڭ ئۆزئارا دېيىشۋاتقان ئۇششاق — چۈششەك گەپلىرى ئۇنىڭ ھېلىقى كۈلكىلىك خىيالىنى بۆلۈۋەتتى.

ئىككى بوۋاينىڭ ئۆزئارا سالاملىشىپ دېيىشكەن گەپلىرى ئاڭلاندى.

— تىباۋۇت فېرنىكىلى خوجاينى، ھاۋانىڭ ئىنتايىن سوغۇقلۇقىنى بىلىدىغىزغۇ دەيمەن؟ (گرىنگورى قىش پەسلى يېتىپ كېلىشى بىلەنلا بۇنى ھەممەيلەندىن بەكرەك ھېس قىلغانىدى).

— ھە، شۇنداق! بونىفاس دىسوم خوجاينى! بۇ يىلمۇ ئۈچ يىل ئىلگىرىكى 80 — يىلى ① دەك بىر باغلام ئوتۇننى سەككىز سوغا ئالارمىز؟

— ھەي، ئۇ قانچىلىك ئىش ئىدى، تىباۋۇت خوجاينى! ئالاھىزەل 1407 — يىلى سېنت مارتىن بايرىمىدىن مۇقەددەس شام بايرىمىغىچە بولغان ئارىلىقتا ھەممە يەر ئاق قار، كۆك مۇز بولۇپ كەتكەندى دەڭە! سوغۇق شۇنداق قاتتىق بولغانىدىكى، سوت مەھكىمىسىنىڭ پۈتۈكچىلىرى ئۈچ ھەرىپنى يېزىپ بولغۇچە قەلىمىنىڭ ئۈچىدا مۇز توڭلاپ قېلىپ، سوت خاتىرىسىنى ئۈزۈلدۈرمەي يېزىشقا مۇمكىن بولمىغانىدى!

سەل نېرىدا، بىرنەچچە قوشنا ئۆيلۈك ئايالنىڭ قولىغا شام

① بۇ يەردە 1480 — يىلى كۆزدە تۇتۇلىدۇ.

ئېلىپ دېرىزىنىڭ ئالدىدا تۇرغانلىقى كۆرۈندى. سوغۇق تۇماندىن بولسا كېرەك، شامنىڭ كۆيۈۋاتقان يىپىدىن چاراسلاپ ئاۋاز چىقاتتى.

— ئېرىڭىز ھېلىقى بولمىغۇر ئىشنى سىزگە دەپ بەرگەندۇر — ھە، بۇدرا كۆي خانىم؟

— دېمىدى، سىز قايسى ئىشنى دېمەكچى، توركۋانت خانىم؟
— چاتېلى سوتخانىسىدىكى ھۆكۈمەت گۇۋاھلىقىنى بېجىرىدىغان گىلىس گودىنىڭ ئېتىنى فلاندىرلىق ئەلچىلەر بىلەن ئۇلارنىڭ مۇلازىملىرى ئۈركۈتۈۋېتىپتۇ. نەتىجىدە ئۇ ئات سېلىشتىن موناستىردىكى فىلىپ ئاۋرېلوتنى تېپىپ يىقىتىۋېتىپتۇ!

— راست دەۋاتامسىز؟

— راست!

— ھېلىمۇ ياخشى، شەھەرلىكلەرنىڭ ئېتى بولغاچقا، ئۈنچە قاتتىق تەپەپتۇ، ئەگەر رېتسارلارنىڭ ئېتى بولغان بولسا ئىشنىڭ يوغىنى چىقار ئىكەن!

گەپنىڭ تۈگىشى بىلەن تەڭ دېرىزىمۇ يېپىلدى. لېكىن، گرىنگورىنىڭ خىيالى يەنە بىر قېتىم ئۈزۈلدى.

لېكىن، گرىنگورى يەنىلا تەلەپلىك ئىدى. ئۇ ئالدىدا كېتىپ بارغان بۇخېمىيەلىك قىز بىلەن گالىغا قاراپ، ئۈزۈلۈپ كەتكەن خىيالىنى بىردەمدىلا ئۇلاپ ئۈلگۈردى. ئۇ ئىككىيلەن راستتىنلا ئىنتايىن كېلىشكەن، نازۇك، جەلپكار ياراتقۇچىلاردىن ئىدى! گرىنگورى ئۇلارنىڭ ئىنچىكە پۇتلىرىنى، نازاكەتلىك قىياپىتىنى قانغۇدەك تاماشا قىلدى. ھەتتا ئۇ ئىككىيلەن گرىنگورىنىڭ كۆزىگە بىر گەۋدە بولۇپمۇ كۆرۈندى. ئەقىل — پاراسەت ۋە دوستلۇق جەھەتتىن ئېيتقاندا، ھەر ئىككىسى بويىغا يەتكەن قىزنىڭ ئۆزىلا ئىدى. زىلۋالىق، شوخلۇق، قەدەملىرىنىڭ چەيدەسلىكى جەھەتتىنمۇ ئۇلارنى ئوخشاشلا ئۆچكە دېيىشكە بولاتتى.

كوچا ئاسمىنى بارغانسېرى قاراڭغۇلاشقىلى تۇردى، پىيادە

كېتىپ بارغانلارمۇ بارغانسېرى ئازايدى، كېچىلىك يۈرۈشنى مەنئى قىلىش قوغغۇرىقى چېلىنغانغىمۇ خېلى ۋاقىت بولۇپ قالغانىدى. ئاندا - ساندا يالغۇز كېتىپ بارغانلار ئۇچرايتتى، بەزىدە بىرەر دېرىزىدىن غۇۋا چىراغ يورۇقى كۆرۈنۈپ قالاتتى. گرىنگورى بۇخېمىيەلىك قىزنىڭ ئارقىسىدىن تاپ باستۇرۇپ مېڭىپ «مەسۇملار قەبرىستانلىقى»^① غىچە كەلدى. بۇ ئەتراپ تار يول، خالتا كوچا، ئاچا يول بىلەن تولۇپ كەتكەن بولۇپ، خۇددى مۈشۈك تارتىپ بۇزۇۋەتكەن يىپتەك مۇرەككەپ، چىگىچ بىر جاي ئىدى.

— بۇ كوچىلار نېمانچە قالايمىقان! — دېدى گرىنگورى. ئۇ ئەگرى - توقاي چىغىر يولدا ئۇياقتىن - بۇياققا چۆرگىلەپ ئايلىنىپ قالغىلى تاس - تاس قالدى. لېكىن، ھېلىقى چىرايلىق قىز خۇددى ئۆزىگە تونۇش يولدا كېتىپ بارغاندەك، قەدەملىرى شۇنچىكى يەڭگىل ئىدى. ناۋادا گرىنگورى كوچىنىڭ دوقمۇشىدىن قايرىلىدىغان جايدا كۆكتات بازىرىدىكى سەككىز بۇرجەكلىك جازا سوپىسىنى كۆرۈپ قالمىغان بولسا، ئۆزىنىڭ زادى نەدە ئىكەنلىكىنى ئاڭقىرالمايغان بولاتتى. جازا سوپىسىنىڭ چىش شەكىللىك چوققىسىدىكى قارا سايە ۋېردىلىت كۈچىسىدىكى دېرىزىدىن چۈشۈۋاتقان چىراغ يورۇقىدا كۆزگە ئېنىق تاشلىنىپ تۇراتتى.

ساھىبجامال قىزنىڭ گرىنگورىغا دىققەت قىلغىنىغا خېلى ۋاقىت بولغانىدى. ئۇ بىرنەچچە قېتىم كەينىگە قايرىلىپ، گرىنگورىغا ئەنسىزلىك بىلەن قاراپ قويدى. ھەتتا كېتىپ بارغان يولىدىن چېپىدە توختاپ، بولكا ساتىدىغان ئۆينىڭ يېرىم ئوچۇق دېرىزىسىدىن چۈشۈۋاتقان سۇس چىراغ يورۇقىدىن پايدىلىنىپ گرىنگورىغا بېشىدىن - ئايغىغىچە سەپ سالدى.

① مەسۇملار قەبرىستانلىقى — پارىژدىكى جامائەت قەبرىستانلىقىنى كۆزدە تۇتۇپ. 1186 - يىلىدىن 1786 - يىلىغا قەدەر بۇ يەر جەسەت دۆۋىلەيدىغان جاي بولغان ئىدى.

گرىنگورىمۇ ئۇنىڭ كۈندۈزدە كۆرگەن چاغدىكىگە ئوخشاش ئاغزىنى ئۆمەللەپ قويۇپ كېتىۋەرگەنلىكىنى كۆرۈپ تۇردى.

قىزنىڭ ئاغزىنى ئۆمەللىشى گرىنگورىنى يەنە بىر قېتىم تۈۋى يوق خىيال دەرياسىغا تاشلىدى. ئۇنىڭ ئاغزىنى مۇنداق كېلىشتۈرۈپ ئۆمەللىشىدە چوقۇم مەسخىرە ۋە زاڭلىق قىلىش ئالامەتلىرى بار ئىدى. گرىنگورى بېشىنى تۆۋەن قىلدى، قەدەملىرىنى ئاستىلاتتى، ئايىغى ئاستىدىكى شېغىل تاشنى ساناۋاتقانداك بولۇۋېلىپ، ئۇنىڭ بىلەن بولغان ئارىلىقىنى ئۆزارتىشقا تىرىشتى. بۇخېمىيەلىك قىز يەنە بىر دوقمۇشتىن قايرىلىپ، گرىنگورىنىڭ كۆزىدىن غايىب بولدى، ئارقىدىنلا ئۇنىڭ قاتتىق چىرقىرىغان ئاۋازى ئاڭلاندى.

گرىنگورى ئالدى تەرەپكە ئۇچقانداك يۈگۈردى.

كوچىنىڭ ئىچى گۆردەك قاراڭغۇ ئىدى. لېكىن، كوچىنىڭ بۇرجىكىدىكى بۈۋى مەريەم ھەيكىلىنىڭ رېشاتكىسىدا كۆيۈۋاتقان شام بار ئىدى. گرىنگورى ئاجىز شام يورۇقىدا بۇخېمىيەلىك قىزنىڭ ئىككى ئەر كىشىنىڭ قۇچىقىدا تېپىرلاۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قالدى. ئۇلار قىزنىڭ ئاغزىنى ئەتمەكچى، ئۇنىنى ئۆچۈرمەكچى بولاتتى. قورقۇپ كەتكەن ئوغلاق بېشىنى ئەگكەن ھالدا ئېچىنىشلىق مەرەپىتى.

— كېچىلىك چارلىغۇچىلار، تېز كېلىپ ئادەم قۇتقۇزۇڭلار! — دەپ توۋلىدى گرىنگورى ۋە باتۇرلۇق بىلەن ئالدىغا ئېتىلدى. ئىككى ئەرنىڭ ئىچىدىكى بىرى شارتىدە قايرىلىپ گرىنگورىغا تىكىلدى، ئۇ كۋاسمىدو ئىدى.

گرىنگورى قاچمىدى، لېكىن ئالدىغىمۇ ماڭمىدى.

كۋاسمىدو ئۇنىڭغا يېقىن كېلىپ، بىرلا ئىتتەردى - دە، گرىنگورىنى نەچچە قەدەم نېرىدىكى ياپىلاق تاش ياتقۇزۇلغان يەرگە ئېتىۋەتتى، ئاندىن بۇخېمىيەلىك قىزنىڭ بىلىدىن كاپلا ئېلىپ، خۇددى بىر تال لۆڭگىنى مۇرىسىگە ئارتقانداكلا قىلدى - دە، ئۇنى كۆتۈرگەن پېتى قاراڭغۇلۇق ئىچىدە تېزلىك بىلەن

غايىب بولدى. شېرىكى ئۇنىڭ ئارقىسىدىن مېڭىپ كەتتى. ئىگىسىدىن ئايرىلغان ئوغلاقمۇ ئېچىنىشلىق مەرىگەن ھالدا ئۇلارنى قوغلاپ ماڭدى. شۇم پېشانە بۇخېمىيەلىك قىزنىڭ «قۇتۇلدۇرۇڭلار! قۇتۇلدۇرۇڭلار!» دېگەن ئاۋازى ئەتراپىنى بىر ئالدى.

— توختا ئەبلەخ! ئادەمنى قويۇۋەت! — ياندىكى تۆت كوچا ئاغزىدىن تۇيۇقسىزلا گۈلدۈرمامىدەك دەھشەتلىك بىر ئاۋاز ئاڭلاندى. ئاۋاز بىلەن تەڭلا ئارغىماق ئاتقا مىنگەن بىرەيلەن سۈرلۈك ۋە ھەيۋەتلىك ئەلپازدا قاراڭغۇلۇق قوينىدىن چىقىپ كەلدى.

بۇ كىشى پادىشاھنىڭ ئوردىسىدىكى گىۋاردىيە كاپىتانى بولۇپ، باشتىن - ئاياغىچە تولۇق قوراللانغان، قولىدا قىلىچ بار ئىدى.

ئۇ داڭ قېتىپ تۇرۇپ قالغان كۋاسمىدونىڭ قۇچىقىدىن ھوشىنى يوقاتقان بۇخېمىيەلىك قىزنى شارىتىدە تارتىپ چىقاردى - دە، ئېگەرنىڭ ئالدىغا توغرىسىچە ياتقۇزدى. بەتبەشەرە دۈمچەك خۇددى قورقۇنچىلۇق چۈشتىن ئېسىگە كەلگەندەك بولۇپ، گىۋاردىيە كاپىتانغا شىددەت بىلەن ئېتىلدى ۋە قولىدىن چىقىپ كەتكەن ئولجىنى ئۇنىڭدىن قايتۇرۇۋالماقچى بولدى. شۇ ئەسنادا گىۋاردىيە كاپىتانىدىن ئايرىلماي كېلىۋاتقان ئون نەچچە ئادەم قوللىرىغا قىلىچ ۋە ئوقيا تۇتقان ھالدا پەيدا بولۇپ قالدى. پادىشاھ ئوردىسىدىكى گىۋاردىيەنىڭ بىر تارمىقى بولغان بۇ ئەترەت پارىژ گۇبېرناتورى روبېرت دېستوتوۋېلنىڭ بۇيرۇقىغا بىنائەن كېچىلىك چارلاشقا چىققانىدى.

گىۋاردىيەدىكىلەر كۋاسمىدونى قورشاشقا ئېلىپ تۇتقاندىن كېيىن، ئارغامچا بىلەن چەمبەرچاس باغلىدى. كۋاسمىدو بار ئاۋازى بىلەن ھۆركىردى، چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىپ قارشىلىق كۆرسەتتى، ئاغزىدىن كۆپۈك ياندى. ئەگەر بۇ ئىش كۈندۈزدە يۈز بەرگەن بولسا، كېچىلىك چارلاش ئەترىتىدىكىلەر كۋاسمىدونىڭ

ئاچچىقتىن تېخىمۇ سەتلىشىپ كەتكەن چىرايىنى كۆرۈپلا بەدەن تىكىۋەتكەن بولاتتى. لېكىن، ھازىر ھېچ نەرسىنى پەرق ئەتكىلى بولمىغۇدەك قاراڭغۇ ئىدى. گىۋاردىيەدىكىلەر ئۇنىڭ ھەددىدىن زىيادە سەت چىرايىنى كۆرەلمەيتتى.

كۋاسمىدونىڭ شېرىكى پاتىپاراقچىلىقتىن پايدىلىنىپ غىپىدە قېچىپ كەتكەنىدى.

بۇخېمىيەلىك قىز ئېگەرگە چاپلىشىپ تۇرۇپ ئۆزىنى رۇسلىدى، ئىككى قولىنى گىۋاردىيە كاپىتانىنىڭ مۇرىسىگە ئاستا تەگكۈزۈپ، كۆزىنى ئۆزىمەي بىرھازا قارىدى. كاپىتاننىڭ مەردانە تەق - تۇرقى، ئۆزىگە قىزغىنلىق بىلەن ياردەم قولىنى سۇنغانلىقى بۇخېمىيەلىك قىزنى تەسىرلەندۈردى. ئارىدىكى جىمجىتلىقنى ئالدى بىلەن قىز بۇزدى. ئۇ تېخىمۇ مۇلايىم، تاتلىق بىر ئاۋاز بىلەن:

— ئوفىتسېر جانابلىرى، ئىسىم - فامىلىڭىزنى سورىسام بولامدۇ؟ — دېدى.

— گىۋاردىيە باشلىقى كاپىتان فوبۇس شاتوپىر! — دەپ جاۋاب بەردى ئوفىتسېر يىگىت قەددىنى تىك تۇتۇپ، — خىزمىتىڭىزگە تەييارمەن، چىرايلىق قىز! — رەھمەت سىزگە!

ساھىبجامال گىۋاردىيە كاپىتانى مەمنۇنىيەت بىلەن بۇرۇتنى سىلىغان پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ئاتنىڭ ئۈستىدىن سىيرىلىپ چۈشتى - دە، كۆزىنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە قارىسىنىمۇ كۆرسەتمىدى. چاقماقمۇ ئۇنىڭدەك تېز سۈرئەت بىلەن يوقالمىغان بولاتتى.

— تەڭرى گۇۋاھ بولسۇن، — دېدى گىۋاردىيە كاپىتانى كۋاسمىدونى باغلىغان تاسمىنى تېخىمۇ چىڭتىشقا بۇيرۇق قىلىپ، — بۇ قىزنى ئۆز ھىمايەمگە ئالغىنىم ئالغان!

— كاپىتان! — دېدى بىر چەۋەنداز، — نېمە قىلاي دەيسىز؟ بۇلبۇل ئۆچۈپ كەتكەن بىلەن، شەپەرەڭ يەنىلا بار.

5. «ئاۋازچىلىك...» نىڭ داۋامى

كوچا بۇرجىكىدىكى بۇۋى مەريەم ھەيكىلىنىڭ ئالدىغا يىقىلىپ ھوشىدىن كەتكەن گرىنگورى ئاستا - ئاستا ئېسىگە كەلدى. دەسلەپتە ئۆزىنى تاتلىق بىر چۈشنىڭ قوينىدا لەيلەپ يۈرگەندەك ھېس قىلدى، بۇ خىلمۇخىل خىيالىي تۇيغۇ، پەرىشتە سۈپەت بۇخېمىيەلىك قىز ۋە ئويناقلانغان تۇرىدىغان ئوغلاق بىلەن كۋاسمىدونىڭ گۈزىدەك ئېغىر مۇشتى بىرلىشىپ كەتكەن جايدەك بىلىندى. لېكىن، تاتلىق چۈش ئۇزاققا سوزۇلمىسا كېرەك، گرىنگورى ياپىلاق تاشتىن سۆڭەكنى سىر قىرىتىدىغان سوغۇقنىڭ چىقىۋاتقانلىقىنى سەزدى - دە، بىراقلا سەگەكلەشتى. «مۇزنىڭ ئۆزلىگۈ بۇ!» دېدى گرىنگورى ۋە شۇ چاغدىلا ئۆزىنىڭ يول ياقىسىدىكى يەر ئاستى ئېرىققا چۈشۈپ كەتكەنلىكىنى بىلدى. ئۇنىڭ ئورنىدىن تۇرغۇسى كەلدى، لېكىن بېشى قاتتىق قېيىپ بولالماي قالدى. ئۇنىڭدا مىدىرلىغۇدەكمۇ مادار بولمىغاچقا، يېتىۋەرمەكتىن بۆلەك ئامال تاپالمىدى. بۇرنىنى چىڭ تۇتۇۋېلىپ، يەر ئاستى ئېرىقتىن چىقىۋاتقان سېسىق پۇراققا چىداشقا مەجبۇر بولدى.

«پارتىنىڭ پاتقاقلىرى!» دېگەن ئوي گرىنگورىنىڭ كۆڭلىدىن كەچتى. لېكىن، پاتقاق بىلەن تىنىپ كەتكەن بۇ يەر ئاستى ئېرىقنىڭ ئۆزى دەم ئالىدىغان بىردىنبىر قونالغۇ ئىكەنلىكىگە كۆزى يەتكەن گرىنگورى بۇ پاتقاقنى ئەلۋەتتە ھېچ نەرسە قىلالمايتتى. پارتىنىڭ پاتقاقلىرىنىڭ مۇنداق سېسىق، مۇنداق بەتبۇي بولۇشىدا ئۇنىڭدا چوقۇم ئۇچۇشچان نىتراتلارنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئىدى. ھېچبولمىغاندا نىكولا فىلامپىل بىلەن كىمياگەرلەر مۇشۇنداق قارايتتى ...

«كىمياگەر» دېگەن سۆز بىلەن تەڭلا گرىنگورىنىڭ يادىغا

ياردەمچى ئېپىسكوپ كلاۋدې فروللو كەلدى. ئۇ بايىلا سادىر بولغان زوراۋانلىقنى ئېسىگە ئالدى. بۇخېمىيەلىك ساھىبجامال قىز ئىككى ئەرنىڭ قۇچىقىدا تېپىرلاۋاتقاندا، كۋاسمىدونىڭ قىلمىشىغا ھەمدەم بولغان يەنە بىر ئادەم بار ئىدى ئەمەسمۇ؟ گرىنگورىنىڭ كۆز ئالدىدىن ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ قاپقىدىن قار ياغىدىغان تەكەببۇر چىرايى غىل - پال ئۆتۈپ كەتكەندەك بولدى. «غەلىتە ئىشقۇ بۇ!» دەپ ئويلىدى گرىنگورى. ئۇ مۇشۇ دەلىل - ئىسپاتنى ئاساس قىلىپ تۇرۇپ، ئۆزىنىڭ پەرىزىدىكى «غايىبانە مەنزىرە»نى بارلىققا كەلتۈرۈشكە ئۇرۇندى. ھالبۇكى بۇ شۇ ئەسنادا ئۇ بىرلا سىلكىنىپ رېئاللىققا قايتتى ۋە چىداپ تۇرالماي ۋارقىراپ تاشلىدى.

— ۋاي - ۋۇي! چوكا مۇز بولۇپ كېتەمدىمەن، نېمە! يەر ئاستى ئېرىقنىڭ ئىچىدە تۇرىۋېرىشكە بولمايدىغاندەك قىلاتتى. چىپىلداپ ئېقىۋاتقان سۇ تامچىلىرى گرىنگورىنىڭ بەدىنىدىكى ھارارەتنى بىر - بىرلەپ ئېلىپ كېتىۋاتاتتى. بەدىنىنىڭ تېمپېراتۇرىسى بېرىپ - بېرىپ يەر ئاستى ئېرىقىدىكى سۇنىڭ تېمپېراتۇرىسى بىلەن ئوخشاش بولۇپ قالدى.

بۇ ئازابنىڭ ئاخىرى چىقماي تۇرۇپلا يەنە بىر ئازاب يوپۇرۇلۇپ كەلدى.

بۇ ئازابنى ئېلىپ كەلگەنلەر پارىژنىڭ كوچىلىرىدا كۈنبويى يالاڭ ئاياغ لاغايلاپ يۈرۈپ تېجىمەللىك بىلەن كۈن ئۆتكۈزىدىغان، ئىگە - چاقىسىز بولغانلىقى تۈپەيلى ياۋايىلىشىپ كەتكەن سەرگەردان شۈمتەكلەر ئىدى. مۇشۇنىڭغا ئوخشاش بالىلار بىز كىچىك چاغدا، مەكتەپتىن يانغىنىمىزنى كۆرۈپ قالسىلا بىزنى تاش ئېتىپ بوزەك قىلاتتى. ئەمدىلىكتە بۇ بىر ئوچۇم چاتاقچى بالىلار قاقاقلاپ كۈلۈپ، قالايىمقان توۋلاپ، گرىنگورى ياتقان كوچىنىڭ ئاغزىغا يۈگۈرۈپ كەلدى. ئەتراپتىكى پۇقرالارنىڭ ئۇيقۇسىغا دەخلى بولار دېگەننى ئويلاپمۇ قويمىدى.

ئۇلار نېمە ئۈچۈندۇر يوغان بىر تاغارنى سۆرىۋالغانىدى. ئۇلارنىڭ يول ماڭغانىدىكى پالاق - پۇلۇق قەدەم ئاۋازىنىڭ ئۆزىلا ئەتراپتىكىلەرنىڭ ئۇيقۇسىنى ھارام قىلاتتى. يېرىم جان بولۇپ قالغان گرىنگورى بىلىنەر - بىلىنمەس مىدىرلىدى.

— ھىنىكون داندش! ژان پىنسبورد! — دەپ ۋارقىراشتى بالىلار، — دوقمۇشتىكى تۆمۈرچى ئىسداش موبۇن ھېلىلا ئالەمدىن ئۆتتى. بىز بېرىپ بۇ قېرىنىڭ پاخال بورىسىنى ئېلىپ كېلەيلى - دە، گۈلخان ياقايلى، بۇ فلاندىرلىق ئەلچىلەرنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكىنى قارشى ئېلىش مۇراسىمى بولسۇن!

ئۇلار تاشلىغان پاخال بورا دەل گرىنگورىنىڭ ئۈستىگە چۈشتى. بالىلار ئولاش - چولاش بولۇپ گرىنگورىنىڭ يېنىغىلا كەلدى. لېكىن، ئۇلار بۇ يەردە بىر ئادەمنىڭ مىدىر - سىدىر قىلماي ياتقانلىقىغا دىققەت قىلمىدى. بىرى دەرھال بىر تۇتام پاخالنى ئېلىپ، بۇۋى مەريەم ھەيكىلىنىڭ ئالدىدىكى شامدىن ئوت تۇتاشتۇرۇپ كەلمەكچى بولدى.

«نەس باستىغۇ مېنى! — دەپ غوتۇلىدى گرىنگورى، — ئەمدى ئىسسىپ بىر يەرگە بارامدىمەن - نېمە؟»

ئەھۋال ناھايىتى خەتەرلىك ئىدى. ئوت بىلەن سۇدىن كېلىدىغان قوش زەربە ئۇنى تۈگەشتۈرمەي قويمايتتى. گرىنگورى ئېمىمەن دەپ ئانىسىنىڭ ئەمچىكىنى چىشلىگەن چاغدىكىدەك زورۇقۇپ باقتى، يەنە خۇددى يالغان پۇل ياسىغانلىقى ئۈچۈن قايناۋاتقان ياغا تاشلىنىش ئالدىدىكى جىنايەتچىدەك قېچىپ كېتىشكە تەييارلاندى. شۇ دەقىقىدە ئۇ پۇرژىنىدەك بىرلا قاڭغىپ ئۆرە بولدى. ئۈستىدىكى بورىنى بىر يانغا چۆرۈۋەتتى، ئاندىن ئۇچقانداك چىقىپ كەتتى.

— ئېھ، بۇۋى مەريەم! — دەپ چۇرقىراشتى بالىلار، — تۆمۈرچى خوجاين تىرىلىپ قالدى!

بالىلار قىيا - چىيا بىلەن قاچقىلى تۇردى. ئۇلار قورقۇپ كەتكەنىدى.

نەتىجىدە ھېلىقى پاخال بورا مۇشۇ قېتىملىق جەڭنىڭ خوجايىنى بولۇپ قالدى. دىنىي سوتچى بىللىفورت پوپ بىلەن كورروزىت مۇشۇ رايوندىكى پوپنىڭ ئىككىنچى كۈنى ئەتىگەندىلا ھېلىقى پاخال بورىنى داغدۇغا ئىچىدە تېپىپ كەلگەنلىكىنى ۋە ئۇنى ساينىت ئوپپورتىن چېركاۋىدىكى ساقلاش ئۆيىگە قويۇپ قويغانلىقىنى جەزملەشتۈردى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن تاكى 1789 - يىلىغا قەدەر، شۇ چېركاۋىدىكى مۇقەددەس بۇيۇملارنى ساقلاشقا مەسئۇل بولغۇچىلار ئاشۇ پاخال بورىنى كۆز - كۆز قىلىپ جىق پۇل تاپتى. ئادەملەر ماۋكونسىل كوچىسىدىكى بۇيۇ مەريەم 1482 - يىلى 1 - ئاينىڭ 6 - كۈنىدىن 7 - كۈنىگە ئۆتتىغان بۇ خاسىيەتلىك كېچىدە پانىي دۇنياغا روھىنى كۆرسىتىپ تۆمۈرچىنىڭ ئەرۋاھىنى قوغلىۋەتكەن، بۇنىڭ سەۋەبى ھېلىلا ئۆلگەن تۆمۈرچى ئۆزىنىڭ ئەرۋاھىنى بورىنىڭ ئىچىگە يوشۇرۇپ، داۋاملىق بىمەنە چاقچاق قىلماقچى بولغان، دەپ ئۇزاققىچە سۆزلەپ يۈرۈشتى.

6. چېقىلغان ئىدىش

گرىنگورى ھاسىراپ - ھۆمۈدەپ بىرھازا يۈگۈردى، لېكىن قېچىپ نەگە كېلىپ قالغانلىقىنى بىلەلمىدى. بىرنەچچە قېتىم يەر ئاستى ئېرىقىغا يىقىلىپ چۈشتى، كوچىنىڭ ئەگىلىدىغان يېرىدىكى بۇرجەككە بېشى تېگىپ كەتتى. كوچا يولىدىن، خالتا كوچىدىن، ئاچال ئېغىزىدىن بىرنەچچە قېتىم ئۆتتى. كۆكتات بازىرىدىكى ياپىلاق تاش يانتۇزۇلغان ئەگرى - بۈگرى كونا يولنىڭ قاق ئوتتۇرىسىدا تۇرۇپ، ئۆزىنىڭ ھاياتلىقى ئۈستىدە باش قاتۇردى. ئېسەنگىرەش ئىچىدە تۇرۇپمۇ «يول ۋە يول بىلەن مۇناسىۋەتلىك» دەپ قالتىس جايدا ئېيتىلغان بۇ لاتىنچە سۆزنىڭ ئىچكى مەنىسى ھەققىدە ئويلىنىدى، شائىر گرىنگورى

چىپىدە توختاپ قالدى. باشتا ئۆپكىسى ئاغزىغا تىقىلىپ قېلىۋاتقانداك بولدى. ئارقىدىنلا گاڭگىراپ قالدى. قولىنى پېشانىسىغا قويۇپ ئۆزى بىلەن ئۆزى سۆزلىشىپ كەتتى. «گرىنگورى ئەپەندى، راستتىنلا قاپاقباش ئىكەنسىن، — دېدى ئۇ، — سەن ھېلىقى چاتاقچى بالىلاردىن قورقۇپ قاچقىنىڭ بىلەن، ئۇلار سەندىن قورقۇپ جان — ئىمانى چىقىپ كەتتى. ساڭا شۇنى دەپ قوياي، سەن شىمال تەرەپكە قاراپ قاچقاندا، ئۇلار سانداللىرىنى سۆرىگەن پېتى جەنۇبقا قاچقاندى. بۇ يەردە پەقەت ئىككىلا ئېھتىماللىق بار: بىر بولسا بالىلار قاچقان چاغدا ئالاقزادە بولۇپ كېتىپ، كارىۋىتىڭغا ماتراس ئورنىدا ئىشلەتسەڭ بولىدىغان پاخال بورىنى ئېلىپ كېتىشنى ئۇنتۇپ قالدى. ئۇ بۇۋى مەريەم سېنىڭ مراكىل تىياتىرىنى مۇۋەپپەقىيەتلىك يېزىپ چىققانلىقىڭ ئۈچۈن ئىنئام قىلىپ بەرگەن نەرسە ئىدى؛ بىر بولسا بالىلار قېچىپ كەتمەي، بورىغا ئوت يېقىپ يانغىن پەيدا قىلدى. ئوتقا ئۆزۈڭنى قاقلاپ ئىسسىنۇپلىشنىڭ، ھۆل بولغان كىيىملىرىڭنى قۇرۇتۇۋېلىشنىڭ مۇمكىن ئىدى. مەيلى كارىۋات بولسۇن، مەيلى ئوت بولسۇن، ھەممىسى تەڭرى ساڭا ئاتا قىلغان سوۋغات بولالايتتى. ماۋكونسىل كوچىسىدىكى مېھرىبان بۇۋى مەريەمنىڭ مۇشۇ سەۋەبلەرگە كۈرە ئىسداش موبوننى ئۇ دۇنياغا ماڭدۇرۇۋەتكەنلىكى ئېھتىمالغا يېقىن ئىدى. سەن بىغەرەزلىك قىلىپ خۇددى پىكارىلىقلار فىرانسۇزلاردىن خۇدۇكسىرىگەندەك ئۆلەر — تىرىلىشىڭگە باقماي بەدەر تىكۋەتتىڭ، بۇرۇن ئىنتىزار بولۇپ ئىزدىگەن نەرسىنى قاراپ تۇرۇپلا تاشلىۋەتتىڭ. سەن راستتىنلا ئۆتۈپ كەتكەن كالۋا!»

ئۇ قايرىلىپلا كەينىگە ياندى، بىر ياقىتىن قايسى تەرەپكە مېڭىۋاتقانلىقىنى پەملىدى، يەنە بىر ياقىتىن ئىككى قۇلىقىنى دىڭ قىلىپ ئەتراپىغا قۇلاق سالدى. تۇمشۇقىنى سوزۇپ پۇراپ باقتى. ئۆزىگە بەخت — سائادەت ئېلىپ كېلىدىغان ھېلىقى بورىنى تېپىش ئۈچۈن قىلمىغان چارىسى قالمايدى. لېكىن،

بۇلارنىڭ ھەممىسى بىھۆدە ئىش ئىدى. كۆز ئالدىدا قاتار مىنگىشىپ كەتكەن ئۆي، ئىتنىڭ چىشىدەك ئېگىز - پەس، چوڭ - كىچىك كوچىدىن بۆلەك ھېچ نەرسە يوق ئىدى. ئۇ راستتىنلا بىرنەرسىگە پېتىپ قالغاندەك، يا ئالدىغا، يا كەينىگە ماڭالمىدى. بۇ تار كوچىلار تورنېل ① بىناسىدىكى سىرلىق ئوردىدىنمۇ مۇرەككەپ ئىدى. ئۇ سەۋر قاچىسى توشۇپ، ئۆزىنىڭ مەغلۇپ بولغانلىقىنى جاكارلاشقا مەجبۇر بولدى.

— لەنەتگەردى كوچىلار! سەنلەرنى قارغىش تەڭگۈر ئىبلىس قولىدىكى تۆمۈر ئارنىڭ ئۆزىدەكلا ياساپتىكەنغۇ!

بۇ بىر ۋارقىراش بىلەن ئۇنىڭدىكى جىددىيلىك پەسكويغا چۈشكەندەك بولدى. شۇ ئەسنادا ئۈچەيدەك ئۇزۇن بۇ كوچىنىڭ يەنە بىر بېشىدىن ئەتراپىنى قىزىللىق بىلەن پۈركىگەن ئوتنىڭ يورۇقى كۆرۈندى. گرىنگورغا يېڭىباشتىن جان كىردى.

«تەڭرىگە تەشەككۈر! يولنىڭ بويىدا كۆيۈۋاتقان مېنىڭ بورام بولمىسۇن يەنە! — ئۇ ئۆزىنى كېچىدە يولدىن ئېزىپ قالغان ماتروستقا ئوخشىتىپ، تولىمۇ ئىخلاسمەن ئاۋازدا قوشۇپ قويدى، — بۇۋى مەريەمنىڭ ئىلاھىي نۇرىغا مىڭ قەتلە ھەشقاللا!»

ئۇ بۇۋى مەريەمگە يۈزلىنىپ دۇئا قىلىدىمۇ ياكى ھېلىقى بورغا يۈزلىنىپ دۇئا قىلىدىمۇ، بۇنىسى بىزگە نامەلۇم. لېكىن، ئۇ قىڭغىر - قىيسىق، پاتقاق بىلەن تولۇپ كەتكەن، ئەگرى - بۈگرى ئۇزۇن كوچىدا ھېچقانچە ماڭار - ماڭمايلا غەلىتە بىر ئىشقا دۇچ كەلدى. قارىغاندا، بۇ ئۇزۇن كوچا ئىنس - جىن ئاياغ باسمايدىغان كوچىلاردىن ئەمەستەك قىلاتتى. يول بويى ئېنىق سۈپەتلىگىلى، تۈزۈكرەك ئىلغا قىلغىلىمۇ بولمايدىغان ئاللىقانداق بىرنېمىلەر كوچىنىڭ بېشىدىكى ئوتنىڭ يورۇقىغا قاراپ مىدىرلاۋاتقاندەك ئىدى. بۇ نېمىلەر خۇددى يېرىم كېچىدە يۇمران ئوت - چۆپلەرنىڭ ئۈستىدىن ئاتلاپ ئۆتۈپ، يىراقتىكى

① تورنېل — پارىژدىكى يەنە بىر پادىشاھلىق ئوردا.

پادىچى ياققان گۈلخان تەرەپكە ئېرىنچەكلىك بىلەن ئۆمىلەۋاتقان قوڭغۇزغا ئوخشايتتى.

ھەرقانداق نەرسىدىمۇ يانچۇقىدا تىيىننىڭ تايىنى يوق نامرات ئادەمىكىدەك تەۋەككۈلچىلىككە باي روھ بولمايتتى. گرىنگورى ھەدەپ مېڭىۋەردى ۋە ھايال ئۆتمەيلا ھۇرۇنلۇقىدىن ھەممىسىنىڭ كەينىدە قالغان ئۆلۈمتۈك قۇرتنىڭ يېنىغا كەلدى. ئۇ يەنە ئازراق يېقىنلاپ، ئۇنىڭ پۇتى ئاكار بىچارە بىر ئادەم ئىكەنلىكىنى بىلدى. بۇ ئادەم ئىككى قولىلاپ يەرگە تايىنىپ، بىر ئۆرە، بىر پەس بولۇپ تاقلاپ مېڭىۋاتاتتى. شۇ تۇرقىدا ئۇ يارىدار بولۇپ، پەقەت ئالدى ئىككى پۇتلا قالغان ئۆمۈچۈكنىڭ ئۆزىگىلا ئوخشاپ قالغانىدى. گرىنگورى بۇ ئادەم يۈزلۈك ئۆمۈچۈكنىڭ يېنىدىن ئۆتۈۋاتقاندا، ئادەم يۈزلۈك ئۆمۈچۈك لىكىدە بېشىنى كۆتۈرۈپ قالدى.

— رەھىم قىلىپ، ئاتىغىنىڭلارنى بېرىڭلار! بېگىم، ئاتىغى - ئىڭلارنى بېرىڭ! — دېدى ئۇ تولىمۇ ئېچىنچىلىق ئاۋاز بىلەن.
— يوقال كۆزۈمدىن! سېنىڭ نېمە دەۋاتقىنىڭنى بىلسەم، سەن بىلەن بىللە ئىلىسقا يەم بولغان بولاتتىم! — دېدى گرىنگورى قايناپ.

ئۇ قەدىمىنى توختاتماي مېڭىۋەردى.

ئۇ بىر توكۇر ئادەمنى قوغلاپ يەتتى - دە، ئۇنىڭغا يېقىن كېلىپ ئۈستىبېشىغا زەن سېلىپ قارىدى. شۇ چاغدىلا بۇ ئادەمنىڭ بىر پۇتى ئاقساق، بىر قولىنىڭ يوق ئىكەنلىكىنى بىلدى. قولىدىكى ھاسا بىلەن بىر پۇتغا باغلانغان ياغاچ پۇت بۇ ئادەمنى تامچىلار ئىشلىتىدىغان تاختىپەرگە ئوخشىتىپ قويغانىدى. نەپىس كىلاسسىك ئوخشىتىشنى بەك بىلىدىغان گرىنگورى ئۇنى ۋولكان ① نىڭ ئۈچ پۇتلۇق ھەرىكەتچان جازىسىغا قىياس قىلىپ ئۆلگۈردى.

① ۋولكان — يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى ئوت ئىلاھى شۇنداقلا مېتال تاۋلاش ئىلاھى، چىرايى ئىنتايىن سەت دەپ تەسۋىرلىنىدۇ.

توكۇر ئادەم يېقىن كېلىپ گرىنگورىغا سالام بەردى، ئاندىن
ئۇنىڭ قۇلىقىغا:

— جاناب، بولكا ئالغۇدەك پۇل بەرگەن بولسىڭىز! — دەپ
توۋلىدى.

— ئۇ ماڭا گەپ قىلىۋاتامدۇ! نېمانداق چۈشەنگىلى
بولمايدىغان تىل بولدى بۇ؟ ئەگەر ئۆزى چۈشەنگەن بولسا،
چوقۇم مەندىن تەلەيلىك، — دېدى گرىنگورى.

ئۇشتۇمتۇتلا ئۇنىڭ خىيالغا بىر ئىش كېلىپ، پېشانىسىغا
پاققىدە بىرنى ئۇردى. «ئۇلاردىن سوراپ باقايچۇ، — دەپ ئويلىدى
ئۇ، — ئۇلار بۈگۈن ئەتىگەندە دېيىشكەن «ئەسمېرالدا» دېگەن
سۆزنىڭ مەنىسى نېمە بولغىدى؟»

گرىنگورى تېزىرەك مېڭىشقا تەمشەلدى، لېكىن قانداقتۇر بىر
نەرسە يەنە بىر قېتىم يولىنى توسقانداك بولدى. بۇ «سولتەك»،
ئېنىقراقى بۇ «ئادەم» چاڭگا ساقال، چىرايى يەھۇدىيلارنىڭكىگە
ئوخشاپ كېتىدىغان پاكىنەك ئەمما بولۇپ چىقتى.

ئۇ قولىدىكى تاياق بىلەن يەرگە توكۇلدىتىپ ئۇرۇپ،
تىمىسقىلىغان ھالدا قەدەم تاشلايتتى. ئالدىدا يول باشلاپ
ماڭىدىغان بىر ئىت بار ئىدى. ئۇ ئادەم ۋېنگىرلاردىكى دىمقىدا
سۆزلەيدىغان ئادەت بويىچە گرىنگورىغا ئىلتىجا قىلغىلى تۇردى:

— رەھىم قىلىپ ئاتىغىنىڭىزنى بەرگەن بولسىڭىز!

— ئەمدى قاملاشتى، — دېدى گرىنگورى، — نېمىلا
بولسۇن، خىرىستىيانلارنىڭ تىلىدا سۆزلەيدىغاندىن بىرى
چىقتى! مەندە خەير — ساخاۋەت بېرىشكە ئامراق قىياپەت بولۇشى
كېرەك ئىدى. لېكىن، يېنىمدا يارماقنىڭ پۇچۇقىمۇ يوق،
بۇرادەر، — ئۇ مۇشۇ گەپنى دەۋىتىپ ئەمما ئادەم تەرەپكە
قايرىلدى، — ئۆتكەن ھەپتە ئەڭ ئاخىرقى كۆڭلىكىمنى
سېتىۋەتتىم. ناۋادا سىلەر پەقەت سىسېرو^① نىڭ تىلىنىلا
بىلىدىغانلاردىن بولساڭلار، شۇنى يەنە بىر قېتىم سەمىڭلارغا

① سىسېرو (مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 106 — 43 - يىللار) — قەدىمكى رىمدىكى
سىياسىيون، ئاتىق، سىسېرونىڭ تىلى دېگەن سۆز بۇ يەردە لاتىن تىلىنى كۆزدە
تۇتىدۇ.

سېلىپ قويماي، مەن ئۆتكەن ھەپتىدە ئەڭ ئاخىرقى كۆڭلىكىمنى
سېتىپ خەجلىدىم!

گرىنگورى گېپىنى تۈگەتتى - دە، كەينىگە بۇرۇلۇپلا يولغا
چۈشتى. لېكىن، ھېلىقى ئەمامۇ ئۇنىڭ بىلەن تەڭلا قەدەملىرىنى
ئىتتىكىلەتتى. پۇتى ئاكار، بىلىكى يوق ئىككى مېيىپمۇ
ھاسسىنى توكۇلدىتىپ، ياغاچ پۇتىنى سۆرەپ ئۇنىڭغا ئەگەشتى.
ئۈچ تىلەمچى مۇشۇ ھالەتتە بىچارە گرىنگورىنى تاپ باستۇرۇپ
قوغلاپ، ئۇنىڭدىن خەير - سەدىقە تەلەپ قىلىپ توختىمىدى.
— رەھىم قىلىپ، ئاتىغىنىڭىزنى بەرگەن بولسىڭىز! —
دېدى ئەما ئاۋازىنى سوزۇپ.

— ئىچىڭىز ئاغرىسۇن! — دېدى توكۇر ئادەم.
— بىر پارچە بولكا بېرىڭ! — دېدى بىلىكى يوق بىرى
خورسىنىپ.

— ئاھ! بابىتا ①! — دەپ توۋلىۋەتتى گرىنگورى قۇلىقىنى
ئېتىۋېلىپ.

گرىنگورى يۈگۈردى. ئەما، توكۇر، بىر بىلىكى يوق
ئۈچەيلەنمۇ ئۇنىڭدىن قېلىشمىدى.

گرىنگورى يۈگۈرە - يۈگۈرە يەنە بىر كوچىغا كىردى. ئۇنىڭ
ئەتراپىدا بىردىنلا ئەما، توكۇر، بىلىكى يوق، يەكچەشمە، ماخاۋ
كېسەللىكىگە گىرىپتار بولغان ئادەملەر بارغانسېرى كۆپەيدى.
ئۇلار يېقىنلا جايدىكى ئۆيلەردىن، خالتا كوچىلاردىن، گەمىلەردىن
بىر - بىرلەپ چىقىشقا باشلىدى. ئۇلار ۋارقىرايتتى،
ھۆركىرەيتتى، توۋلايتتى، يىقىلىپ، مۇدۇرۇپ، بىر - بىرىگە
سوقۇلۇپ دېگۈدەك چىراغ يېنىپ تۇرغان يەرگە ئېتىلاتتى،
يامغۇردا قالغان قۇرتلاردەك پاتقاق ئىچىدىن ئۆمىلەپ چىقاتتى.

گرىنگورى ھېلىقى ئۈچ نەپەر مېيىپ ئادەمدىن ھەرگىز
قۇتۇلالىمىدى. ئاقىۋەتنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى مۆلچەرلەش

① بابىتا — بۇ ھەر خىل تىلدا سۆزلىشىدىغان ئادەملەر يىغىلىپ قالغان جاي
نامى.

تەس ئىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا قالغان گرىنگورى تەشۋىش ئىچىدە قالدى. ئۇ توكۇر ئادەملەردىن ئەگىپ ئۆتتى، پۇتى يوق ئادەملەردىن ئاتلاپ ئۆتتى، شۇنداقتىمۇ تېخىمۇ كۆپ توكۇرلارنىڭ قورشاشىغا چۈشۈپ قالدى. شۇ تاپتا ئۇ بەئەينى يوشۇرۇن خادا تاشلارنىڭ ئىچىگە قاپسىلىپ قېلىپ، بىر قەدەممۇ ماڭالمىۋاتقان ئەنگىلىيەلىك كاپىتاننىڭ ئۆزى ئىدى.

ئۇ دەرھال كەينىگە قايتىش نىيىتىگە كەلدى، لېكىن كېچىككەندى. ھېلىقى ئادەملەر ئۇنىڭ چېكىنىش يولىنى قامال قىلىۋالغانىدى. ئۈچ نەپەر تىلەمچى كانىدەك چاپلىشىپ كېلىۋاتقان بولغاچقا، گرىنگورىغا داۋاملىق ئالدىغا ماڭماقتىن باشقا يول يوق ئىدى. گرىنگورىنىڭ ئوي - پىكرى قالايىمقانلاشتى، كۆڭلىدە ئەنسىزلىك پەيدا بولدى. بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭغا چۈش كۆرۈۋاتقاندەك بىلىندى.

گرىنگورى شاپشلاپ مېڭىۋېرىپ كوچىنىڭ تۈگەيدىغان يېرىگە كەلدى. بۇ يەر كەڭ كەتكەن مەيدان بولۇپ، ئۇ يەر - بۇ يەرگە يېقىلغان چىراغلارنىڭ سۇس نۇرى يېرىم كېچىدىكى يېپىلىپ كېلىۋاتقان تۇمان ئىچىدە ئاجىز جىمىرلايتتى. گرىنگورى مەيداندىن چىقىپ كېتىشكە تەمىشلىپ، قەدىمىنى تېزلەتتى ۋە تاپ باستۇرۇپ كېلىۋاتقان ئۈچ نەپەر مېيىپنى تاشلىۋەتمەكچى بولدى.

— نەگە قاچىسەن؟ — پۇت - قولى ناكار ھېلىقى توكۇر بىرلا ۋارقىراپ قولىدىكى ھاسىسىنى نەلەرگىدۇر چۆرۈۋەتتى - دە، خۇددى يەل تاپان ئادەملەردەكلا يۈگۈرۈپ كەلدى. ئۇنى پارىژ كوچىلىرىدا ئاز ئۇچرايدىغان يەل تاپان دېيىشكە بولاتتى.

دەل شۇ ئەسنادا ھېلىقى بىر پۇتى يوق تىلەمچى شارىتىدە ئۆرە بولۇپ، قولىدىكى خۇمرىنى گرىنگورىنىڭ بېشىغا كىلدۈرۈپ قويدى. ئويلىمىغان يەردىن ئەمما تىلەمچى چوغدەك يېنىپ تۇرغان ئىككى كۆزىنى يوغان ئېچىپ گرىنگورىغا يەۋېتىدىغاندەك چەكچىيىپ قارىدى.

— نەگە كېلىپ قالدىم؟ — دەپ توۋلاپ سالىدى قورقۇپ كەتكەن شائىر.

— مراكىل رايونى ①! — دېدى تۆتىنچى بىرى گەپكە قوشۇق سېلىپ.

— قىزىق ئىش، — دېدى گىرىنگورى، — مەن ئەمالارنىڭ ئالىيىۋاتقانلىقىنى، ئاقساقاللارنىڭ يۈگۈرەۋاتقانلىقىنى كۆرۈۋاتىمەن. ئۇنداقتا تەڭرى نەدە قالدى؟ جاۋاب ئورنىدا ئادەمنى يىرگەندۈرىدىغان كۈلكە ئاۋازى ئاڭلاندى.

بىچارە شائىر ئەنسىزلىك ئىچىدە ئەتراپىغا كۆز يۈگۈرتتى. ئۇ ھەقىقەتەنمۇ ۋەھىمە قاپلىغان مراكىل رايونىغا كېلىپ قالغانىدى. دۇرۇس ئادەملەر ئەزلەدىن تارتىپ مۇنداق ۋاقىتتا بۇ يەرگە ئاياغ بېسىشقا جۈرئەت قىلالمايتتى. بۇ شۇنداق بىر سىرلىق چەمبىرەك ئىدىكى، چاتىلىپ سوتخانىسىنىڭ ئەمەلدارلىرى ياكى گۈبېرئاتور مەھكىمىسىنىڭ كاتىب باشلىرى قاراملىق قىلىپ بۇ يەرگە كېلىپلا قالدىغان بولسا، چوقۇم ئىز - دېرەكسىز غايىب بولۇپ كېتەتتى. بۇ يەر ئوغرى - قاراقچىلارنىڭ ئۇۋىسى، پارىژنىڭ يۈزىگە چۈشكەن بەتبەشىرە جاراھەت ئىدى. بۇ يەر جىنايەتنىڭ، تىلەمچى - دىۋانلەرنىڭ، سەرگەردانلارنىڭ يەر ئاستى ئېرىقى ئىدى. ھەرقايسى چوڭ شەھەرلەرنىڭ چوڭ - كىچىك كوچىلىرىدىكى يەر - جاھاننى بىقسىتىۋېتىدىغان مەينەت سۇلار ھەر كۈنى مۇشۇ يەردىن ئېقىپ، كەچ بولغاندا يەنە مۇشۇ يەرگە ئېقىپ كېلەتتى. بۇ يەر ناھايىتى چوڭ ھەرە كۆنىكى ئىدى، ھەر كۈنى ئاخشىمى جەمئىيەتتىكى رەڭگارەڭ ئەرەك

① مراكىل رايونى — شۇ چاغدىكى پارىژنىڭ بىر رايونى، زور تۈركۈمدىكى تىلەمچىلەر، تېجىمەلەر، سەرگەردانلار مۇشۇ رايونغا مەركەزلەشكەن. ئۇلار مېيىپ - مەجرۇھ قىياپىتىدە ياسىنىپ تىلەمچىلىك قىلىپ ياكى ئوغرىلىق قىلىپ كۈن ئۆتكۈزگەن، قايتىپ كەلگەندە نورمال ئادەمگە ئايلانغان. بۇ «مۇقەددەس ئەرۋاھنىڭ كارامىتى» دېگەن سۆزدىن كەلگەچكە، مراكىل رايونى دەپ ئاتالغان.

ھەر بىلەر ھەددىدىن زىيادە مەينەت نەرسىلەرنى ئۆشنىسىگە ئارتىپ مۇشۇ يەرگە كېلەتتى. بۇ يەر يالغان كېسەللىكلەرنى ياسايدىغان دوختۇرخانا ئىدى. بۇخېمىيەلىكلەر، راھىبلىقنى تاشلىغان موناخ - راھىبلار، چۈشكۈنلەشكەن ئالىم - ئۆلىمالار، دۆلەت تەۋەلىكى ئوخشاش بولمىغان بۇزۇقلار؛ ئىسپانلار، ئىتالىيانلار، گېرمانلار، دىنى ئوخشاش بولمىغان ھەر خىل داشقاللار: يەھۇدىي دىنى، خرىستىيان دىنى ۋە ئىسلام دىنىنىڭ مۇرىتلىرى، بۇتقا باش ئۇرىدىغانلار مۇشۇ يەردە پاناھلىناتتى. ئۇلار كۈندۈزى ھەممە يېرىنى يىرىڭلىق چىيقان بىلەن تولدۇرۇپ تىلەمچىلىك قىلغىلى چىقاتتى، گۈگۈم چۈشكەندە شارەتتە ئۆزگىرىپ ئوغرى - قاراقچى بولاتتى. يىغىپ ئېيتقاندا، بۇ يەر چوڭ ھەجىملىك ھۆسن تۈزەيدىغان گىرىمخانا ئىدى. شۇ دەۋردىكى پارىژ كوچىلىرىدىن ئۆتىدىغان ئوغرىلار، پاهىشلىرى ۋە قاتىللاردىن تەشكىللەنگەن مەڭگۈلۈك كومپىدىيەنىڭ رول ئالغۇچىلىرى ئۆزلىرىگە مۇشۇ يەردە گىرىم قىلاتتى، «ئويۇن» تۈگىگەندىن كېيىن گىرىملىرىنى مۇشۇ يەردە بۇياتتى.

بۇ تولىمۇ كەڭرى، لېكىن تولىمۇ رەتسىز مەيدان بولۇپ، ئۇنىڭ ئوبدانراق تۈزلەنمىگەنلىكى ياكى ئۈستىگە بىرنەرسە ياتقۇزۇلمىغانلىقى كۆزگە چېلىقىپلا تۇراتتى. شۇ چاغدىكى پارىژنىڭ ھەممە مەيدانلىرىغا ئوخشاش ئۆتتۈر كەلگەن يەرگە گۈلخان يېقىلاتتى. گۈلخاننىڭ چۆرىسىگە ئولاشقان تەندۈرۈس بولمىغان غەلىتە شەكىلدىكى ئادەملەر ئۇياندىن - بۇيانغا ماڭاتتى، تىنىم تاپماي غەلۋە - غوۋغا قىلاتتى. قۇلاققا مۇشت بىلەن ئۇرغاندەك ئاڭلىنىدىغان كۈلكە، كىچىك بالىلارنىڭ يىغىسى ۋە ئاياللارنىڭ غەيۋەت قىلىۋاتقان گەپ - سۆزلىرى ئاڭلىناتتى. بۇ ئادەملەرنىڭ كالىسى ۋە بىلەكلىرى كۈچلۈك ئوت يورۇقىدا يەرگە ئاجايىپ - غارايىپ سايە تاشلايتتى. ئوتنىڭ يورۇقى بەزىدە يەر ئۈستىدە ئۇياندىن - بۇيانغا سىلكىنەتتى، تەۋرىنەتتى، ئۇنىڭ ئىچىگە غەلىتە شەكىلدىكى كۆرۈمىسىز ئالۋۇن

ئارىلاشقاندەك بولاتتى. ئادەمگە ئوخشايدىغان بىرەر ئىت ياكى ئىتقا ئوخشايدىغان بىرەر ئادەم ئارىلىققا قىستۇرۇلۇپ ئۆتۈپ قالاتتى. ئادەم بىلەن شەيئىلەرنىڭ چەك - چېگرىسى بۇ يەردە بەجا يېرىكى ئالۋاستىلار ئوردىسىدىكىدەك توپ يىلتىزىدىن يوقىلاتتى. ئەر - ئاياللارنىڭ، ھايۋانلارنىڭ، ياش بىلەن جىنسىنىڭ، ساغلام ئادەم بىلەن كېسەل ئادەمنىڭ پەرقى يوقتەك ھالەت شەكىللەنەتتى. ھەممە نەرسە ئۆزئارا ئارىلىشىپ، ئۈست - ئۈستىگە دەستىلىنىپ، ئەبجەش بىر نەرسە بولۇپ قالاتتى. بۇ يەردىكى ئادەملەرنى بىر - بىرىدىن ئايرىۋالغىلى بولمايتتى، ئۇلارنىڭ ھەممىسىدىن مۇشۇ مۇكەممەل توپنىڭ ھەرقانداق ئالاھىدىلىكىنى تاپقىلى بولاتتى.

گرىنگورى لىپىلداپ يېنىۋاتقان ئوتنىڭ يورۇقىدا بۇ غايەت زور مەيداننىڭ ئەتراپى پۈتۈنلەي دېگۈدەك ئەبجەقى چىقىپ كەتكەن كونا ئۆيلەر بىلەن تولۇپ كەتكەنلىكىنى ئېنىق كۆردى. بۇ ئۆيلەرنىڭ ئالدى تېمى مايماق كېتىپ يېرىلغان، ئۆتمىتۈشۈك بولۇپ كەتكەنىدى. ھەممە ئۆيلەرنىڭ بىر - ئىككى دېرىزىسىدىن غۇۋا چىراغ يورۇقى چىقىپ تۇراتتى. قاراڭغۇلۇق بىلەن چۈمكەلگەن بۇ ئۆيلەر باشلىرىنى بىر يەرگە قىلىپ قاتار تۇرغان، قاشلىرىنى يىمىرىپ، كۆزلىرىنى چىمچىقلىتىپ جىن - ئالۋاستىلارنىڭ ئۈسسۈلىنى كۆرۈۋاتقان قېرى مومايلارغا ئوخشايتتى.

بۇ يېپيېڭى بىر دۇنيا، بۇ دۇنيادىكى ھەممىلا نەرسە شۇنچىكى ناتونۇش، ئەزەلدىن ئاڭلاپ باقمىغان نەرسىلەر، ئۇلار شۇنچىكى بەتبەشەرە، تېتىقسىز، بىمەنە، ئاجايىپ - غارايىپ ئىدى.

گرىنگورى قورقۇشقا باشلىدى. ئۈچ تىلەمچى خۇددى ئۈچ ئامبۇرغا ئوخشاش ئۇنى چىڭ قىسىۋالغانىدى. ئەتراپىدىكى ئادەملەر ئۇياندىن - بۇيانغا يۆتكىلەتتى، ھۆركىرەپ توۋلايتتى، قولاقنى پاك قىلىۋەتكۈدەك چىرقىرايتتى. نەس باسقان گرىنگورى

ئۆزىنى ئوڭلاپ، بۈگۈن شەنبە كۈنى ① ئىكەنلىكى ياكى ئەمەسلىكىنى ئويلاپ باقماقچى بولدى. لېكىن، ئۇنىڭ بۇ ئۇرۇنۇشلىرىنىڭ ھەممىسى ئەخمىقانە ئىش ئىدى. ئۇنىڭ خاتىرىسى بىلەن ئوي - پىكىرى ئاللىقاچان ئۈزۈلگەنىدى. ئۇ ئەتراپىدىكى ھەممە نەرسىدىن دەرگۇمان بولدى، كۆرۈۋاتقانلىرى بىلەن ھېس قىلغانلىرى ئارىسىدا تېڭىرقىدى، ئۆز - ئۆزىگە «ئەگەر مەن راستتىنلا مەۋجۇت بولسام، مەن كۆرۈۋاتقان ئىشلار مەۋجۇت ئەمەس؟ ئەگەر بۇلارنىڭ ھەممىسى مەۋجۇت بولمىغان بولسا، مەن مەۋجۇتمۇ؟» دېگەن قىيىن سوئالنى قويدى.

قىيا - چىيا قىلىۋاتقان توپ ئىچىدىن سۈزۈك بىر ئاۋاز ئاڭلاندى:

— ئۇنى شاھىنشاھنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىڭلار !
«كېرەملىك بۇۋى مەريەم، سەن ھەممىگە قادىرسەن ! —
گرىنگورى ئىچىدە پىچىرلىدى، — بۇ يەرنىڭ شاھىنشاھى بىرەر سەركە بولۇپ يۈرمىسۇن يەنە !»
— شاھىنشاھ بىلەن كۆرۈشەيلى، شاھىنشاھ بىلەن ! —
دېيىشتى ئالامان.

ئۇلار گرىنگورىنى سۆرەپلا ئېلىپ ماڭدى، دېمىسمۇ ئۇنى ھەرقانداق ئادەمنىڭ سۆرەپ مېڭىشىغا ھەددى بار ئىدى. لېكىن، ئۈچ نەپەر تىلەمچى گرىنگورىنى مەھكەم تۇتۇۋالغان، ئۇلار ئادەملەرنى ئىككى تەرەپكە ئىتتىرىپ ۋارقىرىدى:

— ئۇنى بىز تۇتۇپ كەلگەن !

شائىرنىڭ ئۆچىسىدىكى كونىراپ كىيگۈچىلىكى قالمىغان كۆڭلەك مۇشۇنداق ئۇياق - بۇياققا تارتقۇچلاش نەتىجىسىدە يىرتىلىپ پارە - پارە بولۇپ كەتكەنىدى.

قورقۇنچلۇق مەيداندىن ئۆتۈپ كېتىۋاتقاندا، گرىنگورىنىڭ قېيىۋاتقان بېشى ئوڭلىنىپ قالغاندەك بولدى. بىرنەچچە قەدەم

① غەرب دۇنياسىدىكى رىۋايەتلەردە جىن - ئالۋاستىلار ھەپتىنىڭ 6 - كۈنى كەچتە ئارام كۈنىنى خاتىرىلەيدۇ دېيىلىدۇ.

ماڭار - ماڭمايلا ئۆزىدىكى ھەقىقىي سېزىمى ئەسلىگە كەلدى، ئەتراپىدىكى مۇھىتقا كۆنۈپ قالىدىغان ھالغا يەتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ جەھەننەمگە سەپەر قىلىدىغان يولدا ئەمەس، بەلكى رېئال دۇنيانىڭ پاتقاقلىرىدا كېتىپ بارغانلىقىنى؛ دەرەختكى دىۋە - پەرىلەرنىڭ دۆشكەلىشى بىلەن ئەمەس، بەلكى بىر ئوچۇم ئوغرى، قاراقچىلارنىڭ ئىتتىرىشى بىلەن مېڭىۋاتقانلىقىنى؛ شۇ تاپتا ئازاب - ئوقۇبەتكە دۇچار بولۇۋاتقىنى ئۆزىنىڭ روھى ئەمەس، بەلكى ھەقىقىي جىسمانىي ھاياتى ئىكەنلىكىنى بىلدى. ئۇ كۆز ئالدىدىكى بۇ قورقۇنچلۇق مەنزىرىنى تېخىمۇ يېقىندىن، تېخىمۇ سوغۇققانلىق بىلەن كۆزىتىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولدى. ئۇ مانا مۇشۇنداق بىر كىچىك قاۋاقخانغا يېقىلغانىدى.

مىراكىل رايونىنى راستتىنلا قاۋاقخانا دېيىشكە بولاتتى. لېكىن، ئۇ ھېلىقى ئوغرى - قاراقچىلارنىڭ تۆۋەن دەرىجىلىك قاۋاقخانىسى ئىدى. بۇ يەردىكى مەيىنىڭ رەڭگى ئادەمنىڭ كۆڭلىنى ئاينىتىدىغان قاندەك توق قىزىل ئىدى.

جۇلدۇر كېپەن ئادەملەر گرىنگورىنى يالاپ مېڭىپ كۆزلىگەن نىشانغا كەلگەن چاغدا، كۆز ئالدىدا ئايان بولۇۋاتقىنى ئۇنى شېئىرىي تۇيغۇغا قايتۇرۇپ كېلىدىغان مەنزىرىگە ئوخشىمايدىغانلا بىرنەرسە بولۇپ چىقتى، ئەكسىچە گرىنگورى تۈرمىگە يېتىپ كەلگەندەكلا بولدى. بۇ يەر دەل شېئىرىي تۇيغۇغا كەمبەغەل، ياۋۇزلۇق يامراپ تۇرغان رېئال دۇنيا ئىدى. ئەگەر بۇ ئىش 15 - ئەسىردە يۈز بەرمىگەن بولسا، بىزنىڭ گرىنگورىنى مېكىلانچېلو ① دەۋرىدىن بىراقلا كاللوت ② دەۋرىگە موللاق ئاتتى دېيىشىمىزگە توغرا كېلەتتى.

غايتە زور بىر پارچە دۈگىلەك ياپىلاق تاشنىڭ ئۈستىدە گۈرۈلدەپ ئوت كۆيۈۋاتاتتى. ئوتنىڭ قىپقىزىل يالقۇنى تېخىچە

① مېكىلانچېلو (1475 — 1564) — ئىتالىيەلىك ھەيكەلتراش، رەسسام ۋە شائىر.

② كاللوت (1592 — 1635) — فىرانسىيەلىك رەسسام، ھەيكەلتراش.

بىرنەرسە قاچىلانمىغان تۆمۈر داڭقاندىن يۇقىرىغا قاراپ ئېتىلاتتى. تۆمۈر داڭقاننىڭ چۆرىسىگە بىرنەچچە سۇنۇق شىرە ئوڭدا - دۈمدە تىزىپ قويۇلغانىدى. شىرەنى تىزغان ئادەملەر ئەقەللىسى گېئومېتىرىيەدىكى ئاددىي ساۋاتتىنمۇ خەۋەرسىز بولسا كېرەك، شۇڭا شىرەلەرنى بەكمۇ قالايمىقان تىزغانىدى. ئۇلار ھېچبولمىغاندا شىرەلەرنىڭ بىر - بىرى بىلەن چاپلىشىدىغان بۇرجىكىنى مۇنداق سەت ئورۇنلاشتۇرمىغان بولسا ياخشى بولاتتى. شىرەدىكى ئۈزۈم ھارىقى بىلەن ئارپا ھارىقى قاچىلانغان بىرنەچچە بوتۇلكا ئوتنىڭ يورۇقىدا پارقرايتتى. شىرەنىڭ يېنىغا ئولشىۋالغان ئادەملەر ئوتقا ئۇزاق قاقلاڭغىنى ئۈچۈنمۇ ياكى ھاراقنىڭ كەيپىدىنمۇ ئەيتاۋۇر، ئۇلارنىڭ يۈزى ئوتقاشتەك قىزارغانىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى كالانىپاي بىر ئەر سېمىزلىكىدىن ئۆزىنى يىغىشتۇرالمىي قالغان بىر پايەشە ئايالىنى قۇچاقلاپ، ئاغزى قۇلىقىغا يەتكۈدەك كۈلمەكتە ئىدى. قارا گەپ بويىچە سۆزلىگەندە «يالىغان ئەسكەر» دەپ ئاتىلىدىغان بىرى ئىسقىرتقان ھالدا يالىغان جاراھەت ئۈستىدىكى بىنىتلارنى يېشىپ، ئەتىگەندىن باشلاپلا چەمبەرچاس باغلىۋەتكەن ساغلام تىزىنى ھەرىكەتلەندۈرمەكتە ئىدى. ئۇنىڭ كەينىدە تۇرغان بىر يالىغان ئاغرىق ئەتە قاق سەھەردە ئۆزىنىڭ يالىغاندىن زەخمىلەنگەن پۇتىغا سۈرتۈش ئۈچۈن، كالا مېيى بىلەن كالا قېنىنى ھەدەپ ئارىلاشتۇرۇۋاتاتتى. نېرىراقتىكى ئىككى شىرەنىڭ يېنىدا، تاۋاپچىلارنىڭ كىيىمىنى كىيىۋالغان يالىغان تاۋاپچى «مۇقەددەس ئايال پادىشاھ»نىڭ نادامەت ناخشىسىنى ئېيتماقتا ئىدى. يەنە بىر يەردە ياش بىر تىلەمچى ياشانغان بىرىدىن تۇتقاقلىق كېسەللىكىنى دوراشنى ئۆگەنمەكتە ئىدى. ياشانغان تىلەمچى ئۇنىڭغا سوپۇن پارچىسىنى ئاغزىغا سېلىۋېلىپ، ئۇنىڭدىن قانداق قىلغاندا ماغزاپ چىقارغىلى بولىدىغانلىقىنى ئۆگىنىۋاتاتتى. ئۇنىڭ قېشىدىكى يالىغاندىن سۇلۇق ئىششىق بولۇۋالغان بىمار «گىرىمنى يۇيۇپ»، ئىششىقنى ياندۇرماقتا

ئىدى. بەتبۇي پۇراققا چىدىيالمىغان تۆت - بەش ئايال ئالدامچى ئالمان - تالمان بۇرۇنلىرىنى ئېتىۋالدى. ئۇلار شۇ كۈنى كەچتە ئوغرىلاپ كەلگەن بىر كىچىك بالىنى تاللىشىپ، بىر - بىرى بىلەن جېدەللەشمەكتە ئىدى. بۇ مەنزىرە دەل ئىككى ئەسىر كېيىن ياشىغان سائۇۋالنىڭ دېگىنىدەك «ئوردا بۇنداق مەنزىرىگە ئىنتايىن كۈلكىلىك، قىزىق بىر ئىش دەپلا مۇئامىلە قىلاتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە مۇنداق ئىشلار پادىشاھنىڭ كۆڭۈل ئېچىشىغا ماتېرىيال بولالايتتى. شۇنداقلا ئۇنى بوربوندىكى كىچىك ئوردىنىڭ سەھنىسىدە ئويناپ چىقىدىغان تۆت پەردىلىك بالېت تىياتىرى (زۇلمەتلىك كېچە) نىڭ مۇقەددىمىسى قىلغىلى بولاتتى.» مۇشۇ تىياتىرنى 1653 - يىلى كۆرگەن بىرەيلەن: «مراكىل رايونىدىكى ھەدىسلا ئۆزگىرىپ تۇرىدىغان مۇنداق مەنزىرىنى ھېچكىممۇ مۇنداق ئەينەن ئورۇنلاپ باقمىغان. بېنسېرادې ① مۇشۇ ئىشنى دەپ ئەڭ چىرايلىق شېئىرلارنى يازغان» دېگەندى.

نەگىلا قارىساڭ بەتقىلىق كۈلكە ۋە شاللاق ناخشا ئاۋازى، ئادەملەر ئۆزىچە بىرىنچىلىرىنى دەپ كۈلەتتى، كىمدۇر بىرلىرىنى ئاغزىنى بۇزۇپ تىللايتتى، بىرلىرىنىڭ ئۈستىدىن ئۆسەك سۆز قىلاتتى، باشقىلارنىڭ نېمىدەپ سۆزلىشىۋاتقانلىقى بىلەن كارى بولمايتتى. ھاراق بوتۇلكىلىرى چېقىلاتتى، جېدەل - ماجىرا بولاتتى، بوتۇلكىنىڭ سۇنغان پارچىلىرى ئەسلىدىلا يىرتىلىپ كەتكەن كۆڭلەكلەرنى يەنە بىر قېتىم يىرتىپ ئۆتەتتى.

يوغان بىر ئىتنىڭ ئوتقا قاراپ ئولتۇرغىنى ئولتۇرغانىدى. مانا، بىرنەچچە كىچىك بالىمۇ بۇ سورۇنغا قوشۇلدى. ئوغرىلاپ كەلگەن ھېلىقى كىچىك بالا يىغلىغىلى تۇردى، خەقىشلىك قىلىپ زادى تىنچىمىدى. يەنە بىر سېمىز ئوغۇل بالا لام - جىم دېمەيلا كېلىپ، ئېگىز بىر ئورۇندۇقتا ئولتۇردى، ئېڭىكى

① بېنسېرادې (1613 - 1691) — لۇئى XIII، لۇئى XIV دەۋرىدىكى فىرانسىيە ئوردا شائىرى.

شېرىنىڭ گىرۋىكىگە ئاران يەتتى. يەنە بىر بالا شامنىڭ ئېقىپ چۈشۈۋاتقان يېغىنى بارمىقى بىلەن شېرىنىڭ ئۈستىگە سۈركىگىلى تۇردى. ئەڭ ئاخىرقى بىرى پاتقاق لايغىلا زوڭ ئولتۇردى، ئۇنىڭ ئاۋاق بەستى يوغان قازانغا گەپ - سۆزسىز پېتىپ كېتىدىغاندەك قىلاتتى. ئۇ ساپالنىڭ سۈنۈقى بىلەن قازاننىڭ چۆرىسىدىكى قىسماقنى قىرغىلى تۇردى. قىسماقنى ھەربىر قىرغاندا، قازاندىن سىترادىۋارس ① نى ھوشىدىن كەتكۈزىدىغان سەت ئاۋاز چىقاتتى.

گۈلخاننىڭ يېنىدىكى ھاراق تۇڭنىڭ ئۈستىدە بىر تىلەمچى ئولتۇراتتى. ئۇ دەل تەختتە ئولتۇرغان تىلەمچى شاھنىڭ ئۆزى ئىدى.

ھېلىقى ئۈچ تىلەمچى گرىنگورىنى قەلەندەرلەر پادىشاھنىڭ ئالدىغا ئېلىپ كېلىشى بىلەن تەڭ، جىمىكى قىيقاس - سۈرەن، پەلىپەتەش ئوينىلىۋاتقان ئۇسسۇللار چېپىدە توختىدى. پەقەت ھېلىقى كىچىك بالىلار قازاننىڭ قىسمىقنى قىرىش بىلەن ئاۋاز ھەم ئىدى.

گرىنگورى چوڭراق بىرنى تىنىشقىمۇ، كۆزىنى يەردىن ئۈستۈن قىلىشقىمۇ پېتىنالمىدى.

— بۇرادەر، شىلەپەڭنى ئېلىۋەت! — دەپ توۋلىدى گرىنگورىنى يالاپ كەلگەن ئۈچ تىلەمچىنىڭ بىرى. گرىنگورى ئۇنىڭ نېمە دەۋاتقانلىقىنى ئاڭقىرالماي تۇرغاندا، يەنە بىر تىلەمچى كېلىپ ئۇنىڭ شىلەپىسىنى ئېلىۋەتتى، بۇ شىلەپە بەك كونا بولغان كەتكەن بولسىمۇ، لېكىن ئاپتاپنى توسۇش، يامغۇردىن پاناھلىنىشتا يەنىلا كارغا كېلەتتى. گرىنگورى كۆزى قىيالمىغان ھالدا ئۇلۇغ - كىچىك تىنىپ قويدى.

دەل شۇ چاغدا تۇڭنىڭ ئۈستىدە چوقچىيىپ ئولتۇرغان

① سىترادىۋارس (1644 — 1737) — ئىتالىيەدىكى مەشھۇر چالغۇ ئەسۋابىدەرنى ياسىغۇچى.

قەلەندەرلەر پادىشاھىنىڭ ئاغزى ئېچىلدى:

— بۇ ئەبلەخنى نەدىن سورايمىز؟

گرىنگورىنىڭ تېنى جۇغىدە قىلىپ قالدى. بۇ ئاۋاز جاراڭلىق، كۈچلۈك، ۋەھىملىك چىقۇۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن بۇ ئاۋازنى نەدىدۇر بىر يەردە ئاڭلىغاندەك ئىدى. شۇ كۈنى چۈشتىن ئىلگىرى مۇشۇنىڭغا ئوخشاپ كېتىدىغان بىر ئاۋاز مراكىل مەيدانىدىكى ئالاماننىڭ ئىچىدىن «رەھىم قىلىپ ئاتىغىنىڭلارنى بېرىڭلار!» دېگەندەك قىلغانىدى. گرىنگورى بېشىنى كۆتۈرۈپ تۇڭنىڭ ئۈستىدىكى ئادەمگە زەن سېلىپ قارىدى. بۇ ئادەم كلوپىن تروللىق ئىدى.

كلوپىن تروللىق قەلەندەرلەر پادىشاھىنىڭ بەلگىسىنى تاقىۋالغان بولسىمۇ، كىيىۋالغان كىيىمى يەنىلا كونىراپ كەتكەن يىرتىق كىيىم ئىدى. بىلىكىدىكى يالغان جاراھەت ئەمدىلىكتە نەگىدۇر يوقالغانىدى. قولىدا سوتخانىنىڭ ئىجراچىلىرى يول ئاچىدىغان چاغدا كۆتۈرۈپ يۈرىدىغان ئاق رەڭلىك تاسما قامچا، مۇنداقچە ئېيتقاندا شۇ چاغلاردا «ئادەم قوغلايدىغان دەررە» دەپ ئاتىلىدىغان بىر خىل جازا قورالى بار ئىدى. بېشىغا كىيىۋالغان چىكىلىكى يۇمىلاق ئېگىز شىلپە ئاران - ئاران پاتقان بولغاچقا، ئۇنىڭ كىچىك بالىلار كىيىدىغان قالپاق ياكى پادىشاھلار كىيىدىغان تاج ئىكەنلىكىنى پەرقلەندۈرگىلى بولمايتتى. چۈنكى، بۇ ئىككىسى بىر - بىرىگە بەكمۇ ئوخشىشىپ كېتەتتى. گرىنگورى مراكىل رايونىدىكى قەلەندەرلەر پادىشاھىنىڭ ئەدلىيە سارىيىنىڭ زالىدىكى ھېلىقى قارغىش تەڭكۈر قەلەندەر ئىكەنلىكىنى بىلدى. نېمە ئۈچۈنكى، گرىنگورى ئۈمىدلىنىپ قالغاندەك بولدى.

— ئەپەندى، — گرىنگورى دۇدۇقلاپ قالدى، — ھەزرەتلىرى ...

جانابىي ئالىيلىرى ... مەن سىزنى نېمىدەپ ئاتىسام بولار؟
ئۇ قارشى تەرەپنىڭ مەرتىۋىسىنى يۇقىرى پەللىگە چىقاردى -
يۇ، لېكىن قانداق قىلغاندا يەنىمۇ ئۆرلەتكىلى بولىدىغانلىقىنى

ياكى قانداق قىلغاندا چۈشۈرگىلى بولىدىغانلىقىنى بىلەلمەي،
يەنىلا ئۇنىڭ ئۆزىدىن سوراشقا مەجبۇر بولدى.

— ئاللىبىلىرى بولامدۇ، جانابلىرى بولامدۇ ياكى بۇرادەر
بولامدۇ، نېمە دېسەڭمۇ بەربىر! لېكىن ۋاقىتنى چىڭ تۇت،
سېنىڭ ئۆزۈڭنى ئاقلىغۇدەك بىرنەرسەڭ بارمۇ؟

«ئۆزۈمنى ئاقلايمەنمۇ؟ — دەپ ئويلىدى گرىنگورى، —
مېنىڭ مۇنداق گەپ بىلەن ئېقىم كېلىشمەيدۇ!»
ئۇ يەنە دۇدۇقلىغىلى تۇردى.

— مەن بۈگۈن ئەتىگەندىكى ھېلىقى ...

— تۈگەشتىڭ! — تروللىق ئۇنىڭ گېپىنى ئۈزۈۋەتتى، —
ئىسمىڭنى مەلۇم قىل، بەچچىخەر! تولا جۆيلۈمە! قۇلاق سېلىپ
تىڭشا! سېنىڭ ئالدىڭدا قۇدرەتلىك ئۈچ رەھبەر تۇرۇپتۇ: مەن
كلوپىن تروللىق تۇنىس شاھى، قەلەندەرلەر پادىشاھلىقىنىڭ
ئەڭ ئالىي ھۆكۈمرانى، گراندى كايوسنىڭ ۋارىسى؛ ئاۋۇ بىرى
ماكىياس ھونىياد سىپكالى، مىسىر بىلەن بۇخېمىيەنىڭ كىنەزى،
مېنىڭ گېپىمنى ئاڭلىماي بىر جالاپ خوتۇن بىلەن
پومىداقلىشىپ يۈرگەن ئاۋۇ بودەك گالىلى ① نىڭ پادىشاھى
گۇئىللا ئۇم رۇسسو. بىز ئۈچەيلەن سېنى سوتلايدىغان سوتچى.
سەن قارا گەپ قىلماي، قەلەندەرلەر پادىشاھلىقىنىڭ زېمىنىغا
ئۆز بېشىمچىلىق بىلەن سۇقۇنۇپ كىرىپ، بۇ رايوننىڭ
ئىمتىيازىدىن پايدىلانماقچى بولدۇڭ. سەن ياكى ئۆلۈمتۈك، ياكى
ئۈچ قوللۇق ۋە ياكى كوچا - كويدا لاغايلاپ يۈرىدىغان بىكار
تەلەپ بولمىغانكەنەن، ياكى سەندەك ئالىيجاناب ئادەملەرنىڭ
سۆزى بويىچە ئېيتقاندا ئوغرى، قەلەندەر، سەرگەردان
بولمىغانكەنەن، ئۇنداقتا چوقۇم جازالىنىشىڭ كېرەك. سەن
مۇشۇ تائىپىگە ياتىدىغان ئادەممۇ؟ ئۆزۈڭنى ئاقلاپ باقە، قېنى!
— ھەي! — دېدى گرىنگورى، — مەن مۇنداق شانۇ -

① گالىلى — پەلەستىندىكى بىر رايون.

شەۋكەتكە لايىق ئەمەسمەن، مەن يازغۇچى ...

— بولدى بەس! — تروللىق ئۇنىڭ گېپىنى يەنە بىر قېتىم بۆلۈۋەتتى، — سېنى ھازىرلا دارغا ئاسىمىز. گەپ مۇنداق، ئالىجاناب شەھەرلىك ئەپەندى! بىز قانغا قان، جانغا جان ئالىدىغان ئادەملەر! سىلەر قانۇن تۈزۈپ تىلەمچىلەرنى ئەدەپلىگەنكەنسىلەر، تىلەمچىلەرمۇ بۈگۈن سىلەرگە كېلىشتۈرۈپ جاۋاب قايتۇرىدۇ! ئەگەر بەك رەھىمسىزلىك قىلغان بولساق، بۇنى ئۆزۈڭلاردىن كۆرۈڭلار! بىز ئۆزىنى دۇرۇس ئادەم چاڭلايدىغان بىر ئەر بابىنىڭ بويىغا سىرتماق چۈشكەن چاغدىكى ئادەم سىياقىدىن چىقىپ كېتىدىغان سەت چىرايىنى كۆرۈپ باقماقچى! مۇشۇ ئەھۋالدىلا ئۇ ئىززەت - ئابروۋى بىلەن دارغا ئېسىلغان بولىدۇ. يېقىن كەل، ئاغىنە! يىرتىق كىيىملىرىڭنى رازىلىقىڭ بىلەن سېلىپ ماۋۇ خانىملارغا بېرىۋەت، ھەممىنىڭنى چىقار، ئۇنىڭدىكى پۇللارغا ماۋۇ قەلەندەرلەر ھاراق ئىچسۇن. ئەگەر يەنە باشقا ھۈنرىڭ بولسا، ئاۋۇ ياقىتىكى گەمىدە ساينت پېررى ئاكوس بوف چېركاۋىدىن ئوغرىلاپ كەلگەن تاش بۇت بار، بەش مىنۇت ۋاقىت ئىچىدە ئۇنىڭغا دۇئا - تىلاۋەت قىلىۋال، روھىڭنى تاپشۇرۇپ بەرگىن. ئاندىن مەن سېنى دەرھال دارغا ئېسىشقا بۇيرۇق چۈشۈرمەن، كۆپچىلىكىڭمۇ كۆڭلى خۇش بولۇپ قالىدۇ.

بۇ گرىنگورى ئۈچۈن ئىنتايىن قورقۇنچلۇق نۇتۇق ئىدى.

— كلوپىن تروللىقىنىڭ سۆزى بەئەينى مۇقەددەس پەدەر پاپا ۋەز ئېيتقان دەكلا بەلەن سۆز بولدى، — دەيدى گالىلى پادىشاھى ئاۋازىنى بولۇشچە چىقىرىپ، ئۇ ھاراق بوتۇلكىلىرىنى سۇندۇرۇپ، شىرەنىڭ يۈزىنى ئېگىزلەتمەكتە ئىدى.

— پادىشاھ ئالىيلىرى، — دەپ گەپ باشلىدى گرىنگورى، مۇنچىلىك باتۇرلۇقنىڭ ئۇنىڭغا نەدىن كەلگەنلىكىنى بىلگىلى بولمايتتى. گەپ - سۆزى دانىمۇدانە، ناھايىتى كەسكىن ئىدى، — خىيالغىلارغىمۇ كىرىپ چىقمىغاندۇر، مەن شائىر گرىنگورى،

بۈگۈن ئەتكەن ئەدلىيە سارىيىنىڭ ئالدىدىكى زالدا ئوينالغان
مراكىل سەھنە ئەسىرىنى مەن يازغان !

— ھە ! ئەسلىدە سەن ئىكەنسەن — دە، جاناب ! — دېدى
كلوپىن، — شۇ چاغدا مەنمۇ زالدا ئىدىم. تەڭرى گۇۋاھ بولسۇن !
ھەي، ئاغىنە، چۈشتىن ئىلگىرى سەن بىزدىن جاق تويغانىدىڭ،
ئەجەب، مۇشۇ ئەھۋال سېنى دارغا ئاسماسلىقنىڭ سەۋەبى
بولالامدۇ؟

«پېشانەمگە پۈتۈلگەننى كۆرمەي ئىلاجىم يوقتەك قىلىدۇ»
گرىنگورى شۇنداق خىيالغا كەلدى — يۇ، يەنىلا سىناپ باقمىچى
بولۇپ دېدى؛

— نېمىشقا شائىرلار قەلەندەر بولالمايدىكەن؟ ئېزوپ ① مۇ
سەرگەردان بولۇپ ياشىغان، گومېر ② مۇ قەلەندەرچىلىك
قىلغان. مىركورى ③ يانچۇقچى بولغان ...

كلوپىن ئۇنىڭ گېپىنىڭ بىلىگە تېپىۋەتتى.
— ئادەم چۈشەنمەيدىغان گەپلىرىڭ بىلەن بىزنى ئەخمەق
قىلىمەن دېمە خۇنپەر، زۇۋانىڭنى ئۆچۈر ! سېنى ئېسىۋەتسەكلا
قىلىدىغان قىلىق تاپالمايدىغان بولسەن !

— كەچۈرۈڭ، قەلەندەرلەر پادىشاھى جانابلىرى، —
گرىنگورى پۇرسەتنى چىڭ تۇتۇپ، رەددىيەگە تەييارلاندى، —
ئۆپكىڭىزنى بېسىۋېلىڭ ... سەل — پەل تەخىر قىلىڭ ... مېنىڭ
گېپىمنىمۇ ئاڭلاپ بېقىڭ ... ئۆزۈمنى ئاقلاشلىرىم تاماملانماي
تۇرۇپلا مېنى ئېسىۋەتسىڭىز بولماس ...

ئۇنىڭ ئەنسىز ئاۋازى ئەتراپتىكى قىيا — چىيا ئىچىدە
كۆمۈلۈپ قالدى. پەقەت ھېلىقى كەپسىز بالىنىڭ قازاننى

① ئېزوپ — مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 6 — ئەسىردىكى قەدىمكى يۇناندا ئۆتكەن
مەسىل يازغۇچى. «ئېزوپ مەسەللىرى» نىڭ ئاپتورى.

② گومېر — قەدىمكى يۇناننىڭ مەشھۇر شائىرى. ئۆزىنىڭ شېئىرلىرىنى يادقا
ئوقۇپ، نۇرغۇن جايلاردا بولغان.

③ مىركورى — رىم ئەپسانىلىرىدىكى پېرسوناژ، يۇپىتېرنىڭ ئوغلى.

قىرىۋاتقان ئاۋازىلا ئاڭلىناتتى. تېخىمۇ قاملاشمىغىنى، قېرى
بىر موماي لىققىدە ياغ قۇيغان قازاننى گۈرۈلدەپ كۆيۈۋاتقان
ئوتنىڭ ئۈستىدىكى ئۈچ پۇتلۇق جازىغا قويۇشى بىلەن،
قازاندىكى ياغ پورۇقلاپ قاينىغىلى تۇردى. بۇ ئەھۋال خۇددى بىر
توپ ئويۇنچى بالا يۈزىنى يۆگىۋالغان بىرىنى قىيقاس - سۈرەن
چىقىرىپ قوغلاپ كېتىۋاتقانغا ئوخشايتتى.

كلوپىن تروللىق، مىسىر كىنەزى، گالىلى پادىشاھى
ئۈچەيلەن بىرىنمىلەرنى دېيىشتى. گالىلى پادىشاھى غەرق مەست
بولۇپ خۇددىنى يوقاتقاندى.

— تىنچلىنىڭلار! — دەپ ۋارقىرىدى كلوپىن تروللىق
كانىيى يىرتىلغۇدەك، لېكىن چوڭ قازان بىلەن ياغ قايناۋاتقان
قازان ئۇنىڭ بۇيرۇقىنى پىسەنتىگە ئالمىغاندەك ئىدى. دەرغەزەپ
بولغان تروللىق تۇڭنىڭ ئۈستىدىن لىكىدە كۆتۈرۈلدى - دە،
ئالدى بىلەن چوڭ قازاننى تېپىۋەتتى، قازاندىكى بالىلار ئون
نەچچە قەدەم يىراقلىققا ئۇچۇپ چۈشتى. تروللىق ياغ قايناۋاتقان
قازاننىمۇ بىرىنى تەپتى، ياغ بىر تېمىمۇ قالماي كۆيۈۋاتقان
ئوتنىڭ ئۈستىگە تۆكۈلدى. شۇ چاغدىلا ئۇ كۆڭلى جايىغا
چۈشكەندەك بولۇپ، بۇت سۇپىسى ئۈستىدە سالاپەت بىلەن
ئولتۇردى. كىچىك بالىنىڭ يىغىسى ۋە ھېلىقى موماينىڭ
كەچلىك تاماقنىڭ يوققا چىققانلىقى تۈپەيلى قىلىۋاتقان تاپا -
تەنىلىرى ئۇنىڭ قۇلىقىغا كىرىپمۇ قويمىدى.

تروللىقنىڭ قول ئىشارىتى بىلەن كىنەز، پادىشاھلار، مۇھىم
شەخسلەر ۋە يالغان تاۋاپچىلار تاقا شەكىللىك دائىرە ياساپ
گىرىنگورىنى ئارىغا ئالدى ۋە ئۇنى مىدىرلىيالماس قىلىپ
قويدى. دائىرىنىڭ چۆرىسىدىكىلەر ھەممىسى دېگۈدەك يالغان
زىبۇ - زىننەت بۇيۇملىرىنى تاقىۋالغان، قوللىرىغا تۆمۈر ئارا،
كىچىك پالتا ئالغان، ئىككى پاچىقى ۋە بىلەكلىرى ئوچۇق، يۈز -
كۆزى پاسكىنا، كالۋا چىراي، يىڭىنە يەۋالغاندەك ياداڭغۇ، جۈلدۈر -
كېپەن ئادەملەر ئىدى. كلوپىن تروللىق جۈلدۈر كېپەن بۇ

ئادەملەر ئورۇنلانغان يۇمىلاق شىرنەنىڭ ئوتتۇرىسىدا تۇرۇپ، ئاقساقاللار مەھكىمىسىنىڭ گۇبېرناتورى ياكى قەبىلە باشلىقىدەك ئەلپازى بىلەن بۈگۈنكى مەخپىي يىغىنغا رىياسەتچىلىك قىلماقتا ئىدى. بۇ يەردە ئۇنىڭلا دېگىنى ھېساب ئىدى، ھەممە ئىشقا ئۆزىلا ھۆكۈمرانلىق قىلاتتى. ھەممە ئادەم ئۇنىڭدىن تەپ تارتاتتى. ئۇ چوقچىيىپ تۇرغان تۇڭنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرغاچقىمىكىن، چىرايىدىن ھاكاۋۇرلۇق چىقىپ تۇراتتى، سۈرلۈك ۋە قورقۇنچلۇق ئىدى، كۆزىدىن قانداقتۇر بىر سوغۇق نۇر چاقىنايتتى. تەلۋىلەرچە تەق - تۇرقى بۇ سەرگەردان تائىپىنىڭ ھايۋان بولاي دەپ قالغان قىياپىتىنى تۈزەتكەندەك ئىدى. شۇڭا، ئۇنى ياۋا توڭگۇزىلار توپىدىكى ھەممىنى بېسىپ چۈشىدىغىنى دېيىشكە بولاتتى.

— قۇلاق سال، — ئۇ سۆزلەۋېتىپ يىرىك ئاللىقىنى بىلەن گرىنگورىنىڭ ئۇچلۇق ئېڭىكىنى سىلاپ قويدى، — مېنىڭ سېنى دارغا ئاسمايدىغانغا ھېچقانداق ئاساسىم يوق. سەن دەرۋەقە بۇ خىل جازادىن يىرگىنىسەن، ئۇنىڭ سەۋەبىمۇ ناھايىتى ئاددىي، سىلەر ئالىيجاناب شەھەر ئاھالىسى دارغا ئېسىش جازاسىنى بەك ئېغىر ئالسىلەر، ئوڭايلىقچە قوللانمايسىلەر. ھازىر سەن بۇ جازادىن خالاس بولىدىغان بىر چارە بار، مۇشۇ توپقا قوشۇلۇشنى خالامسەن؟

بۇ تەكلىپنىڭ قانداق ئۈنۈم بېرىدىغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولاتتى. گرىنگورى ئۆزىنىڭ تۈگىشىپ بىر يەرگە بارغىنىغا كۆزلىرىنى پارقىرىتىپ قاراپلا قالغان، تەقدىرگە تەن بەرگەن يەردە، مۇنداق پۇرسەتنى چىڭ تۇتماي بولمايتتى.

— ئەلۋەتتە خالايمەن، — دەپ جاۋاب بەردى ئۇ، — ئۆز ئىختىيارىم بىلەن قاتنىشىمەن!

— سەن ئوچۇقتىن - ئوچۇق ئەسكىلىك قىلىدىغان قاراقچى بولۇشنى خالامسەن؟

— خالايمەن!

— ئەركىن شەھەر پۇقراسى بولۇشنى خالامسەن؟ — يەنە سۈرىدى تۇنس شاھى.

— خالايمەن!

— قەلەندەرلەر پادىشاھلىقىنىڭ پۇقراسى بولۇشنى خالامسەن؟

— خالايمەن!

— قەلەندەر بولۇشنى خالامسەن؟

— خالايمەن!

— چىن كۆڭلۈڭدىن؟

— چىن كۆڭلۈمدىن!

— سەمىگگە سېلىپ قويماي، — دېدى كلوپىن تروللىق، — مۇشۇنداق بولغاندىمۇ ئوخشاشلا دارغا ئېسىلسەن.

— قۇرۇق گەپ! — دەۋەتتى گرىنگورى.

— بىراق، — دېدى كلوپىن تروللىق تەمكىنلىك بىلەن، — ئازراق ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن دارغا ئېسىلسەن. ئوبدانراق مۇراسىم ئۇيۇشتۇرىمىز، پارىژ شەھەر ئاھالىسى پۇل تاشلايدۇ. سېنى بىر بۆلەك دۇرۇس ئادەملەر كېلىپ، تاشتىن ياسالغان چىرايلىقراق دارغا ئېسىپ ئۆلتۈرىدىغان قىلىمىز. بۇمۇ بىر خىل تەسەللى!

— ئىلاھىم، دېگىنىڭىزدەك بولار، — دېدى گرىنگورى.

— شۇنداقتىمۇ ئەپسۇسلىنىدىغان بەزى ئىش بار. ئەركىن شەھەر پۇقراسى بولغاندىن كېيىن ئەخلەت پۇلى، نامراتلىق پۇلى ۋە چىراغ پۇلى دېگەنلەرنى تاپشۇرمايسەن. پارىژدىكى شەھەر ئاھالىلىرىنىڭ بۇلارنى تاپشۇرۇش مەجبۇرىيىتى بار!

— ئەلۋەتتە شۇنداق، — دېدى شائىر، — قوبۇل قىلىمەن. قەلەندەر، تىلەمچى، ئەركىن پۇقرا، قاراپ تۇرۇپ ئەسكى ئىش قىلىدىغان ئوغرى — قاراقچى بولۇپ بىرەن. ھەرقانداق قۇۋلۇق — شۇملۇقتىن يانمايمەن. ھۆرمەتلىك قەلەندەرلەر پادىشاھى ئالىيلىرى، ئەمەلىيەتتە مەن بۇرۇنلا شۇنداق بولۇپ بولغان.

چۈنكى، مەن بىر پەيلاسوپ، جىمىكى مەۋجۇداتلاردا پەلسەپە بولىدۇ. جامائەتنىڭ ھەممىسى پەيلاسوپنىڭ كاللىسىدا بولىدۇ. بۇ سىزنىڭ بىلگەنلىرىڭىز بىلەن ئوپمۇئوخشاش ئىش ! قەلەندەرلەر پادىشاھنىڭ قاپقى تۇرۇلدى.

— سەن مېنى كىم چاغلاۋاتىسەن، بۇرادەر ! سەن بۇ يەردە بىزگە ۋېنگىرىيەدىكى يەھۇدىيلارنىڭ قارا گېپىنى بىلجىرلاۋاتىسەنغۇ؛ مەن ئىبرانى تىلىنى بىلمەيمەن. قاراقچى بولغانىكەنەنەن، دېمەك يەھۇدىي ئەمەس دېگەن گەپ ! مەن ئوغرىلىق دېگەنلەرنى ياراتمايمەن، مەن مۇنداق ئىشلاردىن ئاللىقاچان قولۇمنى يۇيۇۋەتكەن، ئادەم ئۆلتۈرۈش، كاللا كېسىش دېگەنلەر مېنىڭ ئىشىم؛ ھەميان ئوغرىلايدىغان ئىشنى قىلمايمەن ! قەلەندەرلەر پادىشاھنىڭ ئاچچىقى كەلدى بولغاى، سۆزلىرى بارغانسېرى ئۆزىراپ، قولاشماي كەتتى.

گرىنگورى كەچۈرۈم سوراىقا ئالدىراپ، ئىچى تىت - تىت بولدى.

— ئەپۇ قىلىڭ، ھەزرەتلىرى ! بۇ ئىبرانى تىلى ئەمەس، لاتىن تىلى !

— ساڭا شۇنى دەپ قوياي، مەن يەھۇدىي ئەمەس، — كلوپىن ئاچچىقىدىن چىچاڭشىپ كەتتى، — سېنى دارغا ئېسىپ ئۆلتۈرمىسەم بولمىغۇدەك، بەچچىخەر ! يەنە تېخى سېنىڭ يېنىڭدىكى ۋەيران بولغان سودىگەر قىياپىتىگە كىرىۋالغان ئاۋۇ يەھۇدىيىمۇ بار، ھامىنى بىر كۈنى ئۇنىمۇ دۇكاننىڭ پوكىيىگە يارماقنى مىخلانغۇدەك مىخلۋەتمەيدىغان بولسام !

كلوپىن سۆزلەۋېتىپ ساقىلى ئۆسۈپ كەتكەن ۋېنگىرىيەلىك پاكىنەك يەھۇدىيىنى ئىما قىلدى. ئۇ دەل لاتىن تىلىدا «رەھىم قىلىپ ئاتىغىنىڭلارنى بېرىڭلار !» دەپ، گرىنگورىنى گەپكە سالغان ھېلىقى قەلەندەر ئىدى. ئۇ باشقا ھەرقانداق تىلدىن خەۋەرسىز بولغاچقا، قەلەندەرلەر پادىشاھنىڭ مۇنچىۋالا چېچىلىپ كېتىشلىرى ئالدىدا ئۆزىنى يوقىتىپ قويغۇدەك ھالغا

يەتتى.

كلوپىن ھەزرەتلىرى ئاخىر تىنچىدى.
— مۇتتەھەم! — دېدى ئۇ بىزنىڭ شائىرغا چالۋاقاپ، —
سەن قەلەندەر بولۇشنى راستتىنلا خالامسەن؟
— ئەلۋەتتە، — شائىر جاۋاب قايتۇردى.

— خالىغان بىلەنلا ئىش پۈتمەيدۇ، — ئىچىدىكىنى بىلگىلى
بولمايدىغان كلوپىن سۆزىنى داۋاملاشتۇردى، — ياخشى ئارزۇ —
ئۈمىد كەچلىك تاماقتىكى بىر تال غولپىيازچىلىكمۇ نەپ
بەرمەيدۇ. پەقەت جەننەتكە كىرىدىغان چاغدىلا ئاز — پاز
ئەسقاتىدۇ. لېكىن، جەننەت بىلەن قەلەندەرلەر دۆلىتى بىر —
بىرىگە يېقىن كەلمەيدىغان ئىككى دۇنيا. ئەگەر توپقا قېتىلغۇڭ
كەلسە، ئالدى بىلەن قولۇڭدىن نېمە ئىش كېلىدىغانلىقىنى
ئىسپاتلاپ بېرىشىڭ كېرەك. ھەميان ئوغرىلاشنى ئىسپاتلاپ
بېرەلمەسەن؟

— سىلەرگە نېمە لازىم بولسا، شۇنى ئوغرىلاپ بېرىمەن، —
دېدى گرىنگورى.

كلوپىننىڭ قول ئىشارىتى بىلەن دائىرىدىن چىققان
بىرنەچچە قەلەندەر ئاستى تەرىپى كەڭ تاختاي بىلەن
تۇتاشتۇرۇلغان ئىككى قوزۇقنى كۆتۈرگەن پېتى بىردەمدىلا
قايتىپ كەلدى. ئۇلار ئىككى قوزۇقنى يەرگە مىدىرلىمايدىغان
قىلىپ توختىتىپ، ئۈستىگە توغرا لىمىدىن بىرنى قويدى.
قارىماققا يۆتكەشكە قولايلىق بىر دار پۈتكەندەك ئىدى.
گرىنگورىنىڭ كۆزلىرى چەكچىيىپ كەتتى. ئەمدىلىكتە ھېچ
نەرسە كەمچىل ئەمەستەك قىلاتتى. ھەتتا بويۇنغا سالدىغان
سىرتماقمۇ توغرا لىمنىڭ ئۈستىدىن ساڭگىلاقلىق ئىدى.

«ئۇلار زادى نېمە قىلماقچى؟» گرىنگورى دەككە — دۈككىگە
چۈشۈپ، ئۆزىگە ئۆزى سوئال قويدى. دەل شۇ چاغدا كىچىك
كولدۇرمىلارنىڭ جىرىڭشىغان ئاۋازى ئاڭلاندى. گرىنگورىنىڭ
بوغۇزىغا كەپلىشىپ قالغان يۈرىكى يەنە ئۆز ئورنىغا چۈشتى.

تىلەمچىلەر ئۆزلىرى ياساپ چىققان يالغان ئادەمنى بوينىغا سىرتماق سېلىپ بىردەمدىلا ئېسىۋەتتى. شۇ چاغدىلا ئۇنىڭ قۇشقاچلارنى قورقۇتىدىغان قارانچۇق ئىكەنلىكى مەلۇم بولدى. قارانچۇقنىڭ ئۇچىسىغا شەلپەر رەڭ كىيىم كىيىدۇرۇلگەن، ئۇنىڭغا كاستىلىيان ① دىكى ئوتتۇز قېچىرغا يەتكۈدەك كىچىك كولدۇرمىلار ئېسىلغانىدى. ساناپمۇ تۈگەتكىلى بولمايدىغان بۇ كىچىك كولدۇرمىلار سىرتماقنىڭ مىدىرلىشىغا ئەگىشىپ جىرىڭلايتتى، بارا - بارا ئاجىزلاپ، ئاخىر تىمتاس بولۇپ قالاتتى. قارانچۇقمۇ سائەتنىڭ ماياتنىكىدەك ئاستا - ئاستا توختايتتى.

كلوپىن قارانچۇقنىڭ پۇتى ئاستىدىكى بۇزۇق ئورۇندۇقنى گرىنگورىغا شەرەت قىلدى.

— ئۈستىگە چىق !

— ئۆلدۈمغۇ ! — دېدى شائىر، — يىقىلىپ چۈشسەم بوينۇم ئۈزۈلۈپ كەتكۈدەك ! بۇ ئورۇندۇق مارتىيا ② نىڭ ئىككى مىسرالىق شېئىرلىرىغا نېمانچە ئوخشايدۇ، بىر پۇتى بەش بوغۇم، بىر پۇتى ئالتە بوغۇم، مېيىپىنىڭ ئۆزىلىغۇ !
— ئورۇندۇققا چىق ! — كلوپىن بۇيرۇقنى يەنە بىر تەكرارلىدى.

گرىنگورى ئورۇندۇققا چىقتى، بېشى بىلەن ئىككى بىلىكى بىر نەچچە قېتىم ئىرغاڭلىغاندىن كېيىن مىڭ تەستە چىڭ تۇرۇۋالدى.

— ئەمدى، — دېدى قەلەندەرلەر پادىشاھى سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — ئوڭ پۇتۇڭنىڭ بېغىشى بىلەن سول پۇتۇڭنى ئىلمەكلە، ئاندىن سول پۇتۇڭنىڭ ئۇچىدا دەسسەپ ئۆرە بول.
— جانابلىرى، — دېدى گرىنگورى، — سىز مېنى يىقىلىپ

① كاستىلىيان — ئىسپانىيەدىكى بىر شەھەر.

② مارتىيا (تەخمىنەن مىلادىيەنىڭ 40 — 104 - يىللىرى) — قەدىمكى رىم شائىرى.

مېيىپ بولۇپ قالسۇن دېمەيدىغانسىز؟
كلوپىن بېشىنى چايقىدى.

— ئاڭلاپ تۇر، ئاغىنە، گېپىڭ بەك جىق بولۇپ كەتتى.
ئىككى ئېغىزلا گەپ قىلساڭ كۇپايە. مېنىڭ دېگىنىمدەك قىل،
پۇتۇڭنىڭ ئۈچىدا دەسسەپ تۇر، شۇنداق قىلساڭ قارانشۇقنىڭ
يانچۇقىغا قولۇڭنى يەتكۈزەلەيسەن، ئوبدان ئاختۇرۇپ، ھەمياننى
تارتىپ چىقار. قىلالىساڭ، ئۇنىڭ ئۈستىگە كولدۇرمىلار
جىرىڭلاپ كەتمىسە، تىلەمچى بولغىنىڭ شۇ. ئاندىن سېنى بىر
ھەپتە دۇمبالايمىز، شۇنىڭ بىلەن ئىش تۈگەيدۇ.

— ئاھ، تەڭرىم! بۇنىڭغا مەن بىرنېمە دېيەلمەيمەن، — دېدى
گرىنگورى، — ناۋادا مەن كولدۇرمىنى جىرىڭلىتىۋەتسەمچۇ؟
— دارغا ئېسىلىسەن، بىلىڭمۇ؟

— ئازراقمۇ چۈشەنەلمىدىم! — دېدى گرىنگورى.
— يەنە بىر قېتىم دەپ قوياي. سەن قارانشۇقنىڭ بەدىنىنى
سىلاشتۇرۇپ، ھەمياننى قولۇڭغا ئېلىشنىڭ لازىم. ئەگەر بىرەر
كولدۇرمىنى جىرىڭلىتىۋەتسەڭ چوقۇم دارغا ئېسىلىسەن،
چۈشەندىڭمۇ؟

— چۈشەندىم، — دېدى گرىنگورى، — ئۇنىڭدىن كېيىنچۇ؟
— ناۋادا ھەمياننى ئالالىساڭ، كولدۇرمىمۇ جىرىڭلاپ
كەتمىسە، يانچۇقچى بولغىنىڭغا ھېساب! لېكىن، بىز سېنى ساق
بىر ھەپتە دۇمبالىشىمىز كېرەك، ئەمدى بىلىڭمۇ؟
— يوقسۇ، ھەزرەتلىرى، مەن تېخىمۇ گاڭگىراپ
قېلىۋاتىمەن، دارغا ئېسىلىمىغان تەقدىردىمۇ بىر ھەپتە تاياق
يەيدىكەنمەن، بۇنىڭ ماڭا نېمە پايدىسى؟

— يانچۇقچى بولسەن دېدىمغۇ! يانچۇقچى بولۇش ئۈچۈن
ئازراق تاياق يېسەڭ يەنىلا چىقىش قىلىدۇ ئەمەسمۇ! بىز سېنى
قامچىلىساق ئۇزۇڭگە ياخشى، بەرداشلىق بېرەلەگەن بولسەن! —
دېدى كلوپىن تولۇقلاپ.

— مىڭ تەشەككۈر! — دېدى شائىر جاۋاب بېرىپ.

— ھەي، چاققان بول! — كلوپىن تۇڭنى تېپىپ
داراڭشىتىۋەتتى، — قارانچۇقنى سىلاپ باق. يەنە بىر قېتىم
ئاگاھلاندۇرۇپ قويماي، ئىشنى پۈتكۈزگەن تەقدىردىمۇ، بىرەر —
يېرىم كولدۇرمىنىڭ جىرىڭلىغىنىنى ئاڭلاپ قالىدىغان بولسام،
قارانچۇقنىڭ ئورنىغا ئۆزۈڭ چىقسەن!

كلوپىننىڭ سۆزلىرى قەلەندەرلەر پادىشاھلىقىنىڭ
پۇقرالىرىغا بەك ياراپ كەتتى بولغاچ، ئالاقىسى سادالىرى ئەتراپىنى
بىر ئالدى. ئۇلار دارىنى چۆرىدەپ، گىرىنگورىغا ئىچ ئاغرىتىش
بۇياقتا تۇرسۇن، ئەكسىچە قاقاقلاپ كۈلۈشتى. گىرىنگورى
ئۆزىنىڭ ئۇلارغا ئەرمەك بولۇۋاتقانلىقىنى ئاخىر ھېس قىلدى.
ئۇلارنىڭ قىلىقلىرىدىن ھوشيار بولۇش لازىملىقىنى بىلدى.
مۇشۇلارغا كۆرە، ئۇ جىمىكى خام خىيالىدىن ۋاز كېچىپ، كۆز
ئالدىدىكى جاپالىق ۋەزىپىنى تاسادىپىي ھالدا بولسىمۇ
ئورۇنلاشقا بەل باغلىدى ۋە تەۋەككۈل قىلىپ بىر ئېيتىشىپ
باقمايمۇ دېگەن يەرگە كەلدى. ئىشنى باشلاشتىن ئىلگىرى، ئالدى
بىلەن قارانچۇق بولۇپ تۇرغان يالغان ئادەمدىن ئۆزىگە مەدەت
تىلىدى، ئۇنىڭ نەزىرىدە بۇ قارانچۇق يالغان ئادەمدىكى
ئادەمگەرچىلىك تىلەمچىلەرگە قارىغاندا چىقراقتەك قىلاتتى.
تىلىنى ساڭگىلىتىپ تۇرغان كولدۇرمىلار ئۇنى چېقىۋېلىش
ئۈچۈن ۋىشىلداپ ئاۋاز چىقىرىۋاتقان زەھەرلىك يىلانلارغا
ئوخشايتتى.

— ئاھ، — دەۋەتتى گىرىنگورى پەس ئاۋازدا، — مېنىڭ
ھاياتىم مۇشۇ كولدۇرمىلارنىڭ بىلىنەر — بىلىنمەس مىدىرلاپ
كېتىشىگە باغلىق بولۇپ قالغان بولسا — ھە! — ئۇ ئىككى
قولىنى جۈپلەپ، — كولدۇرمىلار، جىرىڭلاپ سالماڭلار، ھەرگىز
جىرىڭلىماڭلار! — دەپ قوشۇپ قويدى.

ئۇ تېخىچە كلوپىننى بىرنەرسە دېگۈزۈش خىيالىدا ئىدى.
— تۇيۇقسىز شامال چېقىپ كەتسەچۇ؟ — دەپ سورىدى ئۇ.
— شۇنداق ئەھۋال يۈز بەرسىمۇ دارغا ئېسىلسەن! —

كەسكىن جاۋاب بەردى كلوپىن.

گرىنگورىنىڭ جازانى كېچىكتۈرۈش، جازانى قىسقارتىش ياكى بۇ جازادىن قېچىپ قۇتۇلۇش ئىمكانىيىتىنىڭ يوقلۇقىغا كۆزى يېتىپ، قەتئىي نىيەتكە كەلدى - دە، ئوڭ پۇتىنىڭ بېغشى بىلەن سول پۇتىنىڭ پاچىقىنى ئىلمەكلىدى، ئاندىن سول پۇتىنىڭ ئۈچىدا دەسسەپ، بىر قولىنى يۇقىرى ئۇزارتتى. لېكىن، قولىنى ھېلىقى يالغان ئادەمگە ئەمدى تەگكۈزۈشىگە، ئۈچ پۇتلۇق ئورۇندۇقتا تۇرغان بەدىنى ئىختىيارسىز ھالدا تەۋرەپ كەتتى، ئۆزىمۇ تۇيىمىغان ھالدا قارانچۇقنى تۇتۇپ سالدى - دە، تەڭپۇڭلۇقنى يوقىتىپ، پالاققىدە يىقىلىپ چۈشتى. مىدىرلاپ كەتكەن قارانچۇقمۇ ئىككى قوزۇقنىڭ ئوتتۇرىسىدا لەپەڭشىپ جىم تۇرمىدى. ساناپ تۈگەتكىلى بولمايدىغان كولدۇرمىلاردىن قۇلاق - مېڭىنى يەپ كەتكۈدەك ئاۋاز چىقتى.

— نەس باستى! — گرىنگورى يىقىلىۋاتقان چاغنىڭ ئۆزىدىلا ۋارقىراپ تاشلىدى، ئۆلگەن ئادەملەردەك يەرگە چاپلىشىپ، مىدىر - سىدىر قىلمىدى.

ئۇ بېشى ئۈستىدىكى كولدۇرمىلارنىڭ جىرىڭلىغىنىنى ئاڭلىدى، تىلەمچىلەرنىڭ ئالۋاستىدەك سەت كۈلگەن ئاۋازىنى ئاڭلىدى، كلوپىن تروللېفنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىدى.

— بۇ خۇنىيەرنى ئورنىدىن تۇرغۇزۇپ چىڭ ئېسىۋېتىڭلار! تىلەمچىلەر گرىنگورىنى سۆرىدى، ئۇلار ھېلىقى قارانچۇقنى بالدۇرلا ئېلىۋېتىپ، گرىنگورىنى ئاسىدىغان يەرنى بىكارلاپ بولغانىدى.

قەلەندەرلەر پادىشاھلىقىدىكى ئادەملەر ئۇنى ئورۇندۇققا چىقاردى. كلوپىن ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ سىرتماقنى بوينىغا سالدى، ئاندىن ئۇنىڭ مۈرىسىگە ئۇرۇپ قويدى ۋە:

— خەير - خوش، ئاغىنە! رېم پاپاسىدەك تەلەيلىك بولۇپ كەتسەڭمۇ، يەنىلا قاچالمايدىغان بولدۇڭ! — دېدى.

— بىر قوشۇق قېنىمدىن كېچىڭلار! — گرىنگورى

ئېيتقۇسىز بىر ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە قالغان بولسىمۇ، يەنىلا بىر نەرسە دەپ باققۇسى كەلدى. ئۇ كۆزلىرىنى مۆلدۈرلىتىپ تۆت ئەتراپىغا باقتى، ھەممە ئادەم ئۈچىيى ئۈزۈلگۈدەك كۈلۈشمەكتە، ئۆزىنىڭ ھايات قېلىشىدىن قىلچىمۇ ئۈمىد قالمىغاندەك ئىدى. — بىلىۋىڭىنى دەيتوئىل، — قەلەندەرلەر پادىشاھى ئېگىز بويلۇق بىر يانچۇقچىنى توۋلىدى، بۇ ئادەممۇ دەرھال ئالدىغا ئۆتتى، — لىمنىڭ ئۈستىگە چىق!

بىلىۋىڭىنى دەيتوئىل توغرا لىمغا شۇنداق چاققان ياماشتىكى، گرىنگورى بېشىنى كۆتۈرۈپ قاراپلا ئۇنىڭ ئاللىقاچان لىمغا چىقىپ بولغانلىقىنى كۆردى.

— ئەمدى، — دېدى كلوپىن، — قىزىل يۈزلۈك ئاندىرى، ئالىقانلىرىمنى ئۇرۇشۇمغىلا سەن بېرىپ ئورۇندۇقنى تېپىۋەت؛ فرانس چانتېرى پرونى، سەن بېرىپ بۇ ئەبلەخنىڭ پۈتىدىن تارت؛ بىلىۋىڭىنى دەيتوئىل، سەن ئۇنىڭ گەجكىسىدىن تۇتۇپ پەسكە باس، ئۈچۈڭلار تەڭلا كۈچەپ ئىشنى تۈگىتىڭلار، ئېنىق ئۇقتۇڭلارمۇ؟

گرىنگورى لاغىلداپ تىترەپ كەتتى.

— تەييار بولدۇڭلارمۇ؟ — دېدى كلوپىن تروللىق ئۈچ نەپەر تىلەمچىگە. ئۇلار خۇددى چىۋىنى كۆرگەن ئۆمۈچۈكتەك، گرىنگورىغا ئېتىلىشقا ئارانلا تۇراتتى. ئەھۋالدىن قارىغاندا، بىچارە گۇناھكار بىكاردىن — بىكار يەنە بىردەم قىيىنلىدىغاندەك ئىدى. كلوپىن ئەكسىچە خۇددى ھېچ ئىش بولمىغاندەك، كۆيۈپ بولالمىغان بىر نەچچە تال ئوتۇننى ئوچاق تەرەپكە تېپىۋەتتى.

— تەييار بولدۇڭلارمۇ؟ — ئۇ يەنە بىر قېتىم سورىۋېلىپ، قولىنى سوزغىلى تەمشەلدى. بىر سېكۇنتتىن كېيىن ھەممە ئىش ئاخىرلىشاتتى.

لېكىن، كلوپىن خۇددى تۇيۇقسىزلا بىر ئىش يادىدىن كەچكەندەك، ئەمدىلەتتىن سوزغان قولىنى شارىتىدە توختىتىۋالدى.

— تۇرۇپ تۇرۇڭلار! — دېدى ئۇ، — ئۇنتۇغىلى تاس قاپتىمەن ... ئادەت بويىچە، بىرەر ئايال ئۇنىڭغا ياتلىق بولۇشنى خالامدۇ - يوق دېگەن سوئالنى سورىماي تۇرۇپ، ھەرقانداق ئەر كىشىنى دارغا ئېسىشقا بولمايدۇ. ئاغىنە، بۇ سەن ئۈچۈن ئاخىرقى پۇرسەت، بىرەر ئوغرى ئايالنى ئەمرىڭگە ئېلىشقا ئۈنمىساڭ، ئۇ چاغدا سىرتماق بىلەنلا توي قىلسەن!

بۇخېمىيەلىكلەرنىڭ بىز ئۈچۈن ئىنتايىن بىمەنە تۇيۇلىدىغان بۇ قانۇنى ھېلىمۇ ھەم ئەنگلىيەنىڭ دىنىي قانۇنلىرىدا ئۆز پېتى ساقلىنىپ تۇرۇۋاتىدۇ. «ۋىرىتېننىڭ كۆرىتىش دوكلاتى»نى كۆرسەك، بۇنى ئېنىق بىلىۋالالايمىز.

گرىنگورى «ئۇھ»! دەپ تىنىۋالدى. بۇ ئۇنىڭ يېرىم سائەت ئىچىدە ئىككىنچى قېتىم ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇشى ئىدى. لېكىن، ئۇنىڭ ئىشەنگۈسى كەلمەيتتى.

— ۋاي - ۋۇي! — كلوپىن تەختتە قايتىدىن ئولتۇردى، — بولدى، چوكانلار، قىزلار! ئايال پېرىخونلاردىن تارتىپ ئۆلمىگۈر چىشى مۈشۈكلەر، سىلەرنىڭ ئىچىڭلاردىكى قايسى جالاپنىڭ بۇ لايغەزەلگە خوتۇن بولغۇسى بار؟ كولت لاشارون! ئىلىزاپىت تۇۋائىن! سىمون يودوئىن! ماريە پىدىپ! تونى لالونكى! براردى فانوئىل! مىچېل گېنائىل! كلاۋدې روك ئورىل! ماترىنا گىرورى! ئىسابىللالتىر! ھەممىڭلار كېلىپ قاراپ بېقىڭلار! بىر ئەرنى ھەقسىز بېرىۋېتىمەن، كىمگە لازىم؟

گرىنگورىنىڭ مۇشۇ ھالەتتە بىرەرنى جەلپ قىلغۇدەك يېرى قالمايغانىدى. ئايال قەلەندەرلەر بۇ تەكلىپكە مەتمۇ قىلىپ قويىمىدى.

— لازىمى يوق، كېرەك ئەمەس! ئېسىۋېرىڭلار، كۆڭلىمىز ئېچىلىپ قالسا بولدى! — دەپ ۋارقىراشتى ئۇلار. تەلىيى تەتۈر كېلىۋاتقان گرىنگورى ئۇلارنىڭ ۋارقىراشلىرىنىلا ئاڭلىدى، خالاس!

شۇنداقتىمۇ توپنىڭ ئىچىدىن ئۈچ نەپەر ئايال چىقىپ، ئۇنىڭ

باش - ئايىغىغا سەپسالدى. بىرىنچىسى چاسا يۈز كەلگەن بۈدەك بىر قىز ئىدى. ئۇ گرىنگورنىڭ يىرتىق چاپىنىغا زەن سېلىپ قاراپ چىقتى. چاپاننىڭ تېشىلىپ كەتكەن يەرلىرى كاشتان پىشۇرىدىغان تاۋىنىڭ تۆشۈكىدىن قېلىشمايتتى. پوندىلەك قىز چىرايىنى پۈرۈشتۈرۈپ غوتۇلدى:

— رەختنىڭ پۇرۇچلىرىغۇ بۇ! — شۇ گەپنى دەپ بولۇپلا گرىنگورىغا قارىدى، — قالپىقىڭغا قاراپ باقاي!

— چۈشۈپ قالدى، — دېدى گرىنگورى.

— قۇلاقچاڭچۇ؟

— باشقىلار بۇلاپ كەتتى.

— كەشىڭچۇ؟

— چەمى ئۇپراپ كەتتى.

— پۇل قاپچۇقۇڭچۇ؟

— بىر تىيىنمۇ يوق، — دەپ جاۋاب بەردى گرىنگورى كېكەچلەپ.

— ئۇنداقتا سېنى دارغا ئاسسا بولغۇدەك، رەھمەت ئېيتىشنى ئېسىڭدىن چىقارما! — پوندىلەك قىز گېپىنى تۈگىتىپ كەينىگە قايرىلدى.

يۈز - كۆزىنى قورۇق بېسىپ كەتكەن، ئوڭى كۆمۈرگە ئوخشاش قاپقارا، چىرايى تولىمۇ سەت، كۆرۈمىسىز ئادەملەر توپلىشىپ قالغان مراكىل رايونىدىمۇ بەتبەشرە ئادەملەرنىڭ بىرىنچىسى بولالايدىغان ئىككىنچى ئايال گرىنگورنىڭ ئەتراپىدا بىرھازا ئايلاندى. گرىنگورى بۇ ئايالنىڭ ماڭا كۆزى چۈشۈپ قالامدۇ - نېمە دەپ بەك ئەنسىرىدى. كىم بىلسۇن، ئۇمۇ چىشىنى يېرىپ:

— ئۇرۇقلا نەرسىغۇ بۇ! — دەپ قويۇپلا كېتىپ قالدى. ئۈچىنچىسى تېرىلىرى يۇمران، چىرايى ئادەتتىكىدەك، خېلىلا قاملاشقان قىز ئىدى.

— مېنى قۇتۇلدۇرۇۋېلىڭ! — دەپ ئۆتۈندى گرىنگورى

زەئىپ ئاۋازدا.

قىز ئىچ ئاغرىتقاندەك بولۇپ، ئۇنىڭغا خېلى ئۇزاققىچە سەپسىلىپ قارىدى، ئاندىن يەرگە قاراپ، قولى بىلەن يوپىكىسىنىڭ ئېتىكىنى تۈزەشتۈردى. قارىغاندا، ئۇ ئىككىلىنىۋاتقاندەك ئىدى. گرىنگورى ئۇنىڭدىن كۆزىنى ئۆزىمىدى. بۇ ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ ئاخىرقى ئۈمىد ئىدى.

— بولمىغۇدەك، — دېدى قىز ئاخىرىدا، — گۇئىللا ئۇم لىونگيودىن تاياق يەيدىغاندەك قىلىمەن! — مۇشۇ گەپنى دەپ بولۇپلا ئۇمۇ توپنىڭ ئىچىگە كىرىپ كەتتى.

— بۇرادەر! — دېدى كلوپىن، — سەن راستتىنلا بىتەلەي ئىكەنسەن!

مۇشۇ گەپتىن كېيىن ئۇ ئورنىدىن قوزغىلىپ تۇڭنىڭ ئۈستىدە ئۆرە بولدى — دە، كىمئارتۇق قىلىپ مال ساتىدىغان سودىگەرلەرنىڭ ئاۋازىنى دوراپ ۋارقىرىدى:

— ئۇنىڭغا ئىگە بولىدىغان ئادەم يوقمۇ؟
ئادەملەرنىڭ گۈلقەقەلىرى ئېچىلىپ ئۈچىيى ئۈزۈلگۈدەك كۈلدى.

— ئۇنى ئالىدىغانلار بارمۇ؟ بىر، ئىككى، ئۈچ!

كلوپىن دار تەرەپكە ئالدىنى قىلدى.

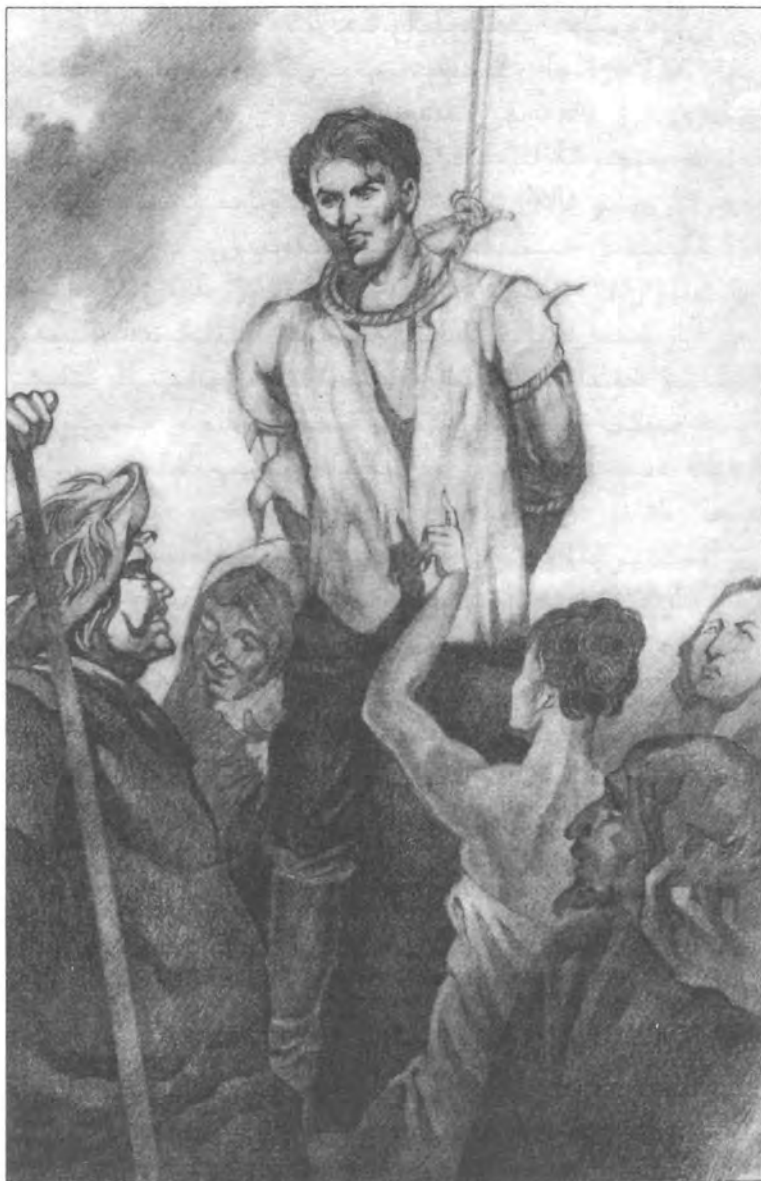
— پۈتتى! — دېدى ئۇ.

بىلىۋىلگەن دەپتوئىل، قىزىل يۈزلۈك ئاندىرى، فرانس چاننى پرونى ئۈچەيلەن شاپاشلىغان پېتى گرىنگورىنىڭ يېنىغا كەلدى.

دەل شۇ چاغدا قەلەندەرلەر پادىشاھلىقنىڭ پۇقرالىرى گۈرۈلدەپ كەتتى.

— ئەسمېرالدا! ئەسمېرالدا!

گرىنگورى تېنى جۇغغىدە بولۇپ، قىيقاس — سۈرەن كۆتۈرۈلگەن تەرەپكە قارىدى. ئادەملەر ئىككى تەرەپكە بۆلۈنۈپ يولنى بىكارلىدى، چىرايىدىن نۇر يېغىپ تۇرىدىغان بىرەيلەن

توپنىڭ ئارىسىدىن چىقىپ كەلدى.

بۇ بۇخېمىيەلىك ساھىبجامال ئىدى.

— ئەسەمىرالدا! — دەۋىتىپ يۈرىكى ئويىناپ كەتكەن گرىنگورى كۆز ئالدىدىكى مەنزىرىنى كۆرۈپ داڭ قېتىپ تۇرۇپلا قالدى. ئۇ سېھىرگەرلىكتەك بىلىنگەن بۇ ئىسمىنىڭ كۈندۈزى يۈز بەرگەن بىر تالاي ئىشلار بىلەن مۇناسىۋەتلىك بولۇپ چىقىدىغانلىقىنى خىيالغىمۇ كەلتۈرمىگەنىدى.

بۇ ئەتىۋارلىق جانىۋار مراكىل رايونىغا ئۆزىدىكى گۈزەللىك بىلەن جازىبىدارلىقىنى نامايان قىلغىلى كەلگەندەك ئىدى. دېمىسىمۇ شۇنداق، ئاۋۇ ئايال تىلەمچىلەر يولىنىڭ ئىككى تەرىپىدە قېقىپ قويغان قوزۇقتەك قىمىر قىلماي جىم تۇردى. ئۇلارنىڭ بەتبەشىرە چىرايى بۇ قىزنىڭ يېتىپ كېلىشى بىلەن باشقىچە رەڭ تۈزدى.

ئۇ ئەسەمىرالدا يەڭگىل قەدەم تاشلاپ، شۇنچىكى نازاكەت بىلەن جازالانغۇچىنىڭ ئالدىغا كېلىپ توختىدى. ھېلىقى چىرايلىق ئوغلاق گالىمۇ قىزغا ئەگىشىپ كەلمەكتە ئىدى. گرىنگورى بېشى قېيىپ، كۆزلىرى تورلاشقانداك بولدى. ساھىبجامال قىز ئۇنىڭغا تىكىلدى.

— سىلەر بۇ ئادەمنى دارغا ئاسماقچىمۇ؟ — دەپ سورىدى چىرايى جىددىي تۈس ئالغان قىز كلوپىندىن.

— شۇنداق، سىڭلىم! — دېدى قەلەندەرلەر پادىشاھى، — ناۋادا سەن ئۇنىڭغا تېگىشنى خالىساڭ، ئۇ چاغدا باشقا گەپ بولىدۇ!

ساھىبجامال ئاغزىنى ئۈمچەيتىپ:

— مەن ئۇنىڭغا تېگىمەن، — دېدى.

بۇ گەپنى ئاڭلاپ تۇرغان گرىنگورى ئۆزىنىڭ ئەتىگەندىن تارتىپ تا ھازىرغىچە راستتىنلا چۈش كۆرۈۋاتقىنىغا قەتئىي ئىشەندى. مۇشۇ تۇرقىدا ئۇ يەنىلا چۈش كۆرۈۋاتاتتى.

ئۆزگىرىش گەرچە ئادەمنى ھاياجانغا سالغۇدەك تەسىرلىك

بولسىمۇ، لېكىن بەك تۇيۇقسىز يۈز بەرگەندى.
سىرتماق بوشىتىلدى، گرىنگورى ئورۇندۇقتىن پەسكە
چۈشتى. ئۇ تاسادىپىي سادىر بولغان بۇ يېڭىلىق ئالدىدا
گاڭگىراپ قالغانىدى. ئۇنىڭ روھىي ئالىمىدە شۇنداق كۈچلۈك
زىلزىلە پەيدا بولىدىكى، ئۇ بەرداشلىق بېرەلمەي لاسسىدە
ئولتۇرۇپ قالدى.

مىسىر كىنەزى لام - جىم دېمەيلا بىر ئىدىشنى كۆتۈرۈپ
كەلدى. بۇخېمىيەلىك ساھىبجامال ئۇنى گرىنگورىغا تەڭلىدى.
— يەرگە تاشلاڭ! — دېدى ئۇ.

ئىدىش چېقىلىپ تۆت پارچە بولۇپ كەتتى.
— ئىنىم، ئۇ ئەمدى سېنىڭ ئايالىڭ؛ سىڭلىم، ئۇ سېنىڭ
ئېرىڭ. ئۆي تۇتۇش مۆھلىتى تۆت يىل بولىدۇ. مېڭىڭلار! —
مىسىر كىنەزى ئىككى قولىنى ئايرىم - ئايرىم ھالدا ئۇلارنىڭ
پېشانىسىغا تەگكۈزدى.

7. توي كېچىسى

ئانچە ئۇزاق ئۆتمەيلا، شائىر ئۆزىنى ئىشىك - دېرىزىلىرى
ھىم ئېتىلگەن، ئەگمە تورۇسلۇق ئىسسىق بىر ئۆيدە كۆردى.
بىرنەرسە ئېلىشقا ئەپلىك بولارمىكىن دەپ، يېمەك - ئىچمەك
سېلىنىدىغان جاۋەننىڭ يېنىدىكى شەرەگە يېقىنراق ئولتۇردى.
«جانغا ئارام بېرىدىغان بىر كارىۋات، مۇڭداشقىلى بولىدىغان بىر
قىز بولغان بولسا» دەپ ئويلىدى ئۇ. بۈگۈنكى ئاجايىپ
ئۇچرىشىش سېھىرلىك تۈس ئالغىنى ئۈچۈنمىكىن، ئۆزىنى
ئەپسانىلەردىكى پېرسوناژغا ئوخشاتقۇسى كەلدى. ئىككى باشلىق
يالماۋۇزنىڭ ئارىسىدىكى ئوچاقنىڭ ئۆز جايىدا ياكى
ئەمەسلىكىنى بىلگۈسى كەلگەندەك، كۆزلىرى ئالاق - جالاق
بولۇپ ئەتراپىغا قارىدى. ئۇنىڭ خىيالىچە پەقەت ئوچاقتىن

كۆتۈرۈلۈۋاتقان كۆكۈچ تۈتۈنلا ئۇنى جەھەننەمدىن جەننەتكە يولغا سېلىپ قويالايدىغاندەك ئىدى. شۇڭا، ئۇ رېئاللىقنى قولىدىن بەرمەسلىك، بېھوش بولۇپ يېتىپ قېلىشتىن ساقلىنىش ئۈچۈن ئۆچىسىدىكى كۆڭلەكنىڭ تۆشۈكىدىن كۆزىنى ئۈزۈلمىدى. مۇشۇ ئەسنادا تۈرلۈك - تۈمەن بېھۋە خىياللار كۆڭلىدىن كەچتى، ھاياتلىقنىڭ جىمىكى ئۈمىدى پەقەت مۇشۇنداق قىلىشقا باغلىق بولۇپ قالغاندەك ئىدى.

ئالدىدىكى ياش قىز ئۇنىڭغا قاراپ قويايمۇ دېمەيتتى، قىز ئۆيىنىڭ ئىچىدە ئوياندىن - بۇيانغا توختىماي ماڭاتتى. بىردەم ئورۇندۇققا پۈتلىشىپ، ئۇنى ئۇرۇۋېتەتتى، بىردەم سۆيۈملۈك ئوغللىقى بىلەن بىرىمىلەرنى دېيىشەتتى، تۇرۇپ - تۇرۇپ لەۋلىرىنى دومسايتىپ قوياتتى. ئۇ گرىنگورىنى ئۆزىگە قانغۇدەك قارىۋالسىۇن دەپ ئويلىدىمۇ، شىرەنىڭ قېشىغا كېلىپ ئولتۇردى. ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەن، سېنىڭمۇ بالىلىق چاغلىرىڭ بولغان، ياكى بولمىسا تەلىينىڭ ئوڭىدىن كېلىپ، تا بۈگۈنگە قەدەر كىچىك بالىدەك تۇرۇۋاتىسەن. سەن چوقۇم ھاۋا ئوچۇق كۈنلەردە شىرىلداپ سۇ ئېقىۋاتقان ئېرىقنىڭ بويىغا نەچچە قېتىملاپ بارغان، توپ - توپ چاتقاللارنىڭ يېنىدىن نەچچە قېتىم ئۆتۈپ، گاھ ئۆرلەپ، گاھ پەسلەۋاتقان، دەرەخلەرنىڭ ئۈچىدىن سۈركىشىپلا دېگۈدەك ئۆتۈۋاتقان ھاۋا رەڭ ياكى يېشىل يىڭناغۇچىلارنى قوغلاپ ئوينىغان (ماڭا كەلسە، مەن بالىلىقىمنى كۈنبويى شۇنداق ئۆتكۈزگەن، ئۇ مېنىڭ ھاياتىمدىكى ئەڭ گۈزەل مىنۇتلار ئىدى). قۇيۇنغا ئوخشاش غۇيۇلداپ ئاۋاز چىقىرىۋاتقان بۇ كىچىك جانىۋارنىڭ تىنىمىسىز پىلىدىرلاۋاتقان، تۇتقىلى بولمايدىغان بېغىر رەڭ قاناتلىرىنى ئىچ - ئىچىڭدىن سۆيۈنۈپ، دىققەت - كېتىبارنىڭ بىلەن تاماشا قىلغانلىرىڭ چوقۇم يادىڭدىن چىقمىدى. ئۇچۇشنى بىلىدىغان بۇ جانىۋار شۇنچىلىك خىيالىي، گىرىمىسەن، تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايدىغان، كۆرگىلىمۇ بولمايدىغان، تۇتقىلىمۇ بولمايدىغان نەرسىدەك ئىدى. لېكىن، ئۇ

ئاخىرىغا كېلىپ بىر تال گۈلنىڭ شېخىغا قونغاندا، سەن دېمىڭنى ئىچىڭگە يۇتۇپ، ئۇنىڭ بىر جۈپ نېپىز قانىتىغا، پارقىراق، سىلىق تونى بىلەن خىرۇستالدەك سۈزۈك كۆزلىرىگە تۈجۈپىلەپ زەن سالاتتىڭ، ھەيرانۇھەس بولاتتىڭ، ئۇنىڭ قاراڭغۇلۇق قوينىدا يەنە بىر قېتىم غايىب بولۇپ كېتىشىدىن، پايانى يوق ھاۋا بوشلۇقىغا كىرىپ كېتىشىدىن ئەنسىرەيتتىڭ. ئەگەر سەن مۇشۇ تاتلىق تۇيغۇلارنى قايتا ئېسىڭگە ئالالساڭ، گرىنگورىنىڭ ئەسمېرالداغا شۇنچە ئەستايىدىل، ئىنچىكىلەپ سەپىلىۋاتقاندىكى ھېسسىياتىنى ئوڭايلا پەرەز قىلالايتتىڭ. بۇ سىلاپ باققىلى، شۇنداقلا كۆرگىلى بولىدىغان بەدەن ئىدى. لېكىن، گرىنگورى بۇ بەدەننى ئىلگىرى پەقەت ئۇ پىرقىراپ ئۈسسۈل ئوينىغاندىلا كۆرگەندى.

گرىنگورى چۈش قوينىغا غەرق بولۇپ كەتتى. ئۇ ئەمدىلا ئۇيقۇدىن ئويغانغان ئادەمدەك قاپاقلىرىنى تەستە كۆتۈرۈپ ئالدىدىكى قىزغا قارىدى. ئاندىن ئۆز - ئۆزىگە پىچىرلىدى: «ئەجەبا! ھېلىقى ھەممەيلەن «ئەسمېرالدا» دەپ توۋلاپ يۈرگەن قىز مۇشۇمۇ؟ يولدىلا ئۈسسۈل ئوينىيدىغان ئۈسسۈلچى! بۈگۈن چۈشتىن ئىلگىرى مېنىڭ تىياتىرىمنى قاپ بەلدىن ئۈزۈپ قويغان قىز مۇشۇغۇ! بۈگۈن كەچتە مېنىڭ ھاياتىمنى قۇتۇلدۇرۇپ قالغان قىزمۇ مۇشۇغۇ! ھەم تالانتلىق ئۈسسۈلچى، ھەم ماڭا شەپقەت قىلغان پەرىشتە! دېمىسىمۇ ئۇ نېمانچە چىرايلىق! ئۇ مېنى ياخشى كۆرۈپ قالغاچقا، خەتەرلىك ئەھۋالدىمۇ ماڭا ئىگىدارلىق قىلغان بولسا كېرەك! — گرىنگورى تۇيۇقسىزلا ئېسىنى تاپقانداك بولدى، خىيالىي تۇيغۇلارنىڭ قوينىدىن رېئاللىق دۇنياسىغا قايتتى، — لېكىن، ئۆزۈمنىڭ قاراپ تۇرۇپلا ئۇنىڭ ئېرى بولۇپ قالغانلىقىمنى چۈشەنمەيۋاتمەنغۇ!»

ئۇ تولا ئويلاپ كالىسى قوچۇلۇپ كەتتى، كۆزلىرىدىن ھەۋەس ئۇچقۇنى چاقنىغاندەك بولدى، ئاستا مېڭىپ قىزغا

يېقىنلاشتى. چىرايىغا جىددىيلىك يۈگۈرگەن بولسىمۇ، لېكىن شەرم - ھايانى قولىدىن بەرمىدى. بۇخېمىيەلىك ساھىبجامال قورقۇپ كېتىپ كەينىگە داجىدى.

— نېمە قىلاي دەيسىز؟ — دەپ سورىدى ئۇ زەردە بىلەن.
— سۆيۈملۈك ئەسىمېرالدا، سىز ماڭا نېمىشقا مۇنداق سوئال قويسىز، — گرىنگورى شۇنداق ھاياجانلانغانىدىكى، قىلغان گېپىدىن ئۆزىمۇ ھيران بولدى.
— نېمە دەۋاتقىنىڭىزنى بىلىمدىم، — بۇخېمىيەلىك قىزنىڭ كۆزلىرى چەكچىيىپ كەتتى.

— بۇ قانداق گەپ؟ — گرىنگورى بارغانسېرى ھاياجانلىنىپ كېتىۋاتاتتى. ئۇنىڭ ئوي - خىيالى مراكىل رايونىدىكى قائىدە - يوسۇننى ئەمەلگە ئاشۇرۇشتىلا قالغانىدى، — ئەجەبا، مەن سىزگە مەنسۇپ ئەمەسمۇ، سۆيۈملۈك دوستۇم! سىزمۇ ماڭا تەئەللۇق ئەمەسمۇ؟

گرىنگورى شۇ گەپلەرنى قىلىۋېتىپ ئۆزىنى باسالامىدى بولغا، قىزنى قۇچاقلىۋالدى.

بۇخېمىيەلىك ساھىبجامال خۇددى يىلانېلىقىدەك چاققانلىق بىلەن ئۇنىڭ قۇچىقىدىن شارىتىدە سۇغۇرۇلۇپ چىقتى. ئۇ بىرلا تاقلاپ ئۆيىنىڭ يەنە بىر بۇرجىكىگە باردى - دە، بېلىنى ئەگەندەك بولۇپ، ئارقىدىنلا ئۆزىنى رۇسلاپ ئۆرە بولدى. ئۇ قولىدا ئۆتكۈر بىر خەنجەرنى سىقىملىۋالغانىدى. ئۇنىڭ ھەرىكىتى شۇنداق تېز بولدىكى، گرىنگورى ئۇنىڭ خەنجەرنى نەدىن ئالغانلىقىنىمۇ كۆرەلمىدى. قىز ئاچچىقلاندى، جىلە بولدى، لەۋلىرىنى دومسايىتتى، بۇرىنىنىڭ چاناقلىرى مىدىرلىدى، ئىككى مەڭزى ئالمىدەك قىزاردى، كۆزىنىڭ قارىچۇقىدىن ئوت ياندى. ئوغلاق گالى بىرلا سەكرەپ ئۇنىڭ ئالدىغا ئۆتتى - دە، گرىنگورى بىلەن ئېلىشىدىغان ئەلىپازدا ئۇنىڭغا ئېيتىلدى. چوقچىيىپ تۇرغان مۇڭگۈزى پارقىراپ كەتتى. بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسى كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە ئارىدا

يۈز بەرگەندى.

يىغناغۇچ ھەرگە ئايلاندى، ئەمدى ئادەمنى چىقىۋالسىلا بولاتتى.

بىزنىڭ پەيلاسوپ ئېسەنگىرەپ، تۇرغان ئورنىدا داڭ قېتىپ قالدى، بىردەم ئوغلاققا، بىردەم قىزغا كۆز يۈگۈرتتى.

— كېرەملىك بۇۋى مەرىم! ھازۇل خوتۇندىن بىراقلا ئىككىسى پەيدا بولىدۇ! — گاڭگىراپ قالغان گرىنگورى ئاخىر ئېغىز ئاچتى، — ئىككىلىسى بىشەم خوتۇنلاردىن ئىكەنمۇ! بۇخېمىيەلىك ساھىبجامالمۇ قاراپ تۇرۇۋەرمىدى.

— جەزم قىلىمەنكى، سىز ئۆتۈپ كەتكەن ساراڭ ئىكەنسىز! — كەچۈرۈڭ، خان قىز، — گرىنگورى كۈلۈمسىرىدى، — ئۇنداقتا سىز نېمىشقا ماڭا ياتلىق بولۇشنى خالاپ قالدىڭىز؟ — ئەجەب، مەن سىزنىڭ بىھۈدە ئۆلۈپ كېتىشىڭىزگە قاراپ تۇرسام بولارمىدى؟

— دېمەك، — شائىر گېپىنى داۋام قىلدى، چۈنكى مۇھەببەت توغرىسىدىكى خىيالىي تۇيغۇ ئۈزۈل - كېسىل بەربات بولغانىدى، — سىز مېنى قۇتۇلدۇرۇپ قويۇش ئۈچۈنلا مەن بىلەن توي قىلىشقا ماقۇل بوپتىكەنسىز - دە؟

— سىز مېنى باشقا خىيالى بار دەپ ئويلاپ قالغانىدىڭىز؟ — بوپتۇ، — گرىنگورى لېۋىنى چىشلىدى، — مەنمۇ مۇھەببەت ئىلاھى يۇپىتېر تەرەپتىن ئالغاندا تەسەۋۋۇرۇمدىكىدەك مۇۋەپپەقىيەت قازىنىپ باققان ئادەم ئەمەس. بىراق، ئىدىشىنى يەرگە تاشلاپ چۇل - چۇل قىلىۋەتكەننىڭ نېمە پايدىسى بولدى؟ شۇ تاپتا ئەسمېرالدا بىلەن ئوغلاق ھەر ئىككىسى ئۆزىنى مۇداپىئە قىلىدىغان قىياپەتتە ئىدى، بىرى قولىغا خەنجەر ئالغان، بىرىنىڭ موڭگۈزلىرى دىڭگايغانىدى.

— ئەسمېرالدا خان قىز، — دېدى شائىر، — يارىشىپ قالايلى. سىز خۇپىيانە ھالدا خەنجەر ئېلىپ يۈرسىڭىز بولمايدۇ. بۇ گۈبېرئاتورنىڭ چەكلەش بۇيرۇقىغا خىلاپ، سىز بىلمەيدىغان

يەردە ئەمەس، بىر ھەپتە بۇرۇن نوئىل لىسكىرىۋاتىن يېنىدا خەنجەر ئېلىپ يۈرگەنلىكى ئۈچۈن بەش - ئون سو جەرىمانە تۆلىدى. ئەمدى ئۆزىمىزنىڭ گېپىگە كېلەيلى، شۇنىڭغا ھۆددە قىلىمەنكى، سىزنىڭ ماقۇللۇقىڭىزنى ئالماي تۇرۇپ سىزگە قول تەگكۈزمەيمەن. لېكىن، نېمىلا بولسۇن، سىز ماڭا ئازراق كەچلىك تاماق بەرگەن بولسىڭىز!

راستىنى ئېيتقاندا، گرىنگورىمۇ دېسپېرېئو ① ئەپەندىگە ئوخشاش ئۇنداق خوتۇنپەرەس ئادەملەردىن ئەمەس ئىدى. ئۇنى نارەسىدە قىزلارغا پايلاپ تۇرۇپ ھۇجۇم قىلىدىغان رىتسار ياكى ئوۋچى دېيىشكە تېخىمۇ بولمايتتى. ئۇ مۇھەببەتكە نىسبەتەن خۇددى باشقا ئىشلارغا مۇئامىلە قىلغان چاغدىكىدەك پۇرسەت كۈتۈشكە ئامراق، قارشى تەرەپ بىلەن بەلگىلىك ئارىلىق ساقلىيالايدىغانلاردىن ئىدى. بولۇپمۇ قورسىقى ئېچىپ ئۈچىيى دۈمبىسىگە چاپلىشىپ قالاي دەۋاتقاندا بىر ۋاخلىق كەچلىك غىزانىڭ بولۇشى، ئۇنىڭ ئۈستىگە چىرايلىق بىر قىزنىڭ ھەمراھ بولۇشى ئۇنىڭ ئۈچۈن خۇددى مۇھەببەتتىكى تاسادىپىيلىق تەسۋىرلىنىدىغان دىرامىلاردا بولىدىغان مۇقەددىمە بىلەن خاتىمە ئارىلىقىدىكى بىر ئابزاس تاتلىق لىرىك چېكىنىش ئىدى.

شېرە ئۈستىگە بىردەمدىلا بىر پارچە بولكا، بىر پارچە تۈزلانغان چوشقا گۆشى، قورۇلۇپ كەتكەن بىرنەچچە تال ئالما بىلەن بىر بوتۇلكا پىۋا تىزىلدى. گرىنگورى ئالدىدىكى نەرسىلەرنى ئېچىرقاپ كەتكەن بۆرىدەك چاپنىمايلا يۇتقىلى تۇردى. ۋىلكا بىلەن تەخسىلەرنىڭ بىر - بىرىگە سوقۇلۇپ جاراڭلىشى ئۆيىنى بىر ئالدى. قورساقنى تويدۇرۇش ھاۋايى - ھەۋەسنىڭ ئورنىغا ئۆتكەنىدى.

ھېلىقى چىرايلىق قىز گرىنگورىنىڭ ئۇدۇلىدا ئولتۇرۇپ، ئۇنىڭ تاماق يېيىشىگە لام - جىم دېمەي قاراپ تۇردى. بۇ چاغدا

① دېسپېرېئو (1636 — 1711) — فىرانسىيەلىك شائىر، ئوبزورچى.

ئۇنىڭ باشقا بىر ئىشلارنى خىيال قىلىۋاتقانلىقى ئېنىق ئىدى. تۇرۇپ - تۇرۇپلا كۈلۈمسىرەپ قوياتتى، ئايىغى تۈۋىدە تۈگۈلۈپ ياتقان ئوغلاقنىڭ بېشىنى سىلايتتى.

گۈگۈم قوينىدىكى شام تاماقنى ئاچ قالغان بۆرىدەك يېيىش بىلەن خىيالىي تۇيغۇ بىرلىكتە مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇۋاتقان بۇ مەنزىرىگە يورۇق چاچاتتى. قورسقى توپخان گرىنگورى شىرەدە پەقەت بىرلا ئالەمنىڭ ئېشىپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ ئوڭايىسىز لانغاندەك بولدى.

— ئەسمېرالدا خان قىز، — دەپ سورىدى ئۇ، — سىز يېمەمسىز؟

قىز بېشىنى چايقاپ، خىيالچان كۆزلىرى بىلەن ئۆينىڭ تورۇسىغا قارىدى.

«ئۇ نېمىنى ئويلاۋاتقاندۇ؟ — گرىنگورى قىزنىڭ نېمە ئويلاۋاتقانلىقىنى قىياس قىلغاچ ئۇ قاراۋاتقان تەرەپكە كۆز يۈگۈرتتى، — تورۇستىكى ئاۋۇ بەتبەشەرە تاش ئويما ئۇنى مۇنچىلىك مەپتۇن قىلمايۋاتقاندۇ، سەتلىكىنى قارىمامدىغان! ئۆزۈمنى ئۇنىڭ بىلەن سېلىشتۇرۇپ باقالمىمەن يا!»

گرىنگورى گېلىنى قىرىپ قويدى.

— ئەسمېرالدا خان قىز!

قىز ھېچنېمىنى ئاڭلىمايۋاتقاندەك ئىدى.

— ئەسمېرالدا خان قىز! — گرىنگورى ئاۋازىنى بەكرەك چىقىرىپ توۋلىدى.

بۇ توۋلاشمۇ بىكار كەتتى. قىزنىڭ كۆڭلى باشقا يەردە ئىدى. گرىنگورىنىڭ ئاۋازىدا قىزنى ئۆزىگە قارىتا لىغۇدەك جەلپكارلىق يوق ئىدى. ئۇنىڭ تەلىيىگە يەنىلا ھېلىقى ئوغلاق ئىگىسىنىڭ يېشىدىن بىلىنەر - بىلىنمەس تارتىپ، ئۇنىڭ تاتلىق خىياللىرىغا بەرھەم بەردى.

— ساڭا بىرنەرسە لازىممۇ، گالى؟ — ئەسمېرالدا خۇددى كۆرۈۋاتقان چۈشىدىن تۇيۇقسىز ئويغىنىپ كەتكەندەك ئىدى. ئۇ

چوڭقۇر خىيال ئىچىدە گالىننىڭ كۆزىگە تىكىلدى.

— قورسىقى ئاچتى، — دېدى گرىنگورى بۇ گەپنى جايىدا قىلغانلىقىدىن مەمنۇن بولۇپ.

ئەسمېرالدا بولكىنى ئۇشتۇپ، بىر پارچىسىنى ئاللىقىنىغا قويدى. خۇشال بولغان گالىننىڭ كالتە قۇيرۇقى لىكىلداپ كەتتى.

قىزنىڭ قانداقتۇر بىر خىيال بىلەن داۋاملىق بەند بولۇشىغا پۇرسەت بەرمەسلىك كېرەك، دەپ ئويلىغان گرىنگورى دادىلىق بىلەن ئىنتايىن بىر نازۇك مەسلىنى تىلغا ئالدى.

— مېنىڭ سىزنىڭ ئېرىڭىز بولۇشۇمنى خالىمامسىز؟
— ياق، — دېدى قىز ئۇنىڭ كۆزىگە مىختەك قادىلىپ تۇرۇپ.

— ئاشىقىڭىز بولسامچۇ؟

— ياق، — قىزنىڭ كالىپۇكلىرى دومسايدى.

— دوستىڭىز بولسام قانداق؟ — دېدى گرىنگورى.

قىز ئۇنىڭدىن كۆزىنى ئۈزۈپ، سەل - پەل ئويلىنىپ قالدى.

— ئېھتىمال شۇنداق بولار !

«ئېھتىمال» دېگەن بۇ سۆز گرىنگورى ئۈچۈن تولىمۇ قىممەتلىك ئىدى. ئۇنىڭغا جان كىرگەندەك بولدى.

— دوستلۇقنىڭ نېمىلىكىنى بىلەمسىز؟

— بىلىمەن، — دېدى بۇخېمىيەلىك قىز، — دوستلۇق

دېگەن ئاكا - سىڭىللارچە ھېسسىيات، ئۇ قولنىڭ ئىككى بارمىقىغا ئوخشايدۇ، بىر - بىرىگە تېگىشىپ تۇرىدىغان، لېكىن بىرلىشمەيدىغان روھ !

— مۇھەببەتچۇ؟

— ئاھ، مۇھەببەت ! — قىزنىڭ ئاۋازى تىترەپ كەتتى،

كۆزلىرىدىن نۇر چاقنىدى، — ئۇ ئىككى ئادەمنىڭ بىرىكىپ بىر ئادەم بولۇشى. بىر يىگىت بىلەن بىر قىزنىڭ ۋىسال

شادلىقىغا چۆمۈپ پەرىشتىگە ئايلىنىشى. ئۇ دېگەن بىر جەننەت !
كوچىدا ئۇسسۇل ئوينىيدىغان بۇ قىزنىڭ چىرايى مۇشۇ
گەپلەرنى قىلىۋاتقاندا تېخىمۇ چىرايلىق بولۇپ كەتتى. ئۇنىڭ
مۇشۇ ھالىتىدىن گرىنگورى ئىنتايىن تەسىرلەندى. قىزنىڭ
گۈزەللىكى ئۇنىڭ شەرقلقلارغا خاس مەردانىلىك يېغىپ تۇرغان
سۆزلىرى بىلەن ئاجايىپ ماسلاشقاندى. ئۇ بىلىنەر - بىلىنمەس
كۈلۈمسىرىدى، قىزىلگۈلدەك غۇبارسىز لەۋلىرى بىلىنەر -
بىلىنمەس مىدىرلىدى، يارىشىملىق، كىر قونمىغان پېشانىسى
كۆڭلىدىكى تاتلىق خىياللاردىن سىرلىق تۈس ئالدى، بوشقىنا
پۈۋلەپ قويۇش بىلەن تەڭلا بىر قەۋەت نېپىز ماناندا قالغان
ئەينەكتەك جىلۋىلەندى. ئۇنىڭ ھەم قويۇق، ھەم قارا قاشلىرى
ئاستىدىن تەسۋىرلىگۈسىز بىر خىل نۇر چاقنىدى. بۇ نۇر ئۇنىڭ
ھۆسن - جامالىغا ئۆزگىچە رەڭ بەرگەندەك، ئۇنى تېخىمۇ
نازاكەتلىك قىلىپ قويدى. خۇددى رافائېل^① بۇۋى مەريەمنىڭ
رەسىمىنى سىزغاندا ئويلىغاندەك مەسۇم قىزلاردىلا بولىدىغان
پاكلىق، ئانىلاردىلا بولىدىغان مېھرىبانلىق، ئىلاھلاردىلا
بولىدىغان مەنىۋى جەلپكارلىق بىر گەۋدىگە مۇجەسسەم بولدى.
— قانداق ئادەم سىزنىڭ ياخشى كۆرۈشىڭىزگە ئائىل
بولالايدۇ؟ — گرىنگورى يەنە ئاسماقچىلاپ سورىدى.

— راۋرۇس ئوغۇل بالا !

— مەنچۇ، — دەپ سورىدى ئۇ، — مەن ھېساب ئەمەسمۇ؟
— بېشىغا دۈبۇلغا كىيگەن، قولىدا قىلىچ تۇتقان،
ئۆتۈكىنىڭ ئۆكچىسى كەينىگە سېرىق رەڭ شىپۇر بېكىتىلگەن
ئەر !

— بولدى قىلىڭا، — دېدى گرىنگورى، — ئېتى بولمىسا
ئوغۇل بالا ھېسابلانامدۇ؟ كۆڭلىڭىز چۈشۈپ قالغان بىرەرى
بارمۇ؟

① رافائېل (1483 — 1520) — ئىتالىيەلىك رەسسام، ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ
قايتا گۈللىنىش دەۋرىدىكى ئۈچ مەشھۇر زاتنىڭ بىرى.

— مۇھەببەتنى دەۋاتامسىز؟

— مۇھەببەت !

قىز ئىچىنى تىڭشىغاندەك بىردەم تۇرۇۋالدى. ئاندىن ئۆزگىچە تەلەپپۇز بىلەن جاۋاب بەردى:

— بۇ تەرىپىنى تېزلا ئايدىڭلاشتۇرىمەن !

— نېمىشقا بۈگۈن كەچتە ئەمەس، — دېدى شائىر مۇلايىم

ئاۋازدا، — ئۇ نېمىشقا مەن ئەمەس؟

— مەن پەقەت مېنى ئۆز ھىمايىسىگە ئالالايدىغان ئوغۇل

بالىغىلا كۆڭۈل بېرەلەيمەن.

گرىنگورى ھۈپپىدە قىزىرىپ كەتتى. بۇ گەپنىڭ ئىككى

سائەت ئىلگىرىكى خەتەرلىك پەيتتە ئۇنىڭ مەيدىسىنى كېرىپ

ئوتتۇرىغا چىقالمىغانلىقىغا قىلىنىۋاتقان تەنە گەپ ئىكەنلىكىنى

بىلدى. بۈگۈن كەچتە يۈز بەرگەن باشقا قورقۇنچلۇق ئىشلاردىن

ئاللىقاچاقلا رغىدۇر غايىب بولغان ھېلىقى ئەھۋال شۇ تاپتا ئۇنىڭ

ئېسىگە كەلدى. ئۇ پېشانىسىغا پاققىدە بىرنى ئۇردى.

— شۇنداق، — خان قىز. مەن گەپنى ئەسلىي مۇشۇ ئىشتىن

باشلىسام بوپتىكەن. مېنىڭ بىپەرۋالىقىمنى ئەپۇ قىلىڭ. سىز

كۆاسمىدونىڭ ئالىقىنىدىن قانداقلارچە قۇتۇلدىڭىز؟

بۇخېمىيەلىك ساھىبجامالنىڭ تېنى جۇغغىدە قىلىپ قالدى.

— ئاھ، قورقۇنچلۇق دۈمچەك ! — ئۇ قولى بىلەن يۈزىنى

تۇتۇپ چىرقىراپ تاشلىدى، تىترەپ لاغىلداپ كەتتى، سوغۇق

ئۇنىڭ سۆڭەك - سۆڭىكىدىن ئۆتۈۋاتقاندەك بولدى.

— بەكمۇ قورقۇنچلۇق ئىش بولدى، — دېدى گرىنگورى

گەزۋەيلەپ، — لېكىن سىز زادى قانداق قۇتۇلۇپ قالدىڭىز؟

ئەسمېرالدا كۈلۈمسىرىدى، ئۇھ تارتىپ خورسىندى، لېكىن

گەپ قىلمىدى.

— ئۇ نېمىشقا سىزنىڭ پېيىڭىزگە چۈشىدۇ؟ — گرىنگورى

گەپنى ئەگىتىپ، كونا خاماننى قايتىدىن سورىغىلى تۇردى.

— بىلىمدىم، — دېدى قىز، ئۇ ياندۇرۇپلا گرىنگورىغا سوئال

قويدى، — بىراق سىزمۇ مېنىڭ پېيىمغا چۈشتىڭىزغۇ، سىز نېمىشقا شۇنداق قىلدىڭىز؟

— راست گەپنى قىلسام، — دەپ جاۋاب بەردى گرىنگورى، — مەنمۇ ھېچ بىلىمدىم!

ھەر ئىككىلىن بىرھازاغىچە ئۈن چىقمىدى. گرىنگورى ۋىلكا بىلەن تەخسىنى ئۇرۇپ قويدى. قىز بەجايىكى تامنىڭ كەينىدىكى بىرنەرسىنى كۆرۈۋاتقاندا كۈلۈمسىرەيتتى. ئۇ بىردىنلا تازا ئېنىق ئوققىلى بولمايدىغان ئاۋازدا ناخشا ئېيتتى:

پەيلىرى رەڭدار كىچىك قۇش،
سۈكۈتكە چۆمگەندە، يەر — زېمىن ...

ئۇ بىردىنلا توختاپ، گالىنى سىلاپ قويدى.
— قولىڭىزدىكى بۇ ئەتىۋارلىق جانىۋار تولىمۇ چىرايلىق، — دېدى گرىنگورى.

— بۇ مېنىڭ سىڭلىم، — دېدى قىز.
— خەقلەر سىزنى نېمىشقا «ئەسمېرالدا» دەپ چاقىرىدۇ؟
— مەن بۇنى بىلمەيمەن!

— شۇنداقتىمۇ بىرەر سەۋەبى باردۇ؟
قىز مەيدىسىدىن تەسۋىگە ئۆتكۈزۈلگەن ئېللىپس شەكىللىك چاققان بىر قاپچۇقنى چىقاردى. قاپچۇقتىن ئەتراپقا ئەنەرنىڭ پۇرنى تارقالدى. يېشىل يىپەك ياغلىققا ئورالغان بۇ قاپچۇقنىڭ ئوتتۇرىسىغا ياقۇتقا ئوخشاپ كېتىدىغان بىر تال يېشىل رەڭلىك مارجان پاتۇرۇپ قويۇلغانىدى.

— مۇشۇنىڭ سەۋەبىمىكىنىڭ، — دېدى قىز.
گرىنگورى قاپچۇقنى ئېلىش ئۈچۈن قولىنى ئۇزارتتى، قىز قولىنى شارىتىدە تارتىۋالدى.

— تەڭكۈچى بولماڭ، بۇ دېگەن تىلتۇمار، سىز ئۇنىڭ سېھرىي كۈچىنى بۇزۇۋېتىسىز ياكى بولمىسا ئۇنىڭ سېھرىي

كۈچىدىن ئۆزىڭىزگە كۆڭۈلسىزلىك تېپىۋالسىز.
شائىرغا بۇ ئىش بارغانسېرى قىزىق تۇيۇلدى.

— كىم بەرگەن؟

قىز بارمىقىنى لېۋىگە تەگكۈزۈپ، تىلتۇمارنى مەيدىسىگە
سېلىۋەتتى. گرىنگورى يەنە بىرنەچچە ئىشنى سورىدى، لېكىن
قىز پەرۋا قىلمىدى.

— «ئەسمېرالدا» نىڭ مەنىسى نېمە؟

— بىلمەيمەن !

— قايسى دۆلەتنىڭ تىلى؟

— مىسىرنىڭ تىلىغۇ دەيمەن.

— مېنىڭچىمۇ شۇنداقتەك قىلىدۇ، — دېدى گرىنگورى، —

سىز فىرانسىيەلىكمۇ؟

— بىلمەيمەن.

— ئاتا - ئانىڭىز بارمۇ؟

قىز يەنە بىر قەدىمكى ناخشىنى باشلىۋەتتى:

دادىسى ئۇنىڭ قۇشلار ئىچىدە شاھ،

ئانىسى مۇناسىپ ھەمراھ بولۇشقا.

كۆۋەجىگەن سۇلاردىن ئۆتسەم،

كېمىلەر، قېيىقلار بىھاجەت ماڭا.

دادىسى ئۇنىڭ قۇشلار ئىچىدە شاھ،

ئانىسى مۇناسىپ ھەمراھ بولۇشقا.

— نېمىدېگەن چىرايلىق ناخشا، — دەۋەتتى گرىنگورى، —

سىز فىرانسىيەگە نەچچە يېشىڭىزدا كەلگەن؟

— كىچىك چېغىمىدىلا !

— پارىژغىچۇ؟

— ئۆتكەن يىلى. بىز پاپال دەرۋازىسىدىن شەھەرگە

كىرىۋاتقاندا، بىر توپ تورغاي قومۇشلۇقتىن ئۇچۇپ چىقىپ

كۆككە كۆتۈرۈلگەندى. ئۇ 8 - ئاي مەزگىلى ئىدى. مەن بۇ يىل قىش پەسلىنى بەك سوغۇق بولغۇدەك دېگەندىم.

— دەرۋەقە ئۆتكەن يىلى قىشتا بەك سوغۇق بولغانىدى، — دېدى گرىنگورى گەپنىڭ ئۈزۈلۈپ قالمايىقىدىن خۇش بولۇپ، — مەنمۇ توختىماي قولۇمنى ھورداپ، سوغۇق قىش پەسلىدىن ئاران ئۆتۈۋالغانىدىم. سىزدە ئالدىن كۆرەلەيدىغان تۇغما ئىقتىدار بار ئىكەن — دە؟

قىز بۇ گەپنىمۇ پىسەنتىگە ئالمىدى.

— ئۇنداق ئەمەس!

— سىلەر مىسىر كىنەزى دەپ ئاتىغان ھېلىقى كىشى مۇشۇ رايوننىڭ كاتتىبېشىمۇ؟

— شۇنداق.

— شۇ كىشى ئىككىمىزنىڭ نىكاھ مۇراسىمىغا رىياسەتچىلىك قىلغانىدى، — دېدى شائىر قورۇنغان ھالدا.

قىز ئادىتى بويىچە يەنە ئاغزىنى دومسايىتىپ قويدى.

— مەن تېخىچە سىزنىڭ ئىسمىڭىزنى بىلمىدىمغۇ؟

— مېنىڭ ئىسمىمنى دەمسىز؟ پېررى گرىنگورى!

— مەن سىزنىڭ ئىسمىڭىزدىنمۇ چىرايلىق يەنە بىر

ئىسمىنى بىلىمەن.

— سىز بەك يامان قىز ئىكەنسىز، — دېدى شائىر، — بىراق

كارايىتى چاغلىق! قانداق قىلسىڭىز مەيلى، خاپا بولمايمەن.

ئوبدانراق تونۇشساق مېنى ياقتۇرۇپ قېلىشىڭىز مۇمكىن. سىز

ماڭا شۇنچىۋالا ئىشىنىپ، ئۆزىڭىزنىڭ ھاياتى ھەققىدە سۆزلەپ

بەرگەنەكەنسىز، مەنمۇ ئۆزۈمنى تونۇشتۇرۇپ قوياي. سىز

ئىسمىمنىڭ پېررى گرىنگورى ئىكەنلىكىنى بىلىدىڭىز. مەن

گونىس دېگەن جايدا پۈتۈكچى بولغان بىر ئىجارىكەشنىڭ ئوغلى.

يىگىرمە يىل ئىلگىرى، پارىژ قەلئەسى قورشىۋاتقان ۋاقىتتا

چاغدا دادامنى بۇرگۇندىلا دارغا ئېسىپ ئۆلتۈردى. ئانامنى

پىكاردلىقلار قارنىنى يېرىپ ئۆلتۈرۈۋەتتى. شۇڭا، ئالتە

يېشىمدىلا يېتىم قالدىم، كىيىدىغان كەش يوق، شېغىل يوللاردا يالاڭ ئاياغ مېڭىپ كۈن ئۆتكۈزدۈم. ئالتە يېشىمدىن ئون ئالتە ياشقىچە بولغان ئارىلىقتا قانداقلارچە ھايات قالغانلىقىمنى ئۆزۈمۈمۇ بىلمەيمەن. مېۋە - چېۋە ساتىدىغان ئاياللار بىرەر - بىرىم تال قارا ئۆرۈك بېرەتتى. بولكا پىشۇرىدىغانلار بىرەر پارچە بولكا بېرەتتى. كەچ بولغاندا چارلىغۇچىلارنى تۇتۇۋېلىپ تۈرمىگە سولىۋېتەتتى، ئۇ يەردە شال پاختىنى تۆشەك قىلىپ بىر كېچىنى ئۆتكۈزەتتىم. بۇلارنىڭ ھېچقايسىسىمۇ مېنىڭ بوي تارتىپ، ياداڭغۇ ئادەم بولۇشۇمغا دەخلى قىلالىمىدى. خۇددى ھازىر سىز كۆرۈپ تۇرغانغا ئوخشاش. قىش پەسلىنى روھىي كېسەللىكلەر دوختۇرخانىسىنىڭ دەرۋازىسى ئالدىدا كۈنگە قاقلىنىپ ئۆتكۈزدۈم، سايىنت ژاندىكى گۈلخاننىڭ تومۇز كۈنلىرىدىمۇ گۈرۈلدەپ كۆيۈپ تۇرۇشى كۈلكىلىك بىر ئىش ئىدى. ئون ئالتە ياشقا كىرگەندە بىرەر ئىشنىڭ پېشىنى تۇتاي دەپ ئويلىدىم، ھەر خىل كەسپ بىلەن تىنىمسىز رەۋىشتە ئېيتىشىپ باقتىم. ئەسكەر بولدۇم، لېكىن باتۇرلۇقۇم يېتەرلىك بولمىدى؛ موناخ بولدۇم، لېكىن تەقۋادارلىقىم يېتەرلىك بولمىدى؛ كۆرگۈلۈكۈمنى كۆردۈم. ھەممە نەرسىدىن ئۆمىدىمنى ئۆزگەندە، ياغاچچىنىڭ ئالدىغا بېرىپ شاگىرت بولدۇم، لېكىن ئاجىز كېلىپ قالدىم. ئوقۇتقۇچى بولاي دەپ ئويلىدىم، لېكىن ئېلىپنىڭ سۇنۇقىنىمۇ بىلمەيتتىم. بۇنى ئەلۋەتتە باھانە دېيىشكە بولمايتتى. بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن ئۆزۈمنىڭ ھېچقانداق ئىشقا يارمايدىغانلىقىمنى بىلدىم. بىرەر ئىشنىمۇ ئەپلەشتۈرەلمىگەندىكىن شائىر بولغۇم كېلىپ قالدى. ئىككى جۈملە گەپنى قاپىيە بىلەن قۇراشتۇرسىلا، ھەرقانداق تېجىمەلمۇ شائىر بولالايتتى. ئوغرىلىق بىلەن جان باقىدىغان بىرنەچچە ئاغىنەم گۈرۈھقا قوشۇلۇشقا ئۈندىدى، لېكىن نېمىلا دېگەنبىلەن شائىر بولۇش ئوغرى بولغاندىن ياخشى ئىدى. تەلىيمىگە يارىشا، بىر كۈنى پارىژ بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ ياردەمچى ئېپىسكوپى

كلاۋدې فروللوغا يولۇقۇپ قالدىم. ئۇ ماڭا تولىمۇ ئېتىبار بىلەن قارىغاچقا، ئەمدىلىكتە ئۇنىڭغا تايىنىپ قورسىقىدا ئۈمىچى بار شائىرلاردىن بولۇپ قالدىم. لاتىن تىلىنى ئۇچۇر - بۇجۇرغىچە ئىگىلىدىم، سىسېروننىڭ دۇرۇتلىرىدىن تارتىپ سېلىستىن مەزھىپىدىكى پوپلارنىڭ دۇئا كىتابلىرىغا قەدەر ھەممىنى بىلىدىغان دەرىجىگە يەتتىم، پېداگوگىكا، پوئېتىكا، فونېتىكا، ھەتتا كىمىياگەرلىكتەك ئەڭ يۇقىرى ئەقىل - پاراسەت تەلپ قىلىدىغان پەنلەرگىمۇ كۈچۈم يېتىدىغان بولدى. مەن يەنە بۈگۈن ئەتىگەن ئەدلىيە سارىيىنىڭ زالىدا ئوينالغان مراكىل تىياتىرىنىڭ ئاپتورى. بۇ شېئىرىي تىياتىر جامائەتنىڭ قارشى ئېلىشىغا ئائىل بولدى، يېنىشلاپ - يېنىشلاپ ياڭرىغان ئالقىش سادالىرى بىلەن كۆمۈلدى. مەن يەنە 1465 - يىلى كۆرۈنگەن غايەت زور قۇيرۇقلۇق يۇلتۇز مەزمۇن قىلىنغان ئالتە يۈز بەت ئەتراپىدىكى چوڭ بىر ئەسەرنىمۇ يازدىم. باشقا مۇۋەپپەقىيەتلەرنىمۇ قولغا كەلتۈردۈم. ئىشچى بولدۇم، ژان مانگو زەمبىرىكىنى ياساشقىمۇ قاتناشتىم. خەۋىرىڭىزدە بولۇشى مۇمكىن. تۇنجى قېتىم سىناق قىلغاندا، زەمبىرەك ئوقى چارپىنتون كۆۈرۈكىدە پارتلاپ، تاماشا كۆرۈۋاتقان يىگىرمە تۆت ئادەمنى ئۆلتۈرۈپ قويغانىدى. ئەمدى بۇ نىكاھقا قاراپ بېقىڭ، مەنمۇ ئوبدان جورا بولالايدىغان يەردە ئىدىم. ئاجايىپ ھۈنەرنى بىلەتتىم، بۇنى كېيىنكى كۈنلەردە ئوغللىقىڭىزغىمۇ ئۆگىتىپ قويالايتتىم. پارىژدىكى ئېپىسكوپنى دوراش دەيلى، قارغىش تەڭگۈر بۇ ساختىپەز سۇ چىغرىقىدىن چىققان كاشلىنى ئوڭلاپ قويماي، شامال تۈگمەن كۆۈرۈكىدىن ئۆتىدىغان يولۇچىلارنىڭ ئۈستىبېشىنى چىلىق - چىلىق ھۆل قىلىۋەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، مەن يازغان مراكىل تىياتىرىغا تۈزۈكرەك ھەق بەرگەن بولسا، خېلى پۇللۇق بولۇپ قالغان بولاتتىم. ئاخىرىدا شۇنى دېگۈم بار. مەن سىزنىڭ تاپىلاشلىرىڭىزغا تولۇقى بىلەن ئىتائەت

قىلىمەن، جىسمىم، روھىم، بىلىمىم، ماقالىلىرىم ھەممىسى
سىز بىلەن بىللە ياشاشقا تەييار! ئاۋادا سىز ئەر - خوتۇن بولۇش
مۇۋاپىق دېسىڭىز، ئەر - خوتۇن بولايلى، ئاكا - سىڭىل بولۇش
مۇۋاپىق دەپ قارىسىڭىز، ئاكا - سىڭىل بولۇشۇپ ئۆتەيلى!
گرىنگورى جىمىپ قالدى. يۈرەك سۆزلىرىنىڭ ساھىبجامال
قىزدا قانداق ئىنكاس پەيدا قىلىدىغانلىقىنى كۈتتى. قىز كۆزىنى
يەردىن ئالماي جىم تۇراتتى.

— فوبۇس، — دېدى قىز ئاخىر پەس ئاۋازدا، ئاندىن شائىر
تەرەپكە قايرىلدى، — فوبۇس، بېگەن بۇ سۆزنىڭ مەنىسى نېمە؟
گرىنگورى بايىقى گەپلىرىنىڭ بۇ سۆز بىلەن قانداق
مۇناسىۋەت بارلىقىنى چۈشەنمىدى. لېكىن، ئۇ ئۆز بىلىمىنى
كۆز - كۆز قىلىش پۇرسىتىنىڭ يېتىپ كەلگەنلىكىدىن رازى
ئىدى.

— بۇ لاتىن تىلى، — دېدى ئۇ كۆرەڭلەپ، — قۇياش دېگەن
گەپ!

— قۇياش، — دەپ تەكرارلىدى قىز، — ئۇ ئىنتايىن
كېلىشكەن بىر ئوقياچىنىڭ ئىسمى، ئۇ بىر ئىلاھ!
— ئۇ بىر ئىلاھ! — مىسىرلىق قىز بۇ سۆزنى يەنە بىر
قېتىم تەكرارلىدى. ئۇنىڭ ئاۋازىدا قانداقتۇر بىر ئوي - خىيال،
بىر خىل ھېسسىيات باردەك قىلاتتى.

دەل مۇشۇ چاغدا قىزنىڭ چاچ قىسقۇچى يەرگە چۈشۈپ
كەتتى. گرىنگورى دەرھال ئېگىلىپ ئۇنى ئالدى. لېكىن،
قەددىنى رۇسلاپ ئۆرە بولغاندا قىزمۇ، ئوغلاقمۇ غايىب
بولغانىدى. ئىشككە دەم سېلىنغان ئاۋاز ئاڭلاندى.

— ئۇ ماڭا بىر كارىۋاتنىڭمۇ قالدۇرغاندۇر! — دېدى بىزنىڭ
پەيلاسوپ.

گرىنگورى ئۆيىنىڭ ئىچىنى بىر ئايلاندى. لېكىن، كارىۋات
قىلسا بولغۇدەك ھېچ نەرسە كۆرۈنمىدى. پەقەت تۆت ئەتراپىغا
گۈل چېكىلگەن يوغان ياغاچ ساندۇقلا بار ئىدى. گرىنگورى

ساندۇق ئۈستىگە يانپاشلاۋېتىپ خۇددى مىكرومىگا ① ئالپىس تېغىدا ياتقان دەك تۇيغۇغا كەلدى.

«بولدىلا، شۈكۈر قىلاي، — ئۇ ئوبدانراق يېتىش ئۈچۈن ئۇياق — بۇياققا مىدىرلاپ قويدى، — بۇ راستتىنلا غەلىتە بىر توي كېچىسى بولدى. ئارماندا قالدىم. ئىدىشنى چېقىۋېتىپ نىكاھ قىلىش نېمىدېگەن ئاددىي — ساددا ئۇسۇل — ھە! لېكىن، ماڭا تازا باب كېلەتتى!»

① مىكرومىگا — ۋولتېر يازغان رومان «مىكرومىگا»دىكى ئاسمان بۆرىسى (يۇلتۇزلار تۈركۈمى)دىن كەلگەن گىگانت ئادەم.

ئۈچىنچى باب

1. بۇۋى مەريەم چېركاۋى

پارىژ بۇۋى مەريەم چېركاۋى سەلتەنەتلىك، بۈيۈك قۇرۇلۇش سۈپىتى بىلەن بۈگۈنگە قەدەر قەد كۆتۈرۈپ تۇرماقتا. ئاي - يىللار ئېقىن سۈدەك ئوتتى، لېكىن بۇ چېركاۋنىڭ گۈزەللىكى مەۋجۇت بولۇپ تۇرىۋەردى. ۋاقىت بىلەن ئادەم ئۇنى كۆپ قېتىم بىللە زەخمىلەندۈردى، ۋەيران قىلدى، ئۇنىڭ ئۇلغا بىرىنچى تاشنى قويغان ئىمپېراتور چارلېمان ① بىلەن قۇرۇلۇش تاماملىنىش ئالدىدا ئۇنىڭغا ئەڭ ئاخىرقى تاشنى قويغان فىلىپ ئاۋگۇست ② نى كۆزگە ئېلىپمۇ قويىمىدى. شۇنىڭ بىلەن ئادەملەر ئىختىيارسىز ھالدا خورسىندى ۋە غەزەپلەندى.

بۇۋى مەريەم چېركاۋى كاتولىك دىنى چېركاۋلىرىنىڭ ئارىسىدىكى قېرى خانىش، ئۇنىڭ يۈزىدىكى ھەربىر قورۇقنىڭ يېنىدىن بىردىن جاراهەت ئىزىنى تاپقىلى بولىدۇ. مۇشۇلارغا كۆرە، بىز «ۋاقىت بۇزدى، ئادەملەر دەم تارتتى» دېگەن بۇ لاتىنچە سۆزنى «ۋاقىت كور، ئىنسانلار ئېشەك» دەپ تەرجىمە قىلساق تازا جايىغا چۈشىدۇ.

مۇبادا بىز بۇ قەدىمىي چېركاۋنىڭ گەۋدىسىدىكى ھەر خىل، ھەر رەڭدىكى جاراهەتلەرنى ئوقۇرمەنلەر بىلەن بىللە بېرىپ كۆرۈش ئىمكانىيىتىگە ئىگە بولساق، بىز ئۇنىڭغا ۋاقىتتىن

① چارلېمان I (742 — 814) — جەنۇبىي سترى پادىشاھى، فىرانسىيە پادىشاھى، كېيىنچە پۈتكۈل ياۋروپاغا پادىشاھ بولغان.

② ئاۋگۇست (1165 — 1223) — فىرانسىيە پادىشاھى فىلىپ II.

كەلگەن بۇزغۇنچىلىقنىڭ ئىنتايىن كىچىك ئىكەنلىكىنى، ئادەملەردىن، بولۇپمۇ سەنئەت بىلەن مەشغۇل بولىدىغان ئادەملەردىن كەلگەن بۇزغۇنچىلىقنىڭ ئىنتايىن ئېغىر ئىكەنلىكىنى بايقىيالايمىز. ئۇلارنى «سەنئەت بىلەن مەشغۇل بولىدىغان ئادەملەر» دەپ ئاتاشتىنمۇ مۇۋاپىق سۆز يوق. يېقىنقى ئىككى ئەسىر مابەينىدە بەزى ئەبلەخلەر بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى قۇرۇلۇش سەنئەتكارى دېگەن نامغا ئىگە بولدى.

بىرنەچچە مۇھىم مىسالنى كۆرسەتسەكلا كۇپايە. ئۇنىڭ ئالدى تېمى شۇنچىلىك كۆركەم ئىدىكى، ئۇنىڭغا تەڭ كېلەلەيدىغان قۇرۇلۇش ناھايىتى ئاز تېپىلاتتى. ئۈچ يەردىكى چوققىلىق تورۇسلۇق دەرۋازا كارىدورى، يىگىرمە سەككىز پادىشاھنىڭ ھەيكىلى ئويۇلغان بۇت تەكچىسى، قاق ئوتتۇرىدىكى يۇمىلاق گۈللۈك دېرىزە، ئىككى تەرەپتىكى ئۇنى قوغداپ تۇرىدىغان كىچىك دېرىزىلەر خۇددى پوپقا ھەمراھ بولىدىغان كاھىن ۋە ياردەمچى كاھىنلارغا ئوخشايتتى. ئۇچقۇلاق شەكىللىك ئېگىز ۋە ھەشەمەتلىك ئايالما دالانىڭ تورۇسىنى كىچىك تۈۋرۈكلەر يۆلەپ تۇراتتى. ئەڭ ئاخىرىدا يەنە ئاۋۇ ياپىلاق تاش يانقۇزۇلغان لەمپە، رەڭگى قاپقارا غايەت زور ئىككى قوڭغۇراق مۇنارى، ئۇلار ئاستى - ئۈستىگە دەستىلىنىپ تولىمۇ ھەيۋەتلىك بىنا بولۇپ شەكىللەنگەن ھەمدە مۇشۇ ھەيۋەتلىك بىنالارنىڭ ئومۇمىي گەۋدىسى بىلەن ئىنتايىن ماسلاشقاندى. بۇلارنىڭ ھەممىسى كۆز ئالدىمىزدا شۇنچىكى رەتلىك، توپ - توپ بولۇپ نامايان بولاتتى، شۇنداقلا سان - ساناقسىز ئويما نەقىشلەر، ھەيكەللەر، قاپارتما گۈللەر بىلەن بېزەلگەن قاڭغۇرلار ئۇنىڭ ئومۇمىي گەۋدىسىگە خۇددى سۈكۈت ئىچىدە تۇرغاندەك سۈرلۈك، تەمكىن قىياپەت ئاتا قىلغانىدى. بۇنى كاتتا تاش سىمفونىيە، ئىنسانىيەت بىلەن مىللەتنىڭ بۈيۈك قۇرۇلۇشى دېيىشكە بولاتتى. ئۇنىڭ ئومۇمىي گەۋدىسى ھەم ئاددىي، ھەم مۇرەككەپ، بەئەينى ئاچا - سىڭىل «ئىلىئادا» بىلەن «ئودېسسا»غا ئوخشايتتى. ئۇ شۇ

دەۋردىكى ھەر خىل كۈچلەرنىڭ بىر ياقىدىن باش چىقارغانلىقىنىڭ خاسىيەتلىك مەھسۇلى ئىدى. ئۇنىڭغا قويۇلغان ھەر بىر پارچە تاشتىن سەنئەتكارلار بىلەن ھۈنەردە كامالەتكە يەتكەن ئۇستاملار بىرلىكتە ئىجاد قىلغان كارامەت بىر رېئاللىقنى كۆرۈۋالغىلى بولاتتى. يىغىپ ئېيتقاندا، بۇ ئىنسانلارنىڭ ئىجادىيىتى، شۇنداقلا ئىلاھلارنىڭ ئىجادىيىتىگە ئوخشاش قۇدرەتلىك ۋە يارقىن رېئاللىق ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇ ئىلاھلارنىڭ ئىككى خىل خاراكتېرىنى — ئۇلاردىكى ئۆزگىرىشچانلىق بىلەن ئەبەدىيلىكنى تارتىۋالغاندەك ئىدى.

بۇ يەردە دېيىلىۋاتقان مۇشۇ چېركاۋنىڭ ئالدى تېمى توغرىسىدىكى تەسۋىر ئەمەلىيەتتە پۈتكۈل چېركاۋغىمۇ لايىق ئىدى. بىز بۇ يەردە تىلغا ئالغان پارىژدىكى مۇشۇ چېركاۋ توغرىسىدىكى گەپ — سۆزلەرمۇ ئەمەلىيەتتە ئوتتۇرا ئەسىردىكى جىمىكى خىرىستىيان چېركاۋلىرىغا تەئەللۇق بولالايتتى. مۇنداق بولۇشتىكى سەۋەب ئۇلار مەنتىققە ئۇيغۇن كېلىدىغان، ئۆزلۈكىدىن تاناسىپ بولالايدىغان سەنئەتنى ئۆزىگە مەنبە قىلغانىدى. بۇ گىگانت ئادەمنىڭ پۈتۈننىڭ بارمىقىنى ئۆلچەپ كۆرۈپلا، ئۇنىڭ بوي ئېگىزلىكىنىمۇ بىلگىلى بولغاندەك بىر ئىش ئىدى.

يەنىلا بۇۋى مەريەم چېركاۋنىڭ ئالدى تېمىغا قايتىپ كېلەيلى. بۇ سەلتەنەتلىك، بۈيۈك چېركاۋغا ئىخلاى ۋە ھۆرمەت ئىلكىدە تۇرۇپ نەزەر تاشلىغاندا، بەزى يىلنامىچىلارنىڭ ئېيتقىنىدەك «ھەيۋەتلىك كۆرۈنۈشىدىن ئادەمنىڭ قورققۇسى كېلەتتى».

چۈنكى، مۇشۇ كۈنلەردە ئۇنىڭ ئالدى تېمىدىن مۇنداق مۇھىم ئۈچ نەرسىنى كۆرگىلى بولمايتتى: ئالدى بىلەن ئۇنى بىر چاغلاردا يەر يۈزىدىن غايەت ئېگىز كۆرسىتىدىغان ئون بىر باسقۇچلۇق پەلەمپەي نەلەرگىدۇر غايىب بولغانىدى؛ ئىككىنچىسى، ئۈچ يەردىكى دەرۋازا كارىدورىنىڭ تۆۋنىگە

چىقىرىلغان بۇت تەكچىلىرىدىكى بىر قاتار ھەيكەل كۆزدىن يوقالغانىدى؛ يەنە بىرى، ئىككىنچى قەۋەتنىڭ ئايلىنىما كارىدورىدىكى فىرانسىيەنىڭ ئەڭ دەسلەپكى پادىشاھلىرىغا ئاتالغان يىگىرمە سەككىز ھەيكەل بۇ يەردىن ئېلىۋېتىلگەنىدى. ئۇلار چىلدېپىردىن باشلىنىپ، قولىغا ئىمپېرىيەنىڭ زېمىنىغا سىمۋول قىلىنغان يۇمىلاق شارنى تۇتۇپ تۇرغان قىلىپ ئاۋگۇستىقچە بولغان پادىشاھلارنىڭ ھەيكىلى ئىدى.

ۋاقىتنىڭ ئېقىن سۈدەك ئۆتۈشىگە ئەگىشىپ، ئۇيۇق قارشىلىق كۆرسەتكىلى بولمايدىغان قۇدرەت بىلەن ئاستا - ئاستا ئۆرلىدى، ئاخىرىغا بېرىپ تاش پەلەمپەيلەرنى كۆمۈۋەتتى. لېكىن، پارىژ كوچىلىرىدىكى يول يۈزى كۈنساين كۆتۈرۈلۈپ چېركاۋنى ھەيۋەتلىك ۋە ئۇلۇغۋار قىلىپ كۆرسەتكەن ئون بىر باسقۇچلۇق پەلەمپەينى تەدرىجىي رەۋىشتە يالماپ كەتكەن بولسىمۇ، ۋاقىتنىڭ ئۇنىڭغا بەرگىنى تارتىۋالغىنىدىن كۆپ بولدى، يەنى چېركاۋنىڭ ئالدى تېمىنى ئىلگىگە ئالغان بىرنەچچە ئەسىر مابەينىدىكى تىنىپ كەتكەن تۇتۇق رەڭ بۇ قەدىمىي بىنانى تېخىمۇ جازىبىدارلىققا ئىگە قىلغانىدى.

بىراق، ھېلىقى ھەيكەللەرنى كىم چېقىۋەتتى؟ ھېلىقى بۇت تەكچىلىرىنى كىملەر بوش - بىكار قىلىپ قويدى؟ مەركىزىي ئەگمە دەرۋازىنىڭ قاق ئوتتۇرىسىغا يەنە كىملەر يېڭىدىن چوققىلىق ئەگمە ياسىدى؟ يەنە كىم بىسكورنىتتىكى ئەرەبچە گۈللۈك نەقىشلەرنىڭ يېنىغا لۇئى XV ئۇسلۇبىدىكى مۇنداق قوپال، كۆرۈمىسىز ياغاچ دەرۋازىنى تۇرغۇزۇشقا جۈرئەت قىلالىدى؟ ئۇلار ئادەملەر، ئارخىتېكتورلار، بىزنىڭ دەۋرىمىزنىڭ سەنئەتكارلىرى ئىدى.

ناۋادا بىز بۇ قۇرۇلۇشنىڭ ئىچىگە كىرىپ قاراپ باقساق، ئۇ يەردىكى كىرىستوپىننىڭ چوڭ ھەيكىلىنى كىم ئۆرۈۋەتتى دەپ سورىماي تۇرالمىمىز. بۇ ھەيكەل پۈتۈن دۇنياغا داڭلىق، ھەممىلا ئادەم ماختايدىغان، ئەدلىيە سارىيىدىكى چوڭ زال،

ستراسبۇرگدىكى ئۇچلۇق مۇنارغا ئوخشاش قىممەتلىك ئابىيە ئىدى. ئىلگىرى ئالدى - كەينىدىكى ئوردا - قەسىرگە، يۇمىلاق تۈۋرۈكلەر ئارىسىغا تىمتاس ھالدا زىننەت بەرگەن سان - ساناقسىز ھەيكەللەر ياكى تىزلانغان، ياكى ئۆرە تۇرغان ۋە ياكى ئاتقا مىنگەن يىگىت - قىزلارنىڭ، بالىلارنىڭ، پادىشاھلارنىڭ، ئېپىسكوپلارنىڭ، ساقچىلارنىڭ ھەيكەللىرى، تاشتىن ياسالغان ياكى مەرمەردىن ياسالغان، ئالتۇندىن، كۈمۈشتىن، بىرونزىدىن ۋە ياكى مومدىن ياسالغان ھەيكەللەرنى يەنە قايسى تەرىپىيە كۆرمىگەن نائەھلىلەر سۈپۈرۈپ تاشلىدى؛ بۇنىڭغا جاۋابكار بولىدىغىنى ۋاقىت ئەمەس.

ئەسلىدىكى ئىكونالار تەكچىسى ۋە مۇقەددەس بۇيۇملارنى قويىدىغان تەكچىلەر بىلەن لىق تولغان گوت ئۇسلۇبىدىكى ھەشەمەتلىك مېھرابنى مۇئەككەللەرنىڭ بېشى بىلەن تەڭ لەيلەپ يۈرگەن بۇلۇتلار ئويۇلغان ئېغىر مەرمەر تاشلىق مېيىت ساندۇقىغا ئالماشتۇرۇۋەتكەنلەر كىم؟ بۇ يىلنامىسى خاتا ئويۇلغان كېلەڭسىز بىر پارچە تاشنى ئاناكنورس ياسىغان كارولىن ① خاندانلىقىدىكى ياپىلاق تاش ياتقۇزۇلغان يولغا پاتۇرۇپ قويغان كىم؛ ئەجەبا، بۇنى لۇئى XIV نىڭ لۇئى XIII نىڭ ۋەسىيىتىنى ئورۇنلاش ئۈچۈن قىلغان ئىشى دېگىلى بولامدۇ؟

دەرۋازا كارىدورىنىڭ تورۇسىدىكى يۇمىلاق گۈللۈك دېرىزە بىلەن يېرىم يۇمىلاق شەكىللىك ئارقا ساراي ئارىسىدىكى ئاتا - بوۋىلىرىمىزنى مەھلىيا قىلغان، كۆزىنى ئالا چەكمەن قىلىپ ھەيران قالدۇرغان رەڭلىك ئەينەك دېرىزىلەرنىڭ ئورنىغا ئوزايدىن مۇز چىقىپ تۇرىدىغان رەڭسىز ئەينەكنى ئالماشتۇرۇۋەتكەنلەر كىم؟ بۈگۈنكى كاردىناللار مەدەنىي يادىكارلىقلارغا بۇزغۇنچىلىق قىلىش ئارقىلىق ئۆزىنى قالتىس

① كارولىن خاندانلىقى فرانسىيە ئىككىنچى ئەۋلاد خاندانلىقىنى كۆزدە تۇتىدۇ. مىلادىيە 751 - يىلىدىن باشلانغان. 987 - يىلىغا كەلگەندە، يەنى لۇئى V ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن ۋارسى بولمىغانلىقى تۈپەيلى ئاخىرلاشقان.

چاغلانغاندۇ، ۋاندال ① كاردىناللىرى ئۆزلىرىنىڭ چېركاۋلىرىغا تەپ تارتماستىن سېرىق ھاك سۈركەۋاتىدۇ. 16 - ئەسىردىكى مۇناجات ناخشىلىرىنى ئېيتىدىغانلار كۆرسە نېمە دەپ قالار؛ ئۇلار چوقۇم بۇ رەڭنىڭ جاللاتلار تەرىپىدىن تۈرمىنىڭ تېمىغا سۈرتۈلىدىغان رەڭ ئىكەنلىكىنى يادىغا كەلتۈرىدۇ! بوربون ئوردىسىمۇ ئوردا غوجىدارى ئاسىيلىق قىلغاندىن كېيىن تاملارغا مۇشۇنداق رەڭنى ئىشلەتكەن. ساۋۋالنىڭ گېپى بويىچە ئالغاندا «ئۇ نېمىلا بولسۇن، سۈپىتى ئىنتايىن ياخشى رەڭ» بولغاچقا، يۈز نەچچە يىلدىن بۇيان ئۆچۈپ كەتمىگەن. لېكىن، ئۇ بۇ مۇقەددەس جاينىڭ مۇشۇ رەڭ تۈپەيلى ھەممە بالايىئاپەتنىڭ مەنبەسى بولۇپ قالغانلىقىنى بىلگەن بولسا، قورقۇپ قېچىپ كەتكەن بولاتتى!

مۇبادا بىز يۈزلىگەن، مىڭلىغان ياۋايى قىلىمىشلارنىڭ يادنامىسى بولۇپ قالغان بۇ خارابە ئىزلىرىنى ۋاقىتلىق بولسىمۇ بىر يانغا قويۇپ، ئۇدۇل ماڭغان پېتى چېركاۋنىڭ ئۆگزىسىگە چىقساق، ئاۋۇ سۆيۈملۈك كىچىك قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ قانداقلارچە بۇ ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى سورىماي تۇرالمىمىز.

ياۋروپادىكى ھەرقايسى دۆلەتلەردە، بولۇپمۇ فىرانسىيەدە ئوتتۇرا ئەسىردىن يادىكار قالغان داڭلىق سەنئەت ئىزنالىرى تەتۈر قىسمەتلەرگە دۇچ كەلدى. بىز ئۇنىڭ خارابىلىرىدىن ئېغىرلىق دەرىجىسى بىر - بىرىگە ئوخشىمايدىغان ئۈچ خىل زىيان - زەخمەتنى تېپىپ چىقالايمىز. بۇ زىيان - زەخمەت ئالدى بىلەن ۋاقىتتىن كەلدى، ۋاقىت چېركاۋنىڭ سىرتقى يۈزىنى تىنمىسىز رەۋىشتە يالىدى، ئۇپراتتى، بارغانلا يېرىدە بىلىنەر - بىلىنمەس يېرىقلارنى پەيدا قىلدى؛ ئىككىنچىسى، سىياسىي

① ۋاندال مىللىتى — ياۋروپالىقلار بۇ مىللەتنى «ياۋايى مىللەت» دەپ قارايدۇ. ئۇلار ئەسلىدە بالتىق دېڭىزى بويلىرىدا ياشىغان. ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ گالىيە، ئىتالىيە، رىم ۋە شىمالىي ئافرىقا قاتارلىق جايلارغا تاجاۋۇز قىلغان.

ئىنقىلاب بىلەن دىنىي ئىنقىلاب تەلۋىلەرچە، قارىغۇلارچە
 ئېتىلىپ كېلىپ، ھەيكەل ۋە ئويما نەقىشلەرنىڭ يارشىملىق
 كىيىملىرىنى سالدۇرۇۋەتتى، ئۇنىڭ يۇمىلاق گۈللۈك
 دېرىزىلىرىنى سۇندۇردى، ئەرەبچە گۈل چېكىلگەن مېداليونلار
 بىلەن مارجانلارنى ئۈزۈپ، پارچە - پارچە قىلىۋەتتى،
 ھەيكەللەرنى چاقتى. ئۇلار گاھىدا دىنىي ئامىللار، گاھىدا
 سىياسىي ئامىللار سەۋەبىدىن مۇشۇنداق ساراڭلىق قىلدى. ئەڭ
 ئاخىرقىسى شۇ بولدىكى، «ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ قايتا
 گۈللىنىشى» بىلەن باشلانغان قالايمىقانچىلىق ۋە ھەشەمەتچىلىك
 مودىغا ئايلانغاندىن بۇيان، كېلەڭسىز ۋە تۇتۇرۇقسىز يېڭىدىن -
 يېڭى قىلىقلار بارغانسېرى ئەدەپ، بىناكارلىق سەنئىتىنىڭ
 مۇقەررەر رەۋىشتە زاۋاللىققا يۈزلىنىشى داۋامىدا ئەۋلادمۇئەۋلاد
 داۋاملاشقانلىقى ئۈچۈن، يېڭى مودا، يېڭى شەكىلدىن كېلىدىغان
 زىيانكەشلىك ئىسلاھاتىنىمۇ بەكرەك ھەددىدىن ئاشتى. بۇ خىل
 پاسون - فورمىلار سەنئەتنىڭ ئاساسىي قۇرۇلمىسىنى ئۈزۈل -
 كېسىل ۋەيران قىلىپ، بىنالارنى شەكىلدىن تارتىپ سىمۋول
 بولىدىغان مەزمۇنلارغا قەدەر، ئىچكى مەنتىقىتىدىن تارتىپ
 سىرتقى كۆرۈنۈشكە قەدەر ھەرىدىدى، يۈنۈدى، پارچىلىدى، بۇزۇپ
 تۈگەتتى. شۇنىڭدىن كېيىن يەنە يېڭى مودا پەيدا بولدى، مودا
 دېگەن بۇ نېمە ئۆزىنىڭ ھېلىقى ئاتالمىش پەرقلىنىدۇرۇش
 ئىقتىدارىنى پەش قىلىپ، گوت ئۇسلۇبىدىكى بىنالارنىڭ
 پۈتمەيۋاتقان يارا ئىزلىرى ئۈستىگە ۋاقىتنىڭ سىنىقىدىن
 ئۆتەلمەيدىغان، قىلچە بەدىئىي زوقلىنىش بېرەلمەيدىغان
 نەرسىلەرنى چاپلىدى. مەرمەر تاشلاردىكى بەلباغ، مېتال بۇيۇمدىن
 ياسالغان شار شەكىللىك زىبۇ - زىننەتلەر، ئېللىپس
 شەكىللىك زىبۇ - زىننەتلەر، ئېللىپس شەكىللىك،
 قاينامسىمان، بۇرما شەكىللىك پەرداز جابدۇقلار، پەردە، بېزەك،
 چۇچا، تاش ئويما، سېمىزلىكىدىن ئۆزىنى كۆتۈرەلمەي قالغان

مۇھەببەت ئىلاھى، پۈۋلەپ قويغاندەك ھۈپپىدە بالا پەرىشتە قاتارلىقلار دەسلەپتە كاتېرىن دې مېدىش^① نىڭ ئىستىقامەتخانىسىدىكى زىبۇ - زىننەتلەرنىڭ بەدىئىي قىممىتىنى يوقاتتى. ئىككى ئەسىر ئۆتكەندىن كېيىن سەنئەتنىڭ قىيىن - قىستاققا ئېلىشى ئارقىلىق دۇبار^② نىڭ مېھمانخانىسىدا ھەممە نەرسە تەلتۆكۈس تۈگىدى.

يۇقىرىدىكى بايانلارنى يىغىنچاقلىساق، ئالاھىزەل ئۈچ خىل بالا - قازا گوت سەنئىتىنىڭ رەڭگىروپىنى بۇزدى ۋە ئۆزگەرتىپ تاشلىدى، دېگەن خۇلاسەگە كېلىمىز. ۋاقىت يۈزەكى جاراھەت ۋە يىمىرىلىشنى پەيدا قىلدى؛ لۇتېر^③ دىن مېرابتو^④ غىچە ئېلىپ بېرىلغان ئىنقىلاب بىزگە ۋەيران بولغان، چەيلەنگەن ئىزنالارنى قالدۇردى. پىروڧېسسورلار ۋىتتروۋى^⑤ بىلەن ۋىگنولى^⑥ نىڭ نەزەرىيەسى بويىچە گىرېكلارنىڭ، رىملىقلارنىڭ ۋە ياۋايى مىللەتلەرنىڭ قىلىقىنى دوراپ بۇ سەنئەت بۇيۇملىرىنى پارچىلىدى، كەستى، ئورنىنى يۆتكىدى، بىر - بىرىدىن ئاجراتتى، چاپىقنى ئالىمەن دەپ قارىغۇ قىلدى. ئەپلاتونچىلار شانلىق گوت سەنئىتىنى بوغۇپ تۇنجۇقتۇردى. ۋاقىت بىلەن ئىنقىلابنىڭ بۇزغۇنچىلىقى خېلى ئوچۇق - ئاشكارا بولغان

① كاتېرىن دې مېدىش (1519 — 1578) — فرانسىيە خانىشى، ھېنرى II نىڭ ئايالى. ھېنرى III بىلەن چارلېز XII نىڭ ئانىسى. چارلېز XI كىچىك چاغدا ئاىب پادىشاھ بولغان.

② دۇبار (1743 — 1793) — لۇئى XV تەرىپىدىن ئەتىۋارلانغان كىنەز ئايال.

③ لۇتېر (1483 — 1546) — گېرمانىيەلىك دىنىي ئىسلاھاتچى.

④ مېرابتو (1749 — 1791) — فرانسىيەدىكى داڭلىق سىياسىي ئەرباب ۋە ناتىق.

⑤ ۋىتروۋى — مىلادىيەدىن بىر ئەسىر بۇرۇن ياشىغان قەدىمكى رىم ئارخى-تېكتورى، «بىناكارلىق توغرىسىدا» ناملىق كىتاب يازغان.

⑥ ۋىگنولى (1507 — 1573) — ئىتالىيەلىك ئارخىتېكتور، مېكېلانجېلودىن كېيىن ساينت پېررې چېركاۋىنىڭ رېمونت قۇرۇلۇشىغا مەسئۇل بولغان. «بىنانىڭ بەش خىل سىستېمىسى» ناملىق كىتابنى يازغان.

بولسا، ئارزۇ - ھەۋەسلىرى چاكنىنا، پەزىلىتى ناچار، پەرق قىلىش ئىقتىدارى تۆۋەن بىر توپ ئارخىتېكتورلار چىۋىنىگە ئوخشاش يوپۇرۇلۇپ كېلىپ تېخىمۇ ئەسكىلىك قىلدى. ئۇلار قاراپ تۇرۇپلا لۇئى XV نىڭ دەۋرىدىكى كۆكچىچەكنىڭ شەكلىنى پارتېنون ئىبادەتخانىسى^① نىڭ شانۇشەۋكىتىنى ئىپادىلەپ بېرىدىغان گوت ئۇسلۇبىدىكى گۈللۈك گىرۋەكلەرنىڭ ئورنىغا دەسسەتتى. سەنئەتنى مۇشۇ تەرىقە ئاياغ ئاستى قىلىش ئەقلى يوق ئېشەكنىڭ سەكراتقا چۈشۈپ قالغان شىرنى تەپكىنىگە ئوخشاش ئىش بولدى. ئۇلار باراقسان قېيىن دەرىخىنىڭ يوپۇرماقلىرىنى يالماۋاتقان قۇرتقا ئوخشاش، سەنئەتنىڭ بۇ ئۇلۇغۋار ئوردا - سارايلىرىنى غاجاپ، ئۇنىڭ ھەممە يېرىنى زېدە قىلىۋەتتى.

روبېرت سېنالى ياشىغان دەۋر تولىمۇ ئۇزاققا قالدى! ئۇ شۇ زامانلاردىلا پارىژ بۇۋى مەريەم چېركاۋىنى ئېپىسوستىكى داڭلىق دىئانا ئىبادەتخانىسى^② بىلەن سېلىشتۇرۇپ باققانىدى. ئۇ ئىبادەتخانا ئۆز ۋاقتىدا «قەدىمكى غەيرىي دىن مۇخلىسلىرىنى ئەيىۋەنئاس دېگۈزگەن» كاتتا ئىبادەتخانا ئىدى. ئېروستاتنىڭ نامىمۇ ئۇ مۇشۇ ئىبادەتخانىغا ئوت قويۇپ بەرگەنلىكى ئۈچۈن تارىخنىڭ بېتىدىن ئورۇن ئالغانىدى.^③ شۇنداقتىمۇ، روبېرت سېنالى گاللىيەلىكلەر ياسىغان بۇۋى مەريەم چېركاۋى مەيلى ئۇزۇنلۇق، مەيلى ئېگىزلىك، مەيلى كەڭلىك، مەيلى قورۇلما

① پارتېنون ئىبادەتخانىسى ئافېنا قەلئەسىنىڭ ئىچىدە بولۇپ، مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 5 - ئەسىردە ياسالغان، گىرىكلەر ئافېنادا نەزىر - چىراغ ئۆتكۈزىدىغان مۇقەددەس ساراي.

② دىئانا ئىبادەتخانىسى - رىم ئەپسانىلىرىدىكى ئاي بىلەن ئوۋغا مەسئۇل ئىلاھە.

③ ئېروستات - قەدىمكى يۇناننىڭ ئېفىس قەلئەسىدىن بولۇپ، تارىختا نام قالدۇرۇش كويىدا دۇنيادىكى يەتتە چوڭ مۆجىزىنىڭ بىرى دەپ ئاتالغان دىئانا ئىبادەتخانىسىغا ئوت قويغان.

جەھەتتە بولسۇن، دىئانا ئىبادەتخانىسىغا قارىغاندا تېخىمۇ داڭلىق دېگەندى.

لېكىن، پارىژ بۇۋى مەريەم چېركاۋىنى سىرتقى كۆرۈنۈشىدە نۇقتىسىز يوق، قۇرۇلمىسى مۇقىم، مەلۇم بىر تۈرگە ياتىدىغان قۇرۇلۇش دېيىشكە بولمايتتى. ئۇ ھەم رومانىس شەكىلىدىكى چېركاۋ ئەمەس، ھەم گوت ئۇسلۇبىدىكى چېركاۋمۇ ئەمەس ئىدى. مەلۇم مەنىدىن ئالغاندا، ئۇ پەقەت بىر خىل تىپقىلا مەنسۇپ بولىدىغان چېركاۋ قاتارىغا كىرمەيتتى. پارىژ بۇۋى مەريەم چېركاۋى تورنىس ئىبادەتخانىسىغا ئوخشىمايتتى. ئۇنىڭدىن پالاستىك يېپىلىپ كەتكەن كېلەڭسىزلىكنى، ئېگىز ۋە يۇمىلاق ئەگمە تورۇسنى، سۆرۈن تەلەت شەكىلىنى، ھالقىسىمان يۇمىلاق ئەگمىلىك قۇرۇلۇشلاردا بولىدىغان سەلتەنەت قاتارلىقلارنى كۆرگىلى بولمايتتى. ئۇ بورگىس چوڭ چېركاۋىغىمۇ ئوخشىمايتتى. ئۇنىڭدا چوققىلىق ئەگمە ھالەتتىكى قۇرۇلۇشلاردا بولىدىغان ھەشەمەت، ئەتراپى بۈك - باراقسان دەرەخلىك مەنزىرە يوق ئىدى. ئۇنى يۇمىلاق ئەگمىلەرنىڭ تېگىدە قېلىپ بېلى پۈكۈلۈپ كەتكەن قاراڭغۇ، سىرلىق، پاكار قۇرۇلۇشلارنىڭ قاتارىغا قويۇشقىمۇ بولمايتتى. ئۇنداق چېركاۋلارنىڭ تورۇسى مىسىر ئۇسلۇبىغا يېقىن، پۈتۈنلەي دېگۈدەك تەسۋىرىي شەكىللىك بولغاچقا، ھېچقانداق بىرىنچىسىنى چۈشەنگىلى بولمايتتى. نەزىر - چىراغ ئىشلىرىدا لازىم بولىدىغان ۋە سىمۋوللۇق مەنىسى بار بېزەك - نەقىشلەرنىڭ كۆپىنچىسى گۈل - گىياھ بولماستىن، ئەكسىچە ئۇچار قۇشلارنىڭ، ھايۋاناتلارنىڭ نەقىشلىرى ئىدى. ئۇلارنى ئارخىتېكتورلارنىڭ قولىدىن چىققان ئەسەر دېگەندىن كۆرە، ئېپىسكوپلارنىڭ ئىجادىيىتى دېسە جايىغا چۈشەتتى. ئۇلار سەنئەتنىڭ ئەڭ بۇرۇنقى تۈرەلىملىرى بولۇپ، ھەممىسىدىن غەربىي رىم ئىمپېرىيەسى دەۋرىدە باشلىنىپ ئىستېلاچى

گۇئىللائۇم ① بىلەن ئاخىرلاشقان ئىلاھىي ھاكىمىيەت سىياسىتى بىلەن مىلىتارىزمنىڭ روھى پۇراپ تۇراتتى. بۇۋى مەريەم چېركاۋىنى باشقا خىلدىكى چېركاۋلار بىلەن بىرلىكتە تىلغا ئېلىشقىمۇ بولمايتتى. رەڭلىك سىزما سىزىلغان ئەينەكلىك چوڭ دېرىزە ۋە ئويما نەقىش بىلەن تولۇپ كەتكەن مۇنداق چېركاۋلار ئاسماننىڭ قەرىگە قادالغاندەك ئۇچلۇق، تەق - تۇرقى قوپال ۋە ھەددىدىن زىيادە ئېگىز، ئەركىن سىياسىيىنىڭ سىمۋولى سۈپىتىدە شەھەر - بازار ۋە شەھەر ئاھالىلىرىنىڭ خۇي - پەيلىنى ئىپادىلەيتتى. بۇ سەنئەتنىڭ ئىككىنچى قېتىملىق تۈرلەمىسى بولۇپ، تەسۋىرىي يېزىق ئۇسلۇبىدىكى چېركاۋلار قاتارىغا كىرمەيتتى، ئۆزگەرمەيدىغان، چۈشەنگىلىمۇ بولمايدىغان چېركاۋلاردىن دېگىلىمۇ بولمايتتى. بۇ خىل ئۆزگىرىش ئەھلىسەلىپنىڭ شەرققە قىلغان يۈرۈشتىن قايتىپ كېلىشى بىلەن تەڭ باشلىنىپ، لۇئى XII خانىدانلىقىدا تاماملانغانىدى. پارىژ بۇۋى مەريەم چېركاۋى بىرىنچى خىل تىپقا ياتىدىغان نوقۇل رىم ئۇسلۇبىدىكى چېركاۋمۇ ئەمەس، ئىككىنچى خىل تىپقا ياتىدىغان نوقۇل ئەرەب ئۇسلۇبىدىكى چېركاۋمۇ ئەمەس ئىدى.

پارىژ بۇۋى مەريەم چېركاۋى بولۇپمۇ خىلمۇخىل ئۆزگىرىشلەرنىڭ پاساھەتلىك ئەۋرىشكىسى ئىدى. خاتىرىلەش قىممىتى بار ھۆرمەتكە سازاۋەر بۇ قۇرۇلۇشنىڭ تاملىرىدىن، تاشلىرىدىن دۆلىتىمىزنىڭ تارىخىنى تاپقىلى بولاتتى، ئۇنىڭغا دۆلىتىمىزنىڭ ئىلىم - پەن تارىخى بىلەن سەنئەت تارىخى يېزىلغانىدى. ئالايلىق، گىل رەڭ كىچىك دەرۋازا 15 - ئەسىر گوت ئۇسلۇبىدىكى نەپىس سەنئەتنىڭ ئەڭ يۈكسەك پەللىسىگە

① ئىستېلاچى گۇئىللائۇم (1027 — 1087) — نۇرماندىيە كىنەزى. ئەنگلىيە پادىشاھى خارولد II نى مەغلۇپ قىلىپ شۇ يەرگە ھۆكۈمران بولغان. 1066 - يىلىدىن 1087 - يىلىغىچە تەختتە ئولتۇرغان.

يەتكەن دېسەك ئارتۇق كەتمەيتتى. زالىدىكى يوغان ئېغىر تۈۋرۈكلەر بىزنى ساينت گېرمانىن دىسپېرېس چېركاۋىنىڭ كارولىن ئۇسلۇبىدىكى موناستىر دەۋرىگە ئېلىپ بارالايتتى. گىل رەڭلىك كىچىك دەرۋازا بىلەن تۈۋرۈكلەر ئارىسىدىكى ھۈنەر - سەنئەتتە ساق ئالتە يۈز يىللىق پەرق بار ئىدى. ھەتتا كىمياگەرلەرمۇ دەرۋازا كارىدورىدىكى نەقىشلەردىن ئۆزلىرى قانائەتلەنگۈدەك جاۋابقا ئېرىشەلەيتتى. مۇشۇلارغا كۆرە، ساينت ياكوئىس دېلا بۇچىر چېركاۋىغىمۇ ئۇلارنىڭ ئەقلى يەتمەيتتى. بۇنىڭدىكى سەۋەب، رومانىس ئۇسلۇبىدىكى ئىبادەتخانىلار، پەلسەپىۋى مەنىگە باي چېركاۋلار، گوت ئۇسلۇبىدىكى سەنئەت، ساكسون سەنئىتى، گىرېگوۋا VII ① نى ئەسلىتىدىغان كېلەڭسىز يۇمىلاق تۈۋرۈكلەر، لۇتېر پېشۋالىرىدىن نىكولا فىلامېل ② نىڭ سىرلىق سىمۋولىزمى، پاپالارنىڭ ھوقۇقىنىڭ بىرلىككە كېلىشى ۋە پارچىلىنىشى، ساينت گېرمان دىسپېرېس چېركاۋى، ساينت ياكوئىس دېلا بۇچىر چېركاۋى قاتارلىقلار پارىژ بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ قۇرۇلمىسىغا سىڭگەن، ئۇنىڭ بىلەن بىرىككەن ۋە ئارىلىشىپ كەتكەنىدى. پارىژدىكى قەدىمكى چېركاۋلارنىڭ مەركىزى ھېسابىدىكى بۇ چېركاۋ سوزۇلۇپ ياتقان غەلىتە مەخلۇققا ئوخشايتتى، ئۇنىڭ بېشى مۇشۇ چېركاۋ، قول - پۇتلىرى يەنە بىر چېركاۋ، ساغرىسى يەنە باشقا چېركاۋ بولغاچقا، ئۇ بارلىق قەدىمىي چېركاۋلارغا خېلىلا ئوخشاپ كېتەتتى.

بىز بۇ خىل ئەبجەش قۇرۇلما سەنئەتكارلار، ئارخېئولوگلار،

① گىرېگوۋا VII (1020 — 1085) — 1073 — يىلىدىن 1085 — يىلىغىچە رېمدا پاپا بولغان. دىنىي ئەھكاملارنى قوغداش ئۈچۈن ھېنرى IV بىلەن ئۇزاققىچە ئېلىشقان.

② نىكولا فىلامېل — قۇدا - باجلىق مۇناسىۋىتى بىلەن غايەت كۆپ مال - مۈلۈككە ئىگە بولغان سىرلىق شەخس دەپ تەرىپلىنىدۇ. ئۇ بۇ بايلىقنى كىميا - گەرلىكنىڭ مەخپىي رېتسېپىغا تايىنىپ تاپقان دەيدۇ. تۆۋەندە تىلغا ئېلىنىدىغان ساينت ياكوئىس دېلا بۇچىر چېركاۋى ئۇنىڭ مال - مۈلكىنىڭ بىر قىسمى.

تارىخشۇناسلارنىڭ قىزىقىشىنى قوزغىيالايدۇ، بىزنىمۇ بىناكارلىق سەنئىتىنىڭ ئىپتىدائىي سادىدلىقىدىن خەۋەرلەندۈرەلەيدۇ، دەپ ئېيتالايمىز. چۈنكى، ئۇ قەدىمكى يۇناننىڭ تاش بىلەن قويۇرۇلغان چوڭ ھەجىملىك بىنالىرىغا، مىسىرنىڭ پىرامىدالىرىغا شۇنداقلا ھىندىستاننىڭ غايەت زور مۇنارلىرىغا ئوخشاش ئىدى. بۈيۈك بىنالار كۆپ ھاللاردا شەخسنىڭ مۈلكى ئەمەس، بەلكى جەمئىيەتنىڭ مەھسۇلى بولاتتى. ئۇلارنى قانداقتۇر تالانت ئىگىلىرىنىڭ ئىجادىيىتى دېگەندىن كۆرە، مېھنەتكەش ئامما ياراتقان سەنئەتنىڭ جەۋھىرى دېيىش كېرەك ئىدى. ئۇلار مىللەتنىڭ بايلىقى، ئەسىرنىڭ جۇغلانمىسى، ئىنسانلار دۇنياسى داۋاملىق يۈكسەلگەندىن كېيىن ھاسىل بولغان تىندۇرما ئىدى. يىغىپ ئېيتقاندا، ئۇلار ھەر خىل شەكىللەر بىلەن بارلىققا كەلگەن قاتلام ئىدى. ھەرقايسى دەۋرنىڭ بوران - چاپقۇنى بىر قەۋەت، بىر قەۋەتتىن توپا دۆۋىلەيتتى. ھەرقايسى دەۋر ئادەملەرى ئۇنىڭغا يەنە بىر قەۋەتتىن مەزمۇن قوشاتتى. ھەربىر ئادەم ئۇنىڭغا بىر پارچىدىن خىش قوياتتى. قۇندۇز بىلەن ھەسەل ھەرىسى شۇنداق قىلاتتى، ئىنسانلارمۇ شۇنداق ئىشلەيتتى. بىناكارلىق سەنئىتىنىڭ بۈيۈك ئابىدىسى بولغان بابىل مۇنارى ① مۇ كاتتا ھەرە كۆنكى ئىدى.

چوڭ چېركاۋلارمۇ ھەيۋەتلىك ئېگىز تاغلارغا ئوخشاش بىرنەچچە ئەسىرنىڭ مەھسۇلى ھېسابلىناتتى. كۆپ ھاللاردا سەنئەتتە ئۆزگىرىش يۈز بېرەتتى - يۇ، قۇرۇلۇش تېخى تاماملانمىغان بولاتتى. لېكىن، بۇ قۇرۇلۇش سەنئەتتە يۈز بەرگەن ئۆزگىرىشكە ئەگىشىپ، ئۇن - تىنسىز رەۋىشتە داۋاملىق ياسىلىۋېرەتتى. يېڭى بىناكارلىق سەنئىتى ئۆزى بايقىغان قۇرۇلۇشقا مەھكەم چاپلىشىپ، ئۇنىڭغا سىڭىپ كىرەتتى ۋە ئۇنى

① بابىل مۇنارى — «ئىنجىل»دىكى ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ بالىچاقلىرى تەرىپىدىن ياسالغان ئىنتايىن چوڭ مۇنار.

ئاسسىمىلياتسىيە قىلاتتى، ئۇنى ئۆزىنىڭ تەسەۋۋۇرى بويىچە راۋاجلاندۇراتتى، ئىمكانىيەت يار بەرسە ئۇنى ياساپ پۈتكۈزەتتى. قۇرۇلۇش مۇشۇ تەرزدە تەبىئىي ھەمدە شەپە چىقارمايدىغان قانۇنىيەتكە ئاساسەن ھەرقانداق توسالغۇغا پەرۋا قىلماي، ئىنجىقلايمۇ ئولتۇرماي، قارشىلىققىمۇ دۇچ كەلمەي تاماملىناتتى. بۇ ھېچكىممۇ تۇيۇپ بولالمايدىغان ئۇلاش، دەرەخلەرنىڭ تېنىدىكى سۇيۇقلۇقنىڭ ئايلانما ئېقىمى، قايتىلىنىش خاراكتېرىنى ئالغان تېرىقچىلىق ئىدى. ئوخشاش بولمىغان قاتلامغا تەئەللۇق نەچچە خىل سەنئەتنى بىر بىنانىڭ گەۋدىسىدە بەرپا قىلىشتىن ئىبارەت بۇ رېئاللىق ھەققىدە نەچچە پارچە چوڭ ئەسەرنى، ھەتتا ئىنسانلارنىڭ ئومۇمىي تارىخىنى يېزىپ چىقىشقا بولاتتى. ئىنسانلار، سەنئەتكارلار، شەخسلەر بۇ غايەت زور بىنالاردا ئۆزىنىڭ ئىسمىنى قالدۇرمايتتى. ھالبۇكى، ئىنسانلارنىڭ ئەقىل - پاراسىتى شۇ يەرگە ئۇيۇپ قالغان ۋە مەركەزلەشكەن بولاتتى. ۋاقىتنىڭ ئۆزىلا ئارخىتېكتور، خەلقنىڭ ئۆزىلا تامچى ئىدى.

بىز بۇ يەردە پەقەت ياۋروپادىكى خىرىستىيان بىناكارلىق سەنئىتىنىلا تەتقىق قىلىۋاتىمىز. ياۋروپادىكى خىرىستىيان بىناكارلىقى شەرق بىناكارلىقىنىڭ سىڭلىسى. ئۇنىڭ غايەت زور قۇرۇلما قاتلىمىدىن تەركىب تاپقانلىقى ئوڭايلا كۆزگە چېلىقىدىغان ئالاھىدىلىك بولۇپ، بۇ قاتلامنى ھەم ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل، ھەم ئۆزئارا دەستلەنگەن ئۈچ قىسىمغا، يەنى رومانىس قاتلىمى^①، گوت قاتلىمى بىلەن ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ قايتا گۈللىنىش دەۋرىدىكى قاتلامغا ياكى مۇنداقچە ئېيتقاندا،

① رايون، كىلىمات ۋە تۈر بويىچە لومبارد قاتلىمى، ساكسون قاتلىمى، ۋىزانتىيە قاتلىمى دەپمۇ ئاتىلىدۇ. بۇ تۆت خىل بىناكارلىق سەنئىتى بىر گەۋدىگە مۇجەسسەم بولغان تەقدىردىمۇ، ھەرقايسىسىنىڭ ئۆز ئالدىغا ئالاھىدىلىكى بولىدۇ. ھەممىسى ھالقىسىمان يۇمىلاق ئەگمىنىڭ قانۇنىيىتى بويىچە بارلىققا كېلىدۇ. (ئېنتورنىڭ ئىزاھى)

بىز گىربىك - رىم قاتلىمى دەپ ئاتايدىغان ئۈچ بۆلەككە بۆلۈشكە بولاتتى. رومانىس قاتلىمى بۇنىڭ ئىچىدىكى ئەڭ قەدىمىي، ئەڭ چوڭقۇر قاتلام بولۇپ، يېرىم يۈمىلاق شەكىل بۇ خىل بىنالاردىكى ئاساسىي ئالاھىدىلىك ئىدى. بۇ خىل بىنا يېقىنقى دەۋردىكى ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ قايتا گۈللىنىش قاتلىمىدا يېڭىباشتىن پەيدا بولغاندا، ئۇنى رىم ئۇسلۇبىدىكى تۈۋرۈكلەر داۋاملاشتۇردى. چوققىلىق ئەگمىلىك قۇرۇلۇشلار ئىككى قاتلامنىڭ ئارىلىقىغا جايلاشتۇرۇلدى. بۇ ئۈچ قاتلامنىڭ ھەرقانداق بىر قاتلىمىغا ياتىدىغان بىنالارنى ناھايىتى ئوڭايلا پەرقلەندۈرگىلى بولاتتى. ئۇلار ئۆز ئالدىغا يەككە ھالەتتىمۇ يەنىلا مۇكەممەل بىنالاردىن ھېسابلىناتتى. يۈمىگېس راھىبخانىسى، رېمىس چېركاۋى، ئورلىئاندىكى ساينت كروپىكس قاتارلىقلار مۇشۇ تىپقا تەئەللۇق ئىدى. لېكىن، بۇ ئۈچ قاتلامنىڭ گىرۋىكى قۇياشنىڭ چۆرىسىدىكى يەتتە خىل رەڭگە ئوخشاش دائىم دېگۈدەك ئۆزئارا ئارىلىشىپ كېتەتتى. مۇشۇلارغا كۆرە، ئارىلاشما تىپلىق قۇرۇلۇش، ئۆتكۈنچى خاراكتېردىكى قۇرۇلۇشلار بارلىققا كەلدى. ئۇنىڭدىكى بەزى قۇرۇلۇشلارنىڭ ئاستى قىسمى رومانىس ئۇسلۇبىدا، ئوتتۇرا قىسمى گوت ئۇسلۇبىدا، باش قىسمى گىربىك - رىم ئۇسلۇبىدا ياسالدى. مۇنداق قۇرۇلۇشلارنىڭ بارلىققا كېلىشىگە ساق ئالتە يۈز يىل سەرپ بولدى. ھالبۇكى، بۇ تىپتىكى قۇرۇلۇش كەمدىن - كەم ئىدى، دىئامېتىرى ئاساسلىق مۇنار مۇشۇ خىلدىكى قۇرۇلۇشقا مىسال بولالايتتى. ئەكسىچە، دەستىلەنگەن قۇرۇلمىلىق بىنالارنى ھەممە يەردىلا كۆرگىلى بولاتتى. ئالايلىق، پارىژ بۇۋى مەريەم چېركاۋىدىن ئىبارەت ئەگمە شەكىللىك بۇ بىنانىڭ ئەڭ باشتا ئورنىتىلغان بىرنەچچە تۈۋرۈكى ئۇنىڭ رومانىس قاتلىمىدا ئىدى. بۇ ئەھۋال ساينت دېنىس چېركاۋىنىڭ دەرۋازا ئايلانمىسى بىلەن ساينت گىرمائىن دېسپىرېس چېركاۋىدىكى زالىنىڭ ئەھۋالىغا ئوخشاپ كېتەتتى. يەنە

مەسىلەن، بوشىرۋىلىدىكى يېرىم گوت ئۇسلۇبى بىلەن قۇرۇلغان چىرايلىق زالىنىڭ رومانىس قاتلىمى ئۇنىڭ ئوتتۇرىسىغىچە سوزۇلغانىدى. لۇئانىسدىكى چوڭ چېركاۋمۇ شۇنداق ئىدى. ئەگەر ئۇنىڭ مەركىزى ئۇچلۇق مۇنار ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ قايتا گۈللىنىش مەزگىلىدىكى ئۇسلۇب بولمىغان بولسا، ئۇنى سېپى ئۆزىدىن گوت ئۇسلۇبىدىكى بىنا دېيىش لازىم ئىدى. ①

چوپىلىدا توختىمايدىغان بەزى كىچىك ئۆزگىرىشلەر ئارىسىدىكى پەرق بۇ قۇرۇلۇشلارنىڭ يۈزەكى قىسمىدىلا ساقلىنىپ، تاشقى كۆرۈنۈشىگە ئاز - پاز تەسىر كۆرسەتكەنى بىلەن، خىرىستىيان چېركاۋلىرىنىڭ ئىچكى قۇرۇلمىسىنى ھېچقانداق قىلالمىغانىدى. بۇ چېركاۋلارنىڭ ياغاچ - تاشلىرى ۋە ھەرقايسى بۆلەكلىرى يەنىلا مەنتىققە ئۇيغۇن ھالدا ئورۇنلاشتۇرۇلغانىدى. بىرەر چوڭ چېركاۋنىڭ سىرتىدىكى ئويما نەقىشلەر ۋە گۈللۈك بېزەكلەر قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئۇنىڭ ئىچكى قىسمىدىن يەنىلا قەدىمكى رىم چېركاۋلىرىنىڭ دەسلەپكى شەكلىنى تاپقىلى بولاتتى. چېركاۋلارنىڭ تەرەققىياتى باشتىن - ئاخىرىغىچە ئوخشاش بىر خىل قانۇنىيەتكە ئەمەل قىلغانىدى. ئۇلار خۇددى كاۋاپمۇ كۆيىمسۇن، زىخمۇ كۆيىمسۇن دېگەندەك باشتىن - ئاياغ ئۆزئارا گىرەلىشىپ كىرىپست شەكىللىك قوشماق ئىبادەتخانىلارنى بارلىققا كەلتۈرگەنىدى. تۆۋەن تەرىپى بىر قاتار تۈۋرۈكلەر بىلەن ئايرىلغان بولۇپ، ھەرقانداق چاغدا چوڭ زال ئارقىلىق ئىككى يېقىدىكى كارىدورغا چىققىلى بولاتتى. زال ئىچىدىكى مۇراسىم خادىملىرىمۇ مۇشۇ يەردىن ئۆتەلەيتتى. بۇ يەر ئوخشاشلا زالىدىكى ئايلىنىپ يۈرۈپ ھاردۇق چىقىرىدىغان ئارامگاھ بولالايتتى. مۇشۇ ئالدىنقى شەرت ئېتىراپ قىلىنغان ئەھۋالدا، كىچىك نەزىر - چىراغ سۈپىسى،

① ياغاچ بىلەن ياسالغان چوققىلىق ئۆگزىنىڭ بىر بۆلىكى 1823 - يىلى كۆيۈپ كەتكەن. (ئاپتونۇمىڭ ئىزاھى)

ئۇدۇل ئىشىك، قوڭغۇراق مۇنارى، ئەگمىلىك تورۇسلارنىڭ سانىنى دەۋرنىڭ، مىللەتنىڭ ۋە سەنئەتنىڭ ئېھتىياجىغا قاراپ ئۆزۈڭىز ئۆزگەرتىپ تۇرۇش مۇمكىن ئىدى. نەزىر - چىراغ مۇراسىملىرىغا لازىملىق نەرسىلەر تەييارلانغان ھامان، بىناكارلىق سەنئىتى ئۇنى ھەق - دادىغا يەتكۈزۈپ روياپقا چىقىرايلىتى. ئالايلىق، ھەيكەل، رەڭلىك ئەينەك دېرىزە، گۈللۈك يۇمىلاق دېرىزە، ئەرەب نۇسخىسىدىكى گۈللۈك تىرەك، ھەرە چىشلىق ئويما نەقىش، تۈۋرۈك، قاپارتما نەقىش قاتارلىق تەسەۋۋۇرغا سىغىدىغان جىمىكى نەرسىنى جاي - جايىدا تىزغىلى، گۈرۈپپىلاشتۇرغىلى بولاتتى. شۇڭا، گەرچە ھېلىقى قۇرۇلۇشلار تاشقى قىياپىتىدىن قارىغاندا تىكشى توختىمىغاندەك ئۆزگىرىشچان كۆرۈنىسمۇ، لېكىن ئىچكى قىسمى رەتلىك ۋە بىرلىككە كەلگەن كۆرۈنۈشتە كۆزگە چېلىقاتتى. دەرەخنىڭ چوڭ غولى ھامان ئۆز پېتى تۇراتتى، بىراق شاخلىرى، يوپۇرماقلىرى كۈندە بىر قېتىم رەڭ تۈزۈپ، تىنىمىز رەۋىشتە ئۆزگىرىپ چوڭ بولاتتى.

2. پارىژغا نەزەر

ئابايا بىز پارىژ بۇۋى مەريەم چېركاۋىدىن ئىبارەت بۇ نەپىس بىنانى ئەسلىي ھالىتىگە ياندۇرۇش ئۈچۈن ئورۇنۇپ باقتۇق ھەمدە ئۇنى 15 - ئەسىردە مەۋجۇت بولۇپ تۇرغان كۆرۈنۈشكە ئىگە قىلدۇق. ئەمدى ئۇنىڭ كۆركەم ھۆسننىڭ ئاساسەن كۆزدىن غايىب بولغانلىقىنى ئوقۇرمەنلەرگە قىسقىچە تونۇشتۇرىمىز. شۇنداقتىمۇ بىز ئەڭ مۇھىم بىر ئىشنى، يەنى پارىژنىڭ ئومۇمىي كۆرۈنۈشىگە ئۇنىڭ قوڭغۇراق مۇنارىدا تۇرۇپ نەزەر سالغانلىقىمىزنى ئەستىن چىقارغاندەك قىلىمىز.

دەرۋەقە، ناۋادا بىز قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ تېمىدىكى بۇرمىسىمان تىك پەلەمپەيدىن تېنەپ - تەمتىرەپ بىرھازا ماڭىدىغان بولساقلا، ئاخىرىغا كەلگەندە كۆزىمىز پاللىدە يورۇپ، ئۇ يەردىكى چوقچىيىپ تۇرغان ئىككى بالىخانغا چىقاتتۇق - دە، شەھەرنىڭ جىمىكى گۈزەللىكى مانا مەن دەپ نامايان بولغان بولاتتى. ناۋادا كىمدۇر بىرى گوت ئۇسلۇبىدىكى بۇ شەھەرنىڭ ئومۇمىي قىياپىتىنى ئۆز پېتى كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولالىغان بولسا، ئۇمۇ بىزگە ئوخشاش ھېسسىياتقا كېلەلەيتتى. بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە، مۇنداق شەھەردىن ئاران بىرنەچچىسىلا، ئالايلىق باۋاريەدىكى نۇرنبېرگ شەھىرى، ئىسپانىيەدىكى ۋىكتورىيە شەھىرى، نىسبەتەن كىچىكرەكلىرىدىن بىرىتانيەدىكى ۋىتېرى شەھىرى، پىرۇسسىيەدىكى نورخاۋزىن شەھەرلىرىلا قالدى.

ئۈچ يۈز يىل بۇرۇنقى پارىژ، 15 - ئەسىردىكى پارىژ كۆلەم جەھەتتە كارامەت كاتتا شەھەر ئىدى. ھازىرقى زاماندا ياشاۋاتقان پارىژلىقلار ئۇنىڭدا شۇ دەۋردىن ئېتىبارەن بارلىققا كەلگەن مەھەللىۋى ئىلگىرىلەشنى خاتا مۆلچەرلەۋاتىمىز. پارىژنىڭ مەھەللىۋى قۇرۇلۇشى لۇئى XI دىن باشلاپ كۆپ بولغاندىمۇ ئاران ئۈچتىن بىر ھەسسە كېڭەيدى، خالاس! بىراق، شەھەرنىڭ گۈزەللىك جەھەتتە قولىدىن بېرىپ قويغانلىرى ئۇنىڭ مەھەللىۋى كېڭىيىشتە قولغا كەلتۈرگەنلىرىدىن كۆپ بولدى.

ھەممەيلەنگە مەلۇم، پارىژ بۈگۈنكى كۈندە كونا شەھەر رايونى دەپ ئاتىلىدىغان، قارىماققا بۆشۈككە ئوخشاپ كېتىدىغان كىچىك ئارالدا ئايرىدە بولغانىدى. ئاراننىڭ قىرغىقى ئۇنىڭ ئەڭ باشتىكى سېپىل، سېينا دەرياسى ئۇنىڭغا ئەڭ دەسلەپكى سېپىلنى ئوراپ تۇرغان خەندەك بولغانىدى. پارىژ ئۇدا بىرنەچچە ئەسىر ئاشۇ كىچىك ئارال ھالىتىدە تۇرىۋەردى. ئۇنىڭ بىرى شىمال تەرەپكە، بىرى جەنۇب تەرەپكە جايلاشقان ئىككى كۆۋرۈكى ھەم شەھەر دەرۋازىسىنىڭ، ھەم قورغاننىڭ رولىنى ئوينىدى.

چوڭ چاتېلى دەۋۋازىسى ئوڭ قىرغاققا، كىچىك چاتېلى دەۋۋازىسى سول قىرغاققا بولدى. كېيىنچە، يەنى تۇنجى خاندانلىق بۇ قىستا - قىستالڭ كىچىك ئارالدا مىدىر - سىدىر قىلالمىغان ھالغا يەتكەندىلا سېينا دەرياسىدىن ئۆتۈشكە جۈرئەت قىلدى ۋە شۇ ۋاقىتتىن باشلاپ چوڭ - كىچىك چاتېلى دەۋۋازىسىنىڭ سىرتىدا، سېينا دەرياسىنىڭ ئىككى قىرغىقىدىكى سەھرا دالالىرىدا ئەڭ دەسلەپكى شەھەر سېپىلىنى ۋە بىرنەچچە راۋاقتىنى قۇرۇپ چىقتى. بۇ قەدىمىي سېپىلنىڭ قالدۇقلىرى بىرنەچچە ئەسىر ساقلىنىپ تۇرغان بولسىمۇ، ئەمىلىكتە ئۇنىڭدىن خاتىرىمىزدىكى سارقىندىلار ۋە ئۇ يەر - بۇ يەردىكى پارچە - پۇرات ئىزنالاردىن بۆلەك، ئالايلىق بوتې دەۋۋازىسى ياكى بودويىر دەۋۋازىسى ۋە ياكى باگودا دەۋۋازىسى^① دىن باشقا ھېچ نەرسە قالمىدى. تۇرالغۇ ئۆيلەرنىڭ شىددەتلىك كەلكۈنى شەھەر ئىچىدىن شەھەر سىرتىغا يامراپ ھېلىقى سېپىلنى ئۆرۈپ تاشلىدى، دەم تارتىپ تۈگەتتى. فىلىپ ئاۋگۇست تۇرالغۇ ئۆيلەرنىڭ كەلكۈنى ھەممە يەرگە يامراپ كېتىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن يېڭى توسما ياساپ، پارىژنى ھەم يوغان، ھەم مۇستەھكەم قورغانلاردىن شەكىللەنگەن مۇنارسىمان بىنالارنىڭ قورشاۋىغا نەزەربەند قىلدى. يۈز يىل ئۆتۈۋىدى، تۇرالغۇ ئۆيلەر بارا - بارا قويۇلۇپ، ئۆزئارا قاپسىلىپ قالدى، كۆلچەكنىڭ سۈيىدەك ئۆرلىدى، ئاسمانغا بوي تارتىپ، ھەدەپ ئېگىزلىگىلى تۇردى. پىرىسلىۋەتكەن سۇدەك ئېتىلىپ چىقىپ، قوشنىلىرىدىن ئۈستۈنرەك بولۇشقا، بويىنىنى سوزۇپ يېڭى ھاۋادىن نەپەسلىنىشكە تەمشەلدى. كوچىلار بارغانسېرى تارىيىپ، چاپاننىڭ يېڭىدەك بولۇپ قالدى. ھەتتا مەيدانلارغىمۇ ئۆي سېلىنىپ، بىر ئوبدان ئازادە سەينالار تۈگىدى. نەتىجىدە بۇ ئۆيلەر فىلىپ ئاۋگۇستنىڭ سېپىلىدىن تۈرمىدىن قاچقان

① باگودا دەۋۋازىسى — بوتې دەۋۋازىسىنىڭ لاتىنچە ئاتىلىشى.

جىنايەتچىلەردەك قېچىپ چىقىپ، ئويناقلاپ، پۇت - قولىنى تەرتىپسىز ھالدا ئايدالغا قاراپ سۇندى. ئۇلار چېچىكى چاي بولغاندەك قىن - قىنىغا پاتماي، شەھەر سىرتىدىكى جايلاردا يېڭىدىن - يېڭى گۈللۈكلەرنى بەرپا قىلدى. ئالاھىزەل 1367 - يىلىدىن باشلاپ، بۇ شەھەر خېلىلا چوڭلاپ قالدى - دە، يېڭى سېپىل سوقمىسا بولمايدىغان دەرىجىگە يەتتى. چارلېز V كە كەلگەندە، ئۇ سېپىنا دەرياسىنىڭ ئوڭ قىرغىقىدا يەنە بىر سېپىلنى ئۆرە قىلدى. دېمىسىمۇ، پارىژدەك مۇنداق بىر شەھەرنىڭ بىر ئىزىدا تۇرىۋېرىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. راست گەپنى قىلساق، مۇشۇنداق بىر شەھەرلا دۆلەتنىڭ پايتەختى بولالايتتى. مۇنداق شەھەرلەر نەق سۇ ئامبىرىنىڭ ئۆزى ئىدى. ئۇنىڭغا شۇ دۆلەتنىڭ سىياسىي تۈس ئالغان، جۇغراپىيەلىك، ئېتىكىلىق، ئەقىل - پاراسەت بىلەن تويۇنغان ئېقىنلىرىنىڭ ھەممىسى ئېقىشى، بىر مىللەتتىكى بارلىق ئېقىنلارنىڭ ئۇنىڭغا جەم بولۇشى كېرەك ئىدى. ئۇنى مەدەنىيەتنىڭ قۇدۇقى ياكى ئېرىق - ئۆستىڭى دېيىشكە بولاتتى. ئۇ يەردە سانائەت، سودا، ئەقىل - ئىدراك ۋە نوپۇس، مۇشۇ دۆلەتنىڭ جېنى، ھاياتىي كۈچى ۋە روھى بىلەن مۇناسىۋەتلىك جىمىكى نەرسە ئەسىرمۇ - ئەسىر توپلىنىشى ۋە تىندۇرما ھاسىل قىلىشى زۆرۈر ئىدى. مۇشۇلارغا كۆرە، چارلېز V نىڭ سېپىلى بىلەن فىلىپ ئاۋگۇستىنىڭ سېپىلى تەقدىرداش ئىدى. 15 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىغا كەلگەندە، شەھەر سېپىلى ئۆرۈلۈپ چۈشتى، ۋەيران بولدى. شەھەر سىرتىدىكى مەھەللىلەر تېخىمۇ نېرىغا ماڭدى. 16 - ئەسىرگە كەلگەندە، ئەڭ دەسلەپكى سېپىللار تەدرىجىي يوسۇندا چېكىنىپ قەدىمىي كونا شەھەر رايونىغا تەئەللۇق بولۇپ قالدى. شەھەر سىرتىدا يېڭى بىر شەھەر قەد كۆتۈردى.

پارىژ بىزنى ئۆزىدە ياشاپ قېلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىش ئۈچۈن، 5 - ئەسىردىن باشلاپ ئۆزىنىڭ ئۈچ قات

سېپىللىرىنى بۇزدى. شۇنى قەيت قىلىپ ئۆتۈش كېرەككى، بۇ سېپىللار ئۆزىنىڭ دىنىدىن يۈز ئۆرۈگەن جۈلىئان دەۋرىدىكى چوڭ - كىچىك چاتېلې دەرۋازىلىرىدىن باشلاپ راۋاجلانغانىدى. لېكىن، بۇ شەھەر خۇددى بالىلار چوڭ بولغاندىن كېيىن ئۆتكەن يىلى كىيگەن كىيىملىرى كىچىك كېلىپ بۆسۈلۈپ كەتكەندەك، ئۆزىنىڭ تۆت قات سېپىلنى چاك - چېكىدىن بۆسۈۋەتتى. لۇئى XI نىڭ زامانىدا بەزى جايلاردىن ئۆي - ئىمارەتلەرنىڭ قاينىمىدىن قەدىمىي سېپىلدىكى مايماق كەتكەن راۋاقلارلا قالدى. ئۇلار پايانسىز دېڭىزدا چوقچىيىپ تۇرغان خادا تاشلاردەك ۋە ياكى يېڭى پارىژنىڭ قويىنىغا چۆكۈپ كەتكەن قەدىمىي پارىژنىڭ تاقىم ئاراللىرىدەك ھالغا كېلىپ قالدى.

شۇنىڭدىن ئېتىبارەن، پارىژ ناھايىتى زور ئۆزگىرىشلەرنى بېشىدىن كەچۈرگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇ پەقەتكىنە بىرلا سېپىلدىن، يەنى لۇئى XV ياسىغان ھېلىقى سېپىلدىن، پاتقاق بىلەن بۇلغانغان كونا سېپىلدىنلا ھالقىپ ئۆتەلدى. بۇ ئەھۋالنى شۇ سېپىللارنى ياسىغان پادىشاھلارغا ئاتاپ يېزىلغان: «پارىژنى چۆرىدىگەن سېپىللار پارىژنى قاڭغىر قاقشاتتى» دېگەن سۆز بىلەن ئىپادىلىسە تازا باب كېلەتتى.

15 - ئەسىردىكى پارىژ يەنىلا ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل ئۈچ رايونغا بۆلۈنگەن بولۇپ، ھەربىر رايوننىڭ ئۆزىگە خاس قىياپىتى، تەق - تۇرقى، ئالاھىدىلىكى، ئۆرپ - ئادىتى، ئارتۇقچىلىقى ۋە تارىخى بار ئىدى. بۇ ئۈچ رايون بىز باشتا ئېيتىپ ئۆتكىنىمىزدەك، كونا شەھەر رايونى، ئۈنۋېرسىتېت رايونى ۋە شەھەر ئاھالىسى رايونىدىن ئىبارەت ئىدى. كونا شەھەر رايونى كىچىك ئارالنى تولۇق ئىگىلىگەن بولۇپ، ئۈچ رايوننىڭ ئىچىدىكى ئەڭ قەدىمىي، ئەڭ كىچىك رايون ئىدى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئۇ قالغان ئىككى رايوننىڭ ئانىسى ھېسابلىناتتى ياكى بولمىسا ئۆسكىلەڭ، چىرايلىق ئىككى قىزنىڭ ئارىسىدا تۈگۈلۈپ تۇرغان قېرى مومايغا ئوخشايتتى. سېينا دەرياسىنىڭ سول

قىرغىقىدىكى ئۇنىۋېرسىتېت رايونى تورىپىل مۇنارىدىن نېسلى مۇنارىغىچە باراتتى. تورىپىل مۇنارىنىڭ ئورنىنى بۈگۈنكى ھاراق بازىرى، نېسلى مۇنارىنىڭ ئورنىنى بۈگۈنكى بانكا دېيىشكە بولاتتى. ئۇنىۋېرسىتېت رايونىدىكى سېپىل ئۆز ۋاقتىدا جۇلىئان سۇ ئۈزۈش كۆلچىكى ياسىغان ئېتىزلىقنىڭ ئىچىگە پېتىپلا كەتكەنىدى. ساينت ژېنېۋېيۇي دۆڭلۈكى شەھەر سېپىلىنىڭ قورشىۋىدا قالغانىدى. بۇ ئەگرى - بۈگرى شەھەر سېپىلىنىڭ ئەڭ ئېگىز جايى پاپال دەرۋازىسى بولۇپ، ئۇنىڭ ئورنى بۈگۈنكى پارتېنون ئىبادەتخانىسىغا يېقىنراق جايغا توغرا كېلەتتى. شەھەر ئاھالىسى رايونى ئۈچ رايوننىڭ ئىچىدىكى ئەڭ چوڭى بولۇپ، ئورنى سېينا دەرياسىنىڭ ئوڭ قىرغىقىدا ئىدى. دەريا دامبىسى گەرچە پىرىستىن قۇرۇش تۈپەيلى بىرنەچچە يەردىن ئۈزۈلۈپ قالغان بولسىمۇ، لېكىن يەنىلا سېينا دەرياسىنى ياقلاپ بىللى مۇنارىدىن ياغاچ مۇنارغا قەدەر داۋاملاشقانىدى. ئۇنىڭ ئۇزۇنلۇقى ئالاھىزەل بۈگۈنكى ئاشلىق ئامبىرىدىن تۈيلىر سارىيىنىڭ ئارىلىقىغا تەڭ كېلەتتى. بۇ تۆت مۇھىم ئورۇن دەل سېينا دەرياسى بىلەن پايتەخت سېپىلىنىڭ كېسىشكەن جايىدا ئىدى، يەنى تورىپىل مۇنارى بىلەن نېسلى مۇنارى سول قىرغاققا، بىللى مۇنارى بىلەن ياغاچ مۇنارى ئوڭ قىرغاققا بولۇپ، ئۇلار «پارتىزدىكى تۆت مۇنار» دەپ ئاتىلاتتى. شەھەر ئاھالىسى رايونى شەھەرنىڭ سىرتىغا ئۇنىۋېرسىتېت رايونىغا قارىغاندا بەكرەك چوڭقۇرلاپ كىرىپ كەتكەنىدى. شەھەر ئاھالىسى رايونىدىكى سېپىل (چارلېز V نىڭ سېپىلى) نىڭ ئەڭ ئېگىز جايى ساينت دېنىس دەرۋازىسى بىلەن ساينت مارتىن دەرۋازىسىدا بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئورنى بۈگۈنگىچە ئۆزگەرمىگەنىدى.

بىز ئابايا ئېيتقان دەك، پارتىزدىكى بۇ ئۈچ چوڭ رايون ئۆز ئالدىغا بىردىن شەھەر ئىدى. لېكىن، ئۇلار ئۆزى بىلەنلا بولۇپ كېتىپ، مۇكەممەل قۇرۇلما شەكىللەندۈرەلمىگەچكە، قالغان ئىككى رايوندىن ئايرىلىپ قالسا مەۋجۇت بولۇپ تۇرالمايتتى.

ئەلۋەتتە، بۇ ئۈچ رايوننىڭ تاشقى قىياپىتى بىر - بىرىگە ئوخشىمايتتى. كونا شەھەر رايونىدا چېركاۋ كۆپ، شەھەر ئاھالىسى رايونىدا ئوردا - قەسىرلەر كۆپ، ئۇنىۋېرسىتېت رايونىدا ئالىي ئوقۇتۇش ئورۇنلىرى كۆپ ئىدى. ئەگەر بىز كونا پارىژنىڭ ئانچە مۇھىم بولمىغان ئالاھىدىلىكلىرىنى بىر يانغا قايرىپ قويۇپ، شەھەر مەمۇرىيىتىنىڭ باشقۇرۇشى تۈپەيلى داش قازاندىكى ئۇماچتەك بولۇپ كەتكەن ئومۇمىي ئەھۋالىنىلا سۆزلىسەك، كىچىك ئارالنى ئېپىسكوپلارنىڭ تەۋەلىكىدە، ئوڭ قىرغاقنى سودىگەرلەر ئۇيۇشمىسىنىڭ تەۋەلىكىدە، سول قىرغاقنى ئۇنىۋېرسىتېت مۇدىرلىرىنىڭ تەۋەلىكىدە دېيىشكە بولاتتى. پارىژ گۇبېرناتورى ھۆكۈمەت ئەمەلدارى ئەمەس، بەلكى پادىشاھلىق جەمەتنىڭ ئەزاسى بولغاچقا، ئۇنىڭ ھەممە ئىشقا كۈچى يېتەتتى. كونا شەھەر رايونىدا پارىژ بۇۋى مەريەم چېركاۋى، شەھەر ئاھالىسى رايونىدا لوئورې سارىيى بىلەن گۇبېرناتور مەھكىمىسى، ئىنستىتۇت رايونىدا سوربون ئىلاھىيەت ئاكادېمىيەسى بار ئىدى. شەھەر ئاھالىسى رايونىدا كۆكتات بازىرى، كونا شەھەر رايونىدا دوختۇرخانا، ئۇنىۋېرسىتېت رايونىدا كاھىنلار مەيدانى بار ئىدى. ئىستۇدېنتلار سول قىرغاققا - كاھىنلارنىڭ چىملىقىدا جىنايەت سادىر قىلاتتى. ناۋادا ئۇنىۋېرسىتېت مۇدىرلىرى ئۆزىنى پادىشاھتىن كۈچلۈك چاغلانغان ئوتتۇرىغا چىقالمىسا ۋە جىنايەت ئۆتكۈزگەن ئىستۇدېنتنى ياندۇرۇپ كېلىپ ئۇنىۋېرسىتېت قورۇسىدا بىر تەرەپ قىلالمىسا، بۇ ئىستۇدېنتلار يەنىلا ئوڭ قىرغاقتىكى لاچىنتاغدا جازاغا تارتىلاتتى. چۈنكى، ئىستۇدېنتلار ئۆزى ئوقۇۋاتقان مەكتەپتە دارغا ئېسىلسا بولىدىغان ئىمتىيازغا ئىگە ئىدى.

شۇنى كۆرسىتىپ ئۆتۈش كېرەك، ئىستۇدېنتلاردىكى ئىمتىياز ۋە ئۇلاردىكى تېخىمۇ پەۋقۇلئاددە ئىمتىيازلارنىڭ ئىپادىلىنىش شەكلى پادىشاھنىڭ نەزىرىدە توپىلاڭ ۋە ئىسيان

كۆتۈرۈشتىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى. پادىشاھلار خەق ئىسيان كۆتۈرمىگەن ئەھۋالدا ھېچقانداق ئىشقا مەرھەمەت كۆرسەتمەيتتى. بۇ ئۇلاردىكى ئەزەلدىن ئۆزگەرمەي كېلىۋاتقان قانۇنىيەت ئىدى. ساداقەت دېگەن گەپكە كەلسەك، قەدىمكى بىر پارچە ھۆججەتتە ئوچۇقتىن - ئوچۇقلا «شەھەر پۇقرالىرى پادىشاھقا بولغان ساداقىتىنى بىلدۈرۈپ، بىرمۇنچە ئىمتىيازغا ئېرىشىدۇ. لېكىن، ئۇلار ئارقا - ئارقىدىن ئىسيان كۆتۈرۈپ، ئۆزلىرىنىڭ پادىشاھقا بولغان ساداقەتسىزلىكىنى نامايان قىلىدۇ» دەپ يېزىلغانىدى.

15 - ئەسىردە سېينا دەرياسىدىكى بەش كىچىك ئارال يەنى، ئىلگىرى ھەر يوغان دەرەخلەر ئۆسكەن، ئەمدىلىكتە پەقەت پاكار چاتقالارلا قالغان لوۋېر ئارىلى؛ ئېپىسكوپلارنىڭ سۈيۈرغاللىق يېرى ھېسابىدىكى ۋاخس ئارىلى بىلەن بۈۋى مەريەم ئارىلى (17 - ئەسىرگە كەلگەندە ئادەملەر بۇ ئىككى ئارالنى تۇتاشتۇرۇپ ئۆي - ئىمارەت بىلەن تولدۇرۇۋەتتى، بۈگۈنكى كۈندە ئۇ سايىت لۇئى ئارىلى دەپ ئاتىلىدىغان بولدى)، ئەڭ ئاخىرىدا كونا شەھەر رايونىدىكى ئارال بىلەن ئۇنىڭ باش تەرىپىدىكى نېئوف ئارىلى پارىژ سېپىلىنىڭ ئىچىگە ئېلىندى. نېئوف ئارىلى كېيىنكى كۈنلەردە يېڭى كۆۈرۈكنىڭ ئاستىدىكى پاتقاققا چۆكۈپ تۈگەشتى. شۇ چاغدىكى كونا شەھەر رايونىدا بەش كۆۈرۈك بولۇپ، تاش بىلەن ياسالغان بۈۋى مەريەم كۆۈرۈكى، ئوۋچاڭگى كۆۈرۈكى، ياغاچ بىلەن ياسالغان شامال تۈگمەن كۆۈرۈكى ئوڭ قىرغاققا، تاش بىلەن ياسالغان كىچىك كۆۈرۈك بىلەن سايىت مېچىل كۆۈرۈكى سول قىرغاققا ئىدى. بۇ بەش كۆۈرۈكنىڭ ئۈستىگىمۇ ئۆي سېلىنغانىدى. ئۇنىۋېرسىتېت رايونىدا فىلىپ ئاۋگۇست تەرىپىدىن ياسالغان ئالتە دەرۋازا بولۇپ، ئۇلار تورنېل مۇنارىدىن باشلانغان سايىت ۋىكتور دەرۋازىسى، بوردىل دەرۋازىسى، پاپال دەرۋازىسى، سايىت ياكوئىس دەرۋازىسى، سايىت مېچىل دەرۋازىسى، سايىت گېرمائىن دەرۋازىسى قاتارلىقلار

ئىدى. شەھەر ئاھالىسى رايونىدىكى چارلېز V تەرىپىدىن ياسالغان ئالتە دەرۋازا بىللى مۇنارىدىن سانغاندا، رەت تەرتىپى بويىچە ساينت ئانتوئىن دەرۋازىسى، ئىبادەتخانا دەرۋازىسى، ساينت مارتىن دەرۋازىسى، ساينت دېنىس دەرۋازىسى، مونتمارت دەرۋازىسى ۋە ساينت ھونۇر دەرۋازىسى ئىدى. سېپىلدىكى بۇ دەرۋازىلار ئىنتايىن كۆركەم شۇنداقلا ئىنتايىن مۇستەھكەم ئىدى، ئۇنى بۇزۇش ئۇنداق ئوڭايغا توختمايتتى. شەھەرنى قورشاپ تۇرىدىغان سېپىلنىڭ تۈۋىدىلا ھەم كەڭ، ھەم چوڭقۇر خەندەك بار ئىدى. قىشلىق كەلكۈن مەزگىلىدە سېپىن دەرپاسىدىن كېلىدىغان سۇ ناھايىتى شىددەتلىك بولغاچقا، ئادەملەر كەچ بولار - بولمايلا سېپىل دەرۋازىلىرىنى تاقاپ، سېپىلنىڭ ئىككى بېشىدىكى قاپىقلارنى توم تۆمۈر زەنجىر بىلەن باغلىۋېتەتتى. پارىژ مۇشۇ بىر كېچىنى ئۆندەرەپ كەتمەي خاتىرجەم ئۆتكۈزۈۋالاتتى.

ناۋادا پارىژدىكى بۇ ئۈچ رايونغا ئېگىز جايدىن نەزەر سېلىشقا توغرا كەلسە، ھەر بىر رايوننىڭ كوچىلىرى شۇنداق قالايمىقان كۆرۈنەتتىكى، ئالدىراپ ئېنىق بىرنەرسە دېگىلى بولمايتتى. شۇنداقتىمۇ بۇ ئۈچ بۆلەكنىڭ يەنىلا مۇكەممەل بىر گەۋدە ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولاتتى. يانمۇيان جايلاشقان ئىككى چوڭ كوچىنىڭ شەھەردىكى ئۈچ رايوننى جەنۇبتىن شىمالغا تۈز سىزىق ھالىتىدە كېسىپ ئۆتكەنلىكى، ئۇلارنىڭ سېپىن دەرپاسى بىلەن كېسىشكەنلىكى ۋە ئۈچ رايوننى بىر - بىرى بىلەن تۇتاشتۇرغانلىقى، ئادەملەرنىڭ پۇتى كۆيگەن توخۇدەك ئۇ رايوندىن بۇ رايونغا يوپۇرۇلۇپ كىرىۋاتقانلىقى كۆزگە تاشلىناتتى. بىرىنچى كوچا ساينت ياكوئىس دەرۋازىسىدىن ساينت مارتىن دەرۋازىسىغا تۇتاشتاتتى، ئۇنىڭ ئۈنۈپىرىستېت رايونىدىكى بىر بۆلىكىمۇ ساينت ياكوئىس دەپ ئاتىلاتتى. كونا شەھەر رايونىدىكى بۆلىكى يەھۇدىيلار كوچىسى دەپ ئاتىلاتتى. شەھەر ئاھالىسى رايونىدىكى بۆلىكى ساينت مارتىن كوچىسى

دېيىلەتتى. ئىككىنچى كۈچىنىڭ سېينا دەرياسىنىڭ سول قىرغىقىدىكى بۆلىكى چىلتار كۈچىسى دەپ ئاتىلاتتى، ئۇنىڭ ئارالدىكى بۆلىكى چېلەكچىلەر كۈچىسى ئىدى. ئوڭ قىرغاقتىكى بۆلىكى ساينت دېنىس كۈچىسى دېيىلەتتى. سېينا دەرياسىنىڭ بىر تەرىپىدە ساينت مىچېل كۆۋرۈكى، يەنە بىر تەرىپىدە ئوۋچاڭگى كۆۋرۈكى بولغاچقا، ئۇنىۋېرسىتېت رايونىدىكى ساينت مىچېل دەرۋازىسىدىن ئۇدۇل مېڭىپ شەھەر ئاھالىسى رايونىدىكى ساينت دېنىس دەرۋازىسىغا چىققىلى بولاتتى. گەرچە يوللارنىڭ نامى ھەددىدىن زىيادە كۆپ بولسىمۇ، لېكىن چوڭ كوچا باشتىن - ئاخىر يەنىلا ئىككى ئىدى. بۇ ئىككى كۈچىنى پارىژنىڭ ئىككى قان تومۇرى دېيىشكە بولاتتى. ئۈچ شەھەر رايونىدىكى باشقا كوچىلار يا بولمىسا ئۇنىڭدىن باشلىناتتى، يا بولمىسا ئۇنىڭغا يىغىلاتتى.

پارىژنىڭ ھەممە يېرىنى ئۆز ئارا باغلاپ تۇرغان بۇ ئىككى ئاساسلىق كۈچىدىن باشقا، شەھەر ئاھالىسى رايونى بىلەن ئۇنىۋېرسىتېت رايونىنىڭمۇ ئۆز ئالدىغا ئالاھىدە بولغان كۈچىلىرى بار ئىدى. ئۇلار سېينا دەرياسى بىلەن پاراللېل مېڭىپ، تومۇرغا ئوخشايدىغان ھېلىقى ئىككى كوچا بىلەن كېسىشكەن جايدا تىك بۇلۇڭ بولۇپ شەكىللەنەتتى. مۇشۇ ئەھۋالغا كۆرە، شەھەر ئاھالىسى رايونىدىكىلەر ساينت ئانتوۋىن دەرۋازىسىدىن ساينت ئونۇر دەرۋازىسىغا ئۇدۇل بارالايتتى. ئۇنىۋېرسىتېت رايونىدا ساينت ۋىكتور دەرۋازىسىدىن ساينت گېرمائىن دەرۋازىسىغا ئۇدۇل بارغىلى بولاتتى. بۇ ئىككى چوڭ يول ھېلىقى ئىككى چوڭ كوچا بىلەن كىرىپت ھالىتىگە كېلىپ تورسىمان گىرەلىشەتتى. پارىژنىڭ سىرلىق قەسىرلەردەك گادىرماچ شەھەر كۈچىلىرى يېيىلىپ تۇرغان تورغا ئايلىناتتى. بىراق، ئەستايىدىل زەن سالغاندا، پەرق قىلىش تەسكە توختايدىغان بۇ تورنىڭ ئىچىدىن ئۇنىۋېرسىتېت رايونى بىلەن شەھەر ئاھالىسى رايونىدىكى ئۆز ئارا قىستىلىپ تۇرغان ھېلىقى

ئىككى كۈچىنىڭ بىز تىلغا ئالغان كۆۋرۈكلەر ئارقىلىق يەنىلا سېپىل دەرۋازىسىغا قەدەر بارىدىغانلىقىنى كۆرۈۋالغىلى بولاتتى. تەكشىلىك گېئومېتىرىيەسىدىكى بۇ نەرسىلەر ھازىرمۇ ئۆز يېتى مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇۋاتىدۇ.

لېكىن، 1482 - يىلى پارىژ بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ قوڭغۇراق مۇنارىدىن قارىغاندا كۆرۈنگەن ئەھۋال زادى قانداق ئىدى؟ بىز ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ئېنىق سۆزلەشكە تىرىشىۋاتقان ئىش دەل مۇشۇ !

ھاسىراپ - ھۆمۈدەپ قوڭغۇراق مۇنارىغا چىققان ھەرقانداق ئادەمنىڭ سان - ساناقسىز ئۆگزە، تۇرخۇن، كوچا، كۆۋرۈك، مەيدان، ئېگىز مۇنار ۋە بالىخانلارنى كۆرۈپ كۆزى ئالا چەكمەن بولۇپ كېتىشى تۇرغانلا گەپ. ياپىلاق قېلىن تاملار، چوققىلىق تورۇسلار، ئىمارەتلەرنىڭ بۇرجىكىدىن چوقچىيىپ چىقىپ تۇرغان راۋاقلار، 11 - ئەسىردىكى چوققىلىق تاش مۇنارلار، 15 - ئەسىردىكى ياپىلاق تاش بىلەن ياسالغان تورۇسلىرى چوققىلىق تۆت چاسا مۇنارلار، قەلئەلەرنىڭ ياغلاپ قويغاندەك سىلىق يۇمىلاق مۇنارلىرى، چېركاۋلارنىڭ گۈل نۇسخا بېزەكلەر بىلەن زىننەتلەنگەن تۆت چاسا مۇنارلىرى، ئۇلارنىڭ چوڭلىرى چوڭ، كىچىكلىرى كىچىك، بەزىسى كېلەڭسىز، بەزىسى چاققان، بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى ئۆرە بولغانلىقى تۈپەيلى كۆرۈپمۇ ئۈلگۈرگىلى بولمايتتى. ئادەم خۇددى سىرلىق ئوردىغا كىرىپ قالغاندەك كۆزى تورلىشاتتى. رەسىم سىزىلغان ۋە ئويما نەقىش چىقىرىلغان، ياغاچ بىلەنلا ياسالغان ئېللىپس شەكىللىك دەرۋازا ئايانمىلىرى، پەلەمپەيلەرنىڭ ئۈستىگىلا قوندۇرۇلغان ئەپچىل ھۇجرا ئۆيلەر، يانمۇيان تۈۋرۈكلەر بىلەن ئورالغان ھەيۋەتلىك لوئورې سارىيى، ئۇلارنىڭ ھەممىسى قانداقتۇر بىر ئىلاھىي ھۈنەر - سەنئەت ئارقىلىق ئۈستاتلىق بىلەن لايىھەلەنگەندەك شۇنچىكى كۆركەم، شۇنچىكى ھەشەمەتلىك، شۇنچىكى سەلتەنەتلىك، سىياقدىن سەنئەت دۇردانىلىرى

چېچىلىپ تۇرغاندەك گۈزەل ئىدى. شۇنداقتىمۇ كۆرۈۋاتقان ئادەمنىڭ كۆزى بۇ رەڭدار قۇرۇلۇشلارغا كۆنگەندىلا، ئۇلارنىڭ قاتارىدىكى ئاساسلىق ئىمارەتلەرنى ئايرىۋېلىش مۇمكىنچىلىكى بارلىققا كېلەتتى.

ئالدى بىلەن كۆزگە چېلىقىدىغىنى كونا شەھەر رايونى ياكى سائۇۋالنىڭ سۆزى بويىچە «ئارال شەھەر» بولاتتى. سائۇۋالنىڭ ئەسەرلىرىدە تارازنى باسالمايدىغان قۇرۇق گەپ قەدەمدە بىر ئۇچراپ تۇرسىمۇ، بەزىدە تاسادىپىي يوسۇندا «ئارال شەھەر» بەئەينى سېپىدا دەرياسىدىكى پاتقاققا كىرىپ كېتىپ، زوڭ ئولتۇرۇپ قالغان كالانىپاي كېمىگە ئوخشايتتى» دەيدىغان ئوبرازلىق سۆزلەرمۇ چېلىقىپ قالاتتى. ئارال شەھىرىنىڭ تاشقى كۆرۈنۈشى كېمىگە ئوخشايدىغان بولغاچقا، كېمە شەكىللىك يوللۇق بەلگىلەرنى تەتقىق قىلىدىغانلار ئۇنىڭغا بەكرەك كۆڭۈل بۆلەتتى. فاۋۋن بىلەن پاسكۇۋرا^①نىڭ خاتىرىلىگەنلىرى بويىچە پارىژنىڭ قەدىمىي قورال - ياراغلىرىدىكى كېمە شەكىللىك يوللۇق بەلگە نورمانلىقلار شەھەرنى قورشاشقا ئالغان ۋاقىتتا ئەمەس، بەلكى ئۆز زامانىسىدىلا باشلانغانىدى. يوللۇق بەلگىنى بىلىدىغانلار ئۈچۈن يوللۇق بەلگە ئالگېبرا ياكى تىلنىڭ ئۆزى بولالايتتى. ئوتتۇرا ئەسىردىكى ئومۇمىي تارىخنىڭ كېيىنكى يېرىمى دەل يوللۇق بەلگىلەر بىلەن يېزىلغانىدى. بۇ ئەھۋال يۇقىرىدىكى تارىخنىڭ ئالدىنقى يېرىمى رومانىس ئۇسلۇبىدىكى چېركاۋلارغا سىمۋوللۇق بېزەكلەر بىلەن يېزىلغانغا ئوخشاپ كېتەتتى. بۇ ئىلاھىي ھاكىمىيەت دەۋرىدىكى تەسۋىرىي يېزىقىدىن كېيىنكى فېئوداللىق دەۋرنىڭ تەسۋىرىي يېزىقى ئىدى.

شۇڭا، كۆز ئالدىمىزدىكى بۇ كېمە بېشى غەربكە، قۇيرۇقى شەرققە قارىغان ھالدا نامايان بولاتتى. ئالدىمىزنى كېمىنىڭ

① پاسكۇۋرا (1529 — 1615) — فىرانسىيەدىكى قانۇنشۇناس، مەدەنىيەت - تارىخ ئالىمى، «فىرانسىيە ئۈستىدە تەتقىقات» ناملىق ئەسەرنى يازغان.

بېشى تەرەپكە قىلىپ تۇرغاندا، بىر - بىرىگە تۇتشىپ كەتكەن قەدىمىي ئۆي - ئىمارەتلەرنىڭ ئۆگزىلىرى ئاجايىپ بىر مەنزىرىنى شەكىللەندۈرەتتى. ئۇلارنىڭ ئۈستىدە چوقچىيىپ تۇرغان سايىت چاپپىل چېركاۋىنىڭ قاڭغالىقلىق يۇمىلاق ئۆگزىسى بەجايىكى ساغرىسىنى قوڭغۇراق مۇنارىسىغا تەگكۈزۈپ تۇرغان پىلغا ئوخشاپ كېتەتتى. قوڭغۇراق مۇنارى ئەتراپلىق لايىھەلەنگەن، كۆركەم ياسالغان، ئىنچىكە زىننەتلەنگەن بولۇپ، تەشمە نەقىشلىك كونۇسسىمان مۇنارنىڭ ئۆگزىسى سۈزۈك ئاسماندا شۇنچىكى چىرايلىق، شۇنچىكى ئوچۇق كۆرۈنەتتى. بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ ئالدىدىكى ئۈچ كوچا ئۇدۇل بېرىپ، بىر مۇنچە كونا ئۆي - ئىمارەتلەر چوقچىيىپ تۇرغان ھەشەمەتلىك مەيداندا جەم بولاتتى. مەيداننىڭ جەنۇبىدىكى دوختۇرخانىنىڭ ئالدى تېمى سۈرلۈك كۆرۈنەتتى، ئۆگزىسى سەپكۈن چۈشكەندەك ياكى بولمىسا زېدە بولۇپ كەتكەندەك كۆرۈمىسىز ئىدى. ئۇنىڭدىن كېيىن سول ۋە ئوڭ، شەرق ۋە غەرب تەرەپتىكى كۆرۈنۈشلەر كۆزگە چېلىقاتتى. كونا شەھەر رايونىدەك مۇشۇنداق تار بىر يەردە قاراپ تۇرۇپلا يىگىرمە بىر چېركاۋ ۋە ئۇلارنىڭ قوڭغۇراقخانلىرى قەد كۆتۈرگەنىدى. سايىت دېنىس چېركاۋىنىڭ قۇرت يەپ ئويما - چوڭقۇر بولۇپ كەتكەن رومانىس ئۇسلۇبىدىكى پاكىر قوڭغۇراقخانلىقى، سايىت پېررى چېركاۋى، سايىت لاندېر چېركاۋىنىڭ نەپىس چوققىلىق ئۆگزىسى قاتارلىقلارنىڭ ياسالغان يىلى، شەكلى، كۆلىمى ھەرگىزمۇ بىر - بىرىگە ئوخشىمايتتى.

بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ كەينى، يەنى شىمال تەرىپى گوت ئۇسلۇبىدىكى ئايلانما كارىدورلۇق موناستىر، جەنۇب تەرىپى ئېپىسكوپنىڭ يېرىم رومانىس ئۇسلۇبىدىكى قورۇ - جايى، شەرق تەرىپى چۆلدەرەپ كەتكەن تېررىئان ساھىلى ئىدى. بىر - بىرىگە يانداپ سېلىنغان بۇ ئۆيلەرنىڭ قاتارىدىن، قورۇ - جايلارنىڭ چوقچىيىپ تۇرغان ئۆگزىسى ۋە ئەڭ ئۈستۈنكى

دېرىزىگە يېقىن تۇرغان تاش تۇرخۇندىن چارلېز VI نىڭ دەۋرىدە يۈۋىنال دېس ئۇرسىنس^① تۇرغان ساراينى كۆرگىلى بولاتتى . ئۇنىڭدىن نېرىدا پالوس بازىرىدىكى قارىماي كىگىز بىلەن يېپىلغان، ئەبجىقى چىقىپ كەتكەن تاختايلىق ئۆيلەر، بۇنىڭدىن باشقا يەنە ساينت گېرمائىن چېركاۋىدا يېڭىدىن ياسالغان ياپىلاق ھەمدە 1458 - يىلى فېبۋىس كوچىسىنىڭ بىر بېشىغىچە كېڭەيتىلگەن مۇنajatخانا بار ئىدى. بۇ يەردە يەنە ئۆتكۈنچىلەر تىقما - تىقما بولۇپ كېتىدىغان ئاچا يول، كوچىنىڭ بىر بۇرجىكىدە ئۆرە قىلىنغان دار، فىلىپ ئاۋگۇست مەزگىلىدە ياسالغان ياپىلاق تاش ياتقۇزۇلغان چىرايلىق يول بار ئىدى. ياپىلاق تاش ياتقۇزۇلغان بۇ يولنىڭ بىر بۆلىكى ئات چاپتۇرىدىغان جاي قىلىپ ئايرىلغانىدى. 16 - ئەسىرگە كەلگەندە ئۇنىڭ ئورنىنى لېئاگۇچە يول ياساش ئۇسۇلى بىلەن ياسالغان شېغىل يول ئىگىلىدى. مۇشۇلارغا ئۇلىشىپلا ياۋا ئوت - چۆپ ئۆسۈپ كەتكەن ئارقا ھويلا ۋە ئۇنىڭ يېنىدىكى پەلەمپەيلىرىنى ئاران پەرق ئەتكىلى بولىدىغان راۋاق كۆزگە چېلىمقاتتى. بۇ خىل ئۇسلۇب 15 - ئەسىردە مودا بولۇپ كەتكەنىدى. بۈگۈنكى كۈندىمۇ بوردولېينىڭ بەزى كوچىلىرىدىن ئۇنىڭ قالدۇقىنى ئۇچراتقىلى بولاتتى. ئەڭ ئاخىرىدا كۆرىدىغىنىمىز ساينت چاپپىل چېركاۋىنىڭ ئوڭ يېقىدىكى، كونا شەھەر رايونىنىڭ غەربىي دوقمۇشىغا يېقىن يەردىكى ئۆي - ئىمارەتلەر بولۇپ، ئەدلىيە سارىيى ۋە قاتار كەتكەن مۇنارلىق بىنالار دەريانىڭ قىرغىقىنى بويلاپ سېلىنغانىدى. پادىشاھلىق باغچىنىڭ ئىچىدىكى كونا شەھەر رايونىنىڭ غەربىگە سايە تاشلاپ تۇرىدىغان باراقسان دەل - دەرەخلەر نېئوف ئارىلىنى توسۇپ تۇراتتى. سېينا دەرياسىنىڭ سۈيىگە كەلسەك، پارىژ بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ قوڭغۇراق مۇنارىدىن پەسكە قارىغاندا، بۇ ئارالچە

① يۈۋىنال دېس ئۇرسىنس (1360 - 1431) - 1388 - يىلىدىكى پارىژ شەھەر باشلىقى.

شەھەرنىڭ ئىككى تەرەپىدىن ئېقىۋاتقان سۇنى ئىلغا قىلغىلى بولمايتتى. سېينا دەرياسى كۆۋرۈكلەرنىڭ ئاستىدا كۆرۈنمەيدىغان ھالەتتە ئىدى. كۆۋرۈكلەر ئۆي - ئىمارەتلەرنىڭ ئاستىدا قالاتتى.

ناۋادا سەن نەزەر دائىرەڭنى كۆۋرۈكنىڭ ئۈستىگە يۆتكەشكە، ئۇ يەردىكى ئۆيلەر قارىماققا ياپىېشىل كۆرۈنەتتى، چۈنكى دەريادىن كۆتۈرۈلۈۋاتقان نەم ھاۋانىڭ تەسىرى تۈپەيلى بۇ ئۆيلەرنىڭ تېمى ۋە ئۆگزىسى ئاللىبۇرۇن موخ بىلەن قاپلىنىپ بولغانىدى. ناۋادا سول تەرەپتىكى ئۇنىۋېرسىتېت رايونى تەرەپكە قارىساڭ، سەندە ئەڭ چوڭقۇر تەسىر قالدۇرىدىغانلىرى ھەم پاكىر، ھەم قوپال ياسالغان بىر توپ راۋاق بولۇپ چىقاتتى. ئۇ يەردىكى كىچىك چاتېلى دەۋازىسى قوينىنى يوغان ئېچىپ كۆۋرۈكنىڭ ئاخىرىنى قۇچاقلىۋالغاندەك بىلىنەتتى. ناۋادا سەن شەرقتىن غەربكە، تورنېل مۇنارىدىن نېسلى مۇنارىغا قەدەر سەپ سالىساڭ، قاتار كەتكەن ئۆيلەر، نەقىشلەنگەن ۋاسىلار، رەڭدار ئەينەكلىك دېرىزىلەر بىرىنىڭ ئۈستىگە بىرىنى دەستىلەپ قويغاندەك كۆرۈنەتتى. ناۋادا يولغا قارىساڭ، ئىككى تەرەپتىكى ئاخىرىغا چىققىلى بولمايدىغان ئەگرى - بۈگرى تاملار كۆزۈڭگە چېلىقاتتى. ئۇلار بەزىدە تاش بىلەن قوپۇرۇلغان ئېگىز بىنالارنىڭ ئالدى تېمى ياكى بۇرجەكلىرىنىڭ دالدىسىدا توسۇلۇپ قالاتتى. مۇنداق بىنالار ئۆزلىرىنىڭ ھويلىسى ۋە گۈللۈكى، يان ئۆي ۋە مېھمانخانىلىرى بىلەن بىللە، خۇددى بويى ئېگىز تەمبەل خوجايىن بىر توپ مالايلرىنىڭ ئارىسىدا تۇرغاندەك، ھېلىقى ئېگىز - پەس، تار پۇقراۋى ئۆيلەرنىڭ قاتارىغا قىستىلىپ قالغان بولاتتى. پىرىستاندا مۇنداق چوڭ بىنالاردىن بەش - ئالتىسى بار ئىدى. يېقىنلا جايدىكى تورنېل مۇنارىنىڭ قۇرۇق تېمىدىن بېرناردىن ئىبادەتخانىسى بىلەن بىرلىكتە پايدىلىنىدىغان بۇ بىنالار لورىرايىندىن نېسلى بىناسىغىچە سوزۇلغان بولۇپ، بۇ بىنادىكى ھەيۋەتلىك مۇنار بىر چاغلاردا پارىژنى ئەتراپىدىكى

يۇرتلاردىن ئايرىپ تۇرىدىغان چېگرا بەلگىسى ئىدى. ئۇنىڭ ئۈچ بۇرجەكلىك قارا تېمى قۇياش نۇرىنى ھېچبولمىغاندا ئۈچ ئاي توسۇۋالاتتى.

سېينا دەرياسىنىڭ بۇ قىرغىقىدىكى دۇكانلار قارشى قىرغاقتىكىدەك كۆپ بولمىسىمۇ، لېكىن ئىستۇدېنتلار ھۈنەرۋەنلەردىن كۆپ ئىدى. گەپنىڭ ئوچۇقى سايىنت مىچېل كۆۋرۈكىدىن نېسلى مۇنارىغىچە بولغان ئارىلىقتىكى دەريا قىرغىقىدا پىرىستان يوق ئىدى. سېينا دەرياسى ساھىلىدىكى باشقا جايلار، ئالايلىق بېرناردىن ئىبادەتخانىسى ئەتراپىدىكى دەريا قىرغىقى ھېچنەمە يوق قاقاسلىق ئىدى؛ يەنە مەسىلەن، ئىككى كۆۋرۈكنىڭ ئارىسىدىكى ئۆيلەرنىڭ ئولى سۇغا چىلىشىپ تۇراتتى. دەريا قىرغىقىدىن كىرچى ئاياللارنىڭ قىيا - چىيالرى ئۈزۈلمەيتتى، ئۇلار ئەتىدىن - كەچكىچە توۋلىشاتتى، مۇڭدشاتتى، ناخشا ئېيتىشاتتى. بۈگۈنكى كىرچى ئاياللاردەك، كىر كىيىملەرنى قوللىدىكى كالتەك بىلەن تۇراتتى، بۇ پارىژلىقلارنىڭ كۆڭلى خۇش بولىدىغان بىر ئىش ئىدى.

ئۇنىۋېرسىتېت رايونىنى بىر قاراپلا بېشىدىن - ئايىغىغىچە رەتلىك، مۇستەھكەم گەۋدە دېيىشكە بولاتتى. بېجىرىم، قېلىن يېپىلغان، رەتلىك نەچچە ئونمىڭ ئۆگزە بىر خىل گېئومېتىرىيەلىك شەكىل بىلەن پىلانلانغان بولۇپ، ئېگىزدىن قارىغاندا ئوخشاش بىر ماددىدىن ھاسىل بولغان كىرىستاللىك كۆرۈنەتتى. قىرىق ئىككى ئوقۇتۇش ئورنى ئۇنىۋېرسىتېت رايونىنىڭ ھەرقايسى جايلىرىغا تەكشى تارقالغانىدى. بۇلۇتقا تاقىشىپ تۇرغان بۇ كۆركەم قۇرۇلۇشنىڭ ئۆگزىلىرى شۇنچىكى قىزىقارلىق، ھەممىسىلا بىر ھۈنەرۋەننىڭ قولىدىن چىققانلىقى ئىدى. ئەمەلىيەتتە بۇلار پەقەت گېئومېتىرىيەلىك شەكىلدىكى كىۋادرات ياكى كۇب ئىدى، خالاس! چۈنكى، گېئومېتىرىيە ئۆزئارا ماس بولۇشنى تەكىتلەيتتى. شۇڭا، پۈتكۈل قۇرۇلۇش شۇنداقلا قاراشقا مۇرەككەپ كۆرۈنگەن بىلەن، قالايمىقان ئەمەس

ئىدى. كېيىنكى كۈنلەرگە كەلگەندە مەۋجۇت بولۇشتىن قالغان بىرنەچچە ھەشەمەتلىك مېھمانخانا، ئالايلۇق نېۋېر مېھمانسارىيى، رىم مېھمانسارىيى، رېيمىس مېھمانسارىيى قاتارلىقلار سول قىرغاقتىكى سۈرەتكە ئوخشاش يارىشىملىق ئۆگزىلەرنىڭ ئۈستىگە قۇرۇلغانىدى. بۇلارنىڭ ئىچىدىن كلۇن سارىيى سەنئەتكارلارغا تەسەللى بولىدىغان تەرىقىدە بۈگۈنكى كۈنگە قەدەر قەد كۆتۈرۈپ كەلگەن بولسىمۇ، لېكىن مۇنارسىمان بۇ بىنانىڭ ئۈستۈنكى قىسمى بىرنەچچە يىلنىڭ ئالدىدىلا چېقىۋېتىلدى. كلۇن سارىيىغا يانداش ياسالغان جۇلىئان كۆلچىكى يۇمىلاق ئەگمە دەرۋازىلىق رىم ئۇسلۇبىدىكى قەسىرلەرگە ئوخشاپ كېتىدىغان چىرايلىق قۇرۇلۇش ئىدى. يەنە بىرمۇنچە ئىبادەتخانا - چېركاۋلار ھېلىقى بىنالارغا قارىغاندا تېخىمۇ نەپىس، تېخىمۇ سۆلەتلىك بولۇپ، سىياقىدىن تەقۋادارلىق چىقىپ تۇرغاندەك ئىدى. ئادەمنىڭ كۆزىنى پاللىدە يورۇتۇۋېتىدىغان قۇرۇلۇش قاتارىدا ئالدى بىلەن بېرناردىن ئىبادەتخانىسى بىلەن ئۇنىڭ ئۈچ قوڭغۇراق مۇنارىنى ساناشقا بولاتتى. يەنە بىرى ساينت ژېنېۋېيې ئىبادەتخانىسى بولۇپ، ئۇنىڭ بۈگۈنگىچە ساق تۇرغان چاسا مۇنارىنى كۆرگەن ئادەم بۇزۇپ تاشلانغان باشقا مۇنارلارغا بەكمۇ ئەپسۇسلىناتتى ھەم ئۇنىۋېرسىتېت، ھەم موناستىر ھېسابىدىكى سوربون ئىلاھىيەت ئاكادېمىيەسىنىڭمۇ ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدىغان زالىدىن بۆلەك ھېچنەمىسى قالمىغانىدى. ئەمدى كۆزىمىزگە چېلىقىدىغىنى تۆت بۇرجەكلىك ماتۇرىن موناستىرى ۋە ئۇنىڭغا قوشنا ساينت بېنۇئىت موناستىرى بولۇپ، دەل قولىمىزدىكى كىتاب يەتتىنچى قېتىملىق قايتا نەشرىدىن سەككىزىنچى قېتىملىق قايتا نەشرىگىچە بولغان ئارىلىقتا، كىمدۇر بىرلىرى ئۇنىڭ ھويلىسىغا تەپ تارتمايلا تىياتىر سەھنىسى ياساشقا پۇرسەت تاپتى. ئۇنىڭ يېنىدىكىسى فرانسىكان ئويۇشمىسىنىڭ موناستىرى بولۇپ، ئۇنىڭ غايەت زور ئۈچ تېمى بىر - بىرىگە

چاپلىشىپ تۇرغاندەكلا ئىدى. يەنە ئازراق ماڭغاندا نەپىس پالىخانلىرى بار ئاۋگۇست موناستىرىغا بارغىلى بولاتتى. بۇ پارىژنىڭ غەربىدىكى نېسلى مونارىدىن قالسىلا ئىككىنچى ئورۇندا تۇرىدىغان كۈنگۈرلىك قۇرۇلۇش ئىدى. راستىنى ئېيتقاندا، بۇ مەكتەپلەر موناستىر بىلەن پانىي ئالەمنى باغلاپ تۇرىدىغان ئۆتكۈنچى ھالقا بولۇپ، قاتار كەتكەن ئېگىز بىنالار بىلەن چېركاۋلارنىڭ ئوتتۇرىسىغا جايلاشقاندى. ئۇلار ئاددىي - ساددا، لېكىن سالاپەتلىك ئىدى. ئويما نەقىشلىرىنىڭ گۈزەللىكى ئوردا - قەسىرلەردىن، قۇرۇلۇشنىڭ ھەيۋەتلىك كۆرۈنۈشى چېركاۋلاردىن قېلىشمايتتى. شۇنداقتىمۇ بۇ قۇرۇلۇشلاردىن بۈگۈنكى كۈندە ھېچقانداق ئىزنا قالمىغانلىقى ئادەمنىڭ ئىچىنى ئېچىشتۇراتتى.

ئۇنىۋېرسىتېت رايونىدىكى چېركاۋلار خېلى كۆپ، ئۇنىڭ ئۈستىگە خېلىلا ھەيۋەتلىك ئىدى. ساينت جۇلىئاننىڭ ھالقىسىمان يۇمىلاق ئەگمىسىدىن تارتىپ ساينت سۋىلاننىڭ ئۇچلۇق ئەگمىسىگە قەدەر ھەرقايسى مەزگىلدىكى بىناكارلىق سەنئىتىنى نامايان قىلالايتتى. بۇ چېركاۋلار تۆۋەندىكى ھەممە نەرسىنى كۆرۈپ تۇرالايتتى، خۇددى بىر پۈتۈن گەۋدىدىكى گارمونىيەگە يېڭى بىر گارمونىيەنى قوشقاندىك، ئويۇق چىقىرىلغان چوققىلىق تورۇسلىرى، تەشمە نەقىشلىك قوڭغۇراقخانلىرى، ئىنچىكە ۋە ئۇچلۇق مۇنارلىرى بىلەن چوققا ئاملاردىكى تەكرارلىنىپ تۇرىدىغان زىننەت سىزىقلىرى كۆزگە تاشلىنىپ تۇراتتى. چوققىلىق تورۇسلار، قوڭغۇراقخانلار، مۇنارلارنىڭ سىزىقلىرى ئەمەلىيەتتە مۇشۇ بۇرجەكلىك ئىمارەتلەرگە ھەشەمەت قوندۇرىدىغان كۆپتۈرمىچىلىك ئىدى.

ئۇنىۋېرسىتېت رايونىنىڭ يەر يۈزى ئېگىز - پەس ئىدى. ساينت ژېنېۋېيۇي تېخى پارىژ شەھىرىنىڭ شەرقىي جەنۇبىدا خۇددى غايەت زور لامپا شېشىسىدەك كۆتۈرۈلۈپ تۇراتتى. بۈۋى

مەريەم چېركاۋىدىن پەسكە قارىغاندا، ئەگرى - بۈگرى تار كوچىلار (بۈگۈنكى لاتىن رايونى)، قالايىمقان سېلىنغان قاتار - قاتار ئۆيلەر تاغنىڭ ئۈستىدىن دەريا قىرغىقىغىچە سوزۇلغانلىقىنى كۆرگىلى بولاتتى. بەزىلىرى دۆڭدىن سىيرىلىپ چۈشۈۋاتقاندا، بەزىلىرى دۆڭگە يامىشۋاتقاندا كۆرۈنەتتى.

بۇ ئۆيلەرنىڭ ئۆگزىلىرى، چوققىلىق تورۇسلىرى ئۈنۈپرىستىپ رايوننىڭ چەت ياقىسىدا غەلىتە شەكىل بىلەن دەستىلىنىپ، مايماقلىشىپ ھەرە چىشىدەك شەكىل ھاسىل قىلغانىدى. ئارىلىقتىكى بوش - بىكار جايلاردىن يېشىل مۇخ بىلەن قاپلانغان قېلىن تاملار، پۇختا قوپۇرۇلغان يۇمىلاق مۇنارلار، قارماققا ئىستىھكامدەك كۆرۈنىدىغان كۈنگۈرلىك سېپىل دەرۋازىلىرى كۆزگە چېلىقاتتى. بۇلار ئاۋگۇست سېپىلىنىڭ نەق ئۆزى ئىدى. سېپىلنىڭ سىرتىدىكى يېشىل چىملىقتىن ئۈچەيدەك سوزۇلغان يوللار كېسىپ ئۆتەتتى. ئىككى قاسناقتىكى مەھەللە ئۆيلىرى شەھەردىن يىراقلىغانسېرى شالاڭلاپ قالاتتى. بەزى مەھەللە - بازارلارنىڭ نام - ئاتىقى خېلىلا چوڭ ئىدى. تورنېل مۇنارىدىن ئۆتكەن ھامان ساينت ۋىكتور بازىرى بولۇپ، بازار ئىچىدىلا بېۋرى دەرياسىدىن ئۆتىدىغان كۆۋرۈك، سېمىز لۇئى ① نىڭ قەبرە تەزكىرىسى ساقلانغان ئىبادەتخانا، ئۇچلۇق مۇنارى سەككىز بۇرجەك قىلىپ ياسالغان بىر چېركاۋ بار ئىدى. ئۇنىڭ چۆرىسىگە 11 - ئەسىر مەزگىلىدىكى چاققان تۆت قوڭغۇراقخانا جايلاشقانىدى. شۇنىڭغا قۇيۇپ قويغاندا ئوخشايدىغان يەنە بىر چېركاۋ لىودىۋىك چېركاۋى بولۇپ، ئۇ ھېلىمۇ ھەم چىقىلمىغانىدى. ئۇنىڭدىن ئۆتۈپ ساينت ماركس بازىرىغا بارغىلى بولاتتى. بۇ يەردە ئۈچ چېركاۋ، بىر موناستىر بار ئىدى. سول تەرەپتىكى گوبېلىن تۈگمىنى بىلەن ئۇنىڭ قاردەك ئاپپاق تاملاردىن ئۆتكەندە ساينت

① سېمىز لۇئى — بۇ يەردە لۇئى VI نى كۆزدە تۇتدۇ.

ياكوئىستىكى شەھەر رايونى باشلىناتتى. ئۇنىڭ تۆت كوچا ئېغىزىغا ئويما نەقىشلىك نەپىس ئىشلەنگەن كىرىپىست ئورنىتىلغانىدى. ساينت ياكوئىس چېركاۋى شۇ چاغلاردا گوت ئۇسلۇبىدىكى قۇرۇلۇش ئىدى، ساينت ماگلوئىر چېركاۋىنىڭ 14 - ئەسىردە ياسالغان ئاساسلىق سارىيى ناپولېئون تەرىپىدىن يەم - خەشەك ئامبىرى قىلىنغانىدى. شەھەرنىڭ سىرتىدىمۇ بۇۋى مەريەم چېركاۋى بار ئىدى. ئۇنىڭ ئىچى ۋىزانتىيە ئۇسلۇبىدا زىننەتلەنگەنىدى. بۇنىڭدىن كېيىنكىلىرى ئېتىز - ئېرىق بىلەن قورشالغان، كىچىك گۈللۈكى بار چاتېلى موناستىرى بىلەن جىن - ئالۋاستىلار گاھ ئاشكارا، گاھ پىنھان پەيدا بولۇپ تۇرىدىغان ۋاۋېرت خارابىلىكى ئىدى. غەرب تەرەپكە قارىغان ھامان رومانىس ئۇسلۇبىدىكى ئۈچ تورۇسلۇق ساينت گېرمائىن دىسپىرېس ئىبادەتخانىسى كۆرۈنەتتى. ساينت گېرمائىن بازىرى بۇ كۈنلەردە ئاللىقاچان ئون - يىگىرمە كۈچىدىن تەركىب تاپقان مىسسىيونېر تەۋەلىكىدىكى سۇيۇرغاللىق رايون بولۇپ قالغانىدى. ساينت سۇلپىس موناستىرىنىڭ قوڭغۇراقخانىسى بازارنىڭ بۇرجىكىدە بولۇپ، ئۇنىڭغا يېقىن جايدىن ساينت گېرمائىن بازىرىنىڭ رەسمىي سودا مەيدانىغا ئايلانغان تۆت چاسا بازارلىرىنى كۆرگىلى بولاتتى. ئۇنىڭغا يانداپلا موناستىرنىڭ جازا سۇپىسى بار ئىدى. ئۇ قوغۇشۇن بىلەن قۇيۇلغان كونۇسسېمان ئۆگزىسى بار كۆركەم يۇمىلاق مۇنارىلىق قۇرۇلۇش ئىدى. ئۇنىڭمۇ نېرىسىدا كاھىش پىشۇرىدىغان خۇمدان، خۇمدان كۈچىسى، دۆڭنىڭ ئۈستىدىكى تۈگمەن، ماخاۋ كېسەللىكى دوختۇرخانىسى قاتارلىقلار كۆزگە چېلىقاتتى. ماخاۋ كېسەللىكى دوختۇرخانىسى يەككە - يېگانە كىچىك بىر ئۆي ئىدى. لېكىن، ئادەمنى ئۆزىگە بەكلا تارتىدىغىنى ئىبادەتخانا قورۇسى بولۇپ، كۆرگەنلىكى ئادەمنىڭ خېلى ئۇزاققىچە كەتكۈسى كەلمەيتتى. بۇ چوڭ ئىبادەتخانا ھەم چېركاۋغا ئوخشايتتى، ھەم ئاقسۆڭەكلەرنىڭ قورۇ - جايىغا

ئوخشايتتى. پارىژدا ئېپىسكوپ بولغانلارنىڭ ھەممىسى مۇشۇ قورۇدا بىر كېچە قونۇشنى شەرەپ چاغلانغانىدى. ئارخىتېكتورلار ئۇنىڭغا چوڭ چېركاۋلاردا بولۇشقا تېگىشلىك سالاپەت بىلەن كۆركەملىكنىڭ ھەممىسىنى ئاتا قىلغان، ئۇنىڭغا كۆزنىڭ يېغىنى يېگۈدەك نەپىس ئويما گۈللۈك دېرىزىلەرنى بېكىتكەن، كۆركەم بۇۋى مەريەم سارىيىنى، ھەيۋەتلىك ياتاقخانا، كەڭ - كۈشادە گۈللۈكلەرنى ياسىغانىدى.

ئۇنىۋېرسىتېت رايونىنىڭ مەنزىرىسىنى قانغۇدەك كۆرۈپ بولغاندىن كېيىن ئوڭ قىرغاقتىكى شەھەر ئاھالىسى رايونغا قارايدىغان بولساق، ئۇ يەردىكى كۆرۈنۈشنىڭ تۈيۈقسىزلا ئۆزگىرىپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلغىلى بولاتتى. شەھەر ئاھالىسى رايونى ئەمەلىيەتتە ئۇنىۋېرسىتېت رايونىدىن خېلىلا چوڭ، لېكىن ئۇنىۋېرسىتېت رايونىدەك رەتلىك ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ روشەن ھالدا پېرقانچە دائىرىگە بۆلۈنگەنلىكىنى بىر قاراپلا بىلگىلى بولاتتى. شەرق تەرەپتىكى تا ھازىرغىچە سازلىق دەپ ئاتىلىدىغان دائىرە كامۇلوگېنسى بىر چاغلاردا قەيسەر^①نىڭ قوشۇنلىرىنى قايىمۇقتۇرۇپ رەسۋا قىلغان ئوتتۇرا رايون ئىدى ئەمەلىيەتتە ئۇ يەرگە سېلىنغان ئوردا - قەسىرلەر، چوڭ - چوڭ قۇرۇلۇشلار دەريانىڭ بويىغا قەدەر سوزۇلغانىدى. ياھۇ سارىيى دەمىسەن، سانس سارىيى دەمىسەن، بارېئاۋ سارىيى دەمىسەن، ئۇلارنىڭ ھەممىسى خانىش سارىيى بىلەن تۇتىشىپ كەتكەندەك قىلاتتى. ئۇلارنىڭ تاش ئۆگزىلىرىگە ھەم يېنىك، ھەم ئەپچىل مۇنارلىق راۋاقلار چىقىرىلغان بولۇپ، سايىلىرى سېينا دەرياسىغا چۈشۈپ تۇراتتى. بۇ تۆت بىنا نوناينىدرىستىن سېلىستېن موناستىرىغىچە بولغان بوش جايىنى ئىگىلىگەنىدى. گەرچە بۇ ھەشەمەتلىك سارايلارنىڭ ئالدىدىكى سۇنىڭ ياقىسىدا

① قەيسەر (مىلادىيەدىن ئىلگىرىكى 100 - 44 - يىللىرى) - رىم ئىمپېراتورى. قول ئاستىدىكى قوماندانلاردىن رايېئانى گاللىيەگە ھۇجۇم قىلغاندا، گاللىيەلىكلەرنىڭ رەھبىرى كامۇلوگېنسى دۈشمەننى تۇزاققا دەستىنىش ھىلىسىنى ئىشلىتىپ قارشىلىق كۆرسەتكەنىدى.

قىيىسايدىغان، ئۆرۈلگەن، ۋەيران بولغان تام ۋە قاشالار ئادەملەرنىڭ ئالدى تامىنىڭ چىرايلىق بۇرجەكلىرىنى، تاش رامغا ئېلىنغان كىرىست شەكىللىك دېرىزىلەرنى، ئويما نەقىش بىلەن بولۇشىغا زىننەتلەنگەن ئەگمە دەرۋازىلارنى، مەڭگۈ رەڭگى ئۆڭمەيدىغان ئېگىز تاملارنى سىنىچىلاپ تاماشا قىلىشلىرىغا ھالاقىت يەتكۈزمەيتتى. بۇ سارايلارنىڭ كەينىدىكى مۆجىزىگە ئوخشاپ كېتىدىغان سايىت پۇل بىناسىنىڭ قورۇق تېمى تەرەپ - تەرەپكە سوزۇلغان بولۇپ، ئۇ گاهىدا سېپىل بىلەن قاشا چۆرىدىۋالغان قەلئەگە، گاهىدا كۆككە تاقاشقۇدەك ئېگىز دەرەخلەر تۈپەيلى تۈسۈلۈپ قالىدىغان كارتىسېئان موناستىرىغا ئوخشاپ قالاتتى. بۇ بىنانىڭ كۆلىمى چوڭ، سىرتقى كۆرۈنۈشى ھەيۋەتلىك بولغىنى ئۈچۈنمىكەن، فىرانسىيە پادىشاھى بىر چاغلاردا مەرتىۋە جەھەتتە ۋەلىئەھد بىلەن بۇرگۇندى كىنەزىگە تەڭ كېلەلەيدىغان يىگىرمە ئىككى نەپەر شاھزادىنى ۋە ئۇلارنىڭ مۇلازىملىرى بىلەن ھەمراھلىرىنى مۇشۇ جايدا مېھمان قىلغانىدى. باشقا ئاقسۆڭەكلەر، پارىژغا زىيارەتكە كەلگەن پادىشاھلار، ئوردا بىنالىرىدا تۇرىدىغان ئەتىۋارلىق ئەمەلدارلار تېخى بۇنىڭ سىرتىدا ئىدى. ئىزاھلاپ ئۆتۈشكە تېگىشلىك بىر ئىش: شۇ زامانلاردا شاھزادىلەر تۇرىدىغان ئۆيلەر پارات زالىدىن تارتىپ ئىلتىجاخانىغىچە ھېسابلىغاندا ئون بىر زالىدىن كەم ئەمەس ئىدى. راۋاقلار، مۇنچىلار، ئىسسىنىش ئۆيلىرى، تۇرالغۇ ئۆيلەر بىلەن تۇتىشىدىغان «زاپاس بوش يەرلەر» مۇ بۇنىڭ سىرتىدا ئىدى. ھەرقايسى پادىشاھلارنىڭ ئۆز ئالدىغا ئايرىم كۈتۈۋالىدىغان مېھمانلىرىغا تەييارلانغان پەۋقۇلئاددە باغچىلارمۇ بۇ قاتاردا ئەمەس ئىدى. ئاشخانىلار، يەر ئاستى ئامبارلىرى، ئىشخانىلىرى، ئائىلىۋى تاماقخانا، قۇرۇتۇش ئۆيى بىلەن ھاراق ساقلايدىغان ئۆيىنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ھالدا يېمەكلىك تەييارلايدىغان يىگىرمە ئىككى دۇكان؛ كالتەك توپ، چويلا توپ ئوينىيدىغان، ماھارەت كۆرسىتىدىغان ھەر خىل مەيدانلار؛

قۇشلارنى باقىدىغان ساتما، بېلىق باقىدىغان كۆلچەك،
ھايۋاناتلارنى باقىدىغان باغ، ئات باقىدىغان ئېغىل قاتارلىقلار؛
كۈنۈپخانا، قورال - ياراغ ئىسكىلاتى، قۇيمىچىلىق ئورنى
قاتارلىقلارمۇ باشقا بىر گەپ ئىدى. بۇ شۇ دەۋردىكى پادىشاھ
سارىيى، لۇئۇرې سارىيى، ساينت پول سارىيى قاتارلىقلارنى
شەھەرنىڭ ئىچىدىكى شەھەر دېيىشكە بولاتتى.

بىز تۇرۇۋاتقان قوڭغۇراق مۇنارىدىن قارىساق، ساينت پول
سارىيىنىڭ يېرىمى بىز بايىلا تىلغا ئالغان تۆت ساراينىڭ
دالىسىدا توسۇلۇپ قالغاندەك كۆرۈنەتتى. شۇنداقتىمۇ ئۇ يەنىلا
ھەيۋەتلىك كۆرۈنەتتى. چارلېز V ئوردا يېنىدىكى ئۈچ ساراينى
رەڭدار ئەينەكلىك دېرىزە ۋە كىچىك تۈۋرۈكلۈك كارىدور
ئارقىلىق ئۈستىلىق بىلەن ئوردىغا تۇتاشتۇرغان ھەمدە ئۈچ
ساراينىمۇ ئوچۇق كۆرگىلى بولىدىغان قىلىپ
ئورۇنلاشتۇرغانىدى. ئەنە ئاۋۇ بىرى كىچىك مىس سارىيى، ئۇنىڭ
ئۆگزىسى يەڭگىل سالاسۇن بىلەن چۆرىدەلگەنىدى؛ ئاۋۇ بىرى
موناستىر باشلىقى ساينت مائۇرنىڭ سارىيى بولۇپ، سىرتىدىن
قارماققا ھەيۋەتلىك قەلئەدەك كۆزگە تاشلىناتتى، ئۇنىڭغا غايەت
زور مۇنار، كۆپمە كۈنگۈرە، ئېتىش تۆشۈكى ۋە تۆمۈر چۈشۈرگە
ياسالغان، ئىبادەتخانىنىڭ نەقىشلىك سىزىقچىلىرى ئاسما
كۆۋرۈكنىڭ ئىككى بېشىدىكى كېسىك ئارىسىغا
ئورۇنلاشتۇرۇلغان ساكسون ئۇسلۇبىدىكى دەرۋازا قاناتلىرىغا
ئويۇلغانىدى؛ يەنە بىرى كىنەز ئېتامپېسىنىڭ سارىيى،
ئۆگزىسىدىكى بالىخانا ئۆرۈلۈپ كەتكەن بولغاچقا، يېرىمى ئۆچۈپ
كەتكەن خوراز تاجىسىغا ئوخشاپ قالغانىدى. باراقسان ئۆسكەن
ئۈچ - تۆت تۈپ قېرى دۈپ دەرىخىنى، توپ - توپ ئاق قۇللارنىڭ
سۈپسۈزۈك كۆل سۈيىدە ئوينىشىۋاتقانلىقىنى، سۈرەتتەك رەڭدار
بىرمۇنچە كاتتا ھويلا - ئارالارنى كۆرگىلى بولاتتى. ئەتىۋارلىق
ئەمەلدارلارنىڭ ياسىداق قورۇ - جايلىرى، ساكسون ئۇسلۇبىدىكى

تاش تۈۋرۈكلەرگە قوندۇرۇلغان پاكار ئەگمىلەر، قاتار كەتكەن تۆمۈر رېشاتكىلار كۆزگە تاشلىنىپ تۇراتتى، ئايىغى ئۈزۈلمەيدىغان ھۆركىرەشلەر ئاڭلىناتتى. ① مۇشۇلارنى كۆرۈپ بولغاندىن كېيىن كاھىشسىمان زىننەتلەنگەن بۇۋى مەريەم مۇناجاتخانىسىغا نۆۋەت كېلەتتى. سول تەرەپتىكىسى گۇبېرناتورنىڭ قورۇ - جايى بولۇپ، ئىككى يېقىغا چاققانغا تۆت ئېغىزلىق ئۆي سېلىنغانىدى. قاپ ئوتتۇرىدىكىسى بايىلا تىلغا ئالغان ساينت پول سارىيى بولۇپ، ئۇنىڭ ئالدى تېمى چارلېز V تىن تارتىپلا زىننەتلىنىپ كەلگەنىدى. ھالبۇكى، ئىككى ئەسىر بۇرۇن ياشىغان ئارخىتېكتورلار يوقىلاڭ خىيالىلار بىلەن، ئۇنىڭغا بىرمۇنچە قالايمىقان ۋە ئارتۇقچە نەرسىلەرنى قوشۇپ قويغانىدى: ئالايلىق، ئىبادەت زالىنىڭ ئەگمە تورۇسى، دەم ئېلىش كارىدورى ۋە چوققا تام، بىرمۇنچە ئانىمومېتىر دېگەنلەر قىلمىسىمۇ بولىدىغان ئىش ئىدى. ساراينىڭ ئىككى تەرىپىگە يانمۇيان ئىككى مۇنار ياسالغان بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئۆگزىسى كونۇس شەكىللىك ئىدى.

ناۋادا بىز كۆزىمىزنى شەھەر ئاھالىسى رايونىنىڭ ئۆگزىلىرى ئارىسىدىكى چوڭقۇر ئازگالدىن، يەنى ساينت ئانتونى كوچىسىدىن يۆتكەپ، يىراق - يىراققا سوزۇلغان كونۇس شەكىللىك تىياتىرخانا شەكلىدىكى سارايلاردا توختاتساق، ئۇ يەردىكى ئاساسلىق ئۆي - ئىمارەتلەر بىزنى ئۆزىگە جەلىپ قىلغان بولاتتى، بىزمۇ ئانگولىمنىڭ قورۇ - جايىنى كۆرەلەيتتۇق. ئۇ بىرقانچە ئەۋلاد پادىشاھلارنىڭ تىرىشچانلىقى بىلەن ياسالغان زور قۇرۇلۇش بولۇپ، بەزى جايلىرى قارىماققا يېڭىدىن ئاقلانغاندەك ئىنتايىن سەت ئىدى، ئومۇمىي گەۋدە يېقىدىن ئالغاندىمۇ ھاۋا رەڭ چاپانغا قىزىل ياماق سېلىپ قويغاندەك ئىدى. لېكىن،

① فىرانسۇزچىدا «ئەتىۋارلىق ئەمەلدار» دېگەن گەپنىڭ يەنە بىر مەنىسى «شىر»، بۇ يەردىكى «ئەتىۋارلىق ئەمەلدار»لار شىرغا مىسال قىلىنغان.

زامانىۋى ئۇسلۇبتا سېلىنغان بۇ قۇرۇلۇشنىڭ ھەم ئۇچلۇق، ھەم ئېگىز چىقىرىلغان قوغۇشۇن قاڭغالتىرلىق ئۆگزىسى بار ئىدى. ئۇنىڭ ئىچىگە ئالتۇندەك نۇر چېچىپ تۇرىدىغان پىلەك غوللۇق ئۆسۈملۈككە ئوخشايدىغان سىزىقچىلار ئويما نەقىش بىلەن پاتۇرۇلغانىدى. ئالتۇن - كۈمۈشتىن ھەل بېرىلگەن، نەقىشلەرنى بىر - بىرى بىلەن جىپسىلاشتۇرغان غەلىتە كۆرۈنۈشلۈك بۇ ئۆگزە بۇ قەدىمىي قۇرۇلۇشنىڭ سۈرلۈك خارابىلىرى ئىچىدە ئۆزگىچە قىياپەت بىلەن ئالاھىدە پەرقلەنىپ تۇراتتى، شۇنداقلا ئادەملەرنى ئۆزىگە مەپتۇن قىلاتتى. خارابىلىكتىكى بىرنەچچە قەدىمىي مۇنار ئۇزاق يىللاردىن بېرى رېمونت قىلىنمىغاچقا يېرىلغان، قىيسايغان، مايماق كەتكەن بولۇپ، ئېچىلىپ كەتكەن قورساققىلا ئوخشاپ قالغانىدى. ئۇنىڭ ئايغىدىكىسى تورنېل سارىيى ئىدى. بۇ يەردە ئۇچلۇق مۇنارلار، قوڭغۇراقخانلار، تۇرخۇنلار، ئايلانما پەلەمپەيلەر، بىر قېلىپتىن چىققانداك ئوخشىشىپ كېتىدىغان تەشمە نەقىشلىك پانۇسلار، شىپاڭ - بالىخانلار ۋە مۇنارسىمان بىنالار قەد كۆتۈرگەنىدى. ئۇلارنىڭ بىر - بىرىگە يېقىن كەلمەيدىغان ئېگىز - پەس شەكلى بەئەينى تاش تىزىپ قويغان يوغان شاھمات تاختىسىنىڭ ئۆزىلا ئىدى. مەيلى چامپور ① دا بولسۇن، مەيلى ئالھامبرا ② دا بولسۇن، دۇنيانىڭ باشقا ھەرقانداق جايلىرىدىمۇ بۇنىڭدەك ھەيۋەت، بۇنىڭدەك غەلىتە بىنالارنى تاپقىلى بولمايتتى.

تورنېل سارىيىنىڭ ئوڭ تەرىپىدە خۇددى كۈيە سۈرتۈپ قويغاندەك بىر - بىرىگە ياندىشىپ كەتكەن قاپقارا مۇنارسىمان بىنالار بولۇپ، قارىغان ئادەمنىڭ كۆزىگە ئەتراپى خەندەك بىلەن ئورالغاندەك كۆرۈنەتتى. ئۇنىڭ ئاساسلىق بىنالرىدىكى ئېتىش

① چامپور — يەر نامى. فىرانسىيەنىڭ روبىۋا شەھىرىدە. فىرانسىيە كارولى فىرانسۇۋا I نىڭ ئوردىسى قۇرۇلغان جاي.

② ئالھامبرا — ئىسپانىيەنىڭ گىرناڧا شەھىرىگە ئەرەب پادىشاھلىرى تەرىپىدىن سېلىنغان داڭلىق ئوردا.

تۆشۈكى دېرىزىلەردىنمۇ كۆپ ئىدى. ئاسما كۆۋرۈك مەڭگۈ ئېسىقلىق پېتى تۇراتتى. تۆمۈر توسۇق مەڭگۈ تاقاقلىق بولاتتى، كۈنگۈرىدىن ئېڭىشىپ قارىغاندا قارا قاغىنىڭ تۇمشۇقىدەك زەمبىرەككە ئوخشايتتى. بۇ دەل باستىلىيە ① تۈرمىسى ئىدى.

ئادەمنى شۈركۈندۈرىدىغان بۇ بىنانىڭ تۈۋىدە، ئاغزىنى ھاڭدەك ئېچىپ تۇرغان زەمبىرەكلەرنىڭ ئاستىدىكى ئىككى راۋاقتىنىڭ ئوتتۇرىسىدا سايىت ئانتونى دەرۋازىسى يوشۇرۇنغانىدى. تورنېل سارىيىدىن چارلېز V نىڭ سېپىلغىچە بولغان ئارىلىق باراقسان ئۆسكەن دەل - دەرەخ، گۈل - گىياھ، رەت - رەت ئېتىز ۋە خان جەمەتىنىڭ ئورمانلىرى بولۇپ خۇددى يۇمشاق يېشىل گىلەمدەك كۆرۈنەتتى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن ئەگرى - توقاي گىرەلىشىپ كەتكەن چىغىر يوللارنى، كۆكرىپ تۇرغان دەل - دەرەخلەرنى كۆرگىلى، لۇئى XI كوئىكتېرگە ھەدىيە قىلغان داڭلىق دادېئالوس باغچىسىنى تونۇۋالغىلى بولاتتى. ئوردا ئاسترونوملىرىنىڭ رەسەتخانىسى ئازغىن ئوردا بىناللىرىنىڭ ئۈستىدە يېتىمىسىرەپ قالغان يالغۇز تۈۋرۈكتەك بويىنى قىسىپ تۇراتتى. تۈۋرۈكنىڭ چوققىسىدا كىچىك ھۇجرا بار ئىدى. قورقۇنچلۇق مۇنەججىملىك شۇ ھۇجراىدا بولاتتى. بۇ جاي دەل بۈگۈنكى كۈندىكى ئوردا ئالدى بازىرى ئىدى.

بىز ئەسلىدە ئوقۇرمەنلەرگە ئاساسىي ئەھۋالنى تەسۋىرلەپ بەرمەكچى بولغانىدۇق، لېكىن بۇ يەردە پەقەت ئۆي - ئىمارەتلەرنىڭ ئۆگزىسىلا تونۇشتۇرۇلدى. ئەمدى پادىشاھلىق ئوردىغا كەلسەك، ئۇ يېڭى شەھەرنىڭ شەرقىي دوقمۇشىدا بولۇپ، دەل چارلېز V نىڭ سېپىلى بىلەن سېينا دەرياسى ئۇچرىشىدىغان قىسىلچاققا توغرا كېلەتتى. شەھەر ئاھالىسى رايونىنىڭ مەركىزى رەت - رەت پۇقراۋى ئۆيلەر بىلەن تولۇپ كەتكەنىدى. ئەمەلىيەتتە كونا شەھەر رايونىدىكى ئۈچ كۆۋرۈكنىڭ ھەممىسى

① باستىلىيە — پارىژدىكى چوڭ تۈرمە، 1789 - يىلى چوڭ ئىنقىلاب مەزگىلىدە چىقىۋېتىلگەن.

مۇشۇ يەردىن دەريانىڭ ئوڭ قىرغىقىغا ئۆتەتتى. كۆۋرۈك ئاستىغا ئالدى بىلەن پۇقراۋى ئۆيلەر، ئاندىن پادىشاھلىق ئوردا سېلىنغانىدى. مېشچانلارنىڭ پۇقراۋى ئۆيلىرى ھەرە كۆنىكىنىڭ تۆشۈكىدەك قىستا - قىستاك بولغىنىغا قارىماي، ئۆزىگە تۇشلۇق چىرايلىق يەرلىرىمۇ بار ئىدى. پايتەخت ئۆيلىرىنىڭ ئۆگزىسى دېڭىزدىكى دولقۇندەك قالتىس سەلتەنەتلىك كۆرۈنەتتى. ئالدى بىلەن بازارنىڭ ئەتراپىدىكى كوچىلارنى تىلغا ئالساق، ئۇلار شۇنداق ئىرماش - چىرماش، خىلمۇخىل ئىدىكى جىمىرلاپ تۇرغان يۇلتۇزلاردىن تۆت تەرەپكە چېچىلىپ تۇرغان تالا - تالا نۇرغا ئوخشايتتى. ساينت دېنىس كوچىسى بىلەن ساينت مارتىن كوچىسى شاخلىرى بىر - بىرى بىلەن قۇچاقلاشقان، يىلتىزلىرى ئۆزئارا تۇتىشىپ كەتكەن ئىككى تۈپ چوڭ دەرەخكە ئوخشايتتى. ئۇنىڭدىن قالسا پۈتكۈل رايونغا ئۆمۈچۈك تورىدەك يېيىلغان ئەگرى - توقاي كوچىلار ئىدى، سېمونت كوچىسى، ئەينەكچىلىك كوچىسى، تېكىسراندىر كوچىسى قاتارلىقلار مۇشۇنداق كوچىلاردىن ئىدى. چىرايلىق بەزى بىنالار نۇرغۇن بالىخانلارنىڭ ئارىسىدا كۆرۈنۈپمۇ قالاتتى. ئوۋچاڭگى كۆۋرۈكنىڭ بېشىدىنلا چاتېلى دەرۋازىسى باشلىناتتى. كۆۋرۈكنىڭ ئارقىسىدىن شامال تۈگمەن كۆۋرۈكىدىكى سۇ چىغرىقىنىڭ ئاستىدىن ئېقىۋاتقان سېپىنا دەرياسىنى كۆرۈش مۇمكىن ئىدى. چاتېلى دەرۋازىسى دىنغا ئاسىيلىق قىلغۇچى جۇلىئاننىڭ دەۋرىدىكى رىم ئۇسلۇبىدا ياسالغان راۋاق بولۇشتىن ئاللىقاچان قالغانىدى. ئېشىپ قالغىنى پەقەت 13 - ئەسىردە خەرسەك تاشلار بىلەن قوپۇرۇلغان راۋاقلا ئىدى، خالاس. مۇنداق راۋاقنى تۆمۈر جوتۇ بىلەن چوقۇغان تەقدىردىمۇ، ئۈچ سائەت ھەپىلىشىپ مۇشتەك تاشنى چوقۇپ چىقارغىلى بولمايتتى. ئۇنىڭدىن بۆلەك يەنە ساينت ياكوۋىس دېلا بوچېر چېركاۋىنىڭ ھەشەمەتلىك تۆت چاسا قوڭغۇراقخانىسىمۇ مۇشۇ يەردە ئىدى. قوڭغۇراقخانىنىڭ بۇرجەكلىرى ئويما نەقىش بىلەن تولۇپ

كەتكەن بولغاچقا، بىر قاراشقىلا ناھايىتى يېقىملىق بىلىنەتتى. ئۇ 15 - ئەسىرگە كەلگەندىمۇ پۈتمىگەن تۇرۇقلۇق، يەنىلا كىشىلەرنىڭ ئالاقىشىغا ئائىل بولغان قۇرۇلۇش ھېسابلىناتتى. بولۇپمۇ ئۇلارنى زوقلاندۇرغىنى تېخى ئورنىتىپ بولۇنمىغان غەلىتە تۆت مەخلۇق ئىدى. ئۇلارنىڭ قىياپىتى قارىماققا يېڭى پارىژدىن كونا پارىژنىڭ سىرىنى يېشىپ بەر دەپ سوراشقان كەلگەن سىفىنكىسلارغا ئوخشايتتى. ئۇلارنى ھەيكەلتىراش خارت 1526 - يىلى يىگىرمە فىرانكىنىڭ بەدىلىگە ئورناتقاندى. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە بىز باشتىلا ئوقۇرمەنلەرگە قىسقىچە تونۇشتۇرغان گرىف مەيداندىكى تۈۋرۈكلۈك ئۆي، مۇنداقچە ئېيتقاندا ساينت گېرۋائىس چېركاۋى ئىدى. كېيىنچە ياسالغان ئاتالمىش «سۆلەتلىك» چوڭ دەرۋازا ئۇنىڭ شان - شۆھرىتىنى يەر بىلەن يەكسان قىلدى. ساينت مارمېرى چېركاۋىنىڭ چوققىلىق ئەگمىسى يەنىلا يېرىم يۇمىلاق ئىدى. ساينت ژان چېركاۋىنىڭ گۈزەللىكىدىن ھەممەيلەن تىلىنى چاڭلىدىتاتتى. دۇتراخوئىردىكى كىرىستىننىڭ پەلەمپىيى كۈنبويى مىغ - مىغ ئادەم بىلەن تولۇپ كېتىدىغان كوچا ئېغىزىدا ئىدى. بۇ يەردە يەنە بىر قاراپلا ئىلغا قىلغىلى بولىدىغان، فىلىپ ئاۋگۇستىننىڭ دەۋرىدىن باشلاپ ئاران ئۆرە تۇرغان سېپىلنىڭ قاتمۇقات خارابىلىك ئىچىگە كۆمۈلۈپ كەتكەن ئىزنالىرى، پىچەكگۈلنىڭ پېلەكلىرى ئاستىدا كۆرۈنمەس بولۇپ قالغان راۋاقلار، ئۆرۈلگەن دەرۋازىلار، ئەسلىنى يوقىتىپ غەلىتە بولۇپ قالغان ۋەيرانە تاملار بار ئىدى. پىرىستاندىكى سان - ساناقسىز دۇكانلار، قان پۇراپ تۇرىدىغان قۇشخانلار، يەم - خەشەك پىرىستانىدىن تارتىپ ئېپىسكوپنىڭ سوتخانىسىغىچە بولغان ئارىلىقتىكى كېمە بىلەن تولۇپ كەتكەن سېپىنا دەرياسىمۇ مۇشۇ يەردە ئىدى. ئاخىر بىزدە 1682 - يىلىدىكى پارىژنىڭ يېڭى شەھىرىگە، يەنى شەھەر ئاھالىسى رايونىنىڭ مەركىزىدىكى پەلەمپەي شەكىللىك دائىرىگە نىسبەتەن ئومۇميۈزلۈك بىر تەسىرات بارلىققا كېلەتتى.

ئېگىز ساراي ۋە پۇقراۋى ئۆيلەردىن باشقا، شەھەر ئاھالىسى رايونىدا شەرقتىن غەربكە قاراپ تىزىلىپ كەتكەن موناستىرلار ئۇنىڭ ئۈچىنچى بۆلىكى ئىدى. بۇ موناستىرلار ۋە چېركاۋلار شەھەر ئاھالىسى رايونىنى چۆرىدەپ دېگۈدەك، پارىژدىكى خەندەكلەرنىڭ كەينىدە ئىككىنچى ئىچكى شەھەر قورۇقىنى شەكىللەندۈرگەنىدى. مۇشۇلارغا كۆرە، تورنېل سارىيىدىكى گۈللۈكنىڭ يېنىدا، ساينت ئانتونى كوچىسى بىلەن كونا چېركاۋ كوچىسى ئارىلىقىدا كاتىرىن ئىبادەتخانىسى بىلەن كەڭ كەتكەن چىمەنزىرلىق بار ئىدى. بۇ چىمەنزىرلىققا پارىژنىڭ سېپىل تېمى پاسىل ئىدى. كونا - يېڭى ئىككى ئىبادەتخانا كوچىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا ھېلىقى ئىبادەتخانا بولۇپ، ئۇنىڭ ئادەمنى سۈر باسىدىغان ئېگىز مۇنارى گۈنگۈرىلىك قاشا تامىنىڭ ئىچىدە يالغۇز چوقچىيىپ تۇراتتى. يېڭى چېركاۋ كوچىسى بىلەن ساينت مارتىن كوچىسىنىڭ ئارىلىقىدا ساينت مارتىن موناستىرى بار ئىدى. ھەيۋەتلىك ۋە مۇستەھكەم سېلىنغان بۇ چېركاۋ گۈللۈك بىلەن قورشالغان بولۇپ، قاشا تامدىكى كۆتۈرمە زەمبىرەكخانىلار قەدەمدە بىر دېگۈدەك كۆپ ئىدى. قوڭغۇراقخانا گويىكى پاپانىڭ ئېگىز قالپىقىغا ئوخشايتتى. ئۇنىڭ مۇستەھكەم ۋە كۆركەملىكىگە ساينت گېرمائىن دېسپىرېس چېركاۋىلا تەققاس بولالايتتى. ساينت مارتىن كوچىسى بىلەن ساينت دېنىس كوچىسى ئارىلىقىدا تىرىنىت چېركاۋىنىڭ قۇرۇق تاملىرى بار ئىدى. ئەڭ ئاخىرىدىكىسى ساينت دېنىس كوچىسى بىلەن مونتورگوئىل كوچىسى ئارىلىقىدىكى راھىبەلەر موناستىرى ئىدى. ئۇنىڭغا يېقىنلا جاي مراكىل رايونىدىكى ھېلىقى ئەبجىقى چىقىپ كەتكەن ئۆگزىلەر بىلەن ۋەيران بولغان تاملار ئىدى.

تۆتىنچى بۆلەك بۈگۈنكى ئوڭ قىرغاققا توپلاشقان ئۆگزىلەر ئۈستىدە نامايان بولاتتى. سېپىلنىڭ غەربىي بۇرجىكى بىلەن سېينا دەرياسىنىڭ تۆۋەن ئېقىنىدىكى قىرغاق ئارىسىغا قىستىلىپ لوئۇرې سارىيىغىچە كەلگەنلىرى رەتمۇرەت ئوردا

سارايللىرى ۋە قورۇ - جايلار ئىدى. فىلىپ ئاۋگۇستىنىڭ كونا لوئورې سارىيى پەۋقۇلئاددە يوغان قۇرۇلۇش بولۇپ، ئۇنىڭ ئاساسىي مۇنارى ئەتراپىغا يىگىرمە ئۈچ چوڭ مۇنار ۋە بىرمۇنچە كىچىك مۇنار ئورۇنلاشقانىدى. ئۇلار يىراقتىن قاراشقا ئالانسون سارىيى بىلەن گوت ئۇسلۇبىدىكى بوربون سارىيىنىڭ ئۆگزىلىرىگە ئوپمۇئوخشاش ئىدى. مۇناردىكى غەلىتە مەخلۇق، پارىژنى قوغدىغۇچى ئىلاھ، ئۇنىڭ مەڭگۈ تىك تۇرىدىغان يىگىرمە تۆت كالىسى، شۇنداقلا قاڭغالتىر ياكى كاھىشسىمان ياپىلاق تاش بىلەن يېپىلىپ ئالتۇندەك نۇر چېچىپ تۇرىدىغان غايەت زور جىسمى، ئادەمنى ھەيران قالدۇرغۇدەك شەكلى ئارقىلىق يېڭى شەھەرنىڭ غەربىي قىسمىنى روياپقا چىقارغانىدى.

شەھەر ئاھالىسىنىڭ چەت - چېتى كۆرۈنمەيدىغان، قەدىمكى رىملىقلار «چوڭ ئارال» دەپ نام بەرگەن بۇ تۇرالغۇ رايونىنىڭ شەرق ۋە غەرب قاسنىقىدا قاتار كەتكەن ئوردا سارايللىرى سېلىنغانىدى. شەرقىي تەرەپتىكىسى لوئورې سارىيى، غەرب تەرەپتىكىسى تورنېل سارىيى، شىمال تەرەپتىكىسى موناستىرنىڭ ئۇزۇندىن - ئۇزۇنغا سوزۇلغان تېمى ۋە چوڭ كۆلەمدىكى چىمەنزىرلىق ئىدى. شۇنداقلا قارايدىغان بولساڭ، ھەممە نەرسە ئۆزئارا گىرەلەشكەن، بىر گەۋدىگە مۇجەسسەم بولغاندەك تۇيۇلاتتى. بۇ سان - ساناقسىز ئۆي - ئىمارەتلەرنىڭ ئۆگزىلىرى ياكى كاھىش بىلەن، ياكى ياپىلاق تاش بىلەن يېپىلغان بولۇپ، ئۈست - ئۈستىگە دەستىلەنگەندەك ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدىغان بىر مەنزىرىنى شەكىللەندۈرەتتى. بۇ ئۆگزىلەردە ئويما نەقىش بىلەن تۈجۈپىلەپ بېزەلگەن قىرىق تۆت قوڭغۇراقخانا بار ئىدى. ئۆزئارا گىرەلەشىپ كەتكەن بۇ كوچىلارنىڭ بىر تەرەپتىكى چېگراسى چاسا مۇنارنىڭ ئېگىز تېمى ئىدى (ئۇنىۋېرسىتېت رايونىدىكى مۇنارنىڭ ھەممىسى يۇمىلاق ئىدى). يەنە بىر تەرەپتىكى چېگراسى كېمە بىلەن توشۇپ كەتكەن سېينا دەرياسى

ئىدى. مانا بۇلار دەل 15 - ئەسىردىكى شەھەر ئاھالىسى رايونىنىڭ ئەھۋالى ئىدى.

سېپىلنىڭ سىرتىدا، شەھەر دەرۋازىسىغا يېقىن رايونلاردا سېلىنغان ئۆيلەرنى ئۇنىۋېرسىتېت رايونىدىكى ئۆيلەر بىلەن سېلىشتۇرغاندا سان جەھەتتىنلا ئاز بولۇپ قالماي، ئورۇن جەھەتتە بەك تارقاق ئىدى. باستىلىپ تۇرمىسىنىڭ كەينىدىكى يىگىرمە نەچچە ئېغىز كەپە ئويما نەقىشلىرى چىرايلىق فاۋىيىن كىرىپىتى بىلەن شەھەر ئەتراپىدىكى سايىت ئانتونى موناستىرىنى چۆرىدەپ سېلىنغانىدى. ئۇ يەردىن ئازراق ماڭغاندا بۇغدايلىققا تۇتىشىپ تۇرغان پوپىنگورت مەھەللىسىگە، يەنە سەل ئۆتۈپ كورتىل مەھەللىسىگە بارغىلى بولاتتى. ئۇ ھەممىلا يېرىدە قاۋاقخانلىرى بار، شاد - خۇراملىق ئىچىدە ئۆتىدىغان مەھەللە ئىدى. ئەڭ ئاخىرىدىكى سايىت لاۋرېنت بازىرى بىلەن ئۇنىڭدىكى چېركاۋ بولۇپ، يىراقتىن قارىغاندا چېركاۋنىڭ قوغۇراقخاننى سايىت مارتىن دەرۋازىسىنىڭ ئۇچلۇق مۇنارى بىلەن بىر گەۋدە بولغاندەك كۆرۈنەتتى. بۇ يەردە يەنە سايىت دېنىس شەھەر رايونىغا ئۆلىنىدىغان سايىت لاندېر چېركاۋى بار ئىدى. ئۇنىڭ ئارقىسىدىكىسى بور قاتلاملىق يانتۇ دۆڭدىكى مونتمارت رايونى بولۇپ، مونتمارت دەرۋازىسىنىڭ سىرتى ئاق رەڭلىك سېپىلنى چۆرىدەپ تۇرىدىغان قانال ئىدى. ئۇ چاغلاردا بۇ يەردىكى چېركاۋلار تۈگمەنگە ئوخشاش جىق ئىدى، ئەمدىلىكتە تۈگمەندىن باشقىلىرى قالمىدى. بۇنىڭ سەۋەبى ھازىرقى جەمئىيەت ھاياتلىقىنى ساقلاپ قالىدىغان ئاشلىققىلا ئېھتىياج ئىدى. مۇشۇنداق مېڭىۋەرگەندە لوئورې سارىيىنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ خېلىلا كۆلەملىشىپ قالغان سايىت ھونۇر رايونىنى، ياپېشىل كۆكرىپ تۇرغان بىرىتاگېن مەھەللىسى بىلەن چوشقا بازىرىنى كۆرگىلى بولاتتى. چوشقا بازىرىنىڭ قاق ئوتتۇرىسىغا ساختا پۇل ياسىغۇچىلارنى قاينىتىپ ئۆلتۈرۈشكە ئىشلىتىدىغان قورقۇنچلۇق چوڭ قازان ئورنىتىلغانىدى. سىلەر

كورتىل مەھەللىسى بىلەن ساينت لاۋرېنت بازىرى ئارىلىقىدىكى چۆلدە چوقچىيىپ تۇرغان دۆڭگە دىققەت قىلغان بولۇشۇڭلار مۇمكىن، دۆڭنىڭ تۆپىسىدىكى گىياھ ئۈنمەيدىغان تاقىر تۈزلەڭدە ئۆرە تۇرغان نەرسە يىراقتىن قارىغاندا ئورۇلۇپ چۈشكەن تۈۋرۈكتەك كۆرۈنەتتى، لېكىن ئۇ پارتىيىن ئىبادەتخانىسىمۇ ئەمەس، ئۆلىمپىيە تېغىدىكى زېۋىس ئىبادەتخانىسىمۇ ئەمەس، بەلكى لاچىنتاغ ① دىكى دار ئىدى.

ئەگەر بىزنىڭ ساناپ تۈگەتكىلى بولمايدىغان بىنالار توغرىسىدىكى كالتە بايانلىرىمىز ئوقۇرمەنلەرنىڭ كۆڭلىدە كونا پارىژغا قارىتا تۈزۈكرەك تەسىرات پەيدا قىلالامىغان بولسا، ئۇنداقتا بىز يەنە بىرنەچچە ئېغىز گەپنى ئارتۇق قىلىپ ئومۇمىي خۇلاسە چىقىرىشقا تىرىشىپ كۆرىمىز. پارىژنىڭ مەركىزى ھېسابىدىكى بۇ ئارال شەھىرى دېڭىز تاشپاقىسىغا تازا ئوخشايتتى. تەڭگىسىمان كاھىش بىلەن يېپىلغان چوڭ كۆۋرۈكلەر دېڭىز تاشپاقىسىنىڭ دۈمبىسىدىن سوزۇلۇپ چىققان پۇتلىرىدەك ئىدى. ئۇنىڭ سول تەرىپىدە پۇختا سېلىنغان، زىچ ئورۇنلاشتۇرۇلغان، قىستا - قىستاك، شاۋقۇن - سۈرەنلىك، پەلەمپەي شەكلىدىكى ئۈنۈپىرىستېت رايونى، ئوڭ تەرىپى يېرىم يۇمىلاق ھالەتتىكى ئازادە شەھەر ئاھالىسى رايونى بولۇپ، ھەممىسى بىرمۇنچە گۈللۈك ۋە تارىخىي بىنالار بىلەن تەركىب تاپقاندى. كونا شەھەر رايونى، ئۈنۈپىرىستېت رايونى ۋە شەھەر ئاھالىسى رايونىدىن ئىبارەت بۇ ئۈچ دائىرىگە مەرمەر تاشنىڭ ئۈستىدىكى سىزىقچىلاردەك گىرەلىشىپ كەتكەن ھەددى - ھېسابىز كوچىلار يېپىلغاندى. پوپ دۇبىرئول «ئانا سېنا» دەپ تەرىپلىگەن سېنا دەرياسى شەھەرنى توغرىسىغا كېسىپ ئۆتەتتى. قۇملۇق دۆمبەل، كۆۋرۈك ۋە كېمە بىلەن لىققىدە تولۇپ تۇرىدىغان بۇ دەريانىڭ تۆت ئەتراپى كەڭ كەتكەن دالا بولۇپ، ھەر

① لاچىنتاغ — پارىژدىكى قەدىمىي جازا مەيدانى، دار ۋە يەر ئاستى قەبرىستانى. لىقى ئىنتايىن كۆپ جاي.

خىل زىرائەتلەر تېرىلىدىغان نەچچە مىڭ پارچە ئېتىز كۆركەم مەھەللە - بازارلارنىڭ ھۆسنىگە ھۆسن قوشاتتى. سول تەرەپكە ماڭسا ئىسسىق بازىرى، ۋائۇگىرا بازىرى، ۋانۋار بازىرى، مونترىگ بازىرى، بارگېنتىل بازىرى قاتارلىقلار بار ئىدى، سول تەرەپكە ماڭسا يەنە ئون ئىككى يېزا - بازار بولۇپ، كونفىلان بازىرىدىن ئېپىسكوپ قەلئەسىگىچە بارغىلى بولاتتى. يىراق شەرق تەرەپتە ۋىنىسنىس ئورمانلىقى بىلەن تۆت چاسا ياسالغان يەتتە كۆزىتىش مۇنارى كۆرۈنەتتى؛ غەرب تەرەپتە بىسپىرى رايونى بىلەن ئۇنىڭ چوققىلىق، بۇرجەكلىك مۇنارى كۆزگە چېلىقاتتى؛ شىمالىي ياقتا ساينت دېنىس چېركاۋى بىلەن ئۇنىڭ چوققىلىق ئۆگزىسى بار ئىدى. بۇ 1482 - يىلى قارا قاغىلار بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ قوڭغۇراق مۇنارىغا قونۇپ تۇرۇپ، يۇقىرىدىن تۆۋەنگە قارىغاندا كۆرگەن پارىژ ئىدى.

مۇشۇنداق بىر شەھەر ھەققىدە ۋولتېر: «لۇئى XIV تىن ئىلگىرى ئىلاھىيەت ئاكادېمىيەسىنىڭ ئاران تۆتلا چىرايلىق بىناسى بار ئىدى» دېدى. بۇ تۆت بىنا سۈربون ئىلاھىيەت ئاكادېمىيەسىنىڭ يۇمىلاق ئۆگزىسى، مېھىر - شەپقەت جىلغىسىدىكى راھىبەلەر موناستىرى ۋە يېقىنقى دەۋردىكى لوئۇرى سارىيى ئىدى. تۆتىنچىسىنىڭ نېمە ئىكەنلىكىنى ئۇ تىلغا ئالمىدى. ئۇ بەلكى لىيۇكسېمبۇرگ سارىيى بولۇشى مۇمكىن. ۋولتېر تەلىيىگە يارىشا ئۆزىنىڭ «ياۋاش ئادەم» ① ناملىق ئەسىرىنى يۇقىرىقى نۇقتىلار ئاساسىدا يازماي ياخشى قىلدى، بولمىسا ئۇ مۇشۇ ئىشقا كۆرە ئىنسانىيەت تارىخىدىكى ئالۋاستىغا ئوخشاش كۈلەلەيدىغان ئادەملەرنىڭ بىرى بولۇپ قالغان بولاتتى. شۇنداقتىمۇ بۇ ئىش دەل بىر ئادەمنىڭ ئۆز كەسپى بولمىغان سەنئەتتىن قىلچە خەۋەرسىز تۇرۇپمۇ يەنىلا داڭلىق تالانت ئىگىلىرىدىن بولالايدىغانلىقىنى ئىسپاتلاپ بەردى.

① «ياۋاش ئادەم» — ۋولتېرنىڭ داڭلىق رومانى، كىتابنىڭ نامى روماندىكى باش پېرسوناژنىڭ لەقىمىدىن ئېلىنغان.

موللېر رافائىل بىلەن مېكېلانجېلونى «شۇ دەۋرنىڭ مىگنارى»^① دەپ، بۇنى ئۆزىچە ئۇلار ئۈچۈن ئەڭ چوڭ ماختاش دەپ بىلگەن ئەمەسمىدى؟

بىز يەنىلا 15 - ئەسىردىكى پارىژغا قايتىپ كېتەيلى !
شۇ چاغدىكى پارىژ يالغۇز چىرايلىق شەھەر بولۇپلا قالماي، قۇرۇلمىسىمۇ رەتلىك شەھەر ئىدى. ئۇ ئوتتۇرا ئەسىر بىناكارلىق سەنئىتى بىلەن تارىخنىڭ بىرىكىشىدىن بارلىققا كەلگەن مەھسۇلات، شۇنداقلا تاش توغرىسىدىكى يىلنامە ئىدى. ئۇ رومانىس ئۇسلۇبى بىلەن گوت ئۇسلۇبىدىن ئىبارەت قوش قاتلاملىق قۇرۇلۇشتىن تەركىب تاپقان شەھەر ئىدى. مانا ئەمدى رومانىس قاتلىمىنىڭ يوقالغىنىغا خېلى يىللار بولۇپ قالدى، جۇلىئان كۆلچىكىلا ئوتتۇرا ئەسىرنىڭ قېلىن قاتلاملىرىغا بوي بەرمەي، تەرسالىق بىلەن ياشاپ كەلدى. كېلىتىك قاتلىمىغا كەلسەك، يەرنى ھەرقانچە كولاپ ئوڭتەي - توڭتەي قىلىۋەتكەن تەقدىردىمۇ ئۇنىڭ ئىزنالىرىنى تاپقىلى بولمايدۇ.

ئەللىك يىل ئۆتۈپ، ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ قايتا گۈللىنىشى يېتىپ كەلدى، ئۇ پارىژنىڭ سەلتەنەتلىك، ئۆزگىرىشچان رەتلىك قۇرۇلمىسىغا ئادەمنىڭ كۆزىنى ئالا چەكمەن قىلىۋېتىدىغان يېڭى تەسەۋۋۇر ۋە بىناكارلىق سىستېمىسىنى ئاتا قىلدى. رومانىس ئۇسلۇبىدىكى تەڭداشسىز ھالقىسىمان يۇمىلاق ئەگمىلەرنىڭ، يۇنان ئۇسلۇبىدىكى تۈۋرۈك ۋە گوت ئۇسلۇبىدىكى يۇمىلاق ئەگمىلەرنىڭ يولىنى ئاچتى. سىلىق، مۇكەممەل ئويما نەقىشلەرنى، ئەرەبچە چوڭ سۈپەت گۈللۈك بېزەكلەرنى ۋە ياپراقسىمان گۈللۈك بېزەكلەرنى، باشقا يۇرتنىڭ پۇرۇقى چىقىپ تۇرىدىغان لۇتېر ئۇسلۇبىدىكى بىناكارلىق ئۇسلۇبىنى ئېلىپ كىردى. بىۋاسىتە كۆزىتىش جەھەتتە بۇرۇنقىدەك گارمونىك تۇيغۇ ھاسىل قىلالىمىزمۇ، لېكىن مۇشۇ سەۋەبلەرگە كۆرە، پارىژ تېخىمۇ چىرايلىقلىشىپ

① موللېر (1622 — 1673) — فرانسىيەلىك دىراماتورگ. مىگنارى (1606 — 1668) — فرانسىيەلىك رەسسام.

كەتكەندەك بولدى. لېكىن، بۇ شانلىق تارىخىي پۇرسەتنىڭمۇ قۇيرۇقىنى قۇم باستى. ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ قايتا گۈللىنىشى ئىككى بىسلىق خەنجەر سۈپىتىدە، بىر بىسى بىلەن ئۆي - ئىمارەت قۇرۇلۇشىغا ھېرىسمەن بولسا، يەنە بىر بىسى بىلەن ئۇنىڭغا بۇزغۇنچىلىق قىلدى. ئۇنىڭ مۇنداق قىلىشىغا ئەلۋەتتە سورۇن لازىم ئىدى. شۇ تۈپەيلى گوت ئۇسلۇبىدىكى پارىژ پەقەت قىسقا مەزگىللىك مۇكەممەللىككەلا ئىگە بولالدى. ساينت ياكوئىس دېلا بوچېر چېركاۋى پۈتمەي تۇرۇپلا، كىشىلەر كونا لوئۇرى سارىيىنى چېقىشقا تۇتۇش قىلدى.

بۇ چوڭ شەھەر شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ئەسلىدىكى ھۆسن - چىرايىدىن كەتتى. رومانىس ئۇسلۇبىدىكى پارىژ گوت ئۇسلۇبىدىكى پارىژنى تۈگەشتۈرۈۋىدى، ئەمدىكى نۆۋەت رومانىس ئۇسلۇبىنىڭ ئۆزىگە كەلدى. بىراق، ئۇنىڭ ئورنىغا يەنە قانداق پارىژنىڭ دەسسەيدىغانلىقىنى كىم بىلىدۇ؟

كاتېرىن دېمېدىس دەۋرىدىكى پارىژ تۈپلېرى سارىيىدا ئىدى ①
ھېنرى II دەۋرىدىكى پارىژ گۇبېرناتور مەھكىمىسىدە ئىدى؛ بۇ
ئىككى بىنانىڭ ئۇسلۇبى ھېلىمۇ شۇنداق سەلتەنەتلىك، ھېنرى
IV دەۋرىدىكى پارىژ خانلىق ئوردا مەيدانىدا بولۇپ، ئۇنىڭ ئالدى

① ئادەملەر بۇ گۈزەل ساراينى كېڭەيتمەكچى، رېمونت قىلماقچى، قايتىدىن قۇر - ماقچى بولۇشتى، لېكىن بۇ ساراينى ۋەيران قىلغانغا باراۋەر ئىدى. بۇ ئەھۋالدىن بىزنىڭ كۆڭلىمىز يېرىم بولىدۇ، ئاچچىقىمىز كېلىدۇ. ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ قايتا گۈللىنىشى مەزگىلىدىكى ئادىر ئەسەرلەرگە ھازىرقى زامان ئارخىتېكتورلىرى تولىمۇ يەڭگىللىك قىلدى. بىز ئۇلاردىن قاپ يۈرەكلىك قىلماسلىقنى ئۈمىد قىلد - مىز. تۈپلېرى سارىيىنى بۇزۇپ - چاقىمىز دېسە ۋانداللىق پىيەنچۈكلەرنىڭمۇ يۈزى قىزىرىدىغان يەردە، ئۇلارنىڭ بۇ خىل ياۋايى قىلمىشى مۇئەييەن دەرىجىدىكى ئاسىي - لىق، تۈپلېرى سارىيى 16 - ئەسىر سەنئىتىدىكى سەرخىل ئەسەر، 19 - ئەسىردىكى تارىخنىڭ بىر سەھىپىسى، بۇ ساراي پادىشاھلارغا تەئەللۇق ئەمەس، خەلققە تەئەللۇق! ئۇ مۇقەددەس ساراي، ئەسلىي قىياپىتى بويىچە ساقلىنىپ قېلىنىشى كېرەك! ئۇنىڭ پېشانىسىدە، يەنى ئۇنىڭ ئالدى تېمىدا ئىنقىلابتىن قالغان ئىككى تانۇق بار. بىر تېمىغا 8 - ئاينىڭ 10 - كۈنى ئوق تەگكەن، يەنە بىر تېمىغا 7 - ئاينىڭ 29 - كۈنى ئوق تەگكەن.

تېمى پىششىق خىش بىلەن قويۇرۇلغان، تاملارنىڭ بۇرجىكى تاش بىلەن تۇرغۇزۇلغان، ئۆيلىرى ئۈچ خىل رەڭدا زىننەتلەنگەنىدى؛ لۇئى XIII دەۋرىدىكى پارىژ مېھىر - شەپقەت جىلغىسىدىكى راھىبەلەر موناستىرىدا بولۇپ، ئۇ بەھەيۋەت چوڭ قۇرۇلۇش ئىدى. ئۇنىڭ ئەگمە تورۇسى گۈل سېۋىتىنىڭ تۇتقۇچىغا ئوخشايتتى. تۈۋرۈك ئارىسىدىن كۆتۈرۈلۈپ تۇرغان يۇمىلاق ئايۋانلار تۆگىنىڭ لوككىسىدەك كۆرۈنەتتى؛ لۇئى XIV نىڭ دەۋرىدىكى پارىژ ھەيۋەتلىك، كۆركەم، سۈرلۈك كۆرۈنىدىغان مېيپىلەر ساناتورىيەسىدە ئىدى؛ لۇئى XV نىڭ دەۋرىدىكى پارىژ ساينت سۇلپىس موناستىرىدا ئىدى، ئۇنىڭدىكى بەزى بۇرمىسىمان پەلەمپەيلەر جۇلالىنىپ تۇرغان بۇلۇتلار، جۇخارگۈللۈك نەقىشلەر تاشتىن قىلىنغانىدى؛ لۇئى XVI نىڭ دەۋرىدىكى پارىژ پارتېنون ئىبادەتخانىسىدا بولۇپ، ئۇ رىمىدىكى ساينت پېررى چېركاۋىنىڭ قاملاشمىغان تەكرار نۇسخىسى ئىدى. بۇ بىنا ئاللىقاچان سول تەرەپكە قىڭغىيىپ، تىك تۇرالمىدىغان بولۇپ قالدى؛ جۇمھۇرىيەت دەۋرىدىكى پارىژ مېدىتسىنا تېخنىكومىدا ئىدى. قەدىمكى يۇنان بىلەن رىمنىڭ ئۇسلۇبى ئارىلىشىپ كەتكەن بۇ بىنا مىلادىيە 3 - يىلى مىنوس ھۆكۈمرانلىقى مەزگىلىدىكى ماھارەت كۆرسىتىش مەيدانى بىلەن پارتېنون سارىيىغا قۇيۇپ قويغاندەك ئوخشايتتى. ناپولېئون دەۋرىدىكى پارىژ ۋىندوم مەيدانىدا بولۇپ، ئۇ يۈكسەك ۋە ئۇلۇغۋار پارىژ ئىدى، ئۇنىڭدا بىرمۇنچە زەمبىرەكنى ئېرىتىپ قۇيۇپ چىققان يوغان مىس تۈۋرۈك بار ئىدى؛ قايتا تىرىلىش مەزگىلىدىكى پارىژ سودا بازىرىدا بولۇپ، زالىدىكى قاردەك ئاپپاق تۈۋرۈكلەر يالاپ قويغاندەك سىلىق تامنى يۆلەپ تۇراتتى، تۆت چاسا ياسالغان بۇ قۇرۇلۇشقا يىگىرمە مىليون پۇل سەرپ بولغانىدى.

پارىژنىڭ ھەرقايسى رايونلىرىغا ياسالغان مەلۇم ساندىكى بۇ قۇرۇلۇشلار مەيلى ئۇسلۇب، مەيلى پاسون، مەيلى شەكىل

جەھەتتە بولسۇن، بەلگىلىك ئالاھىدىلىككە ئىگە بۇ بىنالار بىلەن ئوخشىشىپ كېتەتتى. لېكىن، بىلىدىغان ئادەملەر ئۇلارنى بىر - بىرىدىن ئوڭايلا پەرقلەندۈرەلەيتتى. تۈزىتىشكە ماھىر ھەرقانداق ئادەم بىر ئەسىرنىڭ روھىنى، بىر پادىشاھنىڭ سىياقىنى، ھەتتا ئۇنىڭ دەرۋازىنى قانداق قاقىدىغان قىياپىتىنىمۇ يېڭىباشتىن بايقىيالايتتى.

شۇڭا، ھازىرقى پارىژنىڭ ئوقۇل ئۇسلۇبىدىكى تاشقى كۆرۈنۈشى يوق ئىدى. ئۇ بىرقانچە ئەسىرنىڭ ئۇنىۋېرسال مەنزىرىسى ئىدى، ئەمىلىيەتتە بولسا ئۇنىڭ ئەڭ جازىبىدارلىق تەرەپلىرى كەلمەسكە كەتكەن، ئۇنىڭغا پەقەت ئۆي - ئىمارەتلەر قوشۇلغانىدى، خالاس! لېكىن بۇ ئۆي - ئىمارەتلەر قانداق ئۆي - ئىمارەتلەر بولدى؛ پارىژنىڭ ھازىرقى تەرەققىيات سۈرئىتى بويىچە، ئۇ ھەر ئون بەش يىلدا بىر قېتىم يېڭىلىنىپ تۇرغان بولغاچقا، بىنالاردىكى تارىخىي مەنىنىڭ بەلگىلىرىمۇ ھەر كۈنى يوقىلىپ تۇرۇشقا يۈزلەندى. خاتىرىلەش ئەھمىيىتىگە ئىگە قۇرۇلۇشلار بارغانسېرى ئازايدى. ئادەملەر ئۇلارنىڭ ھېلىقى ئۆيلەرنىڭ ئارىسىدا تەدرىجىي يوقىلىۋاتقانلىقىنى كۆزىنى چەكچەيتكەن ھالدا كۆرۈپ تۇردى. ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئىلكىدىكى تاشتىن قوپۇرۇلغان پارىژ نەۋرە - چەۋرىلەرنىڭ قولىدا گەج پارىژ بولۇپ قالدى.

يېڭى پارىژنىڭ ھازىرقى قۇرۇلۇشلىرى توغرىسىدىكى گېپىمىزنى غەرەزلىك ھالدا قىسقارتىۋەتتۇق، لېكىن بۇ ئۇنىڭغا مۇناسىپ يوسۇندا باھا بېرىلمىسىمۇ بولىدۇ، دېگەنلىك ئەمەس. سوۋىت ئىمپېرىيەسىنىڭ سالىدۇرغان ساينت ژېنېۋېيېۋې ئىبادەتخانىسى ئەلۋەتتە ساۋۋا ئۆلكىسىدىكى تاشتىن ياسالغان ئەڭ چىرايلىق تورت دېيىشكە بولاتتى. ئۆزلىرىنىڭ شانۇشەۋكىتى ئارقىلىق شەرەپ ئۇنۋانى ئالغان پولكىنىڭ بىناسىمۇ ئىنتايىن قالتىس ياسالغان تورت دېيىش كېرەك. بۇغداي بازىرىدىكى يۇمىلاق ئۆي ئەنگىلىيەلىك چەۋەندازلار شوتىنىڭ ئۇچىغا ئېلىپ قويغان

كەپكىگە ئوخشايدۇ. ساينت سۇلپىس ئىبادەتخانىسىدىكى ئىككى قوڭغۇراق مۇنارى بەئەينى ئىككى چوڭ بۇرغىنىنىڭ ئۆزى. ئېگىلىپ سەتلەشكەن توك سىملىرى ئۆگزىدىكى ئەڭ سۆيۈملۈك زىننەت بۇيۇمى بولۇپ قالغان. ساينت روچ چېركاۋىنىڭ يوغان دەرۋازىسىغا پەقەت رېئاكتۇرىدىكى ساينت توماس چېركاۋىنىڭ گۈزەللىكىگە كېلەلەيدۇ. ئۇنىڭ يەر ئاستى ئۆيىدە ئەيسا ئەلەيھىسسالام رىيازەت چەككەنگە ئائىت قاپارتما ھەيكەل بىلەن ئالتۇندىن ھەل بېرىلگەن ياغاچ قۇياشنىڭ ھەيكىلى بار، ھەر ئىككىلىسى ئىنتايىن قىممەتلىك، سەرخىل يادىكارلىق، ئۆسۈملۈك باغچىسىدىكى بۇرمىسىمان رەڭدار چىراغلارمۇ ئۇستاتلىق بىلەن ئىجاد قىلىنغان ئەسەر قاتارىغا كىرىدۇ. سودا بازىرىغا كەلسەك، ئۇنىڭ ئايالما كارىدورى گىرېك ئۇسلۇبىدا، ئىشىك - دېرىزىلىرىدىكى يۇمىلاق ئەگمىلەر رىم ئۇسلۇبىدا، چوڭ ئەگمە تورۇسلار ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ قايتا گۈللىنىشى دەۋرىدىكى ئۇسلۇبتا ياسالغان. بۇ ئىنتايىن ئۆلچەملىك، ئىنتايىن پاكىز سېلىنغان قۇرۇلۇش، تەق - تۇرقى ئېلىپتەك تۈز ۋە نەپىس، تۇرخۇنلىرى يارىشىملىق ھالدا كۆتۈرۈلگەن بولۇپ، مۇنداق كېلىشكەن ئۇسلۇب ئافىنادىمۇ ئاز ئۇچرايدۇ. يەنە شۇنى كۆرسىتىپ ئۆتۈش كېرەككى، ھەرقانداق بىر قۇرۇلۇشنىڭ ئالاھىدىلىكى چوقۇم ئۇنىڭ ئىستېمال ئەمەلىيىتى بىلەن ماسلاشقان بولۇشى لازىم، ئۇنىڭ پەۋقۇلئاددە تاشقى كۆرۈنۈشىگە قاراپلا ئۇنىڭ نېمىگە ئىشلىتىلىدىغانلىقىنى چۈشەنگۈدەك بولۇشى كېرەك. مۇشۇنداق ئەھۋالدا خانلىق ئوردا، تۆۋەن پالاتا، شەھەرلىك ھۆكۈمەت بىناسى ئورنىدا ئىشلەتكىلى بولىدىغان، ھەربىي گازارما، قەبرىستانلىق، چېركاۋ، تىياتىرخانا ئورنىدىمۇ ئىشلەتكىلى بولىدىغان، ھەر جەھەتتىن كارغا يارايدىغان قۇرۇلۇشنى كۆرگەن ئادەم ھەيران قالمايدۇ، بىز كۆرۈۋاتقان بۇ قۇرۇلۇش سودىغا لايىقلاشتۇرۇپ ياسالغاندەك قىلىدۇ. ھەرقانداق بىر قۇرۇلۇش يەنە كىلىماتقا ماسلىشىشىمۇ

كۆزدە تۇتقان بولۇشى لازىم. سودا بازىرى روشەن ھالدا پارىژنىڭ ئىزغىرىن، يامغۇر كۆپ ياغىدىغان كىلىمات ئالاھىدىلىكىگە ماس ياسالغان بولسا كېرەك. ئۇنىڭ شەرق ئۇسلۇبىدىكى تۈپتۈز ئۆگزىسى بار، قىش پەسلىدە قار ياغقاندا سۈپۈرۈۋەتمەك ئوڭاي، ئابايا بىز تىلغا ئالغان كۆپ خىل ئىستېمالغا كەلسەك، بۇ قۇرۇلۇش ئۇ ئىشنى بەكمۇ ئەپلەشتۈرۈپ تاماملىغان. ئۇ فىرانسىيەدە سودا بازىرىنىڭ رولىنى ئوينىغان بىلەن، ئەگەر گىرېتسىيەدە بولۇپ قالسا، ئۇلار ئۇنى چوقۇم چېركاۋ قىلىدۇ. ئارخىتېكتورلار مېڭىسىنىڭ قېتىقى چىقىپ كەتكۈچە ئويلىنىپ، ئالدى تامىنىڭ گۈزەل سىياقىغا بۇزغۇنچىلىق قىلىش ئېھتىماللىقى بولغان قوڭغۇراقخانىنى ئاران تەستە يېپىۋېتىشكە ئۈلگۈرگەن. بىراق، باشقىچە ئېيتساق، ناۋادا مۇشۇ ساراينى ئايلىنىدىغان ئايالناما كارىدور بولغان بولسا، كاتتا دىنىي مۇراسىم ئۆتكۈزۈلىدىغان كۈنلىرى ۋاستىچىلەر بىلەن دەللاللار تەمكىنلىك بىلەن گەپ سالتقان ۋە پو ئاتقان بولاتتى.

شەكسىزكى، بۇلارنىڭ ھەممىسى پەۋقۇلئاددە يۈكسەك سەۋىيەگە يەتكەن، خاتىرىلەشكە ئەرزىيدىغان قۇرۇلۇشلاردىن ئىدى. بۇنىڭدىن باشقا يەنە تاماشا قىلىشقا ئەپلىك، قىزىقارلىق، ھەر خىل كۆرۈنۈشتىكى ئىنتايىن چىرايلىق كوچىلارمۇ بار ئىدى. ئالايلىق، رېۋولى كوچىسى شۇنىڭغا مىسال بولالايتتى. مۇبادا بىر كۈنى شارغا ئولتۇرۇپ پارىژغا نەزەر سېلىشقا توغرا كەلسە، ئىشىنىمەنكى كۆز ئالدىمىزدا جىمىرلاپ جىلۋە قىلىدىغان رەڭدار سىزىقلار، تىنىمىز ئۆزگىرىپ تۇرىدىغان چىرايلىق مەنزىرىلەر، كۆزگە تاشلىنىپ تۇرىدىغان ھەر خىل شەكىللەر بولغان بولاتتى، چۈنكى ئاددىي مەنە بىلەن ئىپادىلىنىدىغان ئۇلۇغۋارلىق پەرۋاسىز تۇرغان چاغدىكى گۈزەللىكتىن كېلەتتى.

لېكىن، سېنىڭ بۈگۈنكى پارىژنى قانچىلىك ماختىسا ئەرزىدۇ دەيدىغان ھېسسىياتتا بولۇشۇڭدىن قەتئىينەزەر، مەن

يەنىلا سېنىڭ قەلبىڭدە 15 - ئەسىردىكى پارىژنى قايتا قۇرۇپ چىقىشىڭنى تەۋسىيە قىلىمەن ! ئەقىلنى لال قىلىدىغان شۇنچىۋالا كۆپ چوققىلىق ئۆگزىلەر، ئېگىز مۇنارلار ۋە قوغغۇراقخانلاردىن ھالقىپ ئۆتۈپ، ئالتۇندەك چاراقلاۋاتقان قۇياش نۇرىنى كۆزىتىش كېرەك ئىدى؛ يىلاننىڭ قاسرىقىدەك تىنىمىسىز ئۆزگىرىپ تۇرىدىغان سېينا دەرياسىنى، ئۇنىڭ سېرىق رەڭ بىلەن يېشىل رەڭگە مايىل دولقۇنلىرىنىڭ بۇ گىگانىت شەھەرنىڭ قاق ئوتتۇرىسىدىن كۆۋەجەپ ئېقىپ ئۆتكەنلىكىنى، ئارالدىكى قىيا تاشلارغا ئۇرۇلۇپ پارچىلانغانلىقىنى، كۆۋرۈكنىڭ گۈندىسىغا سوقۇلۇپ تەرەپ - تەرەپكە چاچرىغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلىش كېرەك ئىدى؛ قېنىق ھاۋا رەڭلىك ئاسمان گۈمبىزىگە قەدىمكى پارىژنىڭ گوت ئۇسلۇبىدىكى سىماسىنى، ئۇنىڭ سان - ساناقسىز تۇرخۇن يېنىدىكى قويۇق مانادا لەيلىگەندەك كۆرۈنىدىغان قىياپىتىنى، يەنە ئۇنىڭ تۈن قاراڭغۇسى ئىچىدە غايىب بولۇۋاتقان ئەھۋالىنى سېزىپ چىقىش كېرەك ئىدى؛ يورۇقلۇق بىلەن قاراڭغۇلۇقنىڭ سىرلىق ئوردىغا ئوخشاپ كېتىدىغان بىنلار ئارىسىدا بىر - بىرىنى يوقىتىۋاتقانلىقىنى ۋە بىر - بىرىنى پەيدا قىلىۋاتقانلىقىنى، يۈرەكنى ئوينىتىدىغان گۈزەل بىر مەنزىرىنى پەيدا قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈش كېرەك ئىدى؛ ئاينىڭ غۇۋا يورۇقىنى باشلاپ كېلىپ، ئاۋۇ ئېگىز مۇنارلارنى تۇمان قوينىدىن بېشىنى كۆتۈرۈپ چىقالايدىغان قىلىش كېرەك ئىدى؛ ياكى بولمىسا، پارىژنىڭ قارا رەڭلىك رۇخسارىنى يەنە بىر مەرتىۋە نامايان قىلىپ، ئۆتكۈر بۇرجەكلىرىنى كۆز - كۆز قىلىۋاتقان چوققىلىق ئۆگزىلەر بىلەن چوققا تاملارنى قايتىدىن زۇلمەت ئىچىگە چۆكتۈرۈۋېتىش، كۈن ئولتۇرۇپ گۈگۈم چۈشۈۋاتقان چاغدىكى كۆك پەردىسىدە ئۇلارنىڭ ئاكۇلا چىشىدەك ئېگىز - پەس كۆلەڭگىسىنى ئاپىرىدە قىلىش كېرەك ئىدى. ئاندىن، قەدىمكى پارىژ بىلەن بۈگۈنكى پارىژنى سېلىشتۇرۇپ بېقىشقا بولاتتى !

ناۋادا سەن ھازىرقى پارىژ ساڭا بېرەلمەيدىغان تەسىراتنى قەدىمكى پارىژدىن ئېلىشقا نىيەت قىلساڭ، ئۇنداقتا كاتتا بايرام ئۆتكۈزۈلىدىغان بىر كۈنى، ئالايلۇق پاسخا بايرىمى، تىروئىتسا بايرىمى ئۆتكۈزۈلىدىغان ئەتىگەنلىكى تاڭ قۇياشى شەرقتىن كۆتۈرۈلۈش بىلەن تەڭلا پارىژنىڭ ئومۇمىي مەنزىرىسىنى كۆرگىلى بولىدىغان ئېگىز بىر يەرگە چىقساڭ، ئەتىگەنلىك قوغغۇراقنىڭ جاراڭلىغان ئاۋازىنى ئاڭلىغىلى، قۇياش نۇرى بىلەن پۈركەنگەن زەڭگەر ئاسماننى كۆرگىلى بولاتتى. مىڭلىغان چېركاۋدىن كېلىۋاتقان قوغغۇراق ئاۋازى بىر چېركاۋدىن يەنە بىر چېركاۋغا يېتىپ باراتتى، بەجايىكى سازەندە مۇزىكا باشلىنىدىغانلىقىنى ئېلان قىلغاندەك ئەھۋال يۈز بېرەتتى. دەسلەپتە ھەربىر قوغغۇراقنىڭ تىترەك ئاۋازى تاڭ نۇرى بىلەن زىننەتلەنگەن كۆك ئاسمانغا ئۆرلەيتتى. ئارقىدىنلا، قوغغۇراق ئاۋازلىرى بارغانسېرى كۈچىيىپ، تەدرىجىي يوسۇندا بىر - بىرى بىلەن ئارىلىشاتتى، بىر - بىرىگە سىڭىپ كېتەتتى، بېرىپ - بېرىپ ھەيۋەتلىك بىر سىمفونىيەنى ھاسىل قىلاتتى. مۇنداق چاغدا بىرلا گەۋدىدىن چىقىۋاتقان مۇزىكىلىق رېزونانس سان - ساناقسىز قوغغۇراقخانىدىن ئۈزۈلمەي كۆتۈرۈلۈپ، پارىژنىڭ ئاسمىنى بىر ئالاتتى، ئەكس سادا پەيدا قىلاتتى، دەيدەبىلىك تىترەڭگۈ ئاۋازنى ئۇيۇققىچە ئېلىپ باراتتى. ھالبۇكى، بۇ گارمونىك ئاۋاز دېڭىزىدىن ھېچقانداق ئەبجەش نەرسىنى تاپقىلى بولمايتتى. قانچە پايانسىز بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئۇ يەنىلا شۇنداق سۈرۈك، غۇبارسىز بىلىنەتتى. سەنمۇ شۇ تۇرقۇدا توپ - توپ نوتىلارنىڭ ھەربىر قوغغۇراقتىن شۇنچىكى ناز - كەرەشمە بىلەن چىقىۋاتقانلىقىنى بىلەلەيتتىڭ، ياغاچ كۆلدۈرما ۋە غايەت زور قوغغۇراققا ھەمدەم بولۇپ گاھ چىرقىراق، گاھ بوغۇق ئاۋازنىڭ بىلەن ماسلاشقان بولاتتىڭ؛ نوتىلار كۈمۈش قوغغۇراقلاردىن لەرزە قەدەم تاشلاپ، جاراڭلىق ئاۋاز بىلەن ئۇچۇپ چىقىۋاتقاندەك، ياغاچ كۆلدۈرمىلاردىن بوغۇلۇپ،

تېترەپ، مۇدۇرۇپ - سوقۇلۇپ چىقىۋاتقانداك دىققىتىڭنى تارتاتتى؛ سەن ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ساينت ئىئوستاش چېركاۋىدىكى يەتتە قوڭغۇراقتىن گاھ پەسكويغا چۈشۈپ، گاھ يۇلقۇنۇپ، گاھ چېپىپدە توختاپ قېلىپ، گاھ شارىتىدە ئۇلىنىپ چىقىۋاتقان، تىنىمىسىز ئۆزگىرىش ياساۋاتقان پەللىدىن ئالاھىدە مەمنۇن بولغان بولاتتىڭ؛ ئاۋۇ ياقىتىن ساينت مارتىن چېركاۋىنىڭ خىرىلداپ ئېيتىلىۋاتقان ناخشىلىرى، بۇياقتىن باستىلىپ تۇرمىسىدىكى ئېچىنىشلىق، مۇڭلۇق مۇزىكا ئاھاڭلىرى، يەنە بىر ياقىتىن لوئۇرى سارىيىدىكى چوڭ قوڭغۇراق مۇنارىدىن كېلىۋاتقان ئەر ناخشىچىنىڭ تۆۋەن ئاۋازلىق ناخشىسى، كونا ئوردىدىكى قوڭغۇراقنىڭ ئاۋازى تەرەپ - تەرەپكە تارقىلاتتى. بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ قوڭغۇراق مۇنارىدىكى قوڭغۇراق ئاۋازى خۇددى بولقىنىڭ زەربىسى تۈپەيلى سەندەلدىن ئۇچۇۋاتقان ئۇچقۇنغا ئوخشاش چاچرايتتى. ساينت گېرمائىن دېسپىرېس چېركاۋىدىكى مۇزىكىلىق قوڭغۇراقتىن توختىماي كېلىۋاتقان ئۈچ قاتلاملىق مۇزىكىنىڭ ھەر خىل ئاھاڭلىرى قۇلاققا كىرەتتى. بۇ ھەيۋەتلىك مۇزىكىنىڭ بىلىنەر - بىلىنمەس ئورۇنلىنىدىغان مەرغۇللىرى ئارىسىغا بۇۋى مەريەم موناستىرىدىكى بۇۋى مەريەمگە بېغىشلانغان مۇناجات قىستۇرۇلغان بولاتتى. ئۇ خۇددى يۇلتۇز بىلەن بېزەلگەن تاجغا ئوخشاش گەۋدىلىنىپ تۇراتتى. تۆۋەندە، مۇشۇ سىمفونىيەنىڭ ئەڭ چوڭقۇر قاتلاملىرىدا چېركاۋ ئىچىدىكى ناخشا ئاۋازلىرىدىن ئەگمە تورۇسلاردىكى تېترەۋاتقان بوشلۇقنى بويلاپ سىرغىپ چىقىۋاتقان ئاھاڭلارنىڭ بارلىقىنى خىرە - شىرە پەرق قىلغىلى بولاتتى. بۇ ھەقىقەتەنمۇ قۇلاقنى دىڭ تۇتۇپ ئاڭلاشقا ئەرزىگۈدەك ئوپېرا ئىدى. ئادەتتىكى كۈندۈز كۈنلىرى پارىژدىن ئاڭلىنىدىغىنى شاۋقۇن - سۈرەن، گۈلدۈر - غالاپ ئاۋازلار بولاتتى، مۇنداق چاغدا شەھەر سۆزلەيتتى؛ كېچىسى شەھەر ئارامخۇدا نەپەس ئالاتتى؛ ئەمدىلىكتە بولسا شەھەر ناخشا

ئېيتماقتا ئىدى. مۇشۇ دەقىقىدە مۇزىكىلىق قوڭغۇراقلاردىن تەڭ قەدەم بىلەن چىقىۋاتقان سادالارغا قۇلاق سال ! بەش يۈز مىڭ ئادەمنىڭ پىچىر - پىچىرلىرىنى ئاڭلاپ باق ! سېينا دەرياسىنىڭ ھەسرەت - نادامىتىنى، مەيىن شامالىنىڭ پۈتمەس - تۈگمەس ئىزىراپلىرىنى، ئۇپۇققا يېقىن تاغ چوققىلىرىدىكى تۆت ئورمانلىقنىڭ فىسگارمۇندا ئورۇنلاۋاتقانداك ئاڭلىنىۋاتقان مۇڭلۇق تۆت قاتلاملىق ئاھاڭنى تىڭشاپ كۆر ! دەپ باققىنا، قوڭغۇراق ئاۋازى بىلەن كۆلدۈرما ئاۋازىنىڭ بىرىكمىسى ئالدىدا، مۇزىكىنىڭ مۇشۇ گىگانت پىچى ئالدىدا، يەر يۈزىدىن ئۈچ يۈز غۇلاچ ئېگىزلىكتىكى بۇلۇت قوينىدا بىرلا ۋاقىتتا ياڭراۋاتقان بىرونزا قوڭغۇراقلار ئالدىدا، سېپى ئۆزىدىن ئۆركىستىرغا ئوخشاپ قالغان مۇشۇ چوڭ شەھەر ئالدىدا، گۈرۈلدەپ سوقۇۋاتقان بوران - چاپقۇندەك مۇشۇنداق بىر سىمفونىيە ئالدىدا بۇنىڭدىنمۇ سەلتەنەتلىك، بۇنىڭدىنمۇ شانلىق، بۇنىڭدىنمۇ يارقىن بىرنەرسە بۇ دۇنيادا بارمىدۇ؟

تۆتىنچى باب

1. ئاق كۆڭۈل ئادەملەر

مۇشۇ ھېكايە يۈز بەرگەن دەۋردىن ئون ئالتە يىل ئىلگىرى، پاسخا بايرىمىدىن كېيىنكى بىرىنچى يەكشەنبە كۈنى ئەتىگەندە، پارىژ بۇۋى مەريەم چېركاۋىدا سەھەرلىك مىسسانى تۈگەتكەن كىشىلەر چېركاۋىنىڭ ئالدى كارىدورىنىڭ سول تەرىپىدىكى سايىت كىرىستوپىننىڭ ھەيكىلى ئالدىدىكى ياغاچ كارىۋاتقا تاشلاپ قويۇلغان بىر بوۋاقنى كۆرۈپ قالدى. چەۋەنداز ئانتونى دېس ئېسار جانابلىرىنىڭ تاش ھەيكىلىمۇ 1413 - يىلىدىن باشلاپ تاكى ئادەملەر ئۇنى قىلچە ھېيىقمايلا چېقىۋەتكەنگە قەدەر ئاشۇ چوڭ ھەيكەلنىڭ ئالدىدا تىزلانغان پېتى تۇرىۋەرگەنىدى. شۇ چاغدىكى ئادەت بويىچە بۇ يەردىكى ياغاچ كارىۋاتقا تاشلاپ قويۇلغان بوۋاق رەھىمدىل جامائەتنىڭ ئۆزىنى بېقىۋېلىشىغا ئىنتىزار ئىدى. ياغاچ كارىۋاتنىڭ ئالدىدا ئادەملەر ئاتىغانلىرىنى سېلىپ قويسا بولىدىغان مىس جاۋۇر بار ئىدى.

مىلادىيە 1467 - يىلى پاسخا بايرىمىدىن كېيىنكى بىرىنچى يەكشەنبە كۈنى ئەتىگەندە، بۇ يەردىكى ياغاچ كارىۋاتقا تاشلاپ قويۇلغان ھېلىقى بوۋاق ئۆزىنى چۆرىدەپ تۇرغانلارنىڭ قىزىقىشىنى قوزغاپ قويغاندەك قىلاتتى. چۆرىدەپ تۇرغانلارنىڭ يېرىمىدىن كۆپرەكى ئاياللار ئىدى. بولۇپمۇ يېشى چوڭ ئاياللار كۆپ ئىدى.

ھەممىنىڭ ئالدىدا ياغاچ كارىۋاتقا يېقىنراق تۇرغان تۆت ئايال بوۋاقنىڭ ئۈستىگە بەكرەك ئېڭىشتى. بۇ ئاياللارنىڭ كۈل رەڭ

رومىلى ۋە قارا نىمچىسىدىن قارىغاندا ئۇلارنىڭ بىرەر خەير - ساخاۋەت كۈللۈك تىپىدىكى ئايال مۇدىرلاردىن ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولاتتى. لېكىن، ھۆرمەتكە سازاۋەر سىرلىق بۇ تۆت ئايالنىڭ نام - شەرىپى نېمىشقا بىزگىچە يېتىپ كېلەلمىگەنلىكى غەلىتە ئىش ئىدى. ئۇلار ئاگنېس لاھېرم، ژاننى دېلا تارمى، ھېنرىت لاگۋالتىر، گۋاشىر لاۋئۇلىت بولۇپ ھەممىسىلا تۇل ئاياللاردىن ئىدى. ئۇلار ئېتىن ھۇۋادىرى چېركاۋىدىن شۇ يەردىكى ئاقساقاللارنىڭ تەلىپى بويىچە پېررى داللىنىڭ ۋەز - نەسىھەتلىرىنى ئاڭلاشقا كەلگەن راھىبەلەر ئىدى.

لېكىن، بۇ تۆت راھىبەنىڭ ۋەز - نەسىھەت ئاڭلاشقا كېلىشى پېررى داللىنىڭ ئەھكاملىرىغا ئىتائەت قىلغانلىقتىن بولغان دېيىلسە، ئەمدىلىكتە ئۇلار قىن - قىنىغا پاتماي خۇشال بولۇپ مىچىل دېبىراك بىلەن پىسادىكى كاردىنالىنىڭ خالىغانچە گەپ قىلماسلىق توغرىسىدىكى بەلگىلىمىلىرىگە خىلاپلىق قىلماقتا ئىدى.

— ئاچا، نېمە بۇ؟ — ئاگنېس گۋاشىردىن سورىغاچ كارىۋاتتا تۈگۈلۈپ ياتقان كىچىك جانلىققا سەپسالدى. قارىماققا ئۇ جانلىق شۇنچىۋالا جىق ئادەمنىڭ ئۆزىگە قاراۋاتقانلىقىدىن قورقۇپ كەتكەندەك ئىدى.

— ناۋادا ئادەملەرنىڭ ھەممىسى مۇشۇنداق بالا تۇغسا، — دېدى ژاننى، — بۇ زامان نېمە بولۇپ كېتەر؟
— بالا تۇغۇشنىڭ قانداق ئىش ئىكەنلىكىنى بىلمەيمەن، — دېدى ئاگنېس، — لېكىن، مۇشۇنداق بىر بالغا تىكىلىپ قاراشنىڭ ئۆزىلا گۇناھ!

— ئۇنىڭ ھېچبىر ئادەم بالىسىغا ئوخشىمايدۇ، ئاگنېس.
— چالا تۇغۇلغان مايۇندەك قىلىدۇ، — دېدى گۋاشىر تازا ئوبدان بىر قارىۋېلىپ.

— غەلىتە ئىش قۇ بۇ! — دەپ قوشۇپ قويدى ھېنرىت

لاگۋالتىر.

— ئۇنداقتا، — دېدى ئاگنېس ئۇلارنىڭ سەمگە سېلىپ، —
لۇتېر يەكشەنبىسىدىن كېيىن ئۈچىنچى قېتىم يۈز بەرگەن
مۆجىزە دېيىش كېرەك. بىر ھەپتە ئىلگىرى ئاۋىر ۋىللېردا ئۆز
روھىنى نامايان قىلىپ، ئىخلاسمەن مۇخلىسلارنى مازاق
قىلغۇچىنى ئېغىر جازالىغان، بۇ يەنە مۇشۇ ھەپتىدىكى
ئىككىنچى مۆجىزە ئىدى!

— تاشلاندىق بۇ بالا بەتبەشەرە مەخلۇقنىڭ ئۆزىلىغۇ! —
دېدى ژاننى.

— ئۇنىڭ يىغىسىدىن بىلىيە ئوقۇيدىغانلارمۇ قورقۇپ
زۇۋانى تۇنۇلۇپ قالغۇدەك، — دېدى گۇاشىر ژاننىنىڭ گېپىگە
ئۇلاپلا، — ئۇنۇڭنى پەس قىل، شۇمتەك!
— ئاڭلىسام رېيىمىنىڭ ئېپىسكوپى بۇ مەخلۇقنى پارىژنىڭ
ئېپىسكوپىغا بەرگەنمىش! — دېدى لاگۋالتىر ئىككى
ئالىقنىنى جۈپلەپ تۇرۇپ.

— مېنىڭچە، — دېدى ئاگنېس لاھېرم، — ئۇ بىر ھايۋان،
ياۋايى ھايۋان، يەھۇدىيلاردىن ياكى مېكسىكىدىن تۇغۇلغان
نەرسە، ئەيتاۋۇر ئۇ غەيرىي دىنىدىكىلەرنىڭ پۇشتى،
كۆيدۈرۈۋېتىش ياكى سۇدا تۇنجۇقتۇرۇپ ئۆلتۈرۈۋېتىش كېرەك!
— بىرەررى بېقۇالمىسا ياخشى بولاتتى، — دېدى لاگۋالتىر.
— ئاھ، خۇدا! — تۈۋلاپ كەتتى ئاگنېس، — مۇبادا ئادەملەر
بۇ غەلىتە مەخلۇقنى ئېپىسكوپ جانابلىرىنىڭ ئۆيىنىڭ
يېنىدىكى دەريا بويىدا تۇرۇشلۇق يېتىملەر مەكتىپىگە باققىلى
بەرسە، ئۇ يەردىكى ئېمىكئانلارنى نەس باسىدۇ دېگەن گەپ. ماڭا
نۆۋەت كېلىپ قالغان بولسا، ئۇنى ئەمەس، يالماۋۇزنىلا ئېمىتكەن
بولاتتىم.

— ئاگنېس، — دېدى ژاننى، — تولىمۇ ساددا ئىكەنسەن! —
بۇ مەخلۇقنىڭ ھېچبولمىغاندا تۆت ياشلىق بالا ئىكەنلىكىگە
كۆرۈڭ يەتمىدىمۇ؟ ئۇ چوقۇم سۈت ئەمگەندىن گۆش يېگەننى

ياخشى كۆرىدۇ.

دەرۋەقە «بۇ كىچىك شۈمتەك» (بىزنىڭ ئۇنىڭغا باشقا ئات قويۇش ئىمكانىيىتىمىز يوق ئىدى) ئەمدىلەن تۇغۇلغان بوۋاق ئەمەس، بەلكى تاغار ئىچىدىكى تۆت ئەزايى تولۇق يېتىلىپ بولالمىغان ھەرىكەتچان گۆش ئىدى. تاغارنىڭ ئاغزىدىن ئۇنىڭ بېشىنىلا كۆرگىلى بولاتتى. تاغارنىڭ سىرتىغا شۇ چاغدىكى پارىژ ئېپىسكوپى گۇئىلللا ئۇم چارترنىڭ باش ھەرىپى يېزىپ قويۇلغانىدى. كۆرۈنۈپ تۇرغان ھېلىقى باش قانچىلىك سەت دېسە، شۇنچىلىك سەت ئىدىكى، ئۇنىڭدىن پەقەت بىر تۇتام قىزىل چاپنى، بىرلا كۆزنى، ئېچىلىپ تۇرغان ئاغزىنى ۋە ئۇنىڭدىكى بىرنەچچە تال چىشنى پەرق ئېتىش مۇمكىن ئىدى. ئۇنىڭ كۆزىدىن ياش ئاقاتتى، ئاغزىدىن يىغا ئاۋازى چىقاتتى، چىشلىرى بىرەرەرنى چىشلەيدىغاندەك ئەلپازدا ئىدى. ئۇنىڭ بەدىنى تاغارنىڭ ئىچىدە يۇلقۇناتتى. توۋا دەپ ياقىسىنى تۇتقان ئادەملەر بارغانسېرى كۆپەيدى، كېلىۋاتقانلارنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمەيتتى.

قول ئىلكىدە بار ئېسىلزا دە خېنىم ئالوئىس دې گوندىلاۋۇر شىلەپسىنىڭ جىپىكىدىن ئۇزۇن رومىلى ساڭگىلاپ تۇرغان ئالتە ياش چامىسىدىكى چىرايلىق بىر قىزنى يېتىلىگەن ھالدا كارىۋاتنىڭ ئالدىغا كېلىپ توختىدى. ئاندىن ھېلىقى شور پېشانە كىچىك مەخلۇققا سەپسالىدى. يىپەك ۋە مامۇق تىۋىت كىيىملەرگە پۈركەلگەن ئوماق قىز فلۇئىر دې لىس نازۇك بارماقلىرى بىلەن كارىۋاتقا يىل بويى ئېسىقلىق تۇرىدىغان تاختاينى كۆرسىتىپ، ئۇنىڭدىكى «تاشلاندىق بالىلارنى قويۇش ئورنى» دېگەن خەتلەرنى ئوقۇدى.

ھېلىقى خانىم كۆڭلى ئاينىغاندەك بولۇپ، چىرايىنى پۇرۇشتۇرگەن پېتى كەينىگە ئۆرۈلدى.

— قانداق گەپ بۇ! ئادەملەرنىڭ كىچىك بالىنى بۇ يەرگە قويۇپ قويغىنى نېمىسى!

ئۇ مىس جاۋۇرغا بىر تال كۈمۈش تەڭگىنى تاشلاپلا يولغا

راۋان بولدى. كۈمۈش تەڭگە بىرنەچچە مىس يارماقنىڭ ئارىسىدا باشقىچە كۆرۈنىدىمىكىن، ئېتىن ھۇۋادىرى چېركاۋىدىن كەلگەن تۆت نامرات راھىبەنىڭ كۆزلىرى چەكچىيىپ كەتتى.

ھايالسىزلا خان جەمەتىنىڭ سۈرلۈك، لېكىن كۆپ ئىشنى بىلىدىغان دىنىي ئىشلار كاتىپى روبېرت مىستىرىكول بىر قولىدا پومپىيىپ كەتكەن مىسسا كىتابىنى تۇتۇپ، بىر قولىدا ئايالى گونىللىمىت مايرېسنى يۆلەپ توپىنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ قالدى.

— تاشلىۋېتىلگەن بۇ بالا، — دېدى روبېرت بوۋاققا تازا بىر قارىۋېلىپ، — فىلېگتون دەرياسىنىڭ بويىدىن تېپىۋېلىنغاندەك قىلىدۇ!

— يەنە كېلىپ يەكچەشمە، — دېدى گونىللىمىت خانىم، — بىر كۆزىنىڭ ئورنىغا ئۆسمە ئۆسكەن!

— ئۇ ئۆسمە ئەمەس، — سۆزىنى داۋاملاشتۇردى روبېرت مىستىرىكول، — ئۇ دېگەن تۇخۇمدان. ئۇنىڭ ئىچىدە چوقۇم ئۇنىڭغا قۇيۇپ قويغاندەك ئوخشايدىغان بىرنەرسە بار. ئۇنىڭدىمۇ مۇشۇنداق بىر تۇخۇمدان بولىدۇ. ئۇنىڭ ئىچىدە ئوخشاشلا بىر سەت نەرسە بار بولىدۇ. ئۇ نەرسە يوغىناپ ...

— بۇنى نەدىن بىلىسىز؟ — گەپنىڭ بېلىگە تېپىۋەتتى گونىللىمىت مايرېس.

— مەن ئەلۋەتتە بىلىمەن، — دېدى دىنىي ئىشلار كاتىپى جاۋاب ئورنىدا.

— كاتىپ ئەپەندى، — دېدى گۇاشر — تاشلىۋېتىلگەن مۇنداق بوۋاق نېمىنىڭ بېشارىتى؟

— ئەڭ چوڭ بەختسىزلىكنىڭ بېشارىتى! — دېدى مىستىرىكول.

— خۇدا ئۆزۈڭ بار! — دەۋەتتى توپ ئىچىدىكى بىر موماي، — ئۆتكەن يىلقى پەۋقۇلئاددە چوڭ ۋابا كېسەللىكمۇ بىكارغا يۈز بەرمەپتىكەن — دە! مۇشۇ كۈندە ئادەملەر ئەنگىلىيە ئارمىيەسى پات ئارىدا ئالفېرى ئارقىلىق قۇرۇقلۇققا چىققۇدەك دېيىشىدۇغۇ!

— خانىش بولىدىغان قىزمۇ 9 — ئايدا پارىژغا كېلەلمەيدۇ،
دەڭلار! — دېدى يەنە بىرى.

— تىرىكچىلىك تەسكە توختايدىغان بولدى — دە،
— مېنىڭچە، — دېدى ژاننى دېلا تارمى، — پارىژ
پۇقرالىرىنى دېسە بۇ بالىنى ئوتقا تاشلاپ كۆيدۈرۈۋەتسە بولىدۇ،
بۇ ئۇنىڭ بۇ يەردە ياتقىنىدىن ياخشىراق!
— ئوتۇنى جىقراق قالاش كېرەك، — دەپ قوشۇپ قويدى
ھېلىقى موماي.

— بولىدىغان گەپ، — دېدى مىستىرىكول.
توپ ئىچىدىكى ياش بىر مىسسىيونېر راھىبەلەرنىڭ ۋە دىنىي
ئىشلار كاتىپىنىڭ سۆزلىرىنى بىرھازا غەپچە ئاڭلاپ تۇردى. ئۇ
چىرايى سۈرلۈك، پېشانىسى كەڭ، ئورا كۆزلىرى پارقىراپ
تۇرىدىغان ئادەم ئىدى. ئۇ گەپ قىلمايلا توپنى يېرىپ ئۆتۈپ،
ھېلىقى «كىچىك مەخلۇق» قا زەن سېلىپ قاراپ چىقتى،
ئارقىدىنلا قولىنى بالىنىڭ بېشىغا ئۇزارتتى. بۇ دەل ۋاقتىدا
بولۇۋاتقان ئىشتەك قىلاتتى. چۈنكى، ھېلىقى تەقۋادار راھىبەلەر
گۈرۈلدەپ كۆيۈۋاتقان ئوتنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ، ئاغزىنى
تەمشىگىلى تۇرۇشقانىدى.

— بۇ بالىنى مەن بېقىۋالمايمەن، — دېدى ھېلىقى پوپ.
ئۇ شۇ گەپنى دەپ بولۇپ، بالىنى تونىنىڭ ئىچىگە يۆگەپلا
توپتىن ئايرىلدى. چۆرىدەپ تۇرغانلار كۆزلىرىنى ئالاق — جالاق
قىلىپ ئۇنىڭ كەينىدىن قاراپ قالدى. پوپ ھايال ئۆتمەيلا قىزىل
قانائەتلىق دەرۋازىنىڭ يېنىدا كۆزدىن غايىب بولدى. ئۇ شۇ
چاغلاردا بۇۋى مەريەم چېركاۋىدىن موناستىرغا تۇتىشىدىغان
كارىدور ئىدى.

ژاننى دېلا تارمى ئېسىنى يىغىپ لاگۋالتىرنىڭ قۇلىقىغا
پىچىرلىدى:

— ئاچا، مەن سىزگە بۇ ياش مىسسىيونېر كلاۋدى فروللونى
پېرىخون دېگەندىم، ئېسىڭىزدە باردۇ؟

2. كلاۋدې فروللو

كلاۋدې فروللو ھەقىقەتەن ئادەتتىكى ئادەملەردىن ئەمەس ئىدى.

ئۇ ئوتتۇرا بۇرژۇازىيەگە تەئەللۇق، يېقىنقى زامان تىلى بويىچە ئالغاندا ئالىي دەرىجىلىك شەھەر پۇقراسى ياكى كىچىك ئاقسۆڭەكلەردىن ئىدى. بۇ ئائىلە موناخ پاكلىتىنىڭ قولىدىكى ئەسلىدە پارىژنىڭ كاردىنالىغا قارايدىغان تىرىكچىلىكى سۈيۈرغاللىق يەرگە ۋارىسلىق قىلغان بولۇپ، ئۇنىڭ ئىچىدىكى يىگىرمە بىر كورپۇس ئۆيىنىڭ جېدەل - ماجىراسى 13 - ئەسىردىن تارتىپ ئۈزۈلمەي كېلىۋاتقاندى. مۇشۇ سۈيۈرغاللىق يەرلەرنىڭ ئىگىسى كلاۋدې فروللو پارىژ ۋە ئۇنىڭ يېقىن ئەتراپىدىكى يەر - زېمىننىڭ ئىگىدارلىق ھوقۇقىنى تالىشىدىغان بىر يۈز قىرىق بىر نەپەر ئاقسۆڭەكنىڭ بىرى بولغاچقا، ئادەملەر ئۇنىڭ نام - شەرىپىنىڭ تانكارۋىل سارىيى (فرانىس لېزر جانابلىرىنىڭ تەئەللۇقاتى) بىلەن دوۋر ئىنستىتۇتى ئارىلىقىدىكى ساينت مارتىن چېركاۋىنىڭ ئارخىپىدا تىزىملاقلق ئىكەنلىكىنى بۇرۇنلا بىلگەن يەردە ئىدى.

كلاۋدې فروللونىڭ ئاتا - ئانىسى ئۇ تېخى كىچىك چېغىدىلا ئۇنى ئۆمۈرۋايەت دىنىي ۋەزىپە بىلەن شۇغۇللىنىدۇ، دەپ كېلىشتى. شۇنىڭ بىلەن، ئۇ لاتىن تىلىنى، بېشىنى توۋەن سېلىپ يول مېڭىشىنى، ئۇنىنى پەس قىلىپ سۆزلەشنى ئۆگەندى. ئاتا - ئانىسى ئۇنى بالدۇرلا ئىنستىتۇت رايونىدىكى تورچ ئىلاھىيەت ئاكادېمىيەسىگە ئوقۇشقا بەردى. شۇنداق قىلىپ ئۇ مىسسا دەستۇرى بىلەن لۇغەت دۆۋىسى ئارىسىدا چوڭ بولدى.

ئۇ غەمكىن، ئەستايىدىل، ھەرقانداق ئىشقا جىددىي مۇئامىلە قىلىدىغان بالا بولۇپ چىقتى. تىرىشىپ ئۆگەندى، ئۆگەنگەن

نەرسىلەرنى تېز ئۆزلەشتۈردى. دەرس ئارىلىقىدىكى تەنەپپۇستە ۋارقىراپ - جارقىرايدىغان ئىشلارنى قىلمىدى. فوۋارى كۈچىسىدىكى پىيەنچۈكلەر بىلەنمۇ ئاپاق - چاپاق بولمىدى. «باشقىلارنىڭ يۈزىگە كاپاتلاش ۋە بىر - بىرىنىڭ چېچىدىن تارتىش» دېگەننىڭ نېمىلىكىنىمۇ بىلمىدى. 1463 - يىلىدىكى تارىخچىلار تەرىپىدىن «ئۇنىۋېرسىتېت رايونىدىكى ئالتىنچى قېتىملىق غەلىيان» دەپ ئاتالغان توپىلاڭدىمۇ قارىسىنى كۆرسەتمىدى. مونتاگۇدىكى باشقىلار «كىچىك تېجىمەل» دەپ لەقەم قويغان نامرات ئوقۇغۇچىلارنى زاڭلىق ئېتىدىغان ئىشلارنى قىلمىدى. كۈل رەڭ، ھاۋا رەڭ، بېغىر رەڭ رەختلەردىن قۇراشتۇرۇپ تىكىلگەن فورمىلارنى كىيىپ ھۆكۈمەت راسخوتى بىلەن ئوقۇيدىغان ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئۈستىدىن كۈلۈپمۇ يۈرمىدى.

ئەكسىچە، ئۇ ساينت ژان دې بوۋايس كۈچىسىدىكى چوڭ - كىچىك مەكتەپلەرنىڭ ھەممىسىگە بېرىپ دەرس ئاڭلىدى. ئالدىنقى قاتاردا تۇرىدىغان ئالىم ساينت پېررى دې ۋال ھەر نۆۋەت دىنىي قائىدە - قانۇنلاردىن دەرس سۆزلەيدىغان چاغدا، كلاۋدې فروللو ئۇنىڭ كۆزىگە بىرىنچى بولۇپ چېلىقىدىغان ئوقۇغۇچىغا ئايلاندى. ئۇ ۋەز مۇنبەرگە ئالدىنى قىلىپ، تاش تۈۋرۈككە يۆلەنگەن ھالدا ئولتۇراتتى - دە، بىر قولىدا سىياداننى تۇتۇپ، قەلىمىنىڭ سېپىنى چىشلەپ، دەپتەرنى ئۇپراپ ھالى قالمىغان ئىشتاننىڭ تىزىغا قويۇپ خەت يازاتتى. قىش كۈنى مۇزلاپ قېتىپ كەتكەن قولىنى ھورداپ تىنمايتتى. ھەر دۈشەنبە ئەتىگەندە، كېڭى ساينت دېنىس مەكتىپىنىڭ دەرۋازىسى ئېچىلغاندا، تېئولوگىيە دوكتورى مىلېس دىلىسلىر كلاۋدې فروللونىڭ مەكتەپ دەرۋازىسىغا ھاسىراپ - ھۆمۈدەپ بىرىنچى بولۇپ يېتىپ كەلگەنلىكىنى كۆرەتتى. بۇ مىسسىيونېر ئۆزىنىڭ مۇشۇنداق تىرىشچانلىقىغا تايىنىپ ئون ئالتە يېشىدىلا تېئولوگىيە پەنلىرى بويىچە ھەرقانداق بىر چېركاۋدىكى پوپ

بىلەن تەڭ ئولتۇرۇپ، تەڭ قوپالايدىغان دەرىجىگە يەتتى. تېئولوگىيە جەھەتتە پارلامېنتتىكى پوپلار بىلەن مۇنازىرىلىشەلەيدىغان بولدى، پېداگوگىكا جەھەتتە سوربون ئىلاھىيەت ئاكادېمىيەسىدىكى ھەرقانداق دوكتور بىلەن يۇقىرى - تۆۋەنلىكنى تالشايدىغان دەرىجىدە بىلىم ئىگىلىدى.

ئۇ مۇشۇ دەرىسلەرنى ئۆگىنىپ بولغاندىن كېيىن قانۇن ئىلمى بىلەن ھەپىلىشىپ باقتى. «ھېكمەت دانىشمەنلىرى» بىلەن «چارلېماننىڭ قانۇنلىرى» غا قەدەر ئوقۇدى. بىلىم ئېلىش ئىستىكى كۈچىيىپ، ھېسپالدىكى ئېپىسكوپ تېئودۇرنىڭ دىنىي يارلىقلىرىنى، ۋورمىدىكى ئېپىسكوپ بۇكاردىنىڭ دىنىي يارلىقلىرىنى، كارتىردىكى ئېپىسكوپ يوئىسنىڭ دىنىي يارلىقلىرىنى پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن بېرىلىپ ئۆگەندى. پاپا گرىگورى II نىڭ تاللانغان ماقالىلىرىنى، ھونۇرى III نىڭ «تەپەككۈر يۈكسەكلىكى» نى ئوقۇپ چىقتى. 618 - يىلىدىكى ئېپىسكوپ تېئودۇردىن باشلاپ 1227 - يىلىدىكى پاپا گرىگورىغىچە بولغان ئارىلىقتا ھەركىم ھەرنېمە دەپ، بىر - بىرىگە يول قويماي قالايىمقانلىشىپ كەتكەن پۇقرالار قانۇنى بىلەن دىنىي قانۇنلارنى زىر - زەۋەرىگىچە ئىگىلەپ، ھەممىسىنى ئادەمنى قايىل قىلغۇدەك ئېنىق سۆزلىيەلەيدىغان بولدى.

قانۇن دەستۇرلىرىنى تاماملىغاندىن كېيىن، ئۇ نىشانىنى مېدىتسىنا بىلەن ئەرەب پەنلەرگە يۆتكىدى ①. ئۆسۈملۈك دورا ئىلمى، مەلھەم دورا ئىلمى، تەرلەش كېسەللىكى، يىقىلىپ زەخمىلىنىش، قان چىرىش كېسەللىكى قاتارلىقلارنى تەتقىق قىلدى. ياكوئىس دىسپار ئۇنى ئىچكى كېسەللىكلەر دوختۇرى دېسە، رىچارد ھىللاين تاشقى كېسەللىكلەر دوختۇرى دەپ ماختىدى. ئۇ مىسسىيونېرلىقتىن ئۆتۈپ ئوقۇتقۇچى، ئىلىم - پەن ساھىبى بولۇپ قالدى. ئۇ لاتىن تىلىنى، گىرىك تىلىنى ۋە

① ئەرەب پەنلەر ئوتتۇرا ئەسىردە گىرامماتىكا، لوگىكا، ئىستىلىستىكا، گېئو - مېتېرىيە، مۇزىكا، ئاسترونومىيە قاتارلىقلارنى ئۆز ئىچىگە ئالدى.

ئىبرانىي تىلىنى ئۆگەندى. بۇ شۇ چاغلاردا ناھايىتى ئاز ئادەملەرنىڭ قولىدىن كېلىدىغان ئىش ئىدى. ئۇ بىلىم ئىگىلەش ۋە ئۇنى جۇغلانما قىلىش جەھەتتە كەم - كوتىسىز سەۋدايى بولدى. ئون سەككىز يېشىدا تۆت يەن بويىچە كامالەتكە يەتتى. بۇ ياش يىگىتنىڭ تۇرمۇشىدا ئۆگىنىشتىن بۆلەك مەقسەت يوقتەك ئىدى.

ئالاھىزەل مۇشۇ ۋاقىتتا، يەنى 1466 - يىلىدىكى ھەددىدىن زىيادە پىزغىرىم ياز پەسلى بىر قېتىملىق ۋابا كېسەللىكىنىڭ كېلىپ چىقىشىغا سەۋەب بولدى. پارىژنىڭ ۋىكونتىغا تەۋە قىرىق مىڭدىن كۆپرەك ئادەم ھاياتىدىن ئايرىلدى. ژان دې تىرويسنىڭ خاتىرىلىگەنلىرى بويىچە «پادىشاھنىڭ ئارنول ئەپەندىدەك سەمىمىي، ئەقىللىك، خۇشخۇي ئادەم» مۇ بۇ بالا - قازادىن ئامان قالمدى. ئاڭلاشلارغا قارىغاندا، ئىنىستىتۇت رايونىدىكى ۋابا كېسەللىكى قاتتىق يامراپ كەتكەن جاي تىركىپ كۈچىسى بولۇپ، كلاۋدېننىڭ ئاتا - ئانىسى مۇشۇ كۈچىدىكى ئۆزلىرىگە تەئەللۇق سۇيۇرغاللىق يەردە ئىدى. ئەھۋالدىن خەۋەر تېپىپ چۆچۈپ كەتكەن بۇ ياش ئالىم شاپاشلىغان پېتى ئاتا - ئانىسى تۇرۇشلۇق ئۆيگە يېتىپ باردى. لېكىن، ئۇلار ئالدىنقى كۈنى كەچتىلا ئالەمدىن ئۆتكەنىدى. يۆگەكتىكى كىچىك ئىنىسىلا ھايات قالغان بولۇپ، ئۇنىڭ يۆگەكتە يېتىپ يىغلىغىنى يىغلىغانىدى. شۇنداق قىلىپ ئۇ كلاۋدېننىڭ بىردىنبىر قېرىندىشى بولۇپ قالدى. ياش يىگىت بوۋاقتى قۇچىقىغا ئېلىپ، ئېغىر غەم - قايغۇ ئىچىدە ئۆيىدىن چىقتى. بۇنىڭدىن ئىلگىرى ھاياتلىقنى بىلىم ئىگىلەش دەپلا بىلگەن بولسا، ئەمدىلىكتە تۇرمۇش بىلەن تونۇشۇشقا قەدەم قويماي بولمىدى.

بۇ قېتىمقى ئاپەت كلاۋدېننىڭ ھاياتىدىكى بۇرۇلۇش نۇقتىسى بولدى. دېمەك، ئۇ ئون توققۇز يېشىدا ھەم قارا يېتىم، ھەم ئىنىسىغا ئاكا بولۇپ، ئائىلە باشلىقلىق يۈكىنى زىممىسىگە ئالدى. ئۇ مەكتەپ قوينىدا كۆرۈۋاتقان چۈشىدىن بىراقلا

ئويغىنىپ، رېئال تۇرمۇشقا قايتتى. دىلى ئېزىلگەن بۇ يىگىتنىڭ قولىدىكى كىچىك بالىغا، يەنى ئىنىسىغا راۋرۇس ئاتىدارچىلىق قىلغۇسى كەلدى. ئۆزىنىڭ جىمىكى مۇھەببىتىنى مۇشۇ بالىنى بېقىپ چوڭ قىلىشقا سەرپ ئېتىشكە بەل باغلىدى. ئۇ بۇنىڭدىن بۇرۇن كىتابنىلا ياخشى كۆرەتتى. مۇشۇ ۋەقە يۈز بەرگەندىن باشلاپ، كىشىلىك ھاياتىنىڭ غەلىتىلىكىنى، ئۇنىڭ ئادەمگە ئاجايىپ تاتلىق تۇيغۇلارنى ئاتا قىلالايدىغانلىقىنى چوڭقۇر ھېس قىلدى.

بۇ ھېسسىيات بارا - بارا كۈچىيىپ ئاجايىپ بىر باسقۇچقا قەدەم قويدى، ھازىرغا قەدەر ھاياتلىقنىڭ تەمىنى تېتىپ باقمىغان كلاۋدىغا تۇنجى مۇھەببەتكىلا ئوخشاپ قالدى. دەرۋەقە، ئۇ ئېسىنى بىلگەندىن باشلاپلا ئاتا - ئانىسىدىن ئايرىلدى، موناخ بولدى، قىرائەتخانىغا بېكىنىۋېلىپ، ھەممە نەرسىنى بېرىلىپ تەتقىق قىلدى. ھازىرغىچە پەقەت پەن ئارقىلىقلا ئەقىل - پاراسەتنى ئاچقىلى بولىدۇ، ئەدەبىيات ئارقىلىقلا تەسەۋۋۇر كۈچىنى تەرەققىي قىلدۇرغىلى بولىدۇ، دەپ كەلگەن بىچارە ئىستۇدېنت ئۆز روھىنىڭ ئورنى زادى نەدە ئىكەنلىكىنى بىلىشكە چولىسى تەگمىدى. مانا ئەمدى گۆدەك ئىنىسى، يۈگەكتىكى ھېلىقى بوۋاق ئۇنىڭ قۇچىقىغا بەجايىكى ئەرشەلەدىن چۈشكەندەك توككىدە پەيدا بولۇپ، ئۇنى يېڭىچە ئادەم قىلىپ قويدى. ئۇنىڭغا بۇ ئالەمدە سوربون ئىلاھىيەت ئاكادېمىيەسىدىكى نەزەرىيە بىلەن گومېرنىڭ شېئىرلىرىدىن باشقىمۇ نەرسىلەرنىڭ بارلىقىنى، ھېسسىيات دېگەن نەرسىنىڭ ئادەمگە تولىمۇ زۆرۈر ئىكەنلىكىنى بىلدۈرۈپ قويدى. مېھرىبانلىق بىلەن مۇھەببەت بولمىغان ھاياتلىق خۇددى مايىسراپ كەتكەن ھارۋا چاقىدەك قالايىمقان غىچىرلىغاندىن باشقا سادا چىقىرالمىتتى. بۇ ئىشتا تېخى ئۇنى ئەيىبلەنگىلى بولمايتتى. چۈنكى، ئۇ بىر خىيال بىتچىت بولسا، يەنە بىر خىيال ئالدىنقى خىيالىنىڭ ئورنىنى ئالدىغان، خىيالىنىڭ

ئورنىنى يەنىلا خىيال ئىگىلەيدىغان ياشتا ئىدى. شۇڭا، ئۇ قېرىنداشلىقىنىڭ بولغىنىلا يېتەرلىك، پەقەت ئۆزىنىڭ بىر تۇغقان ئىنىسىنىلا ياخشى كۆرۈپ ياشىسا، بۇ ھاياتنىڭ ئاغرىغۇدەك يېرى قالمايدۇ، دېگەن يەرگە كەلدى.

شۇنداقلا كىلاۋدې ئۆزى مەجەزىدە ئەزەلدىنلا بار بولغان ئالاھىدىلىككە ئاساسەن، ئۆزىنىڭ بارلىق مۇھەببىتىنى كىچىك زانغا تەقدىم قىلدى. ئۇنى چىن قەلبىدىن شۇنچىكى ئىخلاسمەنلىك ۋە يەكدىللىك بىلەن ئاسرىدى. ئادەمنىڭ ئىچىنى ئاغرىتىدىغان، پۈۋلىسە ئۇچۇپ كەتكۈدەك ئاجىز، يۇمران ھاياتلىق، يېتىملىكتىن باشقا تايانچى يوق قارا يېتىم ئۇنىڭ قەلب چوڭقۇرلۇقىدا زىلزىلە پەيدا قىلدى. ئۇ يەتتە ئۆلچەپ بىر كېسىدىغان ئادەم بولغاچقا، كىچىك زاننىڭ كەلگۈسى ئۈچۈن چەكسىز سۆيۈنۈش ئىچىدە باش قاتۇردى. ئۇنىڭغا خۇددى ئىنتايىن نازۇك، ئىنتايىن قىممەتلىك بىرنەرسىگە كۆڭۈل بۆلۈۋاتقان دەك كۆڭۈل بۆلدى، غەمخورلۇق قىلدى. ئۆز ئىنىسىغا ئاكىلا ئەمەس، تېخىمۇ مۇھىمى مېھرىبان ئانا بولدى.

كىچىك زان ئانىسى تۈگەپ كەتكەندە تېخى ئەمچەكتىن ئايرىلمىغانلىقى ئۈچۈن، كىلاۋدې ئۇنى بىر ئېمىكئانغا تاپشۇردى. ئۇ تىركاپتىكى يەر - مۈلۈكتىن باشقا، گېنىتىلىدىكى تۈگمەنگىمۇ ۋارىسلىق قىلغانىدى. بۇ تۈگمەن ۋىنىكېستتىكى دۆڭدە ئىدى. تۈگمەننىڭ ئايال خوجايىنى مۇشۇ كۈنلەردە ئۆزىنىڭ كىچىك قىزىنى ئېمىتىۋاتقانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، بۇ يەر ئىنىستىتۇت رايونىدىن بەك يىراق ئەمەس ئىدى. مۇشۇ ئەھۋالدا، كىلاۋدې ئىنىسى زاننى ئايال خوجايىغا ئېمىتىشكە بەردى.

ئۇ شۇنىڭدىن ئېتىبارەن زىممىسىدىكى يۈكنىڭ ئېغىرلىقىنى ھېس قىلىپ، تۇرمۇشقا ناھايىتى جىددىي مۇئامىلە قىلىدىغان بولدى. ئىنىسىدىن خەۋەر ئېلىش ئۇنىڭ مەنۋىيىتىگە تەسەللى بولۇپلا قالماي، بەلكى ئىلىم تەتقىقاتى ئۈچۈنمۇ

ھەرىكەتلىەندۈرگۈچ كۈچ بولدى. ئۇ ئۆزىنىڭ بارلىقىنى ئىنسىننىڭ ياراملىق ئادەم بولۇشى ئۈچۈن بېغىشلاش نىيىتىگە كەلدى، توي قىلماسلىق، پەرزەنتلىك بولماسلىق، ئىنسىننىڭ بەختى ۋە بايلىقىنى ئۆزىنىڭ بەختى ۋە بايلىقى دەپ بىلىشكە قارار قىلدى. مۇشۇ تۈپەيلى ئۆزىنىڭ دىنىي ۋەزىپىسىنى بۇرۇنقىدىنمۇ بەك بەجەندىل ئىشلىدى. ئىقتىدارى، بىلىمى، ئۇنىڭ پارىژ ئېپىسكوپلىرى قاتارىدىكى ۋاسساللىق سالاھىيىتى ئۇنىڭ دىنىي جەمئىيەتتىكى يۇقىرىغا ئۆرلەيدىغان يولىنى راۋانلاشتۇردى. يىگىرمە ياشقا كىرگەندە، رىمدىكى ۋاتىكاننىڭ ئىجازىتى ئارقىلىق بۈۋى مەريەم چېركاۋىغا ئەڭ ياش پوپ بولۇپ تەيىنلەندى ھەمدە مىسسا مۇراسىمىنى كېچىكىپ باشلىغانلىقى سەۋەبلىك ئاتىلىپ قالغان «يالقاق قەسىدىخانا»غا ئىگىدارچىلىق قىلىش ھوقۇقىنى قولغا ئالدى.

ئۇ رىسالە - دەستۇرلارنىڭ ئىچىگە ئىلگىرىكىدىنمۇ بەك كىرىپ كەتتى. بىر سائەتتە شامال تۈگمىنىگە بېرىپ ئىنسىننى يوقلاپ كەلگەندىن باشقا چاغلىرىنىڭ ھەممىسىدە كىتابتىن بېشىنى كۆتۈرمىدى. مۇنداق ئىجتىھات بىلەن ئۆگىنىش بۇ ياشتىكى ئادەملەردە ئاز ئۇچرايدىغان ئەھۋال ئىدى. شۇڭا، ئۇ ناھايىتى تېزلا موناستىردىكى چوڭ - كىچىك ھەممەيلەننىڭ ھۆرمىتىگە ۋە ئىلتىپاتىغا سازاۋەر بولدى. ئۇنىڭ بىلىم جەھەتتىكى نام - ئاتىقى موناستىردىن جامائەت ئارىسىغا تارقالغۇچە سەل - پەل ئۆزگىرىش ياسىدى، خالاس! جامائەتنىڭ ئۇنى «پېرىخون» دەپ ئاتىغانلىقى ئۇ چاغلاردا ئەجەپلىنەرلىك گىش ئەمەس ئىدى.

پاسخا بايرىمىدىن كېيىنكى بىرىنچى يەكشەنبە كۈنى كلاۋدې «يالقاق قەسىدىخانا»دا مىسسا بىلەن بەند بولدى. قەسىدىخانا زالىنىڭ ئوڭ تەرىپىدىكى بۈۋى مەريەم ھەيكىلىگە يېقىنلا يەردە ئىدى. ئۇ ئەمدىلا ياتاي دەۋاتقاندا، تاشلىۋېتىلگەن بوۋاقنىڭ كارۋىتىنى چۆرىدەپ تۇرغان بىر موماينىڭ گېپى ئۇنىڭ

دېققىتىنى تارتتى.

ئۇ ھېلىقى بەتبەشەرە، شور پېشانە كىچىك جاننىڭ قېشىغا يېقىن باردى. بوۋاقتىڭ كۆرۈمىسىزلىكى، تاشلىۋېتىلگەندىن كېيىنكى ئېچىنىشلىق تەقدىرى ئىنىسىنى ئېسىگە سالدى. «ناۋادا مەنمۇ ئۆلگەن بولسام، سۆيۈملۈك كىچىك زانمۇ ئوخشاشلا مۇشۇنداق يامان كۈنگە قالغان، مۇشۇ كارىۋاتقا تاشلىۋېتىلگەن بولاتتى» دېگەن خىيال كاللىسىدىن غىل - پال ئۆتۈپ كەتكەندەك بولدى. بۇ خىيال قانداق تېز پەيدا بولغان بولسا، شۇنداق تېزلىك بىلەن يوقالدى. كلاۋدېنىڭ ئىچى سىيرىلدى. ئۇ تاشلىۋېتىلگەن بوۋاققا قول ئۇزارتتى.

ئۇ بوۋاقنى تاغاردىن ئېلىپ، ئۇنىڭ راستىنلا بەكلا كۆرۈمىسىز بالا ئىكەنلىكىنى كۆردى. بۇ بىچارە بايقۇش سول كۆزىگە ئۆسمە ئۆسكەن، بېشى ئىككى مۈرىسىنىڭ ئارىسىغا ئولتۇرۇشۇپ كەتكەن ھەم دۈمچەك، ھەم توخۇ تۇش، خامۇت پۇت بولغىنىغا قارىماي، جىسمىدىن قانداقتۇر بىر ھاياتىي كۈچ ئۇرغۇپ تۇرغاندەك ئىدى. گەرچە ئۇ بۇ بالىنىڭ نېمىدەپ ئىگراۋاتقانلىقىنى بىلمىگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ ئاۋازىدىن ساغلام بىر بەدەننى ۋە كۈچ - قۇدرەتنى سەزگەندەك بولدى.

بالىنىڭ سەتلىكى كلاۋدېنىڭ ھېسداشلىقىنى قوزغىدى. ئۇ «شۇ تۇرقىدا ئىنىمغا بولغان كۆيۈنۈش يۈزىسىدىن بۇ بالىنى چوقۇم قاتارغا قوشمەن، ناۋادا كىچىك زان بىلىپ - بىلمەي بىرەر سەۋەنلىك ئۆتكۈزۈپ قويسا، مۇشۇ ساخاۋىتىم بىلەن بولسىمۇ ئۇنىڭ گۇناھىنى يۈيمەن» دەپ قەسەم ئىچتى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئۇ بۇ خەير - ساخاۋەتنى ئىنىسىنى كۆزدە تۇتۇپ قىلدى، ئىنىسىنى دەپ بىر قېتىم ھەققانىيەت بايرىقىنى كۆتۈردى.

كلاۋدې ئۆزى ئاسرىۋالغان بۇ بالىنى چوقۇندۇرۇپ بولغاندىن كېيىن، ئۇنىڭغا كۋاسمىدو ① دەپ ئىسىم قويدى. ئۇ مۇشۇنداق

① كۋاسمىدونىڭ بۇ يەردىكى مەنىسى پاسخا بايرىمىدىن كېيىنكى بىرىنچى يەكشەنبىنى كۆرسىتىدۇ.

ئىسىم قويۇش ئارقىلىق ياكى ئۇنى بېقىۋالغان كۈنى خاتىرىلەشنى ۋە ياكى بۇ بىچارە جاننىڭ قانچىلىك دەرىجىدە ئەيىبناق ئىكەنلىكىنى تەكىتلەشنى ئويلىدى بولغا، بۇنى ھېچكىم بىلمىدى. دەرۋەقە، كۋاسمىدو يەكچەشمە، دۈمچەك، خامۇت پۇت ئىدى، ئۇنى زورغا بولسىمۇ ئادەم سىياقى بار دېيىشكە بولاتتى.

3. بۇۋى مەريەم چېركاۋىدىكى قوڭغۇراق چالغۇچى

1482 - يىلىغا كەلگەندە، كۋاسمىدو چوڭلا ئادەم بولدى. بېقىۋالغان دادىسى كلاۋدې فروللونىڭ تەۋسىيەسى بويىچە بۇۋى مەريەم چېركاۋىدا قوڭغۇراق چېلىۋاتقىنىغىمۇ خېلى يىللار بولدى. بۇ ئارىدا كلاۋدې ئۆزىنىڭ شەپقەتچىسى لۇئى بېئامۇننىڭ غەمخورلۇقى بىلەن ياردەمچى ئېپىسكوپلۇققا تەيىنلەندى. مۇنداق بولۇشىدا، گۇئىللاۋم كارتىر 1472 - يىلى ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن، بېئامون ئۆزىنىڭ ھامىيىسى، پادىشاھ لۇئى XI نىڭ ساتىراشى ئولنۇپر دائىمىنىڭ گېپى بىلەن پارىژنىڭ باش ئېپىسكوپلۇقىغا ئولتۇرغانىدى.

شۇنداق قىلىپ، كۋاسمىدو پارىژ بۇۋى مەريەم چېركاۋىدا قوڭغۇراق چالغۇچى بولدى.

ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشىگە ئەگىشىپ پەيدا بولغان مەلۇم يېقىنلىق مۇناسىۋىتى قوڭغۇراق چالدىغان بۇ ئادەم بىلەن چېركاۋنى بىر - بىرىدىن ئايرىلالمايدىغان ھالەتكە كەلتۈردى. ئائىلە نەسەبىنىڭ ئېنىق بولماسلىقى ۋە چېرايىنىڭ سەتلىكى سەۋەبلىك، بالا چېغىدىن تارتىپلا پانىي دۇنيادىن يىراقلاشقان، ئۆزىگە پاناھلىق بەرگەن دىنىي چەمبىرەكنىڭ سىرتىدىكى ئىشلاردىن بىخەۋەر ياشاشقا ئادەتلەنگەن بۇ ئادەمنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىش جەريانىدىكى ھەربىر باسقۇچتا، بۇ چېركاۋ ئۇنىڭغا شاكال بولدى ياكى كاتەك

بولدى، ئائىلە بولدى، ۋەتەن بولدى، شۇنداقلا پۈتۈن ئالەم بولدى. ئۇنىڭ بىلەن بۇ بىنا ئارىسىدا، چوقۇم بىر خىل سىرلىق ۋە بىنورمال ماسلىشىش مەۋجۇت دېيىشكە بولاتتى. ئۇ كىچىك چېغىدىن باشلاپلا ئەگمە چوققىلىق ئۆگزىلەر ئاستىدىكى خىلۋەت، قاراڭغۇ بۇرجەكلەردە بوينىنى سوزۇپ، مۈكچەيگەن يېتى دەلدۈگۈنۈپ مېڭىشنى ئۆگەندى. ئۇنىڭ يۈز - كۆزى، ھايۋانلارنىڭكىدەك پۇت - قولى، قاراڭغۇ ۋە زەي يەردە ئۆسۈپ يېتىلگەن بەئەينى ئۆمىلىگۈچىلەرگە ئوخشاپ قېلىۋاتقان سىياقى رومانىس ئۇسلۇبىدىكى تۈۋرۈكلەرنىڭ ئەتراپىغا ئاجايىپ - غارايىپ سايىلىرىنى قالدۇردى.

كېيىنچە، ئۇنىڭ تۇنجى قېتىم ئۆزىمۇ تۇيىمىغان ھالدا قوڭغۇراق مۇنارىدىكى ئارغامچىغا ئېسىلىپ تۇرۇپ قوڭغۇراق چالغان ھالىتى بېقىۋالغان دادىسى كۈلۈپ كىچىك بالىنىڭ تۇنجى مەرتىۋە ئاغزىنى ئېچىپ گەپ قىلىۋاتقىنىدەك بىلىندى.

كۋاسمىدۇ چېركاۋدا مۇشۇ تەرىقىدە كۈن ئۆتكۈزدى، ئۇخلىدى، چېركاۋغا بېقىنىپ ئاستا - ئاستا ئۆسۈپ چوڭ بولدى. تالا - تۈزگە چىقىپ قويۇمۇ دېمىدى. دائىم دېگۈدەك چېركاۋنىڭ سىرلىق تەسىرىدىن خالىي بولمىدى. ئۇ بەجايىكى ئۆزىنى چېركاۋغا شۇنداق ئاتىۋەتتىكى، بېرىپ - بېرىپ چېركاۋ بىلەن بىر تەن بولۇپ كەتتى. ھەتتا بىز ئۇنى ئۆزىنىڭ تومپىيىپ - بۆرتۈپ چىقىپ قالغان جايلىرىنى چېركاۋنىڭ ئويما يەرلىرىگە كىرگۈزۈۋەتتى دېسەكمۇ بولاتتى. ئۇ چېركاۋنىڭ پۇقراسىلا ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ ئايرىلماس تەركىبىي قىسمى بولۇپ قالدى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، قۇلۇلە يوغىناۋېرىپ ئۆزىنىڭ قېيىنى ھاسىل قىلغان بولسا، ئۇمۇ ئۆسۈۋېرىپ چېركاۋنىڭ شەكلىگە كىردى. چېركاۋ ئۇنىڭغا قونالغۇ، كاتەك، بەئەينى قاپ بولدى. ئۇنىڭ بىلەن بۇ قەدىمىي چېركاۋ ئارىسىدا ئىنتايىن چوڭقۇر تەبىئىي ھېسسىيات بارلىققا كەلدى. بىر - بىرىنى ماگنىتتەك تارتىپ بىر - بىرىدىن نېرى كېتەلمىدى. شۇنداق

دېيىشكە بولىدۇكى، ئۇ چېركاۋغا خۇددى تاشپاقا ئۆزىنىڭ قېپىغا تايانغاندەك تاياندى، ئويما - چوڭقۇر، ئېگىز - پەس چېركاۋ ئۇنىڭغا قاپنىڭ رولىنى ئوينىدى.

بىر ئادەم بىلەن بىر چېركاۋ ئارىسىدىكى پەۋقۇلئاددە، ئىرماش - چىرماش، خۇددى بىر گەۋدە بولۇپ كەتكەندەك ماسلىشىشنى ئىپادىلەش ئۈچۈن بەزى ئوخشىتىشنى قوللانساڭ ئوشۇقلۇق قىلمايدۇ. بۇ قونالغۇ كۋاسمىدوغا ئوبدانلا ياراشتى. ئۇ چېركاۋنىڭ ھېچ يېرىنى ئالا قويماي، بۇلۇڭ - پۇچقاقلرىغىچە ئارىلاپ چىقتى. ئەڭ ئېگىز يېرىغىچە يامشىپ باقتى. كىشىلەر ئۇنىڭ قوڭغۇرراق مۇنارىنىڭ سىرتقى تېمىدىكى تىك جايلاردا تامدا يۈرىدىغان پاتىمچۇقتەك چاپلىشىپ مېڭىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ تۇردى. بۇ بىر جۈپ قوڭغۇرراق مۇنارى شۇنچە ئېگىز، ئادەم ئەيمەنگۈدەك سۈرلۈك بولغىنىغا قارىماي، كۋاسمىدو ئۇنىڭ ئۈستىدە بېشى قايماي، قىلچە قورقماي تۇراتتى. بۇ ئىككى مۇنار ئۇنىڭ ئالدىقىدا شۇنچىكى مۇلايىم، ئوڭايلا ياماشقىلى بولىدىغان نەرسىگە ئايلاندى، ئادەملەر كۋاسمىدو ئۇلارنى ئۆزىگە بويسۇندۇرۇۋاپتۇ، دەپ قىلىشتى. تىنىمسىز سەكرەش، ئۆمىلەش، چېركاۋنىڭ ئىچكى جايلىرىغا ئىچكىرىلەپ كىرىش نەتىجىسىدە ئۇ مايىمۇندەك ياكى بۆكەندەك سەزگۈر بولۇپ قالدى ياكى خۇددى كالابرىيە ① دىكى تېخى ئايىغى چىقماي تۇرۇپلا سۇ ئۈزۈشنى بىلىدىغان بالىلاردەك، كىچىكىدىنلا دېڭىزدا ئويىناپ چوڭ بولغاندەك چاققان بولۇپ كەتتى.

ئۇنىڭ ئۈستىگە، يالغۇز ئۇنىڭ جىسمىلا ئەمەس، ھەتتا روھىمۇ چېركاۋنىڭ ئالاھىدىلىكىنى قوبۇل قىلغاندەك ئەھۋال كېلىپ چىقتى. ئۇنىڭدىكى روھنىڭ بۇ كۆرۈمىسىز قوپال بەدەندە قانداق ھالەتتە تۇرىدىغانلىقى، ئۆزىدە قانداق ئادەتلەرنى يېتىلدۈرگەنلىكى ھەققىدە بىرنەرسە دېگىلى بولمايتتى.

① كالابرىيە — ئىتالىيەنىڭ بىر رايونى، ئاپپىنىنېس يېرىم ئارىلىدا.

كۋاسمىدو يەكچەشمە، دۈمچەك، خامۇت پۇت بولۇپ تۇغۇلدى. كىلاۋدى بەك جىق كۈچ سەرپ قىلىپ، تولىمۇ سەۋر - تاقەت بىلەن ئۇنىڭغا سۆزلەشنى ئۆگەتتى. لېكىن، تەقدىر خۇددى بۇ يېتىم ئوغلاق بىلەن قەستەن قېرىشقانداك بىر ئىشنى قىلدى، يەنى ئۇ ئون تۆت يېشىدا بۈۋى مەريەم چېركاۋىدا قوغغۇراق چالغۇچى بولدى، ئۇزاق ئۆتمەيلا ئۇنىڭغا يەنە بىر مېيىپلىك قوشۇلدى. قوغغۇراق ئاۋازى ئۇنىڭ قۇلاق پەردىسىنى يىرتىۋەتتى، ئاخىر ئۇ پاك بولۇپ قالدى. تەبئەت ئۇنىڭ پانىي دۇنيانى قانغۇدەك بىلىۋېلىشى ئۈچۈن ئۇلۇغ ئېچىپ بەرگەن بىردىنبىر دەرۋازا مەڭگۈلۈك تاقالدى.

دەرۋازىنىڭ تاقىلىشى بىلەن تەڭ، كۋاسمىدونىڭ مەنئۇيىتىگە ئىچكىرىلەپ كىرەلەيدىغان خۇشاللىق بىلەن يورۇقلۇقنىڭ نۇرىمۇ ئۆزۈلدى. ئۇنىڭ مەنئۇيىتى زۇلمەت ئىچىگە شۇڭغۇدى. بۇ شور پېشانىنىڭ ھەسرەتى ئۇنىڭ مېيىپلىكى بىلەن قوشۇلۇپ تېخىمۇ تولۇقلاندى، داۋالاش مۇمكىن بولمايدىغان دەرىجىگە يەتتى. بۇ گاسلىق ئۇنى خۇددى ئۆلمەكنىڭ ئۈستىگە تەپمەك دېگەندەك گاچا قىلىپ قويدى. ئۇ ئۆزىنىڭ پاك بولۇپ قالغانلىقىنى بىلگەندىن كېيىن، باشقىلارنىڭ كۈلكىسىگە قالماسلىق ئۈچۈن ئاغزىنى چىڭ يۇمۇپ، تەنھا قالغاندىن باشقا چاغلاردا گەپ قىلمايدىغان بولۇۋالدى. كىلاۋدى قاتتىق باش قاتۇرۇپ ئازادلىققا چىقارغان ئۇنىڭ تىلى جاھىللىق بىلەن ئۆزىنى پىنھانغا ئالدى. شۇڭا، ئۇ ئىلاجىنىڭ يوقىدىن گەپ قىلىشقا توغرا كېلىپ قالغان چاغلاردا، تىلى ئېغىرلىشىپ، كالىۋالىشىپ كېتەتتى، بۇ تىل بەئەينى داتلىشىپ قالغان گىرەچىدەك قېتىۋالاتتى.

ئەمدى، ئەگەر كىمىدىكىم كۋاسمىدونىڭ كۈپتەك قاۋۇل تاشقى قىياپىتىدىن چوڭقۇرلاپ، ئۇنىڭ مەنئۇيىتى ئۈستىدە ئىزدەنسە، ئەگەر كىمىدىكىم بۇ كالانىپاي گەۋدىنىڭ پىنھان جايلىرىنى قىدىرىپ تەكشۈرسە، ئەگەر كىمىدىكىم بۇ نۇرسىز بەدەننى

يورۇتۇپ بېقىشقا بەل باغلىسا، بۇ قاشاڭ جانلىقىنىڭ گۈگۈم قوينىغا چۆككەن ئىچكى دۇنياسىنى ئاڭتۇرۇپ باقماقچى بولسا، قاراڭغۇ بۇرجەكلىرىنى بىلىپ باقماقچى بولسا، ئىچىگە بەند قىلىنغان روھىغا يورۇقلۇق ئاتا قىلماقچى بولسا، ئۇنداقتا ئۇ راخت كېسەللىكى تۈپەيلى نورمالسىز چوڭ بولغان بۇ بەختسىزنىڭ نەقەدەر ئاجىز ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ ۋېنتىسىيەدىكى ھەددىدىن زىيادە پاكار، قۇتدەك كىچىك قاڭالتىر ئۆيدە تۈگۈلۈپ ياتقان مەھبۇس ئىكەنلىكىنى بىلگەن بولاتتى.

ئادەمنىڭ پېشانىسىغا نەسلىكىنىڭ تامغىسىنى باسىدىغان مۇنداق فىزىيولوگىيەلىك قۇرۇلما تۇنجى بولۇپ ئۇنىڭ نەرسىلەرگە تۇتىدىغان مۇئامىلىسىنى قالايمىقان قىلىۋەتتى. ئۇ ھەتتا بىۋاسىتە ئىنكاس قايتۇرالمىدىغان دەرىجىگە يەتتى. ئۇنىڭ تاشقى ئالەم بىلەن بولغان ئارىلىقى بىزدىنمۇ بەكرەك يىراقلاپ كەتتى.

ئۇنى بەختسىز قىلىپ قويغان ئىككىنچى ئاقىۋەت ئۇنىڭدىكى ۋەھشىيلىك بولدى.

ئۇ ھەقىقەتەن ۋەھشىي ئادەم ئىدى، چۈنكى ئۇ ئەسلىدىلا قىلىقسىز ئىدى. ھالبۇكى ئۇنىڭ قىلىقسىزلىقى ئۇنىڭ سەتلىكىدىن ئىدى. خۇددى بىزنىڭ مېجەزىمىز ئۆزىمىزگە تۇشلۇق مەنتىق ياراتقانداك، ئۇنىڭ خۇي - پەيلىمۇ ئۇنىڭغا شۇنداق مەنتىق ئاتا قىلدى.

ئۇنىڭ ۋەھشىيلىكىدىكى يەنە بىر سەۋەب، ئۇ كۈچتۈڭگۈر ئادەم ئىدى. خۇددى ھوببېس^① ئېيتقانداك: «شجائىتى ئۇرغۇپ تۇرىدىغان بالىلار ۋەھشىي كېلەتتى.»

شۇنداقتىمۇ، ئۇنىڭ ھەققىدە ئادىل گەپ قىلماي بولمايتتى: ئۇنىڭ تۇغما خاراكتېرىنى ۋەھشىي ئەمەس دېيىشكىمۇ بولاتتى.

① ھوببېس (1588 — 1679) — ئەنگلىيەلىك پەيلاسوپ.

ئۇ ھاياتلىقىنىڭ تۇنجى قەدىمىنى باسار - باسمايلا ئۆزىنىڭ باشقىلار تەرىپىدىن تاشلىۋېتىلگەنلىكىنى، باشقىلارنىڭ ئۆزىدىن يىرگىنىدىغانلىقىنى، ئۆزىنى ئارىغا ئالمايدىغانلىقىنى ھېس قىلدى. بارا - بارا بۇنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈشكۈمۇ ئۆلگۈردى. ئۇ باشقىلارنىڭ ئاغزىدىن چىقىۋاتقان گەپ - سۆزلەرنىڭ ئەبەدىلەپ ئۆزىنى مازاق قىلىش ۋە قارغىشتىن باشقا نەرسە ئەمەسلىكىنى بىلدى. كۋاسمىدۇ ئۆسۈپ يېتىلىش جەريانىدا ئۆزىگە نىسبەتەن نەپرەتلىنىشتىن باشقا ئىشنى يولۇقۇرمىدى. مۇشۇ تۈپەيلى ئۇمۇ نەپرەتلىنىشنى ئۆگەندى. ئادەملەرنىڭ ھەممىسىدە بولىدىغان ۋەھشىيلىك ئۇنىڭدىمۇ بولدى. ئادەملەر ئۇنى زەخمىلەندۈرۈشتە ئىشلىتىدىغان قورالنى ئۇمۇ قولغا ئالدى.

قىسقىسى، ئۇ باشقىلار بىلەن روپىرو بولمىسا بولمايدىغان چاغدىلا باشقىلارغا ئۆرۈلۈپ قارايتتى. چۈنكى، بۇنىڭسىزمۇ چېركاۋنىڭ ھەمراھلىقى ئۇنىڭغا يېتىپ ئاشاتتى. چېركاۋنىڭ ھەممىلا يېرىدە مەرمەر تاشلىق ھەيكەللەرنى كۆرگىلى بولاتتى. پادىشاھ - خان، مۇرىت - مۇخلىس، ئېپىسكوپ دېگەنلەر تولا گەپ ئىدى. ھېچبولمىغاندا ئۇلار ئۇنى يۈزىدىن - يۈزىگە مازاق قىلمايتتى، ئەكسىچە ئۇنىڭغا مېھرىبانلىق، ئاق كۆڭۈللۈك بىلەن نەزەر سالاتتى. باشقا جىن - ئالۋاستىلارنىڭ ھەيكەللىرىمۇ كۋاسمىدوغا ئۆچ ئەمەس ئىدى. چۈنكى، ئۇلارمۇ كۋاسمىدوغا ئوخشاش بەتبەشىرە - دە، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلار باشقىلارنى مازاق قىلسا قىلاتتىكى، ئۇنى مازاق قىلمايتتى. مۇرىت - مۇخلىسلار ئۇنىڭ بىلەن دوست ئىدى، ئۇنىڭغا بەخت تىلەيتتى. جىن - ئالۋاستىلارمۇ ئۇنىڭ بىلەن دوست ئىدى، ئۇنى باشقىلارنىڭ بوزەك ئېتىشىدىن قوغدايتتى. شۇ ۋەجىدىن ئۇلار بىلەن ئۇزاقتىن - ئۇزاق مۇڭدشاتتى. بەزىدە بىرەر ھەيكەلنىڭ ئالدىدا نەچچە سائەتلەپ ئولتۇراتتى، ئۆزى يالغۇز ئۇنىڭ بىلەن پاراڭلىشاتتى. ناۋادا توساتتىن بىرەرى كېلىپ قالسا، مەشۇققىغا

ناخشا ئېيتىپ بېرىمەن دەپ خۇدىنى يوقىتىپ قويۇپ،
باشقىلارنىڭ كۆزىگە چېلىقىپ قالغان يىگىتلەردەك دەس
ئورنىدىن تۇرۇپ بەدەر تىكىۋېتەتتى.

چېركاۋ ئۇنىڭغا يالغۇز جەمئىيەتلا ئەمەس، ئۆز نۆۋىتىدە يەنە
تەبىئەت دۇنياسى ئىدى. ئۇ گۈل - گىياھلارنىڭ رەسمى
سىزىلغان رەڭدار ئەينەكلىك دېرىزىلەر ئالدىدا، باشقا ئوت -
چۆپلەر خىيالىغىمۇ كىرمەيتتى؛ ساكسون ئۇسلۇبىدىكى
تۈۋرۈكلەرنىڭ چوققىسىغا تاشتىن ئويۇپ چىقىرىلغان ياپراقلار
بىلەن ئۇچار قۇشلار ئالدىدا، باشقا گۈل - چىمەنزارلارنى
ئويلاپمۇ قويمايتتى؛ چېركاۋدىكى بىر جۈپ قوڭغۇراق مۇنارى
ئالدىدا، باشقا تاغلارنى خىيالىغىمۇ كەلتۈرمەيتتى؛ پەستىكى
قىيىقاس - سۈرەنلىك پارىژ ئالدىدا، ھەرقانداق پايانى يوق دېڭىز -
ئوكياننىمۇ خىيالغا كەلتۈرمەيتتى.

مېھرىبان ئانىغا ئوخشايدىغان بۇ بىنادا كۋاسمىدو ئەڭ ياخشى
كۆرىدىغان، ئۇنىڭ روھىنى غەپلەت ئۇيقۇسىدىن ھۆرلۈككە
چاقىرىدىغان، قايغۇ - ئەلەم تۈپەيلى پۇرلىشىپ قالغان مەنىۋى
قاناتلىرىغا جان كىرگۈزىدىغان، ئۇنى بەختلىك قىلالايدىغان
نەرسە ئاشۇ قوڭغۇراق ئىدى. كۋاسمىدو بۇ قوڭغۇراقنى
سۆيەتتى، ئاسرايتتى، ئۇنىڭ بىلەن سۆزلىشەتتى، ئۇنىڭ ھالىغا
يېتەتتى. ئاسمانغا بىگىزدەك قادىلىپ تۇرغان قوڭغۇراق
بىناسىدىكى قوڭغۇراق بىلەن ئەگمە دەرۋازىنىڭ تۆپىسىدىكى
چوڭ قوڭغۇراققا ئۇنىڭدا ئۆزگىچە مۇھەببەت بار ئىدى. كىرىپت
شەكىللىك دېرىزىنىڭ ئۈستىدىكى قوڭغۇراق بىناسى بىلەن
ھېلىقى بىر جۈپ قوڭغۇراق مۇنارى قوشۇلۇپ، ئۇنىڭغا ئۇچار
قۇشلارنى باقىدىغان ئۈچ يوغان قەپەستەك بىلىنەتتى. قەپەستىكى
قۇشلار ئۇنى تۇتالايتتى، ئۇنىڭغا ناخشا ئېيتىپ بېرەتتى. گەرچە
مۇشۇ قوڭغۇراقلارنىڭ ساداسى ئۇنىڭ قۇلىقىنى پاك قىلىپ
قويغان بولسىمۇ، ئۇ بۇ قوڭغۇراقلارنى يەنىلا ياخشى كۆرەتتى.
ئانىلارمۇ ئۆزىگە ئەڭ جىق جاپا سالدىغان بالىسىغا بەكرەك

ئامراق كېلىدۇ - دە.

دەرۋەقە، قوڭغۇراقنىن جاراڭلاپ چىقىدىغان ئاۋاز كۋاسمىدو بىردىنبىر ئاڭغىيالايدىغان ئاۋاز ئىدى. بۇ قوڭغۇراقلار بايرام كۈنلىرى خۇددى پىخىلداپ كۈلۈۋاتقان بىر توپ قىزلاردەك ئۇنىڭ ئەتراپىدا ئىرغاڭلايتتى. ئۇنىڭ ئىچ - ئىچىدىن كۆيىدىغىنى ماريې ئىسىملىك چوڭ قوڭغۇراق بولۇپ، ئۇ يېنىدىكى كىچىكرەك قەپەسكە سېلىنغان سىڭلىسى جاكۋىلىن بىلەن بىللە جەنۇب ياقىتىكى قوڭغۇراق مۇنارىغا ئېسىلغانىدى. جاكۋىلىن ئۇنى چېركاۋغا تەقدىم قىلغان ژان مونتاگونىڭ ئايالىنىڭ ئىسمى بولسىمۇ، لېكىن ئۇمۇ شۇنچىۋالا چوڭ سوۋغىنى تەقدىم قىلغىنىغا قارىماي، يەنىلا دارغا ئېسىلىش تەقدىرىدىن قېچىپ قۇتۇلالمىغانىدى. يەنە بىر قوڭغۇراق مۇنارىدا ئالتە قوڭغۇراق، ئاخىرقى قوڭغۇراق بىناسىدا كىچىك ئالتە قوڭغۇراق بار ئىدى. بۇنىڭدىن باشقا بىر قوڭغۇراق ئەرەشكە چىقىش بايرىمى كۈنى چۈشتىن كېيىنكى ۋاقىت بىلەن پاسخا بايرىمىنىڭ ھارپا كۈنى گەتىگەنگىچە بولغان ئارىلىقتا بىر قېتىم چېلىناتتى. دېمەك، كۋاسمىدو تۇرىدىغان بۇۋى مەريەم چېركاۋىدا ھەممىسى بولۇپ ئون بەش قوڭغۇراق بار ئىدى. ھالبۇكى، ئۇنىڭ ئەڭ ئىچى كۆيىدىغىنى ماريې ئىسىملىك ھېلىقى چوڭ قوڭغۇراق ئىدى.

قوڭغۇراق بىرلا ۋاقىتتا چېلىنغان كۈنلەردە، كۋاسمىدونىڭ قانچىلىك خۇش بولۇپ كېتىدىغانلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلىش تەس ئىدى. ھەر قېتىم قوڭغۇراق چالىدىغان چاغدا، ياردەمچى ئېپىسكوپ ئۇنىڭغا «قېنى، ئەمەس!» دەپ قويسلا ئىش پۈتەتتى. ئۇ قوڭغۇراق بىناسىنىڭ بۇرمىسىمان پەلەمپىيىدىن قۇيۇندەك چىقىپ كېتەتتى، ئۇنىڭ سۈرئىتى ھەتتا تۆۋەنگە چۈشكەندىنمۇ تېز بولاتتى. ئۇ ئۆپكىسى ئاغزىغا قاپلاشقۇدەك بولۇپ، ھېلىقى چوڭ قوڭغۇراق قويۇلغان ئۆيگە كىرەتتى - دە، خۇددى مەجنۇن سۈپەت ئادەملەردەك، قوڭغۇراققا لام - جىم دېمەستىن بىرھازا قاراپ تۇراتتى. ئاندىن قوڭغۇراقنى ئالدىنقى

بىلەن ئۇرۇپ قويۇپ، ئۇنىڭ بىلەن يۇمشاق - سىپايە سۆزلىشىپ كېتەتتى. ئۇ خۇددى ئىككىنچى قېتىم ئۇزۇن سەپەرگە ئاتلىنىش ئالدىدىكى ئاتنى كۆرۈۋاتقاندەك، ئۇنىڭ بېشىغا چۈشىدىغان جاپا - مۇشەققەتلەرنى ئويلاپ ئىچ ئاغرىتقاندەك بولاتتى. ئۇمۇ شۇنداق بىردەملىك تەسەللىدىن كېيىن قاتتىق بىرنى ھۆركىرەپ، تۆۋەن قەۋەتتىكى توم ئارغامچىغا ئېسىقلىق قوڭغۇراققا بۇيرۇق چۈشۈرەتتى. چىغرىق غىچىرلايتتى، ھېلىقى يوغان قوڭغۇراق ئاستا - ئاستا تەۋرىنىشكە باشلايتتى. كۋاسمىدو تۇيۇقسىزلا قاتتىق بىر ۋارقىرىۋېتەتتى - دە، ئارقىدىنلا ساراڭ بولۇپ قالغاندەك قاقاقلاپ كۈلەتتى، ئۆزىچە بىرنېمىلەرنى دەپ تۈۋلايتتى، قوڭغۇراق تېخىمۇ تېز تەۋرىنىپ ھەددىدىن زىيادە يوغان دائىرە ھاسىل قىلغاندا، كۋاسمىدونىڭ كۆزلىرى پىيالىدەك بولۇپ، پاللىدە يورۇپ كېتەتتى. ئەڭ ئاخىرقى خور باشلىناتتى. پۈتكۈل قوڭغۇراق مۇنارى مىدىرلاۋاتقاندەك بولاتتى، ياغاچ كۆتۈرمە، قوغۇشۇن تاختاي، تاش پارچىلىرى گۈرۈلدەپ سادا چىقىراتتى. بۇ ئاۋازلار پەستىكى قەۋەتنىڭ ياغاچ قوزۇقلىرى ئارقىلىق مۇنارنىڭ ئۆگزىسىدىكى رېشاتكىغا قەدەر ئۆرلەيتتى. خۇشاللىقىدىن قىن - قىنىغا پاتماي كەتكەن كۋاسمىدونىڭ ئاغزىدىن ئاپپاق كۆپۈكلەر بۇزۇلدايتتى. ئۇ ئۇياقتىن - بۇياققا ماڭاتتى، پۈتكۈل بەدىنى قوڭغۇراق بىناسى بىلەن تەڭ ئىرغاڭلايتتى. ئەسەبىيلەشكەن بۇ چوڭ قوڭغۇراقنىڭ ھاڭدەك ئېچىلىپ تۇرغان بىرونزا كانىيى قوڭغۇراق مۇنارنىڭ ئوڭ - سولدىكى كارىدورغا قاراپ يۇلقۇناتتى، گۈلدۈرمامىلىق يامغۇردەك گۈرۈلدەيتتى، بۇ ئاۋازنى ئۈچ - تۆت چاقىرىم نېرىدىنمۇ ئاڭلىغىلى بولاتتى. كۋاسمىدو ھاڭدەك ئېچىلغان ھېلىقى كانايىنىڭ ئالدىغا كېلىپ، قوڭغۇراقنىڭ تەۋرىنىشىگە ماس ھالدا گاھ زوڭزىيىپ ئولتۇراتتى، گاھ ئورنىدىن تۇرۇپ كېتەتتى، قوڭغۇراقنىڭ ئالەمنى مالەم قىلىدىغان تىنىقلىرىنى ئىچىگە دەم

تارتىپ، گاه ئىككى يۈز نەچچە فىرانسۇز چىسى كېلىدىغان چوڭقۇرلۇققا قارايتتى، گاه قۇلاق تۈۋىدە تىنىمىسىز جاراڭلاۋاتقان قوڭغۇراقنىڭ بىرونزا تىلىغا تىكىلەتتى. بۇ كۋاسمىدو بىردىنبىر ئاڭلىيالايدىغان، ئۇنىڭ مۇتلەق تىمىتاس ھالەتتىكى روھىنى ئوڭتەي - توڭتەي قىلىۋېتەلەيدىغان ئاۋاز ئىدى. ئۇ پەقەت مۇشۇ ئاۋاز ئىچىدىلا چاراقلاپ يانغان قۇياش نۇرىدا قانىتىنى كەرگەن قۇشتەك سوزۇلۇپ ئارام ئالالايتتى. قوڭغۇراق ئىككى تەرەپكە پۇلاڭلاپ ئۆزىگە يېقىنلاشقاندا خۇددى چىۋىنى كۆرگەن ئۆمۈچۈكتەك ئېتىلىپ بېرىپ، قوڭغۇراق ئارغامچىسىغا ئېسىلاتتى. بوشلۇقتا ساڭگىلاپ تۇرۇپ، قوڭغۇراق بىلەن بىرلىكتە ئۇياقتىن - بۇياققا ئۇچاتتى. مۇئەللەقتە تۇرغان بۇ غەلىتە مەخلۇقنىڭ ئىككى قۇلقىنى چىڭ تۇتۇپ، ئىككى تىزىنى ئۇنىڭغا مەھكەم چاپلايتتى، پۇتى بىلەن دەسسەپ تۇرۇپ، بەدىنىنىڭ ئېغىرلىقىغا تايانغان ھالدا قوڭغۇراقنىڭ تەۋرىنىشىنى تېخىمۇ كۈچەيتەتتى. مۇنداق چاغدا قوڭغۇراق مۇنارىمۇ قوشۇلۇپ تەۋرەيتتى. كۋاسمىدو ھۆركىرەيتتى، چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىپ، قاراسلىغان ئاۋازلارنى چىقىراتتى. كۆزلىرىدىن نۇر چاقىنايتتى. قۇيىقا چاچلىرى ئۆرە بولاتتى. مەيدىسى تۆمۈرچىنىڭ كۈرىكىدەك ئاۋاز چىقىراتتى. سۈرلۈك تۈس ئالغان قوڭغۇراقمۇ ئۇنىڭ بەدىنى ئاستىدا ھاسىراتىتى، چىرقىراپ كېتەتتى. بۇ ھالدا، بۇۋى مەريەم چېركاۋى ئۆزىنىڭ مەۋجۇتلۇقىدىن قالاتتى، كۋاسمىدومۇ نەلەرگىدۇر غايىب بولاتتى. بۇ يەردە پەقەت چۈشكە ئوخشاش خىيالىي مەنزىرە، تۇتۇق بەرمەيدىغان قۇيۇن، شارىلداپ يېغىۋاتقان يامغۇردىن باشقا نەرسە بولمايتتى. بۇلارنىڭ ھەممىسى شاۋقۇن - سۈرەن قوينىدىكى بېھوشلۇق، دۇلدۇلغا مەھكەم ئېسىلغان ئەرۋاھ، يېرىمى ئادەم، يېرىمى قوڭغۇراق سىياقىدىكى مەخلۇق، بىرونزا

ئالۋاستىغا چاپلىشىۋالغان ئاستولىپوس ① ئىدى، خالاس !
 بۇ غەلىتە ئادەمنىڭ مەۋجۇتلۇقى پۈتكۈل چېركاۋنى
 قانداقتۇر بىر خىل ھاياتىي كۈچ بىلەن تويۇندۇرغاندەك ئىدى.
 كىشىلەرنىڭ سۆزى بويىچە ئالغاندا، بۇ ئادەمنىڭ بەدىنىدىن
 قانداقتۇر بىر خىل سىرلىق نەپەس گۈپۈلدەيتتى. بۇ نەپەس بۇ
 قەدىمىي چېركاۋنىڭ جىسمىدا تىنىمىسىز مېدىرلايتتى، بۇۋى
 مەريەم چېركاۋىدىكى ھەربىر پارچە تاشنى دېگۈدەك ھەرىكەتكە
 كەلتۈرەتتى. چېركاۋدا ئۇ بولسىلا، ئادەملەرگە دەرۋازا ئايلانمىسى
 ۋە كارىدوردىكى ھەيكەللەرنىڭ ھەممىسى تىرىلگەندەك، جىم
 تۇرمايۋاتقاندەك تۇيۇلاتتى. دېمىسىمۇ، بۇ چېركاۋ ئۇنىڭ قولىدا
 كۆندۈرۈلگەن ياۋاش جانلىقنىڭ ئۆزىلا ئىدى. ئۇ ھەقىقەتەنمۇ
 كۋاسمىدونىڭ ئىلكىگە ئۆتكەن، كۋاسمىدو ئارقىلىق بېجىرىم
 ھالەتكە كەلگەن، كۋاسمىدونى مۇرىسىگە قونۇپ ئولتۇرغان
 پەرىشتە دەپ بىلگەن يەردە ئىدى، ئۇنىڭغا كۋاسمىدو بولغىنى
 ئۈچۈنلا تىنىق كىرگەن دېيىشكە بولاتتى. كۋاسمىدونىڭ چېركاۋ
 ئىچىدە بارمايدىغان يېرى يوق ئىدى، ئۇنى چېركاۋنىڭ ھەرقانداق
 يېرىدە ئۇچراتقىلى بولاتتى. كىشىلەر دەككە - دۈككە ئىچىدە بۇ
 كۆرۈمىسىز پاكىنەكنىڭ بەزىدە قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ ئۇچىغا
 يامىشىپ مۇئەللەقتە ئېسىلىپ تۇرغانلىقىنى، ئۆمىلەۋاتقانلىق-
 قىنى، ئېڭىشكەن پېتى تۆۋەنگە سىيرىلىۋاتقانلىقىنى، بىر
 لەمپىدىن يەنە بىر لەمپىگە سەكرەۋاتقانلىقىنى، رىۋايەتلەردىكى
 ئېلىستەك ھەيكەللەرنىڭ قورسىقىدىن بىرنېمىلەرنى ئاقتۇ-
 رۇۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ تۇراتتى. بۇ كۋاسمىدونىڭ قاغا ئۇۋىلىد-
 ىرىنى مالتىلاۋاتقان ۋاقتى ئىدى. ئۇلار يەنە بەزىدە تەق - تۇرقى
 غەلىتە، ئالۋاستىغا ئوخشايدىغان بىرىنىڭ چېركاۋنىڭ قاراڭغۇ
 بۇلۇڭىدا شۈمشىيىپ ئولتۇرغانلىقىنى كۆرۈپ قالاتتى، بۇ

① ئاستولىپوس — ئەنگلىيە چۆچەكلىرىدىكى شاھزادە، ئۇنىڭ قولىدا پەرىشتە
 تەقدىم قىلغان بىر بۇرغا بولۇپ، ئۇنىڭدىن چىققان قورقۇنچلۇق ئاۋازغا ھېچكىم
 چىدىيالمىيتتى.

كۋاسمىدونىڭ خىيال سۈرۈۋاتقان چاغلىرى ئىدى؛ بەزىدە ئۇلار خاپان باش، پۇت - قولى مايماق - سايماق بىر قارا نەرسىنىڭ قوڭغۇراق بىناسى ئاستىدىكى ئارغامچىدا ئۇياقتىن - بۇياققا پۇلاڭلاۋاتقانلىقىنى ئىلغا قىلاتتى، بۇ ئەلۋەتتە كۋاسمىدونىڭ كەچلىك ئىبادەتكە قوڭغۇراق چالغان ياكى جامائەتنى ئىبادەتكە چاقىرىپ قوڭغۇراق چالغان كۆرۈنۈشى بولاتتى. كىشىلەر بەزى كېچىلىرى قورقۇنچىلۇق بىر سايىنىڭ قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ ئۆگزىسى بىلەن يېرىم يۇمىلاق سارايىنىڭ گۈللۈك رېشاتكىسى ئەتراپىدا چۆرگۈلەپ يۈرگەنلىكىنى چېلىقتۇراتتى، بۇ يەنىلا بۇۋى مەريەم چېركاۋىدىكى دۈمچەك كۋاسمىدو بولۇپ چىقاتتى. مۇشۇلارغا كۆرە، چېركاۋ ئەتراپىدىكى كىشىلەر چېركاۋدا پانىي دۇنيادىن ھالقىغان، ۋەھىمىلىك غەلىتە بىرنەرسە بار، ھەممىلا يەردە ئۇنىڭ چەكچەيگەن كۆزلىرىنى، كاماردەك ئېچىلغان ئېغىز - لىرىنى كۆرگىلى بولىدۇ، دەپ سۆز - چۆچەك قىلىشاتتى. ئۇلار بۇ غەيرىي چېركاۋنى كېچە - كۈندۈز ھىمايە قىلىپ تۇرغان سۆرۈن تەلەت تاش ئىت، تاش ئەجدىھا، تاش شىرلارنىڭ تۇرۇپلا ھۆركىرىگەن ئاۋازلىرىنى ئاڭلىغاندەك بولاتتى. ناۋادا مىلاد بايرىمى ئاخشىمى ھېلىقى چوڭ قوڭغۇراق جامائەتنى كېچىلىك مىسساغا چاقىرىپ قالسا، ئۇلارغا قاراڭغۇلۇق ئىچىگە چۆككەن چېركاۋنىڭ ئالدى تېمىدىن ئادەمنىڭ تېنىنى شۈركۈندۈرىدىغان ۋەھىمە يامراپ چىقىۋاتقاندەك، دەرۋازىنىڭ ئايلىنىپ كاربىدورى خۇددى ئۆزلىرىنى كاپ قىلىپلا يۇتۇۋېتىدىغاندەك، دەرۋازىنىڭ ئۈستىدىكى ئويما نەقىشلىك دېرىزە ئۆزلىرىگە قاراپ تۇرۇۋاتقاندا ك تۇيۇلاتتى. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇ يەردە كۋاسمىدونىڭ بولغانلىقىدىن ئىدى. ئەگەر بۇ ئىش مىسىردا يۈز بەرگەن بولسا، ئادەملەر ئۇنى ئىبادەتخانىدىكى ئىلاھ بىلىپ، بېشىدا كۆتۈرگەن بولاتتى. لېكىن، ئوتتۇرا ئەسىردىكى ئادەملەر ئۇنى ئىبلىس ياكى ئىبلىسنىڭ ئەرۋاھى دەپ قارايتتى.

كۋاسمىدونىڭ تەسىرىنىڭ شۇنچىۋالا زور ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ بىر زامانلاردا مۇشۇ چېركاۋدا ياشىغانلىقىنى بىلگەنلەر ئۈچۈن، بۈگۈنكى كۈندىكى بۇۋى مەريەم چېركاۋى چۆلدەرەپ قالغان، ھاياتى كۈچىنى يوقاتقان، ئۆلۈك بىرنەرسىگە ئايلىنىپ قالغانىدى. دېمىسىمۇ بۇ غايەت زور گەۋدە ئەمدىلىكتە ئىچى كاۋاك بولۇپ، روھى چىقىپ كەتكەن ئىسكىلىتنىڭ ئۆزىلا بولۇپ قالغانىدى. بۇرۇن سەلتەنەتلىك بىر روھ پاناھلانغان بۇ جاي، قارىماققا ئىككى كۆزنىڭ ئورنىدا كامارلا قالغان قۇرۇق كاللىنىڭ ئۆزىلا ئىدى، بۇ كاماردىن چاقنايدىغان نۇرمۇ ئاللىقاچان كۆزدىن يىتكەنىدى.

4. ئىت ۋە ئۇنىڭ ئىگىسى

كۋاسمىدو ھەرقانداق ئادەمگە يامان كۆزى بىلەن قارايتتى، ئۇلارنى ئۆچ كۆرەتتى. لېكىن، بىرلا ئادەم بۇنىڭ سىرتىدا ئىدى. ئۇ بۇ ئادەمنى ھەتتا بۇۋى مەريەم چېركاۋىدىنمۇ ئارتۇق بىلەتتى. ئۇ كلاۋدې فروللو ئىدى.

دېمىسىمۇ بۇ ھەممەيلەنگە چۈشىنىشلىك ئىش ئىدى. كلاۋدې ئۇنى بېقىۋالغان، چوقۇندۇرغان، ئېمىكئانا تېپىپ ئۇنى ئەمدۈرگەن، پەپىلەپ ئادەم قاتارىغا قوشقاندى. كۋاسمىدو تېخى كىچىك چېغىدا ئىت قوغلاپ كەتسە ياكى كەپسىز بالىلار بوزەك ئەتمەكچى بولسا، كلاۋدېنىڭ كەينىگە مۆكۈنۈۋالاتتى. كلاۋدې فروللو ئۇنىڭغا سۆزلەشنى، كىتاب ئوقۇشنى، خەت يېزىشنى ئۆگەتتى. ئاخىرىغا بېرىپ ئۇنى قوڭغۇراق چالىدىغان ئادەم قىلىپ قويدى، خۇددى جولېتتانى رومبېئو^①غا ئېلىپ بەرگەندەك، ھېلىقى چوڭ قوڭغۇراقنى ئۇنىڭغا ياتلىق قىلدى.

① شېكسپىرنىڭ داڭلىق تراگېدىيەسى «رومبېئو — جولېتتا» دىكى ئەر - ئايال پېرسوناژ.

مۇشۇلارغا كۆرە، كۋاسمىدونىڭ ئۇنىڭغا بولغان مىننەتدارلىقى زىيادە چوڭقۇر، قىزغىن، چەكسىز ئىدى، گەرچە بېقىۋالغان دادىسى چىرايى ئېچىلمايدىغان چۇس ئادەم بولسىمۇ، گەپلىرى قىسقا ۋە تولۇق بولسىمۇ، بەزىدە ھەتتا كىشى چىدىيالمايدىغان دەرىجىگە يەتسىمۇ، لېكىن كۋاسمىدونىڭ ئۇنىڭغا بولغان مىننەتدارلىقى بىردەممۇ سۇسلاپ قالمايتتى. ئۇنى ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ ئەڭ پەس مالىيى، قۇلىقى يۇمشاق خىزمەتكارى، ھوشيار مۇھاپىزەتچىسى دېيىشكە بولاتتى. بۇ شور پېشانە قوڭغۇرۇق چالغۇچى ئىككى قۇلىقى پاك بولۇپ قالغاندىن كېيىن، كىلاۋدې بىلەن ئىككىسىنىڭ ئارىسىدا قول ئىشارىتى بىلەنلا ئىپادىلىگىلى بولىدىغان سىرلىق بىر تىلنى پەيدا قىلدى. بۇ تىلنى پەقەت شۇ ئىككىلەنلا بىلەتتى. شۇڭا، ياردەمچى ئېپىسكوپ كۋاسمىدو موڭدىشالايدىغان بىردىنبىر ئادەم بولۇپ قالدى. ئۇ بۇ دۇنيادا پەقەت ئىككىلا نەرسە بىلەن ئالاقە ئورناتتى. ئۇنىڭ بىرى بۇۋى مەريەم چېركاۋى، يەنە بىرى كىلاۋدې فروللو بولدى.

ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ قوڭغۇرۇق چالغۇچىنىڭ قەلبىدىكى نوپۇزغا ھېچقانداق نەرسىنى تەڭ قىلغىلى بولمايتتى. ياردەمچى ئېپىسكوپقا باغلانغان رىشتە ھەرقانداق نەرسىدىن چىڭ ئىدى. كىلاۋدې شەرەتلەپلا قويسا، كۋاسمىدو ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئۇتۇش ئۈچۈن قوڭغۇرۇق مۇنارىنىڭ ئەڭ ئېگىز يېرىدىنمۇ سەكرەپ چۈشۈشكە رازى ئىدى. كۋاسمىدونىڭ كىشىنى ھەيران قالدۇرغۇدەك دەرىجىدە كۈچلۈك تۇرۇپمۇ يەنە بىر ئادەمنىڭ جېكىلەشلىرىگە قارىغۇلارچە ئىتائەت قىلىشى كىشىنى ئەجەبلەندۈرەتتى. شەكسىزكى، بۇ بالىنىڭ دادىغا بولغان ۋاپادارلىقى، بىر كۆڭۈلنىڭ يەنە بىر كۆڭۈلگە بولغان مەپتۇنكارلىقى ئىدى. بۇ تۆت ئەزايى بېجىرىم بولمىغان ئاجىز بىر بەندىنىڭ باشقىلارغا سىر بەرمەيدىغان، پەملىك، تەكەببۇر شۇنداقلا قولىدا ھوقۇقى بار يەنە بىر ئادەمنىڭ سىزغان

سىزىقىدىن چىقمايدىغانلىقى ئىدى. لېكىن، يەنە دېسەڭ يەنە شۇ، بۇ يەردە ھەممىنى بېسىپ چۈشۈۋاتقىنى ھېلىقى مىننەتدارلىق بولۇپ، بۇ مىننەتدارلىقنىڭ راۋاجى ھەرقانداق بىر ئىش بىلەنمۇ سېلىشتۇرغىلى بولمايدىغان دەرىجىدە ئىدى، مۇنداق ئەھۋالنى نورمال ئادەملەردىن ھەرگىز تاپقىلى بولمايتتى. قىسقىسى، كۋاسمىدونىڭ ياردەمچى ئېپىسكوپقا بولغان ئامراقلىقى ئىت - ئېشەكلەرنىڭ ئۆز ئىگىسىگە بولغان ساداقىتىدىنمۇ ئېشىپ چۈشەتتى.

5. كلاۋدې فروللونىڭ داۋامى

1482 - يىلى كۋاسمىدو يىگىرمە ياشلارغا، كلاۋدې فروللو ئوتتۇز ئالتىلەرگە كىرىپ قالدى. بىرى بالاغەتكە يەتتى، يەنە بىرى بېشىدىن ئىسسىق - سوغۇق تولا ئۆتۈپ، ئېغىر - بېسىق بولۇپ قالدى.

كلاۋدې فروللو ئەمدىلىكتە تورچ ئىلاھىيەت ئاكادېمىيەسىنىڭ بىر چاغلاردىكى ئاددىي ئىستۇدېنتى، شۇنداقلا تاۋى نازۇك بالىلارنىڭ ھىمايىچىسىمۇ ئەمەس ئىدى. كۆپ نەرسىنى بىلىدىغان، يەنىمۇ كۆپ نەرسىنى بىلىشكە ئىنتىلىدىغان ياش خىيالپەرەس بولۇشتىنمۇ ئاللىقاچان قالغانىدى. بۈگۈنكى كۈندە ئۇ باش روھانىيلار توپى ئىچىدىكى ئىككىنچى كاتتېباش، يەنى يوساسىنىڭ ياردەمچى ئېپىسكوپى، پانىي ئالەمدىكى ئادەملەرنىڭ روھىنى ئۆز ئىلكىدە تۇتىدىغان تەلەپچان ۋە خىيالچان بىر پوپ بولۇپ قالغانىدى. ئۇ مونتلېرى بىلەن كاتافوردىكى ئىككى رايونغا ۋە يېزا - كەنتلەردىكى بىر يۈز يەتمىش تۆت نەپەر يەرلىك مىسسىيونېرغا يېتەكچىلىك قىلىدىغان ئادەم ئىدى. ئۇ سۈرلۈك ۋە كەسكىن ئادەم بولغاچقا، مۇناجاتخانىنىڭ ئېگىز ۋە چوققىلىق ئەگمىسىدىن ئاستا - ئاستا

پەسكە چۈشكەندە مۇناجاتخانىدىكى يەكتەك كىيىۋالغان كىچىك بالىلار، سايىنىت ئاۋگۇستىنىدىكى جامائەت ۋە بۇۋى مەريەم چېركاۋىغا ئەتىگەنلىك ئىبادەتكە كەلگەن مىسسىيونېرلار ئۇنىڭدىن تەپ تارتماي تۇرالمايتتى. ئۇنىڭ ھەيۋىسى ۋە سالاپىتى ئالدىدا قول قوۋۇشتۇرۇپ بېشىنى ساڭگىلاتقان پىتى جىم تۇرغان كىشىلەر پەقەت ئۇنىڭ ئاقىرى بېشىنىلا كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولالايتتى.

ئەلۋەتتە، كلاۋدى فروللو ئىلىم - پەن تەتقىقاتى ۋە ئىنسىنى تەربىيەلەشتىن ۋاز كەچمىدى. بۇ ئۇنىڭ ھاياتىدىكى چوڭ ئىككى ئىش ئىدى. لېكىن، ئادەمنى ھۇزۇرلاندۇرىدىغان بۇ ئىككى ئىشقا ۋاقىتنىڭ ئۆزىرىشى بىلەن ئاستا - ئاستا چېچەك چىققىلى تۇردى. بۇ ئىش خۇددى پاۋۇل دېئاكىرى ① نىڭ «ۋاقىت ئۆزى ئارغانسىرى، ئەڭ ياخشى تۇرلانغان گۆش مۇ سېسىيدۇ» دېگىنىدەك بولدى. كىچىك ژان تۈگمەندە چوڭ بولغاچقا «ژان فروللو تۈگمەن» دەيدىغان لەقەمگە ئائىل بولدى. ئۇنىڭ قىلمىش - ئەتمىشلىرى كلاۋدى فروللونىڭ ئۈمىد قىلغىنىدەك بولمىدى. ئاكىسى ئۇنى تەقۋادار، سەمىمىي، قۇلىقى يۇمشاق ئوقۇغۇچى بولار دەپ ئويلىغانىدى. بىراق، ئۇ خۇددى باغۋەننىڭ ئەجرىنى زايە كەتكۈزۈۋەتكەن كۆچەتتەك، قەستەن ئاپتاپ چۈشىدىغان ۋە ساپ ھاۋا لەيلەپ يۈرىدىغان تەرەپكە قاراپ قىڭغىر ئۆستى. ئۇنىڭ غۇزمەك - غۇزمەك شاخلىرى يالقاۋلىققا، شاللاقلىققا ۋە نادانلىققا قاراپ بوي تارتتى. گەرچە ئۇنىڭ چېچەنلىكى ۋە قىزىقچىلىقى كلاۋدىنى ئۈچىيى ئۈزۈلگۈدەك كۈلدۈرۈپ تۇرغان بولسىمۇ، بىراق ئۇ ئاخىرقى ھېسابتا ئىنتايىن بىشەم ئالقاپ

① پاۋۇل دېئاكىرى (720 — 799) — قەدىمكى ئىتالىيە لومبارد خانلىقىدا ئۆتكەن تارىخشۇناس، شائىر. «لومباردلىقلارنىڭ تارىخى» ناملىق ئەسەرنىڭ ئاپتورى. لومبارد خانلىقى مىلادىيە 6 - ئەسىردە ئىتالىيەگە بېسىپ كىرگەن گېرمانلار تەرىپىدىن قۇرۇلغان قۇدرەتلىك دۆلەت بولۇپ، 774 - يىلىغا كەلگەندە فىرانسىيە ئىمپېراتورى چارلېمان تەرىپىدىن ۋەيران قىلىنغان.

ئادەم بولۇپ چىقتى، كالاۋدىنى قاپقى ئېچىلمايدىغان قىلىپ قويدى. كالاۋدى ئۇنى ئۆزى بىر چاغلاردا بىرنەچچە يىل ئىلىم تەھسىل قىلغان تورچ ئىلاھىيەت ئاكادېمىيەسىگە تۇتۇپ بەردى. شۇ چاغلاردا كالاۋدى دېگەن بۇ فامىلىنى ئۆزىگە شان - شەرەپ بىلگەن بۇ ئىلاھىي قەسىر ئەمدىلىكتە بۇ فامىلىدىن ئۆزىنى ھاقارەتلەنگەندەك ھېس قىلىدىغان بولۇپ قالدى. بۇ ئەھۋال كالاۋدىغا تېخىمۇ چىق باش ئاغرىقى تېپىپ بەردى. ئۇ ئىنىسىنى گېلى قۇرۇپ، لېۋى گەز باغلاپ كەتكۈچە ئەيىبلىدى، يامان گەپلەر بىلەن تىللىدى، ژانمۇ غىڭ قىلماي جىم ئولتۇرۇپ ئاڭلىدى. قارىماققا تىياتىردىكى ھەزىلكەشلەرگە ئوخشاپ كېتىدىغان بۇ تېجىمەلدە ئازراق ۋىجدان باردەك ئىدى. لېكىن، ئۇ دەككىسىنى يەپ بولغاندىن كېيىنلا ئۆزى بىلگەن سەنەمگە ئويناۋەردى، نېمە قىلغۇسى كەلسە شۇنى قىلدى. ئۇ بەزىدە چۈجە - خوراز (ئىنستىتۇتتىكى يېڭىدىن كەلگەن ئىستۇدېنت)لارنى بوزەك ئېتەتتى. يېڭىدىن كەلگەن ئىستۇدېنتلارنى بوزەك ئېتىدىغان بۇ قىممەتلىك ئەنئەنە بۈگۈنكى كۈندىمۇ بار. ئۇ يەنە بەزىدە بىر بۆلەك ساۋاقداشلىرىنى كۈشكۈرتۈپ، بىرەر قاۋاقخانغا تۇيۇقسىز بېسىپ كىرەتتى - دە، قاۋاقخانا خوجايىنىنى «ھۇجۇم كالتىكى» بىلەن ياتقۇزۇۋېتىپ، ئۇ يەردىكى نەرسە - كېرەكلەرنى پاك - پاكىز سۈپۈرۈپ ماڭاتتى. ھەتتا گەمىدىكى ھاراق تۇڭلىرىنىمۇ ساق قويمايتتى. شۇڭا، تورچ ئىلاھىيەت ئاكادېمىيەسىدىكى ياردەمچى مۇپەتتىش كالاۋدىغا ئىززەت - ئىكرام بىلەن بىر پارچە دوكلات سۈندى، ئۇنىڭغا تېخى ئادەمنىڭ ئوغىسىنى قاينىتىدىغان لاتىن يېزىقى بىلەن «مەيخورلۇق بىر قېتىملىق مۇشتلىشىشقا سەۋەب بولدى» دېگەنلەرنى قوشۇپ قويدى. شۇنىڭدىن كېيىنمۇ كىشىلەر ژاننىڭ تاپتىن چىقىپ گالاتىگىن ① كۈچىسىدا لاياپلاپ يۈرىدىغانلىقىنى

① گالاتىگىن كۈچىسىدا قىمارخانا كۆپ ئىدى.

سۆزلەپ يۈردى. بۇ ئەمدى ئون ئالتە ياشقا كىرگەن بىر ئۆسمۈر ئۈچۈن ئېيتقاندا راستتىنلا قورقۇنچلۇق ئىش ئىدى. بۇ ئىشلاردىن يۈرىكى زېدە بولۇپ كەتكەن كىلاۋدى بېشىنى ئىچىگە تىققان پېتى ئىلىم - پەننىڭ قوينىغا ئۆزىنى ئاتتى. ئىلىم - پەن دېگەن بۇ قوشكېزەك ئاچا - سىڭىل ئۇنىڭ دىلىغا ئازار بەرمەيتتى. گەرچە ئۇنىڭدىن تېگىدىغان نەپ بەزىدە يوقنىڭ ئورنىدا بولسىمۇ، لېكىن دېگەن يېرىدىن چىقالىساڭ، ئۇ سېنى رازى قىلماي قويمايتتى. شۇنداق قىلىپ، كىلاۋدىنىڭ قورسىقىدىكى ئوماچ بارغانسېرى كۆپەيدى. ئالغان بىلىمى بارغانسېرى چوڭقۇرلىدى. شۇنىڭغا مۇناسىپ ھالدا، بۇ پوپ بارغانسېرى سالماق، بارغانسېرى غەمكىن بولۇپ قالدى. بىزنىڭ چۈشەنچىمىز بويىچە، ئەقىل - پاراسەت، ئۆرپ - ئادەت ۋە شىجائەت ئارىسىدا مەلۇم تەڭپۇڭلۇق بولۇشى كېرەك ئىدى.

كىلاۋدى ياش ۋاقتىدا ئىنسانلار جۇغلانما قىلغان بىلىملەرنىڭ ئىچىدىكى ئىجابىي نەرسىلەرنى، ھەتتا ئۇنىڭ سىرتىدا قالغانلىرىنى، قانۇنغا ئۇيغۇن دائىرىدىكى ھەممە بىلىمنى تەلتۆكۈس ئۆگەنگەنلىكى ئۈچۈن، ئۆزى «ئەمدى بىر باشقا چىقتىم» دېمىسىلا ئالغا ئىلگىرىلەشتىن توختىمايدىغاندەك، بىلىمگە بولغان ئىشتىياقنى قاندۇرۇش ئۈچۈن مېڭىۋېرىدىغاندەك قىلاتتى. «يىلان تۇمشۇقىدىن قۇيرۇقىغىچە مىدىرلايدۇ» دېگەن بۇ قەدىمىي ئىبارە ئىلىم - پەنگە تازا باب كېلىدىغان سۆز ئىدى. كىلاۋدىمۇ ئۆزىنىڭ كەچۈرمىشلىرىگە كۆرە، بۇ ئوخشىتىشنى ئوبدان چۈشەنگەن يەردە ئىدى. يالغان گەپ قىلمايدىغان بەزى مۆمىن كىشىلەر: «ئىنسان قانۇنغا ئۇيغۇن بىلىمنى قوبۇل قىلىپ بولغاندىن كېيىن، ئەيمەنمەيلا قانۇنسىز بىلىملەرنىڭ ئىچىگە موللاق ئاتىدۇ» دەيتتى. ئەتراپتىكىلەرمۇ كىلاۋدى ئەقىل - پاراسەت دەرىخىدىكى ھەممە مېۋىنىڭ تەمىنى تېتىپ باقتى، ئاغزى بەتتەم بولغاندا، چوقۇم چەكلەنگەن مېۋىنىمۇ چىشلەپ باقىدۇ، دەپ قارايتتى. دەرۋەقە، ئۇ ھەرقانداق

بىر ئىلمىي يىغىنىدىن قۇرۇق قالمايدى. ئىلاھىيەت ئاكادېمىيەسىدىكى لوگىكا ئىلمىي يىغىنىدىن تارتىپ سايىت ھىلائىتىنى چوقۇنۇش ئوبىيېكتى قىلغان پەلسەپە ئىلمىي يىغىنىغىچە، سايىت مارتىنىنى چوقۇنۇش ئوبىيېكتى قىلغان دىنىي ئەھكاملار بەس - مۇنازىرىسىدىن تارتىپ بۇۋى مەريەم چېركاۋى يېنىدىكى مۇقەددەس بۇلاق بويىدا چاقىرىلغان فىزىيولوگىيە ئىلمىي يىغىنىغىچە ھەممىنى چىتلاپ چىقتى. بۈيۈك تۆت ئاشپەز — تۆت بۈيۈك پەن — ئىنسانلار ئۈچۈن تەييارلىغان ھەمدە ئۇلارنىڭ يېيىشىگە رۇخسەت قىلغان ئېسىل تائاملارنى چالا قويماي يېدى. لېكىن، قورسىقى تويغۇدەك يېمەي تۇرۇپلا ئۇلاردىن زېرىكتى. ئاللىقاچان بىر يەرگە بېرىپ قالغان تەبىئىي پەنلەرنى تېخىمۇ يىراقتىن، تېخىمۇ چوڭقۇر جايلاردىن قىدىرىپ باقماقچى بولدى. ئۇنىڭ روھى ئېكسپېدىتسىيەگە ئاتلانغانلىقى، ئۆڭكۈرنىڭ ئىچكىرىسىگە بېرىپ ئۇ يەردىكى خىمىكلار، ئاستىرولوگلار، كىمىياگەرلەر بىلەن بىر ئورۇندۇقتا ئولتۇرماقچى بولغانلىقى ئېھتىمالغا يېقىن ئىدى. بۇ سىرلىق ئورۇندۇقنىڭ يەنە بىر بېشىدا ئوتتۇرا ئەسىردىلا ئاۋېرروئى ①، پارىژنىڭ ئېپىسكوپى گۇئىلللاۋۇم ۋە نىكولا فىلامېل قاتارلىقلار ئولتۇرۇپ بولغانىدى. يەتتە شامداننىڭ يورۇقىدا كۆزنى چاقىتىپ تۇرغان بۇ ئورۇندۇق شەرقتىكى سولومون ②، پىفاگور ③، زورروئاستىر ④ لارنىڭ قېشىغىچە سوزۇلغانىدى. قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئادەملەر مۇشۇنداق پەرەز

① ئاۋېرروئى (1126 — 1198) — ئەسلىي ئىسىم ئىبىن روشىد. ئوتتۇرا ئەسىردىكى مەشھۇر ئەرەب مۇتەپەككۈرى، پەيلاسوپ، مېدىتسىنا ئالىمى. ئەرەب پەلسەپىسىگە ئاساس سالغۇچى، ئىسپانىيەدىكى كوردۇۋا شەھىرىدە تۇغۇلغان.

② سولومون (مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 970 — 931 - يىللار) — ئىسرائىلىيەنىڭ ئەقىل - پاراسەتلىك پادىشاھى، داۋىد ئەلەيھىسسالامنىڭ ئوغلى ۋە تەخت ۋارىسى.

③ پىفاگور (تەخمىنەن مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 570 — 480 - يىللار) — قەدىمكى يۇنان پەيلاسوپى، ماتېماتىكى.

④ زورروئاستىر — ئاتەشپەرەسلىكنىڭ ئاساسچىسى.

قىلىشاتتى.

ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ مەسۇملار قەبرىستانلىقىنى پات - پات زىيارەت قىلىپ تۇرىدىغانلىقى ئېنىق ئىدى. ئۇنىڭ ئاتا - ئانىسى ۋە 1466 - يىلىدىكى ۋابا كېسەللىكى ئۇ ئالەمگە ئېلىپ كەتكەنلەرنىڭ ھەممىسى مۇشۇ يەرگە دەپنە قىلىنغانىدى. لېكىن، ئۇنىڭ كۆڭلى ئاتا - ئانىسىنىڭ قەبرىسىگە ئورنىتىلغان ھەيۋەتلىك كىرېستقا قارىغاندا ئۇنىڭ يېنىغىلا قويۇرۇلغان نىكولا فىلامېل بىلەن كىلاۋدې پىرنىل^① نىڭ ئۆزگىچە ھەيكىلىگە بەكرەك مايىل ئىدى.

ئادەملەر ئۇنىڭ لومبارد كوچىسى بىلەن مېڭىپ، دېس ئېكرىۋان كوچىسى بىلەن ماريۇا ئۇت كوچىسى كېسىشىدىغان يەرگە كەلگەندە، شۇ يەردىكى بىر كىچىك ئۆيگە غىپىدە كىرىپ كېتىدىغانلىقىنى كۆرۈپ قالاتتى. بۇ نىكولا فىلامېل ياسىغان ئۆي بولۇپ، ئۇ 1417 - يىلى مۇشۇ ئۆيدە ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن، بۇ ئۆي تاشلىنىپ قالغانىدى. بۇ ئۆيگە دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى كىمىياگەر بىلەن ئىلمىي ھېكمەتچىلەرمۇ كېلەتتى. تامغا ئۆز ئىسىملىرىنى ئويۇپ، بۇ زاتقا بولغان ھۆرمىتىنى ئىپادىلەيتتى. شۇ سەۋەبتىنمىكىن، بۇ تام بۇزۇلۇپ، ئەمدىلىكتە ئۆرۈلۈپ چۈشەي دەپلا قېلىۋاتاتتى. قوشنىلارنىڭ سۆزىدىن مەلۇم بولۇشىچە، ئۇلار كىلاۋدېنىڭ ئىككى گېرەمنىڭ ئۆيەر - بۇ يېرىنى كولاۋاتقانلىقىنى ھاۋا ئۆتۈشىدىغان كاماردىن كۆرۈپ قېلىشقانىدى. بۇنىڭدىكى سەۋەب، گېرەمدىكى تۈۋرۈكلەرگە نىكولا فىلامېل ئۆزى يازغان شېئىرلار ۋە تەسۋىرىي يېزىقلىرى ئويۇلغانىدى. ئادەملەر ئۇستاز فىلامېل «سېنتاش»نى مۇشۇ ئىككى گېرەمگە كۆمگەن، دەپ قارايتتى. ماگىستىرىدىن تارتىپ پوپ فاسپىككە قەدەر ئۆتكەن كىمىياگەرلەر بۇ گېرەمنى ئىككى ئەسىر مابەينىدە توختىماي

① كىلاۋدې پىرنىل - نىكولا فىلامېلنىڭ ئايالى.

كولاپ، يەرنىڭ يۈزىنى ئوڭىتى - توڭىتى قىلىۋەتكەن، تاكى بۇ ئۆي چاڭ - چېكىدىن بۆسۈلۈپ ئۆرۈلگەن چاغدىلا بولدى قىلىشقانىدى.

ياردەمچى ئېپىسكوپنى بۇۋى مەريەم چېركاۋىدىكى سىمۋوللۇق ئەھمىيەتكە ئىگە دەرۋازا پېشايۋىنىغا پەۋقۇلئاددە مۇھەببەت بىلەن مۇئامىلە قىلىدۇ دېيىشكە بولاتتى. دەرۋەقە، بۇ دەرۋازا پېشايۋىنى پارىژدىكى باش ئېپىسكوپ گۇئىلللا ئۇم تاش بىلەن يازغان تىلسىمنامىنىڭ ئۆزى ئىدى. چېركاۋ بىناسىنىڭ باشقا يەرلىرىدە مەڭگۈ ئۈزۈلمەيدىغان مۇناجات كۈيلىرى جاراڭلايدىغان تۇرۇقلۇق، باش ئېپىسكوپنىڭ قاراپ تۇرۇپلا دەرۋازا ئايلىنىشىغا مۇنچە ئوسال پېشايۋاننى چىقارغانلىقىدىن قارىغاندا، ئۇنى چوقۇم دوزاخقا غەرق قىلىش لازىم ئىدى. ياردەمچى ئېپىسكوپ كلاۋدى يەنە كېلىپ ساينت كىرىستوپىننىڭ چوڭ ھەيكىلى بىلەن چېركاۋنىڭ ئالدى ئايلىنىشىغا كىرىش ئېغىزىدىكى ئادەملەر مەسخىرە قىلىپ «مونسېئورلېگىرس» دەپ ئاتايدىغان ھەددىدىن زىيادە ئېگىز ھەيكەلنى تەتقىق قىلىشقا ئامراق ئىدى. شۇنداقتىمۇ جامائەت دىققەت قىلغان بولسا كېرەك، كلاۋدى چېركاۋنىڭ ئالدىدىكى مەيدانغا ئورنىتىلغان رېشاتكىدا ئولتۇرۇپ، دەرۋازىنىڭ پېشايۋىنىدىكى ئويما نەقىشلەرگە كۆزىنى مەن قىلماي قاراپ تۇرۇشنى ياخشى كۆرەتتى. گاھ بېشىنى ئاسمانغا قىلىپ، پۇتىنىڭ ئالدىقىدا چىراغ كۆتۈرگەن سەۋدايى قىزلارغا، گاھ بېشىغا چىراغ قويۇپ تىك تۇرغان ئەقىللىك قىزلارغا سەپسالاتتى. نىكولا فىلامېلىنىڭ يەر ئاستى ئۆيىگە كۆمۈلمىگەن بولسا، ئۇ چوقۇم مۇشۇ يەرگە كۆمۈلگەن بولۇپ چىقاتتى. شۇنى ئەسكەرتىپ قويۇش لازىمكى، بۇۋى مەريەم چېركاۋى مۇشۇ كۈنلەردە قۇلاق ئاڭلىمىغان، كۆز كۆرمىگەن غەلىتە بىر تەقدىرگە دۇچ كېلىۋاتاتتى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، كلاۋدى بىلەن كۋاسمىدودىن ئىبارەت قايناتا قېنى قوشۇلمايدىغان ئىككى ئادەم بۇۋى مەريەم چېركاۋىنى ئوخشاش

بولمىغان ئىككى خىل ئۇسۇلدا ياخشى كۆرۈپ قالدى ھەم جاھىل، ھەم قوپال، يېرىمى ئادەم سىياقى، يېرىمى ھايۋان سىياقىدىكى بىرى بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ ھەم چىرايلىق، ھەم مەردانە تۇرقىغا، ئۇنىڭ مۇكەممەل گەۋدە ھالىتىدىكى سەلتەنەتى بىلەن گۈزەللىكىدىن بەرق ئۇرۇۋاتقان گارمونىك لاتاپىتىگە مەپتۇن بولدى. ئەقىللىك، قىزغىن، تەسەۋۋۇرى مول بىرى ئۇنىڭدىكى ئەزگۈ جازىبىدارلىققا، ئۇنىڭدىكى ئەپسانىۋى خاراكتېرگە، ئۇنىڭ قات - قېتىدىكى خۇددى قوي تېرىسىگە يېزىلغان يېڭى خەتلەرنىڭ ئاستىدىن خىرە - شىرە كۆرۈنىدىغان كونا خەتكە ئوخشاپ كېتىدىغان يوشۇرۇن مەنىلەرگە، ئالدى تامدىكى ئويما نەقىشلەرنىڭ سىمۋوللۇق ئەھمىيىتىگە مەھلىيا بولدى. گەپنىڭ پوسكاللىسىنى ئېيتقاندا، بۇلارنىڭ ھەممىسى بۇۋى مەريەم چېركاۋى ئىنسانلارنىڭ ئەقىل - پاراسىتى ئۈچۈن ئۈزۈكسىز رەۋىشتە تەمىنلەپ كېلىۋاتقان، تېگى - تەكتىگە يەتكىلى بولماۋاتقان تېپىشماقلار ئىدى.

شەكسىزكى، ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ گىرىف مەيدانىنى كۆرگىلى بولىدىغان ھېلىقى قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ قوڭغۇراق قويۇلغان ياغاچ رېشاتكىسى يېنىغا ئۆزىگە مەخسۇس ئىنتايىن سىرلىق كىچىك بىر ئۆي سېلىۋالدى. ئېيتىشلارغا قارىغاندا، ئۇنىڭ ماقۇللۇقىنى ئالمىغان ھەرقانداق ئادەم، ھەتتا باش ئېپىسكوپنىڭمۇ ئۇ ئۆيگە كىرىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. مۇنارنىڭ چوققىسىدىكى قاغا - قۇزغۇنلارغا قوشنا بولۇپ تۇرغان بۇ ھۇجرىنى ئىلگىرىكى باش ئېپىسكوپ ھيۈگو دې بېسانسۇن^① ياساتقان بولۇپ، بۇ ئۇنىڭ شۇ چاغلاردا ئەپسۇن ئوقۇيدىغان جايى ئىدى. ئۆينىڭ ئىچىدە زادى نېمىلەرنىڭ بارلىقىنى ھېچكىم بىلمەيتتى، لېكىن كېچىلىرى تىرىپى ئان دەريا ساھىلىدا مېڭىپ يۈرگەن ئادەملەر قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ ئارقا تەرىپىدىكى كىچىك

① ھيۈگو دى بېسانسۇن — بېسانسېئو ھيۈگو II (1326 — 1332).

كۆزنەكتىن يېنىۋاتقان غەلىتە قىزىل نۇرنى كۆرەلەيتتى، بۇ نۇر ناھايىتى قىسقا ۋاقىت ئىچىدە تەڭ ئارىلىق تاشلاپ پەيدا بولاتتى - دە، لاپىدە يېنىپ، لاپىدە ئۆچۈپ قالاتتى. ئۇنى چىراغنىڭ نۇرى دېگەندىن كۆرە، ئوتنىڭ يورۇقى دېگەن تۈزۈك ئىدى. قاراڭغۇدا، شۇنچە ئېگىز يەردە يېنىۋاتقان بۇ قىزىل نۇر ئادەملەرنى تەئەججۈپلەندۈرەتتى. كوچىدىكى ئاياللار: «بۇ چوقۇم ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ بىرنەرسىنى پۈتۈلەۋاتقىنى، مۇنداق ئېگىز جايدا لىپىلداۋاتقان يورۇق دوزاخنىڭ يورۇقى» دېيىشەتتى.

بۇ ئىشلارنىڭ پېرىخونلۇق ئىكەنلىكىنى ھەرقانداق قىلىپمۇ دەلىللىگىلى بولمايتتى. لېكىن، ئۇ يەردىن دائىم دېگۈدەك تۈتۈن چىقىدىغان بولغاچقا، ئادەملەرنىڭ بۇنى ئوتنىڭ يورۇقى دەپ گۇمان قىلىشى تۇرغانلا گەپ ئىدى. شۇڭا، ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ نام - شەرىپى كىشىنى چۆچۈتىدىغان بىر ئىشقا ئايلىنىپ قالغانىدى. شۇنى ئىزاھلاپ قويۇش زۆرۈركى، مەيلى مىسىرنىڭ ئىلىم - پەنلىرى بولسۇن، مەيلى سېھىرگەرلىك، پېرىخونلۇق بولسۇن، ھەتتا ئادەملەرگە ياخشى نىيەت بىلەن ياردەم بېرىشنى خالايدىغان جادۇگەرلىك بولسۇن، بۇۋى مەريەم چېركاۋىدىكى لاۋازىملار ياردەمچى ئېپىسكوپنى جەھەننەمدىن چىققان ئەرۋاھ، ئۇ جادۇگەرلىكنىڭ ئۇۋىسىغا مۆكۈنۈپ، پىتنە - پائىسات بىلەن بەتنىيەتلىكنىڭ قاراڭغۇ دۇنياسىدىن ئۆزىگە كېرەكلىك نەرسىلەرنى ئىزدەيدىغان ئادەم دەيدىغان يەرگە يەتتى. پۇقرالارمۇ خاتالاشمىدى. سەللا كالىسى بار ئادەملەر كۋاسمىدونى ئالۋاستى، كلاۋدېنى پېرىخون دەپ جەزملەشتۈردى. ئۇلارنىڭ پەرىزچە بولغاندا، قوڭغۇراق چالىدىغان كۋاسمىدو ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالىدىغان مۆھلەت توشقان ھامان، ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ روھىنى بېرىلگەن ھەق ھېسابىدا ئۆزى بىلەن بىللە ئېلىپ كېتەتتى. شۇڭا، ياردەمچى ئېپىسكوپ ئۆزىنى ھاۋايى - ھەۋەستىن قانچە خالىي

ھېسابلايدىغانلىقىدىن قەتئىينەزەر، ئۆزىنى تۇتۇۋالغان تەقۋادار يىگىت - قىزلارنىڭ نەزىرىدە يۈز - ئابروۋى تۆكۈلۈپ بولغان قاتاردا ئىدى. ئەڭ كالۋا ئادەممۇ ئۇنىڭ بەدىنىدىن چىقۇۋاتقان بېرىخونلۇقنىڭ ھىدىنى پۇرىيالايتتى.

ئىلىم تەھسىل قىلىدىغان ئادەمنىڭ ھاياتلىق سەپىرىدە ياشنىڭ چوڭىيىشىغا ئەگىشىپ ئويلىمىغان ئوڭۇشسىزلىقلار پەيدا بولغاندەك، ئۇنىڭ روھىي دۇنياسىدىمۇ شۇنىڭغا ئوخشاش ئوڭۇشسىزلىقلار يۈز بېرىدۇ. ئادەملەر ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ چىرايىغا قاراپلا ئۇنىڭدىمۇ مۇشۇنداق ئالامەتلەرنىڭ بولۇۋاتقىنىنى بىلىپ قالدى، ئۇلار بۆلۈتەك تۇتۇلۇپ كەتكەن ئۆزايىدىن روھىي دۇنياسىنى كۆرەلەيدىغان بولدى. ئۇنىڭ كەڭ پېشانىسى نېمىشقا تاقىر بولۇپ قالغان بولغىدى؟ ئۇ نېمىشقا بېشىنى ساڭگىلىتىپ يول ماڭىدۇ؟ نېمىشقا ھەدپىسلا ئۇلۇغ - كىچىك تىنىپ يۈرىدۇ؟ قانداق يوشۇرۇن ۋەسۋەسە ئۇنى مۇشۇنداق ئازابلايدىغاندۇ؟ ئۇنىڭ قوشۇمىسى تۈرۈلگەندە، بىر - بىرىگە جۈپلىشىپ كېتەي دەپ قالغان قاشلىرى نېمىشقا ئۇرۇشقاق خورازلاردەك ھۈرىيىپلا تۇرىدۇ؟ ئۇنىڭ ئارانلا قالغان بىرنەچچە تال چېچى نېمىشقا ۋاقىتسىز ئاقىرىپ كەتتى؟ ئۇنىڭ كۆزلىرىدە ئەكس ئېتىۋاتقنى ئىچكى دۇنياسىدىكى قانداق يانغىندۇ - ھە؟

مۇشۇ ئىشلار سادىر بولۇۋاتقان مەزگىلدە، ئۇنىڭ كۆڭلىدىكى كەسكىن ئېلىشىشنى ئىپادىلەپ بېرىدىغان بەزى ئالامەتلەر ئاللىقاچان يۇقىرى پەللىگە يەتكەنىدى. قەسدىچىلەر سىنىپتىكى بالىلار ئۇنىڭ چېركاۋ ئىچىدە ئۆزى يالغۇز ئۇياندىن - بۇيانغا مېڭىپ يۈرگەنلىكىنى پات - پات كۆرۈپ قالاتتى. ئۇنىڭ كىشىنى دەككە - دۈككىگە سالىدىغان قاراشلىرىدىن قورقۇپ كەتكەن بالىلار دەرھال قاچاتتى. قەسدىچىلەر سىنىپىدا دۇئا - تىلاۋەت قىلىۋاتقان پوپلار ئۇنىڭ ھېچكىم ئاڭقىرالمىدىغان بەزى گەپ - سۆزلىرىنى مىننەتدارلىق قەسدىسىگە ئارىلاشتۇرۇپ قويۇۋاتقانلىقىنى بايقاپ قالاتتى. تىرىپى ئان دەرياسىنىڭ بويىدا ئولتۇرۇپ مىسسىيونېرلارنىڭ كىر كىيىملىرىنى يۇيىدىغان

ئاياللار يوساستىكى بۇ ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ كىيىمىدە تىرناقنىڭ پېتىپ كەتكەنلىكى ياكى پۇت بىلەن تېپىشكەنلىكى تۈپەيلى يىرتىلغان جايلارنى كۆرۈپ قالاتتى.

لېكىن، ئىشلار مۇشۇنچىلىق بىلەن تۈگىمىدى. ياردەمچى ئېپىسكوپ تېخىمۇ سۈرلۈك، تېخىمۇ تەلەپچان بولۇپ كەتتى. خۇي - مېجەزى ۋە شارائىت ۋەجىدىن، ئەزەلدىن تارتىپ قىز - ئاياللارنى كۆرگەن ھامان يىراقتىن ئەگىپ ماڭىدىغان بۇ ئادەم ئەمدىلىكتە ئۇلاردىن ئۆزىنى تېخىمۇ بەك تارتىدىغان بولۇپ قالدى. يىپەك كىيىملەرنىڭ شىلدىر - شىلدىر قىلغان ئاۋازىنى ئاڭلاپ قالسىمۇ، شىلەپسىنى دەرھال چۈشۈرۈپ، كۆزىنى توسۇۋالدىغان ھالەتكە يەتتى. ئۇ بۇ جەھەتتە شۇنچىلىك مۇتەئەسسىپ ئىدىكى، 1481 - يىلى دېكابدېر پادىشاھنىڭ قىزى بىيۋى خانىم بۇۋى مەريەم چېركاۋىدىكى موناستىرنى زىيارەت قىلىش ئۈچۈن كەلگەندە، تەرىنى تۈرۈپ، ئۇنىڭ كىرىشىنى رەت قىلغان ھەمدە باش ئېپىسكوپنى ئاگاھلاندۇرۇپ 1334 - يىلىدىكى ساينت بارتولوم تۈنەك بايرىمى ھەققىدە يېزىلغان قارا تاشلىق كىتابتىكى مىسسىيونېرلارنىڭ «مەيلى قېرى، مەيلى ياش، مەيلى توي قىلغان، مەيلى توي قىلمىغان ھەرقانداق ئايالنى قوبۇل قىلىش مەنئى قىلىندۇ» دېگەن بەلگىلىمىلەرنى كۆتۈرۈپ چىققاندى. شۇ چاغدا باش ئېپىسكوپمۇ بوش كەلمىگەن، رىم پاپاسىنىڭ پەۋقۇلئاددە ئەلچىسى ئېدونىڭ «بەزى ئېسىلزا دە ئاقسۆڭەك ئاياللارنى بىكاردىن - بىكار رەت قىلماسلىق لازىم» دېگەن پەرمانىنى كۆرسىتىپ نارازىلىق بىلدۈرگەنىدى. شۇنداقتىمۇ، ياردەمچى ئېپىسكوپ ئۆز گېپىدىن يانماي، پاپانىڭ پەرمانى 1207 - يىلى جاكارلانغان، قارا تاشلىق كىتابتىكى بەلگىلىمىلەردىن ساق بىر يۈز يىگىرمە يەتتە يىل بۇرۇنقى ئىش، ئۇ ئەمەلىيەتتە كېيىنكى پەرمان جاكارلانغان ھامان ئەمەلدىن قالغان، دەپ پەقەت يول قويىمىغان. ئاخىرىدا ئىش مەلىكىنى قوبۇل قىلماسلىق بىلەن تاماملانغانىدى.

كىشىلەر ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ قاچانلاردىن باشلاپ

مىسىرلىق قىزلار بىلەن سىگان قىزلىرىدىن ئىنتايىن يىرگىنىدىغانلىقىغا دىققەت قىلدى. ئۇ ھەتتا باش ئېپىسكوپتىن بۇخىمىيەلىك ئاياللارنىڭ بۇۋى مەريەم چېركاۋى ئالدىدىكى مەيداندا ئۇسسۇل ئويناپ، دۇمباق چېلىشنى چەكلەش ھەققىدە بۇيرۇق چۈشۈرۈشنى تۆۋەنچىلىك بىلەن ئىلتىماس قىلدى. ئۇ دەل مۇشۇ ۋاقىتتىن ئېتىبارەن، نەم تارتىپ كۆكرىپ كەتكەن كونا ئارخىپلار ئىچىدىن ئەر - ئايال پېرىخونلارنىڭ مۇشۇك، چوشقا ياكى ئۆچكە بىلەن سۇيىقەست پىلانلاپ جادۇگەرلىك قىلغان قىلمىشلىرى ئۈچۈن ئوتقا تاشلانغانلىقى ياكى دارغا ئېسىلغانلىقى توغرىسىدىكى دېلولارنى ئىزدەش بىلەن بولۇپ كەتتى.

6. نەزەردىن چۈشكەنلەر

بىز باشتىلا دېگەندەك، چېركاۋ ئەتراپىدىكى چوغلار ۋە كىچىك بالىلارنىڭ مەيلى كلاۋدې بىلەن، مەيلى كۋاسمىدو بىلەن بولسۇن، ئوخشاشلا خۇشى يوق ئىدى. ئۇلار بۇ ئىككىيلەننىڭ بىر - بىرىگە ھەمراھ بولۇپ، بۇۋى مەريەم چېركاۋغا يېقىن جايىدىكى تار - خىلۋەت، زەي پۇراپ تۇرىدىغان قاراڭغۇ كوچىلاردىن كېتىپ بارغانلىقىنى كۆرۈپ تۇراتتى. ئۇلار بۇ ئىككىسىنى يۈزىدىن - يۈزىگە سەت گەپلەر بىلەن تىللايتتى. تەنە گەپلەر بىلەن مەسخىرە قىلاتتى، زاڭلىق قىلاتتى. كلاۋدې بويىنىنى غازنىڭ بويىنىدەك سوزۇپ، بېشىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ كېتىۋېرەتتى. ئۇنىڭغا قاراپ تۇرۇپلا تىل تەڭكۈزىدىغان بۇ شۇم ئېغىزلار ئۇنىڭ كىشىنى ئەيمەندۈرىدىغان پېشانىسىنىلا كۆرەلەيتتى.

ئىككىسىنىڭ بېشىغا چۈشىدىغان بۇ قىسمەت رېگىنىر ① يازغان «شائىرلار» دېگەن شېئىرىدىكى: «خىلمۇخىل كىشىلەر

① ماتىلان رېگىنىر (1573 — 1613) — فىرانسىيەدىكى ھەجۋىي شائىر. فىرانسىيە شېئىرىيىتىدىكى بالوك مەزھىپىنىڭ ئاساسلىق ۋەكىللىرىدىن بىرى.

ماڭار شائىر كەينىدىن، ئۇلار بەئەينى مۇشۇكىيىپلاق كەينىدىن
ۋىچىر - ۋىچىر سايراۋاتقان ئۇملاق قۇشقاچ» دېگەن مىسرالارنىڭ
ئۆزى ئىدى.

ناگان - ناگاندا بەزى كەپسىز، جېنىدىن تويغان بالىلار
ئۆزىنىڭ پارە - پارە بولۇپ كېتىش خەۋىگە قارىماي،
كۋاسمىدونىڭ دۈمچەك دۈمبىسىگە يىگنە سانجىپ ئوينىتتى.
بەزىدە چىرايىدىن نۇر يېغىپ تۇرىدىغان، لېكىن شەرم - ھايانى
بىلمەيدىغان قىزلار ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ پېشىدىن تارتىپ
تۇرۇپ ناخشا ئېيتاتتى، «سېنى تۇتۇق ئالۋاستى! توختاپ
تۇرمامسەن» دەپ چىشىغا تېگەتتى. بەزىدە دەرۋازا ئالدىدىكى
پەلەمپەينىڭ قاراڭغۇ دالدىسىدا تىزىلىپ ئولتۇرغان ئاياللار،
ياردەمچى ئېپىسكوپ بىلەن قوڭغۇراق چالىدىغان دوكنىڭ ئوتۇپ
كېتىۋاتقىنىنى كۆرۈپ بىرىنچىلەرنى دېيىشەتتى. ھايال ئۆتمەيلا
غەزىپى قىرىق گەز ئۆرلەپ: «ھەي، ماۋۇ ئادەمنىڭ روھى ئاۋۇ
بىرىنىڭ جىسمىغا ئوخشايدىكەن!» دەپ كۈلۈشەتتى. بەزىدە
مەكتەپتىن يانغان ئوقۇغۇچىلار ياكى يولدا تاش تېپىپ
ئوينىۋاتقان بالىلار شارىتىدە قاتار بولۇپ، ئۇلارغا بىر ياقىتىن
سالام بەرگەچ، يەنە بىر ياقىتىن لاتىن تىلىدا: «ۋاي - ۋۇي! بۇ
كلاۋدى بىلەن توكۇرغۇ!» دېيىشىپ قىيىقاس - چۇقان
كۆتۈرۈشەتتى.

ھالبۇكى، ياردەمچى ئېپىسكوپ بىلەن قوڭغۇراق چالىدىغان
ئادەمنىڭ بۇ تىل - ئاھانەتلەردىن پەرۋايى پەلەك ئىدى. ئۇلار بۇ
ئىشلارنى سەزمەيتتى. چۈنكى، كۋاسمىدونىڭ گاس ئىدى، كلاۋدىنىڭ
خىيالى بولسا ئۆز ئىشى بىلەن بەند بولاتتى. چاقچاق گەپلەرنىڭ
بىرىمۇ ئۇنىڭ قۇلمىقىغا كىرمەيتتى.

بەشىنچى باب

1. ساينت مارتىن موناستىرىنىڭ باشلىقى

كلاۋدېنىڭ نامى تەرەپ - تەرەپكە پۇر كەتتى، شۇڭا ئۇنىڭغا تېۋىنىپ زىيارەت قىلغىلى كېلىدىغانلارمۇ كۆپەيدى. ئۇ بىۋىزى خانىم بىلەن كۆرۈشۈشنى رەت قىلىپ ئۇزاق ئۆتمەيلا يۈز بەرگەن بىر قېتىملىق زىيارەت ئۇنىڭ كۆڭلىدە بەك چوڭقۇر تەسىر قالدۇرغاچقىمىكىن، بۇ زىيارەتنى خېلىغىچە ئېسىدىن چىقارماي يۈردى.

قاش قارايدىغان مەھەل، كلاۋدې ئىشخانىسىدىن چىقىپ بۈۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ موناستىرىدىكى ھېلىقى مەخپىي ھۇجرىغا قايتتى. ھۇجرا ئىچىدە بۇلۇڭدىكى ئاغزى ھىم ئېتىلگەن بىرنەچچە دورا بوتۇلكىسىدىن باشقا نەرسىنىڭ ھەممىسىنى چاڭ - توزان بېسىپ كەتكەنىدى. تامنىڭ ھەممە يېرى ياكى نوقۇل ئىلىم - پەن ئاتالغۇلىرى بىلەن ياكى بولمىسا ئۇ ئۆزى داڭلىق چاغلانغان يازغۇچىلارنىڭ كىتابلىرىدىن ئېلىنغان دىنىي ھېكمەتلەر بىلەن تولۇپ كەتكەنىدى. ياردەمچى ئېپىسكوپ ماقالە قەغىزى يېپىقلىق شىرنەنىڭ ئالدىدا ئولتۇرۇپ، تۇچ شامداننىڭ يورۇقىدا ئېچىلىپ تۇرغان كىتابنىڭ ئۈستىگە جەينىكىنى قويدى. بۇ ھونۇر بۇس دېئاۋتۇن يازغان «تەقدىرچىلىك ۋە ئەركىن ئەرادە توغرىسىدا» ناملىق كىتاب ئىدى. ئۇ يەنە بىر قولى بىلەن تېخى بايىلا قولغا چۈشۈرگەن بىر پارچە يېرىم تاۋاق نەشر بۇيۇمىنى بىر بەت - بىر بەتتىن ۋاراقلىدى. بۇ ئۇنىڭ ھۇجرىسىدىكى بىردىنبىر نەشر بۇيۇمى ئىدى. ئۇ چوڭقۇر

خىيالغا چۆمۈپ، ئاللىنىمىلەرنى ئويلاۋاتقاندا ئىشك چېكىلدى.
— كىم؟ — دەپ توۋلىدى ئۇ بەئەينى سۆڭەك تاللىشىۋاتقاندا
باشقىلار تەرىپىدىن قوغلانغان ئىتنىڭ خىرىلدىغىنىدەك ئاۋاز
بىلەن. ئىشك سىرتىدىن:
— ئاغىنىڭىز ياكوئىس كوئىكتېر، — دېگەن جاۋاب
ئاڭلاندى.

كىرگەنلەرنىڭ بىرى پادىشاھنىڭ دوختۇرى بولۇپ، ئالاھىزەل
ئەللىك ياشلار چامىسىدا ئىدى. كۆزلىرىدىن مانا مەن دەپ چىقىپ
تۇرغان مەككارلىق ئالدىدا، ئۇنىڭ ئۆلۈكىنىڭكىدەك جانسىز
چىرايى ئۈنچە بىلىنىپ كەتمەيتتى. يەنە بىرەيلەن ئۇنىڭ
ھەمراھى بولسا كېرەك، ھەر ئىككىلىدىن كۈل رەڭ چېكىت
چۈشۈرۈلگەن قېنىق قىزىل رەڭلىك تون كىيىپ، بەللىرىنى
بەلباغ بىلەن باغلىۋالغانىدى. قارماققا، ئۇلارنىڭ كىيىمى
ئۆزلىرىگە ناھايىتى چىڭ كەلگەندەك ئىدى. ھەر ئىككىلىنىڭ
بېشىدا بىر خىل رەختتىن تىكىلگەن، ئوخشاش رەڭلىك قالپاق
بار ئىدى. ئۇلار قولىنى يانچۇقىغا سالغان، كىيىنىۋالغان ئۇزۇن
تونلىرىنىڭ پېشى پۈتىنىڭ دۈمبىسىگىچە تېگىپ تۇراتتى،
بېشىدىكى قالپىقى كۆزىنى توسۇۋالغۇدەك دەرىجىدە
چۆكۈرۈلگەنىدى.

— خۇدا ئۆز پاناھىدا ساقلىغاي، ئەپەندىلەر، — ياردەمچى
ئېپىسكوپ شۇنداق دېگەچ ئۇلارنى ئۆيگە باشلىدى، — مۇنداق
كەچتىمۇ ئەزىز مېھمانلارنىڭ كېلىپ قالىدىغانلىقىنى
ئويلىماپتىكەنمەن، قەۋەت خۇش بولدۇم!
ياردەمچى ئېپىسكوپ تەكەللۇپ قىلدى، خاۋاتىرلىنىش ۋە
سىناق نەزىرى بىلەن دوختۇرغا ۋە ئۇنىڭ ھەمراھىغا
سەپىلىشىنىمۇ ئۇنتۇپ قالمىدى.

— تىرىكچىلىكى داڭلىق ئۆلىما كلاۋدې فروللىنى زىيارەت
قىلغاندا، كىچ بولۇپ كەتسىمۇ ھېچ گەپ ئەمەس، — دېدى
دوختۇر كوئىكتېر. ئۇنىڭ تەلەپپۇزى سېپى ئۆزىدىن ياقا

يۇرتلۇق ئادەملەرنىڭ تەلەپپۇزى ئىدى.

ياردەمچى ئېپىسكوپ بىلەن دوختۇر ئۆزئارا سالاملاشتى. شۇ چاغدىكى ئادەت بويىچە، ئۆلىما - ئالىملار بىر - بىرى بىلەن كۆرۈشكەندە مۇشۇ تەرىقىدە ئامان - ئېسەنلىك سورىشاتتى. لېكىن، ئۆزئارا ئامان - ئېسەنلىك سوراڭ ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ئۆچ - ئاداۋەتنى توسۇپ قالالمايتتى. ھېلىمۇ ھەم شۇنداق، بىرەر ئۆلىما يەنە بىر ئۆلىمانى ماختاپ ئۇچۇرۇۋاتقاندا، ئۇنىڭ خۇشامەت گەپلىرى ھەسەل ئارىلاشتۇرۇلغان بىر بوتۇلكا زەھەرگىلا ئوخشاپ قالاتتى.

كلاۋدې فروللو ياكوئىس كوئىكتېرنىڭ ياغلىما گەپلىرىنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ كەسىپتىكى قولايلىقتىن، بولۇپمۇ پادىشاھنىڭ كۆپ قېتىم ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قالغانلىقىدىن پايدىلىنىپ ئەھلى جامائەتنى قاقتى - سوقتى قىلغانلىقىغا كېلىشتۈرۈپ دەككىسىنى بەردى. ئۇنىڭ قارشىچە، پادىشاھنىڭ كېسىلىنى كۆرۈش كىمىياگەرلىك بولۇپ، راست ئالتۇننى ئىزدەپ ئاۋارە بولغانغا قارىغاندا تېزىرەك نەپكە ئېرىشكىلى بولاتتى.

— شۇنداق! كوئىكتېر ئەپەندى. جىيەن ئوغلىڭىز، ھۆرمەتكە سازاۋەر پېررې ئەپەندىنى باش ئېپىسكوپلۇققا كۆتۈرۈلدى دەپ ئاڭلىدىم، ناھايىتى خۇش بولدۇم، جىيەن ئوغلىڭىز ئامېنىسنىڭ ئېپىسكوپى بولىدىغۇ دەيمەن؟

— شۇنداق، ياردەمچى ئېپىسكوپ جانابلىرى، بۇمۇ خۇدانىڭ شاپائىتى دەڭە!

— ئېسىڭىزدە باردۇ؟ مىلاد بايرىمى كۈنى ئىقتىسادىي مۇپەتتىش مەھكىمىسىدىكىلەرنى باشلاپ ماڭغاندا، تولىمۇ سۆلەتلىك بولۇپ كېتىپتىكەنسز!

— نېمىلەرنى دەيدىغانسىز، كلاۋدې جانابلىرى، مەن بىر مۇئاۋىن غوجىدارغۇ شۇ.

— سىز ساينت ئاندىرى كوچىسىدا ياستىۋاتقان ھەشەمەتلىك قورۇ پۈتەي دەپ قالغاندۇ؟ ئۇنى لوئورې سارىيى دېسەكمۇ

ئارتۇقلۇق قىلمايدۇ. بولۇپمۇ دەرۋازىغا ئويۇلغان ئۆرۈك دەرىخى بىلەن ھېلىقى قوش مەنىلىك سۆزگە بەك ئىچىم كۆيىدۇ ھەم «ئۆرۈكلۈك ھويلا»، ھەم «كوئىكتېرنىڭ ھويلىسى»^① دەرگە.

— كىلاۋدې جانابلىرى، مەن بۇ قۇرۇلۇشقا ناھايىتى جىق پۇل خەجلىۋەتتىم. قورۇ - جاي پۈتكەن ھامان ۋەيران بولۇپ كېتىشىم مۇمكىن.

— تۈرمە بىلەن ئەدلىيە ئەمەلدارلىقىدىن كىرىدىغان كىرىمىڭىز بارغۇ؟ ئۇنىڭدىن بۆلەك تېخى كلوسىردىكى ئۆيلەرنىڭ، گۆش دۈكىنىنىڭ، مېھمانخانىنىڭ، ماگىزىننىڭ ئىجارىسىنى يىغىسىز! قولىڭىزدا بىر ئوبدان سۈت چىقىدىغان سىيىر تۇرسا!

— بۇ يىل پونىسىدىكى يېرىمدىن ھېچقانچە ھوسۇل ئالالمىدىم.

— لېكىن، سىزنىڭ تىرىپىل، ساينت يامېس، ساينت گېرما - ئىنوردىن يىغىۋالدىغان ئىجارىڭىز ئەزەلدىنلا ياخشى ئىدىغۇ؟
— بىر يۈز يىگىرمە لىۋر دەرگە، ئۇنىڭ ئۈستىگە پارىژ پۇلى گەمەس.

— سىز يەنە پادىشاھنىڭ مەسلىھەتچىلەر ئىشخانىسىدىنمۇ مائاش ئالىسىز، بۇ دېگەن مۇقىم كىرىم تۇرسا!
— راست دەيسىز، بۇرادەر كىلاۋدې. بىراق، پولىگنى قورۇقىدىن ھەر يىلى قىلىدىغان كىرىمىم ئاتىشى تىللاغمۇ يەتمەيدۇ.

كىلاۋدې بىر ياقىتىن كوئىكتېرنىڭ پۇتىغا ھۆل خىش قويۇپ، بىر ياقىتىن ئۇنىڭ يېغىرىغا تېگىپ، پۇخادىن چىققۇدەك مەسخىرە قىلىۋالدى. كۈلۈپ تۇرۇپ گەپ قىلىۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن بۇ گەپلەرنىڭ تېگىگە رەھىمسىزلىك، ئىچى قارىلىق يوشۇرۇنغانىدى. بۇ دەل تەلىيى ئوڭىدىن كەلمىگەن ئادەم قول

① فرانسۇز تىلىدا «ئۆرۈكلۈك» بىلەن كوئىكتېرنىڭ ئاتىلىشى يېقىن كەلگەچكە، بۇ يەردە كوئىكتېر پادىشاھنىڭ چاپىنىدا تەرىلىدۇ، دەپ مەسخىرە قىلىنىدۇ.

ئىلكىدە بار ئىپلاس بىر ئادەم بىلەن تۇتۇشۇپ قالغاندا دېيىشىدىغان گەپلەرنىڭ نەق ئۆزى ئىدى. ئەپسۇسكى، قارشى تەرەپ كۆز ئالدىدىكى بۇ ئادەمنىڭ ساماننىڭ تېگىدىن سۇ يۈگۈرۈتۈۋاتقانلىقىنى بىلەلمىدى.

— شۇنداق ھۆددە قىلالايمەنكى، — كىلاۋدې ئۇنىڭ قولىنى چىڭ سىقىپ تۇرۇپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى، — مۇشۇنداق ساغلام تۇرغىنىڭىزدىن بەك سۆيۈندۈم.

— رەھمەت، كىلاۋدې جانابلىرى!

— شۇنى سوراپ باققۇم بار، — كىلاۋدېنىڭ ئاۋازى بىردىنلا چىڭ چىقىپ كەتتى، — پادىشاھ ئالىيلىرىنىڭ كېسلى قانداقراقكىن؟

— داۋالانغان پۇلنى تولۇق بېرەلگۈدەك ھالى يوق، — دوختۇر مۇشۇ گەپنى قىلىۋېتىپ يېنىدىكى ھەمراھىغا لەپپىدە قاراپ قويدى.

— ئاز بولۇپ قالدى دەۋاتامسىز، بۇرادەر كوئىكتېر؟ — دەپ سورىدى ھەمراھ بولۇپ كىرگەن كىشى.

بۇ ئادەمنىڭ تەلەپپۇزىدىكى ھەيرانلىق ۋە نارازىلىق ئالامەتلىرى ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ بۇ ناتونۇش كىشىگە بولغان دىققىتىنى قوزغىدى. راستىنى ئېيتقاندا، كىلاۋدې ئۆزىنىڭ كۆزىگە غەلىتە كۆرۈنۈۋاتقان بۇ ئادەمنى مەخپىي ھۇجرىنىڭ بوسۇغىسىدىن كىرگەندىن باشلاپلا كۆزىتىپ تۇرغانىدى. كىلاۋدې ئۇنىڭ پادىشاھ لۇئى XI نىڭ خۇسۇسىي دوختۇرى ياكوئىس كوئىكتېرغا يان باسىدىغانلىقىنى دېمىسە، كوئىكتېرنىڭ مۇنداق ناتونۇش بىرىنى ئۆزىنىڭ ھۇجرىسىغا بىللە ئېلىپ كىرىشىگە ھەرگىز يول قويمىتتى.

مۇشۇ سەۋەبتىن بولسا كېرەك، دوختۇر ئۆزىنىڭ ھەمراھىنى تونۇشتۇرۇشقا باشلىغاندا، كىلاۋدېنىڭ چىرايى بىرقىسما بولۇپ كەتتى.

— ئېسىم قۇرۇسۇن، كىلاۋدې! ھەمراھىمنى تونۇشتۇرۇپ

قوياي. ئۇ سىزنىڭ نام - شەرىپىڭىزنى تولا ئاڭلاپ، زىيارەت قىلىش نىيىتىدە مۇشۇ يەرگە قەدەم تەشرىپ قىلغانىدى.

— ئەپەندى، سىزمۇ ئىلىم تەھسىل قىلامسىز؟ — دەپ سورىدى ياردەمچى ئېپىسكوپ، ئۇ ئۆتكۈر كۆزلىرى بىلەن كوئىكتېرنىڭ ھەمراھىغا تىكىلدى. ناتونۇش كىشىنىڭ كۆزلىرىدىنمۇ ئادەمنى ھودۇقتۇرىدىغان سوغۇق نۇر چاقنىدى.

چىراغ نۇرى ئاجىز بولغىنىغا قارىماي، ئاتىمىش ياشلار ئەتراپىدىكى بۇ قېرى ئادەمنىڭ ئوتتۇرا بوي، دوغىلاق كەلگەن قامىتىنى ئوچۇق كۆرگىلى بولاتتى. قارماققا ئۇ كېسەل بولۇپ قالغاندەك ئىدى. نۇر يېغىپ تۇرىدىغان سۈزۈك چىرايىدىن قانداقتۇر بىر قەتئىيلىك ۋە جىددىيلىك چىقىپ تۇراتتى. قاشلىرى ئاستىدىكى كۆزلىرىدىن تېرەن ئوي - پىكىر جىلۋە قىلاتتى. قاڭشىرىغىچە چۆكۈرۈپ كىيىۋالغان يۇمشاق قالپاقنىڭ تېگىدە تالانتلىق بىر مېڭىنىڭ مىدىرلاپ تۇرغانلىقىنى ھېس قىلغىلى بولاتتى.

ئۇ ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ سوئالىغا تەمتىرەپ كەتمەيلا جاۋاب بەردى:

— ھۆرمەتلىك جاناب، ھەممە يەرگە داڭقىڭىز كەتكەن بولغاچقا، سىزدىن ئۆگىنەي دەپ قېشىڭىزغا كېلىپ تۇرۇپتىمەن. مەن باشقا بىر ئۆلكىدىن كەلگەن مۆتىۋەر، ئەسلىدە ئۆلىمالارنىڭ ھۇجرىسىغا كىرىشتىن بۇرۇنلا ئايىغىمنى سېلىۋېتىشىم لازىم ئىدى. ئېھتىمال، سىز مېنىڭ ئىسمىمنى بىلىسىز، مېنى تورانگوۋا ئاقساقال دەيدۇ.

«مۆتىۋەر ئادەملەرنىڭمۇ چوڭلىقىدا توختىمايدىغان ئىسمى بولىدىكەن» دەپ ئويلىدى ياردەمچى ئېپىسكوپ، ئۇ شۇ چاغدىلا ئۆزىنىڭ مۇھىم ۋە جىددىي بىر ئىشقا دۇچ كەلگەنلىكىنى تۈيدى. ئۇنىڭ ھەددىدىن زىيادە ئەقىللىك كاللىسى تورانگوۋا ئاقساقال كىيىۋالغان تېرە قۇلاقچىنىڭ ئىچىدە ئۆزىنىڭكىگە ئوخشاش ھەددىدىن زىيادە ئەقىللىك بىر كاللىنىڭ بارلىقىنى

پەرەز قىلدى. ئالدىدىكى سۈرلۈك چىرايغا سەپسىلىۋېتىپ، تېخى ئابايا ياكوئىس كوئىكتېرغا تاقابىل تۇرغان چاغدىكى زورغا پەيدا بولغان كۈلۈمسىرەش خۇددى قاراڭغۇلۇق قوينىدا غايىب بولغان شەپقەتكە نەلەرگىدۇر يوقالدى. يۈز - كۆزىنى مەيۈسلۈك چۇلغىدى، لام - جىم دېمەيلا يۆلەنچۈكى بار ساقاغا چۆكۈپ، بىر جەينىكىنى ئادىتى بويىچە شىرەنىڭ ئۈستىگە تىرىدى، يەنە بىر قولى بىلەن پېشانىسىنى تۇتتى. بىردەملىك سۈكۈتتىن كېيىن، تېخىچە ئۆرە تۇرغان ئىككىيلەننى ئولتۇرۇشقا شەرەتلىپ، تورانگوۋا ئاقساقالغا قارىدى.

— جاناب، مەن بىلەن بەس - مۇنازىرە قىلىش ئۈچۈن كەلگەن بولسىڭىز، نېمىنى مۇنازىرە قىلىدىغانلىقىمىزنى دەپ بېقىڭ!
— ھۆرمەتلىك جاناب، — دېدى تورانگوۋا ئاقساقال، — مەن ئاغرىپ قالدىم، كېسىلىم ناھايىتى ئېغىر، باشقىلار ماڭا سىزنى دانىشمەن ئائېسكولاپ ① دەپ تەرىپلەپ بەردى. شۇڭا، مەن سىزنى رېتسېپ يېزىپ بېرەرمىكىن دەپ كەلدىم.

— رېتسېپ؟ — ياردەمچى ئېپىسكوپ بېشىنى چايقىدى. ئاندىن بىردەم ئويلىنىۋالدى، — تورانگوۋا ئاقساقال، ئىسمىڭىزنى مۇشۇنداق ئاتىغانلىقىمنى ئەيىبكە بۇيرۇماڭ، قايرىلىپ قاراپ بېقىڭ، سىزگە بېرىدىغان جاۋابىمنىڭ تامغا يېزىپ قويۇلغانلىقىنى كۆرەلەيسىز.

تورانگوۋا ئۇنىڭ سۆزى بويىچە كەينىگە قايرىلدى. تامنىڭ ئۈستۈنرەك يېرىگە «مېدىتسىنا دېگەن خام خىيالىنىڭ قىزى — يامبىلكوي» ② دېگەن خەت ئويۇلغانىدى.

ياكوئىس كوئىكتېر ھەمراھىنىڭ بايىقى جاۋابىنى ئاڭلاپ خاپا بولۇپ تۇرۇۋىدى، كلاۋدېنىڭ تامغا يېزىپ قويغان جاۋابىنى

① ئائېسكولاپ — قەدىمكى يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى دورا - دەرەك ئىلاھى. قۇياش ئىلاھى ئاپوللوننىڭ ئوغلى.

② يامبىلكوي (مىلادىيەنىڭ 250 — 330 - يىللار) — قەدىمكى يۇنان يېڭى ئەپلاتونچىلار مەزھىپىدىكى پەيلاسوپ.

كۆرۈپ تېخىمۇ ئوغىسى قاينىدى. ئۇ تورانگوۋا ئاقساقالنىڭ قېشىغا كېلىپ، ئۇنىڭ قۇلىقىغا:

— مەن ئۇنى سىزگە قىپقىزىل ساراڭ دېگەندىمغۇ، كۆرۈشىمەن دەپ كەلگىنىڭىزگە خوپ بولدى! — دەپ پىچىرلىدى.

— ياكوئىس كوئىكتېر دوختۇر، بەلكى بۇ ساراڭنىڭ ئېيتقانلىرى توغرىدۇر، — دېدى ئاقساقالمۇ پەس ئاۋازدا ۋە ئاچچىق كۈلۈپ قويدى.

— ئىختىيارىڭىز! — دېدى كوئىكتېر تولۇق تېگىپ، ئارقىدىنلا ياردەمچى ئېپىسكوپ بىلەن پاراڭغا چۈشۈپ كەتتى.

— كلاۋدې، سىزنىڭ داۋالاش تېخنىكىڭىز بەك قالتىس، سىز خۇددى مايۇن ياڭاقنى چوڭ نەرسە چاغلانغاندەك، ھىپپوكرات^① نىمۇ پۇش دېمەيدىغاندەك ئەلپازدا گەپ قىلىۋاتىسىز. ناۋادا ھەممە دوختۇر مۇشۇ سورۇندا تۇرۇپ، سىزنىڭ مېدىتسىنا خام خىيال دېگەن سۆزىڭىزنى ئاڭلىسا، سىزنى تاش بوران قىلىۋەتكەن بولاتتى! دېمەك، سىز غىدىقلىغۇچى دورىلارنىڭ قانغا، مەلھەم دورىلارنىڭ مۇسكۇلغا تەسىر كۆرسىتىدىغانلىقىنى ئېتىراپ قىلمايدىكەنسۇز — دە! سىز ئوخشاشلا يەنە گۈل — گىياھ بىلەن مېتالدىن تەركىب تاپقان، ئادەملەر تەرىپىدىن دۇنيا دورا ساندۇقى دەپ ئاتىلىدىغان بۇ دورا ساندۇقىنىڭ كېسەللىكنى داۋالاش ئۈچۈنلا مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدىغانلىقىنى ئېتىراپ قىلمايدىكەنسۇز.

— مەن دورا شۇناسلىقنىمۇ ئىنكار قىلمايمەن، كېسەل ئادەمنىمۇ ئىنكار قىلمايمەن. مېنىڭ ئىنكار قىلىدىغىنىم دوختۇرلار!

— دېگەنلىرىڭىز بويىچە بولغاندا، — كوئىكتېر قايناپلا كەتتى، — رېماتىزمنىڭ ئىچكى ئەزالاردىكى ئەسۋە ئىكەنلىكى،

① ھىپپوكرات (مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 460 — 377 - يىللار). — قەدىمكى يۇناننىڭ مەشھۇر دوختۇرى. غەرب مېدىتسىناسىنىڭ ئاتىسى دەپ تەرىپلىنىدۇ.

كۆيۈپ چۈچۈلا بولۇپ كەتكەن چاشقانى ئېزىپ ياسىغان مەلەم دورا بىلەن زەمبىرەك ئوقىدا زەخمىلەنگەن تېرىنى ساقايتقىلى بولىدىغانلىقى، ياش ئادەملەرنىڭ قېنىنى ئۇرغاندا قېرىلارنىڭ ياشلىق باھارنى ئەسلىگە كەلتۈرگىلى بولىدىغانلىقى قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى يالغان گەپ ئىكەن - دە ! ئىككىنى ئىككىگە قوشسا تۆت بولىدۇ دېگەنمۇ يالغانمۇ؟

ياردەمچى ئېپىسكوپ چىرايىنى مېتىمۇ قىلىپ قويماي:
— بەزى شەيئىلەرگە مېنىڭمۇ ئۆز قارىشىم بار، — دېدى.
كوئىكتېر ئاچچىقىدا شەلپەردەك قىزىپ كەتتى.
— بولدى ! بولدى ! كوئىكتېر ئاغىنە، رەنجىش ھاجەتسىز، — دېدى تورانگوۋا ئاقساقال، — ياردەمچى ئېپىسكوپ بىز بىلەن دوست تۇرسا.
كوئىكتېر ئۆزىنى بېسىۋېلىپ، جىم ئولتۇردى، لېكىن پەس ئاۋازدا:

— نېمىلا دېگەنبىلەن ئۇ بىر ساراڭ، — دېدى رەنجىپ.
— كلاۋدې جانابلىرى، — تورانگوۋا ئارىدىكى جىمجىتلىقنى بۇزدى، — مېنى بەكمۇ تەڭلىكتە قويدىڭىز. ئەسلىدە ئىككى قىيىن مەسىلىنى سىزدىن سوراپ بىلىۋالماقچىدىم. ئۇنىڭ بىرى مېنىڭ سالامەتلىكىم، يەنە بىرى مېنىڭ يۇلتۇزۇم ھەققىدىكى ئىش ئىدى.

— ئەپەندى، — دېدى ياردەمچى ئېپىسكوپ، — سىزنىڭ راستتىنلا مۇشۇنداق خىيالىڭىز بولسا، شۇنچە جىق پەلەمپەيدىن چىقىپ مېنىڭ قېشىمغا كېلىشىڭىزنىڭ ھاجىتى يوق. چۈنكى، مەن ھەم مېدىتسىناغا ئىشەنمەيمەن، ھەم مۇنەججىملىككە ئىشەنمەيمەن.

— گەپلىرىڭىز راستمۇ؟ — تورانگوۋا ئاقساقال تەئەججۈپلەندى.

كوئىكتېر زورغا كۈلۈمسىرەپ ئاغزىنى تورانگوۋانىڭ قۇلىقىغا يېقىن قىلدى:

— ئەمدى ئوچۇق كۆرۈۋاتقانسىز، ئۇ دېگەن بىر ساراڭ دېمىدىمۇ! ئۇ ھەتتا مۇنەججىملىككەمۇ ئىشەنمەيدىغان تۇرسا!

— ھەربىر يۇلتۇزنىڭ نۇرى، — دېدى كالاۋدې بايقى گېپىنى تولۇقلاپ، — سىلەر تەسەۋۋۇر قىلغانغا ئوخشاش ئادەملەرنىڭ بېشىغا چىگىپ قويۇلغان بىر تال يىپ!

— ئۇنداقتا سىز نېمىگە ئىشىنىسىز؟ — دەپ سورىدى تورانگوۋا ئاقساقال ئۇنلۇك ئاۋازدا.

ياردەمچى ئېپىسكوپ بىرپەس دېلىغۇل بولدى. ئاندىن قاپقى چۈشۈپ كەتكەن ھالدا كۈلۈمسىرەپ، خۇددى ئۆزىنىڭ جاۋابىنى ئىنكار قىلىۋاتقانداك جاۋاب قايتۇردى:

— خۇداغا ئىشىنىمەن!

— ئىككىمىزگە، — تورانگوۋا ئاقساقال شۇنداق دەۋىتىپ، ئالمان — تالمان چوقۇنۇۋالدى.

— ئامىن! — دېدى كوئىكتېر.

— ھۆرمەتلىك جاناب، — ئاقساقال يەنە گەپ باشلىدى، — سىزدىكى مۇنداق تەقۋادارلىقنى كۆرۈپ، مەن تولىمۇ تەسىرلەندىم. لېكىن، سىز يەنە شۇنداق چوڭ ئالىم تۇرۇپ، يەنە ئىشەنمىگىنىڭىز نېمىسى؟

— ئۇنداق ئەمەس، — ياردەمچى ئېپىسكوپ تورانگوۋا ئاقساقالنىڭ بىلىكىنى تۇتتى. خۇنى كەتكەن كۆزىنىڭ قارىچۇقىدىن ئاللىقانداق بىر كۈچلۈك نۇر ئېتىلىپ چىققانداك بولدى، — ئۇنداق ئەمەس. مەن پەننى ئېتىراپ قىلمايدىغان يەردە ئەمەس. مەن ئۇزاق چاغلاردىن بۇيان، يەر ئۈستىدە ئۆمىلەپ، قورسىقىمنى يەرگە چاپلاپ، تىرناقلىرىمنى لايغا پاتۇرۇپ، يەر ئاستى ئۆيلىرىدىكى ھەددى — ھېسابسىز سوقماق يوللاردا مېڭىپ يۈردۈم. قاراڭخۇ ئۆڭكۈرنىڭ ئۇ يېقىدا يېنىۋاتقان يورۇقلۇقنى، يالقۇنغا ئوخشاش بىرنەرسىنى كۆرگەندەك بولدۇم. ئۇ چوقۇم مەركىزىي تەجرىبىخانىدىن چىقىۋاتقان، كۆزنى قاماشتۇرىدىغان ئەكس نۇر دەپ ئويلىدىم. سەۋر — تاقەتلىك، ئەقىللىك ئادەملەرلا

ئۇنىڭ ئىچىدىن خۇدانى كۆرەلەيتتى !

— ئاخىرقى ھېسابتا، — دەپ سورىدى تورانگوۋا ئاقساقال، — سىزگە نىسبەتەن چىن ۋە مۇئەييەنلەشتۈرگىلى بولىدىغان نەرسە زادى نېمە ئۆزى؟
— كىمياگەرلىك.

— دەرۋەقە، — دېدى كوئىكتېر ئۆزىنى باسالماي، — كلاۋدې، كىمياگەرلىكمۇ بولىدىغان ئىش. لېكىن، سىز نېمىشقا مېدىتسىنا بىلەن مۇنەججىملىككە تىل تەڭگۈزىسىز؟

— سىز دەۋاتقان ئادەم توغرىسىدىكى پەن مەۋھۇم نەرسە، ئۇ ئالەم توغرىسىدىكى پەنمۇ ئوخشاشلا مەۋھۇم نەرسە، — دېدى ياردەمچى ئېپىسكوپ قوپاللىق بىلەن:

— ئېپىدارۇس^① بىلەن كالدېيە^② دە شۇنداق گۈللەنگەن مەنزىرە بارلىققا كېلىۋاتىدۇ ! — دوختۇر سوغۇق كۈلۈپ ئېتىراز بىلدۈردى.

— قۇلاق سېلىڭ، جانابىي ياكوئىس ! مېنىڭ دەۋاتقانلىرىم راست گەپ. مەن پادىشاھنىڭ دوختۇرى ئەمەس، ئۇ ماڭا يۇلتۇزلارنى كۆزەتسۇن دەپ دايدالوس باغچىسىنى ئىنئام قىلغانمۇ ئەمەس. چېچىلماي تۇرۇڭ، گېپىمنى ئاڭلاڭ. سىز قانداق ھەقىقەتنى بايقىدىڭىز؟ مەنمۇ بۇ يەردە مېدىتسىنانى كۆزدە تۇتمىدىم. ئۇنىڭ بىلەن مەشغۇل بولۇش تولىمۇ ئەخمەقلىق. مېنىڭ دېمەكچى بولغىنىم مۇنەججىملىك. ماڭا سۆزلەپ بېرىڭچۇ. ئەرشەلاغا تۈز چىقىپ، ئۇ يەردىن يەر يۈزىگە تۈز تارتىلىپ تۇرغان ھېلىقى يىپ^③ لار، زىرۇق سانلىرى ۋە

① ئېپىدارۇس — قەدىمكى يۇناننىڭ ئېگېي دېڭىزى قىرغىقىدىكى شەھەر. دورا - دەرەك ئىلاھى ئائېسكولانىڭ چېركاۋى مۇشۇ يەردە.

② كالدېيە — ئورنى مېسوپوتامىيەنىڭ جەنۇبىدىكى بابىلون پادىشاھلىقىغا توغرا كېلىدۇ. ئۇ يەردە ناھايىتى بۇرۇنلا ئاسترونومىيە تەتقىقاتى يولغا قويۇلغان.

③ مۇنەججىملىك ھەربىر ئادەمنىڭ بېشىدا بىر تالدىن يىپ بولىدۇ. ئۇ شۇ ئادەمنىڭ ئاسماندىكى يۇلتۇزغا چېكىلگەن بولىدۇ. يۇلتۇزلار مۇشۇ يىپ ئارقىلىق ئادەمنىڭ ھاياتىنى كونترول قىلىدۇ، دەپ قارايدۇ.

زېرود سانلىرى ھەققىدىكى يېڭى بايقاشلار زادى نېمىنى
ئىسپاتلاپ بېرەلەيدۇ؟

— سىز ئوقۇرەك سوڭخەكنىڭ ئىندۇكسىيەلىك كۈچى ۋە
ئۇنىڭ روھقا تەسىر كۆرسىتىدىغان ئىقتىدارىغا قايىل ئەمەس،
شۇنداقمۇ؟ — دېدى كوئىكتېر.

— خاتالاشتىڭىز، كوئىكتېر ئەپەندى! سىزنىڭ
ئېتىقادىڭىزنىڭ بىرەر نۇمۇ ئەمەلىيەتكە يېقىن ئەمەس. لېكىن،
كىمياگەرلىكتە بەزى يېڭى بايقاشلار بار. سىزنىڭ بۇ
مۇۋەپپەقىيەتلەرگە تەن بەرگۈڭىز يوقمۇ؟ ئەينەكنى يەر ئاستىغا
نەچچە ئون مىڭ يىل كۆمۈپ قويسا خىرۇستالغا ئايلىنىدۇ.
قوغۇشۇن جىمىكى مېتالنىڭ بوۋىسى (ئالتۇن مېتال ئەمەس
نۇر). قوغۇشۇن ئىككى يۈز يىلنى بىر باسقۇچ قىلىپ، تۆت
باسقۇچتىن ئۆتسىلا ئوڭۇشلۇق ھالدا زەرنىڭ بولىدۇ، زەرنىڭ
قەلەبىگە، قەلەبىدىن كۈمۈشكە ئۆزگىرىدۇ. ئەجەب، بۇنىڭ
راستلىقىدىن گۇمان قىلامسىلەر؟ لېكىن، ئوقۇرەك سوڭخەكنىڭ
ئىشىنىش، يۇلتۇزلارغا ئىشىنىش، يۇلتۇزغا تۇتىشىدىغان يىپقا
ئىشىنىش بەئەينى بۇلبۇلنىڭ قارىغۇ چاشقانغا ئۆزگىرىشىگە،
بۇغداي دېنىنىڭ سازاڭ بېلىقىغا ئۆزگىرىشىگە ئىشىنىدىغان
كىشىلەردەكلا كۈلكىلىك ئىش!

— مەنمۇ كىمياگەرلىكنى تەتقىق قىلغان، — دەپ
ۋارقىرىدى كوئىكتېر، — شۇنىڭغا جەزم قىلىمەنكى ...
تولا ئەزۋەيلەپ ھاياجانلانغان ياردەمچى ئېپىسكوپ ئۇنىڭ
سۆزىنى تۈگىتىشىگە يول بەرمىدى.

— مەن مېدىتسىنانى، مۇنەججىملىكنى، كىمياگەرلىكنى
تەتقىق قىلغان، — دېدى ئۇ كوئىكتېرنىڭ گېپىنى ئۈزۈپ، —
لېكىن بىردىنبىر ھەقىقەت مانا ماۋۇ (ئۇ سۆزلەۋېتىپ توپا
بېسىپ كەتكەن ھېلىقى كىچىك دورا بوتۇلكىسىنى شىرەنىڭ
ئۈستىگە قويدى)، بىردىنبىر نۇر دېگەن مانا مۇشۇ. ھېپىپوكرات
بولسۇن، ئۇرانىيە ① بولسۇن، ھەممىسى خام خىيال، خېرىمىسمۇ

① ئۇرانىيە — يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى ئىلاھلەرنىڭ بىرى. ئاسترونومىيە بىلەن
جۇغراپىيەگە مەسئۇل.

بىر خىل ئىدىيە، خالاس. پەقەت ئالتۇننىلا قۇياش دېيىشكە بولىدۇ. ئالتۇن ياسىغاننىڭ ئۆزىلا خۇدا، تەڭداشسىز پەن دېگەن شۇ. مەن مېدىتسىنانى، مۇنەججىملىكنى تەتقىق قىلىدىم دېگىنىم بىلەن ئۇلارنىڭ ھەممىسى مەۋھۇم نەرسە بولۇپ چىقتى. ئادەم بەدىنى بىلگىلى بولمايدىغان سىرلىق نەرسە، يۇلتۇزلارمۇ بىلگىلى بولمايدىغان سىرلىق نەرسە!

ئۇ سۆزىنى تۈگىتىپلا ئۆزىنى يۆلەنچۈكلۈك ئورۇندۇققا تاشلىدى. خۇددى ئىلاھتىن ۋەھىي تاپشۇرۇۋالغاندەك گۈلچەقەلىرى ئېچىلدى. تورانگوۋا بىرنەمە دېيەلمەي ئۇنىڭغا قاراپلا قالدى. كوئىكتېر زورغا كۈلۈمسىرەپ مۇرىلىرىنى كۆتۈرۈپ قويدى ۋە: «ساراڭنىڭ ئۆزىلىغۇ بۇ!» دېدى نەچچە قېتىم پەس ئاۋازدا.

— ئۇنداقتا، — تورانگوۋا ئاقساقال بىردىنلا سوراپ قالدى، — سىز ئۆزىڭىز كۆزلىگەن ھېلىقى سىرلىق مۇددىئىغا يېتەلىدىڭىزمۇ؟ ئالتۇن تاۋلىيالىدىڭىزمۇ؟

— ئالتۇن تاۋلىيالىغان بولسام ئىدىم، — ياردەمچى ئېپىسكوپ بىرنەرسە ئېسىگە كەلگەندەك، ئالدىرىماي جاۋاب بەردى، — ئۇ چاغدا فىرانسىيەنىڭ پادىشاھى لۇئى بولماي كلاۋدى بولغان بولاتتى.

ئاقساقالنىڭ قوشۇمىلىرى تۈرۈلدى.

— ئابايا مەن نېمىلەرنى دېدىم؟ — كلاۋدى مەنسىتمىگەندەك كۈلۈپ قويدى، — ناۋادا شەرقتىكى بۇ ئىمپېرىيەنى يېڭىباشتىن ئۆرە قىلالىغان بولسام، فىرانسىيەنىڭ شاھلىق تەختكە كۆڭۈل بۆلەرمىدىم؟

— بەلەن گەپ بولدى، — دېدى ئاقساقال.

— ۋاي، بىچارە ساراڭ! — دېدى كوئىكتېر ئۆزىچە غوتۇلداپ.

ياردەمچى ئېپىسكوپ مەمەدانلىق قېلىشتىن توختايدىغاندەك ئەمەس، ئۇ خۇددى ئۆزىنىڭ سوئالىغا ئۆزى جاۋاب بېرىۋاتقاندەك

ئىدى.

— لېكىن، مەن يەنىلا ئۆمىلەيمەن. يەردىكى شېخىل تاشلار يۈز — كۆزۈمنى سۈرۈپ، تىزىمنى يېرىۋەتسىمۇ مەيلى. شۇ چاغدا تىكىلىپ قارىيالىمىساممۇ، خىرە — شىرە كۆرەلەيدىغان بولىمەن. مەن ئوقۇيالىمايمەن، لېكىن ھەرپلەرنى بىر — بىرىگە ئۇلايمەن.

— ئوقۇيالايدىغان دەرىجىگە يەتكەندە، — دەپ سورىدى ئاقساقال، — ئالتۇننى تاۋلاپ بولغان بولامسىز؟

— سوراپ ئولتۇرۇشنىڭ ھاجىتى بارمۇ؟

— بۇۋى مەريەم ماڭا پۇل لازىملىقىنى بىلىدۇ. ئۇنداقتا، مەنمۇ سىزنىڭ كىتابلىرىڭىزنى ئوقۇغان بولاي. ماڭا دەپ بېرىڭ ھۆرمەتلىك جاناب، سىز دەۋاتقان پەن بۇۋى مەريەمنىڭ ئىرادىسىگە خىلاپ ئەمەستۇ؟

كلاۋدى ئاقساقال سورىغان بۇ سوئالغا ئۆزىنى تەمكىن تۇتۇپ، ھاكاۋۇرلۇق بىلەن جاۋاب بەردى:

— مەن كىمنىڭ ئۆيىدىكى ياردەمچى ئېپىسكوپ؟

— بۇ دېگىنىڭىز توغرا، جانابلىرى. ماڭا ئۆگەتسىڭىز

قانداق؟ مەنمۇ بۇ ھەرپلەرنى سىز بىلەن بىللە ئۇلاپ باقاي!

كلاۋدى دەرھال سامۇئېل ① دەك ھەيۋەتلىك، مۇقەددەس بىر خىل قىياپەتكە كىردى.

— ئەپەندى، بۇ سىرلىق نەرسىلەرنىڭ ئىچىدە بىر قېتىم ساياھەت قىلىش ئۈچۈنمۇ تالاي ۋاقىت كېتىدۇ. سىزنىڭ ئاخىرقى ئۆمرىڭىز بۇنىڭغا يەتمەي قالار! چاچلىرىڭىزمۇ ئاللىقاچان ئاقىرىپ كېتىپتۇ! چاچ ئاقارغاندا ئۈچەكتىن چىققان بىلەن، كىرگەن چاغدا چوقۇم قارا چاچلىق بولۇش كېرەك. پەن دېگەن ئۇنداق ئوڭاي ھەپىلەشكىلى بولىدىغان نەرسە ئەمەس، ئادەم ئورۇقلاپ كېتىدۇ، يادايدۇ، لېكىن ئۇنىڭغا ياشانغان ئادەملەرنىڭ قورۇلۇپ كەتكەن چىرايى لازىم ئەمەس.

① سامۇئېل — مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 11 - ئەسىردە ياشىغان ئىسرائىلىيەلىك سوتچى، ئالدىن بىلگۈچى.

شۇنداقتىمۇ، ئەگەر سىز مۇشۇنداق ياشتا تەربىيە ئالاي دەپ نىيەت قىلغان بولسىڭىز، ئاقىللارمۇ تەپ تارتىدىغان ھەرپلەرنى تونۇپ باقاي دەپ بەل باغلىغان بولسىڭىز، ئۇنداقتا مېنىلا ئىزدەڭ. مەنمۇ ئۇرۇنۇپ باقاي. سىزدەك مۇنداق بىر بەختسىز بوۋايىنى مەن ھەرگىزمۇ ھېرودوت ① تىلغا ئالغان پىرامىدانىڭ مەخپىي خانلىرىنى ئېكسكۇرسىيە قىلىشقا بۇيرۇمايمەن. بابىلوندىكى خىش بىلەن قوپۇرۇلغان ئېگىز مۇنارنى تەكشۈرۈپ بېقىشقىمۇ ئەۋەتمەيمەن. ئېكىلىنىڭادىكى ھىندى ئىبادەتخانىلىرىنىڭ ئاپپاق مەرمەردىن ياسالغان دۇئا - تىلاۋەتخانىلىرىنى زىيارەت قىلىشقىمۇ ئۈندىمەيمەن. سىكرادىكى مۇقەددەس ئۇسلۇبنى دوراپ ياسىغان كالدېئان تاش بىناللىرىنى مەنمۇ سىزگە ئوخشاشلا كۆرۈپ باقمىغان. بۈگۈنكى كۈندە ئاللىقاچان خارابلاشقان سولومون ئىبادەتخانىسىنىمۇ كۆرمىگەن. ئىسرائىلىيە پادىشاھىنىڭ مەقبەرىسىدىكى ۋەيران بولغان دەرۋازىدىنمۇ خەۋىرىم يوق. خېرىمىنىڭ ئەسەرلىرىنىڭ قولىمىزدىكى پارچىلىرىغىلا ئېھتىرام بىلدۈرسەك كۇپايە. مەن سىزگە كىرىستوپىننىڭ ھەيكىلىنى چۈشەندۈرۈپ قويىمەن. ئۇ ئىككىنچى ئەككۇچىلەرنىڭ سىمۋولى. يەنە تېخى ساينت چاپپىل چېركاۋىنىڭ ئەگمە دەرۋازىسى ئۈستىدىكى ئىككى پەرىشتىنى سۆزلەپ بېرىمەن. بىر پەرىشتىنىڭ قولى بوتۇلكىغا، يەنە بىرىنىڭ قولى بۇلۇتقا ئۇزارتىلغان...

ئۇ سۆزلەپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، بايىلا ياردەمچى ئېپىسكوپتىن ئەدىپىنى يەپ رەسۋا بولغان كوئىكتېرغا جان كىرگەندەك بولدى - دە، بىر ئۆلىما يەنە بىر ئۆلىمانىڭ گېپىنى ئوڭلاپ قويىدىغاندەك غالىبلارچە تەلەپپۇزدا گەپ قىستۇرۇشقا

① ھېرودوت (مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 484 - 420 - يىللار) - قەدىمكى يۇنان تارىخچىسى، «تارىخ ئىلمىنىڭ ئاتىسى» دەپ تەرىپلىنىدۇ. «گىرىتسىيە - پېرىسىيە ئۇرۇشى تارىخى» ناملىق كىتابى بار.

تەمشەلدى.

— ھەي، كلاۋدې ئاغىنە، سىمۋول دېگەن سان ئەمەس، سىز خاتا ھالدا ئورپۇس^① نى خېرىمېس قىلىپ سۆزلەپ قويدىڭىز. — ئۇنداقتا ئۆزىڭىز خاتالىشىپسىز، — دەپ جاۋاب قايتۇردى ياردەمچى ئېپىسكوپ ئەستايىدىل ھالدا، — دېدالوس^② ئۆيىنىڭ ئۆلى، ئورپۇس ئۆيىنىڭ تېمى. خېرىمېس شۇ بىنانىڭ ئۆزى. ئەھۋال مۇشۇنداق. قاچاندا كەلگۈڭىز كەلسە، شۇ چاغدا كېلىڭ، — ئۇ تورانگوۋا تەرەپكە قايرىلىپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى، — مەن سىزگە نىكولا فىلامېلىنىڭ قەبرىسىگە كۆمۈلگەن بىر بۆلەك ئالتۇننى كۆرسىتىپ قويىمەن، ئۇنى پارىژدىكى گۇئىللاۋمېنىڭ ئالتۇنلىرى بىلەن سېلىشتۇرۇپ باقسىڭىز بولىدۇ. مەن سىزگە «پېرىستېرا»^③ دېگەن سىرلىق گىربىكچە سۆزنىڭ مەنىسىنى يېشىپ بېرىمەن. بىراق، بۇنىڭدىن بۇرۇن مەن سىزگە شۇ كىتابنىڭ مەزمەن ھەرپلىرى بىلەن گىرانتى بەتلىرىنى ئوقۇشنى ئۆگىتىمەن. بىز باش ئېپىسكوپ گۇئىللاۋمېنىڭ دەرۋازىسى بىلەن ساينت ژاندىكى يۇمىلاق ئىبادەتخانىدىن ماناۋۇل كوچىسىدىكى نىكولا فىلامېلىنىڭ ئۆيىگىچە بارىمىز. ئاندىن ئۇنىڭ مەسۇملار قەبرىستانلىقىدىكى قەبرىسىگە، مونتىمورىنسى كوچىسىدىكى ئىككى دوختۇرخانىغا بارىمىز. مەن سىزگە

① ئورپۇس — يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى قەھرىمان. داڭلىق شائىر ۋە ناخشىچى، بۇ يەردە قەدىمكى يۇناندا بارلىققا كەلگەن پانتېئىزم پەلسەپە ئېقىمى كۆزدە تۇتۇلدى. ئۇ پىفاگورنىڭ ھاياتلىق ئايلىنىپ تۇرىدۇ تەلىماتى بىلەن ئىلىچۇسنىڭ تىلىشىمىشۇناسلىقنى بىرلەشتۈرۈپ، كىمىياگەرلىك قاتارلىق سېھىرگەرلىكنى ئۆز ئىچىگە ئالغان سىرلىق تەلىمات بولۇپ قالغان.

② دېدالوس — يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى ھۈنەرۋەن. گىربىكلار ئۇنى ياغاچچىلىقنىڭ پىرى، ھەرە، پالتا قاتارلىق سايمانلارنىڭ كەشپىياتچىسى، سىرلىق ئايۋان - سارايلىرىنى سالالايدۇ، ئۇچىدىغان سايمانلارنى ياسايدۇ، دەپ قارايدۇ. بۇ يەردە بىلگىلى بولمايدىغان، چۈشىنىش تەس بولغان شەيىللەر كۆزدە تۇتۇلدى.

③ پېرىستېرا — يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى تاغ - ئورمان، دەريا - سازلىقلارنى باشقۇرىدىغان ئىلاھە.

تۆمۈرچىلەر كوچىسىدىكى ساينت گېرۇا دوختۇرخانىسىنىڭ قاتاللىرى بىلەن قاپلانغان دەرۋازىسىغا يېزىلغان تەسۋىرىي يېزىقلارنى ئوقۇشنى ئۆگىتىمەن. شۇنىڭدىن كېيىن ئىككىمىز بىرلىكتە ساينت كوم، ساينت ژېنېۋېيۇي، ساينت مارتىن، ساينت ياكوئىس دېلا بوچىر چېركاۋلىرىنىڭ ئالدى تېمىدىكى مەخپىيەتلىكىنى تەتقىق قىلىمىز...

تورانگوۋا كۆزلىرىنى پارقىرىتىپ شۇنچە سەگەكلىك بىلەن دىققەت قىلغىنىغا قارىماي، كلاۋېننىڭ زادى نېمىدەپ بىلىجىرلاۋاتقانلىقىنى خېلى بىرھازاغىچە ئاڭقىرىلمىدى.

— ئاھ خۇدا! — دېدى ئۇ گەپكە قوشۇق سېلىپ، — ئاغزى - ئاغزىڭىزغا تەگمەي دەۋاتقانلىرىڭىز قايسى كىتاب ئۆزى؟
— مۇشۇ يەردىلا بىرى بار، — دېدى ياردەمچى ئېپىسكوپ.

ئۇ مەخپىي ھۇجرىنىڭ دېرىزىسىنى ئېچىپ بۇۋى مەريەم چېركاۋىنى ئىشارەت قىلدى. غايەت زور ئىككى قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ تاشتىن قوپۇرۇلغان تاشقىرىقى ئايلىنما تېمى بىلەن ئۇنىڭ كالانىپاي گەۋدىسى ئاستىدىكى قېنىق قارا سارايلارنىڭ سىيماسى شەھەرنىڭ مەركىزىدە زوڭ ئولتۇرغان ئىككى باشلىق سىفىنكىس ① تەك يۇلتۇزلۇق ئاسمانغا تاقاشقانىدى.

ياردەمچى ئېپىسكوپ چېركاۋدىن كۆزىنى ئۈزمەي خېلىغىچە قاراپ تۇرغاندىن كېيىن خورسىنىپ قويدى. ئوڭ قولى بىلەن شىرە ئۈستىدە ئېچىقلىق تۇرغان كىتابنى، سول قولى بىلەن بۇۋى مەريەم چېركاۋىنى ئىمما قىلىپ، غەمكىن كۆزلىرىنى كىتاب ئۈستىدىن چېركاۋغا يۆتكىدى.

— ھەي، — دېدى ئۇ ئۇلۇغ - كىچىك تىنىپ، — ۋاقىت - سائىتى كەلگەندە، بۇ بىرى يەنە بىرىنى يەۋېتىدۇ!
كوئىكتېر ئالدىراپ - تېنەپ ئېچىقلىق تۇرغان كىتابنىڭ ئالدىغا كەلدى - دە، ئۆزىنى باسالماي:

① سىفىنكىس — يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى شىر تەنلىك، ئادەم يۈزلۈك ئايال پېرىد.

— شۇنداق دېگەن بىلەن، ھەي! بۇ خەتلەرنىڭ قورققۇدەك نېمىسى بار؟ ناھايىتى كەلسە بۇ ئانتونىو كىيۇرگېر 1474 - يىلى نەشر قىلىپ تارقاتقان «سېنىت پائۇل خەت - چەكلىرىنىڭ شەرىھى» ناملىق كىتاب ئىكەنغۇ! بۇ يېڭى كىتاب ئەمەس، ھېكمەتلىك سۆزلەرنىڭ ئۇستازى پېررى لومبارد يازغان ئەسەر! نەشرىدىن چىققانلىقى ئۈچۈنلا مۇشۇنداق قىلامسىلەر - دېدى.

— سۆزلىرىڭىز ئورۇنلۇق، - دەپ جاۋاب بەردى كىيۇدې. ئۇ چوڭقۇر خىيالغا غەرق بولغاندەك، مىدىر - سىدىر قىلماي، ئېگىلىگەن بارمىقىنى داڭلىق نىيۇرنېپرگ مەتبەئەسى تەرىپىدىن بېسىلغان يېرىم تاۋاقلق كىتاب ئۈستىگە تەگكۈزۈپ، بىرقانچە ئېغىز سىرلىق گەپنى دەۋەتتى:

— ھەي! كىچىك نەرسىلەر كۆپ ھاللاردا يوغان نەرسىدىن غالىب كېلىدۇ. بىر تال چىش بىر پارچە خەرسەڭ تاشنى يېڭىدۇ. نىل دەرياسىدىكى چاشقان تىمساھنى چىشلەپ ئۆلتۈرۈپ قويىدۇ. شەمشەر بېلىق كىتنىڭ جېنىنى ئالىدۇ. مۇشۇ كىتابمۇ مانا مۇشۇ چېركاۋنى خانىۋەيران قىلىدۇ!

موناستىردا چىراغ ئۆچۈرۈشكە قوڭغۇراق چېلىندى. ياكوئىس كوئىكتېر دوختۇر ھەمراھىغا «ئۇ دېگەن قىپقىزىل ساراڭ!» دېگەن سۆزنى پەس ئاۋازدا يەنە بىر قېتىم تەكرارلىدى. ھەمراھىمۇ «دېگەنلىرىڭىز راست چىقتى!» دەپ قوشۇلىدىغانلىقىنى بىلدۈردى.

ئۇخلاش ۋاقتى بولغاندا، سىرتتىن كەلگەن ھەرقانداق ئادەمنىڭ موناستىردا لاغايلاپ يۈرۈشىگە بولمايتتى. ئىككى نەپەر مېھمان ئورنىدىن تۇرۇپ، خوشلىشىشقا تەييارلاندى.

— جاناب، - دېدى تورانگوۋا ياردەمچى ئېپىسكوپ بىلەن خوشلىشىۋېتىپ، - مەن ئۆلىمالارغا ۋە ئەقىل - پاراسەتلىك كىشىلەرگە چوقۇنمەن. بولۇپمۇ سىزنى ھەممەيلەندىن بەكرەك ھۆرمەتلەيمەن. سىزنى ئەنە تورنېل سارىيىغا تەكلىپ قىلىمەن. سايىت مارتىن موناستىر باشلىقى تۇرسىنى ئىزدەيمەن

دېسىڭىزلا بولىدۇ.

ياردەمچى ئېپىسكوپ ھۇجرىسىغا قايتقاندىن كېيىن كۆزلىرى چەكچىيىپ، ئاغزى كاماردەك ئېچىلىپلا قالدى. ئاخىر ئۇ بايقى توراڭگوۋا ئاقساقالنىڭ نېمە ئادەم ئىكەنلىكىنى بىلدى. ساينت مارتىن موناستىرى باشلىقىنىڭ خاتىرە دەپتىرىگە يېزىلغان «ساينت مارتىن موناستىرىنىڭ باشلىقى فرانسىيە پادىشاھى. ئۇمۇ ساينت ۋىنانتىيوسقا ئوخشاش ئاز مىقداردىكى مائاشتىن بەھرىمەن بولىدۇ. شۇنداقلا چېركاۋنىڭ خەزىنىسىنى باشقۇرىدۇ» دېگەن گەپلەر يادىغا كەلدى.

شۇنىڭدىن باشلاپ، پادىشاھ لۇئى XI ھەر نۆۋەت پارىژغا كەلگەندە، ياردەمچى ئېپىسكوپنى چاقىرىپ ئۇنىڭ بىلەن ھەمسۆھبەت بولىدىغان بولدى. ھەتتا ئۇنىڭ كالاۋىغا بولغان ئىشەنچى ئولتۇر دايم بىلەن ياكوئىس كوئىكتېردىنمۇ ئېشىپ كەتتى. كېيىنكىسى دوختۇر بولغاچقا، داۋاملىق يوسۇندا كونا ھۈنرىنى بازارغا سېلىپ ياشىدى. پادىشاھقا بولغان مۇئامىلىسى تېخىمۇ ئوساللىشىپ كەتتى.

2. «بۇ بىرى يەنە بىرىنى يەۋىتىدۇ»

ئوقۇرمەنلەردىن بىزنىڭ بىردەم تۇرۇۋېلىپ، ياردەمچى ئېپىسكوپ ئېيتقان «بۇ بىرى يەنە بىرىنى يەۋىتىدۇ، مۇشۇ كىتابمۇ مۇشۇ چېركاۋنى خانىۋەيران قىلىدۇ» دېگەن سۆزنىڭ تېگىگە نېمە مەنە يوشۇرۇنغانلىقىنى مۇلاھىزە قىلىپ بېقىشىمىزغا رۇخسەت بېرىشنى ئۆتۈنمەن.

بىزنىڭ قارىشىمىزچە، بۇنىڭدا مۇنداق ئىككى تەرەپ بار دېيىشكە بولاتتى. ئۇنىڭ بىرى پوپنىڭ ئىدىيەسى بولۇپ، ئۇ روھانىيلاردا يېڭى شەيئى ھېسابىدىكى مەتبەئەچىلىك

تېخنىكىسىغا قارىتا پەيدا بولغان ۋەھىمە ۋە ئىلاھىي قەسرگە كۆنۈپ قالغان كىشىلەردە گۇتېنبېرگ ① مەتبەئە بۇيۇملىرى سەۋەبىدىن بارلىققا كەلگەن قورقۇنچ بىلەن ئالاقزادىلىكتىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى. بۇ دىنىي مۇنبەرنىڭ قول يازما، ئاغزاكى نۇتۇق ۋە قولدا كۆچۈرۈلگەن سۆزلەر بىلەن بىللە مەتبەئە بۇيۇملىرى ئالدىدا ئىپادىلەۋاتقان خاۋاتىرلىنىشى ۋە ئەنسىزچىلىكى ئىدى. بۇ قارلىغاچ ياكى قۇشقاچنىڭ ئالتە مىليون قاناتلىق مالا ئىكەنلىكىنى كۆرگەن چاغدىكى ئېسەنگىرەشلىرىگە ئوخشاپ كېتىدىغان ئىش ئىدى. شۇنداقلا بۇ ئالدىن بىلەرلەر ياكى كارامەت قىلغۇچىلارنىڭ قۇلىقىغا ھۆرلۈككە ئېرىشكەن ئىنسان تەرەپتىن يېتىپ كەلگەن غەلىيان شاۋقۇنلىرى ئىدى. ئۇلار دىنىي ئەقىدىلەرنىڭ ئورنىغا ئەقىل - پاراسەتنىڭ دەسسىيىدىغانلىقىنى، كونا ئېتىقادنىڭ جامائەت پىكرى تەرىپىدىن ئاغدۇرۇلىدىغانلىقىنى، ئادەملەرنىڭ رىمىنىڭ ئورنىنى تەۋرىتىپ قويىدىغانلىقىنى كۆرەلەيدىغانلار ئىدى. بۇلار پەيلاسوپلاردىكى پەرەز ئىدى. ئۇلار ئىنسانىيەت ئىدىيەسىنىڭ مەتبەئە تېخنىكىسى ئارقىلىق تەرەپ - تەرەپكە يامرايدىغان گازغا ئايلىنىدىغانلىقىنى ۋە ئىلاھىي ھاكىمىيەتنىڭ كۆلچەكلىرىدە غايىب بولىدىغانلىقىنى بىلگەن يەردە ئىدى. بۇ لەشكىرىي قوشۇندىكى ساراسمە ئىدى. ئۇلار بىرونزا بىلەن بولقۇننىڭ سوقۇلۇشىغا قاراپ، «مۇنار ئۆرۈلىدىغان بولدى» دەپ چىرقىرماقتا ئىدى. قىسقىسى، بۇ مەلۇم بىر ھوقۇقنىڭ يەنە بىر ھوقۇقنى گۇمران قىلىدىغانلىقىدىن بېشارەت ئىدى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، «مەتبەئە بۇيۇملىرى چېركاۋىنى ئۇجۇقتۇرۇۋېتىدۇ» دېگەنلىك ئىدى.

لېكىن، بىرىنچى قاتلامنىڭ يۈزەكى مەنىسى ئاستىدا يەنە بىر

① يوهان گۇتېنبېرگ (1400 — 1468) — گېرمانىيەلىك مەتبەئە ئىشچىسى، مەتبەئە تېخنىكىسىدىكى بېسىش ماشىنىسىنى كەشىپ قىلغان.

بېيپېڭى مەنە بار ئىدى. ئۇ بىرىنچى قاتلامدىكى مەنىدىن كېلىۋاتقان ئەقلىي يەكۈن بولغاچقا، ئۇنداق ئوڭاي ھېس قىلغىلى بولمايتتى، ئەكسىچە تېخىمۇ ئوڭايلا غۇلغۇلغا سەۋەب بولىدىغان تەرەپ ئىدى. شۇنداقلا ئۇ پويىتىن ئىبارەت بىر ئادەمنىڭ كۆز قارىشى ياكى ئالىملار بىلەن سەنئەتكارلارنىڭ كۆز قارىشى بولۇشتىن قالغان، نوقۇل ھالدىكى پەلسەپىۋى نۇقتىئىنەزەر ئىدى. ئۇ ئىنساننىڭ تەپەككۇر شەكلىنى ئۆزگەرتىش بىلەن تەڭلا ۋاقىتتا ئىپادىلەش ئۇسۇلى جەھەتتىمۇ ئۆزگىرىش ياسىيالايدىغانلىقىدىن دېرەك بېرەتتى. مۇنداق ئەھۋالدا، ھەر بىر دەۋرنىڭ تەپەككۇرى ئوخشاش بىر مەزمۇننى يەنىلا ئوخشاش ئۇسۇل بىلەن ئىپادىلەپ ئولتۇرمايتتى. ئەقەللىيسى، تاشقا ئويۇلغان ھەمدە ئۇزاققىچە بەرداشلىق بېرەلەيدىغان ئەسەرلەرمۇ ئۇنىڭدىن بەكرەك مۇستەھكەم، تېخىمۇ ئۇزاققىچە پايلايدىغان قەغەزگە پۈتۈلگەن ئەسەرلەرگە ئورۇن بىكارلايتتى. شۇڭا، ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ سىرلىق سۆزىنىڭ ئىككىنچى قاتلىمىدا مەلۇم بىر سەنئەت يەنە بىر خىل سەنئەتنى گۇمران قىلىدۇ دېگەن مەنە بار ئىدى. ئۇنىڭ بۇ يەردىكى مەنىسى «مەتبەئە تېخنىكىسى بىناكارلىق سەنئىتىنى يوقىتىدۇ» دېگەنلىك ئىدى.

ئەمەلىيەتتە، بىناكارلىق سەنئىتى ئىپتىدائىي جەمئىيەتتىن تاكى مىلادىيە 15 - ئەسىرگە قەدەر ئىزچىل ھالدا ئىنسانلارنىڭ چوڭ ھەجىملىك كىتابى، ئىنسانلارنىڭ كۈچ - قۇدرىتى بىلەن ئەقىل - پاراسىتىنىڭ ئوخشىمىغان تەرەققىيات باسقۇچلىرىدىكى ئاساسلىق ئىپادىلىنىش شەكلى بولۇپ كەلگەنىدى.

ئەجدادلار ئۆزلىرىنىڭ خاتىرىسى كۆڭۈلىنىڭ سىغىمچانلىقىدىن ھالقىپ كېتىپ بارغانلىقىنى ھېس قىلغاندا، ئىنساننىڭ ئەسلىمىلىرى بارغانچە ئېغىرلىشىپ، قالايمىقان يۈك - تاقىتەك بولۇپ قالغاندا، بارغانچە ئەدەب تىلىنىڭ تەلتۆكۈس

يوقىلىپ كېتىش ئېھتىماللىقىنى كەلتۈرۈپ چىقارغان چاغدا، ئۇلارنى بىر قاراپلا كۆرگىلى بولىدىغان، ئۇزاققىچە ساقلىنىپ تۇرالايدىغان، شۇنداقلا ئەڭ تەبىئىي شەكىل بىلەن تۇپراقنىڭ يۈزىگە يېزىپ قالدۇرماقچى بولدى. ئادەملەر مۇشۇ تەرىقىدە ئۆزلىرىنىڭ ھەر خىل ئادەتلىرىنى كۆپتىن - كۆپ خاتىرە تاشلارغا خاتىرىلەپ قويدى.

ئەڭ دەسلەپكى خاتىرە تاشلار مۇسا ئەلەيھىسسالام ① ئېيتقاندا «تۆمۈر - تەسەك تەگمىگەن» ئاددىي قورام تاشلاردىن ئىبارەت بولدى. بىناكارلىق سەنئىتى ئۆزىنىڭ باشلانغۇچ دەۋرىدە باشقا ھەرقانداق يېزىققا ئوخشاش ھەرپتىن باشلاندى. ئادەملەر تىكلەنگەن بىر پارچە تاش بىر ھەرپ بولدى. ھەر بىر ھەرپ بىردىن تەسۋىرىي يېزىققا ئايلاندى. ھەر بىر تەسۋىرىي يېزىق تۈۋرۈكنىڭ ئۈچىدىكى ياپراقسىمان نەقىشتەك بىردىن ئوقۇمغا ۋەكىللىك قىلدى. دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى ئادەملەرنىڭ ھەممىسى مۇشۇنداق قىلدى. ئاسىيا قىتئەسىدىكى سىبىرىيەدە، ئامېرىكا قىتئەسىدىكى پامپاس يايلىقىنىڭ ھەممىلا يېرىدە «تىكلەمە ئابىدە تاش»لارنى ئۇچراتقىلى بولىدۇ.

ئادەملەر كېيىنچە يەككە سۆزلۈكلەرنى ئىجاد قىلدى. ئۇلار گىرانت تاشلارنى دۆۋىلەپ، بۇ تاشلارنىڭ بوغۇمىنى بىر - بىرىگە ئۆلىدى. گەپ - سۆزلەرنىڭ گۈرۈپپىلىشىشى مۇشۇ يوسۇندا روياپقا چىقتى. كېلىتىلار ياسىغان تاش كۆلبە ۋە تاش چەمبىرەك، ئېترورىيە ① لىكلەرنىڭ قەبرىسى، ئىبرانىيلارنىڭ گۆرلىرى شۇ خىلدىكى يەككە سۆزلۈكلەر ئىدى. بولۇپمۇ ھېلىقى قەبرىلەرگە مەخسۇس ئىسىم قويۇلاتتى. ئادەملەر بەزىدە كەڭ بىر سەپناغا خېلى جىق تاش دۆۋىلەپ، ئۇنىڭدىن بىر جۈملە سۆزنى

① مۇسا ئەلەيھىسسالام — قەدىمكى دەۋردىكى يەھۇدىيلارنىڭ داھىيسى. «ئىنجىل»دىكى ئالدىنقى بەش باب مۇسا ئەلەيھىسسالام تەرىپىدىن يېزىلغان دەپ رىۋايەت قىلىنىدۇ.

② ئېترورىيە — قەدىمكى ئىتالىيەنىڭ ئوتتۇرا قىسمىدىكى بىر رايون.

ياساپ چىقاتتى. كارناك ① تىكى تاش دۆۋىسى دەل مۇشۇ خىلدىكى مۇكەممەل بىر جۈملە سۆزنىڭ ئىپادىلىنىشى ئىدى.

ئاخىرىغا كېلىپ، ئادەملەر كىتاب يېزىشنى باشلىۋەتتى. ئەنئەنىۋى سىمۋول بارلىققا كەلدى. ئەنئەنە بېرىپ - بېرىپ سىمۋولنىڭ ئىچىگە سىڭىپ كەتتى. دەرەخ شاخلىرى يوپۇرماقلارنىڭ قورشاۋىدا كۆرۈنمەي قالغاندەك ئەھۋال كېلىپ چىقتى. ئىنسانلار چوقۇنماقچى بولغان بۇ سىمۋوللار كۈنساين كۆپەيدى، ئۆزئارا ئارىلىشىپ كەتتى، بارغانسېرى مۇرەككەپلەشتى. نەتىجىدە ئەڭ باشتىكى بىرنەچچە خاتىرە تاش دېمەكچى بولغان مەقسەتنى ئۆزىگە سىغدۇرالمىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە سىمۋولنىڭ تېگىدە بېسىلىپ قالدى. بۇ خاتىرە تاشلار گەرچە قىسقا ۋە ئاددىي ئىپتىدائىي ئەنئەنىلەرنى ئىپادىلەپ بېرەلىگەن بولسىمۇ، بارا - بارا زورۇقۇپ قالدى. سىمۋول بىنالارغا كۆچمىسە بولمايدىغان ئاقىۋەت يۈز بەردى. شۇنداق قىلىپ، بىناكارلىق سەنئىتى ئىنساننىڭ تەپەككۇرىغا ئەگەشكەن ھالدا راۋاجلاندى. ئۇ خۇددى سان - ساناقسىز بېشى بار، ھەددى - ھېسابسىز قولى بار گىگانت ئادەمدەك، سىمۋوللۇق مەنىگە ئىگە، لېكىن تىنىمىسىز رەۋىشتە ھەرىكەتلىنىپ تۇرىدىغان تەپەككۇرنى تۇتۇلسا ئېتى بار، تۇتسا سېپى بار، ئەبەدىيلىك شەكىل ئىچىگە بېكىتىۋەتتى.

دېدالوس كۈچ - قۇدرەتنىڭ سىمۋولى سۈپىتىدە ئۆلچەش بىلەن بولۇۋاتقاندا، ئورپۇس ئەقىل - پاراسەتنىڭ سىمۋولى سۈپىتىدە ناخشا تۈۋلاپ يۈرگەندە، تۈۋرۈكلەر ھەرىپ، ئەگمە كارىدورلار بوغۇم، ئۆت چاسا مۇنارلار يەككە سۆزلۈك بولۇپ بولدى. گېئومېتىرىيە قائىدىلىرى بىلەن شېئىرنىڭ رىتىمى ئۇلارنى گۇرۇپپىلاشتۇردى، يەر يۈزىگە توپلىدى. بىر - بىرى بىلەن تۇتاشتۇردى، ئارىلاشتۇردى، ياكى يۇقىرىغا بوي

① كارناك - قەدىمكى مىسىرنىڭ جەنۇبىدىكى داڭلىق شەھەر بىدسىننىڭ خارابىسى ئۈستىگە جايلاشقان ئىككى چوڭ يېزىنىڭ بىرى.

تارتقۇزدى، ياكى تۆۋەنگە چۆكتۈردى، قاتار قىلىپ تىزدى، ئاسمانغا تاقاشتۇردى. تاكى ئۇلار بىر دەۋرنىڭ يېتەكچى ئىدىيەسىنى مۇنەۋۋەر بىر پارچە كىتاب قىلىپ يېزىپ بولمىغۇچە، مۇنداقچە ئېيتقاندا ئېكلىنگادىكى مۇنار، مىسىردىكى رامپىسئون پىرامىداسى ياكى سولوموننىڭ ئىبادەتخانىسىدەك ھەممىنى بېسىپ چۈشىدىغان بىنا بولۇپ چىقمىغۇچە توختىمىدى.

ئاساسلىق ئىدىيە ھېسابىدىكى گەپ - سۆز يالغۇز بىنالارنىڭ ئىچكى قىسمىدىلا ئەمەس، ئۇلارنىڭ تاشقى قىياپىتىدىمۇ ئۆز ئىپادىسىنى تاپتى. ئالايلىق، سولومون ئىبادەتخانىسى ئىلاھىي دەستۇرنىڭ نوقۇل شەكىلىدىكى مۇقاۋىسى ئەمەس، بەلكى ئىلاھىي دەستۇرنىڭ ئۆزى بولدى. پوپلار يۇمىلاق مەركەزدىن سوزۇلغان تاملارنى ياقىلاپ كۆز ئالدىدىكى قاراڭغۇلۇقنى چۈشەنگىلى بولىدىغان گەپ - سۆزلەرگە كۆز يۈگۈرتتى. ئۇلار بىر مۇقەددەس قەسىردىن يەنە بىر مۇقەددەس قەسىرگە قاتراپ، گەپ - سۆزلەردىكى ئۆزگىرىشلەرنى تىنچىتىش رەۋىشىدە ئىزدەپ، تاكى ئەڭ ئاخىرقى ئىبادەتخانىنىڭ مۇقەددەس پەردىسىدىن ئۇنىڭ ئەڭ كۆنكەرت شەكلىنى — تەۋرات ساندۇقى^①نى تاپقانغا قەدەر توختىمىدى. ئۇ ئابايى دېگەنمىزدەك يەنىلا بىناكارلىق سەنئىتىگە تەئەللۇق نەرسە ئىدى. مۇشۇلارغا كۆرە، تىل بىنالارنىڭ ئىچكى قىسمىغا مەھكۇم قىلىندى، لېكىن ئۇلارنىڭ ئوبرازلىق كۆرۈنۈشى خۇددى ئادەملەرنىڭ پورتىرىنى مۇمىيا قاپچىلايدىغان مېيىت ساندۇقىدەك، بىنالارنىڭ تاشقى قىياپىتىگە مەنسۇپ بولدى.

① تەۋرات ساندۇقى — «ئىنجىل. مىسىردىن چىقىش»تىكى خاتىرە بويىچە، مۇسا ئەلەيھىسسالام مىسىردا قۇل قىلىنغان يەھۇدىيلارنى باشلاپ كەنئانغا قايتىش سەپىرىدە سىناي تېغىغا كەلگەندە، خۇدا تەرىپىدىن ئىككى پارچە تاشقا يېزىپ قويۇلغان ئون ئىبىرەتنى قوبۇل قىلغان. خىرىستىيان دىنى بۇنى «مۇسا ئەلەيھىسسالامدىن قالغان ئون ئىبىرەت» دەپ ئاتايدۇ. چېركاۋىدىكى «مۇسا ئەلەيھىسسالامدىن قالغان ئون ئىبىرەت» سېلىنغان ساندۇق كۆزدە تۇتىدۇ. بۇ چېركاۋىدىكى ئەڭ مۇقەددەس ئورۇن.

ئادەملەر بىنالارنىڭ شەكىلىنىلا ئەمەس، ھەتتا بىنا سالىدىغان يەرنىمۇ ئۆزلىرىنىڭ ئىدىيەسىگە ۋەكىللىك قىلالايدىغان قىلىپ تاللىدى، يۇنانلىقلار ئىپادىلىنىۋاتقان سىمۋوللۇق نەرسىلەرنىڭ كۆركەم ياكى تۇتۇقلۇقىغا ئاساسەن، ئىبادەتخانىلارنى تاغ چوققىلىرىغا ياسىدى، ھىندىلار تاغ يېرىپ يول ئېچىپ، ئۇنىڭ ئىچكىرى جايلىرىغا گىرانت تاش پىل كۆتۈرۈپ تۇرغان ھەيۋەتلىك مۇنارلارنى قۇرۇپ چىقتى.

ئىش مۇشۇ تەرىقىدە داۋاملاشتى، دۇنيانىڭ ئەڭ دەسلەپكى ئالتە مىڭ يىلدا ھىندىستاندىكى ئەڭ قەدىمىي مۇناردىن تارتىپ كولوگنېدىكى چوڭ چېركاۋغا قەدەر قۇرۇلۇشلارنىڭ ھەممىسىنىڭ ئىنسانلار تەرىپىدىن يېزىلغان ئۇلۇغ خەتتاتلىق ئىكەنلىكى قىل سىغمايدىغان ھەقىقەت بولۇپ قالدى. يالغۇز دىنغا سىمۋول قىلىنغان نەرسىلەرلا ئەمەس، بەلكى ئىنسانلارنىڭ جىمىكى ئىدىيەسى مۇشۇ گىگانت كىتابنىڭ ئىچىدىن شانلىق بىر بەتنى ئىگىلىدى، بۇ كىتاب ئىچىدە ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىگە تېگىشلىك خاتىرە تاشلار بار بولدى.

ھەرقانداق مەدەنىيلىك ئىلاھىي ھاكىمىيەت سىياسىتىدىن باشلىنىپ دېموكراتىيە بىلەن ئاياغلىشىدۇ. ئەركىنلىك مۇستەبىتلىكنىڭ ئورنىنى ئالىدۇ. بۇ قانۇنىيەتمۇ مۇشۇ بىناكارلىق سەنئىتىگە يېزىپ قويۇلدى. بىزنىڭ نۇقتىئىنەزىرىمىز بويىچە بولغاندىمۇ، بىناكارلىق سەنئىتى ئىبادەتخانا سېلىش، رىۋايەت - ئەپسانە ۋە دىنغا سىمۋول بولىدىغان نەرسىلەرنى ئىپادىلەش بىلەنلا چەكلەنمەسلىكى، قانۇنىيەت سۈپىتىدىكى سىرلىق ئون تەنبىھنىمۇ تاشتىن ياسالغان كىتاب بەتلىرىگە تەسۋىرىي يېزىق بىلەن يېزىشى كېرەك ئىدى. ئەگەر پاكىت راستتىنلا مۇشۇنداق بولىدىغان بولسا، ئىنسانىيەت جەمئىيىتى شۇنداق بىر كۈنگە تۇيۇقسىز دۇچ كېلىپ مۇقەددەس سىمۋوللار ئەركىن ئىدىيە ئاستىدا ئۆزىنىڭ تەسىرىنى يوقىتىپ كۆزدىن غايىب بولسا، ئۇنداقتا

ئادەملەرمۇ پوپلارنىڭ كونتروللۇقىدىن قۇتۇلغان، پەلسەپە بىلەن تۈزۈم دىنىنىڭ ئىناۋىتىنى ئۆسمىگە ئوخشاش چىرىتىپ تۈگەتكەن بولاتتى. شۇنداق چاغلار كەلگەندە، بىناكارلىق سەنئىتى ئىنسان روھىنىڭ يېڭى ھالىتىنى ئىپادىلەشتىنمۇ قالاتتى. ئۇنىڭ ئالدى تېمىغا لىققىدە بىرىنچىلىك يېزىلغاندەك قىلغىنى بىلەن، ئارقا تېمى قۇيۇرۇق نەرسىگە ئايلىناتتى. ئەسەرلەر قىسقارتىلاتتى، خەتلەر ئۆزىدىكى مۇكەممەللىكنى يوقىتاتتى. ھالبۇكى، ئەھۋال بىزنىڭ پەرەز قىلغىنىمىزدەك بولمىدى.

ئوتتۇرا ئەسىرنى ئالايلۇق، ئۇ بىزگە نىسبەتەن يېقىن بولغاچقا، بىز ئۇنىڭ توغرىسىدا خېلى ئېنىق بىرىنچىلىك دەسلەپكى مەزگىلىدە، ئىلاھىي ھاكىمىيەت پۈتكۈل ياۋروپاغا ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان چاغلاردا، ۋاتىكان^① يېڭى بىر رىمنى قايتا ئۆرە قىلىش كويىدا، كاپىتول^② تېغى ئەتراپىدىكى رىم يادىكارلىقلىرى قايتىدىن بەرپا بولدى. خرىستىيان دىنى تەبىقە تۈزۈمىدىكى يېڭى جەمئىيەتنى قايتىدىن قۇرۇپ چىقىش ئۈچۈن، بۇرۇنقى مەدەنىيلىكنىڭ خارابىلىرىدىن ھەر خىل ئىجتىمائىي قاتلاملارنى ئاڭتۇردى، ھالبۇكى روھانىيلار دەل مۇشۇنداق بىر دۇنيانىڭ ئەگمە چوققا تېشى ئىدى. ئادەملەر مۇشۇ پەيتتە يۈز بېرىۋاتقان قالايمىقانچىلىق، خرىستىيان دىنىدىكى ئەخلاقسىزلىق، مەدەنىيەتسىز مىللەتلەردىكى بەتقىلىقلىق ئىچىدىن گىرىك - رىم ئۇسلۇبىدىكى بىنا قالدۇقلىرىنىڭ بىر - بىرلەپ قېزىپ چىقىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قالدى. رومانىس ئۇسلۇبىدىكى بۇ سىرلىق قۇرۇلۇشلار مىسىر بىلەن ھىندىستاننىڭ ئىلاھىي ھاكىمىيەت دەۋرىدىكى بىناكارلىق سەنئىتىنىڭ ئاچا -

① ۋاتىكان — رىمنىڭ غەربىي شىمالىغا توغرا كېلىدۇ. دۇنيا كاتولىك دىنىنىڭ مەركىزى، رىمدىكى ۋاتىكان تۇرۇشلۇق جاي.

② كاپىتول — رىمدىكى يەتتە تاغنىڭ بىرى، يۇپىتېرنىڭ ئىبادەتخانىسى جايلاشقان ئورۇن.

سىڭىللىرى، نوقۇل كاتولىك دىنىنىڭ مەڭگۈلۈك نامايەندىسى، رىم پاپاسىنىڭ بۈيۈك بىرلىكتىكى ھاكىمىيىتىنىڭ ئۆزگەرمەيدىغانلىقىنى ئىپادىلەپ بېرىدىغان تەسۋىرىي يېزىق ئىدى. ئادەملەر نەگىلا بارسۇن شۇ يەرنى نوپۇز، مۈشكۈللۈك، مۇتلەقلىق، پوپلار قاپلاپ كەتكەندەك بولدى. ھەممە يەردە ئادەتتىكى ئادەملەرنى كۆرگىلى بولمىدى؛ ھەممە يەردە يۇقىرى قاتلامدىكىلەر لاغايلاپ يۈرگەندەك بولدى، پۇقرالار كۆرۈنمىدى. دەل شۇ چاغدا ئەھلىسەلىپ شەرققە يۈرۈش قىلىدىغان دەۋر كېلىپ قالدى. بۇ بىر قېتىملىق ئۇلۇغ ئاممىۋى ھەرىكەت ئىدى. ھەرقانداق ئاممىۋى ھەرىكەتنىڭ سەۋەبى، مەقسەت - نىشانىنىڭ قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئەڭ ئاخىرقى باسقۇچقا كەلگەندە ھامان ئەركىن روھنى ئاپىرىدە قىلاتتى، يېڭى شەيئى تەۋەللۇت بولاتتى. شۇنداق قىلىپ ياكوئىسلار مەزھىپى، پىراگا مەزھىپى ۋە ئىتتىپاقداشلار باشلىغان بوران - چاپقۇنلۇق دەۋر يېتىپ كەلدى. نوپۇزلار تەۋرەپ قالدى. بۈيۈك بىرلىك ۋەزىيىتى چاك - چېكىدىن بۆسۈلۈپ كەتتى. فېئودال يەر ئىگىلىرى ئىلاھىي ھاكىمىيەت تۈزۈمىگە ھوقۇقتىن تەڭ بەھرىمەن بولمىز دېگەن تەلەپنى قويدى. ئۇلارغا خەلقنىڭ قوشۇلۇشمۇ مۇقەررەر ئىدى. خەلققۇمۇ ئۆزىگە تېگىشلىك ھوقۇق بېرىلىشى كېرەك ئىدى. «چۈنكى، ئۇلار ھۆكۈرىيەلەيدىغان شىر ئىدى.» فېئودال يەر ئىگىلىرىنىڭ ھاكىمىيىتى روھانىيلارنىڭ ئىسكەنجىسى ئىچىدە ئۆزىنىڭ شانۇشەۋكىتىنى نامايان قىلدى. كوممۇنامۇ يەر ئىگىلىرىنىڭ ھاكىمىيىتى ئاستىدا ئۆزىنى كۆرسىتىپ قويدى. ياۋروپانىڭ قىياپىتى ئۆزگىرىش ياسىدى. بىنالارنىڭ ئۇسلۇبى يېڭىلاندى. پۈتكۈل مەدەنىيلىك قاتارىدا ئۇنىڭدىمۇ بىر سەھىپە ئۆرۈلدى. دەۋرنىڭ يېڭى روھىنى يېزىشقا تەييار بولدى. ئەھلىسەلىپ ئۆزىنىڭ قايتىش سەپىرىدە ھەرقايسى مىللەتكە ئەركىنلىك ئېلىپ كەلگەندەك، بىناكارلىق سەنئىتىگىمۇ چوققىلىق قۇببىلەرنى ئېلىپ كەلدى. رىمنىڭ سۈلكىتى بىر -

بىرلەپ يىمىرىلىشكە يۈزلەنگەندە، رومانىس ئۇسلۇبىدىكى بىناكارلىق سەنئىتىمۇ تىنچتىن قالىدىغان دەرىجىگە چۈشۈپ قالدى. تەسۋىرىي يېزىق چېركاۋلارنىڭ قەلئە - مۇنارلىرىنى بېزەشتىن ۋاز كېچىپ، فېئوداللىق تۈزۈمنىڭ چىرايىنى جۇلالاندۇرۇش بىلەن بولۇپ كەتتى. ئىلگىرى دىنىي ئەھكاملار بىلەن تولۇپ كەتكەن چېركاۋلار ئەمدىلىكتە شەھەر ئاھالىسى، كوممۇنا ۋە ئەركىن ئىدىيەنىڭ دولقۇنىغا غەرق بولدى، پوپلاردىن قۇتۇلۇپ، سەنئەتكارلارنىڭ قولىغا چۈشتى. سەنئەتكارلار ئۇنى قانداق ياسايمەن دېسە، شۇنداق ياسايدىغان بولدى. سىرلىقلاشتۇرۇش، ئەپسانىلەشتۈرۈش ۋە قانۇنلاشتۇرۇش نەلەرگىدۇر كەتتى، خىيالىي تەسەۋۋۇر ۋە ئۆزى بىلگەن سەنئەتگە ئويناش ئالدىنقى ئورۇنغا ئۆتتى. پوپلارمۇ ئۆزلىرى تۇرىدىغان چېركاۋ ۋە نەزىر - چىراغ سۈپىسى بىلەن قانائەتلىنىپ، باشقا ئىشلارغا چېپىلىۋالمايدىغان بولدى. تۆت تامنىڭ ھەممىسى سەنئەتكارلارغا قالدى. بىناكارلىق سەنئىتى تەسەۋۋۇرغا، شېئىرغا، خەلققە مەنسۇپ بولدى، روھانىيلارنىڭ، دىننىڭ، رېمىنىڭ ئاسارىتىدىن قۇتۇلدى، ئاران ئۈچ ئەسىر داۋاملاشقان بىناكارلىق سەنئىتى تېز سۈرئەتتە ئۆزگىرىش ياساپ، سان - ساناقسىز مۆجىزىنى بارلىققا كەلتۈردى. ئالتە - يەتتە ئەسىر مابەينىدە جاھان سوراپ كەلگەن رومانىس ئۇسلۇبىدىكى بىناكارلىق سەنئىتى تۇرغان ئورنىدا تۇرۇپ قالدى. يېڭى سەنئەت چوڭ قەدەم بىلەن ئىلگىرىلىدى، جامائەتنىڭ ئەقىل - پاراسىتى ۋە مۇستەقىل ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللىنىش بۇرۇنقى ئېپىسكوپلارنىڭ خىزمىتىنى تاماملىدى، ھەربىر ئادەم ئۆزىنىڭ خېتىنى ئۆزى يازىدىغان بولدى. ئۇلار چېركاۋلارنىڭ ئالدى تېمىدىكى قەدىمىي رومانىس تەسۋىرىي يېزىقلىرىنى ئۆچۈرۈپ تاشلىدى. پەقەت ئۇلار بىزگە قالدۇرغان يېڭى سىمۋول ئارقىلىق ئۆيەردىكى كونا دىنىي ئەقىدىلەرنى ئاران - ئاران پەرق قىلغىلى بولىدىغان ئەھۋال كېلىپ چىقتى. دىننىڭ ئىسكىلىت

سۆڭەكلىرى ئەل ئىچىدىكى پەردىلەرنىڭ تېگىدە كۆمۈلۈپ قالدى. مۇشۇ مەزگىلدىكى ئارخىتېكتورلار چېركاۋلارنى شۇنچە باشباشتاقلق بىلەن ئورۇنلاشتۇردىكى، ئۇلارنىڭ ئالچوققىلىقى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايدىغان دەرىجىگە يەتتى. تۈۋرۈكلەرنىڭ چوققىسىغا ئەر - ئايال موناخلارنىڭ نومۇس قىلماي ئارىلىشىپ ئولتۇرىدىغان كۆرۈنۈشلەرى نەقىش ئورنىدا ئويۇلدى. مۇنداق ئىش پارىژ ئەدلىيە سارىيىنىڭ تام مەشلىك زالىدا، بوۋرگېس چېركاۋىنىڭ پېشايۋىنىغا ھەر خىل يېزىق بىلەن ئويۇپ چىقىرىلغان نوھ ئەلەيھىسسالامنىڭ سەرگۈزەشتىدە، بوچرىۋىل موناستىرىنىڭ يۈز يۈيىدىغان پەشتىقىدا يۈز بەردى. ھەتتا قولغا قەدەھ ئېلىپ، جامائەتنىڭ كۆز ئالدىدىلا ۋارقىراپ يۈرگەن ئېشەك قۇلاق موناخنىڭ كۆرۈنۈشمۇ پەيدا بولدى.

شۇ دەۋردە تاشقا يېزىلغان ئىدىيەلەردىكى ئۇلار بەھرىمەن بولىدىغان ئىمتىياز بۈگۈنكى نەشرىيات ئورۇنلىرى بەھرىمەن بولۇۋاتقان ئەركىنلىك بىلەن بىر قېلىپتىن چىققاندىكىلا ئوخشاش ئىدى. بۇ دەل بىز دەۋاتقان بىناكارلىق سەنئىتىدىكى ئەركىنلىك ئىدى.

بۇ ئەركىنلىك خېلى بىر يەرلەرگىچە باردى، بەزىدە بىرەر پېشايۋان، بىرەر تام، ھەتتا پۈتۈنسۈرۈك چېركاۋلاردىمۇ دىنىي ئېتىقاد بىلەن قىلچە مۇناسىۋىتى يوق، ھەتتا ئۇنىڭ بىلەن قارشىلىشىدىغان سىمۋوللۇق مەنىلەر ئىپادىلەندى. پارىژدا 13 - ئەسىردە ياشىغان گۇئىللا ئۇم، 15 - ئەسىردە ياشىغان نىكولا فىلامېل قاتارلىقلار غەلىيان پۇراپ تۇرىدىغان مۇشۇنداق يازمىلاردا ئۆزلىرىنىڭ خاتىرىسىنى قالدۇردى. ساينت ياكوئىس دېلا بوچىر چېركاۋى مۇشۇنداق ئۆكتىچى ئىدىيەنى تەرغىب قىلىدىغان چېركاۋغا ئايلاندى.

شۇ چاغلاردىكى ئىدىيە پەقەت مۇشۇنداق ئۇسۇل ئارقىلىقلا ئەركىنلىكنى قولغا كەلتۈرەلەيتتى. شۇڭا، جىمكى ئىدىيەنى پەقەت قۇرۇلۇشلارغا يازغىلى بولاتتى. ناۋادا كىمىدىكىم مۇنداق

ئىدىيەنى قۇرۇلۇش شەكلىدە ئەمەس، ئەكسىچە يۈرىكىنى قاپتەك قىلىپ قول يازما ھالىتىدە ساقلاپ قېلىشقا جۈرئەت قىلسا، جاللاتلار تەرىپىدىن كۆيدۈرۈۋېتىلىشى تۇرغانلا گەپ ئىدى. چېركاۋنىڭ پېشايۋىنىغا ئويۇلغان ئىدىيەلەرمۇ كىتاب - دەستۇرلارنىڭ قاتتىق جازاسىغا داخىل بولۇشتىن ئامان قالمايتتى. بىناكارلىق سەنئىتى ئىدىيەنى ئىپادىلەپ بېرىدىغان بىخەتەر شەكىل بولغاچقا، كۈننىڭ سېرىقىنى كۆرۈشكە تەقەززا بولغان بۇ ئىدىيەلەر تەرەپ - تەرەپتىن يوپۇرۇلۇپ كېلىپ، ياۋروپادىكى ساناپ تۈگەتكىلى بولمايدىغان چېركاۋلارنى بارلىققا كەلتۈردى. بۇ چېركاۋلارنىڭ زادى قانچە ئىكەنلىكىنى ئېنىق ساناپ چىققان تەقدىردىمۇ، ئۇلارنىڭ شۇنچىۋالا كۆپلۈكى ئەقىلگە سىغمايتتى. جەمئىيەتتىكى بارلىق ماددىي ۋە مەنىۋى كۈچ - قۇدرەت بىر نۇقتىغا، يەنى بىناكارلىق سەنئىتىگە مانا مۇشۇنداق مۇجەسسەم بولدى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، سەنئەت خۇدا ئۈچۈن چېركاۋ ياسايمىز دېگەننى باھانە قىلىپ، شانلىق تەرەققىياتقا ئېرىشتى.

نەتىجىدە بەزى تالانتلىق شائىرلارمۇ ئارخىتېكتور بولۇپ كەتتى. ئەل ئىچىگە چېچىلىپ كەتكەن تالانتلىق كىشىلەر فېئودال ھۆكۈمرانلىقنىڭ ئىلكىدە بەئەينى بىرونزا قالپاقنىڭ تېگىدە قالغاندەك قاتتىق بېسىم ئاستىدا ياشىغانىدى. ئۇلار پەقەت بىناكارلىق سەنئىتىنىڭ قوينىغا ئۆزىنى ئاتقاندىلا چىقىش يولىنى تاپالايتتى، تالانتىنى جارى قىلدۇرالايتتى. شۇڭا، ئۇلار «ئىلئادا»نى چېركاۋلارنىڭ شەكلى بىلەن ئالماشتۇردى. باشقا ھەممە سەنئەت بىناكارلىق سەنئىتىگە بويسۇنۇپ، ئۇنىڭ بىر تارمىقىغا ئايلاندى. ئۇلار جىمىكى بۈيۈك سەنئەتنىڭ ئۈستىلىرى بولدى. ئارخىتېكتورلار شائىر ۋە ئالىم بولدى. بىرنەچچە كەسپىنى قوشۇمچە زىممىسىگە ئېلىپ، ھەيكەل تىراشلىق سۈپىتى بىلەن بىنالارنىڭ ئالدى تېمىغا نەقىش چىقاردى؛ رەسسام بولۇش سۈپىتى بىلەن ئەينەكلىك دېرىزىلەرگە رەڭ

بەردى؛ مۇزىكانت بولۇش سۈپىتى بىلەن سۇنايلىق چالغۇ ئەسۋابى چالدى، بويىنىنى قىسىپ، قىسىلچاقتىن چىقالمىغان شېئىرلار ئۆزىنىڭ قەغەزدىكى يازما ھالىتىنى جاھىللىق بىلەن قوغدىغان بولسىمۇ، ئاخىرىغا بېرىپ ئوقۇرمەنلەرنىڭ ئوقۇپ بېقىشىنى قولغا كەلتۈرۈش ئۈچۈن، چېركاۋنىڭ بىناللىرى ئىچىدىن مۇناجات ياكى نەسرېي شەكلىدە ئورۇن ئالدى. يىغىپ ئېيتقاندا، ئۇلار يۇناندىكى ھەدىيە بايرىمىدا ئوينىلىدىغان ئېسكىلوس^① نىڭ تىراگېدىيەلىرى، سولومون ئىبادەتخانىسىدا ئوينىلىدىغان «ئالەمنىڭ بىنا بولۇشى»^② بىلەن ئوخشاش رول ئوينىدى.

دېمەك، گۈتېنبېرگ مەتبەئە تېخنىكىسىنى كەشىپ قىلىشتىن ئىلگىرى، بىناكارلىق سەنئىتى ئىجادىيەتتىكى ئاساسلىق ژانىر بولۇپ قالدى. گىرانت تاشلىق بۇ كىتاب شەرقتىن باشلىنىپ، قەدىمكى يۇنانلىقلار ۋە رىملىقلار تەرىپىدىن داۋاملاشتۇرۇلدى، ئوتتۇرا ئەسىرگە كەلگەندە ئەڭ ئاخىرقى بىر بەت يېزىلىپ بولدى. دەرۋەقە، ئوتتۇرا ئەسىردىكى خەلق يولغا قويغان بىناكارلىق سەنئىتىنىڭ تەبىقىلىق بىناكارلىقنىڭ ئورنىنى ئېلىش ھادىسىسى ئىنسانلارنىڭ باشقا ئەقلىي پائالىيەتلىرى تارىخىنىڭ ھەرقايسى باسقۇچلىرىدىمۇ بارلىققا كەلگەندى. بىز ئۇنىڭ تەرەققىيات قانۇنىيىتىنى ئىخچاملاپ تۇرۇپ تۆۋەندىكىچە بايان قىلىمىز: يىراق قەدىمىي دەۋرلەردە، بىناكارلىقنىڭ بۆشۈكى ھېسابىدىكى شەرقتە، يەنى ھىندىستاندىكى بىنالارغا ئۇلىشىپلا يارىشىملىق ئەرەب بىناكارلىقنىڭ ئانىسى بولغان فىنكىيە بىناكارلىقى قەد كۆتۈردى؛ قەدىمكى مىسىرنىڭ بىناكارلىقىدىن كېيىن، ئۇنىڭ ئۆزگەرگەن ۋارىيانتى سۈپىتىدە ئىتروسىيان ۋە مىتسىنىئان

① ئېسكىلوس (مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 525 — 456 - يىللار) — قەدىمىي يۇناندىكى داڭلىق تىراگېدىيە شائىرى. «ياغلاققا چۈشكەن پرومېتې» نىڭ ئاپتورى.

② «ئالەمنىڭ يارىتىلىشى» — «تەۋرات» بىرىنچى جىلد. خۇدانىڭ ئالەمدىكى شەيئىلەرنى ياراتقانلىقى بايان قىلىنىدۇ.

بىناكارلىق ئۇسلۇبى ① دىكى قۇرۇلۇشلار پەيدا بولدى. رىم ئۇسلۇبىدىكى قۇرۇلۇشلار پەقەت گىرېك قۇرۇلۇشلىرىغا كارفاگېنلارنىڭ يۇمىلاق ئۆگزىلىرىنى قوشۇپ قويۇش بىلەنلا بولدى قىلدى. يېقىنقى دەۋردە، رومانىس ئۇسلۇبىدىكى قۇرۇلۇشتىن كېيىن گوت ئۇسلۇبىدىكى قۇرۇلۇشلار مەيدانغا كەلدى. بىز بۇ ئۈچ گۇرۇپپا قۇرۇلۇشىنى ئىنچىكىلەپ تەھلىل قىلساق، ئاچا ئورنىدىكى ھىندىستان بىناكارلىق سەنئىتى، مىسىر بىناكارلىق سەنئىتى ۋە رومانىس بىناكارلىق ئۇسلۇبىدىن ئوخشاش بىر خىل ئالاھىدىلىكنى، يەنى ئىلاھىي ھاكىمىيەت، تەبىقە تۈزۈمى، بۈيۈك بىرلىك، دىنىي ئەقىدە، ئەپسانە ۋە خۇدا قاتارلىقلارنى تاپالايمىز. سىڭىل ئورنىدىكى فىنكىيە بىناكارلىق سەنئىتى، گىرېك بىناكارلىق سەنئىتى، گوت ئۇسلۇبىدىكى بىناكارلىق سەنئىتىدىن، مەيلى ئۇلاردا ئەزەلدىن بار بولغان شەكىللەرنىڭ قانداق پەرقلىق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، بىز يەنىلا ئوخشاش بولغان بەلگىلەرنى، يەنى گىرېكلىكنى، ئاۋامنى ۋە ئادەمنى تاپالايمىز.

مەيلى ئۇلارنىڭ ئىسمى بىراخمان ② بولسۇن، زور وئاستىرىزم روھانىيلىرى بولسۇن ياكى پاپا بولسۇن، بىز ھىندىستان، مىسىر ياكى رومانىس ئۇسلۇبىدىكى بىناكارلىق سەنئىتىدىن ئەبەدىلئەبەد پەقەت «كاھىننىڭ مەۋجۇت» ئىكەنلىكىنى، ئادەملەرنىڭ مەۋجۇت ئەمەسلىكىنى ھېس قىلىمىز. خەلقنىڭ بىناكارلىق سەنئىتىدىكى ئەھۋال ئۇنداق ئەمەس، بۇ قۇرۇلۇشلار ئۈنچىۋالا مۇقەددەس بولمىغىنى بىلەن، تېخىمۇ ھەشەمەتلىك ۋە ھەيۋەتلىك. فىنكىيەلىكلەرنىڭ بىناكارلىق سەنئىتىدە سودىگەرلەرنىڭ پۇرىقى بار، گىرېكلارنىڭكىدە جۈمھۇرىيەت

① مىتسېنئان بىناكارلىق ئۇسلۇبى — قەدىمىي يۇناندىكى مىكناي دەۋرىدە ياسالغان بىنالار تۈركۈمىنى كۆزدە تۇتىدۇ.

② بىراخمان — ھىندىلاردىكى كاھىن ئاقسۆڭەكلەرنى، ھىندى جەمئىيىتىدىكى يۇقىرى قاتلامنى كۆزدە تۇتىدۇ.

ھاكىمىيەت تۈزۈلمىسى بار، گوت ئۇسلۇبىدىكى بىناكارلىق سەنئىتىدە بولسا شەھەر پۇقرالىرىنىڭ پۇرىقى بار.

ئىلاھىي ھاكىمىيەت دەۋرىدىكى قۇرۇلۇشلارنىڭ ئومۇمىي ئالاھىدىلىكى مەڭگۈ ئۆزگەرمەسلىك، ئالغا ئىلگىرىلەشتىن قورقۇش، ئەنئەنىدە جاھىللىق بىلەن چىڭ تۇرۇش، بارلىق ئىپتىدائىي شەكىلگە چوقۇنۇش، خىيالغا كەلگەن ھەرقانداق تەسەۋۋۇرنى ئادەملەر بىلەن تەبىئەت دۇنياسىدىكى بارلىق فورماتسىيەلىك سىمۋول قىلىشتىن ئىبارەت ئىدى. شۇڭا، بۇ تېتىقسىز كىتابلارنى پەقەت دىننىڭ تىلىملىرىنى بىلىدىغان ئادەملەرلا ئوقۇپ چۈشەنەلەيتتى. بۇنىڭدىن باشقا، بىناكارلىق سەنئىتى بولمىش بۇ كىتابلار شەكلى قانداق بولۇش ۋە قانداق ئۆزگەرگەن ۋارىيانتقا ئىگە بولۇشتىن قەتئىينەزەر، پەۋقۇلئادە مەنىگە ئىگە بولغاچقا، ئادەملەر ياۋاشلىق بىلەن ئىتائەت قىلىشتىن باشقا، دەخلى - تەرۇز قىلىشقا ھەددى يوق ئىدى. ھىندىستان، مىسىر، رومانىس ئۇسلۇبىدىكى بىناكارلىق سەنئىتى ھەققىدە ئۆزگەرتىش تەلپىنى ئوتتۇرىغا قويۇشقا بولمايتتى. ھەرقانداق شەكىلدىكى ئۆزگەرتىش، ئەقەللىيىسى نەقىشلەرنى ئۆزگەرتىش ياكى ئويما نەقىشلەرگە تۈزىتىش كىرگۈزۈشمۇ چېكىدىن ئاشقان دەھرىيلىك بولۇپ، بۇ خىل بىناكارلىق سەنئىتىدە، ھەتتا تاشلارغىمۇ دىنىي ئەقىدىنىڭ قاتماللىقى سىڭىپ كەتكەن، ھەتتا يەنە بىر قېتىم ئېرىتسە قايتىدىن تاغ جىنىسقا ئايلىنىدىغاندەك قىلاتتى. بۇ ئەھۋالنىڭ ئەكسىچە، خەلقنىڭ بىناكارلىق سەنئىتى ئۆزگىرىشىنى، ئىلگىرىلەشىنى، ئۆزگىچە بولۇشىنى، رەڭدار بولۇشىنى ۋە پۈتمەس - تۈگىمەس ھاياتىي كۈچىنى ئومۇمىي ئالاھىدىلىك قىلاتتى. دېمىسىمۇ ئۇلار ئاللىقاچان مۇئەييەن دەرىجىدە دىندىن قول ئۆزگەن، ئۆزىنى گۈزەللەشتۈرۈش ئۈستىدە باش قاتۇرۇپ، ئۆزلىرىنىڭ ھەيكەللىرىگە ياكى ئەرەب ئۇسلۇبىدىكى بېزەك نەقىشلەرگە تۈزىتىش كىرگۈزۈشنى ئويلاشقا باشلىغانىدى.

چۈنكى، بۇ نەرسىلەر ئەھلى ئىنسانلارغا يېقىن، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلاردا ئىنسان تەبىئىتىگە مۇناسىپ تەرەپلەر ئىپادىلەنگەن، شۇنداقلا مۇقەددەس سىمۋوللار بىلەن ئۈزۈكسىز ھالدا بىرىكىپ، ئادەملەر ئەقلى ۋە تەسەۋۋۇر جەھەتتە قوبۇل قىلالايدىغان قۇرۇلۇشلارنى بارلىققا كەلتۈرگەنىدى. گەرچە ئۇلاردا بۇرۇنقىدەكلا سىمۋوللۇق خاراكتېر بولغان بولسىمۇ، لېكىن ئۇلارنى تەبىئەتنى چۈشەنگۈدەك ئوڭاي چۈشەنگىلى بولاتتى. دىنىي ھاكىمىيەت دەۋرىدىكى بىناكارلىق سەنئىتى بىلەن بۇ خىل بىناكارلىق سەنئىتى ئارىسىدىكى پەرق دەل ئىلاھلارنىڭ تىلى بىلەن ئادەمزاتنىڭ تىلى، تەسۋىرىي يېزىق بىلەن گۈزەل سەنئەت، سولومون بىلەن فىدىيە ① ئارىسىدىكى پەرق ئىدى.

بىز يۇقىرىدا بايان قىلغانلىرىمىزنى ھەر خىل دەلىل - ئىسپات ۋە تىلغا ئالغۇچىلىكى يوق قارشى پىكىرلەردىن خالىي ھالدا تۈۋەندىكىلەرگە ئىخچاملايمىز، يەنى بىناكارلىق سەنئىتى تاكى 15 - ئەسىرگە قەدەر ئىنسانلارنىڭ ئاساسلىق خاتىرىسى بولدى. دۇنيا مىقياسىدا مۇشۇ مەزگىل ئىچىدە يۈز بەرگەن بارلىق مۇرەككەپ ئىدىيەلەر قۇرۇلۇش شەكلى بىلەن ئىپادىلەندى. خەلقنىڭ تەپەككۇرىمۇ دىنىي قائىدىلەرگە ئوخشاش ئۆزىنىڭ خاتىرە تاشلىرىنى ياراتتى. ئاخىرىدا ئىنسانلار ئۆزلىرىنىڭ جىمىكى مۇھىم ئىدىيەلىرىنى بىنالارغا نەقىش قىلىپ ئويدى. بۇنىڭغا نېمىلەر سەۋەب بولدى؟ مەيلى دىنىي ئەقىدىلەر ياكى پەلسەپىۋى ئىدىيەلەر بولسۇن، ھەممىسى دېگۈدەك ئۆزلىرىنىڭ تارىخ بېتىدىن ئۆچۈپ كەتمەسلىكىنى، ئادەملەرنىڭ تەپەككۇرىغا تەسىر كۆرسىتىشىنى، شۇنداقلا كېيىنكى ئەۋلادلارغىمۇ داۋاملىق ئىلھام بېرىشىنى ئويلايتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، قول يازمىلارنىڭ مەڭگۈلۈك ساقلىنىپ قېلىشى تۈپكى جەھەتتىن ئالغاندا ئەسلا مۇمكىن بولمايدىغان ئىش ئىدى! پەقەت

① فىدىيە (مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 490 — 431 - يىللار) — قەدىمىي يۇناندىكى ھەيكەلتراش، پارتېنون ئىبادەتخانىسىنى زىننەتلىگەن.

قۇرۇلۇشلارلا ئۇزاققىچە بەرداشلىق بېرەلەيدىغان، يىللارنىڭ سىنىقىدىن ئۆتەلەيدىغان كىتاب ئىدى! بىر قېتىملىق ئوت ئاپىتى ياكى بىرەر رەھىمسىز ئادەمنىڭ قول يازمىلارنى يوقىتىۋېتىشى مۇمكىن ئىدى. لېكىن، تىل نەقىش قىلىنغان بىنالارنى ۋەيران قىلىش ئۈچۈن چوقۇم بىر قېتىملىق ئىجتىمائىي ئىنقىلاب ياكى بىر قېتىملىق دىندىن خالىي ئىسلاھات يۈز بەرمىسە بولمايتتى. قەدىمكى رىم تىياتىرخانىسى ياۋايى ئادەملەر تەرىپىدىن ئاياغ ئاستى قىلىنغان، قەدىمكى مىسىر پىرامىدالىرى كەلكۈننىڭ تېگىدە قالغانىدى.

15 - ئەسىرگە كەلگەندە ئەھۋال پۈتۈنلەي باشقىچە بولدى. ئىنسانلار ئۆزىنىڭ ئىدىيەسىنى مەڭگۈ ساقلاپ قالغىلى بولىدىغان ئۇسۇلنى تاپتى. ئۇ بىناكارلىق سەنئىتىگە قارىغاندا كۆپ چىداملىق، كۆپ مۇستەھكەم بولۇپلا قالماي، ئىنتايىن ئوڭاي قوللانغىلى بولىدىغان ئۇسۇل ئىدى. نەتىجىدە بىناكارلىق سەنئىتى شاھانە تەختتىن پەسكە چۈشۈشكە مەجبۇر بولدى. گۈتېنبېرگنىڭ قوغۇشۇن ھەرپلىرى ئورپۇسنىڭ تاشتىن ياسالغان خەتلىرىنىڭ ئورنىنى ئالدى. كىتابلار بىنالارنى ۋەيران قىلىشقا ئاتلاندى.

مەتبەئە تېخنىكىسىنىڭ كەشىپ قىلىنىشى ئەڭ زور تارىخىي ۋەقە بولدى. ئۇ ئىنقىلابنىڭ ئانىسى، ئىنسانلار ئۆزلىرىنىڭ مەقسىتىنى ئىپادىلەش ئۇسۇلىدا پۈتۈنلەي يېڭىلىق ياراتقان ئىنقىلاب بولدى. ئىنسانلارنىڭ تەپەككۈرى بىر خىل شەكىلدىن ۋاز كېچىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا يەنە بىر خىل شەكىلنى ئالماشتۇردى. ئەقىل - پاراسەت يىلنى ئادەم ئەلەيھىسسالامدىن بۇيان ئەڭ ئاخىرقى بىر قېتىم قاسراق تاشلىدى.

ئىدىيەنىڭ تارقىلىشى مەتبەئەچىلىك شەكىلىنىڭ ياردىمىدە ھەرقانداق چاغدىكىدىنمۇ ئوڭايلاشتى. ئۇ ئۆزىدە كېڭىيەلەيدىغان شەرتنى ھازىرلىدى، تىزگىنلىگىلى بولمىدى، ۋەيران قىلغىلىمۇ بولمىدى، ھاۋا بىلەن بىرىكىپ كەتكەندەك بولدى. ئۇ بىناكارلىق

سەنئىتى ھۆكۈمرانلىق ئورۇندا تۇرغان مەزگىلدە تاغنىڭ شەكلىدە تەۋەللۇت بولۇپ، مەلۇم بىر رايوننى زورلۇق - زومبۇلۇق بىلەن ئىگىلىگەن، ئۆزىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىنى ساق بىر ئەسىر يولغا قويغانىدى. ئەمدىلىكتە ئۇ قاناتلىق قۇش بولۇپ، تەرەپ - تەرەپكە قاراپ ئۇچتى، ئاسماننىڭ ۋە زېمىننىڭ ھەممە بۇلۇڭ - پۇچقىنى ئىشغال قىلدى.

يەنە دېسەك يەنە شۇ، ئۇنى تېخىمۇ يوقاتقىلى بولمايدىغان ئاقىۋەت كېلىپ چىقتى. ئۇنىڭ شەكلى قاتماللىقتىن جانلىق، تېتىكلىككە، ئۇزاق بەرداشلىق بېرىشتىن مەڭگۈ ئۆلمەسلىككە قاراپ ئۆزگەردى. خوش، توپ - توپ بىنالارنىڭ ۋەيران قىلغىلى بولار، ھەممە يەرگە سەلدەك يامراپ كەتكەن كىتابلارنى يوقاتقىلى بولارمۇ؟ تاغلار كەلكۈن سۇنىڭ تېگىدە قالغىنى بىلەن، قۇشلار پەرۋاز قىلىپ يۈرۈۋېرىدۇ ئەمەسمۇ؟ پايانسىز سۇ يۈزىدە بىرلا قېيىق قالغان نەقدىردىمۇ، بۇ ئۇچار قاناتلار شۇ قېيىققا قونۇپ دېمىنى ئالالايتتى، قېيىق بىلەن بىللە لەيلەپ مېڭىۋېرەتتى، كەلكۈننىڭ يېنىشىنى ئېرىنمەستىن كۆزىتەلەيتتى. ئەلىمىساقىتىن بۇرۇنقى مانان قويىندىن تۇغۇلغان يېڭى دۇنيا ئالەمگە كۆز ئاچقان ھامان ئۆزىدىن ئىلگىرى بۇرۇقتۇرما بولۇپ قالغان دۇنيادىكى تەپەككۈرنىڭ قانات قېقىپ پەرۋاز قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولالايتتى.

ئادەملەر مەتبەئەدە بېسىلغان كىتابلارنىڭ ساقلاشقا ئوڭاي ئىكەنلىكىنىلا ئەمەس، ھەجىم جەھەتتىنمۇ ئەڭ چاققان، كۆتۈرۈپ يۈرۈشكە ئەپلىك، كۆرۈپ چىقىشقىمۇ ئىنتايىن قولايلىق ئىكەنلىكىنى بايقىدى. ئۇنى ئېغىر يۈك - تاق قىلىپ باغلاشنىڭ ھاجىتى يوق ئىدى، يۆتكەپ مېڭىشقا توغرا كەلسە، كالانىپاي جابدۇق - سايمانلارمۇ كەتمەيتتى. ئىدىيەنى بىنالارنىڭ ياردىمىدە ئىپادىلەش ئۇسۇلىنى قوللانغان چاغلاردا، ئۇنىڭدىن باشقا يەنە تۆت - بەش خىل سەنئەتكە مۇراجىئەت قىلىشقا، توننا - توننا مېتال، تاغدەك دۆۋىلەنگەن تاش، ئورمانلىقتىكى ياغاچ

قاتارلىقلارنى توشۇپ كېلىشكە، ئىشچىلارنىڭ كۈچىگە تايىنىشقا توغرا كېلەتتى. مەتبەئەدىن چىقىدىغان كىتابلارنىڭ ياردىمى ئازغىنە قەغەز، رەڭ، سىياھ بىلەنلا ھەل بولدى. ئادەملەر مۇشۇنداق سېلىشتۇرۇش ئارقىلىق بىناكارلىق سەنئىتىنى تاشلىۋېتىپ، مەتبەئە تېخنىكىسىنى قوللانماقچى بولغان بولسا، ئۇنىڭ ھەيران قالغۇدەك نېمىسى بار؟ ئېرىق - ئۆستەڭنى دەريادىكى سۇنىڭ يۈزىدىن پەس ياساپ، ئاندىن دەريانىڭ سۈيىنى توسۇۋەتسە، دەريا سۈيى ئەسلىدىكى يولىنى تاشلىۋېتىپ، يېڭى ئۆستەڭگە مېڭىۋېرەتتى.

ئەھۋال شۇنداق بولدى. مەتبەئە تېخنىكىسى كەشىپ قىلىنغاندىن كېيىن، بىناكارلىق سەنئىتى تەدرىجىي يوسۇندا كونىراپ، مەزرىسى يوق بىرنەرسە بولۇپ قالدى، كۇنساينى ماغدۇرىدىن كەتتى، قۇرۇدى، ئادەملەرمۇ دەريا سۈيىنىڭ پەسلەۋاتقانلىقىنى، ھاياتى كۈچىنىڭ يوقىلىۋاتقانلىقىنى، ھەرقايسى دەۋردىكى مىللەتلەرنىڭ تەپەككۇرى ئۇنىڭدىن چېكىنىپ چىقىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى. ئادەملەر 15 - ئەسىردە ئۇنىڭ مۇنچىلىك ھالغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى ئۈنچە بىلىپ كەتكەن يەردە ئەمەس ئىدى. چۈنكى، مەتبەئە تېخنىكىسى تېخى پىشپ يېتىلمىگەنىدى. كۆپ بولغاندىمۇ، ئۇ پەقەت قۇدرەتلىك بىناكارلىق سەنئىتىدىن ئازغىنە بىرنەرسىلەرنىلا ئولجا ئالالايدىغان دەرىجىدە ئىدى. لېكىن، 16 - ئەسىردىن باشلاپ، بىناكارلىق سەنئىتىنىڭ ئەيىب - نۇقسانلىرى بارغانسېرى ئاشكارىلانغىلى تۇردى. ئىجتىمائىي ئىدىيەنى ئەكس ئەتكۈزۈش جەھەتتە ئارمانغا تۇشلۇق دەرمان بولمىدى. بېرىپ - بېرىپ ئېچىنىشلىق يوسۇندا كىلاسسىك سەنئەتكە ئايلىنىپ قالدى. مۇنداقچە ئالغاندا گاللىيەلىكلەرنىڭ، ياۋروپالىقلارنىڭ، يەرلىك ئاھالىنىڭ سەنئىتىدىن گىربىك ۋە رىم ئۇسلۇبىدىكى سەنئەتكە، ھەقىقىي، ھازىرقى زامان سەنئىتىدىن يالغان كىلاسسىك سەنئەتكە ئايلىنىپ قالدى. بۇ يەردە زاۋاللىققا

يۈزلىنىۋاتقان نەرسە دەل ئاتالمىش ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ قايتا گۈللىنىشى بولدى. لېكىن، بۇ شانۇشەۋكەتلىك خارابىلىشىش ئىدى. چۈنكى، گوت ئۇسلۇبىدىكى بۇ قەدىمىي تالانت، ماينتز ① نىڭ گىگانت مەتبەئە ماشىنىسى كەينىدە ئولتۇرۇپ كېتىۋاتقان قۇياش، ئۆزىنىڭ ئاداققى نۇرىنى لاتىن ئۇسلۇبىدىكى ئەگمە پېشايۋانلار بىلەن كورنىس ئۇسلۇبىدىكى تۈۋرۈكلۈك پېشايۋانلاردىن تەركىب تاپقان رەتسىز بىنالار ئۈستىگە چۈشۈرۈپ ئۈلگەرگەندى.

غەربكە قىسايغان بۇ قۇياش، بىز ئۈچۈن دەل تاڭ نۇرى ئىدى.

ئۇنىڭ ئۈستىگە، بىناكارلىق سەنئىتى سەنئەتنىڭ ئومۇمىي گەۋدىسى بولۇشتىن، باشقا سەنئەت تۈرلىرىگە ھۆكۈمرانلىق قىلىش ۋە ئۇلارنى بېسىۋېتىشتىن قېلىپ، باشقا سەنئەت تۈرلىرى بىلەن تەڭ ئورۇنغا چۈشۈپ قالغاندا، باشقا سەنئەت تۈرلىرىنىڭ تەرەققىياتىغا توسالغۇ بولالىغۇدەك قۇدرەتتىنمۇ مەھرۇم قالدى. ئۇ سەنئەت تۈرلىرى ئۆزلۈكىدىن ئازاد بولدى، ئارخىتېكتورلارنىڭ ئىسكەنجىسىدىن قۇتۇلدى، ئايۋان - سارايىلار بىلەن ئادا - جۇدا بولۇپ، ئۆزىنىڭ يولىنى ئۆزى تاپتى. ئويما نەقىشلەردىكى ماھارەت ھەيكەلتىراشلىق سەنئىتى بولۇپ ئۆزگەردى، چېرتىۋېز سىزىش رەسساملىققا ئۆزگەردى. مۇزىكا ئاھاڭلىرى تەۋرات ئايەتلىرىدىن مۇستەسنا بولدى. بۇ ئەھۋال خۇددى ئالىپكساندىر ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن، ئىمپېرىيە شىددەت بىلەن بۆسۈلۈپ، ھەرقايسى ئۆلكىلەر مۇستەقىل پادىشاھلىققا ئايلانغانغا ئوخشاپ قالدى.

① ماينتز — گېرمانىيەدىكى شەھەرنىڭ نامى، گېرمانىيەنىڭ غەربىدە. رېنلاند — پفالز ئىشتاتىنىڭ مەركىزى.

مۇشۇلارغا كۆرە، رافائىل، مېكېلانىجېلو، ژان گاۋۇيۇن^① پالىستىرىنا^② قاتارلىقلار ئوتتۇرىغا چىقتى. بۇلار شانلىق 16 - ئەسىرنىڭ كۆزنى چاقنىتىدىغان مۇنەۋۋەر سەنئەتكارلىرى ئىدى. ھەرقايسى سەنئەت تۈرلىرى ئازادلىققا ئېرىشىش بىلەن تەڭلا ۋاقىتتا، ئىدىيە - تەپەككۇرمۇ ھەرقايسى جەھەتلەردە ھۆرلۈككە ئىگە بولدى. ئوتتۇرا ئەسىردىكى بىدئەتلىك كاتولىك دىنىغا غايەت زور دەرىجىدە زەخم يەتكۈزگەن بولسا، 18 - ئەسىرگە كەلگەندە دىندىكى بۈيۈك بىرلىك بۇزۇلدى. مەتبەئە تېخنىكىسى بارلىققا كېلىشتىن ئىلگىرى دىنىي ئىسلاھات دىنىي جەمئىيەتنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى بۆلۈنۈشنى بارلىققا كەلتۈرگەن بولسا، مەتبەئە تېخنىكىسى بارلىققا كەلگەندىن كېيىن ئۇ بىر قېتىملىق ئىنقىلاب بولۇپ ئۆزگەردى. مەتبەئە ماشىنىلىرى بولمىغان تەقدىردە، ھېلىقى بىدئەتلىك كۈچى يوق ئاجىز بىر نەرسە بولۇپ قالغان بولاتتى. مەيلى پېشانىغا پۈتۈلگەن قىسمەت بولسۇن، مەيلى تەڭرىنىڭ ئىرادىسى بولسۇن، گۈتېنبېرگ لۇتېرنىڭ بېشۋاسى بولۇپ چىقتى.

ئوتتۇرا ئەسىرنىڭ قۇياشى تاغنىڭ كەينىگە ئولتۇرۇپ، گوت ئۇسلۇبىدىكى تالانت سەنئىتىنىڭ ئۇپۇق سىزىقىدىن مەڭگۈلۈك ئۆچكەن مۇشۇ كۈنلەردە، بىناكارلىق سەنئىتىمۇ كۈنسايىن غۇۋالاشتى، رەڭگىدىن كەتتى ۋە ئاخىر پۈتۈنلەي غايىب بولدى. مەتبەئەدىن چىققان كىتابلار بىناغا چۈشكەن مىتەدەك بىناكارلىق سەنئىتىنىڭ ئىچىنى قۇرۇقداپ قويدى، ئۇنى يەپ تۈگەتتى. بىناكارلىق سەنئىتى پەسكويغا چۈشتى، گادايلاشتى، ئورۇقلىدى، تىلغا ئېلىشقا ئەرزىمەيدىغان ھالغا چۈشۈپ قالدى. بىرەر نەرسىنى ئىپادىلەپ بېرىش ئىقتىدارىدىن قالدى، ھەتتا كۆپچىلىكنىڭ ئۆتكەن ئەسىردىكى سەنئەتكە بولغان

① ژان گاۋۇيۇن (1510 — 1566) — فرانسىيەلىك ھېكەلتمەش، ئارخى-تېكتور.

② پالىستىرىنا (1525 — 1594) — ئىتالىيەلىك مۇزىكانت.

ئەسلىمىسىگىمۇ يار - يۆلەك بولالمىدى. ئۇ يېتىمىسرەپ قالدى. ئىنسانلارنىڭ ئىدىيەۋى تەپەككۇرىدىن قوغلاندى بولغاچقا، باشقا سەنئەت تۈرلىرىنىڭمۇ ئۇنىڭ بىلەن كارى بولمىدى. مۇشۇلارغا كۆرە، سەنئەتكارلارنىڭ دىققىتىنى قوزغىيالمىدى، پەقەت ھۈنەرۋەنلەردىن ياردەم تەلەپ قىلىش بىلەنلا قانائەتلەندى. نەتىجىدە رەڭسىز ئەينەكلەر رەڭلىك ئەينەكلەرگە ئورۇن بوشاتتى، تاشچىلار نەققاشلارنىڭ ئورنىغا ئۆتتى، مۇستەقىل ئىجادىيەت، ھاياتىي كۈچ دېگەنلەردىن ئەسەرمۇ قالمايىدى.

بىناكارلىق سەنئىتى ئىش مەيدانىدىكى بىچارە تىلەمچىلەردەك، بۇرۇنقىلارنىڭ ئەسەرلىرىگە تەقلىد قىلىش بىلەن كۈن ئۆتكۈزىدىغان بولدى. ئەمەلىيەتتە، مېكېلانجېلو 16 - ئەسىردىلا بىناكارلىق سەنئىتىنىڭ سەكراتقا چۈشۈپ قالغانلىقىنى ھېس قىلغان، شۇنداقلا ئەڭ ئاخىرقى بىر ئوينى، يەنى ئەمەلگە ئاشمايدىغان بىر خىيالنى كۆڭلىگە پۈككەندى. بۇ گىگانت سەنئەتكار نېمىلا بولسۇن، پارتېنون ئىبادەتخانىسىنىڭ خارابىسى ئورنىغا جەم ئىلاھ ئىبادەتخانىسى^①نى قۇردى، رىمىدىكى ساينت پېررى چېركاۋىنى ياساپ پۈتكۈزدى. بۇ مۇشۇ بىناكارلىق سەنئىتىدىكى ئەڭ ئاخىرقى مۇستەقىل ئىجادىيەت، بىر ئۇلۇغ سەنئەتكارنىڭ تاماملىنىش ئالدىدىكى گىگانت تاش ئەسەرگە قويۇپ بەرگەن ئىمزاسى بولدى. مېكېلانجېلو ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن، ئەرۋاھلار ۋە كۆلەڭگە ئاستىدا ئېشىپ قالغان بىناكارلىق سەنئىتى يەنە نېمىگە كارغا كېلەتتى؟ ئەلۋەتتە، ئۇ يەنىلا رىمىدىكى ساينت پېررى چېركاۋىغا تەقلىد قىلىش، ئۇنى بۇرمىلاش بىلەن ئاۋارە بولدى. بۇ بىر خىل غەلىتىلىك شۇنداقلا ھەسرەت - نادامەتتىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى، بىر پاچىئە دېيىشكە بولاتتى. دېمىسىمۇ ھەممە ئەسىردە بىردىن رىمدىكىدەك ساينت پېررى چېركاۋى سېلىنغانىدى. ئالايلىق، 17 - ئەسىردە

① جەم ئىلاھ ئىبادەتخانىسى - قەدىمىي يۇناندىكى ئىبادەتخانا، رىمدىكى يۈ-مىلاق مەيدانىنىڭ شىمالىي تەرىپىدە، ئاۋگۇستىنى خاتىرىلەش ئۈچۈن ياسالغان.

ۋالدى گراس چېركاۋى، 18 - ئەسىردە ساينت چېركاۋى پەيدا بولدى. ھەرقايسى دۆلەتلەرمۇ رىمىدىكى ساينت پېررى چېركاۋىدىن قۇرۇق قالمىدى. لوندۇندا بىرى، پېتېربۇرگدا بىرى، پارىژدا ئۈچى قۇرۇلدى. ئۇلۇغ، ئەمما قېرىپ جېنى ئاران قالغان سەنئەتنىڭ سەكرات ئالدىدىكى جان تاللىشى ئادەملەرگە ئەقىلگە سىغمايدىغان ۋەسىيەت بىلەن جۈپلۈشتىن باشقا نەرسە قالدۇرمىدى.

ئەگەر بىز ئابايا تىلغا ئالغان ئۆز ئالدىغا ئالاھىدىلىكى بار، خاتىرىلەش ئەھمىيىتىگە ئىگە قۇرۇلۇشلارنى بىر ياققا قايرىپ قويۇپ، بىناكارلىق سەنئىتىنىڭ 16 - ئەسىردىن 18 - ئەسىرگىچە بولغان ئارىلىقتىكى ئەھۋالىنى تەكشۈرسەكلا ئۇنىڭدىكى خارابىلىشىش ۋە يىگلەشنىڭ ئوخشاشلا مەۋجۇت ئىكەنلىكىنى كۆرەلەيمىز. فرانسىۋا III دىن باشلاپ، بىناكارلىقنىڭ سەنئەت شەكلى تەدرىجىي رەۋىشتە يوقىلىشقا يۈزلەندى. ئۇنىڭغا ئەگىشىپلا خۇددى ئورۇقلاپ بىر تېرە، بىر ئۈستىخان بولۇپ قالغان بىمار سىياقىدىكى گېئومېتىرىيەلىك شەكىللەر بارلىققا كەلدى. گېئومېتىرىيەلىك فىگۇرلارنىڭ سۈرلۈك سىزىقچىلىرى بېدىئىي تۈسكە ئىگە كۆركەم سىزىقچىلار بىلەن ئورۇن ئالماشتۇردى. قۇرۇلۇشلار قۇرۇلۇش بولۇشتىن قېلىپ، كۆپ تەرەپلىملىك جىسىم بولۇپ ئۆزگەردى. بىناكارلىق سەنئىتى ئېچىلىپ قېلىۋاتقان جايلارنى يېپىشقا ئۇرۇندى. شۇڭا، ھېنرى IV نىڭ بۇلۇڭلىرى تاش بىلەن قوپۇرۇلغان قىشلىق ئايۋان - سارايللىرى، ئوردا مەيدانى، شاھزادە مەيدانى قاتارلىقلار قەد كۆتۈردى؛ يۇمىلاق شەكىللىك ئەگمە تورۇستەك ھەم كالانىي، ھەم پاكار لۇئى XIII چېركاۋى بىنا بولدى؛ مازارىن ① ئۇسلۇبىدىكى بىناكارلىق سەنئىتى، ئىتالىيە ئۇسلۇبىغا تولمۇ سەت تەقلىد قىلىپ ياسالغان ئۇنىۋېرسىتېتلار

① مازارىن (1602 — 1661) — كاردىنال، فرانسىيە پادىشاھى لۇئى XIII، لۇئى

XIV لەرگە ۋەزىر بولغان.

پەيدا بولدى. لۇئى XIV نىڭ ئوردىسى، ۋەزىر - ۋۇزىرلارنىڭ سوغۇق تەلەت تۇرالغۇلىرى سېلىندى. ئاخىرىدا لۇئى XV نىڭ خانلىق سارىيى ياسالدى. جۇخارگۈللۈك سىزىقچىلار ۋە ئىنچىكە كېسىلگەن ئۈگرىدەك سوزۇنچاق بىزەكلەر، چىقمايدىغان يەرگە چىققان سۆڭەلدەك دىڭگىيىپ تۇرغان ئارتۇقچە نەرسىلەر ۋاقتى ئۆتكەن، كەمتۈك، ئۆزىنى چىرايلىق كۆرسىتىش كويىدا يۈرگەن بۇ بىناكارلىق سەنئىتىنى تولۇق كاردىن چىقاردى. فرانسۇزا II دىن لۇئى XV كە قەدەر گېئومېترىيەلىك شەكىلنىڭ چاپىنىدا تەرلىگەن بۇ قۇرۇلۇشلارنىڭ ئەھۋالى بارغانسېرى يامان بولدى. سەنئەت ياداپ ئۆپكىسى كۆرۈنۈپ قالدى، تىنقى پەسلەپ، ھالاك بولۇش گىردابىغا دۈچ كەلدى.

بۇ مەزگىلدىكى مەتبەئە تېخنىكىسىنىڭ ئەھۋالى قانداق بولدى؟ بىناكارلىق سەنئىتىدىن ئېقىپ كەتكەن ھاياتى كۈچ مەتبەئە تېخنىكىسىغا دەسمايە بولدى. بىناكارلىق سەنئىتىنىڭ زاۋاللىققا يۈزلىنىشىگە ئەگىشىپ، مەتبەئە تېخنىكىسى تەرەققىي تاپتى، زورايدى، قۇدرەت تاپتى. بىناكارلىققا سەرپ قىلىنىدىغان ئىنسان تەپەككۈرىنىڭ كۈچ - قۇۋۋىتى كىتاب - دەستۇرلارغا سەرپ قىلىندى. شۇڭا، بىناكارلىق سەنئىتىنىڭ خارابىلىشىشىغا ئەگىشىپ ئۆسۈپ يېتىلىۋاتقان مەتبەئە تېخنىكىسى 16 - ئەسىردىن ئېتىبارەن بىناكارلىق سەنئىتى بىلەن ئېلىپ بارغان كۈرەش داۋامىدا ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلىدى. مەتبەئە تېخنىكىسى 17 - ئەسىرگە كەلگەندە، ھەممىنى ئىدارە قىلىدىغان ئورۇنغا ئۆتۈپ، ئۆزىنىڭ شاھانە تەختىدە غەلىبە تەنتەنىسىگە چۆمۈلدى. پۈتۈن دۇنيانى ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ يېڭى ئەسىرىنى تەبرىكلەيدىغان خۇشاللىق بىلەن تەمىن ئەتتى. لۇئى XIV نىڭ ئوردىسىدا ئۇزاق مەزگىللىك تەرەققىياتى بېشىدىن كەچۈرگەن مەتبەئە تېخنىكىسى 18 - ئەسىرگە كەلگەندە، لۇتېر ئىشلەتكەن شەمشەرنى قايتىدىن قولغا ئېلىپ ۋولتېرنى قوراللىنىدۇردى. ئاندىن بىناكارلىق سەنئىتى ئاللىقاچان ۋەيران بولغان قەدىمىي

ياۋروپاغا ئەلپازىنى بۇزغان ھالدا ھۇجۇم قىلدى. 18 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىدا، مەتبەئە تېخنىكىسى ھەممە نەرسىنى بىتچىت قىلدى ۋە ھەممە نەرسىنى يېڭىباشتىن ئىجاد قىلىشقا ھازىرلاندى.

لېكىن، بىز ئۈچ ئەسىردىن بۇيان بۇ ئىككى سەنئەتنىڭ قايسىسىنى ئىنسانلار تەپەككۈرىنى ھەقىقىي يوسۇندا ئىپادىلەپ بەردى دەپ سورىماي تۇرالمىمىز. زادى قايسى سەنئەت ئۇلارنىڭ ئەدەبىيات بىلەن سخولاستىكىزمغا بولغان ھېرىسمەنلىكىنى ئىپادىلەپلا قالماي، ئۇلاردىكى كەڭ، چوڭقۇر، ئومۇميۈزلۈك ئۆزگىرىشلەرنىمۇ ئەكس ئەتكۈزۈپ بېرەلەيدى؟ زادى قايسى سەنئەت ئىنساندىن ئىبارەت بۇ قورقۇنچلۇق مەخلۇق بىلەن كەم - كوتىسىز ھالدا، مەڭگۈ ئۈزۈلۈپ قالمايدىغان دەرىجىدە بىرىكەلەيدى؟ بىناكارلىق سەنئىتىمۇ ياكى مەتبەئەچىلىك تېخنىكىسى؟

مەتبەئەچىلىك تېخنىكىسى! بىز بۇ يەردە بىناكارلىق سەنئىتىنىڭ ئاللىقاچان جان ئۈزگەنلىكىنى، ئۇنىڭ قايتا تىرىلمەيدىغانلىقىنى بىلگەن بولۇشىمىز كېرەك. ئۇ ئۇزاققىچە بەرداشلىق بېرەلمەيدىغان، شۇنداقلا بەك قىممەت توختايدىغان بولغاچقا، مەتبەئەدىن چىققان كىتابلار تەرىپىدىن ئۆلتۈرۈلدى. چۈنكى، ھەر بىر چېركاۋغا پۈتۈنسۈرۈك بىر شەھەرنى قۇرغىلى بولىدىغان پۇل خەجلەندى. كۆپچىلىك زادى قانچىلىك مەبلەغ سالغاندا، ئاندىن بىناكارلىق سەنئىتىدىن ئىبارەت بۇ كىتابنى قايتا يېزىپ چىقىش بولىدىغانلىقىنى، مىڭلىغان، ئونمىڭلىغان چېركاۋلار ئۆرە بولىدىغان سەلتەنەتلىك مەنزىرىنى قايتىدىن كۆرگىلى بولىدىغانلىقىنى ئويلاپ باقسا بولىدۇ.

كىتابلارنىڭ مەتبەئەدىن چىقىشى شۇنچە تېز، باھاسى شۇنچە ئەرزان، تارقىلىش دائىرىسى شۇنچە كەڭ ۋە يىراق بولىدىكى، پۈتكۈل ئىنسانىيەتنىڭ تەپەككۈرى مۇشۇ يانتۇلۇقتىن يۇمىلاپ چۈشىدىغان ھالەتكە يېتىپ، ئادەمنىڭ ئەقلىنى لال قىلدى! لېكىن، بۇ ھېچقانداق يەردە ھەرقانداق ھەيۋەتلىك قۇرۇلۇشلارنى،

يەككە - يېگانە ئۇلۇغ ئەسەرلەرنى يارىتىشقا يول قويۇلمايدۇ دېگەنلىك ئەمەس ئىدى. مەتبەئە تېخنىكىسى دەۋرىدىكى ئادەملەرمۇ خۇددى بىناكارلىق سەنئىتى دەۋرىدە «ئىلىادا»، «ئوتىللو»، «ماخابخاراتا»^①، «نېپولونگىن ناخشىسى»^② قاتارلىق ئەسەرلەر بارلىققا كەلگەندەك، يېڭىدىن - يېڭى تۈۋرۈكلەرنى پەيدا قىلىپ تۇردى. مېنىڭچە، ئۇ تۈۋرۈكلەر ئولجىغا چۈشكەن زەمبىرەكلەرنى ئېرىتىپ ياسىغان تۈۋرۈكلەردەك قىلاتتى. ئەلۋەتتە، يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان ئەسەرلەر مىللەت ھەققىدىكى ئېپوسلارنىڭ جۇغلانمىسى ئىدى. 20 - ئەسىرگە بارغاندا 13 - ئەسىردە تۇيۇقسىز دۇنياغا كەلگەن دانىتى^③ دەك بىر ئۇلۇغ ئارخىتېكتورنىڭ ئوخشاشلا تاسادىپىي يوسۇندا دۇنياغا كېلىپ قېلىشى مۇمكىن. لېكىن، بىناكارلىق سەنئىتى داۋاملىق يوسۇندا ئىجتىمائىي سەنئەت بولۇشتىن، كوللېكتىپنىڭ سەنئىتى بولۇشتىن، ھۆكۈمرانلىق ئورۇنىدىكى سەنئەت بولۇشتىن قالدۇ. ئىنسانلار ياراتقان بۈيۈك داستانلار، سەلتەنەتلىك بىنالار، ئۇلۇغ ئەسەرلەر بىنا بولۇپ ياسالمايدۇ، بەلكى مەتبەئەدە كىتاب بولۇپ بېسىلىدۇ.

مۇشۇنىڭدىن ئېتىبارەن، بىناكارلىق سەنئىتى قايتىدىن باش كۆتۈرگەن تەقدىردىمۇ، دۇنياغا يېڭىباشتىن خوجايىن بولالمايدۇ. ئىلگىرى ئەدەبىيات ئۇنىڭ باشقۇرۇشىغا ئىتائەت قىلغاندەك، كەلگۈسىدە ئەدەبىياتقا خوش دەپ قول باغلاپ تۇرىدىغان بولىدۇ. بۇ ئىككى سەنئەتنىڭ ئورنىدا بۇرۇلۇش، ئالدىنقى كېلىپ چىقىدۇ. بىناكارلىق سەنئىتى دەۋرىدە، شېئىر بىلەن بىنالارنىڭ

① ماخابخاراتا — قەدىمىي ھىندىستاندا سانسكرىت يېزىقىدا يېزىلغان ئېپوس. مەنىسى «بۈيۈك پولودۇ خان جەمەتى» دېگەن بولىدۇ. دۇنيادىكى ئەڭ ئۇزۇن ئېپوس ھېسابلىنىدۇ.

② «نېپولونگىن ناخشىسى» — گېرمانىيەنىڭ قەھرىمانلىق ئېپوسى.

③ دانىتى (1265 — 1321) — ئىتالىيەلىك شائىر. ئىتالىيە «شېئىر ئاتىسى» دەپ تەرىپلىنىدۇ. «ئىلاھ كومېدىيەسى» نىڭ ئاپتورى.

ئوخشىشىپ كېتىدىغان يېرى يوقنىڭ ئورنىدا ئىدى. ھىندىلاردىكى ۋايسا ① بەئەينى بىر مۇنار ئىدى، كۆككە تاقىشىدىغان راۋاق - پەشتاقلار بىرنەرسە دېگىلى بولمايدىغان دەرىجىدە ئۆزگىچە ئىدى؛ مىسىرنىڭ شەرقىي رايونىدىكى شېئىرلارمۇ سەلتەنەتلىك ئىدى. قەدىمكى يۇناننىڭ شېئىرلىرى شۇنچىكى چىرايلىق، خىرامان، تېرەن ئىدى. خىرىستىيان ياۋروپاسىنىڭ شېئىرلىرىدا كاتولىك دىنىنىڭ ئىززەت - ھۆرمىتى ۋە پۇقرالارنىڭ سادىقلىقى بار ئىدى. ئۇنىڭدىن قايتا گۈللىنىش دەۋرىدىكى رەڭدارلىقنى ۋە ئاۋاتچىلىقنى كۆرگىلى بولاتتى. «ئىنجىل» پىرامىدانىڭ ئۆزىلا ئىدى. «ئىلىئادا» پارتېنون ئىبادەتخانىسىغا، گومېر فىدىيەگە ئوخشايتتى. دانتى 13 - ئەسىرنىڭ ئەڭ ئاخىرىدىكى رومانىس ئۇسلۇبىدىكى چېركاۋ، شېكسپېر 16 - ئەسىرنىڭ ئەڭ ئاخىرىدىكى گوت ئۇسلۇبىدىكى دۇئومو چېركاۋى ئىدى.

شۇڭا، ئەگەر بىز يۇقىرىدىكى ئۇنچىلىك مۇكەممەل بولمىغان شۇنداقلا قىسقارتىلغان بايانلارنى يىغىنچاقلىساق، ئىنسانلاردا ئىككى خىل كىتابنىڭ، ئىككى خىل خاتىرە دەپتەرنىڭ، ئىككى خىل كىلاسسىك دەستۇرنىڭ، يەنى بىناكارلىق سەنئىتى بىلەن مەتبەئە تېخنىكىسىنىڭ بولغانلىقىنى بىلىمىز. ئۇنىڭ بىرى تاش بىلەن قوپۇرۇلغان «ئىنجىل»، يەنە بىرى قەغەزگە پۈتۈلگەن «ئىنجىل» بولۇپ چىقىدۇ. ناۋادا بىز ئىنسانلار كۆپ ئەسىر مابەينىدە ۋازاقلاپ ئوقۇغان بۇ ئىككى پارچە مۇقەددەس دەستۇرغا ھۆرمەت بىلەن كۆز يۈگۈرتسەك، گىرانت تاش بىلەن يېزىلغان يېزىقلارغا چوقۇم ئىچ ئاغرىتىمىز، غايەت زور ھەرپلەردىن شەكىللەنگەن تۈۋرۈكلۈك كاردورلار، مۇنار دەرۋازىلىرى، چاسا شەكىللىك ئۇچلۇق مۇنارلارنى، پىرامىدادىن تارتىپ قوڭغۇراق

① ۋايسا — قەدىمىي ھىندىستان ئەپسانىلىرىدىكى ئەۋلىيا. رىۋايەتلەردە «ماخاب-خاراتا» ئېپوسىنى شۇ كىشى يازغان دېيىلىدۇ.

مۇنارلىرىغىچە، كېئوپىس ① تىن ستراسبۇرگ ② قىچە بولغان ئارىلىقتا دۇنياغا ۋە ئۆتۈپ كەتكەن ئاي - يىللارغا سەلتەنەت بەرگەن بۇ سۈنئىي تاغلاردىكى ئوڭايلا كۆزگە چۈشىدىغان ئۇلۇغۋارلىقىنى، سۆلەت - ھەشەمەتنى ئەسلىمىي تۇرالمايمىز. مەرمەر تاشلىق بەتلەرگە يېزىلغان ئۆتمۈشنى چوقۇم قايتا - قايتا ئوقۇش كېرەك، بىناكارلىق سەنئىتى يېزىپ قالدۇرغان بۇ ئەسەرلەرنى زېرىكمەستىن ۋاراقلاش ۋە ئۇنىڭدىن ھۇزۇرلىنىش كېرەك، شۇنداقلا ۋەزىيەتنىڭ ئېھتىياجى تۈپەيلى يۈكسەلگەن مەتبەئە تېخنىكىسىدىن ئىبارەت بۇ قۇرۇلۇشنىڭ ئۇلۇغلىقىغىمۇ شەك كەلتۈرمەسلىك كېرەك.

بۇ قۇرۇلۇشنى سېلىشتۇرغۇسىز دەرىجىدە يۈكسەك دېيىشكە بولاتتى. ئىستاتىستىكا مۇتەخەسسسلرى ھېسابلىغان ئەھۋالغا قارىغاندا، گۈتېنبېرگدىن بۇيان نەشردىن چىققان كىتابلارنى بىر پارچە - بىر پارچىدىن دۆۋىلىسە ئاي شارىغا تاقىشىدىغانلىقى ھەقىقەت ئىدى. لېكىن، بىزنىڭ كۆزدە تۇتىدىغىنىمىز باشقا بىر خىل خاراكتېردىكى يۈكسەكلىك، ئەگەر ئادەملەر مەتبەئە ماشىنىسى كەشىپ قىلىنغاندىن تارتىپ ھازىرغىچە نەشردىن چىققان ئەسەرلەرنىڭ ئومۇمىي گەۋدىسىنى قىياس قىلىپ باقسا، ئۇنىڭدىن كۆز ئالدىمىزدا نامايان بولىدىغان مەنزىرە پۈتكۈل دۇنيانى قاپلىغان چوڭ ھەجىملىك قۇرۇلۇش بولماي نېمە بولىدۇ؟ مۇشۇ بىر قۇرۇلۇش ئۈچۈن، ئىنسانلار ئۇنىڭ يەنە بىر بېشىنىڭ كەلگۈسىدىكى غۇۋا مانان ئىچىگە سوزۇلۇپ كىرىپ كېتىۋاتقانلىقىغا قارىماي، ھېرىش - چارچاشنى ئۇنتۇغان ھالدا خىش قويدى، كاھىش چاپلىدى. چۈنكى، ئۇ ئەقىل - پاراسەتنىڭ ئۇۋىسى، جىممىكى تەسەۋۋۇرنىڭ ھەرە ساندۇقى ئىدى. تەسەۋۋۇرنىڭ كۈچ - قۇدرىتى بەئەينى ھەسەل ھەرلىرىدەك،

① كېئوپىس — قەدىمكى مىسىر پادىشاھى. ئەڭ چوڭ پىرامىدانىڭ قۇرغۇچىسى.

② ستراسبۇرگ — فىرانسىيەنىڭ شەرق شىمالىدىكى شەھەر. ياۋروپانىڭ ئوتتۇرا ئەسىردىكى مۇھىم مەدەنىيەت مەركەزلىرىنىڭ بىرى.

ئۆزىدىكى شېرىن - شەربەتلەرنى كۆتۈرۈپ مۇشۇ ساندۇققا قاراپ ئۇچاتتى. بۇ قۇرۇلۇشنىڭ قەۋەتلىرىنى ساناپ تۈگەتكىلى بولمايتتى. ئۇنىڭ ئىچىدە ئىلىم - پەننىڭ يۈشۈرۈن گۆڭكۈرلىرى ئۆزئارا گىرەلىشىپ كەتكەن ۋە كۆپلىگەن پەلەمپەيلەر بىلەن تۇتاشقانىدى. بۇ قۇرۇلۇشنىڭ سىرتى ئەرەب نۇسخىسىدىكى گۈللۈك يېزەكلەر، ئويما نەقىشلەر ۋە ئويما گۈللۈك دېرىزىلەر بىلەن زىننەتلەنگەنىدى. ھەربىر گەسەر قارماققا خىيالغا كەلگەنچە ئىشلەنگەندەك كۆرۈنىمۇ، لېكىن بىر - بىرىگە يېقىن كەلمەيتتى. ئەمەلىيەتتە ھەممىسىنىڭ ئۆز ئالدىغا قىممىتى ۋە ئالاھىدىلىكى بار ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇلار ئومۇمىي گەۋدە يېقىدىن گارمونىك ئورتاقلىققا ئىگە ئىدى. شېكسپىرنىڭ دۇئومو چېركاۋىدىن تارتىپ بايروننىڭ مەسچىتىگە قەدەر سان - ساناقسىز كىچىك قوڭغۇراقخانلار مۇشۇ تەپەككۈرنىڭ پايتەختىدە بىر - بىرىگە ئارىلىشىپ كېتەتتى. ئۇنىڭ ئەڭ تۆۋەندىكى قەۋىتىگە ئىنسانلارنىڭ بىناكارلىق سەنئىتى ئەزەلدىن خاتىرىلىمىگەن ئۆتمۈشىگە ئائىت شەجەرلەر يېزىلغانىدى. كىرىش ئېغىزىنىڭ سول تەرىپى ئادەملەر ئاق مەرمەرنى پاتۇرۇپ ئىشلىگەن گومپىرنىڭ قاپارتما ھەيكىلى بولۇپ، ئوڭ تەرەپتە ھەر خىل يېزىق بىلەن يېزىلغان «تەۋرات» كۆزگە چېلىقاتتى. يەنە ئازراق ماڭغاندا، ھۆرىيىپ تۇرغان يەتتە يىلاننىڭ قورشاۋىدىكى «ئوتىللو» نى ۋە باشقا غەلىتە مەخلۇقلارنى ئالايلىق، «ۋېدا» ① بىلەن «نېپىلونىگىن ناخشىسى» نى كۆرگىلى بولاتتى. مۇشۇنداق بولغىنىغا قارىماي، بۇ خاسىيەتلىك قۇرۇلۇش ئوڭايلىقچە تاماملانمايدىغاندەك ئىدى. مەتبەئە ماشىنىسى ئەقىل - پاراسەت ئۇرۇقىنى ئىشلەشتىن توختاي دېمەيتتى. ئۆزىنىڭ ئايۋان - سارايلىرىنى ياساپ چىقىش ئۈچۈن يېڭىدىن - يېڭى ماتېرىياللارنى پۈركۈپ چىقىراتتى.

① «ۋېدا» - ھىندىستاندىكى ئەڭ قەدىمىي دىنىي ۋەسىقىلەر ۋە ئەدەبىي ئە - سەرلەرنىڭ ئومۇمىي ئاتىلىشى.

پۈتكۈل ئىنسانىيەت تاختىپەر ئۈستىدە ئاۋارە بولاتتى. قورسىقىدا ئازراق ئۇمىچى بار ھەربىر ئادەم تامچى ئۈستاملاردىن ئىدى. ئەڭ چاكىنا، تۇتۇرۇقسىز ئادەممۇ بۇ بىناننىڭ بوش جايلىرىنى تولدۇرۇشقا، ئۇنىڭغا بىرەر پارچە تاش قويۇشقا تىرىشاتتى. ھەر كۈنى ئۇنىڭغا بىر قەۋەت تاش قوشۇلاتتى. يازغۇچىلارنىڭ ئۆزى مۇستەقىل ئىجاد قىلغان ئەسەرلىرىدىن باشقا، كوللېكتىپ رەۋىشتە يېزىلغان ئەسەرلەر نەشرىدىن چىقاتتى. 18 - ئەسىردىكى قامۇس، بۈيۈك ئىنقىلابتىكى «ئومۇمىي ئۆقتۈرۈش» مۇشۇ تەرىقىدە روياپقا چىققانىدى. ئەلۋەتتە، بۇ ئۈزۈكسىز تەرەققىي قىلىدىغان، زورىيىدىغان، ئايلىنىپ ئۆرلەيدىغان ئىنشائات ئىدى. ھەر خىل تىل بىر - بىرى بىلەن ئۇچرىشاتتى، ھەر خىل پائالىيەت بىردەممۇ تىنىم تاپمايتتى، ھەر خىل ئەمگەكنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمەيتتى، پۈتكۈل ئىنسان ئۆزئارا ھەمكارلىشاتتى. بۇ يەر شۇنداقلا ئىنسانلارنىڭ ئەقىل - پاراسىتى يېڭى بالا - قازادىن ۋە ياۋايى قىلمىشلاردىن پاناھلىنالايدىغان ماكان ئىدى. بۇ يەر ئىنسانلار ئۈچۈن ئىككىنچى بابىل مۇنارى ئىدى.

ئالتىنچى باب

1. قەدىمكى دەۋر ئەدلىيە ساھەسىگە ئادىل

باھا بېرىش كېرەك

1482 - يىلى روبېرت دېستوتۇپلنىڭ بېشىغا ئامەت قۇشى قوندى. شۇ يىلى ئۇ ھەم چەۋەنداز، ھەم بېئىندىكى يەرلىك ئاقسۆڭەك، مانچې ئۆلكىسىگە قاراشلىق دىلۋرى بىلەن ساينت ئاندرېيدىكى سۇيۇرغاللىق يەرگە بارون، يەنە تېخى پادىشاھنىڭ مەسلىھەتچىسى، ياساۋۇللار باشلىقى ۋە پارىژنىڭ گۇبېرناتورى بولدى. ئەلۋەتتە، پارىژنىڭ گۇبېرناتورلۇقىدىن ئىبارەت نەپ تېگىدىغان بۇ ئەمەلگە، ئۇ يۇقىرىدىن چۈشكەن يارلىق بويىچە تەخمىنەن ئون يەتتە يىل ئىلگىرى، يەنى قۇيرۇقلۇق يۇلتۇز ① كۆرۈنگەن 1456 - يىلى 11 - ئاينىڭ 7 - كۈنىلا ئولتۇرۇپ بولغانىدى. ئوبدانلا مەسئۇلىيىتى بار بۇ ئەمەل ئۇنىڭغا بەئەينى سۇيۇرغال قىلىنغان يەرگە ئىگە بولغاندەكلا ئىش ۋە ياكى ژان لوئىمىنوس ئېيتقانندەك «جەمئىيەت ئامانلىقىنى بىر تەرەپ قىلىشتا ئۆزىنى كۆرسەتكىلى بولىدىغان، بىر تالاي ئىمتىيازغا ئىگە مۇھىم ۋەزىپە» ئىدى. بىرەر مۆتىۋەرنىڭ پادىشاھنىڭ ئىشەنچىگە ئائىل بولۇشى 1482 - يىلىدىكىدەك چاغلاردا ئىنتايىن قالىتس ئىش ھېسابلىناتتى. ئۇنى ئاز دەپ، پادىشاھنىڭ يارلىقىدا ئۇنىڭ ۋەزىپە ئۆتەش مۇھلىتى لۇئى XI

① قۇيرۇقلۇق يۇلتۇز - ھالىلى قۇيرۇقلۇق يۇلتۇزى كۆرۈنگەن چاغدا، پاپا گالىست (بوليانىڭ تاغىسى) ئومۇميۈزلۈك دۇئا - تىلاۋەتكە بۇيرۇق چۈشۈرگەنىدى. بۇ يۇلتۇز 1835 - يىلى يەنە بىر قېتىم كۆرۈندى. (ئاپتونىڭ ئىزاھاتى)

نىڭ نىكاھسىز تۇغۇلغان قىزى بىلەن بوربوننىڭ ھارامىدىن بولغان ئوغلى توي قىلغان كۈندىن ئېتىبارەن كۈچكە ئىگە بولدى. روبېرت دېستوتىۋېل ياكوئىس دىۋىللىرنىڭ ئورنىغا ئۆتۈپ پارىژنىڭ گۇبېرناتورلۇقىغا تەيىنلەنگەن كۈنى ژان داۋىت ھالى دىدورتىنىڭ ئورنىغا پارلامېنت باشلىقى بولدى. ژان يوۋىنىل دىستۇرسىن پېررې دىمورۋىللىرنىڭ ئورنىغا ئۆتۈپ، فىرانسىيەنىڭ ئەدلىيە ۋەزىرى بولدى. رىگناۋول دېس دورمان پېررې پويىنى چەتكە چىقىرىپ، پادىشاھ ئوردىسىدا تەپتىش بولدى. ئومۇمەن، روبېرت دېستوتىۋېل پارىژنىڭ گۇبېرناتورلۇقىنى زىممىسىگە ئالغان كۈندىن باشلاپ، كاتتىباشلار، سودىيەلەر، ئاساسلىق باشقۇرغۇچى خادىملار ئۇياقتىن - بۇياققا موكىدەك ئۆتۈپ تۇردى، بىرمۇنچە ئادەملەرنىڭ ئورنى ئالماشتى. لېكىن، روبېرت دېستوتىۋېل يارلىقتىكى «داۋاملىق ئىشلىسە بولىۋېرىدۇ» دېگەن بۇيرۇققا ئاساسەن، قولىدىكى ئەمەلگە كەلدەك چاپلىشىۋېلىپ، ئۇنى بىردەمگىمۇ بوش قويۇۋەتمىدى. قىسقىسى، ئەمەلنىڭ ئىچىگە بولۇشىچە چۆكۈپ، ئۇنىڭ بىلەن ئىچقويۇن - تاشقويۇن بولۇپ كەتتى. شۇڭا، لۇئى XI نىڭ ئەسەبىيلەرچە ئادەم يۆتكەيدىغان سۈيىقەستىدىنمۇ ئامان قالدى.

لۇئى XI تۇغما ھەسەتخور، قورسىقىدا چايان قاترايدىغان، كۆزى كىچىك ۋە ئۆتۈپ كەتكەن بېخىل ئادەم ئىدى. ئازراقلا بىكار بولۇپ قالسا، ھوقۇقىنىڭ چەكسىز ئىكەنلىكىنى كۆز - كۆز قىلىش ئۈچۈن، پۈتكۈل ۋاقتىنى ئەمەلدار تەيىنلەش ياكى ئۇلارنى قالدۇرۇش بىلەن ئۆتكۈزەتتى. مۇشۇ كاۋاكتىن پايدىلاندىمىكىنىڭ، باتۇر چەۋەنداز ياكوئىس دېستوتىۋېل ئۆزىنىڭ ئەمىلىگە ئوغلى ۋارىسلىق قىلسا بولىۋېرىدىغان ئالاھىدە رۇخسەتنى قولغا كەلتۈرۈۋالدى. ئىككى يىل بۇرۇن، پارىژ مەھكىمىسىنىڭ ھۆججەتلىرىگە ئىسمى چۈشتى. شاھانە ھەممەتلەرنىڭ بۇ تەرىقىدە بولۇپ كېتىشى ئاز ئۇچرايدىغان

ئەھۋال ئىدى! دەرۋەقە، ياكوئىس دېستوتوۋېل بىر زامانلاردا لايىقەتلىك جەڭچى ئىدى. ئادالەت بايرىقىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ، «جامائەت پاراۋانلىق ئىتتىپاقى»غا قارشى چىققانىدى. 1400 - يىلى خانىش پارىژغا قەدەم تەشرىپ قىلغاندا، ئۇنىڭغا ئىپار پۇرايدىغان بۇغا تەقدىم قىلغانىدى. ئۇنىڭ ئوردا چەۋەندازلىرىنىڭ باش نازارەتچىسى تىرىستىئان ئىمرىت بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىمۇ ئىنتايىن قويۇق ئىدى.

روپېرت جانابلىرىنىڭ كۈنى كۆڭۈلدىكىدەك ئۆتەتتى. چۈنكى، ئۇنىڭ قولىدىن پۇل كەم بولمايتتى. ئالايلىق، گۇبېرناتور بىۋاسىتە بېجىرىدىغان دەۋا ئىشلار دېلوسى بىلەن جىنايى ئىشلار دېلوسىنى ئەنگە ئېلىشتىن كېلىدىغان كىرىم خۇددى تىزىپ قويغان مارجاندەك ئايىغى ئۈزۈلمەي كېلىۋېرەتتى. ئۇنىڭدىن باشقا يەنە چاتېلى سوتخانىسىدىكى دەۋا ئىشلار دېلوسى بىلەن جىنايى ئىشلار دېلوسىدىن كېلىدىغان پۇل، مانتېس كۆۋرۈكى بىلەن كوربېل كۆۋرۈكىدىكى يايىمچىلاردىن يىغىۋالىدىغان بىر مۇنچە ئۇششاق - چۈششەك باج، پارىژدىكى تېخنىكومىدىن تاپىدىغان تېخنىكا پۇلى، گۇۋاھنامە پۇلى، تۈز جىڭلاش پۇلى قاتارلىقلارمۇ بار ئىدى. چەۋەندازلارغا قوشۇلۇپ چارلاشقا چىققاندا ئۆزىنىڭ جەسۇر قامىتىنى كۆز - كۆز قىلىشتىن، ئالىيېشىل كىيىنىۋالغان شەھەر ئەمەلدارلىرىنىڭ ئارىسىدىن ئۆتكەندە ئۇچىسىدىكى شىنپېلنى داملىتىشتىن تاپقان خۇشاللىق بۇنىڭ سىرتىدا ئىدى. نورماندىيەدىكى ۋالىمۇن موناستىرى ئالدىغا قوپۇرۇلغان قەبرىلەردىكى ئويما نەقىشلەردىن ئۇنىڭ ھېلىقى شىنپېلنى ھېلىمۇ كۆرگىلى بولىدۇ. ئۇ يەنە چاتېلى سوتخانىسىدىكى ئون ئىككى ئىجرائىيە ئەمەلدارىنى، دېلو بېجىرىدىغان ئىككى نەپەر ياردەمچى خادىمنى ۋە تۈرمىدىكى مۇھاپىزەتچىلەرنى باشقۇرۇش ھوقۇقىغا ئىگە؛ ھۇجرا ئۆيلەر بىلەن كۆزىتىش مۇنارى، ئون ئالتە بۆلۈمدىكى ئون ئالتە نەپەر ھەيئەت ئەزاسى، تۆت جايدىكى سۇيۇرغاللىق يەرنىڭ ئىجرائىيە

ئەمەلدارلىرى، بىر يۈز يىگىرمە نەپەر ئاتلىق ئەسكەر، كېچىلىك چارلاش ئەترىتى، ئۆزى قوماندانلىق قىلىدىغان شۆبە چەۋەندازلار ئەترىتى، ئالدىنقى مۇھاپىزەتچى قىسىم، ئارقا مۇھاپىزەتچى قىسىمىمۇ ئۇنىڭ قولىدا؛ باشلانغۇچ سوت بىلەن يۇقىرى سوتنىڭ ھوقۇقى ئۆز ئىلكىدە؛ ئۇنىڭ يەنە سازايى قىلىش، دارغا ئېسىش، سۆرەپ جازالاش ھوقۇقى بار؛ ئۇ يەنە پارىژدىكى ۋىكونتلارنىڭ ئىگىدارلىقىدىكى يەر بىلەن ئۇلارغا قاراشلىق يەتتە ئورۇندىكى سۇيۇرغال قىلىنغان يەرنىڭ ئەڭ ئالىي ئەدلىيە ھوقۇقىنىمۇ چاڭگىلىغا ئېلىۋالغان. روبېرت دېستوتىۋېل ھەر كۈنى چاتېلى سوتخانىسى بىلەن فىلىپ ئاۋگۇستىنىڭ يۇمىلاق ئەگمىسىدە ئولتۇرۇپ ئىشلارنى ئورۇنلاشتۇرىدۇ ۋە بىر تەرەپ قىلىدۇ. دۇنيادا بۇنىڭدىنمۇ ئارتۇق كۆرەڭلىك بارلىقىنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولامدۇ؟ ئۇ ھەر كۈنى كەچتە، ئادىتى بويىچە ئوردىغا يېقىن جايدىكى گالىلى كوچىسىغا جايلاشقان قورۇسىغا بېرىپ دەم ئالىدۇ. قولىدا تىيىنىنىڭ سۇنۇقى يوق قانداقتۇر بىر نامراتنى تۈرمە كامېرىغا ماڭدۇرۇپ بولۇپ ھاردۇقنى چىقىرىدۇ.

روبېرت دېستوتىۋېل پارىژ گۇبېرناتورلۇقى بىلەن ۋىكونتنىڭ ئەدلىيە ھوقۇقى ئاز كەلگەندەك، پادىشاھنىڭ ئەڭ ئالىي ھۆكۈم قىلىش ھوقۇقىغىمۇ چات كېرەلەيتتى. تۆتنىڭ بىرى بولۇپ قالغان ھەرقانداق ئادەم ئۇنىڭ قولىدىن ئۆتكەندىن كېيىنلا جالالتلارغا تاپشۇرۇپ بېرىلەتتى. كىنەز نىمۇرسىنى سايىنت ئانتونىدىكى باستىلىيە تۈرمىسىدىن ئاچىقىپ كۆكتات بازىرىدىكى جازا سۈپىسىغا ئۆتكۈزۈپ بەرگەن، مارشال سايىنت پولنى گرىفتىكى جازا سۈپىسىغا ئۆتكۈزۈپ بەرگەن دەل مۇشۇ كىشى ئىدى. سايىنت پول جازا مەيدانىغا ئېلىپ مېڭىلغاندا جان - جەھلى بىلەن ۋارقىراپ، گۇبېرناتورنى خۇش قىلىۋەتكەنىدى. بۇ يەردىكى سەۋەب ئىككىيلەن پەقەت چىقىشالمايتتى.

مۇشۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭغا ئالەمشۇمۇل بەخت ئاتا قىلدى، ئۇنىڭ نامىنى تونۇتتى. ئادەملەر كېيىنكى مەلۇم

كۈنلەردە پارىژ گۈبېرناتورى ھەققىدە يېزىلغان تەرجىمىھالىنىڭ باش بېتىدىن ئۇدار دۆلىللىنىۋېتىشنىڭ بايلا قاسساپلار كوچىسىدىكى بىر ئۆيدە بولغانلىقى، گۇئىللانۇم دىگانخىستىنىڭ ساۋۇدىكى قورۇ - جايىنى سېتىۋالغانلىقى، گۇئىللانۇم تىبىسنىڭ كلوپىن كوچىسىدىكى بىرنەچچە ئۆيىنى ساينت ژېنېۋيېۋې چېركاۋىدىكى مۇخلىسلارغا تەقدىم قىلغانلىقى، ھۇگۇس ئابۇرىگوتنىڭ ھېلىلا پورې - ئېپىك سارىيىدا بولغانلىقى ھەققىدىكى خاتىرىلەرنى كۆرەلەيدۇ دېسە ھەرگىز ئارتۇق كەلمەيتتى.

روبېرت دېستوتىۋېل ئىركىن - ئازادە ياشاشقا پۈتۈنلەي ھەقىلىق بولغىنىغا قارىماي، 1482 - يىلى 1 - ئاينىڭ 7 - كۈنى ئەتىگەندە ئۇيقۇدىن كۆزىنى ئاچقاندا، ئۆزىنى ناھايىتى ئوسال ھېس قىلدى. لېكىن، ئۆزىنىڭ نېمىشقا مۇشۇنداق بولۇپ قالغانلىقىنى پەقەت بىلەلمىدى. ھاۋا تۇتۇق بولغانلىقى ئۈچۈنمىدۇ؟ ياكى بولمىسا موتىلېرىدىكى كونا بەلباغ بېلىنى بەك چىڭ قىسۇۋەتكەن ئۈچۈنمىدۇ؟ ياكى ئۇ رەتسىز كىيىنگەن، كۆڭلەك كىيمەيلا ئۈچىسىغا پەلتو يېپىنىۋالغان، شىلەپلىرىنىڭ چوققىسى ئوچۇق، بېلىگە تىلەمچىلىك خالتىسى بىلەن سۇدان ئېسىۋالغان بىر توپ بىكار تەلەپنىڭ تۆتىن قاتار بولۇپ دېرىزىسى يېنىدىن ئۆتۈۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قالغانلىقى تۈپەيلى شۇنداق بولۇپ قالغانمىدۇ؟ ۋە ياكى پات ئارىدا تەختكە ئولتۇرىدىغان چارلىز VIII نىڭ كېلەر يىلىدىن ئېتىبارەن گۈبېرناتورنىڭ ماڭاشىدىن ئۈچ يۈز يەتمىش لىۋر تۇتۇپ قالدىغانلىقىنى كۆڭلى تۇيغانلىقى ئۈچۈنمىدۇ؟ ئوقۇرمەنلەرنىڭ قانداق پەرەز قىلىشىدىن قەتئىينەزەر، بىزنىڭ قارىشىمىزچە ئۇنىڭ مۇنداق پاراكەندە بولۇپ ئورنىدىن تۇرۇشى كۆڭلىنىڭ ئارامى بۇزۇلغانلىقىدىن ئىدى.

ئۇنىڭ ئۈستىگە، بۇ دەل بايرامنىڭ ئىككىنچى كۈنى، يەنە كېلىپ ئادەملەر ھېرىپ - چارچاپ جاق تويغان كۈن ئىدى. بولۇپمۇ گۈبېرناتور ئالىيلىرى ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئۇ شۇ كۈنى

پارثر كوچىلىرىنى توشتۇرۇۋەتكەن ھەممە ئەخلەتنى، جۈملىدىن جىمىكى ئىجتىمائىي ئەخلەتنى پاك - پاكىز ئادالاشقا مەسئۇل بولمىسا بولمايتتى. ئادەمنىڭ كەيپىنى تېخىمۇ ئۇچۇرىدىغىنى، شۇ كۈنى ئۇنىڭ چاتېلى سوت كوللېگىيەسىدىكى سوتقا قاتنىشىشى لازىم ئىدى. بىزگە شۇنىسى مەلۇم ئىدىكى، سوتچىلار پادىشاھنىڭ، قانۇننىڭ ۋە سوتنىڭ چاپىنىدا تەرلەپ، نەس باسقان بىرەرەننى تېپىپ ئاچچىقنى چىقىرىۋېلىش ئۈچۈن، سوتنى ئۆزلىرىنىڭ كۆڭلى تازا پاراكەندە بولغان كۈنگە توغرىلاشقا ئامراق ئىدى.

سوت ئۇنىڭ كېلىشىنى ساقلاپ تۇرمايلا باشلانغانىدى. ئادەت بويىچە بۇ ئىشنى دەۋا ئىشلار، جىنايى ئىشلار ۋە پەۋقۇلئاددە سوتنىڭ ياردەمچى خادىملىرى بىر ياقلىق قىلسا بولىۋېرەتتى. نەچچە ئونلىغان ئەر - ئايال شەھەر ئاھالىسى ئەتىگەن سائەت سەككىزدىن باشلاپ چاتېلى سوت كوللېگىيەسىنىڭ قاراڭغۇ بۇلۇڭىدا قىستىلىشىپ تۇرغانىدى. ئۇلار دۇپ ياغىچىدىن ياسالغان رېشاتكا بىلەن يەنە بىر تامنىڭ ئارىلىقىغا قىستىلىپ، چاتېلى سوت كوللېگىيەسىدىكى تەرگەۋچى فىلورېئان بارىدىنىڭ دېلو بېجىرىشىگە قۇلاق سېلىشقا تەييارلانغانىدى. لېكىن، ئۇنىڭ دېلونى بىر تەرەپ قىلىش ئىقتىدارى تايىنلىق بولغاچقا، ئاغزىغا كەلگەننى بىلجىرلاپ، بىر ئوبدان سوتنى ئويۇن قويۇۋاتقانداك ھالغا چۈشۈرۈپ قويدى - دە، ئاڭلاپ تۇرغانلارنى خۇش قىلىۋەتتى.

ھەم پەس، ھەم كىچىك ئەگمە تورۇسلۇق يۇمىلاق سوتخانىنىڭ نېرى يېقىنغا ماگنولىيە گۈلى ئويۇلغان شىرنەنىڭ كەينىدىكى دۇب ياغىچىدىن ياسالغان ئويما گۈللۈك، ئايلا نىما تۇتقۇچلۇق ئورۇندۇق گۈبېرناتورنىڭ ئورنى ئىدى. سول تەرەپتىكى ئورۇندۇقتا تەرگەۋچى فىلورېئان ئولتۇراتتى. جامائەتنىڭ قارشىسىدىكى تۆۋەنرەك جايدا خاتىرە يازىدىغان پۈتۈكچىلەر ئۆز ئىشى بىلەن ئاۋارە ئىدى. گۈبېرناتورنىڭ مۇھاپىزەت ئەترىتىدىكى ئۇچىسىغا

كىرپىست بەلگىسى چۈشۈرۈلگەن بېغىر رەڭ مامۇق كىيىملەرنى كىيگەن مۇھاپىزەتچىلەر ئىشكىنىڭ ۋە شىرەنىڭ ئالدىدا ئىدى. قوبۇلخانىدىكى قىزىل بىلەن ھاۋا رەڭ ئارىلاش كۆرۈمىسىز تىۋىت رەختىدىن كالتا پەلتو كىيگەن ئىككى مۇھاپىزەتچى چىڭ تاقالغان دەرۋازىنىڭ ئالدىدا پوستتا تۇرغان بولۇپ، ئۇ يەردىن شىرەنىڭ كەينىدىكى سوتخانىنى خېلى بىر يەرگىچە ئوچۇق كۆرگىلى بولاتتى. قېلىن تامدىكى پاتۇرۇپ قويغاندەكلا بىلىنىدىغان ئەگمە دېرىزىدىن سىرغىپ كىرىۋاتقان ئاجىز قۇياش نۇرى تولىمۇ سەت، تولىمۇ غەلىتە ئىككى چىراينىڭ ئۈستىدە جىمىرلايتتى. ئۇنىڭ بىرى زىننەت ئورنىدا ئەگمە تورۇستىكى تاشقا ئويۇپ ساڭگىلىتىپ قويۇلغان ئېلىسىنىڭ رەسىمى بولۇپ، يەنە بىرى سوتخانىنىڭ ئېرى يېقىدىكى ھېلىقى ماگنولىيەگۈلى ئويۇلغان شىرە ئالدىدا ئولتۇرغان سوتچى ئىدى.

سىلەر چاتىلې سوتخانىسىدىكى تەرگەۋ ئەمەلدارى فىلورېئان بارىدېن جانابلىرىنىڭ چىراي شەكلىنى تەسەۋۋۇر قىلىپ بېقىڭلار! ئۇ گۈبېرئاتور ئۈچۈن تەييارلانغان شىرەنىڭ ئالدىدا ئولتۇرغان بولۇپ، شىرەنىڭ ئۈستىگە ئىككى دۆۋە دېلو ماتېرىيالى تاشلاقلىق تۇراتتى. فىلورېئاننىڭ ئىككى جەينىكى شىرەگە تىرەلگەن، بىر پۇتى سۆرۈلۈپ تۇرىدىغان جىگەر رەڭ تونىنىڭ ئارقا پېشىگە دەسسەكلىك، يۈزى ئاپپاق قوي تېرىسى تۇتۇلغان ياقىسىنىڭ ئىچىگە چۆكۈپ كەتكەنىدى. چىڭ يىمىرىلگەن قاشلىرى ئاستىدىكى كۆزى تىنىمىسىز چىمچىقلايتتى. ئىككى قوۋۇزىدىكى ساڭگىلاپ تۇرغان گۆش ئېڭىكىنىڭ تېگىدە بىر - بىرى بىلەن تۇتۇشىپ كەتكەندەك ئىدى.

مەزكۇر تەرگەۋچى گاز ئىدى. بۇ ھەرقانداق بىر تەرگەۋ ئەمەلدارى ئۈچۈن تىلغا ئېلىشقا ئەرزىمەيدىغان يېتەرسىزلىك ھېسابلىناتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە فىلورېئان جانابلىرى چىقارغان ھۆكۈمگە نارازىلىق بىلدۈرۈشكە بولمايتتى. ئۇ ھەرقانداق دېلوغا

بەك جايىدا ھۆكۈم چىقىرالايتتى. ئەمەلىيەتتىمۇ، تەرگەۋ ئەمەلدارى جاۋابكارنىڭ سۆزىگە ئەستايىدىل قۇلاق سېلىۋاتقاندا كىياپەتتە ئولتۇرۇپ بەرسىلا بولاتتى. بۇ مۇنتىزىم بىر سوت ئۈچۈن ئەڭ زۆرۈر شەرت ھېسابلىناتتى. تېخىمۇ قاملاشمىغىنى، بۇ تەرگەۋچى يۇقىرىدىكى شەرتكە ئىنتايىن لايىق كېلەتتى. چۈنكى، ھەرقانداق تاراق - تۇرۇق ئۇنىڭ دىققىتىنى چاچالمايتتى.

لېكىن، بۈگۈن سوتنى ئاڭلاشقا كەلگەنلەرنىڭ قاتارىدا ئۇنىڭ ھەربىر ھەرىكىتىنى كۆزىنى مىت قىلماي كۆزىتىپ تۇرۇۋاتقان بىرەيلەن بار ئىدى. ئۇ بىزنىڭ دوستىمىز تۈگمەنچى ژان فروللو ئىدى. بۇ بىز تۈنۈگۈن تىلغا ئالغان، پارىژنىڭ كوچىلىرىدا كۈنبويى لاغايلاپ يۈرىدىغان، ئوقۇشقا قىلچە راىي يوق ھېلىقى چاتاقچىنىڭ ئۆزى ئىدى.

— قاراپ تۇر، — دېدى ئۇ پەس ئاۋازدا يېنىدىكى خىرىلداپ كۈلۈۋاتقان ھەمراھى روبىن پوسسىبېيانغا، — ئاۋۇ بىرى يېڭى شەھەر مەيدانىدىكى تەييارغا ھەييار چىرايلىق قىز يۇھانتون بىسسون ئەمەسمۇ؟ روھىمنى شېپى كەلتۈرۈپ قەسەم ئىچىمەنكى، ماۋۇ قېرى ئەبلەخ ئۇنى چوقۇم جىنايەتچى دەپ ھۆكۈم قىلىدۇ؟ بۇ ئەبلەختە قۇلاقمۇ يوق، كۆزۈمۇ يوق دېگىنە! ئىككى تىزىق مەرۋايىتىنى ئېسىۋېلىپ، بىرمۇنچە جەرىمانە قويۇۋەتتىغۇ، نېمىدېگەن رەھىمسىز! ئاۋۇ كىم بولدى؟ روبىن چېقىدۇيلىغۇ! ھۈنەرۋەن ئىشچىلارغا ئۈستام بولغىنى ئۈچۈن شۇنداق قىلامدۇ؟ بۇ ئۇنىڭ سورۇنغا كىرىش راسخوتى بولۇپ يۈرمىسۇن يەنە! ھەي، قارىغىنا ئاۋۇ ئىككى نەپەر قاراقچى مۆتىۋەرگە، بىرى ئايگىلىت دېسونىس، يەنە بىرى ھۇتىن دېمائىل! ئىككى نەپەر قالقانچى چەۋەنداز! ئاھ، خۇدا! ئۇلار قىمار ئوينىغان بولغىمىدى؟ بىزنىڭ مەكتەپ مۇدىرىنى مۇشۇ يەردە كۆرگەن بولسام ئوبدان بولاتتى - دە! ئۇ پادىشاھقا يۈز لىۋرنى شۇڭغۇتۇۋەتكەنمىش! فىلورېئان گاس ئادەملەردەكلا ئىچى

يامانلىق قىلىۋاتىدۇغۇ؟ نېمە قىلسا قىلمايدۇ! ئەگەر جەرىمانە قويۇپلا مېنى قىماردىن توسقىلى بولىدىغان بولسا، ئاكامنىڭ قېشىغا بېرىپ ياردەمچى ئېپىسكوپ بولسام بولغۇدەك! مېنى شۇنىڭغا چىن پۈتىدۇ دەمسەن؟ قىمار دېگەننى كېچە - كۈندۈز ئويناپ، تىرىلسەممۇ قىماردا تىرىلىپ، ئۆلسەممۇ قىماردا ئۆلۈپ، قاق سەنەم بولۇپ كەتكۈچە ئوينايىمنا! ئاھ، تەڭرىم! نېمانچە كۆپ قىزلار بۇ؟ قوينىڭ قوزىسىدەك بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى قاتار بولۇپ كىرگىلى تۇرىدۇ! ئامېروسى لىكوئىر! ئىسابىيولا پايىنت! بېراردى گىرۇنىن! بۇ قىزلارنىڭ ھەممىسى ماڭا تونۇش. خۇدا ئۆزۈڭ گۇۋاھ بول! جەرىمانە! يەنە جەرىمانە! تاپتىن چىقىپ كەتكەن بۇ جىنلارغا ئالتۇندىن ھەل بېرىلگەن بەلباغلارنى باغلاپ كېلىشنى كىم قويۇپتۇ! ئون سو جەرىمانە! قېرى سوتچىنىڭ ئەپتىگە قارىغىنا ھەم گاس، ھەم دۆت! ھەي، قاپاقباش فىلورېئان! ئۇ شىرەنىڭ ئالدىدا ئولتۇرۇۋېلىپ، دەۋاگەرلەرنى شۇلۇپ يەيدۇ، قارنى ئېتىلىپ كەتكۈچە يەپ كۈپتەك سەمرىدۇ، چۈنتىكىنى يوغىنىتىدۇ! جەرىمانە، دەۋا راسخوتى، باج، زىياننى تۆلىتىش پولى، ئىشكەل پولى، تۈرمە پولى دېگەنلەر ئۇنىڭغا مىلاد بايرىمىدىكى تورت بىلەن سايىنت ژاننىڭ مېغىزلىق پوشكىلىدەكلا ئىش! قارىغىنا، ئۇ چوشقىغا! بولدىلا! ئادەمنىڭ ئىچىنى كۆيدۈرىدىغان قىزدىن يەنە بىرى كىرىدۇ! دۇرۇس، تىباۋۇر لاتىباۋۇدقۇ بۇ! ئۇنى گىلاتىگىن كوپىسىدىن چىقتى دەپ مۇشۇنداق قىلامدۇ؟ ئاۋۇ يىگىت كىم؟ ئوقياچى گېففورى مابۇن، چۈنكى ئۇ خۇداغا تىل تەگكۈزۈپتۇ. لاتىباۋۇدقا جەرىمانە! گېففورىغا جەرىمانە! ھەر ئىككىلىگە جەرىمانە قويغىنىنى كۆرمىدىغان، بۇ قېرى پاڭقاشنىڭ! ئۇ بۇ ئىككى ئىشنى ئۇماچ قىلىۋەتتىغۇ! ئۇ چوقۇم ئاۋۇ قىزنى خۇداغا تىل تەگكۈزگەن دەپ ھۆكۈم قىلىدۇ. ئاۋۇ ئەسكەرنى بولسا شەھۋانىيلىق جىنايىتى بىلەن ھۆكۈم قىلىدۇ. دىققەت قىل، روبىن پوسسىبېيان! ئۇلار بىرنى ئېلىپ كېلىۋاتىدۇ!

ساقچىلار نېمانچە جىق ! كالىلەكلىشىپلا كېتىپتۇغۇ! يۇپىتېر
ئۆزۈڭ بار ! ئىت - ئېشەكلەرنىڭ ھەممىسى بىراقلا يوپۇرۇلۇپ
چىققاندىك ئىش بولۇۋاتامدۇ نېمە؟ ئۇلار يوغانراقتىن بىرىگە
يولۇقۇپ قالغان بولسا كېرەك. قاۋاندىكلا بىرى كەلدىغۇ !
راستتىنلا يوغان نەرسىدەك قىلىدۇ، روبىن ! ئەجەب تەمبەل
نەرسە ئىكەن ! ماۋۇ كارامەتنى كۆرۈڭ، ئۇ بىزنىڭ تۈنۈگۈنكى
شاھزادىمىزغۇ، بىز سايلىغان ئەخمەقلەر پادىشاھى، بىزنىڭ
قوغغۇراق چالغۇچى، يەكچەشمە، دۈمچەك، ھېلىقى بەتبەشىرە
مەخلۇق ! كۋاسمىدو ! ...
ئۇنىڭ دېگىنى دەرھەقىقەت ئىدى.

كېلىۋاتقىنى راستتىنلا كۋاسمىدو ئىدى. بىر توپ
مۇھاپىزەتچى قولى مەھكەم باغلانغان كۋاسمىدونى شامال
ئۆتمىگۈدەك دەرىجىدە ئارىغا ئېلىپ، كېچىلىك چارلاشقا مەسئۇل
چەۋەندازنىڭ قوماندانلىقىدا سوتخانغا يالاپ كىردى. چەۋەنداز
ئۇچىسىغا دۇبۇلغا كىيگەن، مەيدىسىگە فىرانسىيەنىڭ يوللۇق
بەلگىسى، دۈمبىسىگە پارىژ شەھىرىنىڭ يوللۇق بەلگىسى
كەشتىلەنگەنىدى. ھالبۇكى، كۋاسمىدودا سەت چىرايدىن باشقا
ھېچ نەرسە بولمىغاچقا، ئۇلارنىڭ خۇددى قىل ئۈستىدە
تۇرغاندىك مۇنداق جىددىيلىشىپ كېتىشىنىڭ ھاجىتى يوق
ئىدى. ئۇلار خۇددى بىرىگە ھازا تۇتقان ئادەملەردەك بوشىشىپ
كەتكەن، قاپاقلىرى تۈرۈلگەن بولۇپ، زۇۋان سۈرمەي
كېلىۋاتاتتى. پەقەت تاسادىپىي يوسۇندا كۋاسمىدونىڭ قولىنى
باغلىغان ئارغامچىغا قاراپ قوياتتى، كۆزلىرى ئاچچىقتىن قان
قۇيۇلغاندىكلا ئىدى.

كۋاسمىدومۇ ئوخشاشلا نەزەر بىلەن ئەتراپىغا قارىۋالدى.
لېكىن، ئۇنىڭ كۆزلىرىنىڭ خۇنى كەتكەنىدى. ئاياللار
قوللىرىنى شىلتىپ، بىرنېمىلەرنى دەپ كۈلۈشتى.

تەرگەۋ ئەمەلدارى فىلورېئان پۈتۈكچىلەرنىڭ قولىدىن
كۋاسمىدونى ئەيىبلەيدىغان دېلو ماتېرىياللىرىنى ئېلىپ،

زېھنىنى يىغقان ھالدا ۋارقلاپ باقتى. كۆرۈپ بولغاندىن كېيىن خىيالغا چۆمگەندەك بىردەم جىم بولدى. ئۇ ھەر قېتىملىق سوتتىن ئىلگىرى، جىنايەتچىلەرنىڭ ئىسمىنى، كىملىكىنى، سادىر قىلغان جىنايى قىلمىشىنى ئالدىنلا ئەستە تۇتۇۋېلىش، شۇنداقلا جاۋابكارنىڭ سوراپ قېلىش ئېھتىمالى بولغان سوئاللىرىغا رەددىيە بېرىش ۋە ئۆزىنىڭ گاسلىقىنى چاندۇرۇپ قويماستىن ئۈچۈن خېلىلا زورۇقۇپ باقاتتى. دېلو ماتېرىيالى ئۇنىڭغا نىسبەتەن ئەمەلغا يول باشلايدىغان ئىتنىڭ رولىنى ئوينىتتى. ناۋادا ئۆزىنىڭ جىسمانىي جەھەتتىكى كەمتۈكلۈكى ئاشكارا بولۇپ قالسىمۇ، ئالايلىق بەزى مەسىلىلەرگە جايىدا جاۋاب بېرەلمىسىمۇ، بۇنىڭ كارايىتى چاغلىق ئىدى. بىرلىرى ئۇنى ئۆتۈپ كەتكەن كالۋا بىرنەرسە ئىكەن دېسە، يەنە بىرلىرى ئۇنى چوڭقۇر مۇلاھىزە قىلىۋاتىدۇ دەيتتى - دە، شۇنىڭ بىلەن ھەممە ئىش تۈگەيتتى. قانداقلا بولسۇن، سوتچى جانابىنىڭ ئىناۋىتىگە دەخلى يەتمەيتتى. ئۇ سوتچى بولغانلىقى ئۈچۈن باشقىلار ئۇنى قورسىقىدىكىنى بىلگىلى بولمايدىغان ئادەم ياكى ئۆتۈپ كەتكەن دۆت دېسە دەيتتىكى، ھېچكىممۇ ئۇنى سېپى ئۆزىدىن گاس چاغلىمايتتى. مۇشۇلارغا كۆرە، ئۇ جامائەت ئالدىدا ئۆزىنىڭ گاسلىقىنى يوشۇرۇش ئۈچۈن ئالاھىدە دىققەت قىلاتتى. ئەمەلىيەتتە بۇ ئىش ئادەملەرنىڭ پەرەز قىلىدىغىنىدىنمۇ ئوڭاي ئىدى. ھەتتا ئاخىرىغا كەلگەندە، بۇ ئىشنىڭ قانداقلارچە شۇنداق بولغانلىقىنى ئۆزىمۇ تۇيماي قالاتتى. چۈنكى، ھەرقانداق دوڭ ئادەم مەيدىسىنى كېرىپ يول مېڭىشقا ئامراق ئىدى. ھەرقانداق گاچا ئادەمنىڭ قۇرۇق گەپنى تولا قىلغۇسى كېلەتتى. ھەرقانداق گاس ئادەم پىچىرلاپ گەپ قىلىشنى ياخشى كۆرەتتى. ئۇچۇ، ئۇ ناھايىتى كەلسە قولىقىدا ئازراق چاتاق بار دەپلا قارايتتى. ھالبۇكى، بۇمۇ پەقەت ئۇ توۋا قىلىپ گۇناھىنى بوينىغا ئالغاندا ياكى قالىپىنى ئېلىۋېتىپ ئويلانغاندا جامائەتنىڭ غۇلغۇلىسىغا يول قويۇش يۈزىسىدىنلا قىلىپ قويىدىغان ئىش ئىدى.

ئۇ كۋاسمىدونىڭ دېلوسىنى ئۇجۇر - بۇجۇرىغىچە يادلاپ بولغاندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ ھەيۋىتىنى ۋە خالىس ئىش بېجىرىدىغان قىياپىتىنى كۆرسىتىپ قويۇش ئۈچۈن غادا يىغىنچە كۆزلىرىنى يېرىم يۇمدى. مۇشۇنداق قىلغاندىلا ھەم گاس، ھەم ئەمما سوتچى توققۇزى تەل بولىدىغان سوتچىلاردىكى قوش شەرتنى ئۆزىدە تەلتۆكۈس ھازىرلىغانلار قاتارىغا كىرەلەيتتى. سوتچى دەل مۇشۇ خىلدىكى سۈرلۈك ئەلپازغا تايىنىپ سوراقنى باشلىۋەتتى.

— ئىسمىڭ؟

بىر گاسنىڭ قاراپ تۇرۇپ يەنە بىر گاسنى سوراق قىلىشى «قانۇن قىياس قىلىپ بولالمايدىغان» غەلىتە بىر ئىش ئىدى. كۋاسمىدو ئۇنىڭ نېمىلەرنى سوراۋاتقانلىقىنى قىلچە ئاڭلىمىدى. سوتچىدىن كۆزىنى ئۈزمەي قاراپ تۇرىۋەردى. سوتچى گاس بولغاچقا، جىنايەتچىنىڭمۇ گاس ئىكەنلىكى خىيالىدىن كەچمىدى. ئۇ كۋاسمىدونى ئابايا سورىغان سوئالغا نورمال دېلو بېجىرىش تەرتىپى بويىچە جاۋاب قايتۇردى دەپ ئويلاپ، خۇددى ئالچىپ قالغان ئادەملەردەك، سوراقنى كونا پەدىسى بويىچە داۋاملاشتۇردى.

— بىلىدىم، يېشىڭ؟

كۋاسمىدو بۇ سوئالغىمۇ جاۋاب بەرمىدى. سوتچى ئۇنى ئۆزى سورىغان سوئالغا جاۋاب بېرىپ بولدى دەپ قاراپ، ئۇنىڭغا يەنە سوئال قويدى.

— كەسپىڭ؟

جاۋابكاردىن يەنىلا سادا چىقمىدى. ئاڭلاۋاتقانلار ئۆزئارا كۈسۈرلىشىپ، تەئەججۈپلەنگەن ھالدا بىر - بىرىگە قاراشتى.

— بولدى، — ئېغىز - بېسىق تەرگەۋچى جاۋابكار ھېلىلا سورىغان ئۈچ سوئالغا تولۇق جاۋاب بەردى دېگەن يەرگە كېلىپ، سالماق ھالدا گەپ باشلىدى، — سەن سوتقا ئەيىبلەنگىنىڭ بويىچە، بىرىنچىدىن، كېچىسى كوچىغا چىقىپ، ئامانلىقنى

قالايمىقان قىلىدىكەن؛ ئىككىنچىدىن، بىر قىزغا پوخۇرلۇق قىلىدىكەن؛ ئۈچىنچىدىن، پادىشاھ ئالىيلىرىنىڭ ئوقياچىلار ئىترىتى بىلەن قارشىلاشتىكەن. سەن يۇقىرىدىكى قىلمىشلىرىڭنى چوقۇم ئېنىق تاپشۇرۇشۇڭ كېرەك. پۈتۈكچى، جاۋابكارنىڭ ئابايا دېگەنلىرىنى خاتىرىلىدىڭلارمۇ؟

قاملاشمىغان بۇ سۆزنى ئاڭلىغان پۈتۈكچىلەردىن تارتىپ تىڭشىغۇچىلارغىچە ھەممەيلەن پاراقلاپ كۈلۈۋەتتى. كۈلكە ئاۋازى شۇنچە قاتتىق، شۇنچە ئەسەبىي، شۇنچە تەسىرلىك بولدىكى، بۇنى ھەتتا ئىككى گاسمۇ ھېس قىلدى. كۋاسمىدو دوڭ دۈمبىسىنى لىككىدە كۆتۈرۈپ قويۇپ كەينىگە قايرىلدى. فىلورېئانمۇ يۈز بېرىۋاتقان ئىشتىن كۋاسمىدوغا ئوخشاشلا ھەيران بولدى. لېكىن، ئۇ كۋاسمىدونىڭ مۇرىسىنى قىسقان ھەرىكىتىگە قاراپ، ئۇنىڭ بولمىغۇر گەپلىرى، سوئال - سوراقنى مەنىسىزلىككە ئاڭلاپ تۇرغانلارنىڭ كۈلكىسىگە سەۋەب بولغان دەپ پەرەز قىلدى - دە، ئاچچىقىغا ھاي بېرەلمەي ئاغزىنى بۇزغىلى تۇردى:

— ئېپلاس! مۇشۇ جاۋابنىڭ ئۈچۈنلا سېنى دارغا ئېسىۋەتسە بولغۇدەك! سەن كىم بىلەن تاكالىلىشىۋاتقىنىڭنى بىلمەسەن؟
ئۇنىڭ مۇنچىۋالا بوغۇلۇپ كايىپ كېتىشلىرىمۇ ئادەملەرنى كۈلكىدىن توختىتالمايدى. ئۇلارنىڭ قارىشىچە، سوتچىنىڭ دەۋاتقانلىرى تۇخۇمدىن تۈك ئۈندۈرىدىغان گەپلەر ئىدى. ھەتتا قوبۇلخانىدىكى ئەسكەر - ساقچىلارمۇ ئۈچەيلىرى ئۈزۈلگۈدەك كۈلۈپ كەتتى. ئەسلىدە ئۇلار قارىتىدىكى قاغىنىڭ سالىتىدەك گومۇش بىرىنمىلەر ئىدى. پەقەت كۋاسمىدولا ئۈندىمەي جىم تۇردى. بۇ يەردىكى ئەڭ چوڭ سەۋەب، ئۇ ئەتراپىدا سادىر بولۇۋاتقان ئىشلاردىن خەۋەرسىز ئىدى. سوتچى تېخىمۇ قايىناپ، قۇبقا چاچلىرى ئۆرە بولدى. ئۇنىڭچە بولغاندا جاۋابكارنى ئۈزۈلدۈرمەي تىللاش، قورقۇتۇش، ئۇنىڭ ئەيىبىنى ئارقىلىق ئاڭلىغۇچىلارغا تەسىر كۆرسىتىش، ئۇلاردىكى سوتچىغا بولغان قايىللىقنى ئەسلىگە كەلتۈرۈش لازىم ئىدى.

— دېمەك، سەن ئەبلەخ سوتنى كۆزگە ئىلمىدىڭ، تەپ تارتماستىن چاتېلى سوتخانىسىدىكى تەرگەۋ ئەمەلدارىنىڭ چىشىغا تەگدىڭ. پارىژ ساقچى ئىدارىسىنىڭ مەمۇرى باشلىقىنى مەنسىتىمىدىڭ! ئۇ دېگەن قانۇنغا خىلاپ ئىشلارنى ۋە جىنايى قىلمىشلارنى تەكشۈرۈشكە، سودا — سېتىقنى باشقۇرۇشقا، مەخسۇس سېتىش ھوقۇقىنى چەكلەشكە، ئۆي قۇشلىرى ۋە ياۋايى ھايۋانلارنى يۆتكەپ سېتىشنى توسۇشقا، ياغاچ — تاشلارنى ئۆلچەشنى نازارەت قىلىشقا، شەھەر كوچىلىرىدىكى پاتاقنى ۋە ھاۋادىكى يۇقۇملۇق كېسەللىك تارقىتىدىغان نەرسىلەرنى تازىلاشقا، يوللارنى رېمونت قىلىشقا مەسئۇل ئادەم، ھاردىم — تالدىم دېمەي جامائەت پاراۋانلىقى بىلەن مەشغۇل بولىدىغان، ئەكسىچە تىرىناقچىلىك تەمىنات ئالمايدىغان ئادەم! سەن مېنىڭ فىلورېئان بارىدېن ئىكەنلىكىمنى، گۇبېرناتور جانابلىرىنىڭ خۇسۇسىي ياردەمچىسى، قوشۇمچە ۋالىي، مەمۇرىي مۇپەتتىش، تەكشۈرگۈچى، شۇنداقلا ئەدلىيە، تەپتىش، ئىسكىلاتچى ۋە بىرىنچى قېتىملىق سوتلاش ھوقۇقىنى قولىدا تۇتۇپ تۇرغان ئادەم ئىكەنلىكىمنى بىلمەسەن؟

بىر گاس يەنە بىر گاسقا توختىماي سۆزلىگەندە، ئۇلارنى توختىتىۋېلىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ناۋادا سوتچىنىڭ ئارقىسىدىكى يان ئىشىك تۇيۇقسىز ئېچىلىپ، پارىژ گۇبېرناتورى زالغا كىرىپ كەلمىگەن بولسا، فىلورېئاننىڭ يەنە قاچانغىچە كاپىشىدىغانلىقىنى، ئۇنىڭ سۆزلەپ قەيەرگە كەلگەندە ئاندىن ئۆزىنىڭ بىمەنە سەپسەتلىرىنى تۈگىتىدىغانلىقىنى بىلگىلى بولمايتتى.

فىلورېئان گۇبېرناتور جانابلىرىنىڭ زالغا كىرگەنلىكىنى كۆرۈپ ئۈنچە ھودۇقۇپ كەتمىدى. ئەكسىچە تېخى بايىلا كۆاسمىدوغا ئەزۋەيلىگەن گەپلىرىنى ئۇنىڭغا يەنە بىر قېتىم تەكرارلىدى.

— جانابلىرى، — دېدى ئۇ، — مەن سىزدىن سوتنى

مەنسىتىمگەن بۇ جىنايەتچىگە ئېغىر جازا بېرىشنى تەلەپ قىلىمەن.

ئۇ ھاسىراپ - ھۆمۈدەپ ئورنىغا قايتتى، پېشانىسىدىن تەپچىرەپ چىققان مونچاقتەك تەرنى ئالدىراپ - سالدېراپلا سۈرتتى. ئېقىپ چۈشكەن تەر تامچىلىرى شىرەدىكى تېرە قەغەزنى ھۆل قىلىۋەتكەندى. روبېرت دېستوتۇپل جانابلىرىنىڭ قوشۇمىسى تۈرۈلدى. كۋاسمىدوغا تەكەببۇر قىياپەتتە قولىنى شىلتىدى. بۇ گاس بىرنەرسىنى چۈشەنگەندەك ئىدى.

— ئەبلەخ! — دەپ ۋارقىرىدى گۈبېرناتور تەرنى بۇزۇپ، — سەن نېمە جىنايەتنىڭ ئۈچۈن بۇ يەرگە ئېلىپ كېلىندىڭ؟ گۈبېرناتور چوقۇم ئالدى بىلەن ئىسمىمنى سورايدۇغۇ دەپ ئويلىغان بۇ بايقۇش ئادەتلەنگەن جىمغۇرلۇقىنى بۇزۇپ، خىرلىدىغان ئاۋازى بىلەن جاۋاب قايتۇردى: — كۋاسمىدو.

چەك باسمىغان بۇ جاۋابتىن زالىنىڭ ئىچىنى قاقاقلىغان كۈلكە ئاۋازى بىر ئالدى. روبېرت جانابلىرىنىڭ يۈزى قانسىراتمىغان ئۆپكىدەك قىزىرىپ كەتتى. — ئەبلەخ! — دەپ توۋلىدى ئۇ يەنە بىر قېتىم، — سەن مېنى مەسخىرە قىلىشقا پېتىنىۋاتامسەن؟

— بۇۋى مەريەم چېركاۋىدىكى قوڭغۇراق چالغۇچى بولىمەن، — دېدى كۋاسمىدو، ئۇ بۇ سوتچىغا ئۆزىنىڭ كەسپىنى ئىزاھلاپ قويۇش لازىم دېگەن قاراشتا ئىدى.

— قوڭغۇراق چالغۇچى! — دېدى گۈبېرناتور ئۆز - ئۆزىگە، ئۇمۇ بۈگۈن ئەتىگەندە خۇددى بىز باشتا ئەسكەرتكەندەك مېجەزى بۇزۇلۇپ ئورنىدىن تۇرغانىدى. ئەمدىلىكتە ئېغى بىلەن بېغىنىڭ ئايىنى يوق بۇ جاۋاب ئۇنىڭغا ئۆلمەكنىڭ ئۈستىگە تەپمەكتە بولۇۋاتاتتى.

— قوڭغۇراق چالغۇچى! — دېدى ئۇ ئەلپازىنى بۇزۇپ، — مەن سېنى سازايى قىلىمەن! تاسما بىلەن ساۋاپ، يۇلۇنۇڭنى

سۇغۇرۇۋالسىمەن ! ئەبلەخ، ئۇقتۇڭمۇ؟

— يېشىمنى بىلگۈڭىز كەلگەن بولسا، ساينت مارتىن بايرىمى يېتىپ كەلگەندە يىگىرمىگە كىرىمەن، — دېدى كۋاسمىدو.

ئۇ تولىمۇ ئېشىپ كەتكەنىدى. گۈبېرئاتور ئەمدى چىداپ تۇرۇشقا تاقەت قىلالىمىدى.

— ۋۇي، ئەبلەخ ! سەن پېقىر گۈبېرئاتورنى نېمە چاغلاپ قالدىڭ؟ قېنى، كالتەكچىلەر، بۇ كۆكەرمىنى گرىف مەيدانىدىكى جازا سۈپىسىغا ئېلىپ بېرىپ، ئۆلگۈچە دۇمبالاڭلار، بىر سائەت سازايى قىلىڭلار ! خەپ، مەن ئۇنى بوش قويۇۋەتمەيمەن ! بۇيرۇقۇمنى ئاڭلاڭلار، تۆت نەپەر جاكارچى پارىژ ۋىكونتىغا تەۋە يەتتە يەردە مۇشۇ ھۆكۈمنى ئېلان قىلىپ، ئۇنىڭدىن ھەممە ئادەمنى خەۋەردار قىلسۇن !

پۈتۈكچىلەر ھۆكۈمنى دەرھال خاتىرىلىدى.

— خۇدانىڭمۇ قارنى بالا ئىكەنغۇ ! بۇ ھۆكۈمنىڭ قاملاشقىنىنى قارىمامدىغان، — دېدى تۈگمەنچى ژان فروللو بىر بۇلۇڭدا غوتۇلداپ.

گۈبېرئاتور يېنىغا قايرىلىپ، چوغدەك قىزىرىپ كەتكەن كۆزلىرى بىلەن كۋاسمىدوغا ھومايدى.

— مەن بۇ ئۇششۇقنىڭ «خۇدانىڭمۇ قارنى بالا ئىكەنغۇ» دېگىنىنى ئاڭلاپ قالغاندەك قىلىمەن. پۈتۈكچى، ھۆكۈمنامىگە ئون ئىككى پارىژ دېنىرىس جەرىمانە قويۇلسۇن دېگەن سۆزنى قىستۇرۇپ قوي. ئۇنىڭ يېرىمىنى ساينت ئىئوستاش رايونىدىكى مالىيە كومىتېتىغا ئىئانە قىلىمىز، مەن ساينت ئىئوستاش ئىبادەتخانىسىغا قەۋەتلا چوقۇنمەن !

قىسقا ھەم ئىخچام يېزىلغان ھۆكۈمنامە ھايال ئۆتمەيلا پۈتتى. ئۇ دەۋردە، پارىژ گۈبېرئاتورى بىلەن ۋىكونتنىڭ ئىگىدارلىقىدىكى يەرلەردە ئىجرا قىلىنىدىغان ئادەت قانۇنى پارلامېنت باشلىقى تىباۋۇت بايلىپىت بىلەن پادىشاھنىڭ

ئادۋوكاتى روگېر بارمننىڭ كۆرۈپ چىقىشىغا سۈنۈلمىغان، بۇ ئىككى قانۇنشۇناس 16 - ئەسىردە قوشۇپ قويغان ئوشۇقچە قائىدە - يوسۇنلارنىڭ ئىسكەنجىسىدە تۇنجۇقۇپ قېلىشقا ئۈلگۈرمىگەنىدى. ئۇنىڭدىكى ماددىلار شۇنچىكى ئېنىق، ئوچۇق، پاكىز ئىدى. ئادەملەر ھۆكۈمنامىنى ئاڭلاپ بولۇپلا، ئۇنىڭدا كۆرسىتىلگەن مەنزىلگە شاپاشلاپ بېرىپ، بىردەمدىلا يولنىڭ بېشىدىكى ئايلاغا چىغرىق، دار، جازالاش سۈپىسى قاتارلىقلارنى كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولالايتتى. ئۇلار ھېچبولمىغاندا ئۆزلىرىنىڭ نەگە بارسا بولىدىغانلىقىنى بىلەتتى.

پۈتۈكچى ھۆكۈمنامىنى گۈبېرئاتورغا تەڭلىدى. گۈبېرئاتور ھۆكۈمنامىگە تامغىسىنى باسقاندىن كېيىن، سۈننى ئاڭلاشقا كەلگەنلەرنىڭ ئارىسىغا بېرىپ ئايلىنىپ چىقتى. ئۇنىڭ بۈگۈنكى ئەلپازىدىن قارىغاندا، پارىژدىكى تۈرمىلەرنىڭ لىققىدە توشۇپ كېتىدىغانلىقىغا گەپ توغرا كەلمەيتتى. ژان فروللو بىلەن روبىن پوسسېپيان بىر - بىرىگە قاراپ ئوغرىلىقچە كۈلۈپ قويدى. كۋاسمىدو پەرۋاسىزلىق ۋە ھەيرانلىق ئىلكىدە ئەتراپىغا كۆز يۈگۈرتتى.

فىلورېئان بارىندېن جانابلىرى ھۆكۈمنامىنى ئوقۇپ، ئۇنىڭغا ئىمزا قويدىغان چاغدا، پۈتۈكچىنىڭ جازاغا ھۆكۈم قىلىنغان بۇ شور پېشانىغا بىزدىنلا ئىچى ئاغرىپ قالدى - دە، جازا ئازراق بولسىمۇ قىسقارتىلسا ئەجەب ئەمەس دېگەن نىيەت بىلەن ئاغزىنى تەرگەۋچىنىڭ قۇلىقىغا يېقىن قىلدى. — بۇ ئادەم گاس ئىدى، — دېدى ئۇ كۋاسمىدونى ئىما قىلىپ.

«ئۇ دەرەمەتنىڭ دەرەمنى بىلىدۇ» دېگەن گەپ بويىچە فىلورېئاننىڭ ھېسداشلىقى قوزغىلىپ، جىنايەتچىگە ئاتىدارچىلىق قىلىپ قويما دەپ ئويلىغانىدى. لېكىن، ئالدى بىلەن بىز باشتىلا گەپ بىر، قۇلاق ئىككى دەپ سەمىڭلارغا سېلىپ قويغاندەك، فىلورېئان ئۆزىنىڭ گاسلىقىنى باشقىلارنىڭ

بايقاپ قېلىشىغا يول قويمايتتى؛ ئىككىنچىدىن، گاسلىقىغا كەلگەندە، ئۇ ھەرقانداق گاسلىقنىمۇ بەتتەر گاس بولغاچقا، پۈتۈكچىنىڭ گېپىنى پەقەت ئاڭلىمىدى. لېكىن، ئۇ پۈتۈكچىگە ئۇنىڭ گەپلىرىنى ئوچۇق ئاڭلىغاندەك قىياپەت بىلەن جاۋاب بەردى.

— ھە! ھە! بۇ راستتىنلا ئوخشىمايدىغان ئىش. بۇنىڭدىن خەۋىرىم يوق ئىكەن — دە. ئۇنداقتا ئۇنى بىر سائەت ئارتۇق سازايى قىلىشقا ھۆكۈم قىلساق بولىدىكەن! —
ئۇ شۇ گەپلەرنى دەپ بولۇپ، بايىلا ئۆزگەرتىلىگەن ھۆكۈمنىمىگە ھاپىلا — شاپىلا ئىمزا قويۇۋەتتى.
— خوپ بولدى! — دېدى روبىن پوسسىبىيان كۋاسمىدوغا يان بېسىپ، — ماۋۇ ئەبلەخنى ئەدەپلەپ قويۇش كېرەك ئىدى، كىممۇ ئۇنى مۇنچە ۋەھشىي بولسۇن دەپتۇ!

2. چاشقان كامىرى

ئوقۇرمەنلەر بىزنىڭ گرىف مەيدانىغا قايتىپ كەلگىنىمىزنى ئەيىبكە بۇيرۇماس، چۈنكى بىز تۈنۈگۈن ئەسمېرالانىڭ كەينىدىن مېڭىپ، گرىنگورى بىلەن بىللە بۇ يەردىن كېتىپ قالغانىدۇق.

چۈشتىن بۇرۇن سائەت ئون بولغان ۋاقىت، ھەممە نەرسىدىن بايرامدىن كېيىنكى رەسۋاچىلىقنىڭ ئىزنالىرىنى كۆرگىلى بولاتتى. ياپىلاق تاش ياتقۇزۇلغان يول ئەخلەت — چاۋار، يىپەك لېنتا، تىتىلىپ كەتكەن رەخت پارچىلىرى، چۈشۈپ قالغان پەي، مەشەلدىن تېمىپ چۈشكەن ماي، زىياپەتتىن ئېشىپ قالغان قورۇما، يېمەك — ئىچمەك بىلەن تولغانىدى. قىلىدىغان قىلىق تاپالماي لاغايلاپ يۈرگەن شەھەر پۇقرالىرى پۇتلىرى بىلەن گولخاننىڭ كۈلىنى چۇقىلىماقتا، تۈۋرۈكلۈك قورۇنىڭ ئالدىدا

تۇرۇپ بىرىنچىلەرنى خىيال قىلماقتا. تۈنۈگۈن بۇ ئۆيلەرگە تارتىلغان شۇنچە چىرايلىق پەردىنىڭ ئورنىدا بۈگۈن بىرنەچچە تال مىختىن باشقا نەرسە قالمىغان بولسىمۇ، ئادەملەر يەنىلا پۇخادىن چىقىمىغاندەك ئىدى. مېۋە سۈيى بىلەن پىۋا ساتىدىغانلار بۆچكىلىرىنى دۈمىلىتىپ ئادەملەرنىڭ ئارىسىدىن ئۆتمەكتە، ھەممەيلەن شۇنچىكى ئالدىراش، سودىگەرلەر دۇكانلىرىنىڭ ئالدىدا تۇرۇپ بىرىنچىلەرنى دېيىشمەكتە، بىر - بىرىدىن ئەھۋال سورىماقتا ئىدى. ھەممە ئادەم بايرام، ئەلچىلەر، كۆپىيىنول، ئەخمەقلەر پادىشاھى خۇسۇسىدا گەپ قىلىشماقتا، مۇسابىقىدە كىمىنىڭ سۆزى ئەڭ قىزىق بولغانلىقى، كىمىنىڭ قانغۇدەك كۈلۈۋالغانلىقى ئۈستىدە گەپ بولماقتا ئىدى. ئاتقا مىنگەن تۆت نەپەر ساقچى كېلىپ، جازا سۈپىسىنىڭ تۆت تەرىپىدە قاراۋۇللۇقتا تۇردى. مەيداندىكى مۇتلەق كۆپ ئادەمنىڭ دىققىتى جازا سۈپىسىغا مەركەزلەشتى. زېرىكىپ ئاران تۇرغان بۇ ئادەملەر بۈگۈن ئىجرا قىلىنىدىغان جازانى تېزىرەك كۆرۈۋېلىشقا ئالدىراۋاتقاندەك قىلاتتى.

شۇ ئەسنادا، ئەگەر ئوقۇرمەنلەر مەيداندىكى شاۋقۇن - سۈرەنلىك مەنزىرىنى كۆرۈپ بولۇپ، ئۆزىنىڭ نەزىرىنى ياندىكى يېرىم گوت ئۇسلۇبى، يېرىم رومانس ئۇسلۇبى بىلەن ياسالغان رولاند مۇنارىغا يۆتكىسە، ئالدى تامىنىڭ بۇرجىكىدىكى جامائەت پايدىلىنىدىغان دۇئا رىسالىسىنى كۆرگەن بولاتتى. ئەلۋەتتە، دۇئا رىسالىسى قويۇلغان يەرنىڭ يان تەرىپىگە ئەگمە دېرىزە چىقىرىلغان بولۇپ، كىرىپت شەكىللىك ئىككى تۆمۈر رېشاتكا دېرىزىنى توسۇپ تۇراتتى. دېرىزە مەيدان تەرەپكە ئېچىلاتتى. ئىشىك قويۇلمىغان بولغاچقا، بۇ ئۆينىڭ ھاۋاسىنى پەقەت دېرىزە ئارقىلىقلا ئالماشتۇرغىلى بولاتتى. مەيداندىكى قىيا - چىيا قانچە كۈچەيگەنسېرى، بۇ ئۆي شۇنچە تىنچ، سۈرلۈك تۇيۇلاتتى.

بۇ ئۆينىڭ ئۈچ ئەسىر ئىلگىرى پارىژنىڭ يىراق - يېقىنىغا

داڭقى كەتكەندى، رولاند مۇنارىنىڭ خوجايىنى رولاندې خانىم
ئەھلىسەلىپ يۈرۈشىدە قازا قىلغان دادىسىغا تا ئۆلگۈچە تالا -
تۈزگە چىقماي، بېكىنىپ ئولتۇرۇپ ھازا تۇتۇش ئۈچۈن بۇ ئۆيىنى
ياساتقانىدى. ئۇ بۇ قورۇدىكى ئۇششاق - چوڭ بىساتىنىڭ
ھەممىسىنى نامراتلارغا سەدىقە قىلىپ ياكى تەڭرىنىڭ يولىغا
ئىئانە قىلىپ تۈگەتكەندىن كېيىن، ئۆزىگە خىش بىلەن
ئېتىۋەتكەن ئىشىك ۋە قىش - ياز ئېچىلمايدىغان دېرىزىدىن
باشقا ھېچ نەرسىنى قالدۇرمىدى. يۈرىكى ھەسرەت - نادامەت
بىلەن زېدە بولۇپ كەتكەن بۇ ئايال يىگىرمە يىلدىن بۇيان
ئالدىنلا تەييارلاپ قويغان بۇ قەبرىدە ئۆزىنىڭ ئۆلۈمىنى كۈتۈپ
ئولتۇرۇۋەردى. كېچە - كۈندۈز دېگۈدەك دادىسىنىڭ روھىغا ئاتاپ
دۇئا - تىلاۋەت قىلدى. قارا رەڭلىك رەختتىن قارىلىق كىيىپ،
كۈلنىڭ ئىچىدە ئۇخلىدى، بېشىغا ھەتتا ياستۇق ئورنىدا بىر
پارچە تاشنىمۇ ئىشلەتمىدى. ئۆتكەن - كەچكەنلەر دېرىزىگە
قويۇپ قويغان بولكا بىلەن سۇغا تايىنىپ قورسىقىنى غەملىدى.
ئۇ ئۆزىنىڭ بارلىق مال - مۈلكىنى سەدىقە قىلىۋەتكەن
بولغاچقا، باشقىلارنىڭ سەدىقسىنىمۇ قوبۇل قىلدى. ئۇ ئالەمدىن
ئۆتكەندە، يەنى كىشىلەر ئۇنى يەنە بىر قەبرىگە ئۆزىتىپ
ماڭغاندا، ئۇلار بۇ ئۆيىنىڭ مۇشۇ ئۆيدە ياشاپ ئۆزى ئۈچۈن ياكى
باشقىلار ئۈچۈن دۇئا - تىلاۋەت قىلىشنى خالايدىغان، ئۆزىنى
تىرىك پېنتى پۈتمەس - تۈگىمەس قايغۇ - ئەلەم ۋە توۋا -
ئىستىغپار ئىچىگە كۆمۈشكە رازى بولىدىغان تۇل خوتۇن، قېرى
مۇمىي ياكى قىزلارغا، ئومۇمەن كۆڭلى ئازار يېگەن ئاياللارغا
ئەبەدىيلىك قالدۇرۇلغانلىقى ھەققىدىكى ۋەسىيەنامىنى كۆردى.
رولاندې خانىم بىلەن بىر دەۋردە ياشىغان كەمبەغەللىرىغا -
زار ۋە كۆپتىن - كۆپ ياخشى تىلەكلەر بىلەن ئۇنى يەرلىكىگە
قويدى. لېكىن، ئۇلارنى ئەپسۇسلاندۇرىدىغىنى، بۇ پاك ئايال
ھېچقانداق يۆلەنچۈكى بولمىغانلىقى ئۈچۈن دانىشمەن -
ئەۋلىيالار قاتارىغا تىزىلمىدى. مۇشۇلارغا كۆرە، ئۇلارنىڭ

ئارىسىدىكى دىنغا ئۇنچە ئېتىقاد قىلىپ كەتمەيدىغان كىشىلەر ئۆزلىرىنىڭ ئۈمىدىنى تەڭرىگە باغلىدى. ئۇلارنىڭ قارىشىچە، بۇ ئىشنى رىم پاپاسىغا قارىغاندا جەننەتتە ھەل قىلىش ئوڭايراق ئىدى، مۇتلەق كۆپ ساندىكى ئادەملەر رولاندى خانىمنى ئەۋلىيا بىلىپ ياد ئەتتى. ئۇنىڭ جۈل - جۈل بولۇپ كەتكەن كىيىملىرىنى تەۋەررۈك قىلىپ ساقلىدى. بۇ شەھەرمۇ بۇ ئاقسۆڭەك خان قىزنىڭ ئارزۇ - ئىرادىسىگە ۋارىسلىق قىلىپ، دېرىزە تەكچىسىگە دۇئا - تىلاۋەت قىلىدىغانلار ئورتاق ئىشلەتسە بولىدىغان، شۇنداقلا يولدىن ئۆتكەنلەر خالىغان ۋاقىتتا توختاپ دۇئا - تىلاۋەت قىلىشقا قولايلىق يارىتىپ بېرىدىغان، بۇ ئارقىلىق بىچارە دۇئاگۇيلارنىڭ، يەنى رولاندى خانىمنىڭ ماكانىغا ۋارىسلىق قىلغۇچىلارنىڭ ئەستىن كۆتۈرۈلۈپ، ئاچلىقتىن ئۆلۈپ كەتمەسلىكى ئۈچۈن خەير - سەدىقە بېرىشنى دۇئا - تىلاۋەت قىلغۇچىلارنىڭ سەمىگە سېلىپ تۇرىدىغان دۇئا رىئالىسىنى قويدى.

مۇنداق قەبرىلەر ئوتتۇرا ئەسىردىكى شەھەرلەردە ئاز ئەمەس ئىدى. ئادەملەر پىيادە ماڭىدىغانلار ئەڭ كۆپ كوچىلاردا، قىستا - قىستانڭ رەستە ياكى شاۋقۇن - سۈرەنلىك بازار مەركەزلىرىدە، ئات - ھارۋىلار ئۆتۈپ تۇرىدىغان جايلاردا بىرەر غار - ئۆڭكۈر، بىرەر قۇدۇق ياكى تېمى قويۇرۇلغان، رېشاتكا ئورنىتىلغان بىرەر كىچىك ئۆيلەرنى ئۇچرىتىپ قالاتتى. ئۇ يەرلەردە كېچە - كۈندۈز دۇئا - تىلاۋەت بىلەن شۇغۇللىنىدىغان، ئۆزىنى ئايىغى چىقماس مۇسبەت ۋە چوڭقۇر توۋا - ئىستىغپارغا بەند قىلىۋەتكەن ئادەملەر بولاتتى. بۇ ئاجايىپ مەنزىرە، قورقۇنچلۇق ئۆيلەر بەئەينى ئۆي بىلەن قەبرە، شەھەر - بازارلار بىلەن قەبرىستانلىق ئارىسىدىكى ئۆتكۈنچى ھالقىنىڭ ئۆزى ئىدى. پانىي دۇنيادىن ئايرىلغان، ئۆزىنى ئۆلۈكلەرنىڭ قاتارىغا ھېسابلىۋەتكەن بۇ تىرىك ئادەملەر، قاراڭغۇ كېچىدە ئەڭ ئاخىرقى بىر تامچە مېيىمۇ كۆيۈپ بولغان بۇ چىراغلار، غار -

ئۆڭكۈرلەر ئىچىدە تىترەپ بىر پۇتى گۆرگە ساڭگىلاۋاتقانلار، تاش قۇتىغا قامال بولغان ئارامسىز نەپەس ۋە ئىگراشلار، ئەبەدىيلىك ھالدا باشقا بىر ئالەمگە يۈزلەنگەن چىرايلار، باشقا بىر ئالەمنىڭ قۇياش نۇرى چاقناۋاتقان جۈپ - جۈپ كۆزلەر، زىندانغا مەھكۇم بولغان بەدەن، روھنىڭ بەدەن بىلەن گىرانت تاش ئىسكەنجىسىدىكى ئازابلىق ئىداللىرى، بۈگۈنكى كۈندە بىزنىڭ خاتىرىمىزنى ئويغىتىدىغان بۇ نەرسىلەرگە شۇ دەۋرنىڭ ئادەملىرى كۆز يۈگۈرتىمەي قالمىدى، بىلىمگەنگە سېلىپ ئۆتكۈزۈۋەتمىدى. لېكىن، ئۇ چاغلاردىكى تەقۋادارلىق ئىدراكى ئەمەس، شۇنداقلا ئۈنچە نازۇكمۇ ئەمەس ئىدى. ئۇلار بىرەر دىنىي قىلمىشنىڭ ھەممە تەرىپىنى ئۈنچە تەپسىلىي كۆرۈپ كېتەلمەيتتى. شەيئىلەرگە تومئاق مۇئامىلە قىلاتتى. بىرەر ھەرىكەتكە دەرھال بېرىلەتتى ۋە ئۇنى چوڭ ئىش دەپ بىلەتتى. زۆرۈر تېپىلغاندا، ئۇنى مۇقەددەس چاغلایتتى - يۇ، لېكىن ئۇنىڭ تېگىدىكى ئازاب - ئوقۇبەتنى تەھلىل قىلمايتتى، ھېسداشلىقمۇ ئىپادىلىمەيتتى. كىمدۇر بىرلىرى بۇ بەختسىز دۇئاگۈيلارغا ئاز - پاز سەدىقە بېرىپ قالاتتى. ئۇنىڭ تىرىك ياكى تىرىك ئەمەسلىكىنى بىلىش مەقسىتىدە دېرىزىدىن مۇنداقلا قاراپ قوياتتى. بىراق، ئۇنىڭ كىملىكىنى، ئۇنىڭ جېنى تۇمشۇقىغا كېلىپ قالغان مۇشۇ ئەھۋالدا قانچە يىللارنى ئۆتكۈزگەنلىكىنى بىلمەيلا كېتىپ قالاتتى. بىرەر ناتونۇش ئادەم قوشنا ئۆيدىكىلەردىن ئۆڭكۈردىكى بىر تېرە، بىر ئۈستىخان بولۇپ قالغان ئادەمنىڭ كىملىكىنى سورىغاندا، ئۇ ناھايىتى قىسقىلا جاۋاب بېرەتتى. ئەر بولسا، ئۇ چوقۇم راھىب، ئايال بولسا، ئۇ چوقۇم راھىبە بولۇپ چىقاتتى.

ئۇ چاغدىكى ئادەملەر ھەممە ئىشقا مۇشۇنداق مۇئامىلىدە بولاتتى، ئۆزلىرىنى ئەتى سىرلىق كۆرسەتمەيتتى، پوپاڭ چىقىرىپ مۇبالىغە قىلمايتتى، لوپا ئەينەك ئىشلەتمەيتتى، ھەممە نەرسىگە ئۆزىنىڭ ئاددىي كۆزلىرى بىلەن قارايتتى. ئۇ

چاغلاردا ماددا بىلەن روھنى كۆزىتىشكە ئىشلىتىدىغان مىكروسكوپ تېخى كەشىپ قىلىنمىغانىدى. شەھەر مەركىزىدىكى مۇنداق ئىستىقامەتخانىنى خۇددى بىز ئابايا دېگەندەك ھەممىلا يەردە كۆرگىلى بولاتتى. شۇڭا، ئادەملەر ئۇنىڭدىن ھېچقانچە ھەيرانلىق ھېس قىلمايتتى. تەڭرىگە دۇئا - تىلاۋەت قىلىدىغان ۋە توۋا - ئىستىغپار ئېيتىدىغان مۇنداق كىچىك ئۆي پارىژدا ئىنتايىن كۆپ ئىدى. ئۇنىڭ ھەممىسىدە دېگۈدەك ئادەم تۇراتتى. دىنىي ۋەزىپە ئۆتەيدىغانلار بۇ ئۆيلەرنىڭ بىكار تۇرۇشىنى خالىمايتتى، مۇنداق قىلغاندا مۇرىتلارنىڭ قىزغىنلىقى سۇسلاپ قېلىشى مۇمكىن ئىدى. شۇڭا، ئۇلار توۋا - ئىستىغپار ئېيتىدىغانلار يوق بولغان ئەھۋالدا ماخاۋ كېسەللىكىگە گىرىپتار بولغانلارنى بولسىمۇ، ئۇ يەرگە جايلاشتۇرۇپ قوياتتى. ئۇنىڭغا ئوخشاپ كېتىدىغان ئۆي گرىق مەيداندىكىدىن باشقا، مەسۇملار قەبرىستانلىقىدىكى قەبرىلەردىمۇ بولاتتى. يەنە بىرى ئېھتىمال كىلىشوندىكى بايلارنىڭ تۇرالغۇسىدا بولسا كېرەك، بۇ تازا ئېسىمدە يوق. رىۋايەتلەردە مۇنداق ئۆيلەرنىڭ يەنىمۇ بارلىقى تىلغا ئېلىنىدۇ، لېكىن خاراۋە ئىزلىرىنى تاپماق تەس. ئىنىستىتۇت رايونىدىمۇ بىرى باردەك قىلىدۇ. ساينت ژېنېۋېيېۋې تېغىدىكى قۇدۇقنىڭ تېگىدە ھەر كۈنى يەتتە قېتىم توۋا - ئىستىغپار شېئىرى ئوقۇيدىغان بىر ئادەم ياشىغان دەيدۇ. يوب ئەلەيھىسسالامغا ئوخشاپ كېتىدىغان بۇ ئادەم ئوتتۇرا ئەسىردە ساق ئوتتۇز يىل شېئىر ئوقۇغانمىش. ئارخېئولوگلار ھېلىمۇ ھەم ئاشۇ «گەپ قىلالايدىغان قۇدۇق»قا كىرىپ، ھېلىقى ئادەم ئېيتقان ناخشىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ يۈرگۈدەك!

رولاند مۇنارىدىكى بۇ كىچىك ئۆيدە ئىستىقامەت قىلىدىغان راھىبەلەرنىڭ ئايىغى ئۈزۈلۈپ قالمايدى. رولاندې خانىم ئالەمدىن ئۆتكەندىن كېيىن بىرەر - ئىككى يىل ئادەم ئولتۇرمايدىغان ئىش ناھايىتى ئاز يۈز بەردى. بىرمۇنچە قىز - ئاياللار بۇ يەرگە

كېلىپ، تا ئۆلۈپ كەتكەنگە قەدەر ئاتا - ئانىسى ئۈچۈن، سۆيۈملۈك كىشىلىرى ئۈچۈن، ئۆزىنىڭ گۇناھى ئۈچۈن كۆز ياش تۆكتى. پارىژلىقلارنىڭ ھەممە نېمىگە قوشۇق سالغۇسى، ھەتتا ئۆزلىرى بىلەن قىلچە مۇناسىۋىتى يوق ئىشلارنىمۇ سۈرۈشتۈرگۈسى كېلىدۇ. ئۇلار راھىبەلەرنىڭ ئىچىدە تۇل خوتۇنلار ئاز ئىدى، دەپ سۆز - چۆچەك قىلىپ يۈرۈشتى.

شۇ چاغدىكى ئادەت بويىچە تامنىڭ ئۈستىگە بىرقۇر لاتىنچە خەت يېزىلىپ، خەت تونۇيدىغان يولۇچىلارغا بۇ ئۆيىنىڭ دۇئا - تىلاۋەت قىلىدىغان ئۆي ئىكەنلىكى ئەسكەرتىلەتتى. ئىشكنىڭ بېشىغا خەت يېزىلغان تاختاينى مىخلاپ، بۇ قۇرۇلۇشنىڭ نېمىگە ئىشلىتىلىدىغانلىقىنى ئىزاھلاپ قويىدىغان ئادەت ئوتتۇرا ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىغىچە داۋاملاشقانىدى. مۇشۇلارغا كۆرە، فىرانسىيەدە كىشىلەر تورۇلدىكى يەر ئىگىلىرىنىڭ قورۇ - جايىنىڭ ئىشىكى بېشىدىن «جىم ئولتۇرۇپ ساقلاڭ» دېگەن خەتنى؛ ئېرلاندىيە فورسكويىدىكى داچىنىڭ چوققىسىغا چىقىرىلغان يول بەلگىلىرى ئاستىدىن «قۇدرەتلىك قالقان داھىيلارنىڭ نىجاتكارى» دېگەن خەتنى؛ ئەنگىلىيەدە گىراف كوپېرنىڭ قوبۇلخانىسىغا كىرىش ئېغىزىدىكى «ئۆزىڭىزنى ئۆيىڭىزگە كەلگەندەك ھېس قىلىڭ» دېگەن خەتنى كۆرەلەيتتى. ئۇ دەۋرلەردە، ھەرقانداق بىر بىنا مەلۇم بىر ئىدىيەدىن خەۋەر بېرەتتى.

رولاند مۇنارنىڭ تېمىغا ئويۇپلا دېگۈدەك ياسالغان بۇ كىچىك ئۆيىنىڭ ئىشىكى بولمىغاچقا، كىشىلەر دېرىزىنىڭ ئۈستى تەرىپىگە «دۇئا - تىلاۋەت قىلىڭ»^① دېگەن رومانچە خەتنى يېزىپ قويغانىدى.

لېكىن، ئادەتتىكى پۇقرالار ئەستىن چىقمايدىغان بۇ خەتنىڭ ئۆز ئىچىگە قانداق چوڭقۇر مەنىلەرنى يوشۇرغانلىقىنى

① رومانچە يېزىقتىكى TU,ORA نىڭ ئوقۇلۇشى فىرانسۇزچىدىكى «چاشقان كاتىرى» دېگەن سۆزگە يېقىن كېلىدۇ.

بىلەلمەيدىغان يەردە ئىدى. ئۇلار ھەتتا ئىمپېراتور لىوۋىدىگ^① دېگەننى ساينت دېنېس دەرۋازىسى دەپ تەرجىمە قىلىشتىن يانمايتتى. شۇڭا، ئۇلار ھەم قاراڭغۇ، ھەم زەپىلەپ كەتكەن بۇ ئۆڭكۈرنى «چاشقان كامىرى» دەپ ئاتىدى. گەرچە بۇ ئاتالغۇ ئەسلىدىكى رومانچە يېزىقتەك سىپايە چىقمىغان بولسىمۇ، لېكىن تېخىمۇ ئەينەن، تېخىمۇ جانلىق بولغاندەك قىلاتتى.

3. كۆممىقوناق قوتۇرمىچى ھەققىدە

ھېكايە

مۇشۇ ۋەقە يۈز بەرگەن كۈنلەردە، رولاند مۇنارىدىكى كىچىك ئۆيدە تۇرۇۋاتقان ئادەم بار ئىدى. ناۋادا ئوقۇرمەنلەرنىڭ بۇ ئۆيدە تۇرۇۋاتقان ئادەمنىڭ كىملىكىنى بىلگۈسى كەلگەن بولسا، ئۇنداقتا ماۋۇ ئۈچەيلەننىڭ گېپىگە قۇلاق سالسا كۇپايە. بىز سىزنىڭ دىققىتىڭىزنى چاشقان كامىرىغا بۇرۇۋاتقان چاغدا، ئۇلار دەل دەريانى ياقىلاپ مېڭىپ، چاتېلى دەرۋازىسىدىن گىرىف مەيدانىغا كېتىپ باراتتى.

ئۇلارنىڭ ئارىسىدىكى ئىككىيلەننىڭ پارىژچە كىيىنىشلىرىدىن، نەپىس ئىشلەنگەن ئاق شارپىسى، كاناپ بىلەن يۇڭ ئارىلاش رەختتىن تىكىلگەن ھاۋا رەڭ يوللۇق يوپىكىسى، پاچىقى بىلەن پۇتىنىڭ بېغىشىنى چىڭ قىسىپ تۇرغان كەشتىلىك ئاق پايپىقى، تۈز تۇمشۇقلۇق قارا توپلىيى، بولۇپمۇ شىلەپىسىدىن ئۇلارنىڭ سودىگەرلەر قاتلىمىدىكى باي ئاياللاردىن، شۇنداقلا دېدەكلەر بىلەن مالايلار «خېنىم» ياكى «خانىم» دەپ ئاتايدىغان ئىككى خىل ئاياللارنىڭ تەۋەسىدىن ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولاتتى. ئۇلار قوللىرىغا ئۈزۈك

① ئىمپېراتور لۇئى فىرانسىيە پادىشاھى لۇئى XIV نى كۆزدە تۇتىدۇ. يەتمىش ئىككى يىل تەختتە ئولتۇرغاچقا، قۇياش پادىشاھ دەپ نام ئالغان.

سالمىغان، بوپىنغا ئالتۇن كىرىپت ئېسىۋالمىغانىدى، لېكىن بۇ ئۇلارنىڭ قولى قىسقىلىقىدىن ئەمەس، بەلكى جەرىمانىدىن قورققانلىقىدىن ئىدى. ئۇلارنىڭ يەنە بىر ھەمراھىمۇ ئاساسەن ئوخشاش كىيىنگەنىدى. شۇنداقتىمۇ ئۇنىڭ زىبۇ - زىننەتلىرىدىن ۋە تەق - تۇرقىدىن ياقا يۇرتلۇق ئىكەنلىكى چىقىپ تۇراتتى. ئۇنىڭ بەلباغىنى بەلنىڭ ئۈستۈن تەرىپىگىرەك باغلىغانلىقىدىن قارىغاندا، ئۇ پارىژغا ئەمدىلەتنى كەلگەندەك قىلاتتى. ئۇنىڭ بويىنىدىكى شارپىغا پۈرمە چىقىرىلغان، توپلىيىنىڭ ئۈستىگە بانتىك چىكىلگەن بولۇپ، يوپىكىسىنىڭ يولى ئۇزۇنغا ئەمەس، توغرىسىغا ئىدى. خېلى جىق يەرلىرىدىن ئۈنچە نازاكەتلىك ئەمەستەك قىلاتتى.

ئالدىدىكى ئىككى ئايال پارىژ ئاياللىرىغا خاس سىلىق قەدەم بىلەن، ئۆزلىرىنىڭ پارىژلىق سالاپىتى بىلەن ماخماقتا ئىدى. ياقا يۇرتلۇق ئايال سېمىز بىر ئوغۇل بالىنى يېتىلىۋالغان، بالىنىڭ قولىدا بىر پارچە قوتۇرماچ بار ئىدى.

تولىمۇ ئەپسۇس، شۇنى ئىزاھلاپ قويۇش كېرەككى، ھاۋا سوغۇق بولغانلىقى ئۈچۈن، بالا ئاغزىنى قول ياغلىق بىلەن ئېتىۋالغانىدى. ئۇ ھەدەپسىلا كەينىدە قىلاتتى. خۇددى ۋېرگىل^① ئېيتقاندەك «ئىككى يېقىغا لىگىشىپ قەدەم ئالاتتى»، ئۇنىڭ ئۈستىگە تولا يېقىلىپ، ئانىسىنى بىئارام قىلاتتى. بالىنىڭ كۆزى قولىدىكى قوتۇرماچتا بولغاچقا، ياپىلاق تاش يېيىتىلغان يول بىلەن قىلچە كارى يوق ئىدى. قولىدىكى قوتۇرماچنى يېمەيدىغانغا بىرەر سەۋەب بارمىكىنىڭ، قوتۇرماچقا مۇلايىملىق بىلەن قاراپ قويۇپلا بولدى قىلاتتى.

راستىنى ئېيتقاندا، ئانىسى ئۇنىڭ قولىدىكى قوتۇرماچنى ئېلىۋالسىمۇ بولۇپەرەتتى. بالىنى مۇنچىۋالا قىيناپ تانتالۇس^②

① ۋېرگىل (مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 70 - 19 - يىللار) - قەدىمكى رىم شائىرى.

② تانتالۇس - زېۋسنىڭ ئوغلى. قەدىمكى لىدىيە پادىشاھلىقىنىڭ پادىشاھى. باشقا ئىللارنىڭ چىشىغا تەگكەنلىكى ئۈچۈن دوزاخقا بەند قىلىنغان ۋە مەڭگۈ ئازاب چېكىشكە ھۆكۈم قىلىنغان.

تەك قىلىپ قويۇش، تولىمۇ رەھىمسىزلىك ئىدى.
ئۈچ نەپەر خېنىم (خانىم دېگەن سۆزنى پەقەت
ئاقسۆڭەكلەرگىلا قوللانغىلى بولاتتى) ماڭغاچ پاراڭغا چۈشتى.
ئۈچەيلەننىڭ ئىچىدىن يېشى ئەڭ كىچىك، ئەڭ سۆلەتلىك،
ياقا يۇرتلۇق ھېلىقى ئايال ئالدى بىلەن گەپ باشلىدى.

— كەچ قالمىغىدۇق، چاتىلې دەرۋازىسىدىكى چاغدىلا ئۇنى
جازا سۇپىسىغا ئېلىپ چىقىدۇ دەپ ئاڭلىنىدىم.

— ۋۇي! ئۇداردى مۇسنىر خېنىم، نېمىلەرنى دەۋاتىسىز؟ —
دېدى پارىژلىق يەنە بىر ئايال، — ئۇنى جازا سۇپىسىدا ساق
ئىككى سائەت سارايى قىلىدۇ دەڭە! بىز ئۈلگۈرۈپ بارالايمىز.
سۆيۈملۈك ماھىت، سىز جازا سۇپىسىنى كۆرگەنمۇ؟
— كۆرگەن، — دېدى ياقا يۇرتلۇق ئايال، — رېمىس ① تا
كۆرگەن.

— بولىدلا! سىلەرنىڭ رېمىستىكى جازا سۇپىسى قانچىلىك
بولماقچىدى؟ سەھرىلىقنى سولاپ قويىدىغان چۇۋۇق قەپەسنى
جازا سۇپىسى دېگىلى بولاتتىمۇ؟

— سەھرىلىق! — دېدى ماھىت، — بىز رېمىستىكى يىپەك
سودا سارىيىنىڭ جازا سۇپىسىدا خېلى يۈز - ئابروۋىلۇق
جىنايەتچىلەرنى كۆرگەن. تەپ تارتمايلا ئۆزىنىڭ ئاتا - ئانىسىنى
ئۆلتۈرۈۋەتكەن جىنايەتچى دەڭە، تېخى! سەھرىلىق ئىمىش! سىز
بىزنى كىم چاغلاۋاتىسىز، گېرىۋايسى؟

ياقا يۇرتلۇق ئايال ئۆز يۇرتىدىكى جازا سۇپىسىنىڭ نامىنى
قوغداش ئۈچۈن، ئۇلارنىڭ تەلىيىگە ئۇداردى مۇسنىر گەپنى
باشقا ياققا بۇراۋەتتى.

— مۇنداقلا سوراپ باقاي، ماھىت خېنىم، سىزنىڭچە بىزنىڭ
فلاندېرلىق ئەلچىلەر قانداقراق؟ سىلەرنىڭ رېمىستىكى
ئەلچىلەرمۇ ئۇلاردەك داڭلىقمۇ؟

① رېمىس — فىرانسىيەنىڭ شەرقىي شىمالىدىكى شەھەرنىڭ نامى.

— مەن قايىل، — جاۋاب بەردى ماھىت، — مۇنداق داڭلىق
فلاندېرلىقلارنى پەقەت پارىژدىلا كۆرگىلى بولىدىكەن.
— سىز ئەلچىلەرنىڭ قاتارىدىكى ھېلىقى سېمىز پايپاق
سودىگىرىنى كۆردىڭىزمۇ؟ — دەپ سورىدى ئۇداردى.
— كۆردۈم، — دېدى ماھىت، — ئۇ پانىي ئالەمگە چۈشكەن
ساتۇرن ① نىڭ ئۆزىلا ئىكەن.

— يەنە بىر بۈدەكنىچۇ؟ يۈزى قېرىنغىلا ئوخشايدىغان؟ —
دەپ سورىدى گېرۋايىس، — يەنە ھېلىقى پاكىنەك، پىت كۆز،
قىزىل قاپاق، چاڭگا ساقالنىچۇ؟
— ئۇلارنىڭ مىنىۋالغان ئاتلىرى قالتىس ئىكەن! — دېدى
ئۇداردى، — ھەممىسى فلاندېرلىقلارنىڭ ئەڭ مودا كىيىملىرى
بىلەن ياسىنىۋاپتۇ!

— ۋاي - ۋۇي، سۆيۈملۈكۈم، — دېدى ياقا يۇرتلۇق ماھىت، —
ئەگەر سىز رېيىمىستىكى تاج كىيدۈرۈش مۇراسىمىنى كۆرگەن
بولسىڭىز، يەنە قانچىلىك ئۇھ تارتىپ كېتەتتىڭىز؟ شاھزادە
بىلەن ئوردا مۇلازىملىرىنىڭ ئوخشاش رەڭدىكى ئاتلىرى، ھەر
خىل، ھەر رەڭدىكى ئېگەر - جابدۇق بىلەن زىننەت بۇيۇملىرى،
دەمەشىق رەختلىرى بىلەن تىكىلگەنلىرى، ئالتۇن رەڭلىك
نېپىز رەختلەرگە تۇتۇلغان سۆسەر تېرىلىرى، ئاق قۇنىڭ
تۈتىمىدىن قىلىنغان كۆڭلەككە تۇتۇلغان تىيىن تېرىلىرى،
ئۈنچە - مەرۋايىت تىزىلغانلىرى، ئۇلارغا ئېسىلغان چوڭ -
كىچىك ئالتۇن - كۈمۈش قوڭغۇراقلار قانچە پۇلغا
يارايدىغانلىقىنى بىلگىلى بولىدۇ دەمىسلەر! ئاتلىق مۇلازىملار
كۆزنىڭ يېغىنى يەيدۇ دەرڭلار!

ئۇداردى بوش كەلمەي، داۋاملىق تاكالاشقىلى تۇردى.
— نېمىلا دېگەن بىلەن يەنىلا تۈنۈگۈنكى فلاندېرلىق

① ساتۇرن — قەدىمكى يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى ئورمان مۇئەككىلى، بەدىنىدە
قوينىڭ مۈڭگۈزى ۋە تۇپىقى ئۆسكەن، يېرىمى ئادەم، يېرىمى ھايۋان سۈپەتلىك
مەخلۇق.

ئەلچىلەرنىڭ ئېتىغا يەتمەيدۇ ! ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلار تۈنۈگۈن گۇبېرناتورنىڭ مەھكىمىسىدە زىياپەتكە قاتناشتى. سودىگەرلەر ئويۇشمىسىنىڭ باشلىقى ئۇلارغا ئۈزۈم ھارىقى، تاتلىق - تۈرۈم، ھەسەل، بىرمۇنچە مەزىلىك تاماقلارنى تەييارلىدى.

— توغرا ئەمەس، — دېدى گېرۋايس، — ئۇلار كىچىك بوربون مەھكىمىسىدە، كاردىنال ئالىيلىرىنىڭ قورۇسىدا كەچلىك زىياپەتتە بولدى.

— ياقەي، گۇبېرناتور مەھكىمىسىدە !

— راستتىنلا كىچىك بوربوندا !

— يالغان ئېيتىمىدىم، گۇبېرناتور مەھكىمىسىدە، — دېدى ئۇداردې رەددىيە بېرىپ، — دوكتور سكورابىل قارشى ئېلىش نۇتقىنى لاتىنچە سۆزلەپ، ھەممەيلەننى رازى قىلىۋەتتى. بۇنى مېنىڭ كىتابخانا خوجايىنىم دەپ بەردى.

— چوقۇم كىچىك بوربوندا بولدى، — گېرۋايسمۇ بوش كەلمىدى، — كاردىنال ئالىيلىرىنىڭ بوغالتىرى ئۇلارغا تېخى قىزىلگۈل شەرىپتى ئارىلاشتۇرۇلغان ئون ئىككى كۋاتىز ئاق ئۈزۈم ھارىقى، لېئوننىڭ ئالتۇندىن ھەل بېرىلگەن يىگىرمە تۆت كىيىم ساندۇقى، ھەربىرى ئىككى قاداق كېلىدىغان نەچچە تال مەشئەل ھەم سۈزۈك، ھەم سوغۇق ئالتە يېرىم تۈڭ بېئاۋۇن ھارىقى سوۋغا قىلدى. بېئاۋۇن ھارىقى ھاراقلىرىنىڭ ئەڭ ئەتىۋارلىقى دەرەخلەر ! ئىشنىڭ ھەقىقىتى مانا شۇ، چۈنكى مەن بۇنى ئۇلارنىڭ قاتارىدا كۈتكۈچى بولغان ئېرىمدىن ئاڭلىدىم. بۈگۈن ئەتىگەندە ئۇ تېخى بۇ مېھمانلارنى پىرىستېر ژان ۋە ئىمپېراتور تىرىپىزوندنىڭ ئەلچىلىرى بىلەن سېلىشتۇرۇپ باقتى. تىرىپىزوندنىڭ ئەلچىلىرى ئالدىنقى پادىشاھ ھايات چاغدا مېسوپوتامىيەدىن پارىژغا كەلگەن، ئۇلار قۇلىقىغا ئالتۇن ھالقا سېلىۋاپتىكەن.

— ئۇلار راستتىنلا گۇبېرناتور مەھكىمىسىدە كەچلىك تاماق يېدى، — گېرۋايسنىڭ سۆزى ئۇداردېنىڭ ئاچچىقىنى

كەلتۈرگەندەك ئىدى، — ھاراق — شاراب، تاتلىق — تۇرۇم دېگەنلەر ھەددى — ھېسابسىز بولدى !

— شۇنى سەمىڭىزگە سېلىپ قويماي، ئۇلارنى قوغدىغانلار شەھەردىكى ئىسكەرلەر ۋە ساقچىلار، ئۇلار كىچىك بوربوندىكى سارايدا كەچلىك تاماق يېدى !

— مەنمۇ سىزگە شۇنى دەپ قوياي، گۇبېرناتور مەھكىمىسى !
— كىچىك بوربون، سۆيۈملۈكۈم ! ئىشكىنىڭ بېشىدىكى «ئۈمىد» دېگەن ئىككى خەت لامپىنىڭ يورۇقىدا شۇنچە ئېنىق كۆرۈنۈپ تۇرغان تۇرسا !

— گۇبېرناتور مەھكىمىسى، گۇبېرناتور مەھكىمىسى !
خوسسون لېۋوئىر نەي چېلىپ بەردى ئەمەسمۇ !

— ئۇنداق ئەمەس !

— ئۇنداق ئەمەس !

— ئۇنداق ئەمەس !

سېمىزلىكىدىن تىقلىپ كەتكەن ئۇداردىنىڭ يەنە تالاشقۇسى بار ئىدى، لېكىن ماھىت دەرھال ئۇلارنىڭ گېپىنىڭ بېلىگە تەپتى:
— قاراڭلار ! كۆۋرۈكنىڭ بېشىدىكى ئادەملەر تىقما — تىقما بولۇپ كېتىپتۇغۇ ! چۆرىدەپ تۇرۇپ بىرنەرسىنى كۆرۈۋاتامدۇ نېمە ؟

— راست ! — دېدى گېرۋايىس، — دۇمباقنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغاندەك قىلىمەن. كىچىك ئەسمېرالدا بىلەن ئۇنىڭ ئوغلىقى ئويۇن قويۇۋاتقان ئوخشايدۇ. تېز بولۇڭ، ماھىت ! ئوغلىڭىزنىڭ قولىدىن تۇتۇپ چاققان مېڭىڭ ! سىز پارىژغا تاماشا كۆرۈشكىلا كەلگەن ئەمەسمۇ، تۈنۈگۈن فلاندېرلىق ئەلچىلەرنى كۆرگەندىڭىز، بۈگۈن مىسىرلىق قىزنى كۆرىدىغان بولىدىڭىز !
— مىسىرلىق قىز ! — ماھىت شۇنداق دېگەچ ئوغلىنىڭ قولىدىن چىڭ تۇتۇپ قەدەملىرىنى تېزلەتتى، — خۇدا ئۆزۈڭ ساقلىغايىسەن ! ئوغلۇمنى ئالداپ كەتمىسۇن يەنە ! يېقىن كەل ئىئوستاش !

ئۇ پىرىستاندىن ئۇدۇللا گىرىف مەيدانىغا قاراپ ماڭدى.
كۆۋرۈك خېلى بىر يەردە قالدى. لېكىن، دەل مۇشۇ پەيتتە ئوغلى
يەنە يېقىلىپ چۈشتى. ئۇ ھاسىراپ - ھۆمۈدەپ توختاشقا
مەجبۇر بولدى. ئۇدارى بىلەن گېرۋايس ئۇنىڭغا يېتىشتى.
— مىسىرلىق قىز ئوغلىڭىزنى ئالداپ كېتەرمۇ! — دېدى
گېرۋايس، — غەلىتە خىياللارنى قىلىدىكەنسز!

ماھىت كۆڭلى پاراكەندە بولۇپ، بېشىنى چايقاپ قويدى.
— تېخىمۇ غەلىتە بولغىنى، — دېدى ئۇدارى، — ئاۋۇ كاناپ
خالتىلىق مومايمۇ مىسىرلىق قىزنىڭ كىچىك بالىلارنى ئالداپ
كېتىشىدىن قورقىدۇ.
— قايسى كاناپ خالتىلىق موماينى دەيسىز؟ — دەپ سوراپ
قالدى ماھىت.

— ئېمىكئانا گۇدۇل! — دەپ جاۋاب بەردى ئۇدارى.
— كىم دېدىڭىز؟ ئېمىكئانا گۇدۇل دېگەن كىم ئۆزى؟
— سېپى ئۆزىدىن رېيمىسلىق ئىكەنسز، مۇشۇنىمۇ
بىلمىگىنىڭىزنى قاراڭ! — دېدى ئۇدارى ماھىتقا جاۋاب
بېرىپ، — چاشقان كامىرىدىكى راھىبە ئايالچۇ؟
— نېمە دېدىڭىز؟ — دەپ سورىدى ماھىت، — بىز قوتۇرماچ
بەرگەن ھېلىقى ئايالمۇ؟

ئۇدارى جاۋاب ئورنىدا باش لىڭشىتتى.
— دەرۋەقە شۇنداق، سىز ھايال ئۆتمەيلا گىرىف مەيدانىدىكى
دېرىزىدىن ئۇ ئايالنى كۆرەلەيسىز. ئۇمۇ سىزگە ئوخشاش،
دۇمباق چېلىپ كىشىلەرگە پال ئاچىدىغان مىسىرلىق
سەرگەردانلارغا پەقەت ئىشەنمەيدۇ. ئۇنىڭ سىگانلار بىلەن
مىسىرلىقلاردىن نېمىشقا مۇنچە ئىنسىرەيدىغانلىقىنى پەقەت
چۈشەنمىدىم. لېكىن، سىزچۇ ماھىت، مىسىرلىقلار بىلەن
سىگانلارنىڭ ئىسمى چىقىسلا يۈرەكئالدى بولۇپ كېتىدىكەنسز،
بۇ قانداق بولغىنى؟

— ھەي، — دېدى ماھىت ئوغلىنىڭ بېشىنى چاڭگاللاپ

تۇرۇپ، — مەن پاكويىت لاشانتىپلوئىردەك يامان كۈنگە قېلىشنى خالىمايمەن.

— بەلىلى، قارىغاندا بىزگە ھېكايە سۆزلەپ بېرىدىغاندەك قىلىسىز، چىرايلىقىم ماھىت، — دېدى گېرۋايس ئۇنىڭ قوللىنى تارتىپ.

— قۇللۇق، — دېدى ماھىت، — لېكىن سىزمۇ ئۆتۈپ كەتكەن پارىژلىق ئىكەنسىز، مۇشۇنچىلىك ئىشتىنىمۇ خەۋىرىڭىز يوق ئىكەن! دەپ بەرسەممۇ دەپ بېرەي، بىراق تۇرۇپ قالمايلى، ماڭغاچ مۇڭدشايليلى. بۇ ئون سەككىز يىل بۇرۇنقى ئىش. پاكويىت لاشانتىپلوئىر شۇ چاغدا ئون سەككىز ياشقا كىرگەن چىرايلىق قىز ئىدى. مەنمۇ شۇ يىلى ئون سەككىزدە ئىدىم. مۇشۇ كۈنلەردە ئۇنىڭ ماڭا ئوخشاش ئوتتۇز ئالتە ياشقا كىرگەن، ئېرى بار، بالىسى بار، تولغان ۋە كېلىشكەن ئايال بولالىشى مۇمكىن ئەمەس. بۇنى ئۇ ئۆزىدىن كۆرسە بولىدۇ. ئەمەلىيەتتە، ئۇنى تېخى ئون تۆت يېشىدىلا نەس باستى. بەكلا بالدۇر شۇنداق بولۇپ قالدى! بۇ رېيىمىستىكى پاراخوتتا ئىسكىرىپكا چالىدىغان گوبېرتانتىنىڭ قىزى ئىدى. چارلېز VII تاج كىيىپ تەختكە ئولتۇرغاندا، پادىشاھ سېللىرىدىن مۇئىسسۇنغا بېرىش ئۈچۈن شۇ كېمىگە چىقىپ، ۋېسلا دەرياسىنىڭ تۆۋەن ئېقىنىغا قاراپ ماڭغان. گوبېرتانت پادىشاھقا ئىسكىرىپكا چېلىپ بەرگەن. بىسلى فېنىممۇ شۇ كېمىگە چىققان. دادىسى ئۆلۈپ كەتكەندە پاكويىت كىچىك بولغاچقا، ئانىسى بىلەن بىللە بىر - بىرىگە يۆلەك بولۇپ ياشىغان. پاكويىتنىڭ ئانىسى برادون ئەپەندىنىڭ سىڭلىسى بولۇپ، برادون ئەپەندى پارىژدىكى فارم گارلىن كوچىسىدا مىسكەرچىلىك دۈكىنى ئېچىپ تۇرمۇشىنى قامدىغان. تېخى ئۆتكەن يىلىدىلا تۈگەپ كەتتى. ئۇ قىزنىڭ خېلى ئوبدان ئائىلىدە دۇنياغا كەلگەنلىكىنى سىلەرمۇ بىلىدىڭلار. ئانىسى ئاق كۆڭۈل ئايال بولغاچقا، پاكويىتقا يىڭنە ئىشىنى ۋە ئويۇنچۇق ياساشنى ئۆگەتكەن ۋە ئۇنى بىر ئوبدان چوڭ قىلغان. لېكىن، ھال -

كۈنى ياخشى بولمىغان. ئانا - بالا ئىككىيلەن رېيمىس شەھىرىنىڭ دەريا ياقىسىدىكى «لېۋىنى چىشلەپ جان باقىدىغانلار كوچىسى»دا تۇرغان. بۇ كوچىنىڭ نامىغا دىققەت قىلىڭلار. مېنىڭچە، دەل مۇشۇ كوچىنىڭ نامى پاكويىتنى بەختسىز قىلىپ قويغانىمىكىن دەيمەن. 61 - يىلى تەڭرى ئۆز پاناھىغا ئالغان لۇئى XI تەختكە ئولتۇرغان يىلى پاكويىتنىڭ تازا بويىغا يەتكەن چاغلىرى ئىدى. ھەممەيلەن ئۇنى شانتىپلوئىر ① دەپ تۇۋالايتتى. بىچارە قىز! ئۇنىڭ چىشلىرى بەك چىرايلىق ئىدى. كۈلگۈنچەك بولغاچقىمىكىن، كۈلگەن ھامان ئاپپاق چىشلىرى تېخىمۇ چىرايلىق بولۇپ كېتەتتى. لېكىن، كۈلگۈنچەك قىزلار يىغلاڭغۇ كېلىدۇ، چىرايلىق چىشلارمۇ كۆپ ھالدا كۆزنى كاردىن چىقىرىدۇ. شانتىپلوئىر شۇنداق بولدى، ئانىسى بىلەن بىللە بەكمۇ قىيىنلىپ تۇرمۇش كەچۈردى. دادىسى ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن، ئائىلە ئەھۋالى تېخىمۇ ناچارلاشتى. يىڭنە ئىشى بىلەن شۇغۇللاندى دېگەنبىلەن، ھەپتىدە ئىككى تەڭگە تاپالايتتى. دادىسى گۈبىرتانتمۇ پادىشاھلار تاج كىيگەندە بىر قېتىم ئىسكىرىپكا چالسا ياكى ناخشا ئېيتىسلا تۆت تەڭگە تاپاتتى. ئەمدىلىكتە مۇنداق كۈنلەرمۇ كەلمەسكە كەتكەنىدى. 61 - يىلىنىڭ قىش پەسلى ناھايىتى سوغۇق كەلدى. ئانا - بالا ئىككىيلەندە قالغۇدەك ئوتۇن - ياغاچ بولمىغاچقا، شانتىپلوئىرنىڭ يۈزى توڭلاپ شەلپەردەك قىزىرىپ كەتكەن چاغلاردا، ئەرلەر ئۇنى «تۇمۇچۇقۇم» دەپ چاقىرىدىغان بولۇۋالدى، بەزىلىرى ھەتتا ئۇنى «تۇمۇچۇق قىز!» دەپ ئەركىلەتتى. بىر يەكشەنبە كۈنى بىز ئۇنىڭ ئالتۇن كىرىستىن ئېسىپ چىركاۋغا كەلگەنلىكىنى كۆردۇق، ئۇنىڭ تاپتىن چىققانلىقىنىمۇ بىلدۈق! ئەمدى ئون تۆتكە كىرگەن تۇرۇقلۇق، مۇشۇنداق ئىش بولدى دېمەمسىلەر! ئۇنىڭ بىرىنچى ئاشنىسى

① فرانسۇزچە ناخشا ئېيتالايدىغان، نۇر چاقناپ تۇرىدىغان گۈل مەنىسىدە.

ۋىكونت كورمانتيوئىل بولۇپ چىقتى. ئۇنىڭ قەلئەسى رېمىستىن ئۈچ فىرانسىيە چاقىرىمى ① نېرىدا ئىكەن. ئىككىنچى بولۇپ، پادىشاھنىڭ چەۋەندازى ھېنرى تىرىئانورت بىلەن ئويناپتۇ. ئۈچىنچىسى، ئەمىلى تۆۋەن، ئىزناڭ تاقاپ يۈرىدىغان ئىجراچى ئىكەن. كېيىنكى كۈنلەرگە كەلگەندە، پادىشاھنىڭ قولىدىن ئىش كېلىدىغان خىزمەتكارى گېئورى ئابىرگون، ۋەلىئەھد ئالىيلىرىنىڭ چېچىنى ياسايدىغان ساتىراش ماسى فېرېپوس، ئاشپەزلەرنىڭ غوجىدارى تېۋىنېن موئىن قاتارلىقلار بىلەن يۈرۈپتۇ. بۇنىڭدىن بۆلەك يەنە يېشى تېخىمۇ چوڭ، سالاھىيىتى تېخىمۇ تۆۋەن ئادەملەر بار ئىكەن. بېرىپ - بېرىپ ياشىنىپ قالغان سەرگەردان ناخشىچى گۇئىللا ئۇم راسىن، چىراغچى تېررى دېمىرلارنىڭ قولىغا چۈشتى دەيدىغان گەپ بار. بىچارە شانتىپلوئىر ھەممە ئادەمنىڭ يوقىنىنى قۇرۇق قويمايدىغان پاهىشە بولۇپ كەتتى، تاپقان تىللارنىمۇ ئۆتمەيدىغان نەرسىگە ئايلاندى. خېنىملار، سىلەرگە يەنە نېمىلەرنى دەپ بەرسەم بولار؛ 61 - يىلى، يەنى پادىشاھقا تاج كىيدۈرۈش مۇراسىمى بولغان يىلى، قاراپ تۇرۇپلا بىر تىلەمچىنىڭ ئايىغىدا چۆرگۈلەيدىغان دەرىجىگە يەتتى! تاج كىيدۈرۈش مۇراسىمى بولغان يىلى دەڭلار!

ماھىت ئۆھسىنىپ قويدى، كۆزلىرى ياشاڭغىرىدى.

— بۇ ھېكايىنىڭ ئۈنچە ۋاي دەپ كەتكۈدەك يېرى يوق ئىكەن، — دېدى گېرۋايىس، — بۇنىڭ مىسىرلىق ئايال ۋە بالىلار بىلەن نېمە ئالاقىسى بار؟

— ئۆپكىڭىزنى بېسىۋېلىڭ! — دېدى ماھىت، — بالىلارنىڭ گېپىنى ھازىرلا ئاڭلايسىز. 66 - يىلى ساينت پائۇل بايرىمى كۈنى، بۈگۈن ئون ئالتە يىل بولغاندەك قىلىدۇ، پاكويىت بىر قىز تۇغدى. بۇ بەختسىز ئايالنىڭ خۇش بولۇپ كەتكىنىنى

① فىرانسىيە چاقىرىمى — فىرانسىيەدىكى قەدىمكى ئۇزۇنلۇق ئۆلچىمى، بىر فىرانسىيە چاقىرىمى تەخمىنەن تۆت كىلومېتىرغا تەڭ كېلىدۇ.

دېمەيسىلەر، ئۇنىڭ خېلى بالدۇرلا بالىلىق بولغۇسى بار ئىدى. ئۇنىڭ ئانىسى ئۇنىڭ قىلغان - ئەتكەنلىرىنى كۆرسىمۇ كۆرمەسكە سېلىپ يۈرىدىغان ئوڭلۇق ئايال بۇ چاغدا ئاللىقاچان ئالەمدىن ئۆتكەنىدى. دېمەكچىمەنكى، بۇ دۇنيادا ئەمدى پاكويىتقا كۆيۈنىدىغان بىرەرى قالمىغانىدى، ھېچكىممۇ ئۇنىڭغا كۆيۈنمەيتتى. ئۇنىڭ يامان يولغا كىرىپ قالغىنىغا بەش يىل بولغانىدى. تىكەندەك يالغۇز قالغان شور پېشانە شانتىپلوئىرنى كۆرگەنلا ئادەم دۆشكەلەيتتى، كوچا - كويىدىكىلەر ئۇنى ھاقارەتلەيتتى، ساقچى - ئەسكەرلەر ئۇنى ئۇچرىغانلا يېرىدە دۇمبالايتتى. ھەتتا جۈلدۈر كېپەن ئوغۇل بالىلارمۇ ئۇنى بوزەك قىلاتتى. شۇنداق قىلىپ، ئۇ يىگىرمە ياشقا كىردى. يىگىرمە ياش دېگەن پاھىشە ئاياللار ئۈچۈن چىشى چۈشۈپ كەتكەن قېرى موماينىڭ يېشى ئىدى. بەدىنىنى سېتىش بەدىلىگە تاپقان پۇلمۇ يىڭنە ئىشقا تايىنىپ تاپقان پۇلچىلىك بولمىدى. چىرايىدا بىر تال قورۇق كۆپەيگەن ھامان كۈمۈش تەڭگىدىنمۇ بىرى ئازىيىپ تۇردى. قىش پەسلى كىرگەندە، ئوچاققا قالايدىغان ئوتۇن، ئاشخانىدا قولىنى ئۇزارتسىلا ئالىدىغان بولكا قالمىدى. ئەمدىلىكتە ئۇ يىڭنە ئىشىدىنمۇ يالتايدى. شاللاق تۇرمۇش ئۇنى ھۇرۇن قىلىۋەتكەنىدى. ھۇرۇنلاشقاندىن كېيىن ئۇ تېخىمۇ شاللاق بولۇپ كەتتى. سايىت رىمۇ چېركاۋ تەۋەسىدىكى مىسسىيونېرلار مۇنداق ئاياللارنىڭ يېشى بىر يەرگە بارغاندا نېمىشقا باشقا نامرات ئاياللارغا قارىغاندا بەكرەك توغغاق بولۇپ قالىدىغانلىقىنى ۋە ئاچ قالىدىغانلىقىنى مۇشۇنداق چۈشەندۈرەتتى.

— دەرۋەقە شۇنداق، لېكىن مىسىرلىقلارچۇ؟ — دېدى گېرۋايس ئۇنىڭ سەمگە سېلىپ.

— سەل - پەل تاقەت قىلىڭ، گېرۋايس، — دېدى ئۇداردى سەۋرچانلىق بىلەن، — ناۋادا ھەممە ئىشنى باشتىن تارتىپ سۆزلىسە قاچان تۈگەيدۇ؟ ئۇلاپ دەۋىرىڭ ماھىت، شانتىپلوئىرغا

ئىچىم ئاغرىپ قالدى !

ماھىت سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

— يۇقىرىدىكى ئىشلار تۈپەيلى ئۇ بەكمۇ ئازابلاندى، كۆڭلى يېرىم بولدى، كۆزى ياشتىن قۇرۇمىدى. تولا يىغلاپ ئىككى مەڭزى ئولتۇرۇشۇپ كەتتى. گەرچە ئۇ تىل - ھاقارەتكە قالغان، تاشلىۋېتىلگەن بولسىمۇ، لېكىن مۇشۇ دۇنيادا بىرەر نەرسىنى ياكى بىرەر ئادەمنى ياخشى كۆرۈپ قالسا، ئۇنى ياخشى كۆرەلگەن بولسا، مۇنداق تىل - ھاقارەتلەرگە، باشقىلارنىڭ كۆزىگە ئىلماسلىقلىرىغا پەرۋا قىلماي يۈرۈۋەرگەن بولاتتى. پەقەت بىر بالىغىلا، پەقەت ئۇنىڭ ئۆز بالىسىغىلا ئۇنىڭ تېگى - تەكتى نامەلۇم ئىدى. ئۇ بىر يانچۇقچىغا كۆڭلى چۈشۈپ قالغان ئارىدا بۇنى ھېس قىلدى. بۇ يانچۇقچى ئۇنىڭ بىلەن توي قىلىشنى خالايدىغان بىردىنبىر ئەركەك ئىدى. لېكىن، ئۇزاق ئۆتمەي ھەتتا مۇشۇ يانچۇقچىنىڭمۇ ئۆزىنى ياراتمايدىغانلىقىنى بىلىپ قالدى. مۇھەببەتنى ھاياتلىق دەپ بىلىدىغان مۇنداق بىر ئايال ئۈچۈن، چوقۇم ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئاۋۇندۇرالايدىغان بىر كىشىنىڭ ياكى بىر پەرزەنتىنىڭ بولۇشى لازىم ئىدى. ئۇنداق بولمىغاندا، ئۇ تېخىمۇ خارلىقتا قالاتتى. سۆيىدىغان ئادەم بولمىغاندىكىن، ئۇ پەرزەنتلىك بولۇشنى ئويلىدى. ئەزەلدىنلا تەقۋادار بولغانلىقى ئۈچۈن، كەرەملىك تەڭرىگە تىنىم تاپماي دۇئا - تىلاۋەت قىلدى. تەڭرىنىڭ ئۇنىڭغا رەھىمى كەلدى، ئۇنىڭغا بىر قىز ئاتا قىلدى، ئۇنى شادلىققا چۆمۈلدۈردى. ئۇ قىز - قىزىغا پاتماي كۆز يېشى قىلدى، بالىسىنىڭ باش - كۆزىنى سىلىدى، ئۇنى پۇرىدى، سۆيىدى، ئۆزىنىڭ سۈتى بىلەن باقتى، كارىۋاتتىكى تەئەللۇقاتى بولغان بىردىنبىر يوتقاننى يىرتىپ يۈگەك قىلدى. شۇنىڭدىن ئېتىبارەن سوغۇق، ئاچلىق دېگەنلەر ئۇنىڭ خىيالىغىمۇ كىرىپ چىقمايدىغان بولدى. چىرايى يېڭىلاشتىن سۈزۈلۈپ، قېرى قىزدىن ياش ئانىغا ئايلاندى، قايتىدىن قانات - قۇيرۇق چىقىرىپ، خېرىدارلارنىڭ پېيىگە چۈشتى. تاپقان پۇلغا كىچىك

جىلىتكە، كىچىك قالپاق، يىپەك لېنتا، يىپەك ياغلىق قاتارلىقلارنى ئالدى. ئۆزىگە بىرەر پارچە يوتقان - كۆرپە قىلىۋېلىش ئېسىگە كەلمىدى. قىز بوۋاققا ئاڭغېسى دەپ ئىسىم قويۇلدى، لېكىن فامىلىسى تىلغا ئېلىنمىدى. ئۇنىڭ فامىلىسى بۇرۇنلا يوق ئىدى. ئۇنىڭغا يىپەك لېنتىسى بار، جىيىكىگە گۈل تۇتۇلغان كىيىملەرنى كىيىدۈرۈپ قويىدىغان بولسا، ئۇنىڭ ئالدىدا مەلىكىلەرمۇ يىپ ئېشەلمەيتتى! بولۇپمۇ ئۇنىڭ پوپۇچىچۇ تېخى، ھەتتا پادىشاھ لۇئى XI دىمۇ ئۇنداق ياخشى نەرسىنىڭ بولۇشى ناتايىن ئىدى! ئۇنى ئانىسى ئۆز قولى بىلەن تەييارلاپ بەرگەنىدى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئۇ ئەينى يىللىرى يىڭنە ئىشىنى قىلغاندا ئۆگەنگەن ھۈنەرنى ئىشقا سېلىپ، بۇ پوپۇچىنى تىكىپ چىققانىدى. ئۇنى بۇ دۇنيادا كەمدىن - كەم تېپىلىدىغان ئەڭ چىرايلىق پوپۇچ دېيىشكە بولاتتى. چوڭلۇقى باشمالتاقچىلىك بولغاچقا، ئۇنى بوۋاقنىڭ پۇتىدىن سالدۇرغاندىلا، ئاندىن مۇشۇ بىر جۈپ كىچىك پۇتقا ئاشۇ چاققان ئاياغ كىيىمىنى كىيىدۈرگىلى بولىدىغانلىقىغا ئىشەنگىلى بولاتتى. ئۇنىڭ بىر جۈپ پۇتى راستىنلا بەك كىچىك، ئادەمنىڭ مەستلىكى كەلگۈدەك چىرايلىق ئىدى. ئۇداردې خېنىم، سىزمۇ بالىلىق بولغاندا، ھەرقانداق نەرسىنىڭ بۇ يۇمران پۇت - قوللاردەك چىرايلىق بولالمايدىغىنىنى بىلىسىز!

— ئۇغۇ شۇنداق! — دېدى ئۇداردې خورسىنىپ، — ئىلاھىم، ئاندىرى مۇسنىرنىڭ تەلىپى ئوڭ كەلگەي!

— يەنە دېسەم، — ماھىت سۆزىنى داۋاملاشتۇردى، — پاكويىتنىڭ قىزىنىڭ چىرايلىق يېرى يالغۇز ئۇنىڭ پۇتىلا ئەمەس. مەن ئۇنى تۆت ئايلىق بولغان چېغىدا كۆرۈپلا، كۆرۈم چۈشۈپ قالغانىدى. ئۇنىڭ كۆزلىرى ئاغزىدىنمۇ چوڭ ئىدى. تۇغۇلۇشىدىلا بۇدۇر، قارا چاچلىرىنى دېمەيسىز، ئون ئالتە ياشقا كىرگەندە، ئۇنىڭ بېغىر رەڭ چاچ بولىدىغىنى ئېنىق ئىدى. ئانىسى ئۇنى كۈندىن - كۈنگە ياخشى كۆرۈپ قالدى. ئۇ ئۆزىنىڭ

بۇ ئامراق قىزنى سىلاپ - سىيپاپ، تەۋرىتىپ، سۆيۈپ، يۈيۈپ - تاراپ قاتارغا قوشتى. ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئوينىدى، ئامراقلىقىدىن ئۇنى ھام ئېتىپ يەۋەتكۈدەك ھالغا يەتتى. ئۇ ئۆزىنىڭ ھاياتىدىن سۆيۈندى، قىزى ئۈچۈن تەڭرىگە مىننەتدارلىق بىلدۈردى. بولۇپمۇ ئۇنىڭ قىزىلگۈلدەك چاققان بىر جۈپ پۇتى ئانا بولغان بۇ ئايالغا ئالەمشۇمۇل خۇشاللىق بېغىشلىدى. ئۇ دائىم دېگۈدەك قىزنىڭ يۇمران پۇتلىرىغا لېۋىنى تەگكۈزەتتى، قويۇپ بەرگۈسى كەلمەيتتى. ئۇ ھېلىقى پويۇچنى ئۇنىڭ پۇتىغا كىيدۈرەتتى، بىردەم تۇرۇپ سالدۇراتتى، لەۋلىرىنى تەمشىتتى. ئۇنىڭ ھەر كۈنلۈك ئىشى مانا شۇ تەرىقە داۋاملىشاتتى. ئۇ يەنە شۇ يۇمران پۇتلىرىنى كارىۋات ئۈستىدىلا مېڭىشقا ئۆگىتەتتى، قاراپ - قاراپ ئىچى ئېچىشىپ كېتەتتى. ئۇ بىر ئۆمۈر مۇشۇ تەڭداشسىز ئېسىل پۇتنىڭ ئالدىدا تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ، قالغان كۈنلىرىنى پويۇچنى كىيدۈرۈش، سالدۇرۇش بىلەن ئۆتكۈزۈشكە رازى ئىدى. بۇ بىر جۈپ پۇت ئۇنىڭغا بەئەينى مەسۇم بوۋاق ئەيسا ئەلەيھىسسالامنىڭ پۇتى بولۇپ كۆرۈنەتتى.

— بەكمۇ تەسىرلىك ھېكايە ئىكەن، — دېدى گېرۋايس پەس ئاۋازدا، — لېكىن ئۇنىڭ مىسىرلىقلار بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىچۇ؟

— كېلەي دەپ قالدۇق، — دېدى ماھېت، — مەلۇم بىر كۈنى غەيرىي بىر توپ ئاتلىق ئادەم رېيمىس قەلئەسىدە پەيدا بولۇپ قالدى. دۆلەتنىڭ ھەممە يېرىدە سەرسان بولۇپ يۈرىدىغان بۇ تىلەمچىلەر بىلەن تېجىمەللەرنى ئۆزلىرىنىڭ كىنەزلىرى بىلەن گىرافلىرى مۇشۇ يەرگە ئەكەلگەنىدى. ئۇلار چىرايى قارىداپ كەتكەن، چاچلىرى بۇدۇر، قۇلقىغا كۈمۈش ھالقا سېلىۋالغان ئادەملەر ئىدى. بېشىدا زىبۇ - زىننەت بۇيۇملىرى يوق، يىرتىق كىيىملەرنى كىيگەن، مۇرىسىگە كونا رومال ئارتىۋالغان، چاچلىرى ئاتنىڭ قۇيرۇقىدەك، ئاياللار ئەرلەردىنمۇ بەكرەك سەت، يۈز - كۆزى كۆمۈردەك قارا ئىدى. ئۇلارنىڭ ئايىغىدا

ئۇياقتىن - بۇياققا ئۆمىلەپ يۈرگەن بالىلار بولۇپ، ناۋادا بۇ بالىلارنى مايىمۇنلار كۆرۈپ قالغۇدەك بولسا، مايىمۇنلارمۇ قورقۇپ بەدەر تىكىۋەتكەن بولاتتى. ئادەتتىكى ئادەملەرگە مۇتلەق ئوخشىمايدىغان بۇ بىر توپ ئادەم مىسىردىن ئايلىنىپ پولشاغىچە، ئۇ يەردىن ئۆتۈپ رېيىمىسقا كەلگەنلەر ئىدى. باشقىلارنىڭ ئاغزىدا «رىم پاپاسى ئۇلارغا جاھاندا يەتتە يىل جاھانكەزدى بولۇپ يۈرۈش، كارىۋاتتا ئۇخلىماسلىق جازاسىنى بەرگەن» دېگەن گەپ بار. مۇشۇنداق قىلغاندىلا ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ گۇناھىغا توۋا قىلارمىش. شۇڭا، ئۇلار ئۆزلىرىنى توۋا قىلغۇچىلار دەپ ئاتايدىكەن. ئۇلار بەدەن - بەدىنىدىن بىر خىل سېسىق پۇراق چىقىپ تۇرغىنىدىن قارىغاندا ساراسېن^① لاردەكمۇ قىلاتتى. شۇڭا، ئۇلار يۇپىتېرغا ئېتىقاد قىلاتتى. پاپانىڭ يەنە بىر يارلىقىدا ئۇلار قەيەردىن ئۆتسە، شۇ يەردىكى ئارخىئېپىسكوپ، ئېپىسكوپ ۋە كىرىست ئاسقان، سودىيە قالپىقى كىيگەن پوپلاردىن ئادەم بېشىغا ئون لىۋردىن پۇل ئالسا بولىدۇ دەپ بەلگىلەنگەنمىش. ئۇلارنى ئالجىرىيە پادىشاھى بىلەن گېرمانىيە ئىمپېراتورىنىڭ نامىدا رېيىمىسقا كېلىپ رەمماللىق قىلىدىكەنمۇ دەيدۇ. ئويلاپ بېقىڭلار، مۇشۇنىڭ ئۆزىلا ئۇلارنى قەلئەگە كىرگۈزمەسلىككە سەۋەب بولالايتتى.

ئۇ ئادەملەرمۇ ئارتۇق تالىشىپ يۈرمەي، بىرائىن دەرۋازىسىنىڭ سىرتىدىكى تۈگمەن بار تاغدا ئىلگىرى ھاك ئېلىش ئۈچۈن كولانغان ئازگاللارنىڭ يېنىغىلا قىستىلىپ جېنىنى بېقىشقا باشلىدى. رېيىمس قەلئەسىدىكىلەر ئۇلارنى كۆرۈش ئۈچۈن بېرىپ - كېلىپ يۈردى. ئۇلارمۇ بۇ يەرگە كەلگەنلەرنىڭ ئاللىقىنىغا قاراپ پال ئېچىپ، كارامەت كۆرسىتىدىغان ئىنتايىن كۈلكىلىك گەپلەر بىلەن ئۇلارنى يولغا سېلىپ تۇردى. ئەگەر پال ئاچۇرۇش ئۈچۈن يەھۇدا كېلىپ قالغان تەقدىردە، ئۇلار ئۇنىڭغا

① ساراسېنلار — ئوتتۇرا ئەسىردىكى ياۋروپالىقلار مۇسۇلمانلارنى مۇشۇ نام بىلەن ئاتايتتى.

كەلگۈسىدە پاپا بولىدىكەن سەن دېگەن بولاتتى. ئەينى ۋاقىتتا يەنە ھەممىلا يەردە، ئۇلار كىچىك بالىلارنى ئالداپ ئەپقاچىدىكەن، نەرسە - كېرەكلەرنى بۇلايدىكەن، ئادەم گۆشى يەيدىكەن، دېگەندەك گەپ - سۆزلەرمۇ ئېقىپ يۈردى. يەتتە ئۆلچەپ بىر كېسىدىغان ئادەملەر بەزى ئالجوقىلارغا: «ئۇلارنىڭ قېشىغا بارغۇچى بولماڭلار» دەپ قويۇپ، ئەكسىچە ئۆزلىرى ئوغرىلىقچە بېرىپ كەلگەن بولدى. گەپنى قىسقارتسام، ئادەملەر ساراڭ بولغان، ئالجىغانىدى. ئەمەلىيەتتە، كاردىناللارمۇ ئۇلارنىڭ كارامەتلىك گەپلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، توۋا دەپ ياقىسىنى تۇتقان بولاتتى، مىسىرلىق ئاياللار بالىلارنىڭ ئالقىنىنى كۆرگەندىن كېيىن غەيرىي دىندىكى ۋە تۈركىيەدىكى ئاجايىپ - غارايىپ كارامەتلىك سۆزلەرنى قىلاتتى، ئاڭلاپ تۇرغان ئانىلارنىڭ گۈل قەقەلىرى ئېچىلىپ، شامىسى چاي بولۇپ كېتەتتى. چۈنكى، ئۇلارنىڭ دېگەنلىرى بويىچە بۇ بالىلارنىڭ بىرى كەلگۈسىدە پادىشاھ بولاتتى، بىرى پاپا بولاتتى، يەنە بىرى گېنېرال بولاتتى. بىچارە شانتىپلوئەرمۇ بۇنىڭغا قىزىقىپ قالدى. ئۇنىڭ ئۆز تەقدىرىنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى، ئاڭلىغانىنىڭ كەلگۈسى بىر كۈنلەردە ئەرمىنىيەگە ئايال پادىشاھ بولالايدىغان ياكى بولالمايدىغانلىقىنى بىلگۈسى كەلدى. شۇنداق قىلىپ، ئۇ بالىسىنى كۆتۈرگەن پېتى ھېلىقى مىسىرلىقلار بىلەن كۆرۈشكىلى باردى. مىسىرلىق ئاياللار ئۇنىڭ قىزىنى ئاغزىغا كەلگەن جىمى ياخشى گەپ بىلەن ماختىدى، باش - كۆزىنى سىلىدى، قاپقارا كالىپۇكلىرى بىلەن ئۇنى سۆيۈپ قويدى. ئۇنىڭ بۇدۇرۇق قوللىرىنى، چاققان پۇتلىرىنى، ئادەمنى ھەيرانۇھەس قىلىدىغان پوپۇچىنى پۇۋلەپ كۆككە كۆتۈردى. شانتىپلوئەرمۇ قەۋەتلا خۇش بولۇپ كەتتى. يېشىغا توشمىغان قىزىمۇ ئەمدى چىققان تىلى بىلەن بىرىنمىلەرنى دەپ، ئۇنى قانغۇدەك كۈلدۈردى. خېلىلا ئەت قونۇپ قالغان، ھەر خىل تاتلىق قىلىقلىرى بار، پەرىشتىگە ئوخشاپ كېتىدىغان بۇ ئوماق قىز

مىسىرلىق ئاياللاردىن قورقۇپ تازا يىغلىدى. ئىچى ئاغرىغان ئانا ئۇنى مەھكەم قۇچاقلاپ، ئاران تەستە پەس قىلدى. پالچى ئاڭىنىڭ بىر مۇنچە ياخشى گېپىنى قىلدى؛ كەلگۈسىدە ئۇ چوقۇم چىرايلىق، سالاپەتلىك، ئەقىللىك قىز بولىدۇ، خانىش بولىدۇ، دېدى. ئانىسى ئۇنى لېۋىنى چىشلەپ جان باقىدىغانلار كۈچىسىدىكى بالىلارغا قايتۇرۇپ كەلدى ۋە خانىش بولىدىغان قىزىم بار بولدى دەپ، خۇشاللىقىدىن قىلغىلى قىلىق تاپالمىدى. ئەتىسى ئەتىگەندە قىزىنىڭ كارىۋاتتا بىر تاتلىق ئۇخلاۋاتقىنىنى كۆرۈپ ئىشكىنى ئاستا يېپىپ قويۇپ، تالاغا چىقتى - دە، ساشىر كۈچىسىدىكى تونۇشلىرى بىلەن مۇڭداشتى، ئۇلارغا ئاڭىنىڭ ھامىنى بىر كۈنى روناق تېپىپ قالىتىس ئادەم بولۇپ كېتىدىغانلىقى، ئەنگىلىيە پادىشاھى ياكى ئېفىئوپىيە كىنەزى تەرىپىدىن زىياپەتكە چاقىرتىلىدىغانلىقى، شۇنداقلا ئادەمنىڭ زوقىنى كەلتۈرىدىغان باشقا ئىشلار توغرىسىدا سۆزلەپ بەردى. ئۇ قايتىپ كېلىپ، پەلەمپەيدىن چىقىۋاتقاندا كىچىك بالىنىڭ يىغا ئاۋازىنى ئاڭلىمىغاچقا، ئۆز - ئۆزىگە: «نېمىدېگەن ئوبدان، تېخىچە ئويغانماپتۇ - دە» دەپ قويدى. شۇ ئەسنادا ئۇ ئىشكىنىڭ ھاڭدەك ئوچۇق تۇرغانلىقىنى كۆردى. لېكىن، بىچارە ئانا ئۆيگە كىرەر - كىرمەيلا ئۆزىنى كارىۋاتقا ئاتتى ... بالا يوق، كارىۋات قۇپقۇرۇق ئىدى. كارىۋاتتا چىرايلىق بىر جۈپ پوپۇچتىن بۆلەك ھېچ تەرسە كۆرۈنمەيتتى. ئۇ ئۆيدىن ئوقتەك ئېتىلىپ چىقتى، يۈگۈرگەن پېتى تالاغا چىقتى، بېشىنى تامغا ئۇرۇپ: «بالام! مېنىڭ بالام قەيەردە؟ ئۇنى كىم ئېلىپ كەتتى؟» دەپ زار - زار يىغلىدى. ئادەتتىكى كۈنلەردىمۇ بۇ كۈچىدا ئادەم ناھايىتى ئاز بولاتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە، بۇ ئۆيۈمۈ يالغۇز ئۆي ئىدى. ھېچكىممۇ ئۇنىڭغا بىرنەرسە دەپ بېرەلمىدى. ئۇ شەھەرنى چالا قويماي ئايلىنىپ چىقتى، كىرمىگەن كۈچا قالمىدى، ئېسىنى يوقىتىپ گاراڭ بولۇپ قالغان ئادەملەرگە ئوخشاش، ئۇچرىغانلا ئۆيىنىڭ ئىشىك -

دېرىزىلىرىنى قاقتى. ئۈستىباشلىرى يىرتىلىپ، چاپلىرى چۇۋۇلۇپ، چىرايى ئادەم قورققۇدەك بولۇپ قالدى. كۆزلىرىدىن يېنىۋاتقان ئوت ئۇنىڭ يېشىنى قۇرۇتۇۋەتتى. ئۇ ئۆتكەن - كەچكەنلەرنىڭ ئالدىنى توسۇپ: «قىزىم! مېنىڭ قىزىم! مېنىڭ چىرايلىق قىزىم! مېنىڭ قىزىمنى كىم ماڭا قايتۇرۇپ بەرسە، مەن ئۇنىڭغا مالاي بولساممۇ، ئىتىنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالساممۇ مەيلى ئىدى. يۈرىكىڭنى سۇغۇرۇپ بەر دېسىمۇ بەرگەن بولاتتىم!» دەپ ۋارقىرىدى. سايىت رىمۇدىكى مىسسىيونېرغا ئۇچراپ، ئۇنىڭغا: «مىسسىيونېر ئەپەندى، قولۇڭ بىلەن يەر كولا دېسىڭىزمۇ كولاپ بېرەي، بالامنى تېپىپ بەرگەن بولسىڭىز!» دەپ يالۋۇردى. بەكمۇ ئېچىنىشلىق ئىش بولدى، ئۇداردې! مەن ھەتتا باغرى تاش ئادۋوكات پانىس لىكابىرنىڭمۇ ئۆزىنى تۇتۇپ تۇرالماي يىغلىۋەتكەنلىكىنى كۆردۈم. ئاھ، بەختى قارا ئانا! ئۇ كۈن ئولتۇرغاندىلا ئۆيىگە قايتتى. ئايال قوشنىسى ئۇنىڭغا ئۇ ئۆيدىن چىقىپ كەتكەن چاغدا تاغار كۆتۈرۈۋالغان مىسىرلىق ئىككى ئايالنىڭ ئەتراپقا ئوغرىدەك قاراپ ئۈستۈنكى قەۋەتكە ماڭغانلىقىنى، ھايال ئۆتمەيلا پەلەمپەيدىن چۈشۈپ شاپاشلىغان پېتى قېچىپ كەتكەنلىكىنى، ئۇلار كېتىپلا پاكويىتنىڭ ئۆيىدىن كىچىك بالا يىغلىغاندەك ئاۋاز ئاڭلانغانلىقىنى ئېيتىپ بەردى. پاكويىتنىڭ چىرايى ئېچىلىپ، خۇددى قانات چىقارغاندەك ئالدىراپ پەلەمپەيدىن يۈگۈردى، ئۇ ئىشكىنى ئېچىپ كارىۋاتقا ئۆزىنى ئاتتى - دە، ئەرۋاھى قىرىق گەز ئۆرلەپ، چىپىدە تۇرۇپ قالدى! ئۇ ئوماق پەرزەنتى ئاڭغىنىنى كۆرمىدى، لېكىن ئۇنىڭ كۆزى تەڭرى ئەۋەتكەن يېڭى بىر سوۋغاتقا تىكىلدى: كارىۋاتتا خامۇت پۇت، چىرايى سەت، يەكچەشمە، دۈمچەك غەلىتە بىر مەخلۇق تۈگۈلگەن پېتى ئۆملىمەكتە ئىدى. ئۇ قورقۇپ كېتىپ، ئىككى كۆزىنى قولى بىلەن ئېتىۋالدى. «ئاھ، خۇدا، — دېدى ئۇ، — ھېلىقى ئايال پېرىخونلار مېنىڭ قىزىمنى مۇشۇ قورقۇنچىلۇق مەخلۇققا ئۆزگەرتىپ قويغان بولمىسۇن يەنە!»

ئۆيگە كىرگەنلەر بۇ خامۇت پۇتنى كۆتۈرۈپ چىقىپ كەتتى
ئۇنداق قىلمىغان تەقدىردە، پاكويىتنىڭ ئېلىشىپ قېلىشى
تۇرغانلا گەپ ئىدى. بىرەر مىسىرلىق ئايالدىن تۇغۇلغان بۇ
مەخلۇق، مۇنداقلا قاراشقا تۆت ياش ئەتراپىدا ئىدى، قىلىۋاتقان
گەپلىرىنى ھېچكىم چۈشەنمەيتتى. شانتىپلوئىر ھېلىقى
چىرايلىق تىكىلگەن پوپۇچنىڭ ئالدىغا يۈكۈنۈپ ئولتۇردى. ئۇ
ئۆزى ياخشى كۆرگەن قىزى ئۇنىڭغا يادىكار قىلغان بىردىنبىر
نەرسە ئىدى. ئۇ بىرھازاغىچە ئورنىدىن تۇرمىدى، گەپ - سۆزمۇ
قىلمىدى. جامائەت ئۇنى ئۆلىدىگە چىقاردى. لېكىن، ئۇ بۇ دۇنياغا
يېڭىدىن كۆز ئاچقاندىكە لاغىلداپ تىتىردى، خۇددىنى يوقاتقان
ھالدا ھېلىقى پوپۇچنى سۆيىدى. خۇددى يۈرىكى پارە - پارە بولۇپ
كەتكەندەك ئۇزاقتىن - ئۇزاققا ئۇلۇغ - كىچىك تىنىدى. قاراپ
تۇرغانلارمۇ يىغلاپ تاشلىدى. «ئامراق قىزىم! چىرايلىق قىزىم!
نەلەردە يۈرىدىغانسەن! — دەپ نالە - زار قىلدى.
ئەتراپتىكىلەرنىڭمۇ يۈرىكى ئېزىلىپ كەتكەندەك ئىدى، —
ھېلىمۇ ئويلساملا يىغا تۇتىدۇ. سىلەرمۇ بىلىسىلەر، بالا دېگەن
ئادەمنىڭ يۈرەك پارىسى! قاراڭلار، مېنىڭ بۇ پاقلىنىم
ئىئوستاشقا! نېمىدېگەن كېلىشەڭگۈ! نېمىدېگەن ياۋاش!
تۈنۈگۈن ئۇ ماڭا: «گىۋاردىيەدە چەۋەنداز بولىمەن!» دەيدۇ تېخى!
ئاھ، ئىئوستاش! ناۋادا مەن سېنى يوقىتىپ قويسام، بۇ دۇنيادا
قانداقمۇ ياشىيالايمەن!» شانتىپلوئىر شارىتىدە ئورنىدىن
تۇردى. رېمىستىكى كوچىلارنى قويماي ئايلاندى. بىر ياقىتىن
يۈگۈرۈپ، بىر ياقىتىن: «مىسىرلىقلارنىڭ چېدىرىغا بېرىڭلار!
مىسىرلىقلارنىڭ چېدىرىغا بېرىڭلار! ئەسكەرلەر، بۇ
پېرىخونلارنى كۆيدۈرۈڭلار!» دەپ ۋارقىرىدى. لېكىن،
مىسىرلىقلار ئاللىقاچان كېتىپ قالغانىدى. قاراڭغۇ چۈشكەن
بولغاچقا، ئۇلارغا يېتىشۋالغىلى بولمايتتى. ئىككىنچى كۈنى
ئادەملەر رېمىستىن ئىككى فىرانسىيە چاقىرىم يىراقلىقتىكى
گىيۇكس بىلەن تىلوي ئارىلىقىدا يېپىلىپ ياتقان چاتقاللىقتىن

كۆيۈپ بولالمىغان بەزى نەرسىلەرنى — پاكويىتىنىڭ قىزىنىڭ بىرنەچچە تال يىپەك لېنتىسىنى، بىرنەچچە تامچە قان ۋە ئاتىنىڭ تېزىكى قاتارلىقلارنى بايقىدى. ئالدىنقى ئاخشىمى دەل ھەپتىنىڭ ئالتىنچى كۈنى بولغاچقا، ئادەملەر ھېلىقى مىسىرلىقلار چاتقاللىقتا شەببات مەرىكىسى ئۆتكۈزگەن، ئۆزلىرىنىڭ ئۆرپ — ئادىتى بويىچە سېھىرگەر بىلىزىبۇب بىلەن بىللە پاكويىتىنىڭ قىزىنى يەۋەتكەن دەپ پەرەز قىلدى. شانتىپلوئىر ئەھۋالدىن خەۋەر تاپقاندىن كېيىن ئەتىسى يىغلاي دېسىمۇ يىغلىيالمىدى، ئاغزىنى ئۆمەللەشتىن باشقا ئىش بولمىدى، گەپ قىلاي دېسىمۇ ئاغزىدىن گەپ چىقمىدى. چاچلىرى ئاپپاق ئاقىرىپ كەتتى. ئۈچىنچى كۈنى ئۇ غايىب بولدى.

— نېمىدېگەن قورقۇنچىلۇق ئىش، — دېدى ئۇداردې، — بۇرگۇندىلار ئاڭلىسىمۇ يىغلىماي تۇرالمىغۇدەك.

— مىسىرلىقلارنىڭ گېپى چىققان ھامان يۈرىكىڭىزنىڭ پوكۇلداپ كېتىشى مۇشۇنىڭدىن ئىكەن — دە! — دېدى گېرۋايس.

— ئابايا سىزنىڭ بالىڭىزنى تارتقۇچىلاپ مىسىرلىقلاردىن نېرىراق تۇرغىنىڭىزمۇ توغرا ئىكەن، — دېدى ئۇداردې، — ئاڭلىسام، ئۇلارنىمۇ پولشادىن كەلگەن، دېيىشىدۇ. — ئۇنداق ئەمەس، — دېدى گېرۋايس، — ئۇلار ئىسپانىيە بىلەن كاتالونىيەدىن كەلگەنمىش!

— كاتالونىيە؟ — دېدى ئۇداردې، — بۇمۇ ئېھتىمال. مەن كۆپ چاغلاردا كاتالونىيە، پولشا، ۋالوگىنىيەلەرنى ئارىلاشتۇرۇۋېتىمەن. لېكىن، ئۇلارنىڭ مىسىرلىق ئىكەنلىكىدە گەپ يوق.

— ئۇلارنى چىشى ئۇزۇن، كىچىك بالىلارنىلا يەيدۇ دەيدۇ، — دېدى گېرۋايس گەپكە قوشۇلۇپ، — ئەگەر ئەسپىرالدىنمۇ لەۋلىرىنى پۈرۈشتۈرگەن ھالدا كىچىك بالىلارنى يەيدۇ دېسە، مەنمۇ ھەيران قالمايمەن. ئۇنىڭ ئوغللىقىنىڭمۇ بىر تالاي غەلىتە

ھۈنرى بار، كۆزۈمگە سىغمايدۇ.

ماھىت لام - جىم دېمەي مېڭىۋەردى. ئوي - خىيالى بايقى
ئېچىنىشلىق ھېكايە تۈپەيلى پەيدا بولغان گۇڭگا بىر خىيالىنىڭ
ئىچىگە كىرىپ كېتىپ بارغاندەك بولدى. بەدىنىدىكى تىترەك
يۈرىكىنىڭ چوڭقۇر جايلىرىغىچە تارقالدى. گېرۋايسىنىڭ ئۇنى
گەپكە سالغۇسى كېلىپ قالدى.

— شانتىپلوئىرغا كېيىنچە نېمە بولدى؟

ماھىت جاۋاب قايتۇرمىدى. گېرۋايسى ئۇنىڭ بىلىكىنى
ئىتتىرىپ قويدى، توۋلاپ باقتى. شۇ چاغدىلا ماھىت خىيال
ئىچىدىن سۇغۇرۇلۇپ چىقتى.

— شانتىپلوئىرغا كېيىنچە نېمە بولدى؟ — بايقى سۇئالىنى
يەنە بىر مەرتىۋە تەكرارلىدى گېرۋايسى.

ماھىت بۇ گەپنى خۇددى تۇنجى قېتىم ئاڭلاۋاتقاندا،
بىرھالدا كۈچەپ ئاران تەستە ئېسىنى يىغدى، ئۇنىڭ نېمە
دېمەكچى بولغىنىنى بىلگەندىن كېيىن جاۋاب بەردى:

— ئىز - دېرەكسىز يوقاپ كەتتى.

ئۇ بىردەم تۇرۇۋېلىپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

— بىرلىرىنىڭ ئۇنى گۇگۇم چۈشكەن چاغدا فلشامبوت
دەرۋازىسى ئارقىلىق رېمىستىن چىقىپ كەتتى دېگىنىنى
ئاڭلىدۇق. يەنە بىرلىرى ئۇنى تالڭ ئاتارغا يېقىن كونا باسى
دەرۋازىسىدىن ئۆتۈپ شەھەردىن ئايرىلدى، دېدى. نامرات بىر
ئادەم بازارغا يېقىن يەردىكى ئېتىزلىقتا ئۇنىڭ بويىندىكى ئالتۇن
كىرىستىننىڭ تاش كىرىستقا ئېلىنىشىپ قالغىنىنى كۆرۈپتۇ.
ئۇنى 61 - يىلى تۈگەشتۈرۈۋەتكەن نەرسە دەل مۇشۇ زىننەت
بۇيۇمى ئىدى. بۇنى ئۇنىڭ تۇنجى ئاشنىسى، ئاشنا دېگۈچىلىكى
بار ۋىكونت كورمانتيوئىل ئۇنىڭغا سوۋغات قىلىپ بەرگەن.
پاكويىت گەرچە قول ئىلىكىدە بولمىسىمۇ، سوۋغا - سالامنى
سېتىۋېتىپ قاراپ ئولتۇرىدىغانلاردىن ئەمەس ئىدى. ئۇ مۇنداق
نەرسىلەرنى ئۆزىنىڭ ھاياتىنى قەدىرلىگەندەك قەدىرلەيتتى!

مۇشۇلارغا كۆرە، بىز ئۇنىڭ ھەتتا مۇشۇ كىرىستىنىمۇ تاشلىۋەتكىنىدىن ئۇنى ئۆلۈپتۇ دېگەن يەرگە كەلدۇق. بۇ چاغدا بەزى پىيەنچۈكلەر ياپىلاق تاش يېيىتىلغان يولدا يالاڭ ئاياغ كېتىپ بارغانلىقىنى ۋە پارىژنىڭ كوچىلىرىدىن ئۆتكەنلىكىنى كۆرگەنلىكىنى دېيىشتى. شۇنداقتىمۇ ئۇنى ۋېسلا دەرۋازىسى ئارقىلىق شەھەردىن چىقىپ كەتكەن دېيىشكە بولىدۇ. لېكىن، گەپلەر ئوخشاش ئەمەس. مەن ئۇنىڭ ۋېسلا دەرۋازىسىدىن ئۆتۈپ، ئاندىن شەھەردىن چىقىپ كەتكەنلىكىگە جەزم قىلىمەن. ئۇ مۇشۇ تەرىقە بۇ دۇنيا بىلەن خوشلاشتى.

— گېپىڭىزنى چۈشىنەلمىدىم.

— ۋېسلا، — ماھىت ئاچچىق كۈلۈمسىرەپ جاۋاب بەردى، —

دەريانىڭ نامى.

— شور پېشانە شانتىپىلوئىر، — ئۇداردېنىڭ بەدىنى

جۇغۇلداپ كەتتى، — ئۇنداقتا ئۇ دەرياغا ئۆزىنى تاشلىۋالدىمۇ؟

— سۇغا چۆكۈپ كەتتى، — دېدى ماھىت، — ئىلگىرى

ئۇنىڭ دادىسى گۇبېرئات ئىسكىرىپكا چېلىپ ناخشا ئېيتقاچ

كېمىگە ئولتۇرۇپ، تىنگۈكىس كۆۋرۈكىدىن ئېقىننى بويلاپ

تۆۋەنگە ماڭغان. لېكىن، ئۇ كىچىك پاكۇيتىنىڭ ناخشىمۇ ئېيتماي،

كېمىگىمۇ ئولتۇرماي، ھامىنى بىر كۈنى مۇشۇ كۆۋرۈكنىڭ

ئاستىدىن ئۆتىدىغانلىقىنى ئويلاپ باقمىغان — دە!

— ھېلىقى پويۇچچۇ؟ — سوراپ قالدى گېرۋايس.

— ئانىسى بىلەن بىللە يوقاپ كەتتى.

— بىچارە پويۇچ!

تاۋى نازۇك، ئوڭايلا مىشلىدايدىغان سېمىز ئايال ئۇداردې

ماھىتقا ھەمدەم بولۇپ ئۇلۇغ — كىچىك تىندى. لېكىن، ھەممە

نەرسىگە قىزىقسىنىدىغان گېرۋايسنىڭ گەپ كوچىلىغۇسى

كېلىپ كەتكەنىدى.

— ھېلىقى بەتبەشىرىچۇ؟ — دەپ سورىدى ئۇ تۇيۇقسىز، —

پېرىخون ئايال شانتىپىلوئىرنىڭ ئۆيىدە ئۇنىڭ قىزى بىلەن

ئالماشتۇرۇۋالغان ھېلىقى سەت مەخلۇقنى دەيمەن، سىلەر ئۇنى قانداق قىلىدىڭلار؟ ئۇنى سۇدا تۇنجۇقتۇرۇپ ئۆلتۈرۈۋەتكەن بولساڭلار ئوبدان بولاتتى!

— ئۇنداق بولمىدى، — دېدى ماھىت.

— قانداق بولدى؟ ئوتقا تاشلىۋەتتىڭلارمۇ؟ جاجىسىنى يېسۇن ئىلاھىم! پېرىخوننىڭ بالىسى دېگەننى مۇشۇنداق ئەدەپلەش كېرەك.

— سۇدا تۇنجۇقتۇرۇپمۇ ئۆلتۈرمىدۇق، ئوتقا تاشلاپمۇ كۆيدۈرمىدۇق، گېرۋايس، ئېپىسكوپ جانابلىرى مىسىرلىق بۇ بالغا ئالاھىدە غەمخورلۇق قىلىپ، بېشىدىن كىرىپت ئۆرۈدى، ئۇنى چوقۇندۇردى. جىسمىدىكى ھاۋايى - ھەۋەسنى قوغلىدى. ئۇنى پارىژغا ئېلىپ بېرىپ، تاشلاندىق بالا قاتارىدا بۇۋى مەريەم چېركاۋى ئالدىدىكى ياغاچ كارىۋاتقا قويۇپ قويدى.

— بۇ ئېپىسكوپلارنى قارىمامدىغان، — دېدى گېرۋايس غوتۇلداپ، — قورسىقىدا ئۇمىچى بار ئادەملەر تۇرۇقلۇق، قىلغان - ئەتكەنلىرى باشقىلارنىڭكىگە زادى ئوخشىمايدۇ. سىزدىن سوراپ باقاي ئۇداردې، ئالۋاستىدەك بىر بالىنى يېتىم - يېسىر قاتارىدا كۆرۈش قانداق بولغىنى؟ ئۇ بەتبەشەرە مەخلۇق چوقۇم ئالۋاستى! بولدىلا، ماھىت! پارىژغا كەلگەندىن كېيىن قانداق بولدى؟ ئۇنى بېقىۋالدىغانغا بىرەر ياخشى نىيەتلىك ئادەممۇ چىقمىغاندۇ؟

— خەۋىرىم يوق، — دەپ جاۋاب بەردى ياقا يۇرتلۇق ئايال، — بۇ دەل مېنىڭ ئېرىم بېرىندىكى پۈتۈكچىلىك قىلىدىغان ئەمەلنى سېتىۋالغان چاغ ئىدى. ئۇ يەر شەھەردىن ئىككى فىرانسىيە چاقىرىم نېرىدا ئىدى. شۇنىڭدىن كېيىن بىزنىڭ ھېلىقى ئىش بىلەن كارىمىز بولمىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە سېرناي رايونىدىكى ئىككى دۆڭ بېرىنى توسۇۋالغان بولغاچقا، رېيىمىستىكى چوڭ چېركاۋنىڭ قوڭغۇراقخانىسىنى كۆرمەكمۇ تەس ئىدى.

تەق - تۇرقى سالاپەتلىك بۇ ئۈچ ئايال مۇشۇنداق مۇڭداشقان پېتى گرىف مەيدانىغا يېتىپ كەلگەننىمۇ تۇيماي قالدى. گەپ

بىلەن بولۇپ كېتىپ، رولاند مۇنارىدىكى دۇئا - تىلاۋەتكە ئورتاق ئىشلىتىدىغان كىتاب قويۇلغان جايدىمۇ توختىماي، ئۇدۇللا جازا سۇپىسىغا قاراپ ماڭدى. سۇپىنىڭ چۆرىسىدىكى ئادەملەر بارغانسېرى كۆپەيمەكتە ئىدى. ناۋادا ماھىت يېتىلەپ ماڭغان ئالتە ياشلىق سېمىز ئىئوستاش ئۇلارنىڭ سەمىگە سالمىغان بولسا، كۆز ئالدىدىكى بۇ مەنزىرىنى تاماشا قىلىمىز دەپ ئۆزلىرى كۆرمەكچى بولغان چاشقان كامىرىنى ئېسىدىن چىقارغان بولاتتى.

— ئانا، — دېدى ئىئوستاش قانداقتۇر بىر غايىب نەرسە ئۇنىڭغا چاشقان كامىرىدىن ئۆتۈپ كەتتۇق دەپ بېشارەت بېرىۋاتقاندەك، — ئەمدى قولۇمدىكى قوتۇرماچىنى يېسەمغۇ بولار؟

ئىئوستاشنىڭ دەل شۇ ئەسنادا تۇيۇقسىزلا قوتۇرماچىنىڭ گېپىنى قىلىشى ماھىتىنى سەگەكلەشتۈرۈپ قويدى.

— ئاپلا، — دېدى ئۇ، — بىز راھىبەنى ئۇنتۇپ قاپتۇق! مېنى چاشقان كامىرىغا ئېلىپ بېرىڭلار، ماۋۇ قوتۇرماچىنى ئۇنىڭغا بېرىۋالاي!

— دەرھال ماڭايلى، — دېدى ئۇدارى، — بۇ ساۋابلىق ئىشقۇ! ئىئوستاش مۇنداق ئاقىۋەتنىڭ بولىدىغانلىقىنى ئويلاپ كۆرمىگەنىدى.

— ئىسىت، قوتۇرمىچىم! — دەپ كەتتى ئىئوستاش بېشىنى قاشلاپ ۋە خۇبى تۇتۇپ دولىسىنى قىسىپ قويدى. ئۈچەيلەن كەينىگە قايرىلىپ، رولاند مۇنارىغا يېقىنلاشقاندا، ئۇدارى:

— چاشقان كامىرىنىڭ ئىچىگە ئۈچەيلەن تەڭلا قارمايلى. راھىبە چۆچۈپ كېتىپ يۈرمىسۇن. مەن دېرىزىگە يۈزۈمنى چاپلاپ تۇرۇپ ئاۋۋال قاراپ باقاي. سىلەر دۇئا - تىلاۋەت قىلىۋاتقان قىياپەتتە كىتابقا قاراپ تۇرۇڭلار. مەن ئۇ ئايال بىلەن ئازراق تونۇشلۇقۇم بار. قاچان يېنىمغا كەلسەڭلار بولىدۇ. ئۆزۈم

بىرىنچە دەي، — دەيدى.

ئۇ دېرىزە تۈۋىگە بېرىپ، ئۆيىچىگە قاراپلا كۆڭلى بىر قىسما بولۇپ كەتتى، خۇددى كۈن نۇرى چۈشۈپ تۇرغان يەردىن ئاينىڭ يورۇقى بار يەرگە كېلىپ قالغاندەك، چىرايى بىردىنلا ئۆزگەردى. كۆزى ياشاڭغىراپ، لەۋلىرى تىترەپ كەتتى. بىردەمدىن كېيىن بىگىز قولىنى ئاغزىغا تەگكۈزۈپ، ماھىتنىڭ كېلىشىگە ئىشارەت قىلدى.

ماھىت يۈرىكى پوكۇلداپ، خۇددى سەكراتتىكى ئادەم ياتقان كارىۋاتنىڭ ئالدىغا كېتىپ بارغاندەك، پۈتمىنىڭ ئۈچىدا دەسسەپ كەلدى.

ئىككى ئايال دېمىنى ئىچىگە يۈتۈپ، مىدىر — سىدىر قىلماي جىم تۇرغان پېتى تۆمۈر رېشاتكىدىن ئۆيىنىڭ ئىچىگە نەزەر سالدى. ئۇلارنىڭ كۆز ئالدىدىكى مەنزىرە تولىمۇ ئېچىنىشلىق ئىدى. ھەم تار، ھەم ئەگمە شەكىللىك بۇ ئۆيىچى قارىماققا ئېپىسكوپنىڭ بېشىدىكى سودىيە قالىپقىغىلا ئوخشايتتى. سىلىقلىنىپ پارقىراپ كەتكەن ياپىلاق تاش ياتقۇزۇلغان يەرنىڭ بۇلۇڭىدىكى ئايالنى ئولتۇرۇپتۇ دېگەندىن كۆرە، تۈگۈلۈپ قاپتۇ دېگەن تۈزۈك ئىدى. ئۇ قولىنى مەيدىسىگە قويۇۋالغان، ئېڭىكىنى تىزلىرى ئۈستىگە يېقىن قويغان بولۇپ، ئۈستىدىكى ماتادىن تىكىلگەن ئۇزۇن تون پۈرلىشىپ كەتكەنىدى. ئۈچتەك ئاقارغان ئۇزۇن چېچى پېشانىسىدىن چۈشۈپ، ئىككى پۈتىنى بويلىغان ھالدا ئوشۇقىغىچە سۆرىلىپ تۇراتتى. بىرلا قاراشقا ئۇنى قاراڭغۇ ئۆيىنىڭ ئېرىقى تېمىغا ئويۇپ قويۇلغان غەلىتە شەكىلدىكى جىسىم دېيىشكە بولاتتى، چۈنكى ئۇ راستتىنلا قارىداپ كەتكەن ئۈچ بۇرجەك بىرنەرسىگە ئوخشايتتى. دېرىزىدىن شۇڭغۇپ كىرىۋاتقان قۇياش نۇرىدا خۇددى كىشىلەر چۈشىدە ياكى گويا ① نىڭ غەلىتە ئەسەرلىرىدە كۆرگەن قەبرىستانلىقتا

① گويا (1746 — 1828 - يىللار) — ئىسپانىيەلىك رەسسام.

ياكى تۈرمىنىڭ تۆمۈر رېشاتكىلىرىدا تۈگۈلۈپ يۈرگەن، چىرايىدا قان دىدارى يوق، كۆزلىرىنىڭ خۇنى كەتكەن، تۇرقىدىن ۋەھىمە يېغىپ تۇرىدىغان، خىرە - شىرە ئەرۋاھلارنىڭ ئۆزىگىلا ئوخشاپ قالغانىدى.

تاش ئۆيىگە ھىم يەملىۋەتكەندەك تۇرغان بۇ بەدەندە نە ھەرىكەت، نە نەپەس دېگەنلەر يوقتەك ئىدى. بۇ سوغۇق جاندىن ئۆتىدىغان يانۋار كۈنلىرىدە، ئۇ تولىمۇ نېپىز مائا كىيىم بىلەن، يالاڭ ئاياغ پۇتلىرىنى ئۇزۇن توننىڭ ئىچىگە تىقىپ، گىرانت ياپىلاق تاش ئۈستىدە تۈگۈلگەن پېتى ئولتۇراتتى. ئىسسىنىدىغان ئوت بولمىغاچقا، پەقەت مۇشۇ قاراڭغۇ بۇلۇڭدا ئارام تاپالايدىغاندەك ئىدى. دېرىزىدىن قۇياش نۇرىنىڭ ئورنىغا ئىزغىرىن شامال ئۇچۇپ كىرەتتى. مۇشۇنداق ئەھۋالدىمۇ، ئۇ بەجايىكى ھېچقانچە ئازابلايدىغاندەك، ئېسىنى يوقاتقانداك، مۇشۇ ماكان بىلەن بىللە تاشقا ئايلىنىپ كەتكەندەك، مۇشۇ پەسىل بىلەن بىللە مۇز بولۇپ قېتىپ كەتكەندەك ئىدى. ئىككى قولىنى گىرەلەشتۈرۈپ ئولتۇرغان بۇ ئايالنىڭ كۆزلىرى نۇرسىز ئىدى. بىرىنچى قېتىم كۆرگەن ئادەم ئۇنى ئەرۋاھ چاغلىغان بولسا، ئىككىنچى قېتىم كۆرگەندە ئۇنى ھەيكەل دەپ ئويلاپ قالاتتى.

ئۇ كۆكرىپ كەتكەن لەۋلىرىنى يېرىم ئېچىپ نەپەس ئالاتتى. بەزىدە تۇيۇقسىزلا شۈركۈنۈپ كەتكەندەك بولاتتى، لېكىن بوراندا ئۇچۇپ يۈرگەن غازاڭدەك جانسىز ئىدى.

بەزىدە ئۇنىڭ خۇنى كەتكەن كۆزلىرىدىن بىر خىل غەمكىن، خىرە - شىرە، ئىپادىسىز نۇر لەپىپدە چاقناپ قالاتتى، لېكىن بۇنىڭ نېمە ۋەجىدىن ئىكەنلىكىنى سۆز بىلەن تەسۋىرلىگىلى بولمايتتى، بەزىدە ئۆيىنىڭ بىرەر بۇلۇڭىغا كۆزىنى ئۆزمەي قاراپ كېتەتتى، شۇنداق چاغلاردا، ئۇنىڭ كۆزى بۇ بەختسىز ۋۇجۇدنىڭ جىمىكى ھەسرەت - نادامەتلىرىنى قانداقتۇر بىر سىرلىق شەيئە تەرەپكە ئېلىپ كېتىپ بارغاندەك بولاتتى.

ئۇ مۇشۇنداق بىر ماكاندا ياشىغانلىقى ئۈچۈن، باشقىلار ئۇنى راھىبە دەپ چاقىراتتى. كىيىۋالغان كىيىملىرىگە قاراپ، ئۇنى كاناپ خالتىلىق موماي دەپ ئاتىتتى.

گېرۋايىسمۇ ماھىت بىلەن ئۇداردېنىڭ يېنىغا كەلدى. ئۈچەيلەن ئۆيىنىڭ ئىچىگە تەڭلا كۆز تاشلىدى. گەرچە ئۇلارنىڭ بېشى كاماردىكى سۇس يورۇقنى توسۇۋالغان بولسىمۇ، لېكىن ئۆيىچىدىكى ھەممە بىساتىدىن قۇرۇق قالغان بەختسىز ئايال دېرىزە تۈۋىدە ئادەم بارلىقىنى سەزمىگەندەك ئىدى.

— بىز ئۇنى چۆچۈتۈپ قويمايلى، — دېدى ئۇداردې، — ئۇ ئىخلاىس بىلەن دوۋا — تىلاۋەت قىلىۋاتىدۇغۇ دەيمەن!
ماھىت ئۇنىڭ قورايىدەك بولۇپ قالغان بەدىنىگە، ياداڭغۇ چىرايىغا، چۇۋۇلۇپ كەتكەن چېچى ۋە مەينەت بولۇپ كەتكەن يۈزىگە قاراپ بەك ئازابلاندى، كۆز چاناقلىرىغا مۆللىدە ياش كەلدى.

— غەلىتە ئىشقۇ بۇ! — دېدى ئۆز — ئۆزىگە غودۇراپ.
ئۇ بېشىنى دېرىزىدىن كىرگۈزۈپ، ئۆيىچىدىكى شور پېشانە ئايال تىكىلىپ تۇرغان بۇلۇڭغا كۆز يۈگۈرتتى.
ئۇ دېرىزىدىن بېشىنى تارتقاندا، يۈز — كۆزى پۈتۈنلەي ياش يۇقى بولۇپ كەتكەنىدى.
— سىلەر بۇ ئايالنى نېمە دەپ چاقىرىسىلەر؟ — دەپ سورىدى ئۇ ئۇداردېدىن.

— بىز ئۇنى گۇدۇل ئاچا دەپ چاقىرىمىز.
— بىراق مەنچۇ، مەن ئۇنى پاكويىست شانتىسپلوئىر دەپ چاقىرغۇدەكمەن!

ئۇ بىر بارمىقىنى لېۋىگە تەگكۈزۈپ، ئۇداردېقا بېشىڭىزنى دېرىزىدىن كىرگۈزۈپ قاراپ بېقىڭ، دەپ شەرەت قىلدى.
ئۇداردې راھىبەگە كۆزىنى ئۈزمەي قاراپ تۇرغان بۇلۇڭدىن ئالتۇن بىلەن كۈمۈشتىن ھەل بېرىلگەن يىپىتا كەشتىلەنگەن، تېشى ئاچ قىزىل دۇخاۋىلىق پوپۇچنى كۆرۈپ قالدى.

گېرۋايسمۇ ئۇداربېنىڭ كەينىدىنلا بويىنىنى سوزدى.
ئۈچەيلەن بۇ بەختسىز ئانىغا قاراپ تۇرۇپ يىغلاپ تاشلىدى.
لېكىن، ئۇلارنىڭ قاراپ تۇرۇشلىرى ۋە تۆكۈلۈۋاتقان كۆز
ياشلىرى راھىبەگە تەسىر قىلالىدى. ئۇنىڭ قولى يەنىلا چىڭ
يۇمۇقلۇق، كۆزلىرى ئوخشاشلا ئىپادىسىز ئىدى. بۇ سىپتا
تىكىلگەن، چاققان پوپۇچنىڭ ئۇجۇر - بۇجۇرىنى بىلگەنلەر
ئۇنىڭ بۇ ئايغ كىيىمىگە شۇنچىلىك زارىقىپ قاراپ
تۇرۇشلىرىنى كۆرگەندە، كۆڭلى يېرىم بولماي قالمايتتى.
ئۈچەيلەن بۇرۇنقىدەكلا ئۈندىمەي جىم تۇردى. ئۇلار بىرنەرسە
دېيىشكە، ھەتتا پىچىرلاپ گەپ قىلىشقىمۇ پىتىنالمىتتى. ئۇلار
مۇنداق چىدىغۇسىز جىمجىتلىق ۋە ئازاب ئالدىدا، پوپۇچتىن
بۆلەك ھېچقانداق بىرنەرسىنى ئەسلىيەلمەيدىغان مۇنداق
ئۈنتۈلۈش ئالدىدا، ئۆزلىرىنى خۇددى پاسخا بايرىمى ياكى مىلاد
بايرىمى كۈنى نەزىر - چىراغ سۈپىسى ئالدىدا تۇرۇۋاتقاندەك
ھېس قىلدى. ئۇلار ئۈندىمىدى، چوڭقۇر ئوي - خىيال ئىچىگە
غەرق بولدى. تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ، سەجدە قىلغۇدەك ھالغا
يەتتى. ئۇلار شۇ تاپتا ئەيسانىڭ رىيازەت چەككەنلىكىنى
خاتىرىلەيدىغان كۈنى چېركاۋغا كىرگەن ئادەملەرگىلا
ئوخشايتتى.

ئۈچەيلەننىڭ ئىچىدە گېرۋايس تەمكىنرەك ئايال ئىدى.
شۇڭا، ئۇ بىرەر ئىشقا ئالدىراپ ئېرىپ كەتمەيتتى. ئۇ ئاخىر گەپ
باشلاپ راھىبەنى ئېغىز ئاچۇرماقچى بولۇپ:

— راھىبە ئاچا! گۈدۈل ئاچا! — دېدى.

ئۇ ئارقا - ئارقىدىن ئۈچ قېتىم توۋلىدى. راھىبە مىت
قىلىپمۇ قويمىدى. ئۇ خۇددى تىرىكتاپنىڭ ئۆزىلا ئىدى.

نۆۋەت ئۇداربېغا كەلدى. ئۇ يۇمشاق، يېقىملىق ئاۋازى بىلەن
توۋلاپ باقتى:

— راھىبە ئاچا! ساينت گۈدۈل ئاچا!

يەنىلا سادا چىقمىدى. ئۆيىچى ئوخشاشلا تىمتاس ئىدى.

— مېجەزى غەلىتە ئايالغۇ بۇ! — دېدى گېرۋايس،
زەمبىرەك ئاتسىمۇ پەرۋا قىلمىغۇدەك!

— قۇلىقى گاس ئوخشايدۇ! — دېدى ئۇداردې ئۆھسىنىپ.

— ئەما بولسا كېرەك، — دېدى گېرۋايس قوشۇق سېلىپ.

— ئۆلۈپ قالغان بولمىغىدى، — دېدى ماھېت.

ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭ روھى تېخى بۇ ھاياتىي كۈچى قالمىغان
بېھوش بەدەندىن ئايرىلمىغان، بەلكى تاشقى دۇنيادىن كېلىۋاتقان
ھەرقانداق ئاۋاز يېتىپ بارالمايدىغان چوڭقۇرلۇققا چېكىنگەن
ياكى يوشۇرۇنغانىدى.

— قوتۇرماچىنى دېرىزىگە قويۇپ قويماقتىن باشقا ئامال يوق، —
دېدى ئۇداردې، — لېكىن مۇنداق قىلساق ئۇدۇل كەلگەن كىچىك
بالىدىن بىرى ئۇنى ئېلىۋالىدۇ، ئۇنى قانداق قىلىپ ئويغاتقىلى
بولار؟

يوغانلا بىر ئىت سۆرەپ ماڭغان ھارۋىدىن كۆزىنى ئۈزمەي
قاراپ تۇرغان ئىئوستاش چوپچوڭ ئۈچ ئادەمنىڭ دېرىزىدىن
ئۆيىنىڭ ئىچىگە سەپسىلىۋاتقىنىنى كۆرۈپ قالدى — دە، پاسىل
تاشقا پۇتىنىڭ ئۈچىدا دەسسەپ تۇرۇپ، بۇدۇرۇق يۈزىنى دېرىزىگە
يېقىن ئەكېلىپ:

— ئانا، مەنمۇ كۆردۈم! — دەپ ۋارقىرىدى.

راھىبە كىچىك بالىنىڭ سۈزۈك، يۇمران، جاراڭلىق ئاۋازىنى
ئاڭلاپ تىترەپ كەتتى. ئۇ ئاستا يانغا ئۆرۈلدى، ھەيرانلىق
ئالامەتلىرى چىقىپ تۇرغان، ئازاب ۋە ئۈمىدسىزلىك بىلەن
تولغان كۆزى بالىغا تىكىلدى. بۇ كۆزلەر بەئەينى چاقماقنىڭ
يورۇقىدەك نۇرلۇق ئىدى.

— ئاھ، خۇدا! — دېدى ئۇ بېشىنى ئىككى تىزى ئارىسىغا
ئېلىپ، قارىماققا ئۇنىڭ يۈرىكى ئېزىلىپ كەتكەندەك ئىدى، —
سادىغاڭ كېتەي، ماڭا باشقىلارنىڭ بالىسىنى كۆرسەتمىسەڭ!

— ياخشىمۇسىز، مۆھتەرەم خېنىم! — دەپ چاقىردى بالا
سادىلىق بىلەن.

نېرۋىنى غىدىقلايدىغان بۇ سۆز راھىبەنى ئويغاتتى بولغاى،
ۋۇجۇدى بىرھازاغچە تىترەپ توختىمىدى. چىشلىرى كاسىلداپ
كەتتى. بېشىنى سەل كۆتۈردى. ئىككى جەينىكىنى تىزىغا
قويدى، ئاندىن تاپىنىغا قولىنى تەگكۈزۈپ، ئىسسىق
ئۆتكۈزمەكچى بولدى.

— بەك توڭلاپ كەتتىم! — دېدى ئۇ.

— بىچارە ئايال، — دېدى ئۇداردې ئىچ ئاغرىتىپ، — ئوتقا
قاقلىنىپ دەمسىز؟

ئۇ ھاجىتى يوق دېگەندەك بېشىنى چايقىدى.

— ئۇنداقتا، — ئۇداردې قولىدىكى بوتۇلكىنى ئۇنىڭغا
ئۇزارتتى، — دورا — دەرەك چىلانغان بۇ ھاراق سوغۇققا دال
بولدۇ، ئىچىۋېتىڭ!

ئايال يەنىلا بېشىنى چايقىدى، لېكىن ئۇداردېدىن كۆزىنى
ئالمىدى.

— سۇ بولسىلا بولاتتى!

— ئۇنداق قىلسىڭىز بولماس، راھىبە ئاچا! ئايمۇ ئاي سۇ
ئىچىپلا ئولتۇرغان بىلەن ئىش تاڭ ئاتمايدۇ. ئازراق دورا ھارىقى
ئىچىڭ، تاۋىدا پىشۇرغان بۇ قوتۇرماچقا ئېغىز تېگىڭ.
ئۇ ماھىت تەڭلىگەن سوۋغىنى نېرى ئىتتەردى.

— قارا بولكا بەرسىڭىز ئالاي.

— ماۋۇنى، — دېدى گېرۋايسىمۇ ئىچ — ئىچىدىن ئېچىنىپ،
ئۇ ئۇچىسىدىكى پوپايىكىنى يەشتى، — بۇ سىزنىڭ
كىيۋالغىنىڭىزدىن ئىسسىقراق، دەرھال كىيۋېلىڭ!
ئايال بوتۇلكا بىلەن قوتۇرماچنى ئالمىدى، پوپايىكىنىمۇ رەت
قىلدى.

— ماتا كىيىم بولسا مەيلى، — دېدى ئۇ.

— لېكىن، — دېدى كۆڭلى يۇمشاق ئۇداردې، — تۈنۈگۈنكى
كۈن بايرام ئەمەسمۇ؟

— بىلىمەن، — دېدى راھىبە، — سۇداندا سۇ قالمىغىلى

ئىككى كۈن بولدى.

ئۇ بىردەم ئۇن چىقماي جىم تۇرغاندىن كېيىن، گېپىنى داۋاملاشتۇردى:

— بايرام دەيسىلەر، لېكىن ئادەملەر بايرامدا مېنى ئۇنتۇپ قالدى. بۇمۇ نورمال ئىش. مەن بۇ دۇنيانىڭ ئىشلىرىغا كۆڭۈل بۆلمىگەن تۇرسام، بۇ دۇنيا قانداقلارچە ماڭا كۆڭۈل بۆلسۇن؟ مەشتە سوغۇق كۈلدىن باشقا نەرسە يوق!

ئۇ خۇددى تولا گەپ قىلىپ مادارىدىن كەتكەن ئادەمدەك، بېشىنى يەنە بىر قېتىم تىزلىرىنىڭ ئۈستىگە قويدى.

ساددا، ئاق كۆڭۈل ئوداردې ئۆزىچە ئۇنىڭ ئاخىرقى بىر جۈملە سۆزىنى چۈشەندىم دېگەن يەرگە كېلىپ، «ئۇ ھېلىمۇ ئۆزىنىڭ توڭلاپ كەتكەنلىكىگە تاپا - تەنە قىلىۋاتقان ئوخشايدۇ» دەپ ئويلىدى - دە:

— ئۇنداقتا، سىزنىڭ ئوتقا قاقلاخۇڭىز كەپتۇ - دە! — دېدى ساددىلىق بىلەن.

— ئوت! — خالتىلىق موماينىڭ ئاۋازى ئۆزگىرىپ كەتتى، — سىزنىڭچە يەر ئاستىدا ياتقىنىغا ئون بەش يىل بولغان جىگەر پارەممۇ ئوتقا قاقلاسا بولىدىكەن - دە؟

ئۇنىڭ ۋۇجۇدى، ئاۋازى تىترەپ، كۆزلىرى چاقناپ كەتتى. ئاخىر تۈپتۈزلا تىزلاندى. ئاندىن قېنى قاتقان، قورايىدەك بولۇپ قالغان قولىنى شارىتىدە ئۇزارتىپ، ئۆزىگە ھەيران بولۇپ قاراپ تۇرغان بالىنى كۆرسەتتى - دە:

— ئۇنى بۇ يەردىن ئېلىپ كېتىڭلار! مىسىرلىق ئاياللار مۇشۇ يەردىن ئۆتۈپ قالىدۇ! — دېدى.

ئۇ مۇشۇ گەپنى قىلىپ بولۇپلا دۈم يىقىلدى، بېشى ياپىلاق تاشقا تېگىپ، خۇددى تاش بىلەن تاش سوقۇلغاندەك ئاۋاز چىقىپ كەتتى. ئۈچ ئايال ئۇنى ئۆلىدىگە چىقاردى. لېكىن، ئۇ ھايات ئۆتمەيلا يەنە مىدىرلاپ قالدى. ئاياللار ئۇنىڭ پۇتلىرىنى سۆرەپ ئۆمىلىگەن پېتى ھېلىقى پوپۇچ قويۇلغان بۇلۇڭغا كېتىپ

بارغىنىغا قاراپ تۇردى. ئەمدى ئۇلار داۋاملىق قاراۋېرىشكە يېتىنالمىدى. ئاخىر ئۇلار توختىماي چىقىۋاتقان چوگۇلداپ سۆيۈشلەرنى، خورسىنىش ئاۋازىنى، يىغلاپ تۇرۇپ بېشىنى تامغا ئۇرۇۋاتقان چاغدىكى ئاۋازىنىلا ئاڭلىيالمىدى. ئاخىرقى ئۇرۇلغان ئاۋاز شۇنداق قاتتىق چىقتىكى، ئۈچەيلەننىڭ يۈرىكى قارىتىدە قىلىپ قالدى. ئۇنىڭدىن كېيىن باشقا ھېچقانداق ئاۋاز ئاڭلانمىدى.

— ئۇ ئۆلۈۋالامدۇ نېمە؟ — دېدى گېرۋايس قاراملىق بىلەن بېشىنى دېرىزىدىن تىقىپ.

— راھىبە ئاچا! راھىبە ئاچا! گۇدۇل ئاچا!

— گۇدۇل ئاچا! — دەپ توۋلىدى ئوداردېمۇ.

— ئاھ، خۇدا! ئۇ قىمىرلىمايدۇغۇ! — دېدى گېرۋايس، —

ئۇ ئۆلۈپ قالدىمۇ يا؟ گۇدۇل، گۇدۇل!

ماھېت ئېسەدەپ ئۇنىنى چىقىرالمىدى.

— توختاپ تۇرۇڭلار، — دېدى ئۇ ئۆزىنى ئوڭلاپ، —

پاكويىت! پاكويىت شانتىپلوئىر!

پوجاڭزىنىڭ پىلىكىگە ئوت تۇتاشمىغاندا، قانداق ئاقسۆڭەكنىڭ سادىر بولىدىغانلىقىنى بىلمەيدىغان بىر بالىنىڭ ئېڭىشىپ پۇۋلىگىنىنى، پوجاڭزا پارتلاپ ئۇنىڭ كۆزىنى زەخمىلەندۈرگىنىنى تەسەۋۋۇر قىلىپ بېقىڭلار.

راھىبە لاغىلداپ تىترەپ، ئورنىدىن تىك تۇردى — دە، سەكرىگەن پېتى دېرىزە ئالدىغا كەلدى. ماھېت، ئوداردې، يەنە بىر ئايال ۋە ماھېتنىڭ بالىسى راھىبەنىڭ كۆزىدىكى ئۇچقۇندىن شۇنداق قورقتىكى، كەينىگە داچىغان پېتى پىرىستانىڭ رېشاتكىسىغا قىستىلىپ قالدى.

بۇ چاغدا چىرايى ئېچىنىشلىق تۈس ئالدىغان راھىبە يۈزىنى دېرىزىنىڭ رېشاتكىسىغا يېقىن ئەكەلدى.

— ئاھ! — دېدى ئۇ يىرتقۇچ ھايۋاندىك سەت كۈلۈپ، —

مېنى توۋلاۋاتقان قايسى مىسىرلىق ئايال؟

ئۇنىڭ ئالاقىزادىلىك ئىچىدىكى كۆزلىرى جازا سۈپىسىدىكى مەنزىرىگە يۆتكەلدى. بىرنەرسىدىن يىرگەنگەندەك بولدى، قوشۇمىلىرى تۈرۈلدى. ئۇ ئىككى بىلىكنى تۆمۈر رېشاتكىنىڭ سىرتىغا چىقىرىپ، سەكراتتا جان تالىشىۋاتقانداك ھاسىرىدى. — ئەسلىدە سەن ئىكەنسەنغۇ، مىسىرلىق ئايال! — دېدى ئۇ ۋارقىراپ، — مېنى توۋلاۋاتقان سەن ئىكەنسەنغۇ، بالا ئوغرىسى! ھۇ ئۆلگۈر! لەنەتگەردى!

4. بىر تامچە ياشقا بىر تامچە سۇ

راھىبەنىڭ بايىقى بىرنەچچە ئېغىز گېپىنى تىياتىردىكى ئىككى پەردىنىڭ قوشۇلۇش نۇقتىسى دېيىشكە بولاتتى. سىلەرنىڭ ئايال ئوقۇغىنىڭلار چاشقان كامىرىدا ئوينالغان بىر پەردە، بىزنىڭ ئەمدى سۆزلىمەكچى بولغانلىرىمىز جازا سۈپىسىدا ئوينىلىدىغان بىر پەردە ئىدى. بۇنىڭدىن سەللا ئىلگىرى، ئىككى پەردىلىك بۇ تىياتىرنىڭ ھەرقايسى پەردىلىرى ئۆزىگە خاس پەۋقۇلئادە تىياتىرخانىدا ماس قەدەمدە باشلانغانىدى. بىرىنچى پەردىنىڭ گۇۋاھچىلىرى ئوقۇرمەنلەرگە تونۇش ھېلىقى ئۈچ نەپەر ئايال، ئىككىنچى پەردىنىڭ تاماشىبىنلىرى بۇرۇن بىز گىرىف مەيدانىدا كۆرگەن، ئەمدىلىكتە جازا سۈپىسى بىلەن دارىنىڭ ئەتراپىدا قىستىلىشىپ يۈرگەن جامائەت ئىدى.

تۆت نەپەر ئەسكەر ۋە ساقچى ئەتىگەن سائەت توققۇزدىن باشلاپلا جازا سۈپىسىنىڭ تۆت بۆلۈشىغا ھازىر بولغانىدى. جامائەتمۇ بۇ يەردە گەرچە دارغا ئېسىش جازاسى ئىجرا قىلىنىمىغان تەقدىردىمۇ، باشقا بىرەر دەھشەتلىك جازانىڭ، يەنى پالاق بىلەن ئۇرۇش، قۇلىقنى كېسىش ياكى قانداقتۇر بۆلەك بىر يامان جازانىڭ ئىجرا قىلىنىدىغانلىقىنى ئالدىنلا پەرەز

قىلىپ بولغانىدى. ھەش - پەش دېگۈچە ئارىدا يوپۇرۇلۇپ كېلىپ بولغان ئالامان بىر - بىرىنى قىستاپ ھېلىقى تۆت نەپەر ئەسكەر ۋە ساقچىنىڭ يېنىغىلا بېرىپ قالدى. قاپسىلىپ سىدىرلىغۇچىلىكى قالغان ئەسكەر ۋە ساقچىلار ئالاماننى ئاتنىڭ ساغرىسى ياكى قولىدىكى قامچا بىلەن بىرنەچچە قېتىم «ھەيدەپ» مۇ ھېچنېمە قىلالىمىدى.

جازانىڭ ئىجرا قىلىنىشىغا تەقەززا بولۇپ كۆنۈپ كەتكەن جامائەت، بۈگۈنمۇ ئۈنچىلىك بىئارام بولۇپ كەتمىدى. ئەكسىچە، ۋاقىتنى ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن جازا سۈپىسىنى ئىنچىكىلىك بىلەن كۆزەتتى. ئۇ ئون فىرانسۇز چى ئېگىزلىكتىكى سېمونت سۇپا بولۇپ، باشقىلار «شوتا» دەپ ئاتايدىغان قوپال تاش پەلەمپەي ئارقىلىق ئۇنىڭ ئۈستىگە چىققىلى بولاتتى. سۇپىغا دۇپ ياغىچىدىن ياسالغان چىغرىق ياتقۇزۇپ قويۇلغانىدى. كىشىلەر قولى كەينىگە قايرىپ باغلانغان جىنايەتچىنى مۇشۇ چىغرىققا تاڭاتتى. چىغرىقنىڭ مەركىزىي قىسمىدا ئايلاندۇرغىلى بولىدىغان ياغاچ ئوق بولاتتى. ئوق ئايلانغاندا، چىغرىقمۇ ئۇنىڭ بىلەن تەڭ ئايلىناتتى - دە، مەيداننى ئوربۇۋالغان تاماشىبىنلار جىنايەتچىنىڭ چىرايىنى ھەممە تەرەپتىن تەڭ كۆرەلەيتتى. جىنايەتچىلەرنى «سازايى قىلىش» دېگەن مۇشۇ ئىدى.

سىلەرمۇ كۆرگەن بولغىدىڭلار، گىرىف مەيدانىدىكى جازا سۈپىسى كۆكتات بازىرىدىكى جازا سۈپىسىدەك ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭدىن بىناكارلىق سەنئىتىنىڭ سايىسىنىمۇ كۆرگىلى بولمايتتى، ئۈنچە ھەيۋەتلىكمۇ ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭدا نە تۆمۈر كىرىستىلىق ئۆگزە، نە سەككىز بۇرجەكلىك زىننەت چىرىغى، ئۆگزىلەرنىڭ يان تەرىپىدىن چوقچىيىپ چىقىپ تۇرىدىغان گۈلىسمان ۋە ياپراقسىمان بېزەلگەن نەپىس تۈۋرۈكلەر، غەلىتە شەكىلدىكى نور، ئىخلاس بىلەن ئىشلەنگەن ئوپىما نەقىشلىك كاتەكچە، تۈجۈپىلەپ ياسالغان تاش ھەيكەل دېگەنلەرمۇ كۆرۈنمەيتتى. ئۇنىڭدا ئۇششاق تاش بىلەن قويۇرۇلغان تۆت تام

بىلەن ئىككى تۈۋرۈكتىن باشقا نەرسە يوق ئىدى. بار نەرسىمۇ پەقەتلا ئۇنىڭ يېنىدىكى ھەم ئىنچىكە، ھەم سىيدام، تەلەتى سۆرۈن، قورقۇنچلۇق دار ئىدى، خالاس!

گوت سەنئىتىنىڭ ھەۋەسكارلىرى ئۈچۈن ئالغاندا، ئۇنىڭدىن ھۇزۇرلانغۇدەك بىرەر ئالامەتنى تاپقىلى بولمايتتى. ئوتتۇرا ئەسىردىكى بىكار تەلەپ ھۇرۇنلار بىناكارلىق سەنئىتىگە پەرۋاسىز قارايدىغان بولغاچقىمىكىن، ئۇلار جازا سۈپىسىنىڭ چىرايلىق ياكى سەت بولۇشىغا ئۈنچە كۆڭۈل بۆلۈپ كەتمىگەنىدى.

ھارۋىنىڭ كەينىگە باغلاپ قويۇلغان جىنايەتچى مەيدانغا يالاپ كېلىندى. كىشىلەر ئۇنى جازا سۈپىسىغا سۆرەپ دېگۈدەك ئېلىپ چىقىپ، جازا سۈپىسىدىكى ئايلانما چىغرىققا ئارقان ۋە تاسما بىلەن چەمبەرچاس تېڭىۋەتتى. مەيداننىڭ ئەتراپىدىكى جامائەت ئۇنى ئېنىق كۆردى. ئەتراپىنى بىر ئالغان كۈلكە ۋە تەنتەنە ئاۋازى مەيداننى زىلزىلىگە كەلتۈردى. تاماشىبىنلار ئۇنىڭ كۋاسمىدو ئىكەنلىكىنى بىلدى.

ئۇ ھەقىقەتەن كۋاسمىدو ئىدى. ئۇنىڭ بۇ ھالەتتە قايتىپ كېلىشى ھېچكىمنىڭ خىيالىغا كىرىپ چىقمىغانىدى. تېخى تۈنۈگۈن ئاخشام مەيداندىكى ئالامان ئۇنىڭغا بىر ئېغىزدىن ئالقىش ياغدۇرغان، سالام بەجا كەلتۈرگەن، ئۇنى ئەخمەقلەر پادىشاھى قىلىپ سايلىغان، مىسىر كىنەزى، تۇنىس پادىشاھى، ئىمپېراتور گالىلى قاتارلىقلار ئۇنى يول بويى ئۈزىتىپ ماڭغانىدى. مانا ئەمدى ئۇ جازا سۈپىسىغا باغلىنىپ تۇرماقتا. ئەلۋەتتە، جامائەت ئارىسىدىكى ھېچقانداق ئادەم، ھەتتا بىردەم قەھرىمان، بىردەم مەھبۇس بولۇپ تۇرۇۋاتقان كۋاسمىدومۇ بۇ ئىككى خىل قىسمەتنىڭ ئۆزئارا قانداق باغلىنىشى بارلىقى ھەققىدە ئوچۇق بىرنەرسە دېيەلمەيتتى. گرىنگورى ۋە ئۇنىڭ پەلسەپەسىمۇ مۇنداق ئەھۋالغا يولۇقمىغانىدى.

پادىشاھ ئالىيلىرىنىڭ كانايچىسى مىچېل نوئىرېت

ئادەملەرنى تىنچلىنىشقا ئىشارەت قىلدى، ئارقىدىنلا گۇبېرناتورنىڭ بۇيرۇقىغا ئاساسەن يېزىلغان ھۆكۈمنامىنى ئوقۇدى، ئاندىن فورما كىيگەن مۇلازىملارنى باشلاپ ھارۋىنىڭ كەينىگە ئۆتۈپ كەتتى.

ئەدلىيە ئورۇنلىرىنىڭ شۇ چاغدىكى ئاتالمىش «ھەم چىڭ، ھەم قاتتىق باغلىشى» ئالدىدا ياكى شۇ چاغدىكى سۆز بىلەن ئالغاندا، ئارقان بىلەن تاسمىنىڭ گۆشنىڭ قېتىغا كىرىپ كېتىشى ئالدىدا كۋاسمىدو مىت قىلىپ قويمىدى، ھەتتا قاشلىرىنىمۇ يىمىرىپمۇ قويمىدى. ئۇنىڭ نەزىرىدە ھەرقانداق قارشىلىقمۇ بىكار ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، مۇنداق جازالاش ئەنئەنىسى مۇشۇ كۈنگىچە ئەمەلدىن قالدۇرۇلمىغانىدى. بىزنىڭ بۇ مەدەنىي، مۆتىدىل، ئىنسانپەرۋەر مىللەت پۇتغا ئىشكەل، قولغا كويۇرما سېلىش (قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىش ۋە جازا سۈپىسىدا كالىسىنى ئېلىش) قاتارلىقلارنى بۈگۈنگە قەدەر ئەتىۋارلاپ كېلىۋاتقان مىللەت ئىدى.

كۋاسمىدو ئۇلار نېمە قىلسا شۇنىڭغا ماقۇل دەپ تۇرىۋەردى. سۆرىگە نىگىمۇ، ئىتتەرگە نىگىمۇ، كۆتۈرگە نىگىمۇ، باغلىغانغىمۇ، تاڭغانغىمۇ ئۇنىدى. كىشىلەر ئۇنىڭ چىرايىدىن ياۋايى ئادەملەردە ياكى دېۋەڭ ئادەملەردىلا بولىدىغان ھەيرانلىقتىن بۆلەك ھېچقانداق ئىپادىنى كۆرمىدى. ئۇلار ئۇنىڭ گاسلىقىنى بىلەتتى، ئەمەلىيەتتە ئۇ ئەمەلىيەتتە ئوخشاپ قالغانىدى.

كىشىلەر كۋاسمىدونى شىللىسىدىن بېسىپ ئايلاپ چىغرىق ئالدىغا تىزلاندۇردى. ئۇ قارشىلىق كۆرسەتمىدى؛ كىشىلەر ئۇنى قىپپالغاچ قىلىپ، دۈمبىسى بىلەن مەيدىسىنى ئوچۇق قويدى، ئۇ نېمە قىلساڭ قىل دېگەندەك جىم تۇردى؛ كىشىلەر ئۇنى تاسما بىلەن ئايلاپ چىغرىققا تېڭىۋەتتى، ئۇ يەنىلا قىلچە نارازىلىق بىلدۈرمىدى. پەقەت قۇشخاننىڭ ھارۋىسىغا باغلانغان موزايىدەك توختىماي ھاسىرىدى، ساڭگىلاپ چۈشكەن بېشىمۇ خۇددى ھارۋىدىكى موزايىنىڭ بېشىدەك ئىككى يېقىغا لىڭشىپ تۇردى.

— ماۋۇ كالۋانى كۆرمەمدىغان! — دېدى ژان فروللو ئاغىنىسى روبىن پوسسىبېيانغا (بۇ ئىككى ئىستۇدېنت جىنايەتچىگە ئەگىشىپ بۇ يەرگە كەلگەندى)، — ئۇ قۇتۇغا سېلىپ قويغان تاشپاقىدىنمۇ ئۆتەر كالۋا نەرسە ئىكەنغۇ!

كىشىلەر كۋاسمىدونىڭ ئېچىلىپ قالغان توخۇ تۆش مەيدىسىنى، دۈمچەك دۈمبىسىنى، تېرىلىرى قېتىپ كەتكەن تۈكلۈك مۈرىسىنى كۆرۈپ قاقاقلاپ كۈلۈشتى، مەيدان گۈرۈلدەپ كەتتى. ئۇلار تېقىملىرىغا ئۇرۇپ، تازا كۈلۈۋاتقاندا، مەھكىمە فورمىسىنى كىيگەن، بەستلىك، پاكار بىر ئەر ئۆمىلىگەندەكلا مېڭىپ سۇپىغا چىقتى ۋە جىنايەتچىگە يېقىن كەلدى. ئۇنىڭ كىملىكى بىردەمدىلا جامائەتكە مەلۇم بولدى. ئۇ چاتېلى سوتخانىسىدىكى پالاق جازاسىنى ئىجرا قىلغۇچىلارنىڭ كاتىبىشى پېررات تورېرو ئىدى.

ئۇ قارا بىر قۇم سائەتنى جازا سۇپىسىنىڭ بۇلۇڭىغا قويدى، ئاندىن ئۈچىسىدىكى رەڭلىك توننى يەشتى. جامائەت شۇ ئەسنادا ئۇنىڭ ئوڭ بىلىكىگە ئۆتكۈزۈكلۈك تاسمىلىق قامچىنى كۆرۈپ قالدى. پېررات تورېرو ئوڭ يېڭىنى ھېچنېمە بولمىغاندەك قولتۇقىغىچە تۈردى.

ژان فروللو قوڭۇر چاپلىرى پاختىيىپ تۇرغان موكدەك ئۈچلۈك بېشىنى توپتىن ئېگىز چىقاردى. ئۇ يۈز بېرىۋاتقان ۋەقەنى ئوچۇقراق كۆرۈۋېلىش ئۈچۈن روبىن پوسسىبېياننىڭ دولىسىغا چىقىۋالغانىدى.

— ئەپەندىلەر، خانىملار! — دەپ ۋارقىرىدى ئۇ جامائەتنىڭ بېشىدىن ئېگىزدە تۇرۇپ، — تېز كۆرۈڭلار! ئۇلار يوساستىكى ياردەمچى ئېپىسكوپ ئاكىمىنىڭ قولىدا قوڭغۇراق چالدىغان كۋاسمىدونى قامچىلىماقچى بولۇۋاتىدۇ. ئۇ شەرقنىڭ بىنالىرىغا ئوخشاپ كېتىدىغان غەلىتە مەخلۇق، دۈمبىسى يۇمىلاق ئەگمە تورۇسقا، ئىككى پۇتى ئېگىلىپ كەتكەن تۈۋرۈككە ئوخشايدىغان نەرسە!

جامائەت تولا كۈلۈپ، ئۈچەيلىرى ئۈزۈلگۈدەك بولدى. كىچىك بالىلار بىلەن قىزلارنىڭ كۈلكىسى ئەتراپنى بىر ئالدى. ئاخىر جاللات پۇتىنى چىغرىققا قويدى، چىغرىق ئايلىنىشقا باشلىدى. كۋاسمىدونىڭ باغلاق ئىچىدە قورۇلۇپ كەتكەن بەدىنى تىترەپ كەتتى. ئۇنىڭ بەتبەشىرە يۈزلىرىدە بىردىنلا چۆچۈپ داڭ قېتىپ قالدىغان ئالامەت پەيدا بولدى. جامائەت قىن - قىنىغا پاتماي تېخىمۇ قاتتىق كۈلگىلى تۇردى.

ئايلىنىۋاتقان چىغرىق كۋاسمىدونىڭ كۆتۈرۈلۈپ تۇرغان دۈمچەك گەجگىسىنى قېرىشقاندەك پېرراتنىڭ ئۇدۇلىغىلا ئېلىپ كەلدى. ئۇ ئوڭ قولىنى سىلكىشى بىلەن، ئىنچىكە تاسمىلىق قامچا ھاۋاغا كۆتۈرۈلدى - دە، يىلانغا ئوخشاش ۋىشىلىدىغان پېتى شور پېشانە كۋاسمىدونىڭ گەجگىسىگە زەرب بىلەن ئۇرۇلدى. كۋاسمىدو چۈشىدىن ئويغىنىپ كەتكەندەك، قامچا بىلەن تەڭلا دىرىڭىدە سەكرەپ كەتتى - دە، دەرھال ئېسىگە كەلدى. باغلاقتا تۇرغىنىغا قارىماي، بوشىنىشقا ئۇرۇنۇپ باقتى. ئالاقزادىلىك ۋە ئازاب دەستىدىن يۈزىنىڭ تېرىلىرى تارتىشتى. تومۇرلىرى كۆپۈپ چىقتى. لېكىن، ئۇ غىڭ قىلماي جىم تۇرىۋەردى. پەقەتلا بېلىگە كۆكۈيۈن قونغان قاۋۇل بۇقىدەك، كاللىسىنى بىردەم ئالدى - كەينىگە، بىردەم ئوڭ - سولغا سىلكىپ قويۇش بىلەنلا كۇپايىلەندى.

بىرىنچى قامچىغا ئۇلىشىپلا ئىككىنچى، ئۈچىنچى، تۆتىنچى قامچىمۇ تەگدى. پېررات توختاپ قالدىغاندەك قىلمايتتى. چىغرىقمۇ توختىماي ئايلىنىاتتى. قامچا يامغۇر ئاۋازىدەك تاراسلايتتى. كۋاسمىدونىڭ ئۈچىسى تىتىلىپ، قان چىققىلى تۇردى. توختىماي ئېقىۋاتقان قان دۈمچەكنىڭ ئىسلاپ قويغاندەك قاپقارا دۈمبىسىدىن سارقىپ چۈشتى. سوزۇلۇپ تۇرغان ئىنچىكە قامچا ھاۋادا توختىماي ئايلىنىاتتى، ۋىشىلدايتتى. قامچىنىڭ ئۈچىدىكى قان تامچىلىرى قاراپ تۇرغان جامائەتنىڭ باش - كۆزىگە چۈشەتتى.

كۋاسمىدو ئەسلىدىكى پەرۋاسىز ھالەتكە يانغاندەك بولدى. ئۇ تەرنى بۇزمايتتى، ئىغراپمۇ قويمايتتى، بىلىنەر - بىلىنمەس سىلكىنىپ قويغاندەك قىلاتتى. لېكىن، كۆزلىرى يوغان ئېچىلغان، بۇلجۇڭ گۆشلىرى پۇلتىيىپ چىققان، پۈتۈن ئەزايى كىرىشىپ كەتكەن بولغاچقا، بىرلا قاراشقا تاسما بىلەن زەنجىرنى ئۈزۈۋېتىدىغاندەك ئىدى. دېمىسمۇ، ئۇ ئەقىلگە سىغىمىغۇدەك دەرىجىدە كۈچتۈڭگۈر ئىدى! شۇنداقتىمۇ، گۇبېرناتور مەھكىمىسىدىكى كونا ئىشكەللەر يەنىلا ئۇنىڭ پۇتىدا ئىدى. بۇ ئىشكەل كۋاسمىدو ھەربىر سىلكىنگەندە شاراقلاپلا قوياتتى، ئۇنىڭدىن بۆلەك بىر ئىشنىڭ بولۇشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. كۋاسمىدو مادارىدىن كەتتى، ماجالى قالمدى. ئاغرىق ئازابى ۋە چۈشكۈنلۈك چىرايىدىكى ئالاقزادىلىكنىڭ ئورنىنى باستى. يەكچەشمە كۆزلىرى يۇمۇلدى، خۇددى جېنى چىقىپ كەتكەندەك، بېشى مەيدىسىگە ساڭگىلاپ قالدى.

شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ قايتا مىدىرلىمدى. بەدىنىدە يۈز بېرىۋاتقان ئىشلار ئۇنىڭدا قىلچىلىكمۇ ئىنكاس پەيدا قىلمىدى. مەيلى توختىماي سىرغىپ ئېقىۋاتقان ئىسسىق قاننى، بارغانسېرى كۈچىيىپ، ئەسەبىيلەرچە تېگىۋاتقان قامچىنى جازا ئىجرا قىلغۇچىنىڭ دەرغەزەپ بولۇپ، جان - جەھلى بىلەن ئېلى شلىرىنى، ھېلىقى تاسما قامچىنىڭ ھاۋادا لەيلىگەن چاغدىكى ۋىشىلداشلىرىنى بولسۇن، بۇلارنىڭ ھەممىسىنى قېتىغىمۇ ئېلىپ قويىمىدى.

چاتېلى سوتخانىسىنىڭ جازا ئىجرا قىلىنغان چاغدىن تارتىپ تاش پەلەمپەينىڭ يېنىدا تۇرغان قارا كىيىملىك، قارا ئاتلىق ئىشكە باقار قولىدىكى قارا كالتەكنى شىلتىپ تۇرۇپ قۇم سائەتكە تەڭلىدى. جازا ئىجرا قىلغۇچى قولىنى جىم قىلدى، چىغرىقمۇ ئايلىنىشتىن توختىدى. كۋاسمىدونىڭ يەكچەشمە كۆزلىرى ئاستا - ئاستا ئېچىلدى.

قامچىلاش جازاسى تاماملاندى، جازا ئىجرا قىلغۇچىنىڭ قول

ئاستىدىكى ئىككى چاپارمەن جىنايەتچىنىڭ دۈمبىسىدىكى قاننى پاكىز يۇيۇپ، ئۇ يەرگە ھەرقانداق جاراھەتنى بىردەمدىلا ساقايتىۋېتەلەيدىغان بىر خىل مەلھەمنى سۈرتتى. ئاندىن ئۇنىڭغا پوپلار كىيىدىغان سېرىق توننى كىيۈردى. پېررات تورتېرو قولىدىكى قان بىلەن بويالغان قامچىنى سىلكىدى. ئۇنىڭدىكى قان تامچىلىرى ياپىلاق تاش ياتقۇزۇلغان سۈپىنى بويىۋەتتى.

لېكىن، كۋاسمىدونىڭ بېشىغا كەلگەن دىشۋارچىلىق بۇنىڭ بىلەن تۈگىمەيتتى، ئۇنىڭ روبېرت دېستوتۇۋېل تەستىقلىغان ھۆكۈمنامىگە فىلورېئان بارىدېن تەرىپىدىن ئىنتايىن ئېنىق قىلىپ قوشۇپ قويۇلغان يەنە بىر سائەتلىك جازاغىمۇ چىدىشى كېرەك ئىدى. بۇ ژان دېكومىننىڭ ھەم فىزىيولوگىيە، ھەم پىسخولوگىيەگە ئۇيغۇن كېلىدىغان «گاس ئادەمنىڭ قىلغان ئىشى ھامان بىمەنە ۋە كۈلكىلىك بولىدۇ» دېگەن ھېكمەتلىك سۆزىنى دەل جايدا ئىسپاتلاپ بېرەتتى. نەتىجىدە قۇم سائەت يەنە بىر قېتىم دۈم قويۇلدى. جازانىڭ ئاخىرىغىچە داۋاملىشىشى ئۈچۈن، كۋاسمىدونىڭ دۈمچەك دۈمبىسى باغلاقتا تۇرىۋەردى.

خەلقنىڭ، بولۇپمۇ ئوتتۇرا ئەسىردىكى خەلقنىڭ ئىجتىمائىي ھالىتى ئۆيدىن تالاغا چىقمايدىغان كىچىك بالىلارنىڭ ئەھۋالى بىلەن ئوخشاش ئىدى. ئۇلار ئۇزاققىچە ئىپتىدائىي نادانلىقتا قېلىۋېرەتتى، ئەخلاق بىلەن ئەقىل - پاراسەتنىڭ بالىلىق باسقۇچىدا ياشايتتى. ناۋادا كىچىك بالىلارنى تەسۋىرلەيدىغان سۆز بىلەن تەسۋىرلەشكە توغرا كەلسە، ئۇلارنىڭ بۇ يېشىدا ھېسداشلىق بولمايتتى.

ئوقۇرمەنلەر جامائەتنىڭ كۋاسمىدودىن راستتىنلا بەك نەپرەتلىنىدىغانلىقىنى بىلىپ بولدى. دېمىسىمۇ، توپ ئىچىدىكى ھەممە ئادەمنىڭ بۇۋى مەريەم چېركاۋىدىكى بۇ ئەسكى دۈمچەكتىن نەپرەتلىنىشكە يېتەرلىك ئاساسى بار ئىدى. ئۇلار ئۇنىڭ جازا سۈپىسىدا رەسۋا بولغانلىقىنى كۆرۈپ قانغۇدەك

كۈلۈۋالدى. بۇ ئابايا دەھشەتلىك قىناققا بەرداشلىق بەرگەن چاغدىكى ئېچىنىشلىق مەنزىرىدىن ھېچكىمنىڭمۇ كۆڭلى يېرىم بولمىدى. ئەكسىچە، ئۇلار قىزىق بىر ئويۇننى كۆرۈۋاتقانداك خۇشال بولدى، ئۇلارنىڭ كۋاسمىدودىن يىرگىنىشى تېخىمۇ ئۈچىغا چىقتى، تېخىمۇ زەھەرلىك تۈس ئالدى.

مۈشۇلارغا كۆرە، «ئەيىبلەش» (سودىيەلەر بۈگۈنگە قەدەر قوللىنىپ كېلىۋاتقان كەسپىي ئاتالغۇ) ئاياغلاشقاندىن كېيىن، ئۈچ ئېلىپ ئاچچىقنى چىقىرىۋېلىش نۆۋىتى شەخسلەرگە كەلدى. ئاياللار خۇددى ئەدلىيە ئەمەلدارلىرى بىلەن بىر بۇرۇندىن نەپەس ئالغاندەك قىيا - چىيا قىلىپ، تېخىمۇ ئەدەپ كەتتى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى كۋاسمىدوغا بىر خىل ئۆچمەنلىك قىلاتتى. بەزىلىرى ئۇنى ھىيلىگەر، قۇۋ دەپ ئۆچلۈك قىلاتتى، بەزىلىرى ئۇنىڭ سەتلىكىدىن بىزار بولاتتى، كېيىنكىلەرنىڭ تىل - ھاقارىتى ھەممەيلەننىڭكىدىن ئېغىر، چىدىغۇسىز دەرىجىدە ئىدى.

— غەيرىي دىندىكى ھايۋان! — دېدى بىرى.
— سۈپۈرگىگە مىنىپ يۈرىدىغان ئېلىس! — دەپ ۋارقىرىدى بىرى.

— سەت، بىرنى ھىجايىغىنا! — دېدى ئۈچىنچى بىرى، — مۇشۇنداق قىلالىساڭ، بۈگۈنمۇ ئەخمەقلەر پادىشاھى بولسەن!
— خەپ! — دېدى بىر ئايال، — بۈگۈنغۇ جازا سۇپىسىدا كۈلەرسەن، دارغا ئېسىلغان چېغىڭدىكى كۈلكەڭنى بىر كۆرسەم بولاتتى!

— بېشىڭنى يەيدىغان قوڭغۇراق چالغۇچى، سېنى يۈز چى ئېگىزلىكتىكى قوڭغۇراقنىڭ تېگىگە قاچانمۇ كۆمۈۋېتىمىز؟
— كەچلىك ئىبادەتكە قوڭغۇراق چالدىغىنى دەل مۇشۇ مۇناپىق!

— تۈفى! لەنتى گاس! يەكچەشمە! دۈمچەك! دۆيۈز!

— قاراڭلار ئۇنىڭ بەتبەشىرە تۇرقىغا، ھامىلىدار ئايال بىرلا كۆرسە بويىدىن ئاجراپ كېتىدۇ. ھامىلە چۈشۈرۈش دورىسىنى يېگەندىنمۇ تېز دەڭلار!

ئىككى ئىستۇدېنت — تۈگمەنچى ژان بىلەن روبىن پوسسىبېيان كانىيىنى كىرىپ، «بىر تال سىرتماق تېجىمەلگە قالسۇن! بىر تال كالتەك بەتبەشىرىنىڭ جېنىنى ئالسۇن!» دەيدىغان قەدىمىي خەلق قوشاقلىرىنى توۋلىدى.

ئەيتاۋۇر، ئىسقىرتىش، كۈلكە - چاقچاق، قارغاش، تىل - ئاھانەت كۋاسمىدونىڭ بېشىغا يامغۇردەك ياغقىلى تۇردى. ئۇنىڭغا قارىتىپ تاش ئېتىۋاتقانلارمۇ ناھايىتى كۆپ ئىدى.

كۋاسمىدو گاس بولغىنىغا قارىماي، جامائەتنىڭ ئۆز نەپرىتىنى يالغۇز گەپ - سۆز بىلەنلا ئەمەس، بەلكى قىلچە ئىككىلەنمەي چىرايى ئارقىلىقمۇ ئىپادىلەۋاتقىنىنى ئوچۇق كۆرۈپ تۇردى. ئۇچۇپ كېلىۋاتقان تاشلارمۇ تاماشىبىنلارنىڭ قاقاقلاپ كۈلۈشلىرىدىن قىلچىلىك ياخشى نىيەتنىڭ يوقلۇقىنى بىلدۈرەتتى.

دەسلەپ كۋاسمىدو جازا ئازابىغا چىداپ جىم تۇردى. لېكىن، جازا ئىجرا قىلغۇچىنىڭ شىددەتلىك قامچا زەربىسىدىن ئاخىر سەۋر - تاقىتى تۈگەپ ئاستا - ئاستا بولالمىدى، بەل قويۇۋەتتى. ئىسپانىيەدىكى ئاستورى ① بۇقىلىرىمۇ بۇقا بىلەن ئېلىشىدىغان توربئادورلارنىڭ ھۇجۇمىنى پىسەنت قىلمىغان بىلەن، ئەتراپتىكى ئىتلارنىڭ توختىماي قاۋاشلىرىغا ۋە نەيزىنىڭ كۆزنى ئالاچەكمەن قىلىشلىرىغا بەرداشلىق بېرەلمەيتتى.

كۋاسمىدە دەسلەپتە كۆزىنىڭ پاختىسىنى چىقىرىپ، ئادەملەر توپىغا بىر - بىرلەپ كۆز يۈگۈرتتى. بىراق، چىغرىققا

① ئاستورى — ئىسپانىيەدىكى بىر ئۆلكىنىڭ كونا نامى.

چەمبەرچاس تېڭىۋېتىلگەن بولغاچقا، جاراھەتكە قونۇپ، باش - كۆزىدە گىزىلداپ يۈرگەن چىۋىنلەر ئۇنىڭ قاراشلىرىدىن قورقۇپ قالمايدى. ئاقىۋەت ئۇ ئۆلەر - تىرىلىشىگە باقماي، جان - جەھلى بىلەن تىرىكىشىپ باقتى. كونا ئايلانما چىغرىق غىچىرلاپ كەتتى. بۇ ئىشقا قاراپ تۇرغان ئالامان ئۇنى تېخىمۇ مازاق قىلدى، تىل - ھاقارەت ئەتراپىنى بىر ئالدى.

بىچارە شور پېشانە زەنجىردىن بوشىنىشقا كۆزى يەتمىگەن ياۋايى ھايۋاندىك تەقدىرگە تەن بېرىپ جىمىپ كەتتى. مەيدىسى ئېگىز - پەس بولدى، پۇشۇلداپ توختىمىدى. شۇنداقتىمۇ يۈزى قىزارمىدى، چىرايىدا خىجىل بولىدىغان ئالامەتلەر كۆرۈلمىدى. ئەلۋەتتە، ئۇ ئىجتىمائىي مەدەنىيلىكتىن بەك نېرىدا، تەبىئىي تۇرمۇش ھالىتىگە بەك يېقىن جايدا بولغاچقا، خىجىللىق، ئار - نومۇس دېگەنلەرنىڭ نېمىلىكىنى بىلمەيتتى. دېمىسىمۇ ئۇنىڭ بۇ سەت يۈزىدە ئىزا - ئەلەم دېگەنلەرنىڭ ئىپادىلىنىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. شۇنداقتىمۇ ئۇ غەزەپلەندى، نەپرەتلەندى، بىر - بىرلەپ پەيدا بولۇۋاتقان ئۈمىدسىزلىك ئۇنىڭ قورقۇنچلۇق چىرايىغا قارا بۆلۈتتەك قاپساپ كەلدى. ئۇنىڭ يەكچەشمە كۆزلىرى چاقماقتەك چاقناشقا باشلىدى.

شۇ ئەسنادا قېچىرغا مىنگەن بىر پوپ ئۇنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ قالدى. ئۇنىڭ يۈزىدىكى ئەنسىز قارا بۆلۈت كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە ئارىدا نەلەرگىدۇر غايىب بولدى. ئۇ مېڭىۋاتقان قېچىرغا ۋە قېچىر ئۈستىدىكى پوپقا يىراقتىن نەزەر سالدى. يۈز - كۆزلىرىدە مۇلايىملىق جىلۋە قىلدى. ئۇنى تىزگىنلىۋالغان ھېلىقى غەزەپ - نەپرەتنىڭ ئورنىغا كۆڭۈلچەكلىك، خۇش يېنىللىق بىلەن تولغان غەلىتە كۈلۈمسىرەش پەيدا بولدى. پوپ يېقىنلاشقانسىرى ئۇنىڭ چىرايىدىكى بايقى كۈلۈمسىرەش خۇددى بېشىغا كۈن چۈشكەن ئادەم تېۋىنىپ يۈرگەن قونقۇزغۇچى ئىلاھ

ئەرشتىن چۈشكەندەك تېخىمۇ ئېنىق بىلىندى. لېكىن، قېچىر جازا سۈپىسىغا يېقىن كېلىپ، ئۈستىدە ئولتۇرغان پوپ جىنايەتچىنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى تونۇغاندا كۆزلىرىنى يەردىن ئالماي، قېچىرنى دەرھال كەينىگە ياندۇردى. ئۇ بەجايىكى ئار - نومۇسنىڭ ئىلتىجاسىدىن قېچىپ كەتمەكچى بولغاندەك، قېچىرغا ئايانماي قامچا ئوردى. راستىنى ئېيتقاندا، ئۇ مۇشۇنداق ھالغا چۈشۈپ قالغان بىر بايقۇشنىڭ ئۆزىنى تونۇپ قېلىشىنى ۋە ئۆزىگە سالام بېرىشىنى خالىمايتتى.

بۇ پوپ دەل ياردەمچى ئېپىسكوپ دوم كلاۋدې فروللو ئىدى. كۋاسمىدونىڭ چىرايى تۇتۇلۇپ كەتتى، دېمى سىقىلدى. لەۋلىرىگە بىلىنەر - بىلىنمەس كۈلكە ياماشقان بولسىمۇ، بۇ كۈلكە شۇنچىلىك ئاچچىق، جانسىز، ئېيتقۇسىز دەرىجىدە غەمكىن ئىدى.

ۋاقىت پەرۋاسىزلىق بىلەن ئۆتۈۋەردى. كۋاسمىدونىڭ جازا سۈپىسىدىكى چىغرىققا تېگىلغان پېتى تىزلىنىپ ئولتۇرغىنىغا بىر يېرىم سائەت بولدى. پۈتكۈل بەدىنى سىرقىراپ ئاغرىپ، قاتتىق قىينالدى. كىشىلەر ئۇنى مەسخىرە قىلىپ تىنىمدى، ھەتتا قالايمىقان تاش ئېتىپ، ئۆلتۈرۈپ قويغىلى تاس قالدى.

كۋاسمىدو بىردىنلا مىدىرلاپ، ھەددىدىن زىيادە ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە زەنجىر بىلەن يەنە بىر قېتىم تىركەشتى. ئاستىدىكى ياغاچ تاختاي غىرىسلاپ كەتتى. ئۇ جاھىللىق بىلەن ساقلاپ كېلىۋاتقان جىمغۇرلۇقنى بۇزۇپ، خىرىلداپ چىقىۋاتقان غەزەپلىك ئاۋازى بىلەن: «سۇ بېرىڭلار!» دەپ ۋارقىرىدى. بۇ ئادەمنىڭ ئاۋازىدەك قىلمايتتى، بەلكى بىرەر ھايۋاننىڭ ھۆركىرىشىگە ئوخشايتتى. بۇ ئاۋاز مەيداندىكى تىل - ئاھانەلەرنىڭ ھەممىسىنى بېسىپ چۈشتى.

بۇ ئېچىنىشلىق ئىلتىجا ھېچكىمنىڭمۇ ھېسداشلىقىنى قوزغىيالمىدى. ئەكسىچە، جازا سۈپىسىنى چۆرىدەپ تۇرغان پارىژ شەھەر ئاھالىسىنىڭ تېخىمۇ قاتتىق كۈلۈشىگە سەۋەب بولدى. شۇنى ئىزاھلاپ قويۇش كېرەككى، قاراپ تۇرغان جامائەتنىڭ رەھىمسىزلىكى ۋە قارا قورساقلىقى شەھەر ئاھالىسىنىڭ ئەڭ تۆۋەن قاتلىمىدا تۇرىدىغان سەرگەردان تىلەمچىلەردىن كەم ئەمەس ئىدى. بۇ گەپنى بىز ئوقۇرمەنلەرگە باشتىلا ئەسكەرتكەندۇق. ئەتراپتىن بىچارە جىنايەتچىنىڭ ئۇسساپ كەتكىنىنى زاڭلىق قىلىپ كۈلگەندىن بۆلەك ئاۋاز ئاڭلانمايتتى. دەرۋەقە، ئۇنىڭ شۇ تاپتىكى تۇرقى ئۈنچىلىك ئىچ ئاغرىتىپ كەتكۈدەك ھالدا ئەمەس ئىدى. ئەكسىچە، ئۇ تېخىمۇ غەلىتە، تېخىمۇ كۈلكىلىك، ئادەمنى يىرگەندۈرىدىغان دەرىجىدە ئىدى. ئۇنىڭ يۈزى چىڭقىلىپ شەلپەردەك قىزاردى، يۈز - كۆزىدىن تەر قۇيۇلدى. كۆزلىرىدىن ئەسەبىي نۇر چاقنىدى. تىلىنىڭ يېرىمى ساڭگىلاپ قالدى. يەنە شۇنى تىلغا ئېلىش كېرەككى، ناۋادا شۇ تاپتا جامائەت ئىچىدىكى قانداقتۇر بىر ياخشى نىيەتلىك ئەر ياكى ئايال ئازاب - ئوقۇبەت دەستىدە قىيىنلىۋاتقان بۇ بىچارە ئادەمگە بىر قاچا سۇ بېرىشكە جۈرئەت قىلغان تەقدىردىمۇ، جازا سۈپىسىنىڭ رەزىل تاش پەلەمپىيىنى قاپلىغان مۇنداق ئېغىر بىر ئاداۋەت ۋە ھاقارەت ئالدىدا يۈرىكى قارتىتىدە بولۇپ توختاپ قېلىشى تۇرغان گەپ ئىدى.

بىرنەچچە مىنۇت ئۆتتى. كۆڭلىمىدە ئۈمىدىسىز كۆزلىرى بىلەن جامائەت تۇرغان مەيدانغا يەنە بىر مەرتىۋە قارىدى. ئادەمنىڭ يۈرىكىنى لەختە - لەختە قىلىۋېتىدىغان ئاۋازى بىلەن يەنە بىر قېتىم ۋارقىرىدى:

— سۇ بېرىڭلار!

كۆڭلىمىدىن بۇ گەپكە پۈتۈن مەيداندىكىلەر قاقلاپ

كۈلۈشتى.

— ئىچىي دېسەڭ مانا! — روبىن پوسسىبىيان يۇندى
ئېرىقىغا چىلانغان بىر پارچە بۇلۇتنى ئۇنىڭ يۈزىگە ئاتتى، — ئالە،
بۇزۇق! ساڭا قىلغان ياخشىلىقىم بولۇپ قالسۇن!
— بۇ سېنىڭ قاراڭغۇ كېچىدە ئادەمنى سەسكەندۈرىدىغان
قوڭغۇراق ئاۋازى بىلەن ئۇيقۇمنى ھارام قىلغىنىڭنىڭ جازاسى! —
دېدى بىر ئايال ئۇنىڭ بېشىغا تاش ئېتىپ تۇرۇپ.

— ھوي، خۇنپەر! — دەپ تۈۋلىدى بىر توكۇر ھاسسىنى
تورۇكلىتىپ مېڭىپ، — سېنىڭ بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ
مۇنارىدا تۇرۇپ مېنى قارغىنىڭنى كۆرەي!

— مۇشۇ قاچىدا سۇ ئىچ! — دېدى بىر ئەر قولىدىكى
ئىدىشنىڭ سۇنۇقىنى ئۇنىڭ مەيدىسىگە ئېتىپ، — خوتۇنۇمنىڭ
ئالدىدىن ئۆتۈۋىدىڭ، ئۇ ئىككى باشلىق بالا تۇغۇپ قويدى
ئەمەسمۇ!

— ئۇنىڭ كاساپىتىدىن مۈشۈكۈم ئالتە پۇتلۇق ئاسلانلاپ
قويدى، — قېرى بىر ئايال ئىنچىكە ئاۋازى بىلەن ۋارقىراپ،
قولىدىكى كاھىشنىڭ پۇچۇقىنى ئۇنىڭ بېشىغا ئاتتى.

— سۇ بېرىڭلار! — كۋاسمىدو ھاسىراپ تۇرۇپ ئۈچىنچى
قېتىم تۈۋلىدى. ئۇنىڭ ئاۋازى بوغۇلۇپ قالغاندەك قىلاتتى.

شۇ ئەسنادا كۋاسمىدو ئادەملەرنىڭ ئىككى تەرەپكە داچىپ
ئارىلىقتىن بىرىگە يول بېرىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قالدى، ئۇ
يولدىن ئۆزگىچە كىيىنگەن ياش بىر قىز چىقىپ كەلدى. قىزنىڭ
قولىدا چاققان بىر دۇمباق، يېنىدا ئالتۇن رەڭلىك مۇڭگۈزى بار
قاردەك ئاپپاق ئوغلاق ئەگىشىپ كېلىۋاتاتتى.

كۋاسمىدونىڭ يەكچەشمە كۆزى چىمچىقلاپ كەتتى. بۇ قىز
ئۇ تۈنۈگۈن ئاخشام بۇلاپ قاچماقچى بولغان بۇخېمىيەلىك
قىزنىڭ ئۆزى ئىدى. كۋاسمىدو دەل مۇشۇ قىز تۈپەيلى ئۆزىنىڭ

بۇ يەردە جاپا چېكىۋاتقانلىقىنى خىرە - شىرە ھېس قىلغاندەك بولدى. ئەھۋال ئەمەلىيەتتە مۇنداق ئەمەس ئىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ گاس بولغانلىقى، شۇنداقلا گاس بىر سودىيە تەرىپىدىن سوراق قىلىنغانلىقىدىن جازاغا تارتىلغانىدى. كۋاسمىدو ئۆزىگە يېقىنلاپ كېلىۋاتقان قىزنىڭ ئۆچ ئېلىش، ئۆزىنى باشقىلارغا ئوخشاش ئەدەپلەپ قويۇش ئۈچۈن كېلىۋاتقانلىقىنى جەزملەشتۈردى.

كۋاسمىدو قىزنىڭ راستىنلا ئىتتىك - ئىتتىك مېڭىپ تاش پەلەمپەيگە چىقىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ تۇردى، غەزەپ ۋە ئۆچمەنلىكىدىن ئۇنىڭ نەپىسى بوغۇلدى، جازا سۈپىسىنى كۈمپەيكۈم قىلىۋەتكۈسى كەلدى. ناۋادا ئۇنىڭ يەكچەشمە كۆزىدىن چاقماق ئۇچقۇنلىرى چاقىنغان بولسا، بۇخېمىيەلىك بۇ قىز سۈپىغا چىقىشتىن ئىلگىرىلا بېشىغا چاقماق چۈشۈپ، كۈكۈم - تالقان بولۇپ كەتكەن بولاتتى.

قىز لام - جىم دېمەيلا يۈزىنى تەتۈر ئۆرۈپ ئۆزىنى قاقچۇرۇش كويىدا بولۇۋاتقان جىنايەتچىگە يېقىنلاشتى ۋە بېلىدىكى قاپاقنى ئېلىپ، بۇ بىچارە ئادەمنىڭ گەز باغلاپ يېرىلىپ كەتكەن لەۋلىرىگە مېھرىبانلىق بىلەن ئۇزارتتى.

كىشىلەر دەل شۇ پەيتتە ئۇنىڭ قاغجىراپ كەتكەن ۋە ئوت يېنىۋاتقان كۆزلىرىدىن مونچاقتەك ئېقىۋاتقان ياش تامچىسىنىڭ قىيىسىپ شەكلى ئۆزگىرىپ كەتكەن مەڭزىنى بويلاپ ئاستا - ئاستا سىرغىپ چۈشۈۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئېھتىمال بۇ ياش ئۇ بىچارە ئادەمنىڭ كۆزىدىن پۈتۈن ئۆمرىدىكى تۇنجى قېتىم تۆكۈلگەن ياش ئىدى.

كۋاسمىدو سۇ ئىچىش كېرەكلىكىنى ئۇنتۇغاندەك ئىدى. مىسىرلىق قىز جىلە بولۇپ لەۋلىرىنى پۇرۇشتۇردى ۋە كۈلۈمسىرىگەن ھالدا قاپاقتىكى سۇنى كۋاسمىدونىڭ چىشلىرى ھىڭگىيىپ تۇرغان ئاغزىغا قارىتىپ قويدى. كۋاسمىدو

چۈشۈۋاتقان سۇنى گۈيۈلدەتتۈپ ئىچىۋەتتى، دېمىسىمۇ بەكلا
ئۆسۈپ كەتكەندى.

بىچارە بايقۇش سۇنى ئېچىپ بولغاندىن كېيىن قارىداپ
كەتكەن لەۋلىرىنى ئۆمەللىدى. شۈبھىسىزكى، ئۇ ئۆزىگە
ئاتىدارچىلىق قىلغان بۇ نازۇك قولىنى سۆيۈپ قويماقچى
بولغانىدى. بەلكىم بۇ قىزمۇ ئېھتىيات قىلىشنى كۆڭلىگە
پۈككەن ۋە ئۇنىڭ تۈنۈگۈن كەچتىكى مەقسىتىگە يېتەلمىگەن
زوراۋانلىقىنى ئەسكە ئالغان بولسا كېرەك، خۇددى يىرتقۇچ
ھايۋاننىڭ چىشلۇپلىشىدىن قورققان كىچىك بالىدەك چۆچۈپ
كەتتى ۋە قولىنى شارىتىدە تارتىۋالدى.

بىچارە گاسنىڭ كۆزى قىزغا قادىلىپلا قالدى. بۇ كۆزلەردىن
ئەيىبلەش ۋە ئېيتقۇسىز بىر خىل غەمكىنلىك بىلىنىپ
تۇراتتى.

چىرايلىق، غۇبارسىز، جەلىپكار ۋە نازۇك بىر قىزنىڭ
شۇنچىلىك ياخشى نىيەت بىلەن بېرىپ، مۇشۇنداق بىر مايماق،
كۆرۈمىسىز، سەت بىرىنى قۇتۇلدۇرۇۋېلىشى ھەرقانداق جايدا يۈز
بېرىشىدىن قەتئىينەزەر تولىمۇ تەسىرلىك ئىش ئىدى. بۇ
ئىشنىڭ يەنە كېلىپ جازا سۇپىسىدا يۈز بېرىشى تېخىمۇ
تەسىرلىك دېيىشكە بولاتتى.

جامائەت بۇ ئىشتىن بۆلەكچە تەسىرلىنىپ كەتتى، ئارقىدىنلا
چاۋاك ۋە ئالقىش سادالىرى پەلەككە يەتتى.

— بەلىلى! — دەپ چۇرقىراشتى ھەممەيلەن.

دەل شۇ چاغدا، راھىبە ھېلىقى دېرىزە روجىكىدىن بېشىنى
چىقاردى ۋە مىسىرلىق قىزنىڭ جازا سۇپىسىغا چىققانلىقىنى
كۆرۈپ:

— ئۆلىمگۈر مىسىرلىق! بېشىڭنى يەيدىغان! — دېدى ئۇ
ئاغزىنى بۇزۇپ.

5. كۆممىقوناق قوتۇرمىچى ھەققىدىكى ھېكايىنىڭ ئاخىرى

ئەسمېرالدا رەڭگى تاتىرىپ، دەلدەڭشىگەن ھالدا جازا سۇپىسىدىن چۈشۈپ كەتتى. راھىبەنىڭ تىللاپ - قارغىشلىرى ئاڭلىنىپ تۇردى.

— چۈشۈپ كەت! مىسىرلىق ئايال يانچۇقچى! يەنە چىقامسەن!
— كاناپ خالتىلىق موماينىڭ تۇتاقلىقى يەنە تۇتۇپتۇ! —
دېدى ئادەملەر پىچىرلىشىپ، ئاندىن ھېچكىم ھېچنەمە دېمىدى.
ئۇنىڭدەك ئاياللارنى ئادەملەر ئەزەلدىنلا ئەۋلىيا بىلىپ
ئۇلۇغلايتتى ۋە ھۆرمەت قىلاتتى. ھېچكىممۇ كېچە - كۈندۈز
دۇئا - تىلاۋەت بىلەن شۇغۇللىنىدىغان مۇنداق كىشىلەرگە
دەخلى - تەرۈز قىلىشنى خالىمايتتى.

كۋاسمىدونى قويۇپ بېرىدىغان ۋاقىت بولۇپ قالغانىدى.
بىرلىرى كېلىپ ئۇنى باغلاقتىن بوشاتتى. ئادەملەر بىر -
بىرلەپ تارقىلىشتى.

ماھىت ئىككى ھەمراھى بىلەن بىللە كۆۋرۈكنىڭ ئالدىغا
كەلگەندە قەدىمىنى توختاتتى.

— ئىئوستاش، — دېدى ئۇ، — ھېلىقى كۆممىقوناق
قوتۇرمىچى قېنى؟

— ئانا، — دېدى ئۇ، — سەن چاشقان كامىرىدىكى ھېلىقى
خېنىم بىلەن پاراڭلىشىۋاتقاندا، يوغانلا بىر ئىت يۈگۈرۈپ
كېلىپ قولۇمدىكى قوتۇرماچقا ئېغىز سالدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇنى
يەۋەتتىم.

— نېمە! سەن ئۇنى يەپ بولدۇڭمۇ؟

— ئانا، ئىت ئاۋۋال يېدى. مەن ئۇنى يېمە دېسەم گېپىمنى

ئاڭلىمىدى، ئاندىن مەنمۇ بىللە يېيىشىپ بەردىم. شۇنداق بولدى.

— ئادەم قورقۇتىدىغان بالا بويسەن، — ئانىسى ئۇنى كۈلۈپ تۇرۇپ ئەيىبلىدى، — بىلەمسەن؟ مەن سىزگە دېسەم ئوداردې، ئۇ ئۆزى يالغۇزلا باغدىكى گىلاسنىڭ ھەممىسىنى يەۋەتكەنىدى، بوۋىسى ئۇنى چوڭ بولغاندا گېنېرال بولغۇدەك دېمەمدۇ، تېخى! ئەدەپنىڭنى بەرمەيدىغان بولسام ئىئوستاش! ماڭ، ئاچ كۆز ئاسلان!

Notre Dame De Paris

ئىككىنچى قىسىم

يەتتىنچى باب

1. ئوغلاققا تايىنىپ سىر ساقلىغاننىڭ خەتىرى

بىرنەچچە ھەپتە ئۆتۈپ كەتتى.

ۋاقىت 3 - ئاينىڭ باشلىرىغا بېرىپ قالغان، گەرچە كىلاسسىك ئىستىلىستىكا ئىلمىنىڭ پېشۋاسى دۇبىرتاس قۇياشنى «شاملارنىڭ ئىچىدىكى چوڭ كىنەز» گە ئوخشىتىشقا ئۈلگۈرمىگەن بولسىمۇ، لېكىن قۇياش يەنىلا ئوتقاشتەك تاۋلىناتتى، بۇ باھار پەسلىدىكى ئەڭ چىرايلىق، ئەڭ كۆڭۈللۈك كۈنلەر — پارىژلىقلار مەيدانغا بېرىشقا ۋە كوچىلارغا چىقىشقا ئامراق كۈنلەر ئىدى. نۇرانە، قىزغىن، سەلتەنەتلىك مۇنداق كۈنلەردە غەربكە قىيىسايدىغان قۇياشنىڭ ئاداققى نۇرى چېركاۋنىڭ ئالدى تېمىغا ئۇدۇل چۈشىدىغان مۇنداق چاغدا، كىشىلەر قائىدە بويىچە بۇۋى مەريەم چېركاۋنىڭ دەرۋازىسىغا ھۆرمەت بىلەن قارايتتى. بۇ مەھەلدە، پېتىۋاتقان قۇياشنىڭ ئاداققى نۇرى مەيدان ئالدىدىكى يەرنىڭ يۈزىدىن ئاستا - ئاستا ئايرىلاتتى ۋە چېركاۋنىڭ ئالدى تېمىنى بويلاپ ئۇنىڭ چوققىلىق ئۆگزىسىگە قاراپ كۆتۈرۈلەتتى. خىرە - شىرە گۈگۈم قوينىدىكى قاپارتما نەقىشلەر تېخىمۇ ئېنىق كۆزگە تاشلىنىپ تۇراتتى، چېركاۋنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى سوكىلوپ ① نىڭ يەكچەشمە كۆزىدەك كۆرۈنىدىغان يۇمىلاق شەكىلدىكى ئويما گۈللۈك چوڭ دېرىزىدىن تۆمۈرچىنىڭ ئوچىقىدا كۆيۈۋاتقان ئوتتەك قىپقىزىل ئوت

① سوكىلوپ — يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى يەكچەشمە گىگانت ئادەم. ئېيتىمىغا يانار تېغىنىڭ قاپتىلىدا ئوت ئىلاھىغا ياردەملىشىپ تۆمۈرچىلىك قىلغان.

ئۇچقۇنلىرى چاپراپ چىقاتتى.
ھازىر دەل شۇ چاغ ئىدى.

ھەيۋەتلىك قەد كۆتۈرۈپ تۇرغان چېركاۋ كەچكى قۇياش نۇرىدا توق قىزىل تۈسكە كىرگەن، ئۇنىڭ ئۇدۇلىدىكى پارۋى كۈچىسىدىن پارۋى مەيدانىغا ئەگىلىدىغان دوقمۇشتا گوت شەكىلدە سېلىنغان ھەشەمەتلىك بىر قورۇ بار ئىدى. قورۇنىڭ دەرۋازىسى ئۈستىدىكى تاش بىلەن قوپۇرۇلغان بالكۇندا رەسىدە بولغان بىرنەچچە چىرايلىق قىز بىرنېمىلەرنى دەپ كۈلەتتى ۋە بىر - بىرىگە چاقچاق قىلاتتى. ئۇلارنىڭ بېشىدىكى ئۇچلۇق بۆكلىرىگە ئۈنچە - مارجان تاقالغان، بۆكلىرىدىكى شايى لېنتىلار ئۇلارنىڭ تاپنىغىچە ساڭگىلاپ چۈشكەنىدى. كەشتىلەنگەن چىرايلىق لېنتىكىدىن كۆكسى سەل - پەل ئېچىلىپ قالغانىدى. يارشىملىق كۆركەم كۆڭلەكلىرىگە بىر تالاي پۆپۈك تۇتۇلغان، كۆڭلەكلىرىنىڭ ئۈستىدىن چاققان كەمزۇل كىيىۋالغانىدى. كەمزۇلنىڭ سىرتىمۇ يىپەك ۋە مامۇق بىلەن بېزەلگەنىدى. ئۇلارنىڭ قاردەك ئاپپاق قولى ئېغىر ئەمگەك بىلەن شۇغۇللانمايدىغانلىقىنى بىلدۈرەتتى؛ ئۇلار فلېئور دې لىس گوندىلاۋۇر خان قىز ۋە ئۇنىڭ دىئانا كىرىستوئىل، ئامىلىت مونتمىكىل، كولۇمبى گائىللىفونتاين ۋە بويىغا يەتمىگەن قىز دىشامپىشۋىر قاتارلىق دوستلىرى ئىدى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى باي ئائىلىنىڭ قىزلىرى بولۇپ، ئەمەلىيەتتە 4 - ئايدا پارىژغا يىغىلىپ، ئاقسۆڭەك قىز ماركېرىت مەلىكىگە قىز قولدىشى بولىدىغانلارنى تاللايدىغان پائالىيەتكە قاتنىشىش ۋە ئارقىدىنلا پىكاردىستىن كەلگەن فلاندېرلىق ئەلچىلەرنىڭ قېشىغا بېرىپ مەلىكىنى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن تۇل ئايال گوندىلاۋۇرنىڭ ئۆيىدە بىئاۋۇي جانابلىرى بىلەن ئۇنىڭ خانىمى بىئاۋىيەنى ساقلاۋاتاتتى. نەچچە ئون چاقىرىم دائىرىدىكى ھاللىق ئائىلىلەر ئۆز قىزلىرىغا بۇ شان - شەرەپنى ئېلىپ بېرىش كويىدا ئىدى. شۇ سەۋەبلىك ئۇلارنىڭ بەزىلىرى قىزلىرىنى ئاللىبۇرۇن

پارىژغا ئېلىپ كەلگەن ياكى بولمىسا ئۇلارنى پارىژغا يولغا سالغان ھەمدە ئۇلارنى ئېھتىياتچان ۋە ھۆرمەتكە سازاۋەر ئالويس دې گوندىلاۋۇر خانىمنىڭ باشقۇرۇشىغا ھاۋالە قىلغانىدى. پادىشاھلىق ئوردىدىكى ئوقياچىلار ئەترىتىنىڭ سابىق كوماندىرىدىن تۇل قالغان بۇ ئايال مۇشۇ كۈنلەردە پارىژدىكى پارۋى مەيدانىغا سېلىنغان ئۆيدە قىزى بىلەن بىللە تۇراتتى.

قىزلار ئوينىشىۋاتقان بالكوننىڭ ئىچى تەرىپىدىكى رەڭدار پەردە ئېسىلغان ئۆي تولىمۇ ياسىداق ئىدى. تورۇستىكى قاتار كەتكەن لىملارغا قارىغان ئادەمنى ھۇزۇرلاندۇرىدىغان رەڭلىك ئويما نەقىشلەر چىقىرىلغانىدى. ئويۇپ نەقىشلەنگەن بىرنەچچە كىيىم ئاسقۇچقا بىرمۇنچە چىرايلىق ساۋۇت ئېسىپ قويۇلغانىدى، رەڭلىك ساپالدا ياسالغان قاۋاننىڭ بېشى ئىككى تەكچىلىك قاچا - قۇچا ئىشكاپىنىڭ ئۈستىگە ئورۇنلاشتۇرۇلغانىدى. ئىككى تەكچىلىك بۇ قاچا - قۇچا ئىشكاپى بۇ ئۆيدىكى خوجايىن ئايالنىڭ چاسا بايراقلىق چەۋەنداز^①نىڭ ئايالى ياكى يەسىرە خوتۇن ئىكەنلىكىنى بىلدۈرەتتى. ئالاھىزەل ئەللىك بەشلەر ئەتراپىدىكى گوندىلاۋۇر خانىم چەتكىرەك قويۇلغان شەلپەر رەڭلىك مامۇق كىرىپىلودا ئولتۇراتتى. كىرىپىلونىڭ يېنىغا قالغان ۋە ئوردىن ئويۇلغان چوڭ تام مەش جايلاشقانىدى. گىۋاردىيە ئوقياچىلار ئەترىتىنىڭ كاپىتان فورمىسىنى كىيگەن ياش چەۋەنداز گوندىلاۋۇر خانىمنىڭ بىر تەرىپىدە ئېلىپتەك قېتىپ تۇرغان بولۇپ، ئۇنىڭ چىرايىغا قاراپلا ئۇچىغا چىققان ھاكاۋۇر نەرسە ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولاتتى. قارماققا سۇيۇق، ھارامزادە ئادەمدەك قىلاتتى. لېكىن، قىز - چوكانلارنىڭ نەزىرىدە يۈرەكنى ئويناتقۇدەك كېلىشكەن يىگىت ھېسابلىناتتى. ئۆزىنى تۇتۇۋالغان كەرلەر ياكى چىرايىغا قاراپ پال ئاچىدىغانلار ئۇنى كۆرگەن ھامان مەنىستەسلىك

① چاسا بايراقلىق چەۋەنداز — چاسا بايراق كۆتۈرۈپ يۈرىدىغان يەر ئىگىلىرى يېتەرلىك ياللانما قوشۇن يىغىپ جەڭگە قاتنىشالمىسا چەۋەنداز بولالايتتى.

بىلەن مۇرىلىرىنى قىسىپ قويغان بولاتتى. قىزلار ئۆيدە ياكى بالكوندا، ئۆتۈرچ^① نىڭ ئالتۇن رەڭ جىيەك تۇتۇلغان مامۇق سېلىنچىلىرى ئۈستىدە ياكى ئادەملەر، گۈل - گىياھلارنىڭ شەكلى ئويۇلغان ئورۇندۇقلاردا ئولتۇراتتى. ئۇلار ھەممىسى بىرلىكتە چوڭ بىر پەردىنى كەشتىلەۋاتقان بولۇپ، پەردىنىڭ يېرىمى ئۇلارنىڭ تىزىدا، يەنە بىر يېرىمى پولىنى يېپىپ تۇرغان پاخال بورىنىڭ ئۈستىدە ئىدى.

نەق مەيداندا تۇرغان يىگىت قىز - چوكانلارنى ھاياجانغا سالمايتتى. ئۇلار بۇ يىگىتنىڭ دىققىتىنى قوزغاش ئۈچۈن، بىر - بىرى بىلەن پىچىرلاشقىلى، پەس ئاۋازدا بىرنېمىلەرنى دېيىشكىلى تۇردى. بىر - بىرىدىن قىزغىنىپ، يىگىتكە قاش ئېتىشقا، كۆزىنى قىسىپ ئىما - ئىشارەت قىلىشقىمۇ ئۈلگۈردى. لېكىن، چەۋەنداز يىگىت قولىدىكى بۇغا تېرىسى پەلىيى بىلەن كەمىرىدىكى تۈگمىلەرنى سۈرتۈشكە ئالدىراۋاتقاندەك، قىزلارنىڭ قىلىقلىرىنى كۆرمىگەنگە سېلىپ، پەرۋاسىز قىياپەتتە تۇرىۋەردى.

گوندىلاۋۇر خانىم ئۇنىڭغا پەس ئاۋازدا بىرنەچچە ئېغىز گەپ قىلىپ قويايتتى. لېكىن، يىگىتنىڭ سۆزلىرى تولىمۇ جانسىز، ئاڭلىماققا زورمۇزور جاۋاب بېرىۋاتقاندەك چىقاتتى. خانىم كاپىتان يىگىت بىلەن كۈلۈمسىرىگەن ھالدا ئۇنى - بۇنى دېيىشكەچ، قىزى فلېئور دې لىس گوندىلاۋۇرغا ئۈستىلىق بىلەن قول ئىشارىتى قىلاتتى، كۆزىنى چىمچىقلىتىپ قويايتتى. بۇ ئىشلار كىشىنى ھە دېگەندىلا بۇ بىر جۈپ يىگىت - قىز ئارىسىدا چاي ئىچۈرۈپ قويغان ئەھۋال بار ئوخشىمامدۇ، دېگەن خىيالغا كەلتۈرۈپ قويايتتى. لېكىن، يىگىتنىڭ بەكمۇ بوشاڭ، مىجەزى سۇس ئىكەنلىكى، چىرايىدىن ھارغىنلىق، زېرىككەنلىك ئالامەتلىرى مانا مەن دەپلا بىلىنىپ تۇراتتى، ئۇنىڭدا مۇھەببەت

① ئۆتۈرچ — گوللاندىيەدىكى شەھەر.

دېگەندىن ئەسەرمۇ يوق ئىدى. مۇشۇنداق چاغدا بىزنىڭ گارنىزوندىكى لېيتېنانتلار ئۇنى كۆرۈپ قالسا، كۆڭلىدە چوقۇم ئۇنى «جالاپ خوتۇنلارغىلا لايىق نەرسە ئىكەنغۇ!» دەپ تىللىغان بولاتتى.

بۇ خانىم قارىغاندا قىزىنى قەۋەت ياخشى كۆرىدىغان، مۇشۇنداق قىزى بولغانلىقى ئۈچۈن ئۆزىگە تەمەننا قويىدىغان بولسا كېرەك. بىراق، ئۇ ياش كاپىتاندىكى بوشاڭلىقتىن بىخەۋەر ھالدا ئۇنى قىزىنىڭ پەردە تىكىۋاتقان چاغدىكى تەق - تۇرقىغا ئوبدانراق سەپسىللىشقا دەۋەت قىلىشتىن توختىمىدى.

— قارىڭا، جىيەنم، — دېدى ئۇ يىگىتنىڭ يېڭىنى تارتىپ، ئارقىدىنلا ئاغزىنى يىگىتنىڭ قۇلىقىغا يېقىن ئەكەلدى، — ئۇنىڭ بېشىنى پەسكە قىلىپ ئولتۇرغان تۇرقىغا قاراپ يېقىڭا! — شۇنداق! — دەپ قويدى يىگىت سوغۇق تەلەپپۇزدا، ئاندىن بايقىدەك گەپ قىلماي جىم تۇردى.

بىردەم ئۆتكەندىن كېيىن ئۇ گوندىلاۋۇر خانىمنىڭ گېپىگە قۇلاق سېلىش ئۈچۈن، بېلىنى ئېگىپ ئېڭىششكە مەجبۇر بولدى.

— سىز بولغۇسى ئايالىڭىزدىنمۇ كېلىشكەن، چىرايلىق بىر قىزنى كۆرۈپ باققانمۇ؟ كىمدىمۇ ئۇنىڭكىدەك سۈزۈك بەدەن، ئۇنىڭكىدەك ئالتۇندەك چاچ بار؟ ئۇنىڭ قوللىرىدىن بىرەر ئېۋەن تېپىلامدۇ؟ ئۇنىڭ بوينى ئاق قۇنىڭ بوينىدەك چىرايلىق ئەمەسمۇ؟ مەن سىزگە ھەسەت قىلىۋاتىمەن! ئۈجمە كۆڭۈللۈك قىلماڭ، ئۇنىڭ ئېرى بولۇش نېمىدېگەن بەخت! قىزىم فېلىئور دېلىسقا ھەرقانداق ئادەم بىر كۆرۈپلا كۆيۈپ قالىدۇ. ئۇنىڭغا مەھلىيا بولمىغاندەك تۇرامسىز؟

— شۇنداق، شۇنداق، — دەپ جاۋاب قايتۇردى يىگىت، لېكىن ئۇنىڭ خىيالى باشقا بىر ئىشتا ئىدى.

— ئۇنداق بولسا قىزىم بىلەن پاراڭلىشىڭ، — گوندىلاۋۇر خانىم ئۇنىڭ مۇرىسىدىن ئىتتىرىپ قويدى، — گەپ قىلىڭ،

ئەجەب قورقۇنچاق ئىكەنسز !
قورقۇنچاقلىق ئۇنىڭ يېتەرسىزلىكىمۇ ئەمەس،
ئارتۇقچىلىقىمۇ ئەمەس ئىدى. شۇنداقتىمۇ ئۇ خانىمنىڭ
دېگىنىدەك قىلماقچى بولدى.

— نەۋرە سىڭلىم، — دېدى ئۇ فلېئور دې لىسقا يېقىن
كېلىپ، — بۇ يەردىگە نېمىلەرنى كەشتىلەۋاتىسىز؟
— نەۋرە ئاكا، — فلېئور دې لىس نارازى بولغان ئاھاڭدا
جاۋاب بەردى، — سىزگە دېڭىز ئىلاھىنىڭ سارىيىنى
كەشتىلەۋاتىمىز دەپ نەچچە قېتىم دېدىمغۇ !

فلېئور دې لىس بۇ ياش كاپىتاننىڭ مەجەزىدىكى
سۇسلۇقىنى، كۆڭلىنىڭ بىر جايدا ئەمەسلىكىنى ئانىسىغا
قارىغاندا بەكرەك بىلىدىغاندەك ئىدى. يىگىت ئىچىنى تىڭشاپ
تۇرۇپ كەتتى - دە، بىرھازادىن كېيىن ئاران ئېغىز ئاچتى:

— دېڭىز ئىلاھىنىڭ سارىيى چۈشۈرۈلگەن بۇ يەردىنى
كىمگە كەشتىلەۋاتىسىز؟

— شەھەر رايونىدىكى ساينت ئانتونى چېركاۋىغا
كەشتىلەۋاتىمىز، — دېدى فلېئور دې لىس، ئۇ بېشىنى
كۆتۈرۈش تۈگۈل قاپقىنىمۇ ئېچىپ قويمىدى.

ياش كاپىتان يەردىنىڭ بۇرجىكىنى كۆتۈردى.

— سۆيۈملۈك سىڭلىم، قوۋۇزىنى كۆپتۈرۈپ بۇرغا
يۇۋلەۋاتقان بۇ بودەك جەڭچى كىم؟

— تىس تىرىتون !

فلېئور دې لىس چورتلا جاۋاب بەردى، قارىغاندا ئۇ تېخىچە
خاپا ئىدى. ياش كاپىتان نەۋرە سىڭلىسىغا ئازراق خۇشامەت
قىلمىسا بولمايدىغانلىقىنى ھېس قىلدى بولغاي، ئاستا بېلىنى
ئەگدى. مۆلچەرىمىزچە ئۇنىڭ تېخىمۇ بەكرەك يېقىنچىلىقىنى
ئىپادىلەپ بېرەلەيدىغان يۇمشاق گەپلەرنى تاپالشى ناتايىن
ئىدى.

— ئانىڭىز نېمىشقا دائىم يوللۇق بەلگە كەشتىلەنگەن كالتە

كىيىم كىيىپ يۈرىدۇ؟ بۇ مېنىڭ مومام چارلېز VII نىڭ زامانىسىدىلا كىيگەن كىيىملەردىن ئەمەسمۇ؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە ئانىڭزنىڭ كىيىملىرىگە كەشتىلەنگەن شارنىر شەكىللىك ۋە ئوسمانتۇس گۈلى شەكىللىك بەلگىلىرى ئانىڭزنى يۆتكىگىلى بولىدىغان ئوچاققىلا ئوخشىتىپ قويدىكەن. ئوبدان سىڭلىم، شۇنى ھۆددە قىلىمەنكى، تېشىغا كىيىدىغان مۇنداق كالتە كىيىملەرنىڭ مودىدىن قالغىنىغا نەكەم!

فلېئور دې لىس بۇلاقتەك كۆزلىرىنى ئوينىتىپ نارازى بولغاندەك، ئالىيىپ قويدى.

— سىزنىڭ ماڭا ھۆددە قىلغىنىڭىز مۇشۇلمۇ؟ — دېدى ئۇ پەس ئاۋازدا.

ئاق كۆڭۈل گوندىلاۋۇر خانىم ئىككىيلەننىڭ كۈسۈلدىشىۋاتقانلىقىنى، قۇلاقنى قۇلاققا يېقىپ بىرىمىلەرنى دېيىشىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ، ئىنتايىن خۇش بولدى.

— مۇھەببەت ئىزھار قىلىشتىكى نەقەدەر تەسىرلىك مەنزىرە — ھە! — دېدى ئۇ خۇشال ھالدا قولىدىكى ئىبادەت رىسالىسىگە ئۇرۇپ قويۇپ.

ياش كاپىتان خىجىل بولۇپ قالدى بولغاي، پەردىنى سىلاپ تۇرۇپ قىلىدىغان گېپىنى ئۆزگەرتتى.

— ئەجەب قالىتىس ھۈنرىڭىز بار ئىكەن! — دېدى ئۇ ئۈنلۈك ئاۋازدا.

تېرىلىرى ئاپپاق، چاپلىرى سېرىق، ھاۋا رەڭ دۇخاۋا كىيىم كىيىۋالغان كولۇمبى گائىللىفونتاين بايىقى ماختاشنى ئاڭلاپ فلېئور دې لىسقا قارىدى.

— سۆيۈملۈك گوندىلاۋۇر، — دېدى ئۇ قورقۇمسىراپ، — سەن روچى گۇيون سارىيىدىكى پەردىنى كۆرگەنمۇ؟

راستىنى ئېيتقاندا، ئۇ بۇ گەپكە يېنىدىكى كېلىشكەن يىگىتنىڭ جاۋاب بېرىشىنى بەكرەك ئارزۇ قىلاتتى.

— سېنىڭ دەۋاتقىنىڭ لوئورې سارىيىدىكى باغچىغا يېقىن

ھېلىقى سارايمۇ؟ — دەپ سورىدى دىئانا دې كرىستوئىل كۈلۈپ تۇرۇپ، ئۇنىڭ چىشلىرى ئاجايىپ چىرايلىق ئىدى.

— ئۇ يەردە پارىژنىڭ كونا قەلئەسىدىكى ھەم ئېگىز، ھەم يوغان كۆرىتىش مۇنارى بار، — تېرىسى سۇس قوڭۇر كەلگەن ئامىلوت قوشۇمچە قىلىۋېتىپ ئۇلۇغ — كىچىك تىنىپ قويدى. ئۇنىڭ مەڭزى قىپقىزىل، قاپقارا بۇدۇر چېچى ئادەمنىڭ مەستلىكى كەلگۈدەك چىرايلىق ئىدى.

— سۆيۈملۈكۈم كولۇمبى، — دېدى گوندىلاۋۇر، — سېنىڭ دەۋاتقىنىڭ پادىشاھ چارلېز VI نىڭ دەۋرىدىكى باكوۋىل ئەپەندىنىڭ قورۇسىمۇ؟ ئۇ يەردىكى پەردىلەر نەپىسلىكتە تەڭداشسىز ئىدى!

— چارلېز VI دەۋرىدىكىلەر! — ياش كاپىتان بۇرۇتتىنى سىلاپ تاپا — تەنە قىلغىلى تۇردى، — خۇدايا توۋا! ھۆرمەتلىك خانىم، بۇ كونىراپ كەتكەن نەرسىلەرنى ئېسىڭىزدە ئەجەب ئېنىق ساقلاپسىز!

گوندىلاۋۇر خانىم:

— دەرۋەقە بەك چىرايلىق پەردىلەردىن ئىدى! ئۇنىڭدىكى ھۈنەرنى كىم كۆرسە شۇ ياخشى كۆرۈپ قالاتتى! — دېدى. بالكوننىڭ رېشاتكىسىغا مەيدىسىنى قويۇپ مەيدانغا قاراۋاتقان يەتتە ياشلىق ئورۇق قىز بېرانگېردې شامپىشۇۋىر تۇيۇقسىزلا تۇۋلاپ كەتتى.

— قاراڭ، فلېئور دې لىس ھامما! ئاۋۇ جامائەت تەرەپكە قاراڭ، ئۇسسۇل ئوينىيدىغان ھېلىقى چىرايلىق قىز ياپىلاق تاش يانتۇزۇلغان يولدا دۇمباق چېلىپ ئۇسسۇل ئوينىۋاتىدۇ! دۇمباقنىڭ ئاۋازىنى ھەممەيلەن ئاڭلىدى.

— ھەرقاچان ھېلىقى مىسىرلىق سەرگەردان قىزدۇ! — دېدى فلېئور دې لىس مەيدانغا قايرىلىپ قاراپ خۇشياقمىغاندەك تەلەپپۇز بىلەن.

— يۈرۈڭلار! بېرىپ قاراپ باقايلا! — ئۇنىڭ شوخ

دوستلىرى قىيا - چىيا قىلىشقان پېتى بالكونغا يۈگۈردى. فلېئور دې لىس بولغۇسى ئېرىنىڭ ئۆزىگە قىلغان سوغۇق مۇئامىلىسىنى ئويلاپ، ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن ئېرىنچەكلىك بىلەن ئەگەشتى. بولغۇسى كۈيۈ ئوغۇل بۇ تاسادىپىي ئەھۋالنىڭ تېتىقسىز سۆھبەتنى ئۈزۈپ قويغانلىقىدىن خۇش ئىدى. خۇددى مۇھىم بىر ئىشنى قىلىپ بولغان ئادەمدەك ئۆيىنىڭ بۇلۇڭىغا ئاستا ماڭدى. ياش كاپىتان ئۈچۈن ئالغاندا، چىرايلىق قىز فلېئور دې لىستىن خەۋەر ئېلىش ئوينىغاننىڭ ئورنىدىكى ئىش ئىدى. لېكىن، ئۇ بۇ قىزدىن زېرىكىۋاتقانداك ئىدى. توي كۈنى يېقىنلاشقانسېرى، ئۇنىڭ كۈندىن - كۈنگە كۆڭلى سوۋۇپ كېتىپ باراتتى.

يىگىتنىڭ ئىرادىسى ئاجىز، بۇنىڭغا گەپ قىلىشنىڭ ئورنى بارمۇ؟ ئۇ گەرچە كاتتا ئائىلىنىڭ بالىسى بولسىمۇ، لېكىن ئەسكەرلەردىكى بۇزۇقچىلىقنى خېلى كۆپ يۇقتۇرۇۋالغانىدى. ئۇ قاۋاقخانلاردا لاغايلاپ يۈرۈشكە ئامراق ئىدى. پەقەت ئاشۇ قىلىقسىز ئەسكەرلەر بىلەن بىللە بولغان چاغلاردا ھەممە ئىشنى قولايلىق ۋە ئازادە ھېس قىلاتتى. ئاشۇلار بىلەن بىللە ئەدەپسىز گەپلەرنى قىلىشنى ياخشى كۆرەتتى. ئوڭايلا قولغا كەلتۈرگىلى بولىدىغان قىزلار ۋە مۇۋەپپەقىيەت ئىچىدە، ئۆزىنى سۇدىكى بېلىقتەك ئەركىن سېزەتتى. گەرچە ئائىلىسىدە ياخشى تەربىيە كۆرگەن، ئەدەپ - قائىدىنى ئۆگەنگەن، ياش ۋاقتىدىلا پۈتۈن مەملىكەتنى ئايلىنىپ بولغان، ھەربىي سەپكە قاتناشقان بولسىمۇ، بىراق ئەدەپ - قائىدە تۈپەيلى ئېلىپ بېرىلغان زىيارەتتە بەكرەك قىيىن ئەھۋالدا قالغان ئىش دەل فلېئور دې لىسنىڭ ئۆيىدە يۈز بەردى. ئالدى بىلەن ئۇ مۇھەببىتىنى كۆرگەنلا قىزغا ئىزھار قىلىپ فلېئور دې لىسقا ئۈنچىلىك كۆڭۈل بەرمىدى. ئىككىنچىدىن، بۇ نازاكەتلىك قىزلارنىڭ ئارىسىدا يامان گەپكە ئۆگىنىپ قالغان بىرەر ئىشقا قاتناشقاندىكى گەپلەردىن بىرەرنى پوسۇققىدە دەپ سېلىشتىن ئەنسىرەپلا

يۈردى. ئۇنداق مەنزىرىنىڭ نەقەدەر قالتىس بولىدىغانلىقىنى كۆپچىلىك تەسەۋۋۇر قىلىپ باقسا بولىدۇ!

ھالبۇكى، بۇ ئىشلار ئۇنىڭدىكى سالاپەت ۋە پۇزۇر كىيىنىشلەر بىلەن ئارىلىشىپ كەتكەنىدى. مەن پەقەت ھېكايە سۆزلەيدىغانلا ئادەم بولغاچقا، قالغان تەرەپلىرىنى ئۇزۇڭلار ئويلاپ باقساڭلار بولىدۇ.

ئۇ ئويما نەقىشلىك تام ئوچاققا يۆلىنىپ بىرنەرسىنى خىيال قىلىۋاتقاندا، سۈكۈتكە چۆمدى، بىرھازاغىچە ئون چىقمىدى.

— سۆيۈملۈك نەۋرە ئاكا، — دېدى فلىئور دې لىس بىردىنلا ئۇنىڭغا يۈزلىنىپ، — سىز ماڭا ئىككى ئاي ئىلگىرىكى بىر ئاخشىمى كېچىلىك چارلاشقا چىققاندا، بۇخېمىيەلىك كىچىك بىر قىزنى ئون نەچچە بۇلاڭچىنىڭ قولىدىن قۇتۇلدۇرۇۋالدىم دېگەندىڭىز، راست شۇنداق بولغانىدى؟

— شۇنداق ئىش بولغاندا ئېسىمدە، نەۋرە سىڭلىم!

— بۇياققا كېلىڭا! — دېدى قىز، — كېلىپ قاراپ بېقىڭ، پارۋى مەيدانىدا ئۇسسۇل ئوينىۋاتقان سەرگەردان قىز سىز تونۇيدىغان شۇ قىز بولۇپ چىقسىمۇ ئەجەب ئەمەس. يېقىنراق كېلىڭا فوبۇس ئاكا!

كاپىتان نەۋرە سىڭلىسىنىڭ ئۆزىنىڭ ئىسمىنى ئاتاپ تۇرۇپ يېنىغا چاقىرىۋاتقانلىقىدىن غەپلىشىپ قالايلى دەۋاتقان بولسا كېرەك، دەپ ئويلىدى. ئىش مۇشۇ دەرىجىگە يەتكەندە، كاپىتان فوبۇس دې شاتوپىر پۇتىنى تەستە يۆتكەپ بالكونغا كەلمەكتىن باشقا ئامال تاپالمىدى.

— قاراڭ، — فلىئور دې لىس مۇلايىملىق بىلەن فوبۇسنىڭ بىلىكىدىن تۇتتى، — توپ ئىچىدە ئۇسسۇل ئوينىۋاتقان قىز سىز دېگەن سەرگەردان قىز شۇمۇ؟

— دەل ئۆزى، مەن ئۇنى يېنىدىكى ئوغلاقنى كۆرۈپلا تونۇدۇم!

— ۋاي - ۋوي، ئوغلىقى راستتىنلا بەك چىرايلىق ئىكەن! — دەپ ماختاپ كەتتى ئامىلوت ئالىقىنىنى بىر - بىرىگە جۈپلەپ.

— ئۇنىڭ ئىككى مۇڭگۈزى راست ئالتۇنمۇ؟ — دەپ سورىدى بېرانگېر.

كىرىسلودا خېلىدىن بېرى قىمىر قىلماي ئولتۇرغان گوندىلاۋۇر خانىم:

— ئۆتكەن يىلى گىبارد دەرۋازىسىدىن بىرمۇنچە بۇخىمىيەلىكلەر كىرگەن، بۇ قىز شۇلارنىڭ ئىچىدىكى بىرەيدەك قىلامدۇ؟ — دېدى.

— ھۆرمەتلىك ئانا، — دېدى فلېئور دې لىس پەس ئاۋازدا، — ئۇ دەرۋازىنى بۈگۈنكى كۈندە دوزاخ دەرۋازىسى دەيدۇ.

گوندىلاۋۇر خان قىز ئانىسىنىڭ ھەدىسىلا قەدىمكى نەرسىلەرنىڭ گېپىنى قىلىدىغانلىقىدىن ياش كاپتاننىڭ تولىمۇ بىزار بولىدىغانلىقىنى بىلەتتى. راست دېگەندەك، ئۇ چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىپ زاڭلىق ئېتىدىغان گەپلەرنى قىلغىلى تۇردى:

— گىبارد دەرۋازىسى ! گىبارد دەرۋازىسى ! يەنىلا پادىشاھ چارلېز VI نىڭ دەۋرىدىكى نەرسىلەرغۇ !

— چوقۇندۇرغۇچى ئانا، — دېدى بېرانگېر كۆزلىرىنى پىلىدىرلىتىپ. ئۇ شارىتىدە بېشىنى كۆتۈرۈپ، بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ مۇنارىغا تىكىلدى، — ئۇ يەردىكى قارا كىيىم كىيىۋالغان ئەر كىشى كىم؟

قىزلارمۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ مۇنارىغا قارىدى. شىمال تەرىپى گرىف مەيدانىغا بېقىشىپ تۇرىدىغان قوڭغۇراقخانىنىڭ ئۈستىدە رېشاتكىغا يۆلىنىپ بۇتتەك تۇرغان بىر ئەر كىشى مەيدانغا ھاڭۋاققان پېتى قاراپ تۇراتتى. ئۇچىسىدىكى كىيىمدىن ئۇنىڭ پوپ ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولاتتى.

ئۇنىڭ تۇرقى پاقىلاننى كۆرۈپ قالغان ئاچ يولۋاسقا ئوخشايتتى. ئۇ بۇ پاقىلانغا يەۋەتكۈدەك ئەلپازدا تىكىلگەندەك قىلاتتى.

— ئۇ يوساستىكى ياردەمچى ئېپىسكوپ، — دېدى فلېئور دې

لس.

— كۆزۈڭ راستتىنلا ياخشى ئىكەن، — دېدى گائىللىفونتاين، — شۇنچە يىراقتا تۇرۇپمۇ ئۇنى تونۇيالىدىڭ !
— ئۇ ئۇسسۇلچى قىزغا قاراۋاتقانداك قىلىدۇ، — دېدى دىئانا كىرىستوئىل.

— ئۇنداقتا مىسىرلىق قىز ھوشيار تۇرمىسا بولمايدۇ، — دېدى فلېئور دې لىس، — ئۇ مىسىرلىقلارنى يامان كۆرىدۇ.
— ئۇ قىز ئۇسسۇلنى قەۋەت ياخشى ئوينىمايدىكەن ! — دېدى ئامىلوت، — لېكىن ئاۋۇ ئادەمنىڭ بۇ قىزغا قاراشلىرىدىن ئادەم سەسكىنىدۇ !

— فوبۇس ئاكا، — دېدى فلېئور دې لىس تۇيۇقسىزلا، — سىز بۇ سەرگەردان قىزنى تونۇغاندىكىن، ئۇنى چاقىرىپ كەلمەمسىز، كۆڭلىمىز ئېچىلىپ قالار.

— بەلەن گەپ بولدى، — قىزلار چاۋاك چېلىپ چۇرقىرىشىپ كەتتى.

— قاملاشمايدىغان ئىشقۇ بۇ ! — دېدى فوبۇس، — بۇ قىز مېنى ئاللىقاچان ئۇنتۇپ قالغاندۇ. ھەتتا مەن ئۇنىڭ ئىسمىنىڭ نېمىلىكىنىمۇ بىلمەيدىغان تۇرسام. شۇنداقتىمۇ سىلەر خالساڭلار، سىناپ باقاي.

ئۇ بالكوننىڭ رېشاتكىسىغا يېقىن بېرىپ توۋلىدى:

— قىزچاق !

ئۇسسۇلچى قىز دەل مۇشۇ يەتتە دۇمبىقىنى چالمىغان بولغاچقا، بىرىنىڭ ئۆزىنى توۋلىغان ئاۋازىنى ئاڭلاپ، ئاۋاز چىققان تەرەپكە قايرىلدى، نۇر چاقىناپ تۇرغان كۆزلىرى بىلەن فوبۇسقا قارىدى — دە، ئوينىۋاتقان ئۇسسۇلدىن چېپىپىدە توختىدى.

— قىزچاق ! — دەپ يەنە بىر قېتىم توۋلىدى كاپىتان ھەمدە ئۇنى يېقىن كېلىشكە شەرەتلىدى.

قىز كاپىتاندىن كۆزىنى ئالماي بىردەم قاراپ تۇرغاندىن

كېيىن، مەڭزى ئوت كەتكەندەك ۋىلىدە قىزاردى، ئەپچىل ياسالغان دۇمباقنى قولتۇقىغا قىستۇردى، ئاۋايلاپ ئاستا قوزغالغان بولسىمۇ، يەنىلا ئىككى يېقىغا سەنتۈرۈلۈپ كەتتى. يىلاننىڭ ئېزىقتۇرۇشىدىن قېچىپ قۇتۇلۇشقا كۆزى يەتمىگەن چۈجىدەك ئېسەنگىرىدى. ھەيران قالغان توپنىڭ ئارىسىدىن ئۆتۈپ، فوبۇس تۇرغان بىنانىڭ دەرۋازىسىغا قاراپ ماڭدى.

ھايال ئۆتمەيلا پەردە قايرىلدى. سەرگەردان قىز ئارىسالدىلىق ئىچىدە بوسۇغىنىڭ يېنىدا پەيدا بولدى، يۈزلىرى شەلپەردەك قىزاردى، نەپەسلىرى ئېغىرلاشتى، پۇت - قولى كالۋالاشتى. كۆزىنى پولغا تىككىنىچە، ئالدىغا قەدەم تاشلاشقا پېتىنالمىي تۇرۇپ قالدى.

بېرانگېر چاۋاك چېلىۋەتتى.

ئۇسسۇلچى قىز بوسۇغىنىڭ ئالدىدا قاققان قوزۇقتەك تۇرۇپ قېلىپ، مىدەر - سىدىر قىلمىدى. ئۇنىڭ پەيدا بولۇشى بىلەن تەڭلا، قىزلاردىمۇ بىلىنەر - بىلىنمەس ئۆزگىرىش يۈز بەردى. بۇ چاغىچە قىزلارنىڭ ھەممىسى قانداقلا قىلىپ بولسۇن كېلىشكەن كاپىتاننىڭ كۆڭلىنى ئۇتۇۋېلىش كويىدا پايىپتەك بولغان، ئۇنىڭ ئۇچىسىدىكى نەپىس تىكىلگەن فورما قىلىق چىقىرىپ نازلىنىشنىڭ نىشانىغا ئايلىنىپ قالغان، ئۇنى كۆرگەندىن باشلاپلا قىزغىنىپ، بىر - بىرىگە كۈنداشلىق قىلىدىغان ئەھۋال يۈز بەرگەنىدى. لېكىن، بۇ ئۇلارنىڭ ئۆزلىرىمۇ ھېس قىلمىغان، پەقەت يۈرۈش - تۇرۇش، گەپ - سۆزلىرىدىن بىلىنىپ قېلىۋاتقان ئىش ئىدى. ئۇلارنىڭ ھۆسن - جامالى بىر - بىرىدىن قېلىشمايتتى، ئەگەر گۈزەللىكتە مۇسابىقىگە چۈشىدىغان بولسا ھەممىسىلا ئۆتۈپ چىقىمەن دەيدىغان نىيەتتە ئىدى. ئەپسۇس، بۇ گۈزەللىكتىكى باراۋەرلىك سەرگەردان قىزنىڭ كېلىشى بىلەن بىراقلا بۇزۇلغانىدى.

سەرگەردان قىزنىڭ گۈزەللىكىگە گەپ توغرا كەلمەيتتى. ئۇ ئىشكىنىڭ ئالدىغا كەلگەندە، بەجايىكى پەۋقۇلئاددە بىر يورۇقلۇق

ئادەملەر قىستىلىشىپ يۈرگەن ئۆيىنىڭ ئىچىگە يېيىلغاندەك بولدى - دە، پەردە بىلەن توسۇقتىن قايتقان نۇردا ئۇنىڭ چىرايى مەيداندىكىگە قارىغاندا نەچچە ھەسسە چىرايلىق بولۇپ كەتتى. خۇددى بىر مەشەل قۇياش نۇرى ئاستىدىن قاراڭغۇلۇق ئىچىگە كىرىپ كەلگەندەك تېخىمۇ نۇرلىنىپ، كۆزىنىڭ يېغىنى يېگۈدەك دەرىجىگە يەتتى، يۇقىرى مەرتىۋىلىك، ئېسىلزادە خان قىزلارمۇ ئىختىيارسىز ھالدا ئۇنىڭ كۆزىنى ئالماچەكمەن قىلىۋېتىدىغان گۈزەل رۇخسارىنى كۆردى. ئۇنىڭدىكى گۈزەللىك ئالدىدا ئۆزلىرىنىڭ ئازراق بولسىمۇ چېنىپ قېلىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى.

ئەرلەر ئۆزىنىڭ ئەقلىگە تايىنىدۇ، ئاياللار ئۆزلىرىدىكى بىۋاسىتە تۇيغۇ ئارقىلىق بىر - بىرىنى تېخىمۇ ياخشى چۈشىنىۋالىدۇ، بىر - بىرىنىڭ ئىچىدىكىنى بىلىۋالىدۇ. ئەمەلىيەتتە شۇنداق بولدى. قىزلار ئۆزلىرىنىڭ كۈچلۈك بىر رەقىب بىلەن روبىرو بولۇپ قالغانلىقىنى بىلدى. ھوشىنى يىغىپ، يېڭىباشتىن قەددىنى رۇسلاش لازىملىقىنى كۆڭلىگە يۈكتى. دەرۋەقە، بىر قاچا سۈنى شەلپەردەك قىپقىزىل قىلىش ئۈچۈن، بىر تامچە ئۈزۈم ھارىقىنى تېمىتسىلا كۇپايە؛ بىر توپ قىزنىڭ كۆڭلىنى پاراكەندە قىلىش ئۈچۈن، تېخىمۇ چىرايلىق قىزدىن بىرى بولسا يېتەرلىك؛ بولۇپمۇ بىر ئەر ئۆزى يالغۇز شۇ سورۇندا ھازىر بولغان بولسا تېخىمۇ شۇنداق.

قىزلارنىڭ سەرگەردان قىزغا ئادەتتىن تاشقىرى سوغۇق مۇئامىلە قىلىدىغانلىقى تەبىئىي ئەھۋال ئىدى. ئۇلار بۇ قىزنى بېشىدىن - ئايىغىغىچە قاراپ چىقىپ، ئاندىن بىر - بىرى بىلەن كۆز بېقىشىۋالدى - يۇ، لام - جىم دېمىدى. ئىشتانغا چىققان كۆڭۈلگە تايىن بولۇۋاتاتتى. لېكىن، سەرگەردان قىز باشقىلارنىڭ ئۆزىگە بىرىنچە دېيىشنى ساقلاپ تولىمۇ تەڭلىكتە قېلىۋاتاتتى. ئۇنىڭدا ھەتتا قىزلارغا لەپىدە قارىغۇدەك جۈرئەتمۇ يوق ئىدى. جىمجىتلىقنى ئالدى بىلەن كاپىتان ئۆزى بۇزدى.

— جەزم قىلىمەنكى، ئۇ راستتىنلا تۇغما گۈزەللەردىن ئىكەن، — ئۇ قىلچە تەمتىرىمەي سۆزىنى داۋاملاشتۇردى، — سىڭلىم، سىز دەپ بېقىڭا!

ئەدەپلىك كىشىلەر ئەسلىدە باشقىلارنى ماختايدىغان مۇنداق سۆزنى ئاۋازىنى بوش چىقىرىپ، ئاۋايلاپ تۇرۇپ دەيتتى. مۇنداق ماختاشلار سەرگەردان قىزنىڭ ئۇدۇلىدا تۇرغان خان قىزلاردىكى ھەسەت ئوتىنى ئۆچۈرەلمەيتتى.

فلېئور دې لىس مەنىستەسلىك بىلەن جاۋاب بەردى:
— يامان ئەمەستەك تۇرىدۇ!

باشقىلار بىر - بىرى بىلەن قۇلاق قېقىشىۋالدى.
گوندىلاۋۇر خانىمنىڭمۇ ئىچى ئادا كەتتى. ئۇ ئەلۋەتتە قىزى ئۈچۈن بولسىمۇ قىزغانماي تۇرالمىتتى.
— بېرىراق كەلگىنە، قىزچاق! — دېدى ئۇ ئۇسسۇلچى قىزغا.

— بېرىراق كەلگىنە، قىزچاق! — خانىمنىڭ كەينىدە تۇرغان بېرانگېر ئادەم ياراتمايدىغان كۈلكىلىك تەلەپپۇزدا ئۇنىڭ گېپىنى تەكرارلىدى.

سەرگەردان قىز ئېسىلزادە ئايالىنىڭ ئالدىغا قاراپ ماڭدى.
— گۈزەل قىز، — فوبۇس قىزنىڭ ئالدىغا قاراپ بىرنەچچە قەدەم ماڭدى، قىلماقچى بولغان سۆزىگە سالاپەتلىك تۈس بەردى، — سەن مېنى تونۇدۇڭمۇ؟ مۇشۇنداق شان - شەرەپكە نائىل بولالامدىمەن، بولالمىدىمەن، شۇنى بىلگۈم بار...
قىز بېشىنى كۆتۈرۈپ ئۇنىڭغا تىكىلدى، كۆزلىرىدىن ئاجايىپ بىر مۇلايىملىق بىلىنىپ تۇراتتى. ئۇ كۈلۈمسىرىگەن ھالدا كاپىتاننىڭ سۆزىنى بۆلۈۋەتتى:

— ھە، شۇنداق!

— ئېسى جايدا ئىكەنغۇ! — دېدى فلېئور دې لىس.
— لېكىن، — فوبۇس سۆزىنى داۋاملاشتۇردى، — شۇ كۈنى كەچتە ناھايىتى تېز يۈگۈرۈپ قېچىپ كەتتىڭ، مەن

قورقۇتۇۋەتتىممۇ؟

— ھە، ئۇنداق ئەمەس! — دېدى سەرگەردان قىز.

«ھە، شۇنداق» بىلەن «ھە، ئۇنداق ئەمەس» نىڭ ئارىسىدا يوشۇرغىلى بولمايدىغان قانداقتۇر بىرنەرسە باردەك ئىدى. فېلىئور دې لىس رەنجىپ قالدى.

— چىرايلىقىم! — فوبۇس كوچىغا چىقىپ قالغان قىزلارغا دەپ كۆنۈپ قالغان تەلەپپۇز بىلەن سۆز باشلىدى، — سەن كەتكەندىن كېيىن، يىرگىنچلىك بىر لۈكچەكنىڭ سەن تۇرغان ئورۇندا تۇرغانلىقىنى كۆردۈم. بۇ يەكچەشمە دۈمچەك ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ قوڭغۇراق چالىدىغان ئادىمىغۇ دەيمەن. بىرلىرى ماڭا ئۇنى ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ ئاسراندى بالىسى، تۇغما ئىبلىس دېگەندى. ئۇنىڭ ئىسمىنى «قىرىق كۈنلۈك رامىزان»، «پاسخا بايرىمىدىكى كالىمىدوسكوپ»، «رامىزاننىڭ ئالدىدىكى سەيشەنبە» ياكى باشقا بىرنەمە دېدىمۇ، ئەيتاۋۇر ناھايىتى كۈلكىلىك، ھەممىسىلا مۇھىم بايراملارنىڭ نامى بولغاچقا، تازا يادىمدا قالماپتۇ. سەن خۇددى چېركاۋدىكى ھاشارچىلارنىڭ كۆڭلىنى ئېچىشقا تۇغۇلغاندەك، ئۇنىڭ تەپ تارتىپلا سېنى بۇلاپ ماڭغىنىنى قارىمايدىغان! نەدە مۇنداق ئىش بار! دەپ باققىنا، ئۇ ھۇۋۇقۇش سېنى زادى نېمە قىلماقچىدى؟

— كىم بىلىدۇ! — دېدى قىز.

— قوڭغۇراق چالىدىغان بىرنىڭ قاراپ تۇرۇپ بىر قىزنى بۇلاشقا پېتىنغانلىقىنى ئويلىساملا ئىچىم ئېلىشىدۇ! بىر سولتەك پۇقرانىڭ ئەيمەنمەيلا يۇقىرى تەبىقىدىكى ۋىكونتلار قىلىدىغان ئىشلارنى قىلىپ يۈرگەنلىكى قۇلاق ئاڭلىمىغان، كۆز كۆرمىگەن بىر ئىش - دە! لېكىن، ئۇمۇ ئۆزىنىڭ قىلمىشى ئۈچۈن ئېغىر بەدەل تۆلىدى. پېررات تورىتېرودەك ۋەھشىي ئادەم، مۇنداق بىر تېجىمەلنى بوش قويامتى! ماقۇل دېگەن بولساڭ، ئۇ ھېلىقى قوڭغۇراق چالىدىغان ئەبلەخنىڭ تېرىسىنى تەتۈر سويۇۋەتكەن بولاتتى!

— بىچارە ئادەم! — جازا سۇپىسىدىكى بايقى مەنزىرە سەرگەردان قىزنىڭ كۆز ئالدىدا يەنە ئايان بولغانىدى.

— ئۆزۈڭنى ئۇپراتما! — دېدى كاپىتان قاقاقلاپ، — مۇنداق ئادەملەرگە ئىچ ئاغرىتىش چوشقىنىڭ قۇيرۇقىغا قۇشنىڭ پىيىنى قاداڭ قويغاندەك ئىش بولىدۇ! مەن قورسىقىمنىڭ پاپانىڭ قورسىقىدەك يوغىناپ كېتىشىنى خالايمەن، ناۋادا ... ئۇ قىلىۋاتقان گەپنىڭ يېرىمنى بوغۇزغا يۇتۇۋەتتى.

— كەچۈرۈڭلار، خانىملار، چاتاق گەپتىن بىرنى قىلغىلى تاس - تاس قايتىمەن!

— ئەسكى ئادەم ئىكەنسەز، ئەپەندى، — دېدى گائىللىفونتاين.

— ئۇ پەقەت ئاۋۇ تېگى پەس دېدەككىلا راست گېپىنى قىلىدۇ، — دېدى فلېئور دې لىس پىچىرلاپ. ئۇنىڭ كۈنداشلىقى بارغانسېرى كۈچىيىپ كېتىۋاتقانداك ئىدى. ئۇ كاپىتاننىڭ سەرگەردان قىزغا ئەسەر بولۇپ قېلىۋاتقانلىقىنى، ئۇنىڭ بارغانسېرى كۆرەڭلەپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ئىچ - ئىچىدىن ئۆرتەندى. كاپىتان جىم تۇرالمى، ئەسكەرلەردىلا بولىدىغان قوپال سادىلىق بىلەن، سەرگەردان قىزغا يېنىش - يېنىشلاپ خۇشامەت قىلغىلى تۇردى.

— ئەجەبمۇ چىرايلىق قىز ئىكەنسەن! ۋۇجۇدۇم بىلەن جەزم قىلىمەن!

— ئۇنىڭ ئۈستىبېشى نېمىدېگەن كۆرۈمىسەز! — دىئانا كىرىستوئىل كۈلۈۋىدى سەدەپتەك چىرايلىق چىشلىرى كۆرۈنۈپ قالدى.

بۇ بىر ئېغىز گەپ بىلەن قىزلارنىڭ كۆزى پاللىدە يورۇپ كەتكەندەك بولدى. ئۇلار نېمىلا بولسۇن، مىسىرلىق قىزنىڭ ھۇجۇم قىلسا بولىدىغان يېرىنى تېپىۋالغاندەك ئىدى. ئۇنىڭ رەڭگى - رۇخسارىدىن قۇسۇر - ئېۋەن ئىزدەش مۇمكىنچىلىكى يوق ئەھۋالدا، كىيگەن كىيىملىرىگە قاراپ بولسىمۇ بىرنېمە

دېگىلى بولاتتى.

— مانا مەن دەپلا تۇرمادۇ، — دېدى مونتىمىكىل، — سەن كۆكسۈڭنى ياپقۇدەك ئىچ كۆڭلەك كىيمەي، شارپىمۇ سالماي كۈچىدا ئاينا قلاپ يۈرۈشنى نەدىن ئۆگەنگەن بولغىدىڭ؟
— كۆڭلىكىمۇ بەك قىسقا ئىكەن، — دەپ قوشۇپ قويدى گائىللىفونتاينى.

— سۆيۈملۈكۈم، — دېدى فىلېئور دې لىس ئىچى قارىلىق قىلىپ، — سەن ئالتۇندىن ھەل يالاتقان بەلباغ بىلەن سىرتلاردا سوكۇلداپ يۈرىدىكەنسەن. ناۋادا چاپتېلى سوتخانسىنىڭ ساقچىلىرى كۆرۈپ قالسا، سېنى چوقۇم تۇتۇپ كېتىدۇ.

— ۋوي قىزچاق، ۋوي قىزچاق! — دېدى كىرىستوئىل سۆرۈن تەلەتى بىلەن ھىجىيىپ، — يەڭلىرىڭ بىلىكىڭنى توسۇپ تۇرغان بولسا، كۈنىڭ نۇرىدا كۆيۈپ ئېچىشىمغان بولاتتى.

بۇ مەنزىرىگە فوبۇستىن ئەقىللىك بىرى داخىل بولۇپ سىرتتىن قاراپ تۇرغان بولسا ئوبدان بولاتتى. شۇ چاغدا، ئۇ بۇ قىزلارنىڭ مىسىرلىق قىزغا ئىچى قارىلىق، چىدىماسلىق ۋە زەھەر خەندىلىك بىلەن مۇئامىلە قىلىۋاتقانلىقىنى، ئۆزلىرى ئېرىشمەكچى بولغان ئوۋغا تىلىنى چىقارغان يىلاندىك يامىشىۋاتقانلىقىنى كۆرەلەيتتى. قىزلار تىلى ھەسەل، دىلى زەھەر، ئاغزىدا كۈلكە — چاقچاق، قوينىدا خەنجەر — پىچاق بىلەن ياشايدىغانلاردىن بولغاچقا، مىسىرلىق قىزنى شەپقەتسىزلىك بىلەن سوراققا تارتماقتا، ئۇنىڭ ئاددىي، كۆرۈمىسىز كىيىم — كېچەكلىرىنى زاڭلىق ئەتمەكتە ئىدى. ئۇلار بۇ سەرگەردان قىزنى بولۇشچە مازاق قىلدى، يەتكۈدەك كەمسىتتى، مۇزدەك سوغۇق سۆزلىرىنى ئۇنىڭ باش — كۆزىگە تۆكتى. ئۆزلىرىنىڭ يالغان مېھىر — شەپقىتىنى ۋە يامان غەرىزىنى تەلتۆكۈس كۆرسەتتى. قىسقىسى، ئۇلار قەدىمكى رىمنىڭ خان قىزلىرى كۆزىگە چىرايلىق كۆرۈنگەن ئايال قۇللارنىڭ كۆكسىگە يىڭنە سانجىيدىغاندەك قىلىقنىڭ ھەممىسىنى قىلىپ باقتى. ئۇلار

خۇددى پۇراش سېزىمى ئۆتكۈر تايغانلاردەك، بۇرۇن تۆشۈكلىرى لىپىلدىدى، كۆز قارىچۇقلىرى كېڭەيدى، ئىگىسىنىڭ چىشلۇالمىسۇن دەپ توسقىنىغا ئۇنماي، بىر ئاجىز بۇغىنىڭ ئەتراپىدا چۆرگۈلەپ يۈردى.

جەددى - جەمەتى كاتتا بۇ خان قىزلارنىڭ ئالدىدا تۇرغىنى نىھايەت كۈچىدا ئۇسسۇل ئويناپ جان باقىدىغان نامرات بىر قىز ئىدى! ئۇ خان قىزلار بۇ قىزنى ھېچنېمە چاغلىمىدى، كۆزىگە ئىلمىدى، يۈزىدىن - يۈزىگە سۆز - چۆچەك قىلدى. شۇنچىلىك پاكىز، قىزىقارلىق، چىرايلىق نەرسىدىنمۇ قۇسۇر، ئېۋەن تېپىشقا ئۇرۇندى.

سەرگەردان قىزنىڭ يۈزى ئىزا - ئاھانەتتىن قىزاردى. كۆزلىرىدە غەزەپ ئۇچقۇنى چاقىندى. ئۇ ئۆزىنىڭ دىلىغا ئازار بېرىدىغان مۇنداق ئىشلارنىڭ ئالدىدا مېت قىلماي تۇرىۋېرىدىغانلاردىن ئەمەس ئىدى. ئۇ قىزلارنىڭ جان - ئىمانىنى چىقىرىۋېتىدىغان سۆزلەر نەچچە - نەچچە قېتىم ئۇنىڭ ئاغزىغا كەلدى، لېۋىنى پۈرۈشتۈردى، چىرايىدا پىسەنت قىلمايدىغان ھالەت ئىپادىلەندى. شۇنداقتىمۇ تىنىمىدى، تۇرغان جايىدا قىمىر قىلماي تۇرىۋەردى. نېمە قىلارنى بىلەلمەي ھەم ئەلەملىك، ھەم مۇلايىم كۆزلىرى بىلەن فوبۇسقا قارىدى.

فوبۇسچۇ، يەنىلا ئۆزىنىڭ تومپاي مېجەزى بىلەن، كۈلۈمسىرىگىنىچە بۇ سەرگەردان قىزغا چاپان ياپماقچى بولاتتى. — قىزچاق! ئۇلار نېمە دېسە ئۆزىنىڭ ئاغزى، — دېدى ئۇ، — كىيىنىشلىرىڭ سەل - پەل غەلىتە، ئاددىي بولسا نېمە بوپتۇ! سەن دېگەن ئاجايىپ چىرايلىق قىز تۇرساڭ!

— ئاھ خۇدا! — قوڭۇر چاپلىق گائىللىفونتاين بويىنىنى سوزۇپ، ئاچچىق كۈلۈمسىرىدى، — پادىشاھ ئوردىسىدىكى ئوقياچى ئەپەندى مىسىرلىق قىزغا ئۇچراپ، كۆزىدىن ئوت چىقىپ كەتتىمۇ نېمە؟

— شۇنداق بولسا نېمە بوپتۇ؟ — دېدى فوبۇس. كاپىتاننىڭ

ئويلمايلا قىلغان بۇ سۆزى، خۇددى نەگە چۈشكەنلىكىنى كۆرگىلى بولمايدىغان تاشقىلا ئوخشاپ قالغانىدى. گائىلىفونتايىن كۈلۈپ تاشلىدى. ئامىلوت بىلەن فلېئور دې لىسمۇ كۈلدى.

گائىلىفونتايىن گەپ قىلىۋاتقاندا، سەرگەردان قىز كۆزىنى پولىدىن ئالماي تۇرغانىدى. ئەمدىلىكتە ئۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ، فوبۇسقا سەپىلىپ قارىدى. شۇ تاپتا ئۇ راستتىنلا ئاجايىپ چىرايلىق بولۇپ كەتكەنىدى.

بۇ ئىشلارنى كۆرۈپ تۇرغان خانىمنىڭ غۇزۇرىدە ئاچچىقى كەلدى.

— ۋايىجان، — دەپ ۋارقىراپ كەتتى ئۇ بىردىنلا، — ماڭا سۈركىشىپ يۈرگەن نېمە بۇ؟ ۋىيەي، ئىپلاس ھايۋان!

بۇ ھېلىقى ئوغلاق ئىدى. ئۇ ئىگىسىنى ئىزدەپ ئەمدىلىتىن يېتىپ كەلگەن ۋە ئۇنى كۆرۈپ قىيغىتىپ سەكرىگەن چاغدا ئىككى مۇڭگۈزى ئېسىلزادە خانىم ئولتۇرغان جايدىن پەسكە سىيرىلىپ چۈشكەن يۇڭ ئەدىيالغا تېگىپ كەتكەنىدى.

بۇ ئوبدان پۇرسەت ئىدى. سەرگەردان قىز گەپ قىلمايلا بېرىپ، ئوغلاقنى يېتىلىگەن پىتى يېنىغا ئەكىلىۋالدى.

— ۋاي — ۋۇي! بۇ ھېلىقى سېرىق پەنجىلىك ئوغلاقنىڭ ئۆزىغۇ! — بېرانگېر خۇشاللىقىدىن سەكرەپ كەتتى.

سەرگەردان قىز تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ، ئوغلاقنى قۇچىقىغا ئالدى. شۇنچە ئۇزاق ۋاقىتقىچە ئۇنىڭ بىلەن كارى بولمىغانلىقىغا ئەپۈ سورىغاندەك، مەڭزىنى ئوغلاقنىڭ مەڭزىگە يېقىپ، ئۇنىڭغا ئۆزى خاھلىق ئېيتتى.

دئانا كولۇمبىنىڭ قۇلىقىغا پىچىرلىدى:

— ۋاي خۇدايىمەي، ئېسىم قۇرۇسۇن! بۇ راستتىنلا ھېلىقى ئوغلىقىنى يېتىلەپ يۈرىدىغان سەرگەردان قىزنىڭ ئۆزىغۇ. ئاڭلىسام ئۇنى ئايال پېرىخون دەيدۇ. ئوغلىقىنىڭمۇ ئاجايىپ — غارايىپ ھۈنرى بارمىش!

— شۇنداقمۇ، — دېدى كولۇمبى، — ئۇنداقتا بۇ ئوغلاق
بىزگىمۇ ھۈنەر كۆرسىتىپ بەرسۇن، كۆزىمىز ئېچىلىپ قالسا
ئەجەب ئەمەس!

دئانا بىلەن كولۇمبى ئېچىلىپ - يېيىلىپ تۇرۇپ
مىسرلىق قىزغا مۇراجىئەت قىلدى:

— قىزچاق، ئوغلاقنىڭ بىزگە بىرەر ھۈنەر ئورۇنلاپ بەرسۇن!
— نېمە دەۋاتقىنىڭىزنى چۈشەنمىدىم، — دېدى ئۇسسۇلچى
قىز.

— ئويۇن ئويناپ بەرسۇن، سېھىرگەرلىك قىلىپ بەرسۇن،
سەن بىلىدىغان سېھىرگەرلىكتىنچۇ!

— مەن بىلمەيمەن! — ئۇ ئوغلاقنىڭ بويىنى سىلاپ
تۇرۇپ، — گالى، گالى، — دەپ توۋلاپ قويدى.

فلېئور دې لىس ئوغلاقنىڭ بويىغا ئېسىقلىق تۇرغان
كەشتىلىك قاپچۇقنى كۆرۈپ، مىسرلىق قىزدىن سورىدى:

— بۇ قانداق نەرسە؟

مىسرلىق قىز بېشىنى كۆتۈرۈپ، ئۇنىڭغا تىكىلدى - دە،
ئەستايىدىللىق بىلەن جاۋاب قايتۇردى:

— بۇ مېنىڭ مەخپىيىتىم!

«سېنىڭ مەخپىيىتىڭنى بىر كۆرۈپ باقمايدىغان بولسام» دەپ
ئويلىدى فلېئور دې لىس كۆڭلىدە.

ياشانغان خانىمنىڭ چىرايى تۇتۇلدى.

— بۇخېمىيەلىك قىزچاق، ئەگەر سەن بۇ يەرگە ئوغلاقنىڭ
بىلەن بىللە ئويۇن قويۇپ بېرىشكە كەلمىگەن بولساڭ، ئەمەسە
نېمىدەپ كەلدىڭ؟

سەرگەردان قىز بىر ئېغىزمۇ گەپ قىلماي، ئاستا ئىشىككە
قاراپ ماڭدى. لېكىن، ئىشىككە يېقىنلىغانسېرى خۇددى بىر
پارچە ماگنىت ئۇنى ئۆزىگە تارتىۋاتقاندا، قەدەملىرى ئاستىلاپ
قالدى. ئۇ تۇيۇقسىزلا چېپىپدە توختاپ كەينىگە قايرىلدى - دە،
فوبۇسقا قارىدى، ئۇنىڭ نەملەشكەن كۆزلىرىدە ياش تامچىلىرى

لىغىلداپ تۇراتتى.

— خۇدانىڭمۇ كۆزى بار! — دېدى فوبۇس ۋارقىراپ، — سەن مۇنداقلا كەتسەڭ بولمايدۇ، قايتىپ كەل، قايتىپ كەل، بىزگە بىرەر نەرسە ئورۇنلاپ بەر. توختاپ تۇر، سۆيۈملۈك گۈزەل قىز، ئىسمىڭنى دەپ بەر!

— ئەسمېرالدا، — دېدى ئۇسسۇلچى قىز كۆزىنى ئۇنىڭدىن ئۈزمەي. بۇ غەلىتە ئىسمىنى ئاڭلاپ، قىزلارنىڭ ھەممىسى پاراقىدە كۈلۈۋەتتى.

— بىر خان قىزنىڭ مۇنداق قورقۇنچلۇق ئىسمى بولغىنى نېمىسى! — دېدى دىئانا.

— خۇپسەنلىك قىلما، — دېدى ئامىلوت، — ئۇ پېرىخون تۇرسا!

— سۆيۈملۈكۈم، — دېدى گوندىلاۋۇر خانىم ئەستايىدىل تەلەپپۇز بىلەن، — بۇ ئىسىم چوقۇم سېنىڭ ئاتا - ئاناڭ سېنى چوقۇندۇرغاندا قويغان ئىسىم ئەمەس!

بېرانگېر باشقىلارنىڭ دىققەت قىلمىغانلىقىدىن پايدىلىنىپ، ئوغلاقنى بىر تال كەمپۈت بىلەن ئالداپ، ئۆيىنىڭ بىر بۇلۇڭىغا ئېلىپ باردى ۋە بىردەمدىلا ئىككىسى دوست بولۇپ كەتتى. ھەممە ئىشقا چېپىلىدىغان بۇ قىز ئوغلاقنىڭ بويىنىدىكى قاپچۇقنى يېشىۋېلىپ، ئۇنىڭ ئىچىدىكى نەرسىلەرنى بىرنى قالدۇرماي پولغا تۆكتى. ئەسلىدە بۇلارنىڭ ھەممىسى بىردىن ھەرپ بولۇپ، ئايرىم - ئايرىم ھالدا كىچىك تاختاي پارچىلىرىغا ئويۇپ قويۇلغانىدى. بېرانگېر ئويۇنچۇق ھەرپلەرنى پولغا قويغاندىن كېيىن، ئوغلاقنىڭ تاختاي پارچىلىرىنى پۇتى بىلەن ئىتتىرىپ، رەت - تەرتىپى بويىچە تىزىۋاتقانلىقىغا ھەيران بولۇپ قاراپ تۇردى. ھەرپلەر ئوغلاققا ئىنتايىن تونۇشتەك قىلاتتى. ئۇ ھېچقانچە كۈچىمەي بىردەمدىلا ھەرپلەرنى رەتلىك تىزىپ چىقتى. بېرانگېر تەئەججۇپ ئىچىدە قولىنى جۈپلەپ تۇرۇپ ۋارقىراپ سالدى.

— فلېئور دې لىس چوقۇندۇرغۇچى ئانا! سىز ئوغلاقنىڭ
باياتىن بېرى نېمە قىلغانلىقىغا قاراپ بېقىڭ!
فلېئور دې لىس يۈگۈرۈپ بېرىپ شۇنداقلا بىر قارىدى — دە،
ئاچچىقىدىن تىترەپ كەتتى. پولىدىكى ھەرپلەردىن PHOEBUS^①
دېگەن خەت تىزىپ چىقىلغانىدى.
— بۇنى ئوغلاق يازدىمۇ؟ — دەپ سورىدى ئۇ بوغۇق ئاۋازى
بىلەن.

— شۇنداق، چوقۇندۇرغۇچى ئانا! — جاۋاب بەردى بېرانگېر،
ئەلۋەتتە بۇ ئىشتىن گۇمانلىنىشقا بولمايتتى. چۈنكى، بېرانگېر
خەت يېزىشنى بىلمەيتتى.

— ئەسلىدە ھېلىقى مەخپىيەتلىك مۇشۇ ئىكەن — دە!
فلېئور دې لىس ھەممىنى چۈشىنىپ يەتكەنىدى.
بېرانگېرنىڭ ۋارقىرىغىنىنى ئاڭلاپ، گوندىلاۋۇر خانىم،
قىزلار، بۇخېمىيەلىك قىز، ھېلىقى ئوفىتسېر ھەممىسى شۇ
تەرەپكە يۈگۈردى.

ئوغلاقنىڭ ئەخمىقەنە ئىش قىلىپ قويغانلىقىنى بىلگەن
سەرگەردان قىز خاتالىق ئۆتكۈزۈپ قويغان كىچىك بالدەكلا
بولۇپ قالدى، چىرايى بىردەم شەلپەردەك قىزارسا، بىردەم ئۆگۈپ
شامدەك تاتاردى. ئوفىتسېرنىڭ ئالدىدا لاغىلداپ تىترىدى.
لېكىن، ئوفىتسېر ھەم رازىمەنلىك، ھەم ھەيران بولغان ھالدا
قاراپ تۇرىۋەردى.

— فوبۇس! — ھاڭ — تاڭ قالغان قىزلار يەنە پىچىرلىشىپ
كەتتى، — بۇ ئوفىتسېرنىڭ ئىسمىغۇ؟

— ئېسىڭ راستتىنلا جايىدا ئىكەن! — دېدى فلېئور دې
لىس قورققىنىدىن داڭ قېتىپ قالغان سەرگەردان قىزغا.
ئارقىدىنلا ئۇلۇغ — كىچىك تىنىپ، چىرايلىق ئالقانلىرى بىلەن
يۈزىنى توسۇۋالدى، ئاچچىق ئازاب ئىلىكىدە «خەپ، سەن

① فوبۇس — قۇياش ئىلاھى ئاپوللوننىڭ باشقىچە ئاتىلىشى.

پېرخوننى!» دەپ ئۆز - ئۆزىگە سۆزلىدى. لېكىن، شۇ دەمدە ئۇنىڭ قەلبىنىڭ چوڭقۇر جايلىرىدىن «ئۇ سېنىڭ رەقىبىڭ!» دېگەن ئەلەملىك ئىدا چىقىۋاتقاندەك.

فلېئور دې لىس ھوشىدىن كېتىپ يېقىلدى.

— جىگەر پارەم! ئوبدان قىزىم! — گوندلاۋۇر خانىم قورقۇپ توۋلاپ كەتتى، — يوقال كۆزۈمدىن، سەندەك بۇخېمىيەلىكنى دوۋزاخقا تاشلىسا بولىدۇ!

ئەسمېرالدا ھەش - پەش دېگۈچە يولدىكى ھەرىپلەرنى يىغىشتۇردى، ئاندىن گالىغا شەرەت قىلىپ، ياندىكى ئىشكىتىن غىچىپىدە چىقىپ كەتتى. دەل شۇ چاغدا باشقىلارمۇ يەنە بىر ئىشكىتىن فلېئور دې لىسنى كۆتۈرۈپ چىقتى.

فوبۇس يالغۇز قالدى. ئىككى ئىشكىنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئارىسالدى بولۇپ بىردەم تۇردى - دە، سەرگەردان قىزنىڭ كەينىدىن سىرتقا چىقتى.

2. پوپ بىلەن پەيلاسوپ بىر - بىرىگە ئوخشىمايدىغان ئادەم

قىزلار قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ رېشاتكىسىغا يۆلەنگىنىچە سەرگەردان قىزنىڭ ئۇسسۇلىغا كۆزىنى ئۈزمەي قاراپ تۇرغانلىقىنى كۆرگەن ھېلىقى پوپ راستتىنلا ياردەمچى ئېپىسكوپ كلاۋدى فروللو ئىدى.

ياردەمچى ئېپىسكوپ مۇنارنىڭ ئۈستىدىن ئۆزىگە قالدۇرغان مەخپىي ئۆي يادىمىزدىن چىقىپ كەتمىگەن بولۇشى مۇمكىن. (بۈگۈنكى كۈندىمۇ ئاشۇ ئۆينى كۆرگىلى بولىدىغان - بولمايدىغانلىقى ھەققىدە كېسىپ بىرنەرسە دېيەلمەيمەن. ئۇ ئىككى مۇنارنىڭ ئۈستىدىن ئۆرە بولغان ئېگىزلىكتىكى سۈپىغا سېلىنغان بولۇپ، شەرق تەرىپىدىكى ئادەم بويى ئېگىز تۆت چاسا

دېرىزىدىن ئىچىدىكى نەرسىلەرنى كۆرگىلى بولاتتى. سىدام، قۇيقۇرۇق، كونىراپ ئەبجىقى چىقىپ كەتكەن بۇ كىچىك ئۆينىڭ تاملىرى تولىمۇ قالايمىقان ئاقارتىلغانىدى. ئەينى ھازىرقى چېركاۋنىڭ ئالدى تېمىغا ئوخشايتتى. بۇ تام سېرىق رەڭلىك ئويما نەقىشلەر بىلەن بېزەلگەنىدى. بۇ مەخپىي ھۇجرىنىڭ ئادەتتىكى چاغلاردا شەپەرەڭ بىلەن ئۆمۈچۈككە ماكان بولغانلىقى ئېھتىمالدىن يىراق ئەمەس. شۇڭا، نەس باسقان قۇرت - قوڭغۇزلار قوشلاپ زەربىگە دۇچار بولاتتى.

ياردەمچى ئېپىسكوپ ھەر كۈنى كۈن ئولتۇرۇشتىن بىر سائەت بۇرۇن قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ شوتىسى ئارقىلىق يۇقىرىغا چىقىپ، مۇشۇ مەخپىي ئۆيگە بېكىتىۋالاتتى، بەزىدە شۇ يەردە قونۇپمۇ قالاتتى. شۇ كۈنمۇ ئۇ ئادىتى بويىچە ئۆزى دەم ئالىدىغان بۇ ئۆينىڭ پاكار ئىشىكى ئالدىغا كېلىپ، يېنىغا ئېسىپ يۈرىدىغان قاپچۇقتىن ئاچقۇچنى چىقاردى - دە، ئۇنى قۇلۇپنىڭ تۈشۈكىگە كىرگۈزۈۋاتقان چاغدا يىراقتىن كېلىۋاتقان دۇمباق ئاۋازىنى ۋە غەلىتە تاراق - تۇرۇقنى ئاڭلاپ قالدى. بۇ ئاۋاز پارۋى مەيدانىدىن كېلىۋاتاتتى. بىز سىلەرگە بۇ مەخپىي ئۆينىڭ بىر دېرىزىسى چېركاۋنىڭ ئۆگزىسىگە تۇتىشىدۇ دېگەندۇق. كلاۋدې فروللو ئاچقۇچنى شارىتىدە سۇغۇرۇۋېلىپ، قاپچۇققا سالغاندىن كېيىن، بىردەمدىلا قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ ئۆگزىسىدە پەيدا بولدى. ئۇنىڭ سۈرلۈك ۋە خىيالغا چۆمگەن تۇرقى دەل قىزلار كۆرگەن چاغدىكى ئەھۋالنىڭ ئۆزى ئىدى.

فروللو بىر خىل جىددىيچىلىك ئىچىدە قىمىر قىلماي تۇرىۋەردى، زېھنىنى بىر يەرگە يىغىپ پەسكە قارىدى، ئويلىنىدى. ئۇنىڭ ئايىغى ئاستىدا پۈتكۈل پارىژ ۋە ئۇنىڭدىكى مىڭلىغان - ئونمىڭلىغان بىنالارنىڭ ئۆگزىسى، كۆركەم تۆپىلىكلەرنىڭ سىمىسى، سېينا دەرياسىنىڭ شارلىداپ ئېقىۋاتقان سۇلىرى، كوچا - كوچىدىن لۆمۈلدەپ ئۆتۈپ تۇرغان ئادەملەر، بوۋى مەريەم چېركاۋنىڭ ئېگىز - پەس ئۆگزىلىرىنى ئەگىپ يۈرگەن

بۇلۇت ۋە ئاقۇچ تۇمان كۆزگە تاشلىنىپ تۇراتتى. لېكىن، ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ نەزىرىدە، مەيلى پۈتكۈل شەھەر بولسۇن، مەيلى جىمىكى كۈچلەر بولسۇن، ھەرقانداق جايىمۇ ئۇنىڭ دىققىتىنى پارۋى مەيداندىكى جەلپ قىلالمايتتى. ھەممە ئادەم ئىچىدە ئۇنىڭ دىققىتىنى تارتقىنى ھېلىقى سەرگەردان قىزلا ئىدى.

ئۇنىڭ كۆزىدە چاقناۋاتقان نۇرنىڭ قانداق نۇر ئىكەنلىكى خۇسۇسىدا ئېنىق بىرنەرسە دېگىلى بولمايتتى. ئۇنىڭ كۆزىدە يېنىۋاتقان نۇرنىڭ نەدىن كەلگەنلىكىگىمۇ بىرنەرسە دېگىلى بولمايتتى. ئۇ كۆزىنى مەت قىلماي تۇرغان بولسىمۇ، لېكىن بۇ كۆزلەر پەرىشانلىق ۋە ئەنسىزلىك بىلەن تولغانىدى. ئۇنىڭ پۈتكۈل جىسمى قېتىپ قالغاندەك ئىدى، پەقەت ئاندا - ساندا چىققان سالقىن شامالدا ئىرغاڭلىغان دەرەخ شېخىدەك ئىختىيارسىز ھالدا تىترەپ قوياتتى. ئۇ جەينىكىنى رېشاتكىغا قويغان ھالدا، مەرمەر تاشتەك مىدىر - مىدىر قىلمايتتى. كۈلۈمسىرىگەندە يۈزلىرى تارتىشىپ، چىرايىدىن بىر خىل ھاڭۋاقتىلىق چىقىپ تۇراتتى. بۇ ئەھۋالنى كۆرگەن ھەرقانداق ئادەم فروللونىڭ جىسمىدا ئۇنىڭ كۆزىلا تىرىك ئوخشايدۇ، دەپ قالاتتى.

سەرگەردان قىز ئۇسسۇل ئوينىۋاتاتتى. قولىدىكى دۇمباق بارماقلىرىنىڭ ئۈچىدە تىنىمىسىز ئايلىناتتى. پروۋېنسنىڭ ساراباند ① ئۇسسۇلىنى ئوينىغاندا دۇمباقنى ئاسمانغا قارىتىپ ئاتاتتى. ئۇ شۇنچە يەڭگىل، شۇنچە ئازادە، شۇنچە خۇشال ئىدىكى، لېكىن ئۆزىگە مېختەك قالدالغان قورقۇنچلۇق كۆزلەردە زادى نېمە مەقسەت - مۇددىئانىڭ بارلىقىنى بىلمەيتتى.

ئادەملەر ئۇنىڭ ئەتراپىدا ئۆرتۈپە بولاتتى، ئارىلاپ - ئارىلاپ ئالا - بۇلىماچ كىيىنىۋالغان بىر ئەر كىشى ئادەملەر توپىنى چۆرگۈلەپ چىقىپ، ئۇسسۇلچى قىزدىن بىرنەچچە قەدەم

① ساراباند - قىزغىن، شوخ ئوينىلىدىغان تانگونىڭ بىر خىلى.

نېرىدىكى ئورۇندۇقتا ئولتۇراتتى - دە، ئوغلاقنىڭ بېشىنى ئىككى تىزىنىڭ ئارىسىغا ئېلىۋالاتتى. قارىماققا ئۇ ئەر سەرگەردان قىزنىڭ ھەمراھىغا ئوخشايتتى. كالاۋدې فروللو ئېگىزدە تۇرغان بولغاچقا، ئۇنىڭ چىرايىنى پەرق ئېتەلمەيتتى.

ئاتونۇش ئەرگە قاراۋېرىپ ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ دىققىتى چېچىلىپ كەتتى، تەلەتى تېخىمۇ سۈرۈنلەشتى. ئۇ شارىتىدە بېلىنى رۇسلاپ ئۆرە بولدى، پۈتكۈل بەدىنىگە تىترەك ياماشتى. «بۇ ئەر كىشى كىم ئۆزى؟ - دېدى ئۇ چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىپ، - ئۇ قىز دائىملا ئۆزى يالغۇز يۈرەمدۇ؟»

فروللو ئايلىنىپ پەلەمپەي بىلەن پەسكە چۈشۈپ، قوڭغۇراقخانىنىڭ يېرىم ئوچۇق ئىشىكىدىن ئۆتۈۋاتقاندا يەنە بىر ئىش كۆزىگە چېلىقتى - دە، يۈرىكى جىغىغىدە قىلىپ قالدى، ئۇ كۋاسمىدونىڭ تاش لەمپىنىڭ ئاستىدىكى دېرىزە ئالدىدا تۇرۇپ، ئۆزىگە ئوخشاشلا مەيدانغا قاراۋاتقانلىقىنى، مەست ئادەمدەك بىر نۇقتىدىن كۆزىنى ئۈزۈپ قاراشلىقلىقىنى، ھەتتا بېقىۋالغان دادىسىنىڭ بۇ يەردىن ئۆتكەنلىكىنىمۇ سەزمەيۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئۇنىڭ ياۋايىلىق چىقىپ تۇرىدىغان كۆزلىرىدە قانداقتۇر بىر خىل غەلىتە ئىپادە بىلىنىپ تۇراتتى. «بۇ ئەمدى نېمە بولغىنى، - دېدى فروللو ئۆز - ئۆزىگە غوتۇلداپ، - ئەجەب، ئۇمۇ مۇشۇ ئەلپازى بىلەن ئاشۇ مىسىرلىق قىزغا قاراۋاتقانمىدۇ؟» ئۇ داۋاملىق پەسكە قاراپ ماڭدى. كۆڭلى ئەنسىزچىلىك ئىچىدە قالغان ياردەمچى ئېپىسكوپ بىرنەچچە مىنۇت ئۆتەر - ئۆتمەيلا قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ ئاستىدىكى ئىشىكتىن چىقىپ، مەيداندا ھازىر بولدى.

— بۇخېمىيەلىك قىزغا نېمە بولدى؟ - ئۇ توپ ئىچىگە قىستىلىپ كىرىپ، دۇمباقنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ بۇ يەرگە كەلگەنلەردىن سورىدى.

— بىلىمدۇق! - دەپ جاۋاب بەردى يېنىدىكى بىرى، - بايىلا مۇشۇ يەردە ئىدى. ئېھتىمال ئۇنى ئۇدۇلىدىكى ئۆيدىكىلەر

ئۇسسۇل ئويناپ بېرىشكە تەكلىپ قىلغان بولسا، شۇلارنىڭكىگە كەتتىغۇ دەيمەن، ھېلى بىرى ئۇنى توۋلىغاندەك قىلىۋىدى !
مىسىرلىق قىز باياتىن تۇرغان جايدا بىر پارچە گىلەم قالغانىدى، ئۇ شۇ گىلەم ئۈستىدە جەۋلان قىلىپ ئۇسسۇل ئوينىغاندا، گىلەمدىكى چىرايلىق گۈل نۇسخىلىرىنىڭمۇ رەڭگى ئۆچۈپ كېتىدىغانلىقى تۇرغانلا گەپ ئىدى. ياردەمچى ئېپىسكوپ ئالا - بۇلماچ كىيىنىۋالغان ھېلىقى ئەرنى كۆردى. بىرنەچچە يارماق پۇل تېپىش نۆۋىتى ئۇنىڭغا كەلگەن بولسا كېرەك، ئۇ قاراپ تۇرغانلارنىڭ ئالدىدىن بىرنەچچە قېتىم ئايلىنىدى. قولى بىلەن بېلىنى تىرەپ، بېشىنى ئارقىغا ئەگدى، يۈزلىرى قىزاردى، بويىنى سوزۇلدى، ئاغزىدا مەھكەم چىشىلىۋالغان ئورۇندۇققا بايلا ياندىكى بىر ئايال تاماشىبىنىدىن ئارىيەت ئېلىنغان مۈشۈك باغلاپ قويۇلغانىدى. مۈشۈك قورقۇپ كېتىپ، توختىماي مىياڭلايتتى.

كوچا - كويدا ئويۇن كۆرسىتىپ پۇل تاپىدىغان بۇ ئادەم مۈشۈك بىلەن ئورۇندۇقتىن قۇراشتۇرۇلغان پىرامىدانى كۆتۈرۈپ، باش - كۆزىدىن قۇيۇلۇۋاتقان تەرگىمۇ قارىماي كېتىۋاتقاندا، ياردەمچى ئېپىسكوپ توۋلاپ تاشلىدى:
— ۋاي - ۋوي ! پېررې گرىنگورى ئەپەندى، بۇ يەردە نېمە قىلىپ يۈرسەن؟

ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ سۈرلۈك ئاۋازى بىلەن تەڭ، نەس باسقان ئويۇنچىنىڭ يۈرىكى قارىتىدە قىلىپ قالدى. پىرامىدانىڭ تەڭپۇڭلۇقى بۇزۇلدى، ئورۇندۇق بىلەن مۈشۈك گۈلدۈر - تاراق قىلغان پېتى ياندىكى ئادەملەرنىڭ بېشىغا چۈشتى، ئارقىدىنلا خەقلەرنىڭ تىلىغان ئاۋازى ئاڭلاندى.

كلاۋدې فروللو ئۇنىڭغا كەينىمدىن «مالڭ» دېگەندەك شەرەت قىلدى. گرىنگورى ئەپەندى پاتىپاراقچىلىقتىن پايدىلىنىپ چېركاۋغا كىرىۋالدى. ئۇنداق قىلىمىغان بولسا، ئۇنىڭ بىلەن ھېلىقى مۈشۈكنىڭ ئىگىسى، ئەتراپىدىكى قاش - قاپاقلىرى

يېرىلغانلار ئارىسىدا چوقۇم بىر مەيدان ئويۇن چىققان بولاتتى. چېركاۋنىڭ ئىچى قاراڭغۇ، بىر مۇ ئادەم كۆرۈنمەيتتى. كىچىك چېركاۋدىكى چىراغنىڭ نۇرى يۇلتۇزلاردەك سۇس جىمىرلايتتى. ئۇپۇققا پېتىۋاتقان قۇياشنىڭ ئاڭاقى نۇرى چېركاۋنىڭ ئالدى تېمىدىكى ئويما نەقىشلىك يۇمىلاق دېرىزىلەردە سۇس جىمىرلايتتى. بۇ مەنزىرە بەجايىكى قاراڭغۇلۇقتا پارقراۋاتقان بىر دۆۋە ياقۇتنى ئەسكە سالاتتى. كۆزنى چاقنىتىدىغان ئەكس نۇر چېركاۋنىڭ يىراقتىكى بۇلۇڭ - پۇچقاقلرىدا جۇلالىنىپ تۇراتتى.

بىرنەچچە قەدەم ماڭار - ماڭمايلا كلاۋدې فروللو توختىدى - دە، تۈۋرۈككە يۆلىنىپ، ھاڭۋاققان ھالدا گرىنگورىغا قارىدى. مۇنداق قاراش گرىنگورى ئۈچۈن ھېچنەم ئەمەس، چۈنكى ئۇ مۇشۇ دەقتىدە تولىمۇ خىجىل ئىدى. ئۇنىڭچە بولغاندا، مۇنداق سۈرلۈك، بىلىملىك ئادەمگە قىزىقچىلارنىڭ كىيىمنى كىيگەن ھالدا كۆرۈنمەسلىكى، ئۇنى مۇنچە ھەيران قالدۇرماستىكى لازىم ئىدى. لېكىن، پوپنىڭ چىرايىدا ئۇنى مەسخىرە قىلىدىغان ئالامەتلەر يوق ئىدى. ئۇنىڭ قاراشلىرى جىددىي، تەمكىن ئىدى. ياردەمچى ئېپىسكوپ سۆز باشلىدى:

— بۇياققا كەل، گرىنگورى ئەپەندى! ماڭا بەزى ئىشلارنى چۈشەندۈرۈپ قوي. ئالاھىزەل ئىككى ئاي بولۇپ قالدى. سېنى كۆرمىدىم، نەلەردە يۈردۈڭ، نېمىشقا مۇنداق غەلىتە كىيىمنى كىيىپ تۆت كوچىنىڭ ئاغزىدا پەيدا بولسىەن؛ شۇنداقمۇ - گەمەسمۇ؟ يېرىمى سېرىق، يېرىمى قىزىل، بەئەينى كادوبىسنىڭ ئالمىسى!

— ئەپەندى، — دەپ جاۋاب بەردى گرىنگورى شۈمشىيپ، — سىزمۇ كۆرۈپ تۇرۇپسىز، بۇ كىيىمىم دەرۋەقە ئۆزگىچە. مەن ئۇنى كىيگەندە قىسقىسى مۈشۈككە پالمىنىڭ شاكىلىنى كىيىدۈرۈپ قويغاندەك تەڭلىكتە قالىمەن. ئاۋادا ساقچىلار پىفاگور مەزھىپىدىكى پەيلاسوپنىڭ مۇرىسىگە شاپىلاقلاپ قويسا تېخىمۇ

چاتاق. نېمە ئامال بار دەيسىز، ھۆرمەتلىك ئۇستاز! بۇنى مەن كىيگەن ھېلىقى كونا توندىن كۆرۈش كېرەك، ئۇ قىش پەسلى يېتىپ كېلىشى بىلەنلا مەندىن ئايرىلغان تۇرسا قانداق قىلاي! كونىراپ ئۆتمىتۈشۈك بولۇپ كەتكەندىكىن، ئەخلىت يىغىدىغانلارنىڭ سېۋىتىگە تاشلاشتىن بۆلەك چارە يوق ئەمەسمۇ؛ مەدەنىي بولدۇم دەپ قەدىمكى دەۋردىكى دىئوگېن^① ئارزۇ قىلغاندەك قىپالىڭچا يۈرسەم بولمايدۇ - دە! ئۇنىڭ ئۇستىگە شۇ كۈنلەردە سۆڭەكتىن ئۆتكۈدەك سوغۇق شامال بار ئىدى، ئۇنداق ھاۋادا يېڭىياچە بىر ئىشنى قىلىپ باقاي دېگەنبىلەن قاملاشمايتتى! بۇ كىيىم قولۇمغا چۈشۈۋىدى، كونا قارا توننى كۆزدىن يوقاتتىم. ئۇنىڭدا مەندەك سىرلىق پەيلاسوپ ئۈچۈن سىرلىق تۇيۇلغۇدەك ھېچنېمە قالمىغانىدى. مۇشۇ ۋەجىدىن، ئۇچامدىكى جاھانكەزدى ئويۇنچىلاردىلا بولىدىغان بۇ كىيىمنى كىيىپ يۈرۈشكە مەجبۇر بولدۇم، ساينت گېنېست^② نىڭ ئۆزىلا بولدۇم دەڭ! بۇنىڭدىن باشقا قولۇمدىن نېمە كېلەتتى؟ بۇنى جان ساقلاشنىڭ ۋاقىتلىق چارىسى دېسەكمۇ بولىدۇ! ئاپوللو^③ مۇ ئادىمىتۇس^④ نىڭ چوشقىسىنى باققانغۇ؟

— جايدا ئىش قىپسەن! — دېدى ياردەمچى ئېپىسكوپ.
— ئەپەندى، بۇنى ئوبدان بىلىمەن، ئەڭ ياخشىنى ئاندا - ساندا شېئىر يېزىپ، پەلسەپە بىلەن ھەپىلىشىپ ياكى ئوچاققا ئوت پۈۋەلەپ، يۇلتۇزنى تاماشا قىلىپ ياشىسىمۇ بولىۋېرىدۇ. بۇ كۈچىدا مۈشۈك يېتىلەپ يۈرگەندىن مىڭ ئەۋزەل. مېنى

① دىئوگېن (مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 410 — 323 - يىللار) — قەدىمكى يۇناندىكى ھاياسىزلار ئېقىمىغا مەنسۇپ داڭلىق پەيلاسوپ.

② ساينت گېنېست — قەدىمكى رىمدىكى دىن ئۈچۈن قۇربان بولغان داڭلىق شەخس.

③ ئاپوللو — قەدىمكى يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى قۇياش ئىلاھى.

④ ئادىمىتۇس — قەدىمىي رىۋايەتلەردىكى فېل پادىشاھلىقىنىڭ پادىشاھى. ئاپوللو ئورمان ئىلاھەسىدىن قېچىپ فېل پادىشاھلىقىدا پاناھلانغان ھەمدە ئادىمىتۇسنىڭ چوشقىسىنى باققان.

توۋلىغىنىڭىزنى ئاڭلاپ، ئۆزۈمنى كاۋاپ زىخنىڭ ئالدىغا سورەپ، ماڭغان ئېشەككە ئوخشىتىپ، كۈلۈۋەتكىلى تاس قالىدىم. لېكىن، يەنە نېمە قىلالايتتۇق ئەپەندى! ئادەم بولغاندىكىن، كۈن ئۆتكۈزۈش كېرەك - دە! مۇنداق چاغدا ئادەمنىڭ ئاغزىغا ئالېكساندىر ئۇسلۇبىدىكى شېئىردىن بىر چىشلەم پىشلاق تاتلىق تېتىدۇ. سىزگە مەلۇم، مەنمۇ فلاندىر مەلىكىسى مارگېرىتنىڭ تويىغا ئاتاپ ئوبدانلا بىر شېئىر يازغانىدىم. لېكىن، شەھەردىكىلەر ئۇنى ھېچقانچە بىرنەرسە بولماپتۇ دەپ قەلەم ھەققى بەرمىدى. بەئەينى سۇفۇكلىس^① يازغان تىراگېدىيەگە ئاران تۆت شىللىنىڭ بەرگەندەك ئىش بولدى. ئاچلىقتىن ئۆلەر ھالەتكە يەتتىم، تەلىيمىگە يارىشا چىشىمنىڭ بېجىرىم ئىكەنلىكىنى بىلىدىم - دە: «بەرداشلىق بەر، ئۆزۈڭنى ئۆزۈڭ باق!» دېدىم ئۆز - ئۆزۈمگە. كېيىنچە مېنىڭ بىر توپ تىلەمچى ئاغىنىلىرىم ماڭا يىگىرمە نەچچە خىل ھۈنەر ئۆگىتىپ قويدى. شۇنداق قىلىپ، ھەر كۈنى ئاخشىمى كۈندۈزدە پېشانەمدىن ئاققان تەرنىڭ بەدىلىگە تاپقان بولكا بىلەن كۈن ئۆتكۈزۈپ يۈردۈم. مەن تالانتىمنىڭ ئىسراپ بولۇۋاتقىنىنى ھەقىقەتەن بىر پاجىئە دەپ ئېتىراپ قىلىمەن. چۈنكى، ئادەم دېگەن دۇمباق چېلىپ، ئورۇندۇق چىشلەپلا ياشىسا بولمايدۇ - دە، لېكىن ھۆرمەتلىك ئەپەندى، ماڭا تىرىك ياشاشنىڭ ئۆزىلا كۇپايە ئەمەس، پۇل تېپىپ تىرىك ياشىشىم كېرەك!

كلاۋدى فروللو ئۈندىمەستىن ئۇنىڭ گېپىنى ئاڭلىدى. لېكىن، ئۇنىڭ خىيالچان كۆزلىرى بىرەر ئىشنى سۈرۈشتۈرمەكچى بولغاندەك چاقناپ كەتتى، ھەتتا گرىنگورى كۆڭلۈمدىكىنى ئېنىق بىلىپ بولدى، دېگەندەك بىر ئويغا كېلىپ قالدى.

— بۇنىڭغىمۇ سالاۋات، گرىنگورى ئەپەندى، لېكىن سېنىڭ

① سۇفۇكلىس (مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 496 — 406 - يىللار) — قەدىمكى يۇناندا ئۆتكەن شائىر. «گىدىپوس» قاتارلىق ئەسەرلىرى بار.

ئاۋۇ مىسىرلىق قىز بىلەن بىللە يۈرگىنىڭ قانداق ئىش؟
— قانداق ئىش بولاتتى؟ — دېدى گرىنگورى، — ئۇ مېنىڭ

خوتۇنۇم، — مەن ئۇنىڭ ئېرى !

پوپنىڭ سۈرلۈك كۆزلىرى ئوت ئالغاندەك چاقناپ كەتتى.

— قاراپ تۇرۇپ مۇشۇنداق ئىش قىلغان بارمۇ، بايقۇش، —
پوپ غەزەپتىن ئۆزىنى بېسىۋالماي، گرىنگورىنىڭ بىلىكىنى
تۇتتى، — سەن ئاشۇ قىزنىڭ ئېرى بولۇش ئۈچۈن خۇدادىنمۇ
ۋاز كەچتىڭمۇ؟

— مەن جەننەتكە كىرىدىغان ئىشنى دەۋاتامسىز، جانابلىرى، —
گرىنگورى تىترەپ تۇرۇپ جاۋاب بەردى، — ئەگەر سىزنى دەككە -
دۈككىگە سېلىۋاتقىنى مۇشۇ ئىش بولىدىغان بولسا، سىزگە
شۇنى دەپ قوياي، مەن ئۇ قىزنىڭ قولىنىڭ ئۈچىنىمۇ تۇتۇپ
باقمىدىم !

— ئۇنداقتا، بىز ئەر - خوتۇن دېگىنىڭ نېمىسى؟ — دەپ
سورىدى كلاۋدې فروللو پوپ.

گرىنگورى ئوقۇرمەنلەر ئاللىقاچان بىلىپ بولغان ھېلىقى
كەچۈرمىشلەرنى، يەنى ئۆزىنىڭ قاراملىق قىلىپ مراكىل
رايونىغا بارغانلىقى ۋە ئىدىش سۇندۇرۇپ ئۆتكۈزگەن نىكاھ
مۇراسىمىنى، بۇ نىكاھنىڭ قىلچە مەزىسى يوق نىكاھ
بولغانلىقىنى، بۇخېمىيەلىك قىزنىڭ ھەر كۈنى ئاخشىمى تۇنجى
ئاشامدىكىگە ئوخشاشلا ئۇنى ئۆزىگە يېقىن يولاتمايدىغانلىقىنى
ئېقىتماي - تېمىتماي سۆزلەپ بەردى.

— بۇ دەردنى تىل بىلەن ئىزھار قىلماق تەس، — دەپ
گېپىنى ئاخىرلاشتۇردى ئۇ، — بۇنىڭ ھەممىسى مەن
بىتلەينىڭ بىر پاك قىز بىلەن توي قىلىپ قويغانلىقىمنىڭ
كاساپىتى !

— بۇ قانداق گەپ؟ — دەپ يەنە سورىدى ياردەمچى
ئېپىسكوپ. ئۇ گرىنگورىنىڭ بايىقى گەپلىرىنى ئاڭلاپ، خېلى
تىنچلىنىپ قالغانىدى.

— بىر ئېغىز گەپ بىلەنلا تۈگەتكىلى بولمايدۇ، — دەپ جاۋاب قايتۇردى شائىر گرىنگورى، — خۇراپىيلىقتىن بولۇۋاتقان ئىش. بىز مىسىر كىنەزى دەپ ئاتايدىغان قېرى ئەبلەخنىڭ ماڭا ئېيتىپ بەرگىنىگە قارىغاندا، مېنىڭ خوتۇنۇم تاشلىۋېتىلگەن ياكى ئۇلار تېپىۋالغان بالا ئىكەن، نېمە بولسا بەرىبىر! ئۇنىڭ بويىنىدا تىلتۇمار ئېسىقلىق. ئۇلارنىڭ دېيىشىچە، مۇشۇ تىلتۇمار بولسلا ئۇ ھامىنى بىر كۈنى ئاتا — ئانىسىنى ئىزدەپ تاپالايمىش. لېكىن، ئەگەر ئىپتىتىنى يوقىتىپ قويسا، تىلتۇمارنىڭ سېھرىي كۈچى يوقىلىپ كېتەرمىش. شۇڭا، بىز ئىككىمىز پاكلىقىمىزنى ساقلاپ قالدۇق.

— ئۇنداقتا، — كلاۋدىنىڭ تۇتۇق چىرايى ئېچىلىپ كەتتى، — سەن ئۇ نەرسىگە ئەرلەرنىڭ سوغۇق قولى تەگمىگەنلىكىگە ئىشىنەمسەن؟

— كلاۋدى، بىر ئەر كىشى خۇراپىيلىق بىلەن ئېيتىشىپ نېمە قىلىدۇ؟ ئۇ نەرسە ئۇنىڭ مېڭىسىگە قاچىلاقلق تۇرسا! مەن ئەسلىي بۇخىمىيەلىك شېتىلە ئاياللارنىڭ ئىچىدە راھىبەلەردەك ئىپپەت — نومۇسىنى ساقلايدىغانلار ئىنتايىن ئاز دەپ قارايتتىم. لېكىن، ئۇنىڭدا ئۈچ قاتلام مۇھاپىزەت بار بولۇپ چىقتى. بىرى مىسىر كىنەزى، ئېھتىمال ئۇ بۇ قىزنى بىرەر مۇناسىتىرغا سېتىۋېتىشكە چوت سوقتى بولغاى؛ ئىككىنچىسى، ئۇنىڭ تەبىقىسىدىكى ئادەملەر، ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭغا ئىنتايىن ھۆرمەت قىلىدۇ، ئۇنى مۇقەددەس ئانا قاتارىدا سانايدۇ؛ ئۈچىنچىسى، ئۇنىڭ قويىنىدىكى خەنجەر، ئەرگىن — ئازادە ياشايدىغان ئادەملەرنىڭ ھەممىسى گۈبېرئاتورنىڭ چەكلەش بۇيرۇقىغا قارىماي، دائىم دېگۈدەك يېنىدا خەنجەر ئېلىپ يۈرىدۇ. ئەگەر بىرەر يۈرىكىنى قاپتەك قىلىپ ئۇنىڭغا يېقىنلاشسا، خەنجەر شۇ ھامان ئۇنىڭ قولىغا چىقىدۇ. ئۇ ئالدىراپ چېقىلغىلى بولمايدىغان تىكەنلىك ئەتىرگۈل، بىلىپ قېلىڭ! ياردەمچى ئېپىسكوپ گرىنگورىدىن كۆپ نەرسىلەرنى

سوردى.

گرىنگورىنىڭ دېگەنلىرى بويىچە ئەسمېرالدا ئاق كۆڭۈل، سەممىي، ئەرلەرنى ئۆزىگە مەپتۇن قىلالايدىغان چىرايلىق قىز. پەقەت لەۋلىرىنى پۈرۈشتۈرىدىغان ئالاھىدىلىكىلا بىر ئاز غەلىتە. ئۇ ھېچنېمىنى بىلمەيدۇ، لېكىن ھەممە نەرسىگە قىزىقىدۇ. ئۇ ھەتتا ئەرلەر بىلەن ئاياللارنىڭ پەرقىنىمۇ چۈشەنمەيدۇ. چۈش كۆرگەندىمۇ نېمە ئىش ئىكەنلىكىنى ئاڭقىرالمايدۇ. تۇغۇلۇشىدىنلا ئۇسسۇلغا ھېرىس، قىزىقچىلىق بىلەن ساپ ھاۋانى ياخشى كۆرىدىغان مۇشۇنداق بىر ئىنسان، ئۇ ھەسەل ھەرە پادىشاھى، تاپىنىدا كۆرگىلى بولمايدىغان قانات بار، مەڭگۈلۈك پىرقىراش ئىچىدە ياشايدۇ. بۇ ئۇنىڭدىكى سەرگەردانلىق تۇرمۇشتا يېتىلگەن خاراكتېر.

گرىنگورى تاسادىپىي ھالدا ئۇنىڭ كىچىك چېغىدىلا ئىسپانىيە بىلەن كاتالونىيەگە بارغانلىقىدىن، سىتسىلىيەگىچە كەلگەنلىكىدىن خەۋەر تاپتى. ئۇ ھەتتا بۇ قىزنى سىگان سەرگەردانلىرى ئالجىرىيە پادىشاھلىقىغىمۇ ئېلىپ بارغان، بۇ پادىشاھلىق ئاكايى چېگراسى ئىچىدە، ئۇنىڭ بىر ئۇچى ئالبانىيە بىلەن گىرېتسىيەگە تۇتاش، يەنە بىر ئۇچى سىتسىلىيەنىڭ دېڭىز قىرغىقىغا تۇتاش، ئۇ يەردىن كونستانتىنوپولغا بارغىلى بولىدۇ دېگەن يەرگە كەلدى. گرىنگورىنىڭ دېيىشىچە، ئالجىرىيە پادىشاھى مورلارنىڭ ئاقساقىلى بولغان چاغدا، ھېلىقى سەرگەردانلار ئۇنىڭ تەۋەلىكىدە تۇرغان، ئەسمېرالدا چوقۇم كىچىك ۋاقتىدىلا ۋېنگرىيە ئارقىلىق فىرانسىيەگە كەلگەن بولسا كېرەك.

بۇ قىز ئۆزى بارغان جايلاردىن غەلىتە دىيالېكت، ئۆزگىچە ئاھاڭ، پەۋقۇلئاددە ئوي - خىياللارنى ئۆزى بىلەن بىللە ئېلىپ كەلگەنىدى. ئۇنىڭ تىلى ئۇچىسىدىكى يېرىمى پارىژ ئۇسلۇبىدا، يېرىمى ئافرىقا ئۇسلۇبىدا تىكىلگەن كىيىملەردەك مۇرەككەپ ئىدى. ئۇنىڭ ئاق كۆڭۈللۈكى، مەجەزىنىڭ بەلەنلىكى، مېڭىش -

تۇرۇشتىكى شوخلۇقى، ناخشىلىرىنىڭ يېقىملىقلىقى، ئوينىغان ئۇسسۇلنىڭ چىرايلىقلىقىغا كۆرە، نەگىلا بارسا ھەممە ئادەم ئۇنى ياقتۇرۇپ قالاتتى. ئۇ بۇ شەھەردە پەقەت ئىككى ئادەمنىڭلا ئۆزىنى ئۆچ كۆرىدىغانلىقىنى جەزم قىلالايتتى، بۇ ئىككى ئادەم ئېسىگە كەلگەن ھامان قورقۇپ تىترەپ كېتەتتى. بۇنىڭ بىرى رولاند مۇنارىدىكى رەزىل راھىبە ئىدى، مىسىرلىق قىز ئۇنىڭ دېرىزىسى ئالدىدىن ئۆتۈپلا قالسا، بۇ راھىبە ئۇنى تىل - ئاھانەت بىلەن كۆمۈۋېتەتتى؛ يەنە بىرى پوپ، مىسىرلىق قىز ئۇنىڭ بىلەن دوقۇرۇشۇپ قالغاندا، ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن، قىلغان گەپ - سۆزلىرىدىن ئەندىشە قىلاتتى.

ياردەمچى ئېپىسكوپ ئاخىرقى ئەھۋالنى ئاڭلاپ، بەكلا ئوڭايسىزلىنىپ كەتتى. بىراق، گرىنگورى بۇنىڭغا دىققەت قىلمىدى. ئىككى ئايدىن بۇيانقى كەچۈرمىشلەر ئۇنى ئۇنتۇغاق قىلىۋەتكەنىدى. بۇ بىغەم شائىر مىسىرلىق قىز بىلەن ئۇچرىشىپ قالغان ئاشۇ ئاخشامدىكى غەلىتە ۋەقەنى ئۇنتۇپ قالغان، ياردەمچى ئېپىسكوپ بۇ مەيداندا ھازىر بولغان چاغدىكى كۆرۈنۈشلەرنى ئەستىن چىقارغانىدى. شۇنداق بولغان تەقدىردىمۇ، ئۇسسۇلچى قىز ئەندىشە قىلغۇدەك ھېچ ئىش يوق ئىدى. چۈنكى، ئۇ ئەزەلدىن تارتىپ باشقىلارغا پال ئاچمايتتى. شۇڭا، باشقا سەرگەردان ئاياللاردەك ھەدىسىلا پېرىخونلۇق دېلوسىغا چېتىلىپ قالىدىغان ئىشنىمۇ يۈز بەرمەيتتى.

گرىنگورىنى ئۇنىڭ ئېرى دېگىلى بولمايتتى، بەك ئېشىپ كەتتى دېگەندىمۇ، پەقەت ئاكىسى قاتارىدا ھېسابلاشقا بولاتتى. بۇ پەيلاسوپ ئۆزىدىكى تەڭداشسىز سەۋر - ئاقەت ئارقىلىق بۇ خىل ئەپلاتونچە نىكاھقا بەرداشلىق بەردى، تۇرالغۇغا ۋە بىر بۇردا بولكىغا ئېرىشتى. ھەر كۈنى ئەتىگەندە تىلەمچىلەرنىڭ لاگېرىدىن مىسىرلىق قىز بىلەن بىللە يولغا چىقىپ، كوچا - كويلاردا ئۇنىڭغا پارچە - پۇرات تەڭگىلەرنى يىغىشىپ بەردى. ھەر كۈنى كەچتە بىللە بىر ئۆيگە كىردى. مىسىرلىق قىزنىڭ

كىچىك ھۇجرىسىغا تەنھا بېكىنىۋېلىشىغا كۆزىنى پارقىرىتىپ قاراپ تۇردى، ئۆزى بەخىرامان يالغۇز ئۇخلىدى.

— كۈنلىرىم يامان ئەمەس، كۆپ ئىشلارنى ئۆگىنىۋالدىم، — دېدى ئۇ، — مەسىلىلەرنى ئويلىشىمغا ئازا باب كېلىدۇ.

يەنە شۇنى دەپ قويۇش زۆرۈركى، پەيلاسوپنىڭ بۇ سەرگەردان قىزغا چىن قەلبىدىن مەپتۇن بولغانلىقى ھەققىدە چورتلا بىر نېمە دېگىلى بولمايتتى. قارىماققا ئۇ ھېلىقى ئوغلاققا بەكرەك ئامراق تەك قىلاتتى! ئوغلاق راستىنلا مۇلايىم، ئەقىللىك، ھوشيار، ياخشى مەشىق قىلدۇرۇلغان، كۆرگەنلا ئادەمنىڭ ئىچى كۆيىدىغان جانىۋار ئىدى. ئوتتۇرا ئەسىردە مۇنداق كۆندۈرۈلگەن ھايۋاننى ھەممىلا يەردە ئۇچراتقىلى بولاتتى. ئادەملەرمۇ ئۇلارنى ياخشى كۆرەتتى. لېكىن، كۆپ ھاللاردا ئۇنى كۆندۈرگەنلەر ئوتتا كۆيدۈرۈش جازاسىغا ئۇچرايتتى. راستىنى ئېيتقاندا، سېرىق پەنجىلىك بۇ ئوغلاقنىڭ ئويناپ بېرىدىغان ئويۇنى ئىنتايىن ئاددىي ئويۇنلاردىن ئىدى.

ياردەمچى ئېپىسكوپ گرىنگورى تەپسىلىي بايان قىلغان بۇ ئەھۋاللارغا ئىنتايىن قىزىقىۋاتقاندەك ئىدى. گرىنگورى يەنە كىچىك دۇمباقنى ئوغلاققا مۇنداقلا تاشلاپ بەرسە، ئۇ ھەر خىل قىزىقارلىق ئويۇنلارنى ئورۇنلاپ بېرىدۇ، ئۇ بۇنى ئاشۇ سەرگەردان قىزدىن ئۆگىنىۋالغان دېگەنلەرنى قوشۇپ قويدى. دېمىسىمۇ بۇ سەرگەردان قىزنىڭ ئىقتىدارى ئالاھىدە ئىدى. ئۇ ئاران ئىككى ئاي ۋاقىت ئىچىدىلا ئوغلاققا يۆتكىگىلى بولىدىغان ھەرپلەرنى تەرتىپ بويىچە تىزىپ، ئۇنىڭدىن «فوبۇس» دېگەن خەتنى چىقىرىشنى ئۆگىتىپ بولغانىدى.

— فوبۇس؟ — دەۋەتتى پوپ، — نېمىشقا فوبۇس دېگەن

خەتنى چىقىرىدۇ؟

— بۇنى بىلمەيمەن، — جاۋاب بەردى گرىنگورى، — بەلكى

سەرگەردان قىز بۇ خەتنىڭ پەۋقۇلئاددە مەنىسى بار دەپ قارايدىغاندۇ. ئۇ ئۆزى يالغۇز قالغان چاغلاردا، پەس ئاۋازدا مۇشۇ

خەتنى تەكرار - تەكرار تىلغا ئالدىۇ.

كلاۋدې فروللو ھەممە نەرسىنى ئېنىق كۆرەلەيدىغان
كۆزلىرى بىلەن ئۇنىڭغا تىكىلىپ:

— سەن ئۇنىڭ ئادەم ئىسمى بولماي، ئادەتتىكى سۆز
ئىكەنلىكىگە ھۆكۈم قىلالامسەن؟ — دەپ سورىدى.

— كىمنىڭ ئىسمى بولغۇدەك؟ — دەپ سورىدى شائىر.
— بۇنى نەدىن بىلەي!

— مەنمۇ باش قاتۇرۇپ باقتىم، ئەپەندى. ئېھتىمال بۇ
سەرگەردانلار زاراتوستىرا دىنىغا چوقۇنىدىغان، قۇياش ئىلاھى
فوبۇسقا ئېتىقاد قىلىدىغانلاردىندۇر.

— بۇنى مېنىڭ ساڭا ئوخشاش چۈشەنگۈم يوق، گرىنگورى
ئەپەندى!

— لېكىن ئۇنىڭ مەن بىلەن نېمە چاتقى؟ ئۇنىڭ «فوبۇس»
دەپ ۋاتىلداشلىرى بىلەن نېمە كارىم! بىراق، گالى مېنى، مەن
ئۇنى ياخشى كۆرگەندەكلا ياخشى كۆرىدۇ. بۇ دېگەن ئەمەلىيەت.
— گالى دېگەن كىم؟

— ھېلىقى ئوغلاق!

ياردەمچى ئېپىسكوپ خىيال سۈرگەندەك، قولىنى ئېڭىكىگە
تىرەپ بىردەم تۇرغاندىن كېيىن شارىتىدە ئۆرۈلدى - دە،
گرىنگورىغا قوپاللىق بىلەن سوئال قويدى:

— سەن ئۇنىڭغا چېقىلمىدىم دەپ قەسەم ئىچەلمەيسەن؟

— كىمگە چېقىلىپتىمەن؟ ئوغلاققىمۇ؟

— ئاۋۇ قىزغا!

— ئۆزۈمنىڭ خوتۇنىغا؟ خۇدا ھەققى، چېقىلمىدىم دەپ
قەسەم ئىچەلمەيمەن.

— لېكىن سەن ئۇنىڭ بىلەن دائىم بىللە بولسەنغۇ؟

— ھەر كۈنى ئاخشامدا بىر سائەت!

— بەلىلى! بىر ئەر كىشى بىر ئايال بىلەن يالغۇز قالغاندا،

دۇئا - تىلاۋەت قىلىش ئېسىگە كەلمەيدۇ.

روھىم بىلەن ھۆددە قىلىمەنكى، دۇئا - تىلاۋەت ئايەتلىرىنى ئوقۇيمەن. بۇۋى مەريەم ھەققىدىكى مۇناجاتنى ۋە «خۇداغا ئىشىنىمەن، قۇدرەتلىك باشپاناھىمغا ئېتىقاد قىلىمەن» دېگەنلەرنىمۇ ئوقۇيمەن.

— سەن ئاناڭنىڭ روھىنى شېپى كەلتۈرۈپ قەسەم قىل، — ياردەمچى ئېپىسكوپ ھەددىدىن ئاشقاندى، — ئۇ قىزغا قولۇمنىڭ ئۇچىنىمۇ تەگكۈزمىدىم دەپ باقە!

— مەن تېخى دادامنىڭ روھىنىمۇ شېپى كەلتۈرۈپ ھۆددە قىلالايمەن. مۇنداق قىلغاندا مېنىڭ كېپىللىكىم قوش ئۈنۈمگە ئىگە بولىدۇ. لېكىن، ھۆرمەتلىك ئەپەندى، مەنمۇ ئۆز نۆۋىتىدە بىر سوئال سوراپ باقاي.

— مەرھەمەت!

— بۇ ئىشنىڭ سىز بىلەن نېمە ئالاقىسى بار؟

ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ تامدەك تاتىرىپ كەتكەن چىرايىغا قىزلارنىڭ مەڭزىدىكىدەك ۋىلىلىدە قىزىللىق ئۆرلەپ چىقتى، جاۋاب بېرەلمەي خېلىغىچە تۇرۇپ قېلىپ، ئوڭايىسىز لانغان نەزەردە ئېغىز ئاچتى:

— گېپىمگە قۇلاق سال، پېررې گرىنگورى ئەپەندى. مۇشۇ ئەھۋالدىلا مەن سېنىڭ چۈشكۈنلەشمىگەنلىكىڭنى بىلەلەيمەن. بۇ مېنىڭ ساڭا كۆڭۈل بۆلگەنلىكىم، ساڭا ياخشى بولسۇن دېگەنلىكىم. ناۋادا سەن ئاشۇ ئىبلەس سۈپەت مىسىرلىق قىزغا يېقىنلاشساڭ، گەپ - سۆزىڭ شەيتاننىڭ قۇلىغا ئايلىنىپ قالسىەن. بىلىشنىڭ كېرەككى، جىسمانىي بەدەن كۆپ ھاللاردا روھنى تۈگەشتۈرىدۇ. ئاشۇ قىزغا يېقىن يولىدىڭمۇ، بالاغا قالغىنىڭ شۇ!

— بىر قېتىم ئۇرۇنۇپ باقتىم، — دېدى گرىنگورى قۇلىقىنى قاشلاپ، — بۇ توي قىلغان ئاخشىمى ئىدى، لېكىن ئەدەبىمنى يېدىم.

— تەپ تارتماي مۇشۇنداق ئىشنى قىلىدىڭمۇ، گرىنگورى

ئەپەندى؟ — پوپنىڭ چىرايى يەنە تۇتۇلۇپ كەتتى.

— يەنە بىر قېتىمدا، — دېدى شائىر كۈلۈمسىرەپ تۇرۇپ، —
ئۇخلاشتىن ئىلگىرى قۇلۇپنىڭ تۆشۈكىدىن ماراپ باقتىم. ئىچ
كىيىم بىلەنلا تۇرغان چىرايلىق بىر قىزغا كۆزۈم چۈشتى.
ئۇنىڭ يالاڭ ئاياغ پۇتى ئاستىدىكى كارىۋات غىچىرلاپمۇ
قويمىدى.

— ئىبلىس بىلەن تەڭ يوقال !

پوپنىڭ كۆزىدىن قورقۇنچلۇق بىر نۇر چاقناپ كەتتى. ئۇ
ھۆركىرىگەن پېتى گرىنگورىنى ئىتتىرىۋەتتى — دە، چوڭ قەدەم
تاشلاپ چېركاۋنىڭ قاراڭغۇ بۇلۇڭىدا كۆزدىن غايىب بولدى.

3. قوڭغۇراق

ئاشۇ كۈنى ئەتىگەندە يۈز بەرگەن جازا سۈپىسىدىكى
جازالاشتىن كېيىن، كىشىلەر كۋاسمىدودىكى قوڭغۇراق
مۇزىكىلىرىنى ئورۇنلايدىغان قىزغىنلىقنىڭ پەسكويىغا چۈشۈپ
قېلىۋاتقانلىقىنى بايقىدى. ئىلگىرى تاڭ سەھەردىكى تىلاۋەت
قوڭغۇرىقى، كەچقۇرۇنلۇق تىلاۋەت قوڭغۇرىقى، يۇقىرى ئاۋازلىق
مىسساقوڭغۇرىقى، نىكاھ قوڭغۇرىقى، چوقۇندۇرۇش قوڭغۇرىقى...
قىسقىسى، بىرەر ئىش بولسىلا قوڭغۇراق چېلىناتتى،
قوڭغۇراقنىڭ ئۇزاقىتىن — ئۇزاققا ياڭرىغان ئاۋازى ھاۋا
بوشلۇقىغا يېيىلاتتى، ھەر خىل ئاۋازلارنىڭ ئارىلاشمىسىدىن
پۈتۈپ چىققان يېقىملىق، مۇڭلۇق مۇزىكا ئاڭلىناتتى. قەدىمىي
چېركاۋ تىترەيتتى، ئەكس سادا قايتۇراتتى. ئادەملەر مۇشۇ
ئاۋازنىڭ قاينىمىدا تۇرۇپ مەڭگۈلۈك خۇشاللىقتىن بەھرىمەن
بولۇۋاتقاندا تەڭ تۇيغۇغا چۆمەتتى. ئۇلار قانداقتۇر بىر پەرىشتە
قوڭغۇراقنىڭ مىستىن ياسالغان ئاغزىدا شاۋقۇن — سۈرەن
سېلىۋاتىدۇ، ناخشا ئېيتىۋاتىدۇ، دەپ ھېس قىلاتتى. ئەمدىلىكتە

ئۇ پەرىشتە نەگىدۇر يوقالغانىدى. چېركاۋمۇ جانسىز بىر نەرسىگە ئايلىنىپ قالغانىدى. مەيلى توي - بايرام بولسۇن، مەيلى ئۆلۈم - يېتىم بولسۇن، قوڭغۇراقنىڭ ئاۋازى شۇنچىكى يېقىمسىز، قۇلاققا ياقمايدىغان بولۇپ قالغانىدى. ئۇنى قانداقتۇر مۇراسىملارنى ئەپلىپ - سەپلىپ ئۆتكۈزۈۋېلىش ئۈچۈنلا تەييارلانغان نەرسە دېيىشكە بولاتتى. ئىلگىرى بىر چېركاۋدىن ئىككى خىل ئاۋاز ياڭغىرايتتى، ئۇنىڭ بىرى فىسگارمونىنىڭ ئاۋازى، يەنە بىرى سىرتتىكى قوڭغۇراقنىڭ ئاۋازى ئىدى. ئەمدى فىسگارمونىنىڭ ئاۋازىلا قالغانىدى. قارىماققا قوڭغۇراقلارنى چالىدىغان ئادەم قوڭغۇراق مۇنارىدىن كەتكەندەك قىلاتتى. لېكىن، كۆاسمىدو يەنىلا شۇ يەردە ئىدى. قانداق بىر ئىش ئۇنىڭ ئىچىنى پىشۇرۇۋاتقاندۇ؟ جازا سۈپىسىدىكى ھاقارەت ۋە ئۈمىدسىزلىك ئۇنىڭ كۆڭلىنى ھېلىغىچە بىسەرەمجان قىلىۋاتقانمىدۇ؟ ياكى ئۇنىڭ روھى جازا ئىجرا قىلغۇچىنىڭ قامچىسى تۈپەيلى ئايىغى چىقمايدىغان پاراكەندىچىلىك ئىچىدە تۇرۇۋاتقانمىدۇ؟ ئېھتىمال ھېلىقى رەھىمسىز جازا ئۇنىڭ جىمىكى قىزغىنلىقىغا سوغۇق سۇ سېپىۋەتكەندۇ ياكى ئۇنىڭدىكى قوڭغۇراقلارغا بولغان قىزغىنلىقىنى تۈگەتكەندۇ، ياكى بولمىسا بۇۋى مەريەم چېركاۋدا قوڭغۇراق چالىدىغان بۇ ئادەمنىڭ قەلبىدە مەريەمگە ئۆچمەنلىك پەيدا بولغاندۇ.

مىلادىيەنىڭ 1482 - يىلىدىكى پەرىشتىلەرنىڭ خۇش خەۋەر يەتكۈزۈش بايرىمى كېلىپ قالغانىدى. شۇ كۈنى دەل 3 - ئاينىڭ 25 - كۈنى، يەنى سەيشەنبە بولۇپ، ھاۋا ئىنتايىن ئوچۇق، يېقىملىق ئىدى. كۆاسمىدو قوڭغۇراقلارغا بولغان مېھىر - مۇھەببىتى سەل - پەل بولسىمۇ ئەسلىگە كېلىۋاتقاندا، شىمال تەرەپتىكى قوڭغۇراق مۇنارىغا ياماشتى. بۇ چاغدا، چېركاۋدىكى خىزمەتكارلارمۇ تۆۋەندىكى دەرۋازىلارنى يوغان ئېچىۋەتكەنىدى. دۈپ ياغىچىدىن ياسالغان، سىرتى ھايۋان تېرىسى بىلەن قاپلانغان، ئالتۇن يالاتقان تۆمۈر مىخ قېقىلغان بۇ دەرۋازىلار

«ئەڭ نەپىس» ئويما نەقىشلەر بىلەن زىننەتلەنگەنىدى.

كۋاسمىدو قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ ئەڭ يۇقىرى قەۋىتىگە چىققاندىن كېيىن، ئۇ يەردىكى ئالتە چوڭ قوڭغۇراققا بىرھازا قاراپ تۇردى. قانداقتۇر غەلىتە بىرنەرسە قوڭغۇراقلار بىلەن ئۇنىڭ ئارىسىنى ئايرىپ تۇرغاندەك ئېچىنىش ئىچىدە بېشىنى چايقىدى. كۋاسمىدو قوڭغۇراقلارنى ئىتتىردى، ئارقىدىنلا قوڭغۇراقلار كەينى - كەينىدىن ئىرغاڭلاشقا باشلىدى. تىترەك ۋە سۈزۈك ئاۋازلار تەرەپ - تەرەپكە تارقالدى. كۋاسمىدو كۆڭلى ياپراپ، ھەممە ئىشنى ئېسىدىن چىقاردى، چىرايىغا قايتىدىن كۈلكە يۈگۈردى.

كۋاسمىدو ئۇياقتىن - بۇياققا تاقلىدى، چاۋاك چالدى، بۇ ئارغامچىدىن يەنە بىر ئارغامچىغا يامىشىپ ئۆتتى.

— سايراڭلار! — دېدى ئۇ، — سايراڭلار! گابىرىللى، ئاۋازىڭنى مەيدانغا يەتكۈز، بۈگۈنكى كۈننىڭ بايرام ئىكەنلىكىنى يادىڭدىن چىقارما! تىباۋۇلد مىدىرلا، بەك ئاستا بولۇپ قالدىڭ. مىدىرلا دەيمەن، ئويغانمىغان ئوخشىمامسەن؟ ھۇرۇن! بولدى، تېزرەك ھەرىكەت قىل! تېزرەك! سۈرئەتنىڭ شۇنداق تېز بولسۇنكى، ئىككى تەرەپكە تەۋرەۋاتقىنىڭنى خەقلەر كۆرەلمەي قالسۇن، ئۇلارنىڭ قۇلىقىنىمۇ مېنىڭكىدەك پاك قىلىۋەت! مانا مۇشۇنداق، تىباۋۇلد، ئەمدى قاملاشتى! گۇئىللا ئۇم، گۇئىللا ئۇم دەيمەن، سەن قوڭغۇراقنىڭ ئەڭ چوڭى، پاسكوئىر ئەڭ كىچىكى، لېكىن سەن ئۇنىڭچىلىك جاراڭلىيالىمايۋاتىسەن، ھۆددە قىلىمەنكى، جامائەتمۇ سېنى ئۇنىڭدەك ئاۋاز چىقىرىالمىدى دەيدۇ. بولدى، بولدى، گابىرىللى! يەنە ئازراق مەدەت قىل! ۋاي - ۋۇي، ئىككىڭلار ئۇ يەردە نېمە ئىش قىلىۋاتىسىلەر؟ قۇشقاچنىڭ ئۆزىلىغۇ سىلەر! ئۇنۇڭلارنى ئاڭلىيالىمىدىم. ناخشا توۋلايدىغان چاغدا ئەسنەپ ئولتۇرغىنىڭلار نېمىسى؟ مۇنداق ئېغىزنىڭ نېمە پايدىسى! ھە، جىم تۇرماڭلار! بۈگۈن دېگەن پەرىشتىلەر خۇش خەۋەر يەتكۈزىدىغان بايرام، قۇياش چاراقلاپ كېتىپتۇغۇ،

ياخشىراق مۇزىكىغا ئورۇنلاڭلار. بىچارە گۇئىللا ئۇم، تىنالمايلا قاپسەنغۇ سېمىز ئاغىنە !

كۋاسمىدو قوڭغۇراق مۇنارىنى توسۇۋالغان چوققا تامىنىڭ ئارىسىدا تۇرۇپ تۆۋەنگە قارىدى. غەلىتە كىيىنىپ مەيدانغا كېلىۋاتقان بىر قىزنى، ئۇنىڭ چىپىدە توختاپ بىر پارچە گىلەمنى يەرگە يايغانلىقىنى، بىر ئوغلاقنى يېتىلەپ گىلەم ئۈستىدە توختاتقانلىقىنى، بىر توپ ئادەمنىڭ چۆرىدەپ تۇرغانلىقىنى كۆردى. بۇ مەنزىرە توساتتىنلا ئۇنىڭ خىيالىنى باشقا يەرگە ئەپچاچتى. ئۇنىڭ مۇزىكىغا بولغان قىزغىنلىقى بىردىنلا سوۋۇپ كەتتى. ئۇنىڭ مىدىرلىغۇسى كەلمەي قالدى، قوڭغۇراقلار بىلەنمۇ كارى بولمىدى. تاش لەمپىنىڭ كەينىدە تۈگۈلۈپ، ياردەمچى ئېپىسكوپنى ھەيران قالدۇرغان خىيالچان، مۇلايىم كۆزلىرى بىلەن ئۇسسۇلچى قىزغا تىكىلدى. دەل شۇ پەيتتە قوڭغۇراقلار تىمتاس بولۇپ قالدى. قوڭغۇراق ئاۋازىغا كۆيىدىغان ئادەملەرنىڭ ئۈمىدى يوققا چىقتى. ئۇلار ئەسلىدە ئوۋچاڭگى كۆۈرۈكىدە تۇرۇپ، قوڭغۇراق ئاۋازىغا خۇشاللىق بىلەن قۇلاق سېلىۋاتقانلار ئىدى. بۇ خۇددى كانارىغا قۇيرۇق ئېسىپ قويۇپ، كەلگەن خېرىدارلارغا ئۆپكە ساتقاندەك بىر ئىش ئىدى.

4. تەقدىر

ئوخشاشلا 3 - ئاي، ئوخشاشلا يېقىملىق بىر تاڭ سەھەر ئىدى، يىگىرمە توققۇزىنچى كۈندىكى شەنبە بولسا كېرەك. بۇ سايىنت ئىئوستاش خاتىرە كۈنى بولغاچقا، بىزنىڭ ياش ئاغىنىمىز، تۈگمەنچى ژان فروللو پەلتوسىنى يېپىنىپ كارىۋاتتىن چۈشىدىغان چاغدا، ئىشتان يانچۇقىدىكى لىققىدە پۇل سېلىنغان قاپچۇقنىڭ يېلى چىقىپ كەتكەن توپتەك بوشاپ

قالغانلىقىنى بىلدى.

«بىچارە قاپچۇق، — دېدى ئۇ قاپچۇقنى ئىشتاننىڭ يانچۇقىدىن ئېلىپ، — بۇ قانداق گەپ، بىر تال تەڭگىنىڭمۇ قالمىغىنى نېمىسى؟ قىمار، پىۋا، ۋېناس دەيدىغان نېمىلەر نەقەدەر ۋەھشىي، ئۇلار سېنى قۇرۇتۇپلا قويۇپتۇغۇ! مىجىلىپ، لەپەڭشىپلا قاپسەنغۇ! ئاچچىقىغا ھاي بېرەلمەيۋاتقان ئېغىزغىلا ئوخشاپ قاپسەن. سىسپىرو ئەپەندى، سېنىڭ ئەپەندى، سىلەرنىڭ ئەسەرلىرىڭلار، خۇرۇم تاشلىق كىتابلىرىڭلار پولغا چېچىلىپ يېتىپتۇ. سىلەردىن سوراپ باقاي، مېنى پۇل چىقىرىدىغان زاۋۇتنىڭ باشلىقى ياكى ئوۋچاڭگى كۆۋرۈكىدىكى پۇل تېگىشىدىغان يەھۇدىيىدىن ئۇستا دېگەن تەقدىردىمۇ، پادىشاھنىڭ تاجى چۈشۈرۈلگەن تىللانى ئوتتۇز بەش ئۇنزاينىغا، بىر ئۇنزاينى يىگىرمە بەش سو سەككىز دېنېرسقا؛ ھىلال ئاي چۈشۈرۈلگەن بىر تەڭگىنى ئوتتۇز ئالتە ئۇنزاينىغا، ھەر ئۇنزاينى يىگىرمە ئالتە تور ئالتە دېنېرسقا ئايرىباشلىغىلى بولىدۇ، بۇنىڭ ماڭا نېمە پايدىسى؟ مەندە قوش ئالتىگە دو چىققۇدەك قارا يارماقنىڭ سۇنۇقمۇ بولمىسا! كونسۇل سىسپىرو جانابلىرى، بۇ بالا — قازادىن قۇتۇلۇشنىڭ چارىسى بارمۇ؟ ئۈزەڭگە سوقۇشتۇرۇش ياكى «قانداق قىلىمىز»، «لېكىن» دېگەن بىرنەچچە سۆز بىلەن ئىش پۈتمەدۇ؟»

ژان فروللو غەمكىن ھالدا كىيىمنى كىيدى، تۈگمىسىنى ئېتىۋاتقاندا كالىسىغا تۇيۇقسىزلا بىر خىيال كەچتى، باشتا ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ ئويلىماسلىققا تىرىشقان بولسىمۇ، ھايال ئۆتمەيلا ئۇ خىيال يەنە كالىسىغا كىرىۋالدى. بېشى پىرقىراپ، ئىچ مايكىسىنىمۇ تەتۈر كىيىپ سالدى. قارىغاندا، ئۇنىڭ كۆڭلىدە قاتتىق كۈرەش بولۇۋاتقانداك ئىدى. ئاخىر بەرداشلىق بېرەلمەي، شىلەپىسىنى پولغا ئاتتى — دە، ئۆز — ئۆزىگە توۋلاپ كەتتى: «خەپ! نېمە بولسا بولمامدۇ! ئۆزۈمنىڭ ئاكىسى بولغاندىكىن، ئىزدەپ باقمايمەنمۇ؟ ناھايىتى كەلسە تىللاپ

تويدۇرۇپ قويار شۇ! كۈمۈش تەڭگىدىن بىرنى ئېلىۋالساملا بولغىنى.»

ئۇ يۇڭ ياقىلىق پەلتوسىنى ئالدىراپلا كىيىپ، شىلەپسىنى يەردىن ئالدى، ئاندىن قورسقى كۆپكەن ھالدا ئۆيدىن چىقتى. ئۇ چىلتار كوچىسىدىن كونا شەھەر رايونىغا قاراپ ماڭدى. دوقمۇشتىن قايرىلىدىغان چاغدا، ھاۋادا لەيلەپ يۈرگەن كاۋاپنىڭ مەزىزلىك پۇرىقى دىمىقىغا گۈپپىدە ئۇرۇلدى. ئۇ ئىختىيارسىز ھالدا يان تەرەپتىكى كاۋاپخانغا لەپپىدە قاراپ قويدى. قاچاندۇر بىر چاغلاردا فرانسىيىلىك موناخى كالاتاگىرۇنانىڭ كاۋاپخانغا قاراپ تۇرۇپ شۈمشەيگەن ھالدا: «بۇ قاۋاقلار ھەقىقەتەن بولىدىكەن!» دەپ خورسىنغانلىقىنى ئەسكە ئالدى. لېكىن، ژاننىڭ ناشتىلىق قىلىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئۇ تولىمۇ ئەپسۇسلىنىپ ئۇلۇغ - كىچىك تىندى. مېڭىپ - مېڭىپ كېچىسى چاتىلې دەۋازىسىدىن ئۆتتى - دە، سېپىل كارىدورىغا كىردى. ئۇ يەر ئۇچقۇلاق شەكىللىك ئېگىز مۇنارنىڭ ھىمايىسىدىكى كونا شەھەر رايونى ئىدى.

ژاننىڭ بۇرۇنقىدەك پېرىنىت لېكلىرىنىڭ ھەيكىلىگە تاش ئېتىپ ماڭىدىغانغا ۋاقتى يوق ئىدى. دەل مۇشۇ پېرىنىت لېكلىر چارلىز VI نىڭ پارىژنى ئەنگىلىيەگە ئىككى قوللاپ سۈنۈپ بەرگەنلىكى ئۈچۈن، ئادەملەر ئۇنىڭ ئەدىپىنى بېرىمىز دەپ باش - كۆزىنى يېرىۋەتكەن، يۈزىگە پاتقاق لاي سۈرتۈۋەتكەنىدى. ئۇ ئۈچ ئەسىر مابەينىدە خۇددى لەنەت تۈۋرۈكىگە ئەبەدىلىك مىخلاپ قويۇلغاندەك، چىلتار كوچىسى بىلەن بىس كوچىسىنىڭ ئارىلىقىدا قىيىنلىپ كەلگەنىدى.

ئۇ كۆۋرۈكتىن ئۆتۈپ، يېڭى سايىت ژېنېۋيېۋى كوچىسىدىن ئۆتكەندىن كېيىن، بۈۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ ئالدىغا يېتىپ كەلدى - دە، ئىككىلىنىپ تۇرۇپ قالدى. لېگرس ئەپەندىنىڭ ھەيكىلى ئەتراپىدا بىردەم چۆرگۈلىدى. «تىل ئىشتىدىغىنىم چوقۇم، - دېدى ئۇ ئىچى پۇشۇپ، - تەڭگىنى ئالالمىشمۇ

ئاتاين!

ئۇ موناستىردىن چىقىۋاتقان بىر خىزمەتكارنىڭ ئالدىنى
توستى ۋە:

— يوساستىكى ياردەمچى ئېپىسكوپنى نەدىن تاپقىلى
بولدۇ؟ — سورىدى.

— مېنىڭچە، ئۇ مۇنارنىڭ ئۈستىدىكى ئۆزىنىڭ ھۇجرىسىدا، —
دېدى خىزمەتكار، — لېكىن، ئەگەر سىز پاپا ياكى پادىشاھ
جانابلىرى ئەۋەتكەن ئادەم بولمىسىڭىز، ئەڭ ياخشىسى ئۇ يەرگە
بېرىپ ئۇنى ئاۋارە قىلماڭ.

«ئوبدان بولدى، — ژان فروللو چاۋاك چېلىپ كەتتى، —
مەن ئۇنىڭ بۇ ئالۋاستى غارىنى بىر كۆرۈشكە پۇرسەت ئىزدەپ
يۈرگەن ئەمەسمىدىم!»

ئۇ مۇشۇلارنى ئويلاپ قەتئىي نىيەتكە كەلدى — دە، ئالدىدىكى
قايقاراغۇ ئىشكىتىن ئېتىلىپلا كىرىپ كەتتى، ئاندىن ئۇ ياققا
ئەگىلىپ، بۇ ياققا قايرىلىپ دېگۈدەك قوڭغۇراق مۇنارنىڭ
ئۆگزىسىگە ئېلىپ بارىدىغان پەلەمپەيگە ياماشتى.

«كۆرۈپ باقايچۇ، — دېدى ئۇ كېتىۋېتىپ، — بۇۋى
مەريەمنىڭ نامى بىلەن قەسەم ئىچىمەنكى، ئۇ يەردە چوقۇم
سىرلىق بىر ئىش بار. مەن ھۆرمەتلىك ئاكىمنىڭ ئۇ يەرگە
ئېھتىياتچانلىق بىلەن بېكىنىۋېلىپ، بەزىدە جەھەننەمنىڭ
ئوچىقىغا ئوت ياقىدىغانلىقىنى، ئالتۇنغا ئايلاندۇرىمەن دەپ تاش
كۆيدۈرىدىغانلىقىنى ئاڭلىدىم. مېنىڭچە، ئۇ كىمياگەرلىك
قىلىپ كۆيدۈرۈۋاتقان تاش چوقۇم ئادەتتىكىچە تاش، ئۇنىڭ
ئوچىقىدىن دۇنيادىكى ئالتۇن بولۇپ چىقىدىغان ئەڭ چوڭ تاشنى
تاپقاندىن، پاسخا بايرىمىدا يەيدىغان مايلىق تورتنى تاپقىنىم
ئەۋزەل!»

ئۇ تۈۋرۈكلۈك كىچىك دەھلىزنىڭ ئالدىدا بىردەم توختاپ
دېمىنى رۇسلۇالدى، مېڭىپ تۈگەتكىلى بولمايدىغان پەلەمپەينى
زەھرەخەندىلىك بىلەن قارغىدى. ئاندىن ئۆزىگە مەدەت بېرىپ،

شىمال تەرەپتىكى قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ كىچىك ئىشىكىگە قاراپ ماڭدى. بۈگۈنكى كۈندە ئادەتتىكى ئادەملەرنىڭ بۇ يەردىن مېڭىشى چەكلەنگەنىدى. قوڭغۇراق ئېسىلغان رېشاتكىدىن ئۆتۈپ بىرنەچچە مىنۇتتىن كېيىن يان تەرەپتىكى تەكچىگە ۋە بېشىنى ئېگىپ ئۆتمەسە بولمايدىغان ئەگمە ئىشىككە كۆزى چۈشتى. ئۇدۇلدا ئايلانما پەلەمپەينىڭ يان تېمى بىلەن ئوق ئاتىدىغان تۆشۈك بار ئىدى. ئۇنىڭدىن ئىشىككە سېلىقلىق يوغان قۇلۇپنى ۋە تۆمۈر رامكىنى كۆرگىلى بولاتتى. مۇشۇ كۈنلەردە بۇ يەرگە زىيارەتكە كەلگەنلەر ئىستىق قارىيىپ كەتكەن تامدىكى بىرنەچچە ئاق خەتنى كۆرۈپ ھەيران قېلىشى تۇرغان گەپ. بۇ «مەن گورالىنى سۆيىمەن. 1823 - يىلى ئۇڭىن ئىمزا قويغان» دېگەن خەت بولۇپ، «يازاغان» دېگەن سۆزلەرمۇ ئەسلىدىلا بار ئىدى. — ئۇھ! — دېدى ژان ئىنجىقلاپ، — مۇشۇ يەر بولسا كېرەك.

ئوقۇرمەنلەر چوقۇم رېمىراندىنىڭ داڭلىق ئەسەرلىرىنى كۆرگەن بولۇشى كېرەك، ئۇ رەسساملارنىڭ ئىچىدىكى شېكسپېر، ئۇنىڭ بىرمۇنچە داڭلىق ئويما رەسىملىرى ئىچىدە ئالاھىدە كۆزگە تاشلىنىپ تۇرىدىغان بىر پارچە مىس ئويما رەسىمى بار. ئۇ دوكتور فائۇستنىڭ ئوبرازى بولغىنى ئۈچۈنمىكىن، كىشىنى ئۆزىگە بەكمۇ مەھلىيا قىلىدۇ. رەسىمدە بىر كىچىك قاراڭغۇ ھۇجرا سىزىلغان، ھۇجرىنىڭ قاق ئوتتۇرىسىغا بىر شىرە قويۇلغان بولۇپ، ئۇنىڭ ئۈستى ئۆلۈكنىڭ باش سۆڭىكى، گىلوپۇس، دەستىلەش سايىمىنى، كومپاس، تەسۋىرىي يېزىق يېزىلغان تېرە قەغەز قاتارلىق ئادەم چۆچۈتىدىغان بەزى نەرسىلەر بىلەن تولغان. ھېلىقى دوكتور ئۆچىسىدا تون، بېشىدا قېشىغىچە چۆكۈرۈلگەن قالپاق بىلەن شىرە ئالدىدا ئولتۇرىدۇ. قارىغان ئادەمگە ئۇنىڭ بېلىنىڭ يۇقىرىسىلا كۆرۈنىدۇ. ئۇ قوپال كىرىپلۇدىن ئۆرە بولۇپ، چىڭ تۈگۈلگەن مۇشتىنى شىرەگە تىرەپ ھەم قىزىقسىنىش، ھەم

ۋەھىمە ئىچىدە بىرمۇنچە سىرلىق ھەرپلەردىن شەكىللەنگەن يورۇق چەمبىرەكلەرگە تىكىلىدۇ. ئۇ نەرسىلەر بۇ ھۇجرىنىڭ قاراڭغۇ بۇلۇڭ - پۇچقاقلرىدا خۇددى ئەرۋاھقا ئوخشاش كۆرۈنگەندەك بولىدۇ. قۇياشمۇ جادۇ قىلىنغانغا ئوخشاش كۆز ئالدىڭدا تىترەۋاتقاندەك بولىدۇ. ئۇنىڭ سىرلىق شولىسى ھۇجرىغا چېچىلىپ ھەم چىرايلىق، ھەم قورقۇنچلۇق بىر مەنزىرە پەيدا قىلىدۇ.

ژان فروللو قىيا ئوچۇق تۇرغان ئىشىكتىن بېشىنى تىقنىۋىدى، كۆز ئالدىدا دوكتور فائۇستنىڭ مەخپىي ھۇجرىسىغا ئىنتايىن ئوخشىشىپ كېتىدىغان مەنزىرە پەيدا بولدى: ئوخشاشلا ئادەمنى تىترەك باسىدىغان قاراڭغۇ ئۆي؛ ئوخشاش كىرىپسۇ ۋە يوغان بىر شىرە؛ بىرنەچچە كومپاس، بىرنەچچە دەستىلەش سايمىنى، ھايۋانلارنىڭ سۆڭىكى تورۇسقا ئېسىقلىق؛ چۆرگۈلەۋاتقان گىلوبۇس؛ ھەر خىل رەڭدىكى سۇيۇق دورا قاچىلانغان بىرنەچچە بوتۇلكا ئۇيەر - بۇيەرگە قالايمىقان تاشلاپ قويۇلغان؛ ئۇنىڭ ئىچىدە ئالتۇندەك ساپسېرىق بىرنەچچە تال غازاڭ تۇراتتى. غەلىتە خەت بىلەن تولۇپ كەتكەن ۋە ئادەملەرنىڭ رەسىمى سىزىلغان تېرە قەغەز ئۈستىگە ئۆلگەن ئادەمنىڭ بىرنەچچە پارچە باش سۆڭىكى قويۇلغان؛ شىرەگە ئاۋايلىمىسا بۇرجىكى قاتلىنىپ ئوڭايلا تىتىلىپ كېتىدىغان تېرە قەغەزگە يېزىلغان قول يازما دۆۋىلەكلىك؛ ئۆيىدىن خىمىيەلىك دورىلارنىڭ دىماقنى ئېچىشتۇرىدىغان پۇرىقى بېقىسىپ تۇرىدۇ. رەتسىز قويۇلغان نەرسىلەرنى توپا بېسىپ، ئۆمۈچۈكلەر تور باغلاپ كەتكەن.

بىراق، بۇ كىچىك ئۆيدە ئادەم يوق ئەمەس ئىدى، شىرەگە جەينىكىنى تىرەپ كىرىپسۇدا بىر ئەر ئولتۇراتتى. ئۇ دۈمبىسىنى قىلىپ ئولتۇرغان بولغاچقا، ژان پەقەتلا ئۇنىڭ مۇرىسىنى ۋە بېشىنىڭ كەينىنى كۆرەلەيتتى. ئۇ چېچى چۈشۈپ كەتكەن بۇ باشنى بىر قاراپلا تونۇدى. بۈيۈك تەبىئەت خۇددى

ئادەملەرگە ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ دىنىي ۋەزىپىسى
ھېچكىمنىڭكىگە ئوخشىمايدىغانلىقىنى تاشقى قىياپىتىدىكى
ئالاھىدىلىككە ئاساسەن دەپ بېرىۋاتقاندەك، ئۇنىڭ بېشىغا مەڭگۈ
ئۆزگەرمەيدىغان چاچ شەكلىنى ئاتا قىلغانىدى.

ژان فروللو ئۇنىڭ ئۆز ئاكىسى ئىكەنلىكىنى بىلدى، لېكىن
ئىشكىنى بەكمۇ ئاۋايلاپ ئاچقانلىقى ئۈچۈن، كلاۋدى فروللو
ئۇنىڭ قانداق كىرگەنلىكىنى قىلچە تۇيمىدى. ھەممە نەرسىگە
قىزىقىدىغان ژان پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ ئۆيىچىگە بىرقۇر
سەپسالىدى، دەسلەپتە ئورۇندۇقنىڭ ئوڭ تەرىپىدىكى دېرىزىنىڭ
تۈۋىدىكى ئوچاققا دىققەت قىلىمىدى. كۈن نۇرى ھەم چوڭ، ھەم
يۇمىلاق ئۆمۈچۈك تورىدىن بۆسۈپ ئۆتۈپ، دېرىزىنىڭ
ئەگمىسىدە جۇخارگۈلىدەك ئويما نەقىش ھاسىل قىلغانىدى.
ئوچاقنىڭ ئۈستىگە ھەر خىل كىچىك دورا بوتۇلكىلىرى
قالايمىقان تاشلاپ قويۇلغانىدى. ژان فروللو ئوچاقنىڭ ئۈستىدە
قازاننىڭمۇ يوقلۇقىنى كۆرۈپ ئىختىيارسىز ئۇھسىنىپ قويدى.
«بۇ ئاشخانا سايمانلىرى تازىمۇ يېڭى ئىكەنمۇ!» دەپ ئويلىدى
ژان فروللو.

يەنە كېلىپ ئوچاققا ئوت يوق، ئۇزاقتىن بۇيان ئوت
قالانمىغاندەك، تاماقمۇ ئېتىلمىگەندەك قىلاتتى. ژان فروللو بىر
دۆۋە خىمىيەلىك سايمانلار ئارىسىغا تاشلاپ قويۇلغان ئەينەك
نىقابىنى كۆرۈپ قالدى. قارىماققا ئاكىسى خەتەرلىك تەجرىبە
بىلەن شۇغۇللانغاندا يۈزىنى توسۇش ئۈچۈن ئىشلىتىدىغان بۇ
نەرسە بىر بۇلۇڭدا تۇراتتى، ئۈستىگە قېلىن بىر قەۋەت چاڭ -
توزان قونغان، ئەستىن چىقىپ كەتكەندەك قىلاتتى. ياندىكى
شامال ساندۇقىنىمۇ توپا بېسىپ كەتكەنىدى. ئۈستىدىكى مىس
تاختايغا «تىنىقلا بولسا ئۈمىد بولىدۇ» دېگەن خەت ئويۇلغانىدى.
تامدىكى كىمىياگەرلەر دائىم قوللىنىدىغان ئويما يېزىقلارنىڭ
بەزىلىرى سىياھ بىلەن يېزىلغان، بەزىلىرى پىچاق بىلەن
ئويۇلغان بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئىچىدە گوت يېزىقىمۇ، ئىبرانىي

يېزىقمۇ، گىرىك يېزىقمۇ، ھەتتا رىم يېزىقمۇ بار ئىدى. بۇ يېزىقلار خۇددى ئۇزۇن - قىسقا، ئېگىز - پەس دەرەخ شاخلىرى ئۆزئارا ئۆتۈشۈپ كەتكەندەك بىرىنىڭ تۆپىسىگە بىرى مىنگىشىۋالغان، يېڭى يېزىلغانلىرى كۈنلىرىنى بېسىۋالغان، بەئەينى جەڭ مەيدانىدىكى يالمان بىلەن نەيزىدەك ئارىلىشىپ كەتكەندى. راستىنى ئېيتقاندا، بۇ يېزىقلاردا ئەقىل - پاراسەت، خام خىيال ۋە ئىنسانىيەتكە تەئەللۇق جىمىكى بىلىم ئىپادىلىنىپ تۇراتتى. بۇ خەتلەرنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمىنى ئوتتۇرا ئەسىردىكى ئادەملەر يازغان بولۇپ، ئۇلار لاتىنلار ۋە گىرىكلاردىكى «قاچاندىن باشلاپ؟ قەيەرگىچە؟»، «بىر ئادەم باشقا بىر ئادەم ئۈچۈن ئالۋاستى»، «يۇلتۇز، يۇلتۇزلار تۈركۈمى، نام - شەرىپى، ئىلاھىيەت»، «بىر ئۇلۇغ كىتاب، ئېغىر قايغۇ - ھەسرەت»، «ئەقىل ئىزدەشكە بەل باغلاش»، «ئىدىيە ئېھتىياجىدىن تۇغۇلىدۇ» قاتارلىق قىسقا ھېكمەتلىك جۈملىلەر ئىدى. بەزىلىرى ھېچقانداق ئېنىق مەنىسى بولمىغان بىرلا گىرىكچە خەت ياكى موناستىرلىق تۈزۈمىدىن كېلىۋاتقان ئازاب - ئوقۇبەتلىك بېشارەت ئىدى. يەنە بەزىلىرى ئالتە تۇراقلىق شېئىردىن پۈتكەن «سېنىڭ بۇ تۇپراقىڭنى ھۆكۈمرانلىقىڭ تەڭرىنىڭ قۇدرىتىگە تايىنىدۇ» دەيدىغان پەند - نەسىھەت ئىدى. يەنە بەزىلىرى قوللىنىش ئۈچۈندىلا يېزىپ قويغان ئىبرانىيچە تېز يازما بولغاچقا، بۇلار گىرىكچە بىرنەچچە ھەرپنى ئاران تونۇيدىغان ژان ئۈچۈن ئوقۇغىلى بولمايدىغان تىلسىمانامنىڭ ئۆزى ئىدى. بۇ خەتلەرنىڭ ئەتراپى يۇلتۇز، ئادەملەرنىڭ رەسمى، ھايۋانلارنىڭ شەكلى ۋە گىرەلىشىپ كەتكەن ئۈچ بۇلۇڭلۇق شەكىللەر بىلەن بېزەلگەنىدى. ئۆيىنىڭ تۆت تېمى خۇددى بىر مايىمۇن سىياھقا مەلەنگەن پەلكۈچىنى كۆتۈرۈۋېلىپ قەغەزنى قارىقويۇق بويىۋەتكەندەك رەسۋا بولۇپ كەتكەندى.

ئۆيىنىڭ ئىچى «كۆتۈرەلمىسەڭ ساڭگىلىتىۋال» دېگەندەك كۈنراپ ئەبجىقى چىقىپ كەتكەن بولۇپ، نەرسە - كېرەكلەر

ئىنتايىن قالايمىقاندى. قارىغاندا ئۆي ئىگىسى ئۇزاقتىن بېرى باشقا ئىش بىلەن بولۇپ كېتىپ، قىلىشقا تېگىشلىك ئىشتىن قولىنى يۇيۇۋەتكەندەك قىلاتتى.

مۇشۇ دەقىقىدە ئۆي ئىگىسى ھەر خىل شەكىل چۈشۈرۈلگەن قول يازمىغا قاراش بىلەن بەند ئىدى. مۇنداقلا قاراشقا ئۇنىڭ كالىسى ھە دېسلا كۆڭلىگە بۆسۈپ كىرىۋاتقان تۈرلۈك - تۈمەن خىياللار تۈپەيلى قاپاق بولۇپ كەتكەندەك ئىدى. ژان خىيالىدا ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ ئۆز ئورنىدا ئولتۇرۇپ، خۇددى چۈشەكەپ سۆزلەپ كەتكەن ئادەمدەك بىرىنچىلەرنى غودۇڭشىۋاتقانلىقىنى جەزم قىلدى: «دۇرۇس، مانۇ مۇنداق دېگەن، زورروئاستىرمۇ بىزگە: «ئوتتىن كۈن تۇغۇلىدۇ، كۈندىن ئاي تۇغۇلىدۇ. ئوت جىمىكى شەيئىنىڭ مەنبەسى، ئۇنىڭ ئاتوملىرى تىنىمسىز رەۋىشتە ھەددى - ھېسابسىز ئېقىم بولۇپ شەكىللىنىدۇ، يەر شارىغا قاراپ ئاقىدۇ. ئۇلار ھاۋادا بىر - بىرى بىلەن ئۇچراشقاندا نۇرغا ئايلىنىدۇ. يەر شارىدا بىر - بىرى بىلەن ئۇچراشقاندا ئالتۇنغا ئايلىنىدۇ. «نۇر بىلەن ئالتۇن ئەمەلىيەتتە بىر شەيئە، مۇنداقچە ئېيتقاندا ئالتۇن ئوتنىڭ شەكلى. ئوخشىمايدىغان يېرى بىرىنى كۆرگىلى بولىدۇ، بىرىنى تۇتقىلى بولىدۇ؛ بىرى سۇيۇق ھالەتتە بولىدۇ، بىرى قاتتىق ھالەتتە بولىدۇ. ئۇلارنىڭ مۇناسىۋىتى سۇ بىلەن مۇزنىڭ مۇناسىۋىتىگە ئوخشايدۇ. باشقا مۇناسىۋەت بولۇشى مۇمكىنمىدى؟»، «بۇ تەبىئەت دۇنياسىدىكى ئادەتتىكى قانۇنىيەت. لېكىن، بۇ ئادەتتىكى قانۇنىيەتنىڭ سىرىنى قانداق قىلغاندا ئىلىم - پەنگە تايىنىش ئارقىلىق تاپقىلى بولىدىغاندۇ؟ قولۇمغا چۈشكەن نۇر شارىتىدە ئالتۇن بولۇپ قالسىچۇ؟ بۇ ئاتوملار مەلۇم قانۇنىيەت بويىچە تارقالغان بولغاندىكىن، يەنە باشقا بىر قانۇنىيەتكە ئاساسەن قاتۇرۇۋالسا بولىدىغاندۇ؟»، «قانداق قىلىش كېرەك؟»، «بىرلىرى كۈننىڭ نۇرىنى يوشۇرۇپ قويۇش خىيالىدا بولىدۇ، «ئاۋېرروئې!»، «شۇنداق، ئاۋېرروئې»،

«ئاۋېرروئې بىر چاغلاردا كوردوۋا چېركاۋىدىكى شاھلار قەبرىسىنىڭ سول تەرىپىگە، بىرىنچى تۈۋرۈكنىڭ ئاستىغا كۈن نۇرىنى كۆمۈپ قويغان. لېكىن، بۇ تەجرىبىنىڭ مۇۋەپپەقىيەتلىك بولغان - بولمىغانلىقىنى سەككىز مىڭ يىلدىن كېيىن دەلىللىگىلى بولىدىغان تۇرسا!»

— تازا قاملاشمىغان ئىش بولدى - دە! — دېدى ژان بىر چەتتە تۇرۇپ، — بىر تەڭگىنى دەپ يەنە قانچىلىك ساقلارمەن؟ — ... بىرى مۇنداق دېگەن، — ياردەمچى ئېپىسكوپ ھېلىمۇ جۆيلۈمەكتە ئىدى، — ئاسمان بۆرىسى (يۇلتۇزلار تۈركۈمى) نىڭ نۇرىدىن پايدىلىنىپ تەجرىبە قىلىپ باقسا تېخىمۇ ئۈنۈمى بولارمىكىن. لېكىن، ئاسمان بۆرىسىنىڭ نۇرىنى تېپىش ئۇنداق ئوڭاي ئەمەس. باشقا يۇلتۇزلارنىڭ نۇرى ئۇنىڭ نۇرى بىلەن ئارىلاش. فىلامېل دوزاخنىڭ ئوتىنى ئىشلەتسە ئوڭاي بولىدۇ دېگەندى.»، «فىلامېل! بۇ كارامەت كۆرسەتكۈچى كىم بولغىدى؟ فىلامې، ھە، فىلامې ① ئەسلىدە مۇنداق ئىكەن دېڭىزلار! ياقۇت كۆمۈرىنىڭ ئىچىدە، ئالتۇن نۇرىنىڭ ئىچىدە»، «لېكىن ئۇنى قانداق ئالغىلى بولىدۇ؟ بەزى ئاياللارنىڭ ئىسمى ئاجايىپ تاتلىق، سىرلىق بولىدۇ، ئۇلاردا پەۋقۇلئاددە سېھرىي كۈچ بار، تەجرىبە قىلغاندا ئۇلارنىڭ ئىسمىنى ئاتىسا ئوبدان دېگەندەك قىلىۋىدى!

بىز مانۇنىڭ نېمە دېگەنلىكىگە قاراپ باقايلى: «ئومۇمەن ئاياللار ھۆرمەتكە سازاۋەر بولغان جاي ئىلاھلار رازى بولغان ئورۇن؛ ئاياللار ھاقارەتلەنگەن ئەل چوقۇم تەڭرىنىڭ قارغىشىنى ئالغان ئەل»، «ئاياللارنىڭ لېۋى مەڭگۈ ھالال، ئۇ ئېقىپ تۇرغان سۇ، چاراقلاپ يانغان قۇياش»، «ئايال خەقنىڭ ئىسمى تاتلىق بولۇشى، سۆيۈملۈك بولۇشى، مەۋھۇم بولۇشى، يېقىملىق

① «فىلامې» — فىرانسۇز تىلىدا Flamel، «ئوت» نى Flamme دەيدۇ.

ئاڭلىنىدىغان بولۇشى، ئاخىر سوزۇق تاۋۇش بىلەن تۈگىگەن بولۇشى، دۇئا - تىلاۋەتتىكى خەتلەردەك بولۇشى لازىم! بەرھەق، بۇ دانانىڭ سۆزى ئورۇنلۇق، دېمىسىمۇ شۇنداق. ماريە، سۇفىيە، ئەسمېرالدا ... شورۇم قۇرۇسۇن! نېمىلەرنى ئويلاپ كەتتىم!

ياردەمچى ئېپىسكوپ كىتابنى پاقىدە يېپىۋەتتى. كلاۋدې فروللو ئازابلىق خىياللارنى قوغلىۋەتمەكچى بولغاندەك، ئالىقنى بىلەن پېشانىسىنى باستى. ئاندىن بىر تال مىخ بىلەن كىچىك بولقنى شىرنەنىڭ ئۈستىگە قويدى. بولقنىڭ سېپىغا غەلىتە سىرلىق خەتلەر ئويۇلغانىدى.

— يېقىندىن بۇيان، — ئۇ ئاچچىق كۈلۈمسىرىدى، — قىلغان تەجرىبىلىرىم مەغلۇپ بولۇپلا تۇردى. بەزى ئوي - خىياللار مېنى چىرىمىۋېلىپ ئارامىدا قويمىدى. قىزدۇرۇلغان داغمالدەك مېڭەمگە چاپلاشتى. مېنى كاسىئودورۇنىڭ مەخپىيىتىنىمۇ تاپالمىغۇدەك ھالغا چۈشۈرۈپ قويدى. ئۇ يىلىكمۇ كەتمەيدىغان، مايمۇ ئىشلەتمەيدىغان، لېكىن يېنىمۇ بىرىدىغان بىر چىراغ ئىجاد قىلغانىدى. بۇ ئۆتۈپ كەتكەن ئاددىي نەرسە ئىدى - دە!

— غەلىتە ئىشقا بۇ! — دەپ غوتۇلىدى زان. — كارغا كەلمەيدىغان خىيال، — دېدى پوپ سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — يا ئادەمنى لاتا قىلىۋېتىدۇ، يا بولمىسا ساراڭ قىلىۋېتىدۇ. كلاۋدې بېرىنل نېمە دەپ زاڭلىق ئەتسە ئەتسۇن. مۇنداق خىيالدىن نىكولا فىلامېلنىڭ بېشى قېيىپ باققانمۇ؟ ئۇ ئايالمۇ نېمە دېسە دەۋەرسۇن! قولۇمدا قورقۇنچلۇق ئەۋلىيا ھىسسىيەلنىڭ سېھىرلىك بولقىسى تۇرسا؟ ئۇ ئۆيىدىلا ئولتۇرۇپ بىر تال مىخنى بولقا بىلەن ئۇرۇپ قويىدىغان بولسا، قارغىش تەڭگۈر دۈشمەنلىرى ئون مىڭ چاقىرىم ئېرىدا بولسىمۇ، بىر غۇلاچ چوڭقۇرلۇقتىكى يەرنىڭ تېگىگە كىرىپ كەتكەن. ھەتتا فىرانسىيەنىڭ پادىشاھىمۇ مەلۇم بىر ئاخشىمى بۇ ئەۋلىيانىڭ

ئىشكىنى يەڭگىللىك قىلىپ چېكىپ قويغاچقا، پارىژنىڭ كۈچسىدىلا تىزىغىچە يەرگە كىرىپ كەتكەن. بۇ ئىشنىڭ يۈز بەرگىنىگە ئۈچ ئەسىرمۇ ئۆتمىدى. بولدىلا! مەندىمۇ مىخ بىلەن بولغا بار، لېكىن بۇ نەرسىلەر مېنىڭ قولۇمدا كاسپىنىڭ قولىدىكى قەلەم تىراشچىلىكىمۇ قورقۇنچلۇق ئەمەس. مۇھىمى ھىسسىيەل مىخنى قاقىدىغان چاغدا ئوقۇيدىغان ئەپسۇننى قولغا چۈشۈرۈشى كېرەك.

«تېتىقسىزلىق!» دەپ ئويلدى ژان.

— چوقۇم سىناپ باقمەن، — دېدى ياردەمچى ئېپىسكوپ تاقىتى تاق بولۇپ، — ناۋادا مۇۋەپپەقىيەت قازانسام، مىخنىڭ ئۈچىدىن چاقىنىغان كۆكۈچ يالقۇننى كۆرگەن بولىمەن. ئامېن — ھېتان! ئامېن — ھېتان ① توغرا بولمىدى ... سىگېئانى سىگېئانى! ② ئىلاھىم، بۇ مىخ فوبۇس ئاتلىق بىرىگە گۆر كولىغاي! ... ئۆلمىگۈر، نېمانداق ... ئوخشاشلا بىر خىيال مېڭەمنى قوچۇيدىغاندۇ!

ئۇ يېرىلغۇدەك بولۇپ بولقىنى چۆرۈۋەتتى — دە، شىرە ئالدىدىكى كىرىپىسلوغا لاسسىدە ئولتۇرۇپ قالدى. كىرىپىسلونىڭ ئېگىز يۆلەنچۈكى ژاننىڭ ئالدىنى توسۇۋالغاچقا، ئاكىسىنى كۆرەلمىدى. ئۇ ئاكىسىنىڭ مۇشتىنى چىڭ تۈگۈپ، شىرەنىڭ ئۈستىدىكى كىتابقا قولىنى قويغىنىغا بىرھازا غىچە قاراپ تۇردى. كلاۋدې فروللو بىردىنلا ئورنىدىن تۇرۇپ، ھېچ گەپتىن — ھېچ گەپ يوقلا كومپاسنىڭ يىڭىنىسىنى قولىغا ئالدى — دە، ئالدىدىكى تامغا ③ «ANALKH» دېگەن گىرىكچە خەتنى يوغان قىلىپ ئويۇپ قويدى.

— ئاكام ئالچىپتۇ، — دېدى ژان فروللو ئۆز — ئۆزىگە، —

① فرانسۇزچىدىكى ئەپسۇننىڭ ئاھاڭ تەرجىمىسى، «بۇ يەردە — ئۇ يەردە» دېگەنلىك بولىدۇ.

② سىگېئانى — رىۋايەتلەردىكى پەرىشتىنىڭ نامى.

③ گىرىكچە سۆز، تەقدىر مەنىسىدە كېلىدۇ.

لاتىنچە يازغان بولسا ئوڭاي ئەمەسمىدى ! ھەممە ئادەمنىڭ گىربىك يېزىقىنى چۈشىنىش ئاتايىن !

ياردەمچى ئېپىسكوپ كىرىپسلوفا ئولتۇردى، قىزىتمىسى ئۆرلەپ كەتكەن بىماردەك بېشىنى چاڭگاللىۋالدى.

ژان فروللو ھەيران بولغان ھالدا ئاكىسىغا قارىدى، ئۇ ئەزەلدىن ئاق كۆڭۈل، تەبىئەت قانۇنىيەتلىرىدىن بۆلەك ھېچنەمنى بىلمەيدىغان، ھېسسىياتىنىڭ تەبىئىي ئۇرغۇپ چىقىشىغا يول قويدىغان، لېكىن كەمدىن - كەم ھاياجانلىنىدىغان ئادەم ئىدى. ئۇ گەرچە ھەر كۈنى ئەتىگەندە يېڭى - يېڭى ئېرىقچىلارنى كولاپ، يىغىلىپ قالغان سۇلارنى چىقىرىۋېتىشكە ئادەتلەنگەن بولسىمۇ، لېكىن ئىنساننىڭ ھېسسىيات دېڭىزى توسۇلۇپ قالسا، ئۇنىڭ قانچە زور ئەسەبىيلىك بىلەن كۆۋەجەپ دولقۇن ئاتىدىغانلىقىنى، شىددەت بىلەن ئوقچۇيدىغانلىقىنى، يۈرەككە نەشتەردەك سانجىلىدىغانلىقىنى، ئادەمنى ئۇلۇغ - كىچىك تىنىشقا مەجبۇرلايدىغانلىقى ۋە ساراڭ قىلىپ قويدىغانلىقىنى، ئاخىرىدا ئىنساندىكى ھېسسىيات دېڭىزىنىڭ قىرغىقىنى ئۆرۈپ ئاپەتكە ئايلىنىدىغانلىقىنى چۈشەنمەيتتى. ژان فروللو كۆپ ھاللاردا كلاۋدې فروللودىكى سۈرلۈك تاشقى كۆرۈنۈشنىڭ، ئايىغى چىقمايدىغان تارتىنچاقلىقنىڭ تېگى - تەكتىگە يېتەلمەيتتى. ئۇ ئېتىنا يانار تېغىنىڭ ئاپپاق قار ئاستىدىكى گىرانت تاشلارنىڭ تېگىدە كۆۋەجەۋاتقان، ئېغىر ھاسىرايدىغان، ئەقلىدىن ئازغان ماگمىنىڭ بولىدىغانلىقىنى خىيالىغىمۇ كەلتۈرۈپ باقمىغانىدى. ئۇنىڭ شۇ تاپتا نېمىنى ئويلاۋاتقانلىقى بىزگە نامەلۇم ئىدى. لېكىن، مېجەزى چۇس ژان ئۆزىنىڭ كۆرمەسلىككە تېگىشلىك ئەھۋالنى كۆرۈپ قالغانلىقىنى بىلگەن يەردە ئىدى. ئۇ مۇشۇ دەقىقىدە ئاكىسىنىڭ روھى ئادەمنىڭ ئەقلى يەتمەيدىغان بىر خىلۋەت ماكانغا كىرىپ قالغانلىقىنى پەملىگەنىدى. مۇشۇلارغا كۆرە، ئۇ ئۆزىنىڭ مۇشۇ يەردە ئىكەنلىكىنى ياردەمچى ئېپىسكوپ

كلاۋدې فروللوغا بىلىندۈرمەسلىكى لازىم ئىدى. ئۇ ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ كىرىپىلۇغا قايتىدىن چۆكۈپ، بۇرۇنقىدەكلا مىدىر - مىدىر قىلماي ئولتۇرغانلىقىغا قاراپ، شەپە چىقارماي ئارقىسىغا ياندى. ئاندىن ئىشكىنىڭ كەينىگە ئۆتۈپ، ئۆزىنىڭ ھازىرلا كەلگەنلىكىنى مەلۇم قىلىپ قويماقچى بولغاندەك يەرگە بىرنەچچىنى تېپىپ قويدى.

— مەرھەمەت! — دېدى ياردەمچى ئېپىسكوپ مەخپىي ھۇجرىنىڭ ئىچىدىن، — كىرىۋېرىڭ، ئاچقۇچ قۇلۇپنىڭ تۆشۈكىگە سېلىقلىق. سىزنى كۈتۈۋاتقىنىمغا خېلى بولدى، ياكۇئىس جانابلىرى!

ژان دادىللىق بىلەن مېڭىپ ئۆيگە كىردى. قاملاشمىغان چاغدا كەلگەن مېھماننى كۆرگەن ياردەمچى ئېپىسكوپ ئارامى بۇزۇلغاندەك قىمىرلاپ قويدى.

— نېمە؟ بۇ سەنمىنىڭ ژان!

— بىز نېمىلا بولسۇن، ئىسمىمىز ئوخشاش ھەرپ بىلەن باشلىنىدىغانلاردىن ئەمەسمۇ؟ — ژاننىڭ يۈزى ھۈپپىدە قىزىرىپ كەتتى، شۇنداقتىمۇ ئۇ يۈزىنى داپتەك قىلىپ، خۇشاللىق بىلەن جاۋاب قايتۇردى.

كلاۋدې فروللو سۈرلۈك قىياپەتتە:

— بۇ يەرگە نېمىدەپ كەلدىڭ؟ — دېدى.

— ئوبدان ئاكا، — ئىستۇدېنت ئېغىر - بېسىق، بىچارە قىياپەتكە كىردى ۋە ساددا ئادەمدەك قوللىدىكى شىلەپىسىنى پىرقىرىتىپ گەپ باشلىدى، — مەن سىزدىن ...

— نېمە؟

— مەن سىزدىن ئازراق تەننەھ ئاڭلاي دەپ كېلىۋىدىم، — ژان «يەنە ئازراق پۇلمۇ لازىم ئىدى» دېگەن گەپنى دېيىشكە پېتىنالمىدى.

— ئەپەندى، — دېدى ياردەمچى ئېپىسكوپ سوغۇق تەلەپپۇزدا، — مەن سەندىن رازى ئەمەس!

— ھە! — ژان خورسېنىپ قويدى.
كلاۋدې فروللو كىرىپىلونى يېرىم ئايلاندۇرۇپ ژانغا تىكىلدى.

— مېنىڭمۇ سېنى كۆرگۈم كەلگەندى.
بۇ ياخشى ئىشتىن دېرەك بەرمەيدىغان گەپ ئىدى. ژان سېسىق گەپ ئاڭلاشقا تەييارلىق قىلىپ قويدى.
— ژان، ئادەملەر ماڭا ھەر كۈنى سېنىڭ ئۈستۈڭدىن ئەرز قىلىدۇ. سېنىڭ گىراف ئالبېرت رامۇنچاپ بىلەن مۇشتلاشقىنىڭ قانداق ئىش؟

— ھە، — دېدى ژان، — بۇ ھېچقانداق ئىش ئەمەس! ئۇ كاساپەت پاتقاق يولدا ئات چاپتۇرۇپ، ئۈستىبېشىمنى غەرق لاي قىلىۋەتتى!

— سەن ماھىت خارگىلىنىڭ كىيىمىنى يىرتىۋېتىپ، — دېدى ياردەمچى ئېپىسكوپ، — ئۇ ماڭا كىيىملىرىمنى «كىيگۈسىز» قىلىۋەتتى، دەپ كەلدى. بۇ قانداق بولغىنى؟
— راست گەپ قىلماپتۇ، رومىلىنىڭ بىر بۇرجىكىلا يىرتىلغان تۇرسا!

— ئۇ «يىرتىۋەتتى» دېمىدى، «كىيگۈسىز» قىلىۋەتتى دېدى.
سەن لاتىنچىنى بىلمەسەن؟
ژان جىم تۇرۇۋالدى.

— مۇشۇ كۈنلەردە تىل ئۆگىنىش تازا ئاقمايدىغان بولۇپ قېلىۋاتىدۇ، — پوپ بېشىنى چايقاپ قويۇپ گېپىنى داۋاملاشتۇردى، — لاتىن تىلىنى چۈشىنەلەيدىغانلارنى تاپماق تەس. سۈرىيە تىلىنى بىلىدىغانلار تېخىمۇ يوق. گىرېك تىلىدىنمۇ ئادەملەرنىڭ ئىچى ئېلىشىدىغان بولۇپ قالدى. قورسىقىدا ئۈمىچى بارلارمۇ گىرېكچە خەتلەرنى كۆرسە ئاتلاپ ئۆتۈپ كېتىدىغان بولۇۋالدى. تېخى ئۇيالمايلا گىرېكچە خەتنى ئوقۇغىلى بولمايدۇ دەپ باھانە كۆرسىتىدۇ.
ژان جۈرئىتىگە ئېلىپ ياردەمچى ئېپىسكوپقا تىكىلدى.

— جانابلىرى، سىز مېنىڭ تامدىكى ئاۋۇ گىرىكچە سۆزنى
ئەڭ پاكىز فىرانسۇز تىلى بىلەن چۈشەندۈرۈپ بېرىشىمگە ماقۇل
بولارسىزمۇ؟

ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ يۈزىگە ۋىلىدە قىزىللىق ياماشتى
ۋە:

— ياخشى گەپقۇ، ژان، — دېدى ئۇ كېكەچلەپ، — بۇ
خەتنىڭ مەنىسى نېمە؟
— تەقدىر!

كلاۋدى فروللونىڭ چىرايى تاتىرىپ كەتتى. ئىستۇدېنت
پەرۋاسىز ھالدا گېپنىڭ ئاخىرىنى داۋاملاشتۇردى؛
— تېگىدىكى گىرىكچە سۆزمۇ بار، ئوخشاشلا بىر ئادەم ئويۇپ
يازغان بۇ گىرىكچە سۆزمۇ بار، مەنىسى «ئىپلاس» دېگەنلىك
بولىدۇ. گىرىك تىلىنى خېلى يامان ئەمەس ئۆگەنگەندەك
قىلامدىمەن!

ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ چىرايىدا قان دىدارى قالمىدى، بۇ
گىرىك تىلى دەرسى ئۇنى ئويلاندۇرۇپ قويغانىدى. ژان ئەكسىچە
ئەركىلەپ ئۆگىنىپ قالغان كىچىك بالدەك، كۆڭلىدىكى تەلەپنى
ئوتتۇرىغا قويۇشنىڭ ئەڭ ياخشى پۇرسىتى يېتىپ كەلدى، دەپ
ئويلاپ، مۇلايىملىق بىلەن يېلىنىشقا باشلىدى:

— ئوبدان ئاكا، سىز مېنىڭ باشقىلار بىلەن
مۇشتلاشقنىمغا خاپا بولۇپ يۈرمىگەنسۇز؟ مەن ئۇلار بىلەن
ئازراق تاكالىلىشىپ قالدىم شۇ، قولۇم تېگىپ كەتكەنمۇ بولدى.
مەندىن ئۇنچىلىك بىزار بولۇپمۇ كەتمىگەنسۇز؟ ئۆزىڭىزمۇ
كۆرۈپ تۇردىڭىز، لاتىنچىنى خېلى ياخشى ئۆگەنگەندەك
قىلىمەن!

لېكىن، بۇ يالغان يالۋۇرۇش قاپقىنى تۈرۈپلا يۈرىدىغان
ياردەمچى ئېپىسكوپنى ئىلگىرىكىدەك ئېرىتەلمىدى. تايغاننىڭ
تورت يېمەيدىغانلىقى ئېنىق ئىدى. ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ
بۇلۇتتەك تۇتۇلۇپ كەتكەن چىرايى ئېچىلاي دېمەيتتى.

— زادى نېمىدەپ كەلدىڭ، — دېدى ئۇ توك تېگىپ.
— راست گەپنى قىلاي! — دېدى ژان جۇرئىتىگە ئېلىپ، —
ماڭا پۇل لازىم!

ئۇنىڭ گەپنى مۇنداق ئوچۇق - يورۇق قىلغانلىقىنى كۆرۈپ،
ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ چىرايىدا دەرھال مېھرىبانلىق
ئالامەتلىرى پەيدا بولدى. ئۇنىڭغا ئۇستاز ياكى كۆيۈمچان دادا
ئورنىدا گەپ قىلغۇسى كەلدى.

— ژان ئەپەندى، — دېدى ئۇ، — بىزنىڭ تىرىكچىلىكى
يەرلىرىمىزدىن كىرىدىغان كىرىمنىڭ تازا كۆڭۈلدىكىدەك
ئەمەسلىكىنى بىلىسەن. يىگىرمە بىر ئۆينىڭ ئىجارىسى بىلەن
باشقا ئالۋان - ياساقتىن كېلىدىغان پۇلمۇ ئاران دېگەندە ئوتتۇز
توققۇز پارىژ لىۋر ئون بىر سودىن ئاشىدۇ. بۇ پاكلىتتا موناخ
بولغان چاغدىكىدىن يېرىم ھەسسە كۆپ. لېكىن، يەنىلا بەك كۆپ
ئەمەس.

— ماڭا پۇل لازىم، — دېدى ژان ئاكىسىنىڭ گەپلىرىنى
پىسەنتىگە ئالماي.

— ئۆزۈڭگە مەلۇم، ھۆكۈمەت دائىرىلىرى بىزنىڭ
ئېپىسكوپنىڭ باشقۇرۇش رايونىغا يېقىن جايدىكى يىگىرمە بىر
ئېغىز ئۆيىمىزنى ئېپىسكوپنىڭ رەسمىي سۇيۇرغال قىلىپ
بېرىلگەن يەرلىرىگە تەۋە دەپ كېسىم چىقاردى. ئۇنى ھەق تۆلەپ
قايتۇرۇۋېلىش ئۈچۈن ئالتە پارىژ لىۋرغا تەڭ كېلىدىغان ئىككى
ئالتۇن ماركىنى ھۆرمەتلىك ئېپىسكوپ جانابلىرىغا بېرىشكە
توغرا كېلىدۇ. مېنىڭ تاپقان - تەرگەنلىرىم ئىككى ئالتۇن
ماركقا يەتمەيدۇ. بۇنىڭدىن خەۋىرىڭ بار.

— مەن ئۆزۈمگە پەقەت پۇل لازىملىقىنىلا بىلىمەن، — ژان
بىر گەپنى ئۈچىنچى قېتىم تەكرارلىدى.

— ساڭا بۇ پۇل نېمىگە لازىم بولۇپ قالدى؟

ژاننىڭ كۆزلىرىدىن ئۈمىد ئۇچقۇنى چاقنىدى. ئۇ تېخىمۇ
مۇلايىملىشىپ قالغاندەك ئىدى.

— گېپىمگە قۇلاق سېلىڭ، سۆيۈملۈك ئاكا! مەن بەتخەجلىك قىلغىنىم ئۈچۈن سىزدىن پۇل سوراپ كەلمىدىم. سىزدىن پۇل ئېلىپ ھاراقكەشلىك قىلغۇممۇ يوق. گۈللۈك دۇخاۋا كىيىملەرنى ئالاي دەپمۇ ئويلىمايمەن. تىڭنىڭچىلارنىڭ كەينىدىن سوڭۇلداپ كۆرەڭلەپ يۈرگۈممۇ كەلمەيدۇ. ھەرگىز ئۇنداق ئەمەس، ئاكا! ئازراق پۇل ئېلىپ بىر ياخشى ئىش قىلغۇم بار ئىدى.

— قانداق ياخشى ئىش؟ — كىلاۋدېغا بۇ گەپ يېڭىلىق تۈيۈلدى.

— ئىككى ئاغىنەم بۇۋى ماريەنىڭ ئەرەش سەپىرى جەمئىيىتىدىكى نامرات راھىبەنىڭ بالىسىغا زاكىلىق رەخت ئالماقچى بولغان. ئۇنىڭغا ئۈچ تەڭگە كېتىدىغان بولغاچقا، مەنمۇ بىر ئۇلۇش پۇل چىقارماقچىدىم.

— ئىككى ئاغىنەنىڭ ئىسمى كىم؟

— پېرې لاسومۇر بىلەن باپتىست گروككىۇ ئوئىسۇن^①.
— ھە! — دېدى ياردەمچى ئېپىسكوپ، — بۇ ئىككى ئەبلەخنىڭ ساۋابلىق ئىش قىلىشى نەزىر - چىراغ سۈپىسىدا پوچاڭزا ئاتقانداك بولمامدۇ؟

زان ئىككى ئاغىنىسىنىڭ ئىسمىنى توقۇپ چىقىپ ئىشنى بۇزغانىدى. بىراق، ئۇ بۇنى ئاڭقىرىپ بولغۇچە ۋاقىت ئۆتكەنىدى.

— ئۇنىڭ ئۈستىگە، — سەگەك كىلاۋدې فرولىلو داۋاملىق سۈرۈشتۈرگىلى تۇردى، — ئۈچ تەڭگىگە توختايدىغان قانداق ئەتىۋارلىق زاكا ئىكەن ئۇ؟ ئاشۇنداق زاكىلىق رەختنى بۇۋى ماريەنىڭ ئەرەش سەپىرى جەمئىيىتىدىكى بالىلارغا ئىشلەتكەن نەدە بار؟ راھىبەلەرنىڭ قانداقمۇ زاكىلاپ يۈرگۈدەك بالىسى بولسۇن؟

① بۇ ئىككى ئىسىمنىڭ ئەسلىدىكى مەنىسى ئايرىم - ئايرىم ھالدا جاللات ۋە قىمارۋاز.

زانغا يۈزىنى سىيرىۋەتمەي ئامال قالمىدى.
— دۇرۇس، مېنىڭ پۇل سوراپ كېلىشىم بۈگۈن كەچتە
مۇھەببەت جىلغىسىغا بېرىپ ئىسابىئۇ تېررى بىلەن كۆرۈشۈش
ئۈچۈن ئىدى.

— ناپاك نەرسە ئىكەنسەن! — دېدى پوپ ۋارقىراپ.
— «ئىپلاس» نەرسە دېسەكمۇ بولىدۇ، — دېدى زان.
زان تامدىكى سۆزنى قەستەن ئاغزىغا ئالدى، پوپ ئۇچۇقۇپ
كەتكىلى تاس - تاس قالدى، لەۋلىرىنى چىشلىدى،
قۇلاقلىرىغىچە قىزىرىپ كەتتى.
— كەت، — دېدى ئۇ زانغا، — مېھمانلىرىم ھازىرلا كېلىپ
قالىدۇ.

زان يەنە بىر قېتىم ئېيتىشىپ باقماقچى بولدى.
— ئاكا، ھېچبولمىغاندا كەچلىك تامىقىم ئۈچۈن بولسىمۇ
بىر تەڭگە بېرىڭ!

— گراتىيانىڭ نەسىھەتلىرىنى قانداقراق ئوقۇۋاتىسەن؟
— مەشىق دەپتىرىمنى چۈشۈرۈپ قويدۇم.
— لاتىن مەدەنىيەت تارىخىنى قەيەرگىچە ئوقۇدۇڭ؟
— خوراتىئۇسنىڭ كونسىيىكىنى باشقىلار ئوغرىلىۋالدى.
— ئارىستوتېلىنى ئوقۇپ نەگىچە كەلدىڭ؟
— شۇنداق، ئاكا! چېركاۋدىكى پوپ بېدئەتچىلەر
ئارىستوتېلىنىڭ پەلسەپەسىدىن ئەگىتمەگەپ ئىزدەيدۇ، دەيدۇ.
ئارىستوتېل دېگەن كىم ئۇ؟ مەن ئۇنىڭ پەلسەپىسىنىڭ دىنىي
ئېتىقادىمنى بۇزۇۋېتىشىگە ھەرگىز يول قويمىمەن!

— ياش يىگىت، — دېدى ياردەمچى ئېپىسكوپ، — پادىشاھ
ئۆتكەن نۆۋەت پائىتەختكە كىرگەندە فىلىپ دېكومىنىس
ئىسمىلىك مۇلازىم مىنگەن ئاتنىڭ ئېگىرىگە كەشتىلەنگەن
مۇنداق بىر ھېكمەتلىك سۆزگە كۆزۈم چۈشكەنىدى. قۇلىقىڭنى
دىڭ تۇتۇپ ئاڭلا! ئۇ «ئىشلىمىگەن چىشلىمەيدۇ» دېگەن سۆز
ئىدى.

ژان دېمى ئىچىگە چۈشۈپ، قۇلىقىنى ئۇۋۇلىدى، يەرگە قارىدى، چىرايى ئۆگدى. ئۇ سۆڭۈگۈچكە ئوخشاش لىككىدە تاقلاپ، كلاۋدې فروللو تەرەپكە ئۆرۈلدى.

— ئۇنداقتا، ئوبدان ئاكا! بولكىنىڭ ئۇۋىقىنى بولسىمۇ سېتىۋېلىش ئۈچۈن بىر تال تەڭگىنى ئايمايدىغانىسىز؟ — ئىشلىمىگەنلەر چىشلىمەيدۇ.

ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ ئۆزگەرمەس جاۋابىنى ئاڭلىغان ژان قولى بىلەن يۈزىنى تۇتۇۋېلىپ، ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە ھۆركىرەپ يىغلىۋەتتى. ئۇنىڭ تۇرقى ھازا ئېچىپ كۆز ياش قىلىۋاتقان ئاياللارغا ئوخشايتتى.

— ئەپەندى، بۇ نېمە قىلغىنىڭ؟ — ياردەمچى ئېپىسكوپ ئۇنىڭ ئېسەدەشلىرىدىن ھەيران بولۇپ سورىدى.

ژان مۇشتى بىلەن كۆزىنى ئۇۋۇلاپ شەلپەردەك قىزارتتى، يىغلىغان قىياپەتكە كىرىپ بېشىنى كۆتۈردى ۋە:

— نېمە بولدى؟ بۇ گىربىك يېزىقغۇ! ئېسكىلوسنىڭ كۆڭلى بۇزۇلغانلىقىنى ئىپادىلەيدۇغۇ!

ژان قاقاقلاپ كۈلدى، ياردەمچى ئېپىسكوپمۇ ئۆزىنى تۇتۇۋالماي كۈلۈۋەتتى. بۇ ئەلۋەتتە كلاۋدې فروللونىڭ سەۋەنلىكى ئىدى. كىممۇ ئۇنى ئۆز ئىنىسىنى مۇشۇنداق ئەركە - نايناق چوڭ قىلسۇن دەپتۇ!

— كلاۋدې ئاكا، — ئاكىسىنىڭ كۈلگىنىنى كۆرۈپ، ژانغا جان كىرىپ قالغاندەك بولدى، ئاۋازىمۇ خېلى جاراڭلىق چىقتى، — ئۆتۈكۈمگە قاراپ بېقىڭ! چەمى چۈشۈپ قالاي دېدى. دۇنيادا بۇنىڭدىنمۇ ئېچىنچىلىق ئىش بولامدۇ؟

ياردەمچى ئېپىسكوپ بايىقى سۈرلۈك قىياپىتىگە يېنىپ: — مەن ساڭا بىر جۈپ يېڭى ئۆتۈك بېرەي. لېكىن، بېرىدىغانغا پۇل يوق! — دېدى.

— ئاكا، شۇ بىرلا تەڭگىغۇ! — ژان يېلىنىپ - يالۋۇردى، — مەن مىننەتدارلىق ئايەتلىرىنى يادقا ئېيتىپ بېرەي، خۇداغا

ئىشىنىدىغانلىقىمغا ۋەدە بېرەي، لېكىن ماڭا بىر تەڭگە بېرىڭ،
ئۆتۈنۈپ قالاي! مېنى ئاچلىق دەم تارتىۋەتمىسۇن، بولامدۇ؟
ئاچلىق مېنىڭ ئالدىمدا ئاغزىنى ھاڭدەك ئېچىپ تۇرۇۋاتىدۇ.
بۇرنى راھىبەلەر ياكى تاتارلارنىڭكىدىنمۇ قارا، شۇنچىلىك
مەينەت، شۇنچىلىك چوڭقۇر.

كلاۋدى فروللونىڭ قوشۇمىسى تۈرۈلدى.

— ئىشلىمىگەنلەر ...

ژان ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈۋەتتى.

— بەس! — دەپ ۋارقىردى ئۇ، — قۇرۇپ كەتسۇن بۇ
گەپلىرىڭىز! خۇشاللىق ياشىسۇن! بېرىپ قىمار ئوينايمەن،
مۇشتلىشىمەن، قىزلارنى تاپىمەن! جېنىمنى تىكىپ قويدۇم!
ژان گېپىدىن توختاپ، شىلەپىسىنى تامغا ئاتتى، چىڭ
يۇمۇلغان بارماقلىرىدىن قارىلىدىغاندەك ئاۋاز چىقىپ كەتتى.
ياردەمچى ئېپىسكوپ تەرىنى تۈرۈپ، ئۇنىڭغا ئالايدى.

— ژان، سەندە ۋىجدان يوق ئىكەن.

— ۋىجداننى دەۋاتامسىز؟ ئېپىسكوپنىڭ سۆزى بىلەن
ئېيتقاندا، مەندە ناممۇ يوق، كارغا كەلمەيدىغان بىرنەرسىلا
كەمچىل، خالاس!

— ژان، توۋا — ئىستىغپار ئېيتساڭ ياخشى بولارمىكىن.

— دەيدىغىنىڭىز شۇمۇ، — ژان ئاكىسىغا قارىدى.
ئارقىدىنلا قۇتا ئىچىدىكى دستىلياتورغا كۆز تاشلىدى، — بۇ
يەردىكى نەرسىلەر شۇنچىلىك غەلىتە، قىلىۋاتقان خىيال ۋە
تىزىپ قويۇلغان بوتۇلكىلارچۇ!

— ژان، قىيانىڭ لېۋىگە كېلىپ قالدىڭ، سىيرىلىپ نەگە
كېتىدىغانلىقىڭنى بىلمەسەن؟

— قاۋاقخانغا، — دەپ جاۋاب بەردى ژان.

— قاۋاقخانا ئار — نومۇس تۇۋرۇكىگە تۇتىشىدۇ.

— ئوخشاشلا يەنە بىر خىل پانۇس، ھېچقانداق پەرق يوق. دىئوگېن ئېھتىمال مۇشۇ پانۇس ئارقىلىق ھەمراھلىرىنى تاپقان بولۇشى مۇمكىن.

— ئار — نومۇس تۈۋرۈكى سېنى دارنىڭ تۈۋىگە ئېلىپ بارىدۇ.

— دار دېگەن تارازا، ئۇنىڭ بىر ئۇچىدا ئىنسان، بىر ئۇچىدا پۈتكۈل دۇنيا. ئاشۇنداق ئادەم بولۇشمۇ ياخشى ئىش!

— دار سېنى جەھەننەمگە ئېلىپ بارىدۇ.
— جەھەننەم دېگەن گۈرۈلدەپ كۆيۈۋاتقان ئوت.
— ژان، ژان! ئۇ يەردىكى كۈنۈڭ بەك ئېچىنىشلىق بولىدۇ جۇمۇ.

— لېكىن، باشلىنىشى چوقۇم خەيرلىك بولىدۇ.
پەلەمپەيدىن بىرىنىڭ ئاياغ تىۋىشى ئاڭلاندى.
— ئۇنۇڭنى چىقارما! — ياردەمچى ئېپىسكوپ بىگىز قولىنى لېۋىگە تەگكۈزدى، — ياكوئىس جانابلىرى كېلىۋاتىدۇ، ژان! گېپىمگە قۇلاق سال، بۇ يەردە كۆرگەن — ئاڭلىغانلىرىڭنى ئەبەدىلەبەد ئىنس — جىنغا تىنغۇچى بولما. دەرھال بېرىپ ئوچاقنىڭ ئۇ تەرىپىگە مۆكۈۋال. جىم يات!

ژان ئۆمىلىگەن پېتى ئوچاقنىڭ ئاستى تەرىپىگە كىرىپ كەتتى. بىردىنلا تاتلىق بىر خىيال كۆڭلىگە كەچتى ۋە:
— بوپتۇ، ئاكا! ئونۇمنى چىقارمىساممۇ مەيلى، لېكىن ماڭا بىر تال تەڭگە قەرزدار! — دېدى.

— ئۇنۇڭنى چىقارما! دېگىنىڭدەك بولسۇن.
— ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا!

— ئالە، مانا! — ياردەمچى ئېپىسكوپ جىلە بولۇپ ھەميانى ئۇنىڭغا قارىتىپ تاشلىدى. ژان ئوچاقنىڭ ئاستىغا كىرىۋالدى، ئارقىدىنلا ئىشىك ئېچىلدى.

5. قارا كىيىملىك ئىككى ئادەم

ئۆيگە ئۇزۇن قارا تون كىيگەن، قاپىقى تۈرۈلگەن بىر ئادەم كىرىپ كەلدى. ئوچاقنىڭ ئاستىغا مۆكۈنۈۋالغان بۇرادىرىمىز ژان كۆپرەك نەرسىنى كۆرۈۋېلىشقا، ئاڭلاپ بېقىشقا ئۇرۇندى. ئۇ باشتا كىرگەن ئادەمنىڭ ئۇچىسىدىكى كىيىمگە ۋە چىرايىدىن مانا مەن دەپ بىلىنىپ تۇرغان قايغۇ - ئەلەمگە دىققەت قىلدى. لېكىن، بۇ چىرايدىن ئازراق دىلگەشلىك، پەقەت مۈشۈك ياكى سودىيەلەردىلا بولىدىغان مۇلايىملىق، بىر خىل مېھرىبانلىق ئالامەتلىرى بىلىنىپمۇ تۇراتتى. ئۇ چېچىغا ئاق كىرگەن، يۈزلىرىنى قورۇق باسقان ئاتمىش ياشلار ئەتراپىدىكى ئادەم بولۇپ، كۆزىدىن نۇر چاقناپ تۇراتتى. قاشلىرى ئاقارغان، كالىپۇكى قېلىن، ئىككى قولىمۇ يوغان ئىدى. ژان بۇ ئادەم دوختۇر ياكى سودىيە بولسا كېرەك، دەپ ئويلىدى. چۈنكى، ئۇنىڭ بۇرنى بىلەن ئاغزىنىڭ ئارىلىقى يىراق بولۇپ، ژاننىڭ نەزىرىدە بۇ دۆت ئادەملەردە بولىدىغان ئالامەت ئىدى. مۇشۇ سەۋەبتىنمىكەن، ژان ئوچاقنىڭ مورسىغا تۈگۈلۈپ كىرىۋالدى. قارىغاندا كىرگەن ئادەم خېلى بىرھازاغىچە چىقىپ كەتمەيدىغاندەك قىلاتتى. لېكىن، ئوچاقنىڭ مورسىدا تۈگۈلۈپ تۇرغان ژان قىيىنلىپ كەتتى، ئۆزىنى نەس باسقانلىقىنى جەزم قىلدى.

ياردەمچى ئېپىسكوپ قارا كىيىملىك ئادەمنى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن ئورنىدىن تۇرمىدى، پەقەت ئىشكىنىڭ يېنىدىكى ئورۇندۇققا تەكلىپ قىلىش بىلەن كۇپايىلەندى. خېلى بىرھازادىن كېيىن ئاندىن ئەھۋال سوراپ سالاملاشتى:

— ياخشى تۇرامسىز، ياكوئىس ئەپەندى!

— سىزگە قۇللۇق، جانابلىرى! — دېدى قارا كىيىملىك

ئادەم.

بىرىنىڭ «ياكوئىس ئەپەندى» دېيىشىدىن، يەنە بىرىنىڭ تەكەللۇپ بىلەن «جانابلىرى» دېگىنىدىن ئۇلار ئارىسىدا «ئاللىلىرى» بىلەن «ئەپەندى» نىڭ ياكى «خوجايىن بىلەن مالاي» نىڭ مۇناسىۋىتى باردەك ئىدى. بۇ ئەلۋەتتە ئوقۇتقۇچى بىلەن ئوقۇغۇچىنىڭ ئارىسىدىكى پەرق ئىدى.

— ياخشى، — ياردەمچى ئېپىسكوپ يەنە بىردەم جىمىپ قالدى. ياكوئىس ئەپەندى ئۇنىڭ ئارامىنى بۇزۇشقا پىتىنالمىدى.
— ئىشىڭىز ئەپلەشتىمۇ؟

— نېمىسىنى دەيسىز، جانابلىرى، — ياكوئىس ئاچچىق كۈلۈپ قويدى، — پۇۋلەپ توختىمىدىم، پەرەز قىلغىنىمدىنمۇ جىق كۈل چىقتىكى، بىر تال ئالتۇننىڭ ئۇۋىقىمۇ كۆرۈنمىدى. كلاۋدې فروللو تاقەتسىزلەنگەندەك بولدى.

— بۇنى سورىغۇم يوق، ئەپەندى. مېنىڭ سوراۋاتقىنىم سىزنىڭ قولىڭىزدىكى پېرىخوننىڭ دېلوسى. مۇپەتتىش مەھكىمىسىنىڭ ئاشپىزى مارك سىنايىن ئۆزىنىڭ جادۇگەرلىكىنى ئىقرار قىلدىمۇ؟ سوراق قىلىپ بىرنەرسە چىقىرالدىڭىزمۇ؟

— يوقسۇ، — دەپ جاۋاب بەردى ياكوئىس تېخىچە ئاچچىق كۈلۈمسىرەپ، — غەمدىن خالاس بولىدىغان ئىش يۈز بەرمىدى. ئۇ ئەبلەخ شۇنچىلىك جاھىل ئىكەنكى، چوشقا بازىرىغا ئېلىپ بېرىپ قايناتسىمۇ ئاغزىدىن بىر گەپ چىقمايدىغاندەك قىلىدۇ. ھەقىقىي ئەھۋالنى تاپشۇرۇشقا كۆزىمىز يەتسىلا، ھەرقانداق چارە — ئامالنى ئىشقا سېلىشتىن يانمايمىز. ئۇنىڭ سۇنىمىغان سۆڭىكىمۇ قالمايدى. ھەممە جازانىڭ تەمىنى تېتىپ باقتى. خۇددى كونا يۇمۇرچى ئەپلاتون ① ئېيتقانداك: «تاياق — توقماق، داغمال، ئىشكەل — كوپزا، تاسما قامچا، زەنجىر، سىرتماق، قول —

① ئەپلاتون (مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 427 — 347 - يىللار) — قەدىمكى يۇناندا ياشىغان پەيلاسوپ، مۇتەپەككۇر، «غايىۋى دۆلەت» قاتارلىق ئەسەرلىرى بار.

پۇتقا سالىدىغان تاقاقنىمۇ ئىشقا سالدۇق. بىراق، يەنىلا نەتىجىسى چىقمىدى. بۇ ئەبلەخ بەكمۇ قورقۇنچلۇق، قىسقىسى بىكار ئاۋارە بولدۇق.»

— ئۆيىدىن باشقا ھېچقانداق نەرسە تاپالمىدىڭلارمۇ؟
ياكوئىس ياقىسىنى سىلاپ قويۇپ:

— تېرە قەغەزگە يېزىلغان بىر پارچە ھۆججەتنى تاپتۇق. لېكىن، ئۇنىڭدىكى خەتلەرنى تونۇيالمىدۇق. ھەتتا جىنايىتىلار كولىگىيەسىدىكى فىلىپ لېۋلىرمۇ تونۇيالمىدى. ئۇ كانتېرستېن كوچىسىدىكى بىرنەچچە يەھۇدىيىنىڭ دېلوسىنى تەكشۈرۈش جەريانىدا يەھۇدىيلارنىڭ يېزىقىنى ئازراق بولسىمۇ ئۆگەنگەندى!

ياكوئىس سۆزلەۋېتىپ بىر پارچە تېرە قەغەزنى شىرەنىڭ ئۈستىگە يايىدى.

— ماڭا بېرىڭ، — دېدى ياردەمچى ئېپىسكوپ، ئاندىن ھۆججەتكە بىرقۇر كۆز يۈگۈرتتى، — جادۇگەرلىك، سېپى ئۆزىدىن جادۇگەرلىك، ياكوئىس ئەپەندى! — دېدى ئۇ ۋارقىراپ، — بۇ ئاشۇ ئايال پىرىخونلار شەببات كۈنلىرىدىكى يىغىلىشتا ئوقۇيدىغان ئەپسۇن؛ بۇ ئىبلەسنى جەھەننەمگە نەزەربەند قىلىش بۇيرۇقى. ياكوئىس ئەپەندى، سىز خان جەمەتىنىڭ ۋاتىكان تەپتىش ئەمەلدارى بولۇش سۈپىتىڭىز بىلەن بۇ ھۆججەتنى جەھەننەمگە راۋان قىلىشىڭىز كېرەك.

— بىز ئۇ ئەبلەخنى يەنە سوراق قىلىمىز. بۇنىمۇ كۆرۈپ بېقىڭ، — ياكوئىس يانچۇقنى كولىدى، — بۇنىمۇ بىز مارك سىنايىنىڭ ئۆيىدىن تاپتۇق.

بۇ كىچىك قۇتا كلاۋدې فروللىونىڭ ئوچىقى ئۈستىدىكى قۇتىلاردىن كۆپ پەرقلەنمەيتتى.

— پاھ، — دېدى كلاۋدې فرولو، — بۇ ئالتۇن تاۋلايدىغان قۇتىغۇ!

— مەن سىزگە راستىنى ئېيتاي، — ياكوئىس ئەپەندى

خىجىل بولۇپ كۈلۈمسىرىدى، — بۇنى مەن ئوتقا قويۇپ سىناپ باقتىم، لېكىن ئۇ ئۆزۈمنىڭكىدەك ياخشى چىقمىدى. ياردەمچى ئېپىسكوپ قۇتغا سەپسالىدى.

— ئالتۇن تاۋلايدىغان بۇ قۇتغا ئويۇلغىنى نېمە خەتتۇ؟ «ھوي - ھوي!» دېگەن بۇ گەپ پىت - بۈرگىلەرنى قوغلايدىغان ئەپسۇنغۇ دەيمەن. مارك سىنايىن راستتىنلا ئالجىپ قالغان ئوخشىمامدۇ! مېنىڭچە بۇ قۇتنى ئىشلىتىپ ئالتۇن تاۋلاش مۇتلەق مۇمكىن ئەمەس. يازنىڭ كۈنى كارىۋىتىڭىزغا قويۇپ قويسىڭىز ئازراق پايدىسى بولامدىكىن تاڭ! مۇشۇنچىلىكلا ئىشقى بۇ!

— مەن ئابايا بىناغا چىقىشنىڭ ئالدىدا دەرۋازىنى تەتقىق قىلىپ باقتىم، — دېدى خان جەمەتنىڭ تەپتىشى، — ئەگەر ھەممىمىز خاتالاشقان بولساق، ئۇنداقتا سىز دوختۇرخانىنىڭ يېنىدىكى بۇ دەرۋازىدا مۇشۇ پەننىڭ ئىچىگە كىرگىلى بولىدىغان سىر بار دەپ جەزم قىلامسىز؟ بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ ئاستىنقى قاتلىمىدىكى يەتتە يالىڭاچ ھەيكەلنىڭ قايسىسىنىڭ تاپىنىدا قانات بولغان بولسا شۇنى مېركۇرىي دەپ ھۆددە قىلالامسىز؟

— ئەلۋەتتە، — دەپ جاۋاب بەردى پوپ، — ئىتالىيەلىك دوكتور ئاۋگۇستىن نۇپھو شۇنداق دەپ يازغان. ئۇنىڭ قولىدىكى بومبا ساقال ئىبلەس ئۇنىڭغا ھەممە ئىشنى ئۆگەتكەن. پەسكە چۈشەيلى، مەن نەق مەيداندىلا شۇ خەتلەرنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ سىزگە چۈشەندۈرۈپ قويىمەن.

— رەھمەت، جانابلىرى! — ياكوئىس ئېگىلىپ تەزىم بەجا كەلتۈردى، — ۋاي - ۋوي، ئېسىم قۇرۇسۇن. سىز ماڭا ھېلىقى كىچىك ئايال پېرىخوننى قاچان قولغا ئېلىشقا بۇيرۇق بېرىسىز؟ — قايسى كىچىك ئايال پېرىخوننى دەيسىز؟

— ھۆكۈمەت دائىرىلىرىنىڭ چەكلەش بۇيرۇقىغا قارىماي ھەر كۈنى مەيدانغا بېرىپ ئۇسسۇل ئوينىدايدىغان ھېلىقى

سەرگەردان قىزچۇ؟ ئۇنىڭ يېنىدىن ئايرىلمايدىغان،
ئالۋاستىنىڭكىدەك مۈڭگۈزى بار ئوغلاق تېخى خەت ئوقۇيالايدۇ،
خەت يازالايدۇ دەڭە ! ماتېماتىكىغا پىكتاتىردىنمۇ ئۇستى.
سەرگەردان قىزنى مۇشۇ ئىشى ئۈچۈنلا دارغا ئاسسىمۇ
بولۇپرىدۇ. ئەيىننامە ئاللىقاچان تەييار بولدى، ھەممە ئىش
پۈتتى، پەقەت سىزنىڭ گېپىڭىزگىلا قاراشلىق تۇرۇۋاتىمىز. ھەي !
شۇنداق دېيەلمەنكى، ئۇسسۇل ئوينىيدىغان بۇ سەرگەردان قىز
ھەقىقەتەن بەك چىرايلىق جۇمۇ، ئۇنىڭ قاپقارا كۆزلىرى
مىسىرنىڭ بىر جۈپ ياقۇنى ! قاچان قول سالىمىز؟

ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ چىرايى شامدەك ئاقىرىپ كەتتى.
— مەن سىزگە خەۋەر قىلىمەن، — ئۇ نېمە دېگىنىنى
ئوققىلى بولمايدىغان ئاۋاز بىلەن كېكەچلەپ جاۋاب بەردى.
ئارقىدىنلا ئازراق كۈچەپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى، — يەنىلا مارك
سنىيىنى چىڭ تۇتۇڭ !

— بۇنىڭدىن خاتىرجەم بولۇڭ، — دېدى ياكوئىس
كولۇمىسەرەپ، — ئۇ ئەبلەخنى ئۆيگە قايتىپ بېرىپلا كارىۋاتقا
باغلىۋېتىمەن. لېكىن، ئۇ ئالۋاستىمىكىنىڭ، پېررات
تورتېرونمۇ ھالىدىن كەتكۈزدى. پېرراتنىڭ قولى مېنىڭكىدىن
چوڭ، ئەگەر ئۇنى قىپپالغاچ قىلىپ باغلاپ، پۈتىنى ئاسمانغا
قىلىپ تۇرۇپ جىڭلىسا ساق يۈز قانداق كېلىدۇ. سىرتماققا
كەلسەك، ھەرقاندىقى بىزنىڭ قولىمىزدىكى سىرتماقنىڭ ئالدىدا
يىپ ئېشەلمەيدۇ. سىرتماقنىمۇ ئۇنىڭ بويىغا سالىمىز.

كلاۋدې فروللو يەنە بىر ئىش يادىغا كەلگەندە جىمىپ قالدى.
بىردەمدىن كېيىن قايرىلىپ ياكوئىسقا قارىدى:

— پېررات ئەپەندى، ياق ! ياكوئىس ئەپەندى، مېنىڭ دېمەكچى
بولغىنىم يەنىلا مارك سنىيىنىڭ ئىشىغا ئالدىرىغىنىڭىز
تۈزۈك.

— شۇنداق ! كلاۋدې فروللو، ئۇ بىچارىنىڭ زىيان تارتقىنى
تارتقان. شەببات جەمئىيىتىگە قاتنىشىش دېگەن قانداق خىيال

ئۇ! مۇپەتتىش مەھكىمىسىدىكى ئاشپەز چارلېماننىڭ: «ئۇ ناۋادا جادۇگەر بولمىسا، چوقۇم قان شورايىدىغان جىن!» دېگەن پەرماننى بىلىشى كېرەك - دە! ئەسمېرالدا دېگەن قىزنىڭ ئىشىغا كەلسەك، مەن سىزنىڭ تاپىلىشىڭىزنى كۈتمەن. ھە، ئاۋۇ دەرۋازىنىڭ دەھلىزىدىن ئۆتىدىغان چاغدا ماڭا چۈشەنچە بەرمەكچىدىڭىزغۇ؟ چېركاۋنىڭ كىرىش ئېغىزىدىكى ئاۋۇ قاپارتما ھەيكەلگە كۆز - قۇلاق بولىدىغان باغۋەن نېمىگە ۋەكىللىك قىلىدۇ؟ ھازىرغىچە بىلەلمەي يۈرمىەن. ئۇرۇق چاقچۇچىمۇ؟ جانابلىرى، نېمىنى ئويلاپ قالىڭىز؟

كلاۋدى خىيالغا غىرق بولغاچقا، ئۇنىڭ نېمە داۋاتقىنىنى ئاڭلىمىدى. ياكوئىس ئۇ قاراۋاتقان تەرەپكە نەزەر ئاغدۇرۇپ، ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ دېرىزىدىكى توغرىسىغا ساڭگىلاپ تۇرغان ئۆمۈچۈك تورىغا كۆز ئۈزمەي قاراۋاتقانلىقىنى بىلدى. دەل شۇ ئەسنادا، مارت ئايلىرىدىكى قۇياش نۇرىنى ئىزدەپ بېشى ئايلىنىپ قالغان بىر چىۋىن ئۆمۈچۈك تورىنىڭ ئالدىغا ئۇچۇپ كەلدى ۋە ئېھتىياتسىزلىقتىن تورغا ئىلىنىشىپ قالدى. ئۆمۈچۈك تورىنىڭ تىترىشى بىلەن تەڭ، تورنىڭ مەركىزىدە يوشۇرۇنۇپ ياتقان ئۆمۈچۈك چاققانلىق بىلەن چىۋىنگە قاراپ ئۆمىلىدى. ئۇ بىرلا سەكرەپ چىۋىننىڭ ئالدىغا كەلدى - دە، ئالدى ئىككى پۇتىنى ئىشقا سېلىپ چىۋىننى ئىككى پارچە قىلىۋەتتى.

— بىچارە چىۋىن، — دېدى خان جەمەتنىڭ تەپتىش ئەمەلدارى ۋە چىۋىنگە ياردەم بېرىش ئۈچۈن قولىنى ئۇزارتتى. ياردەمچى ئېپىسكوپ چۈش كۆرۈۋېتىپ تۇيۇقسىز ئويغىنىپ كەتكەندەك، ئىختىيارسىز ھالدا تەپتىشنىڭ بىلىكىنى تۇتۇۋالدى.

— ياكوئىس ئەپەندى، — دەپ توۋلىدى ئۇ، — تەقدىرگە تەن بېرەيلى!

تەپتىش ئەمەلدارى چۆچۈپ كەينىگە قايرىلدى، بىلىكى

ئامبۇر بىلەن قىسقاندەك سىر قىراپ كەتتى. پوپنىڭ كۆزلىرى چەكچەيگەن، ئىككىلىنىپ قاراشلىرىغا قانداقتۇر بىر خىل قورقۇنچ يوشۇرۇنغانىدى. ئۇنىڭ كۆزلىرى چىۋىن بىلەن ئۆمۈچۈكتىن ئىبارەت ئىككى قورقۇنچلۇق نەرسىگە تىكىلگەنىدى.

— ھە، شۇنداق! — بۇ سۆز پوپنىڭ يۈرىكىدىن چىقىۋاتقاندەك ئىدى، — مانا بۇ ھەممە نەرسىگە سىمۋول. ئۆچۈپ يۈرگەن چىۋىن شۇنچىكى خۇشال. تۆرەلگىنىگە ئۇزاق بولمىغاچقا، باھارنى، ھاۋانى ۋە ئەركىنلىكنى ئىزدەيدۇ. شۇنداق، لېكىن ئۆزىنىڭ مۇشۇ دېرىزىدە جېنىدىن جۇدا بولىدىغانلىقى پېشانىسىغا پۈتۈلگەندەك، ئۆمۈچۈك ئۆمىلەپ كېلىۋاتىدۇ. رەزىل ئۆمۈچۈك! بىچارە ئۇسسۇلچى قىز! تەقدىرى پېشانىسىغا پۈتۈلگەن بىچارە چىۋىن! ياكوئىس ئەپەندى، مەيلىگە قويۇپ بېرىڭ! بۇ دېگەن تەقدىر — قىسمەت! ھەي كلاۋدى! سەن ئاشۇ ئۆمۈچۈك! كلاۋدى، سەن ئاشۇ چىۋىنگىمۇ ئوخشايسەن! سەن ئىلىم — پەنگە، يورۇقلۇققا، قۇياشقا قاراپ ئۇچتۇڭ! ئەركىنلىك ھاۋاسىنىڭ قوينىغا، مەڭگۈلۈك ھەقىقەتنىڭ چەكسىز نۇرى ئىچىگە كىرمەكچى بولدۇڭ. ئىلىم — پەنگە، يورۇق نۇرغا تۇتاشقان دۇنياغا يېقىنلاشتىڭ. ئەقىل — پاراسەت بىلەن ئىلىم — پەن دۇنياسىنىڭ دېرىزىسىدە چاراقلاۋاتقان يورۇقلۇقنى كۆردۈڭ. ھەي، ئەمما چىۋىن، كالۋا ئالىم، سەن تەقدىرنىڭ بىر پارچە ئۆمۈچۈك تورىنى يورۇقلۇق بىلەن سېنىڭ ئاراڭغا يايغانلىقىنى، سېنىڭ ئوتقا ئۆزىنى ئاتقان پەرۋانىدەك شۇ تورغا ئۆزۈڭنى ئاتىدىغانلىقىڭنى ئويلاپ باقمىدىڭ! ھەي، بەختسىز سەۋدايى! ئەمدىلىكتە سەكراتقا چۈشۈپ جان تالىشىۋاتىسەن! بېشىڭ يېرىلدى. قاننىڭ سۇندى! سەن تەقدىر ئىلاھىنىڭ قولىدا تىركىشىۋاتىسەن! ياكوئىس ئەپەندى، ياكوئىس ئەپەندى، ئۆمۈچۈكنىڭ مەيلىگە قويۇپ بېرىڭ!

— سىزگە قەسەم قىلىپ بېرىمەن، — دېدى ياكوئىس ئۇنىڭغا

بىچارىلەرچە تەلمۈرۈپ، — مەن ئۆمۈچۈككە ھەرگىز چېقىلمايمەن، لېكىن ئۆتۈنۈپ قالاي! بىلىكىمنى قويۇۋېتىڭ، قولڭىز ئامبۇرنىڭ ئۆزىلا ئىكەن!

ياردەمچى ئېپىسكوپ ئۇنىڭ گېپىگە قۇلاق سالماغاندەك، دېرىزىگە تىكىلىپ سۆزلەۋەردى:

— ھەي، ئۆزىنى بىلمەيدىغان ئەبلەخ! سەن مۇشۇ رەزىل ئۆمۈچۈكنى قاننىڭ بىلەن ئۇرۇپ پارە - پارە قىلىۋەتكەن ھالەتتىمۇ قۇياشقا قاراپ ئۇچالامتىڭ؟ ئالدىڭدا ئەينەكلىك دېرىزە تۇرۇپتۇ. بۇ رەڭسىز توسۇق، خىرۇستالدەك تام، پەيلاسوپ بىلەن ھەقىقەتنى بىر - بىرىدىن ئايرىۋېتەلەيدىغان بوشلۇق شۇنچىلىك مۇستەھكەم تۇرسا! ئۇ ھازىرقىدىنمۇ بەكرەك مۇستەھكەم بولالايدۇ! ئۆتۈپ كېتەلمەسەن؟ ھەي، ئىلىم - پەن دېگەن مۇشۇنداق مەۋھۇم نەرسە! نى - نى رەھىمدىل، ئىرادىلىك ئادەملەر يىراق - يىراقلاردىن كېلىپ چىۋىنغا ئوخشاش پەرۋاز قىلغان بولسىمۇ، مۇشۇ يەردە باش - كۆزى يېرىلىپ، قان بىلەن بويالدى! بۇ ئەبەدىلىك دېرىزە ئالدىدا ھەرقانچە ئېيتىشىپمۇ ھەل قىلغىلى بولمايدىغان، جېدەل - ماجىرانىڭ ئايىغى چىقمايدىغان مەسىلىنى ئاز دەمسەن؟

ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ ئاغزى بېسىقتى. بايىقى ئوي - خىيال ئۇنى ئىختىيارسىز ھالدا ئىلىم - پەننىڭ ئىچىگە سۆرەپ ماڭغانىدى، مانا ئەمدى جىمىپ قالغاندەك بولدى. ياكوئىسنىڭ بىر ئېغىز گېپى ئۇنى رېئال دۇنياغا قايتۇرغاندەك ئىدى.

— ئۇنداقتا، جانابلىرى! مېنىڭ ئالتۇننى تاۋلاپ چىقىشىمغا قاچان ياردەم بېرىسىز؟ مەن مەغلۇپ بولۇپلا كېلىۋاتىمەن!

ياردەمچى ئېپىسكوپ ئاچچىق كۈلۈمسىرەپ بېشىنى چايقىدى ۋە:

— مېچېل پىسېللو سىنىڭ «ئىقتىدارنىڭ دىيالوگى ۋە ئالۋاستىنىڭ پائالىيىتى» ناملىق كىتابىنى كۆرۈپ باقايلى. بىزنىڭ قىلىۋاتقان ئىشىمىز تازا پاكىز ئىش ئەمەستەك قىلىدۇ، — دېدى.

— ئۇنىڭنى پەس قىلىڭ، جانابلىرى! — دېدى ياكوئىس، — مەنمۇ شۇنداق ئويلايمەن. لېكىن، مەن ناھايىتى كەلسە پادىشاھ ئوردىسىدىكى تەپتىش، يىللىق مائاشىم ئاران ئوتتۇز تەڭگە. كىمياگەرلىك بىلەن شۇغۇللانمىسام بولمايدۇ. شۇنداقتىمۇ، ئاۋايلاپ بىر ئىش قىلايلى!

شۇ ئەسنادا ئوچاقنىڭ تېگى تەرىپىدىن بىرنەرسىنىڭ نېمىنىدۇر غاجاۋاتقىنىدەك ئاۋاز ئاڭلاندى. بۇ ئاۋازدىن ياكوئىس چۆچۈپ كەتتى.

— نېمىنىڭ ئاۋازى، — دەپ سورىدى ئۇ.

بۇ ژان ئىدى. ئۇ مۆكۈنۈپ يېتىپ تازا چارچىغان، پۇت - قولنى سوزالمىغان ئەھۋالدا قېتىپ قاقىتەك بولۇپ كەتكەن بىر پارچە بولكا بىلەن كۆكرىپ كەتكەن پىشلاقنى تېپىۋېلىپ، ئۆلەر - تىرىلىشىگە قارىماي غاجاشقا باشلىغانىدى. مۇنداقىتا ھەم ئىچ پۇشۇقنى چىقارغىلى بولاتتى، ھەم ناشتىدىن قۇرۇق قالمايتتى. قارىغاندا ئېچىرقاپ كەتكەن بولسا كېرەك، ئاۋاز بەكرەك چىقىپ كەتتى. غاجىغاندا چىقىۋاتقان ئاۋازدىن تەپتىش ئەمەلدارىنىڭ يۈرىكى ئاغزىغا كەپلەشكەندەك بولاتتى.

— ئۆيۈمدىكى مۈشۈك، — دېدى ياردەمچى ئېپىسكوپ ئويلىنىپ تۇرمايلا، — ئۇ چوقۇم چاشقان چاپناۋاتىدۇغۇ دەيمەن! ياكوئىسنىڭ يۈرىكى جايىغا چۈشكەندەك بولدى.

— شۇنداق، جانابلىرى، — ئۇ خۇشامەت قىلىۋاتقان تەرزىدە كۈلۈپ تۇرۇپ گەپ باشلىدى، — كاتتا پەيلاسوپلارنىڭ ھەممىسىنىڭ ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان ئەتىۋارلىق نەرسىلىرى بولىدۇ. سېرۋىئۇس^① بىزگە: «ھامىيلىق قىلىدىغان ئىلاھ ھەممىلا يەردە بار» دېگەنىدى.

① سېرۋىئۇس (مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 578 — 537 - يىللار) — قەدىمكى رىمنىڭ پادىشاھلىق دەۋرىدىكى ئالتىنچى پادىشاھ. زور سىياسىي، ئىجتىمائىي ئىسلاھاتلارنى يولغا قويۇپ، ئۇرۇقداشلىقتىن دۆلەتكە ئۆتۈش جەريانىنى تاماملىغان.

كلاۋدې فروللو ئىنىسىنىڭ يەنە بىر چاتاق ئىش تېرىپ قويۇشىدىن ئەنسىرەپ، بىللە بېرىپ دەرۋازىدىكى ھەيكەلنى تەتقىق قىلىپ باقىدىغان ئىشنى شاگىرتىنىڭ سەمىگە سالدى. ئىككىيلەن ئۆيىدىن بىللە چىقتى. ژاننىڭ كۆڭلىدىكىدەك ئىش بولغانىدى. ئۇ تىزىم بىلەن ئېڭىكىم بىر - بىرىگە چاپلىشىپ قالامدۇ نېمە دەپ غەم قىلىۋاتقاندا، ئۇلار ئۆيىدىن ئايرىلدى.

6. كاپىتان فوبۇس شاتوپىر

«مەرھەمەتتىڭگە ھەشقاللا، خۇدا! — ژان ئوچاقنىڭ ئاستىدىن ئۆمىلەپ چىقتى، — ئىككى قۇرغۇنىنى يولغا سالغىنىڭغا رەھمەت! سەكرەپ تىنمايدىغان بۇرگىلەر! غالىجر ئىتلار! نەگە بارساڭ بارمامسەن؟ ئەپقاچتى گەپلىرىڭدىن قۇلىقىم ياداپ كەتتىغۇ! مېڭەممۇ قوڭغۇراقخانىدەك گۈرۈلدەۋاتىدۇ! بازاردا غىچلا كۆكرىپ كەتكەن پىشلاقنى ساتامدۇ نېمە؟ خەپشۈك! ئاكام بەرگەن ھەمياننى ئېلىپ، پۇلنىڭ ھەممىسىگە ھاراق ئىچىۋەتمەيدىغان بولسام!»

ژان ھەميانغا زوقلانغاندەك تەرزىدە قاراپ قويدى - دە، كىيىملىرىنى تۈزەشتۈردى، تۈگمىلىرىنى ئەتتى، ئۈستىبېشىدىكى چاڭ - توزاننى قاقتى، ئىسقىرتقىنىچە تاپىنى بىلەن پىرقىرىدى. ئېلىپ ماڭغۇدەك بىرەر نەرسە تېپىلىپ قالارمۇ دېگەن خيالدا ئۆيىچىنى ئايلىنىپ چىقتى. ئىسابىئۇ تىرىغا تەقدىم قىلىش ئۈچۈن ئوچاق بېشىدىن بىرنەچچە ئەپچىل ئەينەك بۇيۇمنى ئېلىپ يانچۇقىغا سالدى، ئاندىن ئىشىكىنى ئېچىپ سىرتقا چىقتى. ئاكىسىنىڭ ئىشىكىنى قۇلۇپلاپ قويىمىغانلىقى ئۇنىڭ ئۆزىگە قىلغان غەمخورلۇقى ئىكەنلىكىنى چۈشەندى. ئاخىر ئۇ ئىشىكىنى ئۇلۇغ ئوچۇق قويۇپ، چۈجىدەك دىكىلىدىغان پېتى بۇرمىسىمان پەلەمپەيدىن پەسكە ئۆزىنى ئاتتى.

ژان قاراڭغۇ پەلەمپەيدە نېمىگىدۇر پۇتلىشىپ كەتتى. ئۇ نەرسە كەينىگە داچىپ غىڭشىغاندەك ئاۋاز چىقاردى، بۇ پۇتلاشقان نەرسە كۋاسمىدو بولمىغىدى، دەپ ئويلاپ كۈلۈپ قويدى ۋە شۇ كۈلگىنىچە پەلەمپەيلەردىن چۈشۈپ تاكى مەيدانغا بارغاندىمۇ كۈلكىسىنى توختىتالمىدى.

ئۇ ئاخىر ئۆزىنىڭ يەردە تۇرغانلىقىنى بىلىپ، يەرگە گۈرسۈلدەتىپ تەپتى.

— ئېخ، پارىژنىڭ ھۆرمەتكە سازاۋەر سۆيۈملۈك ياپىلاق تاش ياتقۇزۇلغان يوللىرى! داۋخۇر پەلەمپەيلىرى! ياكوپنىڭ يول باشلاپ ماڭىدىغان پەرىشتىلىرىمۇ ئۇ يەردە ھاسىراپ - ھۆمۈدەپ ئاران ماڭسا كېرەك. كۆكرىپ كەتكەن پىشلاقنى يەيمەن، دېرىزىنىڭ كامىرىدىن پارىژنىڭ قوڭغۇراقلىرىنى كۆرىمەن دەپ بۇلۇتقا تاقاشقۇدەك تاش دۆۋىلىرىنىڭ ئىچىگە بېرىپ قالغىنىنى قارىمامدىغان!

ئۇ بىرنەچچە قەدەم مېڭىپلا ئىككى قۇزغۇنىنىڭ — كىلاۋدې فروللو بىلەن ياكوئىس شارمولۇينىڭ دەرۋازا ئالدىدا ھەيكەل تاماشا قىلىۋاتقانلىقىنى كۆردى. پۇتىنىڭ ئۈچىدا دەسسەپ ئۇلارنىڭ كەينىگە كەلدى - دە، ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ ياكوئىسقا دەۋاتقان گەپلىرىگە قۇلاق سالدى.

— پارىژلىق گۇئىللا ئۇم، — دېدى ياردەمچى ئېپىسكوپ پەس ئاۋازدا، — مۇشۇ ئالتۇن گىرۋەكلىك كۆك تاشقا يوبىنىڭ پورترېتىنى ئويۇڭلار دەپ تاپىلىغانىدى. يوب ئالتۇنغا ئايلاندۇرغىلى بولىدىغان تاشنىڭ سىمۋولى، ئۇنىڭ پورترېتى چۈشۈرۈلگەن تاش سىناقتىن ئۆتەلمىسە ۋە ئاز - پاز ھەرەج تارتسا ئاندىن بىز كۈتكەندەك بىرنەرسە بولالايدۇ. بۇ دەل رايىمۇند لۇللىنىڭ «روھ ئۆزىنىڭ پەۋقۇلئاددە شەكلىنى ساقلاپ قالالىغاندىلا ئۆزىنى قۇتۇلدۇرالايدۇ» دېگىنىدەك بىر ئىش!

«بۇ سۆز مېنىڭ ئەھۋالىمغىمۇ تازا باب كېلىدۇ، — دېدى ژان ئۆز - ئۆزىگە سۆزلەپ، — چۈنكى، ھەميان مېنىڭ قولۇمدا!»

شۇ ئەسنادا ئۇنىڭ ئارقا تەرىپىدىن بىرىنىڭ ئاغزىنى بۇرۇپ
تىللاۋاتقان ئاۋازى ئاڭلاندى:

— ئىگەمنىڭ قېنى! ئىگەمنىڭ بەدىنى! بىلزىبۇتنىڭ
كىندىكى! پاپانىڭ نامى! ھايۋاننىڭ مۈڭگۈزى، ئاسماننىڭ
چاقمىقى!

— روھىمنى شېپى كەلتۈرۈپ قەسەم ئىچىشكە ھۆددە
قىلىمەنكى، — دېدى ژان ئۇنلۇك ئاۋازدا، — بۇ چوقۇم مېنىڭ
ئاغىنەم كاپىتان فوبۇس!

فوبۇسنىڭ ئىسمىنى ئاڭلىغاندا، ياردەمچى ئېپىسكوپ خان
جەمەتنىڭ تەپتىش ئەمەلدارىغا ئەجدىھاننىڭ ھېكايىسىنى سۆزلەپ
بېرىۋاتاتتى. ھېكايىدە ئەجدىھاننىڭ قۇيرۇقى بىر كۆلچەكتە
بولدۇ، شۇ چاغدا كۆلچەكتىن ئىس چىقىدۇ ۋە پادىشاھنىڭ
بېشى كۆرۈنىدۇ دەيدىغان گەپلەر بار ئىدى. ياردەمچى ئېپىسكوپ
فوبۇسنىڭ ئىسمىنى ئاڭلاپ سىلكىنىپ كەتتى ۋە سۆزىدىن
توختاپ قالدى. ياكوئىسمۇ نېمە ئىش يۈز بەرگەنلىكىنى بىلەلمەي
تەڭجۈپلەندى. ياردەمچى ئېپىسكوپ كەينىگە قايرىلىپ ئىنسى
ژاننىڭ گوندىلاۋۇر دەرۋازىسى ئالدىدا ئېگىز بويلۇق بىر
ئوفتسېر بىلەن سۆزلىشىۋاتقانلىقىنى كۆردى.

بۇ راستتىنلا كاپىتان فوبۇس شاتوپىر ئىدى. ئۇ بولغۇسى
ئايالىنىڭ ئۆيىنىڭ بۇرجىكىدە تۇرۇپ، خۇددى دەھرىيلەرگە
ئوخشاش ئاغزىنى بۇرۇپ كۈتۈلداۋاتاتتى.

— ۋاي — ۋۇي كاپىتان فوبۇس، — دېدى ژان ئۇنىڭ قولىنى
سقىپ، — بەكلا قايناپ كەتتىڭغۇ!

— بەچىخەرلەر! — دېدى كاپىتان ئاچچىقىدا.

— بەچىخەرلىك ئۆزۈڭگە قالسۇن! — دېدى ژان، — لېكىن
كاپىتان، مۇنداق چىرايلىق سۆزلەرنى نەدىن ئۆگەنگەنسەن؟

— مېنى كەچۈر، بۇرادەر ژان، — دېدى فوبۇس قولىنى
پۇلاڭلىتىپ، — ئۇچقاندەك يۈگۈرۈپ كېتىۋاتقان ئاتنىڭ بىراقلا
توختاپ قالغىنى نېمىسى؟ ئىچىمنى بوشتىۋالاي دەپ تۇراتتىم

دېگىنە، بايىلا يالغاندىن نومۇسچان بولۇۋالغان بىر ئايالنىڭ
ئۆيىدىن چىقىشىم، ھەر قېتىم چىققاندا بىر تالاي سېسىق گەپ
بوغۇزۇمغا كەپلىشىپ قالىدۇ، دەۋالمىسام تۇنجۇقۇپ ئۆلگۈدەك
بولۇپ كېتىمەن !

— ھاراق ئىچكۈڭ بارمۇ؟ — سورىدى ژان.

بۇ تەكلىپ كاپىتاننى پەسكويغا چۈشۈردى.

— ئىچكۈم بار، لېكىن پۇلۇم يوق !

— مەندە بار !

— راستمۇ، ئالە، كۆرۈپ باقاي !

ژان تەمەننا قىلىۋاتقاندا، لېكىن تۈز كۆڭۈللۈك بىلەن
ھەميانى چىقىرىپ، كاپىتاننىڭ كۆز ئالدىدا پۇلاڭلاتتى. دەل شۇ
پەيتتە، ياردەمچى ئېپىسكوپ ھاڭۋېقىپ قالغان ياكوئىس بىلەنمۇ
كارى بولماي ئۇلار تەرەپكە يۈگۈردى — دە، بىرنەچچە قەدەم
نېرىدا توختىدى. ئىككىيلەننىڭ ئەس — يادى ھەميان بىلەن
بولۇپ كەتكەچكە، ئۆزلىرىگە مىختەك تىكىلىپ تۇرغان ياردەمچى
ئېپىسكوپقا دىققەت قىلمىدى.

— ژان، — دېدى فوبۇس ئۈنلۈك ئاۋازدا، — قولۇڭدىكى
ھەميان سۇدىكى ئاي، كۆرگىلى بولغان بىلەن تۇتقىلى بولمايدۇ.
ئۇ پەقەتلا ئاينىڭ شولىسى. باغلىشىمەنكى، ئۇنىڭ ئىچىدە
بىرنەچچە تال شېغىل تاشتىن باشقا نەرسە يوق !

— خوپ، — دېدى ژان سوغۇق تەلەپپۇزدا، — يانچۇقۇمدىن
كىسى شېغىل تاش بولسىمۇ بولسۇن ! — ئۇ ئارتۇق گەپ
قىلمايلا، خۇددى ئۆز ئېلىنى قۇتۇلدۇرماقچى بولغان رىملىقلار-
دەك، ھەمياننى يول ياقىسىغا تۆكتى.

— ئاھ، خۇدا ! راست ئىكەنغۇ ! — ۋارقىراپ تاشلىدى
فوبۇس، — ھەممىسى كۈمۈش پۇلغۇ، چوڭ تەڭگە، كىچىك
تەڭگە، مىس يارماق، راست ئىكەنغۇ، بۈركۈت سۈرەتلىك
تەڭگىلەر ... كۆرۈم ئالاچەكمەن بولۇپ كەتتى !

ژان پېتىنى بۇزماي جىم تۇردى، لېكىن قورۇنۇپ

قىلىۋاتقاندەك ئىدى. بۈركۈت سۈرەتلىك بىرنەچچە تەڭگە دومىلاپ توپىنىڭ ئىچىگە كۆمۈلۈپ كەتتى. كاپىتان ئېلىۋالاي دەپ ئېڭىشىۋىدى، ژان ئۇنى تارتىپ:

— بولدىلا، كاپىتان فوبۇس! — دېدى.

فوبۇس تەڭگىلەرنى ساناپ باقتى.

— بىلەمسەن، ژان، — دېدى ئۇ چوڭ بىر ئىشنى سۆزلەۋاتقاندەك، — ھەممىسى يىگىرمە ئۈچ سوچىقتى! تۈنۈگۈن كەچتە چىراي بۇزۇش كۈچىسىغا بېرىپ بىرەرنىڭ پۇلىنى بۆلىمىغان بولغىدىك؟

ژان ئالتۇندەك سېرىق بۇدۇر چېچىنى كەينىگە سىلكىۋېتىپ كۆزىنى قىسىپ قويدى ۋە:

— مېنىڭ قاپاقباش ياردەمچى ئېپىسكوپ ئاكامنىڭ بارلىقىنى بىلمەيدىغان ئوخشىماسەن؟

— ياپىر! — دەۋەتتى فوبۇس، — ئۇ شۇنداق بىر ئىززەتلىك كىشىغۇ!

— ھاراق ئىچەيلى، قانداق؟

— نەگە بارىمىز؟ — دېدى فوبۇس، — ھاۋا ئانا ئالمىزار قاۋاقخانىسىغا بارساق بولامدۇ؟

— ياق، كاپىتان! ئىلىم — پەن قاۋاقخانىسىغا بارايلى، ئۇ تېپىشماقتەك سىرلىق بىر جاي، مەن بەك ياخشى كۆرىمەن.

— كىشىنى بىزار قىلىدىغان تېپىشماق! ژان، ھاۋا ئانا ئالمىزار قاۋاقخانىسى ئۇنىڭدىن تۈزۈكرەك، ئۇنىڭ ئۈستىگە دەرۋازىسى ئالدىدا كۈنگەيگە قارايدىغان ئۈزۈملۈك بار. ئۇ يەردە ئولتۇرۇپ ئىچسەڭ كۆڭلۈڭ ئېچىلىپ قالىدۇ.

— بارساق باردۇق. ھاۋا ئانا ئالمىزار قاۋاقخانىسىغا بارايلى! — ژان فوبۇسنى قولتۇقلىدى، — سۆيۈملۈك كاپىتان، ئابايا چىراي بۇزۇش كۈچىسىنىڭ گېپىنى قىلىدىك، لېكىن خاتالاشتىڭ، ئادەملەر ھازىر ئۇنچىۋالا قوپال ئەمەس، ھەممەيلەن ئۇ يەرنى كاناي كېشىش كۈچىسى دەپ ئاتايدۇ.

ئىككى ئاغىنە پۇلىنى غەملەپ، ھاۋا ئانا ئالمىزار قاۋاقخانىسىغا قاراپ يولغا چىقتى. ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ ئۇلارغا ئەگىشىپ ماڭىدىغانلىقى تۇرغانلا گەپ ئىدى. ئۇ ئىككىلەننىڭ كەينىدىن تاپ باستۇرۇپ كېلىۋەردى. قاپاقلىرى ساڭگىلىدى. ئۆتكەن قېتىمدا گرىنگورى بىلەن سۆزلىشىپ بولغاندىن كېيىن، فوبۇس دېگەن ئىسىم ئۇنىڭ ئارامىنى بۇزۇۋەتكەنمىكەن؟ بۇنىڭغا بىرنەمە دەپ بولمايتتى، ئۆزىگىمۇ بۇ ئىش تازا ئايان ئەمەس ئىدى. لېكىن، نېمىلا بولسۇن فوبۇستىن بىرى پەيدا بولغان بولغاچقا، ئالۋاستىغا ئوخشايدىغان بۇ نام ياردەمچى ئېپىسكوپنى ئەگىشىپ مېڭىشقا مەجبۇر قىلالايتتى. ئۇ غەمىسىز كېتىپ بارغان ئىككى ئاغىنەنىڭ گەپ - سۆزلىرىگە ئەنسىزلىك ئىچىدە قۇلاق سېلىپ تۇردى، ئۇلارنىڭ بىلىنەر - بىلىنمەس ھەرىكەتلىرىنىمۇ كۆزىدىن غەلەت قىلىمىدى. ئەمەلىيەتتە، ئۇلارنىڭ گېپىنى ئاڭلاش ئۇنداق تەس ئەمەس ئىدى. ئۇلار ئاۋازىنى قويۇۋېتىپ سۆزلىشەتتى، ئۆتكەن - كەچكەنلەرنىڭ ئاڭلاپ قېلىشىغىمۇ پەرۋا قىلمايتتى. ئۇلارنىڭ ئاغزىدىن دۇئەل، ئايال، ھاراق بوتۇلكىسى ۋە باشقا ناشايان ئىشلار توغرىسىدىكى گەپلەر چىقاتتى.

ئۇلار دوقمۇشتىن قايرىلىپلا، كوچىنىڭ ئۇ تەرىپىدىكى دۇمباقنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ قالدى. كاپىتاننىڭ ژانغا دەۋاتقان گېپى كىلاۋېننىڭ قۇلىقىغا كىردى.

— دۇمباق ئاۋازى! تېزەرەك ماڭىلىچۇ!

— نېمە بولدى، فوبۇس!

— مەن ئاۋۇ سەرگەردان قىزنىڭ مېنى كۆرۈپ قېلىشىدىن

قورقۇۋاتىمەن!

— قايسى سەرگەردان قىزنى دەيسەن؟

— ئوغلاق يېتىلەپ يۈرىدىغان مىسىرلىق قىز!

— ئەسىمىز ئالدامۇ؟

— شۇنداق، ژان. بۇ قاملاشمىغان ئىسىمنى دائىم ئۇنتۇلۇپ

قالىمەن. چاققان ماڭمىساڭ، ئۇ مېنى تونۇۋالىدۇ. مەن ئۇ قىزنىڭ كۈچىدىلا مەن بىلەن سۆزلىشىشنى خالىمايمەن.

— ئۇنى تونۇمىسەن، فوبۇس؟

گەپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، ياردەمچى ئېپىسكوپ فوبۇسنىڭ ھىجايغانلىقىنى، ژاننىڭ قۇلىقىغا بىرىپمىلەرنى دەپ پىچىرلىغانلىقىنى، ئارقىدىنلا قاقلاپ كۈلۈپ، تەكەببۇرانە ھالدا بېشىنى ئىرغاڭلاتقانلىقىنى كۆرۈپ تۇردى.

— راستمۇ؟ — دەپ سورىدى ژان.

— قەسەم قىلىپ بېرىمەن! — دېدى فوبۇس.

— بۈگۈن كەچتە؟

— بۈگۈن كەچتە.

— سەن ئۇنى چوقۇم كېلىدۇ دەپ جەزم قىلالامسەن؟

— ئەقلىڭ جايىدىمۇ، ژان؟ مۇنداق ئىشمۇ يالغان بولامدۇ؟

— كاپىتان فوبۇس، تەلەپلىك ئەسكەر ئىكەنسەن!

ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ چىشلىرى غۇچۇرلاپ كەتتى، ئۇلارنىڭ گېپىنى ئاڭلاۋېتىپ، بەدىنىگە تىترەك ئولاشتى، مېڭىشتىن توختاپ، خۇددى مەست بولۇپ قالغان ئادەمدەك ياندىكى تۈۋرۈككە يۆلەندى. ھايال ئۆتمەيلا، يەنە ھېلىقى ئىككى بىغەمنىڭ كەينىگە چۈشتى. يېقىن باراي دېگەندە، ئۇلارنىڭ گەپنى باشقا ئىشلارغا يۆتكەپ، ئاۋازىنىڭ بارىچە قەدىمىي بىر ناخشىنى توۋلاۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدى:

يول بويىدا يايما ئاچقان بالا،

ئەخمەقلاردەك ئېسىلدى دارغا.

7. ئالۋاستى روھانىي

يىراق - يېقىنغا داڭقى كەتكەن ھاۋا ئانا ئالمىزار

قاۋاقخاننىسى ئۈنۈپرسىتېت رايونى دائىرىسىدە، روندېل كوچىسى بىلەن ئادۋوكات كوچىسىنىڭ ئەگىلىدىغان يېرىدە بولۇپ، بىرىنچى قەۋەتكە جايلاشقان، ئىچى خېلى ئازادە، لېكىن تورۇسى پەس بىر ئۆي ئىدى. ئەگمە تورۇسىنى سېرىق سىرلانغان يوغان ياغاچ تۈۋرۈك كۆتۈرۈپ تۇراتتى. ئۆينىڭ ئىچى شىرە بىلەن لىق تولغان، تامنىڭ تۈۋىدە قەلەي بوتۇلكىلار تىزىقلىق ئىدى. دۇكان ھەرقانداق چاغدا پىيەنچۈكلەر ۋە ئويۇننىڭ قېپىنى يارىدىغان شاللاق ئاياللار بىلەن تولغان بولاتتى. ئۇنىڭ كوچىغا قارايدىغان تېمىغا دېرىزە چىقىرىلغان بولۇپ، ئىشكىنىڭ يېنى ئۈزۈم بارىقى ئىدى. ئىشك بېشىغا ئېسىلغان قاڭغالتىر قالايمىقان تاراڭلايتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، بىر تال ئالما بىلەن بىر ئايالنىڭ رەسمى سىزىلغانىدى. شامال بىلەن يامغۇردا ھەددىدىن زىيادە داتلىشىپ كەتكەن قاڭغالتىر بىر تال مىخقا ئېلىنغان پېتى شامالغا ئەگىشىپ ئىرغاڭلايتتى. شامالنىڭ يۆنىلىشىنى بىلدۈرىدىغان بۇ قاڭغالتىرنى قاۋاقخاننىڭ بەلگىسى دېيىشكە بولاتتى.

كەچ، كوچا قاپقاراڭغۇ، پىلىلداپ يېنىپ تۇرغان شام بىلەن تولغان قاۋاقخانا يىراقتىن قاراڭغۇلۇق قوينىدىكى كىمياگەرلىك ئوچىقىغا ئوخشايتتى. رومكىلارنىڭ ئۆزئارا سوقۇلغاندىكى ئاۋازى، يەۋاتقان، ئىچىۋاتقانلارنىڭ ۋارقىراشلىرى، تىل - ھاقارەت ۋە جېدەل - ماجىرا ئاۋازلىرى ئەينىكى چېقىلغان دېرىزىدىن قىسىلىپ چىقىپ خېلى يەرلەرگىچە ئاڭلىناتتى. ئۆيىچى ئىسسىق، دېرىزە ئەينىكىگە ياماشقان بىر قەۋەت نېپىز تۇماندىن ئادەملەرنىڭ چىرايىنى خىرە - شىرە پەرقلىنىدۈرگىلى بولاتتى. ئۆيدىن تۇرۇپ - تۇرۇپلا قاقلىغان كۈلكە ئاۋازى ئېتىلىپ چىقاتتى. ئالدىراپ ماڭغان ئادەملەر شاۋقۇن - سۈرەنلىك دېرىزىنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كېتىۋېتىپ، ئۇنىڭغا قارايمۇ قويمايتتى. كىيىم - كېچىكى جۈل - جۈل بولۇپ كەتكەن بىرنەچچە ئوغۇل بالا پۇتىنىڭ ئۈچىدا ئۆرە

بولۇپ، دېرىزىگە يامىشىپ ئۆيىچىگە قارايتتى، مەستلەرنى مەسخىرە قىلىپ:

— ئۆلگۈر ھاراقكەشلەر! — دەپ ۋارقىرايتتى.

شۇ تاپتا، مۇشۇ قىيا — چىيا چىقىپ تۇرغان قاۋاقخاننىڭ ئىشىكى ئالدىدا، قاراۋۇلخانىدىن ئايرىلغۇسى كەلمەيدىغان قاراۋۇلدەك تۇرغان ئورۇندىن سەل — پەل يىراق كېتىشىمۇ ئويلىماي، ئەتراپىغا ئەلەڭلەپ قاراپ، توختىماي ئۇياقتىن — بۇياققا مېڭىپ تۇرغان يەنە بىر ئەر بار ئىدى. ئۈستىگە كىيىۋالغان پىلاش ئۇنىڭ بۇرنىنىمۇ توسۇپ تۇراتتى. بۇنى ئۇ 3 — ئايدىكى ئىزغىرىن شامالدىن پاناھلىنىش ئۈچۈنمۇ ياكى ئۆزىنى باشقىلارنىڭ تونۇپ قېلىشىدىن ساقلىنىش ئۈچۈنمۇ، ئەيتاۋۇر تېخى ھېلىلا يېقىن ئەتراپتىكى بىر ماگىزىندىن سېتىۋالغانىدى. ئۇ بىردەم — بىردەم سىم تورنىڭ كەينىدىكى دېرىزىنىڭ تۈۋىدە توختاپ بىرنېمىگە قۇلاق سالاتتى، بىرنېمىنى كۆزەتكەندەك قىلاتتى، شەپە چىقارماي جىم تۇراتتى.

ئاخىر قاۋاقخاننىڭ ئىشىكى ئېچىلدى. ئۇنىڭ ساقلاۋاتقىنىمۇ مۇشۇ ئىشتەك قىلاتتى. ئىككى ھاراقكەش دەلدەڭشىپ چىقتى. ئۇلار تولىمۇ خۇشال، ئىشىكتىن چىققان شام يورۇقىدا ئىككىسىنىڭ يۈزى شەلپەردەك قىزارغانلىقىنى كۆرگىلى بولاتتى. پىلاش كىيىۋالغان ئادەم ئۇلارنىڭ پېيىگە چۈشۈشكە ئەپلىك بولسۇن ئۈچۈن، كوچىنىڭ قارشى تەرىپىدىكى بىر پېشايۋانغا بېرىپ تۇردى.

— ئاپلا! — دېدى ئىككى ھاراقكەشنىڭ بىرى، — سائەت يەتتە بولۇپ قالاي دېدى. كۆرۈشىدىغان ۋاقىت توشتى.

— ساڭا شۇنى دەپ قوياي، — ھەمراھى كالىۋالىشىپ قالغان تىلىنى ئاران مىدىرلىتىپ جاۋاب بەردى، — مەن تىل — ھاقارەت كوچىسىدا ئەمەس، ژان پائىن موللىت كوچىسىدا تۇرىمەن. كالا دېسە پاقالچاق دېمە. بولمىسا تاق مۇڭگۈزلۈك ھايۋاندىنمۇ ئۆتەر بىرنېمە بولۇپ قالسىەن. ئېيىقنىڭ دۈمبىسىگە بىر قېتىم

مىنگەن ئادەمنىڭ خۇدادىنىمۇ قورقمايدىغان، يەردىنىمۇ قورقمايدىغان بولۇپ كېتىدىغانلىقىنى ھەممە ئادەم بىلىدۇ. لېكىن، دوختۇرخانىدىكى ساينت ياكوئىس ئېيتقاندا، سېنىڭ ھەممە نەرسىنى پۇراپ تاپالايدىغان ئالامەت ياخشى بۇرۇڭ بار. — مەست بولۇپ قاپسەن، ژان. ئوبدان ئاغىنەم! — دېدى يەنە بىرى.

— نېمە دېگۈڭ كەلسە دەۋەر، — دېدى يەنە بىرى ئىككى يېقىغا سەنتۇرۇلۇپ، — لېكىن ئەپلاتوننىڭ رەسمىگە يان تەرەپتىن قارىسا سېپى ئۆزىدىن تايغانغا ئوخشايدۇ.

ئوقۇرمەنلەر بۇ بىر جۈپ ئاغىنىنى چوقۇم تونۇدى. ئۇلار كاپىتان بىلەن ژان ئىدى. قاراڭغۇدا تۇرۇپ ئۇ ئىككىسىنى كۆزىتىۋاتقان ھېلىقى ئەر كىشىمۇ ئۇلارنىڭ كىملىكىنى بىلىپ بولغانىدى. ژان كاپىتاننى سۆرەپ، ئەگرى — بۈگرى يوللاردىن ئۆتتى. ھېلىقى ئەرمۇ قەدىمىنى ئاستىلىتىپ ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن ئەگەشتى. قارىغاندا كاپىتان ئۆزىنىڭ ھەمراھىدىن كۆپرەك ئىچكەندەك قىلىشىمۇ، لېكىن كالىسى ئۇنىڭدىن سەگەك ئىدى. پىلاش كىيىۋالغان ئەر ئۇلارنىڭ گەپ — سۆزلىرىنى ئېنىق ئاڭلىدى. شۇنداقتىمۇ بولۇنۇۋاتقان گەپ — سۆزلەردىن مۇنۇ بىرنەچچە ئېغىز گەپكە بەكرەك دىققەت قىلدى.

— ژان گەپەندى! ئۇدۇل ماڭساڭ بولمامدۇ، سولتەك؟ ئۆزۈڭمۇ بىلىسەن، سائەت يەتتە بولدى، بىر ئايال بىلەن پۈتۈشۈپ قويغان تۇرسام، كېتىۋەردىم جۇمۇ!

— ئەمىسە مەن بىلەن كارىڭ بولمىسۇن! يۇلتۇزلارنى كۆرۈۋاتىمەن، ئوت ئۇچقۇنلىرىنى كۆرۈۋاتىمەن، سەنچۇ! دامپىراتىن قەلئەسىدەك چېچىكىڭ چاي بولۇۋاتىدۇغۇ سېنىڭ!

— مومامنىڭ پوقىقىنى شېپى كەلتۈرۈپ قەسەم قىلىمەنكى، ژان! بىمەنە گەپلىرىڭدىن كۈلگۈم كېلىۋاتىدۇ. شۇنداقتىمۇ ژان، دېگىنە، يەنە قانچىلىك پۇل بار؟

— مۇدىر گەپەندى، پۇل تۈگىدى. ئۆزۈڭمۇ كۆردۈڭغۇ، ئۇ

ھەميان كىچىككەنە تۇرسا !

— ژان، ئوبدان ئاغىنەم ! مېنىڭ ئۇ قىز بىلەن سايىنت
مىچېل كۆۋرۈكىدە كۆرۈشمەكچى بولغانلىقىمىدىن خەۋىرىڭ بار.
مەن ئۇنى فالوردېلنىڭ ئۆيىگە ئېلىپ بارسام، ئۇنىڭغا پۇل
تۆلىشىم كېرەك. ئۇ قېرى پاھىشە ئەزەلدىن نېسى ئىش
قىلمايدۇ. ژان، بىر ياخشىلىق قىلىۋەتكەنە ! بىز بىر تۇتام
پۇلنىڭ ھەممىسىنى خەجلىۋەتمىگەندىمىز؟ بىرەر ياماقمۇ ئېشىپ
قالمىغانمىدۇ؟

— شىرەدىكى مەزىلىك نازۇنېمەتلەرگە خۇش بولۇپ نەچچە
سائەتنى ئۆتكۈزگەن تۇرساق !

— قويە، مۇنداق گەپلىرىڭنى ! يوقىلاڭ بىرنېمىلەرنى
جۆيلۈيدىكەنسەن ! راستىڭنى ئېيتقىنا، زادى قانچىلىك پۇل بار؟
ئۇنى ماڭا بېرىۋەت، خۇدا ھەققى ! بولمىسا يانچۇقۇڭنى تەتۈر
ئۆرۈيمەن ! يوبقا ئوخشاش ماخاۋ كېسەللىكى ياكى قەيسەرگە
ئوخشاش قىچىشقاق بولۇپ قالغان بولساڭمۇ كارىم يوق !

— ئەپەندى، گالىياش كوچىسىنىڭ بىر ئۇچى ئەينەك
زاۋۇتىغا، يەنە بىر ئۇچى تىكسېراندېرىيە كوچىسىغا تۇتىشىدۇ !
— توغرا دېدىڭ، سۆيۈملۈك ئاغىنەم ژان، بىچارە بۇرادىرىم،
گالىياش كوچىسى دېدىڭمۇ، توغرا، تازا ئوبدان بولدى. خۇدا
ھەققى، كۆزۈڭنى ئاچقىنا، ماڭا بىر تەڭگە بولسلا يېتىدۇ. سائەت
يەتتە بولاي دەپ قالدى !

— تولا كاپىشماي جىم تۇر ! ماۋۇ يېقىملىق ناخشىغا قۇلاق سال:

مۈشۈكنى يەپ كۈلىدۇ چاشقان،
ئاخا شەھىرىدە شاھلار ئالماشقان.
ياز پەسلىدە مۇزلايدۇ دېڭىز،
پاناھ ئىزدەپ پۇقرالار قاچقان.

— بولدى بەس، مۇتتەھەم، ئاناڭنىڭ ئۈچىسىدە بوغۇلۇپ

ئۆلسەڭچۇ، ئىلاھىم! — دېدى فوبۇس ۋە بىر كۈچەپلا مەست بولۇپ قالغان ژانى تام تەرەپكە ئىتتىرىۋەتتى. جېنى قالمىغان ژان ياپىلاق تاش ياتقۇزۇلغان يولغا پالاقىدە يىقىلدى. فوبۇس ئۇنى تېپىپ يول بويىدىكى ياستۇقنىڭ يېنىغا ئېلىپ باردى. بۇ مەرھەمەتلىك تەڭرى ھەممە كۈچىنىڭ دوقمۇشىدا كەمبەغەللەر ئۈچۈن ئالدىنلا تەييارلاپ قويغان ياستۇق ئىدى. پۇلى بار ئادەملەر مۇنداق ياستۇققا قارايمۇ قويمايتتى. ئۇ ياستۇقنىڭ نامى ئەخلەت دۆۋىسى دەپ ئاتىلاتتى. كاپىتان ژاننىڭ بېشىنى بىر تال سېسىق يېسىمىۋېلەكنىڭ كۆتكىگە ئەمدىلەتنى جايلاشتۇرۇۋىدى، ئۇ بىلىنەر — بىلىنمەس خورۇلداپ ئۇيقۇغا كەتتى. لېكىن، كاپىتان تېخىچە ئاچچىقىدىن يانمىغان بولغاچقا، ئۇخلاۋاتقان ژانغا، — ئېلىسىنىڭ ھارۋىسى مۇشۇ يەردىن ئۆتكەندە سېنى ئۆزى بىلەن بىللە ئېلىپ كەتسە، بۇمۇ ئۆزۈڭنىڭ شورى! — دېگىنچە يولغا راۋان بولدى.

پلاش كىيىۋالغان ھېلىقى ئەر كىشى كاپىتاننىڭ كەينىدىن ماڭماي، قاتتىق ئۇخلاۋاتقان ژاننىڭ ئالدىغا كېلىپ بىردەم تۇردى. نېمە قىلارنى بىلەلمىگەندەك ئارسالدى بولدى. ئاندىن ئۇلۇق — كىچىك تىنىپ قويۇپ، يەنىلا كاپىتانغا ئەگەشتى.

بىزمۇ يۇلتۇزلارنىڭ پەپلىشىدە بەخىرامان ياتقان ژانغا ياخشى چۈش تىلەپ، ئاۋۋ ئىككىيلەننىڭ پېيىگە چۈشەيلى!

ساينت ئاندىرى دىسئارك كوچىسىغا كەلگەندە، كاپىتان فوبۇس بىرىنىڭ تاپ بېسىپ كېلىۋاتقانلىقىنى پەملىدى، بىرنەچچە قېتىم ئارقىسىغا قاراپ، بىر قارا كۆلەڭگىنىڭ تامىنىڭ تۈۋى بىلەن مېڭىۋاتقىنىنى كۆرۈپ توختىدى. بۇ چاغدا ئۇ قارا كۆلەڭگىمۇ توختىدى. ماڭسا ئۇمۇ ماڭدى. فوبۇس يەنىلا پەرۋاسىز كېتىۋەردى.

«توفى! ماڭسا ماڭمامدۇ؟ — دېدى ئۇ ئۆز — ئۆزىگە، — بەربىر يېنىمدا بىر تىيىنمۇ يوق!»

ئۇ داۋتۇن ئىستىتۇتنىڭ دەرۋازىسى ئالدىدا بىردەم توختاپ

دېمىنى ئېلىۋالدى. ئۇ ئوقۇشىنى دەل مۇشۇ مەكتەپتىن باشلىغانىدى. ھەر قېتىم مەكتەپنىڭ ئالدىدىن ئۆتكەندە كەپسىز ئوقۇغۇچىلارنىڭ ئادىتىنى دوراپ، دەرۋازىنىڭ ئوڭ تەرىپىدىكى كاردىنال پېررې بېرتراننىڭ ھەيكىلىنى ھاقارەتلەپ ئۆتمىسە كۆڭلى تىنمايتتى. بۇ ئەدناسى پىرىئاپۇس خورائىئۇسنىڭ ھەجۋىي شېئىرلىرىدىكى مىسرالاردىن نەقىل كەلتۈرگەندە: «مەن ئىلگىرى ئەنجۈرنىڭ شېخى ئىدىم» دەپ خورسنىغاندەك چىدىماسلىق ئىدى. مۇشۇنداق ئادەملەرنىڭ ئۆكتەملىكى تۈپەيلى بۇ ھەيكەلگە يېزىلغان بېغىشلىما سۆزلەر بۈگۈنكى كۈندە كۆرگۈسىز بولۇپ كەتكەنىدى. مانا ئەمدى ئۇ ئۆگەنگەن كۆڭۈل ئۆلگۈچە دېگەندەك ھەيكەلنىڭ تۈۋىدە توختىدى. كوچىدا بىرمۇ ئادەم كۆرۈنمەيتتى. ئۇ شامالغا يۈزىنى تۇتۇپ، ھېچ ئىش بولمىغاندەك تەرزىدە كىيىمنى تۈگمىلەۋاتقاندا، بىرىنىڭ ئېرىنچەكلىك بىلەن ئۆزى تەرەپكە كېلىۋاتقانلىقىنى كۆردى. كېلىۋاتقان ئادەم پىلاش كىيىۋالغان شىلەپىلىك ئادەم ئىدى. ئۇ كاپىتانغا يېقىن كېلىپ توختىدى، بېرتراننىڭ ھەيكىلىدەك قىمىر قىلماي جىم تۇردى. ئۇنىڭ فوبۇسقا تىكىلگەن كۆزلىرىدىن كېچىدىكى مۈشۈكنىڭ كۆزىدەك كۆكۈچ نۇر چاقنايتتى.

كاپىتاندا قىلچىمۇ ئېسەنگىرەش بولمىدى. قولىغا تايلاق - توقماق ئالغان ئۇششاق - چۈششەك ئوغرىلار ئۇنىڭ نەزىرىدە بىر پەشۋاغىمۇ يارمايتتى، لېكىن مېڭىۋاتقاندا بىلىنگەن بۇ ھەيكەلنى، ئۆزىگە يەۋىتىدىغاندەك قاراۋاتقان بۇ قورقۇنچلۇق ئەرنى كۆرگەن كاپىتان قورققىنىدىن شۈركۈنۈپ كەتتى. كېچىلىرى پارىژ كوچىسىدا لاغايلاپ يۈرىدىغان ئالۋاستى روھانىي ھەققىدىكى سۆز - چۆچەكلەر ئۇنىڭ ئېسىگە كەلدى. ئۇ بىرنەچچە مىنۇتقىچە ھاڭۋېقىپ تۇرۇپ، ئۆزىنى تەستە رۇسلىۋالغاندىن كېيىن كۈلۈمسىرىگەن ھالدا ئېغىز ئاچتى:

— ئەپەندى، شۇنداق قارىسام قاراقچىدەك قىلسەن، — دېدى

ئۇ، — ئۇنداقتا سەن ياڭاقنىڭ شاكىلىنى چوقۇيدىغان
ئاققۇتاندەك ئاخىرىدا يەنىلا قۇرۇق قول يانسەن. مەن سۇنغان
ئائىلىنىڭ ئوغلى، قەدىرلىكىم! باي بولاي دېسەڭ باشقا يەرگە
بار. مۇشۇ مەكتەپنىڭ ئىبادەتخانا زالىدىكى ئامباردا ئوبدانلا
پۇلغا يارايدىغان كىرىستلار بار. ھەممىسى كۈمۈشتىن!

ئۇ ئادەم پىلاشنىڭ ئىچىدىن قولىنى چىقىرىپ، خۇددى
چۈجىنى قاماللىغان بۈركۈتتەك، فوبۇسنىڭ بىلىكىنى كاپلا تۇتتى.

— كاپىتان فوبۇس شاتوپىر!

— ما ئىشنى كۆرۈڭ! مېنىڭ ئىسمىمنىمۇ بىلىدىكەنسەنمۇ، —

دېدى فوبۇس.

— ئىسمىڭنىلا ئەمەس، — پىلاش كىيىۋالغان ئادەمنىڭ

ئاۋازىنى ئالۋاستىنىڭ ئاۋازى دېيىشكە بولاتتى، — مەن سېنىڭ
بۈگۈن كەچتە بىرى بىلەن كۆرۈشكىلى بارىدىغانلىقىڭنىمۇ
بىلىمەن.

— شۇنداقمۇ، — ھەيران بولۇپ قېتىپلا قالدى فوبۇس.

— سائەت يەتتىدە.

— چارەك ۋاقىتتىن كېيىن.

— فالوردېلنىڭ ئۆيىدە.

— توغرا دېدىڭ!

— ساينت مىچېل كۆۋرۈكىدىكى ھېلىقى پاھىشنىڭكىدە.

— ئۇ دېگەن ساينت مىچېلدىكى پەرىشتە. خۇددى دۇئا —

تىلاۋەتتە تىلغا ئېلىنغاندەك!

— پاھىشۋاز، — دەپ ۋارقىردى، — بىر قىز بىلەن؟

— خاتالاشمىدىڭ.

— ئۇنىڭ ئىسمى ...

— ئەسمىڭدا، — دېدى فوبۇس خۇشاللىق بىلەن، شۇ تاپتا

ئۇ ھېچ ئىش بولمىغاندەك خاتىرجەم ھالىتىگە يانغانىدى.

ھېلىقى كىشى بۇ ئىسمىنى ئاڭلاپ، فوبۇسنىڭ بىلىكىنى

سىلكىدى.

— يالغان ئېيتىۋاتىسەن، كاپىتان فوبۇس شاتوپىر!
كىمدىكىم كاپىتاننىڭ مۇشۇ چاغدىكى ئەلپازىنى كۆرگەن بولسا، قورققىنىدىن ئىشتانغا چىقىرىۋەتكەن بولاتتى. ئۇ بەقەمدەك قىزىرىپ كەينىگە داجىدى — دە، ھېلىقى ئادەمنىڭ قولىدىن بىلىكىنى بوشتىۋالدى، ئاندىن مەررۇر قىياپەتتە يېنىدىكى خەنجەرگە قول ئۇزارتتى. ئۇنىڭ تۇرقى تاش ھەيكەل بىلەن دۇڭلغا چۈشكەن دون جۇئان ① غا ئوخشاپ قالغانىدى.
— ئەيسا بىلەن شەيتان ②، — دېدى كاپىتان ھۆركىرەپ، — ھېچكىممۇ مەن بىلەن مۇنداق گەپلەرنى قىلىشقا پىتىنغان ئەمەس! نوچى بولساڭ يەنە بىر قېتىم دەپ باقە!
— يالغان سۆزلەۋاتىسەن! — دېدى ھېلىقى ئادەم تەرىنى تۈرۈپ.

غەزەپتىن كاپىتاننىڭ چىشلىرى غۇچۇرلاپ كەتتى. ئەرۋاھ، خۇراپىيلىق توغرىسىدىكى سۆز — چۆچەكلەرمۇ نەلەرگىدۇر غايىب بولدى.

— ياخشى، تازا ئوبدان بولدى! — ئاچچىقىدىن يېرىلىپ كەتكۈدەك بولغان كاپىتان قىلىدىغان گېپى بوغۇزىغا تىقىلىپ قېلىپ كېكەچلەپ كەتتى، بەدىنىگە تىترەك ئولاشتى. كالۋالىشىۋاتقان قولى بىلەن خەنجەرنى سۇغاردى، — كېلە، ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا! چىقىرە خەنجىرىڭنى! تۇتۇشۇپ باقايلى! قېنىمىزنى ياپىلاق تاش ياتقۇزۇلغان يولغا ئاقتۇرايلى!

ھېلىقى ئادەم مىدىر — سىدىر قىلىمدى. لېكىن، قارشى تەرەپتىكى ھوشيارلىقنى كۆرۈپ، ئۆزىنى قوغداشقا تەييارلاندى.
— كاپىتان فوبۇس، — ئاۋازىدىن ئۇنىڭ ئازابلىنىۋاتقانلىقىنى قىنى بىلگىلى بولاتتى، — ئۇچرىشىشقا بارىدىغانلىقىڭنى ئۇنتۇپ

① دون جۇئان — ئىسپانىيە رىۋايەتلىرىدىكى شاللاقلقتا ئۇچىغا چىققان ئاقسۆڭەك ياش. موللېر، بايرۇن، مۇزارت، پۇشكىن قاتارلىقلار دون جۇئاننى تېما قىلىپ كۆپ ئەسەرلەرنى يازغان.

② شەيتان — غەرب ئەپسانىلىرىدىكى ئىبلىس شاھ.

قىلىۋاتىسەن.

فوبۇسقا ئوخشاش مۇنداق ئوڭاي ھاياجانلىنىدىغان ئادەملەرنىڭ ئاچچىقى بىر تامچە سۇ بىلەنلا قايناشتىن توختايدىغان قازاندەك، ھەش - پەش دېگۈچىلا پەسكويغا چۈشۈپ قالاتتى. بۇ ئاددىي گەپنى ئاڭلىغان كاپىتان ۋالىدلاپ تۇرغان خەنجىرىنىڭ تىغىنى يەرگە قاراتتى.

— فوبۇس، — دېدى ناتونۇش ئادەم گېپىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — مەيلى ئەتە، ئۆگۈن بولسۇن، مەيلى بىر ئاي ياكى ئون يىللاردىن كېيىن بولسۇن، ماڭا يولۇقۇپلا قالدىغان بولساڭ، قۇشقاچنى بوغۇزلىغاندەك بوغۇزلىۋېتىشىمدىن ھەزەر ئەيلە. بىراق، ھازىر سەن ئالدى بىلەن كۆرۈشىدىغان يەرگە بار.

— بۇمۇ بولىدىغان گەپ، — دېدى فوبۇس ۋە پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ ئۈزەڭگىدىن چۈشۈۋالدى، — قىز بىلەن ياكى خەنجەر بىلەن ئۇچرىشىشنىڭ ھەممىسى قىزىقارلىق. لېكىن، قوش ئامەتكە دۇچ كەلگەندە، نېمىشقا ئالدىنقىسىنى دەپ كېيىنكىسىدىن ۋاز كېچىش لازىملىقىنى ھېچ چۈشەنمىدىم!
ئۇ خەنجەرنى غىلاپقا سالىدى.

— ئۇچرىشىدىغان يەرگە دەرھال ماڭ! — دېدى ناتونۇش ئادەم.

— ئەپەندى، — دېدى فوبۇس تەڭلىكتە قېلىپ، — ياخشى كۆڭلۈڭگە ماڭ مەرتىۋە رەھمەت. دەرۋەقە، ئەتە بىرىنچىمە دېيىشسەكمۇ كېچىكمەيمىز. مۆرىتى كەلگەندە، ئادەم ئەلەيھىسسالام بىزگە بەخشەندە قىلغان تولۇمنى ئۆتمەتۈشۈك قىلىۋېتىشكە ئۈلگۈرەلەيمىز. يەنە ئون بەش مىنۇتنى خۇشال - خۇرام ئۆتكۈزۈشۈمگە يول قويغىنىڭغا تەشەككۈر. ئەسلىدە سېنى قانغا غەرق قىلىۋېتىپ، ئاندىن ئۇ چىرايلىقنىڭ قېشىغا بېرىشىم كېرەك ئىدى. مۇنداق چاغدا ئاياللارنى ئۇزاقراق ساقلاشقان ئادەمنىڭ تېخىمۇ ئەتىۋارى بولىدۇ. لېكىن، مۇنداق قارىسام خېلى خالىس ئادەمدەك قىلىسەن. ئارىمىزدىكى دۇئيىنى

ئەتىگە قالدۇرساق تېخىمۇ ئوبدان بولىدىغاندەك قىلىدۇ. ئەمدى ماڭاي. كېلىشىۋالغان ۋاقىت سائەت يەتتە ئىكەنلىكىنى بىلىدىك، — سۆزلەپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، فوبۇس قۇلىقىنى تاتىلاپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى، — ھەي، چاتاق بولدى! يېنىمدا بىر تىيىنمۇ پۇل يوق. ئادەمنى جىلە قىلىدىغان ئۆي ئىجارىسىنى تۆلىيەلمىگۈدەكمەن. ئۇ قېرى جادۇگەرگە پۇلنى ئالدىنلا بەرمىسە پەقەت ئۈنمايدۇ. نېسى بىلەن خۇشى يوق!

— ئالە بۇنى!

فوبۇس مۇزدەك سوغۇق قولنىڭ چوڭ بىر تەڭگىنى ئالغىنىغا قويغانلىقىنى بىلدى. ئۇ ئىختىيارسىز ھالدا پۇلنى ئېلىپ، ھېلىقى ئادەمنىڭ قولىنى چىڭ سىقتى.

— بۈگۈن راستتىنلا تەلىيم كەلدى! ئوبدان ئادەم ئىكەنسەن! — بىر شەرتىم بار، — دېدى ناتونۇش ئادەم، — ماڭا ناتوغرا مۇئامىلە قىلغانلىقىڭنى ئىسپاتلاش ئۈچۈن، مېنى بىر بۇلۇڭغا يوشۇرۇپ قوي. ئۇ قىزنىڭ سەن ماڭا ئىسمىنى دەپ بەرگەن قىزنىڭ ئۆزى ياكى باشقا قىز ئىكەنلىكىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرۈپ باقاي.

— ھە، — دېدى فوبۇس جاۋاب بېرىپ، — بۇنىڭ كارايىتى چاغلىق. بىز ئۇچرىشىدىغان ئۆيىنى سايىت مارتا دەيدۇ. سەن ياندىكى ئۆيگە كىرىۋېلىپ، قانداق كۆرگۈڭ كەلسە، شۇنداق كۆر. — ئۇنداق بولسا ماڭايلى، — دېدى ناتونۇش ئادەم.

— جېكىلەشلىرىڭنى ئاڭلىدىم، — دېدى كاپىتان، — سېنى ئالۋاستىمىكىن دېگۈم كېلىۋاتىدۇ. لېكىن، بۈگۈن كەچتە ئاغىنە بولساقمۇ ئوشۇقلۇق قىلىمىغۇدەك. ئەتە ھەممە قەرزىڭنى — پۇلۇڭ بىلەن خەنجەرنى تەڭلا قايتۇرىمەن.

ئۇلار ئالدىراپ يولغا چۈشتى. بىرنەچچە مىنۇت ئۆتۈپ، دەريانىڭ شارقىراشلىرىدىن ئۇلارنىڭ سايىت مىچىل كۆۋرۈكىگە يېتىپ كەلگەنلىكى مەلۇم بولدى.

— ئاۋۋال سېنى بىللە ئېلىپ كىرەي، ئاندىن ئۆزۈمنىڭ

چىرايلىقىنى ئىزدەپ تاپاي. ئۇ چوقۇم چاتىلې دەرۋازىسىغا يېقىن يەردە مېنى ساقلاپ تۇرىدۇ.

ھېلىقى ئادەم ئۈندىمىدى، ئىككىيلەن يانمۇيان مېڭىپ مۇشۇ يەرگە كەلگۈچە ئارىدا پەقەت گەپ قىلمىدى. فوبۇس بىر ئۆيىنىڭ ئىشىكى ئالدىدا توختاپ ئىشىكنى قاقتى. ئىشىكنىڭ يۈچۈقىدىن يورۇق چىقىپ تۇراتتى.

— كىم؟ — دېگەن ئاۋاز ئاڭلاندى.

— ئىگەڭنىڭ جىسمى! ئىگەڭنىڭ كاللىسى! ئىگەڭنىڭ

كىندىكى! — دېدى فوبۇس.

ئىشىك ئېچىلدى. چىراغ كۆتۈرگەن موماي لاغلىدىغان ھالدا ئىشىكنىڭ كەينىدە پەيدا بولدى. ئۇ بېلى پۈكۈلگەن، ئۈستىبېشى جۈل - جۈل، بېشى ئىككى يېقىغا لىڭشىپ تۇرىدىغان، قىيسق كۆز ئايال بولۇپ، بېشىغا بىر پارچە يىرتىق لاتىنى يۆگىۋالغانىدى. قولىنىڭ دۈمبىسى، يۈز - كۆزى، بويۇنلىرى قورۇق بىلەن قاپلانغان، قوۋۇزى ئولتۇرۇشۇپ كەتكەن، بىر تال چىشىمۇ قالمىغان، ئاپپاق چېچى چۇۋۇلۇپ ئاغزىنىڭ چۆرىسىگىچە چۈشكەنىدى. ئۇنىڭ يۈزى مۇنداقلا قاراشقا بۇرۇتلۇق مۈشۈكنىڭ يۈزىگىلا ئوخشايتتى. ئۆيىمۇ خۇددى مال ئىگىسىنى دورىمىسا ھارام دېگەندەك ۋەيرانە ئىدى. تامنى چاڭ - توزان بېسىپ كەتكەن، تورۇستىكى ۋاسسىلارمۇ قارايدىغانىدى. ئۆيدە كونا ئوچاقلا بولۇپ، ھەممە بۇلۇڭدىن ئۆمۈچۈكنىڭ تورى ساڭگىلاپ تۇراتتى. ئۇ يەر - بۇ يەرگە بىر پۇتى بولسا، بىر پۇتى يوق بىرنەچچە ئورۇندۇق قويۇلغان، يۈز - كۆزى مەينەت بىر بالا ئوچاقنىڭ ئالدىدا كۈل ئويىناۋاتاتتى. نېرىراق تەرەپتە بالىخانغا چىققىلى بولىدىغان پەلەمپەي بار ئىدى.

فوبۇسنىڭ ھەمراھى ئوغرىلارنىڭ ئۇۋىسىدەك كۆرۈنىدىغان ئۆيگە كىرىپلا پىلاشنىڭ بۆكىنى كۆزىگىچە چۈشۈرۈپ قويدى. كاپىتان بىر ياقىتىن ئاغزىنى بۇزۇپ تىللاپ، بىر ياقىتىن ھۆرمەتكە سازاۋەر رېڭىرنىڭ تەسۋىرىدىكى «قۇياش نۇرىدەك

چارا قىلىپ تۇرىدىغان كۈمۈش تەڭگە» نى كۆز - كۆز قىلغىلى تۇردى.

— ساينت مارتانىڭ ئۆيىنى ئېچىپ بەر، — دېدى كاپىتان. قېرى موماي ئۇنى ئابىرۇيلۇق مېھمانلارنى كۈتكەندەك كۈتۈۋېلىپ، تەڭگىنى تارتىمغا تاشلىدى، بۇ تەڭگە قارا پىلاش كىيگەن ئادەم بايىلا فوبۇسقا بەرگەن تەڭگە ئىدى. موماي قايرىلىپ مېڭىشىغىلا، ئوچاقنىڭ ئالدىدا كۈل ئويناۋاتقان، چاچلىرى گەدىنىگە چۈشكەن جۇلدۇر كېپەن بالا تارتىمىنىڭ قېشىغا كەلدى. ئۇ تەڭگىنى ھېچكىمگە تۇيدۇرمايلا ئېلىۋالدى - دە، ئۇنىڭ ئورنىغا ئوچاقنىڭ ئالدىدىكى ئوتۇننىڭ ئارىسىدىن ئالغان قۇرۇپ كەتكەن يوپۇرماقنى قويۇپ قويدى.

قېرى موماي ئىككىيلەننى مۆتۈر كۆرۈپ، ئۇلارنى ئۆزىگە ئەگىشىپ مېڭىشقا شەرەتلىدى. ئۇ ئالدىدا مېڭىپ، پەلەمپەي ئارقىلىق ئۆگزىگە چىققاندىن كېيىن، چىراغنى ياغاچ ساندۇقنىڭ ئۈستىگە قويدى. بۇ يەر فوبۇسقا تونۇش بولسا كېرەك، ئۇ ياندىكى قاراڭغۇ ئۆيگە ئۆتىدىغان ئىشىكنى ئېچىپ، ھەمراھىغا: «مۇشۇ ئۆيگە كىر، قەدىرلىكىم» دېدى. پىلاش كىيگەن ئادەم ناھايىتى ياۋاشلىق بىلەن لام - جىم دېمەيلا كونا ئۆيگە كىرىپ كەتتى. بوسوغىدىن ئاتلىشىغىلا ئۆينىڭ ئىشىكى قايتىدىن تاقالدى. فوبۇسنىڭ ئىشىكىگە دەم سېلىپ، قېرى موماي بىلەن بىللە پەسكە چۈشۈۋاتقانلىقى ئاڭلاندى، چىراغىمۇ ئۆچتى.

8. دەرياغا قارايدىغان دېرىزە

كلاۋدې فروللو (ئوقۇرمەنلەر ئېھتىمال فوبۇستىن ئەقىللىك، ئالۋاستى روھانىيىنىڭ باشقا بىرى ئەمەس، دەل ياردەمچى ئېپىسكوپ ئىكەنلىكىنى ئاللىقاچان بىلىپ بولىدى) قاراڭغۇ ئۆيدە بىرھازا غىچە ئۇياق - بۇياقنى تىمىسقىلاپ يۈردى.

كاپىتان ئۇنى سولۇۋەتكەن بۇ ئۆي بىناكار ئۈستام يانتۇ ئۆگزە بىلەن توسما تام ئارىسىدىكى بىكار بۇلۇڭغا سالغان بالىخانا ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە فوبۇس ئىتنىڭ كاتكى دەپ قارايدىغان بۇ بالىخانا ئۈچ بۇرجەكلىك بولۇپ، ئۇنىڭدا يا دېرىزە، يا شامال ئۆتشىدىغان تۈڭلۈك يوق ئىدى.

ئۆينىڭ ئۆگزىسى ئىككى تەرەپتىن يۇقىرىغا قاراپ قىڭغىيىپ تۇرغاچقا، بالىخاننىڭ ئىچىدە ئۆرە تۇرغىلى بولمايتتى. كلاۋدې فروللو باشقا ئامال يوق، شىرىلداپ تۇرغان ھاك بىلەن ئۆلۈك توپىنىڭ ئۈستىدە زوڭزىيىپ ئولتۇرۇشقا مەجبۇر بولدى. بېشى قىزىپ كەتكەندەك تۇيۇلدى. ئۇ يەرنى سىلاپ يۈرۈپ، بىر پارچە سۇنۇق ئەينەكنى تاپتى - دە، ئۇنى پېشانىسىغا باستى. ئەينەكنىڭ سوغۇقى ئۇنىڭغا ئازراق ئارام بەرگەندەك بولدى.

بۇ چاغدا ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ كۆڭلىدە قانداق ئوي - خىيالنىڭ بولۇۋاتقانلىقىنى پەقەت بىر خۇدا، بىر ئۆزىلا بىلەتتى. قانداقتۇر بىر سىرلىق كۈچ ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ كاللىسىدا شۇنچە كۆپ ئادەملەرنىڭ ئوبرازىنى ۋە غەلىتە نەرسىلەرنى پەيدا قىلغاندۇ؟ ئەسمېرالدا، فوبۇس، ياكوئىس شارمولۇي، ئىنسى ژان (بىراق ئۇ ئىنسىنىڭ غەلىتە توشۇپ كەتكەن پاتقاققا يېتىپ قالغىنىنى كۆرۈپمۇ، ئۇنىڭ بىلەن كارى بولمىدى)، ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ مۇراسىم كىيىمى ياكى بولمىسا فالوردېلنىڭ ئۆيىدە يەر بىلەن يەكسان بولغان نام - شەرىپى، بۇلارنىڭ ھېچقايسىسىغىمۇ بىرنەرسە دېگىلى بولمايتتى. لېكىن، مۇشۇ ئوي - خىيالار ئۇنىڭ مېڭىسىنى قوچۇپ، ئەنسىرگۈدەك نەرسىگە ئايلانغانىدى.

ئۇ چارەك ۋاقىت تەخىر قىلدى. بىراق، ئۇنىڭغا بۇ ۋاقىت ساق بىر ئەسىردەك بىلىندى. تۇيۇقسىز پەلەمپەينىڭ تاراقشۇۋاتقىنى ئاڭلاندى، بىرلىرى ئۆگزىگە چىقىۋاتقانداك ئىدى. ئۆگزىدىكى قاپقار ئېچىلىپ، بالىخانغا ئازراق يورۇق چۈشتى. كۆرگۈسىز بولۇپ كەتكەن بالىخاننىڭ چىرىپ كەتكەن

ئىشىكىدە خېلى چوڭ بىر كامار كۆرۈندى. ياردەمچى ئېپىسكوپ يۈزىنى يېقىپ تۇرسىلا قوشنا ئۆيدە بولۇۋاتقان ئىشلارنى ئوچۇق كۆرەلەيتتى. يۈزى مۈشۈكنىڭكىگە ئوخشايدىغان موماي چىراغ كۆتۈرگەن ھالدا ئۆگزىگە چىقتى. ئارقىسىدىكىسى فوبۇس ئىدى. ئۇ شۇ تاپتا ساقلىنى سىلاپ كېلىۋاتاتتى. تاپ باستۇرۇپلا ئۈچىنچى بىرەيلەن چىقتى. بۇ ئەسمېرالدا، ھېلىقى ھەم چىرايلىق، ھەم سۆيۈملۈك قىزنىڭ ئۆزى ئىدى. ئۇنى كۆرۈپلا ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ يۈرىكى دۈپۈلدەپ سوقۇپ كەتتى، ئىختىيارسىز ۋۇجۇدىغا تىترەك ئولاشتى. كۆز ئالدى تۇمانلاشقانداك بولدى. ئەسمېرالدا پەيدا بولۇشى قانداقتۇر بىر يارقىن خىيالىي ئوبراز زېمىن يۈزىدىن كۆتۈرۈلگەندەك، ئەتراپ گۈرۈلدەۋاتقانداك ۋە تىنمىسىز چۆرگۈلەۋاتقانداك بولدى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ كۆزىگە ھېچنېمە كۆرۈنمىدى، قۇلىقىغا ھېچقانداق ئاۋازمۇ كىرمىدى.

ئۇ مىڭ تەستە ئېسىگە كەلدى، كۆزىنى ئېچىپ فوبۇس بىلەن ئەسمېرالدا نىڭ ياغاچ ساندۇقىنىڭ ئۈستىدە يانمۇيان ئولتۇرغانلىقىنى، يېنىدىكى كونىراپ كەتكەن چىراغنى كۆردى. چىراغ نۇرىدىن ئىككى ياشنىڭ چىرايى ياردەمچى ئېپىسكوپقا ئوچۇق كۆرۈنۈپ تۇراتتى، يەنە كونا ئۆيىنىڭ ئىچكىرىسىدىكى چۇۋۇلۇپ كېتەي دەپ قالغان كارىۋاتمۇ كۆزىگە ئېنىق تاشلىنىپ تۇراتتى.

كارىۋات يېنىدىكى دېرىزە ئەينىكى خۇددى يامغۇردا قالغان ئۆمۈچۈك تورىدەك تېشىلىپ كەتكەن بولۇپ، بۇ تۆشۈكلەردىن ئاسماننىڭ بىر بۇرجىكىنى، مامۇقتەك يۇمشاق بۇلۇت قوينىدا ئۈزۈپ يۈرگەن تولۇن ئايىنى كۆرگىلى بولاتتى.

قىزنىڭ يۈزى خىجىللىق ئىلكىدە تاۋلىناتتى، پۇت - قولىنى قويدىغان يەر تاپالمىغانداك قورۇناتتى، تېز - تېز نەپەس ئالاتتى، شەلپەردەك قىزارغان ئىككى مەڭزىگە كىرىپكى سايە تاشلاپ تۇراتتى، يېنىدىكى ياش ئوفتسىپىغا بېشىنى كۆتۈرۈپ

لەپپىدە بىر قارىۋېلىشقىمۇ جۈرئەت قىلالمايتتى. ئوفىتسېرنىڭ چىرايىدا بولسا شادلىق ئۇچقۇنلىرى بەرق ئۇراتتى. قىزنىڭ ئولتۇرۇشى كىچىك بالىلاردەك ساددا ۋە سۆيۈملۈك ئىدى. ئۇ ئورۇندۇقنىڭ ياغىچىغا تىرىنقى بىلەن ھەدەپ بىرىنچىلەرنى سىزاتتى. تىرىنقىغا قاراپ خىيالغا غەرق بولاتتى. ئۇنىڭ پۇتلىرىنى كۆرگىلى بولمايتتى، چۈنكى ئۇنىڭ ئوغلى ئايغى ئالدىدىلا تۈگۈلۈۋالغانىدى.

كاپىتان ناھايىتى مودا كىيىنگەن بولۇپ، ياقىسىغا ۋە يېڭىنىڭ ئۇچىغا كالاۋۇتۇن جىيەك تۇتۇلغانىدى.

قېنى قايناپ بولالمايۋاتقان كلاۋدى فروللو ئۇلارنىڭ سۆزىنى ئېنىق ئاڭلىۋېلىش ئۈچۈن ئۆزىگە مەدەت بېرىپ، دىققىتىنى مەركەزلەشتۈردى. ئېھتىمال، «سېنى سۆيىمەن» دېگەن سۆز مۇھەببەتتىكى مەڭگۈلۈك سۆز بولسا كېرەك، ھېچقانداق پەرداز قىلمىغان ئەھۋالدىمۇ شۇنچىكى تاتلىق، شۇنچىكى يېقىملىق ئاڭلىنىدىغان بۇ سۆزنىڭ بىر ياندا ھاڭۋېقىپ قاراپ تۇرىدىغان مۇناسىۋەتسىز ئادەملەرگە ئىنتايىن مەزىسەر تۇيۇلۇشى مۇمكىن ئىدى. لېكىن، بالىخانىدا بۇ سۆزگە قۇلىقنى دىڭ قىلىپ تۇرغان كلاۋدى فروللو بىر ياندا ھاڭۋېقىپ قاراپ تۇرىدىغان مۇناسىۋەتسىز ئادەمدەك قىلمايتتى.

— مېنى يارىتامسىز، — دېدى قىز كۆزلىرىنى يەردىن ئالماي، — سۆيۈملۈك جاناب، مەن ئۆزۈمنىڭ ياخشى قىلمىغانلىقىمنى بىلىمەن.

— سىزنى ياراتماسمەنمۇ؟ چىرايلىقىم! — ئوفىتسېر كىشىنىڭ غىدىقى كەلگۈدەك مۇلايىملىق بىلەن جاۋاب قايتۇردى، — توۋا، سىزنى ياراتمايدىغانمۇ ئىش بولامدۇ؟ — چۈنكى مەن سىزگە ئەگىشىۋالدىم.

— مۇشۇ گەپىمدى، چىرايلىقىم. بىز تېخى بىر - بىرىمىزنى بىلىشمەيمىزغۇ؟ مەندە ياراتمايدىغان ئىش يوق. لېكىن، سىزگە ئاچچىقىم بار.

قىز ئۇنىڭغا شۈبھە بىلەن لەپىدە قاراپ قويدى.
— ماڭا ئاچچىڭىز بارمۇ؟ ئاچچىڭىزنى كەلتۈرگۈدەك
نېمە ئىش قىلدىم؟

— مېنى كۆپ قېتىم تەلەپ قويدۇردىڭىز!
— ھە! — دېدى قىز، — مۇشۇنداق قىلمىسام لەۋزىمدە
تۇرمىغان بولۇپ قالاتتىم. ئەپسۇنمۇ ئۆزىنىڭ كۈچىنى يوقاتقان
بولاتتى ... ئاتا — ئانىنى تېپىۋالدىغان پۇرسەتتىنمۇ مەھرۇم
بولغان بولاتتىم ... لېكىن، بۇنىڭ ئەمدى نېمە ھاجىتى؟ ئاتا —
ئانىنى ئىزدەپ نېمىمۇ قىلارمەن؟

مۇشۇلارنى دەۋىتىپ قىز ئوفىتسىيەگە تەكلىپ قىلدى. ئۇنىڭ ياش
لىغىلىداپ تۇرغان قارا كۆزلىرىدىن خۇشاللىق بىلەن مۇلايىملىق
نۇرلىرى چاقنىدى.

— سىزنىڭ بۇ گەپلىرىڭىزدە نېمە مەنە بارلىقىنى كىم
بىلىدۇ؟

ئەسمېرالدا بىر دەقنە جىمىپ قالدى، ئاندىن كۆز ياشلىرى
تاراملاپ تۆكۈلدى، ئاغزىدىن خورسىنىش ئارىلاش بىر سۆز
چىقىپ كەتتى:

— مەن سىزنى سۆيىمەن، جاناب!
قىزنىڭ ۋۇجۇدىدىن شۇنداق پاك، شۇنداق مەسۇم،
سەبىيلەردىلا بولىدىغان مەزىلىك خۇش پۇراق تارالدى، چىرايىدا
يۈزى ئېچىلمىغان قىزلاردىكى نازاكەت جىلۋە قىلدى. ئۇنىڭ
ئالدىدا ئەزەلدىن قاراملىق قىلىشقا پىتىنالمى كەلگەن فوبۇس
مۇشۇ بىر ئېغىز گەپنى ئاڭلاپ خېلىلا يۈرەكلىك بولۇپ قالدى.
— مېنى سۆيەمسىز؟ — فوبۇسنىڭ گۈلەقەلىرى ئېچىلىپ
كەتتى. بىردىنلا غۇلىچىنى كېرىپ قىزنىڭ بېلىدىن
قۇچاقلدى، ئۇ تەقەززا بولغان پۇرسەت مۇشۇ ئىدى.

بۇ مەنزىرىنى كۆرۈپ تۇرغان پوپ قوينىغا قولىنى سېلىپ،
يوشۇرۇن ئېلىپ يۈرگەن خەنجەرنىڭ بېسىنى تۇتۇپ باقتى.
— فوبۇس، — ئۇنىڭ بېلىگە گېرە سېلىۋالغان سەرگەردان

قىز قولىنى بوشاتتى، — سىز ئاق كۆڭۈل، چىقىشقا، قەددى — قامەتلىك، مېنى قۇتۇلدۇرۇپ قالدىڭىز! مەن شۇ تېنەپ — تەمتىرەپ بۇخېمىيەلىكلەرنىڭ ئارىسىغا بېرىپ قالغان بىچارە قىز! مەن سىز بىلەن تونۇشۇشتىن ئىلگىرى سىزنى چۈشۈمدە كۆرگەن. بىر ئوفىتسېرنىڭ مېنى قۇتۇلدۇرۇپ قالغانلىقىنى چۈشىگەن. فوبۇس، سىز شۇ چاغدىمۇ چىرايلىق ھەربىي فورما بىلەن ئىدىڭىز. چىرايىڭىز شۇنداق ئالىيجاناب ئىدى، يېنىڭىزدا خەنجەر بار ئىدى. فوبۇس دېگەن بۇ ئىسىم نەقەدەر چىرايلىق. مەن سىزنىڭ ئىسمىڭىزنى ياخشى كۆرىمەن، خەنجىرىڭىزنى سۆيىمەن. خەنجىرىڭىزنى چىقىرىڭ، كۆرۈپ باقاي.

— بالىدەكلا گەپ قىلىسىزغۇ، — دېدى فوبۇس ۋە كۈلۈپ تۇرۇپ خەنجەرنى چىقاردى. مىسىرلىق قىز خەنجەرنىڭ سېپىغا، ئاندىن تىغىغا كۆز يۈگۈرتتى. خەنجەرنىڭ سېپىدىكى نەقىشلەرگە ماختاش نەزىرى بىلەن قاراپ چىقتى.

— بۇ ئەزمەتنىڭ خەنجىرى، — دېدى قىز خەنجەرگە لېۋىنى تەگكۈزۈپ، — مەن كاپىتانىمنى سۆيىمەن.

فوبۇس قىز بېشىنى گەگكەن پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ، ئۇنىڭ بوينىغا چوڭىدە بىرنى سۆيۈپ قويدى. قىز شارەتتە بېشىنى كۆتۈردى. ئىككى مەڭزى گىلاستەك قىزىرىپ كەتتى. قاراڭغۇلۇقتا تۇرغان پوپىنىڭ چىشلىرى غۇچۇرلىدى.

— فوبۇس، — دېدى بۇخېمىيەلىك قىز، — گېپىمگە قۇلاق سېلىپ، ئالدىڭىزغا بىرنەچچە قەدەم مېڭىڭ. كېلىشكەن قامىتىڭىزنى قانغۇچە كۆرۈۋالاي، شىپۇرلىرىڭىزنىڭ جىرىڭلىشىنى ئاڭلىۋالاي. سىز نېمانچە قاملاشقان يىگىت — ھە! ئوفىتسېر ئۇنىڭ كۆڭلىنى يەردە قويماسلىق ئۈچۈن دەرھال ئورنىدىن تۇردى، كېرىلگەن ھالدا كۈلۈمسىردى.

— سىز بەكمۇ گۈدەك ئىكەنسىز، — دېدى ئۇ قېيىدىغاندەك، — راستىنى ئېيتسام چىرايلىقىم، سىز مېنى تېخى مۇراسىم كىيىملىرى بىلەن كۆرۈپ باقمىغان

بولغىدىڭىز؟

— كۆرمىگەن، — دەپ جاۋاب بەردى قىز.
فوبۇس ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ، بايىقىدىنمۇ بەكرەك
يېقىنلاشتى.

— گېپىمگە قۇلاق سېلىڭ، سۆيۈملۈكۈم ...
مىسىرلىق قىز چىرايلىق ئالىقنى بىلەن ئۇنىڭ ئاغزىغا
يەڭگىل شاپىلاقلاپ قويدى. ئۇ ھەقىقەتەنمۇ كىچىك بالىغا
ئوخشاشلا خۇش بولۇپ، قىن - قىنىغا پاتماي قېلىۋاتاتتى.
— ياق، — دېدى قىز نازلىنىپ، — گېپىڭىزنى ئاڭلىغۇم
يوق. سىز مېنى سۆيەمسىز؟ مەن سىزنىڭ مېنى سۆيىدىغان -
سۆيەيدىغانلىقىڭىزنىلا ئاڭلاشنى خالايمەن.

— نېمىشقا سۆيەيدىكەنمەن؟ ھاياتىمنىڭ پەرىشتىسى ! —
فوبۇس يېرىم تىزلاندى، — مېنىڭ پۈتكۈل جىسمىم، قېنىم،
روھىم ھەممىسى سىزگە تەئەللۇق. ھەممىسى سىز ئۈچۈن !
سىزنى سۆيىمەن، مەن ھېلىغىچە سىزدىن باشقا بىرنى سۆيۈپ
باقمىغان !

كاپىتان بۇ گەپنى مۇشۇنىڭغا ئوخشاپ كېتىدىغان سورۇنلاردا
تالاي مەرتىۋە ئېغىزىدىن چىقارغان بولغاچقا، بۇ قېتىممۇ ئۆز
كەينى يەنە بىر قېتىم تەكرارلىدى. كىشىنى تەسىرلەندۈرىدىغان
بۇ سەمىمىي گەپنى ئاڭلاپ تۇرغان مىسىرلىق قىز
پەرىشتىلەرنىڭكىدەك غۇبارسىز كۆزلىرىنى مەينەت تورۇسقا
تىكتى.

— ئاھ ! — دېدى ئۇ مۇلايىم ئاۋازى بىلەن ئۆز - ئۆزىگە
پىچىرلاپ، — ئادەم مۇشۇنداق ۋاقىتتا ئۆلۈپ كەتسىمۇ بولغۇدەك !
فوبۇس مۇشۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ ئۇنىڭ بويىغا يەنە
بىرنى سۆيۈۋالدى. قاراڭغۇ بۇلۇڭدا قاپسىلىپ تۇرغان ياردەمچى
ئېپىسكوپنىڭ يۈرىكى ئېچىشىپ كەتتى.

— ئۆلۈش ! — شەھۋانىي نەپسنىڭ ئوتىدا پۈچۈلىنىۋاتقان
كاپىتاننىڭ ئېغىزى ئېچىلدى، — نېمىلەرنى دەۋاتىسىز؟

پەرشتەم، بۇ دەل ھاياتلىقتىن لەززەت ئالدىغان ياخشى ۋاقىت تۇرسا! مۇشۇنداق شېرىن دەقىقىلەر ئەمدى باشلانغان چاغدا ئۆلۈپ كېتىمىزمۇ؟ ئىش دېگەن مۇنداق بولمايدۇ. گېپىمگە قۇلاق سېلىڭ، سۆيۈملۈكۈم سىمىلا... ياق، ئەسەربالدا... ئەپۇ قىلىڭ! سىزنىڭ ئىسمىڭىز راستتىنلا غەلىتە، ساراسېنلارنىڭ ئىسمىغىلا ئوخشايدۇ. ھەرقانداق قىلىپمۇ ئېسىمدە تۇنالمىۋاتىمەن. پالاكەت باستىغۇ مېنى.

— خۇدايىمەي، — دەۋەتتى بىچارە قىز، — مەن ئىسمىمنى ئاز ئۇچرايدىغان چىرايلىق ئىسىم دەپ يۈرسەم! ناۋادا سىزگە ياقىمىغان بولسا گاتون دەپ ئۆزگەرتىۋەتسەممۇ بولىدۇ.

— ياق، مۇنچىۋالا ئىشقا كۆڭلىڭىزنى يېرىم قىلماڭ، چىرايلىقىم! دېمەكچى بولغىنىم، بۇ ئىسىمغا ئاستا - ئاستا كۆنۈپ قالىمەن. بىر قېتىمدىلا يادىمدا تۇتۇۋالسام ياخشى بولغان بولاتتى. ئاڭلاپ تۇرۇڭ، سۆيۈملۈك سىمىلا، سىزگە مەجنۇنلارچە چوقۇنىمەن، سىزنى چىن يۈرىكىمدىن ياخشى كۆرىمەن. بۇ گېپىمنى بىرەر قىز ئاڭلاپ قالسا، چوقۇم ئاچچىقىدا ئۆتى يېرىلىپ كېتىدۇ...

كۈنداشلىقى تۇتقان قىز ئۇنىڭ گېپىنىڭ بېلىگە تەپتى - دە:

— ئۇ كىم؟ — دەپ سورىدى

— بۇنىڭ بىز بىلەن نېمە مۇناسىۋىتى؟ — دېدى فوبۇس، —

سىز مېنى سۆيەمسىز؟

— ھەئە! ... — دېدى قىز.

— بولدى، مۇشۇنىڭ ئۆزىلا يېتەرلىك! سىزمۇ مېنىڭ سىزنى قانچىلىك ياخشى كۆرىدىغىنىمنى بىلىدىڭىز. سىزگە دۇنيادىكى ئەڭ خاتىرجەم ياشايدىغان قىزلارنىڭ خۇشاللىقىنى ئاتا قىلىمەن. لەۋزىمدە تۇرمىسام دېڭىز ئىلاھى دېۋە نېپتۇنىنىڭ تۆمۈر ئارىسى ماڭا سانجىلسۇن. بىرەر جايدا بېرىپ چىرايلىق، ئىللىق بىر ئائىلە قۇرىمىز. مېنىڭ ئارغىماقلارنى مىنگەن، قولغا نەيزە، ئوقيا، مىلتىق تۇتقان ئەسكەرلىرىم دېرىزىڭىزنىڭ

تۈۋىدىن ئۆتۈپ تۇرىدىغان بولىدۇ. كاپىتان مىگنوننىڭ ئەسكەرلىرى ئاچچىق يۈتۈپ تىرىك پېتىلا ئۆلۈپ كېتىدۇ. مەن سىزنى روللىدىكى ئامبارغا ئېلىپ بېرىپ، پارىژنىڭ ئاجايىپ - غارايىپ نەرسىلىرىنى كۆرسىتىمەن. سەكسەن مىڭ دۇبۇلغا، ئوتتۇز مىڭ مۇھاپىزەت قالقىنى، زەنجىرلىك ئاق ساۋۇت، ئاتىش يەتتە خىل تۇغ - ئەلەم، پارلامېنت، مۇپەتتىش مەھكىمىسى، گېنېراللار خەزىنىسى، پۇل زاۋۇتى قاتارلىقلارنىڭ بەلگىسى، نېمىنى كۆرگۈڭىز كەلسە ھەممىسى تېپىلىدۇ. ھارۋىلاپ يۆتكىسىمۇ تۈگىمەيدىغان مالىماتقا نەرسىلەر! سىزنى ئوردا سارىيىغا ئېلىپ بېرىپ ۋەھشىي ياۋايى ھايۋانلارنى تاماشا قىلدۇرىمەن. مۇنداق نەرسىلەرگە ئاياللار بەك ئامراق!

كىشىنى مەھلىيا قىلىدىغان ئارزۇ - ئىستەكلەردىن ئۆزىنى يوقىتىپ قويغان قىز ئۇنىڭ گەپلىرىنىڭ تېگىگە يېتەلمىدى، شېرىن تەسەللىسىدىن مەست بولۇپ، نۇرغۇن ئىشلار خىيالىدىن كەچتى.

— چوقۇم خۇش بولىسىز، — دېدى كاپىتان ۋە قىزنىڭ كىيىمىنى يېشىش ئۈچۈن قولىنى ئۇزارتتى.

— نېمە قىلاي دەيسىز؟ — دېدى قىز سەگەكلىشىپ، كاپىتاننىڭ ئۆزىگە چېقىلىشقا تەمىشەلگەنلىكى قىزنى خىيالىي دۇنيادىن رېئاللىققا قايتۇرۇپ كەلگەندى.

— ھېچ ئىش يوق، — دېدى فوبۇس، — دېمەكچى بولغىنىم، مەن بىلەن بىللە بولغاندا مۇنداق غەلىتە كوچا كىيىملىرىنى قويماي تاشلىۋەتكەن تۈزۈك.

— سىز بىلەن بىللە بولغان چاغدىمۇ؟ فوبۇس! — دېدى قىز مۇلايىملىق بىلەن. ئۇ بىرنەرسىنى ئويلاۋاتقاندا، گېپىنىڭ ئايىغىنى بوغۇزىغا يۇتۇۋەتتى.

كاپىتان قىزنىڭ نازاكتىدىن جۈرئىتىگە كېلىپ ئۇنى قۇچاقلىۋالدى، قىزمۇ قارشىلىق كۆرسەتمىدى. كاپىتان ئۇنىڭ كوپتىسىنى ئاستا يېشىپ، شارىتىدە مۇرىسىدىن چۈشۈرۈۋەتتى.

نېپىز شايى رومىلىدىن سەرگەردان قىزنىڭ يالىڭاچ، يۇيۇمىلاق ئاچ بېغىر رەڭ مۇرىسى كۆرۈندى. بۇ نازۇك بەدەن خۇددى يىراق ئۇيۇقتىكى بۇلۇت قوينىدا يۇيۇنۇۋاتقان تولۇن ئايغا ئوخشايتتى. پوپنىڭ نەپىسى قىسىلىپ ھاسىراپ كەتتى.

قىز ھېچ نەرسىنى سەزمىگەندەك، كاپىتاننىڭ ئۇيەر - بۇ يەرلىرىنى تۇتۇشقا پەرۋاسىز ھالدا تۇرىۋەردى. نەپىسى تاقىلداپ كەتكەن كاپىتاننىڭ كۆزىدىن شەھۋانىيلىق ئۇچقۇنى چاچراپ كەتتى.

قىز شارىتىدە ئارقىسىغا ئۆرۈلۈپ كاپىتانغا قارىدى.

— فوبۇس، — دېدى قىز چەكسىز مۇھەببەت بىلەن، — مېنى سىزنىڭ دىنىڭىزغا كىرىشكە تونۇشتۇرۇپ قويۇڭ! — مېنىڭ دىنىمغا؟ — كاپىتان كۈلۈپ تاشلىدى، — مەن سىزنى دىنىمغا كىرىشكە تونۇشتۇرمامدەن! مېنىڭ دىنىم سىزگە نېمىگە كېرەك بولۇپ قالدى؟

— توي قىلىشىمىز ئۈچۈن، — دەپ جاۋاب بەردى قىز.

كاپىتاننىڭ چىرايىدا مۇرەككەپ بىر ئىپادە پەيدا بولدى ھەم ھەيرانلىق، ھەم مەنسىتمەسلىك، ھەم پىسەنت قىلماسلىق، ھەم شەھۋانىيلىق ئۆزئارا گىرەلىشىپ كەتتى.

— شۇنداقمۇ؟ — دېدى ئۇ، — چوقۇم توي قىلىش ھاجەتمۇ؟ سەرگەردان قىزنىڭ چىرايى تاتىرىپ كەتتى، بېشى مەيدىسىگىچە ئېگىلدى، كۆڭلى قاتتىق ئازار يېدى.

— تەنھا گۈزىلىم، — دېدى فوبۇس ئۇنى ئەرەكلىتىپ، — ئەخمەق بولماڭ. توي قىلىش دېگەن قانداق گەپ؟ مىسسىيونېرلارنىڭ دۈكىنىغا بېرىپ بىرنەچچە جۈملە لاتىنچە ئايەت ئوقۇمىساق مۇھەببىتىمىز سۇسلاپ قالارمۇ؟

فوبۇس مىسىرلىق قىزغا تېخىمۇ يېقىن كەلدى، كىشىنى مەستخۇش قىلىدىغان تاتلىق - شېرىن گەپلەرنى دېدى، قىزنى سىلاپ - سىيپاپ تۇرغان قوللىرى ئۇنىڭ مەجنۇنئالەدەك ئىنچىكە، ئەۋرىشىم بېلىنى چىڭ تۇتتى. كۆزلىرىدە يېنىۋاتقان

شەھۋانىي ئۇچقۇنلىرى بارغانسېرى ئەۋجىگە چىقتى. بۇلارنىڭ ھەممىسى فوبۇسنىڭ ئۆزىنى يوقىتىپ قويىدىغان دەقىقىگە يېقىنلاشقانلىقىنىڭ دەلىل - ئىسپاتى ئىدى. مۇنداق دەقىقىدە ھەتتا پۇيتېرمۇ ئەقلىدىن ئازغان، ياخشى نىيەتلىك گومېرمۇ بۇلۇتتىن ياردەم سورىغان بولاتتى.

ئىشكىنىڭ ھەممە يېرى يېرىق بولغاچقا، كلاۋدې فروللو بولۇۋاتقان ئىشلارنىڭ بىرىنىمۇ نەزەردىن ساقىت قىلمىدى. ئۇنىڭ بۈركۈتىنىڭكىدەك ئۆتكۈر كۆزلىرى ھەممىنى ئوچۇق كۆرۈپ تۇردى. قوڭۇر رەڭگە مايىل، بەستلىك كەلگەن پوپ مۇشۇ كەمگىچە موناستىردىكى پەرھىزنى ئىزچىل ئادا قىلىپ كېلىۋاتقان بولسىمۇ، ئەمدىلىكتە ئۆزىنى تۇتالماي قالدى. مۇھەببەت، قاراڭغۇ كەچ، كۆڭۈل ئېچىش ئۆزئارا چىرىمىشىپ كەتكەن بۇ مەنزىرە ئالدىدا ئۇ تىترەپ كەتتى. ياش يىگىتنىڭ چىرايلىق بىر قىزغا قاراپ تۇرۇپلا پوخۇرلۇق قىلىۋاتقانلىقى پوپنىڭ قان تومۇرىغا قوغۇشۇن ئېرىتمىسى قويغاندەك بولدى. ئۇنىڭ كۆزى قىزنىڭ مەيدىسىدىكى مېدالىئوننىڭ ئاستىغىراق يۆتكەلدى - دە، كۆزىدە شەھۋەتپەرەسلىك ۋە ھەسەتخورلۇقنىڭ ئوتى يېنىشقا باشلىدى. ئەگەر كىمىدىكىم مۇشۇ دەقىقىدە ئىشكىنىڭ يېرىقىغا چاپلىشىپ تۇرغان بۇ بايقۇشنىڭ چىرايىنى كۆرگەن بولسا، ئۇنى چوقۇم قەپەستىكى ئېچىرقاپ كەتكەن يولۇۋاس دېگەن بولاتتى. ئەمدىلىكتە بۇ يولۇۋاس بىر بۆرىنىڭ ئاجىز جەرەنىنى يەۋاتقانلىقىغا قاراپ تۇرماقتا ئىدى. ئۇنىڭ كۆزىدىن خۇددى ئىشكىنىڭ يېرىقىدا لاۋۇلداپ كۆيۈۋاتقان شامنىڭ يالقۇنىدەك بىر يالقۇن ئېتىلىپ چىقتى.

ئويلىمىغان يەردىن، فوبۇس بىرلا تارتىپ مىسىرلىق قىزنىڭ لىپتىكىنى ئېچىۋەتتى. بىچارە قىزنىڭ يۈزى شامىدەك ئاقىرىپ كەتتى. ئۇ خۇددى چۈش كۆرۈۋېتىپ تۇيۇقسىزلا ئويغىنىپ كەتكەندەك، شەھۋانىي نەپسى يۈرىكىنى قاپتەك قىلىۋەتكەن ئوفىتسېرنىڭ يېنىدىن نېرىراققا ماڭدى. ئېچىلىپ قالغان

بوينغا ۋە مۇرىسىگە قاراپ خىجىل بولدى، يۈزى قىزاردى. قوللىرى بىلەن كۆكسىنى توستى، ئالاقىزادىلىكتىن نېمە قىلارنى بىلەلمىدى. ئۇنىڭ چىراغ يورۇقىدا بېشىنى ساڭگىلىتىپ، قىمىرلىماي تۇرۇشلىرى ئىزا تارتقان ھەيكەلگە قۇيۇپ قويغاندەك ئوخشايتتى.

فوبۇسنىڭ بىر تارتىشى بىلەن قىزنىڭ بوينىدىكى سىرلىق تۇمار كۆرۈنۈپ قالغانىدى.

— بۇ نېمە؟ — دېدى فوبۇس ۋە تېخى ھېلىلا چۆچۈپ قاچقان چىرايلىق قىزغا يېقىن كەلدى.

— تەڭكۈچى بولماڭ! — دېدى قىز ئالدىراپ — تېنەپ، — بۇ مەنىدىكى تىلتۇمار. ناۋادا مەن ئۆزۈمنىڭ ئىپپەت — نومۇسۇمنى پاك ساقلىيالىسام، كۈنلەرنىڭ بىرىدە قېرىنداشلىرىمنى ئىزدەپ تاپالايمەن. ھا، مېنى قويۇۋېتىڭ، فوبۇس جاناب! ئانا، بەختسىز ئانا! سىز نەدە؟ تېز كېلىپ مېنى قۇتۇلدۇرۇۋالسىڭىزچۇ؟ رەھىم قىلىڭ، فوبۇس جاناب! لىپتىكىمنى قايتۇرۇپ بېرىڭ!

— ھە! — دېدى فوبۇس كەينىگە داچىپ قوپال تەلەپپۇز بىلەن، — خان قىز! بىلدىم، مېنى سۆيىمەيدىكەنسز — دە!

— مەن سىزنى سۆيىمەيمەن! — بىچارە بەختسىز قىز ۋارقىرىغان پېتى كاپىتاننى چىڭ تۇتۇپ، يېنىغا ئولتۇرغۇزدى، — مەن سىزنى ياخشى كۆرمەيمەن، فوبۇس! سىز نېمىشقا مۇشۇنداق گەپنى قىلىسىز؟ نېمىشقا مېنىڭ كۆڭلۈمگە ئازار بېرىسىز؟ كېلىڭ، مېنى ئېلىپ كېتىڭ! ھەممە نېمە سىزنىڭ بولسۇن! مېنى قانداق قىلغۇڭىز كەلسە، شۇنداق قىلىڭ. مەن سىزگە تەئەللۇق. تىلتۇمار نېمىگە ئەسقاتاتتى؟ ئانام نېمىگە ئەسقاتاتتى؟ سىز مېنىڭ ئانام، چۈنكى مەن سىزنى سۆيىمەن! فوبۇس، مەن چىن يۈرىكىمدىن ياخشى كۆرىدىغان فوبۇس، ماڭا قاراڭ! بۇ مەن، ماڭا قاراپ بېقىڭ، مەن سىزنىڭ تاشلىۋەتكۈڭىز كەلمەيدىغان ھېلىقى قىز، مەن كەلدىم، سىزنى دەپ كەلدىم.

روھىم، ھاياتىم، جىسمىم، ھەممە نەرسەم سىزنىڭ! توي قىلىشنى خالىمىسىڭىز توي قىلمايلى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، مەن قانچىلىك ئادەم ئىدىم؟ مەن دېگەن كىچىك - كۆيدە سەرسان بولۇپ يۈرگەن شور پېشانە قىز. سىزچۇ، فوبۇس، سىز دېگەن مەرتىۋىلىك ئادەم. ئالچىپ قالغان ئوخشىمەن، بىر ئۇسسۇلچى قىزنىڭ بىر ئوفىتسېر بىلەن توي قىلماقچى بولغىنىنى قارىمادىغان! ساراڭ بوپتىمەن. ياق، فوبۇس! ياق. مەن سىزنىڭ ئاشنىڭىز بولۇشنى، ئويۇنچۇقڭىز بولۇشنى، كۆڭلىڭىزنى ئالىدىغان ئادىمىڭىز بولۇشنى چىن قەلبىمدىن خالايمەن. پەقەت سىز رازىلىق بەرسىڭىزلا. مەن سىزگە تەئەللۇق قىز بولۇپ قېلىۋېرىمەن. مېنىڭ تەقدىرىم - قىسمىتىم مۇشۇنچىلىك. پەقەت سىزنى سۆيسەملا، ھاقارەتلەنسەممۇ، كەمسىتىلسەممۇ كارايىتى چاغلىق! يەنىلا ئەڭ مەغرۇر، ئەڭ خۇشال ئايال بولۇپ ياشاۋېرىمەن! بىر كۈنلىرى قېرىسام، چىرايىم سەتلىشىپ كەتسە، سىزنىڭ سۆيۈشىڭىزگە ئەرزىمەيدىغان ھالغا يەتسەم، جاناب، خىزمىتىڭىزدە بولۇشۇمغا رۇخسەت قىلىڭ. ئوردىن، لېنتىلىرىڭىزنى باشقىلار كەشتىلىسۇن. مەن مالاي بولۇپ سىزدىن خەۋەر ئالاي. شىپۇرلىرىڭىزنى سۈرتۈپ قويۇشۇمغا، ساۋۇت - دۇبۇلغىلىرىڭىزنى يۇيۇشۇمغا، ئۆتۈكىڭىزنى تازىلاشقا ماقۇل دەڭ. شۇنداق قىلالامسىز، فوبۇس! ماڭا مۇشۇنچىلىك ئىچ ئاغرىتالامسىز؟ كېلىڭ، مېنى ئېلىپ كېتىڭ فوبۇس، مەن سىزنىڭ! پەقەت مېنى سۆيسىڭىزلا كۇپايە! بىزدەك بۇخىمىيەلىك قىزلارغا پەقەت ھاۋا بىلەن مۇھەببەت بولسلا بولىدۇ!

ئەمىرئالدا مۇشۇ گەپلەرنى قىلىۋېتىپ، كاپىتاننىڭ بويىنىدىن گىرە سېلىپ قۇچاقلىۋالدى، كۆزلىرىگە ياش ئېلىپ كۈلۈمسىرىگىنىچە بېشىنى كۆتۈرۈپ ئۇنىڭغا تەلمۈرۈپ قارىدى. كۆزىنىڭ يېغىنى يەيدىغان چىرايلىق كۆكسى فوبۇسنىڭ سوكىنا پەلتوسىغا سۈركەلدى. بەدىنىنىڭ يېرىم يالىڭاچ ئۈستۈن قىسمى

تولغانىدى. كاپىتان مەستخۇشلۇق ئىلىكىدە ئۆزىنى باسالامىدى.
ئوتتەك لەۋلىرى بىلەن بۇ چىرايلىق ئافرىقىلىق قىزنىڭ
مۈرىسىگە چوڭۇلدىتىپ سۆيىدى. قىزنىڭ كۆزلىرى خۇمارلاشتى،
بەدىنى كەينىگە ئېگىلدى. قىز ئوتتەك سۆيۈشلەردىن لاغىلداپ
تەتتى.

قىز تۇيۇقسىزلا فوبۇسنىڭ كەينىدە يەنە بىر باشنىڭ پەيدا
بولۇپ قالغانلىقىنى كۆردى. ئۇ كۆڭلىرىپ كەتكەن، يۈز
مۇسكۇللىرى لىپىلداپ تارتىشىۋاتقان بىر چىراي ئىدى. ئۇ
ئادەمنىڭ كۆزلىرىدە ئالۋاستىنىڭ كۆزىدىن چىقىۋاتقاندەك بىر
نۇر چاقنايتتى. يان تەرەپتىن خەنجەر تۇتقان بىر قول
كۆتۈرۈلدى. بۇ دەل ھېلىقى پوپىنىڭ يۈزى ۋە قولى ئىدى. ئۇ
ئىشكىنى بۇزۇپ كىرگەن بولغاچقا، فوبۇس ئۇنى كۆرەلمەيتتى.
مىسىرلىق قىز بۇ قورقۇنچلۇق كۆرۈنۈشتىن داڭ قېتىپ قالدى.
ئۇنىڭ مىدىرلىشى، بىرەر ئېغىز گەپ قىلىشىمۇ مۇمكىن ئەمەس
ئىدى، پەقەت كەپتەرنىڭ باچكىسىدەك شارىتىدە بېشىنى
كۆتۈردى - دە، كۆزى چانقىدىن چىقىپ كېتەي دەپ قالغان
قېرى بۈركۈتنىڭ كەپتەر ئۇۋىسىغا مېخىتەك قادىلىپ
تۇرغانلىقىنى كۆرگەندەك بولدى.

مىسىرلىق قىز ئاۋازىنى چىقىرالامىدى. ئۇ خەنجەرنىڭ
فوبۇسنىڭ دۈمبىسىگە سانجىلغانلىقىغا كۆزىنى پارقىرىتىپ
قاراپ تۇرۇشتىن بۆلەك ئامال قىلالامىدى. خەنجەر سۇغۇرۇلغان
چاغدا، ئۇنىڭ تىغى قىپقىزىل قان بىلەن بويالغانىدى.
— ئۆلگۈر! — فوبۇس شۇ گەپنى قىلىپلا يېقىلدى.
مىسىرلىق قىز ھوشىدىن كەتتى.

قىز كۆزى يۇمۇلۇپ، ئېسىنى يوقىتىۋاتقان ئارىدا لەۋلىرى
ئوتتا كۆيگەندەك بولدى. بۇ ئوتتەك سۆيۈش ئىدى، ئۇ جالالتىنىڭ
قوللىدىكى ئوتقا تاشلاپ قىزارتقان تۆمۈر قورالدىنمۇ بەكرەك
كۆيدۈرەتتى.

قىز ھوشىغا كېلىپ، كېچىلىك چارلاشقا چىققان

ساقچىلارنىڭ ئەتراپىدا تۇرغانلىقىنى كۆردى. ئادەملەر قانچا
مىلىنىپ ياتقان كاپىتاننى كۆتۈرۈپ چىقتى. پوپنىڭ قارىسىمۇ
كۆرۈنمەيتتى. ئۆينىڭ بىر يېقىدىكى دەرياغا قارايدىغان دېرىزە
ئوچۇق ئىدى. ئادەملەر ئۆيدىن بىر پلاشنى تېپىۋالدى ۋە ئۇنى
ئوفىتسېرنىڭ نەرسىسى دەپ جەزم قىلدى. بىچارە قىز ئەتراپىدا
ئولشىپ تۇرغانلارنىڭ: «بۇ مىسرلىق پىرىخون ئايال كاپىتاننى
ئۆلتۈرگەن دەل شۇ!» دېگەن سۆزلىرىنى ئاڭلىدى.

سەككىزىنچى باب

1. خازانغا ئايلىنىپ قالغان تەڭگە

گرىنگورى ۋە مراكىل رايونىدىكى ھەممە ئادەمنىڭ تەشۋىش ئىچىدە قالغىنىغا ساق بىر ئاي بولسىمۇ، ئۇلار ئەسلىدىنلا قانداق ئىشقا دۇچار بولغانلىقىنى بىلمىدى، ئوغللىقىنىڭ تەقدىرىدىنمۇ خەۋەر ئالالمىدى. شۇ ئىش تۈپەيلى مىسىرلىق كىنەز ۋە ئۇنىڭ تىلەمچى دوستلىرىنىڭ كۈنلىرىمۇ غەم - ئەندىشە ئىچىدە ئۆتتى، گرىنگورىنىڭمۇ بېشى قاتتى. مىسىرلىق قىز ئاشۇ كۈنى كەچتە ئىز - دېرەكسىز يوقاپ كەتكەندىن باشلاپ، ئۇنىڭ تېخى تىرىكلىكىگە ئائىت ھېچقانداق دەلىل - ئىسپات قولغا چۈشمىدى. بارلىق ئۇرۇنۇشلار بىكارغا كەتتى. بىرنەچچە تىلەمچى گرىنگورىغا بىر كۈنى گۈگۈم چۈشكەندە ئەسلىدىنلا بىر ئوفىتسېر بىلەن سايىت مىچىل كۆۋرۈكى ئەتراپىدا بىللە كېتىپ بارغانلىقىنى كۆرگەنلىكىنى دەپ بەردى. لېكىن، بۇ ئەر - گۇمانخور پەيلاسوپ ھەمدە ئايالىنىڭ مەبۇدىلەردەك پاك - دىيانەتلىك ئىكەنلىكى ئۆزىگە ھەرقانداق ئادەمدىنمۇ بەكرەك ئايان بولغاچقا، ئۇنىڭ بىلەن بۇخېمىيەلىكلەرنىڭ ئۆرپ - ئادىتى بويىچە توي قىلغان بولغاچقا، تىلتۇمارنىڭ سىھرىي كۈچى بىلەن مىسىرلىق قىزنىڭ دىيانىتى بىرلىشىپ ھەرقانداق ھۇجۇمغا تاقابىل تۇرالايدىغانلىقىنى تولۇپ تاشقان ئىشەنچ بىلەن جەزم قىلالايتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇ بۇ خىل پاكلىقنىڭ يەنە بىر كۈچكە بولغان قارشىلىقىنى ماتېماتىكىلىق ئۇسۇل بىلەنمۇ ئىنتايىن دەل

ھېسابلاپ باققانىدى. مۇشۇلارغا كۆرە، ئۇ ئەسمېرالدادىن خاتىرجەم ئىدى.

لېكىن، ئەسمېرالدادنىڭ بۇ قېتىم ئىز - دېرەكسىز يوقاپ كېتىشى بىلەن، بەكلا بېشى قاتقان گرىنگورى غەم - ئەندىشە ئىچىدە قالدى. ئۇ ھەممە نەرسىنى ئېسىدىن چىقاردى. چۈنكى، ئۇ ئەدەبىياتقا بەك قىزىقىدىغان ئادەم ئىدى. مۇشۇ سەۋەبلىك، ۋاندېلاند دىسبىل تەرىپىدىن تىزىلىدىغان ھەرپ بىلەن بېسىلغان ساينت ۋىكتور ھۈگەيسىنىڭ «بىلىم ھەققىدە» ناملىق كىتابىنى كۆرگەندىن كېيىن مەتبەئە تېخنىكىسىغا چوقۇنۇپ يۈرگەن، ئۆزىنىڭ «قانۇنىيەتلىك ۋە غەيرىي قانۇنىيەتلىك ئىستىلىستىكا توغرىسىدا» ناملىق كىتابىنى يېزىپ پۈتكۈزگەن، ئەسلىدە قولى پۇل كۆرگەن ھامان بۇ كىتابنى نەشر قىلدۇرۇش كويىدا يۈرگەنىدى. ئەمدىلىكتە بۇ ئىشلارنىمۇ ئۇنتۇدى.

بىر كۈنى ئۇ كۆڭلى پاراكەندە ھالدا تورنىلىدىكى جىنايى ئىشلار تۈرمىسىدىن ئۆتۈۋېتىپ، سودىيە دەرۋازىسى ئالدىدا تۇرغان بىر توپ ئادەمنى كۆرۈپ قالدى.

— نېمە ئىش بوپتۇ، — دەپ سورىدى ئۇ چىقىۋاتقان ياش يىگىتتىن.

— مەنمۇ ئېنىق بىلمەيمەن، ئەپەندى، — دەپ جاۋاب بەردى ئۇ، — بىر ئايالنى سوراق قىلىدىغاندەكلا تۇرىدۇ. ئاڭلىسام، ئۇ بىر ھەربىي ئەمەلدارنى ئۆلتۈرگەنمىش. لېكىن، بۇ بىر غەلىتە دېلو بولغاچقا، ئېپىسكوپ بىلەن دىنىي سودىيەلەرنىڭ ھەممىسى چات كېرىۋاپتۇ. يوساستىكى ياردەمچى ئېپىسكوپ مېنىڭ ئاكام مەخسۇس مۇشۇ خىلدىكى دېلولارنى بىر تەرەپ قىلىدىغان ئادەم. مەن ئۇنى ئىزدەپ پاراڭلىشاي، پۇل سوراي دەپ كەلسەم ئادەم بەك جىق بولغاچقا، يېقىنراقمۇ بارالمىدىم. بەكلا ئاچچىقىم كەلدى!

— ئەپەندى، — دېدى گرىنگورى، — مېنىڭ ساڭا تازا پۇل قەرز بېرىپ تۇرغۇم بار ئىدى. بىراق، يانچۇقۇمنىڭ ھەممە يېرى تۆشۈك. بۇ تۆشۈكلەر تەڭگىلەرنى كۆتۈرەلمەي پەيدا بولغان

تۆشۈكلەر ئەمەس دېگەنە.

گرىنگورى ئۇنىڭ ئاكىسىنى تونۇيتتى. لېكىن، ئۇ بۇ ئىشنى ياشىگىتكە دەپ بېرىشكە كۆڭلى ئۇنىمىدى. گرىنگورى ئۇ كىشى بىلەن چېركاۋدا كۆرۈشكەندىن ئېتىبارەن ئۇنى قايتا ئىزدەپ بارمىغان بولغاچقا، بۇ ھۆرمەتسىزلىكنى ئويلىسىلا خىجىلچىلىقتا قالاتتى.

ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ ئىنىسى يولغا راۋان بولدى. گرىنگورىمۇ توپقا ئەگىشىپ پەلەمپەيگە چىققاندىن كېيىن زال تەرەپكە قەدەم ئالدى. ئۇنىڭچە بولغاندا، دېلو بېجىرىش دېگەندەك ئىشلار ئۇنىڭ دەردىگە داۋا بولالمايتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، كالۋا سودىيەلەرمۇ ئۆتۈپ كەتكەن نان قېپىلاردىن ئىدى. ئۇ توپنىڭ كەينىدىن قىستاپ يۈرۈپ كارىدورغا كىردى. بۇ يەردىكى كارىدور قەدىمىي بىنالارنىڭ كارىدورىغا ئوخشاش ئەگرى - توقاي ھەم ئۇزۇن، ھەم قاراڭغۇ بولۇپ، ئەدلىيە سارىيىنىڭ ئىچىدە ئۆمۈچۈك تورىدەك تەرەپ - تەرەپكە سوزۇلغانىدى. ئۇ مىڭ تەستە زالغا ئۆتەلمىگەن بىر قاناتلىق پاكار ئىشكىنىڭ ئالدىغا بېرىۋالدى. بويى ئېگىز گرىنگورى مۇشۇ يەردە تۇرۇپمۇ ئادەملەرنىڭ بېشىدىن ئىچىدە بولۇۋاتقان ئىشلارنى كۆرەلەيتتى.

زال كەڭ ھەمدە گۈڭگا بولغاچقا، ناھايىتى يوغاندەك تۇيۇلاتتى. قۇياش غەربكە يانپاشلىغان چاغ ئىدى. ئۇنىڭ ئاجىز ۋە سۇس كەچكى نۇرى ئەگمە شەكىللىك دېرىزىدىن سرغىپ، ئەگمە تورۇستىكى لىمنىڭ تۆمۈر رېشاتكىلىرىغا بېرىشتىن بۇرۇنلا غايىب بولاتتى. بۇ چوڭ ئەگمە تورۇسقا ھەر خىل نەقىشلەر ئويۇلغان بولۇپ، بۇ ئويما نەقىشلەر قاراڭغۇلۇق ئىچىدە مىدىرلاۋاتقانداك بىلىنەتتى. شەرە ئۈستىگە شام يېقىلغانىدى. شام يورۇقىدا بىرنەچچە ئادەمنىڭ بېشى پارقىراپ كۆرۈنەتتى. چۈنكى، بۇ باشلار ئالدىدىكى دۆۋە - دۆۋە قەغەزگە ئېڭىشكەندى. جامائەت زالىنىڭ ئالدى تەرىپىدىكى خېلى كۆپ يەرنى ئىگىلەپ بولغانىدى. ئۇزۇن تون كىيىۋالغان بەزى ئەرلەر

ئىككى تەرەپتىكى شىرنەنىڭ ئالدىدا ئولتۇراتتى، سودىيەلەر بىرنەچچە قاتار بولۇپ زالىنىڭ يەنە بىر بېشىدىكى سۈپىنىڭ ئالدىدا ئولتۇرۇپ بولغانىدى. ئەڭ كەينىدىكىلەرنىڭ چىرايىنى پەرق قىلغىلى بولمايتتى. تەرى تۈرۈلگەن، قاپقى سېلىنغان بۇ ئادەملەرنىڭ چىرايىدىن ھېچقانداق ھېسسىيات ئىپادىلەنمەيتتى. تاملارغا ماگنولىيە گۈللۈك نەقىش چىقىرىلغان بولۇپ، سودىيەلەرنىڭ بېشى ئۈستىگە ئەيسانىڭ كىرىستقا مىخلانغان رەسمى قويۇلغانىدى. زالىنىڭ ھەممە يېرىدە قولغا قورال تۇتقان ئەسكەرلەرنى كۆرگىلى بولاتتى. شامنىڭ نۇرىدا پارقراۋاتقان نەيزىلەرنىڭ ئۈچىدىن ئۈچقۇن چاچراۋاتقانداك ئىدى.

— ئەپەندى، — گرىنگورى يېنىدىكى بىرەيلەندىن سورىدى، — ئاۋۇ ياقتا تىزىلىپ تۇرغانلار نېمە ئادەملەر؟ قارىماققا مىسسىيونېرلار جەمئىيىتىدىكى يۇقىرى دەرىجىلىك مىسسىيونېرلارداك قىلىدۇ!

— ئەپەندى، — ياندىكى كىشى جاۋاب بەردى، — سول تەرەپتىكىسى مەسلىھەتچى ئەمەلدار، ئوڭ تەرەپتىكىسى پارلامېنت ئەزاسى، قارا تون كىيگىنى گۇۋاھلىق بەرگۈچى، قىزىل تون كىيگىنى ئادۋوكات!

— ياندىكى باش — كۆزىدىن تەر قويۇلۇۋاتقان قىزىل يۈزلۈك بۇدەك كىم ئۆزى؟
— مەھكىمە باشلىقى.

— كەينىدە تۇرغان ئوغلاق بۇ يەردە نېمە ئىش قىلىدۇ؟ — دەپ سورىدى گرىنگورى. بىز باشتىلا ئۇنىڭ ئەمەلدارلار بىلەن خۇشى يوقلۇقىنى ئەسكەرتكەن. ئېھتىمال بۇ ئۇنىڭ غۇم ساقلاپ يۈرگەنلىكىدىن دېيىلگەن سۆزلەر بولۇشى مۇمكىن. چۈنكى، ئۇ يازغان تىياتىر ئەدلىيە سارىيىدا مەغلۇبىيەت بىلەن ئاخىرلاشقانىدى.

— ئۇ پادىشاھلىق سارايدىكى ھۆججەتلەرنى ئوقۇپ چىققۇچى ئەمەلدار.

— ئۇنىڭ ئالدىدىكى ئاۋۇ قاۋان كىم؟
— ئالىي سوت مەھكىمىسىدىكى پۈتۈكچى.
— ئوڭ تەرەپتىكى تىمساھچۇ؟
— فىلىپ ليۇلېر جانابلىرى. شىكايەتنى نازارەت قىلىدىغان
پەۋقۇلئاددە ئادۋوكات !

— سول تەرەپتىكى قارا مۈشۈكچۇ؟
— ياكوئىس شارمولۇي جانابلىرى. خان جەمەتى دىنىي سوت
مەھكىمىسىنىڭ تەپتىش ئەمەلدارى. باشقىلىرى دىنىي
سودىيەلەر.

— بىراق، ئەپەندى ! — دەپ سورىدى گرىنگورى، — بۇ
ئەبلەخلەر بۇ يەردە نېمە ئىش قىلىدۇ؟
— دېلو ئۈستىدە سوراق قىلىدۇ.

— كىمنى سوراق قىلىدۇ؟ جاۋابكارنى كۆرمەيمەنغۇ؟
— جاۋابكار بىر ئايال، ئەپەندى. ئۇ بىزگە كەينىنى قىلىپ
تۇرىدۇ. باشقىلار سىزنى توسۇۋالغاچقا، ئۇنى كۆرەلمەيۋاتقان
ئوخشايسىز. قاراڭ، ئۇ ئاۋۇ تەرەپتىكى ئەسكەرلەر تىزىلىپ
تۇرغان يەردە.

— ئىسمى نېمە ئىكەن ئۇ ئايالنىڭ؟ ئىسمىنى بىلمەيسىز؟
— بىلمەيمەن، ئەپەندى. مەنمۇ بايىلا كەلگەن. لېكىن، مېنىڭ
پەممىچە جادۇگەرلىك دېلوسىدەك قىلىدۇ. دىنىي سودىيەلەرمۇ
سوراققا داخىل بوپتۇ ئەمەسمۇ !

— بولدىلا ! — دەۋەتتى بىزنىڭ پەيلاسوپ، — بىز نېمىلا
بولسۇن، ئۇزۇن تون كىيىۋالغان بۇ ئەبلەخلەرنىڭ ئادەم گۆشى
يېگەنلىكىنى ئۆز كۆزىمىز بىلەن كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولالايدىغان
بولدۇق. بۈگۈنكى ھىيلە — نەيرەڭمۇ بۇرۇنقىدىكىدىن پەرق
قىلمايدۇ !

— ئەپەندى، — دېدى ياندىكى ئادەم گرىنگورىنىڭ سەمىگە
سېلىپ، — سىز ياكوئىس شارمولۇيىنىڭ چىرايىدىكى
مۇلايىملىقنى كۆرمىدىڭىزمۇ؟

— ھىم! — دېدى گرىنگورى، — مەن بۇ مايمۇن چىرايى بىرنېمىدە مۇلايىملىقنىڭ بولۇشىغا ئىشەنمەيمەن.

ياندىكىلەر ئۇلارنى جىم تۇرۇشقا ئىما قىلدى. سوت مۇھىم بىر گۇۋاھچىدىن سوئال سوراشقا باشلىغانىدى.

— جانابىلار، — زالىنىڭ مەركىزىدىن بىر موماينىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى. كىيگەن كىيىم — كېچەكلىرى يۈز — كۆزىنى پۈتۈنلەي يېپىۋالغان بولغاچقا، مۇنداقلا قاراشقا ئۇ خۇددى يول ماڭالايدىغان بىر دۆۋە لاتىغا ئوخشايتتى، — جانابىلار، بۇ ئىشنىڭ قىلچە يالغان يېرى يوق، مېنى فالوردېل دەپ ئاتىغانغا ئوخشاش ھەقىقەت. مېنىڭ ساينت مىچېل كۆۋرۈكىدە تۇرۇۋاتقىنىمغا قىرىق يىل بولدى. ھەر يىللىق ئۆي ئىجارىسىنى، باج — خىراجىنى ئۆسۈمى بىلەن قوشۇپ ياۋاشلىق بىلەن ئۆز ۋاقتىدا تۆلەيمەن. مېنىڭ ئۆيۈمنىڭ ئىشىكى دەريا بويىدىكى ئۆيگە قارايدۇ. ئۇ دەريانىڭ باش ئېقىنىدىكى بوياقچى سودىگەر تاسسىن كائىلارتنىڭ ئۆيى. ئىلگىرى مەنمۇ چىرايلىق بىر قىز ئىدىم، ئەمدىلىكتە يالغۇز كۈن ئۆتكۈزىدىغان باشپاناھسىز موماي. جانابىلار، بۇرۇن بىرى ماڭا: «قاراڭغۇدا چاق ئېگىرىۋەرسەڭ بولمايدۇ. ئالۋاستى قېرى خوتۇنلار ئېگىرگەن يېنى مۇڭگۈزى بىلەن تاراشقا ئامراق. ئۆتكەن يىلى چېركاۋنىڭ ئەتراپىدا پەيدا بولغان ھېلىقى ئالۋاستى روھانىي ئەمدىلىكتە كونا شەھەر رايونىدا پەيدا بولۇپ قالدى. فالوردېل، ئۇنىڭ ئىشىك چېكىشىدىن پەخەس بول» دېگەنىدى. بىر كۈنى كەچتە دەل چاق ئېگىرىۋاتسام، راستتىنلا بىرى ئىشىكىمنى چەكتى. كىم دەپ سورىشىمغا، ئۇ مېنى تىللاپ كەتتى. ئىشىكىنى ئاچتىم. ئىككى ئەر كىشى كىرىپ كەلدى. ئۇلارنىڭ بىرى قارا كىيىم كىيىۋالغان، يەنە بىرى كېلىشكەن ياش ئوفىتسېر ئىدى. قارا كىيىم كىيىۋالغان بىرىنىڭ ئۈچىسىدا پالاش، بېشىدا شىلەپە، پەقەت ئىككى كۆزىلا ئوچۇق قالغانىدى. ئۇنىڭ كۆزلىرى خۇددى كۆيۈپ قىپقىزىل بولۇپ كەتكەن چوغدەك ۋالىلدايتتى. ئۇلار

مەندىن ساينت مارتانىڭ ئۆيىنى سورىدى. بۇ بالىخانىدىكى ئەڭ ياخشى ئۆي ئىدى. ئۇلار قولۇمغا بىر تەڭگىنى تۇتقۇزدى. مەن تەڭگىنى تارتىمغا سېلىۋېتىپ، ئەتىسى گۆش دۈكىنىدىن ئازراق گۆش ئېلىشنى كۆڭلۈمگە پۈكتۈم، ئاندىن بىز بالىخانىغا چىقتۇق. بالىخانىغا چىقىپ كەينىمگە قارىسام، ھېلىقى قارا كىيىملىك بىرى ئاقتىمۇ يوق، كۆكتىمۇ يوق، كۆرۈنمىدى. قورققىنىمدىن يۈرىكىم چىقىپ كېتەيلا دەپ قالدى. ھېلىقى ئوفىتسېر تۆرەملەردەك تولىمۇ قاملاشقان يىگىت ئىكەن، مەن بىلەن بىللە بالىخانىدىن چۈشتى - دە، چىقىپ كەتتى. ئالاھىزەل يەنە بىردەم يىپ ئېگىرىۋىدىم، ياش ئوفىتسېر چىرايلىق بىر قىزنى يېتىلەپ كىرىپ كەلدى. ناۋادا ئۇ قىزنى ئوبدانراق كىيىندۈرسە، قۇياشنىڭ نۇرىدەك كۆزىنى چاقىتار ئىكەندۇق. قىزنىڭ يېنىدىكى ئوغلاقنىڭ ئاق ياكى قارىلىقى يادىمدا قالماپتۇ. بۇنىڭدىن سەل ئارىسالدى بولۇپمۇ قالدىم. قىزچاققۇ ھېچ گەپ ئەمەس، لېكىن ھېلىقى ئوغلاقزە ... مېنىڭ مۇنداق ھايۋان بىلەن خۇشۇم يوق ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، بۇ نەرسىنىڭ ساقىلى بىلەن مۈڭگۈزى بار ئىدى، سەل - پەل ئادەمگە ئوخشايتتى دېسەممۇ بولىدۇ. تەق - تۇرقىدىن بىر شۇملۇق چىقىپ تۇرغاندەك بىلىندى. لېكىن، ئارتۇق گەپ قىلىمىدىم. تەڭگىنى ئېلىشنىڭ ئۆزى كۇپايە ئىدى. شۇنداق ئەمەسمۇ، سوتچى گەپەندى؟ مەن ھېلىقى قىز بىلەن ئوفىتسېرنى بالىخانىغا ئېلىپ چىقىپ، ئۆزۈم قايتىپ چۈشتۈم. ئۇلار ئىككىسى يالغۇز قالدى. ئوغلاقمۇ ئۇلار بىلەن بىللە قالدى. مەن تۆۋەندىكى ئۆيدە يىپ ئېگىرىپ ئولتۇردۇم. ئۆيۈم ئىككى قەۋەت، ئارقا تېمى دەرياغا يانداش بولۇپ، كۆۋرۈكتىكى باشقا ئۆيلەر بىلەن ئوخشاش ئىدى. ئاستى - ئۈستىدىكى دېرىزىلەرنىڭ ھەممىسى دەرياغا قارايتتى. نېمە ئۈچۈنكىن، يىپ ئېگىرىۋاتقاندا ھېلىقى ئوغلاق ھەدەپسىلا ئالۋاستى روھانىيىنى ئېسىمگە سېلىپ، مېنى ئوبدانلا ئاۋارە قىلدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ھېلىقى قىزمۇ سېھىرگەردەك

ياسىنىۋالغانىدى. شۇ ئەسنادا تۇيۇقسىزلا بالىخاندا بىرى
ۋارقىرىغاندەك قىلدى. ئارقىدىنلا قانداقتۇر بىرنەرسە پولىغا
يېقىلغاندەك بولدى. يۈگۈرۈپ دېگۈدەك بالىخانغا چىقتىم - دە،
ئۆيگە كىرىپلا بىر قارا كۆلەڭگىنىڭ ئالدىدىن لىپىدە ئۆتۈپ
دەرياغا ئۆزىنى ئاتقانلىقىنى كۆردۈم. ئۇنى بىر ئەرۋاھ، پوپىنىڭ
كىيىمىنى كىيگەن ئەرۋاھ دېيىشكە بولاتتى. شۇ چاغ ئايدىڭ
كېچە بولغاچقا، مەن بۇلارنىڭ ھەممىسىنى ئوچۇق كۆردۈم.
ھېلىقى قارا سايە كونا شەھەر رايونى تەرەپكە قاراپ ئۈزۈپ
كەتتى. مەن قورققىنىمدىن لاغىلداپ تىترەپ، كېچىلىك
چارلاشقا چىققانلارنى چاقىردىم. ئۇلار ئۆيگە كىرگەندىن كېيىن،
دەسلەپتە نېمە ئىش يۈز بەرگەنلىكىنى ئاڭقىرىلمىدى. چۈنكى،
ئۇلار غىققىدە مەست ئىدى. ئۇلار شۇ مەستلىكىدە مېنى پۇخادىن
چىققۇچە دۇمبالدى. مەن ئۇلارغا ئەھۋالنى ئېنىق چۈشەندۈرۈپ
بولۇپ، بالىخانغا بىللە چىقتىم. بالىخانىدىكى مەنزىرە ئىنتايىن
ئېچىنىشلىق ئىدى. بىچارە ئۆينىڭ ھەممە يېرى غەرق قان، قان
ئىچىدە سۇنايلىنىپ ياتقان ئوفتسىپىرنىڭ بويىغا خەنجەر
قادالغانىدى. قىزمۇ شۇ يەرگە يىقىلغان، ئوغلاقمۇ قورقۇپ
كەتكەنىدى. «تۈگەشتىم» دەپ ئويلىدىم ئىچىمدە. ئىككى
ھەپتىدىن كۆپرەك ۋاقىت سەرپ قىلمىسام پولىنى يۇيۇپ بولغىلى
بولمايتتى، پاكىزىرەك يۇيۇش تېخىمۇ ئاۋارىگەرچىلىك ئىدى!
كەلگەنلەر بىچارە ئوفتسىپىرنى كۆتۈرۈپ چىقىپ كەتتى! قىزنىڭ
بېلىنىڭ ئۈستى يالىڭاچ. ئەتىسى تېخىمۇ چاتاق بىر ئىش
بولدى. مەن گۆش ئېلىپ كېلەي دەپ ھېلىقى تەڭگىنى
ئاختۇرۇۋىدىم، ئۇنى قويغان يەردىن قولۇمغا قۇرۇپ قالغان بىر
تال يوپۇرماق چىقتى!

مومايىنىڭ ئاغزى بېسىقتى. توپ ئىچىدە ۋەھىمىلىك غۇلغۇلا
ئاڭلاندى.

— ئاۋۇ ئەرۋاھ بىلەن ئوغلاقنىڭ ئەپتىدىن قارىغاندا،
راستتىنلا جادۇگەرلىكنىڭ ئالامەتلىرى باردەك قىلىدۇ، — دېدى

گرىنگورىنىڭ يېنىدىكى بىرەيلەن.

— قۇرۇپ قالغان يوپۇرماقنى دېمەمسىلەر، تېخى! — دېدى يەنە بىرى.

— چوقۇم شۇنداق، — دېدى ئۈچىنچى كىشى، — شۈبھىلەنگىلى بولمايدۇ. ئايال پېرىخون بىلەن ئالۋاستى روھانىي ئۆزئارا تىل بىرىكتۈرۈپ، ھېلىقى ئوفىتسىپرنى قەستلىمەككە كېلىشكەن.

بۇ گەپ — سۆزلەر ھەتتا گرىنگورىغىمۇ ھەم قورقۇنچلۇق، ھەم ئەينەندەك تۇيۇلدى.

— فالوردېل خانىم، — دېدى مەھكىمە باشلىقى جىددىي تەرزىدە، — سىزنىڭ سوتقا بايان قىلىدىغان باشقا گەپلىرىڭىزمۇ بارمۇ؟

— تۈگىدى، جانابلىرى، — دېدى موماي، — لېكىن مۇشۇ ئىشتىن كېيىن خەقلەر مېنىڭ ئۆيۈمنى ھەم پاسكىنا، ھەم شەرمەندە قاتارىغا چىقىرىۋەتتى. ماڭا ئۇۋال بولدى. كۆۋرۈكتىكى ئۆيلەر تېشىدىن قارىسا سەت كۆرۈنگىنى بىلەن، ئۇ يەردە ئولتۇرىدىغانلار كۆپ، گۆش ئالىدىغانلار مۇشۇ يەرگە كېلىشكە ئامراق، ھەممىسى پۇلدار ئادەملەر، ھەممىسى ئۆزىنى تۇتۇۋالغان چىرايلىق ئاياللار بىلەن توي قىلغانلاردىن ئىدى. دەل شۇ چاغدا گرىنگورى تىمساھقا ئوخشاتقان ھېلىقى ئەمەلدار ئورنىدىن تۇردى.

— تىنچلىنىڭلار! مەن ئەپەندىلەرگە جاۋابكارنىڭ يېنىدىن چىققان شەمشەرگە دىققەت قىلىش تەكلىپىنى بېرىمەن. تەڭگىدىن ئۆزگىرىپ قالغان قۇرۇق يوپۇرماقنى ئەكەلدىڭىزمۇ؟ — ئەكەلدىم، جانابلىرى، — دېدى موماي، — مانا بۇ يەردە.

جاكارچى قۇرۇپ قالغان يوپۇرماقنى تىمساھقا تەڭلىدى. تىمساھ سۈرلۈك ئەلپازدا بېشىنى چاپقاپ، ئۇنى مەھكىمە باشلىقىغا سۈندى. مەھكىمە باشلىقى خان جەمەتى دىنىي سوتىنىڭ تەپتىش ئەمەلدارىغا ئۇزارتتى. قۇرۇپ قالغان يوپۇرماق پۈتكۈل

زالنى ئايلىنىپ چىقتى.

— بۇ قىزىل سۇۋادان دەرىخىنىڭ يوپۇرمىقى، — دېدى
ياكوئىس شارمولۇي، — جادۇگەرلىكنىڭ كۈچلۈك دەلىلى!
باھالىغۇچى سۆز ئالدى:

— ناھايىتى ئېنىق. سىز بىلەن بىللە بالىخانغا چىققان
ئىككى ئادەمنىڭ بىرى سىز باشتا كۆرگەن، كېيىن غايىب
بولغان، ئاخىرىدا دەرياغا سەكرىگەن ھېلىقى قارا كىيىملىك
ئادەم؛ يەنە بىرى ياش ئوفىتسېر، سىزگە تەڭگە بەرگەن بۇ
ئىككىيلەندىن قايسىسى؟

موماي سەل - پەل ئويلىنىۋېلىپ جاۋاب قايتۇردى.
— ئوفىتسېر، — ئالامان گۈررىدە بولۇپ كەتتى.
— ھەي، — دەپ قالدى گرىنگورى، — چۈشىنىكسىز ئىشقۇ
بۇ!

پادىشاھنىڭ پەۋقۇلئاددە ئادۋوكاتى فىلىپنىڭ ئاغزى
ئېچىلدى:

— شۇنى سەمىڭلارغا سېلىپ قويماي، ئەپەندىلەر. زەخمىلەنگەن
ئوفىتسېرنىڭ كېسەل كارىۋىتىدا بەرگەن گۇۋاھلىق خاتىرىسى
بويىچە ئالغاندا، ئۇنى ھېلىقى قارا كىيىملىك ئادەم ئازدۇرغان.
ئۇنىڭ ھېلىقى ئالۋاستى روھانىي بولۇشى ئېھتىمالغا يېقىن، ئۇ
كالىسىي قالايمىقان ئادەم، ئۇنىڭ ئۈستىگە دەل مۇشۇ ئەرۋاھ
ئوفىتسېرنى جاۋابكار بىلەن كۆرۈشۈشكە قىستىغان.
ئوفىتسېرنىڭ دېيىشىچە، يېنىدا پۇل بولمىغانلىقى ئۈچۈن،
ھېلىقى ئەرۋاھ ئۇنىڭغا بىر تەڭگە بېرىپ تۇرغان. بۇ تەڭگە
بايىقى موماي دەرىخىنىڭ قۇرۇپ قالغان يوپۇرمىقىغا ئايلىنىپ
قالدى دېگەن تەڭگە شۇ. دېمەك، بۇ تەڭگە ئاخىرەتلىك تەڭگە
بولۇپ قالغان.

خۇلاسە تۈسىنى ئالغان بۇ نۇتۇق گرىنگورى بىلەن قۇلىقىنى
دىڭ تۇتۇپ ئاڭلاۋاتقانلارنىڭ كۆڭلىدىكى گۇماننى ھەيدەۋاتقاندا
بولدى.

— ئەپەندىلەرنىڭ ئالدىدا دېلو ماتېرىياللىرى تۇرۇپتۇ، —
دېدى پادىشاھنىڭ پەۋقۇلئاددە ئادۋوكاتى سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ، —
سىلەر فوبۇس شاتوپىرنىڭ شىكايەتنامىسىنى قاراپ بېقىڭلار !
بۇ ئىسمىنى ئاڭلىغان جاۋابكار لىككىدە ئورنىدىن تۇرۇپ
كەتتى. ئۇ ئۆرە تۇرغان بولغاچقا، گرىنگورى ئۇنى بىر قاراپلا
تونۇۋالدى. ئۇ دەل ئەسمېرالدا ئىدى.

ئەسمېرالدا چىرايىدا قان دىدارى يوق، چاچلىرى چۇۋۇلغان
ھالەتتە ئىدى. لېكىن، ئۇ ئادەتتىكى چاغلاردا چېچىنى چىرايلىق
ئۆرۈپ، ئالتۇن ياپراقچىلارنى قىستۇرۇپ يۈرەتتى. مانا ئەمدى
لەۋلىرى كۆكرىپ، كۆزلىرى ئولتۇرۇشۇپ كەتكەنىدى، ھەي !
— فوبۇس ! — دەپ ۋارقىرىدى ئەسمېرالدا ئەقلىدىن
ئازغاندەك، — ئۇ نەدە؟ ئاھ، ئادەملەر. ئۆتۈنۈپ قالاي، سىلەر
مېنى دارغا ئېسىشتىن ئىلگىرى ئۇنىڭ ئۆلۈك ياكى تىرىك
ئىكەنلىكىنى ماڭا دەپ بېرىڭلار !

— ئاۋازىڭنى ئۆچۈر، — دېدى مەھكىمە باشلىقى، — ئۇ
بىزنىڭ ئىشىمىز ئەمەس.

— ئۆتۈنۈپ قالاي، ئۇ تىرىكمۇ؟ ماڭا دەپ بېرىڭلار ! — ئۇ
قورايىدەك بولۇپ قالغان قوللىرىنى مەيدىسىگە جۈپلىدى.

— ئۇ ئۆلەي دەپلا قالدى. خۇش بولغانسەن؟ — دېدى
پادىشاھنىڭ پەۋقۇلئاددە ئادۋوكاتى پەرۋاسزلىق بىلەن.

بىچارە قىز لاسسىدە بولۇپ ئولتۇرۇپ قالدى. گەپمۇ
قىلمىدى، كۆزىدىن ياشمۇ چىقمىدى، چىرايى تاتىرىپ، شام
ھەيكەلدەك بولۇپ قالدى.

مەھكىمە باشلىقى ئالدىدا ئولتۇرغان بىرىگە ئېغىشتى.
سېرىق شىلەپە كىيگەن بۇ ئادەم بوينىغا تۆمۈر زەنجىر ئاسقان،
ئۇچىسىدا قارا تون، قولىدا پالاق بار ئىدى.

— جاكارچى، — دېدى مەھكىمە باشلىقى ئۇنىڭغا، —
ئىككىنچى جاۋابكارنى ئېلىپ كەل.

ھەممە ئادەمنىڭ كۆزى ئوچۇق تۇرغان كىچىك ئىشىككە

تاشلاندى. گرىنگورنىڭ تومۇرلىرى كۆپۈپ، يۈرىكى گۈپۈلدەپ سېلىپ كەتتى. ئۇ تۇياقلىرىغا ئالتۇندىن ھەل بېرىلگەن چىرايلىق بىر ئوغلاقنىڭ مېڭىپ چىققانلىقىنى كۆردى. بۇ نازۇك ھايۋان بوسۇغىدا بىردەم تۇرۇپ بويىنىنى سوزدى، خۇددى ھاڭنىڭ لېۋىدە تۇرۇۋاتقانداك پايانسىز كۆككە قارىدى. تۇيۇقسىزلا ئىگىسىنى كۆرۈپ قېلىپ، شىرە بىلەن پۈتۈكچىنىڭ ئۈستىدىن تاقلاپ، كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە قىزنىڭ يېنىغا كەلدى - دە، ئاياغلىرى تۈۋىدە تۈگۈلۈپ، ئۇنىڭ بىرەر ئېغىز گېپىنى ياكى ئەركىلىتىپ سىلاپ قويۇشنى كۈتكەندەك تەلمۈردى. لېكىن، جاۋابكاردىن ھېچقانداق سادا چىقىدىغانداك ئەمەس ئىدى. قىز بىچارە گالىغا قاراپمۇ قويمىدى.

— بۇ دەل ئادەمنى يىرگەندۈرىدىغان ھېلىقى مەخلۇق، — دېدى قالوردېل موماي، — بۇ ئىككىسىنى مەن ئوبدانلا تونۇيمەن! ياكوئىس شارمولۇي گەپ باشلىدى:

— ئەپەندىلەر، بىز ئەمدى بۇ ئوغلاقنى سوراق قىلىمىز. ئىككىنچى جاۋابكار شۇ ئىدى. شۇ چاغدىكى جادۇگەرلىك دېلوسىدا بىرەر ھايۋاننى سوراققا تارتىش ئومۇميۈزلۈك ئەھۋال ئىدى. 1466 - يىلىدىكى گۇبېرناتور مەھكىمىسىنىڭ ھېسابات دەپتىرىدىن كىشىلەر مۇنداق بىر غەلىتە خاتىرىنى كۆرەلەيتتى، يەنى بۇ دەپتەرگە گىلىپت سولارت بىلەن ئۇنىڭ چوشقىسىنىڭ سوراق قىلىنغانلىقى ھەمدە ئۇلارنىڭ جىنايىتى ئۈچۈن كوربىلدا ئۆلۈم جازاسى ئىجرا قىلىشقا كەتكەن خىراجەت خاتىرىلەنگەنىدى. ئۇنىڭدا بەزى ئىشلار ئىنتايىن تەپسىلىي يېزىلاتتى. يەنى «مورسانت پىرىستانىدىن بەش يۈز باغلام ئوتۇن ۋە باشقا نەرسىلەر كېلىندى؛ بۇلار جاللات بىلەن جازالانغۇچىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى دوستانە زىياپىتى ئۈچۈن ئىشلىتىلدى؛ چوشقىنى نەزەربەند قىلىش ئۈچۈن سەرپ قىلىنغان ئىجارە ھەققى، ئون كۈنلۈك قاراش ھەققى ۋە يەم - خەشەك ھەققى ئېلىندى، ھەر كۈنلۈك خىراجەت سەككىز پارىژ دېنىرس بولدى» دېگەندەك

گەپلەر بار ئىدى. بەزىدە ھەتتا ھايۋانلارنى سوراق قىلغاندىن باشقا ئەھۋاللارمۇ خاتىرىلىنەتتى. ئىمپېراتور چارلىمان بىلەن كۆڭلى - كۆكسى كەڭ لۇئى يۈرىكىنى قاپتەك قىلىپ كۈندۈزدىمۇ لاغايلاپ يۈرىدىغان ئەرۋاھلارنى ئېغىر جازالاڭلار، دەپ بۇيرۇق چۈشۈرگەنىدى.

شۇ ئەسنادا ئوردىدىكى دىنىي سوتنىڭ تەپتىش ئەمەلدارى ۋارقىراپ قالدى:

— بىز شۇنداق ئاگاھلاندۇرمىزكى، بۇ ئوغلاقنى يېتىلەپ يۈرگەن ئالۋاستى، جىن - شەيتانلارنى ئۇچۇقتۇرۇش تەدبىرىگە بۇزغۇنچىلىق قىلغان جادۇگەر داۋاملىق سېھىر قىلىپ جامائەتنى قايىمۇقتۇرسا، جىنايى قىلمىشىدا چىڭ تۇرۇپ سوت بىلەن قارشىلاشسا، بىز ئوتتا كۆيدۈرۈش ياكى دارغا ئېسىش جازاسى بىلەن تاقابىل تۇرۇشقا مەجبۇر بولىمىز.

گرىنگورىنىڭ باش - كۆزىدىن پۇرقىراپ سوغۇق تەر قۇيۇلدى. شارمولۇي شىرەدىن مىسىرلىق قىزنىڭ دۈمبىقىنى ئېلىپ، ئېگىز كۆتۈردى - دە، ئوغلاقنىڭ ئالدىغا ئۆتتى.

— ھازىر سائەت نەچچە بولدى؟

ئوغلاق زېرەك كۆزلىرى بىلەن ئۇنىڭغا قارىۋېلىپ، پۇتىنى كۆتۈردى ۋە دۈمباقنى يەتتە قېتىم تەپتى. سائەت دەل يەتتە بولغان ۋاقىت ئىدى. ئالامان ساراسىمىگە چۈشتى.

گرىنگورى چىداپ تۇرالمىدى.

— ئۆزىنى تۈگەشتۈرىدىغان بولدى! — دېدى ئۇ ۋارقىراپ، — سىلەر كۆرۈپ تۇرۇۋاتىسىلەر، ئۇ ئۆزىنىڭ نېمە قىلىۋاتقانلىقىنى زادى بىلمەيدۇغۇ!

— ئارقىدا تۇرغان شەھەر پۇقرالىرى پاراڭ قىلماڭلار! — دەپ ۋارقىرىدى جاكارچى.

شارمولۇي دۈمباقتىن پايدىلىنىپ، ئوخشاش ئۇسۇلنى قوللىنىپ، ئوغلاققا بۈگۈننىڭ قايسى يىلىنىڭ قايسى ئاي نەچچىنچى كۈنى ئىكەنلىكىنى تاپتۇرۇش قاتارلىق خېلى كۆپ

ئويۇننى ئويناتقۇزدى. مۇنداق ئويۇننى ئوقۇرمەنلەر بۇرۇنمۇ تولا كۆرۈپ ئادەتلىنىپ قالغانىدى. لېكىن، سوتتا ئوينالغان بۇ ئويۇنلار ئۇلارنى قايمۇقتۇرۇپ قويدى. كىشىلەر گالىنىڭ كوچا - كويىدا مۇنداق ئويۇننى كۆپ مەرتىبە ئويناپ بەرگەنلىكىنى كۆرگەن ۋە ئۇنىڭ ھېچقانداق زىيىنى يوق دېگەن قاراشقا كەلگەنىدى، ئەمدىلىكتە ئۇلار ئەدلىيە سارىيىنىڭ ئەگمە تورۇسى ئاستىدا قايتىدىن كۆرگەندە دەككە - دۈككەگە چۈشۈپ قالدى. ئۇلار بۇ ئوغلاق چوقۇم ئالۋاستى، دەپ ئويلىدى.

تېخىمۇ چاتاق بولغىنى، ئوردىدىكى دىنىي سوتنىڭ تەپتىشى خۇرۇمدىن تىكىلگەن چاققان بىر قاپچۇقنى چىقىرىپ، ئۇنىڭ ئىچىدىكى تىزغىلى بولىدىغان ھەرپلەرنى شىرەگە تۆككەندە، قاراپ تۇرغان ئادەملەر ئوغلاقنىڭ بۇ ھەرپلەرنى تۇيىقى بىلەن ئۇيان - بۇيان يۆتكەپ، جېنىدىن ئايرىلغان «قوبۇس» دېگەن ئىسمىنى تىزىپ چىققانلىقىنى كۆردى. ئادەملەر بۇنىڭ كاپىتانغا ئوقۇلغان ئەپسۇن ئىكەنلىكىگە، ئۇنى قۇربانلىق قىلىۋېتىشنىڭ پولاتتەك پاكىتى ئىكەنلىكىگە تېخىمۇ ئىشەندى. كۆپچىلىكنىڭ نەزىرىدە، بۇ سەرگەردان قىز، ئىلگىرىكى تەڭداشسىز ساھىبجامال، ئەقىلنى لال قىلىدىغان ئۇسسۇلچى قىز بىكاردىن - بىكارغىلا ياۋۇز ئايال پېرىخون بولۇپ چىقتى.

ئەسلىرىدا داڭ قېتىپ تۇرۇپلا قالدى. گالى ئورۇنلىغان ئويۇنلارمۇ، تەپتىشنىڭ ھەيۋىسىمۇ، ئادەملەرنىڭ پەس ئاۋازدا تىللاشلىرىمۇ ئۇنىڭغا كار قىلىدىغاندەك ئەمەس ئىدى.

بىر ئەسكەر قىزنى ئېسىگە كەلتۈرمەكچى بولغاندەك، ئۇنى كۈچىنىڭ بارىچە سىلكىدى، پارلامېنت باشلىقى گېلىنى قېرىپ قويۇپ سۈرلۈك ئاۋازدا:

— قىزچاق، سەن بۇخېمىيەلىك، مەخسۇس جادۇگەرلىك بىلەن مەشغۇل بولسىەن. سەن مۇشۇ دېلو بىلەن چېتىشلىقى بار ئوغلاق بىلەن بىللە 3 - ئاينىڭ 29 - كۈنى كەچتە قاراڭغۇ زۇلمەتتىكى دىۋە - پەرلەر بىلەن ئېغىز - بۇرۇن ياللىشىپ،

ئادەم ئازدۇرۇش ۋە جادۇ قىلىش ئۇسۇلى ئارقىلىق گۇۋاردىيە ئوقياچىلار ئەترىتىنىڭ كاپىتانى فوبۇس شاتوپىرگە قەست قىلىدىك ۋە ئۇنى ئۆلتۈردۈك. ئىقرار قىلمامسەن؟

— ئاھ، خۇدا! — قىز قولى بىلەن يۈزىنى تۇتتى، — فوبۇس! جەھەننەمنى كۆرۈۋاتامدەن، فوبۇس! — ئىقرار قىلمامسەن؟ — دېدى مەھكىمە باشلىقى تەلەتتىدىن مۇز ياغدۇرۇپ.

— ئەلۋەتتە ئىقرار قىلمايمەن! — دېدى قىز قورقۇنچلۇق ئاۋازدا. ئاندىن چاقناپ تۇرغان كۆزلىرى بىلەن ئۇدۇل قاراپ ئورنىدىن تۇردى.

مەھكىمە باشلىقى گەپنى ئەگىتمەي كەسكىن ھالدا: — ئۇنداقتا ئۈستۈڭدىن قىلىنغان بۇ شىكايەتتىكى پاكىتنى قانداق چۈشەندۈرسەن؟ — دېدى.

قىز كەسكىن تەلەپپۇزدا جاۋاب قايتۇردى: — مەن ئاللىقاچان دەپ بولغان، بىلمەيمەن، بۇ بىر پوپنىڭ قىلغان ئىشى. مەن تونۇمايدىغان، مېنىڭ پېيىمگە چۈشكەن رەزىل بىر پوپنىڭ ئىشى!

— دۇرۇس، — دېدى سوتچى، — ھېلىقى ئالۋاستى روھانىي. — ئاھ، جانابلار! سىلەردىن ئۆتۈنۈپ قالاي، مەن بىر بىچارە قىز...

— مىسىرلىق قىز، — دېدى سوتچى. — جاۋابكارنىڭ بىچارىلەرچە جاھىللىقىغا ئاساسەن، — دېدى ياكوئىس شارمولۇي مۇلايىم تەلەپپۇزدا، — ئۇنى قىيىن - قىستاققا ئېلىشنى تەلەپ قىلىمەن.

— قوشۇلىمەن! — دېدى مەھكىمە باشلىقى. شور پېشانە قىز تىترەپ كەتتى. لېكىن، يەنىلا ئەسكەرلەرنىڭ جېمىلەشلىرىگە بويسۇنۇپ ئورنىدىن تۇردى. ياكوئىس شارمولۇي دىنىي سوتتىكى بىرنەچچە نەپەر پوپ بىلەن ئالدىدا ماڭدى. قوللىرىغا يالمان ئالغان ئىككى قاتار ساقچى شور پېشانە قىزنى

ئارىغا ئېلىپ، گۈرسۈلدەپ چىقىدىغان قەدەملىرى بىلەن يان ئىشىككە قايرىلدى. يان ئىشىك گۈلدۈرلەپ ئاۋاز چىقىرىپ ئېچىلدى. قىزنىڭ كىرىپ بولۇشى بىلەن تەڭ، بايقىدەكلا گۈلدۈرلەپ يېپىلدى. يۈرىكى زېدە بولۇپ كەتكەن گرىنگورىغا ئۇنى خۇددى يوغان ئېچىلغان قانلىق بىر ئېغىز دەم تارتىپ كەتكەندەك تۇيۇلدى.

قىز ھېلىقى يان ئىشىكتە كۆزدىن غايىب بولۇپ ئۇزاق ئۆتمەيلا، كىشىلەر ئوغلاقنىڭ ئېچىنىشلىق مەرىگەن ئاۋازىنى ئاڭلىدى. ئوغلاق ئەلۋەتتە ئۆزىنىڭ ئىگىسى ئۈچۈن ياش تۆككەندى.

سوت ۋاقتىنچە توختىدى. باھالىغۇچى ئەمەلدار: «ھەممەيلەن چارچىدى، ئۆلۈم جازاسىنى ئاخىرلاشتۇرۇشقا يەنە خېلى ۋاقىت بار» دېۋىدى، مەھكىمە باشلىقى: «ئەمەلدار دېگەن ۋەزىپىسىگە سادىق بولۇشى كېرەك، شەخسنىڭ مەنپەئەتىنى قۇربان قىلالايدىغان بولۇش لازىم» دەپ، ئۇنىڭ گېپىنىڭ بېلىگە تېپىۋەتتى.

— لەنتى بۇزۇق، — دېدى ياشىنىپ قالغان بىر سوتچى، — ئۇنىڭ ئادەم كەچلىك تامىقىنى يەيدىغان چاغدا جازاغا تارتىلىدىغانلىقىنى قارىمامدىغان!

2. خازانغا ئايلانغان تەڭگىنىڭ داۋامى

كارىدور سىياھدەك قاراڭغۇ، كۈندۈزدىمۇ چىراغ ياقمىسا بولمايدىغاندەك ئىدى. ئەسمېرالدا يەنىلا قورال تۇتقان ئەسكەرلەرنىڭ قورشاۋىدا بىردەم يۇقىرىغا، بىردەم پەسكە مېڭىپ، نۇرغۇن پەلەمپەينى ئارقىدا قالدۇردى. ئاخىرىدا ئەدلىيە سارىيىنىڭ زالىدىكى ساقچىلار ئۇنى ۋەھىمە پۇراپ تۇرىدىغان قورقۇنچلۇق بىر ئۆيگە ئىتتىرىپ كىرگۈزۈۋەتتى. بۇ يۇمىلاق

ئۆيىنىڭ ئورنى ئېگىز مۇنارنىڭ تۆۋەن قەۋىتىگە توغرا كېلەتتى. يېڭىدىن گۈللىنىۋاتقان پارىژدا بۈگۈنكى كۈندە سان - ساناقسىز زامانىۋى بىنالار قەد كۆتۈردى. مۇنداق بىنالار كونا پارىژنى ئاساسەن توسۇۋالدى. لېكىن، بۇ ئېگىز مۇنار زامانىۋى بىنالارنىڭ قاتارىدا بۇرۇنقىدەك چوقچىيىپ تۇرىۋەردى. گۈرگە ئوخشاپ كېتىدىغان بۇ ئۆيىنىڭ دېرىزىسى يوق، ئىشىكتىن بۆلەك كىرىپ - چىقىدىغان ئېغىزىمۇ كۆرۈنمەيتتى. ئىشىكنىڭ ئالدىغا ھەم پەس، ھەم ئېغىر تۆمۈر ئىشىك ئورنىتىلغانىدى. لېكىن، ئۆيىنىڭ ئىچى يورۇق ئىدى. تام مەشتە گۈرۈلدەپ كۆيۈۋاتقان ئوت ئۆيىنىڭ بۇلۇڭ - پۇچاقلىرىغىچە قىپقىزىل قىلىۋەتكەنىدى. بۇلۇڭدىكى شامىنىڭ يورۇقى ئۈنچە ئەمەس ئىدى. تام مەشىنىڭ تۆمۈر قاپقىقى ئوچۇق بولغاچقا، مەشىنىڭ قىزىرىپ كەتكەن ئاغزىدىن ئۇنىڭ ئىچىدىكى تۆمۈر شالانى كۆرۈشكە بولاتتى. تۆمۈر شالا ھەم ئۇچلۇق، ھەم شالاڭ، قارىداپ كەتكەن چىشقا ئوخشايتتى. تام مەش رىۋايەت - ئەپسانىلەردىكى ئاغزىدىن ئوت پۈركۈيدىغان ئەجدىھانى ئەسلىتەتتى. ئەسلىدە ئوتنىڭ يورۇقىدا ئۆيىنىڭ قورقۇنچلۇق قورال - سايمانلار بىلەن تولۇپ كەتكەنلىكىنى كۆردى. لېكىن، ئۇ بۇلارنى نېمىگە ئىشلىتىدىغانلىقىنى بىلمەيتتى. بىر پارچە خۇرۇم سېلىنچا ئۆيىنىڭ قاق ئوتتۇرىسىغا - يەرنىڭ ئۈستىگىلا قويۇلغان بولۇپ، ئۇنىڭغا خۇرۇم تاسمىغا ئۆتكۈزۈلگەن تۆمۈر ئىلمەك ئېسىلغانىدى. خۇرۇم تاسما تۈچ ھالقا ئارقىلىق تورۇستىن پەسكە ساڭگىلاپ تۇراتتى. تۈچ ھالقا ئەگمە تورۇسنىڭ ئۈستىدىكى غەلىتە بىر مەخلۇقنىڭ ئاغزىغا چىشلىتىكلىك ئىدى. تۆمۈر زىخ، تۆمۈر ئامبۇر، تۆمۈر سوقا دېگەندەك نەرسىلەر مەشتە قىزدۇرۇلماقتا ئىدى.

مەشتىن ئېتىلىپ چىققان قاندىك قىزىل بۇ نۇر ئۆيىدىكى قورقۇنچلۇق نەرسىلەرگە چۈشۈپ كىشىنى شۈركۈندۈرەتتى. ياۋۇزلۇق چىقىپ تۇرىدىغان بۇ ئۆي قىيىناپ سوراق قىلىدىغان

ئۆي ئىدى. جازا ئىجرا قىلغۇچى پېررات تور تېرو كارىۋاتقا ئېزىلەڭگۈلۈك بىلەن ئولتۇراتتى. يېنىدىكى ئىككى نەپەر پاكار، دوغانلاق ياردەمچى خۇرۇم پەرتۇق، كاناپتىن تىكىلگەن كالتە ئىشتان كىيىۋالغان بولۇپ، بەئەينى چاسا يۈزلۈك جىنىنىڭ ئۆزى ئىدى. ئۇلار ئوتتا قىزدۇرۇلۇۋاتقان تۆمۈر سايىمانلارنى ئويان - بۇيان ئۆرۈش بىلەن بەند ئىدى.

بەختسىز قىز ئۆزىگە مەدەت بېرىش ئۈچۈن كۈچەپ باقتى، لېكىن بولمىدى. مۇشۇ ئۆيگە قەدەم ئېلىش بىلەنلا ۋەھىمە ئىچىدە قالغانىدى.

ئەدلىيە سارىيىدىكى چاپارمەنلەر بىر تەرەپتە، دىنىي سوتتىكى پوپلار يەنە بىر تەرەپتە تۇردى. پۈتۈكچى قەغەز - قەلەم، سىياھ قاچىلانغان دۈۋەتنى ئېلىپ، ئۆينىڭ بۇلۇڭىدىكى شىرنەنىڭ ئالدىغا كېلىپ ئولتۇردى. ياكوئىس شارمولۇي مىسىرلىق قىزنىڭ يېنىغا كەلدى.

— سۆيۈملۈك بالام، — دېدى ئۇ مېھرىبانلىق بىلەن كۈلۈمسىرەپ، — يەنىلا ئىقرار قىلماسلىقتا چىڭ تۇرامسەن؟ — شۇنداق، — دېدى قىز بوش ئاۋازدا.

— ئۇنداقتا مەيلى، — دېدى ياكوئىس شارمولۇي، — بىزنىڭمۇ سېنى بەك قىيناپ سوراق قىلغۇمىز يوق. ئۇنداق قىلساق كۆڭلىمىز يېرىم بولىدۇ. كارىۋاتقا بېرىپ ئولتۇر. پېررات، خان قىزغا ئورۇن بوشىتىپ بار. ئىشكىنى تاقا.

پېررات دومىسىيىپ ئورنىدىن قوزغالدى.

— ئىشكىنى تاقاڭلار، ئوتنى ئۆچۈرۈڭلار!

— مەيلى، سۆيۈملۈكۈم، — دېدى شارمولۇي، — ئىشاك ئوچۇق تۇرسۇن.

ئەسلىدا تۇرغان جايىدىن مىدىرلىمىدى. نى - نى ئادەملەرنى قاڭغىر قاقشاتقان خۇرۇم كارىۋات ئۇنى بەكلا قورقۇنچقا سېلىپ قويۇۋاتاتتى. شۇ تاپتا، قورقۇنچتىن ئىچ - ئىچىدىن تىترەپ كېتىۋاتاتتى. شۇنداقتىمۇ نېمە قىلارنى

بىلەلمەي جايىدا تۇرىۋەردى. ئىككى نەپەر ياردەمچى ياكوئىس شارمولۇينىڭ قول ئىشارىتى بويىچە ئۇنى تارتىپ كېلىپ كارىۋاتقا يېقىن ئەكەلدى، لېكىن قول تەگكۈزۈمىدى. ناۋادا ئۇلار ھەرىكەتكە كېلىپ ئەسمېرالانىڭ بەدىنى خۇرۇم كارىۋاتقا تېگىدىغانلا بولسا، بەدىنىدىكى قان يۈرىكىگە قاراپ قۇيۇلىدىغاندەك ئىدى. ئۇ ئالاقزادىلىك ئىچىدە ئۇينىڭ ئىچىگە بىرقۇر سەپسالدى - دە، بىر - بىرىدىن قورقۇنچلۇق جازا قوراللىرى تەرەپ - تەرەپتىن ئۆزىگە ئېتىلىپ كېلىۋاتقانداك بولدى، ئۇنى چىشلەۋاتقانداك، قىسىۋاتقانداك، سانجىۋاتقانداك تۇيۇلدى، بۇ جازا قوراللىرى ئۇنىڭغا ئۇچار قۇش ۋە ھاشاراتلار ئىچىدىكى شەپەرەڭ، سەكسەنپۇت، ئۆمۈچۈكتەك بىلىندى.

— دوختۇر قېنى؟ — دەپ سورىدى ياكوئىس شارمولۇي.
— بۇ يەردە، — دېدى قارا تون كىيگەن بىرى. ياكوئىس شارمولۇي ئەسمېرالدا بۇ يەردە يەنە بىر ئادەمنىڭ بارلىقىغا دىققەت قىلمىغانىدى.

ئەسمېرالدا لاغىلداپ كەتتى.

— بالام، — دېدى دىنىي سوتنىڭ تەپتىشى بىرىنى ئەركىلىتىۋاتقانداك تەلەپپۇزدا، — سەندىن يەنە بىر قېتىم سوراپ باقاي، ساڭا ئارتىلغان جىنايەتكە ئىقرار قىلماسلىقتا يەنە چىڭ تۇرامسەن؟

بۇ نۆۋەت ئەسمېرالدا بېشىنى لىڭشىتىپلا جاۋاب بەردى.
ئۇنىڭدا سۆزلىگۈدەك مادار قالمىغانىدى.

— گېپىڭدىن يانمايسەن؟ — دېدى شارمولۇي، —
ئۈمىدىمنى يوققا چىقاردىڭ. ئەمدى مەسئۇلىيىتىمنى ئادا قىلمىسام بولمىغۇدەك!

— تەپتىش ئەپەندى، — دەپ سورىدى پېررات قوپال ئاۋازدا، —
ئالدى بىلەن قايسى قورالنى ئىشلىتىمىز؟

ياكوئىس شارمولۇي ئىككىلىنىپ بىردەم تۇرۇپ قالدى،
خۇددى شېئىرنىڭ رېتىمىنى ئويلىنىپ بېشى قاتقان

شائىرلار دەك چىرايىنى پۇرۇشتۇردى.

— ئالدى بىلەن تۆمۈر ئۆتۈكنى، — دەپ جاۋاب بەردى ئۇ ئاخىر.

بۇ بەختسىز قىز دەل مۇشۇ دەقىقىدە ئۆزىنى خۇدانىڭمۇ، بەندىنىڭمۇ ئۈزۈل - كېسىل تاشلىۋەتكەنلىكىنى ھېس قىلدى. بېشى خۇددى تىرەكسىز قالغان ئېغىر نەرسىدەك شىلىققىدە مەيدىسىگىچە چۈشتى.

جازا ئىجرا قىلغۇچى بىلەن دوختۇر ئۇنىڭ ئالدىغا كەلدى. ئىككى ياردەمچى ھېلىقى قورقۇنچلۇق قورال - سايمانلارنىڭ ئىچىدىن بىرىنىمنى ئاڭتۇرۇشقا باشلىدى.

ۋەھىمىلىك جازا قوراللىرىنىڭ تاراقشىغان ئاۋازىنى ئاڭلاپ تۇرغان ئەسمېرالدا خۇددى توك سوقۇۋەتكەن قۇشقاچتەك لاغىلاپ تىترەپ كەتتى.

«ئاه، — دېدى ئەسمېرالدا ئۆز - ئۆزىگە، ئاۋازى تولىمۇ زەئىپ بولغاچقا، ئۇنىڭ نېمە دەۋاتقىنىنى ھېچكىم ئاڭلىمىدى، — ئاه، فوبۇس!» ئۇ شۇ گەپلەرنى قىلىپ بولۇپ، خۇددى مەرمەر تاشتەك مىدىر - مىدىر قىلىمىدى. ئاۋازمۇ چىقارمىدى. مۇنداق ئېچىنىشلىق مەنزىرە ئالدىدا، تاش يۈرەك سودىيەلەردىن باشقا ھەرقانداق ئادەمنىڭ ئىچى سىيرىلىپ كەتكەن بولاتتى. ئۇ شۇ تاپتا خۇددى جەھەننەمنىڭ شەلپەر رەڭلىك تۆمۈر رېشاتكىلىرى ئىچىدە شەيتان تەرەپتىن سوراققا تارتىلىۋاتقان گۇناھكار روھ ئىدى. مۇشۇنداق بىر جازىبىدار، مۇلايىم، نازاكەتلىك قىز ئامبۇر، چاقپەلەك، چىغرىق قاتارلىق قورقۇنچلۇق جازا قوراللىرىنىڭ قىيىنىشى بىلەن، جازا ئىجرا قىلغۇچى ۋە ئامبۇرنىڭ قولىغا چۈشۈش ئالدىدا تۇراتتى. ئەدلىيەنىڭ دەھشەتلىك جازا — تۈگمەنگە ئېزىپ ئۇن قىلىۋېتىش ئۈچۈن يوللاپ بېرىۋاتقىنى ئىنتايىن بىچارە ھالەتتىكى دان ئىدى!

پېررات تور تېرونىڭ ئىككى ياردەمچىسى ئارىدەك كۆرۈمىسىز قوللىرى بىلەن قىزنىڭ كەشىنى سالدۇرۇۋەتتى، پايىپىقىنىمۇ

يېشىۋەتتى. ئادەمنىڭ ئىچىنى كۆيدۈرگۈدەك چىرايلىق پۇتى
ئوچۇق قالدى. بۇ شۇنداق نازۇك، شۇنداق چىرايلىق، شۇنداق
چاققان پۇت ئىدىكى، ئۇ پارىژ كوچىلىرىدا تالاي - تالاي ئادەمنى
مەپتۇن قىلغانىدى.

ئەپسۇس! بۇ چىرايلىق پۇتقا كۆزى چۈشكەن جازا ئىجرا
قىلغۇچى ئختىيارسىز ھالدا خورسىنىپ، ئىچىنى تىڭشاپ
قالدى. ناۋادا ياردەمچى ئېپىسكوپ نەق مەيداندا بولغان بولسا، ئۇ
چىۋىن بىلەن ئۆمۈچۈكنى سېلىشتۇرغان ھېلىقى سۆزلىرىنى
چوقۇم يادىغا ئالغان بولاتتى. بەختسىز قىز ھايال ئۆتمەيلا كۆز
ئالدىدىكى مانانىڭ ئىچىدىن تۆمۈر ئۆتۈكنىڭ ئۆزىگە شىپىقىپ
كېلىۋاتقانلىقىنى، ئىككى پۇتنىڭ ھەش - پەش دېگۈچە بۇ
تۆمۈر سايماينىڭ ئىچىگە كىرىپ كېتىدىغانلىقىنى بىلدى. بۇ
چاغدا قورقۇنچلۇق ۋەھىمە ئۇنىڭغا جان كىرگۈزدى.

— ئۆتۈنۈپ قالاي! — قىز ئەسەبىيلەرچە ۋارقىردى، ئاندىن
شارتتىدە ئورنىدىن تۇردى، — بۇ نەرسەڭلارنى نېرى ئاپىرىڭلار!
ئۇ كارىۋاتتىن چۈشمەكچى، تەپتىش ئەمەلدارىنىڭ ئالدىغا
تىزلىنىپ، ئۇنىڭغا يالۋۇرماقچى بولدى. لېكىن، ئىككى پۇتى
قىيىن ياغىچىنىڭ تۆمۈر بىلەن قاپلانغان تاختىيى ئارىسىدا
قىسىلىپ قالغانلىقى ئۈچۈن، تۆمۈر ئۆتۈكنىڭ ئۈستىگە
لاسسىدە ئولتۇرۇپ قالدى. ئۇ شۇ تاپتا قاننىغا قوغۇشۇن
ئېسىپ قويغان ھەسەل ھەرىسىدەك ماجالىدىن كەتكەنىدى.

شارمولۇي ئادەملىرىگە ئۇنى كارىۋاتقا ياتقۇزۇشقا شەرەت
قىلدى. قوپال ئىككى قول تورۇستىن ساڭگىلاپ چۈشكەن
تاسمىنى تارتىپ كېلىپ، ئۇنىڭ ئەۋرىشىم بېلىگە باغلىدى.

— ئاخىرقى قېتىم سوراپ باقاي، — دېدى شارمولۇي مېھىر -
شەپقەتلىك قىياپەتتە، — جىنايىتىڭنى تونۇمسەن؟

— مەن گۇناھسىز!

— ئۇنداقتا خان قىز، ساڭا بولغان ئەيىبلەشنى دەۋاگەرنىڭ
گۇۋاھچىسىغا قانداق چۈشەندۈرسەن؟

— بۇنى بىلمەيمەن، جانابلىرى.

— ئۇنداقتا، ئىقرار قىلمامسەن؟

— ياق!

— قىيىنچىلىقلار! — دېدى شارمولۇي پېرراتقا.

پېررات بۇرما مىخنى تولغىدى. تۆمۈر ئۆتۈك بارغانسېرى قىسىلدى. بىچارە قىز ئېچىنىشلىق ئاۋازدا چىرقىراپ تاشلىدى.

— توختاڭلار! — دېدى شارمولۇي پېرراتقا قاراپ.

— ئىقرار قىلىدىڭمۇ؟ — دەپ سورىدى ئۇ مىسىرلىق قىزىدىن.

— ئىقرار قىلاي! — دېدى بىچارە قىز، — ھەممىنى ئىقرار

قىلاي! رەھىمىڭلار كەلسۇن!

قىز مۇنداق ئېغىر قىيىنچىلىق ئازابىدا جاسارىتىنى پۈتۈنلەي يوقاتقاندى. ئەزەلدىن تارتىپ شۇنداق خۇشال، شۇنداق ئوچۇق — يورۇق، شۇنداق تاتلىق تۇرمۇش كەچۈرۈپ ئۆگەنگەن شور پىشانە قىز بىرلا دەھشەتلىك جازا بىلەن تەڭ ئۈزۈل — كېسىل تۈگەشكەندى.

— ئىنسانپەرۋەرلىك نۇقتىسىدىن شۇنى دەپ قوياي، — دېدى

پادىشاھلىق ئوردىدىكى دىنىي سوتنىڭ تەپتىش ئەمەلدارى، — ئىقرار قىلغانىكەنسىن، ساڭا ئەمدى ئۆلۈمدىن باشقا يول يوق.

— ئۆلۈشكە رازىمەن، — دەپ جاۋاب بەردى قىز. ئاندىن

بېلىگە باغلاشقا تاسما بىلەنمۇ كارى بولماي خۇرۇم كارىۋاتقا ئۆزىنى تاشلىدى ۋە ئۆلۈكتەكلا تۈگۈلۈپ قالدى.

— چىرايلىق قىز، بۇ يەرگە كەل، يەنە ئازراق غەيرەت قىل، —

دېدى پېررات ئۇنى يۆلەپ تۇرۇپ، — چىرايىڭ بۇرگۈندىلىك ئەپەندىلەر بويىنىغا ئېسىپ يۈرىدىغان بىرونزا پاقلىندەكلا بولۇپ قاپتۇ.

— پۈتۈكچى، — دېدى شارمولۇي ئۈنلۈك ئاۋازدا، —

خاتىرەڭنى ياز. مىسىرلىق قىز، سەن ئالۋاستى، ئايال پىرىخون، جادۇگەر خوتۇنلار بىلەن بىللە دوزاختىكى زىياپەتكە، شەبىيات

يىغىلىشىغا ۋە جىمىكى سېھىرگەرلىككە قاتناشتىڭمۇ؟ جاۋاب
بەر !

— شۇنداق، — دېدى قىز. ئۇنىڭ ئاۋازى بەكلا بوش ئىدى.
— سەن بىلىمىز بىر بىرىنى كۆرگەنلىكىڭنى، ئۇنىڭ شەببات
جەمئىيىتىدىكىلەرنى يىغىش ئۈچۈن بۇلۇتنىڭ ئۈستىدە
قوچقارغا ئايلانغانلىقىنى، پەقەت ئايال پېرىخونلار كۆرەلەيدىغان
قوچقارغا ئايلانغانلىقىنى ئىقرار قىلسەن، شۇنداقمۇ؟
— شۇنداق.

— سەن چېركاۋ چەۋەندازلىرى پولىكىدىكى چەۋەندازلارغا
ئوخشاش لەنتى فامىلىيىرىنىڭ باش سۈرىتىگە چوقۇنغانلىقىنى
ئىقرار قىلسەن، شۇنداقمۇ؟
— شۇنداق.

— سەن ئالۋاستى بىلەن ئاپاق - چاپاق بولغانلىقىڭنى،
مۇنداقچە ئېيتقاندا دېلوغا چېتىشلىق ئوغلاق بىلەن ئىچقويۇن -
تاشقويۇن بولغانلىقىڭنى ئىقرار قىلسەن، شۇنداقمۇ؟
— شۇنداق.

— ئاخىرقى سوئال، سەن 3 - ئاينىڭ 29 - كۈنى كەچتە،
ئالۋاستى روھانىي دەپ ئاتىلىدىغان ئەرۋاھنىڭ ياردىمى بىلەن
فوبۇس شاتوپىر ئىسىملىك كاپىتاننى ئۆلتۈرگەنلىكىڭنى ۋە
بۇنىڭغا توۋا قىلىدىغانلىقىڭنى ئىقرار قىلسەن، شۇنداقمۇ؟
قىز ئىپادىسىز يوغان كۆزلىرىنى ئالدىدىكى سوراقچىغا
تىكتى - دە، تىترىمەي ياكى ئالاقىزادە بولماي، بەئەينى ماشىنا
ئادەمدەك:

— شۇنداق ! — دەپ جاۋاب بەردى. ئۇنىڭ روھى پۈتۈنلەي
گۇمران بولغانىدى.

— خاتىرىلە، پۈتۈنچى، — دېدى شارمولۇي، ئاندىن جازا
ئىجرا قىلغۇچىغا بۇيرۇدى، — مەھبۇسنى يېشىپ، زالغا ئېلىپ
چىق !

جاۋابكارنىڭ پۇت - قولىنى بوشاتقاندىن كېيىن، پادىشاھلىق ئوردىدىكى دىنىي سوتنىڭ تەپتىش ئەمەلدارى ئۇنىڭ تېخىچە ئاغرىۋاتقان پۇتىغا قاراپ قويدى ۋە:

— ھېلىمۇ ياخشى، ھېچقانچە ئىش بولماپتۇ. بايانتىن دەل ۋاقتىدا توۋلاپ سايىتىكىنەنەن، چىرايلىقىم. ئۇسسۇل ئوينىساڭ بولۇۋەرگۈدەك، — دېدى. ئاندىن ئۇ سوتخانىدىكى ھەمراھلىرى تەرەپكە بۇرۇلۇپ سۆزىنى داۋام قىلدى، — راستتىنلا كۆڭۈلدىكىدەك ئىش بولدى. ئادالەت نېمىلا دېگەن بىلەن يېڭىپ چىقتى. بەك ئوبدان بولدى. ئەپەندىلەر! بۇ خان قىزمۇ بىزنىڭ ئۇنىڭغا ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە يەڭگىل جازا قوللانغىنىمىزغا گۇۋاھچى بولدى.

3. خازانغا ئايلانغان تەڭگىنىڭ ئاخىرى

ئەسەپرالدا ئاقساپ، دەلدۈگۈنۈپ، چىرايىدا قان دىدارى قالمىغان ھالدا، زالىدىكى كىشىلەر توپى ئىچىگە كەلگەندە ئۇنى خۇشال پىچىرلاشلار قارشى ئالدى. ئادەملەر ئۇنىڭغا خۇددى تىياتىرخانىدىكى پەردە ئارىلىقىدىكى قىستۇرما كۈي تۈگەپ، پەردە قايتا ئېچىلىپ، ئاخىرقى بىر پەردە ئويۇن باشلاندى دېگەن سۆزگە تەقەززا بولغان چاغدىكىدەك سەۋرىسىزلىك ئىچىدىكى رازىمەنلىك بىلەن قاراپ قويدى. سودىيەلەرنىڭمۇ كۆڭلى تىنغانىدى. ئۇلار ئەمدى سوتخانىدىن چىقىپ، كەچلىك تاماق ئۈچۈن ئۆيىگە قايتسا بولىۋېرەتتى. ئوغلاقمۇ خۇشاللىقىدىن تېپىرلاپ كەتتى. ئىگىسىنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ بارغۇسى كەلگەن بولسىمۇ، ئورۇندۇققا باغلاپ قويۇلغانلىقى ئۈچۈن قىمىرلىيالمىدى.

ئەتراپنى قاراڭغۇلۇق قاپلىغانىدى. زالىدىكى شام بۇرۇنقىدىن كۆپەيمىگەن بولغاچقا، خىرە - شىرە يورۇقتا زالىنىڭ تاملىرىمۇ ئوچۇق كۆرۈنمەيتتى. قاراڭغۇلۇق ھەممە نەرسىنى ئۆز قوينىغا ئالغان، ئادەملەر پەقەت سودىيەلەرنىڭ غۇۋا چىرايىنىلا پەرق ئېتەلەيتتى. ئۇلارنىڭ قارشىسىدا، يەنى زالىنىڭ يەنە بىر چېتىدىكى قاراڭغۇلۇقتا گۇڭگا بىر سايە مىدىرلىغاندەك قىلاتتى. ئۇ جاۋابكار ئىدى.

ئەسمىرالدا ئۇياق - بۇياققا سەنتۈرۈلۈپ، بەدىنىنى ئاران - ئاران سۆرەپ كېلىپ، ئورنىغا لوڭكىدە ئولتۇرۇپ قالدى. تەلەتتىن مۇز يېغىپ تۇرىدىغان شارمولۇي ئورنىغا ئولتۇرۇپ بولۇپ، يەنە ئۆرە بولدى، مۇۋەپپەقىيەتتىن تاپقان خۇشاللىقىنى تەستە بېسىپ:

— جاۋابكار گۇناھىنى بويىنىغا ئالدى، — دېدى.

— بۇخېمىيەلىك قىز، — دېدى مەھكىمە باشلىقى، — سەن جادۇگەرلىك جىنايىتىڭنىڭ ھەممىسىنى، يەنى جادۇگەرلىك قىلىپ سۇيقەست ئويۇشتۇرغانلىقىڭنى، ئىپپەت - نومۇسۇڭنى ساتقانلىقىڭنى، فوبۇس شاتوپىر كاپىتاننى ئۆلتۈرگەنلىكىڭنى ئىقرار قىلىدىڭمۇ؟

ئەسمىرالدانىڭ يۈرىكى جىغىغىدە قىلىپ كەتتى. ئادەملەر ئۇنىڭ قاراڭغۇ بۇلۇڭدا تۇرۇپ ئېسەدەپ يىغلاۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپ تۇردى.

— سىلەر مېنى نېمىنى ئىقرار قىل دېسەڭلار ھەممىنى ئىقرار قىلدىم، ئۆتۈنۈپ قالاي، مېنى تېزرەك ئۆلتۈرۈۋېتىڭلار! — دەپ جاۋاب بەردى ئۇ زەئىپ ئاۋازدا.

— پادىشاھلىق ئوردا دىنىي سوت كوللېگىيەسىدىكى تەپتىش ئەپەندى، — دېدى مەھكىمە باشلىقى، — ئالىي سوت سىزنىڭ سوراق دوكلاتىڭىزنى كۈتىدۇ.

شارمولۇي قېلىن خاتىرە دەپتەرنى ئاچتى. خۇشاللىقىدىن

لاتىن تىلىدا تەييارلانغان نۇتۇقنى ئۈنلۈك ئاۋازدا ئوقۇشنى باشلىدى. نۇتۇقتىكى دەلىل - ئىسپات مىساللىرى ئۇ ياخشى كۆرىدىغان يۇمۇرىستىك يازغۇچى پلاۋۇتۇس^① نىڭ ئەسەرلىرىدىن نەقىل كەلتۈرۈلگەن بولۇپ، سۆز - جۈملىلەر سىسپىروننىڭ ئۇسلۇبىدەك ئۇزۇن ئىدى. مەن بۇ ئالامەت نۇتۇقنى تولۇقى بىلەن كۆچۈرۈپ ئوقۇرمەنلەرگە تەقدىم قىلالمىغىنىمدىن تولمۇ ئۆكۈنمەن. ناتىق ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي قالدى. گەپ - سۆزلىرى ناھايىتى ئوبرازلىق، رەڭدار چىقتى. كىرىش قىسمىنى نۈگەتمەي تۇرۇپلا پېشانىسىغا مونچاق - مونچاق تەر ئۆرلىدى، كۆزلىرى پۇلتايدى. ئۇ بىر جۈملە سۆزنىڭ قاق ئوتتۇرىغا كەلگەندە چىپپىدە توختىدى. ئادەتتە ئىنتايىن مۇلايىم، ھەتتا دۆترەك كۆرۈنىدىغان كۆزلىرى ئادەم يەيدىغاندەك سۈرلۈك تۈس ئالدى.

— ئەپەندىلەر، — ئەمدىلىكتە ئۇ بۇ سۆزنى فىرانسۇزچە دېگىلى تۇردى. چۈنكى، خاتىرە دەپتەرگە بۇ سۆز يېزىلمىغانىدى، — بۇ دېلودا شەيتان شۈنچىلىك ھەددىدىن ئاشقانكى، ئۇ تەپ تارتماي سوتقا قاتناشتى، سوتخانمىزنىڭ ئىززەت - ھۆرمىتىگە ھاقارەت قىلىشقا پېتىندى! قاراڭلار!

ئۇ شۇ سۆزلەرنى دەۋىتىپ ئوغلاق تەرەپكە قولىنى شىلتىدى. ئوغلاق شارمولۇيىنىڭ ئىشارىتىنى كۆرۈپ، ئويۇن ئويىناپ بېرىش كېرەك ئوخشايدۇ، دەپ ئويلىدى - دە، ئارقا ئىككى پۇتى بىلەن لىككىدە ئۆرە بولدى. ئالدى ئىككى پۇتى ۋە ساقاللىق بېشى ئارقىلىق پادىشاھلىق ئوردا سوت كولىگىيەسىنىڭ تەپتىشىنى، ئۇنىڭ سالاپەتلىك تۇرقىنى تازا قاملاشتۇرۇپ دورىدى. بۇ ئۇنىڭ قالتىس ھۈنەرلىرىدىن بىرى ئىكەنلىكى چوقۇم ئوقۇرمەنلەرنىڭ

① پلاۋۇتۇس (مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 254 - 184 - يىللار) — قەدىمىي رىمدىكى كومېدىيەلىك شائىر.

ئېسىدە بار. لېكىن، نەق مەيداندىكى بۇ تاسادىپىي ئىش ئەڭ ئاخىرقى «دەلىل - ئىسپات» تەرىقىسىدە غايەت زور ئۈنۈم ھاسىل قىلغانىدى. ئادەملەر گۈررىدە كېلىپ ئوغلاقنىڭ تۆت پۈتىنى چەمبەرچاس باغلىۋەتتى. ئوردا سوت كوللېگىيەسىنىڭ تەپتىش ئەمەلدارى لەۋلىرىنىڭ گەز باغلاپ كەتكىنىگە قارىماي سۆزىنى داۋاملاشتۇردى.

نۇتۇق ئۇزۇن بولسىمۇ، لېكىن ئاخىرى ئىنتايىن چىرايلىق تۈگىدى. ئوقۇرمەنلەر تۆۋەندىكى بىرنەچچە جۈملە سۆزدىن شارمولۇي ئەپەندىنىڭ خىرىلداپ قالغان ئاۋازىنى ۋە ھاسىراۋاتقان تۇرقىنى تەسەۋۋۇر قىلالايتتى.

«ھەرقايسى مۆھتەرەم جانابىلار، مۇشۇلارغا كۆرە، جادۇگەرلىك قىلىش دەلىللەندى. جىنايەتنىڭ چاۋىسى چىتقا يېيىلدى. جىنايەت مۇددىئاسى ئىشەنچلىك پاكىت ئارقىلىق ئاشكارىلاندى. ھەر دەرىجىلىك سوت كوللېگىيەلىرىنىڭ باشقۇرۇشىدىكى پارىژ بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ نامى بىلەن، مۇناسىۋەتلىك ھۆججەتلەرنىڭ روھىغا ئاساسەن، قانۇن بويىچە تۆۋەندىكىدەك ھۆكۈم چىقىرىشنى تەلەپ قىلىمەن:

1. جىنايەتچىگە كۆپ مىقداردا جەرمانە قويۇلسۇن؛
2. ئۇنى بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ دەۋازىسى ئالدىدا توۋا قىلدۇرۇش مۇراسىمى ئۆتكۈزۈلسۇن.
3. مەزكۇر ئايال پېرىخونغا ئوغلىقى بىلەن قوشۇپ ئۆلۈم جازاسى بېرىلسۇن ھەمدە ئۆلۈم جازاسى گىرىف مەيدانىدا ياكى گەۋدىلىك رەك بولسۇن دېيىلسە سېينا دەرياسىدا، پادىشاھلىق ئوردىغا قوشنا باغچىدىكى ئارالدا ئىجرا قىلىنسۇن.»

ئۇ شىلەپسىنى كىيىپ، ئورنىدا ئولتۇردى.
— ھەي! — كۆڭلى يېرىم بولغان گرىنگورى ئۇلۇق - كىچىك تىندى، — بۇ پوپنىڭ لاتىن تىلى تايىنلىقلا ئىكەنغۇ!
قارا كىيىملىك بىرەيلەن جاۋابكارنىڭ يېنىدىلا ئورنىدىن

تۇردى. ئۇ ئەسمېرالدانىڭ ئادۋوكاتى ئىدى. قورسقى ئېچىپ كەتكەن سودىيەلەر غودۇڭشىپ كەتتى.

— ئادۋوكات، — دېدى مەھكىمە باشلىقى، — گېپىڭىزنى قىسقارتىڭ.

— مەھكىمە باشلىقى ئەپەندى، — دېدى ئادۋوكات، — جاۋابكار ھەممە جىنايى قىلمىشىنى تاپشۇرغان ئەھۋالدا، مېنىڭ ھەربىرىڭلارغا ئىزاھلاپ قويدىغان بىرنەچچە ئېغىزلا گېپىم بار. سالىك قانۇنلار توپلىمىدا: «ئەگەر ئادەم يەيدىغان ئالۋاستىمۇ گۇناھىنى گەدىنىگە ئالغان بولسا، ئۇ ئىككى يۈز ئالتۇن سو قىممىتىدىكى سەككىز مىڭ دېنېرس جەرىمانە تۆلەپ گۇناھىنى تىلىسە بولىدۇ» دەپ يېزىلغان. سوت كوللېگىيەسىدىن مېنىڭ دەۋاڭىرىمگە مۇشۇ جەرىمانىنى تۆلەش توغرىسىدا ھۆكۈم چىقىرىشنى تەلەپ قىلىمەن.

— بۇ ماددا ئاللىقاچان ئەمەلدىن قالغان، — دېدى پادىشاھنىڭ پەۋقۇلئاددە ئادۋوكاتى.

— ئۇنداق ئەمەس! — جاۋابكارنىڭ ئادۋوكاتى رەددىيە بەردى.

— قارار قىلايلى، — دېدى پارلامېنت ئەزاسى، — جىنايەت دەلىللىنىپ بولدى. ۋاقىتمۇ خېلى بىر يەرگە بېرىپ قالدى.

سوتنىڭ ئۆزىدىلا قارار چىقىرىلىدىغان، سودىيەلەر شىلەپىسىنى ئېلىش شەكلى بىلەن بېلەت تاشلايدىغان بولۇشتى. چۈنكى، ئۇلار ئۆيگە قايتىشقا بەك ئالدىراۋاتاتتى. كوللېگىيە باشلىقى ئۇلاردىن بىر - بىرلەپ پىكىر ئالغاندا، كىشىلەر ئۇلارنىڭمۇ قاراڭغۇلۇقتا بىر - بىرلەپ شىلەپىلىرىنى ئېلىۋاتقانلىقىنى كۆردى. بەختسىز جاۋابكارمۇ شۇلار تەرەپكە قاراۋاتقانداك ئىدى. لېكىن، ئۇنىڭ گۈنسز كۆزلىرى ھېچ نەرسىنى كۆرمىەيتتى.

پۈتۈكچىنىڭ قەلىمى شىتىرلاپ كەتتى. ئۇ خاتىرىنى تاماملاپ، ئۇزۇن بىر پارچە تېرە قەغەزنى كوللېگىيە باشلىقىغا سۈندى.

بىچارە قىز ئادەملەرنىڭ ئويۇر - توپۇر بولۇۋاتقان ئاۋازىنى،
يالىمان - نەيزىلەرنىڭ سوقۇلۇپ جاراڭلىغانلىقىنى، رەھىمسىز
بىر سادانى ئاڭلىدى:

— بۇخېمىيەلىك قىز، پادىشاھ ئالىيلىرى مەلۇم بىر كۈنى
بەلگىلەپ بېرىدۇ. شۇ كۈنى چىڭقىچۈشتە، سەن ئىچ كۆڭلىكىڭ
بىلەن يالاڭ ئاياغ بولۇپ، بوينۇڭغا ئارغامچا سېلىپ، دۇمباق
ئاۋازى ئىچىدە بۇۋى مەريەم چېركاۋى دەرۋازىسى ئالدىدا قولۇڭغا
ئىككى قاداق ئېغىرلىقتىكى شامنى كۆتۈرۈپ كەچۈرۈم
سوراپسەن. ئاندىن سېنى گرىق مەيدانىغا ئېلىپ بېرىپ، مۇشۇ
شەھەرنىڭ جازا سۈپىسىدا سېنى دارغا ئاسمىز. ئوغللىقىڭمۇ
ئوخشاشلا دارغا ئېسىلىدۇ. ئۆزۈڭ ئىقرار قىلغان جادۇگەرلىك،
باشقىلارنى ئازدۇرۇش، ئىپپەت - نومۇسۇڭنى سېتىش، كاپىتان
فوبۇس شاتوپىرنى ئۆلتۈرۈش قاتارلىق جىنايەتلىرىڭ ئۈچۈن
ھۆكۈمەت دائىرىلىرىگە شىرنىڭ سۈرىتى چۈشۈرۈلگەن ئۈچ
تىللا تۆلەم تۆلەيسەن. خۇدا سېنىڭ روھىڭنى قوبۇل قىلغاي!
— چۈش كۆرۈۋاتامدەن، نېمە! — دېدى ئەسمېرالدا ئۆز -
ئۆزىگە، ئارقىدىنلا ئاللىكىملەرنىڭ ئۆزىنى تارتقۇچلاپ، قوپاللىق
بىلەن سۆرەپ ماڭغانلىقىنى بىلدى.

4. كۆپۈككە ئايلانغان ئارزۇ

ئوتتۇرا ئەسىردە پۇختا سېلىنغان قۇرۇلۇش دەپ ئاتاشقا
بولمىدىغان ھەرقانداق بىناننىڭ يەر ئاستىدىكى قىسمى بىلەن يەر
ئۈستىدىكى قىسمى ئوخشاش چوڭ بولاتتى. پارىژ بۇۋى مەريەم
چېركاۋىنىڭ ئۇلى قاتار تىزىلغان ياغاچ قوزۇقلاردىن بولۇپ،
باشقىلىرى مەيلى ئوردا، قەلئە بولسۇن ياكى چېركاۋلار بولسۇن،
ئۇلارنىڭ ئاستىنقى قىسمى ئىككى قەۋەت قىلىپ ياسىلاتتى.
چوڭ بىر چېركاۋنىڭ تېگىدە خېلىلا پاكار، قاراڭغۇ، سىرلىق

يەنە بىر چېركاۋ بار ئىدى. بۇ چېركاۋ قۇياش نۇرى چاراقلاپ تۇرىدىغان، كېچە - كۈندۈز مۇزىكا ئاۋازىدىن خالىي بولالمايدىغان، قوڭغۇرقلار جاراڭلايدىغان مەركىزىي چېركاۋنىڭ ئاستى گۆر ياكى تۈرمە ۋە ياكى زىندان بولاتتى. سېمونت ئىشلىتىلگەن بۇ قۇرۇلۇشلار خېلى مەزمۇت ئىدى. خۇددى باشقا جايلاردا تەسۋىرلىگەندەك، ئۇلارنىڭ قۇرۇلما شەكلىدە ھەم ئۇل بولاتتى، ھەم زور تۈركۈمدىكى يەر ئاستى ئۆيلىرى خۇددى دەرەخنىڭ يىلتىزغا ئوخشاش تەرەپ - تەرەپكە يېيىلىپ، دەھلىز ۋە پەلەمپەيلەرنى ھاسىل قىلغان بولۇپ، ئۈستىدىكى قۇرۇلۇش بىلەن ھېچقانچە پەرقلىنمەيتتى. مۇشۇ تەرىقىدە، ئىبادەتخانا، ئوردا - ساراي، تۈرمە - زىندانلارنىڭ يېرىمى يەر ئاستىدا بولاتتى. بىر بىنانىڭ يەر ئاستىدىكى قىسمى يەنە بىر بىنا ھېسابلىناتتى. ئۇ يەرگە بارغاندا يۇقىرىغا قاراپ مېڭىشنىڭ ھاجىتى يوق ئىدى. پەقەت تۆۋەنگىلا مېڭىش كېرەك ئىدى. يەرنىڭ ئاستىدىكى قىسمىدىكى چېركاۋ يەرنىڭ ئۈستىدىكى قۇرۇلۇشنىڭ داۋامى ھېسابلىناتتى. بۇ دەريا قىرغىقىدىكى دەل - دەرەخلەر بىلەن تاغ - ئېدىرلارنىڭ كۆلىدىكى سۈزۈك سۇغا چۈشكەن سايىسىدەكلا بىر ئىش ئىدى.

ساينت ئانتونى رايونىدىكى باستىلىيە تۈرمىسى، پارىژدىكى ئەدلىيە سارىيى، لوئورې سارىيى قاتارلىق قۇرۇلۇشلارنىڭ يەر ئاستى قىسمى پۈتۈنلەي تۈرمە كامېرى ئىدى. تۈرمىنىڭ بىنا قەۋىتى پەسكە چۈشكەن سېرى تار، قاراڭغۇ، قورقۇنچلۇق بولاتتى. دانتېمۇ ئۇ يەردىن كۆڭلىگە تازا ياقىدىغان، ئەڭ ياخشى دوزاخنى تاپالىغان بولاتتى. يۇقىرى قەۋەتتىن ئايلىنىپ يۈرۈپ تۆۋەنگە چۈشىدىغان يەردە ئۆزگىچە ياسالغان ئۆڭكۈرلەر بولۇپ، زىنداننىڭ مورسى كۆپىنچە شۇ جايعا ئورۇنلاشتۇرۇلاتتى. دانتې شەيتاننى شۇ يەرگە جايلاشتۇرسا تازا ئەپلىشەتتى. ئۇ چاغلاردا، پەقەت ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنغان مەھبۇسلارنى مۇشۇنداق يەرگە تاشلايتتى. خارلانغان بىچارە بايقۇشلار مۇشۇنداق يەرگە

تاشلاندىمۇ، بولدى ! ئۇلار كۈن نۇرى بىلەن، ساپ ھاۋا بىلەن، ھاياتلىق بىلەن مەڭگۈلۈك خوشلىشاتتى، جىمكى ئارزۇ - ئارمانلىرى يوققا چىقاتتى، ئۇلار دارغا ئېسىش ياكى ئوتقا تاشلاپ كۆيدۈرۈپ ئۆلتۈرۈش ئۈچۈن ئېلىپ چىقىلمىسىلا، مۇشۇ زىنداندا يېتىپ ئۆلۈپ تۈگەيتتى، سېسىپ كېتەتتى، ئىنسانىيەت ئەدلىيەسى بۇ جاينى «ئۆلتۈلۈش ئۆڭكۈرى» دەپ ئاتىتتى. بۇ يەردىكى مەھبۇسلار پەقەت ئۈستىدىكى بىر دۆۋە تاشنىڭ، بىر ئوچۇم گۈندىپايىنىڭ ئۆزىنى ئىنسانلاردىن ئايرىۋەتكەنلىكىنى، قورقۇنچلۇق زىندان، ۋەھىمىلىك تۈرمىلەرنىڭ ئۆزىنى مۇشۇ يەرگە قۇلۇپلاپ، ئىنسانلاردىن يىراقلاشتۇرغانلىقىنىلا ھېس قىلالايتتى.

دارغا ئېسىش جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنغاندىن كېيىن، ئەسلىدە مۇشۇنداق بىر ئۆڭكۈرگە تاشلاندى. بۇ سايىت لۇئى ياساتقۇزغان «ئۆلتۈلۈش ئۆڭكۈرى»، تورنېل جىنايى ئىشلار تۈرمىسىنىڭ ئاستىدىكى زىندان ئىدى. ئۇلار ئەسلىدە تۈرمىنىڭ قېچىپ كەتمەسۈن ئۈچۈن مۇشۇ يەرگە قامىدى. ئۇنىڭ بېشىنىڭ ئۈستىدىلا ھېلىقى ھەيۋەتلىك ئەدلىيە سارىيى بار ئىدى. لېكىن، ئەسلىدە بۇ يەردە ئاجىز بىر چىۋىن، ئەڭ كىچىك بىر پارچە داڭگالنىمۇ مىدىرلىتالمايدىغان چىۋىن ئىدى !

پانىي دۇنيادىكى ئادالەتسىزلىك نەقەدەر كۆپ. ئاجىز بىر ئىنساننى ئۇجۇقتۇرۇش ئۈچۈن مۇشۇنچىۋالا خورلاش ۋە قىيناش لازىمىدى !

قىزنى زۇلمەت قوينىغا ئالدى. زىنداندىكى قاراڭغۇلۇق ئىچىدە پۈتۈنلەي ئاداشتى، قاراڭغۇلۇققا يەم بولدى. مۇشۇنداق بىر مەنزىرىدە تۇرۇۋاتقانلىقىنى كۆرگەنلەر، قۇياش نۇرى ئاستىدىكى كۈلكىسىنى ۋە ئۇسسۇلنى كۆرگەن ئادەملەر ئۇنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىدىن قورقۇپ تىترىمەي قالارمۇ؟ ئەسلىدە يەردىكى بىر پارچە بورا ئۈستىدە تۈگۈلۈپ ئولتۇردى. ئېغىر تۆمۈر زەنجىرنىڭ بېسىمى بىلەن قەددى پۈكۈلدى. زىنداننىڭ

تېمىدىن سرغىپ چۈشۈۋاتقان سۇ ئايىغى ئاستىدىلا كۆلچەك بولدى. يان تەرىپىدە بىر كۈمۈزەك سۇ بىلەن بىر پارچە بولكا تۇرۇپتۇ. ئەتراپ قاراڭغۇ كېچىدەك مۇدەھىش، گۈرستاندەك جىمجىت، چېچىنى يەلىپۇپ ئۆتىدىغان مەيىن شامال يوق، قۇلىقىغا ھېچقانداق ئاۋاز ئاڭلانمايدۇ. كۆزىگە زەررىچىلىك قۇياش نۇرىمۇ كۆرۈنمەيدۇ. ئۇنىڭدا قىمىرلايدىغان ئىشمۇ يوق، ھەتتا تىنىقمۇ يوق. ئۇ ھەتتا ئۆزىنىڭ قىيىنلىقلىرىنى ئۇنىڭدىن سەزمەيدۇ. قوبۇس، قۇياشنىڭ نۇرى، چىڭقىچۇش ۋاقتى، كۆك ئاسمان، پارىژنىڭ كوچىلىرى، ئالقىش سادالىرى ئىچىدىكى ئۇسسۇل، ئوفىتسېر بىلەن قىلىشقان مۇھەببەتلىك گەپلەر، پوپ، خەنجەر، دەھشەتلىك قىيىناش، دار ... ئۇنىڭ كاللىسىدىن بىر - بىرلەپ ئۆتتى. بەزىدە يېقىملىق ناخشا، تەبەسسۇملۇق سۆزلەرنىڭ خىيالىي مەنزىرىسى پەيدا بولدى. بەزىدە قورقۇنچلۇق چۈش يوپۇرۇلۇپ كەلگەندەك بولدى. بۇلارنىڭ ھەممىسى قارا سىياھدەك قاراڭغۇلۇققا سىڭىۋاتقان تۇتۇرۇقسىز ئېسەنگىرەش ياكى تولىمۇ يىراق بىر جايدىكى مۇزىكا ئاۋازى ئىدى. شور پېشانە بايقۇش بۇ ھاڭغا چۈشۈپ كەتكەندىن باشلاپ، ئۇ مۇڭلۇق مۇزىكىلارمۇ ئاڭلانمايدىغان بولۇپ قالغانىدى.

مۇشۇ يەرگە كەلگەن كۈندىن ئېتىبارەن، ئەسلىدىنلا ئۇخلىغان بىلەن ئۇخلىمىغاننىڭ ئارىسىدا ياشىدى. بۇ زىنداندا، بۇ مۇدەھىش ماكاندا، ئۆزىنىڭ ئويغاق ياتقانلىقى ياكى چۈش كۆرۈۋاتقانلىقىنى، ئۆزىنىڭ خىيالىي مەنزىرە ياكى رېئاللىق قوينىدا ئىكەنلىكىنى، ئەتراپىنىڭ يورۇق كۈندۈز ياكى قاراڭغۇ كېچە ئىكەنلىكىنى ئاڭقىرالمىدى. ھەممە نەرسە باش - ئاخىرى يوق گادىرماچ بولۇپ كەتكەن، ھەممە نەرسە ئۇنىڭ كاللىسىدا يەلگە ئوخشاش لەيلەپ يۈرگەن، چېچىلاڭغۇ ھالەتتە ئىدى. ئۇ ھېس - تۇيغۇدىن، پىكىر قىلىشتىن، بىرنەرسىنى پەرق ئېتىشتىن مەھرۇم بولغانىدى. ھەممە نەرسە چۈشكە ئوخشاش غۇۋا تۇيۇلاتتى. ئۇ تەگسىز چوڭقۇر ھاڭغا چۈشۈپ كەتكەنىدى.

ئۇ خارمۇش، بىخۇد، گاراڭ بولۇپ قالدى، بېشى تەرەپتە ئىشىك بارلىقىغا دىققەت قىلمىدى. بۇ ئىشىكنىڭ كۈندە ئىككى - ئۈچ قېتىم ئېچىلىدىغان چاغدىكى ئاۋازىنىمۇ ئاڭلىمىدى. ھەتتا بەزىدە كۈن نۇرىنىڭ غىل - پال كۆرۈنۈپ قالىدىغانلىقى، مۇنداق ۋاقىتتا كىمدۇر بىرىنىڭ بىر پارچە قارا بولكىنى تاشلاپ قويىدىغانلىقىمۇ ئۇنىڭ خىيالىغا كىرىپ چىقمىدى. گۈندىپايلار ۋاقتى - ۋاقتىدا كېلىپ - كەتكەندىن باشقا، ئۇنىڭ باشقا ھەرقانداق تىرىك ئادەم بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى ئۈزۈلدى.

ئۇنىڭ ئىختىيارسىز ھالدا ئاڭلايدىغىنى سۇنىڭلا ئاۋازى ئىدى. ئۇ سۇ ياپىلاق تاش يانتۇزۇلغان ئۆگزىنىڭ ئاراچلىرىدىن ئېقىپ چىقاتتى ۋە بەلگىلىك ۋاقىتتا پەسكە تېمىپ چۈشەتتى. ئەسەپىرالدا سۇ تامچىسىنىڭ يېنىدىكى كۆلچەككە بىر خىلدا چىكىلداپ چۈشكەنلىكىگە ھاڭۋاققان يېتى ئولتۇراتتى.

كۆلچەككە تېمىپ چۈشىدىغان سۇ ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى بىردىنبىر ئاۋاز ئىدى. بۇ ئاۋاز ئۇنىڭغا ۋاقىتتىن خەۋەر بېرەتتى، شۇنداقلا ئۇ بارلىق ئاۋاز ئىچىدىن ئۇنىڭ ئاڭ دۇنياسىغا تەسىر قىلالايدىغان بىردىنبىر ئاۋاز ئىدى.

نېمىلا بولسۇن، ئۇ پاتقاق ۋە قاراڭغۇلۇقتا مۇزدەك سوغۇق سۇ تامچىسىنىڭ بارلىقىنى ھېس قىلالايتتى. بىلىكىگە، پۇتىنىڭ دۈمبىسىگە چۈشۈۋاتقان سوغۇق سۇ ئۇنى ئەندىكتۈرۈۋەتتى.

ئەسەپىرالدا ئۆزىنىڭ بۇ يەردە زادى قانچە ئۇزۇن تۇرغانلىقىنى بىلەلمىدى. ئۇ كىمدۇر بىرىنىڭ قانداقتۇر بىر جايدا ئۆزىنى ئۆلۈم جازاسىغا ھۆكۈم قىلغانلىقىنى، ئاندىن مۇشۇ يەرگە ئېلىپ كەلگەنلىكىنىلا ئەسلىيەلەيتتى. ئۇ قاراڭغۇ كېچىدە توڭلاپ كېتىپ ئويغىنىپ كېتەتتى، ئەتراپنىڭ گۆردەك جىمجىتلىقىنى ھېس قىلاتتى. بەدەن - بەدىنىنىڭ مۇزلاۋاتقانلىقىنى بىلەتتى. مىدىرلىغان ھامان قولىدىكى كويىزا، پۇتىدىكى كىشەننىڭ زەنجىرى شاراقلاپ كېتەتتى. شۇنداق چاغلاردا ئەتراپىدا تۆت تامدىن بۆلەك تامچىپ چۈشكەن سۇ بىلەن ھۆل بولۇپ كەتكەن

ياپىلاق تاشنىڭ ۋە بىر پارچە بورىنىڭلا بارلىقىنى، چىراغ ياكى شامال ئۆتۈشۈپ تۇرىدىغان كامارنىڭمۇ يوقلۇقىنى بىلەتتى. ئۇنىڭ بورىدىلا ئولتۇرۇشى كېرەك ئىدى. بەزىدە ئۆزىنى ئوڭشىۋېلىش ئۈچۈن زىنداننىڭ ئەڭ تۆۋەندىكى تاش پەلەمپىيىگە ئولتۇرۇپ باقاتتى. بەزىدە تامچىپ چۈشۈۋاتقان سۇنىڭ قېتىم سانى ئارقىلىق قاراڭغۇلۇقتا ئۆتۈۋاتقان ۋاقىتنى ھېسابلاپ كۆرمەكچى بولاتتى. لېكىن، مۇنداق ئېچىنىشلىق ئۇرۇنۇش زەئىپلىشىپ ھالىدىن كەتكەن قىزنى كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە ئارىدا ھالىدىن كەتكۈزۈۋېتەتتى. ئۇ يېڭىباشتىن بىخۇدلۇق قاينىمىغا شۇڭغۇيتتى.

ئاقىۋەت بىر كۈنى، گۆرگە ئوخشايدىغان بۇ يەردە چۈش ۋاقتى بىلەن يېرىم كېچىنى پەرقلىەندۈرگىلى بولمىغاچقا، بىر كۈنى كەچتە، ئۇنىڭ بېشىدىلا تاراقشىغان ئاۋاز ئاڭلاندى. بۇ ئاۋاز ئادەتتە ئۇنىڭغا بولكا بىلەن سۇ ئەكىلىدىغان گۈندىپايىلار ئىشىكىنى ئاچقان چاغدىكى ئاۋازدىن چىگرارق ئىدى. ئۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ، تىمتاس زىنداننىڭ تورۇسىدىكى قاپقانىڭ يوقۇقىدىن چۈشكەن قىپقىزىل يورۇقنى كۆردى. ئارقىدىنلا ھېلىقى ئېغىر ئىشىك تاراقشىدى. داتلىشىپ كەتكەن زەنجىر، ئىشىكنىڭ قانىتى بىرھازا غىچىرلىغاندىن كېيىن ئىشىك ئېچىلدى. چىراغ تۇتقان قول ۋە ئىككى ئادەمنىڭ بېلىنىڭ تۆۋەن تەرىپى كۆرۈندى. ئىشىك بەك پاكىز بولغاچقا، ئۇلارنىڭ بېشىنى كۆرگىلى بولمايتتى. چىراغنىڭ يورۇقى كۈچلۈك بولغىنى ئۈچۈنمىكىن، قىز كۆزىنى يۇمۇۋېلىشقا مەجبۇر بولدى.

ئۇ كۆزىنى ئاچقاندا ئىشىك ئاللىقاچان تاقىۋېتىلگەن، چىراغ تاش پەلەمپىيىگە قويۇلغان بولۇپ، ئالدىدا بىر ئەر كىشى ئۆرە تۇراتتى. بېشىدىن - ئايىغىغىچە قارا كىيىم كىيگەن، يۈزىنىمۇ قارا رومال بىلەن يۆگىۋالغانىدى. يۈز - كۆزى ۋە قولىدىن تارتىپ ئوچۇق قالغان يېرى يوق ئىدى. ئۇ شۇ تۇرقىدا تۈپتۈز تۇرغان ئۇزۇن كېپەننىڭ ئۆزىلا ئىدى. پەقەت كېپەننىڭ كەينىدە

قانداقتۇر بىرنەرسە مىدىرلاۋاتقاندا ئىدى. ئەسەپىرالدا ئەرۋاھقا
ئوخشايدىغان بۇ نەرسىگە قارىلىپ بىرنەچچە سېكۇنتنى
ئۆتكۈزدى. ئىككىيلەن خۇددى بىر - بىرىگە قارىشىپ تۇرغان
ھەيكەلدەك بىر ئېغىزمۇ گەپ قىلماي جىم تۇردى. ئۆڭكۈردە
تىرىك جان يوقتەك، جىمجىتلىق ھۆكۈم سۈرمەكتە ئىدى. پەقەت
نەمخۇش ھاۋانىڭ تەسىرىدە چاراسلاۋاتقان چىراغ پىلىكىنىڭ
ئاۋازى بىلەن تورۇستىن تامچىۋاتقان سۇنىڭ ئاۋازىلا ئاڭلىناتتى.
— سەن نېمە ئادەم؟ — مەھبۇس ئالدى بىلەن ئېغىز ئاچتى.
— مەن بىر پوپ.

سۆزنىڭ ئۇرانى ۋە تەلەپپۇزىدىن قىزنىڭ يۈزىگە قارىتىدە
قىلىپ قالدى.

— تەييارلىقىڭ يۇتتىمۇ؟ — دەپ سوئال قويدى پوپ سالماق
ئاھاڭدا ئوچۇق قىلىپ.

— نېمە تەييارلىق؟

— ئۆلۈم تەييارلىقى!

— ھە، — دېدى قىز، — شۇنچە تېزىمۇ؟

— ئەتە.

ئەسەپىرالدا خۇشال بولۇپ بېشىنى كۆتۈردى، ئارقىدىنلا يەنە
يەرگە قارىدى ۋە:

— يەنە قانچىلىك ساقلايمەن، — دېدى پەس ئاۋازدا، —
نېمىشقا بۈگۈن ئەمەس.

— چىدىيالىماي قېلىۋاتامسەن؟ — دېدى پوپ بىردەملىك
سۈكۈتتىن كېيىن.

— توڭلاپ كېتىۋاتىمەن!

قىز پۇتىنى تۇتتى. بۇ بەختسىز ئادەملەر توڭلىغان چاغدا
قىلىشقا ئادەتلەنگەن ھەرىكەت ئىدى. بىز رولاند مۇنارىدىكى
راھىبەنىڭمۇ ئاشۇنداق قىلغانلىقىنى كۆرگەندۇق. قىزنىڭ
چىشلىرى بىر - بىرىگە تېگىپ كاسىلداپ كەتتى.

پوپ بېشىغا يۆگۈۋالغان ياغلىقنىڭ ئاستىدىن زىنداننىڭ تۆت

تەرىپىگە بىر - بىرلەپ قاراپ چىقتى.

— يورۇقلۇق يوق! مېھىر - شەپقەت يوق! سۇغا چىلىنىپ ئولتۇرۇش نېمىدېگەن قورقۇنچلۇق!

— شۇنداق، — دېدى ئەسمېرالدا ھودۇقۇپ، — پۈتۈن دۇنيادا كۈندۈز بار. ئۇلار ماڭا پەقەت قاراڭغۇ كېچىنىلا قالدۇردى.

— سەن بۇ يەرگە نېمە سەۋەبتىن كەلگەنلىكىڭنى بىلمەسەن؟ — دەپ سورىدى پوپ يەنە بىردەم سۈكۈتكە چۆمۈپ.

— بىلىمەنغۇ دەيمەن! — ئەسمېرالدا خۇددى ئېسىنى تاپماقچى بولغاندەك، ئورۇق قولىنى پېشانىسىغا تەگگۈزدى، — لېكىن يەنىلا بىلىمەيۋاتىمەن، ئەپەندى، — ئۇ بىردىنلا كىچىك بالىلاردەك ئېسەدەپ يىغلىۋەتتى، — بۇ ئىپلاس ماكاندىن كېتىشىم كېرەك. توڭلىدىم، قورقتۇم، ۋۇجۇدۇمدا يىرگىنچلىك نەرسىلەر ئۆمىلەپ يۈرىدۇ.

— ئۇنداق بولسا مەن بىلەن ماڭ!

پوپ سۆزىنى تۈگىتىپ ئۇنىڭ بىلىكىدىن تۇتتى. توڭلاپ مۇزدەك بولۇپ كەتكەن قىزغا پوپنىڭ قولى سوغۇق بىلىندى.

— ئاھ، — دەۋەتتى قىز پەس ئاۋازدا، — بۇ «ئەزرائىل» نىڭ مۇزلۇق قوللىرىغۇ، سەن زادى نېمە ئادەم؟

پوپ بېشىدىكى ياغلىقىنى ئېلىۋەتتى. قىز بىر قاراپلا ئۇنى تونۇدى. ئۇ ھېلىقى چىراي، ئۇزاقتىن بۇيان تاپ باستۇرۇپلا ئەگىشىپ يۈرگەن ھېلىقى ئادەمنىڭ مۇدەھىش چىرايى، فالوردېلىنىڭ ئۆيىدە ئۇ كۆڭۈل بەرگەن فوبۇسنىڭ بېشىنىڭ تۈۋىدىلا كۆرۈنگەن ھېلىقى كاللا، ھېلىقى كۆز، خەنجەرنىڭ قېشىدا پارقىرىغان كۆزلەر ئىدى.

قىز جىنايەتكە بوغۇلغان بۇ ئەرۋاھنى، ئۆزىنى خاتىرجەم تۇرمۇشتىن تەگسىز ھاڭغا ئىتتىرىۋەتكەن ئەرۋاھنى، ئۇنى قىيىن - قىستاققا گىرىپتار قىلغان ئەرۋاھنى كۆرۈپ، بىخۇدلۇق ئىچىدىن چۆچۈپ ئويغاندى. خاتىرىسىنى توسۇۋالغان

ئېغىر پەردە تۇيۇقسىزلا تارتىۋېتىلدى. بېشىغا چۈشكەن مالا مەتلەر، فالور دېلىنىڭ ئۆيىدىكى كەچتىن تارتىپ تور ئېل سوتخانىسىدىكى ھۆكۈمگە قەدەر بولغان ئىشلارنىڭ ھەممىسى كۆز ئالدىدا بىر - بىرلەپ ئايان بولدى. خاتىرىسىدىكى بۇرۇنقى گۇڭگىلىق تۈگىدى. يۈز بەرگەن ۋەقەنىڭ ھەممىسى كۆزىگە ئېنىق كۆرۈنىدى. قورقۇنچلۇق بىر ئىش سادىر بولۇۋاتقاندا ك بەدىنى تىكەنلەشتى. ئالدىدا تۇرغان سۆرۈن تەلەت بۇ ئادەم ئۇنىڭ ئاللىقاچان غايىب بولغان، يوقىلىپ كېتىش گىردابىغا بېرىپ قالغان خاتىرىسىنى بىردەمنىڭ ئىچىدىلا ئۇنىڭغا قايتۇرۇپ بەردى. شەكىل يوشۇرىدىغان سىياھ بىلەن كۆرۈنمەس خەت يېزىلغان ئاق قەغەزنى ئوتقا قاقلىغان ھامان ئۇ خەتلەرنى بىراقلا كۆرگىلى بولغاندەك، بىر مۆجىزە بارلىققا كەلدى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ يۈرىكىنى ئازابلىغان جاراھەتنىڭ ھەممىسى تەڭلا ئېغىز ئېلىپ قان ئاققاندا ك بولدى.

— ئاھ، — قىز قولى بىلەن كۆزىنى ئېتىۋالدى، تۇتاقلىقى تۇتقاندا ك لاغىلداپ تىتىردى، — ئەسلىدە سەن ئىكەنسەن - دە، مۇناپىق!

ئۇ قولىنى پەسكە تاشلىدى، ماغدۇرسىزلاندى، ئىلگىرىكىدەك بېشىنى ساڭگىلىتىپ ئولتۇرۇپ، يەردىن بېشىنى ئۈستۈن قىلىمىدى، لام - جىم دېمەي، لاغىلداپ تىتىردى.

پوپىنىڭ كۆزى قىزغا قارالدى. شۇ دەمدە ئۇنىڭ بۇ كۆزلىرى ئېگىز ئاسماندا پەرۋاز قىلىپ، بۇغدايلىقتا تۇرغان بىچارە تۈمۈچۇققا يەۋەتكۈدەك تىكىلگەن قۇرغۇيىنىڭ كۆزى ئىدى، قۇرغۇي ئەگىپ ئۈچۈشتىن سەل توختاپ، ئاندىن چاقماق تېزلىكىدە تۈمۈچۇققا ئېتىلىپ، ئۆتكۈر تىرناقلىرىنى ئۇنىڭغا پاتۇرماقچى بولاتتى.

— ئاخىرلاشسۇن، — دېدى قىز ئاران ئاڭلىنىدىغان ئاجىز ئاۋازى بىلەن، — ئاخىرلاشسۇن! مۇشۇنىڭلىق بىلەن تۈگىسۇن! — ئۇ قاسساپنىڭ جاننى ئالىدىغان پىچىقىنى ساقلاۋاتقان قوزىدەك

ۋەھىمە ئىچىدە تىترەپ كەتتى، بېشى مۇرىلىرىنىڭ ئارىسىغا چۆكتى.

— سېنى قورقۇتۇۋەتتىممۇ؟ — دېدى پوپ جىمجىتلىقنى بۇزۇپ.

قىز جاۋاب قايتۇرمىدى.

— سېنى قورقۇتۇۋەتتىممۇ؟ — دېدى پوپ يەنە.

قىزنىڭ لەۋلىرى تارتىشقاندەك بولدى. «شۇنداق، — دەپ ئويلىدى ئۇ ئىچىدە، — بۇ جاللاتنىڭ مەھبۇسىنى ئەخمەق قىلغىنىمىدۇ؟ ئۇ مۇشۇ كۈنلەردە مېنىڭ پېيىمغا چۈشتى، ماڭا ھەيۋە قىلدى. تەھدىت سالىدى. بۇنىڭغا نەچچە ئاي بولدى. ناۋادا ئۇ بولمىغان بولسا، ئاھ خۇدا، مەن بەختلىك ئۆتمەسمىدىم! مېنى بۇ ھاڭغا تاشلىۋەتكەن ئاشۇغۇ! ئاھ خۇدا! ئۇنى، مېنىڭ فوبۇسۇمنى مۇشۇ ئەبلەخ ئۆلتۈردىغۇ، مۇشۇ ئەبلەخ!...»

خىيالى مۇشۇ يەرگە كەلگەندە قىز يەنە يىغلىۋەتتى، بېشىنى كۆتۈرۈپ پوپقا قارىدى.

— رەزىل مۇناپىق، سەن قانچىلىك نېمە ئىدىڭ؟ سەن ماڭا شۇنچە ئۆچمەنلىك ساقلاپ، مەن ساڭا نېمە قىلغان؟ نېمىشقا ماڭا زىيانكەشلىك قىلىسەن؟

— مەن ساڭا ئاشىق بولۇپ قالدىم، — دېدى پوپ ئۈنلۈك ئاۋازدا.

قىز يىغىدىن چىپىدە توختاپ، ھەيرانلىق كۆزلىرى بىلەن پوپقا قارىدى. پوپ تىزلىنىپ تۇرۇپ، قىزغا تىكىلدى. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن ئوت ياناتتى.

— ئاڭلاۋاتامسەن؟ مەن ساڭا كۆيۈپ قالدىم!

— ئۇ قانداق ئاشىقلىق؟ — بىچارە قىز تىترەپ كەتتى.

— دوزاخقا مەھكۇم بولغان بىر ئەرنىڭ ئاشىقلىقى! — دېدى

پوپ.

ئىككىيلەن كۈچلۈك ھاياجان ئىلكىدە قالدى، ئۆيىچىنى بىرپەس جىمجىتلىق باستى. پوپ ئالچىغاندەك، قىز داڭ قېتىپ

قالغاندەك ئىدى.

— قۇلاق سال، — پوپ تەمكىنلىكىنى يوقاتتى، — ھەممە نەرسىنى دەپ بېرەي، ھەممە نەرسىنى، ھەتتا بىزنى خۇدامۇ كۆرەلمەيدىغان مۇشۇ قاراڭغۇ كېچىدە سۆزلەپ بېرەي. بىر چاغلاردا مەيدەمگە مۇشتلاپ تۇرۇپمۇ دېيىشكە جۈرئەت قىلالمايدىغان سۆزلىرىمنى بىرنى قالدۇرماي دەپ بېرەي. شۇ چاغدا ھەممىنى بىلىپ قالسىەن. ئاڭلاپ تۇر، قىزچاق، مەن ئىزچىل رەۋىشتە بەختلىك ئادەم ئىدىم. سېنى كۆرگەن شۇ كۈندىن باشلاپ ...

— ئۇنداقتا؟ — ماغدۇرسىزلىنىپ كەتكەن قىز ئۇلۇغ — كىچىك تىنىدى.

— گېپىمنى ئۈزۈۋەتمە. مەن ئەسلىدە بەختلىك ئادەم ئىدىم. ھېچبولمىغاندا ئۆزۈمنى بەختلىك ھېسابلايتتىم. پاك ئىدىم، ۋۇجۇدۇم ئەينەكتەك سۈزۈك نۇر بىلەن تولغانىدى. مەغرۇر ئىدىم، بېشىمنى ھەرقانداق ئادەمدىنمۇ ئېگىز كۆتۈرۈپ يۈرەتتىم. ھەرقانداق ئادەمدىن روھلۇق، جانلىق ئىدىم. پوپلار مەن بىلەن ئار — نومۇس توغرىسىدا پاراڭلىشاتتى. ئالىملار مەن بىلەن دىنىي ئەھكاملار ھەققىدە سۆزلىشەتتى. ئىلىم — پەن مېنىڭ بارلىقىم، مۇھەببىتىم، مېنى رازى قىلالايدىغان مەشۇقۇم ئىدى. مەندە باشقا ئوي — خىيالىمۇ يوق ئەمەس ئىدى. يېشىمنىڭ چوڭىيىشىغا ئەگىشىپ، قىزلار ئالدىمدىن ئۆتكەندە ئۆزۈمنى تۇتالماي قالغان چاغلىرىم ناھايىتى كۆپ. ئۆسمۈرلۈك چاغلىرىمدا ئەرلەردىكى فىزىيولوگىيەلىك تەلپۈنۈش بىلەن قېنىمدىكى كۈچ — قۇدرەت تىرىكچىلىك ھەلەكچىلىكىدە تۇنجۇقۇپ قالغان ئوخشايدۇ، دەپ قارايتتىم. ئەمدىلىكتە، بىچارە جىسمىمنى ئىلاھىي مۇنبەرنىڭ مۇزدەك سوغۇق تاشلىرىغا باغلىۋەتكەن زەنجىرنى ئۈزۈۋېتىشكە مۇيەسسەر بولدۇم. لېكىن، پەرھىز، دۇئا — تىلاۋەت، ئۆگىنىش، موناستىردىكى زاھىتىلىق تۈزۈمى روھىمنى ئېگىپ، جىسمىمغا يېڭىباشتىن ھۆكۈمرانلىق

قىلدى. مۇشۇلارغا كۆرە، ئايال زاتىدىن قاچىدىغان، كىتاب - دەستۇرلارنى ئېچىپ قويۇپ، كالىمدا ئايلىنىپ يۈرگەن جىمىكى مەينەت تۇمانلارنى ئىلىم - پەننىڭ يۈكسەكلىكى ئارقىلىق يوقىتىشقا تىرىشىدىغان بولدۇم. ھايال ئۆتمەيلا، ئۆزۈمنى پانىي ئالەمنىڭ چاڭ - توزانلىرىدىن يىراقلاشقاندىك ھېس قىلدىم. مەڭگۈلۈك ھەقىقەتنىڭ خاتىرجەملىك نۇرى مېنى پەسكويغا چۈشۈرۈپ، سالماق ئادەم قىلىپ قويدى. لېكىن، شەيتان مېنىڭ ئالدىمدا كۆپ قېتىم پەيدا بولدى، ئايال سىياقىغا كىرىپ، چېركاۋدا، كوچىلاردا، ئېتىزلىقلاردا مېنى ئازدۇرۇش ئۈچۈن ئورۇندى. لېكىن، ئۇلار مېنىڭ كالىمدىن ئورۇن ئالالمىدى. مەن شەيتاننى ئۈنچە زورۇقمايلا مەغلۇپ قىلدىم. ناۋادا غالىبلىقنى مەڭگۈلۈك ھالدا ئۆزۈم تەرەپتە ساقلىيالمىغان بولسام، ئۇنداقتا خۇدا سەۋەنلىك ئۆتكۈزگەن بولاتتى. چۈنكى، ئۇ ئادەمگە شەيتان بىلەن تەڭ تۇرالايدىغان قۇدرەت بەرمىگەن بولۇپ چىقاتتى، قۇلاق سال ! بىر كۈنى ...

پوپ سۆزلەپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە تۇرۇپ قالدى. مەھبۇس ئۇنىڭ ئۇھ تارتىپ خورسىنىغانلىقىنى ئاڭلىدى. بۇ ئاۋاز ئۈمىدسىزلىك ئالدىدىكى ئېڭراشقا ئوخشايتتى.

— بىر كۈنى كىچىك ھۇجرامنىڭ دېرىزىسى تۈۋىدە ئولتۇرۇپ... — دېدى پوپ، — قايسىدۇر بىر كىتابنى ئوقۇۋاتاتتىم. ھە، قايسى كىتاب بولغىدى؟ مۇشۇ ئىشلار كالىمنى داشقايناق قىلىۋەتتى بولغاي ! شۇ چاغدا كىتاب ئوقۇۋاتقاندىم. دېرىزە مەيدانغا قارايتتى. گۈمبۇرلىگەن دۇمباق ئاۋازى چوڭقۇر خىياللىرىمنى بۇزۇۋەتكەچكىمىكىن، ئاچچىقلانغان ھالدا مەيدان تەرەپكە قارىدىم. شۇ دەقىقىدە مېنىڭ كۆرگىنىم باشقا ئادەملەرمۇ كۆرۈۋاتقان، لېكىن بىر قىسىم ئادەم كۆرسە بولمايدىغان مەنزىرە ئىدى. چىڭقىچۇش پەيتى بولغاچقا، قۇياشنىڭ نۇرى ئالتۇندەك ۋالىدايتتى. ياپىلاق تاش ياتقۇزۇلغان مەيداننىڭ قاق ئوتتۇرىسىدا بىرى ئۈسسۈل

ئويناۋاتاتتى. ئۇسسۇل ئويناۋاتقىنى ئىنتايىن چىرايلىق ساھىبجامال بىر قىز ئىدى. خۇدا ئۇنى مەبۇدە قىلىپ، ئۆزىنىڭ ئانىسى قىلىپ تاللىۋالغان بولاتتى. ناۋادا خۇدا دۇنياغا كېلىشتىن ئىلگىرى ئۇ قىز ھايات بولغان بولسا، مېنى شۇ قىز تەۋەللۇت قىلغان دەپ تۇرۇۋېلىشى تۇرغان گەپ ئىدى. قىزنىڭ قاپقارا كۆزىدىن نۇر چاقنايتتى، بىرنەچچە تال چېچى قۇياش نۇرىدا ئالتۇن يىپتەك پارقرايتتى. ئۇنىڭ يەڭگىل قەدەم تاشلاپ ئويناۋاتقان سۈلكەتلىك ئۇسسۇلى كىشىگە تېز سۈرئەت بىلەن ئايلىنىۋاتقان چاقنىڭ شادىسىدەك تۇيغۇ بېرەتتى. ئۇنىڭ بېشىدىكى، چاچلىرىنىڭ ئارىسىدىكى زىبۇ - زىننەتلەر قۇياش نۇرىدا كۆزنى قاماشتۇراتتى. بۇ كۆرۈنۈش بەجايىكى يۇلتۇزلار ئۇنىڭ بېشىغا قونۇۋالغاندەك ئىدى. بىرمۇنچە پارقىراق پۇرۇچتىن ئۇلاپ تىكىلگەن ھاۋا رەڭ كۆڭلىكى ياز كېچىسىدىكى كۆك ئاسماننىڭ ئۆزى ئىدى. كۆڭلەكنىڭ ئېتەكلىرىدە تۈرلۈك - تۈمەن رەڭ يانغاندەك بولاتتى. ئۇنىڭ يۇمران، ئاچ بېغىر رەڭ بىلەكلىرى ئەۋرىشىم بەدىنىگە شۇنداق ماسلاشقانىدى. ئۇنىڭ قەددى - قامىتى تەسۋىرلىگۈسىز دەرىجىدە چىرايلىق ئىدى. نۇرغا يۈركەنگەن جىسمى گويا قۇياشنىڭ قوينىدا تۇرغاندىمۇ ئۆزگىچە نۇرلىنىپ تۇرىدىغاندەك كۆرۈنەتتى! ... ھەي، قىزچاق، شۇ سەن ئىدىڭ. ھەيران بولدۇم، ئەقىل - ھوشۇمنى يوقاتتىم، مەپتۇن بولدۇم. روھىم ساڭا قاراپ ئۇچتى، مەيلىگە قويۇپ بەردىم. ساڭا تەلۈرۈپ باقتىم. چۆچۈپ، لاغىلاپ تىترىگىنىمنى بىلىپ تۇردۇم. تەقدىر - قىسمەتنىڭ قولى مېنى ئۆز ئىلكىگە ئالغانلىقىنى ھېس قىلدىم، - پوپ ھاياجانلانغانىدى. ئۇ بىردەم تىنىۋېلىپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى، - ماڭا جىن چاپلاشقاندەك ئىدى. يىقىلىپ كەتمەسلىكىم ئۈچۈن بىرەر نەرسىگە ئېسىلىۋالغۇم كەلدى. شەيتان ماڭا بىر چاغلاردا يايغان تورنى ئېسىمگە ئالدىم. ئالدىمدا تۇرغان قىز گۈزەللىكتە تەڭداشسىز ئىدى. ئۇ ياكى ئاسماندىن چۈشكەندەك، ياكى بولمىسا دوزاختىن

چىققاندا كىلاتتى. ئۇنىڭ پانىي دۇنيادىكى ئاددىي تۇپراقتىن ئايرىدا بولمىغانلىقى ئېنىق ئىدى، قەلبىدىن ئاياللىقنىڭ كۆزىگە كۆرۈنمەيدىغان ئۇچقۇنلىرى بەرق ئۇراتتى. ئۇ شۇنچىكى غۇبارسىز، بەئىنى پەرىشتىنىڭ ئۆزى ئىدى. لېكىن، ئۇ قاراڭغۇ كېچىدىكى پەرىشتە، كۆيۈپ تۇرىدىغان يالقۇنلۇق پەرىشتە ئىدىكى، ھەرگىزمۇ يورۇقلۇق پەرىشتىسى ئەمەس ئىدى. مۇشۇنداق ئويلاۋاتقان چېغىدا، ئۇنىڭ يېنىدىكى ئوغلاقنىڭ ماڭا قاراپ كۈلۈۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ قالدىم. ئۇ پىرىخونلار بىلەن بىللە يۈرىدىغان ھايۋان ئىدى. چىڭقىچۇش مەھەلدىكى كۈننىڭ نۇرى ئۇنىڭ مۈڭگۈزىدە جىلۋە قىلاتتى. بۇ مۈڭگۈزلەردىن يالقۇن ئېتىلىپ چىقىۋاتقاندا كەلدى. مەن دېۋە - پەرىلەر ماڭا قۇرغان قىلتاقنى كۆرگەندەك بولدۇم. بۇ قىزنىڭ دوزاختىن كەلگىنىگە، مېنى رەسۋا قىلىش ئۈچۈن كەلگىنىگە گۇمان قىلىمىدىم، بۇنىڭغا قەتئىي ئىشەندىم، — پوپ مەھبۇس قىزغا قاراپ قويۇپ سۆزلەۋەردى، — مەن بۇنىڭغا ھازىرمۇ ئىشىنىمەن. جادۇگەرلىك ماڭا تەدرىجىي رەۋىشتە تەسىر كۆرسەتتى. ئۇسسۇل ئوينىغان چاغدىكى قەدەملىرىڭ كالامنى ئايلاندۇردى. مەن جادۇگەرلىكنىڭ سېھرىي كۈچى مېنى ئۆز ئىلكىگە ئالغانلىقىنى بىلىدىم. ئەسلىدىكى سەگەك ۋۇجۇدۇم ئەمەلىيەتتە غەپلەت ئۇيقۇسىغا غەرق بولدى. مەن مۇشۇنداق بىر ئۇيقۇنىڭ يېتىپ كېلىشىنى تۆت كۆزۈم بىلەن كۈتكەن بولساممۇ، ئاخىر قار ئىچىدە ياتقان ئۆلۈككە ئوخشاپ قالدىم. تاسادىپىي يوسۇندا، سېنىڭ ناخشا ئاۋازىڭ قۇلىقىمغا كىردى، نېمە قىلىش كېرەك، راستتىنلا بەختسىز ئادەم ئىكەنمەن، دەپ ئويلىدىم! ناخشاڭ مېنى ئۆزىگە ئۇسسۇلۇڭدىنمۇ بەكرەك رام قىلدى. قاچماقچى بولدۇم، لېكىن قاچالمىدىم. بىرەرە مېنى مىخلىۋەتكەندەك ياكى پۇتلىرىم يەرگە يىلتىز تارتقاندا كەلە ۋە ياكى تاش ئادەمدەك مىدىرلىيالمىدىم. ئورنۇمدا تۇرىۋەردىم. پۇتلىرىم توڭلىدى. كالام قىزىپ ئوت بولدى. ئاقىۋەت، ئېھتىمال ماڭا ئىچىڭ ئاغرىغاندۇ، ناخشاڭ

توختاپ، يولۇڭغا ماڭدىڭ. جاننى ئېلىپ جاڭگالدا قويدىغان ئۇ مەنزىرە، ئۇ يېقىملىق، مۇڭلۇق ئاھاڭ كۆز ئالدىمدىن يوقالمىدى، قۇلىقىمنىڭ تۈۋىدىن كەتمىدى. دېرىزىنىڭ يېنىدىكى بۇلۇڭغا يىقىلدىم، ئۆرۈلۈپ چۈشكەن ھەيكەلدىنمۇ قاتتىقراق چۈشتۈم. چۇل - چۇل بولۇپ كەتكىلى تاس قالدىم. كەچكى دۇئا - تىلاۋەتنىڭ قوڭغۇراق ئاۋازىدىن ھوشۇمغا كەلدىم. كۆزۈمنى ئېچىپ، قاچماقچى بولدۇم. لېكىن، قەلبىمدىكى قانداقتۇر بىرنەرسە سۇنۇپ كەتكەندەك، پەقەت ئورنۇمدىن تۇرالمىدىم. قانداقتۇر بىرنەرسە مەيدەمدىن بېسىۋالغاندەك، قېچىپ كېتىشكە پەقەت ئامال قىلالىدىم.

يوپ يەنە بىردەم توختىۋېلىپ، سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

— شۇ كۈندىن باشلاپ، مەن ھېچكىم تونۇمايدىغان ناتونۇش ئادەمگە ئايلىنىپ قالدىم. بۇرۇنقى كېسەل داۋالاش ئۇسۇللىرىدىن، مۇنداقچە دېگەندە، موناستىر، ئىلاھىي مۇنبەر، خىزمەت، كىتاب قاتارلىقلاردىن پايدىلىنىپ ئۆزۈمنى داۋالىماقچى بولدۇم. لېكىن، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئەمەلگە ئاشمايدىغان خام خىيال بولۇپ چىقتى! قىزغىنلىق بىلەن تولغان كاللام ئۈمىدسىزلىك بىلەن چۇلغانغان چاغدا، ئىلىم - پەن دېگەنلەر ئىچى كاۋاك كامارغا ئوخشاپ قالدى! قىزچاق، شۇنىڭدىن كېيىن كىتاب - دەستۇرلارنىڭ ئىچىدىن ۋە ئۆزۈمنىڭ جىسمىدىن كۆرۈمگە سەن كۆرۈنىدىغان بولۇپ قالغانلىقىنى بىلمەسەن؟ سەن كۆرۈنىدىغان، سېنىڭ ئوبرازىڭ كۆرۈنىدىغان، شۇ كۈندىكى كۆزنىڭ يېغىنى يەيدىغان سىياقنىڭ كۆرۈنىدىغان بولۇپ قالدى. لېكىن، بۇ گۈلدەك قەددى - قامىتىڭ ئەسلىي رەڭگى بىلەن ئەمەس، بەلكى كۈنگە ئۇزاق قاراپ تۇرسا ئادەمنىڭ كۆز ئالدى قاراڭغۇلاشقاندەك سۈرلۈك، تۇتۇق، خىرە كۆرۈنىدىغان بولدى. مەن سېنىڭ سىيمايىڭدىن ئۆزۈمنى تارتالمىدىم. ناخشاڭ قۇلىقىم تۈۋىدە جاراڭلاپ تۇردى. پۇتلىرىڭنىڭ دۇئا - تىلاۋەت كىتابلىرىم ئۈستىدە ئۇسسۇل

ئوينىغانلىقىنى كۆرۈپ تۇردۇم، گۈزەل رۇخسارنىڭ چۈشلىرىمىدە جىسمىم ئۈستىدىن سىيرىلىپ ئۆتۈپ كەتتى. سېنى كۆرۈشكە، سىلاپ بېقىشقا تەشنا بولدۇم. سېنىڭ زادى نېمە ئادەم ئىكەنلىكىڭنى بىلگۈم كەلدى. رېئاللىقتىكى سەن بىلەن قەلبىمگە ئورناپ كەتكەن يارقىن ئوبرازىڭنى سېلىشتۇرۇپ، ئىككىسىنىڭ ئوخشاش ياكى ئوخشاش ئەمەسلىكىگە قاراپ باققۇم كەلدى. مۇشۇ ئەھۋالدا، ئەگەر ئەمەلىي پاكىت مېنىڭ خام - خىيالىمنى كۈكۈم - تالقان قىلىۋەتسىمۇ مەيلى ئىدى. ئومۇمەن، يېڭى بىر ئوبرازنىڭ ئالدىنقى ئوبرازنى كۆزۈمدىن نېرى قىلىشىنى ئۈمىد قىلدىم. چۈنكى، ئالدىنقى ئوبراز بەك مۇكەممەل ئىدى، چىدىيالىماي قالغانىدىم. شۇ ۋەجىدىن، سېنى ئىزدەپلا يۈردۈم. دەرۋەقە سېنى يەنە كۆردۈم. بىتەلەي ئىكەنمەن، خۇدا! چۈنكى سېنى ئىككى قېتىم كۆرگەندىن كېيىن، مېڭا قېتىم كۆرسەم دېگەن يەرگە كەلدىم. سېنى مەڭگۈ كۆرۈپ تۇرۇشنى ئويلىدىم. دوزاخقا بارىدىغان يولدىكى قىيالىقتا ھارۋامنى توختىتالايتتىممۇ؟ سېنى سېغىنىپ يۈرگەن كۈنلەردە سېنى ئويلىماسلىققا ئامال بارمىدى؟ ئۆزۈمنى تۇتۇۋالالمايدىغان دەرىجىگە يەتكەنىدىم. شەيتان يېپىنىڭ بىر ئۈچىنى مېنىڭ قاننىمغا، بىر ئۈچىنى سېنىڭ پۇتۇڭغا چىڭگىپ قويغانىدى. شۇنداق قىلىپ، ساڭا ئوخشاش سەرسانلىق - سەرگەردانلىق يولغا چۈشتۈم. كۆپتىن - كۆپ دەرۋازىلاردا سېنى ساقلىدىم. تالاي كۈچا دوقمۇشلىرىدا سېنى مارىدىم، قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ ئۆگزىسىدە تۇرۇپ ساڭا ئوغرىلىقچە سەپسالىدىم. ئۆيۈمدە ئولتۇرۇپ سېنى خىيال قىلدىم. مەپتۇن بولغانىسېرى ئۈمىدسىزلەندىم. ئۈمىدسىزلەنگەنسىېرى مەجنۇن بولدۇم. روھىم ئۈزۈل - كېسىل ۋەيران بولۇپ كەتتى!

ئاخىرىدا سېنىڭ نېمە ئادەم ئىكەنلىكىڭنى ئېنىقلىدىم. مىسىرلىق، بۇخىمىيەلىك سەرگەردانلارنىڭ جادۇگەرلىك بىلەن مۇناسىۋىتى يوق ئىش نەدە بار؟ گېپىمگە قۇلاق سال. مەن بىر

قېتىملىق سوت بىلەن ماڭا قىلىنغان جادۇدىن قۇتۇلۇشنى ئارزۇ قىلدىم. برونوداستمۇ بىر ئايال داخانغا ئەسىر بولۇپ قېلىپ، ئۇنى ئوتتا كۆيدۈرۈپ ئۆلتۈرگەندىن كېيىن جېنى ئامان قالغانىدى. مەن بۇ ئىشنى ئاڭلىغان. شۇڭا، مۇشۇ چارە ئارقىلىق ئۆزۈمنى قۇتۇلدۇرۇشنى كۆڭلۈمگە پۈكتۈم. بىر مەزگىلگىچە سېنىڭ بۇۋى مەريەم چېركاۋى تەرەپكە كېلىشىڭنى چەكلىدىم. سەن كەلمىسەڭلا سېنى ئۇنتۇلۇپ كېتىمەن دەپ ئويلىدىم. لېكىن، سەن چەكلەش بۇيرۇقىغا ئەمەل قىلمىغاچقا، سېنى بۇلىماقچى بولدۇم. بىر كۈنى كەچتە سېنى تۇتۇۋالدىم. بىز ئىككى ئادەم ئىدۇق. دەل شۇ چاغدا ھېلىقى رەزىل ئوفىتسېر كېلىپ قالدى ۋە سېنى قويۇۋەتتى. شۇ كۈندىن ئېتىبارەن سېنىڭ بەختسىزلىكىڭ باشلاندى. شۇنداقلا مېنىڭ بەختسىزلىكىمۇ، ئوفىتسېرنىڭ بەختسىزلىكىمۇ باشلاندى. مەن قانداق قىلىشىمنى، ئاقىۋەتنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى بىلەلمىدىم. ئاماللىرىڭ يوقىدىن سېنى ھېلىقى ئوفىتسېرغا تاشلاپ بەرمەكچى بولدۇم. شۇنداق قىلىپ برونوداستقا ئوخشاش ئازادلىققا چىقالايمەن دەپ قارىدىم. شۇنداقىمۇ، ئۈستۈڭدىن ئەرز قىلىپ سېنى قولۇمغا كىرگۈزۈۋېلىش كويىدا بولدۇم. سېنى زىندانغا سولتىۋەتسەملا ساڭا ئىگە بولالىشىم مۇمكىن ئىدى. چۈنكى، سەن ئۇ يەردىن قېچىپ كېتەلمەيتتىڭ. سەن مېنىڭ كۆڭلۈمنى شۇنچە ئۇزاق مالال قىلغاندىكىن، مېنىڭمۇ سېنى ئۆزۈمنىڭ قىلىۋېلىشىم كېرەك ئىدى. ئەسكى ئىشتىن بىرنى قىلغان ئادەمنىڭ ھەممە ئەسكى ئىشنى قىلغۇسى كېلىدۇ. پەقەت ساراڭلا ئارا يولدا توختاپ قالىدۇ! جىنايەتنىڭ يەنە بىر بېشىدا ئادەمنى زارىقتۇرىدىغان خۇشاللىق بولىدۇ! بىر پوپ بىلەن بىر ئايال پېرىخون پەقەت زىنداندىكى بوريدا ئولتۇرغاندىلا بىر گەۋدىگە ئايلىنالايدۇ، خۇشاللىقتىن ئورتاق بەھرىمەن بولىدۇ!

شۇنداق قىلىپ مەن ئۈستۈڭدىن ئەرز سۇندۇم. شۇنىڭدىن

كېيىن بىز ھەر قېتىم ئۇچراشقاندا مەندىن قورقىدىغان بولۇپ قالدىڭ. بىراق، مەن ساڭا زىيانكەشلىك قىلىش ئۈچۈن سۇيىقەست پىلانلاشتا، ئەتراپىڭدا تەھدىت ۋە چاقماق پەيدا قىلىشتا، بېشىڭدا بوران چىقىرىشتا سەل - پەل ئىككىلەندىم. پىلاننىڭ ئىچىدىكى بەزى نەرسىلەر بەك قورقۇنچلۇق بولغاچقا، تولا كەينىمگە داچىپ ئالدىمغا ماڭالمىدىم.

بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسىدىن ۋاز كېچىشىمىمۇ ئېھتىمالغا يېقىن ئىدى. ئېھتىمال مەلۇم ۋاقىتقا كەلگەندە، بۇ قورقۇنچلۇق خىيالنىڭ ھېچقانداق ئۈنۈمگە ئېرىشەلمەي كالىمىدىن غايىب بولۇشىمۇ مۇمكىن ئىدى. داۋاملاشتۇرۇشۇم كېرەكمۇ ياكى ئەرزىنى قايتۇرۇۋېلىشىم كېرەكمۇ، ئىشىنىمەنكى مەن بۇ ھەقتە ئاخىرقى قارارغا كېلەلمەيۋاتاتتىم. ھەرقانداق رەزىل خىيالنىڭ مۇۋەپپەقىيەت قازانمىغۇچە بولدى قىلىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. مەن ھەممىنى بويسۇندۇرالايمەن دەپ ئويلايتتىم. لېكىن، تەقدىرنىڭ كۈچى مەندىن قۇدرەتلىكتەك قىلاتتى. ھە، تەقدىر! تۇتۇق بەرمەيدىغان تەقدىر سېنى تۇتۇپ، مېنىڭ ئالىقىنىمغا تاشلاپ بەردى. مەن ئۆز قولۇم بىلەن ياسىغان قورقۇنچلۇق ماشىنىنىڭ چىشلىق چاقى ئاستىغا قويۇپ بەردى. ئاڭلاپ تۇر، تۈگەي دەپ قالدى.

بىر كۈنى قۇياش نۇرى چاقناپ تۇرغان بىر كۈنى، بىر ئەر قاقاقلاپ كۈلگىنىچە ئىسمىڭنى تۈۋلاپ ئالدىمدىن ئۆتۈپ قالدى. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن شەھۋانىيلىق چىقىپ تۇراتتى. مەن ئۇنىڭ كەينىدىن ئەگەشتىم. كېيىنكى ئىشلاردىن خەۋىرىڭ بار.

پوپنىڭ گېپى تۈگىشى بىلەن تەڭ قىز ۋارقىراپ كەتتى:
— ئاھ، مېنىڭ فوبۇسۇم.

— بۇ ئىسمىنى تىلىڭغا ئالغۇچى بولما! — پوپ قىزنىڭ بىلىكىدىن تۇتتى، — ئۇنىڭ گېپىنى قىلما! بىزدەك بەختسىزلەرنى دەل مۇشۇ ئىسىم ۋەيران قىلدى! ياكى بولمىسا

تاقابىل تۇرغىلى بولمايدىغان تەقدىر بىزنىڭ ھەممىمىزنى ۋەيران قىلدى! شۇنداق ئەمەسمۇ؟ كۆڭلۈڭ يېرىم بولدى، توڭلىدىڭ، قاراڭغۇلۇق سېنى قارىغۇ قىلىپ قويدى، زىندان سېنى ئىلكىگە ئالدى. لېكىن، قەلبىڭدىكى ئازغىنە يورۇقلۇق يوقالمايدى. ئۇ ناھايىتى كەلسە سەندىكى نادانلارچە مۇھەببەت، خالاس! سەن ھېلىقى تۇتامى يوق ئەرنىڭ سېنى قانداق ئەخمەق قىلىۋاتقىنىنى بىلەلمەي قالدىڭ. مېنىڭ قەلبىم ئۇنىڭ ئەكسىچە بىر تۈرمە، مېنىڭ قەلبىم مۇدەھىش سوغۇق بىلەن قاپلانغان قىش پەسلى، ئۇ ئاق قار، كۆك مۇز ۋە ئۈمىدسىزلىك بىلەن تولغان، مېنىڭ قەلبىمدە قاراڭغۇلۇقتىن بۆلەك ھېچنەمە يوق. مەن دۇچ كەلگەن مالاھىتىلەرنى بىلەمسەن؟ مەن سەن بىلەن مۇناسىۋەتلىك بۇ دېلونىڭ ئۇجۇر - بۇجۇرىغىچە قاتناشقان ئادەم. مەن دىنىي سودىيەلەرنىڭ ئورنىدا، ئاۋۇ پوپلارنىڭ قاتارىدا، بېشىغا ياغلىق ئارتىۋالغان پوپلار بىلەن بىللە باش - كۆزۈمنى يۆگەپ، جىنايەتچىگە ئوخشاش ئولتۇردۇم. ئادەملەر سېنى سوتخانىغا ئەكەلگەن چاغدا مەن بار؛ ئادەملەر سېنى سوراق قىلغان جايدا مەن بار؛ ئۇ دېگەن چېلىۋىرىلەرنىڭ ماكانىغۇ؟ ئۇ يەردە مېنىڭمۇ جىنايەتتىم بار. جازالىنىدىغان ئادەم مەن. لېكىن، مەن كىشىلەرنىڭ بۇ جىنايەتنى ساڭا ئارتىپ قويغانلىقىنى كۆرۈپ تۇردۇم. ھەر قېتىملىق گۇۋاھلىقنى، ھەر قېتىملىق ئاقلاشنى ئاڭلاپ تۇردۇم. سېنىڭ بۇ جاپالىق يولدىكى ھەربىر قەدىمىڭنى ھېسابلاپ تۇردۇم. رەھىمسىز ياۋايى ھايۋانلارنىڭ — مەنمۇ شۇ نەق مەيداندا — سېنى قىيىن - قىستاققا ئالىدىغانلىقىنى ئالدىنئالا پەرەز قىلالىدىم. ئاڭلاپ تۇر، مەنمۇ سېنىڭ ئارقاڭدىن سېنى قىينايدىغان ھېلىقى ئۆيگە كىردىم. جازا ئىجرا قىلغۇچىنىڭ ئايىغىڭنى سالدۇرغانلىقىنى، پايىقىڭنى يەشكەنلىكىنى كۆردۇم. پۈتۈڭ ئوچۇق قالدى. پۈتۈڭنى كۆردۇم. بۇ مەن بىر قېتىم سۆيۈپ قويۇپلا ئۆلۈپ كەتسەممۇ ئەرزىيدىغان

پۇتلار ئىدى، بېشىمغا دەسسەگەن تەقدىردىمۇ مېنى مەستخۇش قىلىدىغان پۇتلار ئىدى. لېكىن، مەن بۇ پۇتلارغا تۆمۈر ئۆتۈكنىڭ كىيدۈرۈلۈۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ تۇردۇم. بۇ تۆمۈر ئۆتۈك قانچىلىغان ئادەملەرنىڭ پۇتىنى كاردىن چىقارمىغان! شۇ چاغدا مەن بىر خەنجەرنى كۆڭلىكىمنىڭ ئىچىگە يوشۇرۇۋالغانىدىم. مەن بۇ ئېچىنىشلىق مەنزىرىنى كۆرۈپ تۇرۇپ سېنىڭ ھەر قېتىملىق ئىگرىشىڭنى ئاڭلىغاندا، خەنجەرنى مەيدەمگە بىر قېتىم سانجىدىم. ئىككىنچى قېتىملىق ئىگرىشىڭنى ئاڭلىغاندا، يەنە بىر قېتىم سانجىدىم. قاراپ باق، يارا ئاغزىدىن ھېلىمۇ قان ئېقىپ تۇرۇپتۇ!

پوپ كىيىمنى يەشتى، مەيدىسى ھەقىقەتەنمۇ يولۋاسنىڭ تىرىنقى پاتقانداك جاراھەتلەنگەن، ئىككى تال قوۋۇرغىسىنىڭ ئاستىدا يوغانلا بىر يارا ئېغىزى بار ئىدى، ئۇ تېخىچە ساقايىمىغانىدى.

ئەسەپىرالدا قورقۇپ كەينىگە داچىدى.

— ئاھ، — دېدى پوپ، — ماڭا ئىچىڭ ئاغرىسۇن، قىزچاق! سەن ئۆزۈڭنى بەختسىز چاغلایسەن، لېكىن نېمىنىڭ بەختسىزلىك ئىكەنلىكىنى بىلمەيسەن. ئۆزى بىر پوپ تۇرۇقلۇق، ئادەملەر پەس كۆرىدىغان پوپ تۇرۇقلۇق بىر ئايال زاتىنى چىن يۈرىكىدىن ياخشى كۆرۈپ قالسا، پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن ئۇنى سۆيسە، ئۇنىڭ پىسىڭىدە كۈلۈمسىرىشىنى دەپ ساپ قېنىدىن، ئەخلاق — پەزىلىتىدىن، شان — شەرىپىدىن، ھەتتا پانىي ئالەم بىلەن باقىي ئالەمدىكى ھاياتىدىن ۋاز كەچسە؛ ئۆزىنىڭ پادىشاھ، تالانت ئىگىسى، ئىمپېراتور، پەرىشتە ياكى ئىلاھ بولالمىغىنىدىن نەپرەتلەنسە؛ ئۇنىڭ ئايىغى ئاستىدا ئىناۋەتلىك مالايدەك ئۆمىلىيەلمسە؛ ئۇنى بىر قۇچاقلاشنى كېچە — كۈندۈز خىيال قىلسا، لېكىن ئۇنىڭ قاراپ تۇرۇپلا بىر ئوفتېسېرنىڭ فورمىسىنى ياقىتۇرۇپ قالغىنىنى كۆرسە، ئۆزىنىڭ

بۇ قىزغا تەقدىم قىلالايدىغىنى پەقەتلا مىسسىيونېرلارنىڭ ئۇزۇن تونىلا بولسا، بۇ قىز جېنى چىققۇدەك قورقىدىغان ۋە ياراتمايدىغان پاسكىنا ئۇزۇن تونىلا بولسا؛ بۇ قىز ئۆزىنىڭ مۇھەببىتىنى ۋە گۈزەل لاتاپىتىنى بىر رەزىل ھاماقەتكە ئىسراپ قىلسا؛ پوپ ئۇنىڭ ئەكسىچە ئىچى قارىلىق ۋە ئۆچمەنلىك بىلەن ئۇنىڭ ئالدىدا پەيدا بولسا؛ بۇ پوپ قىزنىڭ جىسمىنى دەپ شەھۋانىي ئوتتا پۇچۇلانسى، قىزنىڭ يۇمران كۆكسى، گۈلدەك چىرايلىق بەدىنى باشقىلارنىڭ سۆيۈشلىرىدىن تىترىسە! خۇدا، بۇلار ئۇنىڭ قېنىنى قايناتامدۇ؟ ئۇ شۇ ئايال زاتىنىڭ جىلۋىگەر پۇتلىرىنى، قاشتېشىدەك بىلەكلىرىنى، ئەتىر پۇرايدىغان مۇرىلىرىنى سېغىنىپ، ئۇنىڭ بىلىنەر - بىلىنمەس كۆرۈنىدىغان كۆكۈچ تومۇرلىرىنى ئويلاپ، ئاچ يېغىر رەڭ تېرىسىنى خىيال قىلىپ، ئۆزىنىڭ كىچىك ھۇجرىسىدا كېچە - كۈندۈزلەپ تۈگۈلۈپ ياتىدۇ. شۇنداقلا ئولتۇرسا - قوپسا ئېسىدىن چىقىرالمايدىغان بۇ دىلبەرنىڭ قىيىن - قىستاققا دۇچار بولۇۋاتقانلىقىنى، ئۇنىڭ تېرە بىلەن قاپلانغان كارىۋات ئۈستىدە جازاغا تارتىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ تۇرىدۇ! ئاھ، ئۇ دوزاخنىڭ ئوتى بىلەن قىزدۇرۇلغان ئامبۇر ئەمەسمۇ؟ ھەرە بىلەن ھەرىلەنگەن ياكى ئاتقا سۆرىتىپ ئۆلتۈرۈلگەن ئادەممۇ بۇ پوپتىن بەختلىكقۇ؟ سەن مۇنداق قىيىنلىشىشنىڭ تەمى قانداق بولىدىغانلىقىنى بىلمەسەن؟ تاڭ ئاتمايدىغان ئۇزۇن كېچىلەردە، ئۇنىڭ قېنى شىددەت بىلەن مەۋج ئۇرىدۇ. يۈرەك باغرى پارە - پارە بولىدۇ. بېشى چىڭقىلىپ ئاغرىيدۇ. ئۇ ئۆزىنىڭ قولىنى ئۆزى چىشلەيدۇ. دەھشەتلىك قىيناق تۈپەيلى قىزدۇرۇلغان تۆمۈر تىرنا ئۈستىدە يۈمىلىغاندەك، مۇھەببەت، ھەسەتخورلۇق ۋە ئۈمىدسىزلىك ئىلكىدە ئۆرتىنىدۇ! قىزچاق، ماڭا رەھىم قىل! تەسەللى بېرىپ كۆڭلۈمنى ئارامدا قوي! يارامغا مەلھەم سۈرت! پېشانەمدىن مونچاقتەك تۆكۈلۈۋاتقان تەرىمنى سۈرتۈپ قوي! بىر

قولۇڭ بىلەن مېنى جازالاپ، بىر قولۇڭ بىلەن مېنى ئەركىلىتىپ قوي! ماڭا ئىچىڭ ئاغرىسۇن، قىزچاق، ماڭا رەھىم قىل!

پوپ كامبەردىكى سۇ كۆلچىكىدە يۇمىلاپ، بېشىنى تاش پەلەمپەيگە ئۇردى. مەھبۇس قىز ئۇنىڭ سۆزىگە باشتىن - ئاياغ قۇلاق سالدى. ئۇنىڭغا ھاڭۋېقىپ قاراپ تۇردى. پوپنىڭ سۆزى تۈگىدى، چارچىدى، ئۇ مادارىدىن كېتىپ ھاسىراۋاتقان چاغدا، قىز پەس ئاۋازدا:

— ئاھ، مېنىڭ فوبۇسۇم! — دېگەن سۆزنى يەنە بىر قېتىم تەكرارلىدى.

پوپ تىزلانغان پېتى ئۆمىلەپ قىزنىڭ ئالدىغا كەلدى.
— ئۆتۈنۈپ قالاي، — دەپ توۋلىدى ئۇ، — ئازراقلا ۋىجداننىڭ بولسا، مېنى رەت قىلما! ئاھ، سېنى سۆيىمەن! مەن ھەقىقىي بىچارە! بەختسىز قىز، سەن مۇشۇ ئىسمىنى تىلغا ئالساڭلا راستتىنلا يۈرىكىمنىڭ تومۇرلىرىنى قويماي مېچىۋەتكەندەك بولسەن! رەھىم قىل! ناۋادا سەن دوزاختىن كەلگەن بولساڭ، مەنمۇ سەن بىلەن بىللە دوزاخقا كېتەي. سەن تۇرىدىغان دوزاخ مەن ئۈچۈن جەننەتنىڭ ئۆزى. سىرلىق بېقىشلىرىڭ ئىلاھەنىڭكىدىنمۇ سۆيۈملۈك! گەپ قىل، مەيدەمدىن ئىتتەرەمە! ئەگەر بىر قىز مۇھەببەتنى مۇشۇنداق رەت قىلسا، ئېگىز تاغلارمۇ يىغلىۋېتىدۇ. خالايدىغانلا بولساڭ! ... بىز بەختلىك بولالايمىز! قېچىپ كېتىمىز، سېنى بۇ رەسۋا جايىدىن ئەكېتەلەيمەن. يىراق - يىراقلارغا كېتىپ، يەر يۈزىدىكى قۇياش نۇرى چاراقلاپ تۇرغان، بۈك - باراقسان دەرەخلىرى بار، ئاسمىنى شېشىدەك سۈزۈك پاكىز جايىنى تاپالايمىز. بىر - بىرىمىزنى ياخشى كۆرىمىز، ئۆزئارا روھىمىزنى تولۇقلايمىز، ئارىمىزدا مەجنۇنلارچە سۆيگۈ - مۇھەببەت پەيدا بولىدۇ. تىنىمىز رەۋىشتە ۋىسال مەيلىرىنى ئىچىمىز!

قىز ئاچچىق كۈلدى - دە، ئۇنىڭ گېپىنى ئۈزۈپ:

— كۆزۈڭنى ئېچىپ قاراپ باقە، ھۆرمەتلىك پوپ !
بارماقلىرىڭدىن قان ئېقىۋاتىدۇ، — دېدى.
پوپ بۇتەك بىر ھازاغچە ھاڭۋېقىپ قېلىپ، قولغا
سەپسالدى.

— ھە، راست ! — دېدى ئۇ غەلىتە مۇلايىم تەلەپپۇز بىلەن، —
مېنى ھاقارەت قىلساڭمۇ مەيلى، مەسخىرە قىلساڭمۇ مەيلى،
ۋەيران قىلساڭمۇ مەيلى، لېكىن تېز رەك بول، دەرھال بۇ يەردىن
كېتەيلى ! ساڭا شۇنى دەپ قوياي، ساڭا بېرىلىدىغان جازا ئەتىلا
ئىجرا قىلىنىدۇ. گرىق مەيدانىدا دارغا ئېسىلىسەن،
ئاڭلىدىڭمۇ؟ ئۇنىڭ سېنى ساقلاپ تۇرغىنىغا نەكەم ! بەك
قورقۇنچىلۇق، سېنىڭ مەھبۇس ھارۋىسىغا ئولتۇرۇپ سازايى
قىلىنغىنىڭنى كۆرۈپ قانداق چىداپ تۇرالايمەن ! خۇدا، ماڭا
رەھىم قىل ! مەن سېنى قانچىلىك ياخشى كۆرىدىغانلىقىمنى
ھازىرقىدەك بىلگەن ئەمەس، ئاھ، مەن بىلەن ماڭ ! مەن سېنى
قۇتۇلدۇرۇپ چىققاندىن كېيىن مېنى ياخشى كۆرۈپ قالساڭمۇ
ئۈلگۈرىسەن ! ماڭا قانچىلىك نەپرەتلەنسەڭ ئىختىيارىڭ، لېكىن
تېز بول، ئەتىچۇ، ئەتە ! دار ! ئۆلۈم جازاسى ! ئاھ، ئۆزۈڭنى
قۇتۇلدۇر ! مېنى ئەپۇ قىل !

پوپ قىزنىڭ قولىنى قويۇۋەتمىدى. قارىغاندا ئەقلىدىن
ئازغانىدى. ئۇنىڭ خىيالى قىزنى سۆرەپ بولسىمۇ ئېلىپ مېڭىش
ئىدى.

— مېنىڭ فوبۇسۇمغا نېمە بولدى؟ — قىزنىڭ كۆزىدىن
سوغۇق نۇر چاقتىدى.

— ئاھ ! — پوپ قولىنى ئۇنىڭ بىلىكىدىن بوشاتتى، — سەن
بەكمۇ تاش يۈرەك ئىكەنسەن !

— مېنىڭ فوبۇسۇم نېمە بولدى؟ — قىز بۇ سوئالنى
قەتئىيلىك بىلەن يەنە بىر قېتىم تەكرارلىدى.

— ئۇ ئۆلدى ! — دېدى پوپ ۋارقىراپ.

— ئۆلدى؟ — قىزنىڭ چىرايى سۈرلۈك تۈس ئالدى،
ئۇنداقتا مېنى تىرىك قېلىشقا ئۈندەپ نېمە قىلماقچى؟
بۇ سۆز پوپنىڭ قۇلىقىغا كىرمىدى.

— ئۇ چوقۇم ئۆلدى، — دېدى پوپ ئۆز — ئۆزىگە سۆزلەپ، —
خەنجەر شۇنداق چوڭقۇر سانجىلغانىدى. خەنجەرنىڭ ئۇنىڭ
يۈرىكىگە كىرىپ كەتكىنىگە ئىمانىم كامىل. ئاھ، مېنىڭ جىمى
كۈچۈم خەنجەرنىڭ ئۇچىغا يىغىلغان تۇرسا!

قىز غەزەپلەنگەن ئانا يولۋاسقا ئوخشاش شىددەتلىك ئېتىلىپ
بېرىپ، پوپنى بارلىق كۈچى بىلەن تاش پەلەمپەيگە ئىتتەردى.

— يوقال، ئالۋاستى! كۆزۈمدىن يوقال، خۇنپەر! مېنى ئۆلگىلى
قوي! بىزنىڭ قېنىمىز سېنىڭ پېشانىڭگە مەڭگۈلۈك لەنەت
تامغىسى باسسۇن! سەن بىلەن؟ سەندەك بىر پوپ بىلەن؟
ئەبەدىيەتتە مۇمكىن ئەمەس! ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس! مېنى
ھېچقانداق نەرسە سەن بىلەن بىر يەرگە جەم قىلالمايدۇ. ئۇ ئىش
دوزاخنىڭ قولىدىنمۇ كەلمەيدۇ! يوقال! ئىپلاس! مەڭگۈ مۇمكىن
ئەمەس!

پوپ سەتتۈرۈلگەن پېتى تاش پەلەمپەينىڭ ئالدىغا باردى، لام —
جىم دېمەي، پۇتلىرىنى ئۇزۇن توننىڭ ئىچىگە يىغىپ چىراغنى
قولغا ئالدى. ئاندىن بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ ئىشكىنى
ئاچتى — دە، غىپىدە چىقىپ كەتتى.

ئەسەمبىرالدا ئۇنىڭ يەنە ئىشكىتىن بېشىنى چىقارغانلىقىنى
كۆردى. پوپنىڭ چىرايىدىن شۇملۇق يىغىپ تۇراتتى.

— ساڭا دەپ قوياي، ئۆلدى! — دېدى پوپ غەزەپلەنگەن ۋە
ئۈمىدسىزلەنگەن ئاۋاز بىلەن.

ئەسەمبىرالدا يەرگە دۈم يېقىلدى. زىندان تىنچىپ قالدى.
قاراڭغۇدا سۇ تامچىسىنىڭ چىكىلداپ چۈشكەن چاغدىكى ئاۋازىدىن
بۆلەك ئاۋاز ئاڭلانمايتتى.

5. ئانا

مەن دۇنيادا ھەرقانداق ئىشنىڭ ئانا بولغان ئايال ئۆز پەرزەنتىنىڭ كىچىك چاغدا كىيگەن پوپۇچىغا قاراپ ئولتۇرغاندىنمۇ كۆڭۈللۈك بولمايدىغانلىقىغا ئىشىنىمەن. يولۇپمۇ بۇ پوپۇچ بايرام كۈنلىرى ياكى چوقۇندۇرغاندا كىيگەن ئاياغ بولسا ۋە ياكى چەمگە گۈل كەشتىلەنگەن ئاياغ بولغان بولسا، ياكى بۇ بالا تېخى مېڭىشنى بىلمەيدىغان كۈنلەردە كىيگەن ئاياغ بولغان بولسا تېخىمۇ شۇنداق بولىدۇ. مۇنداق پوپۇچ نەپىس، چاققان تىكىلگەن بولىدۇ. مۇنداق پوپۇچنى كىيگەن بالىنىڭ تېخى ئايىغى چىقىمىغان بولىدۇ. ئانا بولغان ئايال مۇنداق پوپۇچنى كۆرگەندە، بالىسىنى كۆرگەندەك بولىدۇ. ئاياغقا قاراپ كۈلىدۇ، ئۇنى لەۋلىرىگە بېسىپ كۈلىدۇ، ئۇنىڭ بىلەن مۇڭدېشىدۇ. ئۆزىدىن «ئىنسان بالىسى مۇشۇنداق پوپۇچنىمۇ كىيەمدۇ؟» دەپ سورايدۇ. مۇشۇنداق چىرايلىق پوپۇچنى كۆرگەن ھامان، بالىسى يېنىدا بولمىغان تەقدىردىمۇ، شۇ يۇمران، مەسۇم يۈرەك پارىسى ئالدىدا تۇرغاندەك بىلىنىدۇ. ئۇ بالىنى كۆردۈم دەپ ئويلايدۇ. ئانا ھەتتا بالىسىنىڭ دىكىلىداپ - سەكرەپ، كۈلۈپ ئويناۋاتقانلىقىنى، ئۇنىڭ بۇدۇرۇق ئاللىقانلىرىنى، يۇپيۇمىلاق بېشىنى، غۇبارسىز لەۋلىرىنى، نۇر يېغىپ تۇرغان كۆزلىرىنى كۆرگەندەك بولىدۇ. ناۋادا قىش پەسلى بولۇپ، بۇ بالا گىلەمدە ئۆمىلەۋېتىپ، ناھايىتى تەستە ئورۇندۇققا ياماشقان بولسا، ئانا بولغۇچى ئايال قورقۇپ تىترەپ كېتىدۇ. ئۇنى شۇنداق ئۆمىلەپ يۈرۈپ ئوچاقنىڭ قېشىغا بېرىپ قالارمىكەن دەپ ئەنسىرەيدۇ. ناۋادا ياز پەسلى بولسا، بۇ بالا تەمتىلەپ ھويلىغا چىقىدۇ، گۈللۈككە كىرىدۇ، ياپىلاق تاش ئاراچلىرىدىن ئۈنۈپ چىققان ئوت - چۆپلەرنى يۈلىدۇ، قىلچە ھودۇقماي ئىتلارغا، ئاتلارغا قارايدۇ.

پۇرچاق مايسىلىرى، گۈل شاخلىرى بىلەن ئوينىشىدۇ. تەشتەكلەرگە قۇم چاچىدۇ. چىغىر يوللارغا لاي ئاتىدۇ. باغۋەن تېرىكىپ غوتۇلدايدۇ. ئەتراپتىكى نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى شۇ بالىغا ئوخشاش كۈلۈمسىرەيدۇ، ۋالىلداپ نۇر چاچىدۇ، ھەتتا ئۇنىڭ يۇمشاق بۇدۇر چاچلىرى ئارىسىدا ئويناۋاتقان ھاۋامۇ، قۇياش نۇرىمۇ كۈلۈۋاتقاندەك، خۇشال ئويناۋاتقاندەك تۇيۇلىدۇ. بالىنىڭ بىر جۈپ پوپۇچى مۇشۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى ئانىنىڭ كۆز ئالدىدا زاھىر قىلىدۇ، ئۇنىڭ يۈرىكىنى شامدەك ئېرتىدۇ. لېكىن، بالا يوقىلىپ كەتكەن كۈندىن ئېتىبارەن، مۇشۇ پوپۇچ ئېلىپ كەلگەن جىمىكى شادلىق، كىشىنى مەپتۇن قىلىدىغان لاتاپەتلىك سىيمالار شەپقەتسىز، قورقۇنچلۇق بىر نەرسىگە ئايلىنىپ كەتكەنىدى. كەشتىلەنگەن پوپۇچ ئانىنىڭ كۆكسىگە مەڭگۈ سانجىلىپ تۇرىدىغان جازا قورالى بولۇپ قالغانىدى. ئۇنىڭ خىيالىدا ئوخشاش بىر تار توختىماي تەۋرەنگەندەك قىلاتتى. ئۇ زىل، ئىنتايىن سەزگۈر تار ئىدى. بىراق، ئۇنى تەۋرىتىدىغىنى كۆڭۈلگە تەسەللى بېرەلەيدىغان پەرىشتە ئەمەس، بەلكى ئادەمنى دەردكە مۇپتىلا قىلىدىغان ئالۋاستى ئىدى.

رولاند مۇنارىدىكى راھىبەنىڭ قۇلىقىغا گىرىق مەيدانى تەرەپتىن ھارۋا چاقىنىڭ تاراقشىغان ئاۋازى، ئات تۇياقلىرىنىڭ ۋە تۆمۈر قوراللارنىڭ بىر - بىرىگە تەگكەن چاغدىكى ئاۋازى ئاڭلاندى.

ئانا چۆچۈپ كەتتى. بۇ ئاۋازلارنى ئاڭلىماسلىق ئۈچۈن قۇلىقىنى چېچى بىلەن توسۇۋالدى. ئون بەش يىلدىن بۇيان بېشىغا ئېلىپ ئەتىۋارلاپ كەلگەن ھېلىقى جانسىز نەرسىنىڭ ئالدىغا كېلىپ تىزلاندى. بىز بۇرۇنلا ئېيتقاندەك، بۇ نەرسە ئۇنىڭ پۈتكۈل ئالىمى، پۈتكۈل دۇنياسى ئىدى. ئۇنىڭ ئوي - خىيالى مۇشۇ پوپۇچ ئىچىگە ئۆلگەنگە قەدەر چىقمايدىغان دەرىجىدە نەزەرىدە قىلىنغانىدى.

بۇ ئويۇنچۇققا ئوخشاپراق كېتىدىغان، ھال رەڭ دۇخاۋىدىن

تىكىلىگەن ئەپچىل پوپۇچ ئىدى. ئۇ ئادەمنىڭ مەستلىكىنى كەلتۈرىدىغان مۇشۇ كىچىككىنە پوپۇچنى دەپ، ئۆزىنىڭ بارلىق ئەلەم - ھەسرەتلىرىنى خۇداغا قانچە قېتىملاپ ئىزھار قىلغان، ئىدا قىلغان، خورسىنىغانىدى. مۇشۇ پوپۇچنى دەپ قانچە قېتىملاپ دۇئا قىلغان ۋە يىغلىغانىدى. مۇشۇ پوپۇچتىن سۆيۈملۈك ۋە چىرايلىق كۆرۈنىدىغان ھەرقانداق نەرسىمۇ ئۇنىڭ دىلىنى مۇنچىۋالا ئەزمىگەن، مۇنچىۋالا ئادامەتكە قويىمىغانىدى.

شۇ كۈنى ئەتىگەندە ئانا ھەرقانداق چاغدىكىدىنمۇ بەكرەك ئازابلاندى. ئۇنىڭ يۈرەكىنى مۇجۇيدىغان ئۇلۇغ - كىچىك تىنىشلىرى، چىرقىرىغاندەك ئاۋازدا چىقىۋاتقان ئىلتىجاللىرى يىراق - يىراقلارغا كەتتى.

«ئوبدان قىزىم! تاتلىق قىزىم! — دېدى ئانا ھەسرەتلىك ئىدا قىلىپ، — بىچارە، سۆيۈملۈك جىگەر پارەم! ئەمدى سېنى قايتا كۆرەلمەيدىغان ئوخشايمەن! مەن تۈگەشتىم! بۇ ئىشلار ماڭا تۈنۈگۈنلا يۈز بەرگەندەك تۈيۈلىدۇ. خۇدا، مەرھەمەتلىك خۇدا، سەن ئۇنى مەندىن مۇشۇنداق تېز ئايرىۋەتكۈچە، باشتىلا بەرمىسەڭ بولماسمىدى؟ ئەجەب، سەن پەرزەنت دېگەننىڭ مېنىڭ بەدىنىمدىكى بىر بۇردا گۆش ئىكەنلىكىنى بىلمىگەن بولساڭ، بالىدىن جۇدا بولۇشنىڭ قانچىلىك قاتتىق ئازاب ئىكەنلىكىنى بىلمىگەن بولساڭ! ئاھ، خۇدا! باشپاناھىم! سەن ئۇنى مۇشۇ تەرىقىدە يېنىمدىن ئېلىپ كەتتىڭ، سەن ئۇنىڭ مەن بىلەن بىللە بولغان چاغلاردا ماڭا قانچىلىك راھەت - پاراغەت ئاتا قىلغانلىقىنى كۆرمەيمىدىڭ؟ مەن شۇ چاغلاردا ئۇنى باغرىمغا بېسىپ ئوتقا قاققانغاچ شۇنچىلىك خۇشال بولغان، ئۇمۇ ئەمچىكىمنى چىشلەپ تۇرۇپ رازىمەنلىك بىلەن كۈلۈمسىرىگەن، يۇمران پۇتلىرىنى كۆكسۈمگە، ھەتتا لەۋلىرىمگە تەگكۈزگەنىدى. ئاھ! سەن بۇلارنى كۆرمىگەنمۇ؟ ناۋادا سەن بۇلارنى كۆرگەن بولساڭ ئىدىڭ، ئۇلۇغ ئىگەم، ماڭا ئىچ ئاغرىتىدىغان يۈرىكىمدىكى بۇ بىردىنبىر مۇھەببەتنى سۇغۇرۇۋالمايغان

بولاتتىڭ! ئەجەبا، مەن راستتىنلا مۇشۇنچىۋالا نەس باسقان،
ھەتتا سەن كۆرسەڭمۇ كۆرمەسكە سېلىپ، مۇشۇنچىۋالا ئېغىر
جازالساڭ بولىدىغان ئادەممىدىم؟ ھەي! مانا ئەمدىلىكتە ئۇ
كىيگەن پوپۇچ ئالدىمدا تۇرۇپتۇ، لېكىن ئۇنىڭ پۇتى نەدە؟
پۈتۈنسۈرۈك بىر ئادەم نەگە كەتتى؟ بالام نەگە كەتتى؟ قىزىم،
مېنىڭ قىزىم نەگە كەتتى! خەقلەر سېنى نېمە قىلىۋەتكەندۇ،
قىزىم! ئۇلۇغ ئىگەم، مەن ساڭا تىزلىنىپ ئون بەش يىل دۇئا
قىلدىم، ئىككى تىزىم يېغىر بولدى، قىزىمنى قايتۇرۇپ بەرسەڭ
بولمامدۇ؟ ھېچبولمىغاندا بىر كۈن بولسىمۇ، بىر سائەت، بىر
مىنۇت بولسىمۇ مەيلىدى! ئاھ، پېشىڭنى قانداق جايدا تۇتسا
بولدىغانلىقىنى بىلىسەم، ئۇنى ئىككى قوللاپ تۇتاي، قىزىمنى
قولۇمغا بەرگىن دەپ ئۆتۈنەي!

خۇدا، بۇ چىرايلىق پوپۇچ ئۇنىڭ ئايىغى، ئەجەبا سەندە
قىلچىلىك ئىچ ئاغرىتىش دېگەن نەرسىمۇ يوقمۇ؟ سەن بىر
بىچارە ئانىنى ئون بەش يىلدىن بۇيان مۇشۇنداق رەھىمسىزلىك
بىلەن قىيناۋېرىشكە يۈرىكىڭ قانداق چىدايدۇ؟ مېھىر -
شەپقەتلىك بۇۋى مەريەم، كۆك ئاسماندىكى مېھىر - شەپقەتلىك
بۇۋى مەريەم! خەقلەر مېنىڭ جانجىگىرىمنى، بالامنى بۇلاپ
كەتتى، ئوغرىلىدى، چاتقاللىق ئىچىدە ئۇنى يەۋەتتى، قېنىنى
ئىچتى، سۆڭەكلىرىنى چاپناپ پۈركۈۋەتتى! مېھىر - شەپقەتلىك
بۇۋى مەريەم، ماڭا ئىچىڭ ئاغرىسۇن! ئاھ، قىزىم! ماڭا قىزىم
كېرەك! ئۇنى جەننەتتە قالدۇرمىساڭمۇ بولىدۇ، ئۇنى جەننەتتە
قالدۇرساڭ ماڭا نېمە پايدىسى؟ ماڭا سېنىڭ پەرىشتىلىرىڭنىڭ
لازىمى يوق، بالام بولسىلا بولىدۇ! مەن بىر ئانا شىر، ماڭا بالا
شىر كېرەك! ئاھ، ساڭا تىزلىنماي، ياپىلاق تاش ياتقۇزۇلغان
يەرگە بېشىمنى ئۇراي. ئەگەر بالامنى ماڭا قايتۇرمىساڭ،
ئۆزۈمنى قارغايىمەن، ساڭا لەنەت ئوقۇيمەن! كۆرمەيۋاتامسەن،
بىلىكىمنى چىشلەپ يارا قىلىۋەتتىم. مېھىر - شەپقەتلىك خۇدا
ئازراق مېھرىبانلىق كۆرسەتمەي قالمۇ؟ ئەگەر بالام يېنىمدا

بولغان بولسا، مېنى قۇياشقا ئوخشاش ئىللىتقان بولاتتى. ئادەملەر سەدىقە قىلغان بىر چىمدىم تۈز، بىر چىشلەم قارا بولكىمۇ ماڭا ئالەمچە قانائەت ئاتا قىلغان بولاتتى!

ئاھ، خۇدا، شەپقەتلىك ئىگەم! مەن نەزىرىڭگە چۈشمەيدىغان شۇنچىلىكلا ئايال، لېكىن قىزىم بولغانلىقى ئۈچۈن ئۆزۈمنى دىيانەتلىك مۇخلىس ھېسابلايمەن. قىزىمغا بولغان مۇھەببەت تۈپەيلى ئېتىقادىم تولۇق. ئۇنىڭ پىسىڭىدە كۈلۈشلىرى مېنى جەننەتكە ئېلىپ بارالايدىغان دەرۋازا، مەن ئۇنىڭدىكى تەبەسسۇمدىن سېنى كۆرەلەيمەن. بۇ پوپۇچنى بىر قېتىم، پەقەت بىر قېتىم بولسىمۇ ئۇنىڭ شۇ چىرايلىق پۇتلىرىغا كىيدۈرۈشۈمگە پۇرسەت بەرگىن، ئاندىن ساڭا ئوقۇيدىغان ھەمدۇ - سانالىرىم ئىچىدە جان تەسلىم قىلساممۇ مەيلى. ھەممىگە قادىر خۇدا! ئون بەش يىل بولدى! ئۇ ھازىر چوقۇم بويىغا يەتتى! ئاھ، شور پېشانە قىزىم! ئۇنى راستتىنلا قايتا كۆرەلمەيمەنمۇ؟ ئۇ ئالەمدىمۇ كۆرۈش نېسىپ بولمامدۇ؟ ماڭا جەننەتتە ئورۇن يوق، شۇنداقمۇ؟ پاجىئەغۇ بۇ؟ ئۇنىڭ پوپۇچى قولۇمدا بولسىلا، قالغان ئىشلارغا سالاۋات!

بەختسىز ئانا ئۆزىنى پوپۇچقا ئاتتى. نەپىس تىكىلگەن بۇ پوپۇچ ئون بەش يىلدىن بۇيان ئۇنىڭغا تەسەللى بولۇپ كېلىۋاتقان، شۇنداقلا ئۇنى ئۈمىدسىزلىكنىڭ چوڭقۇر ھاڭلىرىغا تاشلىغان بىردىنبىر نەرسە ئىدى. پوپۇچ ھەر قېتىم قارىغىنىدا بالىسى يوقىلىپ كەتكەن ئاشۇ كۈندىكى كۆرۈنۈش كۆز ئالدىدا زاھىر بولاتتى - دە، ئىچ باغرى ئۆرتىلىپ قار - مۇز يىغلاپ كېتەتتى. بالىسىنى يوقىتىپ قويغان ئانا ئۈچۈن، بالىسىنى يوقىتىپ قويغان ئاشۇ كۈن ئەبەدىلەبەد تۈنۈگۈنكى كۈندەكلا بىلىنەتتى. شۇ ئازابنىڭ تۈگەپ كېتىشى مۈمكىن ئەمەس ئىدى. مۇشۇنداق چاغلاردا، شوخ بالىلار كۈلۈپ ئوينىغان پېتى ئۆينىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ قالاتتى. بىچارە ئانا بالىلارنىڭ كۈلكىسىنى ئاڭلاپلا قالسا، خۇددى قۇلىقىنى ياپىلاق تاش

ياتقۇزۇلغان چولغا چاپلىۋېلىشقا تەييارلانغاندەك، ئۇلارنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاشنى خالىماي گۆرگە ئوخشاپ كېتىدىغان ئۆيىنىڭ ئەڭ قاراڭغۇ بۇلۇڭىغا بېرىۋالاتتى. لېكىن، بۇ قېتىم ئەكسىچە ئانا ئورنىدىن تۇرۇپ، قۇلىقىنى دىڭ تۇتقان ھالدا، ئۆتۈپ كېتىۋاتقان ئوغۇل بالىنىڭ «بۈگۈن مىسىرلىق بىر ئايالنى دارغا ئاسىدىكەن» دېگەن گېپىنى ئاڭلاپ قالغانىدى.

ئۇ خۇددى توردا دىرىلداپ تىترەپ تۇرغان چىۋىغا ئۆزىنى ئاتقان ئۆمۈچۈكتەك، بىرلا تاقلاپ دېرىزىنىڭ ئالدىغا كەلدى. دېرىزە گرىف مەيدانىنىڭ دەل ئۇدۇلىغا توغرا كېلەتتى. مەيداندىكى دار ياغىچىنىڭ ئالدىغا راستتىنلا بىر شوتا قويۇلغانىدى. دارغا ئېسىش جازاسىنى ئىجرا قىلىدىغان جاللات دات بېسىپ كەتكەن زەنجىرنى ئادالاش بىلەن ئاۋازە ئىدى. بىر توپ ئادەملەر دارنىڭ چۆرىسىگە كېلىپ بولغانىدى.

بايىقى ئويناپ - كۈلۈپ ئۆتكەن بالىلار يىراقلاپ كەتكەن بولغاچقا، راھىبە بىرەرە كېلىپ قالار دەپ دىققەت قىلدى. ئەھۋالدىن خەۋەردار بولۇش كويىدا قالغان ئايال ئۆيىنىڭ يېنىدا تۇرغان بىر پوپنى كۆرۈپ قالدى. پوپ ھەممەيلى ئورتاق ئىشلىتىدىغان دۇئا رسالىسىنى ئوقۇۋاتقانداك قىياپەتتە ئىدى. لېكىن، مۇنداقلا قاراشقا ئۇنىڭ ئەس - يادى قولىدىكى دۇئا رسالىسىدە ئەمەس، بەلكى داردا بولۇۋاتقانداك قىلاتتى. چۈنكى، ئۇ ھەدېسلا شۇ تەرەپكە قارايتتى، كۆزلىرىدىن رەزىللىك ۋە ئەسەبىيلىك نۇرلىرى چاقنايتتى. راھىبە ئۇنى تونۇدى. ئۇ يوساستىكى ياردەمچى ئېپىسكوپ، ئىچىدىكىنى بىلگىلى بولمايدىغان سىرلىق بىر ئادەم ئىدى.

— پوپ، دارغا بۇ نۆۋەت كىمنى ئاسىدىغاندۇ؟
پوپ ئايالغا لەپىدە قاراپ قويۇپ جاۋاب قايتۇرمىدى. ئايال يەنە بىر قېتىم سورىدى.

— خەۋىرىم يوق، — دېدى پوپ.
— ئابايا بىرنەچچە كىچىك بالىنىڭ مىسىرلىق بىر ئايالنى

دارغا ئاسقۇدەك دېگەن سۆزلىرىنى ئاڭلاپ قالدىم، — دېدى راھىبە.

— شۇنداقمىكىنتاڭ — دېدى پوپ.

راھىبە دەلدۈشتەك قاقاقلاپ كۈلۈۋەتتى.

— سىڭلىم، — دېدى ياردەمچى ئېپىسكوپ، — سىز

مىسىرلىق ئاياللاردىن بەك نەپرەتلىنەمسىز نېمە؟

— قاتتىق نەپرەتلىنمەن؟ — توۋلاپ كەتتى راھىبە، —

ئۇلار پېرىخون، ئۇلار مېنىڭ بالامنى ئوغرىلىغان! مېنىڭ يۈرەك

پارم قىزىمنى يەۋەتكەن، بىردىنبىر بالامنى! مېنىڭ يۈرىكىم

يوق، ئۇلار مېنىڭ يۈرىكىمنىمۇ سۇغۇرۇۋالغان!

ئۇنىڭ تۇرقى ئىنتايىن قورقۇنچلۇق ئىدى. پوپ ئىپادىسىز

كۆزلىرى بىلەن قاراپ تۇردى.

— بولۇپمۇ بىرىدىن بەكلا نەپرەتلىنمەن، ئۇنى قارغاي مەن، —

دېدى راھىبە، — ئۇ بىر قىز! ئەگەر ئۇنىڭ ئانىسى قىزىمنى

يەۋەتمىگەن بولسا، قىزىممۇ ئۇنىڭ بىلەن تەڭ ياشلىق بولۇپ

قاتاتتى. بۇ زەھەرلىك يىلان ھەر قېتىم ئۆيۈمنىڭ ئالدىدىن

ئۆتكەندە، قېنىم مېڭەمگە تەپكەندەك بولىدۇ!

— بولدىلا، سىڭلىم! كۆڭلىڭىزنى يېرىم قىلماڭ، — پوپنىڭ

چىرايىدىن مۇز ياغاتتى، — سىز ئۇنىڭ دارغا ئېسىلغانلىقىنى

ئۆز كۆزىڭىز بىلەن كۆرەلەيسىز! — پوپ شۇلارنى دەپ بولۇپ،

كالىسىنى ساڭگىلاتقان پېتى مېڭىپ كەتتى.

— مەن بۇ ئالۋاستى قاچانلا بولسۇن دارغا ئېسىلىدۇ، دەپ

بۇرۇنلا ئېيتقان! رەھمەت سىزگە، پوپ! — دېدى راھىبە.

راھىبە تۆمۈر دېرىزىنىڭ ئالدىدا ئۇياندىن — بۇيانغا ماڭدى.

چاچلىرى چۇۋۇلدى، كۆزلىرىدىن ئوت يانغاندەك بولدى. خۇددى

قەپەسىنىڭ ئىچىدە ئۇزاق تۇرۇپ ئېچىرقاپ كەتكەن چىلبۆرە

يەيدىغان نەرسىنىڭ تەييار بولۇۋاتقانلىقىنى بىلگەندەك،

مۈرىلىرىنى تامغا ئۇردى.

6. ھەر كالىدا ھەر خىيال

راستىنى ئېيتقاندا ، فوبۇس ئۆلمىگەنىدى. مۇنداق ئەرلەرنىڭ ئاسان جېنى چىقمايتتى. پادىشاھنىڭ پەۋقۇلئاددە ئادۋوكاتى فىلىپ ليۇلر ئەسمېرالداغا «ئۇ ئۆلدى» دەپ خاتالاشقان ياكى بولمىسا مۇنداقلا دەپ قويغانىدى. ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ جازالانغۇچىنىڭ ئالدىدا ئۇنى ھەدەپ «ئۆلدى» گە چىقىرىشمۇ، ئۇنى ئۆلىدۇ دەپ ئويلىغانلىقىدىن، شۇنداق پەرەز قىلغانلىقىدىن، ئۇنىڭ ئۆلۈشىگە ئىشەنگەنلىكىدىن، ئۆلۈشىنى تىلىگەنلىكىدىن ئىدى، ئەمەلىيەتتە، فوبۇسنىڭ ئۆلگەن ياكى ئۆلمىگەنلىكىنى پەقەت بىلمەيتتى. ئۇ ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان بىر ئايالغا رەقىبىنىڭ ياخشى گېپىنى قىلىپ بېرەمتى؟ ئېپىسكوپنىڭ ئورنىدا باشقا ئادەم بولسىمۇ، ئارىسالدى بولۇپ قېلىشى تۇرغان گەپ ئىدى.

فوبۇسنىڭ يارىسى خېلىلا ئېغىر ئىدى. لېكىن، ياردەمچى ئېپىسكوپ كۆپتۈرگەندەك ئۈنچىلىك ئېغىر دەپ كەتكىلىمۇ بولمايتتى. ئەسكەر - ساقچىلار ئۇنى تاشقى كېسەللىكلەر دوختۇرىنىڭ ئۆيىگە ئېلىپ بارغاندا، دوختۇر ئۇنى كۆپ بولغانىمۇ بىر ھەپتە ئۆمۈر كۆرەرمىكىن، دەپ مۆلچەرلىدى ھەمدە بۇ گەپنى لاتىن تىلىدا ئۇنىڭغا ئېيتتى. شۇنداقتىمۇ فوبۇسنىڭ ياشلىقى، تىمەنلىكى غالىب كەلدى. ئادەتتىكى ئەھۋالغا ئوخشاش، گەرچە ھەر خىل دىياگنوز قويۇلغان ۋە ھەر خىل پەرەز قىلىنغانىدىن قەتئىينەزەر، خۇدا بۇ بىمارنى دوختۇرنىڭ قولى ئارقىلىق قۇتۇلدۇرۇپ قېلىشقا ماقۇل بولدى. فوبۇس تاشقى كېسەللىكلەر دوختۇرىنىڭ ئەجىقى چىقىپ كەتكەن كارىۋىتىدا ياتقان بىرنەچچە كۈندە، فىلىپ ليۇلر ئۇنىڭدىن نەچچە قېتىملاپ گەپ سورىدى. دىنىي سوت كوللېگىيەسىدىكى سودىيەلەر ئۇنىڭ ئۈستىدىن خېلى كۆپ

تەكشۈرۈش ئېلىپ باردى. بۇ ئىشلاردىن ئۇ ئىنتايىن تېرىكتى. ھاۋا ئوچۇق بىر ئەتىگەنلىكى، ئۇ ئۆزىنى خېلى ياخشى ھېس قىلىپ، ئالتۇن شىپۇرنى دورا پۇلى ئورنىدا قالدۇردى - دە، ھېچكىمگە بىلىندۈرمەي غىپپىدە چىقىپ كەتتى. دېلونى تەرگەۋ قىلىشمۇ بۇنىڭلىق بىلەن يېرىم يولدا ئاقساپ قالمىدى. ئۇ چاغدىكى ئەدلىيە ئورگانلىرى دېلونىڭ دەل بولۇشىغا ئانچە كۆڭۈل بۆلۈپ كەتمەيتتى. جىنايەتچىنى دارغا ئېسىۋەتسەلا ئۇلار قىلىدىغان ئىش تۈگىگەنگە ھېساب بولاتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، سودىيەلەر ئەسمېرالداغا پايدىسىز يېتەرلىك دەلىل - ئىسپاتنى قولغا چۈشۈرگەنىدى. ئۇلار فوبۇس ئۆلگەن بولسا، ئىشنىڭ ئوڭۇشلۇق تاماملىنىدىغانلىقىغا كۆزى يېتەتتى.

فوبۇسقا كەلسەك، قېچىپ بەكمۇ يىراققا كەتمىدى. پەقەت پارىژغا بىرنەچچە بېكەت كېلىدىغان فرانسىي ئارىلىدىكى قىسىمغا قايتىپ كەلدى. ئۇ تۇرۇشلۇق قوشۇن ئارالدىكى كۆۋپىن بىرې بازىرىدا مۇداپىئەدە تۇراتتى.

قىسقىسى، ئۇنىڭ سوتقا چىققۇسى يوق ئىدى. بۇ دېلودا ئۆزىنىڭ بىر كۈلكىلىك شەخس ئىكەنلىكىنى گۇڭگا ھېس قىلاتتى. يۈز بەرگەن ئىشلارغا قانداق قاراشقىمۇ پەمى يەتمەيتتى. چۈنكى، ئۇ ئېتىقادى يوق، خۇراپىي ئىشلارغا چوقۇنىدىغان، كاللىسى ئاددىي ھەربىي ئىدى. بۇ غەلىتە ۋەقەنى تولا ئويلايتتى - يۇ، پۈتكۈل جەرياننىڭ ئېغى بىلەن بېغىنى پەرقلەندۈرەلمەيتتى. ئوغلاقتىن، ئەسمېرالدا بىلەن تۇنجى كۆرۈشكەن چاغدىكى ئەھۋالدىن، ئۇنىڭغا مۇھەببەت ئىزھار قىلغاندىكى ئادەمنى ھەيران قالدۇرىدىغان ئۇسۇلدىن، مىسىرلىق قىزنىڭ خۇلق - مىجەزىدىن، ھەتتا ھېلىقى سىرلىق راھىبىتىن ئوخشاشلا گاڭگىراپ قالغانىدى. بۇ مەزگىلدىكى كەچۈرمىشلەرنىڭ شاھىتى بولغان مۇھەببەتمۇ ئويلىغانسېرى جادۇگەرلىكتەك تۇيۇلاتتى. ئۇ قىز جادۇگەر ياكى ئالۋاستى بولسا - ھە؟ يىغىپ ئېيتقاندا، بۇ بىر كومېدىيە ياكى شۇ چاغدىكى ھەممەيلەن كۆنۈپ قالغان سۆز

بىلەن ئېيتقاندا، بىر قېتىملىق تېتىقسىز مراكىل تىياتىرى ئىدى. ئۇ ئالغان رولمۇ ئۆتۈپ كەتكەن ئەخمەقنىڭ رولى ئىدى. ئۇ ھەممەيلەننىڭ كۆزىگە سەت كۆرۈنىدىغان، مەسخىرە قىلىدىغان نىشانغا ئايلانغانىدى. كاپىتان خىجىل بولاتتى، لاپونتايىنىڭ تەسۋىرلىگىنىدەك، ئۇ «مېكىيانىڭ قولىغا چۈشكەن تۈلكىدەك شەرمەندە بولدى» دېگەن ئەھۋالنىڭ ئۆز بېشىغا كەلگەنلىكىدىن بەكلا نومۇس قىلاتتى.

ئۇ بۇ ئىشنىڭ قول سۇنسا يەڭ ئىچىدە، باش يېرىلسا بۆك ئىچىدە بولۇشنى بەك خالايتتى. سوتقا چىقمىسلا، باشقىلار ئۇنىڭ نامىنى تىلغا ئېلىپ ئولتۇرمايتتى. ھېچبولمىغاندا، تورنېل سوتخانىسىدىكى مۇنازىرىدە ئۇنىڭ گېپى بولمايتتى. مۇشۇ بىر ئىشتا ئۇنىڭ ئويلانغانلىرى توغرا ئىدى. چۈنكى، ئۇنىڭ تەلىپىگە ئۇ چاغلاردا سوت ھەققىدە ئاخبارات ئېلان قىلىنمايتتى. پارىژدىكى چوڭ - كىچىك سوت ناھايىتى كۆپ ئىدى. ساختا پۇل ياسايدىغان بىرەر-بىرىنى قايناۋاتقان قازانغا تاشلىمايدىغان ياكى ئايال پېرىخوندىن بىرەر-بىرىنى دارغا ئاسمايدىغان ۋە ياكى بىرەر بىدئەتچىنى كۆيدۈرۈپ ئۆلتۈرمەيدىغان بىرمۇ ھەپتە بولمايتتى. قېرىپ پۇتى گۆرگە ساڭگىلىغان، فېئودال تېمىس ① نىڭ يېڭىنى شىمايلىغان ھالدا دار، شوتا ۋە جازا سۇپىسى ئارىلىقىدا ھوقۇقنى يۈرگۈزۈش ئۈچۈن شاپاشلاپ يۈرگەنلىكىنى كۆرىمىز دەپ ھەرقايسى جامائەت سورۇنلىرىغا بېرىش پارىژ ئاھالىسىگە ئادەت بولۇپ قالغانىدى. ئۇلار كىمنىڭ دارغا ئېسىلىدىغانلىقىغا، نېمە سەۋەبتىن دارغا ئېسىلىدىغانلىقىغا كۆڭۈل بۆلمەيتتى. ئۇ چاغدىكى ئاقسۆڭەكلەر جەمئىيىتىنىڭ كوچا دوقمۇشلىرىدىن ئۆتۈۋاتقان جىنايەتچىنىڭ ئىسمى - فامىلىسى بىلەن كارى بولمايتتى. پارىژ ئاھالىسى تولا كۆرۈپ ھۆ بولۇپ كەتكەن مۇنداق ئىشلارغا پەرۋاسىز قارايتتى.

① تېمىس — يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى ئەدلىيە ۋە ئادالەت ئىلاھىسى.

ئۆلۈم جازاسىنىڭ ئىجرا قىلىنىشىمۇ خۇددى بولكا پىشۇرىدىغان چوڭ دۇخوپكىغا ياكى قاسساپلارنىڭ قۇشخانىسىغا قاراۋاتقاندا، ئەجەبەنەمەي قاراپ تۇرىۋېرەتتى. ئادەملەر قاسساپ بىلەن جاللاتنى سېلىشتۇرۇپ، جاللاتنىڭ قاسساپقا قارىغاندا سەل - پەل ۋەھشىي ئىكەنلىكىنىلا ھېس قىلاتتى، خالاس!

شۇڭا، فوبۇس پېرىخون ئەسەپرالدىنى بولسۇن ياكى ئاغزىدىن چىقىپ كەتكەن سىمىلا بولسۇن، سەرگەردان قىزنىڭ ياكى ھېلىقى ئالۋاستى روھانىيىنىڭ قولىدىكى خەنجەرنى بولسۇن، خەنجەرنىڭ كىمىنىڭ خەنجىرى ئىكەنلىكىنى چوڭ ئىش چاغلاپ كەتمىدى. شۇنداقتىمۇ، كاللىسى ئازراقلا قۇرۇق قىلىپ قېلىۋىدى، فلېئور دې لىسنىڭ سىياقى كۆز ئالدىغا كەلدى.

بۇمۇ ئاز كەلگەندەك، كۈۋېن بىرې بەك زېرىكىشلىك، قىزىققۇدەك ھېچنېمىسى يوق بىر مەھەللە ئىدى. مەھەللىنىڭ نەرىگە قارىساڭلا تۆمۈرچىلەر بىلەن كالا باقىدىغان ئىسكەتى يوق ئاياللاردىن بۆلەك ئادەم كۆرۈنمەيتتى. يېرىم چاقىرىم كېلىدىغان كوچىنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى كەپىلەر، خىشتىن قوپۇرۇلغان ئۆيلەر كالىنىڭ قۇيرۇقىدەك خېلى بىر يەرلەرگىچە سوزۇلغانىدى.

فوبۇسنىڭ مۇھەببەت دۇنياسىدا فلېئور دې لىس ئىككىنچى ئورۇندا ئىدى. ئۇ چىرايلىق قىز بولغاندىن سىرت، توي قىلسا راۋرۇس توي مېلى كۆتۈرۈپ كېلەلەيدىغانلاردىن ھېسابلىناتتى. ھاۋا ئوچۇق بىر ئەتىگىنى، فوبۇس ئۆزىنى سەللىمازا ساقىيىپ قالغاندەك ھېس قىلدى، ھەتتا ئىككى ئاي ئۆتۈپ كەتتى، سەرگەردان قىزنىڭ دېلوسىمۇ ئاياغلاشتى، خەقلەرنىڭ ئېسىدىنمۇ كۆتۈرۈلدى، دېگەنلەرنى ئويلاپمۇ ئۆلگۈردى. مۇھەببەتتە شاپتۇللۇق باغقا كىرىپ قالغان بۇ چەۋەنداز ئەمدىلىكتە ھېچنېمىنى بىلمەسكە سېلىپ، گوندىلاۋۇرنىڭ ئىشىكىنى قاققىلى ماڭدى.

پارۋى مەيدانىدىكى بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ دەرۋازىسى

ئالدىغا بىرمۇنچە ئادەم توپلىشىپ قالغانىدى. 5 - ماي بولغاچقىمىكىن، فوبۇس ئۇلارنى دىنىي مۇراسىم ئۆتكۈزۈشكە ياكى بايرام پائالىيىتىگە قاتنىشىشقا كەلگەنلەر بولسا كېرەك، دەپ ئارتۇق بىرنېمىلەرنى ئويلىمىدى. ئاتنى دەرۋازىنىڭ يېنىغا باغلاپ قويۇپ، خۇشال ھالدا بولغۇسى ئايالى تۇرىدىغان ئۆيگە قاراپ قەدەم ئالدى.

ئۇنىڭ بولغۇسى ئايالى فلېئور دې لىس ئانىسى بىلەن بىللە ئىدى.

فلېئور دې لىسنىڭ تېخىچە ئېسىدە بار ئىدى: ئۇ ھېلىقى ئايال پېرىخون ئۆيىگە كىرگەن چاغدىكى كۆرۈنۈشىنى، ئوغلاقنى، ھېلىقى ئۆلگۈر ھەرىپنى ئۇنتۇيالمىيتتى، فوبۇس بىلەن ئۇزاقتىن بېرى كۆرۈشمىگەن بولغاچقا، كاپىتان ئۆيىگە كىرىشى بىلەنلا، ئۇنىڭ كېلىشكەن قەددى - قامىتىگە، يېپيېڭى ھەرىبىي فورمىسىغا، كۆزنى قاماشتۇرىدىغان پاگونلىرىغا، يۈرۈش - تۇرۇشىدىكى قىزغىنلىقىغا قاراپ خۇشاللىقىدىن قۇلاقلرىغىچە قىزىرىپ كەتتى. ئاقسۆڭەك خان قىزمۇ بۇرۇنقىدىن بەكرەك نازاكەتلىك بولۇپ قالغانىدى. ئۇ ئادەمنىڭ مەستلىكى كېلىدىغان ئالتۇندەك سېرىق چېچىنى قاملاشتۇرۇپ ئۆرۈگەن، بېشىدىن ئايىغىغىچە ھاۋا رەڭ كىيىم بىلەن پۈركەنگەنىدى. بۇ رەڭ ئۇنىڭ ئاپپاق تېرىسى بىلەن نازا ماسلاشقانىدى. كولۇمبى ئۇنىڭغا ناز - كەرەشمە قىلىشنى ئوبدان ئۆگىتىپ قويغان بولسا كېرەك، كۆزلىرىدىن بىلىنىپ تۇرغان مۇھەببەتتىن پەيدا بولغان شېرىن ئازابلىق چىرايى ئۇنى تېخىمۇ چىرايلىق قىلىۋەتكەنىدى.

فوبۇس كۈۋېن بىرىدىكى مۇداپىئەدىن بۇيان تۈزۈكرەك بىر ئايال بىلەن دەرەمەتتە بولمىغاچقا، فلېئور دې لىسنىڭ ھۆسن - جامالى ئۇنى رام قىلىۋالغانىدى. مۇشۇ سەۋەبلىك، بىزنىڭ ئوفىتسېرنىڭ مۇئامىلىسى بىردەمدىلا مۇلايىملىشىپ، ئۆزىنى قىزغىن ۋە خاتىرجەم تۇتقۇسى كېلىپ قالدى. گوندىلاۋۇر خانىم چوڭ كىرىسلودا بەھۇزۇر ئولتۇراتتى. ئۇ قىزى ئۈچۈن ئانىلىق

بۇرچىنى تەلتۆكۈس ئادا قىلىدىغان ئانىلاردىن ئىدى. بۇ قېتىم ئۇنىڭ كۆڭۈلىدىكىدەك بۇ كۈيۈ ئوغۇلنى ئەيىبلەشكە تەييارلىغان سۆزلىرى ئايىغى چىقمايدىغان غوتۇلداش بىلەن بېسىقپ قالدى. فلېئور دې لىس تامغا يۆلىنىپ ئولتۇرغىنىچە بىر يىگنە - بىر يىغىندىدىن دېڭىز مۇئەككىلى نېپتۇنىنىڭ ئوڭكۇرسىنى كەشتىلەش بىلەن بەند ئىدى. كاپىتان ئۇنىڭ ئورۇندۇقىغا يۆلەندى.

— ئەسكى جۇمۇ سىز، — دېدى قىز ئەركىلەپ، ئۇنىڭ پەس ئاۋازدا دەۋاتقان سۆزلىرىدىن ھەم نازلىنىش، ھەم قېيىداش چىقىپ تۇراتتى، — ئىككى ئايدىن بۇيان نەلەردە يۈردىڭىز؟ — قەسەم قىلىپ بېرىمەنكى، — قىزنىڭ گەپلىرىدىن ئوڭايىسىزلىنىپ قالغان فوبۇس ئۇدۇل جاۋاب بېرىشتىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ، باغدىن سورىسا، تاغدىن جاۋاب بەرگەندەك گەپ باشلىدى، — گۈزەل ھۆسنىڭىزنى كۆرگەن مىسسىيونېرلارمۇ دالڭ قېتىپ قاراپ قالىدۇ جۇمۇ !

قىز كۈلۈۋەتتى.

— ئەپەندى، گۈزەل ھۆسنىۋىنى قويۇپ تۇرۇپ، گېپىمگە جاۋاب بېرىڭ. چىرايلىق - چىرايلىق دەۋىرىدىكىسىز !

— ۋاي - ۋاي، سۆيۈملۈك سىڭلىم. بۇيرۇققا بىنائەن مۇداپىئەدىكى قىسمىغا كېتىپ قالدىم.

— ئۇنىڭ نەدىلىكىنى ماڭا دېمىدىڭىزغۇ؟ نېمىشقا خوش دېمەيلا كەتتىڭىز؟

— كۈۋېن برې.

فوبۇس گەپ يورغىلىتىپ، نەق جاۋاب بېرىشتىن ئۆزىنى قاچۇردى.

— يېقىنلا يەردىكەنغۇ، نېمىشقا بىرەر قېتىممۇ يوقلاپ كېلەي دېمىدىڭىز؟

— چۈنكى ... مەسئۇلىيەت ... ئۇنىڭ ئۈستىگە، — فوبۇس دۇدۇقلاپ قېلىۋاتاتتى، — سۆيۈملۈك سىڭلىم، ئاغرىپ يېتىپ

قالدىم.

— ئاغرىپ! — قىز چۆچۈپ كەتتى.

— شۇنداق... يارىلاندىم.

— يارىلاندىم دەمسىز؟

بىچارە قىز ھەيران قالدى.

— ھېچ ۋەقەسى يوق، — دېدى فوبۇس پەرۋاسىز ھالدا، —
شۇنچىلىكلا ئىش. ناھايىتى كەلسە بىرەر قېتىملىق
تاكالىلىشىش، مۇشتلىشىش دېگەندەك گەپ. سىز بىلەن
مۇناسىۋىتى يوققۇ؟

— مەن بىلەن مۇناسىۋىتى يوق؟ — فلېئور دې لىس
لىكىدە بېشىنى كۆتۈردى، كۆزلىرىگە لىققىدە ياش كەلدى، —
نېمە دەۋاتقىنىڭىزنى بىلىدىم. دۇئىغا چىققان بولماڭ يەنە؟
ئەينەن ئەھۋالنى بىلگۈم كېلىۋاتىدۇ.

— ھەي، سۆيۈملۈك چىرايلىقىم! ماشا فېد بىلەن تەگىشىپ
قالدىم، بىلەمسىز؟ ئۇ ساينت گېرمائىن ئېنلايدىكى قۇرۇقلۇق
ئارمىيەسىنىڭ پود پولكوۋنىكى، ھەر ئىككىمىزنىڭ ئۇ يەر — بۇ
يېرى سۈرۈلگەن بولدى. ئەنسىرىگۈدەك ئىش يوق!

يالغان گەپ قىلىشقا ئامراق كاپىتان شەرەپ بىلەن يارىدار
بولغان ئەرلەرنىڭ قىزلارنىڭ كۆزىگە تېخىمۇ ئىسسىق
كۆرۈنىدىغانلىقىنى ئوبدان بىلەتتى. فلېئور دې لىس راستتىنلا
ھەم تەسىرلەندى، ھەم قورقتى، ھەم خۇشال بولدى، ھەم ئۇنى
ماختىدى. ئۇنىڭ كۆزلىرىگە تىكىلىپ، ئۆزىنى باسالماي قالغىلى
تاس قالدى. لېكىن، ئۇنىڭ تازا خاتىرجەم بولالمايۋاتقىنى ئېنىق
ئىدى.

— ھېلىمۇ ياخشى، ساقىيىپ قاپسىز، قەدىرلىكىم! — دېدى
قىز، — مەن ئۇ ماشا فېد دېگەننى تونۇمايمەن. قارىسام بىشەم
نەرسىدەك قىلىدۇ. نېمىدەپ ئۇرۇشۇپ قالىدىڭىز؟
كالىسى ئىشلىمەيدىغان فوبۇس گەپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە
يالغان سۆزنى قانداق داۋاملاشتۇرۇشنى بىلەلمەي قالدى.

— ھەي، مەن نەدىن بىلەي ! ... چاغلىقلا ئىش، ئات تالىشىپ ياكى بىرەر ئېغىز قۇرۇق گەپنى دەپ بولغان ئىش ! سىڭلىم، — دېدى فوبۇس گەپنىڭ تېمىسىنى ئۆزگەرتىۋېتىش ئۈچۈن ئۈنلۈك ئاۋازدا، — پارۋى مەيدانى قايناپ كېتىپتۇغۇ؟ خۇدايا توۋا، سىڭلىم، — ئۇ دېرىزىنىڭ ئالدىغىراق باردى، — مەيداندا نېمىدېگەن جىق ئادەم !

— بۇنىڭدىن خەۋىرىم يوق، — دېدى فلېئور دې لىس، — لېكىن بۈگۈن بىر ئايال پېرىخوننى چېركاۋ ئالدىدا توۋا — ئىستىغپار ئېيتقۇزۇپ، ئاندىن دارغا ئاسقۇدەك دېگەن گەپنى ئاڭلىۋىدىم.

كاپىتان ئەسمېرالدىنىڭ دېلوسى ئاللىقاچان تۈگىدى دەپ قارىغاچقا، فلېئور دې لىسنىڭ سۆزىنى قېتىغىمۇ ئالماي، يەنىلا ئۆزىنىڭ گېپىنى يورغىلاتقىلى تۇردى.

— ئۇ ئايال پېرىخون كىم ئىكەن؟

— ئۇنى بىلمەيمەن، — دېدى فلېئور دې لىس.

— ئۇلار ئۇنىڭ نېمە ئىش قىلىدىغانلىقىنى دېمىدىمۇ؟

— بىلمەيمەن، — دەپ جاۋاب بەردى قىز، بۇرۇنقىدەكلا قاردەك ئاپپاق ئىككى مۇرىسىنى كۆتۈرۈپ قويدى.

— ئاھ، خۇدا ! — دېدى قىزنىڭ ئانىسى گەپ باشلاپ، —

مۇشۇ كۈنلەردە، ئايال پېرىخون نېمانچە كۆپ — ھە ! دىنىي جەمئىيەت ئۇلارنى كۆيدۈرۈپ ئۆلتۈرگىنى بىلەن، ئۆتكەن — كەچكەنلەر ئۇلارنىڭ ئىسمىنىمۇ بىلمەيدۇغۇ دەيمەن. ئۇلارنىڭ ئىسمىنى بىلىش ئاسماندىكى ھەربىر بۇلۇتنىڭ ئىسمىنى بىلىشتىنمۇ تەس. بىراق، بۇ ئىش بىلەن بىزنىڭ چاتقىمىز يوق. نېمىلا دېگەنبىلەن، بەندىنىڭ ھايات — ماماتى مېھىر — شەپقەتلىك خۇدانىڭ ئىلكىدە ! — ئاقسۆڭەك ئايال سۆزلەپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، ئورنىدىن تۇرۇپ دېرىزىنىڭ ئالدىغا كەلدى، — شەپقەتلىك ئىگەم، — دېدى ئۇ گېپىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — راست دەپسەن، فوبۇس ! ئۇ يەردە ئادەم بەكلا

جىققۇ. خۇدايىمەي، ئۆينىڭ ئۆگزىلىرىمۇ توشۇپ كېتىپتۇغۇ! بىلەمسەن، فوبۇس! بۇ مېنىڭ ياش ۋاقتىمدىكى بىر ئىشنى يادىمغا سالدى. ئۇ پادىشاھ چارلېز VII پايتەختكە كىرگەن چاغ ئىدى. شۇ چاغدىمۇ ئادەم كۆپ ئىدى. قايسى يىلى ئىكەنلىكى ئېسىمدە يوق. بۇ ئىشلارنى ساڭا سۆزلەپ بەرسەم، مېنى كونا خاماننى سورۇۋاتىدۇ دەپ قالارسەن، لېكىن ماڭا تېخى تونۇگۇنلا سادىر بولغان ئىشتەك تۇيۇلىدۇ. شۇنداق ئەمەسمۇ؟ ھا، شۇ چاغدىكى ئادەم بۈگۈنكىدىنمۇ كۆپ ئىدى. ھەتتا ساينت ئانتونى دەرۋازىسىنىڭ سېپىلىمۇ ئادەم بىلەن لىققىدە تولۇپ كەتكەنىدى. پادىشاھ مىنگەن ئاتنىڭ كەينىدە خانىش، ئەگىشىپ كېلىۋاتقان ئېسىلزادە ئاياللار چەۋەندازلارنىڭ كەينىگە مىنگەشكەن. ئېسىمدە قېلىشچە، ئۇلار ئۈچەيلىرى ئۈزۈلگۈدەك كۈلۈشەتتى. چۈنكى، تەق - تۇرقى بەستلىك كەلگەن چەۋەنداز ماتېفېلوننىڭ يېنىدىكىسى پاكار بويلۇق ئامانيون گارلاند ئىدى. ماتېفېلون ئۆز ۋاقتىدا ئىنگىلىزلارنى ئايىماي قىرىۋەتكەن ئادەم ئىدى! فىرانسىيەنىڭ مۆتىۋەرلىرى سەپ تارتىپ ماڭغان، ئۇلار كۆتۈرۈۋالغان تۇغ - ئەلەملەر كۆك يۈزىنى بىر ئالغانىدى، ئۇلارنىڭ كۆپىنچىسى نەيزىۋازلار بايرىقى بولۇپ، ئاندا - ساندا ئارمىيە بايرىقىمۇ كۆرۈنۈپ قالاتتى. ژان شاتوموراننىڭ قولىدىكىسى ئۈچ بۇرجەكلىك تۇغ، كورسنىڭ قولىدىكىسى ئارمىيە بايرىقى ئىدى. بوربون كىنەزىدىن باشقىلىرى ئىنتايىن روھلۇق ئىدى ... ھەي! شۇ يىللاردىكى كاتتا مەرىكىنى بۈگۈنكى كۈندە تاپقىلى بولمايدۇ. راستتىنلا پاجىئە!

بىر جۈپ ئاشىق - مەشۇق ئاقسۆڭەك تۇل خوتۇننىڭ گېپىنى ئاڭلاپمۇ قويمىدى. فوبۇس بولغۇسى ئايالى ئولتۇرغان ئورۇندۇقنىڭ يۆلەنچۈكىگە يېقىن كەلدى، بۇ ئادەمنى ئۆزىگە شۇنداق تارتىدىغان ئورۇن ئىدىكى، ئۇ يەردە تۇرۇپ فېلىئور دې لىسنىڭ بويىنىدىن قارىسا، ئۇنىڭ ئېچىلىپ قالغان كۆكسىنى كۆرگىلى بولاتتى. قىز كىيىۋالغان كۆڭلەكنىڭ ياقىسى خۇددى

ئۇ يەردىكى يارىشىملىق نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى فوبۇسنىڭ قانغۇدەك كۆرۈۋېلىشى ۋە بۇ ئارقىلىق باشقا نەرسىلەرنىمۇ ئۇنىڭ پەرەز قىلىشى ئۈچۈن پەسرەك ئويۇلغاندەك ئىدى. فلېئور دې لىسنىڭ قاشتېشىدەك تېرىسى فوبۇسنىڭ كۆزىنى ئالاچەكمەن قىلىۋەتتى. «مۇشۇنداق بېلىقتەك چىرايلىق بىرى تۇرغان يەردە، باشقا بىرىگە كۆڭۈل بېرىپ نېمە كەپتۇ!» دەپ ئويلىدى فوبۇس. ئىككىيلەن خېلىغىچە بىرنەرسە دېيىشىمىدى. قىز بىرنەچچە قېتىم بېشىنى كۆتۈرۈپ ئۇنىڭغا لەپىدە قاراپ قويدى. كۈلۈپ تۇرغان كۆزلىرىدىن نازاكەت ئۇرغۇدى. چاچلىرى باھار قۇياشىدا بۆلەكچە چىرايلىق بولۇپ كەتكەنىدى.

— فوبۇس، — دېدى فلېئور دې لىس پەس ئاۋازدا، — يەنە ئۈچ ئايدىن كېيىن توي قىلىمىز. سىز ماڭا پەقەت سىزنىلا سۆيۈم، باشقا بىرىگە كۆز قىرىمىنىمۇ سالىمىدىم، دەپ قەسەم ئىچىپ بېرىڭ!

— قەسەم ئىچىپ بېرەي، ئەلۋەتتە سىزنى ياخشى كۆرىمەن، پەرىشتەم! — دەپ جاۋاب بەردى فوبۇس. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن قىزغىنلىق بەرق ئۇردى، تەلەپپۇزىدىن سەمىمىيلىك نامايان بولدى. قىزنىڭ كۆڭلى جايىغا چۈشتى. ھەتتا فوبۇسنىمۇ ئۆزىنىڭ گېپىگە ئۆزى ئىشىنىپ قالغاندەك بولدى.

بولغۇسى ئەر — خوتۇن ئىككىيلەننىڭ نىيەت — ئىقبالىنى كۆرگەن مېھرىبان ئانا خۇددى بىر قوشۇق ھەسەل ئىچكەندەك تاتلىق سېزىم ئىچىدە قەۋەتلا خۇش بولۇپ كەتتى — دە، باشقا ئىشلارنى ئورۇنلاشتۇرۇش ئۈچۈن ئۆيىدىن چىقىپ كەتتى. فوبۇس ئۇنىڭ ئارقىسىدىن قاراپ تۇردى. ئىككىيلەن يالغۇز قالغانىدى. غەيرىي ئادەم يوق بۇ سورۇن تەۋەككۈل قىلىشقا ئامراق كاپىتانى غەيرەتكە كەلتۈرگەندەك بولدى، كالىسىدىن نۇرغۇن ئىشلار كەچتى. فلېئور دې لىس ئۇنى ياخشى كۆرەتتى، فوبۇسنىڭ قىزغا تېخىمۇ ھەۋىسى كەلدى. فلېئور دې لىس كۆزىگە گۈل كۆرۈندى، قەلبىدىكى قىزغىنلىقمۇ سۇسلاپ قالغاندەك

قىلمايتتى. پىشىمغان بۇغداينى تېتىپ باقسا ھېچقانچە چوڭ گۇناھ ھېسابلانمايتتى! شۇ تاپتا ئۇنىڭ ئاددىي كالىسىدا قانداق بىر خىيالنىڭ پەيدا بولۇۋاتقانلىقىنى ھېچكىم بىلمەيتتى. لېكىن، جەزم قىلىشقا بولاتتىكى، فلېئور دې لىس ئۇنىڭ كۆزىگە قاراپلا يۈرىكى قارتىدە قىلىپ قالدى. ئەنسىزلىك ئىچىدە ئۆت تەرىپىگە كۆز يۈگۈرتتى. ئانىسى كۆرۈنمەيتتى.

— ۋاي خۇدايىمەي! — ئۇنىڭ يۈزى شەلپەردەك قىزىرىپ يۈرىكى پوكۇلداپ كەتتى، — نېمانچە ئىسسىق!

— شۇنداقتەك قىلىدۇ، — دېدى فوبۇس، — چۈش بولاي دەپ قالدى. قۇياشنىڭ قىزدۇرغىنىنى قارىمامدىغان، پەردىنى چۈشۈرۈۋېتەيلى!

— ياق، بولمايدۇ، — دەپ ۋارقىرىدى بىچارە قىز، — تىنالمىيۋاتمەن.

ئۇ خۇددى تايغاننىڭ پۇرىقىنى ئالغان مارالىدەك دىككىدە ئورنىدىن تۇرۇپ، دېرىزىنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ باردى — دە، دېرىزىنى ئېچىپ، ئۆزىنى بالكونغا ئاتتى.

فوبۇس خاپا بولغان ھالدا كەينىدىن ئەگەشتى.

بالكون پارۋى مەيدانىنىڭ ئۇدۇلىدا ئىدى. لېكىن، شۇ ئەسنادا مەيدان ئادەم قورققۇدەك تۈسكە كىرگەنىدى. توخۇ يۈرەك فلېئور دې لىس بىردىنلا شۈمشىيىپ قالدى.

ئادەملەر مەيداننىڭ ئەتراپىنى كەلكۈن كەلسىمۇ كىرەلمىگۈدەك دەرىجىدە قاپسۇۋالغان، يېقىن ئەتراپتىكى كوچىلارمۇ ئادەم بىلەن لىق ئىدى. ئەگەر ئىككى يۈز يىگىرمە ئەسكەر — ساقچى ۋە قولغا مىلتىق بىلەن قىلىچ تۇتقانلار نەچچە سەپ بولۇپ توسۇپ تۇرمىسا، پارۋى مەيدانىدىكى پاكار قاشا تام ئاللىقاچان ئۆرۈلۈپ چۈشكەن بولاتتى. ھېلىمۇ شۈكۈر، قىلىچ — نەيزىلەرنىڭ ھەيۋىسى بىلەن، پارۋى مەيدانغا ھېچكىم كىرەلمىگەنىدى. ئېپىسكوپنىڭ نەيزە تۇتقان تەمبەل لەشكەرلىرى كىرىش ئاغزىنى ساقلىماقتا ئىدى. چېركاۋنىڭ دەرۋازىلىرى

چىڭ تاقالغان، ئەكسىچە، مەيداننىڭ ئەتراپىدىكى سان - ساناقسىز ئۆيلەرنىڭ دېرىزىسى ئۇلۇغ ئېچىۋېتىلگەن، دېرىزلەردە نۇرغۇن ئادەملەرنىڭ بېشىلا كۆرۈنەتتى.

قاراپ تۇرغان ئادەملەرنىڭ يۈز - كۆزى كۈل سۈركىۋەتە - كەندەك مەينەت ئىدى. ھايال ئۆتمەيلا روي بېرىدىغان ئەھۋال ئاددىي پۇقرالار ئارىسىدىكى ھېچكىم ياراتمايدىغان بۇ بىر توپ ئادەمنىڭ بىر يەرگە يىغىلىپ قالغان چاغدىكى پەۋقۇلئاددە كۈچ - قۇدرىتىگە ئوت تۇتاشتۇرۇپ قويىدىغاندەك ئىدى. چاچلىرى پاخىيىپ كەتكەن، سېرىق قالپاقلىق بۇ ئادەملەر قاتارىدىن قىيقاس - سۈرەن كۆتۈرۈلەتتى. جاھاندا بۇنىڭدىنمۇ قورقۇنچلۇق ئىش يوقتەك قىلاتتى. ئالاماننىڭ قىيا - چىيالىرى ۋارقىراش - جارقىراشلارنى بېسىپ چۈشەتتى. ئەرلەرنىڭ ئاۋازى ئاياللارنىڭ ئاۋازىدىن كۆپتەك ئىدى.

قىيقاس - سۈرەننىڭ ئىچىدىن ئاندا - ساندا تىترەك ئاۋازدىكى چىرقىراشلار ئاڭلىنىپ قالاتتى.

— ھەي، ماھىت بالىسى! ئۇ قىزنى مۇشۇ يەردە دارغا ئاسامدىكەن؟

— كالۋا! بۇ يەرگە كۆڭلەكچان قىلىپ قويۇپ توۋا - ئىستىغپار ئېيتقۇزىدىغان جاي! شەپقەتلىك خۇدا ئۇنىڭغا لاتىنچە سۆزلەپ لەنەت ئوقۇيدۇ! بۇ ئىش بۇ يەردە ئەزەلدىن تارتىپ چىڭقىچۇش پەيتىدە ئېلىپ بېرىلىدۇ. دارغا ئاسقانى كۆرگۈڭ كەلسە، گرىق مەيدانغا بار!

— راست دەيسەن، سەل تۇرۇپلا ماڭمەن.

— دېگىنە، بوسانىرو! ئۇ راستىنلا توۋا - ئىستىغپارغا

مەسئۇل بىر پوپنى رەت قىتۇمۇ؟

— شۇنداقتەك قىلىدۇ، بىشاگىن خېنىم!

— مانا، مانا! دەھرىي دېمىدىممۇ؟

— ئەپەندى، بۇ دېگەن رەسىم - قائىدە. ئەدلىيە مەھكىمىسى

تەرىپىدىن ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنغان ئادەم ئەگەر ئاددىي پۇقرا

بولسا، مەھكىمە ئۇنى پارىژنىڭ گۇبېرناتورىغا تاپشۇرۇپ بېرىدۇ.
ئەگەر مىسسىيونېر بولسا، دىنىي سوت كوللېگىيەسىنىڭ
سوتچىلىرىغا ئۆتكۈزۈپ بېرىدۇ.

— ھە، شۇنداقمىدى، رەھمەت ئەپەندى.

— ئاھ، خۇدا! — دەۋەتتى فلېئور دې لىس، — ئۇ
نېمىدېگەن بىچارە!

ئۇ ئالامانغا قارىدى. كۆزلىرىدىن ئازابلىنىش ئالامەتلىرى
كۆرۈندى. كاپىتاننىڭ مەيداندىكىلەر بىلەن كارى يوق، ئۇنىڭ
خىيالى ئالدىدىكى قىزدىلا ئىدى. ئۇ كۆڭلى ئېغىپ، فلېئوردې
لىسنى مېھىر - مۇھەببەت بىلەن بېلىدىن تۇتۇپلا قۇچاقلىدى.
قىز كەينىگە قايرىلىپ كۈلۈمسىردى.

— قويۇۋېتىڭ، — دېدى قىز يالۋۇرۇپ، — ئانام كىرىپ
قالسا، قولىڭىزغا كۆزى چۈشۈپ قالىدۇ!

دەل شۇ چاغدا بۇۋى مەريەم چېركاۋىدىكى چوڭ قوڭغۇراق
چۈش ۋاقتى ئون ئىككىگە ئېرىنچەكلىك بىلەن جاراڭلىدى.
ئادەملەر خۇشاللىقنى باسالماي، پەس ئاۋازدا كۈسۈرلىشىۋالدى.
قوڭغۇراقنىڭ ئون ئىككىنچى قېتىملىق ئاۋازى ئۆچمەي
تۇرۇپلا، ئالامان ئوبۇر - توپۇر بولغىلى تۇردى. مەيىن شامال
سۆيۈپ ئۆتكەن سۇنىڭ يۈزىدەك داۋالغۇدى. ياپىلاق تاش
ياتقۇزۇلغان يولدىن، دېرىزىلەردىن، ئۆگزىلەردىن «ئۇ كەلدى!»
دېگەن ئاۋاز ئاڭلىنىپ، قۇلاق - مېڭىنى يەپ كەتكۈدەك بولدى.
فلېئور دې لىس قاراپ تۇرىۋېرىشكە پېتىنالمىي، قولى بىلەن
كۆزىنى ئېتىۋالدىم.

— چىرايلىقىم، ئۆيگە كىرىپ كەتكۈڭىز كېلىۋاتامدۇ؟
— ياق، — قىز ئابايا قورقۇپ كۆزىنى ئېتىۋالغانىدى،
ئەمدىلىكتە قىزىقسىنىپ يەنە كۆزىنى ئاچتى.

نورماندى ئېتى قوشۇلغان ئىككى چاقلىق ھارۋا سايىت پېررى
ئاۋبوف كوچىسىدىن مەيدانغا كىرىپ كەلدى. ئات ھارۋىسىنىڭ
ئالدى - كەينىدە مەيدىسىگە ئاق كىرىست ئېسىپ، قىزغۇچ

بىنەپشە رەڭ فورما كىيگەن چەۋەندازلار ھارۋىنى پەخەس بولۇپ قوغداپ كېلىۋاتاتتى. ئەسكەر - ساقچىلار قامچىلىرىنى پۇلاڭلىتىپ، توپ ئارىسىدىن ھارۋىغا يول ئاچاتتى. ھارۋىنىڭ يېنىدا ئاتلىق سودىيەلەر، ساقچى ئەمەلدارلار بار ئىدى. ئادەملەر ئۇلارنىڭ قارا رەڭلىك فورمىلىرى ۋە ئات ئۈستىدىكى قورال ئوينىتىپ پوپوزا قىلىۋاتقان ھالىتىدىنلا ئۇلارنىڭ نېمە ئادەملەر ئىكەنلىكىنى پەرقلەندۈرەلەيتتى. ھەممىنىڭ ئالدىدا سۈر كۆرسىتىپ، ھەيۋە بىلەن كېلىۋاتقىنى ياكوئىس شارمولۋى ئىدى.

نەس باسقان ھارۋىغا ئولتۇرغۇزۇپ قويۇلغان قىزنىڭ ئىككى قولى كەينىگە قىلىپ باغلانغان، يېنىدا پوپ يوق ئىدى. ئۈچىسىدا كۆڭلەك، چۇۋۇلۇپ ياخىيىپ كەتكەن قاپقارا چاچلىرى بويىغا ۋە يېرىم يالىڭاچ مۈرىسىگە يېپىلغانىدى. شۇ چاغدىكى قائىدە بويىچە، ئۇنىڭ چېچى دارىنىڭ ئالدىغا كەلگەن چاغدا كېسىۋېتىلەتتى.

ئۇنىڭ قاغىنىڭ قانستىدىنمۇ قاپقارا توم چاچلىرى مەيىن شامالدا بىلىنەر - بىلىنمەس يەلپۈنەتتى. چاچلارنىڭ ئارىسىدىن ئۇنىڭ يۇمران بەدىنىنى كۆرگىلى بولاتتى. بۇ بەختسىز قىزنىڭ بويىنىدىكى بىرنەچچە يېرىدىن چېگىلىگەن كۈل رەڭ ئارغامچا قارىغان ئادەمگە ئۆمىلەپ مېڭىۋاتقان سازاڭدەك كۆرۈنەتتى. ئۇنىڭ يۇمران تېرىسىگە سۈركىلىۋاتقان ئارغامچىنىڭ تۆۋەن تەرىپىدە بىر پارچە يېشىل رەڭلىك ئەينەك دەممۇدەم پارقرايتتى. بۇ ھېلىقى چاققان ئىشلەنگەن تىلتۇمارنىڭ ئۆزى ئىدى. قارىغاندا، تۈرمىدىكى گۈندىپايىلار ۋاقىت - سائىتى يېقىنلاپ قالغان گۇناھكارنىڭ تەلپىنى رەت قىلىشقا پېتىئالماي، بۇ تىلتۇمارغا تەگمىگەندەك ئىدى. ھارۋىغا يېقىنراق يەردىكى جامائەت ئۇنىڭ يالاڭ ئاياغ پۇتلىرىنىمۇ كۆرۈپ ئۆلگۈردى. لېكىن، مەھبۇس قىز خىجىللىق ۋە نومۇسنىڭ كۈچىدىن، ئېچىلىپ قالغان پۇتلىرىنى كۆڭلىكىنىڭ ئېتەكلىرى

بىلەن يېپىۋېلىشقا تىرىشاتتى. چەمبەرچاس باغلىۋېتىلگەن ئوغلاقمۇ ئۇنىڭ يېنىدىلا ئىدى. گۇناھكار قىز تۈگمىلەنمىگەن كۆڭلەكنىڭ ياقىسىنى چىڭ چىشلىۋالغانىدى. ئۇنىڭ ئىزا تارتىۋاتقانلىقى ئېنىق ئىدى. مۇشۇنداق ئېچىنىشلىق ئەھۋالدىمۇ، ئادەملەرنىڭ ئۆزىنىڭ ئوچۇق قالغان جايلىرىغا تىكىلىپ قاراشلىرىدىن ئەلۋەتتە قورۇناتتى. رەسىدە بولغان بىر قىزدىكى ئۇياتچانلىق مۇشۇنداق قىيىنچىلىققا بەرداشلىق بېرەلەيتتىمۇ؟

— ئاھ، خۇدا! — دەۋەتتى فلېئور دې لىس ئۆزىنى تۇتۇپ تۇرالمىي، — تېز قاراڭ! ئۇ ھېلىقى ئوغلاق يېتىلەپ يۈرىدىغان سەرگەردان قىز شۇغۇ!

ئۇ شۇ گەپنى دەۋىتىپلا فوبۇس تەرەپكە قايرىلدى ۋە فوبۇسنىڭ مەھبۇس ھارۋىسىغا قاراپ، چىرايىنىڭ تامدەك تاتىرىپ كەتكەنلىكىنى كۆردى.

— ئوغلاق يېتىلەپ يۈرىدىغان سەرگەردان قىز، — دېدى ئۇ تىلى كالۋالىشىپ.

— نېمە؟ — دېدى فلېئور دې لىس، — ئۇنتۇپ قالدىڭىزمۇ؟ ... فوبۇس ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈپ، — نېمە دەۋاتقانلىقىڭىزنى بىلىمىدىم، — دېدى.

فوبۇس ئۆيگە كىرىپ كەتمەكچى بولۇپ، ئالدىغا بىر قەدەم ماڭدى. دەل بۇ چاغدا، مىسىرلىق قىزنىڭ تېخى يېقىندىلا ئۆزىنى قاتتىق بىسەرەمجان قىلغانلىقى فلېئور دې لىسنىڭ يادىغا كەلدى. — دە، ئىچىنى ئۆرتەۋاتقان ھەسەتخورلۇق يېڭىباشتىن باش كۆتۈردى. سىنچى كۆزلىرى بىلەن فوبۇسقا قارىدى، فوبۇسنىڭ كۆزلىرىدىن ئۇنىڭ لەۋزىدە تۇرمايدىغان ئادەم ئىكەنلىكى بىلىنىپ قالغاندەك بولدى. كىمدۇر بىرلىرىنىڭ پېرىخون ئايالىنىڭ دېلوسى بىر كاپىتان بىلەن چېتىشلىق ئىكەن دېگەنلىرى خىرە — شىرە ئېسىگە چۈشكەندەك بولدى.

— نېمە بولىدىڭىز؟ — دېدى ئۇ فوبۇسقا، — ئۇ قىز سىزنى

جېنىڭىزدىن جۇدا قىلغاندەكلا بولۇپ قالدىڭىزغۇ؟

فوبۇس ئېرەنسزلىك بىلەن ھىجىيىپ قويدى.

— مېنىمۇ؟ نېمە ھەددى ئۇنىڭ؟

— ئۇنداقتا مۇشۇ يەردە تۇرۇڭ، — دېدى فلېئور دې لس

بۇيرۇق قىلىپ، — ئىككىمىز بۇ ئىشنى تاماملانغۇچە بىللە

كۆرىمىز!

كاپىتان جايدا جىم تۇردى، مەھبۇسنىڭ ھارۋىنىڭ تەگلىك

تاختىسىدىن كۆزىنى ئالماي ئولتۇرغىنىنى كۆرۈپ، كۆڭلى سەل -

پەل جايغا چۈشتى. ئۇ قىز راستىنلا ئەسمېرالدا ئىدى. ھەتتا

بەختسىزلىك ۋە ئار - نومۇسنىڭ ئەڭ ئاخىرقى مىنۇتلىرىدىمۇ،

ئۇ يەنىلا شۇنداق چىرايلىق ئىدى. ئورۇقلاپ ئىككى مەڭزى

ئولتۇرۇشۇپ كەتكەچكىمىكىن، قاپقارا كۆزلىرى تېخىمۇ چوڭ

كۆرۈنەتتى. كۆكرىپ كەتكەن يۈزلىرىدىن پاكلىق،

ئالىجانابلىقى چىقىپ تۇراتتى. ئۇ ھېلىھەم ئاۋۋالقىدەك، بەئەينى

ماسساسىئو ① ياكى رافائېل سىزغان بۇۋى مەريەمنىڭ

رەسىمىدەك گۈزەل ئىدى. بىراق، ئەسمېرالدا تېخىمۇ زىلۋا،

ئورۇق كۆرۈنەتتى. ئار - نومۇستىن باشقا ھەممە نەرسىگە پەرۋا

قىلمىغاندەك بىخۇد ھالەتتە ئىدى. ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە قالغان

بۇ قىز مەھبۇس ھارۋىسى ھەربىر سىلكىنىگەندە خۇددى ئۆلۈك

ئادەمدەك ياكى بولمىسا چېقىلىپ كەتكەن قانداقتۇر بىر

نەرسىدەك تەۋرىنىپ قوپاتتى، غەمكىن كۆزلىرىنىڭ خۇنى

قاچقاندى. كىشىلەر ئۇنىڭ كۆز چانقىدىن سىرغىپ چىققان

بىر تامچا ياشنى كۆردى. لېكىن، بۇ بىر تامچە ياشمۇ مۇزلاپ

قېتىپ قالغاندەك ئىدى.

شۇ ئەسنادا، ئادەمنى دەككە - دۈككىگە سالىدىغان ئاتلىقلار

تەنتەنە قىلىۋاتقان ئاجايىپ - غارايىپ توپنىڭ ئارىسىدىن

ئۆتكىلى تۇردى. بىراق، بىز تارىخىي پاكىتقا ھۆرمەت قىلىش

① ماسساسىئو (1401 - 1428) — ئىتالىيەلىك رەسسام.

يۈزىسىدىن شۇنى ئىزاھلىماي تۇرالمىمىزكى، شۇنداق چىرايلىق بىر قىزنىڭ تىكەندەك يالغۇز ھالىتىنى كۆرگەن كۆپ ساندىكى ئادەملەر، ھەتتا ئەڭ باغرى تاش ئادەملەرنىڭمۇ ئۇنىڭغا ئىچى ئاغرىدى، مەھبۇس ھارۋىسى پارۋى مەيدانغا كىرىپ كەلدى.

مەھبۇس ھارۋىسى چېركاۋىنىڭ قاق ئوتتۇرىدىكى چوڭ دەرۋازا ئالدىغا كېلىپ توختىدى. يالاپ كەلگەنلەر ھارۋىنىڭ ئىككى تەرىپىدە تۇردى. ئالامان تىنچىپ قالدى. كىشىنى ئەيمەندۈرىدىغان سۈرلۈك تىمتاسلىق ئىچىدە، چېركاۋىنىڭ چوڭ دەرۋازىسى ئېچىلدى. ئادەملەرنىڭ ئالدىدا چېركاۋىنىڭ تولۇق قىياپىتى نامايان بولدى. ئۇنىڭ ئىچى تەرەپتىكى قاراڭغۇلۇق، دىماقنى بوغىدىغان بۇرۇقتۇرما ھاۋادىن ماتەم مۇراسىمىنىڭ شەپسىسى كېلىۋاتقانداك ئىدى. چېركاۋىنىڭ ئىچىگە پەردە تارتىلغان، ئىلاھىي مۇنبەردە پىلىلداپ ئاران - ئاران يېنىپ تۇرغان بىرنەچچە تال شام قويۇلغانىدى. قۇياش نۇرى چاراقلاپ تۇرغان مەيداننىڭ مەركىزىدىن قارىغاندا، چېركاۋ بەئەينى قارا ئۆڭكۈرگىلا ئوخشايتتى. ئادەملەر چېركاۋىنىڭ ئەڭ ئىچكىرىسىدىكى يېرىم يۇمىلاق شەكىلدىكى قاراڭغۇ پەشتاققا ئېسىقلىق كۈمۈش يالىتىلغان كىرىستىنى كۆرەلەيتتى. ئۇنىڭ كەينى تەرىپىگە يەرگىچە ساڭگىلاپ تۇرىدىغان قارا پەردە تارتىلغانىدى. شۇنچە يوغان زالدا بىرمۇ ئادەم كۆرۈنمەيتتى. لېكىن، تېخىمۇ نېرىدىكى قەسىدىچىلەر ئۆيىنىڭ پوپلار ئولتۇرىدىغان يېرىدە بىرنەچچە ئادەم لەلەڭشىپ يۈرەتتى. دەرۋازا ئېچىلىشى بىلەن تەڭ چېركاۋدىن ھەيۋەتلىك، ياڭراق، كىشىنى زېرىكتۈرىدىغان ناخشا ئاۋازى ئاڭلاندى. مۇناجاتنىڭ دىلىنى ئېزىدىغان پارچىلىرى مەيىن شامالغا ئەگىشىپ مەھبۇس ھارۋىسىدىكى گۇناھكار قىزنىڭ بېشىغا چۈشۈۋاتقانداك بولدى:

... مەن ئەتراپىمدىكى مىخ - مىخ ئادەملەر توپىدىن ھەرگىز

قورقمايمەن. خۇدا، غورنۇڭدىن تۇرۇپ مېنى قۇتۇلدۇرۇۋال!

... مېنى قۇتۇلدۇرۇۋال، خۇدا! مەن سۇغا غەرق بولاي دەپلا
قالدىم.

ئىلاھىي مۇنبەرنىڭ پەلەمپىيىدىن خوردىن باشقا يەنە بىر
ھەسرەتلىك ناخشا ئاڭلاندى:

... مەن تۈمەن مىڭ گەز چوڭقۇر ھاڭغا يىقىلدىم. ئايىغىمدا
دەسسۇالغۇدەك تۇپراق يوق. كىمىدىكىم مېنىڭ گەپلىرىمگە قۇلاق
سالسا، مېنىڭ يوللاپ بەرگەن ئادىمىم ئىكەنلىكىگە شەك
كەلتۈرمىسە، ئۇ چوقۇم ئۆلمەيدۇ. مەھشەر كۈنى سوراققا
تارتىلمايدۇ، ئۆلۈمدىن ئەبەدىلىك ھاياتلىققا قاراپ ماڭىدۇ.

نېرىدىكى قاراڭغۇلۇق قوينىدا تۇرغان قېرىلار ياشلىق باھارى
ۋە ھاياتىي كۈچى ئۇرغۇپ تۇرغان بىر جانلىق ئۈچۈن ناخشا
ئېيتىۋاتاتتى. بۇ جانلىق، بۇ قىز گەرچە باھارنىڭ ئىللىق
ھاۋاسىنىڭ پەپىلەشلىرىگە، چاراقلاپ تۇرغان قۇياش نۇرىغا
چۆمۈلگەن بولسىمۇ، لېكىن ھېلىقى قېرىلارنىڭ ئۇنىڭغا
ئېيتىۋاتقىنى ئەرۋاھلارنىڭ روھىغا ئاتايدىغان رېكۇپىتم ئىدى.
كىشىلەر بۇ ناخشىنى ئىخلاسمەنلىك بىلەن ئاڭلىدى.

شور پېشانە قىز قورقىنىدىن يۈرىكى يېرىلغۇدەك بولۇپ
كەتتى. تاتارغان لەۋلىرى دۇئا - تەكبىر ئېيتىۋاتقاندا
مىدىرلىدى. جاللاتنىڭ ياردەمچىلىرى ئۇنى تارتقۇشلاپ مەھبۇس
ھارۋىسىدىن پەسكە چۈشۈرۈۋاتقاندا، ئادەملەر ئۇنىڭ «فوبۇس»
دېگەن سۆزنى پەس ئاۋازدا بىرنەچچە قېتىم تەكرارلىغانلىقىنى
ئېنىق ئاڭلىدى.

ئۇنىڭ قولىدىكى باغلاق يېشىۋېتىلدى، ھارۋىدىن
چۈشۈرۈلدى. ئۇلار ئوغلاقنىمۇ بوشىتىپ، ئۇنى گۇناھكار
قىزنىڭ كەينىدىن ھەيدەپ ماڭدى. ئوغلاق ئەركىنلىككە چىقتىم
دەپ ئويلىدىمكىن، خۇشاللىقىدىن مەرەپ قويدى. گۇناھكار قىز
باشقىلارنىڭ يالاپ مېڭىشى بىلەن، يالاڭ ئاياغ مۇزدەك سوغۇق

تاش ياتقۇزۇلغان يولنى دەسسەپ، دەرۋازا ئالدىدىكى تاش پەلەمپەينىڭ تۇۋىگىچە كەلدى. بويىنىدىكى ئارغامچا خۇددى زەھەرلىك يىلانغا ئوخشاش ئۇنىڭ كەينىدىن ئەگىشىپ كەلمەكتە ئىدى.

چېركاۋدىكى ناخشا شىپىدە توختاپ قالدى، ئالتۇندىن ھەل بېرىلگەن غايەت يوغان كىرىپست، قاتار كەتكەن شاملار قاراڭغۇلۇق ئىچىدىن يۆتكىلىشكە باشلىدى. رەڭلىك كىيىم كىيگەن چېركاۋ مۇلازىملىرىنىڭ قولىدىكى يالمانلار جاراڭلىدى. بىردەمدىن كېيىن، مۇراسىم كىيىمى كىيگەن پوپلار، كاھىنلار قەسىدە ناخشىلىرىنى توۋلاپ، ئۆزلىرىنىڭ ھەيۋىسىنى كۆز - كۆز قىلغان ھالدا گۇناھكارغا قاراپ ماڭدى ۋە گۇناھكار بىلەن ئالاماننىڭ ئوتتۇرىسىغا سەپ بولۇپ تىزىلدى. گۇناھكار قىزنىڭ كۆزى كىرىپستنىڭ كەينىدە باشلامچى بولۇپ تۇرغان ھېلىقى پوپقا تىكىلدى

— ئاھ، — دەۋەتتى قىز پەس، تىترەڭگۈ ئاۋازدا، — يەنىلا شۇغۇ، ھېلىقى مىسسىيونېرغۇ!

بۇ راستتىنلا ھېلىقى ياردەمچى ئېپىسكوپ ئىدى. ئۇنىڭ ئوڭ تەرىپىدىكىسى قولغا دىرىزورلۇق تايىقىنى تۇتقان ناخشىچى، سول تەرىپىدىكىسى ياردەمچى ناخشىچى ئىدى. ئۇ بېشىنى ئېگىز كۆتۈرگىنىچە، ئىپادىسىز كۆزلىرىنى يوغان ئېچىپ، يۇقىرى ئاۋاز بىلەن ناخشا توۋلاپ مېڭىۋاتاتتى:

ناخشامغا قۇلاق سال دەپ توۋلايمەن سېنى،
دوزاخنىڭ ئەڭ چوڭقۇر جايىدا تۇرۇپ.
لېكىن سەن لەھەتكە تاشلايسەن مېنى،
دولقۇنلۇق دېڭىزمۇ كېتىدۇ يۇتۇپ.

ئۇچىسىغا ئازادە كۈمۈش رەڭ مۇراسىم كىيىمى كىيگەن، مەيدىسىگە قارا كىرىپست كەشتىلەنگەن، يۈزىدە قان دىدارى يوق

پوپ چېركاۋنىڭ چوققىلىق ئەگمە دەرۋازىنىڭ دەھلىزىدە پەيدا بولدى. ئادەملەر ئۇنى قەسىدچىلەر ئۆيىنىڭ ئەتراپىغا ئورنىتىلغان مەرمەر تاشلىق ئېپىسكوپ ھەيكەللىرى ئىچىدىكى بىرەر ئوخشايدۇ دەۋاتقاندا، ئۇ ئۆلۈمى يېقىنلاپ قالغان گۇناھكارنى قۇياش نۇرى ئاستىدىن باقىي ئالەمگە ئېلىپ مېڭىشقا تەييارلىق قىلىش ئۈچۈن ئورنىدىن قوزغالدى.

گۇناھكار قىزمۇ تاش ھەيكەلگە ئوخشاش تاتراڭغۇ ئىدى. ئۇ كىمدۇر بىرىنىڭ كۆيۈۋاتقان سېرىق شامنى قولىغا تۇتقۇزۇپ قويغانلىقىنىمۇ تۇيىمىدى. پۈتۈكچى جانغا زامىن بولىدىغان توۋنامىنى چىرقىراق ئاۋازى بىلەن ئوقۇدى. لېكىن، قىزنىڭ قۇلىقىغا كىرمىدى. بىرلىرى ئۇنىڭغا «ئامىن» دەپ جاۋاب قايتۇرۇشنى تاپىلىدى، ئۇلارنىڭ دېگىنىنى قىلدى. ئۇ ھېلىقى پوپنىڭ ئۆزىگە قارانچۇق بولۇپ تۇرغانلارنى ماڭدۇرۇۋېتىپ، يالغۇز ئۆزىگە قاراپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرگەندىلا ئېسىگە كەلدى ۋە ۋۇجۇدىغا ئازراق ماغدۇر كىرگەندەك بولدى.

قىزنىڭ قېنى قايناپ مېڭىسىگە ئۇرۇلغاندەك بولدى، غەزەپ - نەپرەت ئوتى مۇزلاپ قېتىپ قالغان روھىي دۇنياسىدا يېڭىباشتىن يالقۇنلىدى.

ياردەمچى ئېپىسكوپ بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ قىزغا يېقىنلاشتى، بۇ چاغدا ئەسمېرالدا يېرىم يالڭاچ بەدىنىگە پوپنىڭ كۆز يۈگۈرتۈۋاتقانلىقىنى، كۆزلىرىدە شەھۋانىي ھەسەتخورلۇق ۋە بىر خىل ئۈمىدۋارلىق نۇرى چاقناۋاتقانلىقىنى كۆردى.

— قىزچاق، — دېدى پوپ ئۈنلۈك ئاۋازدا، — سەن كېرەملىك خۇدادىن سەۋەنلىكىڭنى ۋە جىنايىتىڭنى كەچۈرۈم قىلىشنى ئۆتۈنمەمسەن؟ — ئۇ مۇشۇ گەپلەرنى قىلىپ بولۇپ، ئۇنىڭ قۇلىقىغا بىرىنچىلەرنى پىچىرلىدى. قاراپ تۇرغانلار ئۇنى گۇناھكار قىزنىڭ ئەڭ ئاخىرقى توۋسىغا قۇلاق سېلىۋاتىدۇ، دەپ ئويلىدى، — ماڭا ماقۇل بولامسەن؟ ماقۇل بولساڭ سېنى قۇتۇلدۇرۇۋېلىش قولۇمدىن كېلىدۇ.

— يوقال، خۇنپەر! — دېدى قىز پوپىنىڭ كۆزىگە مىختەك قارىلىپ، — بولمىسا ئۈستۈڭدىن ئەرز قىلىمەن!

— سېنىڭ گېپىڭگە ھېچكىم ئىشەنمەيدۇ، — دېدى ئۇ زەھەر خەندىلىك بىلەن ھىجىيىپ، — بۇ قىلىقنىڭ بىلەن جىنايىتىڭنىڭ ئۈستىگە جىنايەت يۈكلىۋالسىەن. تېز جاۋاب بەر! ئۇنامسەن — ئۇنامسەن؟

— سەن مېنىڭ فوبۇسۇمنى نېمە قىلىدىڭ؟
— ئۇ ئۆلدى، — دېدى پوپ.

دەل شۇ چاغدا، نەس باسقان يادەمچى ئېپىسكوپ ئۆزىچە بېشىنى كۆتۈرۈپ، مەيداننىڭ ئۇ يېقىدىكى گوندلاۋۇرنىڭ قورۇسىنىڭ بالكونىغا قارىدى. بالكوندا ھېلىقى كاپىتان فلېئور دې لىسنىڭ يېنىدا تۇرۇپ، كۆز ئالدىدىكى مەنزىرىنى تاماشا قىلىۋاتاتتى. ياردەمچى ئېپىسكوپ سەنتۇرۇلۇپ كەتتى، قولىنى پېشانىسىغا سايىۋەن قىلىپ، بىردەم قاراپ تۇردى، ئاندىن بىرىنچىلەرنى دەپ غوتۇلدىدى. يۈزىنىڭ بۇلجۇڭ گۆشلىرى تۇيۇقسىز تارتىشىپ كەتتى.

— ئۆلمىگۈر! جاجاڭنى يەيسەنغۇ ئاخىر! — دېدى پوپ چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىپ، — ھېچكىممۇ ساڭا ئېرىشەلمەيدۇ، — پوپ قولىنى مىسىرلىق قىزنىڭ بېشىغا قويۇپ، كىشىنى قورقۇتىدىغان ئاۋازى بىلەن قوشۇپ قويدى، — ئەمدى كېلىڭلار، بۇ جىنايىتى روھقا خۇدا رەھىم قىلغاي!

بۇ مۇشۇنداق ئېچىنىشلىق مۇراسىم سورۇنىدا ئادەتكە ئايلانغان ئاخىرلاشتۇرۇش سۆزى، شۇنداقلا پوپنىڭ جالالتلارغا بەرگەن بېشارىتى ئىدى. ئادەملەرنىڭ ھەممىسى تىزلاندى.

— خۇدا، گۇناھىمنى مەغپىرەت قىلغايىسەن! — دېدى چوققىلىق ئەگمە دەھلىز ئاستىدا ھېلىغىچە ئۆرە تۇرۇۋاتقان پوپلار ئۈنلۈك ئاۋازدا.

— خۇدا، گۇناھىمىزنى مەغپىرەت قىل! — دېدى ئادەملەرمۇ بىر ئېغىزدىن، ئۇلارنىڭ ئاۋازى خۇددى كۆۋەجەپ مەۋج

ئۇرۇۋاتقان دېڭىز دولقۇنىدەك گۈرۈلدىدى.

— ئامىن، — دېدى ياردەمچى ئېپىسكوپ.

ئۇ كەينىگە ئۆرۈلۈپ، بېشىنى تۆۋەن قىلدى — دە، قولىنى جۈپلەپ، پوپلارنىڭ قاتارىغا كەلدى. ھايال ئۆتمەيلا، چېركاۋنىڭ قاپقاراڭغۇ ئەگمە تورۇسى ئاستىدا كۆزدىن غايىب بولدى. ئۇ ئېيتىۋاتقان: «خۇدا، مېنى گۈركىرەپ كېلىۋاتقان دولقۇنلىرىڭنىڭ ئىچىگە غەرق قىلىۋەت» دېگەن مۇڭلۇق مىسرالار بېرىپ — بېرىپ ئاڭلانماي قالدى.

چېركاۋ قوغدىغۇچىلىرىنىڭ قولىدىكى يالمانلارنىڭ بىر — بىرىگە سوقۇلغان چاغدىكى ئاۋازىمۇ خۇددى گۇناھكار ئۈچۈن چېلىنغان ئەڭ ئاخىرقى ماتەم قوڭغۇرىقىنىڭ ئاۋازىدەك گەھ ئۈزۈلۈپ، گەھ داۋاملىشىپ، چېركاۋنىڭ تۈۋرۈكلۈك كارىدورلىرى ئىچىدە ئاستا — ئاستا يىراق — يىراقلارغا كەتتى.

لېكىن، بۇۋى مەريەم چېركاۋدىكى ھەممە دەرۋازا ئۇلۇغ ئوچۇق ئىدى. چېركاۋنىڭ ئىچى قۇرۇق قىلىپ قالغان، شامنىڭ يورۇقىمۇ كۆرۈنمەيتتى، بىرەر ئاۋازمۇ ئاڭلانمايتتى. چېركاۋنى گۇرستان جىمجىتلىقى باسقانىدى.

مەھبۇس ئادەملەرنىڭ ئۆزىنى بىر تەرەپ قىلىشنى كۈتۈپ، ئورنىدا مىددىر — سىددىر قىلماي تۇرىۋەردى. ئىجرا قىلغۇچىلاردىن بىرى شارمولۇي جانابلىرىغا خەۋەر قىلىش ئۈچۈن يۈگۈردى. شارمولۇي شۇ ئەسنادا دەرۋازىنىڭ ئەگمە تورۇسىدىكى قاپارتما نەقىشلەرنى تەتقىق قىلىش بىلەن بەند بولۇپ كەتكەنىدى. بۇ قاپارتما نەقىشلەرگە ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ پىداكارلىق كۆرسەتكەنلىكى ئويۇلغانىدى. بەزىلىرى ئۇنى كىمىياگەرلىكنىڭ شەرھى دەيتتى. ئۇلارنىڭ نەزىرىدە مالا ئىككىر قۇياشقا، باغلاقلىق ئوتۇنلار يالقۇنغا، ئىبراھىم ئەلەيھىسسالامنىڭ ئۆزى كىمىياگەرلەرگە ۋەكىللىك قىلاتتى.

كىشىلەر پۈتۈن دىققىتى بىلەن قاپارتما نەقىشلەرگە بېرىلىپ

كەتكەن شارمولۇيىنى مىڭ تەستە ئېسىگە كەلتۈردى. شارمولۇيى كەينىگە قايرىلىپ، جالالتىڭ سېرىق كىيىملىك ئىككى نەپەر ياردەمچىسىگە قاراپ قول ئىشارىسى قىلدى. ئۇلار دەرھال بېرىپ، مىسىرلىق قىزنىڭ قوللىرىنى قايتىدىن باغلىدى.

بەختسىز قىز ھارۋىغا قايتىدىن يالاپ چىقىلدى. ئەمدى ئۇنىڭ ئاخىرقى بېكەتكە قاراپ يولغا چىقىشى لازىم ئىدى. ئۇنىڭ كۆڭلىدە پاجىئەلىك ھاياتىغا نىسبەتەن ئەپسۇسلىنىش پەيدا بولىدىمۇ ياكى باشقا سەۋەبتىنمۇ ئەيتاۋۇر، قىزارغان كۆزلىرى بىلەن پايانسىز ئاسمانغا، چاراقلاپ يېنىپ تۇرغان قۇياشقا، ئاپپاق بۇلۇتلارغا قارىدى، ئاندىن ئەتراپىغا سەپسالدى. زېمىنى، ئادەملەرنى، ئۆيلەرنى كۆرگۈسى كەلدى ... سېرىق كىيىملىك كىشىلەر كېلىپ قولىنى باغلاۋاتقاندا، تۇيۇقسىزلا قورقۇنچلۇق ئاۋازى بىلەن چىرقىرىۋەتتى. لېكىن، ئۇ خۇشاللىق ساداسى ئىدى. شۇ ئەسنادا، ئۇ مەيداننىڭ دوقمۇشىدىكى بالكونغا قاراپ، ئۇ يەردە تۇرغان بىرىنى، ئۆزىنىڭ دوستىنى، ئۆزىنىڭ ئىگىسىنى، ئۆزىنىڭ فوبۇسىنى كۆرۈپ قالدى! ئۇ ھېلىھەم تىرىك ئىدى! سودىيەلەر يالغان سۆزلىگەندى! ھېلىقى پوپمۇ يالغان سۆزلىگەندى! ئۇ ھەقىقەتەن فوبۇس ئىدى! گۇناھكار قىز كۆزلىرىگە ئىشەنمەيلا قالدى. فوبۇس يەنىلا شۇنداق كېلىشمىلىك، شۇنداق روھلۇق ئىدى، يېپيېڭى ھەربىي فورما كىيگەن، بېشىغا پەي قاداقلىق، بېلىگە خەنجەر ئېسىقلىق ئىدى! — فوبۇس! — دەپ توۋلىدى، — مېنىڭ فوبۇسۇم!

قىزنىڭ بىلەكلىرى مۇھەببەت ۋە شادلىقنىڭ كۈچىدىن ئىترەپ كەتتى. ئۇ فوبۇس تەرەپكە قولىنى ئۇزارتماقچى بولدى، لېكىن بۇ مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭ بىلىكى باغلاقتا بولغاچقا، مىدىرلاتقىلى بولمايتتى.

شۇ ئەسنادا قىز فوبۇسنىڭ قوشۇمىلىرىنىڭ تۈرۈلگەنلىكىنى، يېنىدىكى چىرايلىق بىر قىزنىڭ مەنىستەمەسلىك نەزىرى بىلەن لەۋلىرىنى پۈرۈشتۈرۈپ، فوبۇسقا

غەزەپ بىلەن تىكىلىپ تۇرغانلىقىنى كۆردى. فوبۇس بىر نېمىلەرنى دېدى. لېكىن، ئارىلىق يىراق بولغاچقا، بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغىلى بولمىدى. شۇ ئارىدا، گۇناھكار قىز ئۇ ئىككىيلەننىڭ ئۇچقاندەك مېڭىپ، بالكىنىڭ كەينىدىكى ئەينەكلىك دېرىزىنىڭ ئارقىسىغا ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى، ئاندىن دېرىزىنى يېپىۋەتكەنلىكىنى كۆرۈپ تۇردى.

— فوبۇس! — دەپ ۋارقىرىدى ئۇ ئەسەبىيلىك بىلەن، — ئەجەبا، سىزمۇ چىن پۈتكەن بولسىڭىز — ھە! شۇ چاغدىلا بىر قورقۇنچلۇق ئىش ئۇنىڭ ئېسىگە كەلدى، ئۆزىنىڭ فوبۇس شاتوپىرنى قەستلەپ ئۆلتۈرگەنلىكى ئۈچۈن ئۆلۈم جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنغانلىقىنى بىلدى. ئىلگىرى ئۇ ھەممە كەلگۈلۈككە زورغا چىداپ كەلگەنىدى. لېكىن، ئاخىرقى بۇ زەربىگە بەرداشلىق بەرگىلى بولمايتتى. ئاخىر قىز ياپىلاق تاش يانتقۇزۇلغان يول ئۈستىگە يىقىلىپ ھوشىدىن كەتتى.

— كېلىڭلار، — دېدى شارمولۇي، — ئۇنى مەھبۇس ھارۋىسىغا سېلىڭلار، بۇ ئىشنى دەرھال تۈگىتىڭلار!

شۇ ئارىدا، چېركاۋنىڭ چوققىلىق ئەگمە دەرۋازىسى ئۈستىدە، تارىختىن بۇيانقى پادىشاھ، خانلارنىڭ ھەيكىلى ئارىسىدا غەلىتە بىر مەخلۇقنىڭ تۇرغانلىقىغا، ئۇنىڭ يۈز بېرىۋاتقان بۇ ئىشلارنى سوغۇققانلىق بىلەن ئېرىنمەي كۆزىتىۋاتقانلىقىغا ھېچكىم دىققەت قىلمىدى. ئۇ بويىنى ئىچىگە كىرىپ كەتكەن، چىرايى ھەددىدىن زىيادە سەت بىر ئادەم ئىدى. ناۋادا ئۇ تەلىپىگە يېرىمى قىزىل، يېرىمى جىگەر رەڭ كىيىم كىيىمگەن بولسا، كىشىلەرنى ئۇنى تاش بىلەن ئويۇپ ياسالغان غەلىتە مەخلۇقلارنىڭ بىرى دەپ قالغان بولاتتى. چۈنكى، ئالتە يۈز يىلدىن بېرى، چېركاۋنىڭ لەمپىسىدىكى سۇ ئاشۇنداق غەلىتە مەخلۇقلارنىڭ ئاغزىدىن ئېقىپ چۈشۈۋاتاتتى. چەتتە قاراپ تۇرغان بۇ ئادەم بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ دەرۋازىسى

ئالدىدا چۈشتىن تارتىپ بولۇۋاتقان ئىشلارنىڭ ھەممىسىنى كۆرۈپ تۇردى. دەسلەپتە ئادەملەرنىڭ دىققەتسىزلىكىدىن پايدىلىنىپ، چوڭ بىر ئارقاننى دەھلىزىدىكى تۈۋرۈككە چىڭ باغلاپ، ئۇنىڭ يەنە بىر ئۇچىنى چېركاۋنىڭ دەرۋازىسى ئالدىدىكى تاش پەلەمپەيگە ساڭگىلىتىپ قويغانىدى، بۇ ئىشلارنى تاماملىغاندىن كېيىن بەخىرامان ھالدا كۆز ئالدىدىكى ئىشلارنى كۆزىتىپ تۇرغانىدى. بەزىدە ئالدىدىن ئۇچۇپ ئۆتكەن قاغلارغا ئىسقىرتىپمۇ قوياتتى. جاللاتنىڭ ئىككى نەپەر ياردەمچىسى شارمولۇيىنىڭ شەپقەتسىزلىك بىلەن چۈشۈرگەن بۇيرۇقىنى ئىجرا قىلىشقا تەمىشلىۋاتقاندا، ئۇ غەلىتە ئادەم كارىدورنىڭ رېشاتكىسىدىن شارىتىدە ئاتلاپ ئۆتتى - دە، ساڭگىلاپ تۇرغان ئارغامچىغا ئېسىلدى. كىشىلەر شۇ چاغدىلا ئۇنىڭ خۇددى ئەينەكتىن سىرغىغان سۈدەك ئالدى تامىنى بويلاپ يامىشىپ چۈشۈۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئۇ ئۆگزىسىدىن سەكرەپ چۈشۈپ، مۈشۈكتەك چاققانلىق بىلەن ھېلىقى ئىككى نەپەر ياردەمچىگە قاراپ يۈگۈردى، بازغاندەك ياپىلاق مۈشتلىرى بىلەن ئۇ ئىككىسىنى يەرگە چاپلىۋەتتى. ئاندىن مىسىرلىق قىزنى خۇددى كىچىك بالا قورچىقىنى قۇچاقلىغاندەك قۇچاقلاپ، چېركاۋنىڭ ئىچىگە غىپىدە كىرىپ كەتتى. ئارقىدىنلا مىسىرلىق قىزنى كۆتۈرۈپ بېشىغا ئالدى - دە، قورقۇنچلۇق ئاۋاز بىلەن:

— مۇقەددەس جاي! مۇقەددەس جاي! — دەپ توۋلىدى.

بۇ ئىش شۇنداق تېز سۈرئەتتە يۈز بەردىكى، خۇددى قاراڭغۇ كېچىدە چاقماق چاققانداك، كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە ۋاقىت ئىچىدە بولغان بولسىمۇ، ئادەملەر ھەممە نەرسىنى ئېنىق كۆردى.

— مۇقەددەس جاي! مۇقەددەس جاي! — دەپ ۋارقىرىدى ئالامان. مىڭلىغان، ئونمىڭلىغان ئادەم خۇشاللىقىدىن قوللىرىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ چاۋاك چېلىشتى. كۋاسمىدونىڭ يەكچەشمە كۆزىدىن مەغرۇر بىر نۇر چاقنىدى.

ئايال مەھبۇس بۇ گۈلدۈر - قاراس ئاۋازلاردىن ئېسىگە كەلدى. كۆزىنى ئېچىپ، كۋاسمىدونى كۆردى - يۇ، خۇددى ئۆزىنى قۇتۇلدۇرۇپ قالغان ئادەمدىن قورقۇپ كەتكەندەك، كۆزىنى يۇمۇۋالدى.

قورققىنىدىن ئالاقزادە بولغان شارمولۇينىڭ ئەرۋاھى ئۇچۇپ تۇرۇپلا قالدى. جاللات بىلەن ئۇنىڭ ياردەمچىلىرىمۇ نېمە قىلارنى بىلەلمىدى. دەرۋەقە، بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ قورۇق تېمى ئىچىگە كىرىپ كەتكەن ئايال مەھبۇسقا دەخلى - تەرۇز قىلغىلى بولمايتتى. چېركاۋ پاناھلىنىدىغان جاي يولغاچقا، ئىنسانىيەت ئەدلىيە ھوقۇقىنىڭ قانۇنىي كۈچى مۇشۇ يەرگە كەلگەندە ئۆتمەيتتى.

كۋاسمىدو دەرۋازىنىڭ تۈۋىدە توختىدى. چېركاۋنىڭ ياپىلاق تاش ياتقۇزۇلغان يەرگە دەسسەپ تۇرغان پۇتى رومانىس ئۇسلۇبىدىكى تۈۋرۈكلەردىنمۇ مۇستەھكەمدەك قىلاتتى. ئىككى مۇرىسى ئىچىگە چۆكۈپ كەتكەن پاخما چاپلىق بېشى پەقەت يالى بار، لېكىن بويىنى يوق ئەركەك شىرنىڭ ئۇزىلا ئىدى. ئۇ قوپال قوللىرى بىلەن مەھبۇس قىزنى ئېگىز كۆتۈردى. قىز ھاسىراپ - ھۆمۈدىگىنىچە ھاۋا بوشلۇقىدا ئېسىلىپ قالدى. كۋاسمىدو شۇ تۇرقىدا خۇددى بىر پارچە ئاق رەختنى كۆتۈرۈۋالغان ئادەمگە ئوخشايتتى. ئۇ قىزنى زەخمىلەندۈرۈپ ياكى ئۇنى چۆچۈتۈپ قويماسلىق ئۈچۈن بەكمۇ ئېھتىيات قىلىۋاتاتتى. چۈنكى، ئۇ قىز كۋاسمىدو ئۈچۈن ئېيتقاندا، تولىمۇ نازۇك، تولىمۇ نەپىس، تولىمۇ قىممەتلىك بۇيۇم ئىدى. ھەتتا ئۇ بۇ قىزغا قول تەگكۈزۈشكىمۇ پېتىنالىمايتتى، ئۇنىڭغا قاراپ تۇرۇپ نەپەس ئېلىشقىمۇ جۈرئەت قىلالمايتتى. كۋاسمىدو بىردىنلا ئۇنى مەھكەم قۇچاقلدى، شۇ تاپتا، مەھبۇس قىز خۇددى ئۇنىڭ يۈرەك پارىسىدەك، ئۆزى بۇ قىزنىڭ ئانىسىدەك ئىدى. ئۇ يەكچەشمە كۆزلىرى بىلەن قىزغا قاراپ ئېگىشتى، ئۇنىڭغا ئۆزىنىڭ مېھرىبانلىقىنى يەتكۈزدى، ئۆزىنىڭ ھەسرەت -

نادامىتىنى، ئاچچىق ئازابلىرىنى ئۇنىڭغا سۆزلەپ بېرىۋاتقاندا ك بولدى. ئارقىدىنلا شارىتىدە بېشىنى كۆتۈردى، كۆزلىرىدىن نۇر چاقناپ كەتتى. شۇنىڭ بىلەن بەزى ئاياللار كۆز يېشى قىلدى، بىرلىرى كۈلدى، جامائەتنىڭ شادلىقى، رازىمەنلىكى پەلەككە يەتتى. چۈنكى، شۇ تاپتا كۋاسمىدو راستىنلا ئىنتايىن چىرايلىق بولۇپ قالغانىدى. ئۇ شۇنداق چىرايلىق، شۇنداق سۆيۈملۈك كۆرۈنىدىكى، شۇ ئەسنادا ئادەملەر ئۇنىڭ يېتىم بالا ئىكەنلىكىنى، تاشلىۋېتىلگەن بالا ئىكەنلىكىنى پۈتۈنلەي ئېسىدىن چىقارغانىدى. كۋاسمىدومۇ ئۆزىنى قۇدرەتلىك، كۈچتۈڭگۈر ھېس قىلدى. بىر چاغلاردا ئۆزىنى چۆرۈۋەتكەن، ئەمدىلىكتە ئۆزى تەرىپىدىن بويسۇندۇرۇلغان جەمئىيەتكە، غەنىمەت ئالغان ئولجا ھېسابىدىكى ئىنسانىيەت ئەدلىيەسىنىڭ ئادىللىقىغا، ئاغزىدا ھېچ نەرسە بولمىسىمۇ بىرنەرسىنى چاپناۋاتقاندا ك قىياپەتكە كىرىۋالغان يولۋاسلارغا مەنسىتمەسلىك بىلەن قاراپ تۇراتتى. شۇ تاپتا ساقچى ئەمەلدارلىرى، سودىيەلەر، جاللاتلار ۋە پادىشاھنىڭ جىمىكى ھوقۇقى ھېچنەمگە ئەرزىمەيدىغان ئاددىي بىر ئادەم تەرىپىدىن قۇدرەتلىك خۇدانىڭ ياردىمى ئارقىلىق كۈكۈم - تالقان بولغانىدى.

بەتبەشەرە بىر ئادەمنىڭ خالاپىقىنىڭ كۆزىگە كۆرسىتىپ تۇرۇپ بىر بەختسىز قىزنى ئۆزىنىڭ ھامىيلىقىغا ئالغانلىقى، يەنى كۋاسمىدونىڭ ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنغان بىر قىزنى تەپ تارتىمايلا قۇتۇلدۇرۇۋالغانلىقى كىشىنى ئىنتايىن تەسىرلەندۈرىدىغان ئىش ئىدى! بۇ تەبىئەت دۇنياسىدىكى ۋە ئىنسانىيەت جەمئىيىتىدىكى ئىنتايىن بەختسىز ئىككى ئادەمنىڭ ئۆزئارا ئۇچرىشىشى ۋە ئۆزئارا ياردەملىشىشى ئىدى!

بىرنەچچە مىنۇتلۇق غەلىبىدىن كېيىن، كۋاسمىدو گۇناھكار قىزنى كۆتۈرۈپ چېركاۋنىڭ ئىچىگە قاراپ ماڭدى. پىداكارلىققا ئامراق جامائەت قاراڭغۇ زالدىن ئۇنىڭ قارىسىنى ئىزدەپ ئۇيان - بۇيان قارىدى، ئۇنىڭ مۇنداق تېز كېتىپ قېلىشىدىن

خورسىندى. چۈنكى، ئۇلار قانغۇدەك تەنتەنە قىلىشقا ئۈلگۈرەلمىگەنىدى. ئادەملەر ئۇنىڭ تۇيۇقسىزلا فىرانسىيە تارىخىدىكى پادىشاھلارنىڭ ھەيكىلى قويۇلغان زالىنىڭ ئۈيىقىدا پەيدا بولغانلىقىنى كۆردى. ئۇ كارىدوردىن قۇيۇندەك تېزلىكتە ئۆتۈۋېتىپ، مىسىرلىق قىزنى ئېگىز كۆتۈرگەن ھالدا، «مۇقەددەس جاي!» دەپ ۋارقىراپ قويدى. خالايقنىڭ ئارىسىدىن گۈلدۈرمامىدەك ھەيۋەتلىك ئالقىش سادالىرى ياڭرىدى. كۋاسمىدو كارىدور - دەھلىزلەردىن ئۆتۈپ، چېركاۋنىڭ تېخىمۇ ئىچكىرىسىگە كىرىپ كەتتى. بىردەمدىن كېيىن ئۆگزىنىڭ ئېگىز يېرىدىن مىسىرلىق قىزنى ئىككى قوللاپ كۆتۈرگەن پېتى يۈگۈرۈپ ئۆتۈپ كەتتى. ئۇنىڭ «مۇقەددەس يەر!» دېگەن ئاۋازىنى ئاڭلىغان جامائەت ئۇنىڭغا يەنە بىر قېتىم تەنتەنە قىلدى. ئاخىرىدا ئۇ خۇددى ئۆزى قۇتقۇزۇۋالغان قىزنى پۈتكۈل پارىژلىقلارغا كۆرسەتكۈسى كەلگەندەك، ئەڭ چوڭ قوڭغۇراق ئورنىتىلغان مۇنارنىڭ چوققىسىدا پەيدا بولدى. باشقىلار ناھايىتى ئاز ئاڭلىغان، ئۆزى ئەزەلدىن تارتىپ ئاڭلاپ باقمىغان جاراڭلىق ئاۋازى بىلەن «مۇقەددەس جاي!» دېگەن سۆزنى ئۇدا ئۈچ قېتىم تەكرارلىدى. ئاۋازى ئەرشەلەڭ يەتكەندەك بولدى.

— ئوبدان بولدى، بەك ئوبدان بولدى! — دېيىشتى جامائەت. غايەت زور ئالقىش ساداسىنى دەريانىڭ قارشى قىرغىقىدىكى گرىف مەيدانىدا تۇرغانلارمۇ ئېنىق ئاڭلىدى، گۇناھكار قىزنىڭ دارغا ئېسىلىشىنى ساقلاپ، داردىن كۆزىنى ئالماي قاراپ تۇرغان راھىبەمۇ ئاڭلىدى. بۇ يەردە سادىر بولغان ئىشلار ئۇلارنى بەكمۇ ھەيران قالدۇردى.

توققۇزىنچى باب

1. قىزىتما

بىچارە كلاۋدى فروللو مىسىرلىق قىزغا سالغان تەقدىر كىرىمكى تەڭلا ۋاقىتتا ئۇنىڭغىمۇ سېلىندى. لېكىن، ئاسراندى ئوغلى بۇ كىرىمەكنى ئېلىۋەتكەن چاغدا، كلاۋدى فروللو بۇۋى مەريەم چېركاۋىدىن كېتىپ قالغانىدى. ئۇ ئاۋۋال كىسىم يەڭگۈشلەيدىغان ئۆيگە بېرىپ، مۇراسىم تونىنى، شارپىسىنى، پىلاشنى ھاڭۋېقىپ قاراپ تۇرغان خىزمەتكارغا تاشلاپ بېرىپ، موناستىرنىڭ يان ئىشىكىدىن ئالدىراپ - تېنەپ چىقىپ كەتتى - دە، تېررائىندىكى كېمىچىدىن سېينا دەرياسىنىڭ سول قىرغىقىغا ئۆتكۈزۈپ قويۇشنى تەلەپ قىلدى. قىرغاققا چىقىۋالغاندىن كېيىن ئۇنىۋېرسىتېت رايونىدىكى ئەگرى - بۈگرى بىر كوچىغا كىردى، لېكىن نەگە بېرىشنى بىلەلمىدى، ئالدىغا ماڭسىلا ئايال پىرىخوننىڭ دارغا ئېسىلغانلىقىنى كۆرۈشكە «ئۆلگۈرەلەيمىز» دېگەن ئۈمىد بىلەن خۇشال ھالدا سايىت مىچېل كۆۋرۈكىگە قاراپ سەلدەك ئاققان ئەر - ئايال جامائەت بىلەن دوقۇرۇشۇپ قېلىشى تۇرغانلا گەپ ئىدى. ئۇ تاتىرىپ، بىردەمدىلا ياداپ كەتكەندەك بولدى. ئۇششاق بالىلار تۇتۇۋېلىپ قويۇپ بەرگەندىن كېيىن يەنىلا كەينىدىن قالماي قوغلاپ يۈرگەن قۇرغۇيدەك بېشى ئايلىنىپ، بارماقچى بولغان نىشانىدىن ئازىدى. ئۇنىڭ شۇ تاپتىكى ئەھۋالى تېخىمۇ ئوسال ئىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ نەدىلىكىنى ئاخقىرالامىدى. بۇ ئىشلارنى ھەممىسى چۈشۈم بولمىسۇن يەنە دەپمۇ گۇمانلاندى. بەجايىكى

كالىسى ئۆزۈلۈپ كەتكەن چىۋىندەك ئۇدۇل كەلگەن يەرگە
ئۆسۈپ، قايسى كوچىغا كىرىپ كېتىۋاتقانلىقى بىلەنمۇ كارى
بولماي، بېشى قايغان، پۇتى تايغان تەرەپكە قاراپ مېڭىۋەردى.
لېكىن، كالىسىغا كىرىۋالغان ۋەھىمىلىك گىرىق مەيدانى
ئۇنىڭغا زادىلا ئارام بەرمىدى. ئۇ گىرىق مەيدانى مېنىڭ ئارقامدا
دەپ ئويلىدى بولغاي، ئالدى تەرەپكە قاراپ، ئۆلەر - تىرىلىشىگە
باقماي يۈگۈردى.

ئۇ مۇشۇ تەرىقىدە ساينت ژېنېۋېيېۋې تېغىنى بويلاپ مېڭىپ،
ئاخىر ساينت ۋىكتور دەرۋازىسىدىن چىقىپ بۇ رايوندىن
ئايرىلدى. لېكىن، كەينىگە قايرىلىپ ئۇنىۋېرسىتېت رايونىدىكى
قوغغۇراق بىناللىرىنى، شەھەر ئەتراپىدىكى چېچىلاڭغۇ ئۆي -
ئىمارەتلەرنى كۆرۈپ توختىماي بەدەر قاچتى. ئوڭغۇل - دوڭغۇل
ئېدىرلار ئادەمنىڭ ئوغىسىنى قاينىتىدىغان پارىژنى پۈتۈنلەي
توسۇۋالغان چاغدىلا ئۆزىنىڭ يۈز نەچچە چاقىرىم نېرىدا
ئىكەنلىكىگە، سەھراغا ياكى قاقاس مەھەللىلەرگە كېلىپ
قالغانلىقىغا كۆزى يېتىپ، قەدىمىنى ئاستىلاتتى. كۆڭلى
ئارامغا چۈشكەندەك بولدى.

بۇ چاغدا تۈرلۈك ئوي - خىيال ئۇنىڭ كالىسىغا
كىرىۋالدى، ئۆزىنىڭ روھىي دۇنياسىنى ئەينەكتە كۆرگەندەك
ئوچۇق كۆرۈپ ئىختىيارسىز تىترەپ كەتتى. ھېلىقى شور
پېشانە قىزى، ئۇنىڭ ئۆزىنى ۋەيران قىلغانلىقىنى، ئۆزىنىڭمۇ
شۇ قىز تۈپەيلى ۋەيران بولغانلىقىنى ئويلىدى. شۇ قىز بىلەن
بىللە بېسىپ ئۆتكەن يوللارنى، تەقدىر - پېشانە ئىككىلەننى
ماڭدۇرغان بۇ يولنىڭ شۇنچىۋالا ئېگىز - پەس ئىكەنلىكىنى
كۆز ئالدىغا كەلتۈردى. ھەتتا ئىككىلەن ئايرىم - ئايرىم ماڭغان
بۇ يولنىڭ ئەڭ ئاخىرقى تۇتۇشۇش نۇقتىسىنىمۇ كۆرگەندەك
بولدى. دەل مۇشۇ تۇتۇشۇش نۇقتىسىدا، ئۇلارنىڭ بىرى يەنە
بىرىنى دەپ يەر بىلەن يەكسان بولغانىدى. ئۇ ھېلىقى مەڭگۈلۈك
ۋەدىلەرنىڭ قانچىلىك ساراڭلىق ئىكەنلىكىنى، ئىپپەت -

نومۇسنىڭ قانچىلىك نادانلىق ئىكەنلىكىنى كۆڭلىدىن ئۆتكۈزدى.

ئۇ روھىي دۇنياسىنى يەتكۈچە قازدى، سۆيۈملۈك تەبىئەت ئۆزىگە تەييارلاپ قويغان بىر پارچە زېمىننى، بۇ زېمىننىڭ شۇنچىلىك كەڭ ئىكەنلىكىنى بىلىپ، ئازابلىق ھالدا قاقاقلاپ كۈلدى. ئۇ روھىي دۇنياسىنىڭ چوڭقۇر يېرىدىكى جىمىكى ئۆچمەنلىكنى ۋە ئىچى قارىلىقنى قوچىدى. بۇ نەرسىلەرنى خۇددى بىر دوختۇر بىمارنى كۆزەتكەندەك كۆزىتىپ، جىمىكى ئۆچمەنلىك بىلەن ئىچى قارىلىقنىڭ زىيان - زەخمىتىگە مۇپتىلا بولغان ھېلىقى مۇھەببەت ئىكەنلىكىنى تونۇدى. مۇھەببەت — ئەرلەرنىڭ قەلبىدىكى پۈتكۈل ھەقىقەتنىڭ مەنىسى بولغان بۇ مۇھەببەت ئۇنىڭ نەزىرىدە قورقۇنچلۇق بىرنەرسە بولۇپ چىقتى. دەل مۇشۇ مۇھەببەت مۇشۇنداق بىر ئادەمنى پوپتىن ئالۋاستىغا ئايلاندۇرۇپ قويدى. ئويلاپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، كىشىنى شۈركۈندۈرگۈدەك قاقاقلاپ كۈلدى. ئارقىدىنلا پېشانىسىغا پۈتۈلگەن بۇ پاجىئەلىك مۇھەببەتنى يەنە بىر قېتىم خىيالدىن ئۆتكۈزدى. روھنى چىرىتىدىغان، زەھەرلىك، نەپرەتلىك بۇ مۇھەببەتنى تىزگىنلەش تولمۇ تەس ئىدى. ئۇ تولا ئويلاپ چىرايىدا قان دىدارى قالمىدى. دەل مۇشۇ مۇھەببەت بىر ئادەمنى دارغا سۆرەپ بارغان، يەنە بىر ئادەمنى دوزاخقا يېتىلەپ ماڭغان، ئۇلارنىڭ بىرى مۇشۇ مۇھەببەت تۈپەيلى دارغا ئېسىلغان، يەنە بىرى دوزاخقا سەپەر قىلغانىدى.

ئۇ فوبۇسنى ئېسىگە ئالدى. بۇ ئەبلەخنىڭ ئۆلمەي ساق قالغىنىدىن يەنە بىر قېتىم كۈلۈپ تاشلىدى. كاپىتان تېخى تىرىك، تىرىك بولۇپلا قالماي شۇنداق ئىرەك - ئازادە، شۇنداق خۇشال، ئەزەلدىن كىيىپ باقمىغان چىرايلىق ھەربىي فورمىسىنى كىيگەن ھالدا، يېڭى مەشۇقنى قولتۇقلاپ، كونا مەشۇقنىڭ دارغا ئېسىلىۋاتقانلىقىنى تاماشا قىلدى. پوپ ئۆلتۈرۈۋەتمەسە كۆڭلى ئارام تاپمايدىغان جىمىكى تىرىك

ئادەملەر ئىچىدە ھېلىقى بىردىنبىر مىسىرلىق قىزنىڭ، ئۆزى نەپرەتلەنمەيدىغان مۇشۇ بىر جاننىڭ قېرىشقاندىكى ئۆز قولىدىن ئامان - ئېسەن قۇتۇلۇپ كېتەلمىگەنلىكىنى ئويلاپ تېخىمۇ قاتتىق كۈلۈۋەتتى.

ئۇنىڭ خىيالى كاپىتاندىن ئەتراپىنى چۆرىدەپ مىسىرلىق قىزغا قاراپ تۇرغانلارغا يۆتكەلدى، كۆڭلىدە ئەزەلدىن كۆرۈلۈپ باقمىغان بىر خىل ھەسەتخورلۇق پەيدا بولدى. ئۇ بۇ ئادەملەرنىڭ پوپ ياخشى كۆرىدىغان بىر قىزغا قىلچە ھېيىقماي قاراۋاتقانلىقىنى، ئۇنىڭ پەقەت ئىچ كۆڭلىگەلا كىيگەن يېرىم يالىڭاچ بەدىنىگە يەۋىتىدىغاندىكى تىكىلگەنلىكىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈردى. ئاشۇ قاراڭغۇ كېچىدە ئوغرىلىقچە بىرلا قاراپ قويغانغا ئۆزىنى ئالەمشۇمۇل بەختكە چۆمۈلدۈرگەن بۇ قىزنىڭ ئەمدىلىكتە كۈپكۈندۈزدىلا ۋىسال ئاخشىمى كىيىدىغان كۆڭلىگە بىلەن ئاشۇ كىشىلەر ئالدىدا پەيدا بولغانلىقىنى ئويلاپ، ئاچچىقىدا بىلەكلىرىنى مۇجۇپ - مۇجۇپ قويدى. بىھۆرمەتلىك قىلىنغان، ئاياغ ئاستى قىلىنغان، ھاقارەتلەنگەن مۇھەببەت ئۈچۈن ئىچ - ئىچىدىن ئۆرتىنىپ يىغلىۋەتتى، مەيدىسىگە مۇشتلىدى. شەھۋانسىلىق ئۇرغۇپ تۇرغان شۇنچىۋالا كۆپ كۆزنىڭ تۈگمىلەنمىگەن كۆڭلىگە قاراپ بولمىغۇر خىياللارغا بەند بولغانلىقىغا چىداپ تۇرۇش مۇمكىنمۇ؟ ئۇ شۇنداق بىر چىرايلىق قىزنىڭ، ئەمدىلا رەسىدە بولغان، ماگنولىيە گۈلىدەك لاتاپەتلىك بىر قىزنىڭ، لېۋىگە لەۋ تەگكەن ھامان ئادەمنىڭ پۇت - قولىدا جان قالمايدىغان بىر قىزنىڭ، ئۇياتچان، يۈزى تۆۋەن، كۈلۈپلا تۇرىدىغان، بىر قەدەر تاتلىق مەينىڭ ھەممە ئادەم باستۇرۇپ كېلىپ تېتىپ باقسا بولىدىغان داش قازاننىڭ تامىقى بولۇپ قېلىۋاتقانلىقىنى، پارىژدىكى ئوغرى - يانچۇقچى، تىلەمچى، تېجىمەللەر ۋە تەبىئىتى ئەڭ پەس ئادەملەرنىڭمۇ بۇ خۇشاللىقتىن نومۇسسىزلارچە، ئىپلاسلارچە بەھرىمەن بولۇۋاتقانلىقىنى ئويلاپ ھۆركىرەپ يىغلاپ كەتتى.

كلاۋدې فروللو ناۋادا ئۇ قىز بۇخېمىيەلىك بولمىغان،
ئۆزىمۇ پوپ بولمىغان، فوبۇسمۇ مەۋجۇت بولمىغان بولسا؛ ئۇ
قىزمۇ پوپنى سۆيگەن بولسا، ئۇ چاغدا ئۇنىڭغا تەئەللۇق قۇياش
نۇرىدا بۇ مۇھەببەتلىك ھايات نەقەدەر تاتلىق بولاتتى - ھە؛
جاھاننىڭ ھەممە يېرىدە بەختلىك ئاشىق - مەشۇقلار بار، كەچكى
قۇياش نۇرىدا، يۇلتۇزلۇق كېچىدە، دەريا ساھىلىدا،
ئالمىزارلىقتا بىر - بىرىگە كۆڭلىنى ئىزھار قىلىدىغانلار بار؛
ئەگەر خۇدا راۋا كۆرسە، مەنمۇ ئاشۇ قىز بىلەن شۇ بەختلىك
ئاشىق - مەشۇقلارنىڭ قاتارىدىكى بىر جۈپلەردىن بولۇپ قالغان
بولاتتىم، دېگەنلەرنى خىيالىدىن ئۆتكۈزدى. مۇشۇ يەرگە
كەلگەندە، ۋۇجۇدىغا تاتلىق بىر سېزىم يامرىدى.

ئاھ، دەل شۇ قىز! شۇنىڭ ئۆزى! ئۇنىڭ كاللىسىغا
كىرىۋېلىپ ئېچىشقان يېرىگە تۈز قۇيۇپ، يىلىكىنى شوراپ،
يۈرىكىنى زەرداب قىلىۋەتكەن ھېلىقى جاھىل ئەرۋاھ دەل شۇ
قىز ئەمەسمۇ! يوقسۇ، پوپ قىلغان - ئەتكەنلىرىگە پۇشايمان
قىلىدىغانلاردىن ئەمەس. ئۇ ئەمدى خىجالەتچىلىك ئىچىدە
ياشمىمايدۇ. بۇرۇن قانداق قىلغان بولسا، بۇنىڭدىن كېيىنمۇ
شۇنداق قىلىدۇ، ئۇ بۇ قىزنىڭ جالالتارنىڭ قولىدا دارغا
ئېسىلىشقا قاراپ تۇرسا تۇرىدۇكى، ئۇنىڭ شاللاق كاپىتاننىڭ
قولىغا چۈشۈپ كېتىشىگە قاراپ تۇرمايدۇ. لېكىن، پوپنىڭ
كۆڭلى بۇزۇلدى، دەردىنى ئالىدىغان يەر تاپالماي، بىرنەچچە تال
چېچىنى شارتىتىدە يۇلۇۋېلىپ، ئاقىرىپ كەتتىمۇ - قانداق، دەپ
قاراپ قويدى.

شۇ ئەسنادا، ئۇنىڭ كاللىسىغا ئەتىگەن كۆرگەن ئىش
كىرىۋالدى. ئۇ ھېلىقى قورقۇنچلۇق چەمبەرەسلىك سىرتماقنىڭ
ئىچىگە، چىرايلىق بىر بويۇنغا سېلىنىۋاتقانلىقىنى كۆرگەندەك
بولدى. ئۇ خىيالىدىن چىلىق - چىلىق تەرگە چۆمۈلدى.

شۇ ئەسنادا، ئۇ ئۆزىنى ئۆزى قارغىنى تەگكۈر ئالۋاستىلاردەك
مەسخىرە قىلىشقا، بايراملىق كىيىم كىيىپ، شۇنچە تېتىك،

شۇنچە ساددا، شۇنچە غەمسىز، شامالدىك يەڭگىل، لەرزىان ئۇسسۇل ئوينىۋاتقان ئەسمېرالدىنى ئۇچراتقان تۇنجى كۈنى ئويلاشقا ئۇلگۈردى. ئىچ كۆڭلەك كىيگەن، بويىغا سىرتماق سېلىنغان ئەسمېرالدىنىڭ دار ئورنىتىلغان سۈيىغا يالاڭ ئاياغ يېتى ئالدىرىماي مېڭىپ چىقىۋاتقان كۆرۈنۈشى كۆڭۈل ئېكرانىدىن ئاخىرقى قېتىم لەپىدە ئۆتۈپ كەتتى. بۇ ئىككى خىل مەنزىرە ئۇنىڭ كاللىسىدا خۇددى چاقماقتەك ھەش - پەش دېگۈچە پەيدا بولدى. پوپ ئاخىر چىدىيالىماي ۋارقىراپ تاشلىدى. ئۈمىدسىزلىك بۇرىنى ئۇنىڭ روھىي دۇنياسىنى ئۈزۈل - كېسىل گۇمران قىلدى، مەنئىيىتىدىكى ھەممە نەرسىنى ئۇچۇقتۇردى، سۇغۇرۇپ چىقتى، يىلتىزى بىلەن قوشۇپ قومۇردى. شۇ چاغدىلا ئۇ ئەتراپىدىكى تەبىئەتنىڭ گۈزەللىكىگە نەزەر ئاغدۇردى. ئايىغى ئاستىدىكى چاتقاللىق ئىچىدە دانلاپ يۈرگەن بىرنەچچە مېكىياننى كۆردى، قۇياش نۇرىدىن قېپى ئالتۇندەك پارقراپ كەتكەن تاشپاقا قايىقىدۇر ئۆمىلەپ ماڭدى؛ بەزى جايلىرى كۈل رەڭ، بەزى جايلىرى قاردەك ئاق توپ - توپ بۇلۇت بېشى ئۈستىدىن لەيلەپ ئۆتتى. يىراقتىكى ئۇپۇق يۈزىدىن سايىت ۋىكتور موناستىرنىڭ قوڭغۇراقخانىسى ئېنىق كۆرۈندى. ئۇنىڭ چاسا مۇنارى دۆڭنىڭ ئۈستىدە چوقچىيىپ تۇرماقتا ئىدى. گوئىپاۋ ئېدىرلىقىدىكى تۈگمەننىڭ خوجايىنى ئىسقىرتىپ تۇرۇپ، شامالدا چۆرگۈلەۋاتقان چاقپەلەكنىڭ شادىلىرىغا قارىماقتا، سۈرەتتەك چىرايلىق كۆرۈنۈشلەر، ئالتۇن ئۈزۈككە ياقۇت كۆزدەك ياراشقان رەڭگارەڭ مەنزىرە شۇ قەدەر كۆركەم، شۇ قەدەر جىمجىت، ئەتراپتا ھەر خىل شەكىل بىلەن نامايان بولۇۋاتقان ھاياتلىق كارتىنىسى شۇ قەدەر گۈزەل، پوپ ئىچ - ئىچىدىن ئازابلىنىپ جاندان توپىغاندەك بولدى، ئۇ يەنە يۈگۈرۈشكە باشلىدى.

ئۇ تاكى گۈگۈم چۈشەي دەپ قالغۇچە يۈگۈردى. تەبىئەتتىن ئۆزىنى قاچۇرۇش، ھاياتلىقتىن ئۆزىنى قاچۇرۇش، ئۆزىنى

ئۆزىدىن قاچۇرۇش، ئىنسانلاردىن ئۆزىنى قاچۇرۇش، خۇدادىنمۇ ئۆزىنى قاچۇرۇش كويىدا ساق بىر كۈن چېپىپ يۈردى. يۈگۈرۈپ كېتىۋېتىپ، ئەمدىلەن بىخ سۈرگەن بۇغدايلىققا بىرنەچچە قېتىم دۈم چۈشتى. چۆلدەرەپ قالغان مەھەللىلەرنىڭ قايسىسىدۇر بىر كوچىلىرىدا بىرنەچچە قېتىم توختىدى، بىئارام بولۇپ، چىدىغۇسىز دەرىجىدە قىينالدى، بېشىنى مۈرىسىدىن تۈتۈپلا يۇلۇۋېلىپ يەرگە ئاتقۇسى، كۈكۈم - تالقان قىلىۋەتكۈسى كېلىپ، قولى بىلەن بېشىنى قاماللىدى.

ئۇ كۈن ئولتۇراي دېگەندە ئۆزىگە كەلدى، ئۆزىنىڭ ساراڭ بولۇشقا ئازلا قالغانلىقىغا كۆزى يەتتى. ھېلىقى مىسىرلىق قىزنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈمىدى يوققا چىققاندىن باشلاپلا ئۇنىڭ روھىي دۇنياسىنى ئوڭتەي - توڭتەي قىلىۋەتكەن قارا قۇيۇن تېخىچە ھەدەپ ئۇنىڭغا ئېسىنى يىغالايدىغان پۇرسەت قالدۇرمىغانىدى. قارىغاندا ئۇنىڭ ئەقىل - پاراسىتى تولۇقى بىلەن گۇمران بولغان، قەلبىدىكى ئەقىل - ئىدراك پۈتۈنلەي ئۆلگەنىدى. دەل مۇشۇ چاغدا ئۇنىڭ خىيالغا ئەسمېرالدا بىلەن دارىنىڭ كۆرۈنۈشى كىرىۋالدى. قالغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى قاراڭغۇلۇق ئىچىدە ئىدى. ئىككى نەرسە ئۆزئارا بىرىكىپ، بىر دۆۋە قورقۇنچىلۇق نەرسىگە ئۆزگەردى. ئۇ كۆز ئالدىنى ۋە كاللىسىنى ئىگىلىۋالغان بۇ ئىككى نەرسىگە تىكىلگەنسېرى ئۇلار ئاجايىپ سۈرئەت بىلەن يوغىنىغىلى، باشقا بىرنەرسىگە ئايلانغىلى تۇردى. بىرى تېخىمۇ چىرايلىق، نازاكەتلىك، كۆزنىڭ يېغىنى يېگۈدەك گۈزەل، چاراقلاپ تۇرىدىغان قۇياشتەك نۇرلۇق بولۇپ كەتتى. بىرى تېخىمۇ ۋەھىملىك تۈس ئالدى. ئاخىرىغا بېرىپ، ئەسمېرالدا ئۇنىڭ ئالدىدا چولپان يۇلتۇزدەك چاقناپ زاھىر بولدى. تىك تۇرغان دار بەئەينى بىر تېرە، بىر ئۆستىخان بولۇپ قالغان بىلەكتەكلا كۆرۈندى.

ئۇ قاتتىق ئازاپقا بەرداشلىق بەرگەن مۇشۇ ۋاقىت ئىچىدىمۇ مۇھەببەت ئۈچۈن ئۆزىنى قۇربان قىلىشنى خىيالغا

كەلتۈرمىدى. بۇ راستتىنلا ئادەمنى ئويلاندۇرىدىغان ئەھۋال ئىدى. لېكىن، بۇ بەختسىز ئادەمنىڭ تۇرغان - پۈتكىنى مۇشۇنداق ئىدى. ئۇ جېنىنى ئاياپ، ئۆلۈمدىن قورقىدىغانلاردىن ئىدى. ئېھتىمال ئۇ دوزاخنىڭ ئۆزىنىڭ كەينىدىلا ئىكەنلىكىنى كۆرگەن بولۇشمۇ مۇمكىن ئىدى.

بۇ چاغدا ئاسماننى قاراڭغۇلۇق قوينىغا ئالدى، ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدىكى تۇغما ئىقتىدار ئۇنى قايتىپ كېتىشكە دەۋەت قىلدى. ئۇ ئۆزىنى پارىژدىن كۆپ ئۇزاققا كەتتىم دەپ چاغلىغان بولسىمۇ، لېكىن ئۆزىنىڭ ئەدە تۇرغانلىقىغا سەپسالغاندىن كېيىن، ئۇنىۋېرسىتېت رايونىدىكى قەلئە سېپىلىنى بىر قېتىم چۆرگۈلىگەنلىكىنى بىلدى. ساينت سۇلپىس چېركاۋىنىڭ ئۇچلۇق مۇنارى بىلەن ساينت گېرمائىن دېسپېرىس موناستىرىنىڭ بۇلۇتقا تاقىشىدىغان ئۇچلۇق ئۈچ ئۆگزىسى ئوڭ تەرەپتىلا ئىدى. ئۇ مۇشۇ تەرەپكە قاراپ ماڭدى. موناستىر باشلىقىنىڭ قوراللىق ساقچىلىرى ساينت گېرمائىننىڭ يېنىدىلا پارولنى سورىدى. ئۇ غىپىدە كەينىگە قايرىلىپ، موناستىردىكى تۈگمەن بىلەن ماخاۋ كېسەللىكلىرى دوختۇرخانىسىنىڭ ئارىلىقىدىكى تار كوچا ئارقىلىق، ھايال ئۆتمەيلا مىسسىيونېرلار چىمەنلىكىنىڭ يېنىغا كەلدى. بۇ كاھىنلارنىڭ تۇغۇلغان كۈنىنى ئۆتكۈزىدىغان كېچىلىكتىكى ۋارقىراش - جارقىراشلىرى بىلەن نامى چىققان چىمەنلىك ئىدى. ئادەملەر ئەزەلدىن تارتىپ رىۋايەتلەردىكى توققۇز باشلىق ئالۋاستى يىلاندىن يىرگىنىدىغان بولغاچقا، ساينت گېرمائىن موناستىرىدىكى كاھىنلار ئۈچۈن بۇ چۆپلۈك پوپلارنىڭ ئىچىدىكى قايسىدۇر بىر توققۇز باشلىق يىلانىڭ خۇددى ئۆزىگىلا ئوخشايتتى. چۈنكى، بۇ يەردە ئوقۇۋاتقان كاھىنلار «كۈنبويى مۇشۇ يەرگە يىغىلىپ جېدەل - ماجىرا تېرىشنى ئۆزىگە كەسىپ قىلىۋالغانلار» دىن ئىدى. ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ بىرەرگە يولۇقۇپ قېلىش خىيالى يوق ئىدى. كىمگە يولۇقۇپ

قېلىشىدىن قەتئىينەزەر، ئۇ ھەممەيلەندىنلا قورقىدىغان ھالەتتە ئىدى. ئۇ تېخى بايلا ئۈنۈپرسىتەپ رايونى بىلەن سايىنت گېرمائىن بازىرىدىن ئەگىپ ئۆتكەن بولغاچقا، چوڭ يولغىمۇ كەچ بولغاندىراق چىقىشنى نىيەت قىلدى ۋە چىمەنلىكنى ياقىلاپ مېڭىپ، يېڭى دوختۇرخانا ئارىلىقىدىكى چىغىر يولغا چىقتى - دە، ئاقىۋەت سېينا دەرياسىنىڭ بويىغا كەلدى. فروللو كلاۋدى كېمىچىنى ئىزدەپ تېپىپ، ئۇنىڭ قولىغا ئازغىنە پۇلنى تۇتقۇزغاندىن كېيىن، كېمىچى تا قەلئە ئارىلىنىڭ يەنە بىر بېشىغىچە ئېقىمغا قارشى مېڭىپ، ئۇنى ئۇزۇنچاق يېرىم ئارالغا كەلگەندە قىرغاققا چىقىرىپ قويدى. بۇ يېرىم ئارال پادىشاھلىق باغنىڭ سىرتى ئارقىلىق نېئوف ئارىلى بىلەن ياندىشاتتى. ئوقۇرمەنلەرنىڭ يادىدىن چىقمىغان بولسا، بۇ دەل گرىنگورى ئەپەندى چۈش كۆرگەن ھېلىقى قاقاس يېرىم ئارالنىڭ دەل ئۆزى ئىدى.

تەلىيى ئوڭدىن كەلمەيدىغان كلاۋدى زېرىكىشلىك پالاق ۋە سۇنىڭ ئاۋازىدىن ئازراق بولسىمۇ خاتىرجەملىك ھېس قىلدى. كېمىچى يىراقلاپ كەتكەندىن كېيىن، گرىف مەيدانىدا بىر ھازا ھاڭۋېقىپ تۇردى. بېشىنى كۆتۈرۈپ بىرىنچىلەرگە قارىدى. لېكىن، ھېچ نەرسىنى كۆرگىلى بولمايتتى. ئەتراپتىكى مەنزىرە غەلىتە بىر مەخلۇققا ئوخشاش كۆز ئالدىدىلا سەكرەيتتى، كېڭىيەتتى. ھەممىلا نەرسە خۇددى ئالۋاستىنىڭ سايىسىدەك خىيالىي كۆرۈنۈشكە ئايلانغاندەك ئىدى.

قۇياش نېسىلدىكى ئېگىز مۇنارنىڭ كەينىگە ئۆتۈپلا كۆزدىن غايىب بولدى، ئەتراپقا گۈگۈم پەردىسى يېيىلدى. دەريا سۈيى ئۈستىدە يورۇق نۇر ئەكس ئېتىۋاتقانداك بولدى. پوپنىڭ كۆزى سېينا دەرياسىنىڭ سول قىرغىقىغا تىكىلدى. سىياھدەك قاپقارا زېمىن يىراق بىر يەرلەرگىچە سوزۇلغانىدى. سوزۇلغانسېرى ئىنچىكىلەپ، ئاخىرىدا ئۇپۇقتىكى بۇلۇت قاتلىمىنىڭ ئىچىگە خۇددى ياننىڭ ئوقىدەك كىرىپ كەتتى. دەريا بويىدىكى قاتار -

قاتار ئۆيلەرنىڭ گۇڭگا سىماسىنى ئاران - ئاران ئىلغا قىلغىلى بولسىمۇ، لېكىن بۇ ئۆيلەر سۇ بىلەن ئۇيۇقنىڭ گىرەلەشكەن نۇقتىسىدىكى يورۇق توپەيلى يەنىلا ئېنىق كۆزگە چېلىقاتتى. چىراغ نۇرى پىلىلداپ تۇرغان دېرىزىلەر ئوت كۆيۈۋاتقان مەشنىڭ ئاغزىغا ئوخشايتتى. قارىيىپ تۇرغان چوققىلىق چاسا مۇنار ئاسمان بىلەن دەريا ئارىلىقىدا قەد كۆتۈرگەن بولۇپ، ئۇنىڭ ئەتراپى مۇنداقلا قاراشقا ئىنتايىن كەڭ بىلىنەتتى. كىلاۋدې تۇيۇقسىزلا بولمىغۇر بىر ئىشلارنى خىيالغا كەلتۈردى، ئۆزىنى سىراسىبۇرگ چېركاۋىنىڭ قوڭغۇراق بىناسى ئاستىدا ئوڭدا يېتىۋاتىمەن دەپ چاغلىدى. بۇلۇتقا تاقىشىپ تۇرغان غايەت زور ئۇچلۇق مۇنار گۇگۇم قاراڭغۇسىدا غۇۋا كۆرۈنگەندەك بولدى. ئۇچلۇق چاسا مۇنار دەريا سۈيىدە ئەكس ئەيتىۋاتقان ئاسمان بوشلۇقىدا دەرياغا سانجىلىپ قالغاندەك تۇيۇلاتتى. كىلاۋدې دەريا سۈيىنىڭ تەگسىز ھاڭغا ئوخشاش چوڭقۇر ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدى. بىنانىڭ بۆلەكچە چوقچىيىپ تۇرغان بۆلىكىمۇ چېركاۋىنىڭ ئۇچلۇق ئۆگزىسىدەك بوشلۇقتا ئالاھىدە كۆزگە تاشلىنىپ تۇراتتى. ئېگىزلىكى ئىككى چاقىرىم كېلىدىغان قوڭغۇراق بىناسى ئېيتقۇسىز دەرىجىدە چوڭ بولۇپ، ئۇنىڭ ئېگىزلىكىگە كۆز يەتمەيتتى. ئىنسان كۆزى ئۇنى تولۇق كۆرۈپ يېتىشكە بىقادر ئىدى. ئۆيلەرنىڭ تۇرخۇنلىرى، تامدىكى كۈنگۈرلەر، ئۆگزىدىكى ئۈچ بۇرجەك تاملار، ئاۋگۇستىننىڭ بالىخانلىرى، نېسلى مۇنارى قالايمىقان بولسىمۇ تەسەۋۋۇرغا باي ئويما نەقىشلەر پوپىنىڭ كۆز ئالدىدا نامايان بولۇپ، ئۇنىڭ خىيالىي تۇيغۇسىنى كۈچەيتتى. خىيالىي تۇيغۇ دەرياسىغا غەرق بولغان كىلاۋدې نېمىلا بولسۇن دوزاخنىڭ قوڭغۇراق مۇنارىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولىدۇم، دېگەن ئويغا كەلدى. قورقۇنچلۇق ئېگىز مۇناردا جىمىرلاپ تۇرغان رەڭگارەڭ نۇر ئۇنىڭ نەزىرىدە دوزاختىكى مىڭلىغان، ئونمىڭلىغان ئوچاقنىڭ ئاغزى ئىدى. ئۇ يەردىن كېلىۋاتقان ئاۋاز ۋە شاۋقۇن -

سۈرەن گاه زارلىنىشقا ئوخشايتتى، گاه غاراسلاۋاتقاندا
ئاڭلىناتتى. ئۇ قورققىنىدىن شاۋقۇن - سۈرەنلەرنى
ئاڭلىماسلىق ئۈچۈن قولى بىلەن قۇلقىنى چىڭ ئېتىۋالدى.
ئاخىر پوپ قەدىمىنى چوڭ - چوڭ ئېلىپ، بۇ خىيالىي
مەنزىرىدىن ئۆزىنى چەتكە ئالماقچى بولدى.

لېكىن، بۇ خىيالىي كۆرۈنۈش ئۇنىڭ كۆڭلىدە ئىدى.
ئۇ چوڭ يولغا چىققاندىن كېيىن دۇكاننىڭ ئالدىدا قىستىلىپ
يۈرگەن ئادەملەرنى كۆرۈپ، ئۇلارنى ئۆزىنىڭ كەينىدىن مەڭگۈ
ئەگىشىپ ماڭىدىغان ئەرۋاھلار بولسا كېرەك، دەپ ئويلاپ قالدى.
قۇلقىغا كىرىۋاتقان ئاۋازلارمۇ غەلىتە تۇيۇلدى. كۆز ئالدىدا
غەلىتە خىيالىي ئەرۋاھلار غەلىيان كۆتۈرگەندەك بىلىندى. ئۇ
ئۆيلەرنى، يوللارنى ئوچۇق كۆرەلمىدى. ھارۋىلارنى، ئۇياقتىن -
بۇياققا ئۆتۈۋاتقان پىيادىلەرنى پەرق ئېتەلمىدى. ئاكىبىيە
كوچىسىنىڭ دوقمۇشىدىكى مېلىچىماللار دۇكىنىنىڭ لەمپىسىگە
كونا ئادەت بويىچە بىر تالاي تۆمۈر ھالقىلار ئېسىقلىق بولۇپ،
تۆمۈر ھالقىلارنىڭ ھەربىرىگە بىر تالدىن ياغاچتا ياسىغان يالغان
شام چېگىلگەنىدى. بۇ نەرسىلەر شامال چىققان ھامان بىر -
بىرىگە سوقۇلۇپ، شاقىلداقتەك ئاۋاز چىقىراتتى. كلاۋدې مۇشۇ
ئاۋازلاردىن لاچىنتاغدىكى جازا مەيدانىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈردى،
ئۇ يەردىكى ئىسكىلىت سۆڭەكلەرنىڭ قاراڭغۇدا بىر - بىرىگە
ئۇرۇلغان ئاۋازىنى ئاڭلىغاندەك بولدى.

«ئاه، — دەۋەتتى پوپ پەس ئاۋازدا، — كەچكى شامال
ئۇلارنى قوغلاپ يۈگۈرتىدۇ. تۆمۈر زەنجىرنىڭ شاراق - شۇرۇقى
سۆڭەكلەرنىڭ ئۆزئارا سوقۇلغان چاغدىكى ئاۋازى بىلەن
ئارىلىشىپ كېتىدۇ! ھېلىقى قىزنىڭ سۆڭىكىمۇ شۇلارنىڭ
ئىچىدە بولۇشى مۇمكىن!»

كلاۋدېنىڭ بېشى قېيىپ، قاياققا مېڭىشنى بىلەلمەي قالدى.

لېكىن، ئۇ بىرپەس مېڭىپ، ئۆزىنىڭ ساينت مېچىل كۆۋرۈكىدە ئىكەنلىكىنى بىلدى. ئالدىدىكى ئۆينىڭ ئاستىنقى قەۋىتىدىكى دېرىزىدىن چىققان چىراغ نۇرىنى كۆرۈپ، شۇ تەرەپكە قەدەم تاشلىدى. ئۇ يېقىنراق بېرىپ، چېقىلىپ چۈل - چۈل بولۇپ كەتكەن ئەينەك دېرىزىدىن ئۆينىڭ ئىچىگە قارىدى. ئۆينىڭ ئىچى ئىنتايىن مەينەت ئىدى. شۇنداقتىمۇ بۇ ئۆي ئۇنىڭ كۆڭلىدىكى غۇۋا بىر ئەسلىمنى ئېسىگە سالغاندەك بولدى. سۇس چىراغ نۇرى ئاران يورۇتۇپ تۇرغان بۇ ئۆيدە يۈزلىرى ئۆپكىدەك قىزارغان، چىرايدىن كۆرەڭلىك چىقىپ تۇرغان بىر ياش يىگىت خىرىلداپ كۈلگەن ھالدا كىيىم - كېچەكلىرى چاكىنا بىر ئايالنى قۇچاقلىماقتا ئىدى. ئارقىدىنلا چىراغقا يېقىن ئولتۇرۇپ، بىر ياقىتىن چاق ئېگىرىپ، بىر ياقىتىن تىترەك ئاۋازى بىلەن قانداقتۇر بىر ناخشىنى ئېيتىۋاتقان مومايغا كۆزى چۈشتى. يىگىت بىلەن قىز گاه كۈلەتتى، گاه توختايتتى. موماينىڭ ناخشىسى گاه ئۈزۈلۈپ قالاتتى، گاه داۋاملىشاتتى. ناخشىنىڭ بىرنەچچە مىسراسىنى پوپ ئېنىق ئاڭلىدى. بۇ مىسرالار تۇتۇق بولسىمۇ، لېكىن ناھايىتى قورقۇنچلۇق ئىدى:

توۋلىغىن گرىقى، قاۋىغىن گرىقى،
 ئېگىرگىن ئۇرچۇقۇم، ئېگىر - توقۇۋەر.
 توۋلىغىن گرىقى، قاۋىغىن گرىقى
 زىندان ھويلىسىدا ئىسقىرتىپ يۈرگەن،
 جاللاتلارغا سىرتماق توقۇپ بەر !

كەندىردىن توقۇلغان چىرايلىق سىرتماق !
 دىلىسىدىن تاكى ۋانۋرېغىچە
 بۇغداي تېرىماي تېرىمىز كەندىر،

كەندىردىن توقۇلغان مۇنداق ئارقاننى،
ئوغرى ئوغرىلاپ كەتمەيدۇ ھەرگىز !

توۋلىغىن گرىقى، قاۋىغىن گرىقى،
پاھىشە قىزنىڭ پاسكىنا دارغا —
ئېسىلغىنىنى بىر كۆرۈش ئۈچۈن،
دېرىزىلەرمۇ ئوخشاپ قالىدۇ كۆزگە،
قاۋىغىن گرىقى، توۋلىغىن گرىقى !

بۇ موماي دەل فالوردېلىنىڭ ئۆزى ئىدى. ياش يىگىت بىر
ياقتىن ھىجىياتتى، بىر ياقىتىن ھېلىقى ئايالنىڭ ئۆيەر - بۇ
يېرىنى سىلايتتى. بۇ ئايال پاھىشە ئىدى، ئاۋۇ ياش يىگىتچۇ ! ئۇ
دەل كلاۋدېنىڭ ئىنىسى ژان ئىدى.

پوپ كۆزىنى ئۆزمەي قاراپ تۇرىۋەردى. بۇ كۆرۈنۈش ئۇنىڭغا
شۈنچىلىك تونۇش ئىدى.

ئۇ ژاننىڭ ئۆيىنىڭ بىر بېشىدىكى دېرىزىنىڭ ئالدىغا كېلىپ
دېرىزىنى ئاچقانلىقىنى، يىراقتىكى پىرىستانغا قارىغانلىقىنى
كۆرۈپ تۇردى. ئۇ يەردىكى دېرىزىلەرنىڭ كۆپىنچىسى يورۇق
ئىدى. ئۇ ژاننىڭ دېرىزىنى ياپىدىغان چاغدا: «روھىم بىلەن
ھۆددە قىلىمەنكى، ئەمدى كەچ بولۇپ كەتتى. شەھەر پۇقرالىرى
شام ياقىتى. مېھىر - شەپقەتلىك خۇدا يۇلتۇزلارنى يورۇتتى»
دېگەنلىرىنى ئاڭلىدى.

ژان پاھىشە ئايالنىڭ يېنىغا كەلدى، ئاندىن شىرەدىكى
بوتۇلكىنى قولغا ئالدى ۋە:

— تۈگەپتۇغۇ، ئاناڭنى، — دەپ ۋارقىرىدى ئۇ، — لېكىن
مېنىڭ يانچۇقۇمدا پۇل قالمىغان تۇرسا ! ئىسابىئو،
سۆيۈملۈكۈم، يۇپىتېر دېگەنمۇ تايىنلىق نەرسە ئىكەنغۇ، ئۇ
مۇشۇ قاردەك ئاپپاق ئەمچىكىنى قارا رەڭلىك ھاراق بوتۇلكىسى
قىلىپ بەرگەن بولسا، ئۇنىڭدىن كېچىنى كۈندۈزگە ئۇلاپ

بىباۋۇن ھارىقىنى ئىچىپ تۇرغان بولسام بولماسمىدى !
بۇ چاقچاق پاھىشە ئايالنى خۇش قىلىپ كۈلدۈرۈۋەتتى. ژان
ئۆيىدىن چىقتى.

كلاۋدې فروللو ئويلاپ تۇرمايلا يەرگە دۈم ياتتى. مۇنداق
چاغدا ئىنسىسى بىلەن دوقۇرۇشۇپ قېلىش بىئەپ ئىدى.
راستىنىلا دوقۇرۇشۇپ قالسا، ئىنسىنىڭ ئۇنى تونۇپ قېلىشى
تۇرغان گەپ ئىدى. تەلىيىگە كوچا بەك قاراڭغۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە
ژانمۇ غەرق مەست ئىدى. شۇنداقتمۇ قېرىشقاندەكلا ئىش
بولدى. ژان پاتقاققا مىلىنىپ دۈم ياتقان ياردەمچى ئېپىسكوپنى
كۆرۈپ قالدى.

— بەلىلى، بەلىلى، — دېدى ئۇ، — بۇ ئەبلەخ بۈگۈن پۇخادىن
چىققۇدەك ئويىناپتۇمۇ نېمە !
ئۇ كلاۋدېنىڭ بىقىنىغا بىرنى تەپتى. كلاۋدې دېمىنى ئىچىگە
يۇتۇپ، جىم يېتىۋەردى.

— ئۆلمىگۈر پىيەنچۈك، — دېدى ژان، — بوپتۇ، ئۆپكىسى
چىلاشقۇدەك ئىچكەن ئوخشايدۇ. ھاراق قاچىلانغان كۈپتىن
سۈزۈۋالغان سۈلۈكنىڭ ئۆزىلا بوپتۇ. يەنە كېلىپ تاقىر باش
نەرسە ئىكەن، — ئۇ ئېگىلىپ تۇرۇپ يەنە بىر مەرتىۋە قاراپ
باقىتى، — ئەسلىدە، قېرى ئەبلەخ ئىكەن — دە ! تەلەيلىك تاقىر
باش قېرى !

كلاۋدې ئۇنىڭ: «ئىككى سەككىز ئون ئالتە، ئىدراك دېگەن
بەلەن نەرسە، مېنىڭ ياردەمچى ئېپىسكوپ ئاكام نېمىلا قىلغان
بىلەن پېشانىسى ئوڭ ئادەم ھەم بىلىمى بار، ھەم پۇلى بار»
دېگىنىچە يىراقلاپ كەتكەنلىكىنى ئاڭلاپ ياتتى.

ياردەمچى ئېپىسكوپ ئورنىدىن تۇرۇپ، بۇۋى مەريەم
چېركاۋىغا قاراپ يۈگۈردى، سان - ساناقسىز ئۆيلەرنىڭ
ئارىسىدىن چېركاۋىدىكى ئىككى چوڭ قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ
قاراڭغۇلۇق ئىچىدە ھەيۋەتلىك قەد كۆتۈرۈپ تۇرغانلىقىنى
كۆردى.

ئۇ ھاسىراپ - ھۆمۈدەپ يۈگۈرگەن پېتى پارۋى مەيدانغا كەلگەندىلا قەدەملىرىنى توختاتتى، لېكىن سۈرلۈك بىنلارغا قاراشقا پېتىنالمىدى.

«ھەي، — دېدى ئۇ پەس ئاۋازدا، — دەل بۈگۈن، دەل بۈگۈن چۈشتىن بۇرۇن، دەل مۇشۇ يەردە، ھېلىقى ئىش راستىنلا يۈز بەرگەن بولغىمىدى؟»

شۇ چاغدىلا ئۇ غەيرىتىگە ئېلىپ چېركاۋغا كۆز يۈگۈرتتى. چېركاۋنىڭ ئالدى تەرىپى ھېچ نەرسىنى كۆرگىلى بولمايدىغان دەرىجىدە قاراڭغۇ ئىدى. كەينى تەرىپىدىكى ئاسمان بوشلۇقىدا يۇلتۇزلار جىمىرلايتتى. ئۇپۇقتىن بايلا كۆتۈرۈلگەن ھىلال ئاي ئوڭ تەرەپتىكى قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ دەل چوققىسىدا توختىغان بولۇپ، قارىماققا ئۇچقۇلاق شەكىللىك نەقىش ئويۇلغان رېشاتكا يېنىدىن ئۇچۇپ چىقىۋاتقان پارقراق قۇشقا ئوخشايتتى.

موناستىرنىڭ دەرۋازىسى قۇلۇپلاقلق ئىدى. ياردەمچى ئېپىسكوپ قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ ئۆگزىسىدىكى ھۇجرىنىڭ ئاچقۇچىنى يېنىدىن ئايرىمايدىغان بولغاچقا، دەرۋازىنى ئېچىپلا چېركاۋنىڭ ئىچىگە كىرىپ كەتتى.

چېركاۋنىڭ ئىچىمۇ قاراڭغۇ، خۇددى ئۆڭكۈرگە ئوخشاش تىمتاس ئىدى. ياردەمچى ئېپىسكوپ ئۇياق - بۇياققا قاراپ، چېركاۋنىڭ ھەرقايسى بۆلەكلىرىدىن پالاستەك ساڭگىلاپ تۇرغان كېلەڭسىز قارا سايىلارنى كۆردى ۋە ئۇنىڭ بۈگۈن ئەتىگەندىكى تۇۋا - ئىستىغپار مۇراسىمىدا ئېسىلغان پەردىلەر ئىكەنلىكىنى، بۇ پەردىلەرنىڭ ھازىرغىچە ئېلىۋېتىلمىگەنلىكىنى بىلدى. تولىمۇ چوڭ ياسالغان كۈمۈش كىرىست قاراڭغۇلۇق ئىچىدە پارقرايتتى، يۈزىدىكى يورۇق چېكىتلەر قورقۇنچلۇق كېچە ئاسمىنىدىكى يۇلتۇزلارغا ئوخشايتتى. ئاي يورۇقىدا رەڭدار دېرىزە ئەينىكىدە ئەكس ئېتىۋاتقان گۇڭگا رەڭلەر پەقەت ئۆلگەن ئادەمنىڭ يۈزىدىلا بولىدىغان بېغىر رەڭ، ئاقۇچ، سۆسۈن رەڭلەرنىڭ ئۆزى ئىدى. ياردەمچى ئېپىسكوپ مۇناجاتخانىنىڭ

ئەتراپىدىكى ئەگمە تورۇسلارغا قاراپ، دوزاخقا چۈشۈپ كېتىۋاتقان ئېپىسكوپلارنىڭ شىلەپسىنى كۆرگەندەك بولدى. ئۇ كۆزىنى يۇمۇۋېلىپ، بىردەمدىن كېيىن يەنە ئاچتى، خىيالىدا چىرايى شامدەك ئاقىرىپ كەتكەن بىرى ئوغرىلىقچە ماراۋاتقانداك ئىدى.

ئۇ قەدىمىنى تېزلىتىپ، چېركاۋنى كېسىپ ئۆتتى. چېركاۋ مىدىرلاۋاتقانداك، مېڭىۋاتقانداك، تىرىلىۋاتقانداك بىلىندى، قۇچاق يەتمەيدىغان چوڭ تۈۋرۈكلەر تاشتىن ياسالغان پۇتقىلا ئوخشايتتى، بۇ پۇتلار يەرنىڭ ئۈستىدىن مېڭىۋاتقانداك بولدى. بۇ غايەت زور چېركاۋ ھەش - پەش دېگۈچە شۇنداق يوغان بىر پىلغا ئايلاندى، ھېلىقى تۈۋرۈكلەرنى پۇت قىلىپ، پۇشۇلدىغان يېتى ماڭغىلى تۇردى. ئىككى قوڭغۇراق مۇنارى ئۇنىڭغا مۇڭگۈز، قارا پەردە ئۈستىدىكى يوپۇق بولدى.

پوپنىڭ قىزىتمىسى ياكى ئەسەبىيلىكى چېكىگە يەتتى. بۇ بەختسىز ئادەمنىڭ نەزىرىدە پۈتكۈل تاشقى دۇنيا كۆرگىلى بولىدىغان، قول تەگكۈزگىلى بولىدىغان، قورقۇنچلۇق، كىشىنى شۈركۈندۈرىدىغان ئاخىر زاماننىڭ ئۆزىلا بولۇپ قالغانىدى.

ئۇنىڭ كۆڭلى سەل - پەل ئارام تاپقانداك بولدى. ئۇ كارىدورغا كىرىپ، قاتار كەتكەن تۈۋرۈكلەرنىڭ كەينىدىن چۈشۈۋاتقان غۇۋا يورۇقنى كۆردى - دە، يۇلتۇزنى قوغلاپ ماڭغانداك شۇ تەرەپكە يۈگۈردى، ئاخىر ئۇ سۇس يېنىۋاتقان چىراغ بولۇپ چىقتى. بۇ تۆمۈر رېشاتكا ئاستىدىكى بۇۋى مەريەم چېركاۋىغا قەدەم تەشرىپ قىلغانلار ئورتاق ئىشلىتىدىغان ئىبادەت رىسالىسىنى كېچە - كۈندۈز يورۇتۇپ تۇرىدىغان چىراغ ئىدى. پوپ ئىچ - ئىچىدىن سۆيۈنۈپ، ئىبادەت رىسالىسىدىن ئۆزىگە تەسەللى ياكى ئىلھام بولىدىغان بىرنەرسىنى تېپىش كويىدا، ئىبادەت رىسالىسىگە ئۆزىنى ئاتتى، رىسالىنىڭ «يوب»قا ئائىت بىر سۈرىسىنى ئېچىپلا تۆۋەندىكى سۆزلەرگە كۆزى چۈشتى:

«مەن ئالدىمىدىن مېڭىپ ئۆتكەن بىر روھنى كۆردۈم، ئۇنىڭ بىلىنەر - بىلىنمەس تىنىغىنىنى ئاڭلىدىم، قۇيىقا چاچلىرىم تىك بولۇپ كەتتى.»

بۇ سۈرلۈك جۈملىلەرنى ئوقۇپ، ئۇ تۇيۇقسىزلا كالتەكلەنگەن ئەمما ئادەمدەك پۈتكۈل بەدىنى سىرقىراپ كەتتى، پۇتلىرى پىلىكتەك ئېگىلىپ، ياپىلاق تاش ياتقۇزۇلغان يولغا يىقىلىپ چۈشتى. كۈندۈزى ئۆلۈپ كەتكەن ھېلىقى ئادەمنى ئېسىگە ئالدى. كالىسىدىن پۇرقىراپ تۈتۈن چىقىۋاتقاندا، ك، بېشى دوزاخنىڭ مورسىغا ئايلىنىپ قالغاندەك بىلىندى.

ئۇ كالىسى قۇيقۇرۇق شۇ ھالەتتە خېلىغىچە ياتتى، تەگسىز ھاڭغا چۈشۈپ كەتكەندە ياكى ئالۋاستىلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالغاندەك مېدىر - سىدىر قىلالىدى. ئاخىر سەل ئېسىگە كەلگەندەك بولۇپ، چېركاۋدىكى قوڭغۇراق مۇنارىدا پاناھلانماقچى بولدى. نېمىلا دېگەن بىلەن ئۇ يەردە ساداقەتمەن كۋاسمىدو بار ئىدى. ئۇ ئورنىدىن تۇردى. قورقۇپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن، ئىبادەت رىسالىسىنى يورۇتۇپ تۇرىدىغان چىراغنى قولىغا ئېلىۋالدى. بۇ ئىلاھىي نەرسىلەر ئۈچۈن ھاقارەت ئىدى. لېكىن، پوپتا بۇلارنى ئويلاپ ئولتۇرغۇدەك تاقەت يوق ئىدى.

ئۇ بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ تاش پەلەمپىيىگە چىقتى، لېكىن كۆڭلىنى قانداقتۇر بىر ئەنسىزلىك قاپلىدى. يېرىم كېچە بولغاندا، پارۋى مەيدانىدىن ئاندا - ساندا ئۆتۈپ قالىدىغان كىشىلەرنىڭ قوڭغۇراق بىناسىنىڭ ئوق ئاتىدىغان تۆشۈكتىن چىقىۋاتقان سىرلىق چىراغ يورۇقىنى كۆرۈپ قېلىشى مۇمكىن ئىدى.

ئۇ يۈزىگە ئۇرۇلغان سوغۇق شامالدىن سەگىپ، ئۆزىنىڭ ئەڭ ئۈستۈن قەۋەتتىكى ئۆيىنىڭ كارىدورىدىكى ئىشىككە كېلىپ قالغانلىقىنى سەزدى. سوغۇق شامالنىڭ خېلىلا جېنى باردەك

قىلاتتى. ئاسمان بوشلۇقىدىكى بۇلۇتلار ھەر خىل رەڭدە تاۋلىناتتى. يېپىلىپ كەتكەن بۇلۇتلار بىر - بىرىگە مىنگىشىپ، بىر يەرگە يىغىلاتتى. بۇلۇتنىڭ گىرۋەكلىرى قىش پەسلىدىكى دەريانىڭ ئەگىز بولغاندا پارچىلانغان مۇزلىرىدەك پارچىلىناتتى. بۇلۇتنىڭ ئىچىگە پاتۇرۇپ قويغاندەك كۆرۈنۈۋاتقان ھىلال ئاي مۇز بىلەن قاپلانغان سۇ يولىدا تۇرۇپ قالغان كېمىگە ئوخشايتتى.

پوپ ئىككى قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ دەھلىزىدىكى تۈۋرۈكلەرنى بىر - بىرىگە تۇتاشتۇرۇپ تۇرىدىغان تۆمۈر رېشاتكىغا كېلىپ، ئۇنىڭ ئاراپلىرىدىن يىراققا نەزەر سالدى - دە، تۈرۈلۈپ كېلىۋاتقان بۇلۇتلۇق تۇماننى، ھەدەپ يۇقىرى كۆتۈرۈلۈۋاتقان ئىس - تۈتەكنى كۆردى. ھەممىلا يەر ئىس - تۈتەك، پارىژدىكى نۇرغۇن ئۆيلەرنىڭ ئۆگزىلىرى چىۋىن ئۇچسا ئاڭلانغۇدەك ھالدا جىمجىت ئىدى. چوققىلىق ئۆگزىلەر كىچىك بولغىنىغا قارىماي بىر - بىرىنى قىستاۋاتقاندەك قىلاتتى. بۇ ھەددى - ھېسابسىز ئۆگزىلەر ياز كېچىسىدىكى تىمتاس دېڭىز يۈزىدە جىمىرلاۋاتقان مەيىن دولقۇنلارغا ئوخشايتتى.

ئايىدىن چۈشۈۋاتقان ئاجىز، گىرىمىسەن يورۇقتا، ئاسمان بوشلۇقى بىلەن يەرنىڭ يۈزى كۈل رەڭ تۈسكە كىرگەندى.

دەل شۇ ئەسنادا چېركاۋدىكى چوڭ قوڭغۇراقنىڭ بوغۇق بوش ئاۋازى ئاڭلاندى. يېرىم كېچىگە قوڭغۇراق ئۇرۇلغانىدى. پوپ چىڭقىچۇش ۋاقتىنى يادىغا كەلتۈردى. شۇ چاغدىمۇ قوڭغۇراق ئون ئىككى قېتىم جاراڭلىغانىدى. «ھەي، — دېدى ئۇ پەس ئاۋازدا ئۆز - ئۆزىگە، — بۇ كەمگىچە ئۇ قىزنىڭ بەدىنى مۇزلاپ قېتىپ كەتكەندۇ!»

شۇ چاغدا، نەدىنىدۇر كەلگەن شامال ئۇنىڭ قولىدىكى چىراغنى ئۆچۈرۈپ قويدى. ئۇ چىراغنىڭ ئۆچۈشى بىلەن تەڭلا قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ ئۈدۈلىدىكى بۇرجەكتىن چىققان بىر سايىنى، ئاق كىيىمگە ئورالغان بىر ئادەمنى - بىر ئايالنى

كۆرۈپ قالدى. پوپ ئۆزىنى تۇتالماي، لاغىلداپ تىترەپ كەتتى. ئايالىنىڭ يېنىدا يەنە بىر ئوغلاقمۇ بار ئىدى. قوڭغۇراقنىڭ ئاۋازى ئاخىرلىشاي دەپ قالغاندا، ئوغلاق ئۆزىچە مەرىگىلى تۇردى. پوپ ئۆزىگە مەدەت بېرىپ، ئۇ تەرەپكە يەنە قارىدى، كۆرۈۋاتقىنى راستتىنلا شۇ قىز ئىدى.

ئۇ قىز چىرايى تاتارغان، چۈشتىن ئىلگىرىكىدەك چاچلىرى چۇۋۇلۇپ مۇرىسىگىچە چۈشكەن ھالەتتە ئىدى. لېكىن، بويىنىدىكى ئارقان يوق، قولىمۇ باغلاقسىز ئىدى. ئۇ ئەركىنلىككە ئېرىشكەندى، چۈنكى ئۇ ئاللىقاچان ئۆلۈپ بولغان قىز ئىدى.

ئاپپاق كىيىنگەن، بېشىغىمۇ ئاق داكا رومال ئارتىۋالغان بۇ قىز كۆزلىرىنى ئاسماندىن ئۈزمەي، ئاستا قەدەم تاشلاپ پوپ تەرەپكە ماڭدى. ئادەمگە سىر بەرمەيدىغان ھېلىقى ئوغلاقمۇ ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئەگەشتى. پوپ ئۆزىنى تاش ئادەمگە ئايلىنىپ قالغاندەك ھېس قىلدى، پۇتلىرى ئېغىرلاشتى، قېچىپ كېتەي دەپ ئويلىدى - يۇ، پۇتلىرىنى مىدىرلىتالمىدى، قىز ئالدىغا بىر قەدەم ئالسا، ئارقىغا بىر قەدەم داڭىشتىن باشقىغا كۈچى يەتمىدى. ئۇ مۇشۇ ھالەتتە تاكى پەلەمپەينىڭ قاراڭغۇ ئەگمىسىگە كەلگۈچە چېكىندى، ئالدىدىكى قىزنى پەلەمپەيگىچە كېلىشى مۇمكىن، دەپ ئويلاپ، ۋۇجۇدى مۇزلاپ كەتكەندەك بولدى، قىز راستتىنلا يېقىن كېلىدىغان بولسا، پوپ قورققىنىدىن جان - پېنى چىقىپ كەتكەن بولاتتى.

قىز قېرىشقاندەك پەلەمپەينىڭ ئاغزىغا كېلىپ بىردەم توختىدى، قاراڭغۇلۇققا تىكىلدى. لېكىن، پوپنى كۆرمىدى بولغاي، ئۆتۈپ كەتتى. پوپ ئۇنى ھايات ۋاقتىدىكىدىن بويى ئېگىزلىپ قالغاندەك ھېس قىلدى، ئاي نۇرى ئۇنىڭ ئاپپاق كىيىمىدىن ئۆتۈۋاتقانلىقىنى كۆرگەندەك، ئۇنىڭ تىنىقىنىمۇ ئاڭلىغاندەك بولدى.

قىز ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىن پوپ مىڭ تەستە پەلەمپەيدىن

پەسكە چۈشتى، قەدەملىرى ئابايا يولۇققان ئەرۋاھتەك ئاستىلىدى، ئۆزىنىمۇ ئەرۋاھ چاغلىدى، جان - ئىمانى چىقىپلا كەتتى، قەلبىنى ۋەھىمە قاپلىۋالدى، چاپلىرى بىر تال - بىر تالدىن تىك بولدى. لېكىن، شامالدا ئۆچۈپ قالغان چىراغنى چىڭ سىقىملاپ قويۇۋەتمىدى. ئەگرى - بۈگرى پەلەمپەيدىن چۈشۈۋاتقاندا، قانداقتۇر بىر ئاۋازنىڭ ئەسەبىلەرچە توختىماي تەكرارلاۋاتقان مۇنۇ سۆزلىرىنى ئېنىق ئاڭلىغاندەك بولدى:

«مەن ئالدىمدىن مېڭىپ ئۆتكەن بىر ئەرۋاھنى كۆردۈم. ئۇنىڭ بىلىنەر - بىلىنمەس تىنغىنىنى ئاڭلىدىم. قۇيغا چاپلىرىم تىك بولۇپ كەتتى.»

2. دۈمچەك، يەكچەشمە، توكۇر

ئوتتۇرا ئەسىردىكى فىرانسىيەدە تاكى لۇئى VII نىڭ دەۋرىگە قەدەر ھەر بىر شەھەردە بېشىغا كۈن چۈشكەنلەر پاناھلىنىدىغان جاي بار ئىدى. جىنايىتىشلار قانۇنى بۇ شەھەرلەرنى كەلكۈن سۈدەك بېسىپ كەتكەن بولغاچقا، ۋەھشىيلەرچە يولغا قويۇلۇۋاتقان سوتلاش ھوقۇقى بىلەن جىنايىتىشلار قانۇنىنىڭ يوقۇقىدىن تۆرەلگەن مۇنداق پاناھلىنىدىغان جايلار ئىنسانىيەت ئەدلىيە تۈزۈمىنىڭ شىللىسىدا ئارالغا ئوخشاش چوقچىيىپ تۇرىۋەردى. ھەرقانداق جىنايەتچى بۇ جايعا بېرىۋالالىسا جېنى ئامان قالاتتى. ھەرقايسى رايوندىكى مۇنداق پاناھ جاينىڭ سانى دارغا ئوخشاش كۆپ ئىدى. بۇ ئەھۋال جىنايىتى جازا بىلەن كەچۈرۈم قىلىشنى قالايمىقان قوللانغانلىقىنىڭ ھەمدە بۇ ئىككى قاملاشمىغان ئىشنىڭ ئۆزئارا ئارىلىشىپ كەتكەنلىكىنىڭ ئاقىۋىتى ئىدى. ھەر ئىككى تەرەپ بىر - بىرىنى ئەيىبلەشكە ئۇرۇناتتى. شاھلارنىڭ ئوردىسى، باي - تۆرىلەرنىڭ تۇرالغۇ جايلىرى، بولۇپمۇ چېركاۋ قاتارلىق ئورۇنلارنىڭ ئۆز دائىرىسىنى

مۇقەددەس جاي قىلىپ، پاناھلىق تەلەپ قىلغانلارغا پاناھلىق بېرىش ھوقۇقى بار ئىدى. بەزىدە ئايرىم شەھەرلەرنى ئاھالىسىنى كۆپەيتىش ئۈچۈن مۇقەددەس جاي دەپ بېكىتىۋېتىدىغان ئىشلارمۇ بولاتتى. لۇئى IX 1467 - يىلى پارىژنى مۇقەددەس جاي دەپ ئېلان قىلىۋەتكەنىدى.

جىنايەتچى بۇنداق مۇقەددەس جايعا كىرىۋالسىلا قانۇن ئۇنى سۈرۈشتە قىلالمايتتى، لېكىن، پەخەس بولۇشقا، بۇ يەردىن ھەرگىز چىقىپ كەتمەسلىككە توغرا كېلەتتى. ناۋادا كىمدىكىم قاراملىق قىلىپ بۇ مۇقەددەس جايدىن بىر قەدەم ئايرىلسىلا، ئۇنىڭ جازا قاينىمىغا يېڭىباشتىن غەرق بولۇشى تۇرغانلا گەپ ئىدى. دار ۋە قىيناپ سوراق قىلىدىغان سۇپىلار خۇددى پاناھ جاينىڭ ئەتراپىغا پوست ئورۇنلاشتۇرغاندەك جايلاشقان بولۇپ، ئۇلار ئۆزى ئوۋلىماقچى بولغان ئولجىنى خۇددى پاراخوتنىڭ يېنىدا تىمىسقىلاپ يۈرگەن ئاكۈلىدەك ماراپلا تۇراتتى. پاناھلانغان جىنايەتچىلەر بەزىدە موناستىرغا، بىرەر ساراينىڭ پەلەمپىيىگە، ئىبادەتخانىنىڭ ئېتىزلىقىغا ياكى بىرەر چېركاۋنىڭ كارىدورىغا يوشۇرۇنغان پېتى چېچىغا ئاق كىرىپ كەتكۈچە تۇرۇپمۇ قالاتتى. بۇنىڭدىن قارىغاندا، مۇقەددەس جاي بىلەن تۈرمىنىڭ ئارىلىقىدا ھېچقانداق پەرق يوق ئىدى. ئالىي سوت مەھكىمىسى چىقارغان شەپقەتسىز پەرمان تۈپەيلى، مۇقەددەس جاي دەپسەندە بولىدىغان، پاناھلىنىدىغان ئورۇن دەخلى - تەرۇزغا ئۇچرايدىغان، جىنايەتچىنى قولغا ئېلىپ جاللاتلارغا تاپشۇرۇپ بېرىدىغان ئىشمۇ يۈز بېرىپ قالاتتى. لېكىن، مۇنداق ئەھۋال يوقنىڭ ئورنىدا ئىدى. پارلامېنت ئەزالىرى ئېپىسكوپلاردىن ئۆلگۈدەك قورقاتتى. ھوقۇق ئىگىلەپ تۇرغان بۇ ئىككى خىل كۈچ ئارىسىدا توقۇنۇش كېلىپ چىققاندا، سودىيەلەر كۆپ چاغلاردا ئېپىسكوپلارغا ئۆتتۈرۈۋېتەتتى. بەزى ھاللاردا ئالايلۇق، پارىژدىكى جاللات كىچىك ژاننى يوشۇرۇن ئۆلتۈرۈش دېلوسى، ئېمېرى روسسۇنىڭ دېلوسى قاتارلىق دېلولاردا، ئەدلىيە

ئورگانلىرى دىنىي جەمئىيەتنى پىسەنتىگە ئالماي، ئۆزلىرى ھۆكۈم قىلغان دارغا ئېسىش جازاسىنى ئۆز ئالدىغا ئىجرا قىلىۋېرەتتى. شۇنداقتىمۇ، ئالىي سوت مەھكىمىسىنىڭ پەرمانى بولۇشى كېرەك ئىدى. ئۇنداق بولمىغاندا، مۇقەددەس جايغا قوراللىق باستۇرۇپ كىرگەنلەرنى چوقۇم نەس باساتتى! كىشىلەر فىرانسىيە مارشالى روبېرت دې كلېرمونتنىڭ نېمىشقا ئۆلگەنلىكىنى، چامپاگنېدىكى مارشال ژان شاروننىڭ نېمىشقا ئۆلگەنلىكىنى بىلەتتى. ئىككى نەپەر مارشال ھېچنېمىگە ئەرزىمەيدىغان بىر قاتىلنى — پۇل ئايرىباشلايدىغان بىر سودىگەرنىڭ ئوغلى پېررىن ماركنى قولغا ئېلىش ئۈچۈن يۈرىكىنى قايتەك قىلىپ سايىت مېرى چېركاۋىنىڭ دەرۋازىسىنى چېقىپ كىرگەن. بۇ ئەلۋەتتە چېكىدىن ئاشقان جىنايەت — دە.

شۇ چاغدىكى ئادەملەر مۇقەددەس جايدىن ئىنتايىن ئەيىبنەتتى. ھەتتا ھايۋانلارمۇ تەپ تارتىدۇ دېگەن گەپ بار ئىدى. ئايمورى سۆزلىگەن بىر ھېكايىدە، داگوبېرت ① قوغلاپ ماڭغان قىزىل بۇغا قېچىپ يۈرۈپ سايىت دېنىس قەبرىستانلىقىغا بارغاندا، كەينىدىن تاپ باستۇرۇپ كېلىۋاتقان تايغان چېپىدە توختاپ قالغان، قوغلاش ئۇياقتا تۇرسۇن، قاۋاشتىن باشقىغا جۈرئەت قىلالىمىغان.

پاناھلىنىدىغان ئادەملەر ئۈچۈن چېركاۋلاردا بىر ئېغىز كىچىك ئۆي بولاتتى. نىكولا فىلامېل 1407 — يىلى سايىت ياكوئىس دىلا بويچىر چېركاۋىنىڭ ئۆگزىسىگە ئاشۇنداق بىر ئۆيىنى سالدۇرغان ھەمدە بۇ ئۆي ئۈچۈن خېلى كۆپ پۇل سەرپ قىلغانىدى.

كۋاسمىدو قوڭغۇرراق مۇنارى بىلەن بىنانىڭ دەھلىزى

① داگوبېرت (600 — 638) — فىرانسىيە پادىشاھى ھۆكۈمرانلىق قىلغان مەزگىلدە دىنىي جەمئىيەتنى بارلىق كۈچى بىلەن قوغدىغان ھەمدە سايىت دېنىس چېركاۋىنى ياسىغانىدى.

ئارىسىدا غالبىلارچە تەلۋىلىك بىلەن بىرھازا يۈگۈرگەندىن كېيىن، ئەسمېرالدانى ئابايا بىز دېگەن ئۆيگە جايلاشتۇردى. ئۇ تىنماي يۈگۈرۈپ يۈرگەن ئارىلىقتا، ئەسمېرالدا پەقەت ئويغانمىدى، ئويۇقچىلىقتا ھېچنېمىنى تۇيماي يېتىۋەردى. ئۆزىنى خۇددى ئەر شەئەلاغا كۆتۈرۈلۈۋاتقاندا، ئاسمان بوشلۇقىدا ئۇچۇۋاتقاندا، لەيلەۋاتقاندا، قانداقتۇر بىرنەرسە ئۇنى كۆتۈرۈپ يەر يۈزىدىن يىراق بىر يەرگە ئېلىپ كېتىپ بارغاندا ھېس قىلدى. كۋاسمىدونىڭ كۈلگەن قوپال ئاۋازى ھەدپىسلا قۇلىقىغا كىرىپ تۇردى. ئۇ كۆزىنى بىلىنەر - بىلىنمەس ئېچىپ، تۆۋەندە ئۆگزىسى ياپىلاق تاش ۋە كاھىش بىلەن يېپىلغان نۇرغۇن ئۆيلەرنى، كۋاسمىدونىڭ ھەم قورقۇنچىلۇق، ھەم كۈلكە يېغىپ تۇرغان چىرايىنى خىرە - شىرە كۆرگەندەك بولدى. ئۇ ئەمدى پۈتۈنلەي تۈگىشىپتەن دېگەن يەرگە كېلىپ، كۆزىنى چىڭ يۇمدى. ئۇ ھوشىدىن كەتكەندە، ئادەملەر ئۇنى دارغا ئاستى. قىزىق، ئەمدىلىكتە ئۇنىڭ تەقدىرىگە ھۆكۈمرانلىق قىلىدىغان سەت بىر ئەرۋاھ ئۇنى ئېلىپ ماڭماقتا ئىدى. ئەسمېرالدا ئۇنىڭغا قاراشقا پېتىنالمىدى، تەقدىرىگە تەن بەردى.

بىراق، قوڭغۇراق چالىدىغان بۇ ئادەم چاچلىرى چۇۋۇلغان، ھاسىرىغان ھالدا ئۇنى گۇناھكارلار جېنىنى ساقلاپ قالىدىغان ھېلىقى ئۆيگە جايلاشتۇرۇۋاتقاندا، ئۇ قوپال بىر جۈپ قولىنىڭ بىلىكىنى زېدە قىلىۋەتكەن ئارقىدىن ئاۋايلاپ تۇرۇپ يېشىۋاتقانلىقىنى بىلىپ ھەيران بولدى. خۇددى سۇغا چۈشۈپ كەتكەن ئادەم قاراڭغۇ كېچىدە تاسادىپىي يوسۇندا دەريا قىرغىقىدا ھوشىغا كەلگەن چاغدىكىدەك ھەيران قالدى. بىرمۇنچە ئىشلار كاللىسىغا كىرىۋالدى، ئۇ ئېسىگە كەلدى، ئۆزىنىڭ بۇۋى مەريەم چېركاۋىدا ئىكەنلىكىنى بىلدى، شۇ ئەسنادا جالالتارنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى ئېسىگە كەلتۈردى. فوبۇسنىڭ تېخى ھايات ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ ئەمدى ئۆزىنى ياخشى كۆرمەيدىغان بولۇپ قالغانلىقىنى ئېسىگە ئالدى.

يوپۇرۇلۇپ كېلىۋاتقان دەرد - ئەلەم ۋە ئازاب بىچارە گۇناھكار قىزنىڭ يۈرىكىنى تاتلىماقتا ئىدى. ئۇ كەينىگە قايرىلىپ، كۋاسمىدونىڭ ئالدىدىلا تۇرغانلىقىنى كۆردى، شۇنداقتىمۇ قورقۇمسىراپ تۇرۇپ كۋاسمىدودىن سورىدى:

— مېنى نېمىشقا قۇتۇلدۇردۇڭ؟

كۋاسمىدو قىزنىڭ نېمە دېگەنلىكىنى بىلمەكچى بولغاندەك ئۇنىڭغا ئەنسىزلىك بىلەن قارىدى. ئەسەپىرالدا سوئالنى يەنە بىر قېتىم تەكرارلىغاندىن كېيىن، كۋاسمىدو ئۇنىڭغا تولىمۇ ئىچ ئاغرىتقان قىياپەتتە يەنە قاراپ قويۇپ، دەرھال نېرى كەتتى. ئەسەپىرالدا ھەيران بولۇپ تۇرۇپلا قالدى.

كۋاسمىدو بىردەمدىلا قايتىپ كەلدى - دە، بىر بولاق نەرسىنى ئەسەپىرالدانىڭ ئالدىغا قويدى. بولاق ياخشى نىيەتلىك بىر ئايال چېركاۋنىڭ دەرۋازىسى ئالدىغا قويۇپ قويغان كىيىم - كېچەك ئىدى. ئەسەپىرالدا قاراپلا، ئۆزىنىڭ كىيىم كىيىمىگەندەك ئەھۋالدا ئىكەنلىكىنى بىلدى - دە، يۈزى ۋىلىلىدە قىزىرىپ، ئوت كەتكەندەك بولدى.

كۋاسمىدو ئەسەپىرالدىكى مەسۇم قىزلاردىلا بولىدىغان خىجىللىقنى ھېس قىلىپ، يوغان ئاللىقانلىرى بىلەن كۆزىنى ئېتىۋالدى - دە، يەنە بىر قېتىم كېتىشكە تەمشەلدى. لېكىن، بۇ نۆۋەت ناھايىتى ئاستا ماڭدى.

ئەسەپىرالدا كىيىم - كېچەكلەرنى ئالدىراپ - تېنەپ كىيىدى. ئۇزۇن ئاق خالات، ئاپپاق داكا رومال قاتارلىق بۇ نەرسىلەر چوڭ دوختۇرخانىلاردىكى پىراكتىكانت سېستىرالار كىيىدىغان كىيىم ئىدى.

ئۇ كىيىملەرنى كىيىپ بولۇشىغا، كۋاسمىدو يەنە يېنىپ كەلدى. ئۇ بىر قولىغا كۆرپە، يەنە بىر قولىغا بىر بوتۇلكا سۇ، بىرنەچچە پارچە بولكا ۋە باشقا يېمەكلىك سېلىنغان سېۋەتنى ئېلىۋالغانىدى، سېۋەتنى يەرگە قويۇپ: «يەڭ» دېدى، ئاندىن كۆرىنىنى يەرگە سېلىپ: «ئۇخلاڭ» دېدى. قوڭغۇراق چالىدىغان

بۇ ئادەم ئۆزىنىڭ يېمەكلىرى بىلەن كارىۋىتىدىكى كۆرپىنى ئەسەبىرالداغا ئېلىپ كەلگەنىدى.

مىسىرلىق قىز مىننەتدارلىقىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن دەرھال بېشىنى كۆتۈردى، لېكىن بىر ئېغىزمۇ گەپ قىلالىدى. بىچارە كۋاسمىدونىڭ چىرايى راستىنلا قورقۇنچلۇق ئىدى. قورققىنىدىن تىترەپ كەتكەن قىز دەرھال يەرگە قارىۋالدى.

— سىزنى قورقۇتۇۋەتتىممۇ؟ — دېدى كۋاسمىدون، — مەن بەك سەت، شۇنداقمۇ؟ سىز ماڭا قارىماي، گېپىمنى ئاڭلىسىڭىزلا بولدى، كۈندۈزى مۇشۇ يەردە ئولتۇرۇڭ، كېچىلىرى چېركاۋنىڭ ئىچىدە نەگە بارسىڭىز مەيلى. لېكىن، مەيلى كۈندۈزى ياكى كېچىسى بولسۇن، چېركاۋدىن بىر قەدەممۇ چىققۇچى بولماڭ. بولمىسا، شۇ ھامان پېشكەللىككە يولۇقسىز. ئادەملەر سىزنى ئۆلتۈرۈۋېتىدۇ. سىز ئۆلۈپ كەتسىڭىز، مەنمۇ ئۆلۈپ كېتىمەن.

ئەسەبىرالدا بۇ سۆزدىن بەك تەسىرلەندى، جاۋاب قايتۇرماقچى بولۇپ بېشىنى كۆتۈردى. لېكىن، كۋاسمىدون شۇ گەپلەرنى دەپ بولۇپلا كېتىپ قالغانىدى. ئەسەبىرالدا يالغۇز ئولتۇرۇپ، كۋاسمىدونىڭ باياتىن دېگەن سۆزلىرىنى ئويلىدى. ئۇنىڭ تۇرقى قورقۇنچلۇق، ئاۋازى بوغۇق بولسىمۇ، بىراق ئۇ مېھرىبان ئادەمدەك قىلاتتى. بۇ ئەھۋال ئەسەبىرالدا تەئەججۈپلەندۈردى.

ئارقىدىنلا ئەسەبىرالدا ئۆيىنىڭ ئىچىگە ئىنچىكىلىك بىلەن سەپسالدى. ئۇزۇنلۇقى ئالاھىزەل ئالتە چى ئەتراپىدا كېلىدىغان بۇ ئۆيدە دېرىزە ئورنىدىكى كامار بىلەن بىر قاناتلىق ئىشىكتىن بۆلەك ھېچ نەرسە يوق ئىدى. ئۇدۇل تەرەپ سەل - پەل يانتۇ، ياپىلاق تاش بىلەن يېپىلغان ئۆگزە ئىدى. ئۇ يەردىكى غەلىتە مەخلۇقلارنىڭ بېشى ئويۇلغان نور قىزغا يېقىن كېلىپ، بوينىنى سوزۇپ، دېرىزە ئورنىدىكى كاماردىن ئۇنىڭغا قاراۋاتقاندا ك تۇيۇلدى. قىز ئۆگزىنىڭ گىرۋىكىدىن نۇرغۇن ئېگىز تۇرخۇنلارنى كۆردى. بۇ تۇرخۇنلاردىن پۇرقىراپ ئىس

چىقىۋاتاتتى. شور پېشانە، ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلىنغان مىسىرلىق قىز، يۇرتى يوق، ئۆيى يوق، ئوچىقىمۇ يوق بۇ بەختسىز ئىنساننىڭ مۇشۇ مەنزىرىنى كۆرۈپ كۆڭلى يېرىم بولدى.

قىز دەل مۇشۇ چاغدا ئۆزىنىڭ يەككە - يېگانە تېكەندەك يالغۇز قارا يېتىم ئىكەنلىكىنى تېخىمۇ بەكرەك ھېس قىلدى، مۇشۇ خىيال ئۇنىڭ يۈرىكىنى ئادەتتىكىدىنمۇ بەكرەك ئاغرىتتى. ئۇ بىردىنلا قانداقتۇر ساقىلى بار، يۇڭلۇق بىر باشنىڭ قولىغا سۈركەلگەنلىكىنى، تىزغىمۇ سۈركىلىۋاتقانلىقىنى تۇيدى. ئۇ ئەندىكىش ئىچىدە (مۇشۇ كەمدە ئۇ ھەرقانداق نەرسىدىن ئەندىكىدىغان بولۇپ قالغانىدى) مۇنداقلا قاراپ، ئۇنىڭ ھېلىقى بىچارە ئوغلاق ئىكەنلىكىنى، ھوشيار گالى ئىكەنلىكىنى كۆردى. كۋاسمىدو شارمولۇينىڭ ئادەملىرىنى سۈرۈپ - توقاي قىلغاندا، ئۇمۇ ئىگىسىگە ئەگىشىپ قېچىپ كەلگەنىدى. ئەمدىلىكتە ئۇنىڭ پۇتىغا يۆلىنىپ ياتقىنىغا بىر سائەت بولۇپ قالغان بولسىمۇ، لېكىن ئىگىسى ئۇنىڭغا بىر قېتىممۇ قاراپ قوياي دېمەيۋاتاتتى. مىسىرلىق قىز ئۇنى سۆيۈپلا كەتتى.

— ئاھ، گالى، — دېدى ئۇ، — مەن قانداقسىگە سېنى ئۇنتۇپ قالغاندىمەن! سەن ئەكسىچە مېنى يادىڭدىن چىقارماپسەن! ۋاپاسىزلىق قىلمايدىكەنسەن ئەمەسمۇ؟

دەل شۇ ئەسنادا قانداقتۇر كۆزگە كۆرۈنمەس بىر قول ئۇنىڭ يۈرىكىنى قىسىۋاتقان نەرسىنى ئېلىۋەتكەندەك بولدى، قىز ئاخىر ئۆزىنى تۇتالماي ئېسەدەپ يىغلىۋەتتى. كۆز يېشى بېغى ئۈزۈلگەن مارجاندەك تورۇكلاپ چۈشۈۋاتقاندا، ئاچچىق، ئېغىر ئازابلىرىمۇ يېشى بىلەن بىللە ئېقىپ كەتكەندەك بولدى.

قاراڭغۇ چۈشتى، كېچە ئۇنىڭغا شۇنچە چىرايلىق، ئاسماندىكى ئايمۇ شۇنچە مۇلايىم تۇيۇلدى. ئۇ ئەتراپقا قارىغاچ، بىنانىڭ كارىدورىنى بويلاپ پۈتكۈل چېركاۋنى ئايلىنىپ چىقتى، كۆڭلى تەسەللى تاپتى، ئېگىزدىن پەسكە نەزەر سېلىپ، زېمىننىڭ شۇنچە خاتىرجەم، شۇنچە سۆيۈملۈك ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدى.

3. گاس

ئەسمېرالدا ئەتىسى ئەتىگەندە ئويغىنىپ، ئۆزىنىڭ قانغۇدەك ئۇخلىۋالغانلىقىنى بىلدى ۋە ھەيران قالدى. چۈنكى، ئۇنىڭ ئۇخلىماي ئادەتلەنگەنلىكىگە ئۇزاق ۋاقىت بولغانىدى. ئۇپۇقتىن كۆتۈرۈلگەن قۇياشنىڭ كۈچلۈك نۇرى دېرىزىدىن شۇڭغۇپ كىرىپ، ئۇنىڭ يۈزىنى يورۇتتى. ئۇ قۇياش نۇرىغا قاراۋېتىپ، دېرىزىدە ئۆزى قورقىدىغان يەنە بىرنەرسىنىڭ بارلىقىنى — كۋاسمىدونىڭ بەتبەشەر چىرايىنى كۆرۈپ قالدى — دە، ئىختىيارسىز قوللىرى بىلەن كۆزىنى توسۇۋالدى. لېكىن، بۇ ئىش كارغا كەلمىدى. ئۇ يەكچەشمە، شالاڭ چىش، يېرىق كالىپۇك، ئالۋاستىغا ئوخشاپ كېتىدىغان چىرايىنى كۆردى. كۆزىنى تېخىمۇ چىڭ يۇمدى، قۇلىقىغا بوغۇق، لېكىن مۇلايىم بىر ئاۋاز ئاڭلاندى:

— قورقماڭ، مەن سىزنىڭ دوستىڭىز، سىزنى ئۇخلىدىمۇ، يوق؟ كۆرەي دەپلا كەلدىم. سىزنى چۆچۈتۈپ قويىمىغاندىمەن؟ شۇنداق ئەمەسمۇ؟ كۆزىڭىزنى يۇمۇۋالغاندا قاراپ قويغانىڭىز نېمە يامىنى؟ قاراپ تۇرۇڭ، مەن تامىنىڭ كەينىگە ئۆتۈپ كېتەي، كۆزىڭىزنى ئېچىۋېرىڭ.

بۇ بىرنەچچە ئېغىز سۆز ئاڭلىماققا تولىمۇ زارلانغاندەك، لېكىن تەلەپپۇزىدىن بەكمۇ ئېچىنىشلىق ئىدى. مىسىرلىق قىز قەلبى لەرزىگە كېلىپ، كۆزلىرىنى يوغان ئاچتى، لېكىن كۋاسمىدونىڭ دېرىزىدىن ئاللىقاچان كېتىپ قالغانىدى. قىز دېرىزىنىڭ تۈۋىگە بېرىپ، بىچارە دۈمچەكنىڭ تامىنىڭ بۇلۇڭىدا شۈمشىيىپ ئولتۇرغانلىقىنى، ئۇنىڭ چىرايىدىن قانداقتۇر بىر ئازاب ۋە ئىتائەتمەنلىك چىقىپ تۇرغانلىقىنى كۆردى. مىسىرلىق قىز ئۇنىڭدىن يىرگەنگەنلىكىنى تەستە بېسىپ، يېقىملىق ئاۋازى

بىلەن ئۇنى يېنىغا كېلىشكە چاقىردى. كۋاسمىدو قىزنىڭ لەۋلىرى مىدىرلىغاننى كۆرۈپ، ئۆزىنى نېرى كەت دەۋاتقان ئوخشايدۇ دەپ ئويلىدى - دە، دەرھال ئورنىدىن تۇردى. بېشىنى ئېگىپ، ئاقسىغان يېتى تامنىڭ تۈۋىدىن يىراقلاشتى، ھەتتا قىزغا بېشىنى كۆتۈرۈپ قاراشقىمۇ جۈرئەت قىلالىمىدى. كۆزلىرىدىن ئۈمىدسىزلىك نۇرى چاقنىغاندەك بولدى.

— يېنىمغا كەل! — دەپ توۋلىدى مىسىرلىق قىز يەنە بىر قېتىم، لېكىن كۋاسمىدو مېڭىشتىن توختايدىغاندەك ئەمەس ئىدى. قىز ئۆيىدىن ئېتىلىپ چىقىپ ئۇنىڭغا قاراپ يۈگۈردى ۋە بىلىكىدىن كاپىدە تۇتتى. كۋاسمىدو بىلىكىگە قىزنىڭ قولى تېگىشى بىلەن تەڭلا لاغىلداپ تىترەپ كەتتى. يېلىنىش بىلەن تولغان كۆزلىرىنى قىزغا تىكىپ، ئۇنىڭ ئۆزىنى يېنىغا تارتىۋاتقانلىقىغا ئۈندىمەي قاراپ تۇردى، چىرايىغا خۇشاللىق بىلەن مۇلايىملىق تەپتى. مىسىرلىق قىز ئۇنى ئۆيگە سۆرەپ كىرمەكچى بولدى، لېكىن كۋاسمىدو بوسۇغىدا تىرەجەپ تۇرۇۋالدى.

— ياق، — دەپ توۋلىدى ئۇ، — مۈشۈكىياپىلاق بوز تورغاينىڭ ئۇۋىسىغا كىرگەن نەدە بار؟

مىسىرلىق قىز كۆرپىگە يانپاشلىدى، شۇ تۇرقىدا ئۇ ناھايىتى چىرايلىق ئىدى. ئوغلاقمۇ پۇتنىڭ تۈۋىگە كېلىپ ياتتى. ئىككىيلەن بىرھازاغىچە ئۈندىمەي بىر - بىرىگە قاراپ تۇرىۋەردى. ئۇلارنىڭ بىرى قانچىلىك چىرايلىق دېسە، شۇنچىلىك چىرايلىق، يەنە بىرى قانچىلىك سەت دېسە، شۇنچىلىك سەت ئىدى. مىسىرلىق قىز قارىغانسېرى كۋاسمىدونىڭ جىسمىدىكى سەت جايلارنىڭ شۇنچىلىك كۆپ ئىكەنلىكىنى بىلدى! ئۇنىڭ كۆزلىرى كۋاسمىدونىڭ خامۇت پۇتىدىن دۈمچەك دۈمبىسىگە، دۈمبىسىدىن يەكچەشمە كۆزلىرىگە يۆتكەلدى. ئۇ بەدىنى شۇنچىلىك غەلىتە بۇ ئادەمنىڭ قانداقلارچە ھايات ياشاۋاتقانلىقىنى پەقەت چۈشەنەلمىدى. لېكىن، ئۇنىڭ چىرايىدىن

يەتكۈچە تارتقان دەرد - ئەلەم، ھەسرەت - نادامەت بىلىنىپ تۇراتتى. قىز قاراۋېرىپ يۈرىكى پۇچۇلىنىپ كەتكەندەك بولدى. — سىز مېنى قايتىپ كېلىشكە چاقىرغانىدىڭىز؟ — كۋاسمىدو ئارىدىكى جىمجىتلىقنى بۇزدى. — ھەئە، — دېدى مىسىرلىق قىز جاۋاب ئورنىدا بېشىنى لىڭشىتىپ.

— ھەي! — كۋاسمىدو قىزنىڭ نېمە دېمەكچى بولغانلىقىنى بىلگەن يەردە ئىدى. لېكىن، ئۇ ئىككىلىنىپ قېلىپ، سۆزىنى داۋاملاشتۇرالمىدى، — مېنىڭ ... قۇلىقىم ئاڭلىمايدۇ. — بىچارە، — مىسىرلىق قىز ئاق كۆڭۈللۈك بىلەن ھېسداشلىق بىلدۈرۈپ ئۈھسىنىپ قويدى.

— سىز مەندىكى ئەيىپ - نۇقساننىڭ مۇشۇنچىلىك ئىكەنلىكىنى بىلىدىڭىز، شۇنداق ئەمەسمۇ؟ — دېدى ئۇ ئاچچىق كۈلۈپ، — مېنىڭ قۇلىقىم گاس، تۇغۇلۇشۇمدىلا مۇشۇنداق قورقۇنچلۇق. سىزچۇ، ئادەم ئەقلىنى لال قىلغۇدەك چىرايلىق ئىكەنسىز، — بۇ بەختسىز ئادەمنىڭ سۆزىدىن ئۇنىڭ ئۆز جىسمىدىكى بەختسىزلىككە بولغان خورسىنىش مانا مەن دەپلا چىقىپ تۇراتتى. مىسىرلىق قىز ئۇنىڭ سۆزىگە جاۋاب قايتۇرۇشقا پېتىنالمىدى. جاۋاب قايتۇرغان بىلەنمۇ ئۇ بەربىر ئاڭلىمايتتى، — مەن ئۆزۈمنىڭ بەتبەشىرە چىراي ئىكەنلىكىمنى ئەزەلدىن تارتىپ بۈگۈنكىدەك مۇنداق چوڭقۇر بىلىپ يەتمىگەندىم، — كۋاسمىدو سۆزىنى داۋاملاشتۇردى، — ئۆزۈمنى سىز بىلەن سېلىشتۇرۇپ باققان چېغىمىدىلا ئۆز - ئۆزۈمگە ئىچىم ئاغرىدى. مەن نېمىدېگەن بەختسىز، تەتۈر پېشانە مەخلۇق - ھە! ئەپتىمگە قاراپ مېنى ياۋايى ھايۋان چاغلاپ قالدىڭىز بولغاي. سىزچۇ، سىز دېگەن قۇياشنىڭ نۇرى، شەبنەمدەك پاك، قۇشلارنىڭ يېقىملىق ئاۋازى! مەن بولسام ئادەم سىياقى يوق، ھايۋانغىمۇ ئوخشىمايدىغان، قورقۇنچلۇق بىر نەرسە، پۈتۈڭىزنىڭ تېگىدىكى تاشتىنىمۇ قوپال، كۆرۈمىسىز،

شەكلىنىڭ تايىنى يوق ئويۇنچۇق !
كۋاسمىدو مۇشۇ گەپلەرنى قىلىۋېتىپ كۈلۈپ كەتتى. بۇ
كۈلكە دۇنيادىكى يۈرەكنى ئېزىۋېتىدىغان كۈلكە ئىدى. ئۇ
گەپتىن توختىمايدىغاندەك قىلاتتى.

— ئۇنىڭ ئۈستىگە مەن گاس. لېكىن، سىز ماڭا چىراي
ئىپادىڭىز بىلەن قوللىڭىزنىڭ ئىشارىتىنى قوشۇپ گەپ
قىلىشىڭىز بولىۋېرىدۇ. بۇنى خوجايىنىم بىر چاغلاردا ئۆگىتىپ
قويغان. مۇشۇنداق قىلىشىڭىز، مەن لېۋىڭىزنىڭ مىدىرلىشى
بىلەن كۆزىڭىزدىكى ئالامەتكە قاراپ، سىزنىڭ نېمە دېمەكچى
بولغانلىقىڭىزنى تېزلا بىلىۋالىمەن.

— ماقۇل، — دېدى مىسىرلىق قىز كۈلۈمسىرەپ، — مېنى
نېمىشقا قۇتۇلدۇرۇۋالغىنىڭىنى دەپ بېرەلمەسەن؟
كۋاسمىدو ئۇنىڭ گەپ قىلىۋاتقان چاغدىكى قىياپىتىگە
دېققەت بىلەن قاراپ تۇردى.

— چۈشەندىم، — دېدى ئۇ، — سىز مەندىن مېنى نېمىشقا
قۇتۇلدۇردۇڭ دەپ سورىدىڭىز. ئېسىڭىزدىن كۆتۈرۈلۈپ قالغان
بولسا كېرەك، بىر كۈنى كەچتە بىر ئەبلەخ سىزنى بۇلاپ
كەتمەكچى بولدى. بىراق، ئۇ ئەتىسىلا ئادەمنى نومۇسقا قويدىغان
جازا سۈپىسىغا باغلاندى. سىز ئەكسىچە ئۇنىڭغا ياردەم
قىلىدىڭىز. ماڭا نىسبەتەن ناۋادا زەررىچە ھېسداشلىق بولىدىغانلا
بولسا، مەن بۇ ھېسداشلىقنى كىچىك ئىش بىلىمى، ھاياتىمنى
قۇربان قىلىپ بولسىمۇ مىننەتدارلىق بىلدۈرەلمەيمەن. سىز ئۇ
ئەبلەخنى ئۇنتۇپ كەتتىڭىز، لېكىن ئۇ سىزنى ئۇنتۇپ قالمىدى.

مىسىرلىق قىز بۇ گەپلەردىن قاتتىق ھاياجانلاندى. قوڭغۇراق
چالىدىغان ئادەمنىڭ كۆزىدە بىر تامچە ياش لىغىرلىدى، لېكىن
ئېقىپ چۈشمىدى. ئۇ مۇشۇ ياشنىڭ تورۇكلاپ ئېقىپ
چۈشمەسلىكى ئۈچۈن تىرىشىۋاتقاندەك ئىدى.

— گېپىمنى ئاڭلاڭ، — كۋاسمىدو كۆزىنىڭ چانقىدىكى
ياشنىڭ ئېقىپ چۈشمەيدىغانلىقىغا جەزم قىلغاندىن كېيىن يەنە

گەپ باشلىدى، — ئاۋۇ تەرەپتە ئېگىز ئىككى قوڭغۇراق مۇنارى بار. ئەگەر بىرەرى شۇ مۇناردىن يېقىلىپ كەتسە، يەرگە چۈشمەي تۇرۇپلا جان ئۈزىدۇ. ئەگەر سىز مېنىڭ شۇ مۇناردىن چۈشۈپ كېتىشىمنى خالىسىڭىز، گەپ قىلىمەن دەپ ئاۋارە بولماي، كۆزىڭىز بىلەن ئىشارەت قىلىپ قويىسىڭىزلا بولىدۇ.

غەلىتە مەخلۇق ئورنىدىن قوزغالدى. يەتكۈچە بەختسىزلىككە گىرىپتار بولغان مىسىرلىق قىزنىڭ قەلبىدە ئۇنىڭغا ئوبدانلا ھېسداشلىق پەيدا بولدى ۋە بۇ ئادەمنىڭ ئۆزىنىڭ يېنىدىن كەتمەسلىككە ئىشارەت قىلدى.

— ياق، — دېدى ئۇ، — بۇ يەردە تۇرىۋەرسەم بولمايدۇ. مۇنداق قاراۋەرسىڭىز، قورۇنۇپ قالدىكەنمەن. سىز ماڭا ئىچ ئاغرىتتىۋاتىسىز، شۇڭا ماڭا قارىماي دېسىڭىزمۇ كۆڭلىڭىز ئۈنىمايۋاتىدۇ. مېنىڭ ئورنۇم باشقا يەردە، مەن ئۇ يەردە تۇرۇپ سىزنى كۆرەلەيمەن، سىز مېنى كۆرەلمەيسىز. مۇشۇنداق قىلساق ئوبدانراق بولىدۇ، — ئۇ يانچۇقىدىن بىر پۇشتەكنى چىقاردى، — ئېلىڭ، ماڭا قاچاندا ئېھتىياجىڭىز چۈشسە، مېنى قانداق چاغدا چاقىرغۇڭىز كەلسە، ياكى مەندىن ئۇنچە قورقمايدىغان بولۇپ قالغان چېغىڭىزدا مۇشۇ پۇشتەكنى چېلىڭ. پۇشتەكنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىيالايمەن.

كۆاسمىدو پۇشتەكنى يەرگە قويۇپلا مېڭىپ كەتتى.

4. ساپال بىلەن خىرۇستال تەشتەك

كۈنلەر ئېقىن سۈدەك ئۆتكىلى تۇردى. ئەسمېرالدانىڭ خاتىرجەملىكى ئاستا - ئاستا ئەسلىگە كەلدى. چېكىدىن ئاشقان ئازابىمۇ ئۇچىغا چىققان خۇشاللىققا ئوخشاش ۋاقىتلىق نەرسە، چۈنكى ئۇلارنىڭ ھەر ئىككىسى زىيادە شىددەتلىك بولغاچقا، ئىنسان كۆڭلىنىڭ ھەرقانداق

چەكسىزلىكتە ئۇزاق ۋاقىتقىچە تۇرىۋېرىشى مۇمكىن ئەمەس. سەرگەردان قىز يەتكۈچە ئازاب - ئوقۇبەتنى باشتىن كەچۈرگەچكە، ئەمدىلىكتە ئۇنىڭدا قورقۇشتىن باشقا نەرسە قالمىغانىدى.

خاتىرجەملىككە ئەگىشىپ، ئەسمېرالانىڭ كۆڭلىدە ئۈمىد ئۇچقۇنلىرىمۇ چاقناشقا باشلىدى. ئۇ جەمئىيەتتىن، ھاياتلىقتىن يىراقتا قالغان بولسىمۇ، لېكىن جەمئىيەتكە، ھاياتلىققا يېڭىباشتىن قايتىش مۇمكىنچىلىكىنى، بۇنىڭ مۇمكىن بولمايدىغان ئىش ئەمەسلىكىنى خىرە - شىرە ھېس قىلاتتى. بۇ خۇددى ئۆلگەن ئادەملەردە ئۆزىنىڭ قەبرىسىنى ئۆزى ئاچىدىغان ئاچقۇچ باردەك بىر ئىش ئىدى.

ئۇ ھېلىقى ئوبرازلار ئەمدىلىكتە مەندىن نېرى كەتتى، دەپ ئويلايتتى. ئۇنىڭ كۆڭلىگە كىرىۋالغان ۋەھىملىك ئوبرازلار، مۇدەھىش ئەرۋاھلار، پېررات تورېرو، ياكوئىس شارمولۇي، ھەتتا ھېلىقى پوپمۇ ئۇنىڭ خىيالىدىن غايىب بولغانىدى.

ئۇنىڭ ئۈستىگە فوبۇس تېخى ھايات، ئەسمېرالدا ئۇنىڭ تېخى ھايات ئىكەنلىكىگە گۇمان قىلمايتتى. چۈنكى، ئۇنىڭ تىرىك تۇرغانلىقىنى كۆرگەنىدى. فوبۇسنىڭ ھاياتى ئۇنىڭ بارلىقى ئىدى. ئۆزۈكسىز ئەجەللىك زەربە يېگەندىن كېيىن، قەلبىدە يەنىلا ئۆرۈلۈپ كەتمەي قەد كۆتۈرۈپ تۇرغان بىردىنبىر نەرسە ئۇنىڭ ئاشۇ كاپىتاناغا بولغان مۇھەببىتى ئىكەنلىكىنى بىلىدى. چۈنكى، مۇھەببەت بىر تۈپ دەرەخكە ئوخشايتتى. ئۆزى بىلەن ئۆزى باراقسان كۆكلەپ، چوڭ بولالايتتى، ئادەمنىڭ ۋۇجۇدىدا يىلتىز تارتالايتتى، ھەتتا كۆڭۈلنىڭ خارابىلىكىدىمۇ داۋاملىق بىخ سۈرۈپ، بوي تارتالايتتى.

ئەقىلگە سىغمايدىغىنى، مۇھەببەتتە ھېسسىياتنىڭ كۆزى قارىغۇ بولۇپ قالسا، مۇنداق مۇھەببەت تېخىمۇ كۈچىيىپ كېتەتتى، يولسىزلىق قىلىدىغان، گەپ يېگۈزگىلى بولمايدىغان ھاڭغا يەتكەن ۋاقتى ئۇنىڭ دەل ئەڭ بۇزۇلمايدىغان ۋاقتى

بولاتتى.

ئەسمېرالدا كاپىتاننى ئويلانغانىدى، يۈرىكىنىڭ بىر يەرلىرى بىلىنەر - بىلىنمەس ئېچىشقاندەك بولاتتى. ئۇنى ئەندىشىگە سالدىغان ئىش باشقىسى ئەمەس، بەلكى كاپىتاننىڭمۇ ئالدىنىپ قېلىۋاتقانلىقى، يۈز بېرىش مۇمكىنچىلىكى يوق بىر ئىشقا ئىشىنىپ قېلىۋاتقانلىقى، ئۇنىڭ ئۆزى ئۈچۈن جېنىنى مىڭ قېتىم پىدا قىلىشقا رازى بولىدىغان ئادەمنى مېنى خەنجەر تىقىپ ئۆلتۈرمەكچى بولدى، دەپ ئويلاپ قالغانلىقى ئىدى. لېكىن، راستىنى ئېيتقاندا كاپىتاننى ئەيىبلىگىلى بولمايتتى. چۈنكى، ئەسمېرالدا ئۆزىمۇ «جىنايەت»نى ئىقرار قىلغانىدى. ناتىۋان بىر قىز دەھشەتلىك قىيىنچىلىقلارغا بەرداشلىق بېرەلمەي تىز پۈكۈشكە مەجبۇر بولىدىغۇ؟ ھەممە سەۋەنلىك قىزنىڭ ئۆزىدە! ئۇ ھېچ نەرسىنى دېمەسلىكى، تىرىقلىرىنى يۈلۈۋەتكەن تەقدىردىمۇ ھېلىقىدەك سۆزنى قىلماسلىقى لازىم ئىدى - دە! لېكىن، قانداق بولۇشتىن قەتئىينەزەر، فوبۇسنى يەنە بىر مەرتىۋە كۆرۈش پۇرسىتىگە مۇيەسسەر بولالسا، ئۇنى بىر مىنۇت بولسىمۇ كۆرەلسە، بىر ئېغىز گەپ قىلىۋالالسا ياكى كۆز بېقىشىۋالالسا، ئۇ فوبۇسنىڭ بىراقلا ئېسىنى تاپالايدىغانلىقىغا، پەيلىدىن ياندىغانلىقىغا ئىشىنەتتى، فوبۇسنى چوقۇم شۇنداق قىلىدۇ، دەپ جەزمەشتۈرەتتى. شۇنداقسىمۇ، ئۇنىڭ ئەقلى يەتمەيدىغان يەنە بىرنەچچە ئىش بار ئىدى: شۇ كۈنى توۋا - ئىستىغپار ئېيتىۋاتقاندا، فوبۇسنىڭ تۇيۇقسىزلا پەيدا بولۇپ قالغىنى نېمىسى؟ يەنە بىرى، ئۇنىڭ بىلەن بىللە تۇرغان قىز كىم؟ ئەسمېرالدا ئۇ قىزنىڭ ئەلۋەتتە ئۇنىڭ قېرىندىشى ئىكەنلىكىنى پەرەز قىلدى. لېكىن، بۇ كۆڭۈلنى ئايايدىغان چۈشەندۈرۈشتىن باشقا نەرسە ئەمەس ئىدى. شۇنداقسىمۇ، ئۇ مۇنداق چۈشەندۈرۈشتىن رازى ئىدى. چۈنكى، ئۇ مۇنداق بىر نۇقتىغا، يەنى فوبۇسنىڭ ئۇنى ھېلىمۇ سۆيىدىغانلىقىغا، ئۇنىڭدىن بۆلەك ئادەمنى ياخشى كۆرمەيدىغانلىقىغا ئىشىنىشنى

خالايتتى. فوبۇس ئۇنىڭغا شۇنداق دەپ قەسەم ئىچىپ بەرگەن ئەمەسمۇ؟ باشقىلارغا ئوڭايلا رام بولۇپ كېتىدىغان مۇشۇنداق بىر ساددا قىزدا بۇنىڭدىن باشقا يەنە نېمە خىيال بولۇشى مۇمكىن؟ ئۇنىڭ ئۈستىگە، ھېلىقىدەك ئىش ئاشكارىلىنىپ كەتسە، قىز بالىدىن كۆرە، ئۇنىڭغا تېخىمۇ پايدىسىز ئەمەسمۇ؟ شۇنداق قىلىپ قىز فوبۇسنى ساقلىماقچى، ئۇنىڭدىن ئۈمىد كۈتمەكچى بولدى.

تېخىمۇ ياخشى بولغىنى، ئۇنىڭغا پاناھلىق بېرىپ يوشۇرغان، ئۇنى قۇتۇلدۇرغان چېركاۋنىڭ ئۆزىلا ئاغرىق توختىتىشنىڭ ئەڭ ياخشى دورىسى ئىدى. سەلتەنەتلىك بۇ بىنانىڭ مۇقەددەس سىزىقچىلىرىدىن، ئەسمېرالدىنىڭ ئەتراپىدىكى نەرسىلەردىن تەقۋادارلىقنىڭ ھىدى تارقىلىۋاتقاندا، تاشتىن ياسالغان بىنالارنىڭ ھەربىر تۆشۈكىدىن غۇبارسىز ئارامبەخش ئوي - خىياللار سىرغىپ چىقىۋاتقاندا، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭغا تۇيدۇرماي تەسىر كۆرسىتىۋاتقاندا ئىدى. بۇ بىنادىن ئاڭلىنىۋاتقان شۇنچىلىك بەختلىك، شۇنچىلىك دەيدەبىلىك سادالار ئۇنىڭ زەئىپ روھىغا تەسەللى بېرىۋاتقاندا بولاتتى. نۆۋەتچى مىسسىيونېرنىڭ ئادەمنى زېرىكتۈرىدىغان ناخشىسى، جامائەت پوپىنىڭ سوئالىغا جاۋاب بەرگەن چاغدىكى گاھ ئۈزۈلۈپ، گاھ ئۆلىنىۋاتقان، گاھدا گۈلدۈرمامىدەك ھەيۋەتلىك بىلىنىدىغان ئاۋازلار، دېرىزىدىكى ئەينەكلەرنىڭ تەكشى ۋە رېتىملىق تەۋرىنىشلىرى، نەچچە يۈز بۇرغىدەك بىراقلا ياڭغراپ كېتىدىغان فىسگارمونىنىڭ ئاۋازى، ھەسەل ھەرىسىنىڭ ئۇۋىسىدەك غوڭغۇلدايدىغان ئۈچ قوڭغۇراق بىناسى بىر تۇتاش ئوركېستىر ئىچىدە، تولىمۇ يوغان بىر نوتىنىڭ ئۈستىدە تۇرۇپ يۇقىرى - تۆۋەن سەكرەيتتى. ئۇنىڭ گاممىسى تۆۋەن قەۋەتتىكى جامائەتتىن تاكى ئۆگزىدىكى قوڭغۇراقخانغىچە كۆتۈرۈلەتتى ياكى پەسلەيتتى. بۇ ئاۋازلار ئەسمېرالدىنىڭ ئەسلىمىسىنى، ئوي - خىياللىرىنى، دەرد - ئەلەملىرىنى مەست قىلاتتى. بولۇپمۇ

ھېلىقى قوڭغۇراقلاردىن ئۇنىڭ كۆڭلى تەسكىن تاپاتتى. غايەت زور ئۈسكۈنىلەردىن ئۇنىڭغا قاراپ ئېتىلىپ چىقىۋاتقان مۇزىكىلار مەۋج ئۈرۈپ يىراق - يىراقلارغا كېتەتتى، ئۇنى ماگنىت مەيدانىدەك ئۆزىگە تارتاتتى.

مۇشۇلارغا كۆرە، ھەر قېتىملىق تاڭ قۇياشنىڭ ئۆرلىشىگە ئەگىشىپ، ئۇنىڭ كۆڭلى تېخىمۇ ئارامغا چۈشتى، نەپەسلىرىمۇ راۋانلاشتى، مەڭزىگە قىزىللىق يۈگۈردى. يۈرىكىدىكى جاراھەت ساقايغاندىن كېيىن يۈزلىرىدىن نۇر ياغىدىغان بولدى. لېكىن، تېخىمۇ ئېغىر - بېسىق، تېخىمۇ جىمجىغۇر بولۇپ قالدى. بېرىپ - بېرىپ ئەسلىدىكى خۇلق - مەجەزى، خۇشال يۈرۈشلىرى، ئوغلاققا بولغان مېھرىبانلىقى، لېۋىنى پۈرۈشتۈرىدىغان، ئۆمەللەيدىغان قىلىقلىرى، ناخشا ئېيتىشقا ئامراق ئادىتى، مەسۇم قىزلارغا خاس ئۇياتچانلىقى ئەسلىگە كەلدى. ئورنىدىن تۇرۇپ كىيىم كىيىگەندە ئېھتىيات قىلىدىغان، ياندىكى بىنانىڭ دېرىزىسىدىن بىرەرى ئوغرىلىقچە كۆرۈپ قالمىسۇن ئۈچۈن ئۆينىڭ بۇلۇڭىغا بېرىۋالىدىغان بولدى.

فوبۇس خىيالىغا كەلمىگەن چاغلىرىدا، مىسىرلىق قىز كۋاسمىدونى ئويلاپ قالدى. كۋاسمىدو ئۇنىڭ ئۈچۈن ئىنسانلار ۋە تىرىك ئادەملەر ئارىسىدىكى بىردىنبىر ئالاقە قىلالايدىغان ۋە بېرىش - كېلىش قىلالايدىغان ئادەم ئىدى. مىسىرلىق قىز نېمانچە بەختسىز! ئۇنىڭ دۇنيا بىلەن بولغان مۇناسىۋىتى كۋاسمىدونىڭكىدىنمۇ ئاز تۇرسا! لېكىن، ئۇ تەقدىر - پېشانە سەۋەبلىك تونۇشۇپ قالغان بۇ دوستىنىڭ ئەھۋالىنى پەقەت بىلمەيتتى. ھېچبولمىغاندا مىننەتدارلىق بىلدۈرۈش ئۈچۈن بولسىمۇ ئۇنىڭ بەتبەشەرە چىرايىنى كۆرۈپ تۇرۇپ كۆرمەسلىككە سالالمىغىنىدىن ئۆزىنى ئەيىبلەيتتى، مەيلى نېمىلا بولسۇن، بۇ بىچارە قوڭغۇراق چالغۇچىنى كۆرەرگە كۆزى يوق ئىدى. دەرۋەقە ئۇ بەكلا سەت ئىدى.

قىز كۋاسمىدو يەرگە قويۇپ قويغان پۇشتەكنى ئالمىدى.

شۇنداقتىمۇ دەسلەپكى بىرنەچچە كۈندە كۋاسمىدو بۇ يەرگە ئىلگىرىكىدەكلا كېلىپ تۇردى. ئۇ يېمەكلىك قاچىلانغان سېۋەتنى ياكى سۇ قاچىلانغان كوزىنى كۆتۈرۈپ كەلگەن چاغدا، ئەسلىمىزدا ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ئۇنىڭدىن ئۆزىنى قاچۇرماستىنقا تىرىشتى. لېكىن، كۋاسمىدو ئۇنىڭ ئازراق بولسىمۇ چاندۇرۇپ قويۇۋاتقانلىقىنى بىلگەن ھامان كۆڭلى غەش بولغان ھالدا كېتىپ قالاتتى.

كۋاسمىدو بىر قېتىم مىسىرلىق قىز گالىنى سېلاپ ئولتۇرغاندا تۇيۇقسىزلا پەيدا بولدى. ئۇ ئىككىيلەننىڭ بىر - بىرىگە سۈركىشىپ يېقىن ئولتۇرغانلىقىنى كۆرۈپ بىر ئىش خىيالغا كەلگەندەك خېلىغىچە قاراپ تۇردى، ئاندىن ئاران كۆتۈرۈپ تۇرىدىغان غەلىتە شەكىلدىكى كالىسىنى ئىزاڭلىتىپ:

— مېنىڭ بەختسىزلىكىم ئادەمگە بەكرەك ئوخشىغانلىقىمدا بولسا كېرەك. مۇشۇ ئوغلاققا ئوخشاش ھايۋان بولغان بولسام بوپتىكەن، — دېدى.

مىسىرلىق قىز بېشىنى كۆتۈرۈپ، ئۇنىڭغا ھەيرانلىق بىلەن تىكىلدى.

— ھە، مەن بۇ يەردىكى سەۋەبىنى بىلىدىم، — دېدى ئۇ مىسىرلىق قىزغا، ئاندىن دەرھال ئارقىسىغا ياندى.

يەنە بىر قېتىمدا كۋاسمىدو ئەزەلدىن ئاياغ باسمىغان كىچىك ئۆينىڭ بوسۇغىسىدا پەيدا بولدى. ئەسلىمىزدا ئىسپانىيەنىڭ كونا بىر ناخشىسىنى ئېيتماقتا ئىدى. ئۇ بۇ ناخشىنىڭ مەنىسىنى بىلمەيتتى. لېكىن، كىچىك چېغىدا بۇخېمىيەلىك ئايال ئۇنى مۇشۇ ناخشىنى ئېيتىپ تۇرۇپ ئۇخلايتىدىغان بولغاچقا، ئۇنىڭ ئېسىدە قالغانىدى. ئۇ ناخشىنىڭ يېرىمىغا كەلگەندە، ھېلىقى بەتبەشر چىرايىنىڭ كۆز ئالدىدىلا تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ چۆچۈپ كەتتى - دە، ناخشىدىن توختىۋالدى. بەختسىز قوڭغۇرراق چالغۇچى بوسۇغىغا تىزلىنىپ،

كۆرۈمسىز ئالىقانلىرىنى جۈپلىدى.

— ئۆتۈنۈپ قالاي، — دېدى ئۇ يالۋۇرۇپ، تەلەپپۇزىدىن ئازابلىنىۋاتقانلىقى چىقىپ تۇراتتى، — ناخشىڭىزنى ئېيتىۋىرىڭ، مېنى ھەيدىمەڭ!

ئەسمېرالدا ئۇنى ئوڭايسىز ئەھۋالدا قويماسلىق ئۈچۈن، تىترەپ تۇرغان ئاۋازى بىلەن ناخشىنى داۋاملاشتۇردى. كۆڭلىنى غەش قىلىدىغان ئەنسىزچىلىك نەلەرگىدۇر يوقالدى، ئاخىر ناخشىدىن بىلىنىۋاتقان مۇڭلۇق كەيپىياتنىڭ ئىچىگە غەرق بولدى. كۋاسمىدو خۇددى دۇئاغا قول كۆتۈرگەن ئادەمدەك ئىككى قولىنى جۈپلەپ تىزلىنىپ ئولتۇردى — دە، ئۇنىڭ ناخشىغا دېمىنى ئىچىگە يۈتۈپ، بارلىق زېھنى بىلەن قۇلاق سالىدى. ئۇ گويا بۇ ناخشا مىسىرلىق قىزنىڭ كۆزىدىن چىقىۋاتقانداك، ئۇنىڭ نۇر يېغىپ تۇرغان كۆزلىرىدىن كۆزىنى ئۈزمىدى.

يەنە بىر قېتىم كۋاسمىدو تولىمۇ خىجىلچىلىق ئىچىدە مىسىرلىق قىزنىڭ ئالدىغا ئاران — ئاران مېڭىپ كەلدى. شۇنچە زورۇقۇپ، مىڭ تەسلىكتە:

— سىزگە ئازراق گېپىم بار ئىدى، — دېيەلدى. مىسىرلىق قىز ئاڭلاۋاتمەن دېگەندەك ئىشارەت قىلدى. كۋاسمىدو ئاغزىنى يېرىم ئېچىپ، گەپ قىلىشقا تەمشەلدى — يۇ، لېكىن ئېغىر ئۇھ تارتىپ، ئۇنىڭغا لەپىدە قارىۋالغاندىن كېيىن بېشىنى چايقىدى — دە، قولى بىلەن يۈزىنى تۇتقان پېتى كېتىپ قالدى. مىسىرلىق قىز زادى نېمە ئىش ئىكەنلىكىنى ئاڭقىرالمىدى.

چېركاۋ تېمىنىڭ خېلى كۆپ جايلىرىغا ئادەملەرنىڭ باش رەسىمى ئويۇلغان بولۇپ، كۋاسمىدو ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى بىرسىنى قەۋەت ياخشى كۆرەتتى، كۆپ چاغلاردا شۇ رەسىمنىڭ ئالدىغا كېلىپ خۇددى بىر تۇغقان قېرىندىشىدەك ئۇنىڭ بىلەن مۇڭداشاتتى. مىسىرلىق قىز بىر قېتىم ئۇنىڭ شۇ رەسىمگە قاراپ: «مەنمۇ ساڭا ئوخشاش تاشتىن ياسالغان بولسامچۇ» دېگەنلىرىنى ئاڭلاپ قالدى.

ئەسمېرالدا بىر كۈنى ئەتىگەندە ئۆگزىنىڭ گىرۋىكىگە يېقىن كېلىپ، ساينت ژان چېركاۋىنىڭ چوققىلىق ئۆگزىسى تەرەپتىن مەيدانغا قارىدى. كۋاسمىدو ئۇنىڭ كەينىدە تۇردى. ئۇ تاۋى نازۇك بۇ قىزنىڭ ئۆزىنى كۆرۈپلا رەنجىپ قالماستىن ئۈچۈن، ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ئۇنىڭدىن ئۆزىنى قاچۇراتتى، كۆپ ھاللاردا ئۆزىنى سوراپ بىر ياندىراق تۇراتتى. مىسىرلىق قىز بىردىنلا لاغىلداپ تىترەپ كەتتى. كۆزلىرىدىن خۇشاللىق ئۇچقۇنى ياندى، كۆزلىرىنىڭ چانقىدا سۈزۈك ياشلىرى لىغىرلاپ قالدى. ئۇ ئۆگزىنىڭ گىرۋىكىدىنلا تىزلىنىپ، ئازابلانغان ھالدا ئىككى قولىنى مەيدان تەرەپكە سوزۇپ ۋارقىرىدى:

— فوبۇس، — دېدى ئۇ، — قېشىمغا كەلسىڭىزچۇ! خۇدا ھەققى گەپ قىلسىڭىز، ماڭا بىر ئېغىز گەپ قىلسىڭىزچۇ! فوبۇس!

ئۇنىڭ شۇ تۇرقىدىكى ئاۋازى، چىرايىدىكى ئالامەتلەر، ئۇنىڭ قىياپىتى كېمە چۆككەن چاغدا سۇغا چۈشۈپ كەتكەن ئادەمنىڭ ئۇيۇقتىكى قۇياش نۇرىدا بەخىرامان لەيلەۋاتقان قېيىقنى كۆرۈپ، ئۇنىڭدىن ياردەم سوراۋاتقان چاغدىكى ھالىغا ئوخشايتتى.

كۋاسمىدومۇ مەيدان تەرەپكە قاراپ، بۇ نازلىق، قىزغىن ئىلتىجاغا سەۋەب بولغان كىشىنىڭ ئەسلىدە قەددى - قامىتى كېلىشكەن ياش بىر چەۋەنداز ئىكەنلىكىنى كۆردى. ئۇنىڭ قورال - ياراغلىرى، ئۈستىبېشىدىكى زىبۇ - زىننەتلەر كۈن نۇرىدا كۆزنى چاقنىتىپ پارقىرايتتى. ئۇ دەل گۇاردىيە كاپىتانى فوبۇس ئىدى. ئۇ ئاتىنىڭ تىزگىنىنى تارتىپ، مەيداننىڭ يەنە بىر تەرىپىدىن چېپىپ كەلدى - دە، ئۇدۇلىدىكى بىر قىزغا مۇغەمبەرلىك بىلەن سالام بەردى. ئۇ خان قىز دەل ئۆز ئۆيىنىڭ بالكونىدا تۇرۇپ، كاپىتانغا قاراپ كۈلۈمسىرىمەكتە ئىدى. كاپىتان يەنە بىر قىزنىڭ ئۆزىنى توۋلىغان ئاۋازىنى ئاڭلىمىدى، ئارىلىق بەك يىراق ئىدى.

لېكىن، بۇ بىچارە گاس ئاۋازنى «ئاڭلىدى»، ئىچ - ئىچىدىن خورسىنىدى، شارىتىدە ئۆرۈلۈپ، كەينىگە ياندى. ئىچىگە سىڭىرىۋەتكەن كۆز يېشىدىن يۈرىكى ئۆرتەندى، كىرىشىپ قېلىۋاتقان مۇشتلىرى بىلەن بېشىغا نەچچىنى مۇشتلىدى. تەستە قولىنى پەسكە چۈشۈردى، بارماقلىرى ئارىسىدىن بايىلا يۇلۇۋالغان بىر تۇتام بېغىر رەڭ چاچ كۆرۈندى.

مىسىرلىق قىز كۋاسمىدوغا قىلچە دىققەت قىلمىدى. كۋاسمىدونىڭ چىشلىرى غۇچۇرلاپ كەتتى، ئاغزى بۇزۇلدى: — خۇدانىڭمۇ كۆزى يوق ئىكەنغۇ! ئادەم دېگەن كۆرۈنۈشكەلا چىرايلىق بولسا بولامدۇ؟

ئەسمېرالدا تېخىچە تىزلانغان پېتى ئىدى. ئۇ ھايانلىنىپ ئۆزىنى تۇتۇۋالماي توۋلاپلا كەتتى:

— ئۇ ئاتتىن چۈشتىغۇ! ئۇ ئاۋۇ ئۆيگە كىرىپ كەتتى! فوبۇس! فوبۇس! مېنىڭ توۋلىغىنىمنى ئاڭلىمىدىمۇ؟ ئاۋۇ ئېلاس ئۇنىڭغا نېمىلەرنى بىلجىرلاۋاتقاندۇ! فوبۇس!

كۋاسمىدو ئۇنىڭ ھالىغا قاراپ، بۇ تىلسىز تىياتىرنىڭ مەنىسىنى چۈشەندى، كۆز چاناقلىرى لىققىدە ياشقا تولدى، لېكىن كۆز ياشلىرىنىڭ ئېقىپ چۈشۈشىگە يول قويمىدى. شارىتىدە بېرىپ، مىسىرلىق قىزنىڭ يېڭىدىن تارتتى. قىز كەينىگە قايرىلىپ، كۋاسمىدونىڭ ھېچنېمە بولمىغاندەك خاتىرجەم تۇرغانلىقىنى كۆردى.

— مەن بېرىپ ئۇنى چاقىرىپ كېلەيمۇ؟ — دېدى كۋاسمىدو تەمكىنلىك بىلەن.

— ماڭ! يۈگۈرۈپلا ماڭ! — قىز خۇشاللىق بىلەن ۋارقىرىدى، — چاققان بول! كاپىتاننى مېنىڭ قېشىمغا ئەكەل! خۇش بولۇپ قالاي!

قىز كۋاسمىدونىڭ تىزىنى قۇچاقلىۋالدى. كۋاسمىدو ئۇنىڭ ھالىغا ئېچىنىپ بېشىنى چايقاپ قويدى.

— مەن ئۇنى سىزگە ئەكىلىپ بېرەي، — دېدى كۋاسمىدو

پەس ئاۋازدا، ئۇ كەينىگە قايرىلىپ، ئېقىپ چۈشەي دەپ قالغان كۆز ياشلىرىنى ئىچىگە سىڭىرىۋەتتى - دە، قەدىمىنى چوڭ - چوڭ ئېلىپ، پەلەمپەيدىن چۈشۈپ كەتتى.

كۋاسمىدو مەيدانغا بارغاندا، ئۆزى ئىزدەمەكچى بولغان ئادەم ئۇ يەردە يوق بولۇپ چىقتى. پەقەت ھېلىقى ئاتلا گوندىلاۋۇر سارىيىنىڭ دەرۋازىسى ئالدىغا باغلاقلۇق تۇراتتى. قارىغاندا كاپىتان ھېلىلا بۇ قورۇغا كىرىپ كەتكەندەك قىلاتتى.

كۋاسمىدو بېشىنى كۆتۈرۈپ چېركاۋنىڭ ئۆگزىسىگە قاراپ باقتى. ئەسمېرالدا تېخىچە شۇ يەردە، ئابايا قانداق تۇرغان بولسا، يەنە شۇ پېتى تۇراتتى. كۋاسمىدو ئۇنىڭغا ئىچى ئاغرىپ بېشىنى چايقىدى. ئاندىن گوندىلاۋۇر سارىيىنىڭ دەرۋازىسى ئالدىدىكى تۈۋرۈككە يۆلىنىپ، كاپىتاننىڭ چىقىشىنى ساقلاپ تۇردى.

گوندىلاۋۇر سارىيىنىڭ ئىچىدە توينىڭ ئالدىدىكى تەبرىكلەش مۇراسىمى بولۇۋاتاتتى. كۋاسمىدو بىرمۇنچە ئادەملەرنىڭ كىرىپ كەتكىنىنى كۆردى، لېكىن ھېچكىمنىڭ قايتىپ چىققىنىنى كۆرمىدى. چېركاۋنىڭ ئۆگزىسىگە پات - پات قاراپ، مىسىرلىق قىزنىڭ قېقىپ قويغان قوزۇقتەك مىدىر - سىدىر قىلماي تۇرغىنىنى كۆرۈپ تۇردى. ئات باقار كېلىپ ئاتنى يەشتى - دە، قورۇنىڭ ئىچكىرىسىدىكى ئاتخانغا يېتىلەپ كەتتى.

كۈندۈز شۇنداق ئۆتۈپ كەتتى. كۋاسمىدو تۈۋرۈككە يۆلىنىپ تۇرىۋەردى. ئەسمېرالدا ئۆگزىدىن نېرى كەتمىدى. فوبۇسچۇ، ئۇ ئەلۋەتتە فېلىئور دې لىسنىڭ ئايىغى ئالدىدا ئىدى.

ئاخىر قاراڭغۇ چۈشتى. بۇ ئاي چىقمىغان، ھېچ نەرسىنى ئىلغا قىلغىلى بولمايدىغان زۇلمەتلىك كېچە ئىدى. كۋاسمىدو ئەسمېرالدىن ئامال بار كۆزدىن نېرى قىلمىدى. ئاق چېكىتتەك بىرنەرسە ئاستا - ئاستا كۆرۈندى. ئارىدىن ئۇزاق ئۆتمەيلا ھېچنېمىنى كۆرگىلى بولمىدى، ھەممە نەرسە غايىب بولدى. قاراڭغۇلۇقتىن باشقا ھېچنېمە قالمىغاندەكلا ئىدى.

كۋاسمىدو گوندىلاۋۇر سارىيىنىڭ ئالدى تېمىدىكى يۇقىرى -

تۆۋەن دېرىزىلەرنىڭ ھەممىسىدىن چىراغ يورۇقى چىقىۋاتقانلىقىنى كۆردى. مەيداندىكى باشقا ئۆيلەرنىڭ دېرىزىلىرىدىمۇ چىراغ يېقىلدى. بۇ چىراغلار ھايال ئۆتمەيلا بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى ئۆچكىلى تۇردى. كۋاسمىدو تۈۋرۈككە يۆلەنگىنىچە ساق بىر ئاشخام ئۆرە تۇردى. لېكىن، كاپىتان چىقاي دېمىدى. يولدىن ئۆتكەن ئەڭ ئاخىرقى ئادەممۇ ئۆيىگە قايتىپ بولدى. باشقا ئۆيلەردىكى ئەڭ ئاخىرقى چىراغمۇ ئۆچتى. كۋاسمىدو قاراڭغۇلۇق ئىچىدە تۇرىۋەردى. ئۇ شۇ تاپتا سېپى ئۆزىدىن تەنھا ئادەم بولۇپ قالغانىدى. ئۇ چاغلاردا بۈۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ ئالدىدىكى مەيداندا چىراغ يوق ئىدى.

گوندىلاۋۇر سارىيىنىڭ دېرىزىلىرى يورۇق ئىدى. ۋاقىت بېرىم كېچىدىن ئۆتكەن بولسىمۇ، لېكىن كۋاسمىدو تۇرغان ئورنىدىن قىمىرلىمىدى. ئەينەكلىك دېرىزە ئىچىدىكى رەڭدار كىيىنگەن ئادەملەرنىڭ ھاردىم دېمەي ئويناۋاتقان ئۇسسۇللىرىنى كۆرۈپ تۇردى، ناۋادا گاس بولمىغان بولسا ئىدى، ھەممە ئادەم قاتتىق ئۇيقۇغا كەتكەن پارىژدا، ھەممە غەلۋە - غوۋغا بېسىقچى قالغان بۇ مەھەللەدە، ئۇ گوندىلاۋۇر سارىيىنىڭ بايرام كۈنلىرىدىكىدەك شادلىق سادالىرى ۋە مۇزىكا ئاۋازلىرى بىلەن تولۇپ كەتكەنلىكىنى ئېنىق ئاڭلىيالىغان بولاتتى.

تاك ئاتاي دەپ قالغاندا، مېھمانلار خوشلىشىپ قايتىشقا باشلىدى. قاراڭغۇلۇق ئىچىدە مۆكۈنۈپ تۇرغان كۋاسمىدو ئۇلارنىڭ چىراغ نۇرى چاراقلاپ تۇرغان دەھلىزىدىن ئۆتكەنلىكىنى كۆرۈپ تۇردى. لېكىن، ئۇلارنىڭ بىرەرمۇ كاپىتان غەمەس ئىدى.

ئۇنىڭ كالىسىنى ھەسرەتلىك خىياللار چۇلغۇۋالغانىدى. بەزىدە چارچاپ ھالىدىن كەتكەن ئادەملەردەك پايانسىز ئاسمان بوشلۇقىغا كۆز تىكەتتى.

دەل شۇ چاغدا، كۋاسمىدو بالكوندىكى ئاستى تەرىپى يەرگىچە تېگىپ تۇرىدىغان دېرىزىنىڭ ھېچكىمگە بىلىندۈرمەي بىراقلا

ئېچىلغانلىقىنى كۆرۈپ قالدى. بالكوننىڭ تاش رېشاتكىسى ئۇنىڭ بېشىغا توغرا كېلىتتى. ئىككى قاناتلىق سوزۇنچاق دېرىزىدىن ئىككى ئادەم چىقىپ كەلدى، ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىكى دېرىزە ھېچقانداق شەپە چىقارمايلا يېپىلدى. بالكونغا چىققىنى بىر ئەر بىلەن بىر ئايال ئىدى. كۋاسمىدو بالكوندىكى ئەرنىڭ دەل ھېلىقى قەددى - قامەتلىك كاپىتان ئىكەنلىكىنى، ئايال كىشىنىڭ ئۇ ئەتىگەندە كۆرگەن، دەل مۇشۇ بالكوندا ھەربىي يىگىتكە سالام بەرگەن ھېلىقى قىز ئىكەنلىكىنى خورسىنىش ئىچىدە تونۇدى. مەيدان قاراڭغۇ ئىدى. دېرىزە يېپىلغاندىن كېيىن، شەلپەر رەڭلىك قوش پەردىمۇ چۈشۈرۈۋېتىلدى. بالكون قاراڭغۇلۇق ئىچىدە قالدى.

بىزنىڭ گاس بۇرادىرىمىز يىگىت بىلەن خان قىزىنىڭ گەپ - سۆزىنى ئاڭلىيالمىدى. لېكىن، ئۇلارنىڭ نازلىق، مۇھەببەتلىك پىچىرلاشلار ئىچىدە بىر - بىرىگە چىرىشىپ كەتكەنلىكىنى چوقۇم پەملىدى. بالكوندىكى قىز يىگىتنىڭ قۇچاقلىشىغا مەيلى بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ سۆيۈۋېلىشىنى مۇلايىملىق بىلەن رەت قىلىۋاتقانداك ئىدى.

كۋاسمىدو پەستە تۇرۇپ يۇقىرىدىكى غۇۋا مەنزىرىنى كۆردى. مۇنداق مەنزىرىنى ھېچكىممۇ باشقىلارغا كۆرسەتمەيتتى. بىراق، كۋاسمىدو لەۋنى تەمىنىدىغان تاتلىق بىر پەردە ئويۇنغا كۆزىنى مىت قىلماي قاراپ تۇرۇپ ئىچى ئاچچىق بولدى. بىچارىنىڭ قان بىلەن كەلگەن تۇغما خۇي - مېجەزى ئۈزۈل - كېسىل بەربات بولغاندەك ئىدى. ئۇ گەرچە دوڭ، كۆرۈمىسىز ئادەم بولسىمۇ، لېكىن ئۇمۇ باشقىلاردەك ھاياجانلىق مىنۇتلارغا يولۇققاندا ئىختىيارسىز تىترەپ كېتەتتى. ئۇ تەقدىر - قىسمەت ئۆزىگە ئاتا قىلغان ئېچىنىشلىق كەچۈرمىشلەرنى يادىغا ئالدى. قىزلارنىڭ، مۇھەببەتنىڭ، تاتلىق تۇيغۇلارنىڭ ئەبەدىلەپ كۆز ئالدىدىن لەيلەپ ئۆتۈپ كېتىدىغان نەرسىلەر ئىكەنلىكىنى، ئۆزىنىڭ ئەبەدىلەپ باشقىلارنىڭ بەختىگە بىر چەتتە قاراپ

تۇرىدىغان ئادەم بولۇپ قالغانلىقىنى ئويلىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە مۇشۇ مەنزىرە ئۇنىڭ يۈرىكىنى تېخىمۇ ئېچىشتۇردى، ئۇنى تېخىمۇ يىرگەندۈردى ۋە غەزەپلەندۈردى. ناۋادا مىسىرلىق قىز مۇشۇ ئىشلارنى كۆرۈپ قالغان بولسا قانچىلىك ئازابلىنىپ كېتەر. ھە، دېگەننى كۆڭلىدىن ئۆتكۈزدى. كېچە ھەقىقەتەنمۇ بەك قاراڭغۇ ئىدى. ناۋادا ئەسمېرالدا ھازىرغىچە ئۆز ئورنىدا تۇرغان بولسىمۇ — كۋاسمىدو ئۇنىڭ شۇ يەردىلىكىنى جەزم قىلالايتتى — ئارىلىق يەنىلا يىراقلىق قىلاتتى. بالكىنىدىكى بۇ بىر جۈپ ئاشىق — مەشۇقنى كۆرۈش كۋاسمىدودىن بۆلەك ئادەمگە نېسىپ بولمايتتى. ئۇ ئويلاپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، كۆڭلى سەل — پەل تەسەللى تاپقاندەك بولدى.

بۇ چاغدا بالكىنىدىكى ئىككىيلەننىڭ گېپى قىزىپ بىر يەرگە بارغانىدى، خان قىز كاپىتاندىن ئەمدى ھەددىڭىزدىن ئاشماڭ دەپ ئۆتۈنۈۋاتقاندەك قىلاتتى. كۋاسمىدو ئۇنىڭ كاپىتاننىڭ ئالدىدا مىجىلىپ كېتەي دەپ قالغان چىرايلىق قولىنى، ياش يۇقى كۆزى بىلەن كۈلۈمسىرەپ تۇرغانلىقىنى، ئۇنىڭ يۇلتۇزلۇق ئاسمانغا تىكىلگەن مەسۇم كۆزلىرىنى، شۇنداقلا كاپىتاننىڭ شەھۋانلىق چىقىپ تۇرغان كۆزلىرى بىلەن قىزغا يەۋپىتىدىغاندەك قاراۋاتقانلىقىنى كۆردى.

بالكىنىدىكى قىز نازلىنىپ تۇرۇپ ماقۇل دەۋاتقاندا دېرىزە تۈيۈقسىزلا ئېچىلىپ، بىر موماي چىقىپ كەلدى. قىز تولىمۇ ئوڭايسىزلاندى، كاپىتاننىڭ كۆڭلى چىۋىن يەۋالغاندەك غەش بولدى. ئارقىدىنلا ئۈچەيلەن بىرلىكتە ئۆينىڭ ئىچىگە كىرىپ كەتتى.

ھايال ئۆتمەيلا ئاتنىڭ سەكرەپ ئويناقلانغان ئاۋازى ئاڭلاندى. ھېلىقى قامەتلىك ئوفىتسېر كېچىسى كىيىدىغان پىلاشقا يۆگەنگەن پېتى كۋاسمىدونىڭ ئالدىدىن تېزلىك بىلەن ئۆتۈپ كەتتى.

ئۇ كوچىنىڭ دوقمۇشىغا بارغاندىلا، قوڭغۇراق چالىدىغان بۇ

ئادەم ئاندىن قوزغىلىپ، ماي مۇنغا ئوخشاش چەبدەسلىك بىلەن كەينىدىن قوغلاپ ماڭدى.

— كاپىتان، — دەپ توۋلىدى ئۇ يۈگۈرۈپ كېتىۋېتىپ.
— سەن تېجىمەل مېنى توۋلاپ نېمە قىلاي دېسەن؟ —
كاپىتان قاراڭغۇ كېچىدە كالانىي، غەلىتە بىر مەخلۇقنىڭ
دوڭغاسلاپ ئۆزىگە قاراپ يۈگۈرۈپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆردى.
كۋاسمىدو ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپلا قالغان بولغاچقا، يۈرىكىنى
قايتەك قىلىپ كاپىتە يۈگەنگە قول ئۇزارتتى.
— مەن بىلەن ماڭ، كاپىتان! بىرىنىڭ ساڭا قىلىدىغان
گېپى باردەك قىلىدۇ.

— ئۆلگۈڭ كەلدىمۇ؟ — دېدى فوبۇس ھۆركىرەپ، — سەن
بەتبەشەرە مۈشۈكياپىلاقنى بىر يەردە كۆرگەندەك قىلىمەنغۇ.
ھەي، ئەبلەخ! يۈگەننى قويۇۋەت!

— كاپىتان، — دېدى گاس ئۇنىڭ سۆزىگە جاۋابەن، — سەن
بىلەن كۆرۈشمەكچى بولغان ئادەمنىڭ كىملىكىنى بىلگۈڭ بارمۇ؟
— مەن ساڭا ئاتىڭ يۈگىنىنى قويۇۋەت دەۋاتىمەن! —
كاپىتاننىڭ تاقىتى تاق بولدى، — سەن ئەبلەخ ئېتىمنىڭ
يۈگىنىدە ئىللەڭگۈچ ئۈچۈپ نېمە قىلماقچى؟ ياكى ئېتىمنى دار
قىلىپ ئېسىلغۇڭ كېلىۋاتامدۇ؟

كۋاسمىدو ئاتىنىڭ يۈگىنىنى قويۇۋېتىش بۇياقتا تۇرسۇن،
تېخى ئاتىنىڭ بېشىنى قايرىپ، ئۇنى كەلگەن يولغا ماڭدۇرۇش
كويىدا ئىدى. ئۇ كاپىتاننىڭ نېمىشقا ئۇنىڭ تەلىپىنى رەت
قىلىۋاتقىنىنى چۈشەنمەيتتى.

— كاپىتان، بىر قىز سېنى ساقلاۋاتىدۇ، — دېدى ئۇ
ئالدىراپ. — تېنەپ، ئارقىدىن يەنە قوشۇپ قويدى، — سېنى
ياخشى كۆرىدىغان بىر قىز!

— سەن تېجىمەلنى كۆرەرگە كۆزۈم يوق! — دېدى كاپىتان، —
بىرەر قىزنىڭ ياخشى كۆرىمەن دەپ قويغىنىغا سۈكۈلداپ
بېرىۋېرىدىغان ئىش نەدە؟ ناۋادا ئۇمۇ ساڭا ئوخشاش

مۈشۈكىياپلاق چىراي بولسىچۇ؟ سېنى ئىشقا بۇيرۇغان قىزغا دەپ قوي، مېنىڭ توي قىلىش ئالدىدا تۇرغىنىمنى سۆزلەپ بەر، ئۇ ئېسىنىڭ بارىدا ئېتىكىنى يېپىپ، يولغا راۋان بولسۇن !
— گېپىمگە قۇلاق سال، — دېدى كۋاسمىدو ۋارقىراپ، ئۇنىڭچە پەقەت بىر ئېغىز گەپلا ئۇنى ئارىسالدىلىقتىن خالاس قىلالايتتى، — ئۇ سەن تونۇيدىغان ھېلىقى مىسىرلىق قىزنىڭ ئۆزى شۇ !

بۇ سۆزدىن فوبۇسنىڭ يۈرىكى راستتىنلا قارتتىدە قىلىپ قالدى. لېكىن، نەتىجە قوڭغۇراق چالغۇچى گاسىنىڭ ئۈمىد قىلغىنىدەك بولۇپ چىقمىدى. ئوقۇرمەنلەرنىڭ ئېسىدە بولۇشى كېرەك، كۋاسمىدو مەھبۇس قىزنى شارمولۇپنىڭ قولىدىن ئېقىپچىشتىن سەل ئىلگىرىلا، بىزنىڭ بۇ كېلىشكەن ئوفىتسىيىمىز فلېئور دې لىس بىلەن بىللە بالكوندىكى دېرىزىنىڭ كەينىگە غىپىدە ئۆتۈۋالغانىدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ گوندىلاۋۇر سارىيىغا يوقلاپ بېرىپلا قالسا، مىسىرلىق قىزنى تىلغا ئېلىشتىن ئېھتىيات قىلىدىغان بولدى، يادىغا كېلىپ قالغان چاغدىكى خىجىلچىلىقىنىمۇ چاندۇرماي يۈردى. فلېئور دې لىس ئۈچۈنمۇ مىسىرلىق قىزنىڭ تېخى ھايات ئىكەنلىكىدەك مۇنداق پاكىتتىن فوبۇسنى خەۋەرلەندۈرۈپ قويۇش تازىمۇ بىر ئەخمەقلىق ئىدى. فوبۇس مۇشۇلارغا كۆرە، بىچارە «سىمىلا»نى ئۆلۈپ كەتتى، ئۆلۈپ كەتكىنىگە بىر — ئىككى ئاي بولۇپ قالدى دەپ يۈرۈۋەردى. ئەلىياتقۇ بولغان يېرىم كېچىدىكى قاراڭغۇلۇق، ئالدىدا تۇرغان ناتونۇش ئادەمنىڭ ھەددىدىن زىيادە سەتلىكى ۋە ئۇنىڭ خەۋەر يەتكۈزگەن چاغدىكى ئاۋازىنىڭ قورقۇنچلۇقى، كوچىدا باشقا بىرەر ئادەمنىڭمۇ يوقلۇقى، يېرىم كېچىنىڭ ھېلىقى ئالۋاستى راھىبقا ئۇچراپ قالغان كېچە بىلەن ئوخشاپ كەتكەنلىكى، ئاستىدىكى ئاتنىڭمۇ كۋاسمىدونى كۆرۈپلا ئېغىر پۇشۇلداۋاتقانلىقى... كاپىتاننى دەككە — دۈككىدە قويۇۋاتاتتى.

— مىسىرلىق قىز ! — كاپىتان خۇددىنى يوقىتىپ قويغان

ئادەمدەك ۋارقىراپ سالدى، — ئۇنداقتا، سەن ئۇ دۇنيادىن كەلدىڭمۇ؟

كاپىتان خەنجەرنىڭ دەستىسىگە قول ئۇزارتتى.

— تېز بول، تېزەرەك! — گاس ئاتنىڭ تىزگىنىنى تارتتى، — بۇ تەرەپتىن مال! —

فوبۇس ئۆتۈك كىيگەن پۇتنى كۆتۈرۈپ، ئۇنىڭ مەيدىسىگە كېلىشتۈرۈپ بىرنى تەپتى.

كۋاسمىدونىڭ كۆزلىرىدىن ۋەھىملىك بىر نۇر چاقنىدى. ئۇ ئەلپازىنى بۇزۇپ، كاپىتانغا ئېتىلماقچى بولدى — يۇ، دەرھال ئۆزىنى تۇتۇۋالدى.

— ھەي، — دېدى ئۇ، — بىرلىرى سېنى ياخشى كۆرگەندىكىن، تەلىيىڭ بار يىگىت ئىكەنسەن!

ئۇ «بىرلىرى» دېگەن سۆزنى قەستەن ھالدا ئۇنلۇكرەك دەۋىتىپ، ئاتنىڭ تىزگىنىدىن قولىنى بوشاتتى.

— كۆزۈمدىن يوقال!

فوبۇس شىپۇرلۇق ئۆتۈكى بىلەن ئاتنى بىقىنداپ، ئۇچقاندەك يۈرۈپ كەتتى. كۋاسمىدو ئۇ ئاقۇچ تۇمان ئىچىگە سىڭىپ كەتكۈچە قاراپ تۇردى.

— ئىسىت، — دېدى بىچارە گاس پەس ئاۋازدا، — مۇشۇنداق ياخشى ئىشقىمۇ بويۇنتاۋلىق قىلغىنىنى قارىمامدىغان!

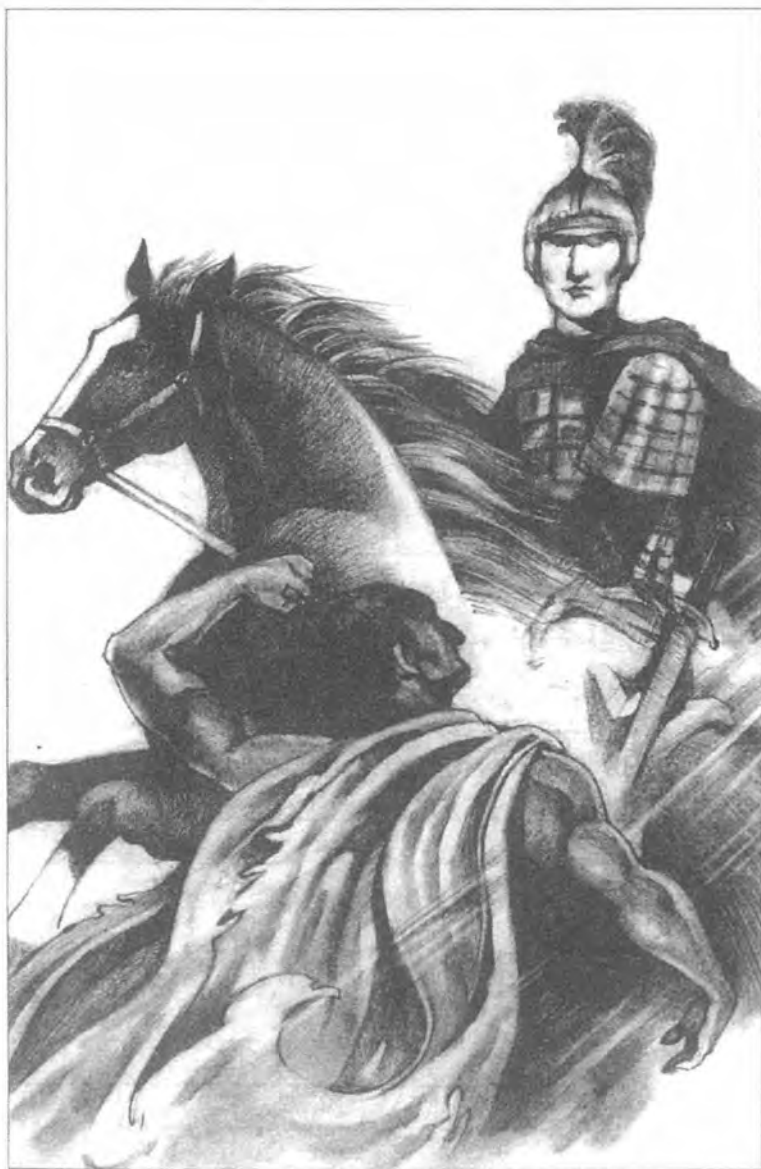
ئۇ بۇۋى مەريەم چېركاۋغا قايتىپ چىراغنى ياققاندىن كېيىن قوڭغۇراق مۇنارىغا چىقتى. سەرگەردان قىز ئۇنىڭ پەرەز قىلغىنىدەك تېخىچە گەسلەيدىكى ئورنىدا ئىدى.

قىز كۋاسمىدونى يىراقتىنلا كۆرۈپ، يۈگۈرگەن پېتى يېتىپ كەلدى.

— ئۆزۈڭ يالغۇز كەپسەنغۇ؟ — دېدى قىز ئېغىر خورسىنغان ھالدا.

— ئۇنى تاپالمىدىم، — دېدى كۋاسمىدو تەمكىنلىك بىلەن.

— تاڭ ئاتقۇچە ساقلىساڭ بولماسمىدى؟ — قىزنىڭ

رەنجىۋاتقانلىقى ئېنىق ئىدى.

كۋاسمىدو قىزنىڭ ئاچچىقلانغان چىرايىغا قاراپ، ھەممە ئىشنى ئۆزىدىن كۆرۈۋاتقانلىقىنى پەملىدى.

— كېيىنكى قېتىمدا ھەرگىز قاچۇرۇپ قويمايمەن، — دېدى ئۇ بېشىنى ساڭگىلىتىپ.

— يوقال، — دەپ ۋارقىرىدى قىز ئۇنىڭغا.

كۋاسمىدو نېرى كەتتى. ئەسمېرالدا ئۇنىڭدىن بەكلا خاپا بولدى. مىسىرلىق قىزنىڭ كۆڭلىنى ئاياش ئۈچۈن بولسىمۇ، ئۇنىڭ خورلاشلىرىغا، ھەممە دەرد — ئەلەمنى ئۆزى تارتىشقا رازى ئىدى.

مىسىرلىق قىز شۇ كۈندىن باشلاپ خېلى كۈنلەرگىچە ئۇنى كۆرمىدى. ئۇمۇ مىسىرلىق قىز تۇرۇۋاتقان ئۆينىڭ ئالدىغا كەلمىدى. مىسىرلىق قىز بۇ بەختسىز قوڭغۇراق چالغۇچىنىڭ قوڭغۇراق بىناسىنىڭ ئۈستىدە ھەسرەت بىلەن ئۆزىدىن كۆز ئۆزمەي ئولتۇرغىنىنى بىرنەچچە قېتىم كۆردى. لېكىن، قىز كۋاسمىدونى كۆرۈپ قالغان ھامان ئۆزىنى دالدىغا ئالغىنى.

شۇنى كۆرسىتىپ ئۆتۈش كېرەككى، مىسىرلىق قىز بۇ بىچارە دۈمچەكنىڭ ئۆزىنى سوراپ ئۇنىڭدىن قاچۇرۇپ يۈرۈشلىرىدىن پەقەت ئازابلانمىدى. ئەكسىچە ئۇنىڭ كۆز ئالدىدا زاھىر بولمىغىنىغا كۆڭلىدە مىڭ قەتلىە مىننەتدارلىق بىلدۈردى. ھالبۇكى، كۋاسمىدو بۇ ئىشتا ھېچ نەرسىنى خاتا قىلمىغانىدى.

مىسىرلىق قىز ئۇنى قايتا ئۇچراتمىغان بولسىمۇ، لېكىن ئەتراپىدا قانداقتۇر بىر ئەرۋاھنىڭ چۆرگۈلەپ يۈرگەنلىكىنى ئۇيدى. چۈنكى، ئۇ ئۇخلاپ قالغان چاغدا، كۆزگە كۆرۈنمەيدىغان بىر قول ئۇنىڭ يېمەك — ئىچمەكلىرىنى يېڭىسى بىلەن ئالماشتۇرۇپ قوياتتى. بىر كۈنى ئەتىگەندە ئۇنىڭ دېرىزىسىدە بىر قەپەس پەيدا بولۇپ قالدى. ئۇ ئادەتتىكى چاغلاردا ئۇدۇل ئۆگزىدىكى بىر ھەيكەلدىن بەك قورقاتتى. بۇ ئەھۋالنى كۋاسمىدوغىمۇ بىرنەچچە قېتىم دېگەنىدى. بىر كۈنى تاڭ

سەھەردە (مۇنداق ئىشلارنىڭ ھەممىسى كېچىسى يۈز بېرەتتى) ئۇ ھېلىقى ھەيكەلنىڭ يوق بولۇپ كەتكەنلىكىنى بايقىدى. كىمدۇر بىرلىرى ئۇنى چېقىۋەتكەندەك قىلاتتى. ئۇنداق ئېگىز جايدىكى ھەيكەلنىڭ يېنىغا ئۆمىلەپ چىقىش ئۈچۈن، ھاياتىنىڭ خەۋپ - خەتەرگە ئۇچرىشىغا قارىماي تەۋەككۈل قىلىشقا توغرا كېلەتتى. مىسىرلىق قىز كىمدۇر بىرىنىڭ قوڭغۇراق بىناسىنىڭ يانتۇ لەمپىسى ئاستىدا ئولتۇرۇپ، خۇددى ئۆزىنى ئەللەيلەپ ئۇخلاتماقچى بولغاندەك، يۈرەكنى ئېزىدىغان مۇڭلۇق بىر ناخشىنى ئېيتىۋاتقانلىقىنى بىرنەچچە قېتىم ئاڭلىدى. بۇ رېتىمىز ناخشا بولسىمۇ، ئۇنى پەقەت گاس ئادەملا ئېيتالايتتى:

ئادەمنىڭ چىرايىغىلا قارىما قىزچاق،
 نىيەت - ئىقبالغا ئەيلىگىن دىققەت.
 سۆلەتمەنلەر كۆپىنچە سۈيۈك كۆڭۈل،
 بولمايدۇ بەزىسىدە چىن مۇھەببەت.

شەمشاد قارىماققا جىلۋىدار ئەمەس،
 ھەم كۆركەم بولمايدۇ تال تېرەكتەك.
 لېكىن قەھرىمان سوغۇق چاغدىمۇ،
 ياپىرقى يېشىل، ئاجايىپ قامەت.

ئاھ! مۇنداق ئەزۋەيلەش نەھاجەت،
 سەت ئادەم تۇغۇلۇشتىلا ئۆزىگە ئاپەت!
 چىرايلىقلار چىرايلىققىلا ئامراق،
 ئاپىرېل يانۋارنى كۆزگە ئىلمايدۇ پەقەت.

چىرايلىقلارنىڭ توققۇزى تەل،
 چىرايلىق بىردىنبىر ھاياتلىق ئەبەد.
 قارغا كۈندۈزدىلا قىلىدۇ پەرۋاز،
 ھۇۋقۇشلارغا كېچىسى راھەت.
 ئاق قۇلار ئاسماندا ئۇچۇپ يۈرسىمۇ،
 كېچە - كۈندۈز بىلەن كارى يوق پەقەت.

ئەسمېرالدا بىر كۈنى ئەتىگەندە ئويغىنىپ، دېرىزىدە گۈل بىلەن لىققىدە تولىغان ئىككى تەشتەكنىڭ تۇرغانلىقىنى كۆردى. تەشتەكنىڭ بىرى خىرۇستالدىن ياسالغان بولۇپ، ئىنتايىن چىرايلىق، ئىنتايىن سۈزۈك ئىدى. لېكىن، يېرىلىپ كەتكەن بولغاچقا، سۈيى ئېقىپ كېتىپ، ئىچىدىكى گۈل سولىشىپ قالغانىدى. يەنە بىرى ئادەتتىكىچە بۇدۇر - چوقۇر ساپالدىن ياسالغان بولسىمۇ، بىر تامچە سۈيىمۇ زايە بولمىغان، ئىچىدىكى گۈلمۇ ئادەمنىڭ يۈرىكىنى ئويناتقۇدەك كۆركەم، شۇنچىلىك چىرايلىق ئىدى.

ئەسمېرالدا قەستەن قىلغان ئىش ئىكەنلىكىنى بىلمىسىمۇ، لېكىن سولىشىپ قالغان گۈلنى مەيدىسىگە چىڭ يېقىپ، كۈنبويى كۆتۈرۈپ يۈردى.

شۇ كۈنى قوڭغۇراق مۇنارىدىن ناخشا ئاڭلانمىدى. قىز بۇ ئىشلارنى كۆڭلىگە ئالماي كۈندۈزلىرى گالىنىڭ بېشىنى سىلاپ، گوندىلاۋۇرنىڭ سارىيىدىن كۆزىنى ئۈزمەي، پەس ئاۋازدا ئۆزى بىلەن ئۆزى فوبۇسنىڭ نامىنى تەكرارلاپ يۈردى، يا بولمىسا ئۇچۇپ ئۆتكەن قارلىغاچلارغا بولكىنىڭ ئۇۋىقىنى تاشلاپ بېرىپ ۋاقىت ئۆتكۈزدى.

ئۇ كۋاسمىدونى ئىككىنچىلەپ كۆرمىدى، ناخشىسىنىمۇ قايتا ئاڭلىمىدى. قوڭغۇراق چالغۇچى چېركاۋنىڭ ئىچىدە ئەمەستەكلا ئىدى. لېكىن، مىسىرلىق قىز بىر كۈنى كەچ سۆيۈملۈك فوبۇسنىڭ نامىنى دىلىدا زىكىر قىلىپ ئوياندى - بۇيانغا ئۆرۈلۈپ ياتالمايۋاتقاندا، ئۆيىنىڭ يېنىدىلا بىرىنىڭ ئۇلۇغ - كىچىك تىنغان ئاۋازى ئاڭلاندى. ئۇ چۆچۈپ ئورنىدىن تۇردى - دە، دېرىزىنىڭ ئالدىغا كېلىپ، ئاينىڭ يورۇقىدا قانداقتۇر سەت بىرنەرسىنىڭ ئىشىك سىرتىدىلا تۈگۈلۈپ ياتقانلىقىنى كۆردى. ئەسلىدە ئۇ ياپىلاق تاش ياتقۇزۇلغان يەردىلا ئۇخلاۋاتقان كۋاسمىدو ئىدى.

5. قىزىل دەرۋازىنىڭ ئاچقۇچى

ياردەمچى ئېپىسكوپ ئۇزاققا قالمايلا جامائەت ئىچىدە غۇلغۇلا بولۇپ يۈرگەن گەپ - سۆزلەردىن مىسرلىق قىزنىڭ باشقىلار تەرىپىدىن كارامەت كۆرسەتكەندەك قۇتۇلدۇرۇۋېلىنغانلىقىنى بىلدى. ئۇ مۇشۇ خەۋەردىن كېيىن ئۆزىنىڭ زادى قانداق ھېسسىياتتا بولغانلىقى ھەققىدە بىر ئېغىزمۇ تىنمىدى. ئەسمېرالدانىڭ راست ئۆلگەنلىكىگە كۆزى يەتكەندىن كېيىن كۆڭلى خاتىرجەم بولۇپ قالغانىدى، چۈنكى ئۇ يەتكۈچە ئازاب چەكتى - دە، كلاۋدې فروللونىڭ ئوي - پىكرىچە بولغاندا، ئادەمنىڭ ئىچكى دۇنياسى مۇئەييەن دەرىجىدىكى ئۈمىدسىزلىككەلا بەرداشلىق بېرەلەيتتى. بىر پارچە بۇلۇتنى مىسال ئالساق، ئۇ سۈنى يەتكۈچە سۈمۈرۈپ تويۇنغان دەرىجىگە يەتكەندە، ئۇنى دېڭىزغا چىلاپ قويغان تەقدىردىمۇ بىر تامچە سۈنمۇ ئۆزىگە سىڭدۈرەلمەيتتى.

كلاۋدې فروللومۇ ئەسمېرالدا ئۆلدى دەپ سۈنى يەتكۈدەك سۈمۈرگەن بۇلۇت بولۇپ بولغانىدى. بۇ دۇنيادىكى ئىشلارنىڭ ھەممىسى شۇنىڭلىق بىلەن تۈگىگەنىدى. بىراق، ئۇ ئەسمېرالدانىڭ تېخى ھايات ئىكەنلىكىنى، فوبۇسنىڭمۇ ئۆلمىگەنلىكىنى بىلگەندىن كېيىن، يۈرىكىدىكى ئاغرىق يېڭىباشتىن قوزغالدى. ئەگىشىپلا كەلگەن روھىي داۋالغۇش، خۇشاللىق ۋە قايغۇ - ھەسرەت يەنە كۈچەيگىلى تۇردى. شۇنداقتمۇ، كلاۋدې فروللو بۇ ئىشلاردىن ئاللىقاچان جاق تويغان يەردە ئىدى.

شۇڭا، ئۇ موناستىردىكى ھېلىقى ھۇجرىغا مەھكەم بېكىنىۋېلىپ ياتتى، مىسسىيونېرلارنىڭ قۇرۇلتىيىغا قاتناشمىدى، كۈندىلىك ئىشىغىمۇ چىقمىدى. ئىشكنى چاڭ

تاقاپ، ئۆزىنى ئىزدەپ كەلگەنلەرنى ياخشى گەپ بىلەن قايتۇردى،
باش ئېپىسكوپقىمۇ شۇنداق قىلدى. ئۇدا بىرنەچچە ھەپتە ئۆزىنى
ئۆزى تۈرمىگە ئالدى. كۆپچىلىك ئۇنى ئاغرىپ قايتۇغا چىقاردى،
دېمىسىمۇ ئۇ راستتىنلا ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قالدى.

ئۇ ئۆيگە بېكىنىۋېلىپ نېمە ئىش قىلغاندۇ؟ نەس باسقان
ياردەمچى ئېپىسكوپ قانداقتۇ بىر ئوي - خىيال بىلەن كۈرەش
قىلغانىمىدۇ؟ ئۇ ھېلىقى قورقۇنچىلۇق مۇھەببەتنىڭ قوينىدا
سەكراتقا چۈشۈپ جان تالاشتىمۇ ياكى يېڭى جىنايى
سۈيىقەستلەرنى پىلانلاپ، ھېلىقى قىزنى كۆزدىن يوقىتىش،
ئۆزىنىمۇ ۋەيران قىلىشنىڭ رىجىلىرىنى تۈزۈۋاتقانمىدۇ؟

ژان ئۇنىڭ بىر قورساق سۆيۈملۈك ئىنىسى، ئۆزى ئەركە -
نايناق چوڭ قىلىپ قويغان بۇ بالا بىر قېتىم ھۇجرىنىڭ ئالدىغا
كېلىپ، ئىشىكنى ئون نەچچە مەرتىۋە چەكتى. ئۇنى جان - جەھلى
بىلەن تىللىدى، يالۋۇردى، ئۆزىنىڭ ئىسمىنى مەلۇم قىلىپمۇ
باقىتى، كلاۋدې فروللو ئىشىكنى ئاچمىدى.

ئۇ كۈنبويى يۈزىنى ئەينەككە يېقىپ، موناستىردىكى بۇ
ھۇجرىنىڭ دېرىزىسىدىن ئەسپىرالدانىڭ ئۆيىنى كۆرۈپ تۇردى.
ئۇنىڭ بەزىدە ھېلىقى ئوغلاق بىلەن، بەزىدە كۋاسمىدو بىلەن
بىللە يۈرگەنلىكىنى دائىم كۆرۈپ تۇردى. ئۇ ئادەمنىڭ ئىچىنى
ئېلىشتۇرىدىغان گاسنىڭ مىسىرلىق قىزىنىڭ ئالدىدىكى
ئېھتىياتچانلىقىغا، ئۇنىڭغا ئىززەت - ئىكرام بىلەن قىلىۋاتقان
مۇئامىلىسىگە دىققەت قىلدى. كلاۋدې فروللونىڭ خاتىرىسى
ياخشى ئىدى. ئۇ قايسىدۇر بىر كۈنى قاش قارايدىغان مەھەلدە
ئۇنىڭ ئۆسسۈل ئوينىۋاتقان قىزغا مەھلىيالىق بىلەن نەزەر
سالغانلىقىنى كۆرگەنلىكىنى ئېسىگە ئالدى. بۇ ئەسلىمە
كلاۋدېنىڭ ھەسەتخورلۇقىنى قوزغىدى. ئۇ «زادى قانداق مۇددىئا
كۋاسمىدونى بۇ قىزنى قۇتۇلدۇرۇشقا زورلىغان بولغىدى»
دېگەنلەرنى ئويلىدى، ئۇ سەرگەردان قىز بىلەن گاسنىڭ
ئارىسىدىكى بىرمۇنچە لىرىكىلىق دەقىقىلەرنىمۇ ئۆز كۆزى بىلەن

كۆردى. ئۇ يىراقتا تۇرۇپ كۆزەتكەن بۇ تىلسىز تىياتىر ئۇنىڭ مۇھەببىتىنى كۈچەيتتى، ئايال خەقلەردىكى غەلىتە خۇلق - مەجنۇننىڭ تېگىگە يېتەلمەي ئاۋارە بولدى. كۆڭلىنىڭ چوڭقۇر جايلىرىدىن كۈنداشلىقى غەلىيان كۆتۈرگەندەك بولدى. «ئۇ كاپىتانغۇ مەيلى، لېكىن بۇ گاس قانداق نەرسە؟» دەپ ئويلىدى. مۇشۇ خىياللار ئۇنى تازا پاراكەندە قىلدى.

كلاۋدى فروللو شۇ كېچىلەرنى يۈرىكى پوكۇلداپ، بىئارام بولۇپ ئۆتكۈزدى. مىسىرلىق قىزنىڭ تېخى تىرىك ئىكەنلىكىنى بىلگەندىن باشلاپ، كۈنبويى ئۇنىڭغا چىرمىشىپ يۈرگەن ئەرۋاھ، قەبرىستانلىقتىكى گۆر دېگەنلەر ئۇنىڭ خىيالىدىن تەلتۆكۈس يوقالدى. ھاۋايى - ھەۋەس ئۇنى قايتىدىن ئىلىكىگە ئالدى. تېرىسى بېغىر رەڭگە مايىل قىز كۆز ئالدىدا پەيدا بولۇپلا قالسا، كېچە - كېچە ئۇخلىيالماي چىقىدىغان بولدى.

ھەر كۈنى ئاخشىمى ئۇ ئەسمېرالدانىڭ ھەر خىل قىياپىتىنى ساراڭلارچە ئويلاپ ياتىدىغان بولدى. تاتلىق كۆرۈنۈشلەردىن تومۇرلىرى ئېسىلىپ چىقىپتىلىدى. مانا، ئەسمېرالدانىڭ يارىدار بولغان كاپىتاننىڭ يېنىدا كۆزىنى چىڭ يۇمۇپ توغرىسىغا ياتقان ھالىتى، ئېچىلىپ قالغان كۆكسىدە فوبۇسنىڭ يارىسىدىن چاچراپ چىققان قان. كلاۋدى ئۇنىڭ تاتىرىپ كەتكەن لېۋىگە بىرنى سۆيگەن چېغىدا ئۆزىنى قانچىلىك بەختلىك ھېس قىلغان ئىدى - ھە! بەختسىز قىز شۇ دەققىدە ئۆلۈك بىلەن تىرىكنىڭ ئارىلىقىدا بولسىمۇ، يەنىلا ئۇنىڭ ئوتتەك ئىسسىق سۆيۈشىنى تۇيغان يەردە ئىدى. ئۇ جازا ئىجرا قىلغۇچىلارنىڭ ئۇنى ياۋايى ھايۋاندەك تارتقۇشلاپ، كەشنى، پايپىقىنى قوپاللىق بىلەن سالدۇرۇۋەتكەننى، ئۇنىڭ ئوچۇق قالغان پۇتىنى، يۇپيۇمىلاق، نازۇك پاچاقلىرىنى، قارەك ئاپپاق، يۇمشاق تىزلىرىنى ئۇلارنىڭ ھېلىقى تۆمۈر ئۆتۈككە سېلىۋاتقانلىقىنى كۆرگەندەك بولدى. ئاخىر، قىزنىڭ ئىچ كۆڭلەك بىلەنلا، بوينىغا سىرتماق سېلىنغان، مۇرىسى ئېچىلىپ قالغان، يالاڭ ئاياغ، ئۇچىسىدا

ھېچ نەرسە يوق دېگۈدەك ھالەتتە تۇرغان قىياپىتى كۆز ئالدىغا كەلگەندەك بولدى. بۇ كۆرۈنۈشلەردىن كىلاۋدې فروللو مۇشتىلىرىنى چىڭ تۈگدى. ئىچ - ئىچىدىن لاغىلداپ تىترەپ كەتتى.

بىر كۈنى كېچىسى مۇشۇ ئىشلار كۆز ئالدىغا كېلىۋېلىپ ئۇنىڭغا پەقەت ئارام بەرمىدى. ئۇ چىداپ بولالماي ياستۇقنى چىشلەۋەتتى، كارىۋاتتىن سەكرەپ چۈشتى، كۆڭلىكىنىڭ ئۈستىگە مۇراسىم تونىنى يېپىنىپ ھۇجرىدىن چىقتى، قولىغا چىراغ ئالدى. ئۇنى يېرىم يالىڭاچ، ئەقىل - ھوشىنى يوقاتقان دېيىشكە بولاتتى. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن ئوت يانغاندەك ئىدى.

كىلاۋدې ئاچقۇچنى قەيەردىن تاپقىلى بولىدىغانلىقىنى، موناستىردىن چېركاۋغا ئۆتىدىغان قىزىل دەرۋازىنى قانداق ئاچىدىغانلىقىنى بىلەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ھەممەيلەنگە مەلۇم، ئۇ يېنىدىن ئايرىمايدىغان بىر تۇتام ئاچقۇچ ئىچىدە قوڭغۇراق مۇنارنىڭ ئىشىكىنى ئاچىدىغان بىر تال ئاچقۇچمۇ بار ئىدى.

6. قىزىل دەرۋازا ئاچقۇچىنىڭ داۋامى

شۇ كۈنى كېچىسى ئەسەپىرالد ئۆيىدە تاتلىق ئۇيقۇدا، ئۇ ھەممە نەرسىنى ئۇنتۇغان، قەلبى تاتلىق ئۈمىد - ئارزۇلار ئىلكىدە ئىدى. ئۇخلىغانغا بىرھازا بولغان ھەمدە ئادىتى بويىچە فوبۇسىنى چۈشەۋاتقان ئەسەپىرالد تۇيۇقسىزلا يان تامدىكى بىر شەپنى ئاڭلاپ قالدى. ئۇ ئەزەلدىنلا ئۇچار قۇشلاردەك سەگەك ئۇخلايدىغان، ئازراقلا تاراق - تۇرۇقتىن چۆچۈپ ئويغىنىپ كېتىدىغانلاردىن بولغاچقا، شارىتىدە كۆزىنى ئاچتى. ئۇيغۇچى قاراڭغۇ ئىدى. ئۇ بىرىنىڭ دېرىزىدىن ئۆزىگە قاراۋاتقانلىقىنى، قولىدىكى چىراغ يورۇقىنىڭ دەل ئۇ ئادەمنىڭ يۈزىگە چۈشكەنلىكىنى كۆردى. ئۇ ئادەممۇ ئەسەپىرالدنى كۆرۈپ قالدى -

دە، بىر پۇۋلەپلا چىراغنى ئۆچۈردى. ئەسەمپىرالدا دېرىزىدىكى ئادەمنى كۆرۈپلا كۆزلىرىنى چىڭ يۇمدى، يۈرىكى جىغغىدە قىلدى، ئىختىيارسىز پەس ئاۋازدا! «بۇ ھېلىقى پوپقۇ!» دەۋەتتى. بېشىغا كەلگەن ئىلگىرىكى بەختسىزلىك دەل شۇ ئەسنادا ئەسەمپىرالدا نىڭ ئېسىگە كەلدى. كېچە ئاسمىنىدا چاقماق چاققانداك بولدى. ئۇ پۇت - قولى بوشاپ، ماتىراسنىڭ ئۈستىگە پوكلا چۈشتى، بەدىنى بىردەمدىلا مۇزلاپ كەتكەندەك بولدى. ھايال ئۆتمەيلا ئۇ بىرىنىڭ ئۆزىنى مەھكەم قۇچاقلىۋالغانلىقىنى سەزدى. بەدىنى جۇغغىدە قىلدى - دە، دەرھال ئېسىگە كەلدى، گەۋدىسىنى كۆتۈرۈپ، شارىتىدە ئولتۇردى - دە، غۇزۇرىدە ئاچچىقى كەلدى. بايىلا غىپىدە ئۆيگە كىرىۋالغان پوپ ئەسەمپىرالدا نى قۇچاقلىۋالغانىدى.

قىز ۋارقىرىماقچى بولدى، لېكىن ئاۋازى چىقمىدى. — يوقال ئىپلاس! قاتىل! — دېدى ئۇ تىترەك ئاۋازدا. ئۇنىڭ ئاۋازى غەزەپ ۋە قورقۇنچ بىلەن تولغانىدى. — ماڭا ئىچىڭ ئاغرىسۇن! — پوپ ئۇنىڭ مۇرىسىگە ساراڭلارچە سۆيۈپ تۇرۇپ، بىرىنچىلىرىنى دەپ غوتۇلدى. ئەسەمپىرالدا ئالدىدىكى پايىنەكباشنىڭ ئاران - ئاران قالغان بىر تۇتام چېچىنى ئىككى قوللاپ چىڭ تۇتتى - دە، بەئەينى زەھەرلىك يىلاننىڭ ئۆزىنى چېقىۋېلىشىدىن قورقۇپ كەينىگە داڭغاندەك، ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ئۇنى سۆيۈرمەسلىككە تىرىشتى.

— ماڭا رەھىم قىل! — دېدى نەس باسقان پوپ گېپىنى تەكرارلاپ، — سەن مېنىڭ سېنى قانچىلىك ياخشى كۆرىدىغىنىمنى بىلمەيسەن. مۇھەببەت دېگەن كۆيۈۋاتقان ئوت، ئېرىۋاتقان قوغۇشۇن، يۈرىكىمگە قالدغان پىچاق! پوپ بارلىق كۈچى بىلەن ئەسەمپىرالدا نىڭ بىلىكىنى چىڭ قاماللىدى. ئەسەمپىرالدا دەرغەزەپكە كەلدى.

— مېنى قويۇۋەت! بولمىسا يۈزۈڭگە تۈكۈرمەن!
— مېنى تىللا! مېنى ئۇر! مېنى نابۇت قىل! — پوپ ئۇنى
قويۇۋەتتى، — نېمە قىلغۇڭ كەلسە شۇنداق قىل، لېكىن ماڭا
رەھىم قىل، مېنى سۆيگىن!
ئەسمېرالدا ئۇنى ئالغىچ قالىغان كىچىك بالىدەكلا ئۇرۇپ
كەتتى، بارماقلىرىنى ئېگىپ يۈزىنى مورلىغىلى تۇردى.
— يوقال، ئالۋاستى!

— مېنى سۆيگىن! مېنى ياخشى كۆر! ماڭا رەھىم قىل! —
شۈمشىيپ قالغان پوپ بىر ياقىتىن ئەسمېرالدا ئۇ يەر - بۇ
يېرىگە قول ئۇزارتىپ، بىر ياقىتىن ئۇنىڭ ئۇرۇشلىرىغا
سۆيۈۋېلىش بىلەن جاۋاب بەردى.
ئەسمېرالدا بىردىنلا ئۆزىنىڭ قانداق قىلغان بىلەنمۇ پوپقا
كۈچى يەتمەيدىغانلىقىنى ھېس قىلدى.
— بىر ياقلىق قىلىۋېتەيچۇ! — دېدى ئۇ چىشلىرىنى
كىرىشتۈرۈپ.

ئەسمېرالدا پوپقا تەڭ كېلەلمىدى، پوپنىڭ قۇچقىدا ئۇنىڭ
قانداق قىلىمەن دېسە شۇنداق قىلىشىغا يول قويماقتىن باشقا
ئامال قالمايدى. چارچىدى، ھاسىرىدى. پوپنىڭ شەھۋانە قولىنىڭ
قالايمىقان سوزۇلۇۋاتقانلىقىنى بىلدى - دە، ئاخىرقى كۈچىنى
يىغىپ ۋارقىرىۋەتتى:

— قۇتۇلدۇرۇڭلار! ئادەم بارمۇ؟
ھېكچىم كەلمىدى، چۆچۈپ ئويغىنىپ كەتكەن ئوغلاق
مەرىگىلى تۇردى.

— ئاغزىڭنى يۇم! — دەپ توۋلىدى پوپ ئىنجىقلاپ.
ئىككىيلەن پومداقلاشقان يېتى يەرگە يىقىلىپ چۈشتى.
مىسىرلىق قىزنىڭ قولى تۇيۇقسىزلا مۇزدەك سوغۇق بىر
نەرسىگە تېگىپ كەتتى. تۆمۈردىن ياسالغان بۇ نەرسە كۋاسمىدو
بەرگەن پۇشتەك ئىدى. ئۇ ئاخىرقى ئۈمىدىنى شۇنىڭغا باغلاپ،
پۇشتەكنى شارىتىدە ئالدى - دە، لېۋىگە يېقىن قىلدى، ئاران

قالغان كۈچىنى يىغىپ، جېنىنىڭ بارىچە پۇۋلىدى. پۇشتەكتىن چىققاق، زىل ئاۋاز ئېتىلىپ چىقتى.

— نېمە بۇ؟ — دەپ سورىدى پوپ.

شۇ ئەسنادا كۈچلۈك بىر بىلەك پوپنى يەردىن يۇلۇۋالدى. ئۆي قاراڭغۇ بولغاچقا، پوپ ئۆزىنى تۇتۇۋالغان ئادەمنىڭ كىملىكىنى كۆرەلمىدى، لېكىن ئۇ ئادەمنىڭ ئاچچىقىدا چىشىنى غۇچۇرلىتىۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدى. نەدىندۇر خىرە - شىرە يورۇق كىرگەندەك بولدى. پوپ بېشى ئۈستىدىلا يارقىراۋاتقان كالتە ساپلىق خەنجەرنى كۆرۈپ قالدى.

پوپ ئۆيگە كىرگەن ئادەمنى كۆرمىدى بولمىغىدى، دەپ ئويلىدى. ئۇنىڭ پەرز قىلىشىچە، ئۇ چوقۇم كۆاسمىدو ئىدى. ئۇ ئۆيگە كىرىۋېتىپ بىر دۆۋە نەرسىگە دەسسەپ سالغانلىقىنى ئېسىگە كەلتۈردى. كىرگەن ئادەمنىڭ بىر ئېغىزىمۇ گەپ قىلمايۋاتقىنىدىن قارىغاندا ئۇنى كۆاسمىدو دەپ جەزم قىلىشقا بولاتتى. ئۇ قولىدا كالتە ساپلىق خەنجەر تۇتقان ئادەمنىڭ بىلىكىگە ئېسىلىپ تۇرۇپ: «كۆاسمىدو!» دەپ چاقىرىپ باقتى. لېكىن، ئۇ جان ھەلقۇمىغا يەتكەن بۇ دەققىدە، كۆاسمىدونىڭ گاس ئىكەنلىكىنى يادىدىن چىقارغانىدى.

ھېلىقى ئادەم كۆزىنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە پوپنى يەرگە ئېتىۋەتتى، ئارقىدىنلا پوپ قوغۇشۇندەك ئېغىر تىزنىڭ مەيدىسىگە نىقتاۋاتقانلىقىنى سەزدى - دە، بۇ تىزنىڭ ئۈستىدىكى ئادەمنى كۆاسمىدو دەپ جەزم قىلدى. قانداق قىلىش كېرەك؟ كۆاسمىدوغا ئۆزىنىڭ كىملىكىنى قانداق بىلدۈرۈش كېرەك؟ قاراڭغۇ بۇ گاسنى ئەمامۇ قىلىپ قويغانىدى.

پوپ ئالاقزادىلىك ئىچىدە قالدى. غەزەپلەنگەن مىسىرلىق قىز شۇ تاپتا چىشى يولۋاسنىڭ ئۆزىلا ئىدى. ئىچ ئاغرىتىشتىن قىلچە ئەسەر يوق بۇ قىزنىڭ ئۇنى قۇتۇلدۇرمايدىغانلىقى ئېنىق ئىدى. كالتە ساپلىق خەنجەر پوپنىڭ مېڭىسىگە يېقىنلاپ كەلدى، پوپنىڭ جېنى قىلىنىڭ ئۈستىدە ئىدى. قارشى تەرەپ بىردىنلا

ئىككىلىنىپ قالغاندەك بولدى.

— قانى قىز بالىنىڭ بەدىنىگە چاچرىتىۋەتمەسلىك كېرەك! —
دېدى ئۇ بوغۇق ئاۋازى بىلەن.

بۇ دەرھەقىقەت كۋاسمىدونىڭ ئاۋازى ئىدى.

قوپال بىر قول پوپىنىڭ ئىككى پۇتىدىن سۆرەپ، ئۇنى
ئىشىكىنىڭ سىرتىغا ئاچىقتى. بۇ پوپىنى ئۇ دۇنياغا ئۇزىتىپ
قويۇشنىڭ تەييارلىقى ئىدى. بىراق، پوپىنىڭ تەلىيى ئوڭدىن
كېلىپ قالدى، ئاينىڭ كۆتۈرۈلگىنىگە ئۈنچە ئۇزاق
بولمىغانىدى.

ئۇلار ئۆيىنىڭ سىرتىغا چىقىپ تۇرۇشىغا، ئاينىڭ سۇس
يورۇقى پوپىنىڭ چىرايىنى يورۇتتى. كۋاسمىدو پوپىنىڭ چىرايىنى
كۆرۈپ ئىختىيارسىز ھالدا تىترەپ كەتتى — دە، ئۇنى قويۇۋېتىپ
كەينىگە داچىدى.

ئەگىشىپ چىققان مىسىرلىق قىز بوسۇغىدا توختاپ،
ئىككىيلەننىڭ بىر — بىرىگە قاراپ تۇرۇپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ
ھەيران بولدى. ئەمدىلىكتە پوپىنىڭ ئەلىپازى بۇزۇلغان،
كۋاسمىدو يۇمشاپ، يېلىنىپ — يالۋۇرۇشقا ئۆتكەنىدى.

پوپ ئالدىدىكى گاسنى ئۆتى يېرىلغۇدەك تىللاپ كەتتى،
كۆزدىن يوقىلىشقا ئىشارەت قىلىپ قولىنى سىلكىدى.

گاس بېشىنى ساڭگىلاتتى، ئاندىن مىسىرلىق قىزنىڭ
ئۆيىنىڭ سىرتىدىلا تىزلاندى.

— جانابلىرى، — دېدى ئۇ ھەم ھۆرمەت، ھەم ئىتائەتمەنلىك
ئاۋازى بىلەن، — سىز ئالدى بىلەن مېنى ئۆلتۈرۈڭ، ئاندىن
قانداق قىلىمەن دېسىڭىز ئۆزىڭىزنىڭ ئىختىيارى.

ئۇ شۇنداق دەۋىتتىلا، كالتە ساپلىق خەنجەرنى پوپقا
تەڭلىدى. جان ئاچچىقىدا ئۆرتىنىۋاتقان پوپ دەرھال خەنجەرگە
قول ئۇزارتتى. لېكىن، مىسىرلىق قىز ئۇنىڭدىنمۇ چاققان
كەلدى، خەنجەرنى كۋاسمىدونىڭ قولىدىن شارتىدە ئېلىپ
قاقلاپ كۈلۈۋەتتى.

— يېقىن كېلە! — دېدى ئۇ پوپقا.
ئەسەمىرالدا خەنجەرنى ئېگىز كۆتۈردى. پوپ ئارسالدى
بولدى، مىسىرلىق قىزنىڭ قولىدىكى خەنجەر ئۇنى
ئايمايدىغاندەك قىلاتتى!

— ئەمدى قورقۇۋاتامسەن، توخۇ يۈرەك! — دەپ ۋارقىردى
قىز ئاۋازىنى قويۇۋېتىپ. ئاندىن شەپقەتسىزلىك بىلەن قوشۇپ
قويدى، — مەن فوبۇسنىڭ ئۆلمىگەنلىكىنى ئوبدان بىلىمەن.
قىز مۇشۇ سۆزنىڭ ئوتتا قىزدۇرۇلغان مىڭلىغان پولات
چىۋىقتەك پوپنىڭ يۈرەك باغرىغا سانجىلىدىغانلىقىنى بىلەتتى.
پوپ بىر تېپىك بىلەن كۋاسمىدونى ئوڭدىسىغا چۈشۈردى ۋە
لاغىلداپ تىترىگىنىچە تەرى بۇزۇلۇپ، بىنا پەلەمپىيدىن پەسكە
چۈشۈپ كەتتى.

پوپ كەتكەندىن كېيىن، كۋاسمىدو بايىلا مىسىرلىق قىزنى
قۇتۇلدۇرۇپ قالغان پۈشتەكنى يەردىن ئالدى.
— داتلىشىپ قاپتۇ! — دېدى ئۇ پۈشتەكنى قىزغا بېرىپ،
ئاندىن ئۇنى يالغۇز قالدۇردى.

بايىقى خەتەرلىك ئەھۋالدىن ئەنسىزچىلىكتە قالغان قىز پۇت -
قولى بوشىشىپ، ماتراسنىڭ ئۈستىگە پالاققىدە يىقىلدى - دە،
ئۇھ تارتىپ يىغلاپ تاشلىدى. ھاياتلىق ئاسمىنى يېڭىباشتىن
قاراڭغۇلۇق ئىچىگە قايتىپ كەلگەندەك بىلىندى.

پوپ تېنەپ - تەمتىرەپ ھۇجرىسىغا قايتىپ كەلدى.
ئىش مۇشۇنداق ئاياغلاشتى. كلاۋدې فروللونىڭ كۆڭلىدە
كۋاسمىدوغىمۇ ھەسەت پەيدا بولدى.

پوپ ئېغىر سۈكۈت ئىچىدە جانغا زامىن بولىدىغان بىر
جۈملە سۆزنى خېلىغىچە تەكرارلىدى:
— ئۇ قىزغا ئىگە بولىمەن دەپ ھېچكىم خىيال ئەيلىمىسۇن!

ئۈچىنچى باب

1. گرىنگورى بىرناردېن كوچىسىدا ئويلاپ تاپقان ئەپچىل چارە

گرىنگورى دېلونىڭ كۆڭۈلدىكىدەك تەھىقلىنمەيۋاتقانلىقىغا كۆزى يېتىپ، بۇ تىياتىردىكى باش رولچى دارغا ئېسىلمىغان تەقدىردىمۇ ئوتتا كۆيدۈرۈلىدۇ، يا بولمىسا شۇنىڭغا ئوخشاپراق كېتىدىغان ئاقىۋەتكە دۇچار بولىدۇ، دېگەن يەرگە كەلدى، قاراپ تۇرۇپلا ئۆزىنى بالا - قازاغا ئىتتىرىپ بېرىشتىن ۋاز كەچتى. ئۇنىڭ بىلەن ئۇزاقتىن بۇيان ئاپاق - چاپاق بولۇپ ئۆتكەن تىلەمچىلەر ئۇنداق ئويلىمىدى. ئۇلار مىسىرلىق قىز قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، ئۆزلىرىنىڭ پارىژدىكى ئەڭ ياخشى دوستى ئىكەنلىكىنى ئەستىن چىقارمىدى، ئۇنى داۋاملىق ئەسلىپ، غېمىنى يېدى. گرىنگورىنىڭ قارىشىچە، ئۇلارنىڭ مۇنداق قىلىشى تەبىئىي ئەھۋال ئىدى. شۇنداقتمۇ ئۇ تىلەمچىلەر بىلەن مىسىرلىق قىزنىڭ ئوخشىمايدىغان ھېچ يېرى يوق، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئەڭ ئاخىرقى ئۈمىدىنى شارمولۇي بىلەن جاللاتلارغا باغلىغاندىن باشقا بىرەر چارە - ئامال قىلالمايدۇ، دەپ ئويلىدى. گرىنگورىنىڭ نەزىرىدە، تىلەمچىلەرگە ھەرگىز ئوخشىد-مايتتى. ئۇ دېگەن پېگاسۇس^① نىڭ قاناتلىرى ئارىسىدا ئولتۇ-رۇپ، ئوي - خىياللارنىڭ ئاسمىنىدا پەرۋاز قىلىدىغان يازغۇچى ئىدى. ئۇ تىلەمچىلەرنىڭ گەپ - سۆزىدىن ئىدىشنى چىقىپ

① پېگاسۇس — قاناتلىق دۆلدول، يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى ئەدەبىيات - سەنئەتى باشقۇرىدىغان توققۇز نەپەر ئىلاھ مىنىپ ماڭىدىغان ئات.

تۇرۇپ نىكاھلانغان ئايالنىڭ بۇۋى مەريەم چېركاۋىغا يوشۇرۇنغان. لىقىنى ئاڭلاپ، كۆڭلى ئەمىن تاپقاندىك بولدى. لېكىن، ئۇ شۇ يەرگە بېرىپ ئايالنى كۆرۈپ كېلىشنى ئويلاپمۇ باقمىدى. پەقەت ھېلىقى ئوغلاقنىلا بىرنەچچە قېتىم ئېسىگە ئالدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، كۈندۈزلىرى كۈن ئۆتكۈزۈشنىڭ ھەلەكچىلىكىدە ئالدىراش، ئاخشاملىرى چىراغ يورۇقىدا ئىشلەش بىلەن ئاۋارە ئىدى. ئۇ پارىژدىكى باش ئېپىسكوپنىڭ ئۈستىدىن ئەرز قىلىش ئۈچۈن ئەرزنامە تەييارلىمىسا بولمايتتى. ئېپىسكوپنىڭ شامال تۈگمىنىنىڭ سۇ چاچرىتىپ، ئۇنى سۇغا چۈشكەن توخۇدەك قىلىۋەتكىنىنى ئۇ ھەرگىز كەچۈرمەيتتى. ئۇ يەنە نايون بىلەن تورتايدىكى باش ئېپىسكوپ باۋدىرى لىروگىنىڭ «تاش ئويما ھەققىدە» ناملىق كىتابىغا ئىزاھات يازمىسا بولمايتتى. بۇ كىتاب ئۇنىڭدا بىناكارلىق سەنئىتىگە بولغان كۈچلۈك قىزىقىشنى قوزغىغان. شۇ تۈپەيلى ئۇ كىمىياگەرلىك تەتقىقاتىنى تاشلاپ قويغانىدى، شۇنداق بولسىمۇ يەنىلا ئالدىنقىسى كېيىنكىسىنىڭ تەبىئىي تەرەققىياتىنىڭ مۇقەررەر مەھسۇلى، كىمىياگەرلىك بىلەن خىش - تاش قۇرۇلۇشى ئارىسىدا ئىنتايىن يېقىن مۇنا - سىۋەت بار، دەپ قارايتتى.

بىر كۈنى ئۇ ساينت گېرمانىن دوكتسىر چېركاۋى تەرەپكە بېرىپ، ئېپىسكوپ سوت كوللېگىيەسىنىڭ دوقمۇشىدا توختىدى. بۇ بىنا پادىشاھلىق سوت كوللېگىيەسىنىڭ ئۇدۇلىغا جايلاشقان بولۇپ، ئىچىدىكى چىرايلىق كىچىك چېركاۋ 14 - ئەسىردە سېلىنغانىدى. ئۇنىڭ مۇناجاتخانىسى چوڭ يولغا قارايتتى. گرىنگورى بىنانىڭ تېمىدىكى ئويما نەقىشلەرنى قىزىقىسىنىپ تاماشا قىلدى. بارلىق سەنئەتكارلارغا ئوخشاش بۇ دۇنيادا پەقەت سەنئەتتىلا كۆرەتتى، شۇنداقلا ئۇلار پەقەت سەنئەت قويىندىلا دۇنيانى كۆرەلەيتتى. گرىنگورى شەخسىيەتچىلىكنىڭ ۋەسۋەسىسىدە بارلىق ئوي - پىكرىنى بىر يەرگە يىغىپ، گىدەيگەن پېتى قاراۋاتقان شۇ ئەسنادا بىردىنلا مۇرىسىگە

بىرىنىڭ قولى تەگكەنلىكىنى ھېس قىلدى. ئۇ شارەتتە قايرىلىپ، قەدىناس دوستى، ئوقۇتقۇچىسى، ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ تۇرغانلىقىنى كۆردى.

بۇ تولىمۇ تاسادىپىيلىق ئىدى. ئۇنىڭ ياردەمچى ئېپىسكوپ بىلەن كۆرۈشمىگەنلىكى خېلى ئۇزاق ۋاقىت بولغانىدى. كىلاۋدې فروللو ھەم سۈرلۈك، ھەم قىزغىن ئادەم بولغاچقا، گۇمانخورلار ئېقىمىدىكى ھەرقانداق پەيلاسوپ مۇنداق ئادەم بىلەن دوقۇرۇشۇپ قالغاندا، پۇتى كۆيگەن توخۇدەك بولۇپ كېتەتتى.

ياردەمچى ئېپىسكوپ بىرھازا غىچە ئېغىز ئاچمىدى. گرىنگورىمۇ پۇرسەتنى غەنىيەت بىلىپ، ئۇنىڭغا ئىنچىكىلىك بىلەن سەپىلىپ ئۆلگۈردى. كىلاۋدې فروللونىڭ چىرايىدىكى ئۆزگىرىشلەرنى بايقىدى. ئۇنىڭ كۆزلىرى ئولتۇرۇشۇپ، چېچى پۈتۈنلەي ئاقىرىپ كەتكەنىدى. ئاقىۋەت يەنىلا پوپ گەپ باشلىدى. ئۇنىڭ تەلەپپۇزى شۇنچىلىك مۇلايىم، لېكىن سوغۇق ئىدى.

— يېقىندىن بېرى ئوبدان تۇرۇۋاتامسەن، پېررې گرىنگورى ئەپەندى؟

— مېنى دەمسىز؟ — گرىنگورى جاۋاب قايتۇردى، — ھەي، ئوبدان دېسەكمۇ بولىدۇ، ئوبدان ئەمەس دېسەكمۇ بولىدۇ. نېمىلا بولسۇن، ئوبدان دېيىش كېرەك. مېنىڭ ھەرقانداق ئىشقا زىيادە تەلپىم يوق. بىلىمىزغۇ، ئۇستاز! ھېچپوكرات مۇنداق ئېيتقان: «سالامەتلىكنى ئاسراشنىڭ سىرى يېمەك — ئىچمەكنى، ئۇيقۇنى، مۇھەببەتنى مۇۋاپىق تىزگىنلەش» تە!

— غېمىڭ يوقمۇ سېنىڭ، پېررې گرىنگورى ئەپەندى؟ — ياردەمچى ئېپىسكوپ ئۇنىڭ كۆزىگە مىختەك قارىلىپ تۇرۇپ سۆزدى.

— ئەلۋەتتە يوق.

— نېمە ئىش قىلىپ يۈرسەن؟

— كۆرمىدىڭىزمۇ؟ ئۇستاز، بىر دۆۋە تاشنى تەتقىق

قىلىۋاتىمەن، بۇ قاپارتما نەقىشلەرنىڭ قانداق چىقىرىلغانلىقىنى كۆرۈۋاتىمەن.

پوپ بىلىنەر - بىلىنمەس كۈلۈمسىرىدى.

— ئۇنىڭغا بەك قىزىقىدىغان ئوخشىمىمىسەن؟

— بۇ دېگەن جەننەتنىڭ ئۆزى! — دېدى گرىنگورى قاپارتما نەقىش تەرەپكە ئۆرۈلۈپ، خۇددى چۈشەندۈرگۈچى قانداقتۇر بىر غەلىتە ھادىسىنى كۆرۈرمەنلەرگە چۈشەندۈرۈۋاتقانداك روھلىنىپ كەتتى، — ماۋۇ شەكلى ئۆزگەرگەن نېپىز قاپارتما نەقىشىنى ئالايلى، سىز بۇنى ئۆزگىچە ئۇستاتلىق بىلەن ياسالغان دەپ قارىمامسىز؟ يەنە بۇ كىچىك تۈۋرۈككە قاراڭ، سىز باشقا تۈۋرۈكنىڭ چۆرىسىدىكى ياپراقچىلارنىڭ مۇشۇنداق چىرايلىق ئويۇلغانلىقىنى كۆردىڭىزمۇ؟ بۇنىڭدا ژان مائىللىۋېن ئويۇپ چىقارغان يۇمىلاق شەكىللىك ئۈچ پارچە بېزەك نەقىش بار، بۇ ئاشۇ تالانت ئىگىسىنىڭ ئەڭ مۇنەۋۋەر ئەسىرى دەڭە! ئاۋۇ سەمىمىي، مۇلايىم چىرايلارغا قاراڭ، ئۇلارنىڭ خۇشال سىياقىغا قاراڭ. ئاۋۇ پەردىلەرنىڭ تۇتۇشىدىغان جايلىرىغا ئېنىق دەپ بەرگىلى بولمايدىغان بېزەك نەقىشلەر ئارىلاشتۇرۇلغان. بۇ بېزەك نەقىشلەر ئۇلارنىڭ شەكىلىگە جان كىرگۈزگەن، ئۇلارنى تېخىمۇ گۈزەللەشتۈرگەن، ھەددىدىن زىيادە جانلىق، چىرايلىق قىلىۋەتكەن. بۇلارنىڭ ھەممىسى سىزگە قىزىقارلىق تۇيۇلمايدۇ؟

— دېگەنلىرىڭ توغرىدەك قىلىدۇ، — دېدى پوپ.

— سىز تېخى كىچىك چېركاۋنىڭ ئىچىنى كۆرمىدىڭىز، — خۇش مۇئامىلىلىك شائىر ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي ۋاتىلدايلا كەتتى، — ئۇ يەردىكى ئويما نەقىشلەر دۆۋىلەپ قويغان گۈللۈك كاپوستىدىن قېلىشمايدۇ! مۇناجاتخانىدىكى ئويما نەقىشلەرنىڭ ياسىلىشى ئالاھىدە، تېخىمۇ كۆركەم، مەن باشقا جايدا بۇنىڭغا ئوخشايدىغان بىرەر ئەسەرنىمۇ كۆرمىدىم.

كلاۋدې فروللو ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈۋەتتى:

— ئۇنداقتا سەن بەك بەختلىك ئىكەنسەن - دە؟

— راست دېدىڭىز، — گرىنگورى خۇش پېئىللىق بىلەن جاۋاب بەردى، — مەن ئۆزۈمنىڭ شان - شۆھرىتىم بىلەن قەسەم ئىچىپ بەرسەممۇ بولىدۇ؟ ئەڭ باشتا قىزلارنى ياخشى كۆردۈم، كېيىنچە ھايۋاناتلارنى ياخشى كۆردۈم، ئەمدىلىكتە تاشلارنى ياخشى كۆرۈپ قالدىم. ئۇلارمۇ قىزلاردەك، ھايۋانلاردەك ئوخشاشلا سۆيۈملۈك، لېكىن ئۇنداق ساختا ئەمەس. پوپ قولىنى پېشانىسىغا قويدى. بۇ ئۇنىڭ ئادەتلىنىپ قالغان قىلىقى ئىدى.

— توختاپ تۇرۇڭ، ئۇستاز، بۇ يەردىكىسى تېخىمۇ قىزىق! — گرىنگورى پوپنىڭ بىلىكىدىن قولىنى ئالدى. پوپمۇ ئۇنى رەت قىلمىدى. گرىنگورى پوپنى ئېپىسكوپ سوتخانىسىنىڭ بۇرجىكىدىكى ئۆيگىچە ئېلىپ باردى، — بۇ يەردە بىر پەلەمپەي بار. ھەر قېتىم كۆرگەندە بۆلەكچە خۇش بولۇپ كېتىمەن. ئۇ خېلىلا ئاددىيەك قىلىسمۇ، لېكىن پارىژدا بەك ئاز تېپىلىدۇ. ھەر بىر پەلەمپەينىڭ ئاستى يۇمىلاق چىقىرىلغان، ئۇلاردىكى گۈزەللىك بىلەن ئاددىيلىق دەل ئۇلارنىڭ ئۈستى - ئۈستىگە دەستىلەنگەن جايىدا، ھەر بىر پەلەمپەينىڭ ئارىلىقى ئۈچ چى ئەتراپىدا كېلىدۇ. ئۆز ئارا چىشلەشكەن، ھىملەشكەن، ئۇلانغان. ئۇلارنىڭ ماسلىشىش ھالىتى شۇنچىلىك مەھكەم، شۇنچىلىك چىرايلىق.

— باشقا بىرەر ئىش خىيالىڭىغا كىرىپ چىقامدۇ؟

— ياق.

— پۇشايمنىڭ يوقمۇ؟

— پۇشايمنىمۇ يوق، ئارزۇيۇممۇ يوق. تۇرمۇشۇمنى

كۆڭۈلدىكىدەك ئورۇنلاشتۇرۇپ بولغان!

— ئادەملەر ئورۇنلاشتۇرغانى، — دېدى كلاۋدې فروللو، —

بەزى ئىشلار بۇزۇۋېتىدۇ.

— مەن دېگەن گۇمانخور پەيلاسوپ، — گرىنگورى جاۋاب

قايتۇردى، — ھەرقانداق ئىشنىڭ تەڭپۇڭلۇقىنى ساقلاشقا

ئېتىبار بېرىدىغان ئادەم.

— ئۇنداقتا نېمىگە تايىنىپ تىرىكچىلىك قىلىسەن؟

— بەزىدە ئېپوس يازمەن، بەزىدە تىراگېدىيە يازمەن، لېكىن ئەڭ كۆپ پۇل تاپىدىغان كەسپىم دەل سىز كۆرگەن ھېلىقى ئورۇندۇقنى چىشىم بىلەن چىشلەپ تۇرۇپ پىرامىدا ياساش.

— ئەپسۇس، بۇ كەسپ بىر پەيلاسوپ ئۈچۈن ئالغاندا بەك چاكىنا ئىش.

— بۇمۇ بىر خىل تەڭپۇڭلۇق، — دېدى گرىنگورى، — كاللىڭىزدا مەلۇم بىر ئوي — خىيال پەيدا بولغاندا، ھەرقانداق بىر ئىشتىمۇ شۇ ئوي — خىيالنى كۆرگەندەك بولىسىز.

— بۇنى چۈشىنىمەن، — دەپ جاۋاب بەردى ياردەمچى ئېپىسكوپ.

— ئۇنداقتا ھازىر مۇشۇنداق نامرات ياشاۋاتامسەن، — دەپ سورىدى پوپ.

— نامراتلىق دېسە ئاز — پاز بار. لېكىن، ئۇنىڭمۇ يامان يېرى يوق.

دەل شۇ چاغدا يىراق بىر جايدىن ئات تۇياقلىرىنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى. ئىككىيلەن شۇ تەرەپكە بويۇنداپ، كوچىنىڭ ئۇ بېشىدىن كېلىۋاتقان خان جەمەتى گۋاردىيەسىدىكى ئوقياچىلارنى كۆردى. ئۇلار يالمان — نەيزىلىرىنى ئېگىز كۆتۈرۈۋالغان بولۇپ، ھەممىسىنىڭ ئالدىدا مېڭىۋاتقىنى ئاتنى دېۋىتىپ ئۇچقاندەك چېپىۋاتقان بىر ئوفىتسېر ئىدى. چەۋەندازلار قوللىرىنى ئوينىتىپ، پوپوزا قىلىۋاتقاندەك ئىدى. ئات تۇياقلىرى ياپىلاق تاش ياتقۇزۇلغان يولدىن تاراقلاپ ئاۋاز چىقىراتتى.

— سىز ئاۋۇ ئوفىتسېرغا دىققەت قىلىدىڭىزغۇ دەيمەن، — گرىنگورى كلاۋدې فروللوغا سوئال نەزىرى بىلەن قارىدى.

— مەن ئۇنى تونۇيدىغان بولغاچقا شۇنداق قىلدىم.

— ئىسمىنى ئېيتىپ بېرەلەمسىز؟

— مېنىڭچە، — دېدى كلاۋدې فروللو، — ئۇنىڭ ئىسمى

فوبۇس شاتوپىرغۇ دەيمەن.

— فوبۇس؟ غەلىتە بىر ئىسىمغۇ بۇ! يەنە بىر فوبۇسنىڭ بارلىقى ئېسىمدە، ئۇ فوئىكىستىكى گىراف بولىدىغان. مەن تونۇيدىغان بىر قىزنىڭ ھە دېسىلا فوبۇس دېگەن بۇ ئىسىمنى تىلغا ئېلىپ تۇرۇپ قەسەم ئىچىدىغانلىقى يادىمغا كېلىۋاتىدۇ. — بۇياققا كەل، — دېدى پوپ، — ساڭا دەيدىغان گېپىم بار. چەۋەندازلار قوشۇنى ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىن، ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ مۇزدەك چىرايىغا ئازراق قان يۈگۈرگەندەك بولدى. ئۇ قەدىمىنى چوڭ - چوڭ ئېلىپ ئالدىدا ماڭدى. گرىنگورى ياردەمچى ئېپىسكوپقا بويسۇنىدىغان ئادىتى بويىچە كەينىدىن ئەگەشتى. مەيلى كىملا بولسۇن، نام - ئاتىقى چىققان بۇ ئادەمگە يېقىنلاشسلا شۇنداق قىلماي قالمايتتى. ئۇلار لام - جىم دېمەي مېڭىۋېرىپ، بىر چەتتىكى ئانچە كۆپ ئادەم ماڭمايدىغان بىرناردېن كوچىسىغا كەلدى. كلاۋدى فروللو مۇشۇ يەرگە كەلگەندىلا مېڭىشتىن توختىدى.

— ماڭا قىلىدىغان گېپىڭىز بارمىدى، ئۇستاز، — دەپ سورىدى گرىنگورى.

— ئابايا ئالدىمىزدىن ئۆتكەن چەۋەندازلارنىڭ، — دېدى ياردەمچى ئېپىسكوپ ئۆزىگە چوڭقۇر ئويلىنىۋاتقانداك تۈس بېرىپ، — كىيىۋالغان كىيىملىرىنىڭ سەن بىلەن مېنىڭ كىيىمىمدىن رەتلىك، چىرايلىق ئىكەنلىكىگە دىققەت قىلىدىڭمۇ؟

— نېمە بوپتۇ؟ — گرىنگورى بېشىنى چايقىدى، — مەن ئۆزۈمنىڭ مۇشۇ ئالا - چىپار كىيىملىرىنى ياخشى كۆرىمەن. ئۇ ئاۋۇللارنىڭ ساۋۇت - دۇبۇلغىلىرى ئالدىدا قىلچە چېنىپ قالمايدۇ. نەگىلا بارمايلى، ئۇلارنىڭ ئۈستىدىكى كىيىملەر قاڭخالىتىر مەيداندا يەر تەۋرىگەندەك جاراڭلاپ تۇرىدۇ. كۈلكىلىك ئىش ئەمەسمۇ؟

— ئۇنداقتا، سەن ساۋۇت - دۇبۇلغا كىيگەن ئاشۇ

يىگىتلەرگە ئەزەلدىن ھەۋەس قىلىپ باقمىغانمۇ؟

— ھەۋەس قىلغۇدەك نېمىسى بار، ياردەمچى ئېپىسكوپ؟
ئەجەبا، ئۇلارنىڭ كۈچ - قۇدرىتىگە، ئۇلارنىڭ قوراللىرىغا،
ئۇلارنىڭ مەشىق قىلىشلىرىغا ھەۋەس قىلىپ نېمە كەپتۇ؟ مەن
ئەكسىچە پەيلاسوپلارنى، ئۆتمەشۈك كىيىم كىيگەن ئادەملەرنى
تېخىمۇ قىممەتلىك دەپ قارايمەن. ئۇلار دۇنيادىكى ئەڭ بىغەم
ئادەملەر، چۈنكىنىڭ كالىسى بولۇشقا رازىمەنكى، شىرنىنىڭ
قۇيرۇقى بولۇشنى خالىمايمەن.

— غەلىتە مەجەزنىڭ بار ئىكەن، — دېدى پوپ چۈش
كۆرۈۋاتقانداك گەپ قىلىپ، — نېمىلا دېگەن بىلەن چىرايلىق
ھەربىي كىيىملەر يەنىلا چىرايلىق — دە !

گرىنگورى ئۇنىڭ بىر ئىشنى ئويلاۋاتقانلىقىنى بىلىپ
يېقىنراق باردى، ياندىكى ئۆينىڭ دەھلىزىنى تاماشا قىلىپ،
قوللىرىنى بىر - بىرىگە ئۇرغان پېتى قايتىپ كەلدى.

— ياردەمچى ئېپىسكوپ جانابلىرى، كۆزىڭىز ئاشۇ
ئەسكەرلەرنىڭ ئۈستىبېشىدىلا بولمىغان بولسا، مەن سىزنى
مۇشۇ دەھلىزىنى كۆرۈپ بېقىشقا تەكلىپ قىلغان بولاتتىم.
مېنىڭچە ئاۋىرنىڭ دەرۋازىسى دۇنيادىكى ئەڭ چىرايلىق دەرۋازا.
— گرىنگورى، — دېدى ياردەمچى ئېپىسكوپ، — ھېلىقى

مىسىرلىق ئۇسسۇلچى قىز بىلەن ئاراڭلاردا بىرەر ئىش
ئۆتۈلگەنمۇ؟ ئەمىرالدانى دەمسىز؟ گەپنى تۇيۇقسىزلا باشقا
تەرەپكە بۇرۇۋەتتىڭىزغۇ؟ دەرۋەقە، بىز ئىدىشنى چېقىش ئۇسۇلى
بىلەن نىكاھلاندىق، ھەمدە تۆت يىل ئەر - خوتۇن بولۇشقا
كېلىشتۇق، — گرىنگورى ياردەمچى ئېپىسكوپقا
مەنىستىمگەندەك قاراپ قويدى، — مۇشۇ ئىشنىلا ئويلاپ
يۈرىدىكەنسىز — دە؟

— سەنچۇ، سەن ئويلىمامسەن؟

— ئاندا — ساندا ئويلايمەن. ئىشىم چېچىمدىنمۇ جىق ! ...

ئۇنىڭ ئوغللىقى نېمىدېگەن چىرايلىق !

— ئۇ چىرايلىق قىز سېنى ئۆلۈمدىن قۇتۇلدۇرۇۋالغانغۇ؟

— بۇ دەرھەققەت !

— ئۇنداقتا، ئۇنىڭ نېمە بولغانلىقىنى بىلەمسەن؟ ياردەم قىلىشنى سۈنۈپ باققانمۇ؟

— سىزگە دەيدىغان گېپىم يوق. مېنىڭچە، ئۇ ئاللىقاچان دارغا ئېسىلىپ بولدى !

— مۇشۇنداق ئىش بولغانلىقىغا ئىشىنەمسەن؟

— جەزم قىلالمايمەن. باشقىلارنىڭ ئۇنى دارغا ئېسىش كويىدا ئىكەنلىكىنى كۆرۈپلا كېتىپ قالغانىدىم.

— سەن بىلىدىغان ئىشنىڭ ھەممىسى مۇشۇمۇ؟

— توختاڭ، بىرلىرى ماڭا ئۇنىڭ بۇۋى مەريەم چېركاۋىدا ئىكەنلىكىنى، ئۇنىڭ ئۇ يەردە بىخەتەر ياشاۋاتقانلىقىنى ئېيتتى. ئاڭلاپ قەۋەتلا خۇش بولدۇم. لېكىن، ئوغلاقنىڭمۇ ئۇنىڭ بىلەن بىللە قۇتۇلۇپ قالغانلىقىنى بىلەلمىدىم. مەن بىلىدىغاننىڭ ھەممىسى مۇشۇ.

— مەن يەنە بەزى ئىشلارنى ساڭا دەپ بېرەي، — كالاۋىدىنىڭ بوغۇق، ئاستا، خىرقىراپ چىقىدىغان ئاۋازى بىراقلا يوغىناپ كەتتى، — ئۇ ھەقىقەتەن بۇۋى مەريەم چېركاۋىدا يوشۇرۇنۇپ يۈرىدۇ. لېكىن، ئۈچ كۈن ئۆتكەندىن كېيىن سوت ئۇنى قايتا تۇتماقچى ۋە گىرىق مەيدانىدا دارغا ئاسماقچى. ئالىي سوت مەھكىمىسى بۇيرۇق چۈشۈرۈپ بولدى !

— بۇ سېنى ئۆزىدىن رەزىللىك، — دېدى گرىنگورى. پوپنىڭ چىرايى ھەش - پەش دېگۈچە پەرۋاسىز ۋە خاتىرجەم ھالەتكە ياندى.

— قەستەن ئۆتكۈزۈپ بېرىپ ھۆكۈم قىلىشقا بۇيرۇق چۈشۈرىدىغان قايسى ئالۋاستىنىڭ ئىشى؟ — دېدى گرىنگورى، — ئۇلار يۇقىرى سوت مەھكىمىسىنى يوقىلاڭ ئىشلار بىلەن كارى بولماسلىققا بۇيرۇسا بولمامدۇ؟ بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ لەمپىسىدىكى قارلىغاچ ئۇۋىسىنىڭ يېنىدا مۆكۈنۈپ يۈرگەن

بىچارە بىر قىز ئۇلارنىڭ نېمىسىگە كاشلا بوپتۇ؟

— بۇ دۇنيادا شەيتان بار ئەمەسمۇ؟

— كۈندۈزدە جىن كۆرگەندەك غەلىتە ئىشقا بۇ، قاملاشمىغان

ئىش بوپتۇ — دە !

— ئۇنداقتا ئۇنىڭ سېنى قۇتۇلدۇرۇۋالغىنى ياخشى ئىش

بوپتىكەن — دە؟ — دېدى ياردەمچى ئېپىسكوپ بىردەم جىم

تۇرۇۋېلىپ.

— ئاشۇ تىلەمچى ئاغىنىلەر مېنى دارغا ئېسىۋېتىشكە قىل

قالغاندا شۇنداق ئىش يۈز بەرگەنىدى. ئۇلار ئەمدى ئويلىسا

چوقۇم كۆڭلى يېرىم بولىدۇ.

— سەن ئۇ قىزغا ئازراق بولسىمۇ ياردەم بېرىشنى

ئويلىمامسەن؟

— ئەلۋەتتە ئويلايمەن. بۇنى مەندىن بەكرەك ئويلايدىغان ئادەم

يوق. بىراق، ئەگەر شۇنداق قىلسام، مېنىڭ بوينۇمغىمۇ سىرتماق

سېلىنىدۇ — دە !

— ئۇنىڭ نېمە كارايتى؟

— نېمە ! نېمە كارايتى؟ كۆڭلىڭىز ئەجەب ياخشى ئىكەن،

ئۇستاز ! مۇشۇ كۈنلەردە ئىككى پارچە ئۇلۇغ ئەسەرنى يازمەن

دەپ شاپشلاپ يۈرگەن تۇرسام !

پوپ پېشانىسىغا پاققىدە بىرنى ئۇردى. قارىماققا ئۇ

خاتىرجەمدەك كۆرۈنىسمۇ، لېكىن تۇرۇپ — تۇرۇپ قىلغان

قىلىقلىرى ئۇنىڭ كۆڭلىدىكى ۋەھىمە بىلەن ئەنسىزچىلىكنى

ئاڭكارا قىلىپ قويۇۋاتاتتى.

— ئۇنى قانداق قىلىپ قۇتۇلدۇرغىلى بولار؟

— مەن دەپ بېرەي، ئۇستاز، — دېدى گرىنگورى، —

تۈركىيەلىكلەردە: «ئاللا بار يەردە ئۈمىدىمۇ بولىدۇ» دېگەن گەپ

بار.

— ئۇنى قانداق قىلىپ قۇتۇلدۇرغىلى بولار، — دېدى پوپ

قاتتىق باش قانۇرۇۋاتقانداك بولۇپ.

بۇ نۆۋەت گرىنگورى پېشانىسىغا ياقىقىدە بىرنى سالىدى.
— گېپىمگە قۇلاق سېلىڭ ئۇستاز، مېنىڭمۇ ئاز – پاز
تەسەۋۋۇر قىلىش ئىقتىدارىم باردەك قىلىدۇ. سىزگە ياردىمى
تەگكۈدەك بەزى پىلانلارنى تاپالايدىغاندەك قىلىمەن. پادىشاھتىن
كەچۈرۈم قىلىشنى ئۆتۈنسەك بولمامدۇ؟

— لۇئى XI دىن كەچۈرۈم قىلىشنى ئۆتۈنمىزمۇ؟
— نېمە يامىنى بار؟
— بۇ يولۋاسنىڭ ئاغزىدىن ياقىلارنى تارتىۋالسىمىز دېگەندەك
ئىش بولمامدۇ؟

گرىنگورى باشقا بىر چارىنى ئويلاپ تاپتى:
— مۇنداق قىلالىلى ! ئۇ قىزنى ھامىلىدار بولۇپ قالغانغا
چىقىرىش ئۈچۈن، تۇغۇت ئانىسىدىن بىرنى تەكلىپ قىلىسام
قانداق قارايسىز؟
پوپ بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئىمانى ئۇچتى. كۆزلىرىدىن ئوت
يانغاندەك بولدى.

— ھامىلىدار؟ قارا، ھاماقەتنىڭ دېگەن گېپىنى ! بىرەر
ئىشنى بىلمەسەن نېمە؟

گرىنگورى پوپنىڭ ئەلپازىنى كۆرۈپ، قورقۇپ كەتتى.
— ئۇنداق ئەمەس، — دېدى ئۇ ئالدىراپ – تېنەپ، — ئۇ
ئىككىمىزنىڭ تويى سېپى ئۆزىدىن يالغان توي، تا ھازىرغىچە
ئۇنىڭ يېنىغا يېقىن يولاپ باقمىدىم. لېكىن، نېمىلا بولسۇن،
جازانى كېچىكتۈرۈشنى تەلەپ قىلساق بولىدۇغۇ؟
— نومۇس قىلمايدىغان ! سەندە چوقۇم چاتاق بار ! زۇۋانىڭنى
يىغ !

— ئاچچىقىڭىز كېلىۋاتامدۇ؟ — دېدى گرىنگورى، —
ئاشۇنداق قىلالىساق، جازانى كېچىكتۈرەلسەك، ھېچكىمگە زىيان
بولمايدۇ. تۇغۇت ئانىسىمۇ مۇشۇ باھانە بىلەن تېگىشلىك ھەق
ئالىدۇ. ئۇلارنىڭ ھەممىسى نامرات ئاياللار.

— مەيلى نېمىلا بولسۇن، ئۇ قىز ئۇ يەردىن ئايرىلىشى

كېرەك، — پوپ گرىنگورىنىڭ گېپىگە قۇلاق سالماي، پەس ئاۋازدا ئۆزىچە بىرنەمىلەرنى دېگىلى تۇردى، — بۇيرۇق ئۈچ كۈندىن كېيىن ئىجرا قىلىنىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇيرۇق يوق دېگەن تەقدىردىمۇ، ئۇ يەردە كۋاسمىدو بار. ئايال خەق دېگەننىڭ ئۈندەككە كېلىشى ئوڭاي ئىش! گرىنگورى ئەپەندى، — دېدى ئۇ ئاۋازىنى كۆتۈرۈپ، — مەن ئەستايىدىل ئويلاپ باقتىم. بىزدە ئۇنى قۇتۇلدۇرىدىغان بىرلا ئامال بار. — نېمە ئامال؟ مېنىڭ ھېچقانداق چارە — ئامالغا ئەقلىم يەتمىدى.

— ئاڭلاپ تۇر، گرىنگورى. سەن ھاياتىڭنى قۇربان قىلىپ بولسىمۇ ئۇنىڭغا مىننەتدارلىق بىلدۈرۈش لازىملىقىنى ئۇنتۇپ قالما. مەن ئۆزۈمنىڭ ئويلانغانلىرىمنى ساڭا سەمىمىيلىك بىلەن دەپ بېرەي. چېركاۋدىن كېچە — كۈندۈز نېرى كەتمەيدىغان پايلاقچىلار پەقەت چېركاۋدىن چىقىدىغانلارغىلا دىققەت قىلىدۇ. سەن ئۇ يەرگە كىرىپ كېتەلەيسەن. مەن سېنى مىسىرلىق قىزنىڭ قېشىغا ئېلىپ بارغاندىن كېيىن، سەن ئۇنىڭ كىيىمىنى كىيگىن، ئۇ سېنىڭ مۇنۇ ئالا — چېپار كىيىملىرىڭنى كىيسۇن، سەن ئۇنىڭ كۆڭلىكىنىمۇ كىيىۋال. — مۇشۇ يەرگىچە ئىنتايىن ئوڭۇشلۇق بولۇۋاتقانداك قىلىدۇ، — دېدى گرىنگورى، — كېيىنچۇ؟

— كېيىن قانداق بولماقچىدى؟ ئۇ قىز سېنىڭ كىيىملىرىڭنى كىيىپ چېركاۋدىن چىقىپ كېتىدۇ. سەن ئۇنىڭ كىيىملىرىنى كىيىپ چېركاۋدا قېلىۋېرسەن. دارغا ئېسىلىشىڭمۇ مۇمكىن ياكى ئۇنداقمۇ بولماس، لېكىن ئۇ قىز قۇتۇلۇپ قالغان بولىدۇ!

گرىنگورى چېرايى جىددىي تۈس ئېلىپ، قۇلاقلىرىنى سىلاپ تۇرۇپ قالدى.

— بولدىلا، — دېدى ئۇ، — مەن ھەرقانچە قىلساممۇ مۇنداق بولمىغۇر چارىنى ئويلاپ تاپالمىغۇدەكمەن!

كلاۋدې فروللونىڭ تۇلۇمىدىن توقماق چىققاندىك غەلىتە تەكلىپىنى ئاڭلىغان شائىرنىڭ ئەزەلدىن ئوچۇق - يورۇق تۇرىدىغان چىرايى خۇددى ئىتالىيەنىڭ ئادەمنى زوقلاندۇرىدىغان گۈزەل مەنزىرىسى بىراقلا قۇيۇننىڭ ھۇجۇمىغا دۇچ كەلگەندەك، خۇددى قۇياشنىڭ يۈزىنى قارا بۇلۇت توسۇۋالغاندەك تۇتۇلۇپ كەتتى.

— گرىنگورى ! بۇ ئامال بولىدىغاندىكمۇ؟
— ماڭا قاراڭ ئۇستاز ! بىز مېنىڭ دارغا ئېسىلماسلىقىم پەقەتلا ئېھتىماللىق، دەپ قارايمىز، لېكىن ئۇلارنىڭ مېنى دارغا ئاسىدىغىنى ئېنىق.

— بۇنىڭ بىز بىلەن مۇناسىۋىتى يوق.
— تازىمۇ بىر نەس باسقانلىققۇ! — دېدى گرىنگورى.
— ئۇ قىز سېنى ئۆلۈمىدىن قۇتۇلدۇرغان، سەن ھېچبولمىغاندا قەرز قايتۇرغان بولىسەن.
— مېنىڭ پەقەت قايتۇرالمىدىغان نۇرغۇن قەرزىم بار !
— گرىنگورى ئەپەندى، بۇ قەرزنى سەن چوقۇم قايتۇرۇشۇڭ كېرەك.

ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ سۆزلىرىنىڭ ئۇرانىدىن بىر خىل كەسكىنلىك چىقىپ تۇراتتى.

— گېپىمگە قۇلاق سېلىڭ، كلاۋدې فروللو ئەپەندى، — شائىر ئالاقىزادە بولۇۋاتاتتى، — سىز بۇ پىكىرىڭىزدە چىڭ تۇرۇۋېرىڭ. لېكىن، پىكىرىڭىز ئورۇنلۇق ئەمەس. مەن نېمە زۆرۈرىيەت تۈپەيلى باشقىلار ئۈچۈن دارغا ئېسىلىشىم كېرەكلىكىنى ھېچ چۈشەنمەيۋاتىمەن.

— مەنمۇ سېنىڭ نېمە سەۋەبلەرگە كۆرە ھاياتلىققا مۇنچە تارتىشىدىغانلىقىڭنى چۈشەنمىدىم.

— تۈمەن مىڭ سەۋەب بار !
— نېمە سەۋەبلىكىنى ماڭا دەپ بېرەلەمسەن؟
— نېمە سەۋەب دەپ سوراۋاتامسىز؟ ھاۋا، ئاسمان، تاڭ

سەھەر، گۈگۈم، ئاي نۇرى، يەنە مېنىڭ تىلەمچى دوستلىرىم، كۆڭۈل خۇشلۇقى قىلىشىدىغان مەجەزى ئوڭلۇق قىزلار بار، مەن يەنە پارىژنىڭ كۆركەم بىنالىرىنى تەتقىق قىلىشىم، ئوقۇرمەنلەرنى ۋاھ دېگۈزگۈدەك ئۈچ پارچە ئەسەرنى يېزىپ تۈگىتىشىم لازىم، ئۇلارنىڭ بىرى ئارخىئېپىسكوپ ۋە ئۇنىڭ شامال تۈگمىنىگە قارشى ... يەنە قانچىلىك سەۋەبلەر بارلىقىنى نەدىن بىلەي؟ ئاناكساگور ① مەن بۇ دۇنيادا قۇياشنى مەدھىيەلەش ئۈچۈنلا ياشايمەن، دېگەندى. ئۇ يەنە، مەن ئەتىگەندىن - كەچكىچە قورسىقىدا ئۈمىچى بار تالانت ئىگىسى بىلەن بىللە بولسام، كۆڭۈلدىكىدەك تۇرمۇش كەچۈرگەن بولمەن، دېگەن. بۇ يەردىكى تالانت دەل مەن.

— سېنىڭ كاللاڭدىن قوڭغۇراق ياسىسا بولغۇدەك! — دېدى ياردەمچى ئېپىسكوپ غودۇراپ، — دەپ باقە، بۇ سۆيۈملۈك ھاياتلىقنى ساڭا كىم بەرگەن؟ سەن ساپ ھاۋادىن نەپەس ئالىسەن، كۆك ئاسمانغا تەلپۈنسەن، تورغاينىڭكىدەك روھىڭنى بىمەنە ۋە ئەخمىقانە قىلىقلىرىڭ بىلەن خۇش قىلىسەن، بۇلارنى ساڭا كىم بەرگەن؟ ئۇ قىز بولمىسا، سەن بولالامتىڭ؟ ئۇنىڭ ئۆلۈپ كېتىشىگە، ساڭا جان ئاتا قىلغان ئاشۇ قىزنىڭ ئۆلۈپ كېتىشىگە قاراپ تۇرۇپ رازى بولامسەن؟ ئاشۇ چىرايلىق، مۇلايىم قىز ئۆلۈپ كەتسە مەيلىمۇ؟ بۇ دۇنيا ئۇنىڭغا قۇياشقا ئىنتىزار بولغاندەك ئىنتىزار بولۇۋاتقان يەردە ئۇنىڭ ئۆلۈپ كېتىشىگە قاراپ تۇرامسەن؟ خۇدادىنمۇ مۇقەددەس بىر ئادەمنىڭ ئۆلۈپ كېتىشى بىلەن كارىڭ يوقمۇ؟ ئەقىلسىز ساراڭ، قىلچە كارغا كەلمەيدىغان ئوت - خەسكە ئوخشاش يارىماس ئەپتىڭ بىلەن ئۆزۈڭنى يول ماڭالايدىغان، پىكىر قىلالايدىغان گۈل - گىياھ چاغلایسەن تېخى! لېكىن، ھاياتلىقنى شۇ قىزنىڭ جىسمىدىن ئوغرىلاپ كەلگەن تۇرۇقلۇق، ئۇنىڭ ئۆلۈش -

① ئاناكساگور (مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 500 - 428 - يىللار) - قەدىمكى يۇنان پەيلاسوپى.

تېرىلىشى بىلەن كارىڭ بولماي، كۈن ئۆتكۈزۈشنىڭلا كويىدا بولۇۋاتىسەن، بۇ كۈندۈزى شام يورۇتقاندا تېتىقسىزلىققۇ؟ بولدى قىلغىن، ساۋابلۇق ئىش قىلىشنى ئويلا، گرىنگورى! ئۆزۈڭنى بىر كۆرسىتىپ قويىدىغان ۋاقىت كەلدى. ئۇ قىز ئاللىقاچان شۇنداق قىلدى ئەمەسمۇ!

گرىنگورى پوپنىڭ مەردانە سۆزلىرىنى ئاڭلاپ، دەسلەپتە سەل ئارىسالدى بولدى، كېيىن يۇمشىدى، ئاخىر تۇغۇتى يېقىنلاشقان ئايال تولغاق ئازابىدىن قىينالغان چاغدىكىدەك تۈگۈلۈپلا كەتتى.

— گەپلىرىڭىزدىن بەك تەسىرلەندىم، — دېدى ئۇ كۆزىنىڭ چانقىدىكى بىر تامچە ياشنى سۈرتۈۋېتىپ، — بوپتۇ، سىز دەۋاتقان بۇ چارە كۈلكىلىك بولسىمۇ، يەنىلا ئويلىنىپ باقاي، — ئۇ بىردەم تۇرۇۋېلىپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى، — كىم بىلىدۇ؟ ئۇلار مېنى دارغا ئېسىپمۇ يۈرمەس. چاي ئىچۈرۈپ قويغانلارنىڭ چوقۇم توي قىلىشى ناتايىن. ئۇلار مېنىڭ ئاشۇ ئۆيدە خوتۇن كىشىنىڭ كۆڭلىكىنى، باش كىيىمنى كىيگەن تۇرقۇمنى كۆرسە ئۈچەيلىرى ئۈزۈلگۈدەك كۈلۈشۈپ كېتەر. ئەگەر ئۇلار مېنى دارغا ئېسىۋەتسىچۇ؟ ھەي، سىرتماق بىلەن بوغۇپ ئۆلتۈرۈشمۇ بەربىر ئۆلۈم، ئۇنىڭ باشقا خىلدىكى ئۆلۈش بىلەن ھېچقانداق پەرقى يوق ياكى قۇلاققا ياققۇدەك گەپ بىلەن ئېيتقاندا، ئۇنىڭ باشقا خىلدىكى ئۆلۈم بىلەن ئوخشىمايدىغان بېرىمۇ بار. ئۇ ئۆمۈرۋايەت ئارىسالدى بولۇپ ياشىغان بىر ئاقىلنىڭ ئۆلۈمى، ھۆرمەتكە سازاۋەر بىر گۇمانخورغا ئوخشاش ئەرزىمەس بىر ئۆلۈم بولىدۇ. مۇنداقچە ئېيتقاندا، پەيلاسوپنىڭ ئۆلۈمى بولىدۇ. ئەگەر مۇشۇنداق ئۆلۈش پېشانەمگە پۈتۈلگەن بولسا، مۇنداق ئۆلۈمنى پىسەنتىمگە ئالمايمەن. ئۇنداق ئۆلۈمنى تىللاردا داستان قىلىشقا ئەرزىيدۇ.

پوپ ئۇنىڭ گېپىنى بۆلۈپ:

— ئۇنداقتا، گېپىمىز بىر يەردىن چىقتىمۇ؟ — دېدى.

— راستىنى ئېيتقاندا، ئۆلۈم دېگەن چاغلىق ئىش! —
گرىنگورىمۇ ئۆزىنىڭ مەردانە سۆزلىرىنى داۋاملاشتۇردى، —
قارماققا كۆڭۈلسىز ئىشتەك تۇيۇلسىمۇ، لېكىن بارلىقتىن
يوقلۇققا ئۆتىدىغان شۇنچىلىكلا بىر گەپ. بىرلىرى شەھەر
پۇقرالىرىدىن: «سېرىسېداس ئۆلۈمگە تەن بېرەرمۇ؟» دەپ
سورىغاندا، ئۇنىڭ ئۆزىلا: «نېمىشقا تەن بەرمىگۈدەكمەن؟ ئۆلۈپ
كەتسەم پەيلاسوپلار قاتارىدىكى پىفاگور، تارىخشۇناسلار قاتارىدىكى
ھىكاتوس^①، شائىرلار قاتارىدىكى گومېر، مۇزىكانتلار قاتارىدىكى
ئولمپىۋستەك ئۇلۇغ شەخسلەر بىلەن كۆرۈشەلەيمەن» دەپ جاۋاب
بەرگەن.

ياردەمچى ئېپىسكوپ ئۇنىڭ قولىنى سىقتى ۋە:
— ئۇنداقتا گېپىمىز گەپ؟ ئەتە كېلىسەن! — دېدى.
ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ مۇشۇ بىر ئېغىز گېپى چۈش
كۆرۈۋاتقان ئادەمنى چۈشىدىن ئويغىتىۋەتكەندەك، گرىنگورىنى
رېئاللىققا قايتۇرۇپ كەلدى.

— ۋاي - ۋۇي، مۇتلەق مۇمكىن ئەمەس! — دېدى ئۇ ئېسىگە
كېلىپ، — دارغا ئېسىلىمەنمۇ؟ قاملاشمىغان گەپ بولدى - دە،
بۇنىڭغا قانداق ماقۇل دېگىلى بولىدۇ!

— ئۇنداقتا مەن ماڭاي! — ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ
چىشلىرى غۇچۇرلاپ كەتتى، — مەن سېنى يەنە ئىزدەيمەن!
— «سەندەك ئالۋاستىنىڭ مېنى ئىزدەۋېرىشىڭگە ئۇنايدىغان
ئادەم يوق» دەپ ئويلىدى گرىنگورى كۆڭلىدە. ئارقىدىنلا كلاۋدى
فروللوغا يېتىشىۋالدى - دە:

— توختاپ تۇرۇڭ، ياردەمچى ئېپىسكوپ ئەپەندى!
قەدىناسلارغا ماي تارتىپ يۈرۈش كەتمەيدۇ! سىز ئاۋۇ قىزغا،
يەنە كېلىپ مېنىڭ ئايالىمغا كۆڭۈل بۆلۈۋاتىسىز، بۇ بەك ئوبدان
ئىش. لېكىن، سىزنىڭ ئۇنى بۇۋى مەريەم چېركاۋىدىن

① ھىكاتوس — قەدىمكى يۇناندا ئۆتكەن تارىخشۇناس، جۇغراپىيە ئالىمى.

قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن تۈزگەن پىلانىڭىز ماڭا نىسبەتەن نوغۇچى ئوت پۈۋىلىگەندەك بولىدۇ. مەن ئابايا باشقا بىر ئامالنى تاپتىم. شۇنداق قىلغاندا ھەم ئۇنى قۇتۇلدۇرغىلى بولىدۇ، ھەم ئۆزۈممۇ دارغا ئېسىلىشتىن ئامان قالمەن، سىزنىڭچە قانداق؟ ياكى مەن دارغا ئېسىلسام كۆڭلىڭىز تىناملدۇ؟

— قۇرۇق گەپنى ئاز قىل، — دېدى پوپ جىلە بولغاندەك كىيىمنىڭ تۈگمىسىنى تارتىپ تۇرۇپ، — چارە - ئامالنىڭ ئۆزىنىلا - دە !

— ئوبدان، — دېدى گرىنگورى ئۆزىگە، ئاندىن تۈجۈپىلەپ ئويلىنىۋاتقان قىياپەتتە بىگىز بارمىقىنى تۇمشۇقىغا تەگكۈزدى، — مۇنداق گەپ ! مېنىڭ ئاۋۇ تىلەمچى دوستلىرىم ھەرقانداق ساخاۋەتلىك ئىشقا مەيدىسىنى كېرىپ چىقالايدىغانلار، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ مىسىرلىقلار ئۇ قىزنى بەك ياخشى كۆرىدۇ. بىر ئېغىز گەپ بىلەنلا ئورنىدىن قوزغىلىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇنىڭدىنمۇ ئوڭاي چارنى تاپقىلى بولمايدۇ. ئوغرىلىقچە بېسىپ كىرىمىز - دە، پاتىپاراقچىلىقتىن پايدىلىنىپ، ئۇ قىزنى بۇلاپ قاچىمىز، ئەتە گۈگۈم چۈشكەندىلا باشلىساق بولىدۇ... ئۇلار بۇ ئىشنى قىلىشقا چوقۇم ئۇنايدۇ.

— قانداق قىلىدىغاننى سۆزلە، — پوپ ئۇنىڭ قولىغا ئېسىلدى.

— بوش گەپ قىلىپ، قولۇمنى قويۇۋېتىڭ ! ئويلىنىۋاتقىدەك - نىمنى كۆرمەيۋاتامسىز؟ — گرىنگورى تەمكىنلىك بىلەن كەينىگە ئۆرۈلدى. بىردەم باش قاتۇرغاندىن كېيىن، ئۆزىنىڭ قالتىس بىر چارىنى تاپقانلىقىدىن خۇش بولۇپ، ئالاقىلىرىنى بىر - بىرىگە ئۆردى، — تازا ئوبدان بولدى، بەك قاملاشتى، بىز چوقۇم مۇۋەپپەقىيەت قازىنىمىز !

— قانداق قىلىپ؟ — دېدى كلاۋدى فروللونىڭ ئاچچىقى كېلىپ.

— يېقىن كېلىڭ، دەپ بېرەي، — گرىنگورىنىڭ چىرايى

پاللىدە يۈرۈپ كەتكەندەك بولدى، — بۇ ئىشتا بىز قاپ يۈرەكلىك قىلىۋاتىمىز، ئۇنى ئۇنداق قازانغا مۇنداق چۆمۈچ دېسەكمۇ بولىدۇ. ئەمەلگە ئاشۇرالساق ھەممىمىز ئامان قالىمىز. تەڭرى گۇۋاھ! ئېتىراپ قىلىشىڭىز كېرەككى، مەن ئۇنداق دىتى يوقلاردىن ئەمەس!

ئۇ مۇشۇ گەپلەرنى قىلىۋېتىپ تۇرۇپلا قالدى.
— ھەي، ئوغلاقمۇ ئاشۇ قىز بىلەن بىللە تۇرۇۋاتقان بولغىدى؟

— شۇنداق، ئىبلەس ئەدەپىڭنى بەرگەي ئىلاھىم!
— ئۇلار ئوغلاقنىمۇ دارغا ئاسىدۇ، شۇنداقمۇ؟
— بۇنىڭ مەن بىلەن نېمە ئالاقىسى؟
— راست دەيسىز، ئۇلار ئوغلاقنىمۇ دارغا ئاسىدۇ. ئۇلار ئۆتكەن ئايىدىلا بىر مېككىچىنى دارغا ئاسقاندا، جاللاتلار خۇش بولۇپ، گۈلقەللىرى ئېچىلىپ كەتكەن، ھايال ئۆتمەيلا ئۇنىڭ گۆشىنى پاك - پاكىز يەۋەتكەندى. ئۇلار قىلچە ھېيىقماي، مەن ياخشى كۆرىدىغان ئاشۇ چىرايلىق گالىنىمۇ دارغا ئېسىۋېتىدۇ، دەڭ! ئاھ، بىچارە پاقلىنىم!

— قارغىش تەگكۈر ئەبلەخ! — دېدى كلاۋدې فروللو ۋارقىراپ، — سەنمۇ دەل جاللاتنىڭ ئۆزى ئىكەنسەن، چارە - ئامالنىڭ ئۆزىنىلا دېمەمسەن؟ ئۆتۈپ كەتكەن مۇتتەھەمىدىن ئىكەنسەن! خىيالىڭدىكىنى ئامبۇر بىلەن سۇغۇرۇپ چىقسا بولغۇدەك!

— بەك بەلەن بولدى، ئۇستاز! بۇ مۇنداق چارە!
گرىنگورى ئاغزىنى ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ قۇلىقىغا يېقىن قىلىپ، پەس ئاۋازدا بىرنېمىلەرنى دېدى، ھەدەپ كوچىدا بىرمۇ ئادەم بولمىسىمۇ، ئەنسىزلىك بىلەن كوچىنىڭ بۇ بېشىدىن ئۇ بېشىغىچە قاراپ چىقتى. گېپى تۈگىگەندىن كېيىن، كلاۋدې فروللو ئۇنىڭ قوللىرىنى مەھكەم سىقىپ:

— بولىدۇ، — دېدى خۇشياقماسلىق بىلەن، — ئەتە

كۆرۈشەيلى.

— ئەنە كۆرۈشەيلى، — دەپ جاۋاب قايتۇردى گرىنگورى. ئۇ ياردەمچى ئېپىسكوپ يىراقلىغاندىن كېيىن، كوچىنىڭ يەنە بىر تەرىپىگە قاراپ ماڭدى.

«پەخىرلەنگۈدەك ئىشتىن بىرنى قىلىدىغان بولدۇڭ پېررى گرىنگورى ئەپەندى، — دېدى ئۇ ئۆز - ئۆزىگە، — كېرەك يوق. ئەمدى ھېچكىممۇ ئاددىي شەخسلەر چوڭ ئىشلارنى قىلىشتىن ئەيمىنىدۇ دېيەلمەيدۇ. بىتو ① بىر چاغلاردا يوغان بىر ئۆكۈزنى مۇرىسىگە ئېلىپ كۆتۈرۈپ ماڭغان، سېغىزخان، بۇلبۇل، قارلىغاچلارمۇ دېڭىز - ئوكياندىن ئۇچۇپ ئۆتكەن.»

2. تىلەمچى بولۇپلا كەتكەن!

ياردەمچى ئېپىسكوپ موناستىرغا قايتىپ، تۈگمەنچى ئىنىسى ژاننىڭ ھۇجرا ئالدىدا ئۆزىنى ساقلاپ تۇرغانلىقىنى كۆردى. ژان تولا ساقلاپ زېرىككەن چېغى، ئاكىسىنىڭ يان كۆرۈنۈشىنى تامغا كۆمۈر پارچىسى بىلەن سىزغان، لېكىن ئاكىسىنىڭ بۇرنىنى تولىمۇ يوغان سىزىپ قويغانىدى.

كلاۋدې فروللو ئىنىسىغا قاراپمۇ قويمىدى. ئۇنىڭ خىيالى باشقا ئىش بىلەن بەند ئىدى. قارىماققا تېجىمەل ئىنىسى بۈگۈن بۆلەكچىلا خۇشال كۆرۈنەتتى. ئىلگىرىمۇ ئۇ كۆپ قېتىم ئۆزىنىڭ غەلىتە قىلىقلىرى بىلەن چىرايىدىن مۇز يېغىپ تۇرىدىغان پوپ ئاكىسىنى كۈلدۈرەلىگەنىدى. لېكىن، ھازىر ئۇنداق قىلغىلى بولمايدىغاندەك قىلاتتى.

— ئاكا، — دېدى ژان قورۇنۇپ، — سىزنى يوقلاپ كېلىۋىدىم.

① بىتو — يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى كاھىنەنىڭ ئوغلى.

— يەنچۇ؟ — ياردەمچى ئېپىسكوپ ئىنىسىغا قاراپمۇ قويمىدى.

— ئاكا، — دېدى ئىككى يۈزلىمچى ئىنىسى، — سىز مەندىن بەك ئوبدان خەۋەر ئالدىڭىز، شۇنچە كۆپ نەرسىنى ئۆگەتتىڭىز، شۇڭا ئختىيارسىز يوسۇندا سىزنى ئىزدەپ تۇرغۇم كېلىدۇ.

— ئاندىن كېيىنچۇ؟

— ھەي، ئاكا! دېگەنلىرىڭىز بەكمۇ توغرا ئىكەن. سىز ماڭا دائىم دېگۈدەك، ژان، ئۇستاز بولغانلار قاتتىق قول بولمىسا، شاگىرتلارنىڭ ئىنتىزامى بوشاپ كېتىدۇ. ژان، ئەقىللىك بول، ژان، قېتىرقىنىپ ئۆگەن! سەۋەبىسىز ياكى ئۇستازنىڭ رۇخسىتىنى ئالماي ئۆز بېشىمچىلىق قىلىپ مەكتەپتىن چىقىپ كەتمە، پىكاردلار بىلەن ئۇرۇشما، مەكتەپنىڭ چىملىقىدا ئېلىپنى تاياق دېيەلمەيدىغان ئېشەكتەك ئىرغىناپ ياتما، ئۇستازنىڭ جازاسىنى قوبۇل قىل. ھەر كۈنى كەچتە ئىبادەتخانىغا بېرىپ، شەۋكەتلىك بۇۋى مەريەم ھەققىدە مۇناجات ئېيت، سۈكۈتتە تۇر، دۇئا قىل، دەپ نەسىھەت قىلاتتىڭىز. ئالتۇندەك قىممەتلىك گەپلەرنى قىلغانىدىڭىز.

— دەيدىغانلىرىڭ يەنە بارمۇ؟

— ئاكا، مەن ئۇرسىڭىزمۇ، ئەدەپىمنى بەرسىڭىزمۇ بولىدىغان ئىپلاس بىر ئادەم، شاللاق، چۈشكۈنلىشىپ تۈگەشكەن ئادەم. سۆيۈملۈك ئاكا، ئىنىڭىز سىزنىڭ ياخشى نىيەت بىلەن قىلغان پەندە نەسىھەتلىرىڭىزنى تېزەكنى دەسسەگەندەك دەسسەپ يۈردى، تېگىشلىك جازاغا دۇچار بولدى، مېھىر - شەپقەتلىك خۇدانىڭ تارازىسى بەكمۇ ئادىل ئىكەن. پۈلۈم بار چاغدا قانغۇدەك يەپ - ئىچىپ، كۆڭلۈمنى خۇش قىپتىمەن. خۇشال - خۇرام ياشاپتىمەن. لېكىن، ھاراق - شاراب، ناز - كەرەشمىلىك خوتۇنلار قارماققا ئادەمنى مەھلىيا قىلغۇدەك

چىرايلىق بولغىنى بىلەن، ئەمەلىيەتتە ئادەمنى كاردىن چىقارغۇدەك رەزىل نەرسىلەردىن ئىكەن! ئەمدىلىكتە چۆتىنىكىمدە تىيىنىڭ سۇنۇقمۇ يوق. شىلەپەمنى سېتىۋەتتىم. كۆڭلىكىمدىن، ھەتتا قول ياغلىقىمىدىنمۇ ئايرىلدىم. ئويناپ - كۈلۈپ يۈرىدىغان كۈنلەر مەندىن يىراقلىدى! كۆزۈمگە چىرايلىق كۆرۈنىدىغان شام ئۆچتى. شامنىڭ ئېرىپ چۈشكەن ئازغىنە يېغى، ئەتراپىمدا ئەگىپ يۈرىدىغان سېسىق پۇراقتىن بۆلەك ھېچ نەرسە قالمايدى. قىزلار مېنى مەسخىرە قىلىدىغان بولدى. سوغۇق سۇ ئىچىپلا كۈن ئۆتكۈزۈۋاتىمەن. پۇشايمان بىلەن قەرز ئىگىلىرىدىن قۇتۇلالمايدىغان ھالغا يەتتىم!

— گېپىڭ تۈگىدىمۇ؟

— ھەي، قەدىرلىك ئاكا! تۈزۈكرەك تۇرمۇش كەچۈرەي دېگەن خىيال بىلەن سىزنى پاناھ تارتىپ مۇشۇ يەرگە كەلدىم. پۇشايمان ۋە ئۆزۈمگە بولغان نەپرەت مېنى ئالدىڭىزغا سۆرەپ كەلدى. مەن سىزنىڭ قېشىڭىزغا توۋا قىلىش ئۈچۈن كەلدىم. توۋا - ئىستىغپار ئېيتىمىسام بولمايدىغانلىقىغا ئۆزۈم ئىقرار. ئۆزۈمنى كېلىشتۈرۈپ ساۋىسام دەيمەن. ھامىنى بىر كۈنى ئىنىستىتۇتنىڭ باكلاۋۇرى، مۇئاۋىن نازارەتچىسى بولارمەن دەيدىغان ئارزۇلىرىم بار ئىدى. مۇشۇ پەيتتە، مەن ئۆزۈمدە ئاشۇ ئىشلارنى قىلالايدىغان قابىلىيەتنىڭ بارلىقىنى تېخىمۇ ھېس قىلىۋاتىمەن. لېكىن، قولۇمدا سىياھ قالمايدى، ئۇنى ئالمىسام بولمايدۇ؛ قەلىمىم يوق، ئۇنى ئالمىسام بولمايدۇ؛ قەغىزىم يوق، ئۇنى ئالمىسام بولمايدۇ؛ كىتابىم يوق، ئۇنىمۇ ئالمىسام بولمايدۇ. مۇشۇلار ئۈچۈن ئازراق پۇلغا ھاجەتمەن بولۇۋاتىمەن. قېشىڭىزغا كېلىشىمدىكى سەۋەب مۇشۇ، مەن پۇشايمان ۋە ئۆزۈمگە بولغان نەپرەت بىلەن سىزنى ئىزدەپ كەلدىم.

— تەلەپلىرىڭنىڭ ھەممىسى مۇشۇمۇ؟

— شۇنداق، ماڭا ئازراق پۇل لازىم.

— مەندە پۇل يوق.

— ياخشىغۇ، — ژاننىڭ پوزىتسىيەسى دەرھال ئۆزگەردى. چىرايىدىن ئەستايىدىللىق ۋە قەتئىيلىك ئالامەتلىرى كۆرۈلدى، — كۆڭلۈمنى يەردە قويۇۋاتىسىز، ئاكا! سىزگە شۇنى دەپ قوياي، باشقىلار ماڭا ناھايىتى ئوبدان تەكلىپلەرنى بەردى، ئوبدان يوللارنى كۆرسەتتى. ماڭا پۇل بەرگۈڭىز يوق، شۇنداقمۇ؟ خالىمامسىز؟ ئۇنداقتا، مەن تىلەمچى بولۇپ كېتىمەن!

ژان ئېغى بىلەن بېغىنىڭ تايىنى يوق بۇ گەپلەرنى دەپ بولغاندىن كېيىن، گۈلدۈرمەمنى تۇتۇپ تۇرغان ئاياكس ① تەك جىم بولدى.

— ئۇنداقتا تىلەمچى بولۇپلا كەت! — دېدى ياردەمچى ئېپىسكوپ، ئۇنىڭ سۆرۈن چىرايىدا ھېچقانداق باشقا ئالامەت بولمىدى.

ژان كېلىشتۈرۈپ تەزىم بەجا كەلتۈردى — دە، ئىسقىرتقان پېتى بىنادىن چۈشۈپ كەتتى.

ئۇ موناستىرنىڭ دەھلىزىدىن ئۆتۈپ، ئاكىسى تۇرىدىغان ھۇجرىنىڭ دېرىزىسى يېنىغا كەلگەندە، دېرىزىنىڭ ئېچىلغان ئاۋازىنى ئاڭلىدى. ئۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ، ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ مۇز يېغىپ تۇرىدىغان چىرايىنى كۆردى.

— كۆزۈمدىن يوقال! — دېدى كلاۋدى، — بۇ ساڭا بېرىدىغان ئاخىرقى پۇل. ئەمدى مەندىن ئۈمىد كۈتكۈچى بولما!

پوپ قاپچۇقنى ئاتتى. قاپچۇق ژاننىڭ بېشىغا تېگىپ، دەرھاللا بىر مونەك پەيدا قىلدى. ژان خۇددى خەقلەر تاشلاپ بەرگەن سۆڭەككە ئىگە بولغان ئىتقا ئوخشاش ھەم ھۈرىيگەن، ھەم رازى بولغان تەلەت بىلەن مېڭىپ كەتتى.

① ئاياكس — يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى ترويا ئۇرۇشىغا قاتناشقان يۇنان سەركەر. دىلىرىنىڭ بىرى.

3. ياشىسۇن خۇشاللىق !

ئوقۇرمەنلەرنىڭ ھېلىمۇ ئېسىدە بولۇشى كېرەك، مراكىل رايونىنىڭ بىر بۆلىكى شەھەر رايونىدىكى كونا سېپىللارنىڭ قورشاۋىدا بولۇپ، ئۇنىڭدىكى راۋاقلارنىڭ كۆپ قىسمى شۇ چاغدىلا ئۆرۈلگىلى تۇرغانىدى. بۇ راۋاقلارنىڭ بىرى تىلەمچىلەر تەرىپىدىن كۈلۈپ قىلىپ ئۆزگەرتىلگەن، تۆۋەن قەۋەتتىكى چوڭ زال قاۋاقخانا قىلىنغان، ئۈستىدىكى بىرنەچچە قەۋەت باشقا ئىشلارغا ئىشلىتىلگەنىدى. تىلەمچىلەرنىڭ بۇ راۋاقتىكى يىغىلىشى قايناق بازارنىڭ ئۆزى ئىدى، شۇڭا ئۇنى يەنە ھەددىدىن زىيادە قورقۇنچلۇق جاي دېيىشكە بولاتتى. ئۇ جاي ئەيتاۋۇر كېچە - كۈندۈز ۋاراڭ - چۈرۈڭ ئۆكسۈمەيدىغان ھەرە ئوۋىسى ئىدى. قاراڭغۇ چۈشۈشى بىلەن تەڭلا، تىلەمچىلەر پادىشاھلىقىدىكى ئادەملەر ئۇيغۇغا تۇتۇش قىلاتتى، چىدىغۇسىز دەرىجىدە مەينەت بولۇپ كەتكەن ئالدى تامىنىڭ دېرىزىلىرىدىكى چىراغلارنىڭ بىرى قالماي ئۆچەتتى. ئالداپ ئوغرىلاپ كېلىنگەن ياكى ھارامدىن تۇغۇلغان بالىلارنىڭ قىيا - چىيالرى قايتا ئاڭلانمايتتى. لېكىن، ئادەملەر دەل مۇشۇ چاغدا ئۈزۈلمەي چىقىۋاتقان قىيقاس - چۇقان ئاۋازىدىن خۇشاللىق قاينىمىدا تۇرغان ھېلىقى راۋاقنى پەرق قىلالايتتى؛ ئوچاقنىڭ يېنىدىكى دېرىزىلەرنىڭ يوپۇقلىرىدىن شەلپەردەك قىپقىزىل تاۋلىنىۋاتقان ئوتنىڭ يورۇقىنى كۆرگىلى بولاتتى.

دېمەك، يەر ئاستىدىكى ئۆي قاۋاقخانا ئىدى. يەر ئاستىدىكى بۇ ئۆيگە بېرىش ئۈچۈن پاكار ياسالغان بىر ئىشىك ئارقىلىق تەك پەلەمپەيدىن چۈشۈشكە توغرا كېلەتتى. ئىشىكنىڭ بېشىدىكى ۋىۋىسكىغا يېپىيىڭى بىرنەچچە تەڭگە ۋە بوغۇزلانغان توخۇنىڭ رەسمى سىزىلغان بولۇپ، ئۇنىڭ ئاستىغا «يېڭىدىن قۇيۇلغان تەڭگە، بوغۇزلانغان توخۇ» دېگەن خەت يېزىلغانىدى.

بىر كۈنى كەچ، پارىژدىكى ھەممە قوڭغۇراق مۇنارلىرىدىن چىراغ ئۆچۈرۈشكە ئۇرۇلغان قوڭغۇراق ئاۋازلىرى ئاڭلاندى. ناۋادا كېچىلىك چارلاشقا چىققان ساقچىلار مۇشۇ كەچتە بۇ قورقۇنچلۇق مىراكىل رايونىغا كىرگەن بولسا، تىلەمچىلەر قاۋاقخانىسىنىڭ ھەرقانداق چاغدىكىدىنمۇ بەكرەك ۋاراق - چۈرۈك بولۇپ كەتكىنىنى، ئۇلارنىڭ ھاراقنى ئادەتتىكى چاغلاردىكىگە قارىغاندا جىق ئىچىۋاتقانلىقىنى، تىل - ئاھانەت، سېسىق گەپلەرنىڭمۇ ئەتراپىنى بىر ئالغانلىقىنى بىلگەن بولاتتى. تاشقىرىدىكى مەيداندا تۆت - بەشتىن بولۇپ توپلىشىۋالغانلار قانداقتۇر مۇھىم بىر ئىشنى پىلانلاۋاتقاندا، پەس ئاۋازدا كۈسۈرلاشماقتا ئىدى، تاش پارچىلىرىنىڭ ئۈستىدە زوڭ ئولتۇرۇپ دات باسقان پىچاقنى بىلەۋاتقانلارنى كۆرگىلى بولاتتى. قاۋاقخانىغا كېلىپ چىلاشقۇدەك ھاراق ئىچىش بىلەن قىمار ئويناش تىلەمچىلەر ھەر كۈنى ئاخشىمى ئىچ پۇشۇقنى چىقىرىپ ۋاقىت ئۆتكۈزىدىغان ئاساسلىق پائالىيەت ئىدى. لېكىن، ھاراق ئىچىۋاتقانلارنىڭ گېپىنى ئاڭلاپلا، ئۇلارنىڭ زادى نېمە پىلاننى تۈزگەنلىكىنى بىلگىلى بولمايتتى. ئۇلار پەقەت باشقا ھەرقانداق چاغدىكىدىن جانلىق، خۇشال كۆرۈنەتتى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى بەلباغلىرىغا ۋال - ۋۇل قىلىپ پارقىراپ تۇرىدىغان قوراللىرىنى — بىردىن خەنجەر، پالتا، كالتەك ياكى كونا بەردەنگە مىلىتىقلارنىڭ پايىنىكى قاتارلىقلارنى ئېسىۋالغانىدى.

يۇمىلاق شەكىللىك زال ئوبدانلا ئازادە ئىدى. لېكىن، شىرە بىلەن شىرە بىر - بىرىگە تاقىشىپ قالغان، ھاراق ئىچىۋاتقانلار كۆپ بولغاچقا، قاۋاقخانىدىكى ھەممە نەرسە قالايمىقان بولۇپ كەتكەنىدى. ئورۇندۇقلار، ھاراق بوتۇلكىلىرى، ئاياللار، ئەرلەر، ھاراق ئىچىۋاتقانلار، مۈگدەۋاتقانلار، ئوينىشىۋاتقانلار، ساقلار، مەجرۇھلار رەتسىز تاشلاپ قويغان قۇلۇلە قېپىدەك بىر يەرگە يىغىلىپ قالغانىدى. شىرە ئۈستىدە بىرنەچچە تال شام يورۇپ تۇراتتى، لېكىن قاۋاقخانىنى ئويپىرا ئوينىيدىغان زالدەك

يورۇتۇۋەتكىنى شام ئەمەس، بەلكى ئوچاق ئىدى. يەر ئاستىدىكى بۇ ئۆي بەك زەي بولغاچقا، ھاۋا ئىسسىق كۈنلىرىدىمۇ ئوچاقنىڭ ئوتىنى ئۆچۈرۈشكە بولمايتتى.

تەلەمچىلەر شۇنچىلىك نامرات بولغىنى بىلەن، لېكىن ئۇلار خۇشال ئىدى.

ئويما نەقىشلىك ئوچاقنىڭ چۆرىسىگە ئوتۇن تىزىلغان ۋە قاچا - قومۇچلار قويۇلغان بولۇپ، گۈرۈلدەپ كۆيۈۋاتقان ئوتۇن بىلەن كۆمۈرنىڭ قىپقىزىل يورۇقى ئۇدۇلدىكى تامغا چۈشۈپ تۇراتتى. سەھرا - مەھەللىلەردە كېچىسى يولدىن ئۆتكەن ئادەم مۇشۇنداق ئوتنى كۆرسە تۆمۈرچىلىك دۈكىنى ئوخشايدۇ، دەپ قېلىشى مۇمكىن ئىدى. ئوچاقتىن تارتىۋەتكەن كۈلنىڭ ئۈستىدە ئەلپازى يامان بىر ئىت زوڭزىيىپ ئولتۇراتتى. ئوتنىڭ ئالدىدا، گۆش ئۆتكۈزۈلگەن تۆمۈر زىخ بىر خىلدا ئايلانماقتا ئىدى.

ئۆيىچى ئىنتايىن قالايمىقان بولسىمۇ، قارىماققا ئادەملەرنىڭ ئوقۇرمەنلەرگە تونۇش ئۈچ ئەدەمنىڭ ئەتراپىدا قىستىلىپ ئولتۇرغانلىقىنى بىلگىلى بولاتتى. ئۈچەيلەننىڭ كونىراپ كەتكەن شەرق پاسوندىكى غەلىتە كىيىمگە ئورنىنىۋالغىنى ماتىياس ھونگادى سېبىگالى بولۇپ، ئۇ مىسىرلىقلار بىلەن بۇخېمىيەلىكلەرنىڭ كىنەزى ئىدى. ئۇ شىرنەنىڭ ئۈستىدە پۈتۈننى ئالماپ ئولتۇرۇپ، بىر بارمىقىنى ئېگىز كۆتۈرگەن ھالدا ئەتراپىدىكىلەرگە ئېلىسىنىڭ ياردىمىگە تايىنىپ ياكى ئېلىسىنىڭ ياردىمىگە تايانماي قىلغىلى بولىدىغان بىر تالاي سېھىرگەرلىكنى سۆزلىمەكتە ئىدى. ئولتۇرغانلار ھاڭ - تاڭ بولغان ھالدا قۇلاق سالاتتى. تولۇق قوراللانغان يەنە بىر باتۇر، بىزنىڭ قەدىناس دوستىمىز، كلوپىن ترولىفېننىڭ ئەتراپىغا يەنە بىرمۇنچە ئادەم ئولاشقان بولۇپ، ئۇ بۇ ئادەملەرگە پەس ئاۋازدا بىرنېمىلەرنى دەۋاتاتتى. ئالدىدىكى قاپقىقى ئېچىۋېتىلگەن يوغان بوچكىنىڭ ئىچى قورال - ياراغ بىلەن تولغانىدى. ئۇ بۇ

قوراللارنى قانداق تەقسىم قىلىشنى ئورۇنلاشتۇراتتى ۋە ئۇنىڭ ئىچىدىن پالتا، خەنجەر، ساۋۇت، ئوۋ پىچىقى، مىلىتىق پايىنكى، ھەرە، ئۈشكە قاتارلىقلارنى ئالاتتى. بۇ نەرسىلەر بەئەينى مول ھوسۇل مۇڭگۈزى^① نىڭ ئىچىدىكى ئالما - ئۈزۈملەردەك كۆپ ئىدى. ئەتراپتىكىلەر ئۆزى نېمىنى خالىسا، شۇنى كۆتۈرۈپ ماڭاتتى. بەزىلىرى دۇبۇلغىنى، بەزىلىرى ئېلىپ يۈرۈشكە ئەپلىك قىلىچنى، بەزىلىرى كىرىست ساپلىق خەنجەرنى ئالاتتى. ھەتتا كىچىك بالىلارمۇ قوراللانماقتا ئىدى. پۈتى بولمىسىمۇ، ئۈستىگە ساۋۇت - دۇبۇلغا كىيىۋالغان بىرنەچچىسى ئادەملەرنىڭ ئايىغى تۈۋىدە قوغغۇزغا ئوخشاش ئۆمىلەپ يۈرمەكتە ئىدى.

يەنە بىر توپتىكى ئادەملەر ھەممىدىن كۆپ، شاۋقۇن - سۈرەن، قىيا - چىيا ئاۋازلار ئەتراپىنى بىر ئالغانىدى. خۇشاللىقى چېكىگە يەتكەن بۇ ئادەملەر شىرە - ئورۇندۇقلارنى قىستايىتتى، سېسىق گەپلەرنى بىر - بىرىگە يامغۇردەك ياغدۇراتتى. ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى بىرى شۇنچە جىق قورال - ياراغنى ئېسىۋالغانىدىكى، بەدىنىنىڭ بىر يېرىنىمۇ ئوچۇق كۆرگىلى بولمايتتى. پەقەت تۈشۈكى ئاسمانغا قاراپ تۇرىدىغان قىزغۇچ بۇرىنى، بىر تۇتام قوڭۇر رەڭ چېچىنى، قان سۈرتۈپ قويغاندەك قىزىل ئاغزىنى، قۇۋلۇق - شۇملۇق چىقىپ تۇرغان كۆزىنىلا پەرق ئەتكىلى بولاتتى. ئۇنىڭ بەلبېغى خەنجەر ۋە كالتە ساپلىق پىچاق بىلەن تولغان، ئۇنىڭغا يەنە ئۇزۇن قىلىچ ئېسىلغانىدى. سول تەرىپىدە دات بېسىپ كەتكەن كامالەك، ئالدىغا ھاراق بوتۇلكىلىرى دۆۋىلەنگەن، ئوڭ يېقىدا كىيىملىرى ئۆتمىتۈشۈك بولۇپ كەتكەن پاھىشە ئايال، ئەتراپتىكىلەر ئۇنى مەسخىرە قىلاتتى، تىلايىتتى، خالىغانچە ئىچەتتى.

ئالاھىزەل يەنە يىگىرمە توپ ئادەم بار بولسىمۇ، لېكىن

① ياۋروپادىكى قەدىمىي رىۋايەتلەردە مېۋە - چېۋە، ئاشلىق بىلەن لىق تولدۇرۇلغان قوي مۇڭگۈزى تىلغا ئېلىنىدۇ. ئۇ مول ھوسۇلنىڭ سىمۋولى سۈپىتىدە تەرىپ-لىنىدۇ.

ئۇلارنىڭ سانى ئاز ئىدى. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى كوزىنى بېشىغا ئېلىپ، ئۇياندىن - بۇيانغا مېڭىپ يۈرگەن خىزمەتكارلار ئىدى. بەزىلىرى ئېگىلىپ تۇرۇپ شارىك ياكى شىشخال ئوينىۋاتقانلار ئىدى. ياندىكى بۇلۇڭدا بىرلىرى تاكالىشىۋاتاتتى، بىرلىرى يەنە بىر بۇلۇڭدا سۆيۈشۈۋاتاتتى. ئۇلارنىڭ ئۈستىبېشىنى يورۇتۇپ تۇرغان ئوتنىڭ يورۇقى قاۋاقخاننىڭ تۆت تېمىدا ھەددى - ھېسابسىز كالانپاي مەخلۇق قالايمىقان ئۇسسۇل ئوينىۋاتقاندا كۆرۈنۈشىنى پەيدا قىلاتتى.

ھەرقانداق ئادەم بۇ يەردىكى ۋاراڭ - چۇرۇڭدا ئۆزىنى قوڭغۇراق بىناسىنىڭ ئىچىدە تۇرغاندەك، قوڭغۇراقلارنىڭ بىراقلا جاراڭلىغىنىنى ئاڭلاۋاتقاندا كەپس قىلاتتى.

كاۋاپنىڭ يېغى قازانغا تېمىپ چۈشەتتى، قايناۋاتقان ياغ ئۈستىدىكى لەيلەپ تۇرغان كۆپۈكنى ئۇياندىن - بۇيانغا ھەيدەيتتى. چۈچۈگەن ياغنىڭ پاراسلىغان ئاۋازى زالدىكى بارغانسېرى ئاۋۇپ كېتىۋاتقان ۋاراڭ - چۇرۇڭنىڭ كەم قالغان جايلىرىنى تولۇقلاۋاتقاندا بولاتتى.

مۇشۇ ۋاراڭ - چۇرۇڭ ئىچىدە، قاۋاقخاننىڭ بىر بېشىدىكى ئوچاقنىڭ بۇلۇڭىدىكى ئورۇندۇقتا، ئىككى پۇتىنى كۈلگە پاتۇرۇپ، كۆزىنى لاۋۇلداپ كۆيۈۋاتقان ئوتۇندىن ئۈزەي، خىيال سۈرۈپ ئولتۇرغان بىر پەيلاسوپ بار ئىدى. ئۇ دەل پېررى گرىنگورى ئىدى.

— ھەي، تېز بۇلۇڭلار! — كلوپىن تروللىق تىلەمچىلەرگە بار ئاۋازى بىلەن ۋارقىرىدى، — ۋاقىتنى چىڭ تۇتۇپ تەييارلىنىڭلار! بىر سائەتتىن كېيىن ھەرىكەتنى باشلايمىز! بىر قىزنىڭ تىترەك ئاۋاز ئېيتىۋاتقان ناخشىسى ئاڭلاندى:

دادا، ئانا، كەچلىكىڭلار خەيرلىك بولسۇن،
كېيىن ماڭغانلار چىراغ بىلەن ئوتنى ئۆچۈرسۇن.

قارتا ئويناۋاتقان ئىككىلەن ئۇرۇشۇپ كەتتى.

— ئىتتىڭ ئۆزىلىغۇ سەن! — قۇلاقلىرىغىچە قىزىرىپ كەتكەن بىرى ئالدىدىكىسىنىڭ تۇمشۇقىغا مۇشتىنى تەڭلىدى، — قولۇڭدىكى قارتا چېلىكىنىڭ بەلگىسىنى بېسىپ قويسام، ئۇنى مىستىڭىرى ① نىڭ ئورنىدا ئىشلىتىپ پادىشاھ ئالىيلىرى ئويۇشتۇرغان قارتا مۇسابىقىسىگە قاتنىشالايدىغان بولىسەن.

— ئىشىڭنى قىلە! — دەپ تۈۋلىدى يەنە بىرى، — ئۇنىڭ تەلەپپۇزىدىن نورماندىيەلىك ئىكەنلىكى چىقىپ تۇراتتى، — بىز بۇ يەردە تويغۇچە يەپ — ئىچىپ كېكىرىپ كەتتۇق! كائىللۇۋىلنىڭ ئەۋلىيالىرىدەك دېگەنە!

— بالىلىرىم، — مىسىر كىنەزى جامائەتكە قاراپ ۋارقىرىدى، — فىرانسىيەدىكى ئايال پېرىخونلار شەببات جەمئىيىتىگە بارغاندا سۈپۈرگە ئېلىپ يۈرمەيدۇ، ياغ ئالمايدۇ، ئات مەنمەيدۇ، بىرنەچچە ئېغىز ئەپسۇننىلا ئېلىپ بارىدۇ. ئىتالىيەلىك ئايال پېرىخونلار قوچقاردىن بىرنى يېتىلەپ، دەرۋازا ئالدىدا ساقلاپ تۇرىدۇ. ئۇلارنىڭ ھەممىسى تۇرخۇن ئىچىدىن چىقىدۇ.

— بەلەن گەپ بولدى! — تولۇق قوراللانغان بىر ياش يىگىتنىڭ ئاۋازى ھەممىنى بېسىپ چۈشتى، — بۈگۈن مېنىڭ تۇنجى قېتىم قوراللىنىشىم! تىلەمچى بولۇشۇم! مەن بۈگۈندىن باشلاپ تىلەمچى! ئەيسانىڭ قورسىقى! ماڭا ھاراق قۇيۇڭلار، ئاغىنىلەر! مەن بىر مۆتىۋەر، ئىسمىم تۈگمەنچى ژان فروللو! قېرىنداشلار، بىز بۇ قېتىملىق جازا يۈرۈشىگە رازىمەنلىك بىلەن ئاتلىنىمىز، ھەممىمىز باتۇر ئەزىمەتلەردىن بولغاندىكىن، چېركاۋغا ھۇجۇم قىلىپ، موناستىرنىڭ ھەممە ئىشىكلىرىدىن بۆسۈپ كىرىمىز. ئاۋۇ چېرايلىق قىزنى سودىيەلەرنىڭ قولىدىن، پوپنىڭ قولىدىن قۇتۇلدۇرۇپ چىقىمىز. موناستىرنى ۋەيران قىلىمىز، ئېپىسكوپنى ئۆزىنىڭ قورۇسىدىلا كۆيدۈرۈۋېتىمىز.

① مىستىڭىرى — قارتىدىكى مۇلازىم، چېلىك I نى كۆزدە تۇتىدۇ.

بىز بۇ ئىشنى ھايالسىزلا پۈتكۈزۈمىز، ھەتتا ئۇنىڭغا شەھەر ئەمەلدارلىرى بىر قوشۇق شورپا ئىچكەنچىلىك ۋاقتىمۇ كەتمەيدۇ. بىزنىڭ ئىشىمىز ئادىل ئىش، بۇۋى مەريەم چېركاۋىنى تالان - تاراج قىلىشنى ھېچكىم توسۇۋالمايدۇ. كۋاسمىدونىمۇ دارغا ئاسىمىز. خانىملار، سىلەر كۋاسمىدونى تونۇمسىلەر؟ سىلەر پېنتېكوست بايرىمى بولغاندا ئۇنى كۆرگەن، ئۇ قوغغۇراققا ئېسىلىپلا يۈرىدىغان ئەبلەخ! بۇنىڭ قانچىلىك قىزىق ئىش ئىكەنلىكىنى خۇدا ئۆزى بىلىدۇ! ئۇ خۇددى بىر ئالۋاستى تاپ يەيدىغان جىننىڭ ئۈستىگە مىنىۋالغاندەكلا بىر ئىش. بۇرادەرلەر، گېپىمگە قۇلاق سېلىڭلار، مەن سېپى ئۆزىدىن تىلەمچى، ۋۇجۇدۇمنىڭ چوڭقۇر جايلىرىدىن قارا گەپ تۆكۈلۈپلا تۇرىدۇ. شۇڭا، مەن زاكامدىن باشلاپلا قەلەندەر. بىر چاغلاردا تازا پۇلدار ئادەملەردىن ئىدىم. لېكىن، بارلىق بىساتىمنى يەپ تۈگەتتىم. ئانام مېنىڭ ئوفىتسېر بولۇشۇمنى ئۈمىد قىلدى. دادام مېنىڭ دېئاكون مىسسىيونېرى بولۇشۇمنى ئۈمىد قىلدى. ھامىلىرىم دىنىي سوتنىڭ مەسلىھەتچىسى بولۇشۇمنى ئۈمىد قىلدى. مومام مېنىڭ پادىشاھقا باش كاتىپ بولۇشۇمنى ئۈمىد قىلدى. چوڭ مومام كالتە تونلۇق خەزىنىچى بولۇشۇمنى ئۈمىد قىلدى. مەنچۇ، ئۆزۈم خالاپ تىلەمچى بولدۇم. بۇ ئەھۋالنى دادامغا دېۋىدىم، سېسىق گەپ بىلەن تازا تىللىدى. ئانامغا دېۋىدىم، ماڭقىسى بىلەن كۆز يېشىنى ئېقىتىپ مىشىلداپلا كەتتى، ياشىسۇن خۇشاللىق! قېنى ئايال خوجايىن، ھارنىقنى قۇي! تۆلىگۈدەك پۇلۇم بار. بۇنىڭدىن كېيىن سۇرىن ھارنىقىغا قاراپمۇ قويمايمەن، ئادەمنىڭ گېلىدىن تۈتۈن چىقىرىۋېتىدىغان ھاراق ئىكەن. ئۆلىگۈدەك خۇش بولدۇم، بىر سېۋەت ھاراقنى ئىچىپ تۈگەتتىم!

جامائەت قاقاقلاپ كۈلدى، چاۋاك چالدى.

— پاھ! — دېدى ژان ئادەملەرنىڭ ئۆزىنى چۆرىدەپ تۇرغانلىقىدىن سۆيۈنۈپ، — بۇ قىيا - چىيالار نەقەدەر يېقىملىق -

ھە! بۇ شۇنچە كۆپ ئادەمنىڭ تەلۋىلىكى بولماي نېمە! ژان مۇشۇ گەپلەرنى دەپ بولۇپلا ناخشا ئېيتقىلى تۇردى. ئۇنىڭ كۆزلىرىدىن غەرق مەست ئىكەنلىكى كۆرۈنۈپ تۇراتتى. ناخشا ئېيتقان چاغدىكى ئاۋازى مىسسىيونېرلار كەچلىك دۇئا - تىلاۋەتتە ئېيتىدىغان ناخشىدەك چىققىلى تۇردى.

— نېمىدېگەن تاتلىق مۇناجات! نېمىدېگەن چىرايلىق چالغۇ! يېقىملىق ئاڭلىنىۋاتقان بۇ ناخشا قانداق ناخشىدۇ؟ ئۇنىڭ رېتىملىرى نەقەدەر ماسلاشقان! ۋولنىكنىڭ راۋان ئاھاڭلىرى شەپقەتلىك خۇداغا ھەمدۇسانا ئوقۇۋاتىدۇغۇ؟ بۇ ئىنسانلار دۇنياسىدىكى ئەڭ گۈزەل ئاھاڭ ئەمەسمۇ؟ بۇ ئاھاڭلار ئەرشەلادىلا بولاتتى، ئىنسانلار ئارىسىدا ئاڭلىنىۋاتقىنى نېمىسى؟ بۇ جىمى قەسىدىلەر ئىچىدىكى پەۋقۇلئادە گۈزەل قەسىدىنىڭ بىرىغۇ! ... — ئۇ بىردەم جىم بولۇۋېلىپ، سۆزىنى داۋاملاشتۇردى، — نەس باسقان خوجايىن ئايال قېنى، كەچلىك تاماقنى كەلتۈرمەسەن؟

ئەتراپ بىردەملىككە بولسىمۇ تىنچىدى. سەرگەردانلارغا بۇيرۇق چۈشۈرۈش نۆۋىتى ھېلىقى يىرتىق كانىيى بىلەن كاكىراپ گەپ قىلىدىغان مىسرلىق كىنەزگە كەلگەندى:

— ... ئاغمىخانىنىڭ ئىسمى ئادرۇن، تۈلكىنىڭ ئىسمى ھاۋا رەڭلىك پۇت ياكى ئورمانلىقتا يۈگۈرگۈچى، بۆرىنىڭ ئىسمى كۈل رەڭ ئاياغ ياكى ئالتۇن پۇت، ئىتتېيىقنىڭ ئىسمى قېرى ياكى بوۋاي، يەر مۇئەككىلىنىڭ قالىپىنى كىيىۋالغانلارنى باشقىلار كۆرەلمەيدۇ، لېكىن ئۇلار باشقىلارنى كۆرەلەيدۇ. چوقۇندۇرۇلغان چار پاقىلارنىڭ ھەممىسى بېغىر رەڭ ياكى قارا رەڭلىك كىيىم كىيىدۇ. بوينىغا بىر قوڭغۇراق، ئىككى پۇتىغا بىردىن قوڭغۇراق ئاسىدۇ. پەقەت سىدىرا گاسۇم قىزلارنى يالىڭاچ ئۇسسۇلغا چۈشۈشكە مەسئۇل بولىدۇ. بوۋاڭلار يول باشلايدۇ. موماڭلار كەينى تەرەپنى قوغداپ ماڭىدۇ.

— قەسەم قىلىمەنكى، — دېدى ژان گەپكە قوشۇق سېلىپ، —

مەن ئالۋاستى سىدرا گاسۇم بولۇشقا رازى.
بۇ چاغدا قالغان تىلەمچىلەر قاۋاقخاننىڭ يەنە بىر بېشىدا
پىچىرلىشىپ پىلان تۈزگەچ ئۆزلىرىنى قوراللاندىرماقتا ئىدى.
— بىچارە ئەسمېرالدا، — دېدى بۇخېمىيەلىك بىرەيلەن، —
ئۇ بىزنىڭ سىڭلىمىز، ئۇنى قۇتۇلدۇرۇۋېلىشىمىز كېرەك.
— ئۇنداقتا، ئۇ تېخىچە بۇۋى مەريەم چېركاۋىدىمۇ؟ — دەپ
سورىدى يەھۇدىغا ئوخشاپ كېتىدىغان بىر يايىمچى.
— شۇنداق، خۇدا ئۆزۈڭ ساقلىغايىسەن !

— ھەي، بۇرادەرلەر، — دەپ توۋلىدى يايىمچى، — بۇۋى
مەريەم چېركاۋىغا بارايلى ! ئەڭ مۇھىمى ئۇ يەردىكى ساينت
فېرىئول چېركاۋى بىلەن ساينت فېررۇتېئون چېركاۋىغا
قويۇلغان ئىككى بۆت، بىرى ساينت ژان باپتىستنىڭ، يەنە بىرى
ساينت ئانتوننىڭ، ھەر ئىككىلىسى ئالتۇندىن قۇيۇلغان،
ئومۇمىي قىممىتى ئون يەتتە ئالتۇن مارك ئون بەش
ئېستېللىنغا توغرا كېلىدۇ. كۈمۈش يالىتىلغان ئىككى
تەڭلىكمۇ ئون يەتتە مارك بەش ئونىسىگە تەڭ. مەن دېگەن
زەرگەر، بۇنى ئوبدان بىلىمەن.

بۇ چاغدا بىرى ژاننىڭ كەچلىك تامىقىنى ئېلىپ كەلدى.
— ساينت ۋولت دېلوگيۇسنىڭ نامى بىلەن قەسەم
قىلىمەنكى، — دېدى ژان يېنىدىكى ئايالنىڭ مەيدىسىگە يۆلىنىپ
تۇرۇپ، — ئادەملەرنىڭ ئۇنى ساينت گوگىلۇ دەپ ئاتىشىدىن
قەتئىينەزەر، مەن يەنىلا ئىنتايىن خۇشال ! ئالدىمدىكى ماۋۇ
قاپاقباش كىنەزگە ئوخشاش ھارامزادە ئېتى بىلەن ماڭا
قاراۋاتىدۇ. سول تەرىپىمدىكى ئەبلەخنىڭ چىشلىرى
ئېڭىكىگىچە ساڭگىلاپ چۈشۈپتۇ. مەن ئۆزۈم پانتوئىسقا ھۇجۇم
قىلغان مارشال دېگەي ① دەك ئوڭ تەرىپىمدىكى بىر دۆڭگە —
راستىنى ئېيتقاندا، بىرىنىڭ كۆكسىگە يۆلىنىپ تۇرۇۋاتىمەن.

① مارشال دېگەي (1451 — 1513) — فىرانسىيەدە لۇئى XI بىلەن چارلېز VIII
دەۋرىدە ئۆتكەن داڭلىق سەركەردە.

بۇرادەر، سىياقىڭىزدىن سۆڭەك قوراللارنى ساتىدىغان سودىگەرگىلا
ئوخشايدىكەنسەن، قانداقلارچە ئالدىمدا ئولتۇرغۇڭ كېلىپ
قالدى! مەن دېگەن ئاقسۆڭەك جۇمۇ، پۇل بىلەن ئالىيجانابلىق
بىر - بىرى بىلەن چىقىشالمايدىغان تۇرسا! ئالدىمدىن نېرى
كەت. ۋاي - ۋۇي، يوتقاننىڭ تېشىدىن بولغان ھارامتاقلار!
ئۇرۇشماڭلار! باپتىست گروككىو ئايسون، بۇرنۇڭ نېمانچە
چىرايلىق، قاراملىق قىلىپ ئۇدۇلۇڭدىكى ئاۋۇ ھاماقەتنىڭ
مۇشتىغا تەگكۈزۈۋالما، كالۋا! لېكىن، ھەممىلا ئادەمنىڭ بۇرنى
بولۇۋەرمەيدۇ. ھەي، قۇلاق كەستى ياكولىن، بولىدىغاندەك
تۇرسەن، لېكىن زەبىشىڭدا بىر تال تۈكمۇ يوق ئىكەن. ھا، ھا!
مېنىڭ ئىسمىم ژان فروللو، ئاكام ياردەمچى ئېپىسكوپ، خۇدا
ئۇرسۇن ئۇنى! دەۋاتقانلىرىمنىڭ ھەممىسى راست، تىلەمچى
بولۇش ئۈچۈن، جەننەتتەك تۇرالغۇ جايىمدىن ئۆز رازىلىقىم
بىلەن ۋاز كەچتىم، ئاكام ئاشۇ تۇرالغۇ جايىنىڭ يېرىمنى ماڭا
بەرمەكچى بولغانىدى. مەن تېخى لاتىنچىدىن نەقىل
كەلتۈرەلەيمەن، تىرچاپتا كۆز - كۆز قىلىشقا ئەرزىگۈدەك ۋەخپە
يەر بار، ئاياللارنىڭ ھەممىسى مېنىڭ ئاشنىلىرىم ئىدى. بۇ
ئىشلار خۇددى ساينت ئېلوينىڭ زەرگەر بولغىنىدەك، يەنە خۇددى
پارىژدەك مۇشۇنداق شەھەردە موزدۇز، كۆنچى، تاسمىچى، ھەميان
ساتقۇچى ۋە قارا ئىشلەمچىدىن ئىبارەت بەش خىل كەسىپلا
بولغاندەك راست! ساينت لاۋرېنتنىڭ تۇخۇم شاكىلىدا كۆيۈپ
ئۆلگىنىدەكلا راست ئىش! قەسەم ئىچىپ بېرەي، بۇرادەرلەر!

بىر ئېغىز يالغان گەپ بولۇپ قالسا گەپىمدە،
ساق بىر يىل مۇچ سۈيى قۇيسۇن ئىچمىگە.

— چىرايلىقىم، ئايمۇ كۆتۈرۈلدى! دېرىزە تەرەپكە قاراپ باق!
شامالنىڭ بۇلۇتىنى قانداق يىرتىۋاتقىنىنى كۆر! مەنمۇ
لېنتىكىڭنى يىرتىپ، شامال بۇلۇتىنى پۇۋلىگەندەك

پۈۋلۈپتىمەن. قىزلار، ئاۋۇ ئۇششاق شۇملارنىڭ ماڭقىسىنى سۈرتۈۋېتىڭلار، شامنىڭ پىلىكىنى كېسىڭلار! ئەيسا! يەۋاتقانلىرىم نېمە بولدى؟ يۈپىتېر، مەن بۇ ئەبلەخلەرنىڭ كاللىسىدا بىر تال چاپمۇ كۆرمىدىم، ئەكسىچە پىشۇرۇلغان تۇخۇملارنىڭ ھەممىسىنى تۈك بېسىپ كېتىپتۇغۇ! ھەي، قېرى جادۇ، تۈكى بار تۇخۇم بىلەن خۇشۇم يوق، ئىلاھىم، ئىبلىس بۇرۇنۇڭنى مېجىۋەتكەي! ھەي، بىلزىبوتىكى سەتەڭ قۇشناچىم، پەيلى يامان ئەرلەر دۈكىنىڭدا ۋىلكا بىلەن چېچىنى تاراپ يۈرگەن بولمىسۇن، يەنە!

ئۇ گېپىنى تۈگىتىپ، قولىدىكى تەخسىنى ياپىلاق تاش ياتقۇزۇلغان يەرگە ئېتىپ چۆل - چۆل قىلىۋەتتى. ئاندىن قۇلاققا مۇشت بىلەن ئۇرغاندەك ئاڭلىنىدىغان ئاۋازدا ناخشا ئېيتقىلى تۇردى:

خۇدانى شېپى كەلتۈرۈپ قەسەم ئىچىمەن،
چاتىقىم يوق قانۇن بىلەن،
ئېتىقاد - ئەقىدە مەندە بولمىغان،
ئىسسىنىشقا ئۆيۈمدە مەش يوق،
يۇرتۇم يوق شۇڭا يۈرىمەن سەرسان.
نېمە قىلالايدۇ مېنى پادىشاھ؟
پادىشاھ بىلەن خۇدا بىر تۇغقان!

كلوپىن تروللىق قورال - ياراغلارنى تەقسىم قىلىپ بولغاندىن كېيىن گرىنگورىنىڭ يېنىغا كەلدى. ئىككى پۇتىنى ئالماپ قويۇپ ئولتۇرغان گرىنگورى ئۇخلاپ قالغاندەك ئىدى. — گرىنگورى ئەپەندى، — دېدى تونېس پادىشاھى، — بولمىغۇر بىر ئىشنى خىيال قىلىۋاتامسەن، نېمە؟ گرىنگورى بېشىنى بۇردى چىرايدىن بىرخىل غەمكىن كۈلكە چىقىپ تۇراتتى.

— مەن ئوچاقنىڭ ئوتىغا ئامراق، جانابلىرى ! مۇنداق قىلىشىم ئىككى پۈتۈمنى ئوچاقنىڭ ئوتىغا قاقلاپ ئىسسىتىۋېلىش ئۈچۈن ئەمەس ياكى شۇ ئوتتا شورپا قاينىتىش ئۈچۈنمۇ ئەمەس، مېنىڭ پەقەت ئۇنىڭدىن چاچرىغان ئۇچقۇننى كۆرگۈم كېلىدۇ، خالاس. بەزىدە مۇشۇ ئۇچقۇنلارغا قاراپ، نەچچە سائەت ئولتۇرۇپ كېتىمەن، ئوچاقنىڭ ئۆڭكۈردەك ئاغزىدىن ئېتىلىپ چىقىدىغان ئۇچقۇنلارغا كۆز تىكىپ، جىق ئىشلارنى بىلگەندەك بولىمەن. بىر تال ئۇچقۇن بىر ئالەمدەك بىلىنىدۇ.

— قورسىقىڭدىكىنى بىلەلگەن بولسام، بېشىمغا چاقماق چۈشسۇن، ئىلاھىم ! — دېدى تونېس پادىشاھى، — سائەت نەچچە بولغىنىنى بىلىدىغۇ؟

— بىلمەيمەن، — دەپ جاۋاب بەردى گرىنگورى.

كلوپىن مىسىر كىنەزى تۇرغان تەرەپكە قاراپ ماڭدى.

— بۇرادەر ماتىياس، — دېدى ئۇ، — پەيتىنى تازا ياخشى تاللىمىغاندەك قىلىمىز. ئاڭلىسام پادىشاھ لۇئى XI نى پارىژدا دەيدۇ.

— ئۇنداقتا، سىڭلىمىزنى ئۇلارنىڭ ئىبلىس چاڭگىلىدىن قۇتۇلدۇرۇپ چىقىش تېخىمۇ زۆرۈر، — دېدى پېشقەدەم سەرگەردان.

— ئوغۇل بالىدەك گەپ قىلدىڭ، ماتىياس، — دېدى تونېس پادىشاھى، — ئۇنىڭ ئۈستىگە بىز ئىشنى تېزلا بىر تەرەپ قىلالايمىز، بىرەرلىرىنىڭ چېركاۋدا قارشىلىق كۆرسىتىشىدىن ئەنسىرەشنىڭ ھاجىتى يوق. كېڭەش ئارقىلىق بىرنەرسە دەيدىغانلارغا كەلسەك، ئۇلارنىڭ ھەممىسى كارغا يارمايدىغان توخۇ يۈرەكلەر، بىزنىڭ ئادەملىرىمىز ھەم ساغلام، ھەم كۈچلۈك. ئالىي سوت مەھكىمىسىدىكىلەر ئەسپىرالدانى ئەتە ئېلىپ ماڭىدۇ. بۇ ئۇنى قۇتۇلدۇرۇشنىڭ ئەڭ ياخشى پۇرسىتى ! ئۇ ئەبلەخلەرنىڭ شۇنداق بىر چىرايلىق قىزنى دارغا ئېسىشىغا قاراپ تۇرالمىمەن !

كلوپىن تروللىق قاۋاقخانىدىن چىقتى.

بۇ چاغدا ژان خىرقىراپ قالغان ئاۋازى بىلەن يەنە بىرىمىلەرنى دەۋاتاتتى:

— ئىچەي، يەي، مەست بولاي يۇپىتېر! ھەي، قاسساپ پېررې، ماڭا ئۇنداق سەت قارما. ئەگەر يەنە شۇنداق قارايدىغان بولساڭ، بۇرۇنقى تىرىنقىم بىلەنلا كۆرگۈسىز قىلىۋېتىمەن! ئۇنىڭ گەپلىرى گرىنگورىنى خىيالىدىن ئويغاتتى. ئۇ ئېسىنى يىغىپ، ئەتراپىدىكى شاۋقۇن — سۈرەنلىك مەنزىرىگە نەزەر سالىدى.

— ھاراق ئادەمنى يولدىن چىقىرىدۇ، — دېدى ئۇ غوتۇلداپ، — ھەي، مېنىڭ ھاراق ئىچمىگىنىممۇ بىر ھېسابتا توغرا بوپتۇ. ساينت بېنوئىنىڭ: «ھاراق — شاراب پاراسەتلىك ئادەملەرنى ئۆزىنىڭ ئېتىقادىغا ئاسىيلىق قىلدۇرىدۇ» دېگەنلىرى راست ئىكەن.

دەل شۇ چاغدا كلوپىن قايتىپ كەلدى.

— يېرىم كېچە بولدى! — دېدى ئۇ گۈلدۈرمامىدەك ھەيۋەتلىك ئاۋازى بىلەن.

قاۋاقخاننىڭ سىرتىدىكى تىلەمچىلەر، ئەرلەر — ئاياللار، قېرىلار — ئۆسمۈرلەر ھېلىقى بىر ئېغىز گەپ بىلەن خۇددى كانايىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلىغان ئاتلىق قوشۇندەك ئوپۇر — توپۇر بولۇپ كەتتى. قاۋاقخاننىڭ ئىچى — سىرتىدىكى ساۋۇت — دۇبۇلغىلارنىڭ، قورال — ياراغلارنىڭ بىر — بىرىگە تېگىپ جارقىشىغان ئاۋازى ئاڭلاندى.

ئاي ئاستا — ئاستا بۇلۇتنىڭ كەينىگە يوشۇرۇندى.

مراكىل قورۇسىنى بىردىنلا قاراڭغۇلۇق قاپلىدى. لېكىن، ئادەملەر ئاز ئەمەس، توپ — توپ ئەرلەر — ئاياللارنىڭ ئۇ يەر — بۇ يەردە تۇرۇپ، پەس ئاۋازدا پىچىرلىشىۋاتقانلىقىنى كۆرگىلى بولاتتى. لېكىن، شۇنچىلىك تۆۋەن ئاۋازمۇ ھويلىدا سەلدەك گۈرۈلدەيتتى. قورال — ياراغلارنىڭ قاراڭغۇلۇقتا ۋال — ۋۇل

قىلىپ پارقىراشلىرى كۆزگە چېلىقتى. كلوپىن تروللىقى يوغان
بىر پارچە تاشنىڭ ئۈستىگە چىقتى.

— تىزىلىڭلار، ئەزىمەتلەر! — دەپ ۋارقىرىدى ئۇ، —
مىسىرلىقلار، گالىيلار، قاتار بولۇڭلار!

قاراڭغۇلۇقتا ئۆرتۈپە بولۇپ يۈرگەن ئادەملەر خېلى بىر
يەرگە بارغۇدەك ئۇزۇن قوشۇن بولۇپ شەكىللەندى. بىرنەچچە
مىنۇت ئۆتەر — ئۆتمەيلا تونېس پادىشاھىنىڭ كانىيىنى كىرىپ
توۋلىغان ئاۋازى ئاڭلاندى:

— پارىژنىڭ كۈچلىرىدىن شەپە چىقارماي ئۆتىمىز. پارول:
«يېنىدا كىچىك مەشئەل بار!» بۇۋى مەريەم چېركاۋىغا بارغاندىلا
مەشئەللەرگە ئوت يېقىشقا بولىدۇ! قەدەملەپ مارش!

ھايال ئۆتمەيلا، مىخىلىدىغان ئادەملەر توپى ئوۋچاڭگى
كۆۋرۈكى تەرەپكە قاراپ يولغا چىقتى. كېچىلىك چارلاشقا چىققان
ئاتلىقلار ئۇلارنى كۆرۈپ ئالاقزادە بولدى، كۆكتات بازىرىدىن
ئۆتۈپ، ئەگرى — بۈگرى چوڭ — كىچىك كوچىلار ئارقىلىق
تەرەپ — تەرەپكە تارقىلىپ كەتتى.

4. كالانىي ئاغىنە

شۇ كۈنى ئاخشىمى كۋاسمىدو ئۇخلىمىدى. ئۇ چېركاۋىنىڭ
ئىچىگە يەنە بىر قېتىم قاراپ چىقىپ دەرۋازىنى تاقايدىغان چاغدا
ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كەتكەنلىكىنى، ئۇنىڭ
چىرايىدىكى مەسخىرە ئالامەتلىرىنىمۇ سەزمىدى. پوپ قوڭغۇراق
چالىدىغان بۇ ئادەمنىڭ تۆمۈر دەرۋازىنى چىڭ يېپىپ، ئۇنىڭغا
تۆمۈر دەم سالغانلىقىغا قاراپ تۇردى. ئىككى قاناتلىق دەرۋازا
تۆمۈر دەم سېلىنغان ھامان سېپىلنىڭ تېمىدەك مۇستەھكەم
بولۇپ كېتەتتى. كلاۋدى فروللو ئادەتتىكىدىن بەكرەك غەمكىن
ئىدى. ئۇ ئاشۇ كۈنى كېچىسى ھېلىقى كىچىك ئۆيىدە قاراملىق

قىلغاندىن كېيىن، كۋاسمىدونى قىيناپلا يۈردى. لېكىن، ئۇنىڭ تەھدىت سېلىشلىرى، تىل - ھاقارىتى، دۇمبالاشلىرى بۇ ساداقەتمەن قوڭغۇرۇق چالغۇچىنى ھېچنەمە قىلالىدى، ئۇنىڭ ئىرادىسىنى، سەۋر - تاقىتىنى، ئىرادىسىنى قىلچىمۇ تەۋرىتەلمىدى. كۋاسمىدو ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ قارغاشلىرىنى، قورقۇتۇشلىرىنى، تېپىكلىرىنى، مۇشتلىرىنى پىسەنتىگە ئالدى، خورسىنىپمۇ قويمىدى. لېكىن، ياردەمچى ئېپىسكوپ ھەر قېتىم قوڭغۇرۇق مۇنارىنىڭ پەلەمپىيىدىن چىقىدىغان چاغدا، ئۇنى ئەنسىزلىك بىلەن كۆزىتىپ تۇردى. ياردەمچى ئېپىسكوپمۇ مىسىرلىق قىزنىڭ ئالدىدا پەيدا بولۇپ قېلىشتىن ئېھتىيات قىلدى.

كۋاسمىدو قاراڭغۇ چۈشكەندىن كېيىن، ياكولىن، ماريە، تىباۋۇلد قاتارلىق تاشلىنىپ قالغان ئۈچ قوڭغۇرۇققا بىرەر قۇر قاراپ قويۇپ، شىمال تەرەپتىكى قوڭغۇرۇق مۇنارىغا ياندېشىپ تۇرىدىغان ئۆگزىگە چىقتى - دە، قاپقىچى چىڭ ئېتىلىگەن، ئۈستىگە يورۇقنى توسىدىغان قالىپاق كىيدۈرۈلگەن پانارنى لەمپىگە قويۇپ، كېچە قاراڭغۇلۇقىدىكى پارىژغا نەزەر سالىدى. بىز باشتىلا ئېيتقاندەك، بۇ ئاخشام ھەددىدىن زىيادە قاراڭغۇ ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، دەل مۇشۇ چاغدا ھېچقانداق يەردىن چىراغنىڭ يورۇقىنى كۆرگىلى بولمايتتى. پەقەت ئاقۇچ جىمىرلاۋاتقان سېينا دەرياسى كۆزگە چېلىقاتتى. كۋاسمىدو قىلچىلىك يورۇقنىمۇ كۆرمىدى. يىراقتىكى بىر بىنانىڭ دېرىزىسىدىلا پىلىلداپ تۇرغان چىراغ نۇرى باردەك قىلاتتى. شۇ نۇر ئارقىلىق يەنىلا شۇ بىنانىڭ سايىت ئانتونى دەۋۋازىسى تەرەپتىكى ئۆگزىلەر ئۈستىدە خىرە - شىرە چوقچىيىپ تۇرغانلىقىنىلا پەرق ئەتكىلى بولاتتى. ئۇ يەردىمۇ كېچە - كېچىلەپ ئۇخلىمايدىغان ئادەملەر بار ئىدى.

قوڭغۇرۇق چالغۇچىنىڭ يەكچەشمە كۆزى كېچە قاراڭغۇلۇقىدىكى تۇمانلىق ئۇپۇق تەرەپكىچە تىكىلدى. كۆڭلىدە

ئۆزىمۇ ئېنىق دەپ بېرەلمەيدىغان غەلىتە ئەنسىزچىلىك پەيدا بولدى. ئۇ بىرنەچچە كۈندىن بۇيان، قانداقتۇر بىر ئادەملەرنىڭ چېركاۋىنىڭ ئەتراپىدا ئۇياقتىن - بۇياققا توختىماي مېڭىپ يۈرگەنلىكىنى، چىرايىدىن شۇملۇق يېغىپ تۇرىدىغان بۇ ئادەملەرنىڭ مىسرلىق قىز يوشۇرۇنۇپ ياتقان كىچىك ئۆيگە ئوغرى مۈشۈكتەك تىكىلگەنلىكىنى كۆرۈپ خاۋاتىرلىنىپ قالغانىدى. مۇشۇ ئەھۋالغا كۆرە، ئۇ بۇ ئادەملەر چوقۇم بىرەر سۇيقەستنى پىلانلاۋاتىدۇ، ئۇلاردا يوشۇرۇنۇپ ياتقان قىزغا چوقۇم بىر يامان نىيەت بار، ئۇلار بۇ قىزدىنمۇ نەپرەتلىنىدۇ، دەپ پەرەز قىلدى. پات ئارىدا بىرەر ئىش يۈز بېرىپ قېلىشى مۇمكىن دەپ ئويلاپ، قوڭغۇراق بىناسىدىلا پوستقا تۇرىدىغان، رابىلاس ئېيتقاندا «چۈشىدىمۇ چۈش كۆرىدىغان»، گاھ كىچىك ئۆي تەرەپكە، گاھ پۈتكۈل پارىژغا قاراپ باقىدىغان بولدى. ئۇنىڭ كۆڭلىگە گۇمان چۈشتى. ئۇ بەئەينى ئىگىسىگە سادىق ئىتقا ئوخشاش، تۇرغان جايىدىن بىر قەدەممۇ نېرى كەتمىدى.

تەبىئەت دۇنياسى كۋاسمىدونىڭ نېسۋىسىنى تولۇقلاش ئۈچۈن، ئۇنىڭ يەكچەشمە كۆزىگە، ھەتتا باشقا كەمتۈك ئەزالىرىنىڭ ئورنىغا دەسسىيەلىگۈدەك قالتىس ئۆتكۈرلۈكنى ئاتا قىلغانىدى. ئۇ مۇشۇ ئۆتكۈر يەكچەشمە كۆزى بىلەن ئالدىدا يېپىلىپ ياتقان شەھەرگە چالا قويماي قاراۋېتىپ، تۇيۇقسىزلا كونا تېرە دۈكىنىنىڭ يېنىدىكى پىرىستاننىڭ بۇرۇنقى شەكلىگە ئۈنچە ئوخشىمايدىغان بولۇپ قالغانلىقىنى خىرە - شىرە پەرق ئەتتى. ئۇ يەردە نېمىدۇر بىرنەرسە مىدىرلاۋاتقانداك ئىدى. ئاقچۇچ جىمىرلاۋاتقان دەريا يۈزىدىن كۆتۈرۈلۈپ تۇرغان رېشاتكىنىڭ قاپقارا سىياقمۇ باشقا پىرىستاندىكى رېشاتكىلاردەك تۈز ئەمەستەك قىلاتتى، دەريانىڭ دولقۇنىدەك ئېگىز - پەس تەۋرىنەتتى، ھەتتا ئۇنى مېڭىۋاتقان ئادەملەرنىڭ كاللىسى دېيىشكىمۇ بولاتتى. كۋاسمىدو ھەيران بولدى، ئەندىكىپ كەتتى. دولقۇندەك مىدىرلاۋاتقان ئادەملەر توپى مۇشۇ تەرەپتىكى كونا

شەھەر رايونىغا قاراپ يۆتكىلىۋاتقاندا تۇيۇلدى. لېكىن، ئازراقمۇ يورۇق يوق ئىدى، يۆتكىلىۋاتقان ئادەملەر پىرىستاندا بىردەملىككە توختىغاندەك قىلدى، ئاندىن ئاستا - ئاستا مېڭىپ كىچىك ئارالغا ئۆتتى، شۇنىڭغا ئۇلىشىپلا چىپىدە توختىدى. پىرىستاننىڭ رېشاتكىسى ئاۋۋالقى ھالىتىگە قايتىپ تۈزلەنگەندەك بولدى.

كۋاسمىدو دەرگۇمان بولۇۋاتقان شۇ ئارىدا، ئورنىدىن يۆتكەلگەن بۇ ئادەملەر پارۋى كۈچىسىغا كىرگەندەك قىلدى. بۇ كۈچ ئارقىلىق بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈپ كونا شەھەر رايونىغا بارغىلى بولاتتى. ئۇ ئەڭ ئاخىرىدا، بىر توپ ئادەمنىڭ پارۋى كۈچىسىنىڭ بىر بېشىدىن چىققانلىقىنى، پارۋى مەيدانىنىڭ ھايال ئۆتمەيلا ئادەملەر بىلەن لىق تولغانلىقىنى كۆردى. قاراڭغۇلۇق قوينىدا قالغان مەيداندا ئادەملەردىن باشقا نەرسىنى كۆرۈش مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

بۇ مەنزىرە ھەقىقەتەن قورقۇنچلۇق ئىدى. غەلىتە تىزىلىپ مېڭىۋاتقان بۇ ئادەملەر ئاشكارا بولۇپ قېلىشتىن ئەنسىرەۋاتقان بولسا كېرەك، ھېچقانداق شەپە چىقارماسلىققا تىرىشاتتى. بىراق، ئادەم ناھايىتى كۆپ بولغاچقا، شىرىق - شىرىق ئاۋازلاردىن خالىي بولغىلى بولمايتتى. شۇنداقسىمۇ بۇ پەقەت ئايىغلارنىڭ شىپىرىلغان ئاۋازىلا ئىدى. ئەپسۇسكى، بىزنىڭ بۇ گاس بۇرادىرىمىزنىڭ قۇلىقى بۇ ئاۋازلارنى ئاڭلىمايتتى، ئۇنىڭ قۇلىقىغا ھېچقانداق ئاۋاز كىرمەيتتى. ئۇ پەقەت توپ - توپ ئادەملەرنىڭ ئۆزىگە يېقىنلا جايدا ئۆرسىۋېلىپ بولۇۋاتقانلىقىنى، ئۇياندىن - بۇيانغا مېڭىۋاتقانلىقىنى كۆرەلەيتتى. بۇ ئەھۋال ئۇنىڭغا خۇددى بىر دۆۋە ئۆلۈك تۇماننىڭ ئىچىدە تېۋىش چىقارماي يوشۇرۇنۇپ تۇرغاندەك بىلىندى. دەل شۇ پەيتتە ئۇ بۇ تۇماننىڭ ئۆزى تەرەپكە يوپۇرۇلۇپ كېلىۋاتقانلىقىنى، تۇماننىڭ ئىچىدە لىققىدە ئادەم بارلىقىنى، بىر توپ ئادەمنىڭ قاراڭغۇلۇق ئىچىدە مىدىرلاۋاتقانلىقىنى ئىلغا قىلدى.

كۋاسمىدو قورقۇپ كەتتى، مىسىرلىق قىز يامان كۈنگە قالدىغان بولدى دېگەن خىيال كۆڭلىدىن كەچتى. ئۇ چوڭ بىر بالا - قازانىڭ دەرھال يېتىپ كېلىدىغانلىقىنى ھېس قىلدى، قىلىنىڭ ئۈستىدە قالغان مۇشۇ دەقىقىدە، ئاپەتكە تاقابىل تۇرۇشنىڭ پىلانىنى تۈزمەكچى بولدى. ئۇ شۇنچىكى سەگەك، ئويلانغانلىرى شۇنچىكى توغرا ئىدى. لېكىن، بۇ ئۇنىڭ كەمتۈك كالىسى ئۈچۈن ئېيتقاندا، ئەقىلگە سىغمايدىغان ئىش ئىدى. كۋاسمىدو دەرھال بېرىپ مىسىرلىق قىزنى ئويغىتىپ قويسۇنمۇ؟ ئۇنى قاچۇرۇۋەتسۇنمۇ؟ قەيەردىن قاچىدۇ؟ قېچىپ نەگە بارىدۇ؟ كوچا قورشاۋدا قالغان، چېركاۋنىڭ كەينى دەريا، كېمە يوق، چىقىپ كېتەلگۈدەك كامارمۇ يوق! پەقەت بىرلا چارە بار، چېركاۋنىڭ بوسۇغىسىدا تۇرۇپ، يەككە - يېگانە ھالدا جان پىدالىق بىلەن ئۆلگۈچە ئېلىشىش تاكى ياردەمچى قوشۇن كەلگەنگە قەدەر قارشىلىق كۆرسىتىش كېرەك. شۇنداقتىمۇ ئەسەپلىدىكى ئۇيغۇسىغا ھالاقىت يەتكۈزمەسلىك لازىم. ئۆلۈم بۇ بەختسىز قىزنىڭ بېشىغا راستتىنلا قىستاپ كەلگەن تەقدىردىمۇ، ئۇ قانغۇدەك ئۇخلىۋالسۇن - دە. كۋاسمىدو مۇشۇ قارارغا كەلگەندىن كېيىن، كۆز ئالدىدىكى «دۈشمەن ئەھۋالى»نى تېخىمۇ خاتىرجەم ھالدا كۆزىتىشكە تۇتۇش قىلدى.

پارۋى مەيداندىكى ئادەملەر بارغانسېرى كۆپەيگىلى تۇردى. بىردىنلا مەشئەل يورۇپ كەتتى. يەتتە - سەككىز مەشئەل ئادەملەرنىڭ بېشى ئۈستىگە كۆتۈرۈلدى. ئوتنىڭ يورۇقى ئەلەڭگۈدى. ئەتراپتىكى قاراڭغۇلۇق يوقالدى. كۋاسمىدو شۇ چاغدىلا مەيداندىكى غەلىيانى، قولغا ئورغاق، مىلتىق، نەيزە، ئوتىغۇچ قاتارلىقلارنى كۆتۈرگەن جۇلدۇر كېپەن ئەر - ئاياللارنى، پارقراۋاتقان ھەر خىل قورال - ياراغلارنى ئېنىق كۆردى. ھەممىلا يەردە ئادەملەرنىڭ باشلىرىدىن كۆتۈرۈلۈپ چىقىپ تۇرغان مۇڭگۈزگە ئوخشاش ۋەھىملىك قاپقارا تۆمۈر

ئارىلار بار ئىدى. كۋاسمىدو ئاستا - ئاستا بۇ ئادەملەرنى تونۇۋاتقاندا بولدى، ئېسىگە كەلتۈردى. ئۇلار بىرنەچچە ئاينىڭ ئالدىدىلا ئۇنى ئەخمەقلەر پادىشاھى سايلاپ ھىمايىسىگە ئالغانلار ئىدى.

بىر قولىغا مەشئەل، بىر قولىغا قىسقا كالتەك ئالغان بىرەيلەن ياندىكى تۈۋرۈكنىڭ ئۈستىگە چىقتى، ئالامانغا بىرنەمىلەرنى دېگەندەك قىلدى. ئارقىدىنلا بۇ غەلىتە قوشۇن شەكىل ئۆزگەرتىپ، توپ - توپى بىلەن چېركاۋنىڭ ئەتراپىدا تەييار بولدى. كۋاسمىدو پانارنى كۆتۈرۈپ، ئىككى قوڭغۇراق مۇنارنىڭ ئارىلىقىدىكى تۈز سۈپىغا كەلدى. بۇ يەر مەيداندىكىلەرنى تېخىمۇ يېقىنراقتىن كۆزىتىشكە، قارشىلىق كۆرسىتىش ئۈستىدە ئويلانىشقا ئەپلىك ئىدى.

كلوپىن تروللىق بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ ئېگىز دەرۋازىسى ئالدىغا كېلىپ، قوشۇننى سەپكە تۇرغۇزدى. گەرچە ئۇ ھېچقانداق قارشىلىق بولمايدۇ دەپ مۆلچەرلىگەن بولسىمۇ، لېكىن زۆرۈر تېپىلغاندا دەرۋازىۋەنلەر ياكى ئىككى يۈز يىگىرمە كىشىلىك كېچىلىك چارلىغۇچىلاردىن كېلىدىغان ھەرقانداق ھۇجۇمغا تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن، ئېھتىياتچان گېنېراللارداك تەخ بولۇپ تۇرۇشنى لايىق كۆرگەنىدى. ئۇ قوشۇننى شۇنداق رەتلىك تىزدىكى، ئۇلار ئېگىز جايدىن ياكى يىراقتىن قارىغاندا ئېكىنومۇس جېڭىدىكى رىملىقلارنىڭ ئۈچ بۇرجەكلىك سېپىگە، ياكى ئالىكساندىرنىڭ چوشقا بېشىغا ئوخشايدىغان سېپىگە ياكى گۇستاف ئادولفىننىڭ مەشھۇر شىنا شەكىللىك سېپىگە ئوخشايتتى. ئۈچ بۇلۇڭنىڭ تەڭلىك ئۇلى مەيداننىڭ يىراق بېشىدا بولۇپ، بىر تەرىپى دوختۇرخانىغا، يەنە بىر تەرىپى ساينت پېررى ئاۋكس بوف كوچىسىغا ئۇدۇل كېلەتتى. تروللىق، مىسىرلىق كىنەز، قەدىناس بۇرادىرىمىز ژان، يەنە بىرنەچچە ئەڭ باتۇر تىلەمچى ئۈچ بۇرجەكلىك سەپنىڭ ئالدىدا ئىدى.

ئوتتۇرا ئەسەردىكى شەھەرلەردە، تىلەمچىلەر دەل مۇشۇنداق

ۋاقتتا بۇۋى مەريەم چېركاۋىدەك جايلارغا ھۇجۇم قىلىدىغان ئىشلار قەدەمدە بىر ئۇچراپ تۇراتتى. چۈنكى، ئۇ چاغلاردا ھازىرقىدەك ئائىلىش «ساقچى ئىدارىسى» يوق ئىدى. ئاھالىسى كۆپ شەھەرلەردە، بولۇپمۇ پايتەختلەردە كونترول قىلىش رولىغا ئىگە مەركىزىي ھاكىمىيەتمۇ بولمايتتى. فېئوداللىق تۈزۈم ئۆزىدىكى غەلىتە ئۇسۇللارغا تايىنىپ ئۆزلىرىگە تەئەللۇق شەھەر - بازارلارنى شەكىللەندۈرگەن، ھەربىر شەھەر نەچچە مىڭلاپ سۇيۇرغاللىق يەرلەرگە بۆلۈنگەن، بۇ سۇيۇرغاللىق يەرلەر شەھەر - بازارلارنى ھەر خىل شەكىلدىكى بىر مۇنچە چوڭ - كىچىك رايونلارغا بۆلۈۋەتكەنىدى. بۇ شەھەر - بازارلاردا بىر - بىرى بىلەن چىقىشالمايدىغان مىڭلاپ ساقچى ئىدارىلىرى بولاتتى، دەل مۇشۇنىڭ ئۆزىدىنلا بىر مۇ ساقچى ئىدارىسى يوق دېيىشكە بولاتتى. پارىژنىلا ئالىدىغان بولساق، بىر يۈز ئەللىك كوچىغا ئىگىدارچىلىق قىلىدىغان پارىژ ئېپىسكوپىدىن ئارتىپ ئاران تۆت كوچىغىلا كۈچى يېتىدىغان بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ ئاقساقىلىغا قەدەر، ئۇنىڭدا ئۆزى بىلگىنىچە ئىش كۆرىدىغان ساق بىر يۈز قىرىق نەپەر فېئودال يەر ئىگىسى بار ئىدى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئۆزىگە تېگىشلىك سۇيۇرغاللىق يەر ھوقۇقىنى تەلەپ قىلاتتى. يەنە يىگىرمە بەش نەپەر فېئودال يەر ئىگىسى ئۆزلىرىدە ئەدلىيە ھوقۇقى بىلەن خان جەمەتىنىڭ ھوقۇقى بولۇش لازىملىقىنى تىلغا ئالاتتى. فېئوداللىق دەۋردىكى ئەدلىيە ئەمەلدارلىرى پادىشاھ ئالىيلىرىنىڭ ئالىي نوپۇزىنى ئېتىراپ قىلىسمۇ، ئۇ ئاتاقىتىكى ئېتىراپ قىلىش ئىدى. ئەمەلىيەتتە ئۇلار قاتناشنى كونترول قىلالايتتى، ئۆز ئالدىغا ھوقۇقىنى يۈرگۈزەلەيتتى. ھېرىش - چارچاشنى بىلمەيدىغان لۇئى XI فېئوداللىق تۈزۈمنىڭ قەسىر - ئايۋانلىرىنى زور كۆلەمدە ۋەيران قىلىشنى باشلاپ بەردى. رېپېلىيۇ بىلەن لۇئى XIV خان جەمەتىنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن بۇ ئىشنى داۋاملاشتۇردى،

مىرابېئۇ ① خەلقنىڭ مەنپەئەتىنى كۆزدە تۇتۇپ، ئەڭ ئاخىرقى ھېسابتا بۇ ئىشنى تاماملىغان بولدى. لۇئى XI پارىژغا مىتتەدەك يامراپ كەتكەن فېئودال يەر ئىگىدارلىق تورىنى بۇرۇش ئۈچۈن، ئارقا - ئارقىدىن ئۈچ قېتىم يارلىق چۈشۈردى، كەسكىن تەدبىر قوللىنىپ، جىمىكى تەپرىقچىلىكنى ئەمەلدىن قالدۇرۇشقا، بىرلىككە كەلگەن ئامانلىق تۈزۈمىنى يولغا قويۇشقا ئۇرۇنۇپ باقتى. 1456 - يىلىغا كەلگەندە، پۇقرالار قاراڭغۇ چۈشۈشى بىلەنلا شام يېقىش كېرەك، بېقىۋاتقان ئىتلارنى كاتەككە سولاش كېرەك، خىلاپلىق قىلغۇچىلارنى دارغا ئېسىش كېرەك، دەپ بۇيرۇق چىقاردى، شۇ يىلى يەنە پۇقرالار ھەر كۈنى كەچتە ئۆزلىرى تۇرۇشلۇق كوچىنى تۆمۈر زەنجىر بىلەن قامال قىلىش لازىم، قاراڭغۇ چۈشكەندە پىچاق ياكى باشقا قوراللارنى ئېلىپ كۈچىغا چىقماسلىق لازىم، دەپ پەرمان قىلدى. لېكىن، شەھەر مەمۇرىيىتىنىڭ بۇ قانۇن - تۈزۈملىرى ئۈستىدىكى بۇ سىناق ئۇزاققا بارمايلا تاشلىنىپ قالدى. شەھەر پۇقرالىرى شىمال پۈۋلەپ ئۆچۈرمەيدۇ، دەپ دېرىزىدىكى شامالارنىڭ قاچاندا ئۆچۈشى بىلەن كارى بولمىدى. ئۇلارنىڭ سىرتتا لاغىلاپ يۈرگەن ئىتلىرىنىمۇ ھېچكىم باشقۇرمىدى. تۆمۈر زەنجىر پەقەت ھەربىي ھالەت يۈرگۈزۈلگەندىلا تارتىلىدىغان بولدى. قورال ئېلىپ كۈچىغا چىقىشنى مەنئى قىلىش بۇيرۇقى ھېچ نەرسىنى ئۆزگەرتەلمىدى. ئاغزىنى كېسىۋېتىش كۈچىسىنىڭ ئىسمى بوغۇزلىۋېتىش كۈچىسى قىلىپ ئۆزگەرتىلدى، مۇشۇ ئىشنىڭ ئۆزى روشەن ئالغا باسقانلىق ھېسابلاندى. ھەر خىل فېئوداللىق سوت قىلىش ھوقۇقىنىڭ بۇرۇتمۇ تەۋرەپ قويمىدى. فېئودال يەر ئىگىلىرى شەھەرنى بىر - بىرىگە پۈتلىكاشاڭ بولىدىغان، ئۆزئارا سۈركىلىش چىقىرىدىغان، ئۆزئارا جېدەل - ماجىرا تېرىيدىغان، ئۆزئارا گىرەلىشىپ كەتكەن ھەددى - ھېسابسىز كۆپ رايونغا بۆلۈۋەتتى. قوغداش ئەترەتلىرى، چارلاش

① مىرابېئۇ (1749 — 1791) — فىرانسىيەدىكى داڭلىق سىياسىيون، ئاتىق.

ئەترەتلىرى، گۇۋاردىيە ئەترەتلىرى تۈركۈملەپ پەيدا بولۇۋاتقان
 ئوغرىلىق، بۇلاڭچىلىق، توپىلاڭ قاتارلىق دېلولارنى كۆرسىمۇ
 كۆرمەسكە سالىدىغان بولدى. مۇشۇنداق قالايمىقانچىلىق
 تۈپەيلى، ئاھالە زىچ ئولتۇراقلاشقان مەھەللىلەردە ئوغرى -
 قاراقچىلار ئوردا سارايلىرىغا، ھۆكۈمەت ئورگانلىرىغا،
 پۇقرالارنىڭ ئۆيلىرىگە باستۇرۇپ كىرىدىغان ئىشلار ھەدەپسىلا
 قۇلاققا يېتىدىغان بولۇپ قالدى. ئۆزىنىڭ بېشىغا كۈن
 چۈشمىگەن ھەرقانداق ئادەم بۇنداق ئىشقا چات كەرمەيدىغان
 بولۇۋالدى. ئۇلار قۇلاقلىرىنى يوپۇرۇپ، مىلتىق ئاۋازىنى
 ئاڭلىغۇسى كەلمەيدىغان، دېرىزىلىرىنى توسۇۋېتىدىغان،
 ئىشكىلىرىنى تاقىۋېتىدىغان دەرىجىگە يەتتى. كېچىلىك
 چارلاشقا چىقىدىغانلار بار بولسۇن ياكى يوق بولسۇن، ئۇلار
 ھەرقانداق ئىشقا ئۆزى بىر تەرەپ بولار، دەپ چەتتە قاراپ
 تۇرىدىغان بولدى. ھەتتا مۇشۇنداق ئىشلار يۈز بېرىپ، ئىككىنچى
 كۈنى ئەتىگەندە پارىژنىڭ كوچىلىرىدا ئېقىپ يۈرگەن «تۈنۈگۈن
 كەچتە ئېتىن بارىتىنىڭ ئۆيىنى بۇلاپ كېتىپتۇ» ياكى «مارشال
 كلورمونتنى تۇتۇپ كېتىپتۇ» دەيدىغان گەپلەرگىمۇ ئېرەن
 قىلمايدىغان بولدى. مۇشۇنداق ئەھۋالغا كۆرە، خانلىق جەمەتكە
 قاراشلىق ئايۋان - سارايلار، ئالايلىق، لوئۇرې سارىيى، پادىشاھ
 ئوردىسى، باستىلىيە تۈرمىسى، تورنېل سارىيى قاتارلىقلاردىن
 باشقا ئادەتتىكى فېئودال يەر ئىگىلىرىنىڭ، مەسلىھەت، كىچىك
 بوربون سارىيى، سېنىس مېھمانخانىسى، ئانگولېمنىڭ قورۇسى
 قاتارلىق جايلارنىڭ تامللىرىغا كۈنگۈرە چىقىرىلدى، راۋاقلارنىڭ
 تېمىدىن ئېتىش تۆشۈكى تېشىلدى. چېركاۋلار ئۆزىنىڭ
 مۇقەددەسلىكىگە تايىنىپ ئۆزىنى مۇھاپىزەت قىلىدىغان بولدى.
 بەزى چېركاۋلار قوغدىنىش ئەسلىھەلىرىنى تەييارلىدى. بىرلا
 بۈۋى مەريەم چېركاۋى ئۇنداق قىلمىدى. ساينت گېرمائىن
 دېسپىرىس چېركاۋىنىڭمۇ بارۇنلارنىڭ قەلئەسىدىكىدەك
 ئادەتتىكى كۈنگۈرلىرىلا بار ئىدى. ئۇنىڭ قوڭغۇراق قۇيۇشقا

ئىشلىتىدىغان مىسىلىرى زەمبىرەك ياسايدىغان مىستەك كۆپ ئەمەس ئىدى. 1610 - يىلى ئۇنىڭ شۇ قەلئەسى تېخى بار ئىدى، لېكىن ئەمدىلىكتە چېركاۋدىن بۆلەك نەرسىسى قالمىدى، قالغانلىرى كۆزدىن غايىب بولدى.

گەپنى يەنە بۇۋى مەريەم چېركاۋىدىن باشلايلى.

شۇنى دەپ قويۇش زۆرۈركى، تىلەمچىلەر ئىنتىزامىنىڭ چېڭلىقىغا كۆرە، دەسلەپكى ئورۇنلاشتۇرۇش تۈگىگەندىن كېيىن، كلوپىن تروللىفىنىڭ بۇيرۇقىنى ھېچقانداق شەپە چىقارماي دەل جايدا ئىجرا قىلدى. ئەڭ ئالدىدا ماڭغانلار پارۋى مەيداندىكى رېشاتكىغا يامىشىپ، خىرقىراپ چىقىدىغان بوغۇق ئاۋازلىرى بىلەن قىيىقاس - چۇقان سالىدى، قولىدىكى مەشئەللەرنى بۇۋى مەريەم چېركاۋىغا قارىتىپ پۇلاڭلاتتى. مەشئەلنىڭ ئوتى سوقۇۋاتقان شامالدا گاھ گۈرۈلدەپ كۆيەتتى، گاھ پەسكويغا چۈشەتتى، مەشئەل يورۇقىدا چېركاۋىنىڭ ئاچ قىزىل رەڭلىك ئالدى تېمى ئارىلاپ - ئارىلاپ كۆرۈنۈپ قالاتتى.

— ساڭا ئېيتىپ قوياي، پارىژنىڭ باش ئېپىسكوپى، ئالىي سوت مەھكىمىسىنىڭ سودىيەسى لۇئى دې بېئامونت، مەن تونېس پادىشاھى، قارا گەپ پادىشاھلىقنىڭ ھۆكۈمرانى، ئەخمەقلەرنىڭ باش ئېپىسكوپى كلوپىن تروللىقى بولمەن. شۇنى دەپ قوياي، بىزنىڭ سىڭلىمىزغا ئۇۋال قىلىدىڭلار. ئۇنى سېھىرگەرلىك جىنايىتى بىلەن خاتا ھۆكۈم قىلىدىڭلار. ئۇ ھازىر سىلەرنىڭ چېركاۋىڭلاردا پاناھلىنىۋاتىدۇ. سىلەر ئەلۋەتتە ئۇنىڭغا پاناھلىق بېرىشىڭلار ھەمدە ئۇنى قوغدىشىڭلار كېرەك. لېكىن، ئالىي سوت مەھكىمىسى ئۇنى قايتىدىن قولغا ئالماقچى بولغاندا، سىلەر بۇنىڭغا قاراپ تۇرۇپ سۈكۈت قىلىدىڭلار. ئەگەر خۇدا بولمىغان بولسا، بىزدەك تىلەمچىلەر بولمىغان بولسا، ئەتە ئۇنىڭ گرىپ مەيدانىدا دارغا ئېسىلىشى تۇرغانلا گەپ. مۇشۇ ۋەجىدىن سېنى ئىزدەپ كەلدۇق. باش ئېپىسكوپ! ئەگەر سېنىڭ چېركاۋىڭ دەخلى - تەرۇز قىلىشقا بولمايدىغان مۇقەددەس جاي بولسا،

بىزنىڭ سىڭلىمىزمۇ دەخلى - تەرۇز قىلىشقا بولمايدىغان مۇقەددەس جان ! ناۋادا بىزنىڭ سىڭلىمىزنىڭ ھاياتى دەخلى - تەرۇز قىلىشقا بولمايدىغان مۇقەددەس جان ھېسابلانمىسا، ئۇنداقتا سېنىڭ چېركاۋىڭمۇ دەخلى - تەرۇز قىلىشقا بولمايدىغان مۇقەددەس جاي دېگەن سالاھىيىتىدىن قالىدۇ. شۇڭا، بىز ساڭا بۇ قىزنى بىزگە تاپشۇرۇپ بەر دەپ نەسىھەت قىلىۋاتىمىز. چېركاۋنى قۇتۇلدۇرۇپ قالغۇڭ بولسا، مۇشۇنداق قىل. ناۋادا ياق دېسەڭ، بىز ئۇ قىزنى ئېلىپ كېتىش بىلەنلا قالماي، چېركاۋىڭنىمۇ تالان - تاراج قىلىمىز. ئىشنىڭ چوڭى شۇ چاغدا چىقىدۇ. مۇشۇ سەۋەبلىك، بىز قولىمىزدىكى تۇغنى ئېگىز كۆتۈرۈپ قەسەم بېرىمىز. خۇدا سېنى ئۆز پاناھىدا ساقلىغاي، پارىژنىڭ باش ئېپىسكوپى !

كەسكىن تەلەپپۇزدا دېيىلگەن بۇ سۆزلەر شۇنچىكى مەردانە، ۋەزنى ئېغىر سۆزلەر ئىدى. ئەپسۇسكى، كۋاسمىدو بىر ئېغىز گەپنىمۇ ئاڭلىمىدى. بىر تىلەمچى قولىدىكى تۇغنى كلوپنىغا سۇندى. كلوپىن ئۇنى سۈرلۈك قىياپەت بىلەن ئىككى تاشنىڭ ئارىلىقىدىكى يېرىققا قىستۇردى. تۇغ - ئەلەمگە ھايۋاننىڭ بىر پارچە گۆشىگە سانجىلغان تۆمۈر ئارىنىڭ رەسمى سىزىلغانىدى. تونېس پادىشاھى تۇغنى قاداپ بولغاندىن كېيىن كەينىگە قايرىلىپ، قوشۇننى كۆزدىن كەچۈردى. بۇ قوشۇن غەزىپىدىن يېرىلىپ كېتەيلا دەپ قالغان ئادەملەر توپى ئىدى. ئۇلارنىڭ كۆزىدىن قولىرىدىكى نەيزىدىن چىقىۋاتقان نۇردەك سوغۇق نۇر چاقنايتتى. كلوپىن سەل دېمىنى ئېلىۋېلىپ، ئۇلارغا توۋلىدى:

— ھۇجۇمغا ئۆتتۈك، بۇرادەرلەر ! باشلاڭلار، ئەزىمەتلىرىم !
پاقالچاقلىرىنىڭ بۇلجۇڭ گۆشى بۆرتۈپ چىققان، يۈز - كۆزى تۆمۈرنىڭ داشقىلىدەك قاپقارا ئوتتۇز نەپەر قاۋۇل يىگىت مۇرىلىرىدە يوغان بولغا، ئۇزۇن ساپلىق ئوتىغۇچ، تۆمۈر لوم كۆتۈرگەن پېتى سەپتىن چىقتى. ئۇلار چېركاۋنىڭ قاق ئوتتۇرىسىدىكى دەرۋازىغا ئېتىلىپ بېرىپ، پەلەمپەينى بويلاپ

ئۈستىگە چىقتى. ھايال ئۆتمەيلا ئۇلارنىڭ چوققىلىق ئەگمىنىڭ ئاستىدا زوڭ ئولتۇرۇپ، ئوتىغۇچ ۋە تۆمۈر لوم بىلەن دەرۋازىنى ئۇرۇپ قومۇرۇۋاتقانلىقى كۆرۈندى. يەنە بىر توپ تىلەمچى ياردەمگە ماڭدى. بەزىلىرى قاراپ تۇردى. دەرۋازا ئالدىدىكى ئون بىر پەلەمپەي ئادەملەر بىلەن سۇ چاپسا يەرگە چۈشمىگۈدەك ھالدا لىق تولدى.

لېكىن، دەرۋازا ئىنتايىن مۇستەھكەم ئىدى.
— خۇنپەر، — دېدى بىر تىلەمچى، — ھەم چىڭ، ھەم جاھىل نەرسىغۇ بۇ!
— قېرىغاندىكىن، سۆڭىكى چىڭىپ كېتىدۇ — دە! — دېدى يەنە بىرى.

— غەيرەت قىلىڭلار، ئاغىنىلەر! — دەپ ۋارقىرىدى كلوپىن، — كاللام ۋە بىر پاي كەشىم بىلەن باغلىنىشمەنكى، بىرەر مالاي ئويغىنىپ بولغۇچە دەرۋازىنى ئېچىپ، ئۇ يەردىكى قىزنى قۇتۇلدۇرۇپ بولالايسىلەر. باش كاھىننىڭ نەزىر — چىراغ سۈپىسىنىمۇ پاك — پاكىز ئادالاپ بولسىلەر، غەيرەت قىلىڭلار! قۇلۇپنىڭ بوشاپ قالغانلىقىغا كۆزۈم يېتىدۇ!

ئارقا تەرىپىدىن تۇيۇقسىزلا ئاڭلانغان گۈلدۈر — تاراق كلوپىننىڭ گېپىنى ئۈزۈۋەتتى. ئۇ كەينىگە قايرىلىپ، ئاسماندىن چۈشكەن ياغاچ لىمنىڭ چېركاۋ پەلەمپىيدىكى ئون نەچچە سەرگەرداننى مىجىپ ياتقۇزۇۋەتكەنلىكىنى كۆردى. يوغان لىم ياپىلاق تاش ياتقۇزۇلغان يول ئۈستىدە قاڭقىپ، يۇمىلاپ، زەمبىرەكنىڭ ئاۋازىدەك سادا چىقىرىپ، يەنە بىر نەچچە يىلەننىڭ پۇتىنى زەخمىلەندۈردى. ئۇلار ۋەھىمە ئىچىدە قىيا — چىيا قىلىپ ئۆزلىرىنى بىر يانغا ئالدى. كۆزنى يۇمۇپ — ئاچقۇچە پارۋى مەيدانىدا ئادەم قالمايدى. دەھلىزنىڭ ئىچكىرىسىگە مۆكۈنۈۋالغان ھېلىقى قاۋۇل يىگىتلەرمۇ دەرۋازىدىن بەدەر قاچتى. كلوپىن ئۆزىمۇ چېركاۋدىن خېلى يىراق يەرگە بېرىۋالدى.

— جېنىمدىن ئايرىلغىلى تاس قالدىم، — دېدى قورقۇپ
ئادەم سىياقى قالمىغان ژان، — دو چىقساممۇ چىقاي، بوران
ئۇچۇپ كەلگەندەك بولدى دەڭلار! قاسساپ پېررې ئۇنىڭ تېگىدە
قىلىپ ئۆلۈپ كەتتى!

ياغاچ لىم تىلەمچىلەرنىڭ ئارىسىغا چۈشۈپ، شۇنچىلىك
قاتتىق ۋەھىمە پەيدا قىلىدىكى، ئۇلار خېلىغىچە ئېسىگە
كېلەلمىدى. ئۇلارنىڭ ئەپتىدىكى قورقۇنچىنى تەسۋىرلەپ
بەرگىلىمۇ بولمايتتى. ئۇلار بىرھازاغىچە ئاسمان بوشلۇقىدىن
كۆزىنى ئۈزەلمىدى. ياغاچ لىم ئۇلارنى پادىشاھلىقنىڭ يىگىرمە
مىڭ كىشىلىك ئوقياچىلىرىدىنمۇ بەكرەك قورقۇتۇۋەتكەندى.

— بۇ شەيتاننىڭ ھۈنىرى، — دېدى مىسىرلىق كىنەز
غودۇڭشىپ، — بۇنىڭدا سېھىرگەرلىك باردەك قىلىدۇ.

— بۇ ئايدىن چۈشكەن بىر تال ئوتۇن بولمىسۇن، يەنە، —
دېدى قىزىل يۈزلۈك ئاندىرى.

— ئۇنداقتا، — دېدى فرانىس چانتېپېرۇن، — ئاي بۇۋى
مەريەمنىڭ دوستى بولۇپ چىقىدۇ.

— مىڭلاپ پاپا گۇۋاھ بولسۇن! — دەپ تۈۋلىدى كلوپىن، —
ھەممىڭلار كارغا پارماس نېمىلەردىن ئىكەنسىلەر.

لېكىن، كلوپىن ئۆزىمۇ نېمىشقا ئاسماندىن يوغان لىمنىڭ
چۈشكەنلىكىنى بىلەلمىدى.

چېركاۋنىڭ ئالدى تېمىدىن ھېچ نەرسىنى كۆرگىلى
بولمايتتى. مەشئەلنىڭ يورۇقىمۇ چېركاۋنىڭ ئۆگزىسىنى
يورۇتالمايتتى. قورقۇنچلۇق لىم مەيداننىڭ ئوتتۇرىسىدا
توغرىسىغا سوزۇلۇپ ياتاتتى. پەقەت لىم تېگىپ كەتكەنلەرنىڭ
ياكى قورسىقى تاش پەلەمپەينىڭ قىرىغا تېگىپ كەتكەنلەرنىڭ
ئىڭراپ نالە قىلغان ئاۋازىنىلا ئاڭلىغىلى بولاتتى.

تونېس پادىشاھى بىردەملىك ئالاقزادىلىكتىن كېيىن
ھەمراھلىرىنى قايىل قىلىدىغان بىر گەپنى تاپقان بولدى:

— قارغىش تەڭكۈرلەر! مىسسىيونېرلار ئۆزىنى قوغداپ

يۈرگەن بولمىسۇن، يەنە! كېلىڭلار، ئۇلارنى ئەدەپلەپ قويايلى!
— ئەدەپنى بېرەيلى! — كىشىلەر ئەقلىدىن ئازغاندەك
توۋلىغىلى تۇردى. يانداڭ ئوقى، بەردەنگە مىلىتىقلاردىن چىققان
ئوق چېركاۋىنىڭ ئالدى تېمىغا قاراپ ئۇچتى.

شاۋقۇن — سۈرەن ئەتراپتىكى ئۆيلەردە تاتلىق ئۇخلاۋاتقان
ئادەملەرنى ئويغىتىۋەتتى. بەزىلەر دېرىزىسىنى ئاچتى، قولىغا
شام ئېلىپ، ئۇخلىغاندا كىيىدىغان باش كىيىمى بىلەنلا
دېرىزىلەردىن بېشىنى چىقاردى.

— دېرىزىگە قارىتىپ ئېتىڭلار! — دەپ ۋارقىرىدى
كلوپىن. بىچارە ئەرلەر ئاچچىقى كېلىپ خۇددىنى يوقاتقان بۇ
ئالامەتنى كۆرۈشكىمۇ ئۈلگۈرمەي، ۋەھىمە ئىچىدە چىلىق —
چىلىق تەرگە چۆمگەن ھالدا خوتۇنلىرىنىڭ يېنىغا ئۆزىنى
ئاتتى. ئۇلار پارۋى مەيداندا جىن — ئالۋاستىلارنىڭ يىغىلىشى
بولۇۋاتامدۇ ياكى 64 — يىلىدىكىدەك بۇرگۇندىلار باستۇرۇپ
كىردىمۇ دەپ، بىر — بىرىدىن سوراشتى. ئەرلەر بۇلاڭ — تالاڭنى،
خوتۇنلار زوراۋانلىقنى ئويلىدى، ئاندىن يوتقانغا چىڭ يۆگىنىپ،
لاغىلداپ تىتىردى.

چوڭ — كىچىك تىلەمچىلەر «ئۇلارنى ئەدەپلەپ قويايلى» دەپ
ھۆركىرىگىنى بىلەن قاراملىق قىلىپ ئالدىغا مېڭىشقا
پىتىنالمىدى. بىردە چېركاۋغا، بىردە يەردە سوزۇلۇپ ياتقان
لىمغا قاراپ جىم تۇردى. بىنا بۇرۇنقىدەكلا تىپتىنچ، ھېچكىم
كۆرۈنمەيتتى. لېكىن، قانداقتۇر بىر ئىش بولىدىغاندەك،
تىلەمچىلەرنىڭ تېنى جۇغۇلدايتتى.

— ئالغا، ئەزىمەتلەر! — دەپ توۋلىدى كلوپىن، —
دەرۋازىنى بۇزۇڭلار!

ھېچكىممۇ ئالدىغا بىر قەدەم ماڭمىدى.

— ھەي چاڭگا ساقال، سامان قورساق، — دەپ ۋارقىردى
كلوپىن، — ھوي، ھارامزادىلەر، ئۇزۇڭنى ئەركەك
چاغلىشىسەنۇ، بىر تال ۋاسىدىن قورقسەن.

باشانغان بىرەيلەن جاۋاب قايتۇردى:

— باشلىق، بىزنى غەمدە قويغىنى ئۇ ۋاسا ئەمەس، دەرۋازىنى تۆمۈر دەم بىلەن ئېتىۋېتىپتۇ. ئوتغۇچ، بولقا دېگەنلەر بىلەن ھېچ ئىش قىلغىلى بولمىدى.

— دەرۋازىنى نېمە بىلەن ئاچقىلى بولار؟ — سورىدى كلوپىن.

— ھەي، سېپىل بۇزىدىغان ئومۇت بولغان بولسا ئىدى! تونېس پادىشاھى باتۇرلۇق بىلەن يۈگۈرگەن پېتى ياغاچ لىمنىڭ قېشىغا باردى ۋە ئۇنىڭ ئۈستىگە بىر پۇتىنى قويدى. — مانا بۇ ئومۇتنىڭ نەق ئۆزى. ئۇنى مىسسىيونېرلار بايىلا بىزگە تاشلاپ بەرگەن، — ئۇ چېركاۋغا قاراپ قىزىقچىلاردەك سالام بەردى، — رەھمەت، مىسسىيونېر ئەپەندىلەر!

ئۇنىڭ باتۇرلۇقى كۆپچىلىكنى ئىلھاملاندۇردى، ياغاچ لىمنىڭ سېھرىي كۈچى تۈگىدى. تىلەمچىلەر قايتىدىن غەيرەتكە كەلدى. ھايال ئۆتمەيلا ھېلىقى كېلەڭسىز ياغاچ لىم ئىككى يۈزگە يېقىن مەزمۇت بىلەننىڭ ئۈستىدە پەيگە ئوخشاش كۆتۈرۈلدى - دە، دەرۋازىغا شىددەت بىلەن ئۇرۇلدى. مەشەللەرنىڭ ئاجىز نۇرى مەيداننى يورۇتۇپ تۇراتتى. قاراڭغۇلۇقتىن قارىغاندا ھېلىقى تۈۋرۈك بىلەن ئۇنى كۆتۈرۈۋالغان ئادەملەر بېشىنى ئىچىگە تىقىپ تاشتىن قوپۇرۇلغان گىگانت ئادەمگە قاراپ ھۇجۇمغا ئۆتكەن كۆپ پۇتلۇق ياۋايى ھايۋانغىلا ئوخشايتتى.

چوڭ ياغاچ لىمنىڭ ئۇرۇلۇشى تۈپەيلى، مېتال بىلەن قاپلانغان دەرۋازا خۇددى دۇمباققەك تاراڭشىپ، قۇلاق - مېڭىنى يەپلا كەتتى، گەرچە پۈتكۈل چېركاۋ تىترەۋاتقاندا، بىنانىڭ مەيدىسىدىن ئۇلۇغ - كىچىك تىنىق ئاڭلىنىۋاتقاندا، بىلىنىسمۇ، لېكىن دەرۋازا مېت قىلىپمۇ قويمىدى. دەل شۇ ئەسنادا، سان - ساناقسىز تاش پارچىلىرى دەرۋازىغا ھۇجۇم قىلىۋاتقانلارنىڭ بېشىغا يامغۇردەك چۈشكىلى تۇردى.

— بەچىخەرلەر! ئىككى قوڭغۇراق مۇنارى رېشاتكىلىرىنىڭ

تۈۋرۈكنى بېشىمىزغا قارىتىپ ئېتىۋاتامدۇ، نېمە؟ — دەپ ۋارقىرىدى ژان. لېكىن، بۇ چاغدا قوشۇندىكىلەرنىڭ كەيپى چاغ، ئەھۋالدىمۇ ئىلگىرىلەش بولۇۋاتقاچقا، ژاننىڭ گېپى ھېچكىمنىڭ قۇلىقىغا كىرمىدى. تونېس پادىشاھى خاتا سۆزلىمىگەن، ئېپىسكوپ راستىنلا مۇداپىئەگە ئۆتكەنىدى. تونېس پادىشاھى باشلامچىلىق بىلەن ئالدىغا ئۆتتى، ئادەملەر ئوڭ ۋە سول ئىككى تەرىپىدىن باش — كۆزىگە چۈشۈۋاتقان تاشلارغا قارىماي، دەرۋازىغا تېخىمۇ شىددەتلىك يوسۇندا ھۇجۇمغا ئۆتتى.

ھەيران قالارلىقى، تاشلارنىڭ چۈشۈشى ئىنتايىن تېز، كەينى — كەينىدىن توختىماي چۈشەتتى. تىلەمچىلىك گۇرۇھىنىڭ ئەزالىرىغا بەزىدە ئىككى پارچە تاش بىراقلا تېگەتتى، بىرى پۇتىغا ئۇرۇلسا، يەنە بىرى بېشىغا ئۇرۇلاتتى. تاش تەگمىگەنلەر ناھايىتى ئاز ئىدى. ھۇجۇمغا ئۆتكەنلەرنىڭ ئاياغ ئاستى ئۆلگەنلەر ياكى يارىلانغانلار ۋە ياكى قان ئېقىۋاتقان، ئاران — ئاران مىدىرلاۋاتقانلار بىلەن تولغانىدى. ئۇلار غەزەپلىنەتتى، تېخىمۇ غەيرەتكە كېلەتتى. يوغان ياغاچ لىمنى بىر خىل رېتىم بىلەن ئۇراتتى. تاش پارچىلىرى يامغۇردەك تۆكۈلەتتى، دەرۋازا ھۆركىرەپ ئاۋاز چىقىراتتى.

تىلەمچىلەرنىڭ تەلىيى كاج بولۇۋاتاتتى. چۈنكى، بۇ پۇرسەت باتۇر گاسقا پايدىلىق ئىدى.

كۋاسمىدو ئىككى قوڭغۇراق مۇنارنىڭ ئارىلىقىدىكى سۇپىغا كەلگەن چاغدا كالىسى ئېلىشىپلا كەتتى. ساراڭ ئادەمدەك، بىنانىڭ دەھلىزىدە ئۇياقتىن — بۇياققا يۈگۈردى. تىلەمچىلەرنىڭ چېركاۋىغا ھۇجۇم قىلىشقا تەييارلىنىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ئىچى تىت — تىت بولدى. بىچارە مىسىرلىق قىزغا ياردەم بېرىش ئۈچۈن خۇداغا ئىلتىجا قىلىش كېرەكلىكىنى ياكى ئالۋاستىغا ئىلتىجا قىلىش كېرەكلىكىنى بىلەلمەي تەمتىرىدى. شۇ ئەسنادا ئۇ ئوتتۇرىدىكى قوڭغۇراق بىناسىغا يامىشىپ چىقىپ، ئەڭ چوڭ قوڭغۇراقنى ئۇرسام بولارمۇ، دېگەن خىيال كالىسىدىن لەپىيدە

ئۆتكەنمۇ بولدى. لېكىن، يەنە قوڭغۇراقنى چالغۇچە چېركاۋنىڭ دەۋۋازىسى چېقىلىپ بولارمىكەن دەپ ئەنسىرىدى. بۇ چاغدا تىلەمچى ئەزىمەتلەر ئورۇندۇق ئارقىلىق دەۋۋازىغا يامىشىپ بولغانىدى. كۋاسمىدو نېمە قىلارنى بىلەلمەي قالدى.

ئۇنىڭ ئېسىگە تۇيۇقسىزلا تامچىلارنىڭ بىرنەچچە كۈن ئىلگىرى جەنۇب تەرەپتىكى قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ تېمىنى، لىملىرىنى، ئۆگزىسىنى رېمونت قىلغانلىقى كەلدى. «خۇدا بەرسە قولىغا، ئەكىلىپ بېرەر يولىغا» دېگەن مۇشۇ - دە. ئۇنىڭ كۆزى پاللىدە يورۇپ كەتكەندەك بولدى. تاملار تاشتىن قوپۇرۇلغان، ئۆگزە قوغۇشۇن قاڭغالىتىر بىلەن يېپىلغانىدى. ئۆيلەرنىڭ لىمى پۈتۈنلەي ياغاچ ئىدى. تۈۋرۈكلەر شۇنداق زىچ، شۇنداق يوغان ئىدىكى، قىسقىسى ئۇلارنى «ئورمان» دېيىشكە بولاتتى.

كۋاسمىدو قوڭغۇراق مۇنارىغا قاراپ يۈگۈردى. دېمىسىمۇ ئۇنىڭ ئىچىگە ھەر خىل قۇرۇلۇش ماتېرىياللىرى، دۆۋە - دۆۋە تاش، يۈگەكلىك قوغۇشۇن قاڭغالىتىر، ھەرىدەپ باغلاپ قويغان ئوتۇن - ياغاچ، سىماب ئارىلاشتۇرۇلغان قۇم دۆۋىلەكلىك ئىدى. ئۇ يەرنى ماتېرىيال زاۋۇتى دېسە ئارتۇق كەتمەيتتى.

ئەھۋال ئىنتايىن خەتەرلىك ئىدى. ئوتغۇچ بىلەن تۆمۈر بولقىنىڭ تارالڭ - تۇرۇڭ قىلغان ئاۋازى ئۈزۈلمەيتتى. شېقاپ كېلىۋاتقان خەۋپ - خەتەر كۋاسمىدوغا جان كىرگۈزدى. ئۇ يەردىكى بىر دۆۋە تۈۋرۈكنىڭ قاتارىدىن ئەڭ يوغان، ئەڭ ئۇزۇن بىرىنى تاللاپ، ئۇنىڭ بىر ئۈچىنى دېرىزىدىن چىقاردى، ئاندىن سىرتقا چىقىپ، ئۇنى دېرىزىدىن تارتتى، سۈپىدىكى رېشاتكىنىڭ بۇرجىكىنى بويلاپ سىيرىلدۇردى، ئاخىرىدا ئۇنى ئېگىز بوشلۇقتىن تۆۋەنگە قارىتىپ دومىلىتىۋەتتى. تۈۋرۈك بىر يۈز ئاتمىش چى ئېگىزلىكتىن چۈشۈپ بولغۇچە بىر قىسىم ھەيكەلنى كۈكۈم - تالقان قىلىۋەتتى، شامال تۈگمىنىنىڭ چاقىدەك نەچچە قېتىم ئايلاندى، ئاخىرىدا يەرگە ئۇرۇلۇپ

قورقۇنچلۇق ئاۋاز چىقاردى، پەستە قىيا - چىيا كۆتۈرۈلدى. قاپقارا تۈۋرۈك ياپىلاق تاش ياتقۇزۇلغان مەيداندا بەجايىكى بوغما يىلاندەك سوزۇلۇپ، بىرنەچچە قېتىم قاتتىقلىدى.

تىلەمچىلەر پۇلاڭلاپ چۈشۈۋاتقان تۈۋرۈكنى كۆرۈپ، خۇددى ئۇششاق بالىلار پۇۋلەپ ئويناۋاتقان قۇمدەك تەرەپ - تەرەپكە پىتىراپ كەتتى. كۋاسمىدو ئۇلار ئالاقزادە بولغان بۇ پەيتتىن تازا ئوبدان پايدىلاندى. تىلەمچىلەر كۆكتىن چۈشۈۋاتقان ياغاچ تۈۋرۈككە خۇراپىي كۆزلىرى بىلەن ھاڭغۇپ قاراۋاتقاندا، ئۇلار ئوقيا ۋە بەردەنگە مىلتىق بىلەن ئەۋلىيا - ئەنبىيالارنىڭ تاش ھەيكەللىرىنى يەكچەشمە قىلىپ قويۇش بىلەن ئاۋارە بولۇۋاتقاندا، دۆۋە - دۆۋە تاش، كاھىش، شېغىلىنى، ھەتتا تامچىلارنىڭ سايما - جابدۇقلىرى سېلىنغان خالتىلارنى كۆتۈرۈپ كېلىپ، ھېلىقى ياغاچ تۈۋرۈكنى چۈشۈرۈۋەتكەن جايدىكى رېشاتكىنىڭ بۇرجىكىگە دۆۋىلىدى.

تىلەمچىلەر دەرۋازا بىلەن ھەدەپ ھەپىلىشىۋاتقاندا، تاش پارچىلىرى يامغۇردەك تۈكۈلگىلى تۇردى. ئالاقزادە بولغان تىلەمچىلەر چېركاۋنىڭ تېمى ئۆرۈلۈپ چۈشتىمۇ نېمە دەپ ئويلاشتى.

شۇ چاغدا كىمىدىكىم كۋاسمىدو بىلەن دوقۇرۇشۇپ قالسا، قورقۇپ جېنى چىقىپ كەتكەن بولاتتى. ئۇ رېشاتكىنىڭ بۇرجىكىگە بىرمۇنچە نەرسىلەرنى دۆۋىلەش بىلەنلا قالماي، سۈپىغىمۇ بىر دۆۋە تاشنى دۆۋىلەپ قويدى. ئاۋادا سۈپىنىڭ لېۋىدىكى تاش تۈگەپ كەتسە، بۇ يەردىكى تاشنى خالىغانچە ئىشلەتكىلى بولاتتى. كۋاسمىدو گاھ زوڭزىياتتى، گاھ ئۆرە بولاتتى. ئۇنىڭ شۇ تاپتىكى چاققانلىقىغا گەپ توغرا كەلمەيتتى. ئۇ پاپىلارنىڭكىدەك كالىسىنى سوزۇپ، رېشاتكىنىڭ تۆۋىنىگە بىرنەچچە قېتىم قاراپ ئۆلگۈردى. لېكىن، ھەر قارىغاندا بىردىن يوغان تاشنى ئېتىپ تۇردى، ئۇ بىر تاشنى ئېتىپ بولۇپ، يەنە بىرنى ئاتاتتى، ئۈچىنچىسىنىمۇ ئاتاتتى. تاش تۆۋەندە بىرەرگە

تەگكەن ھامان نەرە تارتقانداك توۋلاپ قوياتتى.

تەلەمچىلەرمۇ بوش كەلمىدى. نەچچە يۈز ئادەمنىڭ قولىدىكى ھېلىقى يوغان لىم بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ دەرۋازىسىغا شىددەت بىلەن توختىماي ئۇرۇلغىلى تۇردى. ھۇجۇمغا بەرداشلىق بېرىۋاتقان قېلىن دەرۋازا يىگىرمە نەچچە قېتىم مىدىرلىدى، تاختىنى يېرىلدى، ئويما نەقىشلەر ئاجراپ چۈشتى. ياغاچ لىم ھەر قېتىم تەگكەندە، دەرۋازىنىڭ ئىچىدىكى زەنجىر ئىلگەكتىن چىقاي - چىقاي دەپ قالدى، دەرۋازىنىڭ قانىتى سىلكىنىدى، تۆمۈر چىۋىقچىلارنىڭ ئىچىگە ئېلىنغان ياغاچ ئۇۋىلىپ كەتتى. شۇنداقتىمۇ دەرۋازىدىكى تۆمۈر ياغاچ ماتېرىيالىدىن كۆپ ئىدى. كۋاسمىدونىڭ تەلىيى ئوڭىدىن كېلىۋاتاتتى.

كۋاسمىدو دەرۋازىنىڭ ئۇرۇلۇپ چۈشۈشكە تاس - تاس قېلىۋاتقانلىقىنى بىلدى. گەرچە ئۇ ئاڭلىيالمىسىمۇ، لېكىن ياغاچ لىم ھەر قېتىم ئۇرۇلغاندا، چېركاۋىنىڭ ئىچىدە بىر قېتىم قاتتىق سىلكىنىش يۈز بېرەتتى. كۋاسمىدومۇ ئۆپكەسى ئۆرۈلگەندەك بولۇپ، بىر قېتىم سىلكىنەتتى. ئۇ ئېگىزدە تۇرۇپ غەزىپى تاشقان تەلەمچىلەرنىڭ جەزمەن ئۆتۈپ چىقىدىغانلىقىغا ئىشەنچى بارلىقىنى ھېس قىلدى. چۈنكى، غەزەپلەنگەن بۇ تەلەمچىلەر چېركاۋىنىڭ قاراڭغۇلۇق ئىچىدىكى تېمىغا قارىتىپ مۇشتلىرىنى پۇلاڭلىتىپ قوياتتى. كۋاسمىدو بېشى ئۈستىدىن ئۇچۇپ ئۆتكەن مۈشۈكياپلاققا ئوخشاش قاناتلىرىمنى كېرىپ، مىسىرلىق قىزنى ئۈستۈمگە قوندۇرۇپ يىراقلارغا ئۇچۇپ كەتسەم، دەپ ئويلىدى.

يامغۇردەك تۆكۈلۈۋاتقان تاش پارچىلىرى ھۇجۇمچىلارنى چېكىندۈرەلمىدى.

دەل مۇشۇ جىددىي پەيتتە، رېشاتكىنىڭ تۈۋىدىن ئۈنچە يىراق ئەمەس يەردە، ھېلىقى ياغاچ لىمنى سىيرىلدۇرۇپ تەلەمچىلەرنىڭ بېشىغا تاشلىغان يەردە تاشتىن ئويۇپ ياسالغان ئۇزۇن ئىككى نورنىڭ بارلىقى، ئۇنىڭ ئۇيانغىمۇ ئەمەس، بۇيانغىمۇ ئەمەس،

دەرۋازىنىڭ قاق بېشىغىلا توغرا كېلىدىغانلىقى كۋاسمىدونىڭ دىققىتىنى قوزغىدى. بۇ ئىككى نورنىڭ ئاغزى دەل سۇپا بىلەن گورنوزىنتال تەكشىلىكتە ئىدى. كۋاسمىدو قالتىس بىر چارنى تاپتى. ئۇ ئۆزى تۇرىدىغان ئۆيگە بېرىپ بىر باغلام ئوتۇن كۆتۈرۈپ كەلدى. بىرنەچچە پارچە ياغاچ تاختاي بىلەن قوغۇشۇن قاڭخالىتىرى ئوتۇننىڭ ئۈستىگە قويدى. بۇ تېخىچە ھېچكىم ئىشلەتمىگەن قورال ئىدى. كۋاسمىدو ھېلىقى نەرسىلەرنى نورنىڭ ئىچىگە جايلاشتۇرۇپ، قولىدىكى پانارنىڭ ئوتى بىلەن ئوتۇنغا ئوت تۇتاشتۇردى.

شۇ ئەسنادا يۇقىرىدىن چۈشىدىغان تاش توختىدى. دىككە - دۈككە ئىچىدە قالغان تىلەمچىلەر ئاسمانغا قارىمىدى. خۇددى بىر توپ تايغان ئۆڭكۈرگە كىرىۋالغان ياۋا توڭگۇزغا قاراپ قاۋىغاندەك، ھەممىسى بىرلىكتە دەرۋازىغا قىستاپ كەلدى. دەرۋازا ياغاچ لىمىنىڭ زەربىسىدە ئۆرۈلۈپ چۈشەي دەپلا قالغانىدى. ھەممە ئادەم دەرۋازا ئۆرۈلۈپ چۈشكەن ھامان، ئىچكىرىگە بىرىنچى بولۇپ كىرىش ئۈچۈن دەرۋازىغا يېقىنراق تۇرۇشنىڭ كويىدا ئىدى. بۇ چېركاۋ ئۈچ يۈز يىل مابەينىدە جىمىكى قىممەتلىك بۇيۇملار توپلانغان چوڭ خەزىنە ئىدى، ئەمەسمۇ! تىلەمچىلەر خۇشال بولۇپ ۋارقىرايتتى، ئاچ كۆزلۈك بىلەن ھۆركىرەيتتى. چۈنكى، چېركاۋنىڭ ئىچىدە كۆزنىڭ يېغىنى يەيدىغان چىرايلىق كۈمۈش كىرىست، رەڭگارەڭ، كۆركەم توقۇلما بۇيۇملار، گىرۋەكلىرىگە كۈمۈش قويۇلغان قەبرە تاش، ھەشەمەتلىك مۇناجاتخانا قاتارلىقلار بار ئىدى. چېركاۋدىكى شامدانلار، مۇبارەك تەن قۇتسى، بۇت تەكچىسى قاتارلىقلارنىڭ ھەممىسى ئالتۇن ياكى ياقۇت بىلەن زىننەتلەنگەن بولۇپ، بۇلار شام يورۇقى بەس - بەستە چاقىنايدىغان مىلاد بايرىمى بىلەن قۇياش نۇرى چاراقلاپ تۇرىدىغان پاسخا بايرىمى قاتارلىق شانلىق بايرام كۈنلىرى ئىلاھىيەت مۇنبىرىگە تىزىپ قويۇلاتتى. تىلەمچىلەر مۇشۇ سەلتەنەتلىك مەنزىرىنى ئەسكە ئالغان ۋاقتى

دەل ماخاۋ كېسەللىكى، سۇلۇق ئىششىق كېسەللىكىگە گىرىپتار بولۇۋاتقانلار، يۇقىرى دەرىجىلىك ئىجراچى بولۇپ نىقابلىنىۋالغانلار، كۆيۈپ كەتكەن بولۇپ ياسىنىۋالغانلارنىڭ گۈلچەقەلىرى ئېچىلىپ كەتكەن ۋاقتى ئىدى. ئۇلارنى مىسىرلىق قىزنى قۇتۇلدۇرۇشقا ئالدىراۋاتىدۇ دېگەندىن كۆرە، بۇۋى مەريەم چېركاۋىنى تالان - تاراج قىلىشقا ئالدىراۋاتىدۇ، دېگەن تۈزۈك ئىدى. كېيىنكى ئارزۇ چوقۇم ئالدىنقىسىدىن كۈچلۈك ئىدى. ھەتتا ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى بەزى ئادەملەرنىڭ مىسىرلىق قىزنى قۇتۇلدۇرىمىز دېگەنلىرىنى بۇۋى مەريەم چېركاۋىنى تالان - تاراج قىلىشنىڭ باھانىسى دېيىشكە بولاتتى. چۈنكى، تالان - تاراجىمۇ باھانە لازىم - دە.

تىلەمچىلەر دەل ئاخىرقى تىركىشكە ئۆتكەندەك، ئۇلارنىڭ ھەربىرى دېمىنى ئىچىگە يۇتۇپ، ئۇيۇشۇپ جان - جەھلى بىلەن ھەرىكەتكە كېلىپ، جىمكى كۈچ - قۇدرىتىنى بىر نۇقتىغا يىغىشقا تەييارلىنىۋاتقاندا ۋە بۇلارنىڭ ھەممىسىنى ھەل قىلغۇچ زەربىدە نامايان قىلماقچى بولۇۋاتقاندا، ئالاماننىڭ ئىچىدىن ۋەھىمىلىك قىيا - چىيا كۆتۈرۈلدى. ئۇلارنىڭ ۋارقىراش - جارقىراشلىرى ھېلىقى يوغان لىم چۈشكەن چاغدىكىدىنمۇ دەھشەتلىك بولدى. ۋارقىرىمىغانلار، ئۆلمەي ئامان قالغانلار كۆزى ئالىيىپ، تۆت ئەتراپىغا تەلۈمۈردى. ئۇلار ئىككى قېتىملىق قوغۇشۇن ئېرىتمىسىنىڭ چېركاۋ ئۈستىدىن سىغىلىپ تۇرغان ئادەملەر توپىغا تۆكۈلۈۋاتقىنىنى كۆردى. قوغۇشۇن ئېرىتمىسى ئېقىپ چۈشكەن ئىككى جايدا خۇددى قار ئۈستىگە قايناق سۇ تۆكۈلگەندەك، ئىككى قارا ئۆڭكۈر پەيدا بولدى. قايناپ لۆمۈلدەپ كەتكەن قوغۇشۇن ئېرىتمىسىنى كۆرگەن ئادەملەر قورقۇپ تىرىپىرەن بولدى. بەدىنىنىڭ يېرىمى كۆيگەنلەرنىڭ ئۆلۈم ئالدىدىكى ئاچچىق چىرقىراشلىرى ئەتراپىنى بىر ئالدى. قوغۇشۇن ئېرىتمىسىنىڭ قورقۇنچلۇق چاپچاندلىرى ھۇجۇمدىكىلەرنىڭ ئۈستىبېشىغا قىزدۇرۇلغان ئۆشكىدەك

تەگدى، بىچارە تىلەمچىلەر ئوت ئاپىتىگە دۇچ كەلگەندەك، كۆيۈك ئازابغا چىدىيالماي تەرەپ - تەرەپكە قاچتى.

ۋەھىمىلىك داد - پەرياد پەلەككە يەتتى. تىلەمچىلەر مەيلى يۈرىكى تومراقلىرى بولسۇن، مەيلى توخۇ يۈرەكلەر بولسۇن، لىمنى ئۆلۈكلەرنىڭ ئۈستىگە چۆرۈۋېتىپ، ئۆزىنىڭ جېنىنى قۇتۇلدۇرۇش ھەلەكچىلىكىدە قالدى، پارۋى مەيدانىدا يەنە بىر قېتىم ھېچكىم قالمدى.

ئادەملەرنىڭ ھەممىسى باشلىرىنى كۆتۈرۈپ چېركاۋنىڭ ئۆگزىسىگە قارىدى ۋە ئىنتايىن قورقۇنچلۇق بىر مەنزىرىنى كۆردى. ئەڭ ئۈستۈن قەۋەتتىكى كارىدورنىڭ ئۆگزىسىدىن، ئىككى قوڭغۇراق مۇنارنىڭ ئوتتۇرىسىدىن سان - ساناقسىز ئۇچقۇن چاچرىتىۋاتقان، ئەسەبىيلىك بىلەن يۇلقۇنۇپ شىددەت بىلەن ئۆرلەۋاتقان بىر ئوت كۆرۈندى. قاراڭغۇ كېچىدە غۇرۇلداپ سوقۇۋاتقان شامال كۆيۈۋاتقان ئوتۇننىڭ كۆيۈندىلىرىنى پۇرقىراۋاتقان ئىس - تۈتەكنىڭ ئىچىگە ئېلىپ كىرەتتى. رېشاتكىنىڭ تۈۋىدىكى ئىككى نوردىن توختىماي ئېقىۋاتقان قىزىق ئېرىتمە خۇددى قورقۇنچلۇق ياۋايى مەخلۇقنىڭ گېلىدىن چىقىۋاتقانداك شارقىرايتتى. كۈمۈش رەڭلىك سۇيۇقلۇق چېركاۋنىڭ تۆۋەن قەۋىتىدىكى قاراڭغۇلۇققا قاراپ تۆكۈلەتتى. سۈزۈك، رەڭسىز قوغۇشۇن ئېرىتمىسى يەرگە تېگىشى بىلەن تەڭ بەئەينى مىڭلاپ كاماردىن ئېتىلىپ چىققان سۈدەك تۆت تەرەپكە چاچرايتتى. ئوت يالقۇنى يورۇتۇپ تۇرغان ئىككى چوڭ مۇنارنىڭ سىماسى شۇنچىكى مەردانە ۋە ئوچۇق ئىدى. بىرى قىپقىزىل نۇرغا پۈركەنگەن، بىرى پۈتۈنلەي قارا كۆرۈنەتتى. ئۇلارغا ئويۇپ چىقىرىلغان ھەددى - ھېسابسىز جىن - ئالۋاستى، ئەجدىھا - يىلانلارنىڭ قىياپىتى ئىنتايىن مۇدەھىش، سۈرلۈك ئىدى. ئۇلار ئەلەڭگۈلەپ تۇرغان ئوتنىڭ يورۇقىدا تىرىك نەرسىلەردەك مىدىرلايتتى. ئاشقا ئويۇپ چۈشۈرۈلگەن تالاي يىرگىنچلىك

مەخلۇقلار سەت ھەجىياتى، نور داد - پەرياد كۆتۈرگەندەك، سەمەندەر ئوتنى كۈچەيتكەندەك، ئاق باشلىق دېڭىز بۈركۈتى ئىس - تۈتەكتىن قېقىلىپ چۈشكۈرگەندەك قىلاتتى. ئوتنىڭ يورۇقى ۋە چاراسلىغان ئاۋازى مەخلۇقلارنى ئېغىر ئۇيقۇدىن ئويغاتقانداك بولاتتى. ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى بىرى ئۇياندىن - بۇيانغا مېڭىپ يۈرگەندەك ئىدى. ئادەملەر ئۇنىڭ شام يورۇقىدىكى شەپەرەڭدەك، گاھ ئوتنىڭ يورۇقىغا ئۆزىنى ئۇرغانلىقىنى، گاھ يىراقلاپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرەتتى.

قورقۇپ كەتكەن تىلەمچىلەر چوڭراق تىنىشقىمۇ جۈرئەت قىلالىمىدى. ئەتراپنى قورقۇنچلۇق جىمجىتلىق ئىللىگە ئالغانىدى. موناستىرغا يوشۇرۇنغان مىسسىيونېرلارنىڭ ئەنسىز چىرقىراشلىرى ئاڭلىناتتى. دېرىزىسىنى ھېلىدىن - ھېلىغا ئېچىپ يەنە ئالدىراپ - تېنەپ يېپىۋەتكەندىكى ئاۋازلار، ئەتراپتىكى ئۆيلەردىن ۋە دوختۇرخانىلاردىن چىقىۋاتقان تاراق - تۇرۇق ئاۋازى، ئوت يالقۇنىنىڭ شامالغا قوشۇلۇپ گۈرۈلىدىگەن ئاۋازى، ئۆلەي دەپ قالغانلارنىڭ سەكراتتىكى ئىنجىقلىغان ئاۋازى، قوغۇشۇن ئېرىتمىسىنىڭ توختىماي ئاققاندىكى ئاۋازى، ياپىلاق تاشنىڭ ئۈستىگە چۈشۈپ چاچرىغان چاغدىكى ئاۋازى ئەتراپنى بىر ئالغانىدى.

تىلەمچىلەر تاقابىل تۇرۇشنىڭ چارىلىرى ئۈستىدە مەسلىھەت قىلىۋېلىش ئۈچۈن تاكى گوندىلاۋۇر سارىيىنىڭ دەرۋازىسىغىچە چېكىندى. مىسىر كىنەزى پاسىل تاشنىڭ تۆپىسىدە ئولتۇرۇپ، قورقۇنچ چىقىپ تۇرغان كۆزلىرىنى ئىككى يۈز چى ئېگىزلىكتە كۆيۈۋاتقان غەلىتە ئوتقا تىكتى. كلوپىن تروللېق قۇيقا چاچلىرى تىك بولۇپ، چىڭ ئۈگۈلگەن مۇشتىنى چىشلىۋەتتى.

— كىرەلمەمدۇق، نېمە! — دېدى ئۇ چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىپ.

— ئادەمنى ۋەسۋەسىگە قويىدىغان جىن - ئالۋاستىلارنىڭ ماكانىغۇ بۇ! — دېدى پېشقەدەم سەرگەردان ماتىياس ھونگادى

نارازى بولۇپ.

— پاپانىڭ ساقلىنى شېپى كەلتۈرۈپ قەسەم قىلىمەنكى، —
دېدى بۇرۇن ئەسكەر بولغان، چاچلىرىغا ئاق سانجىغان قىزىقچى، —
چېركاۋدىكى نوردىن ئېقىپ چىققان قوغۇشۇن ئېرىتمىسى
شۇنداق دەھشەتلىك ئىكەنكى، لېكتوردىكى مىلتىق ئاتىدىغان
تۆشۈكتىن ئۇچۇپ چىققان ئوقمۇ ئۇنىڭ ئالدىدا يىپ
ئېشەلمىگۈدەك!

— سىلەر ئوتنىڭ يورۇقىدا سەكرەپ يۈرگەن ئالۋاستىنى
كۆرۈڭلارمۇ؟ — دەپ سورىدى مىسىرلىق كىنەز.
— كۆردۇق، — دېدى كلوپىن، — ئۇ ئاشۇ قوڭغۇراق
چالىدىغان لەنتى كۆاسمىدۇ!

— مەن سىلەرگە شۇنى دەپ قوياي، — دېدى سەرگەردان
بېشىنى چايقاپ، — ئۇ ماركىز كابناسنىڭ ئەرۋاھى، قەلئەنىڭ
ئالۋاستىسى. ئۇنىڭ ئۈستىخىنى قوراللانغان ئەسكەردەك
مەزمۇت، كاللىسى شىرنىڭ كاللىسىغا ئوخشايدۇ. بەزىدە
بەتبەشىرە ئاتنى مىنىپ يۈرىدۇ، بەزىدە ئادەمنى تاشقا
ئايلىنىدۇرۇپ، ئۇنىڭدىن مۇنار ياسايدۇ. بىرلەشمە ئارمىيەگە
قوماندانلىق قىلىدۇ، ئۇ چوقۇم شۇ. مەن ئۇنى تونۇيمەن. بەزىدە
چىرايلىق توننى كىيىپ، تۈركىيەلىكلەردەك ياسىنىۋالىدۇ.
— بېلىۋېڭىنى دېلىۋېتۈۋىل قېنى؟ — دەپ سورىدى
كلوپىن.

— ئۇ ئۆلدى! — دەپ جاۋاب بەردى بىر تىلەمچى.
قىزىل يۈزلۈك ئاندىرى ساراڭلاردەك كۈلۈپ:
— بۇۋى مەريەم دوختورخانلارغا خېلى جىق ئىش تېپىپ
بەردى دەڭلار! — دېدى.

— بىز بۇ دەرۋازىدىن بۆسۈپ كىرىشكە باشقا ئامال
قىلالامسىزمۇ؟ — دېدى تونپىس پادشاھى ئاچچىقلاپ.
مىسىر كىنەزى چېركاۋنىڭ ئالدى تېمىدىن پارقىرايدىغان
ئىككى يۆگەم داكىدەك سوزۇلۇپ چۈشۈۋاتقان قوغۇشۇن

ئېرىتمىسىنى ئۇنىڭغا كۆرسىتىپ قويدى ۋە ئۇلۇغ - كىچىك تىنىپ:

— قىرىق يىل ئىلگىرى، كونيستانتىن ① شەھىرىدىكى سايىت سوفيە چېركاۋىمۇ ئۆزىنىڭ يۇمىلاق ئۆگزىسىنى مۇنداقچە ئېيتقاندا، بېشىنى ئۈچ قېتىم لىڭشىتىپ ئىسلام دىنىنىڭ ھىلال ئايلىق بايرىقىنى يەرگە چۈشۈرۈۋەتكەن ئۆگزە دەل ئۇنىڭ كاللىسى ئىدى. بۇ چېركاۋنى ياسىغان ئارخىتېكتور گۇئىللا ئۇمنىڭ ئۆزىمۇ بىر سېھىرگەر.

— ئەجەبا، بىز كوچا - كوئىدىكى توخۇ يۈرەكلەردەك نومۇسىزىلارچە قېچىپ كەتسەك - ھە؟ — دېدى كلوپىن، — بىز ئۆزىمىزنىڭ سىڭلىسىنى مۇشۇ يەردە قويۇپ كېتىشكە، چېلىۋېرىلەرنىڭ ئۇنى ئەتە توتۇپ كېتىپ دارغا ئېسىشىغا چىداپ تۇرىمىزمۇ؟

— ئۇنىڭ ئۈستىگە مۇقەددەس بۇيۇملار ئۆيىدە نۇرغۇن ئالتۇنلار تۇرسا! — دېدى بىر تىلەمچى. ئەپسۇسكى ئۇنىڭ ئىسمى بىزگە نامەلۇم ئىدى.

— بەچچىخەر! — دەپ ۋارقىرىدى كلوپىن.

— يەنە بىر نۆۋەت سىناپ باقايلى، — دېدى ھېلىقى تىلەمچى.

ماتىياس بېشىنى چايقاپ:

— بىز دەرۋازىدىن كىرەلمەيدىغاندەك قىلىمىز. شۇنداقتىمۇ قوراللانغان بۇ قېرى بوۋى مەريەمنىڭ ئاجىزلىقىنى ئىزدەپ باقايلى. بىرەر كامار ياكى بىرەر يان ئىشك ئۇچراپ قالار.

— مەن بىلەن ماڭىدىغانلار بارمۇ؟ يەنە بىر قاراپ باققۇم كېلىۋاتىدۇ، — دېدى كلوپىن، — لېكىن، ھەممە يېرىگە قورال - ياراغ ئېسىۋالغان ئوقۇغۇچى ژان نەگە كەتتى؟

① كونيستانتىن — ھازىرقى تۈركىيەنىڭ پايتەختى ئىستانبۇل.

— باياتىن ئۇ دۇنياغا سەپەر قىلدى، ئۇنىڭ كۈلگىنىنى ئاڭلىمىدۇق.

تونېس پادىشاھىنىڭ قوشۇمىسى تۈرۈلدى.

— ئىست، ئۇنىڭ پولاتتەك جىسمىدا باتۇرلارنىڭكىدەك سوقۇپ تۇرىدىغان يۈرەك بار ئىدى — دە! شائىر پېررى گرىنگورى ئەپەندى كۆرۈنمەيدۇغۇ؟

— سەركەردە كلوپىن، — دېدى قىزىل يۈزلۈك ئاندىرى، — بىز ئوۋچاڭگى كۆۋرۈكىگە كەلگەندە، ئۇنىڭ قارىسىمۇ كۆرۈنمىگەنىدى.

— ئۆلگۈر، — دېدى كلوپىن يەرگە پۇتىنى ئۇرۇپ، — بىزدىن مۇشۇنداق قىلىشنى ئۆتۈنگەنمۇ شۇ، ئاخىرىغا بېرىپ يېرىم يولدا غىپىدە تىكىۋەتكەنمۇ شۇ! ئىزا تارتمايدىغان قورقۇنچاق! تەرەت كەشنى دۇبۇلغا قىلىدىغان مۇناپىق!

— سەركەردە كلوپىن، — قىزىل يۈزلۈك ئاندىرى پارۋى كوچىسىغا قاراپ توۋلىغىلى تۇردى، — ھېلىقى ئوقۇغۇچى ئاۋۇ يەردە تۇرغاندەك قىلىدۇ!

— باقىي ئالەمدىكى پلوتون ① نىڭ ئىلتىپاتىغا تەشەككۈر! — دېدى كلوپىن، — بىراق، ئۇنىڭ كەينىدىن سۆرۈلۈپ كېلىۋاتقىنى نېمە؟

كېلىۋاتقىنى دەرۋەقە راستتىنلا ژان بولۇپ چىقتى. ئۇ سەرگەردان مۇھاپىزەتچىلىرىدەك كىيىنىپ، ئۇزۇن بىر شوتىنى سۆرىگەن پېتى يۈگۈرۈپ كېلىۋاتاتتى. ئۇ بەدىنىدىن يىگىرمە ھەسسە ئۇزۇن يوپۇرماقنى سۆرەپ كېلىۋاتقان چۈمۈلىدەك ھاسىراپ كەتكەنىدى.

— ياشسۇن غەلىبە! خۇداغا رەھمەت! — دەيتتى ئۇ ۋارقىراپ، — بۇ ساينت لاندرو پورتىدىكى يۈك چۈشۈرىدىغان چاغدا ئىشلىتىدىغان شوتا!

① پلوتون — رىم ئەپسانىلىرىدىكى ئىلاھ.

كلوپىن ئۇنىڭ قېشىغا يېقىن كەلدى.

— شۇمتەك، ئاھ خۇدا! بۇ شوتا بىلەن نېمە قىلاي دەيسەن؟
— ئۇنى ئاران تەستە قولىغا چۈشۈردۈم، — دېدى ژان
ھاسىراپ — ھۆمۈدەپ، — مەن ئۇنىڭ شۇ يەردىكىنى،
لېيتېنانتنىڭ ھويلسىدىكى لاپاسقا قويۇپ قويىدىغانلىقىنى
بىلەتتىم. ئۇ يەردىكى مەن تونۇيدىغان قىز مېنى مۇھەببەت
ئىلاھى يۇپىتېردەك كېلىشەڭگۈ دەپ ماختايدىغان. بۇ شوتنى
شۇنىڭ ياردىمى بىلەن ئاچىقتىم. ھەي، بىچارە قىز، ماڭا
ئىشكىنى ئېچىپ بېرىدىغان چاغدا قارىسام ئىچ كىيىمى بىلەنلا
ئىكەن!

— بولدى! — دېدى كلوپىن، — بۇ شوتنى نېمىگە
ئىشلىتىمەن دەيسەن؟

ژان ئۇنىڭغا قولۇمدىن ئىش كېلەمدىكىن، دېگەندەك
مەنسىتمەسلىك بىلەن قاراپ قويدى، بارماقلىرىنى پۈكۈپ
قارىلىداتتى. شۇ تاپتا ئۇ راستىنلا ئىنتايىن قالتىس بولۇپ
كەتكەندەك ئىدى. بېشىغا 15 - ئەسىرنىڭ ئېغىر دۇبۇلغىسىنى
كىيىۋالغان بولۇپ، گومپېرنىڭ داستاندىكى نېستور ① نىڭ
كېمىسىگە ئوخشاپ قالغانىدى. شۇ تۇرقىدا ئۇنى «ئون
مۇڭگۈزلۈك يالماۋۇز» دەيدىغان قورقۇنچلۇق سۆز بىلەن
تەسۋىرلىسە ئارتۇق كەتمەيتتى.

— ئۇنى نېمىگە ئىشلىتىسەن دەپ سوراۋاتامسىز، سۆيۈملۈك
تونېس پادىشاھى؟ ئۈچ دەرۋازىنىڭ ئۈستىدىكى قاتار تۇرغان
بولۇمسىز ھەيكەللەرنى كۆرمىدىڭىزمۇ؟

— كۆرسەم نېمە بولماقچىدى؟

— كارىدورنىڭ ئىچىگە فىرانسىيە پادىشاھلىرىنىڭ
ھەيكەللىرى تىزىلغان.

— مەن بىلەن نېمە مۇناسىۋىتى؟

— ئۆپكىڭىزنى بېسىۋېلىڭ! كارىدورنىڭ ئۇ بېشىدا بىر

① نېستور — قەدىمكى يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى ئەقىل - پاراسەتلىك پادىشاھ.

ئىشك بار، ئادەتتە دەم سېلىپ تاقمايدۇ. شوتغا چىقىپ تۇرۇپ ئاشۇ ئىشكتىن ئۆتۈپ كەتسەكلا چېركاۋنىڭ ئىچىگە كىرەلەيمىز!

— مەن بىرىنچى بولۇپ چىقاي.

— يوقسۇ، بۇرادەر! شوتنى مەن تېپىپ كەلگەن. سىز مېنىڭ ئارقامدىن ئىككىنچى بولۇپ چىقىسىز.

— بىلەن بولۇپ بوغۇپ ئۆلتۈرسۇن سېنى! — كلوپىننىڭ پەيلى بۇزۇلدى، — مەن ھەرقانداق ئادەمنىڭ كەينىدە قېلىشنى خالىمايمەن.

— ئۇنداقتا كلوپىن، ئۆزىڭىز شوتىدىن بىرنى تېپىڭ، — ژان شوتنى سۆرىگەن پېتى مەيداندا يۈگۈرۈپ، — ئاغىنىلەر، مەن بىلەن مېڭىڭلار! — دەپ ۋارقىردى.

ژان بىردەمدىلا ياندىكى يەنە بىر دەرۋازىنىڭ ئۈستىگە چىقىپ، شوتنى ئىككىنچى قەۋەت كارىدورىدىكى رېشاتكىنىڭ يېنىغا يۆلىدى. تىلەمچىلەرمۇ ۋارقىراپ ئالقىش ياڭراتقان پېتى شوتغا قاراپ ئېتىلدى. لېكىن، ژاننىڭ ئالدىن بەھرىمەن بولۇش ھوقۇقى بولغاچقا، شوتغا بىرىنچى بولۇپ پۇت قويدى. شۇ چاغلاردا، فىرانسىيە پادىشاھلىرىنىڭ ھەيكەللىرى تىزىلىدىغان كارىدور يەر يۈزىدىن ئالاھىزەل ئاتىشى چى ئەتراپىدا ئېگىز ئىدى. دەرۋازا ئالدىدىكى ئون بىر باسقۇچلۇق پەلەمپەي ئۇنى تېخىمۇ ئېگىز كۆرسىتەتتى. ژان ئاۋايلاپ تۇرۇپ يۇقىرىغا ياماشتى. بىر قولىدا شوتنى، بىر قولىدا قونداقلىق ئوقيانى تۇتتى. كىيىۋالغان دۇبۇلغا - ساۋۇتلار بەك ئېغىر بولغاچقا، ھەرىكىتى تازا چاققان بولمىدى. شوتنىڭ يېرىمىغا بارغاندا پەلەمپەيدە دۆۋىلىشىپ ياتقان جەسەتلەرنى كۆرۈپ كۆڭلى بىر قىسمما بولدى. «ھەي، — دېدى ئۇ، — بۇ جەسەتلەرنى (ئىلىيادا) نىڭ بەشىنچى بابىدىن پايدىلىنىپ مەدھىيەلىسە بولغۇدەك!» ئۇ مۇشۇ گەپلەرنى دەپ بولۇپ، داۋاملىق ياماشتى. قالغان تىلەمچىلەر ئۇنىڭغا ئەگەشتى. شوتنىڭ ھەربىر

ۋاخىنىسىدا ئادەم بار ئىدى. ساۋۇت كىيىۋالغان بۇ كىشىلەرنىڭ،
 بىردە ئۆرە، بىردە پەس بولۇپ يامىشنىشلىرى ئۇلارنى چېركاۋنىڭ
 ئالدىدا ئۆرە تۇرغان قاسراقلىق يىلانغا ئوخشىتىپ قويغانىدى.
 ژان شۇ يىلاننىڭ بېشى ئىدى. ئادەملەر ئۇنىڭ پۇشۇلدىغان
 ئاۋازىنى ئاڭلاپلا ئۇنى راست يىلانمۇ يەنە دەپ قالاتتى. ژان
 ئاقىۋەت كارىدورىدىكى بالكونغا يەتتى. تىلەمچىلەرنىڭ ئالقىش
 سادالىرى ئىچىدە ئاۋايلاپ تۇرۇپ پۇتىنى بالكونغا قويدى. ئۇ
 قەلئە سىياقىدىكى بالكوندا ئۆرە بولۇپ، بىرنى توۋلاپلا دېمى
 ئىچىگە چۈشۈپ كەتتى. ئۇ ھەيكەل كەينىدىكى قاراڭغۇلۇققا
 يوشۇرۇنۇپ تۇرغان كۋاسمىدونى كۆرۈپ قالغانىدى. قاراڭغۇدىكى
 كۋاسمىدونىڭ يەكچەشمە كۆزىدىن ئوت چاقناۋاتقاندەك ئىدى.
 ھۇجۇمغا ئۆتكەنلەرنىڭ ئىككىنچى تۈركۈمى بىنانىڭ
 كارىدورىغا پۇتىنى قويمايلا، ھېلىقى يەكچەشمە دۈمچەك
 ئوقتەك ئۇچۇپ بېرىپ، تامغا يۆلەڭلىك شوتىنىڭ ئالدىغا
 كەلدى، گەپمۇ قىلماي، رېپىدىدەك يوغان ئىككى ئالىقنى بىلەن
 شوتىنىڭ ئىككى بېشىنى چىڭ قاماللاپ تامغا يۆلەكلىك يەردىن
 ئاجراتتى، مىدىرلىتىپ باقتى. ئاڭلىنىۋاتقان ۋەھىملىك قىيا -
 چىيالارغىمۇ قارىماي، يۇقىرىدىن - تۆۋەنگىچە تىلەمچىلەر بىلەن
 لىق تولۇپ كەتكەن شوتىنى بارلىق كۈچى بىلەن مەيدان تەرەپكە
 قارىتىپ ئىتتەردى. مۇشۇ دەقىقىدە ئۆزىنى تەمكىن تۇتالايدىغان
 ھەرقانداق ئادەمنىڭمۇ يۈرىكى ئاغماي قالمايتتى. تامدىن
 ئاجراغان شوتا ھاۋا بوشلۇقىدا تىكلەشپ، ئۆرۈلگەن بىلەن
 ئۆرۈلمىگەننىڭ ئارىلىقىدا بىردەم توختاپ قالدى، ئاندىن سەل -
 پەل چاپقالدى. ئاخىر سەكسەن چى ئۇزۇنلۇقتىكى ياي شەكىلدە
 يانتۇ بولۇپ، ئۈستىدىكى تىلەمچىلەر بىلەن بىللە ياپىلاق تاش
 ياتقۇزۇلغان يەرگە يىقىلدى. ئۇنىڭ گۈلدۈر - قاراس ئاۋاز
 چىقىرىپ يەرگە تېگىشى زەنجىرى ئۈزۈلگەن ئاسما كۆۋرۈكنىڭ
 چۈشكىنىدىنمۇ تېز ۋە دەھشەتلىك بولدى. دەسلەپتە
 ئادەملەرنىڭ ۋارقىراش - جارقىراشلىرى، تىل - ئاھانەتلىرى

ئاڭلانغاندەك بولدى. ھايال ئۆتمەيلا ھەممە نەرسە تىمتاس بولۇپ قالدى. يارىلانغان بىرنەچچەيلەن دۆۋىلىشىپ ياتقان جەسەتلەرنىڭ ئاستىدىن ئۆمىلەپ چىقىپ، كەينىگە داچىدى.

دەسلەپكى شاۋقۇن - سۈرەن ئۆتۈپ كەتكەندىن كېيىن، تىلەمچىلەر ئارىسىدىن نالە - پەرياد، ئاچچىق ۋارقىراشلار ئاڭلاندى. كۋاسمىدو ئىككى جەينىكىنى رېشاتكىغا تىرەپ، چىرايىنى ئۆزگەرتەي قاراپ تۇردى. ئۇنىڭ شۇ چاغدىكى تۇرقى چاچلىرى چوۋۇق پېتى دېرىزىدە تۇرغان قېرى پادىشاھقا ئوخشايتتى.

ژان فروللو ئىنتايىن خەتەرلىك ئەھۋالدا قالدى، ئۆزىنىڭ تىكەندەك يالغۇز ھالدا بۇ قورقۇنچلۇق قوڭغۇراق چالغۇچى بىلەن ئۇدۇلمۇ ئۇدۇل كېلىپ قالغانلىقىنى بىلدى. سەكسەن چى ئېگىزلىكتىكى تاش تام ئۇنى ھەمراھلىرىدىن ئايرىۋەتكەنىدى. كۋاسمىدو شوتىنى ئىتتىرىش بىلەن بولۇۋاتقاندا، ژان چوقۇم دەم سېلىنمىدى دەپ جەزم قىلغان يان ئىشىككە قاراپ يۈگۈردى. لېكىن، ئۇ ئىشىككە ئاللىقاچان دەم سېلىنغانىدى. ئەسلىدە كۋاسمىدو كارىدوردىن ئۆتۈۋېتىپ، ئۇ ئىشىكنى دەم سېلىپ تاقىۋەتكەنىدى. ژان باشقا ئىلاج قىلالماي، پادىشاھنىڭ ھەيكەللىرىدىن بىرىنىڭ كەينىگە مۆكتى، قورققىنىدىن دېمى ئىچىگە چۈشۈپلا كەتتى. ئۇنىڭ خۇنى قاچقان كۆزلىرى بىلەن بۇ غەلىتە دۈمچەككە قاراشلىرى خۇددى ياۋايى ھايۋانغا قارايدىغان بىرىنىڭ خوتۇنى بىلەن تونۇشۇپ قالغان بىر ئەرنىڭ ئۇ خوتۇن بىلەن يېرىم كېچىدە كۆرۈشۈشكە ۋەدىلىشىپ، تامدىن ئارتىلىپ چۈشۈش بىلەن تەڭ ۋەھشىي ئاق ئېيىققا ئۇچراپ قالغان چاغدىكى ئەھۋالغا ئوخشاپ قالغانىدى.

بۇ گاس دەسلەپ ژانغا دىققەت قىلمىدى، ئارقىدىنلا بېشىنى قايرىپ، شارىتىدە ئورنىدىن تۇردى - دە، ژاننى كۆرۈپ قالدى. ژان شىددەتلىك بىر زەربىنى قوبۇل قىلىشقا تەييارلاندى.

بىراق، قوڭغۇراق چالغۇچى گاس تۇرغان ئورنىدىن
مىدىرلىمىدى، بىرھازاغىچە ئانغا قاراپ تۇرۇپ، ئاندىن ئان
تەرەپكە ماڭدى.

— ھەي، ھەي! — دەپ توۋلىدى ئان، — ھەسرەت — نادامەت
بىلەن تولغان كۆزلىرىڭدە ماڭا قاراپ نېمە قىلاي دەيسەن؟
ئۇ شۇ گەپلەرنى قىلىۋېتىپ، مۇغەمبەرلىك بىلەن قولىدىكى
قونداقلىق ئوقيانى تۈزەشتۈرگىلى تۇردى.

— كۋاسمىدو، — دېدى ئۇ يەنە، — مەن سېنىڭ لەقىمىڭنى
ئۆزگەرتىپ، خەقلەر قارىغۇ دەپ ئاتايدىغان قىلىۋېتىمەن!
ئان شۇنداق دەپلا ئوق ئۈزدى. يا ئوقى ۋىشىلداپ بېرىپ
قوڭغۇراق چالغۇچىنىڭ ئوڭ مۇرىسىگە سانجىلىدى. كۋاسمىدو
خۇددى پادىشاھ پاراموندىنىڭ ھەيكىلىگە زەخمەت يەتكەندەك، يا
ئوقىغا ئېرەن قىلمىدى. يا ئوقىنى مۇرىسىدىن سۇغۇرۇپ
چىقاردى — دە، ئۇنى تىزىغا ئېرىنچەكلىك بىلەن قويۇپ
سۇندۇرۇۋەتتى. ئان ئىككىنچى يا ئوقىنى ئېتىشقا ئۈلگۈرەلمىدى.
كۋاسمىدو يا ئوقىنى سۇندۇرۇپ بولۇپ، پۇشۇلىدىغان پېتى
شىددەت بىلەن ئانغا تاشلاندى. ئاننىڭ دۇبۇلغا — ساۋۇتلىرى
تامغا تېگىپ جاراڭلاپ كەتتى.

مەيداندىكى مەشەل ئەتراپىنى غۇۋا يورۇتۇپ تۇراتتى. ئادەملەر
ئەلەڭگۈلەپ تۇرغان ئوت يورۇقىدا قورقۇنچىلۇق بىر پەردە
ئويۇننى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرمەكتە ئىدى.

كۋاسمىدو سول قولىدا ئاننىڭ ئىككى بىلىكىنى تۇتتى. ئان
ئاسمان پىرقىراۋاتقاندا، يەر چۆرگۈلەۋاتقاندا بولۇپ،
تېپىرلىغۇدەكمۇ ھالى قالمايىدى. ئۇ ئەمدى تۈگەشتىم دەپ
ئويلاپ، پەقەت قارشىلىق كۆرسەتمىدى. قوڭغۇراق چالدىغان
گاس قىلچە ھودۇقماي، ئاننىڭ ھەممە قورال — جابدۇقلىرىنى —
خەنجىرىنى، پىچىقىنى، دۇبۇلغا — ساۋۇتلىرىنى خۇددى مايىمۇن
ياڭاق سويغاندەك، ئوڭ قولى بىلەنلا پاك — پاكىز ئېلىپ، ئايىغى

ئاستىغا تاشلىدى.

ژان ئۆزىنىڭ قورالسىز لاندۇرۇلغانلىقىنى، كىيىملىرىنىڭمۇ سالدۇرۇۋېتىلگەنلىكىنى، قىپپالغاچ بولۇپ قالغانلىقىنى، كۋاسمىدونىڭ ئۆزىنى ھېچقانچە كۈچىمەيلا مەھكەم تۇتۇپ تۇرغانلىقىنى بىلدى. ئۇنىڭ قوڭغۇراق چالغۇچى گاسقا يالۋۇرغۇسى كەلمىدى. ئۇنىڭغا ئەقلىدىن ئازغان ئادەمدەك ھېجىيىپ، قانداقتۇر بىر ناخشىنى ئېيتقىلى تۇردى. ئۇنىڭ ئاۋازى ئون ئالتە ياش ۋاقتىدىكىدەك غەمىسىز - ئەلەمىسىز ئىدى:

كامبراى ئىدى داڭلىق شەھەر،
قورالى كۆپ، مەزمۇت، بىخەتەر.
مۇستەبىت مارافىن كەلسە بۇلاپ،
ئىدى ياۋۇز، شەپقەتسىز بەتتەر.

ناخشا تۈگىمەيلا ئادەملەر كۋاسمىدونىڭ كارىدورىنىڭ تۇتقۇچىدا ئۆرە تۇرغانلىقىنى، ژاننى ئىككى پۇتىدىن تۇتۇپ ساڭگىلىتىپ، ئۇنى ھاۋا بوشلۇقىدا كامالەكنى ئايلاندۇرغاندەك ئايلاندۇرۇۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئارقىدىنلا كوكۇس ياڭىقى تامغا تېگىپ يېرىلغاندەك بىر ئاۋازنى ئاڭلىدى. ئۇلار شۇ ئاۋازغا ئەگىشىپلا مونەك بىرنەرسىنىڭ ئاسماندىن ئۇچۇپ چۈشكەنلىكىنى، شۇ ئارىدا بىنانىڭ چوقچىيىپ چىقىپ تۇرغان قىرىغا ئىلىنىشىپ قالغانلىقىنى كۆردى. ئۇ تۈگۈلۈپلا قالغان جەسەت بولۇپ، بېلى ئۈزۈلگەن، بېشى يېرىلغان، مېڭىسىنىڭ قېتىقى چىقىپ كەتكەنىدى.

— ئىنتىقام ئالايلى! — دەپ ھۆركىرىدى تىلەمچىلەر
ئەلپازىنى بۇزۇپ.

— ھۇجۇم! — دەپ ۋارقىرىدى كلوپىن.

— ئالغا، ھۇجۇمغا ئۆتەيلى! — دەپ جاۋاب قايتۇردى
تىلەمچىلەر.

بۇ غەلىتە قىيىقاس - چۇقانغا ھەر خىل تىل، ھەر خىل شېۋە، ھەر خىل تەلەپپۇز ئارىلىشىپ كەتكەنىدى. بىچارە ژانىنىڭ پاجىئەلىك ئۆلۈمى ئالاماننىڭ غەزىپىنى قوزغىغان، ئۇلارنى ئەسەبىي ھالەتكە كەلتۈرگەنىدى. چېركاۋ ئالدىدا شۇنچە ئۇزاققىچە ھەپىلىشىپ بىر دۈمچەكنىڭ قولىدا مەغلۇپ بولۇش ئۇلار ئۈچۈن ھاقارەت ئىدى. بۇنىڭغا تاقەت قىلىپ تۇرۇشقا بولمايتتى. ئۇلار غەزەپتىن ئۆزىنى بېسىۋالماي نەدىندۇر يەنە بىرنەچچە شوتىنى تېپىپ كەلدى. مەشئەللەرمۇ كۆپەيدى. بىرنەچچە مىنۇت ئۆتەر - ئۆتمەيلا، كۋاسمىدو بۇ قورقۇنچىلۇق ئالاماننىڭ بۇۋى مەريەم چېركاۋىغا تەرەپ - تەرەپتىن ھۇجۇمغا ئۆتكەنلىكىنى كۆرۈپ ئالاقزادىلىك ئىچىدە قالدى. شوتا ئېلىۋېلىشقا ئۈلگۈرەلمىگەنلەر ئارغامچىغا ئېسىلىپ يۇقىرىغا ياماشماقتا؛ ئارغامچىسى يوقلار قاپارتما نەقىشلەرنى بويلاپ يۇقىرىغا ياماشماقتا؛ ئۇلار بىر - بىرىنىڭ يىرتىق كىيىملىرىنى تارتقۇچىلاپ ئالغا ئىلگىرىلىمەكتە ئىدى. ئەپتىدىن شۇملۇق يېغىپ تۇرىدىغان بۇ تىلەمچىلەرنىڭ ھۇجۇمىغا ھەرقانداق قىلىپمۇ تاقابىل تۇرۇش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ئادەملەر يۇقىرىغا دولقۇندەك ئۆرلەيتتى. مەردانە چىرايلار ئاچچىق غەزەپ تۈپەيلى شەلپەردەك قىزارغان، ئۇلارنىڭ كىشىنى چۆچۈتىدىغان كەڭ پېشانىلىرىدىن تەر قۇيۇلغان، كۆزلىرىدىن قورقۇنچىلۇق نۇر چاقنايتتى. ھەر خىل شەكىل، ھەر خىل سىياقتىكى كىشىلەرنىڭ ھەممىسى كۋاسمىدونى قىستاپ كەلمەكتە ئىدى. بۇ مەنزىرە بەجايىكى باشقا بىر چېركاۋ بۇۋى مەريەم چېركاۋىغا ھۇجۇمغا ئۆتكەندەك، ئۆيەردىكى جىن - ئالۋاستىلار، ئاجايىپ - غارايىپ ھەيكەللەرنىڭ ھەممىسى سەپكە ئاتلانغاندەك، بەجايىكى بىر توپ تىرىك غەلىتە مەخلۇقلار ئالدى تامدىكى تاشتىن ياسالغان مەخلۇقلارغا قاراپ يوپۇرۇلۇپ كېلىۋاتقانداك ئىدى. مەيداندا كۆيۈۋاتقان مىڭلاپ، ئونمىڭلاپ مەشئەل قاراڭغۇلۇق قوينىغا يوشۇرۇنۇپ قالغان قالايمىقان كۆرۈنۈشنى بىراقلا

ئاشكارا قىلىۋەتتى. پارۋى مەيدانى كۈندۈزگە ئوخشاش يورۇپ كەتتى. بۇۋى مەريەم چېركاۋنىڭ ئۆگزىسىدىكى ئوت تېخىچە گۈرۈلدەپ كۆيۈۋاتقان بولغاچقا، پۈتكۈل شەھەر ھەرقانچە يىراقتىن قارىغاندىمۇ ئوچۇق كۆرۈنگۈدەك ھالەتتە ئىدى. ئىككى قوڭغۇراق مۇنارنىڭ غايەت زور گەۋدىسى ھەددى - ھېسابسىز ئۆيلەرنىڭ ئۆگزىسىدىن ئېنىق كۆرۈنۈپ تۇراتتى. شۇ تاپتا شەھەر ئىنتايىن ئالدىراشتەك ئىدى. قەيەردىدۇر بىر يەرلەردە سىگنال قوڭغۇرىقى جاراڭلايتتى. تىلەمچىلەر بۇۋى مەريەم چېركاۋنىڭ دەرۋازىسى ئالدىدا ۋارقىرايتتى، ھاسىرايتتى، ئاغزىنى بۇزاتتى، بىرى يىقىلسا، بىرى ئورنىدىن تۇرۇپ چېركاۋ تېمىغا يامىشاتتى. كۋاسمىدونىڭ ھەرقانداق چارە - ئامال بىلەنمۇ مۇنچىۋالا كۆپ دۈشمەنگە كۈچى يەتمەيتتى. ئۇ مىسىرلىق قىزنى يادىغا ئېلىپ تىترەپ كەتتى. بارغانسېرى يېقىنلاپ كېلىۋاتقان غەزەپلىك چىرايلارغا قاراپ، ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە ئالىقانلىرىنى بىر - بىرىگە سۈركىدى، خۇدادىن كارامەت كۆرسىتىشىنى ئۆتۈندى.

5. فىرانسىيە پادىشاھى لۇئىنىڭ

تىلاۋەتخانىسى

كۋاسمىدونىڭ قارا چۈمۈلىدەك مىغىلداپ يۈرگەن بۇ بىر توپ تىلەمچىلەرنى بايقاپ قېلىش ئالدىدا، ئېگىز قوڭغۇراق بىناسى ئۈستىدىن پارىژغا نەزەر سالغانلىقى ئوقۇرمەنلەرنىڭ ئېسىدە بولسا كېرەك. ئۇ شۇ چاغدا ھەيۋەتلىك، سۈرلۈك بىر بىناننىڭ بالخانسىدىكى دېرىزىدە جىمىرلاۋاتقان يورۇقنى كۆرگەنىدى. سايىت ئانتونى دەرۋازىسىغا يېقىن يەردىكى بۇ بىنا باستىلىپ تۈرمىسى بولۇپ، ھېلىقى يورۇق لۇئى XII نىڭ ئۆيىدىكى شامنىڭ يورۇقى ئىدى.

لۇئى XI راستىنلا پارىژغا كەلگەن، شۇنداقلا ئۇنىڭ كەلگىنىگە ئىككى كۈن بولغانىدى. يەنە بىر كۈندىن كېيىن مونتېلىز لېس توردىكى قەلئەگە كەتمەكچىدى. ئۇ بۇ چىرايلىق شەھەر پارىژغا بەك ئاز كېلەتتى، كەلگەن تەقدىردىمۇ ئۈنچە ئۇزاق تۇرمايتتى. ئۇنىڭ قارىشىچە، ئەتراپتىكى تۇزاق، دارغا ئېسىش جازاسى ۋە شوتلاندىيە ئوقياچىلىرى يېتەرلىك ئەمەس ئىدى.

ئۇ لوئورې سارىيىنى ياقىتۇرمايدىغان بولغاچقا، شۇ كۈنى باستىلىيە تۈرمىسىدە قونۇپ قالدى. لوئورې سارىيىدىكى ياتاق ئۆيىنىڭ چوڭلۇقى يۈز كىۋادرات چى ئەتراپىدا كېلەتتى. ئۆيىنىڭ ئىچىدە ئون ئىككى ياۋايى ھايۋان بىلەن ئون ئۈچ نەپەر كاتتا ئەختەرشۇناسنىڭ رەسمى ئويۇلغان تام مەش بار ئىدى، ئۇخلايدىغان كارىۋىتىمۇ ئون ئىككى چى ئۇزۇنلۇقتا ۋە ئون بىر چى كەڭلىكتە ئىدى. لېكىن، مۇنداق توققۇزى تەل چوڭ ئۆيدە، ئۇ خۇددى بىر نېمىسنى يوقىتىپ قويغاندەك ئەركىن - ئازادە بولالمايتتى. مېشچانلارنىڭ خۇي - مېجەزى بار بۇ پادىشاھ باستىلىيە تۈرمىسىنى ياخشى كۆرەتتى. ئۇ يەردىكى چاققان كىچىك ئۆيدە ئاران بىر كارىۋاتلا بولسىمۇ، لېكىن باستىلىيە تۈرمىسى لوئورې سارىيىدىن مۇستەھكەم ئىدى.

پادىشاھنىڭ بۇ داڭلىق تۈرمىدىكى قونالغۇ ئۆيى كاتەكتەك كىچىك بولسىمۇ، لېكىن ئۇنىڭ نەزىرىدە ئۇنى يەنىلا چوڭ ئۆي دېيىشكە بولاتتى. قەلئەنىڭ كىچىك مۇنارىدىكى بالىخانغا جايلاشقان بۇ ئۆي يۇمىلاق سېلىنغان بولۇپ، پولغا سىلىق بورا ياتقۇزۇلغان، تورۇستىكى ۋاسىلار ئالتۇندىن ھەل بېرىلگەن ماگنولىيە گۈلى بىلەن بېزەلگەن، ۋاسىلارنىڭ ئارىلىقى رەڭدار تاياقچىلار بىلەن بۆلۈنگەن، ياسىداق تاملار ئاق قەلەيدىن قىيىپ چىقىرىلغان ئەتىرگۈل بىلەن لىق تولغان شۇنداقلا نىل رەڭ بىلەن ماينىڭ ئارىلاشمىسىدىن چىرايلىق ۋە قېنىق يېشىل رەڭدە بويالغانىدى.

ئۆيدە پەقەت بىرلا دېرىزە بولۇپ، چوققىلىق ئەگمە شەكىلدە

چىقىرىلغان بۇ دېرىزىگە مىس سىمىدىن چاقماق كاتەكچىلىك تور قويۇلغان، پولات چىۋىق ئورنىتىلغانىدى.

ئۆيىدە بىرلا ئىشىك بار ئىدى. ئىشىك بولغاندىمۇ يۇمىلاق ئەگمە شەكىلدە ياسالغان مودا ئىشىك، ئىچىگە پەردە تارتىلغان بولۇپ، تاشقىرىسى شوتلاندىيە ياغىچىدىن ياسالغان دەھلىز ئىدى. ئۇمۇ بۇنىڭدىن بىر يۈز ئەللىك يىل ئىلگىرى قەدىمكى قورۇ - جايلىرىنىڭ دەھلىزىدەك تۈجۈپىلەپ ياسالغانىدى. مۇشۇ سەۋەبتىن بولسا كېرەك، سائۇۋىل بىر چاغلاردا تولىمۇ ئېچىنغان ھالدا: «بۇلار گەرچە ئۇنچىلىك كۆركەم بولمىسىمۇ، شۇنداقلا كىرىپ - چىقىشقا توسالغۇ بولسىمۇ، لېكىن ئەجدادلىرىمىز ئۇنى يەنىلا چىقىۋېتىشنى خالىمىدى، ھېلىمۇ ھەم ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ئۇنى ساقلاپ قېلىشقا ئۇرۇندى» دېگەنىدى.

بۇ ئۆيدىن ھەرقانداق ئادەتتىكى ئۆيلەردە بولىدىغان بىرەر ئۆي جاھازىلىرىنىمۇ ئۇچراتقىلى بولمايتتى. ئورۇندۇقمۇ يوق، ئۈستەلمۇ يوق، كىيىم ئىلغۇچمۇ يوق، ساندۇققا ئوخشاپ كېتىدىغان چاسا ئورۇندۇقمۇ يوق، پەقەت ھەشەمەتلىك، كۆركەم بىرلا كىرىپىلى بولۇپ، قىزىل سىر بىلەن سىرلانغان ياغاچتىن ياسالغان بۇ كىرىپىلىغا بىر تالاي قىزىلگۈلنىڭ رەسىمى سىزىلغانىدى، چۆرىسىگە مەشۇتتىن جىيەك چىقىرىلغان، كوردوۋا ① دىن كەلتۈرۈلگەن قىزىل خۇرۇم بىلەن قاپلانغان، تۆت تەرىپى ئالتۇن رەڭلىك مىخ بىلەن مىخلانغانىدى. ئۆيىدىكى بۇ بىردىنبىر يۆلەنچۈكلۈك ئورۇندۇقتا پەقەت بىرلا ئادەمنىڭ ئولتۇرۇش لايىقلىقى بارلىقىنى قاراپلا بىلگىلى بولاتتى. كىرىپىلىنىڭ يېنىدا، دېرىزىگە يېقىنراق جايغا بىر شېرە قويۇلغان بولۇپ، ئۈستىگە قۇشلارنىڭ رەسىمى چۈشۈرۈلگەن دۇخاۋا داستىخان سېلىنغان، ئۇنىڭغا سىياھ چاپراپ كەتكەن

① كوردوۋا — ئىسپانىيەنىڭ جەنۇبىدىكى شەھەر.

ھۆججەت پاپكىسى، بىرنەچچە ۋاراق تېرە قەغەز، بىرنەچچە تال پەي قەلەم ۋە گۈل ئويۇلغان چوڭ كۈمۈش ئىستاكان تىزىلغانىدى. شىرەنىڭ يېنىغا سەندەل قويۇلغان، ئىبادەت سۈپىسىغا كەشتىلەنگەن قىزىل كىمخاب ئەدىيال يېپىلغانىدى. ئۆيىنىڭ بىر چېتىگە قويۇلغان كارىۋات قارىماققا خېلى ئاددىي ئىدى. كارىۋاتقا دۇخاۋا پەردە تارتىلغان بولۇپ، پەردىدە يا ئالتۇن بىلەن كۈمۈش يىپىتىن تۇتۇلغان جىيەك، يا ئالتۇن بىلەن كۈمۈش يىپىتىن توقۇلغان كەشتە يوق ئىدى. چۈچىلىرىمۇ ئۈنچە ئىنچىكە ئىشلەنمىگەنىدى. لۇئى XI ئۇخلايدىغان ياكى ئويۇقۇسى قاچقاندا ئىرىغىناپ ياتىدىغان بۇ كارىۋات يىراق - يېقىنغا داڭلىق ئىدى. ئىككى يۈز يىلنىڭ ئالدىدا، بىرلىرى ئىچكى كابىنېت ۋەزىرلىرىنىڭ سارىيىدا مۇشۇ كارىۋاتنى كۆرگەنىدى. ئارىسىد ۋە «تىرىك ئەخلاق» تەخەللۇسى بىلەن «سروس» ناملىق كىتابنى يازغان قېرى پىلو خانىمۇ بۇ كارىۋاتنى كۆرگەنىدى.

«فىرانسىيە پادىشاھى لۇئى جانابلىرىنىڭ «تىلاۋەتخانىسى» دەپ نام ئالغان ئۆي دەل مۇشۇ ئۆي ئىدى.

بىز ئوقۇرمەنلەرگە بۇ ئۆينى تونۇشتۇرۇۋاتقان چاغدا، ئۆيىنچى خېلىلا قاراڭغۇ ئىدى. چىراغ ئۆچۈرۈش قوڭغۇرىقى بىر سائەتنىڭ ئالدىدىلا چېلىنغان، كېچە بەكمۇ قاراڭغۇ، شىرە ئۈستىدىكى پىلىدىرلاپ كۆيۈۋاتقان شام يورۇقىدا ئۆيدە تۇرغان بەش ئادەمنى كۆرگىلى بولاتتى.

شامنىڭ ئۆدۈلىدىكى ئۈستىبېشى پۇزۇر بوۋاي بەدىنىگە چاپلىشىپلا تۇرىدىغان، كۈمۈش رەڭ سىزىقچىلىرى بار، تېگى قىزىل جىلتىكە كىيىۋالغان، سىرتىدىن قارا رەڭلىك گۈل بىلەن كەشتىلەنگەن، تېگى سېرىق پىلاش يېپىنىۋالغانىدى. شامنىڭ يورۇقىدا كۆزنى قاماشتۇرۇپ تۇرىدىغان بۇ كىيىمنىڭ ھەربىر قاتلىقىدىن نۇر چاقناۋاتقانداك بولاتتى. بوۋاينىڭ مەيدىسىگە ئوچۇق رەڭلىك ئىزناك قانداغان بولۇپ، ئىزناكنىڭ ئاستىغا يۈگۈرۈپ كېتىۋاتقان چىپار بۇغىنىڭ رەسىمى، سول تەرىپىگە

زەيتۇن شېخى، ئوڭ تەرىپىگە بۇغىنىڭ مۇڭگۈزى چۈشۈرۈلگەنىدى. بەلبېغدا چىرايلىق خەنجەر، ئالتۇندىن ھەل بېرىلگەن دەستىسى تاغنىڭ چوققىسىغا ئوخشىتىپ ياسالغان بولۇپ، بۇ چوققا بىرلا قاراشقا گىرافلارنىڭ باش كىيىمىدەك كۆرۈنەتتى. ئۇ بېشىنى ئېگىز كۆتۈرگەن، تەكەببۇر، ئەپتىدىن ھىيلىگەر ۋە ياۋۇزلۇقى بىلىنىپ تۇراتتى. ئىككىنچى قېتىم قارىغاندا ئۇنىڭ ئىنتايىن قۇۋ، مەككەر ئادەم ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولاتتى.

بۇ تاقىر باش ئادەم قولىغا بىر تۇتام قەغەزنى تۇتقان يېتى كىرىپىسلونىڭ يېنىدا قېتىپ قالغاندەك تۇراتتى. كىرىپىسلودا ئولتۇرغىنى ئۆزىنى ئۈنچە تۈزەشتۈرۈپ يۈرمەيدىغان ئادەمدەك قىلاتتى. ئۇ بېلىنى ئېگىپ، پۇتلىرىنى ئالماپ، بىلىكىنى شىرەگە قويۇپ ئولتۇراتتى. قورايىدەك ئىنچىكە پاقالچىقىنى كوردوۋادىن كەلتۈرۈلگەن خۇرۇم سېلىنچىغا قويغان بولۇپ، گۆشى قاچقان پۇتلىرىغا قارا يۇڭ پايپاق تارتىۋالغان، تۈكلىرى چۈشۈپ كەتكەن تېرە ياقىلىق، يانتۇ يوللۇق شىنېل كىيىۋالغانىدى. ئەڭ ئاخىرىدا كۆزگە چېلىقىدىغىنى كۆرگۈسىز بولۇپ كەتكەن قارالاتىدىن تىكىلگەن ھەم كونا، ھەم مەينەت باش كىيىمى بولۇپ، بۇ باش كىيىمنىڭ چېكىلىكى قوغۇشۇندا قۇيۇلغان پورترېتلار بىلەن زىننەتلەنگەنىدى. ئۇ باش كىيىمنىڭ ئىچىگە يەنە بىر بۆك كىيىۋالغان، چاچلىرىنى بۆك بىلەن مەھكەم ياپقاننىدى. كىرىپىسلودا ئولتۇرغان ئادەمنىڭ ئۈستىبېشىدىن كۆرگىلى بولىدىغان نەرسىلەر مۇشۇنچىلىكلا ئىدى. ئۇنىڭ بېشى مەيدىسىگە دېگۈدەك ساڭگىلاپ چۈشكەن، چىرايى تۇتۇلۇپ كەتكەنىدى. قاراڭغۇدا ئۇنىڭ يۈز - كۆزىنى ئوچۇق كۆرگىلى بولمىسىمۇ، لېكىن شام يورۇپ تۇرغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنىڭ تۇمشۇقىنى پەرق قىلغىلى بولاتتى. قارىغاندا ئۇنىڭ بۇرنى چوقۇم ئۇزۇن ئىدى. قولىنىڭ دۈمبىسىدىكى قورۇقلاردىن ئۇنىڭ قېرى ئادەم ئىكەنلىكىنى پەرەز قىلىشقا

بولاتتى. بۇ لۇئى XI ئىدى.

ئۇنىڭ ئارقا تەرىپىدە فلاندىرلارچە كىيىنگەن ئىككى ئادەم پەس ئاۋازدا بىرنېمىلەرنى دېيىشۋاتاتتى. شامنىڭ يورۇقىدا ئۇلارنى خېلى ئوچۇق كۆرگىلى بولاتتى. ناۋادا گرىنگورىنىڭ تىياتىرى ئوينالغان چاغدا نەق مەيدانغا بارغانلاردىن بىرەرى مۇشۇ سورۇنغا ھازىر بولغان بولسا، ئۇ چوقۇم بۇ ئىككىلەرنىڭ فلاندىرلىق ئەلچىلەرنىڭ قاتارىدىكىلەردىن ئىكەنلىكىنى، بىرىنىڭ بولغۇسى ئىشلارغا پەمى يېتىدىغان، پېنسىيە پۇلىغا تايىنىپ جان باقىدىغان گۇئىللا ئوم روم ئىكەنلىكىنى، يەنە بىرەيلەننىڭ پايپاق دۈكىنىدىكى ھۆرمەتكە سازاۋەر خوجايىن ياكوئىس كوپپېنول ئىكەنلىكىنى بىلگەن بولاتتى. بۇ ئىككىلەرنىڭ لۇئى XI نىڭ سىياسىي مەخپىيىتىگە ئىشتىراك قىلغانلاردىن ئىكەنلىكى ئادەملەرنىڭ ئېسىدىن چىقمىغانلىقى ئېھتىمالغا يېقىن ئىدى.

تېخىمۇ نېرىدا، مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئىشكە يېقىن يەردىكى قاراڭغۇدا تاش ھەيكەلدەك مىدەر - سىدەر قىلماي تۇرۇۋاتقان بويى پاكار، دوغىلاق كەلگەن يەنە بىر ئادەم بار ئىدى. ئۇ ھەربىي كىيىم كىيگەن، كەشتىلەنگەن پىلاش يېپىنىۋالغان بولۇپ، كۆزلىرى پۇلتىيىپ چىقىپ تۇراتتى. ئوچۇق ئاغزى پەقەت يۇمۇلمايدىغاندەك قىلاتتى. قۇلاقلىرى ساڭگىلاپ چۈشكەن چاچلىرىنىڭ ئاستىدا قالغان، پېشانىسىنى كۆرگىلى بولمايتتى. مۇشۇ تۇرقىدا ئۇ ھەم يولۋاسقا، ھەم ئىتقا ئوخشايتتى. پادىشاھتىن باشقىلارنىڭ ھەممىسىنى ئېنىق كۆرگىلى بولاتتى.

پادىشاھنىڭ ئالدىدا تۇرغان بوۋاي ئۇنىڭغا پالاستەك ئۇزۇن ھېسابات تالونىنى ئوقۇپ بېرىۋاتاتتى. پادىشاھمۇ قارىماققا كۆڭۈل قويۇپ تىڭشاۋاتقاندا ئىدى. فلاندىرلىق ئىككىلەن تېخىچە كۈسۈلدېشىۋاتاتتى.

— خۇدانىڭ كىرىستىنى شېپى كەلتۈرۈپ قەسەم

قىلىمەنكى! — غوتۇلىدى كوپپىنول، — ئۆرە تۇرغۇچىلىكىم
قالمىدى! بۇ يەردە ئورۇندۇق بولمىسا — ھە!

گۇئىللا ئۇم روم بېشىنى چاقپا، ئەنسىز كۈلۈپ قويدى.
— خۇدانىڭ كىرىستىنى شېپى كەلتۈرۈپ قەسەم قىلىپ
بېرەي! — دېدى كوپپىنول پەس ئاۋازدا. ئۇ بىرى ئۆزىگە ئۇۋال
قىلىۋاتقاندا ك قورسىقى كۆپۈپ كەتكەندى، — پۈتۈمنى ئالماپ،
يەردە ئولتۇرساممۇ بولۇپەرەتتى. مەن خوجايىنلىق سۈپىتىم
بىلەن ئۆزۈمنىڭ پايپاق دۈكىنىدا شۇنداق ئولتۇراتتىم.

— جىم بولۇڭ، كوپپىنول خوجايىن!
— نېمە دەپسىز! گۇئىللا ئۇم روم ئەپەندى، ئەجەبا بۇ يەردە
ئۆرە تۇرۇپىرمىزمۇ؟
— چىدىمىسىڭىز، تىزلىنىپ ئولتۇرۇڭ، — دېدى
گۇئىللا ئۇم روم.

بۇ چاغدا پادىشاھ گەپ باشلاپ قالدى. ئىككىلەن ئاغزىنى
يۈمدى.

— خىزمەتكارلىرىمنىڭ كىيىمىگە ئەللىك سو، ماڭا تاج
تىككەن ئادەمنىڭ شىنپىلىغا يىگىرمە سو! بۇ توننىلاپ ئالتۇنى
تالاغا تۈكۈۋەتكەندە كىلا ئىشقۇ؟ ساراڭ بولدۇڭمۇ؟ ئولۇپىر!
قېرى ئادەم مۇشۇ گەپلەرنى قىلىۋېتىپ بېشىنى كۆتۈردى.
بوينىدىكى سايىت مېچىل زەنجىرىنىڭ ئالتۇن مونچىقى پار قىراپ
كەتتى. شامنىڭ يورۇقىدا بۇلۇتتەك تۇتۇلۇپ كەتكەن ياغاچ يۈزى
ئېنىق كۆرۈندى. ئۇ ئالدىدىكى بوۋايىنىڭ قولىدىن بىر تۇتام
قەغەزنى شارىتىدە تارتىۋالدى.

— سەن مېنى ۋەيران بولسۇن دېمەكچىمۇ؟ — ئۇ
ئولتۇرۇشۇپ كەتكەن كۆزلىرى بىلەن قولىدىكى ھېسابات
تالونلىرىغا قارىدى — بۇ نېمە نەرسىلەر؟ مۇنداق ھەشەمەتلىك،
ياسىداق ئۆيلەرنى نېمە قىلىمىز؟ دۇئا — تىلاۋەت قىلىدىغان
ئىككى پوپنىڭ ھەربىرىگە ئايدا ئون لىۋر! ھەربىر
ئىبادەتخانىدىكى پوپقا ئايدا يۈز سو! ياتاق ئۆيدىكى خىزمەتچىگە

يىلدا توقسەن لىۋر ! تۆت ئاشخانىدىكى تاماق تەييارلىغۇچىلارنىڭ ھەربىرىگە يىلدا يۈز يىگىرمە لىۋر ! بىر كاۋاپچى ئۇستامغا، بىر باغۋەنگە، دورا - دەرەمەكنى باشقۇرغۇچىغا، بىر باش ئاشپەزگە، بىر تاماق تىزغۇچىغا، ئىككى ياردەمچىگە ئايدا ئون لىۋر ! ئاشخانا خىزمەتچىلىرىنىڭ ھەربىرىگە ئايدا ئون سەككىز لىۋر ! ئات باقار بىلەن ئىككى ياردەمچىسىنىڭ ھەربىرىگە ئايدا يىگىرمە تۆت لىۋر ! بىر ھاممالغا، تورت ياسايدىغان بىر ئۇستامغا، بولكا ياسايدىغان بىر ئۇستامغا، ئىككى ھارۋىكەشكە ھەربىرىگە ھەر يىلدا ئاتمىش لىۋر ! تۆمۈرچىخانىدىكى باشقۇرغۇچىغا ھەر يىلدا بىر يۈز يىگىرمە لىۋر ! دۆلەت خەزىنىسىنى باشقۇرىدىغان ئىدارىنىڭ باشلىقىغا ھەر يىلدا بىر مىڭ ئىككى يۈز لىۋر ! تەپتىش ئەمەلدارىغا ھەر يىلى بەش يۈز لىۋر ! يەنە نېمىلەر بارلىقىنى نەدىن بىلەي ! مۇنداق كېتىۋەرسە، لوئورې سارىيىدىكى زىخچە ئالتۇن - كۈمۈشلەرمۇ ئىسراپچىلىقنىڭ ئوتىدا ئېرىپ تۈگىگۈدەك ! مۇشۇلارغا كۆرە، ھامىنى بىر كۈنى قازان - قومۇچلىرىمىزدىنمۇ ئايرىلىپ قالغۇدەكمىز ! كېلەر يىلى، خۇدا بىلەن بۈۋى مەريەم (گەپ قىلىپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، ئۇ قالپىقىنى بېشىدىن ئالدى) بىزگە يەنە ئۆمۈر بەرسە، قەلەي قاچىدا دورا ئىچمەكتىن ئۆزگە ئامال بولمايدىغاندەك تۇرىدۇ !

ئۇ سۆزلەۋېتىپ شىرە ئۈستىدىكى ئىستىكانغا يالت قىلىپ قاراپ قويدى. ئاندىن قۇرۇق يۆتىلىپ قويۇپ، سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

— ئولۇپەر ئەپەندى ! پادىشاھ بىلەن ئىمپېراتوردەك چوڭ بىر دۆلەتكە ھۆكۈمرانلىق قىلىدىغان ھۆكۈمرانلار ئۆز ئائىلىسىدىكى ئىسراپخورلۇققا ھەرگىز يول قويمىدۇ. مۇنداق قىلمىغاندا، ئوردىدىكى قىلمىش - ئەتمىشلەر چوقۇم ھەممە ئۆلكىگە يامرايدۇ. يەنە كايىپ يۈرۈشكە ۋاقتىم يوق، ئولۇپەر ئەپەندى ! بىزنىڭ چىقىمىمىز يىلدىن - يىلغا كۆپىيىۋاتىدۇ،

مېنىڭ مۇنداق ئىش بىلەن خۇشۇم كەلمەيدۇ. خۇدا ئۆزى بىلىدۇ!
79 - يىلىدىن ئىلگىرى يىللىق چىقىم ئوتتۇز ئالتە مىڭ
لىۋردىن ئاشمىغان، 80 - يىلىغا كەلگەندە، قىرىق ئۈچ مىڭ
ئالتە يۈز ئون توققۇز لىۋر بولدى. بۇ سان شۇنداق ئېنىق يادىمدا
تۇرۇپتۇ. 81 - يىلى ئاتمىش ئالتە مىڭ ئالتە يۈز سەكسەن لىۋر
ئىدى. بۇ يىلچۇ، باغلىشمەنكى چوقۇم سەكسەن مىڭ لىۋردىن
ئېشىپ كېتىدۇ! تۆت يىل ئىچىدە بىر قاتلانسا، قورقۇنچلۇق
ئىش بولمامدۇ؟ — ئۇ بىردەم توختاپ، سەل - پەل دېمىنى
ئېلىۋالغاندىن كېيىن، ئەنسىزلىك ئىچىدە يەنە گېپىنى
داۋاملاشتۇردى، — ئەتراپىمىدىكىلەر، مەن كۆرۈپ تۇرغان ئاشۇ
بىر قىسىم ئادەملەر، مېنىڭ ئورۇقلۇقۇمنى پەش قىلىپ،
ئۆزلىرىنى سەمىرىتىۋاتىدۇ. سىلەر مېنىڭ بەدىنىمىدىكى ھەربىر
تۈشۈكچىدىن پۇل سۈمۈرۈۋالسام دەپ يۈرۈۋاتىسىلەر!

ھېچكىم ئۈندىمىدى. مۇنداق ئاچچىقنى ئۆزىنىڭ مەيلىگە
قويۇپ بېرىش ئەڭ ياخشى چارە ئىدى. ئۇ يەنە گەپ باشلىدى:

— بۇ فىرانسىيەدىكى ئاقسۆڭەكلەر لاتىن يېزىقىدا يوللىغان
مۇراجىئەتنامە بىلەن ئوخشاشلا گەپ. ئۇلار ئوردا جەمەتىنىڭ
زىممىسىدىكى ئېغىر يۈكنى كەڭ كۆلەمدە قايتىدىن بېكىتكەن
بولساق، دەيدۇ. يۈك دەرۋەقە ئېغىر! ئادەمنى ئېزىپ، مىجىقنى
چىقىرىۋەتكۈدەك دەرىجىدە ئېغىر! ئەپەندىلەر! ئېيتىڭلارچۇ، مەن
پادىشاھقا ئوخشامدىمەن، يا غوجىدارىم يوق، يا مەسلىھەتچىم
يوق، ماڭا قاراپ بېقىڭلار، مەن زادى پادىشاھمۇ، ئەمەس؟

سۆزلەپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، ئۇ ئۆزىنىڭ نوپۇزىنى يادىغا
كەلتۈرۈپ كۈلۈمسىرەپ قويدى. ئاچچىقىمۇ پەسكويغا
چۈشكەندەك بولدى - دە، يېنىغا قايرىلىپ فلاندىرلىق
ئىككىيلەنگە قارىدى ۋە:

— كۆردۈڭمۇ، بۇرادەر گۇئىللا ئۇم، بولكىچى، غوجىدار،
نۆكەر، كاتىپ دېگەنلەرنىڭ ھەممىسى نان قېپى نەرسىلەر.
گېپىمنى ئېسىڭدە تۇت گۇئىللا ئۇم، ئۇلارنىڭ پوققا پايدىسى

يوق، پادشاھنىڭ ئالدىدا بېزىرىپ تۇرغىنى تۇرغان. ئۇلارنى كۆرسەملا ئوردىدىكى تام سائەتنى ئويلاپ قالمىمەن. فىلىپ بىرلىلى يېقىندا بۇ سائەتنىڭ چۆرىسىدىكى خۇش خەۋەر يەتكۈزگۈچى تۆت مۇئەككەلنى رېمونت قىلىپ يېڭىلىدى. ئالتۇندىن ھەل بەردى. لېكىن، ئۇلار ۋاقتىنى كۆرسىتەلمەيدۇ، سائەت ئىستىرىلكىسىنىڭمۇ ئۇلارغا ھاجىتى چۈشمەيدۇ، — دېدى.

ئۇ خىيالغا بىر ئىش كەلگەندەك سەل تۇرۇۋېلىپ، قەبرىلىق يەتكەن بېشىنى چايقاپ قويدى.

— ھەي! مەن فىلىپ بىرلىلى ئەمەس، ۋەزىر — ۋۇزىرالارغا ئالتۇندىن ھەل بېرىپمۇ يۈرمەيمەن. مېنىڭ پىكرىم پادشاھ ئېدۋارد بىلەن ئوخشاش: ئاقسۆڭەكلەرنى ئۆلتۈرۈپ، پۇقرالارنى قۇتقۇزۇش! ئايىمىنى ئوقۇغىنا، ئولمۇر!

ھېلىقى بوۋاي ھېسابات تالونىنى ئىككى قوللاپ تۇتۇپ، ئۈزلۈك ئوقۇشقا باشلىدى:

— پارىژ گوبېرناتورىنىڭ يامۇلىدىكى تامغا تۇتىدىغان ئەمەلدار ئادام تېنوننىڭ تامغا ئويۇش ۋە ئۇنىڭغا ھەل بېرىش ھەققىنى تۆلىۋېتىش كېرەك، بۇ تامغا يېڭىدىن ياسالغان، چۈنكى ئىلگىرى ئىشلەتكەن تامغا كونىراپ كېتىپ، داۋاملىق ئىشلىتىشكە مۇمكىن بولمىغان، پۇلى يىگىرمە لىۋر. گۇئىللاۋۇم فىدېرغا تۆت لىۋر تۆت سو بېرىش كېرەك. ئۇ بۇ يىل يانۋار، فېۋرال، مارت ئايلىرىدا تورنىل سارىيىغا بېرىپ، ئۇ يەرگە قويۇلغان ئىككى قەپەستىكى كەپتەرلەرنى باققان. ئۇنىڭغا يەتتە قاداق بۇغداي بېرىش كېرەك. باشقا مەزھەپتىكى راھىبقا تۆت سو بېرىش كېرەك. ئۇ بىر نەپەر جىنايەتچىگە توۋا — ئىستىغپار ئېيتقۇزغان.

پادشاھ دېمىنى ئىچىگە يۇتۇپ ئاڭلاپ ئولتۇردى، ئاندا — ساندا يۆتىلىپمۇ قويدى. ئىستاكانى لېۋىگە تەگكۈزۈپ بىر يۇتۇم دورا ئىچتى. ئوزايى بۇزۇلغاندەك بولدى.

— بۇ يىل ئەدلىيە ئەمەلدارىنىڭ بۇيرۇقىغا بىنائەن ئوردىنىڭ

پەرمانىدىن ھەممە ئادەمنى خەۋەرلەندۈرۈش ئۈچۈن، پارىژنىڭ كوچا دوقمۇشلىرىغا سۇناي چالىدىغانلار ئورۇنلاشتۇرۇلغان بولۇپ، ئۇلار ئەللىك ئالتە ئادەم قېتىم سۇناي چالدى. بۇ ھېسابتىمۇ ئۈزۈۋېتىش كېرەك ئىدى. پارىژ بىلەن باشقا جايلاردا يەر ئاستىغا كۆمۈلگەن ئالتۇن - كۈمۈش بار دېگەن گەپ بويىچە، ئۇنى ئىزدەش ۋە يەرلەرنى كۈلۈش قانات يايدۇرۇلغانىدى. ئەڭ ئاخىرىدا ھېچ نەرسە تېپىلمىغان بولسىمۇ، يەنىلا قىرىق بەش لىۋر ھەق بېرىش كېرەك.

— بىر ياماقنى تېپىشقا بىر سو كېتىدىكەن - دە! — دېدى پادىشاھ.

— تورىپل سارىيىدىكى چوڭ تۆمۈر قەپەسنى قويىدىغان جايغا ئالتە پارچە ئاق ئەينەك تاختا ئورنىتىلدى. ئۇنىڭغا ئون ئۈچ سو بېرىمىز. پادىشاھ ئالىيلىرىنىڭ بۇيرۇقىغا ئاساسەن، مەخلۇقاتلار بايرىمىدا ساۋۇتلارغا ئېسىش ئۈچۈن تۆت دانە پادىشاھلىق ئىزناك ياسىتىلدى، چۆرىسى قىزىلگۈل بىلەن بېزەلدى، بۇنىڭغا ئالتە لىۋر بېرىمىز. پادىشاھ ئالىيلىرىنىڭ كونا كىيىمىنىڭ ئىككى يېڭىنى يېڭىلىدۇق. ئۇنىڭغا يىگىرمە سو كېتىدۇ. پادىشاھ ئالىيلىرىنىڭ كەشنى مایلاش ئۈچۈن ئالغان بىر قۇتا مايغا ئون بەش دېنىرىس بېرىمىز. پادىشاھ ئالىيلىرىنىڭ قارا چۈشكىسىنى بېقىش ئۈچۈن يېڭىدىن بىر ئېغىل سېلىندى. ئۇنىڭغا ئوتتۇز لىۋر بېرىمىز. ساينت پائۇل سارىيىدىكى بىر توپ شىرنى بېقىش ئۈچۈن ياسالغان تام ۋە ئىشەك - دېرىزىلەر ئۈچۈن يىگىرمە ئىككى لىۋر لازىم.

— بۇ ياۋايى ھايۋانلار نېمىدېگەن بەتخەج! — دېدى لۇئى XI، — ھېچ ۋەقەسى يوق! بۇ دېگەن پادىشاھنىڭ يۈز - ئابروۋى. ئۇلارنىڭ ئىچىدە سارغۇچ قىزىل رەڭلىك چوڭ بىر شىر بار، ئۇنىڭ ياۋاش مىجەزىنى بەك ياقتۇرىمەن. سەن كۆرگەنمۇ، گۇئىللا ئۇم ئەپەندى؟ پادىشاھنىڭ ئوردىسىدا مۇشۇنداق تېپىلماس گۆھەر، قىممەتلىك ھايۋانلاردىن بولۇشى كېرەك. بىزدەك

پادشاھلارنىڭ قولىدا شىرغا ئوخشاش ئىت، يولۋاسقا ئوخشاش مۈشۈكلەرنىڭ بولۇشى زۆرۈر. شۇ چاغدىلا پادشاھنىڭ ئوپۇزىغا مۇناسىپ ئىش قىلغان بولىمىز. يۇپىتىرغا ئېتىقاد قىلىدىغان غەيرىي دىن دەۋرىدە، پۇقرالار چېركاۋغا يۈز تۇياق قوي - كالا تەقدىم قىلسا، پادشاھلار يۈز شىر، يۈز بۈركۈت تەقدىم قىلاتتى. پەخىرلىنىشكە ئەرزىيدىغان ئىش دېگەن مۇنداق بولىدۇ. يۈز - ئابروۋى دېگەن مانا مۇشۇ. ئىلگىرى فىرانسىيە پادشاھلىرىنىڭ ئەتراپىدا توپ - توپ ياۋايى ھايۋانلار بولىدىغان، مۇنداق بولمىسا، پۇقرالار مېنى ئەجدادلىرىغا قارىغاندا ئاز پۇل خەلەيدىكەن، شىر، ئېيىق، پىل، يىلپىزلارغا تولىمۇ بېخىللىق قىلىدىكەن دېمەمدۇ! داۋاملىق ئوقۇ، ئولۇپەر! مېنىڭ مەقسىتىم بۇ ئەھۋاللارنى فلاندېرلىق ئاغىنىلەرگە دەپ بېرىش، خالاس! ئۇلارمۇ ئاڭلاپ قالسۇن.

گۇئىللا ئۇم روم ئېگىلىپ سالام بەردى. كوپپېنولنىڭ چىرايىدىن پادشاھ ئالىيلىرىنىڭ بايىلا تىلغا ئالغان ئېيىقنىڭكىگە ئوخشاش نارازىلىق پەيدا بولدى. لېكىن، پادشاھ بۇ ئىشلارغا دىققەت قىلمىدى. ئۇ ئىستاكىنىڭ گىرۋىكىگە لېۋىنى تەگكۈزۈپ، ئەمدىلەتنى ئىچكەن دورىنى تۈكۈرۈۋەتتى.

— تۇفى! — دېدى ئۇ، — بۇ قانداق دورا ئۆزى!

ھېلىقى بوۋاي ئوقۇشنى داۋاملاشتۇردى:

— ئالتە ئايدىن بېرى، يول توسۇپ بۇلاڭچىلىق قىلغان بىر جىنايەتچى ئۆزىنىڭ بىر تەرەپ قىلىنىشىنى كۈتۈپ قۇشخانىدا يېتىۋاتىدۇ. ئۇنىڭغا بېرىشكە تېگىشلىك تاماق راسخوتى ئالتە لىۋر تۆت سو.

— بۇ نېمە ئىش؟ — دېدى پادشاھ سۆز قىستۇرۇپ، — دارغا ئاسىدىغان ئادەمنى باقىمىز دەۋاتامسەن! توۋا قىلدىم! مۇنداق نېمىلەرگە بىر سومۇ چىقىم قىلمايمەن. ئولۇپەر، سەن بېرىپ دېستوتۇۋېل بىلەن مەسلىھەت قىل، بۈگۈن كەچتىلا تەييار بولسۇن، دارغا ئېسىشقا تېگىشلىك بۇ ئەيلەخنىڭ دار

بىلەن تويىنى قىلىپ قويۇڭلار! داۋاملىق ئوقۇ! — پارىژ سوتخانىسىدىكى جازا ئىجرا قىلغۇچى باش ئەمەلدار ھېنرىت كوسپىنغا ئالتە سو بېرىش كېرەك. بۇ پارىژ گۇبېرناتورىنىڭ تەستىقلىشى، شۇنداقلا ئۇنىڭ بۇيرۇقى بويىچە سېتىۋالغان نېپىز تىغلىق خەنجەرگە چىقىم قىلىدىغان پۇل. ئۆلۈم جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنغان جىنايەتچىنى مۇشۇ خەنجەر بىلەن ئۆلتۈرىمىز. بۇ خەنجەرگە قوشۇپ يەنە غىلاپ ۋە باشقا نەرسىلەرمۇ ئېلىنغان. بۇنىڭ سىرتىدا كونا خەنجەرنى رېمونت قىلغاندا كەتكەن پۇلمۇ بار. دې لۇئى لىيوكسىمبۇرگنى قەتل قىلىدىغان چاغدا بۇ خەنجەرنىڭ تىغى قايرىلىپ كەتكەن. بۇ خەنجەرنى قايتا ئىشلىتىشنى كۆزدە تۇتۇپ ... پادىشاھ گەپنىڭ بېلىگە تېپىۋەتتى:

— بەس، بۇ چىقىمغا پۈتۈنلەي قوشۇلىمەن. مۇنداق ئىشقا پەرۋايىم يەلەك. پۇشايمان قىلىپمۇ يۈرمەيمەن. داۋاملىق ئوقۇغىنا!

— مەھبۇسلارنى سولايدىغانغا يېڭى بىر قەپەس ياساش ئۈچۈن...

— ھە! — پادىشاھ ئىككى قولى بىلەن كىرىپسولونىڭ يۆلەنچۈكىنى تۇتتى، — شۇنى بىلىشنىڭ كېرەك، مەن باستىلىيەگە دەل مۇشۇ ئىشنى دەپ كەلگەن. توختاپ تۇر، ئولتۇر ئەپەندى، مەن ئۇ قەپەسنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرمىسەم بولمايدۇ. سەن ئۇ قەپەسنىڭ باھاسىنى مەن دەل ئۇنى كۆرۈۋاتقاندا دەپ باق. فلاندىرلىق ئەپەندىلەر، بۇ نەرسىنى سىلەرمۇ كۆرۈپ باقماسىلەر، قالتىس چىرايلىق دەڭلار.

ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ، ئۆزى بىلەن سۆزلىشىۋاتقان ئادەمنىڭ بىلىكىگە ئېسىلدى، ئاندىن مېڭىشقا ئىشارەت قىلدى. خېلىغىچە زۇۋان سۈرمەي، ئىشكىنىڭ ئالدىدا قېقىپ قويغان قوزۇقتەك تۇرغان ئۇ ئادەم يول باشلاپ ماڭدى. فلاندىرلىق ئىككىيلەن كەينىدىن ئەگەشتى. ئۇلار بىرلىكتە ئۆيدىن چىقتى.

پادشاھنىڭ ياساۋۇللىرى ئىشك ئالدىدا دەرھال تەخ بولدى. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى قولغا ئېغىر تۆمۈر قوراللارنى تۇتقان، شام كۆتۈرۈۋالغان، بەزىلىرى شىلۋەتكەندەك ئورۇق، ھەممىسى دېگۈدەك ياش نۆكەرلەردىن ئىدى. ئۇلار قاراڭغۇدا تىمسىقلاپ يۈرۈپ، قەلئە ھويلىسىنى چالا قويماي چارلاپ چىقتى. قەلئەدىكى پەلەمپەيلەر، دەھلىز - كارىدورلار قېلىن تامغا كىرىشتۈرۈپ ياسالغانىدى. تۈرمە باشلىقى مۈكچىيىپ قالغان قېرى پادشاھنىڭ ئالدىدا مېڭىپ، ئىشكىلەرنى بىر - بىرلەپ ئېچىپ تۇردى. پادشاھ يول بويى يۆتىلىپ توختىمىدى.

ئۇلار ھەممىلا ئىشكتىن بېشىنى ئېڭىشتۈرۈپ ئۆتۈشكە مەجبۇر بولدى. پەقەت قېرى پادشاھلا ئۇنداق قىلمىدى. چۈنكى، ئۇ ياشىنىپ قالغان ھەمدە بېلى ئېگىلىپ، دوڭ ئادەمدەك بولۇپ قالغانىدى، ھەتتا يېشىنىڭ چوڭلۇقىدىن چىشلىرىمۇ تۆكۈلۈپ بولغانىدى.

— ھەممىمىز گۆرنىڭ ئاغزىدىن ئۈنچە يىراقتا ئەمەستەك قىلىمىز، — دېدى ئۇ چىشى قالمىغان مىلىكلىرىنى بىر - بىرىگە تەڭگۈزۈپ، — پاكىز ئىشكىلەردىن ئۆتكەندە بېلىمىزنى ئەگمەكتىن باشقا ئامال يوقتەك قىلىدۇ.

ئۇلار ئاخىرىدا بىر ئىشكنىڭ ئالدىغا بېرىپ توختىدى. ئىشككە بىرنەچچە قۇلۇپ سېلىنغانىدى. ئۇلار چارەك ۋاقىت ھەپىلىشىپ، ئاران دېگەندە قۇلۇپلارنى ئېچىپ بولدى. ھەممەيلەن ئەگمە تورۇسلۇق ئېگىز زالغا كىرىپ كەلدى. ئۇلار شام يورۇقىدا زالىنىڭ مەركىزىگە قويۇلغان ئىچى كاۋاك كۆب شەكىلدىكى بىر جىسمىنى كۆردى. بۇ كۆب جىسىم پىششىق خىش، تۆمۈر ۋە ياغاچتىن ياسالغان بولۇپ، ئۇ مەھبۇسلارنى سولايدىغان، «پادشاھنىڭ كىچىك قىزى» دەپ ئاتىلىدىغان داڭلىق قەپەسنىڭ ئۆزى ئىدى. قەپەسنىڭ تاملارغا بىرنەچچە كىچىك دېرىزە قويۇلغان، ھەربىر دېرىزىگە زىچ تۆمۈر چىۋىق بېكىتىلگەن بولۇپ، ئۇنىڭدىكى ئەينەكنى كۆرگىلى بولمايتتى. قەپەسنىڭ

ئىشىكى يوغان تاش تاختايدىن ياسالغان، بەئەينى قەبرىنىڭ ئىشىكىگە ئوخشايتتى. بۇ ئىشىكتىن كىرىپ كەتكەن ھەرقانداق ئادەم ئۇ يەردىن مەڭگۈ چىقالمايتتى. ھالبۇكى، ئۇنىڭغا ئۈلۈك ئەمەس، بەلكى تىرىك ئادەم سولاپ قويۇلاتتى.

پادىشاھ ئۆيگە ئوخشاپ كېتىدىغان قەپەسنى چۆرگۈلەپ مېڭىۋېتىپ، ئۇنىڭغا زەن سېلىپ قارىدى. ئولتۇر ئەپەندى ئۇنىڭ كەينىدىن ماڭغاچ قولىدىكى ھېسابات تالونىنى ئوقۇدى:

— يېڭىدىن ياسالغان ياغاچ قەپەس كەڭلىكى سەككىز چى، ئۇزۇنلۇقى توققۇز چى، ئېگىزلىكى يەتتە چى، سايىت ئانتونى دەرۋازىسىغا يېقىن جايدىكى باستىلىيە تۈرمىسىنىڭ بىر ئۆيىگە قويۇلغان، پادىشاھ ئالىيلىرىنىڭ مەرھەمەتىگە بىنائەن، كونراپ كەتكەن باشقا بىر قەپەستىكى مەھبۇسنى مۇشۇ قەپەسكە سولىدۇق، يېڭىدىن ياسالغان بۇ قەپەسكە توقسەن ئالتە تال تۆمۈر رېشاتكا، ئەللىك ئىككى تال تۈۋرۈك، ئون سەككىز گەز ئۇزۇنلۇقتىكى ئون تال لىم كەتتى. تەكلىپ قىلىنغان ئون توققۇز ياغاچچى باستىلىيە تۈرمىسىنىڭ ھويلىسىدا ئاشۇ ياغاچلارنى كېسىپ، رەندىلەپ ساق يىگىرمە كۈن ئىشلىدى ...

— بۇ سېپى ئۆزىدىن دۈب ياغىچىكەنغۇ! — دېدى پادىشاھ قەپەسنى چېكىپ بېقىپ.

— مۇشۇلارنىڭ ھەممىسىگە سەكسەن توققۇز چى ئۇزۇنلۇقتىكى ئىككى يۈز يىگىرمە تاختا قېلىن تۆمۈر قاڭغالتىر كەتتى، — ئولتۇر ئوقۇۋەردى، — يەنە باشقا مۇھىم ماتېرىياللارمۇ بار. بۇلارنىڭ ھەممىسى ئۈچ مىڭ يەتتە يۈز ئوتتۇز بەش قاداق. قەپەسنى مىخلاشقا سەككىز تۆمۈر ئىلمەك، بىر تالاي تۆمۈر مىخ ئىشلىتىلدى. ئۇلارنىڭ ھەممىسى ئىككى يۈز ئون سەككىز قاداق. قەپەسنىڭ دېرىزىسىگە ئىشلىتىلگەن تۆمۈر رېشاتكىلار بۇنىڭ ئىچىدە يوق. تۆمۈر ئىشىك ۋە باشقا ئۇششاق — چۈششەك نەرسىلەر ...

— تايىنى يوق بىر ئادەمنى سولاش ئۈچۈن، — دېدى

پادشاھ، — قاراپ تۇرۇپ مۇشۇنچىۋالا تۆمۈر ئىشلىتىپسىلەر !

— قوشۇپ ھېسابلىغاندا ئۈچ يۈز ئون يەتتە لىۋر بەش سۈ!

— كىم بىلىدۇ ! — دەپ قويدى پادشاھ غوتۇلداپ.

لۇئى XI نىڭ ئاغزىدىن ئۆزى ئەڭ ئامراق بۇ قوپال گەپنىڭ چىقىشى بىلەن تەڭ، قەپەسنىڭ ئىچىدىكى كىمدۇر بىرى ئېسىگە كەلگەندەك بولدى. تۆمۈر زەنجىرنىڭ يەردە سۆرىلىپ شاراقلىغان ئاۋازىدىن كېيىن خۇددى گۆردىن چىقۇۋاتقاندەك ئاجىز بىر ئاۋاز ئاڭلاندى:

— ئالىلىرى، مەرھەمەت قىلىڭ ! ئالىلىرى، — گەپ قىلىۋاتقان ئادەمنى كۆرگىلى بولمايتتى.

— ئۈچ يۈز ئون يەتتە لىۋر بەش سۈ يەتتە دېنېرس ! — دەپ تەكرارلىدى لۇئى XI .

قەپەستىن چىققان ئېچىنىشلىق ئاۋازنى ئاڭلىغان ئولىۋېر ۋە زالدا تۇرغان ھەممەيلەننىڭ يۈرىكى قارتىدە قىلىپ قالدى. لېكىن، پادشاھلا بۇنىڭ سىرتىدا ئىدى. ئۇنى ھەتتا بۇ گەپنى ئاڭلىمىدى دېيىشكىمۇ بولاتتى. ئولىۋېر پادشاھنىڭ تاپىلىغىنى بويىچە قولىدىكى ھېسابات تالونىنى ئۈنلۈك ئاۋازدا ئوقۇۋەردى. پادشاھ ئالىلىرى مېتىمۇ قىلىپ قويماي قەپەسنى كۆزدىن كەچۈرۈشنى داۋاملاشتۇرماقتا ئىدى.

— بۇنىڭدىن باشقا، دېرىزىدىكى پولات چىۋىقلارغا ئۆشۈك تېشىش، مەھبۇسنى ئورۇنلاشتۇرۇش، قەپەسنىڭ ئىچىگە تاختاي ياتقۇزۇش ئۈچۈن تامچىلارغا يىگىرمە يەتتە لىۋر ئون تۆت سۈ بېرىلدى. ئەسلىدىكى تاختاي قەپەسنىڭ ئېغىرلىقىنى كۆتۈرەلمەيدىغان دەرىجىدە ئىدى.

قەپەستىن ئىگرىغان ئاۋاز ئاڭلاندى:

— رەھىم قىلىڭ، ئالىلىرى ! سىزگە قەسەم ئىچىپ بېرەي، ئىسيان كۆتۈرۈشنى پىلانلىغان ئادەم مەن ئەمەس، ئانگېردىكى كاردىنال !

— تامچىدا قىلچىلىك ئىنساب يوق ئىكەن ! ئوقۇۋەر،

ئولىۋېر !

ئولىۋېر ئوقۇشنى داۋاملاشتۇردى:

— دېرىزە، كارىۋات، ئورۇندۇق، ئۈستەل ۋە باشقا نەرسە —
كېرەكلەر ئۈچۈن ياغاچچىغا يىگىرمە لىۋر ئىككى سو ...
قەپەستىكى ئادەم يەنە سۆزلىگىلى تۇردى:

— ھەي، ئالىيلرى ! گېپىمنى ئاڭلىمايۋاتامسىز؟ قەسەم
قىلىپ بېرىمەنكى، ھېلىقى خەتنى گۇئىننى جاناڭلىرىغا بەرگەن
ئادەم راستتىنلا مەن ئەمەس، بۇ ئىشنى كاردىنال بالۇي قىلغان !
— تامچى بىلەن ياغاچچى قارنى بالا نەرسىلەر ئىكەن، —
دېدى پادىشاھ، — تۈگىدىمۇ؟

— يەنە بار، ئالىيلرى، ئەينەك سالغان ئەينەكچىگە قىرىق
سو سەككىز دېنىرس...

— رەھىم قىلىڭ، ئالىيلرى ! ئۇلار مېنىڭ ھەممە مال —
مۈلكۈمنى مېنى سوتلىغان سوتچىغا بەردى. قاچا —
قۇچىلىرىمنى تورىسى ئەپەندىگە بەردى. كىتابلىرىمنى پېررى
دورىئولى ئەپەندىگە بەردى. كىگىز — كېچەكلىرىمنى
روئىسىللىون ھەزرەتكە بەردى، مۇشۇمۇ ئاز كەلگەندىمۇ؟ ماڭا
ئۇۋال بولدى ! تۆمۈر قەپەستە ياتقىنىمغا ئون تۆت يىل بوپتۇ !
رەھىم قىلىڭ ئالىيلرى ! مەندىن يانمىسا خۇدادىن يانار !

— ئولىۋېر ئەپەندى، — دېدى پادىشاھ، — ھەممىسى قانچە؟
— ئۈچ يۈز ئاتمىش يەتتە لىۋر سەككىز سو ئۈچ دېنىرس!
— ياشاپ كەت ! — جىلە بولدى پادىشاھ، — نېمىدېگەن

قىممەت قەپەس بۇ، ئادەمنى قاق سەنەم قىلىپ قويىدىكەنغۇ !
ئۇ ئولىۋېرنىڭ قولىدىن ھېسابات تالونىنى تارتىۋېلىپ،
بارماقلىرىنى پۈككەن ھالدا ئۆزى ھېسابلاپ باقتى. ھەربىر
تالوننى ۋاراقلىغاندا، قەپەسكە بىر قېتىم قارىدى. ئەتراپتىكىلەر
مەھبۇسنىڭ يىغلاۋاتقان ئاۋازىنى ئاڭلىدى. قاراڭغۇلۇقتىكى يىغا
تولىمۇ ئېچىنىشلىق ئىدى، ھەممەيلەن چىرايى تاتىرىپ، بىر —
بىرىگە قارىۋالدى.

— ئون تۆت يىل بولدى، ئالىيلرى، ساق ئون تۆت يىل ئۆتۈپ كەتتى! ئۇ 1469 - يىلى 4 - ئاي ئىدى! مۇقەددەس بۇۋى مەريەم بېشىمىزدا تۇرۇپتۇ، ئالىيلرى، گېپىمگە قۇلاق سېلىڭ! مۇشۇ مەزگىلدە سىز قۇياشنىڭ ئىللىق نۇرىدىن بەھرىمەن بولىڭىز، بەختلىك ياشىدىڭىز، مەنچۇ، ماڭا ئىچىڭىز ئاغرىسۇن، مەن مەڭگۈ كۈننىڭ سېرىقىنى كۆرمەي ئۆتەرمەنمۇ؟ رەھىم قىلىڭ، ئالىيلرى! ماڭا ئىچىڭىز ئاغرىسۇن! ئەپۇچان، رەھىمدىل بولۇش پادىشاھلارنىڭ گۈزەل ئەخلاقى، ئۇ ھەرقانداق ئاچچىقنى تىنچىتالايدۇ. ئالىيلرىمۇ ئەلنى باشقۇرىدىغانلار جىنايەتچىلەرنى بىرنى قويماي جازالىغاندىلا جەننەتنىڭ دەرۋازىسىغا خۇشاللىق بىلەن قەدەم قويدۇ، دەپ قارامدىغانسىز؟ ھالبۇكى، مەن سىزگە ئاسىيلىق قىلىمدىم. ئالىيلرى، بۇ كاردىنالىنىڭ قىلغان ئىشى. پۈتۈمغا ئىنتايىن يوغان زەنجىر سېلىقلىق، ئۇنىڭ بىر ئۇچىغا چوڭ بىر تۆمۈر شار چىكىلگەن. ئېغىرلىقى ئەقىلگە سىغمايدۇ. ھەي، ئالىيلرى، ئۆتۈنۈپ قالاي، ماڭا ئىچىڭىز ئاغرىسۇن!

— ئولىۋېر، — پادىشاھ بېشىنى چايقىدى، — مەنمۇ ھېسابلاپ باقتىم. بۇ يەردە بىر چېلەك ھاك يىگىرمە سو دەپ يېزىلىپتۇ، لېكىن نەق نەرخى ئون ئىككى سو. سەن بۇلارنى قايتىدىن ھېسابلاپ چىق.

پادىشاھ كەينىگە قايرىلىپ، قەپەستىكى مەھبۇسقا دۈمبىسىنى قىلغان ھالدا سىرتقا قاراپ ماڭدى. بىچارە مەھبۇس شامنىڭ ئۆچكەنلىكىنى كۆردى. قەدەم ئاۋازلىرىنىڭ يىراقلىغانلىقىنى ئاڭلىدى، پادىشاھنىڭ كەتكەنلىكىنى بىلدى.

— ئالىيلرى، ئالىيلرى! — دەپ ۋارقىرىدى ئۇ ئۈمىدسىزلىك بىلەن، شۇ چاغدا ئىشىك يېپىلدى. ئۆينىڭ ئىچى قاراڭغۇلۇققا چۆمگەنىدى. گۈندىپايىنىڭ بوغۇق ئاۋاز بىلەن ئېيتىۋاتقان ناخشىسى مەھبۇسنىڭ قۇلىقىغا ئاڭلاندى:

ژان بالۇي ئەپەندى،
بىر چاغلاردا كاردىنال ئىدى.
ۋېردۇن ئەپەندىگە ئوخشاش
نەۋاق بولدى، بېشىنى يېدى.
ئۆلۈپ تۈگىدى ھەر ئىككىلىسى،
بۆلۈت قاچتى، تۇمان تارقىدى.

پادىشاھ ئۈندىمەستىن تىلاۋەتخانغا قايتتى. ئۇنىڭ كەينىدىن
ئەگىشىپ كېتىۋاتقان ياساۋۇللار قەپەستىكى مەھبۇسنىڭ
ئاخىرقى ئېچىنىشلىق نىداسىنى ئاڭلاپ ھاڭ - تاڭ قالدى.
پادىشاھ شارىتىدە قايرىلىپ، باستىلىپ تۈرمىسىنىڭ باشلىقىغا
قارىدى ۋە.

— ھەي، قەپەستە بىرى باردەك قىلامدۇ، نېمە؟ — دېدى.
— شۇنداق، ئالىيلىرى! — تۈرمە باشلىقى بۇ سوئالدىن
گاڭگىراپ قالغاندەك بولدى.

— ئۇنداقتا، ئۇ كىم؟
— ۋېردۇن رايونىدىكى ئېپىسكوپ.
ئەمەلىيەتتە پادىشاھ بۇ ئىشنى ھەرقانداق ئادەمدىن ئېنىق
بىلەتتى، مۇنداق سوراپ قويۇشى ئۇنىڭدىكى كونا مېجەز ئىدى.
— مۇنداق دە! — ئۇ خۇددى بىر ئىشنى تۇنجى مەرتىۋە
ئويلاپ قالغاندەك، چىرايىدا سەمىمىيلىك ئالامەتلىرى پەيدا
بولدى، — ئەسلىدە گۇئىللا ئۆم دې ھارانگورت ئىكەن - دە.
كاردىنال بالۇينىڭ دوستى، ئۇ بولىدىغان ئېپىسكوپ ئىدى.

ھايال ئۆتمەيلا تىلاۋەتخاننىڭ ئىشىكى قايتا ئېچىلدى. بىز
مۇشۇ بابنىڭ بېشىدا ئوقۇرمەنلەرگە تونۇشتۇرغان بەشەيلەن
ئۆيگە كىردى. ئىشىك يەنە يېپىلدى. ئۇلار ئابايا ئۆرە تۇرغان
ئورۇنلىرىغا بېرىپ، شۇ چاغدىكى ھالىتىگە ياندى - دە،
كۆسۈرلاشلىرىنى يەنە باشلىدى.

پادىشاھ تىلاۋەتخاندىن ئايرىلغاندا، كىمدۇر بىرلىرى

شەرەگە جىددىي بېجىرىشكە تېگىشلىك بىرنەچچە ھۆججەتنى قويۇپ قويغانىدى. پادىشاھ كونۇپرتلارنىڭ ئاغزىنى ئېچىپ، ئىچىدىكى خەت - چەكلەرنى تېزلىك بىلەن ۋاراقلاپ كۆرۈپ چىقتى. ئاندىن يېنىدا كابىنېت ۋەزىرىدەك قېتىپ تۇرغان ئولتۇرغا ئىشارەت قىلىپ، قولغا قەلەم ئېلىشنى بۇيرۇدى. ئۇنىڭغا خەت - چەكلەرنىڭ مەزمۇنىنى دەپ يۈرمەي، بېرىلىدىغان جاۋابىنىلا بوش ئاۋازدا سۆزلىگىلى تۇردى. ئولتۇر قورۇنغان ھالدا شىرەنىڭ ئالدىغىلا تىزلاندى - دە، شىتىرلىتىپ يېزىشنى باشلىۋەتتى.

گۈللا ئۇم روم سەگەكلىك بىلەن دىققەت قىلىپ تۇردى. پادىشاھنىڭ ئاۋازى بەك بوش بولغاچقا، فلاندىرلىقلار ئۇنىڭ نېمىلەرنى دەۋاتقانلىقىنى تۈزۈكرەكمۇ ئاڭقىرالمايدى. پەقەت ئۇنىڭ قولاشمايۋاتقان بەزى سۆزلىرىلا ئاندا - ساندا قولاققا كىرەتتى:

— ... باي رايونلارنى سودىغا تايىنىپ قامداش، نامرات رايونلارنى قول - ھۈنەرۋەنچىلىك بىلەن قامداش ... ئىنگىلاندىلىق جانابلارغا بىزدىكى لوندون، برابانت، بورگىن بىرس، ساينت ئومېر ... قاتارلىق تۆت زەمبىرەكنى كۆرسىتىپ قويۇش ... زەمبىرەك ھازىرقى زامان جەڭلىرىنى تېخىمۇ ياخشى ئۈستۈنلۈككە ئىگە قىلالايدۇ. ئاغىنىمىز بىرسسۇئىرغا دەپ قويايلى ... تەمىنات بولمىسا ئارمىيەنى تۇتۇپ تۇرغىلى بولمايدۇ ... بىر يەرگە كەلگەندە ئۇ ئاۋازىنى قويۇۋەتتى:

— بۇ قانداق گەپ! سىتسىلىيە پادىشاھى ئۆزى يازغان خەتنىڭ كونۇپرتىنى تەپ تارتىماي فىرانسىيە پادىشاھلىرىدەك شامدا چاپلاپتۇ، بۇنىڭغىمۇ بوپتۇ دەيلى. لېكىن، مۇنداق قىلىش توغرا ئەمەس. نەۋرە ئاكام دې بۇرگۇندىمۇ ئۆزىنىڭ تامغىسىغا قىزىل سۈرۈخ ئىشلەتمەپتۇ! خان جەمەتىنىڭ ھەيۋىسىنى مۇكەممەل قانۇن - قائىدە ئارقىلىق قوغداش كېرەك. بۇنى خاتىرىلەپ قوي، بۇرادەر ئولتۇر!

— ھەي، ھەي! — دېدى ئۇ، — مېنىڭ ئاۋۇ پادىشاھ ئاكامنىڭ يەنە نېمە تەلىپى باردۇ؟ مۇھىم خەۋەرغۇ بۇ! — ئۇ قىلىۋاتقان گېپىدىن توختاپ، ئالدىدىكى بىر دۆۋە ھۆججەتكە كۆز يۈگۈرتتى، — دەرۋەقە، گېرمانىيەنىڭ قۇدرەت تاپقىنى ۋە گۈللەنگەنلىكىگە ئادەمنىڭ ئىشەنگۈسى كەلمەيدۇ. لېكىن، بىز «ئەڭ چىرايلىق بەگلىك فلاندىر، ئەڭ چىرايلىق كىنەزلىك مىلان، ئەڭ چىرايلىق پادىشاھلىق فىرانسىيە» دېگەن بۇ گەپنى ئەستىن چىقارمايمىز. شۇنداقمۇ ئەمەس؟ فلاندىرلىق ئەپەندىلەر! بۇ نۆۋەت كويپېنول بىلەن گۇئىلللاۋم تەزىم بەجا كەلتۈردى. ئۆزىنىڭ دۆلىتىگە بولغان مۇھەببەت پايپاق دۈكىنىنىڭ خوجايىنىنى تەسىرلەندۈرگەندى.

ئەڭ ئاخىرقى ھۆججەتكە كەلگەندە، لۇئى XI نىڭ قاپاقلىرى ساڭگىلاپ كەتتى.

— بۇ نېمە؟ — دەپ توۋلاپ سالىدى ئۇ، — مۇداپىئەدە تۇرۇش ئۈچۈن پىكاردىغا ئەۋەتكەن قوشۇننىڭ ئۈستىدىن نارازىلىق چىقىپتۇغۇ! ئولىۋېر، مارشال روۋا ئولتقا دەرھال خەت ياز، ئۇلارغا قوشۇننىڭ ئىنتىزامى بوشىشىپ كەتكەنلىكىنى ئېيت! گۇاردىيە ئەسكەرلىرى، سۇيۇرغال ئاقسۆڭەكلەر، ئەركىن ئوقياچىلار، ياللانما رېتسارلار پۇقرالىرىغا تىنىم تاپماي زىيان - زەخمەت يەتكۈزۈپتۇ. ئۇلار دېھقانلارنىڭ ئۆيىدىكى مال - مۈلۈكىنى بۇلاپتۇ. بۇمۇ ئاز كەلگەندەك، ئۇلارنى كالتەكلەپ ئۆيلىرىدىن ھەيدەپ چىقىرىپتۇ. شەھەرگە بېرىپ، ئۇ يەردىكى ھاراق - شارابلارنى، بېلىق گۆشلىرىنى، كۆزىگە ئوبدان كۆرۈنگەنلىكى زىبۇ - زىننەت بۇيۇملىرىنى خالىغانچە ئېلىۋاپتۇ. ئۇلارغا پادىشاھنىڭ بۇ ئىشلارنى بەش قولىدەك بىلىدىغانلىقىنى دەپ قوي! مەن ئۆزۈمنىڭ پۇقرالىرىمنى قوغداشقا تەييار. مەن ئۇلارنىڭ جاپا - مۇشەققەتتە قېلىشىغا، بۇلاڭ - تالاڭغا، زىيان - زەخمەتكە ئۇچرىشىغا قاراپ تۇرالمايمەن. خۇدا گۇۋاھ بولسۇنكى، بۇ مېنىڭ ئىرادەم. مەن

سەھراللىق بىر ئىسكىرىپكىچىنىڭ، ساتىراشنىڭ، ئۇ يەردىكى بىرەر ئەسكەرنىڭ پادىشاھلارغا ئوخشاش ياسىنىۋېلىشىغا — ئۈستىباشلىرىنى مامۇق، دۇخاۋا — كىمخابلاردىن قىلىشىغا، قولغا ئالتۇن ئۈزۈكلەرنى سېلىشىغا ھەرگىز يول قويمايمەن. مۇنداق ئابروپپەرەسلىكنى خۇدامۇ راۋا كۆرمەيدۇ. ئۇلارغا يۇقىرى تەبىقىدىكى مەندەك ئادەمنىڭمۇ مېتىرى ئون ئالتە سو كېلىدىغان ئاددىي رەختىن كىيىم كىيىش بىلەن قانائەتلىنىدىغانلىقىمنى دەپ قوي. قوشۇن بىلەن ماڭغان خىزمەتكارلارمۇ كالىسىنى سىلكىۋەتسۇن، مۇشۇنچىلىك پۇلغا كېلىدىغان رەختلەردىن كىيىم كىيىپ باقسۇن، شۇنداق دەپ ياز. مېنىڭ دېگەنلىرىم ۋە بۇيرۇقۇم بويىچە ئىش قىلىڭلار.

ئۇ بۇ خەتنى ئۈنلۈك ئاۋازدا ئېغىزچە ئېيتىپ بەردى. ھەر بىر سۆزنى شۇنداق جاراڭلىق سۆزلىدى. تەلەپپۇزىدىن قەتئىيلىك چىقىپ تۇراتتى، بۇ گەپلەرنى ئەمدى تۈگىتىپ تۇرۇشىغا ئىشكىنى ئىتتىرىپلا بىرى كىرىپ كەلدى. بۇ ئادەم ساراسىمىگە چۈشكەن، ئۇرۇلۇپ — سوقۇلۇپ دېگۈدەك ئاران يېتىپ كەلدى — دە:

— ئالىلىرى! ئالىلىرى! پارىژدىكى پۇقرالار توپىلاڭ كۆتۈردى! — دېدى.

لۇئى XI نىڭ قەتئىيلىك چىقىپ تۇرغان چىرايى بىردىنلا تارتىشىپ كەتكەندەك بولدى. لېكىن، چىرايىدىكى بىردەملىك ھودۇقۇش چاقماقتەك يالت قىلىپلا ئۆتۈپ كەتتى. ئۇ ئاچچىقىغا ھاي بېرىپ، ئۆزىنى زورغا بېسىۋالدى. سۈرلۈك ئاۋازى بىلەن ئۆزىدىكى نارازىلىقنى بىلدۈردى:

— ياكوئىس كوئىكتېر بۇرادەر، كالىدەك ئۇسۇپلا كىردىڭغۇ!
— ئالىلىرى! ئالىلىرى! ئىسيان بولۇۋاتىدۇ! —
ياكوئىس كوئىكتېر تولا يۈگۈرۈپ ھاسىراپ كەتكەنىدى.

پادىشاھ ئورنىدىن تۇردى، دەرغەزەپ بولدى. ياكوئىسنىڭ بىلىكىدىن كاپىلا ئېلىپ، فلاندىرلىق ئىككىيلەنگە قاراپ قويدى.

ئۇلارنىڭ ئاڭلاپ قالماسلىقى ئۈچۈن، ئاغزىنى ياكوئىسىنىڭ قۇلىقىغا يېقىن ئەكېلىپ دېدى:

— ئونۇڭنى پەس قىل! بولمىسا زۇۋانىڭنى ئۆچۈر!

كىرىپ كەلگەن ئادەم پادىشاھنىڭ غەزىپىنى چۈشەندى بولغاي، يۈز بەرگەن قورقۇنچلۇق ۋەقەنى پادىشاھقا پەس ئاۋازدا ئاران ئاڭلانغۇدەك دەپ بەردى. پادىشاھمۇ كۆڭۈل قويۇپ ئاڭلىدى. گۇئىلا ئۇم روم كوپپېنولغا كىرگەن ئادەمنىڭ چىرايىغا ۋە كىيىنىشلىرىگە زەن سېلىپ باق دېگەندەك ئىما قىلدى. بېشىغا كىيگەن خۇرۇم قالپاق، يېپىنىۋالغان پلاشىدىن قارىغاندا، ئۇنىڭ تەپتىش مەھكىمىسىنىڭ باشلىقى ئىكەنلىكىنى بىلىۋېلىش تەس ئەمەس ئىدى.

— بىراق، ئالىيلىرى ...

— چىڭراق سۆزلىگەن!

ياكوئىس كوئىكتېر «بۇرادەر» غىققىدە بولۇپ قالدى، ھەيران قالغىنىدىن گەپ قىلالماي قالدى.

— دېمەك، — پادىشاھ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى، — سۆزلەۋەر، ئەپەندى. شەھىرىمىز پارىژدا بىر بۆلەك پۇقرا ئىسيان كۆتۈردى، شۇنداقمۇ؟

— شۇنداق، ئالىيلىرى!

— ئۇلارنىڭ قارشى تۇرۇۋاتقىنى ئەدلىيە سارىيىدىكى باش سودىيە، شۇنداقمۇ؟

— شۇنداقتەك قىلىدۇ، — پادىشاھنىڭ ئۆز پىكرىنى ئەجەبلەنگەندەك دەرىجىدە تۇيۇقسىزلا ئۆزگەرتكىنىگە قاراپ، ھەيران قالغان «بۇرادەر» جاۋاب بەرگەندە كېكەچلەپ قالدى.

— كېچىلىك چارلاشتىكىلەر توپىلاڭچى ئۇنسۇرلارنى قەيەردە يولۇقتۇرۇپتۇ؟ — دەپ سورىدى لۇئى XI.

— تىلەمچىلەرنىڭ قارارگاھىدىن ئوۋچاڭگى كۆۋرۈكىگىچە بولغان ئارىلىقتا. مەن بۇيرۇققا بىنائەن ئالىيلىرىنى تاۋاپ قىلغىلى كېلىۋېتىپ، يېرىم يولدا ئۇلار بىلەن دوقۇرۇشۇپ

قالدىم. بىرنەچچە ئادەمنىڭ «ئەدلىيە سارىيىدىكى سودىيەنى يوقىتايلى!» دەپ توۋلىغىنىنى ئاڭلىدىم!
— ئۇنداقتا، ئۇلارنىڭ ئەدلىيە سارىيىدىكى سودىيەگە نېمە نارازىلىقى ۋە قانداق ئۆچمەنلىكى بار ئىكەن؟
— ھە، — دېدى ياكوئىس كوئىكتېر بۇرادەر، — سودىيە ئۇلارنىڭ فېئودال يەر ئىگىسى!

— دۇرۇس!
— شۇنداق، ئالىيلىرى! ئۇلارنىڭ ھەممىسى مراكىل رايونىدىكى تىلەمچىلەر. ئۇلار ئۇزاقتىن بىرى سودىيەلەردىن نارازى. ئۇلار سودىيەلەرنىڭ پۇقرالىرى ئەمەسمۇ؟ لېكىن، ئۇلار سودىيەلەرنىڭ ئەدلىيە ھوقۇقى بىلەن يولغا باج ئېلىش ھوقۇقىنى ئېتىراپ قىلمايدۇ.

— مۇنداق دېگەن! — پادىشاھ ئىختىيارسىز كۈلۈۋەتتى.
— ئۇلار ئالىي سوت مەھكىمىسىگە سۇنغان ھەربىر پارچە مۇراجىئەتنامىدە، — دېدى ياكوئىس كوئىكتېر، — پەقەت سىز ئالىيلىرىنى ۋە خۇدانىلا ئۆزلىرىنىڭ ئىگىسى دەپ ئېتىراپ قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ خۇداسى ئالۋاستى بولۇشى مۇمكىن.
— ھىم! — دېدى پادىشاھ.

ئۇ قوللىرىنى ئىشقىلىدى، چىرايىغا قەلبىنىڭ چوڭقۇر جايلىرىدىكى خۇشاللىق يامرىدى. ئۇ گەرچە سىلىق - سىپايە ھالدا ھەيۋە كۆرسىتىشكە ئامراق بولسىمۇ، لېكىن شۇ تاپتا كۆڭلىدىكى خۇشاللىقنى يوشۇرالمىغۇدەك دەرىجىدە ئىدى. ئۇنىڭ نېمىلەرنى ئويلاۋاتقانلىقىنى ھېچكىم بىلمەيتتى. بۇ ھەتتا «ئولىۋېر ئەپەندى» گىمۇ سىر ئىدى. پادىشاھ ئالىيلىرى بىرھازاغىچە گەپ قىلمىدى، بىرنەرسىنى ئويلاۋاتقانداك بولدى، شۇنداقتىمۇ ئىنتايىن خۇشال كۆرۈنەتتى.
— ئۇلارنىڭ ئادىمى كۆپمۇ؟ — دەپ سورىدى پادىشاھ بىردىنلا.

— ئەلۋەتتە كۆپ، ئالىيلىرى، — ياكوئىس جاۋاب قايتۇردى.

— قانچىلىك؟

— ئالاھىزەل ئالتە مىڭچە بار.

— ياخشى، — دېدى پادىشاھ ئىختىيارسىز، ئاندىن گېپىنى

داۋام قىلدى، — ئۇلاردا قورال بارمۇ؟

— شۇنداق، ئۇلار ئېكەك، ئۆشكە، نەيزە، پالتا قاتارلىق ئەڭ

يامان قوراللار بىلەن قوراللانغان.

پادىشاھ ئۇنىڭ كۆپتۈرۈپ ئېيتقان سۆزلىرىدىن ئازراقمۇ

ئالاقىدە بولمىدى. ياكوئىس كوئىكتېر پادىشاھ ئوچۇق

ئاڭلىمىدى دەپ قالغان چېغى، ئۇنىڭ دىققىتىنى قوزغاش

ئۈچۈن:

— ناۋادا ئالىيلىرى ئەسكەر چىقىرىپ قۇتقۇزۇۋالمىسا،

سودىيە چوقۇم تۈگىشىدۇ، — دېدى.

— بىز ئەلۋەتتە قۇتقۇزۇشقا ئەسكەر ئەۋەتىمىز، —

پادىشاھنىڭ چىرايى جىددىي تۈس ئالدى، — مۇشۇنداق

قىلغىنىمىز تۈزۈك، ئۇنى قۇتقۇزۇش ئۈچۈن چوقۇم ئەسكەر

چىقىرىش كېرەك. سودىيە ئەپەندى مېنىڭ ئەڭ يېقىن ئاغىنىم.

بۇ بىرىنچىلەر جېنىدىن جاق تويغانلار، قىسقىسى ئادەمدىنمۇ،

خۇدادىنمۇ قورقمايدىغانلار، بۇ ئىشقا بەكلا ئاچچىقىم كېلىدۇ.

لېكىن، قولىمدا بۈگۈن كېچىدە ئەۋەتكۈدەك بىرمۇ ئادەم يوق. بۇ

ئىشنى ئەتە ئەتىگەندىلا قىلغىلى بولىدۇ.

ياكوئىس كوئىكتېر ۋارقىراپ كەتتى:

— ئالىيلىرى، قۇتۇلدۇرىدىغانغا ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا ئەسكەر

ئەۋەتىش كېرەك. بولمىسا ئۇلار سودىيەنىڭ ئۆيىنى ئون

قېتىممۇ بۇلاپ ئۆلگۈرىدۇ. سۇيۇرغاللىق يەرلەرنىمۇ پاك –

پاكىز ئادالەتلىرىدۇ. سودىيەنىڭ دارغا ئېسىلىشىمۇ تۇرغانلا

گەپ. خۇدا ھەققى، ئالىيلىرى، تاڭ يورۇشتىن ئىلگىرىلا

قۇتۇلدۇرىدىغانغا ئەسكەر ئەۋەتسەك بولاتتى!

پادىشاھ ئۇنىڭ چىرايىغا قاراپ:

— مەن ساڭا بۇ ئىشنى پەقەت ئەتە ئەتىگەندىلا قىلغىلى

بولدۇ، دەپ ئېيتىمغۇ، — دېدى، ئۇنىڭ كۆزىدىن ئاغزىڭنى
ئۇپراتما، دېگەن ئالامەت چىقىپ تۇراتتى.

لۇئى XI بىردەم جىمىپ كېتىپ، يەنە پوسۇققىدە گەپ
باشلىدى.

— ياكوئىس كوئىكتېر بۇرادەر، سەن ئوبدان بىلىسەن،
ئەدلىيە سارىيىنىڭ قارىمىقىدىكى يەرلەر قايسى رايوندا ... — ئۇ
قىلىۋاتقان سۆزىنى قايتا تەكرارلىدى، — سودىيەنىڭ
سۇيۇرغاللىق يېرى قايسى رايونغا توغرا كېلىدۇ؟

— ئالىيلرى، ئەدلىيە سارىيىنىڭ ئىگىدارلىقىدىكى يەرلەر
كالانت كوچىسىدىن كۆكتات بازىرىغىچە ئارىلىقتا بولۇپ، ئۆز
ئىچىگە ساينت مىچېل مەيدانى، شەھەر ئەتراپىدىكى بۇۋى مەريەم
چېركاۋى (پادىشاھ دەرھال شىلەپىسىنى قولغا ئالدى) يېنىدىكى
سېپىل تېمى دەپ ئاتىلىدىغان دائىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. ئۇ
يەرلەردە ئون ئۈچ چوڭ ساراي، ئۇنىڭدىن بۆلەك مراكىل رايونى،
شەھەرنىڭ سىرتى دەپ قارىلىدىغان ماخاۋلار دوختۇرخانىسى،
يەنە شۇ ماخاۋلار دوختۇرخانىسىدىن تارتىپ ساينت ياكوئىس
دەرۋازىسىغىچە بولغان چوڭ يول بار. بىز دەۋاتقان سودىيە
جانابلىرى مۇشۇ دائىرىدىكى يوللاردىن باج ئالىدىغان باجگەر،
يۇقىرى دەرىجىلىك، ئوتتۇرا دەرىجىلىك، باشلانغۇچ دەرىجىلىك
سودىيەلەرنىڭ ھەممىسى شۇ بىر ئادەم. ئۇ تولۇق ھوقۇقلۇق
فېئودال يەر ئىگىسى!

— نېمە دېدىڭ؟ — پادىشاھ ئوڭ قولى بىلەن سول قولىنى
تۇتتى، — بۇ مېنىڭ شەھىرىمدىكى ئەڭ ياخشى بىر پارچە يەرغۇ!
سودىيە ئەپەندى مۇشۇ دائىرىدە ئۆزى بەگ — ئۆزى خان ئىكەن —
دە!

بۇ قېتىم ئۇ ئىچىنى تىڭشاپ جىم بولۇپ قالدى. ئارقىدىنلا
بىر ئىش كۆڭلىدىن كەچتى بولغاي: «بەللى، سودىيە ئەپەندى،
يالغۇز بىر جېنىڭغا پارىژنىڭ ئەڭ ياخشى يېرىنى چاپناپ
يۇتۇۋېتىپسەن — دە!» دېدى ئۆز — ئۆزىگە پىچىرلاپ.

— خۇدا ئۆزۈڭ بار! — دېدى ئۇ ھاياجاندىن ئۆزىنى بېسىۋالماي، — بىزنىڭ بۇ يەردىكى يول باشقۇرغۇچى، سودىيە، ھۆكۈمران، خوجايىن بولۇپ يۈرگەن ئەبلەخلەر قانداق نېمىلەر ئۆزى؟ كىم ئۇلارنى دائىم يول ئېغىزلىرىغا، يۈرۈش بېجى ئالسۇن، دەپتۇ. كىم ئۇلارنىڭ سوتخانا بىلەن جاللاتلارنى يول ئېغىزلىرىغا، خەلقىمنىڭ ئارىسىغا ئورۇنلاشتۇرۇشىغا رۇخسەت قىپتۇ؟ گىربىكلار بىرنەچچە بۇلاقنى كۆرۈپ، خۇدا مۇشۇنچىلىك كۆپ دېگەندەك، پارسىلار بىرنەچچە يۇلتۇزنى كۆرۈپ، ئىلاھلار مۇشۇنچىلىك كۆپ دېگەندەك، فىرانسىيەلىكلەر شۇنچە كۆپ جازا سۈپىلىرىنى كۆرگەندە، بۇ يەردىمۇ شۇنچىلىك كۆپ پادىشاھ بار ئىكەن، دەپ قالمادۇ! توۋا قىلدىم! نېمىدېگەن تېتىقسىزلىق، مۇنداق قالمايىقانچىلىق بىلەن خۇشۇم يوق، شانۇشەۋكەتلىك خۇدا پارتىزدا پادىشاھتىن بۆلەك يەنە بىر يول باشقۇرغۇچى ئەمەلدارنىڭ بولغىنىغا؛ ئالىي سوت مەھكىمىسىدىن بۆلەك يەنە بىر ئەدلىيە ئورگىنىنىڭ بولغىنىغا؛ بۇ ئىمپېرىيەدە مەندىن بۆلەك يەنە بىر ئىمپېراتورنىڭ بولغىنىغا خۇش بولىدىغان — بولمايدىغانلىقىنى بەك بىلگۈم بار! جېنىمنى شېپى كەلتۈرۈپ قەسەم قىلىمەن! ھامىنى بىر كۈنى مۇشۇنداق پۇرسەت يېتىپ كېلىدۇ. شۇ چاغدا جەننەتتە بىرلا خۇدا بولغاندەك فىرانسىيەدە بىرلا پادىشاھ بولىدۇ، بىرلا فېئودال يەر ئىگىسى بولىدۇ، بىرلا سودىيە بولىدۇ، جىنايەتچىنىڭ كالىسىنى ئېلىشقا ھوقۇقلۇق بىرلا ئادەم بولىدۇ.

ئۇ يەنە شىلەپىسىنى قولىغا ئېلىپ ئېگىز كۆتۈردى. تەق — تۇرقى، تەلەپپۇزى بىر توپ تايغاننى ئوۋنى قوغلاشقا كۈشكۈرتۈۋاتقان ئوۋچىغا ئوخشاپ قالدى. پادىشاھ خۇددى چۈش كۆرۈۋاتقاندەك سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

— ياخشى بولدى! پۇقرالىرىم، تازا ياخشى بولدى! يالغان فېئودال يەر ئىگىلىرىنى بىرنى قويماي يوقىتىڭلار! نېمىنى خالىساڭلار، شۇنى قىلىڭلار! ھۇجۇمغا ئۆتۈڭلار! ئۇلارنى

يوقتىڭلار، ئۆلتۈرۈڭلار، دارغا ئېسىڭلار ! ھەممىڭلارنىڭ پادىشاھ بولغۇڭلار كېلەمدۇ؟ بەگلىرىم ! ئىشنى باشلاڭلار، پۇقرالىرىم، باشلاڭلار !

سۆزلەپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، پادىشاھ گېپىدىن چېپىدە توختىۋالدى - دە، نەگىدۇر قېچىپ كەتمەكچى بولغان ئوي - خيالنى تۇتۇۋالماقچى بولغاندەك، ئەتراپىدىكى بەشەيلەننىڭ ھەربىرىگە سەپسىلىپ قارىدى. ئۇنىڭ كۆزلىرى بىگىزدەك ئۆتكۈر ئىدى. ئۇ تۇيۇقسىزلا قولىدىكى شىلەپنى ئىككى قوللاپ قاماللىدى، ئۇنىڭغا يەۋىتىدىغاندەك تىكلدى ۋە:

— ئەگەر، — دېدى ئۇ شىلەپىگە ۋارقىراپ، — كالامدا قانداق خيالنىڭ بارلىقىنى بىلىپ قالغان بولساڭ، سېنى ئوتقا تاشلاپ كۆيدۈرۈۋېتىمەن !

ئاندىن ئۇ ئەتراپىغا ئەلەڭلەپ قارىدى، نۇر چاقناپ تۇرغان كۆزلىرى ئاران تەستە كامارغا كىرىۋالغان تۈلكىنىڭ كۆزلىرىدەك سەگەكلەشتى ۋە ئەنسىزچىلىك بىلەن تولدى.

— كېرەك يوق ! — دېدى ئۇ، — بىز سودىيە ئەپەندىگە چوقۇم ياردەم قوللىمىزنى سۈنمىز. ئەپسۇسلىنارلىقى شۇكى، مۇشۇ دەمدە، مۇشۇ يەردە بىزنىڭ قوشۇنىمىز ناھايىتى ئاز، توپىلاڭ كۆتۈرگەن مۇنچە كۆپ ئادەمگە تەڭ كېلەلمەيدۇ. ئەتە بىرنەرسە دەيلى. ۋاقتى كەلگەندە، كونا شەھەر رايونىنىڭ تەرتىپى ئەسلىگە كېلىدۇ، قولغا ئېلىنغانلارنىڭ ھەممىسى دەھشەتلىك يوسۇندا دارغا ئېسىلىدۇ.

— ئالىيلرى، — دېدى ياكوئىس كوئىكتېر، — كېچىلىك چارلىغۇچىلار توپىلاڭچىلاردىن ئىككىنى تۇتۇپتۇ. جىددىيلەشىپ كېتىپ، ئۇنتۇپ قالغىلى تاس - تاس قايتىمەن. ئالىيلرىنىڭ ئۇ ئىككىيلەننى كۆرۈپ باققۇسى بارمىكىن، ئۇلار ياندىكى ئۆيدە. — كۆرۈپ باققۇڭىز بارمىكىن دەپ سورىغىنىڭنى قارا ! — ۋارقىرىدى پادىشاھ، — توۋا قىلدىم ! قاراپ تۇرۇپ مۇشۇنداق ئىشنىمۇ ئۇنتۇلۇپ قالمىدىغان ! تېز يۈگۈر، ئولتۇر، دەرھال

بېرىپ ئۇ ئىككىسىنى ئەكەل !

ئولتۇر ئەپەندى ھايال ئۆتمەيلا ئەسىرگە چۈشكەن ئىككى ئادەمنى ئەكەلدى. گۇارادىيەدىكى ئوقياچىلار يەلپۈگۈچتەك يېيىلىپ، ئىككىيلەننىڭ يېنىغا ئۆتتى. ئەسىرگە چۈشكەنلەرنىڭ بىرى ناغرا يۈز، كىيىملىرى جۈل - جۈل، بەدىنىدىن قاڭشىق ھاراق پۇراپ تۇرىدىغان، ئەس - ھوشىنى يوقاتقان، سەنتۇرۇلۇپ ئاران ماڭىدىغان ئادەم ئىدى. يەنە بىرەيلەن ھىجىيىپلا تۇرىدىغان، يۈزىدە قان دىدارى يوق، ئوقۇرمەنلەر بۇرۇنلا بىلىدىغان بىر ئادەم ئىدى.

پادىشاھ ئۇلارغا سوغۇق نەزەر تاشلىدى، بىرھازا غىچە گەپ قىلمىدى، ئاندىن تۇيۇقسىزلا بىرىنچى ئادەمگە سوئال قويدى:

— ئىسمىڭ نېمە؟

— گېففورو پىنسبورد.

— نېمە ئىش قىلىسەن؟

— تىلەمچىلىك.

— سەن بۇ توپىلاڭدا نېمە قىلماقچىدىن؟

تىلەمچى گاڭگىراش ئىلكىدە پادىشاھقا تىكىلدى، گاراڭ بولۇپ قالغاندەك بىلەكلىرىنى سىلكىدى. ئۇنىڭ كالىسى پەقەت ئىشلىمەيدىغان كالىدىن ئىدى.

— ئۆزۈممۇ بىلمەيمەن، — دېدى ئۇ، — باشقىلار ماڭغاندىكىن، مەنمۇ ئەگىشىپ ساپتىمەن.

— سىلەر ئۆزۈڭلارنىڭ ئىگىسى بولمىش ئەدلىيە سارىيىدىكى باش سودىيەگە ھۇجۇم قىلماقچى ۋە ئۇنىڭ ئۆيىنى بۇلماقچى ئەمەسمۇ؟

— مەن ئۇلارنىڭ كىمدۇر بىرىنىڭكىگە بېرىپ، ئۇ يەردىن قانداقتۇر بىرنېمىلەرنى ئالماقچى ئىكەنلىكىنىلا بىلىمەن.

ئەسكەرلەردىن بىرى بىر قىڭراقنى كۆتۈرۈپ كىرىپ پادىشاھقا كۆرسەتتى. ئۇلار بۇ قىڭراقنى مۇشۇ تىلەمچىنىڭ يېنىنى ئاڭتۇرۇپ تېپىۋالغانىدى.

— بۇ قورالنى تونۇمسەن؟
 — تونۇيمەن، ئۇ مېنىڭ قىڭرىقىم. مەن ئۇنى ئۈزۈم
 تىككەندە ئىشلىتەتتىم.
 — سەن ماۋۇ شېرىكىڭنى تونۇمسەن؟ — لۇئى XI ئۇنىڭغا
 يەنە بىر ئەسىرنى كۆرسەتتى.
 — ياق، ئۇنى تونۇمايمەن.
 — بولدى، — دېدى پادىشاھ. ئاندىن ئىشكىنىڭ يېنىدا
 تۇرغان ئادەمگە قارىدى. بۇ ئادەممۇ باشتىلا ئوقۇرمەنلەرگە
 تونۇشتۇرۇلغانىدى.
 — بۇرادەر ترىستان، بۇ ئادەمنى ئۆزۈڭ بىر تەرەپ قىل.
 ترىستان لېرىمت تەزىم بەجا كەلتۈرگەندىن كېيىن، ئىككى
 ئوقياچىغا بۇ بىچارىنى ئېلىپ مېڭىشنى تاپىلدى.
 پادىشاھ ئىككىنچى ئەسىرنىڭ ئالدىغا كەلدى. ئۇ ئەسىر
 چىلىق - چىلىق تەرلەپ كەتكەنىدى.
 — ئىسمىڭ نېمە؟
 — ئالىلىرى، مېنىڭ ئىسمىم پېررى گرىنگورى.
 — نېمە قىلىدىغان ئادەمسەن؟
 — مەن پەيلاسوپ، ئالىلىرى.
 — خۇنپەر! سەن قانداقلارچە ئۇلار بىلەن بىللە مېنىڭ
 دوستۇم سودىيە ئەپەندىگە ھۇجۇم قىلىشقا ماڭدىڭ؟ سېنىڭ بۇ
 قېتىمقى توپلىشىپ توپىلاڭ كۆتۈرۈشكە گېپىڭ بارمۇ؟
 — ئالىلىرى، مەن بۇ توپىلاڭغا قاتناشمىدىم.
 — مۇتتەھەم! چارلىغۇچىلار سېنى ئاشۇ ئوغرى -
 قاراقچىلارنىڭ قاتارىدىن تۇتۇۋالغان ئەمەسمۇ؟
 — ئۇنداق ئەمەس، ئالىلىرى، ئۇلار خاتالىشىپتۇ، ئادەمنى
 بۇنداقمۇ نەس باسقان بارمۇ؟ مەن ئەسلىدە تىراگېدىيە يېزىش
 بىلەن شۇغۇللىنىدىغان ئادەم، ئالىلىرى، گېپىمنى ئاڭلاپ
 بېقىڭ. ئۇنىڭ ئۈستىگە، مەن مۇشۇ ئادەملەردەك كېچىسى يول
 مېڭىشقا ئامراق شائىر. بۈگۈنمۇ دەل شۇ يەردىن كېتىپ

باراتتىم. تاسادىپىي توغرا كېلىپ قېلىپ، ئۇلارنىڭ قولغا چۈشتۈم. مېنىڭ توپىلاڭ بىلەن قىلچە مۇناسىۋىتىم يوق. ئالىيلىرى، ئۆزىڭىزمۇ كۆرۈپ تۇرۇپسىز، ئۇ تىلەمچىمۇ مېنى ھەرگىز تونۇمايدۇ. ئالىيلىرىنىڭ ئالدىدا قەسەم ئىچىپ بېرەلەيمەن ...

— ئاغزىڭنى يۇم! — پادىشاھ ئالدىدىكى دورىدىن بىر ئوتلام ئىچتى، — تولا كوتۇلداپ بېشىمنى يېرىۋېتەي دېدىڭ! ترىستان لېرىمت كىرىپ گرىنگورىنى شەرەت قىلدى ۋە: — ئالىيلىرى، بۇ ئەبلەخنىمۇ دارغا ئېسىۋېتەمدۇق؟ — دېدى.

بۇ ئۇنىڭ ئېسىگە كەلگەن تۇنجى سۆز ئىدى. — مەيلى، — دېدى پادىشاھ ئېرەنسزلىك بىلەن، — مېنىڭچە شۇنداق قىلساقمۇ بولىدىكەنمۇ.

— ئۇنداق قىلساق بولماس، — دېدى گرىنگورى. شائىرىمىزنىڭ چىرايى زەيتۇن دەرىخىدىنمۇ بەكرەك كۆكرىپ كەتتى. ئۇ پادىشاھنىڭ سۈرۈن تەلەندە ھېچقانداق ئۆزگىرىش بولمايۋاتقانلىقىغا قاراپ، بىچارە قىياپەتكە كىرىۋالماقتىن بۆلەك ھېچقانداق ياخشى ئامالنىڭ يوقلۇقىنى ئويلاپ يەتتى. ئۇ لۇئى XI نىڭ ئالدىدا شارىتىدە تىزلاندى، ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە نالە - پەرياد كۆتۈرۈپ سۆزلەپلا كەتتى.

— ئالىيلىرى، رەھىم قىلىڭ. كۆڭلۈمدىكىنى دەپ بېرىشكە يول قويۇڭ. ئالىيلىرى، مەندەك تىلغا ئېلىشقا ئەرزىمەيدىغان ئادەمگە مۇنچىۋالا قەھەر - غەزەپ قىلماڭ، سىز دېگەن ھۆرمەتكە سازاۋەر، ئابروى - ئىناۋىتىڭىز بار پادىشاھ. مەندەك ساداقەتمەن پېقىر - مىسكىنگە ئىچىڭىز ئاغرىسۇن. مەن ئىسيان كۆتۈرىدىغان ئادەملەردىن ئەمەس. بۇ خۇددى مۇزىدىن يانغىن چىقمايدىغاندەكلا ئىش! مېھرىبان شاھ، كۆڭۈل - كۆكسىنىڭ كەڭ بولۇشى شىر بىلەن شاھلاردىلا بولىدىغان گۈزەل ئەخلاق. ھەي! قاتتىق قول بولۇش ئادەمنى ئىنتىلىپ تۇرۇپ ئارقىغا داچىيىدىغان،

ئەيمىنىدىغان قىلىپ قويدۇ. گۈرۈلدەپ سوقۇۋاتقان شىمال
 بورىنى يولۇچىنىڭ تونىنى ئېلىپ كېتەلمەيدۇ. قۇياشنىڭ نۇرى
 ئۇلارنىڭ بەدىنىگە چۈشكەندەك قىلغىنى بىلەن، ئەمەلىيەتتە
 ئۇلارنىڭ قەلبىنى ئىللىتىدۇ، ئۇلار ئۇچىسىدىكى تونىنى
 ئۆزلۈكىدىنلا سېلىۋېتىدۇ. ئالىيلىرى، سىز قۇياشنىڭ ئۆزى.
 مەن ئالىيلىرىغا، دۇنيادا تەڭدىشى يوق ئىگەمگە ۋە شاھىمغا
 قەسەم ئىچىپ بېرىمەنكى، مەن ئوغرى - يانچۇقچى،
 تىلەمچىلەرنىڭ خىلى ئەمەس. ئاسىيلىق ۋە بۇلاڭ - تالاڭ،
 ئاپوللۇغا ئەگىشىپ ماڭغانلاردا يۈز بەرمەيدۇ. مەن ھەرقانداق
 ئەھۋالدىمۇ، توپىلاڭنى بارلىققا كەلتۈرىدىغان قارا ئىس -
 تۈتەكلەرنىڭ ئارىسىغا سۇقۇنۇپ كىرىپ كېتىدىغانلاردىن
 ئەمەس. مەن ئالىيلىرىنىڭ ئەڭ سادىق مالىيى. ئەر بولغان ئادەم
 ئايالىنىڭ ئىناۋىتىنى دەپ كۈنداشلىق قىلىدۇ. ئوغۇل بولغان
 ئادەم ئاتا - ئانىسىغا ئۆزىنى تەقدىم قىلىش كويىدا ئۇلارنى
 سۆيىدۇ. بىر مالايمۇ ئۆز پادىشاھىنىڭ شان - شەرىپىگە سادىق
 بولۇشى، خان جەمەتىگە سادىق بولۇشى، پادىشاھىنىڭ ئۇلۇغ
 ئىشلىرى ئۈچۈن ئىت - ئېشەكنىڭ ئورنىدا ئەجىر قىلىشى، خان
 جەمەتىنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن سۇغا دېسە سۇغا، ئوتقا دېسە ئوتقا
 كىرەلەيدىغان بولۇشى، باش تارتىماسلىقى لازىم. ئادەم پەقەت
 ساراڭ بولۇپ قالغان ئەھۋالدىلا، باشقا ئىشلارغا قىزىقىدۇ.
 ئالىيلىرى، مېنىڭ سىياسىي ھېكمەتلىرىم مۇشۇ. ئۇنداقتا،
 يېڭىم تىتما - تالاڭ بولۇپ، بىلىكىم كۆرۈنۈپ قالغان ئەھۋالغا
 قاراپلا، مېنى ئاسىيلىق قىلىش بىلەن بۇلاڭ - تالاڭنى
 پىلانلىغانلارنىڭ قاتارىغا چىقىرىۋەتمەڭ. ئەگەر ئالىيلىرى بىر
 قوشۇق قېنىمدىن كەچسە، مەن كېچە - كۈندۈز خۇدادىن
 ئالىيلىرى ئۈچۈن بەخت تىلەيمەن! چۆتتىكىمدە راستتىنلا پۇل
 يوق، مەن ھېلىمۇ ھەم خېلىلا نامرات. لېكىن، بۇ ھېچقانداق
 ئەيىبلىك ئىش ئەمەس، مېنىڭ سەۋەنلىكىممۇ ئەمەس.
 ھەممەيلەنگە مەلۇم، ئېسىل يېزىلغان ماقالىلەر ئادەمنى غايەت
 زور بايلىققا ئىگە قىلالمايدۇ. قورسىقىدا ئۇمىچى بار ئادەمنىڭمۇ

قىش كۈنلىرى مەشكە ئوت قالسىالشى ناتايىن. ئادۋوكتلار ھەممە داننى پاك - پاكىز ئېلىپ كېتىپ، ئىلىم - پەن بىلەن مەشغۇل بولىدىغان باشقا ئادەملەرگە ئۇنىڭ پاخىلىنىلا قالدۇرىدۇ. پەيلاسوپلارنىڭ يىرتىق كىيىمى توغرىسىدىكى ماقال - تەمسىلدىن قىرىق نەچچىنى ئالىيلىرىغا دەپ بەرگۈم بار. ئاھ، ئالىيلىرى، پەقەت رەھىمدىللىكلا ئۇلۇغۋار روھنى يورۇتالايدۇ. جىمىكى ئەدەپ - ئەخلاقنىڭ ئالدىدا رەھىمدىللىكنىڭ مەشئىلى ماڭىدۇ. چۈنكى، بىز قاراڭغۇلۇق ئىچىدە خۇدانى ئىزدەيدىغان ئەمالار. مېھرىبانلىقمۇ رەھىمدىللىككە ئوخشاش، ئۇ پادىشاھ - خانلارنى پۇقرالارنىڭ ھۆرمىتىگە سازاۋەر قىلىدۇ، مۇنداق ھۆرمەت پادىشاھ - خانلارنى قوغدايدۇ. ئالىيلىرىنىڭ ئابروى - ئىناۋەت نۇرى شەيئىلەرنىڭ كۆزىنى قاماشتۇرىدۇ. زېمىندىكى مەندەك بىر گاداي ئالىيلىرىنىڭ مۇبارەك قەدىمىگە كاشىلا بولالامدىغان؟ مەن نىھايەت بىر بىگۇناھ نامرات پەيلاسوپ، ئازاب - ئوقۇبەتنىڭ قاراڭغۇ جاڭگىلىدا تېنەپ - تەمتىرەپ ئالغا ماڭمەن، قورساقلىرىم ئاچلىقتىن كۈرۈلداپ كېتىدۇ، قولۇمدا پۇلنىڭ تايىنى يوق. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئالىيلىرى، مەن بىر ئەدىب. ھەرقانداق بىر ئۇلۇغ پادىشاھنىڭ تاجىدا مەدەنىيەتنى قوغدايدىغان بىر تال گۆھەر بولىدۇ. گېراكىل «مۇسەي يول باشلىغۇچى» دېگەن ئاتاققا سەل قارىمىغان؛^① ماتىياس كورۋىن^② ماتېماتىك ژان مونروپالنىڭ مېھىر - شەپقىتىنى ئەتىۋارلىغان. شۇڭا، ئەدىبلەرنى دارغا ئېسىشنى مەدەنىيەتنى قوغداشنىڭ ئورنىغا دەسسىتىش تولىمۇ رەزىللىك. ناۋادا ئالىپكساندىر ئارىستوتېلنى دارغا ئاسقان بولسا، بۇ ئۇنىڭدىكى ئەڭ چوڭ نۇقسان بولغان بولاتتى. ئۇنداقتا بۇ ئىش ساھىبجامالارنىڭ نام - ئاتىقىنى چىقىرىدىغان خالغا ئەمەس، بەلكى ئىناۋەتنى

① «مۇسەي يول باشلىغۇچى» — قۇياش ئىلاھى ئاپوللوننىڭ لەقىمى، «شېئىر - يەتتىنچى ھامىيىسى» دېگەن مەنىدە.

② ماتىياس كورۋىن (1430 — 1440) — ۋېنگرىيە پادىشاھى. ئوتتۇرا ياۋروپا - دىكى زوراۋان.

تۆكىدىغان جاراھەتكە ئوخشاپ قالاتتى. ئالىيلرى، مەن ئىلگىرى بىر پارچە توي مۇبارەكنامىسى يازغان ۋە ئۇنى فلاندېرلىق خان قىز بىلەن ۋەلىئەھد جانا بىلىرىغا تەقدىم قىلغانىدىم، ئۇنىڭدا ئاسىيلىقنىڭ دېيى چىلىنىمىغانىدى. ئالىيلرىغا مەلۇم بولغاى، مەن ئۇنداق كالانىپاي يازغۇچىلاردىن ئەمەس، رەسمىي تەلىم ئالغان، بىلىملىك، قولىدىن ئىش كېلىدىغان تالانت ئىگىسى. ماڭا رەھىم قىلىڭ، ئالىيلرى! مۇشۇنداق قىلىشىڭىز بۇۋى مەريەم ئۈچۈن ساۋابلىق ئىش قىلغان بولىسىز. ئالىيلرىغا قەسەم قىلىپ بېرەيكى، دارنى كۆرسەملا ئۆلگۈدەك قورقۇپ كېتىمەن.

ئىچ - ئىچىدىن ئۆرتەنگەن گرىنگورى سۆزلەۋېتىپ لېۋنى پادىشاھنىڭ پۇتىدىكى كەشنىڭ باشلىقىغا تەگكۈزدى. گۇئىللا ئۇم روم پەس ئاۋازدا كۆپىيىنچىلىككە چىقىرىلدى:

— ئۇنىڭ يەردە ئۆمىلىگىنى ئاقىلانە ئىش بولدى. مۇشۇ كەمىدىكى پادىشاھلارنىڭ ھەممىسى كرېتىدىكى يۇپىتېرغا ئوخشاش، قۇلىقى پۇتىنىڭ ئۈچىدا، — پايپاق دۈكىنىنىڭ خوجايىنى كرېتىدىكى يۇپىتېرغا ئۈنچە دىققەت قىلمىغان بولسىمۇ، لېكىن كۆزىنى گرىنگورىدىن ئۆزىمىدى.

— ئوبدان بولدى! — دەپ جاۋاب بەردى ئۇ كۈلۈمسىرەپ، — مەن ئۆزۈمنىڭ شۇ تاپتا ۋەزىر ھيۇگونيىنىڭ ماڭا يېلىنىپ - يالۋۇرۇۋاتقان ئاۋازىنى ئاڭلاۋاتقانلىقىمغا ئىشىنىمەن!

گرىنگورى گەپ - سۆزىنى لاغىلداپ تىترەپ تۇرۇپ تۈگەتكەندىن كېيىن، قورقۇمسىرىغان ھالدا بېشىنى كۆتۈرۈپ پادىشاھقا قارىدى. پادىشاھ بولسا ئىشتىنىنىڭ تىزىدىكى داغنى تىرنىقى بىلەن تاتىلاپ ئاۋارە ئىدى. ئۇ ئىستاكالىدىكى دورىدىن بىر يۇتۇم ئوتلاپلا جىمىپ قالدى، گەپمۇ قىلمىدى. پادىشاھنىڭ سۈكۈتتە تۇرۇشى گرىنگورىنى جازاغا تارتىلغانىدىمۇ بەكرەك ئازابلىدى. پادىشاھ ئاقىۋەت بېشىنى كۆتۈرۈپ ئۇنىڭغا قارىدى.

— ئادەمنى بىزەۋىتە قىلىدىغان ۋالاقىتەگكۈرنىڭ ئۆزىلا

ئىكەنغۇ! — ئۇ شۇ گەپنى قىلىپ بولۇپلا كەينىگە قايرىلىپ
ترىستان لېرىمتقا قارىدى، — بولدىلا، ئۇنى قويۇۋېتىڭلار!
گرىنگورى بۇ گەپنى ئاڭلاپ، خۇشاللىقىدا ھوشىدىن كەتكىلى
تاس قالدى.

— ئۇنى قويۇۋېتىڭلار! — دېدى ترىستان رەنجىگەن ھالدا، —
ئاللىللىرى، ئۇنى مەھبۇس قەپسىدە بىر مەزگىل قاماپ
تۇرۇشنى ئويلىمىدىڭىزمۇ؟

— بۇرادەر، — دېدى پادىشاھ، — سېنىڭچە بىز ئۈچ يۈز
ئاتمىش يەتتە لىۋر سەككىز سو ئۈچ دېنېرس پۇل خەجلەپ،
مۇشۇنداق زەپپانە نېمىلەرنى قامايدىغانغا قەپەس ياساتقانمۇ؟ بۇ
ئەبلەخنى قويۇپ بەرگەن تەقدىردىمۇ، ئوبدان كالتەكلەپ ھەيدەپ
چىقىرىڭلار!

— ئاھ! — دەۋەتتى گرىنگورى، — نېمىدېگەن دانا، ئۇلۇغ
پادىشاھ بۇ!

گرىنگورى پادىشاھنىڭ بايىقى گېپىدىن يېنىۋېلىپ، ئۇنىڭ
تەۋرىچە بۇيرۇق چۈشۈرۈپ قويۇشىدىن ئەنسىرىدى — دە، دەرھال
ئىشىك تەرەپكە داچىدى. ترىستان خاپا ھالدا ئىشىكنى ئېچىپ
بەردى. ئەسكەرلەر ئۇنى ئۆلگۈدەك تېپىپ، دۇمبالاپ، ئاندىن
قوغلاپ چىقاردى. گرىنگورى بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسىگە چىدىدى،
ستوئىك ئېقىمى ① دىكى ھەقىقىي پەيلاسوپلاردەك لېۋىنى چاڭ
چىشلەپ بەرداشلىق بەردى.

پۇقرالار سودىيەنىڭ ئۈستىدىن ئىسيان كۆتۈرۈپتۇ دېگەن
خەۋەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىنلا پادىشاھنىڭ مىجەزى ھەممە
تەرەپتىن ئوڭلىنىپ كەتكەنىدى. بايىقى ئاز ئۇچرايدىغان كەڭ
قورساقلىق شۇنىڭ روشەن بەلگىسى بولدى. ترىستان چىرايىنى
پۇرۇشتۇرۇپ، بىرەر نەرسىنى كۆرۈپ تۇرۇپمۇ ئالمايدىغان لالما

① ستوئىك ئېقىمى — قەدىمكى يۇناندىكى پەلسەپە ئېقىمى، گالېرىيە ئېقىمىدە.
دىكىلەر دەپمۇ ئاتىلىدۇ. مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 4 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدا شەكىل-
لەنگەن.

ئىتقا ئوخشاش بۇلۇڭدا بۇتتەك قېتىپ تۇرىۋەردى. بۇ چاغدا پادىشاھنىڭ كۆڭلى تولىمۇ خۇش ئىدى. ئۇ كىرىپسلوغا يۆلىنىپ، بارماقلىرى بىلەن پونت ئاۋدېمېر مارشىغا چەككىلى تۇردى. راستىنى ئېيتقاندا، بۇ پادىشاھ ياسالمايلىق قىلىپ ھال تارتىدىغان، ئۆزىنىڭ خۇشلۇقىنى ئۈستىلىق بىلەن پەردازلىيالايدىغان، ۋۇجۇدىنىڭ چوڭقۇر جايلىرىدىكى قايغۇ - ھەسرەتلىمۇ يوشۇرالايدىغانلاردىن ئىدى. ئۇنىڭدا ئوچۇق ئىپادىلىنىدىغان بۇ خۇشاللىق بىرەر ياخشى خەۋەرنى ئاڭلىغاندا تېخىمۇ كۈچىيىپ كېتەتتى. ئالايلىق، باتۇر چارلىز ئالەمدىن ئۆتكەندە، ئۇ كۈمۈشتىن ياسالغان رېشاتكىنى ساپىت مارتىن ئىبادەتخانىسىغا تەقدىم قىلىمەن دەپ تۇرۇۋالغان، پادىشاھلىق تەختكە ئولتۇرۇشقا ئاز قالغاندا، دادىسىنىڭ ئۆلۈمىنى ئۆزىنى ئۇنتۇپ قېلىشقا تاس قالغانىدى.

— ھىم، ئالىيلىرى، — دېدى ياكوئىس كوئىكتېر تۇيۇقسىزلا بىر ئىش ئېسىگە كەلگەندەك، — ئالىيلىرى، سىز ماڭا داۋالاتقان ھېلىقى يامان كېسىلىڭىز ئەمدىلىكتە ياخشى بولۇپ قالغاندۇ؟

— ھە، — دېدى پادىشاھ، — مەن راستىنلا بەك قىيىنلىمەن، بۇرادەر. قۇلىقىم غوڭۇلدايدۇ، مەيدەم قىزدۇرۇلغان تۆمۈر تىرىنى سۆرىگەندەك ئېچىشىدۇ.

ياكوئىس كوئىكتېر پادىشاھنىڭ بېغىشىدىن تۇتۇپ، ئۆزىگە ئىنتايىن ئىشەنگەن قىياپەتتە ئۇنىڭ تومۇرىنى تۇتۇپ باقتى.

— قارالغ، كوپپىنول، — دېدى گۇئىللا ئوم روم پەس ئاۋازدا، — ئۇنىڭ بىر يېنىدا كوئىكتېر، بىر يېنىدا ترىستان، ئۇنىڭ پۈتكۈل ئوردىسى مانا شۇ. بىرى دوختۇر، ئۇنىڭ ئۆزىگە ئىشلەيدۇ. بىرى جالات، باشقىلارغا تاقابىل تۇرىدۇ.

ياكوئىس كوئىكتېر پادىشاھنىڭ تومۇرىنى تۇتۇۋېتىپ، چۆچۈپ كەتكەندەك بولدى. لۇئى XI ئۇنىڭ چېرايىغا غەم - ئەندىشە بىلەن قارىدى. كوئىكتېرنىڭ چېرايى بارغانسېرى

تۇتۇلغىلى تۇردى. بۇ بىر نېمىنىڭ جان باقىدىغان باشقا ھۈنرى بولمىغاچقا، پادىشاھنىڭ كېسىلى ئۇنىڭغا قالدۇرۇق يەر ئىدى. ئۇنىڭ بۇ يەرنى ئامال بار تېرىپ تۇرۇشى كېرەك - دە.

— ۋاي - ۋوي! — دەۋەتتى ئۇ ئاخىر ئۆز - ئۆزىگە سۆزلەپ، — ئەھۋال راستىنلا ئېغىردەك قىلىدۇغۇ.

— بەك ئېغىرمۇ؟ — دەپ سورىدى پادىشاھ خاۋاتىرلىنىپ.

— تومۇرنىڭ سوقۇشى تېز، رېتىمى قالايمىقان ... — دېدى دوختۇر گېپىنى داۋاملاشتۇرۇپ.

— خۇدا ئۆزۈڭ بار!

— ئۈچ كۈن ئىچىدە ھاياتىڭىزغا خەۋپ يەتكۈدەك.

— ئاھ خۇدا! — دەپ ۋارقىراپ كەتتى پادىشاھ، — قانداق

قىلىمىز، داۋالىغۇدەك دورا بارمۇ؟ بۇرادەر!

— ئويلىنىۋاتىمەن، ئالىيلىرى.

پادىشاھ بۇ گەپنى ئاڭلاپ تىلىنى چىكىلداتتى، بېشىنى چايقىدى، چىرايى غەلىتە بولدى. ئەمدى دوختۇرغا پۇرسەت يېتىپ كەلگەندى.

— ئاھ، خۇدا! — دېدى ئۇ بىردىنلا، — ئوردىدا بىر بوش

ئورۇن بارلىقىنى سەمگىزگە سېلىپ قوياي. جىيەنىمنىڭ ئىشىنى ئويلاپ قويارسىز.

— مەن ئاشۇ بوش ئورۇننى جىيەنىڭگە بېرىي، ياكوئىس

كوئىكتېر، — دېدى پادىشاھ، — لېكىن، مەيدەم كۆيۈپ كېتىپ بارىدۇ، شۇ ئوتنى ئادالىۋەتسەڭ بولاتتى.

— ئالىيلىرى ھەققەتەن مېھرىبان، شەپقەتلىك، — دېدى

دوختۇر، — سايىت ئاندىرى ئارك كوچىسىدا سېلىۋاتقان

ئۆيۈمگە ئاز - ماز ياردەم بېرىڭ دېسەم رەت قىلمايدىغىنىڭىزغا كۆزۈم يېتىدۇ.

— دەۋەر! — دېدى پادىشاھ.

— پۇلۇم قالمىدى، — دېدى دوختۇر گەپنى ئۇلاپ، —

لېكىن، ئۆيىنىڭ تورۇسىنى يېپىپ بولالمىغىنىمغا بەك ئىچىم

پۇشۇدۇ. راستىنى ئېيتقاندا، گەپ ئۆيىنىڭ ئۆزىدە ئەمەس، ئۇ ئىنتايىن ئاددىي، كۆرۈمىسىز بىر ئۆي، كۆزۈم قىيمايدىغىنى ئۆيىنىڭ تېمىغا باشقىچە گۈزەللىك بېغىشلىغان ژان فورباۋۇلتنىڭ رەسىملىرى. بىر رەسىمدە ئاسماندا پەرۋاز قىلىۋاتقان دىئانا سىزىلغان، رەسىمدىكى دىئانا شۇنچىلىك نەپىس، شۇنچىلىك مۇلايىم، شۇنچىلىك نازۇك، ھۆسن - جامالى شۇنچىلىك تەبىئىي، بېشىدىكى زىبۇ - زىننەتلەر شۇنچىلىك چىرايلىق، ھىلال ئايدەك شىلەپسى، سۈتتەك پاكىز تېرىسى، رەسىم ئەمەسمۇ كاساپەت، يېقىنراق بېرىپ كۆرگەن ئادەم ئۇنىڭ ئىچىگە كىرىپلا كېتىدۇ. يەنە بىرى سېرىس ① نىڭ رەسىمى، ئۇمۇ گۈزەللىكتە تەڭدىشى يوق ئىلاھ. رەسىمدىكى سېرىس بىر باغلام بۇغداي ئۈنچىسىنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرغان، بېشىدا بۇغداي باشاقلىرىدىن ياسالغان تاج. بۇ دۇنيادا ئۇنىڭ كۆزلىرىدەك مۇھەببەتلىك كۆزدىن يەنە بىرى تېپىلمايدۇ، ئۇنىڭ پاقالچىقىدەك يۇمىلاق، سىلىق پاقالچاقتىن يەنە بىرى تېپىلمايدۇ، ئۇنىڭدەك رەڭگى - رۇخسارى بار قىز تېخىمۇ تېپىلمايدۇ، ئۇ كىيگەن كۆڭلەكنىڭ رەختىدىن ياخشى رەختىمۇ تېپىلمايدۇ. ئۇ پەلەكۈچتە سىزىپ چىققىلى بولىدىغان گۈزەللىك ئىچىدە ئەڭ گۈزەللىرىنىڭ بىرى!

— ئېچىرقاپ كەتكەن ئەبلەخ! — دېدى لۇئى XI غوتۇلداپ، —

زادى نېمە دېمەكچى سەن؟

— مۇشۇ رەسىملەرنى تورۇس بىلەن توسۇپ تۇرۇش لازىم ئىدى، ئالىيلىرى. بۇ سىز ئۈچۈن شۇنچىلىكلا بىر كىچىك ئىش. لېكىن، مېنىڭ پۇلۇم قالمىدى.

— بۇ تورۇسنى يېپىش ئۈچۈن تەخمىنەن قانچىلىك پۇل

كېتەر؟

— ئۇنىڭغا ... ئالتۇندىن ھەل بېرىلگەن تۇچ گۈللۈك

① سېرىس — قەدىمكى يۇنان ئەپسانىلىرىدىكى ئاشلىق ئىلاھىسى.

تورۇسقا، ئەڭ كۆپ بولغاندىمۇ ئىككى مىڭ لىۋر كېتەر.

— بۇلاڭچى، — دېدى پادىشاھ ئىڭراپ، — بۇ بىر تال چىشىمنى تارتىۋەتمەي تۇرۇپلا بىر تال ياقۇت تەلەپ قىلىدىغان كاززاپ ئىكەنسەنغۇ!

— تورۇسنى ياپالامدىمەن؟ — سورىدى ياكوئىس كوئىكتېر.

— ياپالايسەن! ئۆلگۈر! ئالدى بىلەن كېسىلىمنى ساقايت.

ياكوئىس كوئىكتېر ئېگىلىپ تەزىم قىلىپ:

— ئالىيلرى، سىزنىڭ كېسىلىڭىزنى ياللوغ قايتۇرۇش

دورلىرى بىلەن پۈتۈنلەي ساقايتقىلى بولىدۇ. شام مەلھىمى،

ئەرمىنىيەنىڭ سېغىز توپىسى، تۇخۇمنىڭ ئېقى، ماي ۋە

ئاچچىقسۇ ئارىلاشتۇرۇلغان پەۋقۇلئاددە ئۈنۈمى بار دورىنى

بېلىڭىزگە چاپلايمىز. قولىڭىزدىكى سۈيۈك دورىنى توختاتماي

ئىچىۋېرسىز. سىزنى سەللىمازا ساقايتىۋېتىشنى ھۆددىگە

ئالمەن.

كۆيۈۋاتقان شام بىرلا پەرۋاننى جەلپ قىلمايدۇ. ئولىۋېر

ئەپەندى پادىشاھنىڭ پەرۋاسىز قىياپەتتە تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ،

پۇرسەتنى غەنىيمەت بىلمەكچى بولدى — دە، ئۇنىڭغا يېقىن

كېلىپ دېدى:

— جانابلىرى ...

— بىرەر ئىشنىڭ بارمۇ؟ — سورىدى لۇئى XI.

— ئالىيلرىنىڭ سىمون رادىننىڭ ئۆلۈپ كەتكەنلىكىدىن

خەۋىرى بارمىكىن؟

— ئۆلۈپ كەتسە نېمە بولماقچى؟

— ئۇ ئالىيلرىنىڭ مال — مۈلۈك ۋاكالىتچىسى ئەمەسمىدى!

— ئۇنداق بولسا نېمە بوپتۇ؟

— ئۇنىڭ ئورنى ھازىر بوش.

گەپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، ئولىۋېر ئەپەندىنىڭ تەكەببۇرەنە

چىرايىدىن ئەسەرمۇ قالمايدى. بۇ ئوردىدىكى ۋەزىر —

ئاكابرلارنىڭ ئەپىت — بەشىرىسىنى ئوچۇق كۆرۈۋېلىشنىڭ

ئەپلىك پۇرسىتى ئىدى. پادىشاھ ئۇنىڭغا تازا ئالىپ قارىدى -
دە، سوغۇقلا جاۋاب بېرىپ:

— بىلىدىم، — دېدى، ئاندىن گەپ باشلىدى، — ئولتۇر
ئەپەندى، مارشال بوسكاۋۇتنىڭ «بېلىق تۇتاي دېسەڭ دېڭىزغا بار،
ئىنئام ئالاي دېسەڭ پادىشاھنىڭ يېنىغا» دەيدىغان سۆزى بار.
شۇنداق قارىسام، سېنىڭ ئوي - پىكرىڭمۇ ئۇنىڭكى بىلەن
ئوخشاش ئىكەن. قۇلىقىڭنى دىڭ تۇتۇپ ئاڭلا، مېنىڭ خاتىرەم
تېخى جايىدا: 68 - يىلى مەن سېنى ئىچكى مۇلازىملىققا
تەيىنلىدىم؛ 69 - يىلى ساينت كلودتىكى قورۇققا
مۇھاپىزەتچىلىككە قويدۇم. يىللىق مائاشىڭ يۈز لىۋر بولدى، ئۇ
چاغدا سەن تېخى پارىژ لىۋرى ئالىمەن دەپ تۇرۇۋالغانىدىڭ؛
73 - يىلى نويابىردا گېرگېئولغا خەت ئېلىپ بارغان تۆھپەڭ
ئۈچۈن سېنى چەۋەنداز قالقانىچى گېلىبېرت ئاڭلىنىڭ ئورنىغا
ئولتۇرغۇزۇپ ۋىنسىننىس ئورمانلىقىنى باشقۇرىدىغان ئەمەلدار
قىلىپ قويدۇم؛ 78 - يىلى مەردلىكىم تۇتۇپ كېتىپ، خوتۇنۇڭ
بىلەن ئىككىڭلارغا ھەر يىلى ساينت گېرمائىن سودا مەيدانىدا
ئون پارىژ لىۋرى يىغىدىغان ئىمتىيازنى ھەدىيە قىلدىم؛ 79 -
يىلى سېنى سېنارت ئورمانلىقىنىڭ ئورمان مۇھاپىزەتچى
ئەمەلدارلىقىغا تەيىنلەپ، بىچارە ژان دائىرنى قالدۇرۇۋەتتىم،
كېيىنچە لوچېس قەلئەسىنىڭ كاپىتانى قىلىپ ئۆستۈردۈم.
ئۇزاق ئۆتمەي يەنە ساينت كوئېنتىنغا باشلىق قىلىپ
تەيىنلىدىم. يەنە بىرمەھەل ئۆتۈپ مىئولاندا كاپىتان بولدۇڭ.
تېخى باشقىلارغا ئۆزۈڭنى گىراق دېگۈزدۇڭ. ھەربىر ساتىراش
بايرام كۈنلىرى تاپشۇرىدىغان بەش سونىڭ ئۈچى سېنىڭ قالغىنى
مېنىڭ بولدى. بەزىدە سېنىڭ ئىسمىڭنى «ئالدامچى» دەپ
ئۆزگەرتىپ قويۇشنىمۇ ئويلىدىم. شۇنداق قىلغاندىلا ئۇ سېنىڭ
ئەپت - بەشىرەڭگە تازا مۇناسىپ كەلگەن بولاتتى. 74 - يىلى،
ساڭا رەڭدار ساۋۇت كىيىدۈردۈم، مەيدەڭدە قانات كەرگەن توز

ھەممەيلەننىڭ كۆزىنى قاماشتۇرۇۋەتكەندى. لېكىن، ئۆزۈم بۇ ئىشنى تازا بەك خالاپ كەتمىگەندىم. خۇدا ئۆزۈڭ بار! سەن قىيامەتنىڭ مۈشۈكىدەك كۆزۈڭنى يۇمۇۋېلىپ، يەنىلا بولدى قىلاي دېمەيۋاتسەن. بېلىق تۇتىدىغان كارامىتىڭ بەك قالتىس ئوخشىمادۇ؟ سالمۇ بېلىقىدىن بىرنى ئارتۇق قاچىلىساڭ، كېمەڭنىڭ ئاغدۇرۇلۇپ كېتىدىغانلىقىدىن ئەنسىرمەمسەن؟ ئاتىكارچىلىق سېنى ۋەيران قىلىۋېتىدۇ، بۇرادەر! ئاتىكارچىلىقنىڭ كەينىدىن كۆپ ھاللاردا ۋەيران بولۇش بىلەن تىل - ھاقارەت ئەگىشىپ كېلىدۇ. كاللاڭنى سىلكىۋەت، ئاغزىڭنى ئۇپراتما.

پادىشاھنىڭ قاتتىق گەپلىرىدىن كېيىن، ئولسۇپ ئاۋۋالقى ھالىتىگە يېنىپ، شۈكلىپ كەتتى.

— بوپتۇ، — دېدى ئۇ غوتۇلداپ، — ئالىيلىرىنىڭ بۈگۈن تازا تاۋى يوقتەك قىلىدۇ. ئۇ ھەممە ئىمكانىيەتنى دوختۇرغىلا بېرىۋېتىپتۇ.

بىئەدەپلىك بىلەن قىلىنغان بۇ گەپلەردىن لۇئى XI خاپا بولمىدى. ئەكسىچە خۇش پېئىللىق بىلەن:

— ھەي، يەنە بىر ئىشنى يادىمدىن چىقىرىپتىمەن. مەن تېخى سېنىڭ ماريې خانىمنىڭ يېنىدىراق تۇرۇشۇڭ ئۈچۈن، سېنى گېنت شەھىرىگە ئەلچى قىلىپ تەيىنلىگەن ئەمەسمۇ! شۇنداق بولغان، ئەپەندىلەر، — دېدى ۋە كەينىگە قايرىلىپ فلاندېرلىق ئىككىيلەنگە قارىدى، — بۇ ئادەم ماڭىمۇ ئەلچى بولغان دەرگاھ! — ئارقىدىنلا ئولسۇپ ئەپەندىگە ئەسكەرتىپ قويدى، — بولدى، بۇرادەر. ئىككىمىز مۇشۇ ئىشنى دەپ ئازارلىشىپ قالمايمىز، شۇنداق ئەمەسمۇ؟ بىز دېگەن قەدىناس ئاغىنىلەردىن. قىلىدىغان ئىشلىرىم تۈگىدى. ساقىلىمنى ئېلىپ قويۇڭلار!

ئوقۇرمەنلىرىمىز ئولسۇپ ئەپەندى بىلەن ئەمدىلەتنى تونۇشۇپ يۈرمىگەندۇ؟ ئۇ بىر چاغلاردىكى ئۆزىگە «تەقدىر —

قىسمەت» دەپ تەخەللۇس قويغان ئۇلۇغ دراماتورگ ① تەرىپىدىن لۇئى XI ھەققىدىكى پايتىمىدەك ئۇزۇن يېزىلغان، قان پۇراپ تۇرىدىغان تىياتىرغا كىرگۈزۈلگەن قورقۇنچلۇق پېرسوناژ فىگىارو ئىدى. بىزنىڭ بۇ يەردە بۇ غەلىتە پېرسوناژ ئۈستىدە ئۈنچە كۆپ ئەزۋەيلەپ ئولتۇرغىمىز يوق. شۇنداقتىمۇ پادىشاھنىڭ ساقلىنى ياسايدىغان بۇ ساتىراشنىڭ ئۈچ ئىسمى بارلىقىنى دەپ قويۇش كېرەك؛ ئۇ ئوردىدىكى چاغدا، ئادەملەر ئۇنى تەكەللۇپ يۈزىسىدىن ئولىۋېر لېدايىم دەپ ئاتىتتى؛ پۇقرالار ئالۋاستى ئولىۋېر دەپ چاقىراتتى؛ ئۇ ئۆزىنى ئۆزى مۇناپىق ئولىۋېر دەيتتى.

مۇناپىق ئولىۋېر ئورنىدىن تۇردى، مىدىر - سىدىر قىلماي جىم بولۇپ، پادىشاھقا غەزەپ بىلەن تىكىلدى. كۆزىنى سىڭار يان قىلىپ، ياكوئىس كوئىكتېرغا قارىۋالدى.

— دەرۋەقە! — دېدى ئۇ چىشىنى چىشلەپ، — دوختۇر ھەممىگە قايىل!

— شۇنداق، — دېدى لۇئى XI، — ئونىڭ ئوزايىدىن نېمە ئويلاۋاتقىنىنى بىلگىلى بولمايتتى، — دوختۇر ساڭا قارىغاندا كۆپ ئىشەنچلىك، بۇ تولىمۇ ئاددىي بىر ئىش، دوختۇرنىڭ تۇتۇۋاتقىنى مېنىڭ جىسمىم، سەن بولساڭ ئەمدىلەتن مېنىڭ ئېڭىكىمگە ئۇلاشتىڭ. يېقىن كەل، بىچارە ساتىراش، نېسۋەڭگە شۈكۈر قىل. ناۋادا مەن شىلپېرىك ② قا ئوخشاش باشقىلارنىڭ ساقلىمىنى سىلاپ قويغىنىدىن ئېرىپ كېتىدىغان ئادەم بولسام، ئۇ چاغدا سەن نېمە بولۇپ قالار ئىدىڭ؟ كەسپىڭ نېمىگە ئۆزگىرىپ كېتەتتى؟ بولدى قىل، بۇرادەر، قىلىدىغان ئىشىڭنى ياخشى قىل. ساقلىمىنى ئال. لازىملىق نەرسە - كېرەكلىرىڭنى

① ئۇلۇغ دراماتورگ — فىرانسىيەلىك دراماتورگ بۇمارشېس (1732 — 1799)، فىگارو «فىگارونىڭ تويى» ناملىق درامىدىكى باش پېرسوناژ.

② شىلپېرىك (539 — 584) — فىرانسىيە پادىشاھى، ئىنسى بىلەن يەر - زېمىن تالىشىپ، كۆپ قېتىم ئۇرۇشقان. ئاخىرىدا قەست بىلەن ئۆلتۈرۈلگەن.

ئېلىپ كەل.

ئولسۇپ پادىشاھنىڭ كۈلگىنىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭغا قېيىداۋېرىشنىڭ مەزىسىز ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدى بولغاى، كاپلىغۇچلىرىنى ئېلىپ كىرىش ئۈچۈن غوتۇلىدىغان پېتى ئىشىكتىن چىقىپ كەتتى.

پادىشاھ ئورنىدىن قوزغىلىپ، دېرىزىنىڭ ئالدىغا باردى، تۇيۇقسىز ھاياجانلىنىپ قىن - قىنىغا پاتىمغاندەك بولۇپ دېرىزىنى ئېچىۋەتتى.

— ھە، راست، — ئۇ بىر ياقىتىن ۋارقىراپ، بىر ياقىتىن ئالغانلىرىنى بىر - بىرىگە ئۇرۇپ كەتتى، — كونا شەھەر رايونىنىڭ ئاسمىنى قىپقىزىل بولۇپ كېتىپتۇ. ئۇ چوقۇم سودىيەنىڭ ئۆيىدە كۆيۈۋاتقان ئوت، چوقۇم شۇنداق! بەللى، پۇقرالىرىم! سىلەر ئاقىۋەت ماڭا ياردەملىشىپ فېئوداللىق تۈزۈمنى يەر بىلەن يەكسان قىلىدىغان بولدۇڭلار! ئۇ فلاندىرلىق ئىككىلەنگە قاراپ:

— ئەپەندىلەر، يېقىنراق كېلىپ قاراپ بېقىڭلار، ئۇ يەردە قىپقىزىل بولۇپ يېنىۋاتقنى ئۆتمۇ، ئەمەس! — دېدى.

گېنت شەھىرىدىن كەلگەن ئەلچىلەر دېرىزىگە يېقىنلاشتى.

— راست، ئوت كۆيۈۋاتىدۇ، — دېدى گۇئىللا ئۇم روم.

— پاھ، — كوپپېنولنىڭ كۆزلىرى بىردىنلا چاقىناپ كەتتى، — بۇ ئاقسۆڭەك ھىمبېركورتىنىڭ قورۇ - جايىنى كۆيدۈرگەن چاغدىكى ئوتنى يادىمغا كەلتۈردى. بۇ تەرەپتە توپىلاڭ كۆتۈرۈلگەندەك قىلامدۇ نېمە؟

— شۇنداق دەپ جەزم قىلىۋاتامسىز؟ كوپپېنول ئەپەندى! — لۇئى XI نىڭ قاشلىرى لىكىلداپ كەتتى. چىرايىغا پايپاق دۈكىنىنىڭ خوجايىنىغا ئوخشاشلا خۇشاللىق تەپتى، — شۇنداق ئىش يۈز بەرگەن بولسا، تاقابىل تۇرۇش تەسكە توختارمۇ؟

— خۇدانىڭ كىرىستىنى شېپى كەلتۈرۈپ قەسەم ئىچمەنكى، ئالىيلىرى! بۇنىڭ ئۈچۈن بىرنەچچە پولك ئەسكەر

بولۇشى كېرەك !

— ھە، بۇ باشقا گەپ ! پەقەت مەن خالساملا ...

پايپاق دۇكىنىنىڭ خوجايىنى يۈرەكلىك ھالدا:

— ئەگەر بۇ قېتىمقى توپىلاڭ مەن ئويلىغاندەك بولغان

بولسا، سىز خالىغان بىلەنمۇ بىكار ! ئالىلىرى ! — دېدى.

— بۇرادەر، — دېدى لۇئى XI، — گۇاردىيە پولكىدىن

ئىككىنچى چىقارسام، ئۇنىڭغا چوڭ زەمبىرەكتىن بىرنى

قوشسام، توپىلاڭچىلارنى ۋەيران قىلىۋېتىمىز.

گۇئىلللا ئۇم روم كوپپىنولغا ھەدەپ ئىما قىلدى. پايپاق

دۇكىنىنىڭ خوجايىنى ئۇنىڭ بىلەن كارى بولمىدى. ئۇ پادىشاھ

بىلەن ئاخىرىغىچە ئېيتىشىپ باقىدىغاندەك ئەلپازدا ئىدى.

— ئالىلىرى، چېركاۋدىكى نۆكەرلەرمۇ ئاددىي پۇقرا.

بۇرگۇندى كىنەزى بىر مۆتۈر. مۇنداق ئالاماننى ئەزەلدىن

پەسەنتىگە ئالمىغان. ئالىلىرى، گراندسوندىكى جەڭدە كىنەز

جانابلىرى: «زەمبىرەكچىلەر ئاۋۇ خۇنپەرلەرگە قارىتىپ ئېتىڭلار !»

دەپ توۋلىغان ھەم ئۇلارنى ئەۋلىيا گېئورگېننىڭ نامىنى تىلغا

ئېلىپ تۇرۇپ ھاقارەتلىگەن. بىراق، ئىنتىقام ئالغۇچى

شارناختال قولغا كالتەك ئېلىپ، ئۆزىنىڭ قوشۇندىكىلەرنى

يېتەكلەپ بۇ چىرايلىق كىنەزگە قاراپ ھۇجۇمغا ئۆتكەن.

سەرخىل قوراللار بىلەن قوراللانغان بۇرگۇندى ئارمىيەسى تېرە

رەڭگى سۇكالىسىنىڭكىدەك سەھرايىلار بىلەن تۇتۇشۇپلا تاشقا

تەگكەن ئەينەكتەك چۆل - چۆل بولۇپ كەتكەن. چەۋەندازلارنىڭ

خېلى بىر قىسمى تېگى پەس سەھرايىلار تەرىپىدىن

ئۆلتۈرۈلگەن. بۇرگۇندىدىكى ئەڭ چوڭ فېئودال چاتوگۇيون

بىلەن ئۇنىڭ ئېگىز كۆل رەڭ جەڭ ئېتى شۇ جايدىكى بىر

پاتقاقلىقتا جېنىدىن جۇدا بولغان.

— ئاغىنە، — دېدى پادىشاھ، — سىزنىڭ دەۋاتقىنىڭىز بىر

قېتىملىق جەڭ، بۇ يەردىكىسى بىر قېتىملىق توپىلاڭ. مەن

خۇش بولىدىغانلا ئىش بولسا، ئۇلارنى ھەش - پەش دېگۈچە

يىغىشتۇرۇۋېتەلەيمەن.

— شۇنداق بولۇشىمۇ مۇمكىن، ئالىيلرى ! ئەگەر راستتىنلا شۇنداق بولىدىغان بولسا، ئۇ خەلققە تەئەللۇق زاماننىڭ كەلمىگەنلىكىدىن دېرەك بېرىدۇ.

گۇئىللا ئوم رومنىڭ چىدىغۇچىلىكى قالمىغانىدى.

— كوپپېنول ئەپەندى ! سىز ئۆزىڭىزنىڭ ئابىرۇي —

ئىناۋەتلىك پادىشاھ بىلەن سۆزلىشىۋاتقىنىڭىزنى بىلەمسىز؟

— ئەلۋەتتە بىلىمەن، — دېدى پايپاق دۈكىنىنىڭ خوجايىنى كەسكىن جاۋاب قايتۇرۇپ.

— ئۇنى سۆزلىگىلى قويۇڭ، روم ئەپەندى، — دېدى پادىشاھ، — مەن مۇشۇنداق تۈز گەپ قىلىشقا ئامراق. دادام چارلېز VII ماڭا دائىم ھەقىقەت ئاغرىپ قالدى دەيدىغان. مەنچۇ، مەن ھەقىقەت ئۆلدى دەپ قارايمەن. چۈنكى، ھەقىقەت توۋا — ئىستىغپارنى ئاڭلايدىغان بىرەر پوپنىمۇ تاپالماي يۈرىدۇ. كوپپېنول ئەپەندى مېنى سەگەكلەشتۈرۈپ قويدى.

پادىشاھ قىزغىنلىق بىلەن قولىنى كوپپېنولنىڭ مۇرىسىگە قويدى.

— كوپپېنول ئەپەندى، سىزنىڭچە بولغاندا ...

— ئالىيلرى، مېنىڭ دېمەكچى بولغىنىم، بەلكى سىزنىڭ ئويلانغانلىرىڭىز توغرىدۇر. سىزنىڭ يۇرتىڭىزدا خەلققە تەئەللۇق بولىدىغان كۈنلەر تېخى كەلمىگەندەك قىلىدۇ.

لۇئى XI ئۇنىڭغا تەكىلىدى، كۆزلىرىدىن ئوت يانغاندەك بولدى.

— ئۇنداقتا بۇ كۈنلەر قاچان كېلىدۇ، ئەپەندى !

— ئاز قالدى، سىز جاراڭلىغان قوڭغۇراق ساداسىنى پات ئارىدىلا ئاڭلىيالايسىز.

— ئۇنىڭ قانداق قوڭغۇراق ئىكەنلىكىنى سورىسام بولامدۇ؟

كوپپېنولنىڭ چىرايى جىددىي تۈس ئالدى. ئۇ تەمكىن بولۇپ، پادىشاھنى دېرىزىگە يېقىنراق تۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى.

— گېپىمگە قۇلاق سېلىڭ، ئالىيلرى ! مۇشۇ يەردە بىر قەلئە بىلەن بىر ئاگاھلاندۇرۇش قوڭغۇرىقى بار دەيلى، يەنە بىرمۇنچە زەمبىرەك، شەھەر ئاھالىسى ۋە نۇرغۇن ئەسكەرمۇ بار بولسۇن، قەلئە ئۈستىدە ئاگاھلاندۇرۇش قوڭغۇرىقى جاراڭلاپ، زەمبىرەكلەردىن گۈلدۈرلەپ ئوق ئېتىلغاندا، قەلئە شاۋقۇن — سۈرەنلەرنىڭ ئىچىدە ئۆرۈلۈپ چۈشىدۇ. ئاددىي پۇقرالار ئەسكەرلەر بىلەن بىللە ۋارقىراپ — جارقىرايدۇ. ئۆزئارا بىر — بىرىنى قىرغىن قىلىدۇ. ئۇ كۈن شۇ چاغدا يېتىپ كېلىدۇ. پادىشاھنىڭ چىرايى تۈتۈلۈپ، چۈش كۆرگەندەك بىرھازاغىچە گەپ قىلمىدى. ئاندىن قېلىن قەلئە تېمىغا ئاتنىڭ بويىغا ئۇرغاندەك ئۇرۇپ قويدى.

— ئۇنداق بولمايدۇ، — دېدى ئۇ، — سەن ئۇنداق ئوڭاي ئۆرۈلۈپ كەتمەيدىغانسەن، سۆيۈملۈك باستىلىيە تۈرمىسى؟ ئۇ شارىتىدە ئۆرۈلۈپ، قاپ يۈرەك فلاندىرلىققا قارىدى. — سەن توپىلاڭنى كۆرۈپ باققانمۇ، ياكوئىس ئەپەندى؟ — دېدى.

— ئۆزۈممۇ توپىلاڭ كۆتۈرۈپ باققان.

— سەن توپىلاڭنى قانداق كۆتۈرگەن؟ — سورىدى پادىشاھ. — ھەي، — دېدى كوپپېنول جاۋاب بېرىپ، — بۇنى ئۈنچە تەس ئىش دېگىلىمۇ بولمايدۇ. سەۋەب قىلسا سېۋەتتە سۇ توختايدىغاندەكلا ئىش. بىرىنچىسى، شەھەرلىكلەرنىڭ كۆڭلىدە نارازىلىق بولغان بولۇشى كېرەك، مۇنداق ئەھۋال قەدەمدىلا ئۇچراپ تۇرىدۇ. يەنە بىرى، پۇقرالارنىڭ خۇي — پەيلىنىڭ قانداقلىقىغا قاراش لازىم. مېنىڭ قارىشىمچە، گېنت شەھىرىدىكىلەر توپىلاڭ كۆتۈرۈشكە تازا باب كېلىدىغانلاردىن، ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ پادىشاھىنى ھىمايە قىلىدۇ، ئۇنىڭغا ساداقەتمەنلىك ئىزھار قىلىدۇ. لېكىن، پادىشاھنىڭ كۆڭلىدە ئۇلارنىڭ ئورنى يوق. مەسىلەن، مەلۇم بىر ئەتىگەنلىكى دەيلى، ئادەملەر دۈكىنىمغا كىرگەن بولىدۇ، ماڭا ھەرقانداق يەردە نېمە

ئىش سادىر بولغانلىقىنى، ئالايلىق فلاندىرلىق خان قىزىنىڭ ئۆزىنىڭ ئەمەلدارلىرىنى قۇتۇلدۇرماقچى بولغانلىقىنى، غوجىدارنىڭ ئۇن تارتىش ھەققىنى بىر ھەسسە ئۆستۈرۈۋالغانلىقىنى ياكى مۇشۇنىڭغا ئوخشاش بەزى ئىشلارنى سۆزلەپ بەرگەن بولىدۇ. مەن قولىمدىكى ئىشىمنى تاشلاپ قويۇپ دۇكاندىن چىقىمەن، كوچىغا بارىمەن، «بۇلاڭلار!» دەپ تۈۋلايمەن. ئادەتتە كوچىلاردا قۇرۇق بوچكا كۆپ، مەن بىرەرەنىڭ ئۈستىدە تۇرۇپ، ئېسىمگە كەلگەن گەپنى كارىراپ تۇرۇپ دەۋىتىمەن. مۇنداق گەپلەر مېنىڭ كۆڭلۈمدە بۇرۇنلا بولغان بولىدۇ. پۇقرالار تەرەپتە تۇرغان چاغدا، ئالىيلىرى، كۆڭلىڭىزدە ھامان ئۇلارغا دەيدىغان بەزى گەپلەر بار بولىدۇ. شۇنداق قىلىپ بىز سەپكە تىزىلىمىز، ئاگاھلاندۇرۇش قوغغۇرىقىنى چالىمىز. پۇقرالارنى ئەسكەرلەرنىڭ قولىدىكى قوراللارنى تارتىۋېلىشقا دەۋەت قىلىمىز. بازارغا كەلگەنلەرنىڭ ھەممىسى قاتنىشىدۇ. ئىشنى باشلىۋېتىمىز! توپىلاڭ دېگەن مۇشۇ. سۇيۇرغال قىلىنغان يەرلەردە يەر ئىگىلىرى بولسىلا، شەھەر - بازارلاردا پۇقرالار بولسىلا، سەھرا - مەھەللىلەردە دېھقانلار بولسىلا كۇپايە!

— ئۇلار كىمنىڭ ئۈستىدىن توپىلاڭ كۆتۈرىدۇ؟ سودىيەلەرنىڭ ئۈستىدىنمۇ ياكى فېئودال يەر ئىگىلىرىنىڭ ئۈستىدىنمۇ؟

— بەزىدە شۇلارنىڭ ئۈستىدىن، بەزىدە كىنەزلەرنىڭ ئۈستىدىن.

لۇئى XI كىرىپىلۇغا ئولتۇردى - دە، كۈلۈمسىرەپ دېدى:
— بۇ يەردىكىلەر پەقەت سودىيەنىڭ ئۈستىدىنلا توپىلاڭ كۆتۈرۈپتۇ!

دەل شۇ چاغدا ئولمۇپىر كىرىپ كەلدى، كەينىدىن كىرگەن ئىككى نۆكەرنىڭ قولىدا پادىشاھنىڭ چېچىنى تارايدىغان، ئېغىزىنى چايقايدىغان لازىمەتلىكلەر بار ئىدى. لۇئى XI نى ھەيران قالدۇرغىنى ئۇلار بىلەن بىللە كىرگەن پارىژ

گۇبېرناتورى بىلەن كېچىلىك چارلىغۇچى ئەترەتنىڭ ئەترەت باشلىقى بار ئىدى. ئۇ ئىككىيلەننىڭ ئوڭسۇلى يوق، ئالاقزەدە بولۇپ كەتكەندەك ئىدى. قېيىداپ قورسقى كۆپۈپ كەتكەن ساتراشمۇ قورقۇۋاتقانداك قىياپەتكە كىرىۋالدى. ئەمەلىيەتتە ئۇ ئىچ - ئىچىدىن خۇشال ئىدى.

— ئالىلىرى، — دېدى ئۇ ئاۋۋال ئېغىز ئېچىپ، — سىزگە بىر شۇم خەۋەرنى دوكلات قىلغىنىمىدىن ئېپۇ سورايىمەن! پادشاھ ئالدىراپ - تېنەپ كەينىگە قايرىلدى. كىرىسلىونىڭ پۇتى پولىدا سۆرىلىپ غىچىرلاپ كەتتى.

— نېمە خەۋەر؟

— ئالىلىرى، — كېلىشتۈرۈپ ئۆچ ئېلىۋالغانلىقىدىن خۇشال بولۇۋاتقان ئولىۋېرنىڭ ئاغزىدىن چىقىۋاتقان گەپ ناھايىتى زەھەرلىك ئىدى، — بۇ قېتىمقى توپىلاڭ سودىيەنىڭ ئۈستىدىن كۆتۈرگەن ئىسيان ئەمەس ئىكەن!

— ئۇنداقتا، ئۇلار كىمنىڭ ئۈستىدىن ئىسيان كۆتۈرۈپتۇ؟

— سىزنىڭ ئۈستىڭىزدىن ئىسيان كۆتۈرۈپتۇ، ئالىلىرى.

قېرىپ قالغان پادشاھ ياش يىگىتلەردەك شاققىدە تۇرۇپ كەتتى ۋە:

— ئولىۋېر، بۇرادەر! كاللام ئۆز ئورنىدا تۇرسۇن دېسەڭ، گەپنى ئوچۇق قىل! ساينت لىتخاتنىڭ كىرىستىنى شېپى كەلتۈرۈپ قەسەم ئىچىمەنكى، ئەگەر ماڭا يالغان - ياۋىداق گەپلەرنى توشۇپ كەلگەن بولساڭ، لىۋكسېمبۇرگنىڭ كاللىسىنى ئالغان خەنجەر سېنىڭ كاللاڭنى ئالالمىغۇدەك دەرىجىدە گالىشىپ قالغان بولىۋەرمەيدۇ! — دېدى.

بۇ قەسەم ئىنتايىن قورقۇنچلۇق ئىدى. لۇئى XI ئۆز ئۆمرىدە ساينت لىتخاتنىڭ كىرىستىنى شېپى كەلتۈرۈپ ئىككى قېتىملا قەسەم قىلغانىدى.

ئولىۋېر كېكەچلەپ قالدى.

— ئالىلىرى ...

— تىزلان! — پادىشاھ دەرغەزەپ بولۇپ، ئۇنىڭ گېپىنى
ئۈزۈۋەتتى، — تىرىستان، بۇ ئەبلەخكە كۆز قۇلاق بول!
ئولۇپ تىزلاندى، چىرايى شامدەك ئاقىرىپ كەتتى.

— ئايلىرى، سىزنىڭ ئالىي سوت مەھكىمىڭىز بىر ئايال
پېرىخوننى ئۆلۈم جازاسىغا ھۆكۈم قىلغاندىن كېيىن، ئۇ بۇۋى
مەريەم چېركاۋىغا يوشۇرۇنۇۋاپتۇ. جامائەت ئۇنى قوراللىق
باستۇرۇپ كىرىپ قۇتقۇزۇۋالماقچى بولپتۇ. گۈبېرناتور ئەپەندى
بىلەن كېچىلىك چارلىغۇچى ئەترەتنىڭ باشلىقى توپىلاڭ يۈز
بەرگەن جايدىن بايلا كەپتۇ. مېنىڭ دېگەنلىرىمنىڭ راست ياكى
يالغانلىقىغا ئۇلار گۇۋاھ بولالايدۇ. توپىلاڭچىلار بۇۋى مەريەم
چېركاۋىغا قورشاپ ھۇجۇم قىلىۋاتقۇدەك.
پادىشاھنىڭ چىرايى تاتىرىپ، لاغىلداپ تىترەپ كەتتى.

— بۇۋى مەريەم، — دېدى ئۇ پەس ئاۋازدا، — مېنىڭ
مېھرىبان ئىگەم! ئەسلىدە ئۇلارنىڭ قورشاپ ھۇجۇم
قىلىۋاتقىنى سىزنىڭ چېركاۋىڭىز ئىكەن ئەمەسمۇ! ئورنۇڭدىن
تۇر، ئولۇپ، دېگەنلىرىڭ توغرا، سىمون رادىنىنىڭ ئورنىنى
ساڭا ئىنئام قىلدىم، ئۇلار ماڭا ھۇجۇم قىپتۇ - دە! ئايال
پېرىخوننى چېركاۋ قوغدىغىنى بىلەن، چېركاۋنى مەن قوغدايمەن
ئەمەسمۇ؟ مەن تېخى ئۇلارنى سودىيەنىڭ ئۈستىدىن توپىلاڭ
كۆتۈردى دەپ يۈرۈپتىمەن، ئۇلار ئەسلىدە مېنىڭ ئۈستۈمدىن
توپىلاڭ كۆتۈرگەنكەن - دە!

پادىشاھ ئاچچىق غەزەپتىن ياشىرىپ كەتكەندەك بولدى،
قەدىمىنى چوڭ - چوڭ ئېلىپ، ئۇياندىن - بۇيانغا ماڭدى.
كۈلىمىدى، چىرايى ئىنتايىن قورقۇنچىلۇق تۈس ئالدى،
مېڭىۋېرىپ تۈلكىدىن بۆرىگە ئۆزگەردى، بوغۇلۇپ قېلىۋاتقاندا
خېلىغىچە گەپ قىلىمىدى، پەقەت لەۋلىرىنى ئۆمەللەش بىلەنلا
كۇپايىلەندى. بىر تېرە - بىر سۆڭەك بولۇپ قالغان مۇشتلىرىنى
چىڭ تۈگدى. مانا، ئۇ شارىتىدە بېشىنى كۆتۈردى. كۆزلىرىدىن
غەزەپ ئۇچقۇنلىرى چاچراپ چىقتى، ئاۋازى كانىنىڭ ئاۋازىدەك

جاراڭلىق چىقتى:

— ئۇلارنى قىيما - چىيما قىلىۋېتىڭلار، ترىستان! بۇ ئەبلەخلەرنى بىرنى قالدۇرماي توغرۇۋېتىڭلار! بېرىڭلار، دوستۇم ترىستان، ئۇلارنى قىرىپ تاشلاڭلار! قىرىۋېتىڭلار! — پادىشاھ بىرپەس چېچىلىپ جايىغا ئولتۇردى ۋە ئاچچىقىغا ھاي بېرىپ سوغۇق تەلەپپۇزدا، — بۇ يەردە، ترىستان، مېنىڭ يېنىمدا، باستىلىيەدىكى ۋىكونتنىڭ ئەللىك تال مىلتىقى، ئۈچ يۈز ئېتى بار، ھەممىسىنى ئېلىڭلار، كاپىتان شاتوپىرنىڭ ئوقياچىلىرىنىمۇ ئېلىۋال. سەن دېگەن ژاندارما باشلىقى، ئۆزۈڭنىڭ قول ئاستىدىمۇ ئادەملىرىڭ بار. ھەممىسىنى ئېلىپ ماڭساڭ بولىدۇ. ساينت پولغا بېرىپ، ۋەلىئەھدىنىڭ يېنىدىكى گۋاردىيەدىن قىرىق نەپەر ئوقياچىنى يۆتكەپ، مۇشۇ ئادەملەرنى باشلاپ، بۇۋى مەريەم چېركاۋىغا قاراپ يولغا چىق. ھەي، پارىژنىڭ مەككارلىرى، سىلەر ئەيمەنمەستىن فىرانسىيە خان ئوردىسىنى ئاغدۇرۇش كويىدا بوپسىلەر - دە! قىلچە ھېيىقماستىن بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ مۇقەددەسلىكىنى ئۆرۈۋەتمەكچى بوپسىلەر - دە! ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ دۆلەتنىڭ تىنچلىقىنىمۇ بۇزماقچى بوپسىلەر! بىرنى قويماي قىرىپ تاشلاڭلار! ترىستان، ئۇلارنى بىرنى قويماي قىرىۋەت! بىرمۇ ئادەم قېچىپ كەتمىسۇن! لاچىنتاغقا قېچىپ كېتىدىغانلىرى بۇنىڭ سىرتىدا! — دېدى

— پەرمانبەردارمەن، ئالىيلىرى، — ترىستان ئېگىلىپ تەزىم قىلدى، ئاندىن سەل - پەل تۇرۇۋېلىپ سورىدى، — ئايال پېرىخوننى قانداق بىر تەرەپ قىلىمىزكىن؟
بۇ سوئال پادىشاھنى ئويلىاندۇرۇپ قويدى.

— ھە، — دېدى ئۇ، — ئايال پېرىخوننى! دېستوتۇمۇۋېل ئەپەندى، جامائەت ئۇنى قانداق بىر تەرەپ قىلماقچى؟
— ئالىيلىرى، — جاۋاب قايتۇردى پارىژ گۇبېرناتورى، — مېنىڭچە، جامائەت ئۇنى بۇۋى مەريەم چېركاۋىدىكى پاناھلىنىش

ئورنىدىن سۆرەپ چىقماقچى. بۇ شاللاق ئايال ئۇلارنى غەزەپلەندۈرگەچكە، ئۇلار ئۇنى دارغا ئاسماقچى.

پادىشاھ چوڭقۇر خىيالغا چۆككەندەك بولۇپ، ترىستانغا تاپىلدى:

— بوپتۇ، بۇرادەر! مەككەر پۇقرالارنى قىرىپ تاشلاڭلار! پېرخون ئايالنى دارغا ئېسىڭلار!

— قالتىس، — دەپ پىچىرلىدى گۇنىللانۇم كوپپىنولىنىڭ قۇلىقىغا، — ھەم ئۆزىنىڭ ئارزۇسىنى ئىپادىلىگەن توپىلاڭچىلارنى جازالاڭ، ھەم ئۇلارنىڭ ئارزۇسى بويىچە ئىش قىلىڭ!

— خوپ، ئالىيلرى، — دېدى ترىستان، — ئەگەر پېرخون ئايال ھېلىمۇ بۇۋى مەريەم چېركاۋىدا بولغان بولسا، ئۇنىڭ مۇقەددەس جاي ياكى ئەمەسلىكىگە قارىمايلا ئۇ ئايالنى تۇتۇپ چىقىرىمىزمۇ؟

— ئۇنىڭ قانداق مۇقەددەس جاي ئىكەنلىكىنى خۇدا ئۆزى بىلىدۇ، — پادىشاھ قۇلىقىنى قاشلىدى، — پېرخون ئايالنى دارغا ئېسىۋەتسەڭلەرلا بولىدۇ!

گەپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە ئۇنىڭ كاللىسى پاللىدا يورۇپ كەتتى. خۇددى بىر ئىش ئېسىدىن كەچكەندەك، كىرىپىلۇدىن يىقىلغان پېتى يەرگە تىزلاندى، شىلەپىسىنى ئېلىپ كىرىپىلۇغا قويدى. شىلەپىدىكى قوغۇشۇن بىلەن قۇيغان پورتىرىتقا ئىخلاسمەنلىك بىلەن تىكىلدى.

«ئاه، — دېدى ئۇ ئىككى قولىنى جۈپلەپ، — پارىژنىڭ مۇقەددەس ئانىسى! مەن ئىززەتلەيدىغان ساھىبە! مېنى كەچۈرۈڭ! مەن سىزگە مۇشۇ بىر قېتىملا ھۆرمەتسىزلىك قىلغان بولاي. ئاۋۇ ئايال جىنايەتچى چوقۇم جازاغا تارتىلىشى كېرەك. ئىپپەتلىك مەبۇدە! ماڭا ھامىيلىق قىلغۇچى ئاق كۆڭۈل پەرىشتە! سىزگە شۇنى ھۆددە قىلىمەنكى، ئۇ سىزنىڭ ئىچ ئاغرىتىشىڭىزغا ئەرزىمەيدىغان ئايال پېرخون، خەۋىرىڭىزدە

بار، مۇقەددەس ئانا، خۇدانىڭ شان - شەرىپى ۋە دۆلەتنىڭ ئېھتىياجى ئۈچۈن، نى - نى ئىخلاسمەن پادىشاھلار چېركاۋىنىڭ ئىمتىيازغا دەخلى - تەرۇز قىلىپ قويغان. ئېنگلاند ئېپىسكوپى ساينت ھيوگوس پادىشاھ ئېدۋاردنىڭ چېركاۋىغا كىرىپ بىر نەپەر سېھىرگەرنى قولغا ئېلىشىغا رۇخسەت قىلغان؛ فىرانسىيەدىكى ساينت لۇئى، مېنىڭ ئۇستازىم ئوخشاشلا بىر مۇددىئادا ساينت پائۇل چېركاۋىغا دەخلى - تەرۇز قىلغان؛ يېرۇسالېم پادىشاھىنىڭ ئوغلى، ۋەلىئەھد ئالفونسې تېخىمۇ بەكرەك قاراملىق قىلىپ ساينت سېپىلىكىر چېركاۋىغا دەخلى - تەرۇز قىلغان. مۇشۇ بىر قېتىملىق ئىش ئۈچۈن مېنى ئەپسۇس قىلىڭ. پارىژنىڭ مۇقەددەس ئانىسى، بۇنىڭدىن كېيىن مۇنداق ئىشنى قىلمايدىغانلىقىمغا ئۆزۈم كېپىل. مەن سىزگە خۇددى ئۆتكەن يىلى ساينت دىكويىدىكى بۇۋى مەريەم چېركاۋىغا تەقدىم قىلغاندەك چىرايلىق كۈمۈش ھەيكەلدىن بىرنى تۇرغۇزىمەن. مېنى ئۆز پاناھىڭىزدا ساقلاڭ.»

ئۇ چوقۇنۇپ بولۇپ ئورنىدىن تۇردى، شىلەپسىنى باشقىدىن كىيىدى، ئاندىن ترىستانغا بۇرۇلدى:

— دەرھال يولغا چىق، بۇرادەر! كاپىتان شاتوپىرنى ئېلىۋال، ئاگاھلاندۇرۇش قوڭغۇرىقى چېلىنغان ھامان مەككەلارنى مەغلۇپ قىلىپ، ئايال پېرىخوننى دارغا ئاس، گېپىم تۈگىدى! غەلبە بىلەن قايتىپ كېلىشىڭنى كۈتىمەن، شۇ چاغدا ماڭا ھەممە نەرسىنى دوكلات قىلىسەن. ئولىۋېر، مەن بۈگۈن كەچ ئۇخلىمايمەن، ساقلىمنى ئېلىشنى باشلا!

ترىستان تەزىم بەجا كەلتۈرۈپ يېنىپ چىقتى. پادىشاھمۇ گۇئىللۇم بىلەن كوپپېنولغا قايتىشقا ئىجازەت بەردى.

— سىلەرنى خۇدا ئۆز پاناھىدا ساقلىغاي، — دېدى پادىشاھ، — مېنىڭ فلاندىرلىق دوستلىرىم! ئازراق دېمىڭلارنى ئېلىۋېلىڭلار، كېچە بىر يەرگە بېرىپ قالدى. ئەتىگەندىكى تاڭ نۇرىمۇ جىلۋە قىلىندۇ.

ئىككىيلەن خوشلىشىپ ياندى. باستىلىپ تۇرمىسىنىڭ باشلىقى ئىككىيلەننى دەرۋازىغىچە ئۇزىتىپ چىقتى.

— بۇ پادىشاھ تولا يۆتىلىپ ئارام بەرمىدى، — دېدى كوپپىنول گۇئىللا ئۇمغا، — مەن ھاراقنى تولا ئىچىپ لايىدەك مەست بولۇپ كەتكەن چارلىز دې بۇرگۇندىنىمۇ كۆرگەن. لېكىن، ئۇمۇ تېخى كېسەل كۆرىپىسى بولۇپ كەتكەن لۇئى XI دەك يىرگىنچىلىك ئەمەس ئىدى.

— ياكوئىس كوپپىنول ئەپەندى، — دېدى گۇئىللا ئۇم، — بۇنىڭ سەۋەبى پادىشاھلار ئىچىدىغان ھاراق ئۇلار ئىچىدىغان دورىدەك يامان ئەمەس.

6. كىچىك مەشەل

گرىنگورى باستىلىپ تۇرمىسىدىن چىقىپ، يۈگەنسز قالغان ئاتىدەك ناھايىتى تېز ماڭدى — دە، بىردەمدىلا ساينت ئانتونى كوچىسىدا ئۆزىنى كۆردى. باۋدوئىر دەرۋازىسىغا بارغاندىن كېيىن ئۇدۇللاپ تاش كىرىشتىكى قاراپ ماڭدى. كىرىشتى مەيداننىڭ قاق ئوتتۇرىسىدا بولۇپ، قاراڭغۇلۇقتا كىرىشتى سۈپىسىدا ئولتۇرغان قارا كىيىملىك، قارا شىلەپىلىك ئادەمنى ئوچۇق كۆرگىلى بولاتتى.

— بۇ سىزمۇ، ئۇستاز؟

قارا كىيىملىك ئادەم ئورنىدىن تۇردى.

— قارغىش تەگكۈر، گرىنگورى! ئەجەب ئەنسىرەتتىڭ، ئوبدانلا قىيىندىڭ — دە، مېنى! ساينت گېرۋائىس چېركاۋىدىكى قوڭغۇراق ئەتىگەن سائەت بىر يېرىمغا جاراڭلاپ بولدى.

— شۇنداق، — دېدى گرىنگورى، — بۇنى مەندىن كۆرمىي، كېچىلىك چارلىغۇچىلار بىلەن پادىشاھتىن كۆرۈڭ. مەن بايىلا ئۇلارنىڭ ئىبلىس تىرنىقىدىن قۇتۇلۇپ قالدىم! مۇشتۇمدەك جېنىمدىن ئايرىلغىلى تاس — تاس قالدىم تېخى. تەقدىر — بېشانەم راستتىنلا شۇنداق ئوخشايدۇ. دائىم دېگۈدەك دارغا

ئېسىلىشقا تاس قالمىەن.

— نېمە ئۇ تاس قالمىەن دېگەنلىرىڭ، — دېدى ھېلىقى ئادەم، — تېز رەك بول، يولدىن ئۆتكىلى بولىدىغان پارولنى بىلىمىسەن؟

— ئويلاپ بېقىڭ، ئۇستاز! مەن ئابايا پادىشاھنى كۆردۈم دەڭ! مەن دەل ئۇنىڭ يېنىدىن كېلىۋاتىمەن. مائا رەختتىن چاپان كىيىۋاپتۇ، مۆجىزە بولىدۇ بۇ!

— تولا كاپشىيدىغان نەرسە ئىكەنسەن! سېنىڭ مۆجىزىلىك ئۇچرىشىشلىرىڭنىڭ مەن بىلەن نېمە مۇناسىۋىتى؟ سەندە تىلەمچىلەر قوشۇنىنىڭ يولدىن ئۆتكەندە ئىشلىتىدىغان پارولى بارمۇ دەپ سوراۋاتىمەن!

— بولمامدىغان، ئازراق تەخىر قىلىڭ! پارول «كىچىك مەشئەل!»

— ياخشى، بۇنى بىلىمىسەك چېركاۋغا كىرەلمەيمىز ئەمەسمۇ؟ تىلەمچىلەر ھەممە كۈچىنى قامال قىلىپ بوپتۇ. تەلىمىمىزگە ئۇلار ئازراق قارشىلىققا دۇچ كەلگەندەك قىلىدۇ. ئۆلگۈرەلىشىمىز مۇمكىن.

— شۇنداق، ئۇستاز. بىراق، بىز بۇۋى مەريەم چېركاۋغا قانداق كىرىمىز؟

— مەندە قوڭغۇراق بىناسىنىڭ ئاچقۇچى بار.

— قانداق چىقىمىز؟

— موناستىرنىڭ كەينىدىكى يان ئىشىك بىلەن تېررائىنغا بارغىلى بولىدۇ. تېررائىندىن ئۇدۇل مېڭىپ دەريانىڭ قىرغىقىغا بارىمىز. ئۇ يەرنىڭ ئاچقۇچىمۇ قولۇمدا. بۈگۈن ئەتىگەندە ئۇ يەرگە بىر قېيىقنى باغلاپ قويدۇم.

— دارغا ئېسىلىمىغىنىمغا مىڭ مەرتىۋە شۈكۈر، — دېدى گرىنگورى.

— تېز بولايلى، ماڭايلى، — دېدى ھېلىقى ئادەم.

ئىككىيلەن كونا شەھەر رايونىغا قاراپ ئۇچقاندەك يۈرۈپ كەتتى.

7. شاتوپىر ياردەمگە كەلدى !

ئوقۇرمەنلەر كۋاسمىدونىڭ خەتەرلىك ئەھۋالدا قالغانلىقىنى يادىدىن چىقارمىغاندۇ؟ بۇ قورقۇمسىز گاس راستتىنلا تەرەپ - تەرەپتىن ھۇجۇمغا ئۇچرىدى. گەرچە پۈتۈنلەي ئۈمىدسىزلىك گىردابىغا چۈشۈپ كەتمىگەن بولسىمۇ، لېكىن مىسىرلىق قىزنى قۇتۇلدۇرۇۋېلىش ئۈمىدى يوققا چىقىۋاتقانداك تۇيغۇدا بولۇپ قالدى. شۇنداقلىقىمۇ، ئۆزىگە كېلىدىغان خەۋپ - خەتەرگە كۆپ باش قاتۇرماي، قوڭغۇراق بىناسىنىڭ كارىدورىدا ئالچىپ قالغان ئادەمدەك يۈگۈرۈپ يۈردى. تىلەمچىلەر بۇۋى مەريەم چېركاۋىغا بۆسۈپ كىرىشكە ئازلا قالغانداك ئىدى. دەل شۇ ئەسنادا قوشنا كۈچىدىن ئات تۇياقلىرىنىڭ ئاۋازى ئاڭلاندى. ئۇزۇندىن - ئۇزۇنغا سوزۇلغان مەشەللەر كۆرۈندى. زىچ سەپ تارتقان ئاتلىق ئەسكەرلەر ئاتنىڭ يۈگەنلىرىنى چىڭ تارتىپ، ئۇزۇن نەيزىلەرنى ئېگىز كۆتۈرۈپ، قۇيۇنغا ئوخشاش گۈركىرىگەن پېتى مەيدانغا قاراپ ئات سالدى. «فرانسىيە ! فرانسىيە ! مەككار پۇقرالارنى قىرىپ تاشلايمىز ! شاتوپىر ياردەمگە كەلدى ! ژاندارما قوماندانى ! ژاندارما قوماندانى !» دېگەن ئاۋازلار ئەتراپىنى بىر ئالدى.

تىلەمچىلەر قورقۇپ پۇتى كۆيگەن توخۇدەك بولۇپ كەتتى. كۋاسمىدونى قىيا - چىيانى ئاڭلىمىدى، لېكىن يالت - يۇلت قىلىۋاتقان قىلىچىلارنى، مەشەللەرنى، نەيزىلەرنى ۋە سەپ تارتىپ كېلىۋاتقان ئاتلىق ئەسكەرلەرنى كۆردى. قوشۇننى باشلاپ ماڭغان كاپىتاننىڭ فوبۇس ئىكەنلىكىنى تونۇدى. تىلەمچىلەرنىڭ پاتىپاراق بولۇۋاتقانلىقىنى، يۈرىكى تومراقلىرىنىڭمۇ ھودۇقۇپ قېلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ تۇردى. ئاسادىپىي يوسۇندا يېتىپ كەلگەن ياردەم ئۇنىڭ باتۇرلۇقىنى ئەسلىگە كەلتۈردى. بىنانىڭ كارىدورىغا پۇتىنى قويغان بىرنەچچە ھۇجۇمچىنى تۇتۇۋېلىپ،

پەسكە ئېتىۋەتتى.

پادشاھنىڭ قوشۇنى ئەرشتىن چۈشكەندەك بولدى. تىلەمچىلەر يەتكۈچە قەھرىمانلىق كۆرسەتتى. ئۇلار ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە تۇرۇپمۇ ئۆزىنى قوغدىدى. ساينت پېررې ئاۋكسېسوف كوچىسىدىكىلەر يان تەرەپتىن، پارۋى مەيدانىدىكىلەر ئارقا تەرەپتىن بۇۋى مەريەم چېركاۋىغا قاراتقان ھۇجۇمنى بىرپەسمۇ توختاتمىدى. كۋاسمىدومۇ قارشىلىق كۆرسەتتى. تىلەمچىلەرنىڭ ھازىرقى ئورنى پەۋقۇلئادە بولۇپ، ئۇلار ھەم ھۇجۇم قىلىۋاتقانلار، ھەم قورشاۋدا قېلىۋاتقانلار ئىدى. بۇ ئەھۋال 1640 - يىلىدىكى «تاۋرىنۇم جېڭى» بىلەن پەرق قىلمايتتى. شۇ چاغدىمۇ گىراق ھېنرى ھاركورت ساۋوي ئۆلكىسىدىكى توما جانابلىرىنى قورشاۋغا ئالغاندا، ماركىز لېگانېزنىڭ قورشاۋىدا قالغانىدى. ئەھۋال ھاركورتنىڭ قەبرە تېشىدىكى «تاۋرىنۇمغا قورشاپ ھۇجۇم قىلغانلار ئۆزى قورشاۋغا چۈشۈپ قالدى» دەپ يېزىلغاندەك بولغانىدى.

ئەمدىكى جەڭمۇ راستتىنلا بەك شىددەتلىك بولدى. ماتىئو ئېيتقاندا «ئىتنىڭ چىشى بۆرىنىڭ گۆشىگە پاتتى.» باتۇر كاپىتان شاتوپىرنىڭ قوماندانلىقىدىكى ئاتلىق ئەسكەرلەر ئاجايىپ جەڭگىۋارلىق كۆرسەتتى... تىلەمچىلەرنىڭ قولىدىكىسى كارغا كەلمەيدىغان قوراللاردىن بولسىمۇ، لېكىن دەرغەزەپ بولغان ئالامان لېۋىنى لېۋىگە چىشلەپ بەرداشلىق بەردى. ئەرلەر، ئاياللار، كىچىك بالىلار ئاتنىڭ كەينىدىن ياكى بىقىنىدىن ئېتىلىپ چىقىپ چەۋەندازلارنى چىشلىدى، بارماقلىرى بىلەن مورلىدى، بەزىلىرى مەشئەلنى ئوقياچىلارنىڭ يۈزىگە قارىتىپ ئاتتى. يەنە بەزىلىرى تۆمۈر ئىلمەكلەرنى چەۋەندازلارنىڭ بويىغا سانجىدى، ئۇلارنى ئالدىغا تارتىپ يىقتالسىلا ئولاش - چولاش كېلىپ، ئاتتىن چۈشكەن چەۋەندازلارنى چاناپ پارە - پارە قىلىۋەتتى.

تەق - تۇرقى ۋەھىملىك، قولغا ۋالىلداپ تۇرغان قىڭىراق

تۇتقان بىر ئەر ئالدىغا كەلگەنلا ئاتنىڭ پۇتىغا چېپىپ مېڭىۋاتاتتى. ئۇ دىمىقىدا ناخشا توۋلايتتى، قىڭراقىنى بىر مەرتىۋە شىلتىپ بولۇپ، دەرھال تارتىۋالاتتى. قىڭراقىنى ھەر بىر شىلتىغاندا، ئەتراپىغا قان ۋە گۆش پارچىلىرى چاچرايتتى. ئايىغى ئاستىغا ئاتنىڭ پۇتلىرى دۆۋىلىشەتتى. ئۇ مۇشۇ يوسۇندا تىنماي - تەمتىرىمەي ئاتلىق قوشۇننىڭ ئىچىگە كىرىپ، بېشىنى بىر ئېڭىشتۇرۇپ، بىر كۆتۈرۈپ، بۇغداي ئورۇۋاتقان دېھقاندىك رىتىملىق ھەرىكەت قىلدى، ھاسىراپمۇ قالمىدى. بۇ كلوپىن تروللېق ئىدى. بەردەنگىدىن ئېتىلغان بىر پاي ئوق ئۇنى يەرگە يۇمىلىتىۋەتتى.

بۇ چاغدا ئەتراپتىكى دېرىزىلەرنىڭ ھەممىسى ئېچىلدى. گىۋاردىيەدىكىلەرنىڭ ۋارقىراشلىرىنى ئاڭلىغان شەھەر ئاھالىسىمۇ جەڭگە قاتناشتى. بىنا دېرىزىلىرىدىن ئېتىلغان ئوق تىلەمچىلەرنىڭ ئۈستىگە يامغۇردەك تۆكۈلدى. پارۋى مەيدانى مىللىق ۋە زەمبىرەكتىن چىققان ئىس - تۈتەك ئىچىدە قالدى. لېكىن، بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ ئالدى تېمىنى، ۋەيران بولغان دوختۇرخانىنىمۇ كۆرگىلى بولاتتى. بىمارلار دوختۇرخانىنىڭ بالخانسىدىكى دېرىزىلەردىن بېشىنى چىقىراتتى، ئۇلار سارغايغان، يۈزلىرىدە قان دىدارى يوق ئادەملەر ئىدى.

كۆاسمىدو قارشىلىق كۆرسىتىشنى بىردەمۇ توختاتمىدى، بۇۋى مەريەم چېركاۋىنى قورشاۋغا ئالغانلارنىڭ تارمار بولۇپ چېكىنگەنلىكىنى كۆرۈپ، لاسسىدە تىزلاندى، ئىككى قولىنى ئېگىز كۆتۈردى، ئاندىن خۇشاللىقىدىن خۇددى يوقىتىپ يۈگۈرۈپ كەتتى. ئۇ قۇشتەك تېز يۈگۈرۈپ، ئۆزى قەھرىمانلارچە قوغدىغان، ھەرقانداق ئادەمنىڭ بىر قەدەم يېقىنلىشىشىمۇ يول قويمىغان كىچىك ئۆيگە يېتىپ كەلدى، شۇ تاپتا ئۇنىڭ كاللىسىدا ئابايا جان پىدالىق بىلەن قوغدىغان قىزنىڭ ئالدىدا تىزلىنىپ ئولتۇرۇشتىن باشقا خىيال يوق ئىدى. ئۇ ئۆيگە كىردى، لېكىن ھېچكىم يوق ئىدى.

ئون بىرىنچى باب

1. پوپۇچ

تىلەمچىلەر چېركاۋغا ھۇجۇم قىلىۋاتقاندا، ئەسمېرالدا تاتلىق ئۇيقۇدا ئىدى.

ھېچقانچە ۋاقىت ئۆتمەيلا، چېركاۋ ئەتراپىدىكى شاۋقۇن - سۈرەن بارغانسېرى كۈچەيدى. ئوغلاق ئويغىنىپ كېتىپ، مەرىگىلى تۇردى. ئەسمېرالدامۇ شۇ ئاۋازلاردىن چۆچۈپ ئويغاندى، ئورنىدا ئولتۇرۇپ، ئاڭلىنىۋاتقان قىيا - چىياغا ئەستايىدىل قۇلاق سالدى، ئەتراپىغا قاراپ باقتى، ئوتنىڭ يورۇقى ۋە ۋارقىراش - جارقىراشلاردىن قورقۇپ، سىرتتا زادى نېمە ئىش بولۇۋاتقانلىقىنى بىلىش ئۈچۈن ئىشىكتىن چىقتى. قاراڭغۇ مەيداندىكى كۆرۈنۈشنى ئاران - ئاران ئىلغا قىلدى. ئۇ يەردە بىرنەرسە لۆمۈلدەۋاتقانداك ئىدى. كېچىدىكى ھۇجۇم قارىماققا بەك قالايمىقان، پاقىدەك سەكرەپ يۈرگەنلەر كىشىنى ۋەھىمىگە سالاتتى. ئالاماننىڭ خىرىلداپ بىر - بىرىنى تۈۋلىغانلىرى ئاڭلىناتتى. شەلپەردەك قىپقىزىل ئوت يالقۇنى كۆلنىڭ يۈزىدىكى تۇماندا چاقناۋاتقان ئاقار يۇلتۇزغا ئوخشايتتى. ئەسمېرالدا كۆز ئالدىدىكى مەنزىرىگە قاراپ، بۇنى شەببات جەمئىيىتىنىڭ جىن - ئالۋاستىلىرى بىلەن چېركاۋدىكى تاشتىن ئويۇلغان مەخلۇقلار ئارىسىدىكى جەڭ بولمىغىنىدى، دەپ ئويلىدى. ئۇ بالا چېغىدىن باشلاپ بۇخېمىيەلىكلەرنىڭ ئەپسانە - رىۋايەتلىرىنى تولا ئاڭلاپ، خۇراپى ئىش - ھەرىكەتلىرىنى تولا كۆرۈپ چوڭ بولغاچقا، ئۆزىنىڭ بەختسىزلىكىنى پەقەت قاراڭغۇ كېچىدىلا پەيدا

بولىدىغان غەلىتە مەخلۇقلارنىڭ ھىيلە - نەيرەڭلىرىدىن دەپ ئويلايتتى. ئۇ كۆز ئالدىدىكى ئىشلارنىمۇ مۇشۇ چېغى دېگەن يەرگە كەلدى - دە، قورققىنىدىن پۇت - قولىدا جان قالمىدى، ئۇرۇلۇپ - سوقۇلۇپ يۈرۈپ ئۆيگە كىرىۋالدى. يوتقاننىڭ ئىچىدە تۈگۈلۈپ يېتىپ، كونىراپ كەتكەن يوتقان - كۆرپىنىڭ ئۆزىنى تېخىمۇ قورقۇنچلۇق چۈشكە گىرىپتار قىلماسلىقىنى خۇدادىن تىلىدى.

دەسلەپكى ۋەھىمنىڭ تۇمانلىرى ئاستا - ئاستا تارقىغاندىن كېيىن، ئۇ ئۈزۈكسىز كۈچىيىۋاتقان شاۋقۇن - سۈرەننى يەنە ئاڭلىدى. رېئال تۇرمۇشنىڭ بەلگىسى تەرىقىسىدىكى بىرنەچچە ئىشنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆردى. چېركاۋنى قورشىۋالغانلارنىڭ جىن - ئالۋاستى ئەمەس، ئادەم ئىكەنلىكىنى بىلدى. كۆڭلىدىكى ۋەھىمە كۈچەيمىگەن بولسىمۇ، ئۇنىڭ خاراكتېرى پۈتۈنلەي ئۆزگەردى. ئۇ «مەيداندىكى بۇ ئىش بىر قېتىملىق توپىلاڭ بولۇشى مۇمكىن، ئۇلار مېنى بۇ مۇقەددەس ماكاندىن تۇتۇپ كەتمەكچى بولۇۋاتقان ئوخشايدۇ» دەپ ئويلىدى. ئەمدى ئۇ ئۆزىنىڭ ھاياتى ۋە ئارزۇ - ئارمانلىرى بىلەن، فوبۇس بىلەن يەنە بىر قېتىم ئادا - جۇدا بولىدىغان، فوبۇسنى قايتا كۆرەلمەيدىغان ئاقىۋەتكە دۇچ كەلگەنلىكىنى ھېس قىلدى. ئۆزىنىڭ ئاجىز، بارار يېرى يوق، يۆلەنچۈكى يوق، يەككە - يېگانە بەندە ئىكەنلىكىگە كۆزى يەتتى. باش - ئايىغى يوق بۇ خىيال ئۇنىڭ ۋۇجۇدىنى چىرمىدى. ئۇ تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ، بېشىنى چاڭگاللىدى، تۆشەككە يۆلىنىپ لاغىلداپ تىتىردى، ئازابلاندى. گەرچە بۇتقا چوقۇنىدىغان مىسىرلىق قىز، غەيرىي دىننىڭ مۇخلىسى بولسىمۇ، ئەمدىلىكتە يىغلاپ - ئېسەدەپ، خۇدادىن ئۆزىنى پاناھىغا ئېلىشنى ئۈتۈندى، بۇۋى مەريەمگە يالۋۇرۇپ دۇئا قىلدى. ھېچ نەرسىگە ئېتىقاد قىلمايدىغان ھەرقانداق ئادەمنىڭ ھايات - ماماتلىق بوسۇغىسىغا كەلگەندە، ئۆزىگە ئەڭ يېقىن چېركاۋغا كىرىپ خۇدادىن نىجاتلىق تىلىشى

تۇرغان گەپ ئىدى.

ئەسەپرالدا مۇشۇ ھالەتتە بىر ھازاغىچە تىزلىنىپ ئولتۇردى، راستىنى ئېيتقاندا، بىر ياقىتىن دۇئا - تىلاۋەت قىلىپ، بىر ياقىتىن لاغىلداپ تىتىردى، ۋارقىراش - جارقىراشلارنىڭ بارغانسېرى يېقىنلىشىۋاتقانلىقىنى بىلىپ تېخىمۇ ئالاقىزادىچىلىك ئىچىدە قالدى، دېمى ئىچىگە چۈشۈپ تىنالمىدى. بۇ توپىلاڭنىڭ نېمە سەۋەبتىن ئىكەنلىكىنى، ئۇ ئادەملەرنىڭ نېمە قىلماقچى بولۇۋاتقانلىقىنى، ھەتتا ئۇلارنىڭ نېمە قىلىۋاتقانلىقىنى بىلمەيتتى. شۇنداقىمۇ ئاقىۋەتنىڭ خەيرلىك بولمايدىغانلىقىنى كۆڭلى تۈيۈپ تۇراتتى.

ئەسەپرالدا ئامالسىز تۇرغان شۇ ئەسنادا، كەينى تەرەپىدىن ئاياغ تىۋىشى ئاڭلاندى. ئۇ قايرىلىپ قاراپ، ئۆيگە كىرىپ كېلىۋاتقان ئىككى ئەر كىشىنى كۆردى. ئۇلارنىڭ بىرى قولغا پانار ئېلىۋالغانىدى. ئەسەپرالدا زەئىپ ئاۋازى بىلەن توۋلاپ تاشلىدى.

— قورقماڭ، — دېدى بىر تونۇش ئاۋاز، — بۇ مەن.

— كىم؟ سىز كىم بولىسىز؟ — دەپ سورىدى ئەسەپرالدا.

— پېررې گرىنگورى.

بۇ ئىسىمنى ئاڭلاپ، ئۇنىڭ كۆڭلى جايىغا چۈشتى. بېشىنى كۆتۈرۈپ، ئۇنىڭ راستتىنلا ھېلىقى شائىر ئىكەنلىكىنى بىلدى. لېكىن، ئۇنىڭ يېنىدىكى قارا كىيىملىك ئادەم يۈز - كۆزىنى مەھكەم ئورىۋالغان بولغاچقا، ئەسەپرالدا قورقۇپ كېتىپ، باشقا گەپ قىلالمىدى.

— ھەي، — دەپ قويدى گرىنگورى نارازى بولۇپ، — مېنى تونۇمىغىنىڭىزنى قاراڭ؟ گالى جېنىدا مېنى سىزدىن بالدۇر تونۇۋالدى.

ئوغلاق گرىنگورى ئۆزىنى مەلۇم قىلىشتىن بۇرۇنلا ئۇنى تونۇغانىدى. شائىر ئۆيىنىڭ بوسۇغىسىدىن پۇتىنى ئالغاندىلا، ئوغلاق ئۇنىڭ قېشىغا يۈگۈرۈپ بېرىپ پۇتلىرىنى،

تۇمشۇقلىرىنى ئۇنىڭغا سۈركىگەن، كىيىملىرىنى ئاپپاق تۈك بىلەن بۇلغىۋەتكەنىدى. بۇ ئۇنىڭ دەل تۈك تاشلاۋاتقان ۋاقتى ئىدى. گرىنگورى ئوغلاققا يېقىنچىلىق قىلىپ سېلاپ قويغانىدى.

— سىز بىلەن كەلگەن نېمە ئادەم؟ — دەپ سورىدى مىسىرلىق قىز پەس ئاۋازدا.

— خاتىرجەم بولۇڭ، — دېدى گرىنگورى، — ئۇ مېنىڭ ئاغىنىم.

پەيلاسوپ پانارنى يەرگە قويۇپ زوڭ ئولتۇردى — دە، گالىنى قۇچىقىغا ئالدى ۋە:

— ئاجايىپ ئوبدان جانىۋار، — دېدى ئۇ كۆرەڭلىگەن ھالدا، — جۇغى كىچىك بولسىمۇ، پاكىز يۈرۈشكە ئامراق. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەقىللىك، ناھايىتى ھوشيار، گىرامماتىكىلارغا ئوخشاش بىلىملىك! گالى، ئويۇنلىرىڭنى ئۇنتۇپ قالدىڭمۇ — قالمىدىڭمۇ، كۆرۈپ باقايلىچۇ، ياكوئىس شارمولۇيىنى دوراپ باققىنا...

قارا كىيىملىك ئادەم گرىنگورىنىڭ سۆزلەپ بولۇشىنى ساقلاپ تۇرماي ئۇنىڭ ئالدىغا كەلدى — دە، مۈرىسىگە قوپاللىق بىلەن بىرنى سالدى. گرىنگورى ئورنىدىن تۇرۇپ:

— ھە راست، دەرھال ماڭمىساق بولمايدىغانلىقىنى ئۇنتۇپتىمەن. لېكىن، ئۇستاز! مۇنچىۋالا كايىشنىڭ ھاجىتى يوق! سۆيۈملۈك گۈزەل قىز، ھاياتىڭىز خەتەر ئىچىدە. گالىمۇ شۇنداق. بىز سىزنى قۇتۇلدۇرۇشنىڭ كويىدا. بىز سىزنىڭ دوستلىرىڭىز، سىزنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن كەلگەن، بىز بىلەن مېڭاڭ.

— راستمۇ؟ — ئەسمېرالدا تەمتىرەپ كەتتى.

— راست، راست شۇنداق، تېز بولۇڭ!

— بولىدۇ ئەمىسە، — ئەسمېرالدا دۇدۇقلاپ قالدى، —

لېكىن سىزنىڭ دوستىڭىز نېمىشقا گەپ قىلمايدۇ؟

— ھەي، — دەدى گرىنگورى، — ئاتا — ئانىسىنىڭ خۇي —
مىجەزى ئوسال بولغاچقا، ئۇ تۇغۇلۇشىدىنلا تولا گەپ قىلمايدىغان
بولۇپ قالغان.

ئەسمېرالدا ھەرھالدا بۇ گەپلەردىن قانائەت ھاسىل قىلغان
بولدى. گرىنگورى ئۇنىڭ قولىدىن تۇتتى. ھەمراھى پانارنى
كۆتۈرۈپ، ئالدىدا يول باشلىدى. ۋەھىمىدىن گاڭگىراپلا قالغان
مىسىرلىق قىز ئۆزىنى ئۇلارنىڭ ئىختىيارىغا قويۇپ بەردى.
ئوغلاق ئويناقلىغان پېتى ئۇلارنىڭ كەينىدىن ئەگەشتى،
گرىنگورىنى كۆرۈپ گۈلقەلىرى ئېچىلىپ كەتكەچكىمىكىن،
پۇتىغا تولا سۈركىلىپ، ئۇنى يىقىتىۋەتكىلى تاس قالدى.

— ھايات دېگەن شۇ، — دەپ ماڭدى پەيلاسوپ ھەر قېتىم
مۇدۈرگەندە، ئۇ ئىچ — ئىچىدىن خۇشال ئىدى، — بىزنى
يىقىتىدىغىنى دەل بىزنىڭ دوستلىرىمىز !

ئۇلار ئالدىراپ — تېنەپ ماڭغان پېتى قوغغۇراق مۇنارىنىڭ
پەلەمپىسىدىن چۈشۈپ، چېركاۋنىڭ گۆردەك قاپقاراڭغۇ
ھويلىسىدىن ئۆتتى. بىرمۇ ئادەم يوق ئىدى. بۇ ئەھۋال
مەيداندىكى قۇلاق — مېڭىنى يەپ گۈرۈلدەۋاتقان شاۋقۇن —
سۈرەن بىلەن ئادەمنى ئەيمەندۈرگۈدەك سېلىشتۇرما بولالايتتى.
ئۇلار قىزىل دەرۋازىدىن چىقىپ، موناستىرنىڭ ھويلىسىغا
كەلدى. بۇ ھويلىدىمۇ ئادەم يوق ئىدى. پوپلار ئېپىسكوپنىڭ
قورۇسىغا يوشۇرۇنغان، بىر يەرگە توپلىشىپ دۇئا — تىلاۋەت
قىلىۋاتقان بولسا كېرەك، قورقۇپ جان — ئىمانى چىقىپ كەتكەن
بىرنەچچە خىزمەتكارلا ھويلىنىڭ بۇلۇڭىدا زوڭىزىيىپ
ئولتۇراتتى. ئۇلار ھويلىدىكى تېررىئان قاقاسلىقىغا ئېلىپ
بارىدىغان ئىشىك تەرەپكە قاراپ ماڭدى. قارا كىيىملىك ئادەم
يېنىدىكى ئاچقۇچنى ئېلىپ ئىشىكنى ئاچتى. بىزگە مەلۇم،
تېررىئان سوزۇنچاق كەلگەن بوش يەر بولۇپ، ئەتراپى كونا
شەھەر رايونىنىڭ يېنىدىكى سېپىل تاملىرى بىلەن ئورالغانىدى.
بۇۋى مەريەم چېركاۋىدىكى پوپلار ئۇيۇشمىسىغا قارايدىغان بۇ يەر

چېركاۋنىڭ كەينىگە جايلاشقان بولۇپ، دەريادىكى كىچىك ئارالنىڭ شەرقىي تەرىپىگە توغرا كېلەتتى. ئۇلار بۇ يەردىمۇ ئادەم يوقلۇقىنى، مەيداندىكىدەك ئۈنچە كۆپ شاۋقۇن - سۈرەننىڭمۇ يوقلۇقىنى بايقىدى. تىلەمچىلەرنىڭ ھۇجۇم قىلىۋېتىپ توۋلاشقان ئاۋازلىرى ئاران - ئاران يېتىپ كېلەتتى. پەقەت سۇ يۈزىدىكى شامالنىڭ تېرىلغان قىرغىقىدىكى قۇرۇپ كەتكەن دەرەخنىڭ يوپۇرماقلىرىنى شىلدىرلىتىۋاتقانلىقىلا ئاڭلىناتتى. شۇ تاپتا ئۇلارنى خەۋپ - خەتەردىن قۇتۇلدى، دېڭىلى بولمايتتى. ئۇلارغا ئەڭ يېقىن جايدىكى بىنا دەل ئېپىسكوپنىڭ قورۇ - جايى ئىدى. قارىيىپ تۇرغان ئالدى تامغا تىنىمىسىز رەۋىشتە چۈشۈۋاتقان يورۇقتىن ئېپىسكوپنىڭ قورۇسىدىكىلەرنىڭ پاتىپاراق بولۇپ كەتكەنلىكىنى بىلگىلى بولاتتى. بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى يورۇۋاتقان دېرىزىلەر كۆيۈۋاتقان قەغەزگە ئوخشايتتى. لەيلەپ يۈرگەن چاڭ - توزان سان - ساناقسىز يۇلتۇز بىلەن ئىرماش - چىرماش بولۇپ ئوينىشىۋاتقانداك بىلىنەتتى.

پارىژنىڭ كۆپ جايلىرى مۇنداقلا قاراشقا قاپقارا سايىنىڭ ئۆزى ئىدى. قارا سايە قوينىدىن ئاندا - ساندا يورۇق نۇر جىمىرلايتتى. مۇنداق كۆرۈنۈشنى پەقەت رېمىبراننىڭ رەسىملىرىدىنلا تاپقىلى بولاتتى.

پانار كۆتۈرۈۋالغان ئادەم تېرىلغاننىڭ چېتىگىچە باردى. سۇنىڭ بويىدىكى بىر قاتار چىتلاق ئۆرۈلۈپ چۈشكەن، ياغاچ - تاشلار چىتلاقنى بېسىۋالغانىدى. پاكار ئۆسكەن بىر تۈپ دەرەخنىڭ سوزۇلۇپ تۇرغان شېخى ئادەمنىڭ بارمىقىغا ئوخشايتتى. چىتلاقنىڭ كەينىدىكى قاراڭغۇغا كىچىك بىر قېيىق يوشۇرۇپ قويۇلغانىدى. قارا كىيىملىك ئادەم گرىنگورى بىلەن مىسىرلىق قىزنى قېيىققا چىقىشقا بۇيرۇدى، گالىمۇ ئۇلار بىلەن بىللە قېيىققا چىقتى. قارا كىيىملىك ئادەم قېيىققا ھەممىنىڭ كەينىدە چىقىپ، ئارقانى يەشتى، ئاندىن قولغا ئۇزۇن خادىنى

ئېلىپ قىرغاققا تىرىدى. قېيىق بىرلا كۈچەش بىلەن قىرغاقتىن ئايرىلدى. ئۇ ئادەم قېيىققا جايلىشىپ ئولتۇرۇۋالغاندىن كېيىن ئىككى پالاقنى ئېلىپ، قېيىقنى دەريانىڭ ئوتتۇرىسىغا قارىتىپ ھەيدىگىلى تۇردى. سېپىنا دەرياسى مۇشۇ يەرگە كەلگەندە ناھايىتى تېز ئاقىدىغان بولغاچقا، قېيىق دەريا ساھىلىدىن ناھايىتى تەستە ئايرىلدى.

گرىنگورى قېيىققا چىققاندىن كېيىن گالىنى ئىككى تىزنىڭ ئارىسىغا قىستۇرۇپ، قېيىقنىڭ كەينىدە ئولتۇردى. مىسىرلىق قىز دەككە - دۈككىگە چۈشۈپ، ئەرگىن - ئازادە بولالمىدى. ئالدىدىكى ناتونۇش ئادەم ياخشى ئادەم ئەمەستەك قىلاتتى. مىسىرلىق قىز ئورنىدىن يۆتكىلىپ شائىرنىڭ يېنىغا كەلدى - دە، ئۇنىڭغا چىڭ يۆلىنىپ ئولتۇردى.

بىزنىڭ پەيلاسوپ قېيىقنىڭ قوزغالغىنىنى كۆرۈپ چاۋاك چېلىۋەتتى. گالىنىڭ ئىككى مۈڭگۈزىنىڭ ئوتتۇرىسىغا سۆيۈپ قويدى ۋە:

— پاه، — دېدى ئۇ، — تۆتەيلەن تەڭلا قۇتۇلدۇق! — ئاندىن يەنە بىر جۈملە پەلسەپىۋى گەپنى قوشۇپ قويدى، — ئۇلۇغۋار پىلانىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن بەزىدە تەلەپكە، بەزىدە ئەقىل - پاراسەتكە تايىنىشقا توغرا كېلىدۇ.

قېيىق ئاستىلاپ بېرىپ ئوڭ قىرغاققا يېقىنلاشتى. مىسىرلىق قىز شۈركۈنگەندەك بولدى ۋە ناتونۇش ئادەمگە زەن سالدى. ئۇ گىرىمىسەن چىراغ يورۇقىدا ئېھتىياتچانلىق بىلەن ئۆزىنى دالدىغا ئېلىۋاتقانداك ئىدى. قېيىقنىڭ بېشىدا ئولتۇرغان بۇ ئادەم قاراڭغۇدا ئەرۋاھقىلا ئوخشايتتى. ساڭگىلاپ چۈشكەن رومال يۈزىنى يېپىپ تۇرغان چۈمپەردىدەك كۆرۈنەتتى. ئۈستىدىكى پىلاشنىڭ كەڭ يېڭى بىلىكىنى سوزۇپ پالاق ئۇرۇۋاتقاندا، شەپەرەڭنىڭ ئىككى قانتىدەك يېپىلاتتى. ئادەمنى تېخىمۇ تەئەججۈپلەندۈرىدىغىنى، بۇ ئادەم يالام، ياجىم دېمەيتتى، تىنىقمۇ چىقارمايتتى. ئەتراپتا باشقا ئاۋاز

بولمىغاچقا، ئالدى - كەينىگە ھەرىكەت قىلىۋاتقان پالاقنىڭ ئاۋازىلا ئاڭلىناتتى. كۆۋەجەپ ئېقىۋاتقان سۇ قېيىققا ئۇرۇلۇپ شالاقلايتتى.

— روھىمنى شېپى كەلتۈرۈپ قەسەم ئىچىمەنكى، — گرىنگورى توۋلاپ كەتتى، — بىز مۈشۈكىياپلاقتەك يەڭگىل، خۇشال - خۇرام بولىمىز دېۋىدۇق، ئەمدىلىكتە نېمە بولدى؟ پىفاگور ئېقىمىدىكى پەيلاسوپلاردەك ياكى بولمىسا سۇدىكى بېلىقتەك زۇۋان سۈرمەي ئولتۇرمىزغۇ؟ توۋا قىلدىم! ئاغىنىلەر، بىرەر ئىللارنىڭ مەن بىلەن گەپلەشكۈڭلار يوقمۇ؟ ئىنساننىڭ قۇلىقى بىلەن ئاڭلىغاندا، ئىنساندىن چىققان ھەربىر ئاۋاز مۇزىكا ھېسابلىنىدۇ. بۇ مەن ئويدۇرۇپ چىققان سۆز ئەمەس، بۇنى ئالىپكساندىرىيەدىكى دېدىمۇس ئوتتۇرىغا قويغان ئالتۇندەك سۆز. دەرۋەقە، دېدىمۇس ئادەتتىكى پەيلاسوپلاردىن ئەمەس. گەپ قىلىڭچۇ، چىرايلىق قىز، ئۆتۈنۈپ قالاي. مەن بىلەن بىر - ئىككى ئېغىز بولسىمۇ مۇڭدېشىڭ. توغرا، سىز لېۋىڭىزنى پۈرۈشتۈرۈشكە ئامراققۇ! دائىم شۇنداق قىلاتتىڭىزغۇ؟ ھەي، سۆيۈملۈك دوستۇم، ئالىي ستوت مەھكىمىسى پاناھلىنىدىغان جايلارنىڭ ھەممىسىنى باشقۇرۇشقا ھوقۇقلۇق، بۇنى ئوبدان بىلىسىزغۇ؟ بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ كاتەكتەك ئۆيىدە تۇرۇش نەقەدەر خەتەرلىك، ھەي! بۇنىڭ كىچىك قۇش تىمساھنىڭ چىشىغا ئۇۋا سالغان بىلەن نېمە پەرقى بار؟ ئۇستاز، ئايمۇ چىقتى، باشقىلارنىڭ بىزنى كۆرۈپ قالمىغىنى ياخشى. بىز بۇ خان قىزنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن ئاز بولمىغان خەتەرگە تەۋەككۈل قىلدۇق. ناۋادا ئۇلار بىزنى تۇتۇۋالسا، بىزنى پادىشاھنىڭ نامىنى شېپى كەلتۈرۈپ دارغا ئېسىۋېتىدۇ. ھەي، ئىنسانلار ھەرقانداق ئىشنى چېكىدىن ئاشۇرۇۋېتىشكە ئامراق: بىرى بىر يەردە ھۆرمەتكە سازاۋەر بولىدۇ. يەنە بىرلىرى بىر يەرلەردە تىل - ھاقارەتكە قالىدۇ. بىرلىرى سىسپىرۇغا

چوقۇنىدۇ، ئەكسىچە كاتىلىنى ① نى ئەيىبلەيدۇ. شۇنداق ئەمەسمۇ، ئۇستاز؟ سىزنىڭچە، بۇ پەلسەپە بولىدىغاندەكمۇ؟ مەنچۇ، مەن دېگەن پەلسەپىنى تۇغۇلۇپلا بىلىدىغانلاردىن، مېنىڭ پەلسەپە بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىم ھەسەل ھەرىسى بىلەن گېئومېتىرىيەنىڭ مۇناسىۋىتىگە ئوخشايدۇ. ھەي، مەن بىلەن كارىڭلار بولمايۋاتىدۇغۇ؟ غەلىتە مېجەزىڭلار بار ئىكەن، ئىككىڭلارنىڭ! ئۆزۈم بىلەن ئۆزۈم سۆزلەشسەم بولغۇدەك. بىز يازغان تىراگېدىيەدە بۇنى مونولوگ دەيدۇ. توۋا! سىلەرگە دەپ قوياي، مەن بايىلا لۇئى XI نى كۆردۈم. بۇ گەپلەرنى مەن شۇ يەردە ئۆگىنىپ كەلگەن. توۋا قىلدىم! كونا شەھەر رايونىدا نېمە تۈگىمەيدىغان غەلۋە - غوۋغا بۇ! لۇئى XI ئۆتۈپ كەتكەن رەزىل، قاقباش پادىشاھ، ئۆزىنى قارا خۇرۇم بىلەن يۆگىۋاپتۇ. ئۇ تېخى ماڭا تويغا ئاتاپ يازغان شېئىرىمنىڭ قەلەم ھەققىگە قەرزدار. مۇشۇ سەۋەبتىن، ئۇ مېنى بۈگۈن ئاخشام دارغا ئېسىشقا ھۆكۈم قىلدى. مەن دارغا ئېسىلىشتىن بەك قورقمەن. ئۇ ئادەملەرگە بەكمۇ شەپقەتسىز، رەھىم قىلىشنى بىلمەيدىغان نەرسە ئىكەن. سالۇپىن كولونىنى يازغان «بېخىللىققا قارشى تۇرۇش» قاتارلىق تۆت كىتابىنى ئوقۇمىسام بولمىغۇدەك، تازىمۇ بىر ئىش بولدى! ئۇنىڭ ئەدىبلەرگە بولغان باغرى تاشلىقىنى قارىمامدىغان، شۇڭا ئۇ شۇنچىلىك ياۋايى، شۇنچىلىك ۋەھشىي، ئۇنى خەلقنىڭ تېنىدىن ئۈزۈلدۈرمەي بايلىق شورايىدىغان بۇلۇت دېسە ئارتۇق كەتمەيدۇ. ئۇ جۇغلۇۋالغان نەرسىنىڭ ھەممىسى خەلقنىڭ قان - تەرى. لېكىن، مۇشۇ تۈپەيلى جامائەت ئارىسىدىن كېلىۋاتقان ئەلەملىك نىدا ئۇنىڭ قۇلىقىغا كۇسۇرلاپ سۆزلىگەنچىلىكمۇ ئاڭلانمايدۇ. مۇشۇنداق ئاق كۆڭۈل، تەقۋادار بىر پادىشاھنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا دارنىڭ ئەتراپى ئۆلۈم جازاسىغا ھۆكۈم

① كاتىلىنى (مىلادىيەدىن بۇرۇنقى 109 — 62 - يىللار) — قەدىمكى رىمدىكى ئاقسۆڭەك. ئاقساقاللار مەھكىمىسىنى ئاغدۇرۇشقا سۈيىقەست ئويۇشتۇرغان، پاش بولۇپ قالغاندىن كېيىن ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالغان.

قىلىنغانلار بىلەن تولدى، تۈرمىلەر سولاپ قويۇلغان مەھبۇسلار بىلەن تولدى، جازا سۇپىسىدا ئاققان قانلار دەريا بولدى، بۇ ھۆكۈمرانلىق تولا يەپ ئېتىلىپ كېتەي دەپ قالغان قورساقنىڭ ئۆزىلا بولدى. پادىشاھ بىر قولىدا مال - مۈلۈك توپلىسا، بىر قولىدا ئادەم ئۆلتۈردى. ئاجىز - پېقىرلار يېڭىدىن - يېڭى ئېزىلىشكە دۇچ كەلدى. بۇ پادىشاھ ھەقىقەتەن ئاشۇرۇۋەتتى، ئۇنى كۆرەرگە كۆزۈم يوق. سىزچۇ، ئۇستازىم؟

شائىر ئاغزى - ئاغزىغا تەگمەي كاپشىپ ھارمىدى. قارا كىيىملىك ئادەم شىددەتلىك ئېقىم بىلەن توختىماي ئېلىشتى. دەل مۇشۇ مەۋج ئۇرۇپ ئېقىۋاتقان ئېقىم ئارال شەھەرنىڭ بىر بېشى بىلەن بۈگۈنكى كۈندە سايىت لۇئى ئارىلى دەپ ئاتىلىۋاتقان بۇۋى مەريەم ئارىلىنىڭ يەنە بىر بېشىنى ئايرىپ تۇرىدىغان جاي ئىدى.

— ئاھ، ئۇستاز، — دېدى گرىنگورى تۇيۇقسىز، — تىلەمچىلەرنىڭ ئارىسىدىن ئۆتۈپ پارۋى مەيدانىغا بارغاندا كاللىسى ئالۋاستىنىڭكىگە ئوخشايدىغان بىر بىچارە گاسنى كۆردىڭىزمۇ؟ ئۇ كاللىسىنى پادىشاھلارنىڭ ھەيكىلى قويۇلغان كارىدورنىڭ رېشاتكىسىغا ئۇرۇۋاتقاندىغۇ؟ مەن تۆۋەندە تۇرۇپ كۆردۈم، كىم ئىكەنلىكىنى ئوچۇق كۆردىڭىزمۇ؟ ئۇنىڭ كىملىكىنى بىلەمسىز؟

بىر ئېغىز گەپ قىلماي كېلىۋاتقان ناتونۇش ئادەم پالاق ئۇرۇشنى بىراقلا توختاتتى. ئىككى بىلىكى سۈنۈپ كەتكەندەك پەسكە چۈشتى، بېشى ساڭگىلىدى. ئەسمېرالدا ئۇنىڭ ئېغىر خورسىنغانلىقىنى ئاڭلاپ، ھودۇققىنىدىن تىترەپ كەتتى. مۇنداق خورسىنىشنى ئەسمېرالدا بۇرۇنمۇ ئاڭلىغانىدى.

پالاق ئۇرىدىغان ئادەم بولمىغاچقا، قېيىق سۇنىڭ ئېقىشىغا قاراپ خېلىغىچە لايىلەپ ماڭدى. قارا كىيىملىك ئادەم قايتىدىن جان كىرگەندەك بولۇپ پالاقنى قولغا ئالدى - دە، داۋاملىق ئېقىمنىڭ يۇقىرىسىغا قاراپ پالاق ئۇردى. ئۇلار بۇۋى مەريەم

ئارىلىنىڭ تۇمشۇقىدىن ئايلىنىپ، پوئىن پورتى تەرەپكە ماڭدى. — ھەي، — دېدى گرىنگورى، — باربىئونىڭ سارىيىغا كېلەي دەپ قالدۇق. قاراڭ، ئۇستاز! ئاۋۇ ياقتا، قالايىمقان بۇلۇتلارنىڭ ئارىسىدىن كەمتۈك ئاي ساڭگىلاپ چۈشۈپتۇ، بىرلا قاراشقا چېقىق تۇخۇمنىڭ سېرىقىغىلا ئوخشايدۇ. قارىيىپ تۇرغان ئۆگزىلەرنىڭ بۇرجىكى نېمانچە سەت. باشقىلار ئۇنى ناھايىتى چىرايلىق قورۇ - جاي دېگەندەك قىلىۋىدى. ئۇنىڭ ئىچىدە كىچىك بىر چېركاۋ بار، بۇ چېركاۋنىڭ ئەگمە تورۇسىغا ئويما نەقىشلەر چىقىرىلغان، ئۆگزىنىڭ ئۈستىدىن ئىنتايىن نەپىس ياسالغان قوڭغۇراق مۇنارنىڭ چوقچىيىپ چىقىپ تۇرغانلىقىنى كۆرەلەيمىز. قورۇنىڭ ھويلىسىدا ساپ ھاۋالىق بىر گۈللۈك بار. گۈللۈكنىڭ ئىچىدە بېلىق كۆلچىكى، قۇش باقىدىغان لاپاس، ئورمان ئىلاھەسىدىن ئۆزگەرگەن خەرسەڭ تاش ①، دەل - دەرەخلەر ساپە تاشلاپ تۇرىدىغان چوڭ يول، يەنە بىر چىغىر يول، ياۋايى ھايۋانلارنى باقىدىغان ئۆي قاتارلىقلار بار. بۇ كىچىك يوللار ۋېناسىنىڭ سەيلە - ساياھەت قىلىشىغا شۇنداق مۇۋاپىق كېلىدۇ، دەڭە! ئۇ يەردە «پوخۇر» دەپ ئاتىلىدىغان بىر توپ بۇزۇقلار دەرىخى بار. بىر چاغلاردا مۇشۇ دەرەخنىڭ تۈۋىدە داڭلىق بىر مەلىكە بىلەن خۇشال ياشايدىغان ئەقىللىك فىرانسىيە مارشالى كۆرۈشكەن. ھەي، بىزدەك شور پېشانە پەيلاسوپلارنىڭ ئۆزىمىزنى بىر مارشال بىلەن سېلىشتۇرغىنىمىز بەئەينى بىر چۆنەك يېسىۋېلەكنى ياكى بىر چۆنەك تۇرۇپنى لوئورې سارىيىدىكى گۈللۈك بىلەن سېلىشتۇرغاندەك ئىش بولمامدۇ! لېكىن، بۇنىڭ بولمايدىغان نەرى بار؟ ئۇ چوڭاملارنىڭ تۇرمۇشىمۇ ناھايىتى كەلسە بىزنىڭكى بىلەن ئوخشاش، بەزىدە ياخشى، بەزىدە يامان، شېئىرنىڭ

① خەرسەڭ تاش - قەدىمكى رىم ئەپسانىلىرىدە تاغ - ئورمان ئىلاھەسى يالغان گەپنى كۆپ قىلغانلىقى ئۈچۈن ئۇنى تەرىپىدىن جازالانغان ۋە خەرسەڭ تاشقا ئايلاندۇرۇۋېتىلگەن، قايتا يالغان گەپ قىلالمايدىغان بولغان دېيىلىدۇ.

بەھرىدىكى قاپىيە - تۇراقلار بىر - بىرىدىن ئايرىلالمىغاندەك خۇشاللىقنىڭ يېنىدىمۇ ئازاب بولىدۇ. ئۇستاز، بارىئو قورۇسى توغرىسىدىكى ھېكايىنى سىزگە سۆزلەپ بېرىش مەجبۇرىيىتىم بار دەپ ئويلايمەن. ئاقىۋىتى ئىنتايىن ئېچىنىشلىق. ئۇ 1319 - يىلى فىلىپ V ھۆكۈمرانلىق قىلغان مەزگىلدە بولغان ئىش، ئۇ فىرانسىيە پادىشاھلىرى ئىچىدە تەختتە ئولتۇرغان ۋاقتى ئەڭ ئۇزاق پادىشاھ. بۇ ھېكايە بىزگە تەننىڭ ئېزىقتۇرۇشى زىيانلىق، بەزىدە ھەتتا زەھەرلىك بولىدۇ؛ قوشنىمىزنىڭ خوتۇنىغا يەۋىتىدىغاندەك تىكىلىپ قاراۋەرسەك بولمايدۇ، ئۇنىڭ گۈزەل جامالىغا مەپتۇن بولۇپ قالغان تەقدىردىمۇ ئۇنداق قىلىشقا بولمايدۇ؛ پاكىزلىقنىڭ كويىدا بولۇش ئىنتايىن ئىپلاس خىيال، يەنى ئىچىدە كېلىشىۋېلىپ بۇزۇقچىلىق قىلىش ... دېگەنلەرنى ئۇقتۇرۇپ قويدۇ. ھەي، ئاۋۇ ياقىتىكى شاۋقۇن - سۈرەن بارغانسېرى چېڭىغا چىقىپ كېتىۋاتىدۇغۇ !

بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ ئەتراپىنى ئورنىۋالغان ئادەملەر راستىنلا كۆپىيىپ قالغانىدى. ئۇلار دىققەت بىلەن قۇلاق سېلىپ، ئۇ تەرەپتىن كېلىۋاتقان غەلىبىنىڭ تەنتەنە سادالىرىنى ئوچۇق ئاڭلىدى. نەچچە يۈزلىگەن مەشەلنىڭ يورۇقىدا ئادەملەرنىڭ يېنىدىكى قورال - ياراغلار يالت - يۇلت قىلىپ پارقىرىدى. مانا، مەشەللەر بىردىنلا ھەيۋەتلىك چېركاۋىنىڭ ئۆگزىسىدە، قوڭغۇراق مۇنارىدا، بىنا كارىدورىدا، لەمپە ئاستىدا پەيدا بولدى. مەشەل كۆتۈرۈۋالغانلار قانداقتۇر بىرنەرسىنى ئىزدەۋاتقاندەك ئىدى. ھايال ئۆتمەيلا، يىراقتىكى ۋارقىراش - جارقىراشلارنى جېنى ئامان قالغان بۇ ئۈچەيلەن ئېنىق ئاڭلىدى. — مىسىرلىق قىز ! ئايال پېرىخون ! مىسىرلىق قىزنى ئۆلتۈرۈش كېرەك، — دەپ توۋلايتتى ئۇلار.

بەختسىز مىسىرلىق قىز يەردىن كۆزىنى ئۈزمەي، قولى بىلەن يۈزىنى توسۇدى. ناتونۇش ئادەم قېيىقنى قىرغاق تەرەپكە تېخىمۇ كۈچەپ ھەيدىدى. بىزنىڭ پەيلاسوپ تېگىگە يەتكىلى

بولمايدىغان چوڭقۇر خىيال ئىلكىدە ئوغلاقنى قۇچىقىغا چىڭ باستى - دە، مىسىرلىق قىزنىڭ يېنىدىن سەل - پەل نېرىغا ئورۇن يۆتكىدى. لېكىن، مىسىرلىق قىز خۇددى بىردىنبىر پاناھلىنىدىغان ماكان مۇشۇ دەپ جەزم قىلغاندەك، گرىنگورىغا يېقىن كېلىپ، ئۇنىڭ يېنىغا سىغىۋالدى.

گرىنگورى ھەقىقەتەن تەڭلىكتە قالغانىدى. مۇشۇ كۈنلەردە يولغا قويۇلۇۋاتقان قانۇن بويىچە ئوغلاقنىڭ قولغا چۈشكەن ھامان دارغا ئېسىلىدىغانلىقىنى، بۇنىڭ بىچارە گالىغا راستتىنلا بەك ئۇۋال بولىدىغانلىقىنى ئويلىدى. ئىككى مەھبۇسقا غەمخورلۇق قىلىدىغان مۇنداق ئېغىر مەسئۇلىيەتنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالمايدىغانلىقىنى ھېس قىلدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئاۋۇ دوستى مىسىرلىق قىزدىن خەۋەر ئېلىشنى چىن كۆڭلىدىن خالايتتى. گرىنگورىنىڭ كالىسىدا «ئىليادا» داستانىدىكى يۇپىتېرغا ئوخشاش كەسكىن ئىدىيەۋى كۈرەش پەيدا بولدى. بىردە ئوغلاققا، بىردە مىسىرلىق قىزغا قارىدى، كۆزلىرى ياشاڭغىرىدى، چىشلىرى ئارىسىدىن: «بىر قېتىمدا ئىككىڭلارنى تەڭ قۇتۇلدۇرالمىغۇدەكمەن» دېگەن گەپ چىقتى.

قېيىقنىڭ لەپەڭشىگىنىدىن ئۇلار قىرغاققا كەلگەنلىكىنى بىلدى. كونا شەھەر رايونى يەنىلا شاۋقۇن - سۈرەننىڭ ئىچىدە ئىدى. ناتونۇش ئادەم ئورنىدىن تۇردى، مىسىرلىق قىزنىڭ ئالدىغا كېلىپ، ئۇنى يۆلىگەن ھالدا قېيىقتىن چۈشمەكچى بولدى. مىسىرلىق قىز ئۇنى ئىتتىرىۋېتىپ گرىنگورىنىڭ يېڭىغا ئېسىلدى، چۈنكى گرىنگورى ئۇنىڭ يېنىدىلا ئىدى، بىراق گرىنگورى ئۇنىڭ قولىنى سىلكىۋەتتى ۋە ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان ئوغلاق بىلەن بولۇپ كەتتى. مىسىرلىق قىز قېيىقتىن ئۆزى چۈشتى، لېكىن نېمە قىلارنى، قاياققا قاراپ مېڭىشنى بىلەلمەي گاڭگىراپ قالدى، تۇرغان ئورنىدىن مىدىرلىماي، شارىلداپ ئېقىۋاتقان دەريا سۈيىگە قاراپ خىيالغا چۆمدى، سەل - پەل ئېسىگە كەلگەندىن كېيىن، قىرغاققا

ھېلىقى ناتونۇش ئادەم بىلەنلا قالغانلىقىنى بىلدى. گرىنگورى قىرغاققا چىقىپلا بەدەر تىكىۋەتكەن، ھېلىقى ئوغلاقنى ئېلىپ دەريا ياقىسىدىكى ئاشلىق كوچىسىنىڭ تۇتاش كەتكەن ئۆيلىرى ئارىسىدا كۆزدىن غايىب بولغانىدى.

بىچارە مىسىرلىق قىز ھېلىقى ناتونۇش ئادەم بىلەن يالغۇز قالغانلىقىنى بىلىپ، ئىختىيارسىز لاغىلداپ تىترەپ كەتتى، گەپ قىلغۇسى، ۋارقىرىغۇسى، گرىنگورىنى توۋلىغۇسى كەلدى، لېكىن تىلى تاڭلىيىغا چاپلىشىپ قالغاندەك، ئاغزىدىن ھېچقانداق سادا چىقمىدى. شۇ ئەسنادا ئۇ قولىنىڭ ناتونۇش ئادەمنىڭ ئاللىقىنىدا ئىكەنلىكىنى تۇيىدى. ناتونۇش ئادەمنىڭ ئاللىقىنى مۇزدەك سوغۇق، لېكىن بەك كۈچلۈك ئىدى. مىسىرلىق قىزنىڭ چىشلىرى كاراسلاپ، چىرايى تاتىرىپ كەتتى. ناتونۇش ئادەم بىر ئېغىز گەپمۇ قىلماي، ئۇنىڭ قولىنى چىڭ تۇتقان پېتى گرىق مەيدانى تەرەپكە ماڭدى. مىسىرلىق قىز شۇ دەقىقىدە تەقدىر دېگەن نەرسىگە ئارا تۇرغىلى بولمايدىغانلىقىنى خىرە - شىرە ھېس قىلدى. ئۇنىڭ پۇت - قولىنىڭ مادارى قالمىغانىدى. ناتونۇش ئادەمنىڭ تارتىشى ياكى سۆرەشلىرىگە پەرۋا قىلماي كېتىۋەردى. ناتونۇش ئادەم ئالدىغا ماڭسا، ئۇمۇ سۆرىلىپ تۇرۇپ ئالدىغا يۈگۈردى. پىرىستان تەرەپ ئېگىز بولسىمۇ، لېكىن مىسىرلىق قىز ئۆزىنى قىيادىن پەسكە سىيرىلىپ چۈشۈۋاتقانداك سەزدى.

مىسىرلىق قىز ئەلەڭلەپ ئەتراپىغا نەزەر سالدى، كۆزىگە بىرەر ئادەممۇ چېلىقمىدى، ھەممە يەر شۇنچىكى قاقاس، ئادەمنى شۈركۈندۈرگۈدەك تىمتاس ئىدى. پىرىستان تەرەپتىنمۇ ھېچقانداق ئاۋاز ئاڭلانمايتتى. كۆكنى يالاۋاتقان ئوت يانغىنى ئىچىدىكى كونا شەھەر رايونىدا بولۇۋاتقان توپىلاڭنى دېمىسە، بۇ يەردە بىرەر ئادەمنىڭمۇ ئاۋازىنى ئاڭلىغىلى بولمايتتى. پەقەت سېينا دەرياسىنىڭ سۈيىلا ئايرىپ تۇرىدىغان كونا شەھەر رايونىدىكى شاۋقۇن - سۈرەندە يەنىلا مىسىرلىق قىزنىڭ ئىسمى

تىلغا ئېلىنماقتا ئىدى. ئۇلار بۇ قىزنى ئۆلتۈرمەكچىدى. مىسىرلىق قىز ئەتراپىغا قاراپ پۈتكۈل پارىژنىڭ قاراڭغۇ زۇلمەت ئىچىدە تۇرغانلىقىنى ھېس قىلدى.

ئاتونۇش ئادەم ھېلىمۇ ھەم زۇۋان سۈرمەي، مىسىرلىق قىزنى سۆرەپ ئۇچقاندەك ماڭماقتا ئىدى. مىسىرلىق قىز ئۆزىنىڭ نەلەردىن ئۆتكەنلىكىنىمۇ ئاڭقىرالمايدى. ياندىكى بىر ئۆينىڭ دېرىزىسىگە كەلگەندە، پىلىلداپ چىقىۋاتقان چىراغ يورۇقىنى كۆرۈپ قالدى - دە، ئاتونۇش ئادەمدىن قوتۇلۇش ئۈچۈن قولىنى سىلكىدى، يۇلقۇنۇپ باقتى، بىردىنلا جىمى كۈچىنى يىغىپ:

— قۇتۇلدۇرۇڭلار! — دەپ تۈۋلىدى.

ئۆيدىكى ئادەم دېرىزىنى ئاچتى. جىنچىراغنى كۆتۈرۈپ، مايكىسى بىلەنلا دېرىزىنىڭ ئالدىغا كەلدى. گۇمانلىق كۆزلىرى بىلەن پىرىستان تەرەپكە قارىدى، بىرنېمىلەرنى دېدى، لېكىن مىسىرلىق قىز ئۇنىڭ بىر ئېغىز گېپىنىمۇ ئوچۇق ئاڭلىيالمىدى. ئۇ ئادەم دېرىزىنى يېپىۋەتتى. مىسىرلىق قىزنىڭ گەڭ ئاخىرقى ئۈمىدىمۇ كۆپۈككە ئايلانغانىدى.

قارا كىيىملىك ئادەم تېخىچىلا گەپ قىلمايۋاتاتتى. ئۇ مىسىرلىق قىزنىڭ قولىنى تېخىمۇ چىڭ تۇتۇپ، قەدىمىنى بارغانسېرى تېزلەتتى. قىزنىڭ بەدىنىدە قارشىلىق كۆرسەتكۈدەك مادار بولمىغاچقا، مۇدۈرۈپ - سوقۇلۇپ ماڭماقتىن بۆلەك چارە يوق ئىدى.

يول تۈز بولمىغاچقا، مىسىرلىق قىز ھاسىراپ - ھۆمۈدەپ، تىنىقى تىنىقىغا ئۇلاشماي كەتتى. شۇنداقتىمۇ ئۆزىگە مەدەت بېرىپ، يېنىدىكى قارا كىيىملىك ئادەمگە سۆز قىلىپ باقتى:

— سەن نېمە ئادەم؟ زادى كىم ئۇزۇلۇڭ؟

قارا كىيىملىك ئادەمدىن سادا چىقمىدى.

ئۇلار مۇشۇ تەرىقىدە پىرىستاننى بويلاپ خېلى چوڭ بىر مەيدانغا كەلدى. مىسىرلىق قىز خىرە - شىرە ئاينىڭ يورۇقىدا بۇ يەرنىڭ گىرىق مەيدانى ئىكەنلىكىنى بىلدى. مەيداننىڭ

مەركىزىدە، كىرىستقا ئوخشايدىغان قارا بىرنەرسىنىڭ تۇرغانلىقىنى كۆردى. بۇ دار ئىدى. بۇ يەر ئۇنىڭغا بەش قولىدەك تونۇش. شۇ چاغدىلا بىچارە قىز ئۆزىنىڭ نەگە كېلىپ قالغانلىقىنى بىلدى.

ئاتونۇش ئادەم مېڭىشتىن توختاپ ئۇنىڭغا قايرىلدى، بېشىدىكى رومالنى ئېلىۋەتتى.

— ئاھ، — دېدى مىسىرلىق قىز قورققىنىدىن كۆزلىرى چەكچىيىپ، ھەتتا تىلىمۇ ئەيۋەشكە كەلمەي، كېكەچلەپ قالدى، — بۇ راستتىنلا شۇغۇ؟

بۇ دەل شۇ پوپنىڭ ئۆزى ئىدى. ئېھتىمال ئاينىڭ يورۇقىدىن بولسا كېرەك، ئۇنىڭ تۇرقى نەق ئالۋاستىغا ئوخشايتتى. مۇنداق كېچىدە، ھەممە نەرسىنى ئەرۋاھ دېيىشكە بولاتتى.

— ئاڭلاپ تۇر! — دېدى ئۇ مىسىرلىق قىزغا. ئاڭلىمىغىنىغا ئۇزاق بولغان بۇ سۈرلۈك تەلەپپۇزدىن مىسىرلىق قىزنىڭ بەدىنى شۈركۈنۈپ كەتتى. پوپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى، ھاياجانلانغانلىقى ئۈچۈنمىكىن، ھاسىرايتتى، گەپنى قىسقا قىلىشقا تىرىشاتتى، — ئاڭلاپ تۇر! كەلگەن يېرىمىز مۇشۇ. ساڭا دېسەم بۇ يەر گىرىق مەيدانى، بىز بارىدىغان يەرنىڭ ئاخىرى. تەقدىر ئىككىمىزنى بىر ئارغامچىغا باغلىدى. مەن سېنىڭ ئۆلۈك - تىرىكىڭگە ئىگە، سەنچۇ، سەن مېنىڭ روھىمغا ئىگە. بۇ يەردە مەيدان بىلەن قاراڭغۇدىن بۆلەك ھېچ نەرسىنى كۆرگىلى بولمايدۇ. گېپىمگە قۇلاق سال، ساڭا دەۋانمەن... ئالدى بىلەن، فوبۇس دېگەن بۇ ئىسمىنى ئاغزىڭغا ئالغۇچى بولما، — مۇشۇ گەپنى قىلىۋېتىپ، ئۇ بىر جايدا جىم تۇرالمىدىغان ئادەمدەك ئۇياقتىن - بۇياققا ماڭغىلى تۇردى، ئارقىدىنلا قىزنى ئالدىغا تارتتى، — ئۇنىڭ گېپىنى قىلما، بىلىدىڭمۇ؟ ناۋادا ئۇنىڭ ئىسمىنى تىلغا ئالساڭ، ئۆزۈمنىڭ قانداق بىمەنە ئىشنى قىلىپ قويىدىغىنىمغا بىرنەرسە دېيەلمەيمەن. لېكىن، ئۇنىڭ ئىنتايىن قورقۇنچلۇق ئىش

بولدىغانلىقىنى بىلىمەن.

پوپ شۇ گەپلەرنى دەپ بولۇپ، خۇددى ئۆزىنىڭ ئېغىرلىق مەركىزىنى تېپىۋالغاندەك، مىدىر - سىدىر قىلىمدى، ھاياجىنىنى باسالمدى بولغاي، ئاۋازى بارغانسېرى پەسلەپ كەتتى.

— تەتۈر قارىماي گېپىمنى ئاڭلا! بۇ ناھايىتى جىددىي گەپ. ئالدى بىلەن، بۇ يەردە نېمە ئىشلارنىڭ سادىر بولغانلىقىدىن سېنى خەۋەرلەندۈرۈپ قويۇش كېرەك. بۇنىڭ كۈلگۈدەك ھېچ يېرى يوق، ساڭا قەسەم قىلىپ بېرەلەيمەن. نېمىلەرنى دەپ كەتتىم! توختاپ تۇر! ھە، يۇقىرى سوت مەھكىمىسى سېنى دارغا ئېسىش ھەققىدە بۇيرۇق چىقاردى. ئابايا مەن سېنىڭ ئۇلاردىن قۇتۇلۇشۇڭغا ياردەم بەردىم. لېكىن، ئۇلار سېنى يەنىلا تۇتماقچى، ئۆزۈڭ قاراپ باق!

ئۇ قولنى كۆتۈرۈپ كونا شەھەر رايونىنى شەرەت قىلدى. ئۇ يەردىكىلەر راستتىنلا ئىزدەشتىن توختىمىغاندەك ئىدى. ۋارقىرىغان، توۋلىغان ئاۋازلار يېقىنلا يەردىن ئاڭلىناتتى. گرىق مەيداننىڭ ئۇدۇلىدا، قۇرۇقلۇق ئارمىيە لېيتېنانتىنىڭ ئۆگزىسىدىكى مۇناردا يەنىلا ئوتنىڭ يورۇقى بار ئىدى. شاۋقۇن - سۈرەن ئۈزۈلمەيتتى. مەشئەل كۆتۈرگەن ئەسكەرلەرنىڭ بىر ياقىتىن يۈگۈرۈپ، بىر ياقىتىن: «مىسىرلىق قىز كۆرۈنمەيدۇغۇ؟ ئۇ نەگە كەتكەندۇ؟ ئۇنى ئۇچۇقتۇرۇش كېرەك» دەپ توۋلىغانلىرى ئاڭلىناتتى.

— ئېنىق كۆردۈڭ، ئۇلار سېنى قوغلاپ يۈرىدۇ. مەن يالغان سۆزلىمىدىم. مەن، مەن سېنى سۆيىمەن. گەپ قىلما، ناۋادا مەندىن نەپرەتلىنىدىغانلىقىڭنى دېمەكچى بولساڭ، ئەڭ ياخشىسى ئېغىزىڭنى ئاچما. مەن ئۇنداق گەپنى زادى ئاڭلىغۇم يوق. مەن بايلا سېنى قۇتۇلدۇردۇم، گېپىمنى دېگىلى قوي. مەن سېنى پۈتۈنلەي قۇتۇلدۇرالايمەن. ھەممە تەييارلىقىمنى پۈتكۈزدۈم. گەپ سېنىڭ خالاش - خالىماسلىقىڭدىلا قالدى. خالايدىغانلا بولساڭ،

مەن سېنى يەنە قۇتۇلدۇرىمەن، — پوپ قەدىمىنى شارىتىدە توختاتتى، — ياق، گەپنى مۇنداق قىلماسلىق كېرەك ئىدى! ئۇ مىسىرلىق قىزنىڭ قولىدىن تۇتۇپ يۈگۈردى، قولىنى قويۇپ بەرمىگەچكە، قىزمۇ ئىلاجسىز ئۇنىڭ كەينىدىن يۈگۈردى. پوپ يۈگۈرۈپ دارىنىڭ ئاستىغا كەلگەندە، ئۇنىڭغا دارىنى كۆرسەتتى.

— ياكى ئۇنىڭغا تۇر، — دېدى ئۇ شەپقەتسىزلىك بىلەن، — ياكى ماڭا تۇر!

مىسىرلىق قىز پوپنىڭ قولىدىن بوشىنىپ دارىنىڭ ئالدىدا تىزلاندى، دارىنىڭ ۋەھىمە يېغىپ تۇرىدىغان تۈۋرۈكىنى قۇچاقلىدى، ئارقىدىنلا چىرايلىق بېشىنى يېرىم ئايلاندۇرۇپ پوپقا قارىدى. شۇ تاپتا ئۇ ئىپپەت - نومۇسىغا داغ تەگمىگەن بىر قىز كىرىستىنىڭ ئالدىدا تۇرغان ھالەتتە ئىدى. پوپ بىر قولىدا دارىنى كۆرسەتكەن يېتى قىمىر قىلمىدى. ئۇ شۇ تاپتا ھەيكەلگىلا ئوخشايتتى.

قىز پوپقا:

— دار ماڭا سەندەك قورقۇنچلۇق ئەمەس! — دېدى.

پوپ ئاستا - ئاستا قولىنى چۈشۈردى، ئىنتايىن چۈشكۈن ھالدا ياپىلاق تاش ياتقۇزۇلغان يەرگە تىكىلدى.

— ئەگەر مۇشۇ تاشلارنىڭ زۇۋانى بولغان بولسا، — دېدى ئۇ پەس ئاۋازدا، — ئۇلار چوقۇم مۇشۇ يەردە تۇرغان ئەر نەقەدەر بەختسىز دېگەن بولاتتى.

ئۇ يەنە گەپ قىلغىلى تۇردى. مىسىرلىق قىز دارىنىڭ تېگىدە تىزلىنىپ ئولتۇرىۋەردى. ئۇزۇن چېچى مەڭزىنىڭ ئىككى تەرىپىدىن پەسكە ساڭگىلاپ چۈشتى. پوپنى نېمە دېسەڭ دە، دېگەندەك مەيلىگە قويۇپ بەردى. پوپنىڭ ئاۋازى تولىمۇ ئېچىنىشلىق، ئەمما تولىمۇ مۇلايىم، تەكەببۇر چىرايى بىلەن سېلىشتۇرغاندا روشەن سېلىشتۇرما ئىدى.

— مەن، سېنى سۆيىمەن! بۇ قىل سىغمايدىغان ھەقىقەت.

سىرتىدىن قارىغاندا ھېچنېمە بولمىغاندەك كۆرۈنگەن بىلەن،
 ئىچىمىدە لاۋۇلداپ ئوت كۆيىدۇ. ئاھ، قىزچاق، مەيلى كۈندۈز،
 مەيلى كېچىسى بولسۇن، ئاشۇنداق ياشايمەن. مۇشۇ ئىشلار
 سېنىڭ ئىچ ئاغرىتىشىڭغا ئازراقمۇ ئەرزىمەمدۇ؟ بۇ قانداق
 مۇھەببەت! قەلبىمنى كېچە - كۈندۈز دېمەي ئەسىر قىلىۋالغان
 قانداق مۇھەببەت بۇ! مېنىڭچە، بۇ دەھشەتلىك جازانىڭ ئۆزى.
 مەن بەك قىينالدىم، ماڭا ئىچىڭ ئاغرىسا بولاتتى! مۇنداق ئىشقا
 ھېسداشلىق قىلىش كېرەك ئىدى. قەسەم ئىچىپ بېرەلەيمەن.
 ماڭا قارا، مەن ساڭا گەپ قىلىۋاتىمەن، شۇنچىلىك يۇمشاق
 گەپلەرنى قىلىۋاتىمەن. مەندىن ئۇنچىۋالا قورقۇپ كېتىشىڭنىڭ
 ھاجىتى يوق. نېمىلا بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، بىر ئىرنىڭ بىر
 قىزنى ياقتۇرۇپ قېلىشى ئۇنىڭ سەۋەنلىكى ئەمەس. ئاھ، خۇدا!
 سەن مېنى مەڭگۈ ئەيۈ قىلماسەنمۇ؟ يەنىلا مۇشۇنداق
 نەپرەتلىنىپ يۈرگىنىڭ نېمىسى؟ مۇشۇ تۈپەيلى، ھەممە ئىش
 تۈگىگەن بولامدۇ؟ مەنمۇ مۇشۇ تۈپەيلى مۇشۇنچىلىك
 ۋەھشىيلىشىپ كەتتىم. قارا، مۇشۇ تۈپەيلى، شۇنداق
 قورقۇنچلۇق بولۇپ كەتتىم! سەن ماڭا قاراپمۇ قوياي دېمەيسەن!
 ئالدىڭدا تۇرۇپ گەپ قىلىۋاتساممۇ، ئىككىمىز بىرلىكتە
 مېڭىۋاتقان ئەيەدىلىكنىڭ چېگراسىدا تىترەۋاتقان بولساممۇ،
 قاراپ قويغۇڭ كەلمەيدۇ! ھازىر بەلكىم باشقا بىر ئىش
 كۆڭلۈڭدىن كېچىۋاتقاندۇ، لېكىن سەن ھېلىقى ئوفىتسىرنى
 ماڭا دېگۈچى بولما، ئاھ! راستىمنى دېسەم، ئالدىڭغا تىزلانغۇم
 بار، پۈتۈڭنىڭ ئاستىدىكى تۇپراقنى سۆيگۈم بار. پۈتۈڭنى سۆيەي
 دېمىدىم، ئۇنداق قىلىشقا ھەرگىز ئۇنىمايسەن. كىچىك
 بالىلاردەك يىغلىۋېتەي دەپ قالدىم. ئاغزىمدىن چىقىۋاتقانلىرى
 گېپىم ئەمەس، بەلكى مېنىڭ ئىچ باغرىم، بۇلارنىڭ ھەممىسى
 مېنىڭ ساڭا بولغان مۇھەببىتىمنى ئىزھار قىلىش ئۈچۈن!
 لېكىن، بۇلارنىڭ ھەممىسى ئاقىمىدى، كارغا كەلمىدى! سېنىڭ
 قەلبىڭدە مېھرىبانلىق بار، ھېسداشلىق بار، بەدەن - بەدىنىڭدىن

گۈزەللىكىنىڭ، مۇلايىملىقىنىڭ نۇرى بەرق ئۇرىدۇ. سەن شۇنچىلىك ئالىيجاناب، ئاق كۆڭۈل، رەھىمدىل، سۆيۈملۈك، لېكىن بىر ماڭلا ئېرىيدىغان يېرىڭ يوق. ئاھ، بۇ تەقدىرنىڭ ئادەم ئەخمەق قىلغىنى ئەمەسمۇ!

پوپ ئىككى قولى بىلەن يۈزىنى چاڭگاللىدى. مىسىرلىق قىز ئۇنىڭ يىغلاۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدى. ئۇ ئەزەلدىن يىغلاپ باقمىغان، بۇ ئۇنىڭ تۇنجى قېتىملىق يىغلىشى ئىدى. ئۇ ئۈزۈپ - ئۈزۈپ ئېسەدىدى، مۈرىلىرى تىتىرىدى. ئۇنىڭ ئۆرە تۇرۇپ يىغلىشى تىزلىنىپ ئولتۇرۇپ يالۋۇرغاندىنمۇ ئازابلىق، تەسىرلىك ئىدى. ئۇ بىر ھازا يىغلاپ، ئاران تەستە ئۆزىنى توختاتتى.

— دەيدىغان گېپىمنى تاپالمايۋاتىمەن، — دېدى ئۇ يامغۇردەك تۆكۈلۈپ بولغاندىن كېيىن سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — ساڭا دېگەن بۇ گەپلەرنى مەن ئەستايىدىل ئويلىنىپ بولغان. ئەمدىلىكتە دىرىلداۋاتىمەن، تىترەۋاتىمەن! مۇشۇ ھەل قىلغۇچ پەيتتە ئەقلىمدىن ئېزىپ قېلىۋاتىمەن، بىز تاقابىل تۇرالمايدىغان بىر كۈچ - قۇدرەتنىڭ بىزنى كونترول قىلىۋاتقانلىقىنى، مېنى ئېنىق سۆزلىگىلى قويمايۋاتقانلىقىنى تۇيۇۋاتىمەن. ئۇ ھەر ئىككىمىزنى ۋەيران قىلىۋەتمىسۇن! مېنىڭ سېنى نەقەدەر ياخشى كۆرىدىغانلىقىمنى بىلىشنىڭ كېرەك! مېنىڭ يۈرىكىم قانداق يۈرەك ئۆزى! مەن ھەقىقەتتىن قېچىپ، ئۆزۈمنى ئۈمىدسىزلىك پانتىقىغا تاشلىدىم! ئۆلىما تۇرۇقلۇق ئىلىم - پەنگە ھاقارەت قىلدىم؛ مۆتىۋەر تۇرۇقلۇق نام - ئابرويۇمنى يوقاتتىم؛ پوپ تۇرۇقلۇق مىسسا كىتابلىرىنى ھاۋايى - ھەۋەسكە ياستۇق قىلدىم. تۈكۈرۈكۈمنى خۇدانىڭ يۈزىگە قارىتىپ تۈكۈردۈم! بۇلارنىڭ ھەممىسىنى سېنى دەپ قىلدىم، ئالۋاستى! ھەممىسى تېخىمۇ تېزلىك بىلەن سېنىڭ دوزىڭغا غەرق بولۇش ئۈچۈن بولدى! بىراق، سەن مەندەك بىر گۇناھكارنى شەپقەتسىزلىك بىلەن تاشلىۋەتتىڭ! ئاھ، بۇ ئىشلارنى ساڭا ئېيتماي - تېمىتмай دەپ بەرگۈم كەلدى. يەنە بار، تېخىمۇ

قورقۇنچلۇق يەنە بىر ئىش بار، ئاھ، تېخىمۇ قورقۇنچلۇق! ...
پوپ سۆزلەپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە، پۈتۈنلەي ئېلىشىپ
قالغاندەك بولدى. ئۇ بىردەم جىم بولۇپ، ئاندىن ئۆزىگە ئۆزى
سۆزلەۋاتقاندىك، ئۈنلۈك ئاۋازدا توۋلاپلا كەتتى:

— قابىل ①، ئىنىڭنى نېمە قىلىدىك؟ — ئۇ يەنە ئازراق
دېمىنى ئېلىۋېلىپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى، — ئىنىمنى نېمە
قىلىپ قويدۇم؟ خۇدا، مەن ئۇنى پەپىلەپ چوڭ قىلدىم،
تەربىيەلىدىم، بېقىپ بالاغەتكە يەتكۈزدۈم. ئۇنىڭغا تېۋىنىپ
كەلدىم، ئۇنى ئەتىۋارلىدىم، لېكىن ئاخىرىغا كەلگەندە ئۇنى
ئۆلتۈردۈم! خۇدا، سېنىڭ چېركاۋىڭنىڭ تاش تامللىرى
ئۈستىدە، بىرلىرى ئۇنى مېنىڭ كۆز ئالدىمدىلا يەرگە ئېتىپ،
مېڭىسىنىڭ قېتىقىنى چىقىرىۋەتتى، بۇنىڭ ھەممىسى مېنىڭ
سەۋەبىمدىن، مۇشۇ ئايالنىڭ سەۋەبىدىن بولدى، چۈنكى ئۇ ...

ئۇنىڭ كۆزلىرىدە ياۋۇزلۇق ئەكس ئەتتى، ئاۋازىمۇ
قوڭغۇراقنىڭ ئاخىرقى تىترىشىدەك بېرىپ - بېرىپ پەسلەپ
قالدى. بىر گەپنى خۇدىنى يوقاتقاندىك بىرنەچچە قېتىم
تەكرارلىدى. ھەر قېتىم تەكرارلىغاندا بىرھازا توختىدى.

— چۈنكى بۇ ئايال ... چۈنكى بۇ ئايال ...، — ئاخىرىغا
كېلىپ پوپنىڭ تىلى كالۋالاشتى، ئاۋازى چىقمىدى. لېكىن،
كالپۇكى بىرنەچچە قېتىم بىلىنەر - بىلىنمەس مېدىرلىدى.
ئاندىن خۇددى قانداقتۇر بىرنەرسە ئۆرۈلۈپ كەتكەندەك پالاقىدە
قىلىپ يىقىلدى. كاللىسى ئىككى پۇتىنىڭ ئارىلىقىغا
ساڭگىلاپ، تىزلىنىپ ئولتۇرغان پېتى مېدىرلىمىدى.

پوپ تىزلىنىپ يىقىلغان چاغدا، بەدىنى مىسىرلىق قىزنىڭ
پۇتىنى بېسىۋالدى. قىز پۇتىنى تارتىپ چىقىرىشى بىلەن تەڭ،
پوپ ھوشىغا كەلدى ۋە چىلىق - چىلىق ھۆل بولۇپ كەتكەن
قولغا گاراڭ بولغان ئادەملەردەك قاراپ قالدى.

① قابىل — «ئىنجىل» دا ئادەم گەلەيھىسسالام بىلەن ھاۋا ئانىنىڭ چوڭ ئوغلى
دېيىلىدۇ، ئىچى قارىلىق قىلىپ ئىنىسى ھابىلنى ئۆلتۈرگەن.

— ئاھ، — دېدى پوپ پەس ئاۋازدا، — يىغلىدىممۇ؟
ئۇ شارىتىدە بۇرۇلۇپ، مىسىرلىق قىزغا قارىدى. ئۇنىڭ
ئېچىنىشلىق ھالىتىنى تەسۋىرلىگىلى بولمايتتى.

— ئاھ، يىغلىغىنىمنى كۆرۈپ تۇرۇپ، كۆڭلۈڭ ئازراقمۇ
ئېرىمدى! قىزچاق، بىلەمسەن؟ ئېقىۋاتقان بۇ كۆز ياش يانار
تاغنىڭ ماگمىسى. شۇنداق تۇرۇقلۇق، ئادەملەر ئۆزى نەپەرەتلىنەن
ئادەمنىڭ ئاھۇپەريادىغا نېمىشقا پەرۋا قىلمايدىغاندۇ؟ سەن مېنىڭ
ئۆلۈمۈمدىن كۈلسەن، مەن ئەكسىچە سېنىڭ ئۆلۈپ كېتىشىڭنى
خالىمايمەن! بىر ئېغىز بولسىمۇ گەپ قىل، مېنى ئەپۇ
قىلىدىغان بىر ئېغىز گەپنىلا قىل، مېنى سۆيىدىغانلىقىڭنى
دېمەيلا قوي! پەقەت ماقۇل دېسەڭلا كۇپايە، مەن سېنى دەرھال
قۇتۇلدۇرىمەن. ئۇنداق بولمىغاندا... ئاھ، ۋاقىت ئادەمنى ساقلاپ
تۇرمايدۇ. بارلىق مۇقەددەس شەيئىلەرنىڭ نامىنى شېپى
كەلتۈرۈپ قەسەم بېرەي، مېنىڭ قايتىدىن شەپقەتسىز بولۇپ
كېتىشىمنى كۈتۈپ ئولتۇرما، ئەھۋال سېنىڭ جېنىڭنى
تېنىڭدىن جۇدا قىلىشنى ساقلاپ تۇرغان دارەك بولمىسۇن!
ئويلاپ باق، مېنىڭ قولۇمدا ھەر ئىككىمىزنىڭ تەقدىرى بار.
بېشىڭنى سىلكىۋەت، مەن ئەقلىمنى يوقىتىپ بولدۇم، مۇشۇنىڭ
ئۆزىلا قورقۇنچلۇق ئىش! ھوشۇڭنى يىغ، مەن ھەممىنى ۋەيران
قىلىۋېتەلەيمەن. سەگەك بول، بىزنىڭ ئاستىمىزدا تەگسىز بىر
ھاك تۇرۇپتۇ. بەختسىز قىز، مەن ئۇنىڭغا سەن بىلەن بىللە
چۈشۈپ كېتىشكە رازى، ياخشى تىلەكلىرىڭ بىلەن بىر ئېغىز
گەپ قىل، پەقەت بىر ئېغىزلا!

مىسىرلىق قىز جاۋاب بېرىشكە تەييارلاندى. پوپ ئۇنىڭ
ئاغزىدىن چىققان سۆزنى ئوچۇق ئاڭلاش ئۈچۈن، تەقۋادارلىق
بىلەن ئۆمىلەپ ئۇنىڭ ئالدىغىچە باردى. مىسىرلىق قىزنىڭ
سۆزلىرى ھەرھالدا يۈرەكنى ئوينىتىدىغان سۆز بولۇشى مۇمكىن
ئىدى. لېكىن، قىزنىڭ ئاغزىدىن:

— سەن قاتىل! — دېگەن سۆز پوسۇققىدە چىقىپ كەتتى.

پوپ غەزەپتىن ئۆزىنى يوقاتتى. ئۇ مىسىرلىق قىزنى تارتىپ قۇچىقىغا ئالدى، رەزىل قىياپىتىنى ئاشكارىلاپ، قاقاقلاپ كۆلدى.

— دۇرۇس ئېيتتىڭ، مەن قاتىل! — دېدى ئۇ، — مەن سېنى چوقۇم قولۇمغا كەلتۈرۈشۈم كېرەك. مېنىڭ ساڭا قۇل بولۇشۇمنى خالىمىغانىكەنسەن، مەن سېنى ئۆزۈمگە قۇل قىلىمەن. مەن سېنى چوقۇم ئۆز ئىلكىمگە ئالىمەن. سېنى چوقۇم ئۆزۈمنىڭ ئۇۋامغا سۆرەپ ئەكىرىمەن. مەن بىلەن بىللە بولۇشۇڭ، چوقۇم مەن بىلەن بىللە بولۇشۇڭ كېرەك. ماقۇل دېمىسەڭ، سېنى تۇتۇپ بېرىمەن! چىرايلىق قىز، سەن ياكى ئۆلسەن ۋە ياكى مېنىڭ بولسەن، سەن بىر پوپقا، بىر ئاسىي گۇناھكارغا، بىر قاتىلغا تەئەللۇق بولسەن! ئاڭلاۋاتامسەن! ماڭايلى، كۆڭۈل ئاچايلى! ماڭدۇق! مېنى سۆيۈپ قوي، كالۋا! ئۆرۈڭ تاللىۋال، گۆر دېگەن مېنىڭ كارىۋىتىم!

پوپنىڭ كۆزلىرىدىن شەھۋەتپەرەسلىكنىڭ نۇرلىرى چاقنىدى، لەۋلىرىدىن ھاۋايى — ھەۋەسنىڭ يانغىنى ياندى، مىسىرلىق قىزنىڭ بوينىغا تەلۋە ئادەملەردەك توختىماي سۆيىدى. قىز ئۇنىڭغا بوي بەرمەستىن تېپىرلىدى. يۈز — كۆزى پوپنىڭ شالۋاقلرى بىلەن مەينەت بولدى.

— مېنى چىشلىمە، ئالۋاستى! — دەپ توۋلىدى قىز، — ئادەمنى يىرگەندۈرىدىغان ئىپلاس! مېنى قويۇۋەت! مەن سېنىڭ رەزىل ئاق چاپلىرىڭنى يۇلۇپ، بىر تۇتام، بىر تۇتامدىن يۈزۈڭگە ئاتىمەن!

پوپ بىردە قىزىرىپ، بىردە تاتىرىپ، ئاخىر قىزنى قويۇۋەتتى. سۆرۈن تەلەتى بىلەن ئۇنىڭغا تىكىلدى. قىز ئۆزىنى غالىب ھېسابلاپ:

— ساڭا شۇنى دەپ قوياي، مەن پەقەت فوبۇسقىلا تەئەللۇق. مەن فوبۇسنى سۆيىمەن. قەددى — قامىتى كېلىشكەن، سۇمباتلىق فوبۇسنى ياخشى كۆرىمەن! ئۆلمىگۈر قېرى، ئەپتىڭگە

قاراپ باق! مۇشۇ يېشىڭ بىلەن، مۇشۇ سەت چىرايىڭ بىلەن ماڭا شىلتىڭ ئاتقىنىڭنى قارا! كۆزۈمدىن يوقال، — دېدى.

پوپ بىر يېرى داغمالدا كۆيگەندەك ئېچىنىشلىق چىقىرىۋەتتى.

— ئۆل! — دېدى ئۇ غەزەپتىن يېرىلغۇدەك بولۇپ. مىسىرلىق قىز ئۇنىڭ كۆزلىرىدىكى ياۋۇزلۇقنى كۆرۈپ قاقماقچى بولدى، لېكىن پوپ ئۇنى دەرھال تۇتۇۋالدى، سىلكىدى، ئىتتىرىپ يىقىتتى. ئاندىن ئۇنىڭ چىرايلىق، يۇمران بىلەن كىلىرىدىن سۆرەپ، رولاند مۇنارىنىڭ دوقمۇشىغا قاراپ ماڭدى.

دوقمۇشقا بارغاندا پوپ ئۇنىڭغا قاراپ:

— ئەڭ ئاخىرقى قېتىم سوراڭ باقاي: سەن ماڭا تەئەللۇق بولۇشنى خالامسەن، — دېدى.

— ياق! — دەپ جاۋاب قايتۇردى مىسىرلىق قىز.

— گۈدۈل، — دەپ توۋلىدى پوپ ئۇنلۇك ئاۋازدا، — گۈدۈل! مىسىرلىق قىز مۇشۇ يەردە! تېز كېلىپ ئۆچۈڭنى ئال!

مىسىرلىق قىز بىرىنىڭ تۇيۇقسىزلا بىلىكىدىن كاپ قىلىپ تۇتقانلىقىنى ھېس قىلدى. ئۇ سەپسىلىپ قاراپ، بۇ قولنىڭ تامىدىكى دېرىزىدىن چىققانلىقىنى بىلدى. دېرىزىدىن سوزۇلغان قول گەرچە بىر تېرە، بىر ئۈستىخان بولۇپ قالغان بولسىمۇ، لېكىن مىسىرلىق قىزنىڭ قولىنى ئامبۇردەك چىڭ تۇتۇۋالغانىدى.

— مەھكەم تۇت! — دېدى پوپ، — بۇ قېچىپ كەتكەن مىسىرلىق ئايال شۇ. قولۇڭنى بوشاتما. ھازىرلاپ بېرىپ چارلىغۇچىلارنى باشلاپ كېلىمەن. سەنمۇ ئۇنى دارغا قانداق ئاسقانلىقىنى كۆرسەن.

تامنىڭ ئىچىدىن پوپنىڭ قان پۇراپ تۇرغان گېپىگە جاۋاب ئورنىدا خىرىلداپ چىققان كۈلكە ئاۋازى ئاڭلاندى. مىسىرلىق قىز پوپنىڭ بۇۋى مەريەم كۆۋرۈكى تەرەپكە يۈگۈرۈپ

ماڭغانلىقىنى كۆردى. ئۇ تەرەپتىن ئات تۇياقلىرىنىڭ ئاۋازى
ئاڭلاندى.

قىز يىرگىنچلىك راھىبەنى تونۇپ قورققىنىدىن تۇنجۇقۇپ
قالغىلى تاس قالدى، قولىنى بوشتىشقا تىرىشتى، بېلىنى
ئېگىپ تۇرۇپ، ئازاب ئىچىدە ئۈمىدسىزلىك بىلەن جان تالىشىپ
باقتى. لېكىن، ئۇ ئايال ئاجايىپ كۈچلۈكتەك قىلاتتى. ئۇ
مىسىرلىق قىزنى مىدىر - سىدىر قىلدۇرمىدى. ئۇنىڭ مۇشتقا
ئوخشاش تۈگۈلگەن بارماقلىرى گەرچە قورايىدەك ئورۇق
بولسىمۇ، لېكىن تۆمۈر زەنجىردەك ياكى تۆمۈر چەمبەردەك چىڭ
ئىدى. تامدىن سوزۇلۇپ چىققان بۇ قولى جېنى بار ياكى
سېزىمى بار تۆمۈر قىسقۇچ دېيىشكە بولاتتى.

مىسىرلىق قىز ھالىدىن كېتىپ تامنىڭ تۈۋىگە يىقىلدى،
كالىسىدا خىرە - شىرە ئۆلۈم ۋەھىمىسى پەيدا بولدى،
ھاياتلىقىنىڭ گۈزەل ئىكەنلىكىنى، ياشلىقىنى، كۆپكۈك ئاسماننى،
تەبىئەتنىڭ رەڭدار مەنزىرىسىنى، مۇھەببەتنى ئويلىدى،
فوبۇسنى، يوقىلىپ بېرىۋاتقان ۋە يېقىن كېلىۋاتقان ئىشلارنى
ئېسىگە ئالدى، ئۆزىنى سېتىۋەتكەن پوپىنى، يېتىپ كېلىش
ئالدىدىكى جاللاتنى كۆز ئالدىغا كەلتۈردى، ئاللىقاچان
تەييارلانغان دارنى يادىغا ئالدى. ۋەھىمنىڭ پۈتۈن ۋۇجۇدىنى
ئىللىككە ئالغانلىقىنى ھېس قىلدى، راھىبەنىڭ ئەلەملىك
كۈلكىسىنى، «ئەمدىغۇ دارغا ئېسىلارسەن!» دېگەنلىرىنى
ئاڭلىدى.

ئۇ جان تالىشىۋاتقان ئادەمدەك قايرىلىپ دېرىزىگە قارىدى،
تۆمۈر رېشاتكىنىڭ ئارىلىقىدىن موماينىڭ ياۋۇزلۇق چىقىپ
تۇرغان ئەلپازىغا سەپسالدى.

— مەن سىزنى رەنجىتكۈدەك نېمە گۇناھ قىلغان؟ — دەپ
سورىدى قىز پەس ئاۋازدا.

راھىبە جاۋاب بەرمىدى. بىرنېمىلەرنى دەپ غودۇڭشىدى.
ئۇنىڭ: «مىسىرلىق ئايال! مىسىرلىق ئايال! مىسىرلىق ئايال!»

دېگەنلىرى مەسخىرە قىلىۋاتقاندا، ناخشا ئېيتىۋاتقاندا، غەزەپلىنىۋاتقاندا ئىدى.

شور پېشانە ئەسپىرالدا ئۆزىنىڭ تۈزۈك بىر ئادەم بىلەن مۇلاقات بولمايۋاتقانلىقىنى بىلىپ بېشىنى ساڭگىلاتتى، چۇۋۇلغان چاپلىرى يۈزىنى توسۇۋالدى.

راھىبە بىرھازادىن كېيىن مىسىرلىق قىزنىڭ سوئالىنى ئېسىگە كەلتۈرگەندەك، تۇيۇقسىزلا سۆزلەپ كەتتى.

— مېنى قانداق رەنجىتىكىنىڭنى سورىۋاتامسەن؟ سەن مېنىڭ ئالدىمدا راستتىنلا گۇناھكار. ئاڭلاپ تۇر، مىسىرلىق ئايال! مېنىڭمۇ بىر بالام بار ئىدى. بىلەمسەن؟ مېنىڭمۇ بىر بالام بار ئىدى، بىر كىچىك بالا، ساڭا دەپ بېرەي! ئۇ شۇنداق چىرايلىق قىز بالا ئىدى! ئاھ، بالام ئاڭىپس! — ئۇ قاراڭغۇدا تىمىسقىلاپ يۈرۈپ قانداقتۇر بىرنېمىنى سۆيگەندەك قىلدى، ئۇلاپلا ئەلپازىنى بۇزغان ھالدا سۆزلەپ كەتتى، — بىلەمسەن، مىسىرلىق ئايال! بىرلىرى مېنىڭ بالامنى كۆتۈرۈپ كەتتى. مېنىڭ بالامنى ئوغرىلىدى، مېنىڭ بالامنى يەۋەتتى. مېنىڭ ئالدىمدا ئۆتكۈزگەن گۇناھىڭ مۇشۇ!

قىز ئۇنىڭغا يېلىنىپ تۇرۇپ، خۇددى يېتىم قالغان ئوغلاقتەك جاۋاب قايتۇردى:

— بەلكى ئۇ چاغدا مەن تېخى تۇغۇلمىغان بولغىدىم!
— ياق، ئۇنداق ئەمەس، تۇغۇلغان! — دېدى راھىبە، — ئۇ چاغدا سەن چوقۇم تۇغۇلۇپ بولغان، سەن دەل ئاشۇلارنىڭ ئىچىدىكى بىرى. قىزىمنىڭ چوڭ - كىچىكلىكى سەندىن پەرق قىلمايتتى! مېنىڭ بۇ يەردە تۇرغىنىمغا ئون بەش يىل بولدى. ئون بەش يىل ئازاب چەكتىم، ئون بەش يىل دۇئا قىلدىم، بېشىمنى مۇشۇ تامغا ئون بەش يىل ئۇردۇم. ساڭا دەپ قوياي، قىزىمنى بىرنەچچە مىسىرلىق ئايال ئوغرىلاپ كەتتى! بىلىۋاتامسەن؟ ئۇلار ئۇنى يەۋەتتى. سەندە كۆڭۈل دېگەن نەرسە بارمۇ؟ ئويلاپ باقماسەن، پاقلاندەك ئويىناقلاپ يۈرىدىغان بىر

بالا، تېخى يۆگەكتە يېتىۋاتقان سەبىي بالا، تاتلىق ئۇخلاۋاتقان، سەبىي بوۋاق ئىدىغۇ ئۇ! ھەي، مۇشۇنداق بىر بوۋاقنى ئۇلار ئوغرىلاپ كەتتى. ئۇنى ئۆلتۈرۈۋەتتى! مېھرىبان خۇدا بۇ ئىشنى ئېنىق بىلىدۇ! بۈگۈن مەنمۇ مىسىرلىقلاردىن بىرىنى يەيدىغان بولدۇم. ئەگەر مۇشۇ تۆمۈر رېشاتكىلار مېنى توسۇۋالمايغان بولسا، سېنى چىشلەپ ئۆلتۈرۈۋەتكەن بولاتتىم. بېشىم يېرىلىپ كېتەي دەپ قالدى. مېنىڭ بىچارە قىزىم شۇ چاغدا ئۇخلاپ قالغانىدى. ئۇلار ئۇنى ئوغرىلاپ ماڭغاندا تاراق - تۇرۇقتىن ئويغىنىپ كەتكەن، قىرقىراپ يىغلىغان تەقدىردىمۇ، بۇلار ھېچنېمىگە ئەسقاتمايتتى. بۇنىڭ سەۋەبى، مەن قىزىمنىڭ يېنىدا ئەمەس ئىدىم! ئاھ، مىسىرلىق قىزنىڭ ئانىلىرى، سىلەر مېنىڭ قىزىمنى يەۋەتتىڭلار! بۈگۈن سىلەرمۇ ئۆزۈڭلارنىڭ بالىسىنىڭ ئاقىۋىتىنى كۆرۈپ قويۇڭلار!

ئۇ قاقاقلاپ كۈلدى، چىشلىرىنى غۇچۇراتتى. ئۇنىڭ ئاچچىقتىن پۇرلىشىپ كەتكەن يۈزىگە قاراپ كۈلۈۋاتقانلىقىنى ياكى چىشىنى غۇچۇرلىتىۋاتقانلىقىنى ئوچۇق كۆرگىلى بولمايتتى. تاڭ يورۇشقا باشلىغانىدى. ئاقۇچ بىر نۇر شەرق تەرەپتىن ئۆرلەپ كېلىۋاتاتتى. مەيداندىكى دارىنىڭ ياغاچلىرى خىرە - شىرە كۆزگە چېلىقىپ تۇراتتى. بىچارە جىنايەتچى ئاتلىقلارنىڭ بۇۋى مەريەم كۆۋرۈكى تەرەپتىن كېلىۋاتقان ئاۋازىنى، بۇ ئاۋازنىڭ بارغانسېرى يېقىنلىشىۋاتقىنىنى ئاڭلىغاندەك بولدى.

— خانىم، — چاچلىرى چۇۋۇلۇپ كەتكەن مىسىرلىق قىز قولىنى جۈپلەپ تىزلاندى، ئۇ ئالاقىزەدە بولۇۋاتاتتى، — خانىم، ماڭا ئىچىڭىز ئاغرىسۇن، ئۇلار كېلىپ قالاي دېدى. مەن سىزنىڭ كۆڭلىڭىزگە ئېغىر كەلگۈدەك ھېچقانداق يامان ئىش قىلمىدىم. سىز مېنىڭ كۆز ئالدىڭىزدىلا ئاشۇنداق قورقۇنچلۇق رەۋىشتە ئۆلۈپ كېتىشىمنى خالامسىز؟ ھۆددە قىلمەنكى، سىز ئۇنداق باغرى تاش ئادەملەردىن ئەمەس. قورقۇۋاتىمەن، مېنى

قاچۇرۇۋېتىڭ. مېنى قويۇۋېتىڭ! رەھىم قىلىڭ! مېنىڭ
مۇنداقلا ئۆلۈپ كەتكۈم يوق!

— بالامنى قايتۇرۇپ بەر! — دېدى راھىبە.

— ماڭا ئىچىڭىز ئاغرىسۇن! رەھىم قىلىڭ!

— بالامنى قايتۇرۇپ بەر!

— خۇدا ھەققى، مېنى قويۇۋېتىڭ!

— بالامنى قايتۇرۇپ بەر!

مىسىرلىق قىز يەنە بىر قېتىم يېقىلىپ چۈشتى، ئۈستىخان -
ئۈستىخنى ئاجراپ كەتكەندەك قىلچىلىك مادارى قالمىغانىدى.
كۆزلىرى گۆردىكى ئۆلۈكنىڭ كۆزىدەك خۇنى قاچقاندى. ئۇ
دۇدۇقلاپ دېدى:

— سىز بالىڭىزنى ئىزدەۋاتىسىز، مەن بولسام ئانامنى
تاپالماي ئاۋارە!

— بالام ئاڭلىنىپنى قايتۇرۇپ بەر! — دېدى راھىبە، —
ئۇنىڭ نەدىلىكىنى بىلمەسەن؟ ئۇنداق بولسا بېشىڭنى يە! ساڭا
شۇنى دەپ قوياي، مەن ئىلگىرى پاھىشە ئايال ئىدىم، لېكىن بىر
بالام بولۇۋىدى، ئۇنى خەقلەر ئوغرىلاپ كەتتى. بۇ ئىشنى ئاشۇ
مىسىرلىق خوتۇنلار قىلدى. ئەگەر سېنىڭ ئاناڭمۇ پالاقشىپ
كېلىپ مەندىن سېنىڭ نەدىلىكىڭنى سورىسا، مەنمۇ ئۇنىڭغا:
«سەن ئانا بولغاندىكىن، ئاۋۇ دارغا قاراپ باق! بولمىسا بالامنى
قايتۇرۇپ بەر! سەن مېنىڭ بالامنىڭ نەدىلىكىنى بىلمەسەن؟»
دەپ جاۋاب بېرىمەن. مەن ساڭا بىرنەرسىنى كۆرسىتىپ قوياي،
بۇ ئۇنىڭ بىر پاي پوپۇچى، بۇ ماڭا ئۇنىڭدىن قالغان بىردىنبىر
نەرسە. سەن بىرەر جايدا مۇشۇ پوپۇچقا ئوپمۇ ئوخشاش يەنە بىر
پاي پوپۇچنى كۆرۈپ باققانمۇ؟ بىلسەڭ ماڭا دەپ بەر. زېمىننىڭ
يەنە بىر يېقىدا بولسىمۇ، ئۆمىلەپ بېرىپ تېپىپ كېلىمەن!

ئۇ مۇشۇ گەپلەرنى قىلىۋېتىپ يەنە بىر قولىنى تۆمۈر
كانەكچىدىن چىقاردى - دە، كەشتىلەنگەن بىر پاي پوپۇچنى
مىسىرلىق قىزغا كۆرسەتتى. تاڭ يورۇغانىدى، پوپۇچنىڭ شەكلى

ۋە رەڭگىنى ئوچۇق كۆرگىلى بولاتتى.

— ماڭا بېرىڭ! — مىسىرلىق قىز تىترەپ كەتتى، — ئاھ، خۇدا! — ئۇ ھېچقانچە ئويلىنىپ تۇرماي، بوش قالغان يەنە بىر قولى بىلەن بويىنىدىكى چىرايلىق زىننەتلەنگەن قاپچۇقنى ئاچتى.

— ھەي، ئاۋۇ تۇمارنى ئال! — راھىبە تىلى تۇتۇلغاندەك بىراقلا جىم بولدى، لاغىلداپ تىترىدى، ئىچ - ئىچىدىن ئۆرتىنىپ ۋارقىرىۋەتتى، — قىزىم!

مىسىرلىق قىز قاپچۇقتىن بىر پاي پوپۇچقا قويۇپ قويغاندەك ئوخشايدىغان يەنە بىر پاي پوپۇچنى چىقاردى. پوپۇچنىڭ ئۈستىگە چاپلاقلىق تېرە قەغەزگە «مۇشۇ پوپۇچ جۈپتىنى تاپقاندا، ئانا - بالا بىر - بىرى بىلەن كۆرۈشىدۇ» دېگەن خەتلەر يېزىلغانىدى.

راھىبە ئىككى پاي پوپۇچنى چاقماق تېزلىكىدە سېلىشتۇرۇپ چىقتى. تېرە قەغەزدىكى خەتنى ئوقۇدى. چىرايىدا پەقەت جەننەتتىلا كۆرگىلى بولىدىغان شادلىق نۇرى جىلۋە قىلدى، يۈزىنى تۆمۈر رېشاتكىغا يېقىنلاشتۇردى.

— قىزىم، ئوبدان قىزىم! — دەپ توۋلىدى ئۇ.

— ئانا! — دەپ جاۋاب قايتۇردى مىسىرلىق قىز ھاياجانلىنىپ.

بۇ مەنزىرىنى تەسۋىرلەشكە قەلەم ئاجىزلىق قىلىدۇ.

ئىككىيلەننىڭ ئارىسىدا ئۇلارنى ئايرىپ تۇرىدىغان تام بىلەن تۆمۈر رېشاتكا بار ئىدى.

— ئاھ، تام! — دەۋەتتى راھىبە، — كۆرۈپ تۇرۇپمۇ قۇچاقلاشقا مۇمكىن بولمىسا! قولۇڭنى سوز قىزىم! قولۇڭنى سوزغىن!

قىز قولىنى سوزۇپ دېرىزىدىن كىرگۈزدى. راھىبە ئېتىلىپ بېرىپ، قىزنىڭ قولىغا لەۋلىرىنى ئۇزاققىچە ياقىتى. پۈتكۈل ۋۇجۇدى بىلەن ئۇنى سۆيىدى، يىغلىدى، مەيدىسىنىڭ بىر

كۆتۈرۈلۈپ، بىر پەسىيىپ تۇرغىنىنى دېمىسە، ئۇ ئاللىقاچان ئۆلۈپ بولغان ئادەمگىلا ئوخشايتتى. ئۇ قاراڭغۇ ئۆيدە تۇرۇپ ئوننى چىقارماي كۆز يېشى قىلدى. ياشلىرى بۇلاق سۈيىدەك ئۆمۈلدىدى، يامغۇر سۈيىدەك تۆكۈلدى، توختىماي ئاقتى. بىچارە ئايال ئون بەش يىل مابەينىدە يۈرىكىدىن سىرغىپ چىققان كۆز ياشلىرى بىلەن ھەم قاراڭغۇ، ھەم چوڭقۇر ياش قۇدۇقىنى تولدۇردى. مۇشۇ دەقىقىدە، بۇ كۆز يېشى ئۇ كېچە - كۈندۈز ئىنتىزار بولغان، زارىقىپ كۈتكەن يۇمران بىر قولىغا تۆكۈلمەكتە ئىدى.

ئۇ شارىتىدە بېشىنى كۆتۈرۈپ، پېشانىسىغا چۈشكەن ئاپپاق چاپلىرىنى كەينىگە قىلىۋېتىپ، گەپ - سۆز قىلمايلا دېرىزىنىڭ تۆمۈر رېشاتكىسىنى ئىككى قوللاپ مىدىرلاتتى، ئۇنىڭ شۇ چاغدىكى ئەلپازى غەزەپلەنگەن شىرغا ئوخشايتتى. تۆمۈر رېشاتكا مىدىر - سىدىر قىلمىدى. ئۇ ئۆينىڭ بۇرجىكىدىن ياستۇق ئورنىدا ئىشلىتىدىغان تاش تاختىنى كۆتۈرۈپ كېلىپ، تۆمۈر رېشاتكىغا بارلىق كۈچى بىلەن ئۇرۇپ باقتى. تۆمۈر چىۋىقلاردىن ئوت چاچرىدى، ئېگىلدى. ئۇ يەنە ئۇردى. دېرىزىدىكى داتلىشىپ چىرىگەن تۆمۈر رېشاتكا ئۇۋىلىپ چۈشتى. ئىككىنچى قەدەمدە ئۇ دېرىزىدىكى تۆمۈر چىۋىقلارنىڭ بىرىنى قويماي چىقىرىۋەتتى. ئاياللارنىڭ كۈچى بەزى ھاللاردا شۇنداق كۈچلۈك بولاتتى.

بىر مىنۇتمۇ ئۆتمىدى، ئۆيگە كىرىدىغان يول ئادالاندى. راھىبە قولىنى ئۇزارتىپ، قىزىنى بېلىدىن قۇچاقلاپلا ئۆينىڭ ئىچىگە ئەكىردى ۋە:

— ئەمدى بولدى، — دېدى پەس ئاۋازدا، — مەن سېنى جەھەننەمدىن قۇتۇلدۇرىمەن!

ئۇ قىزىنى ئۆيىگە ئەكىرىپ، ئاۋايلاپقىنا يەرگە قويدى، ئاندىن خۇددى گۆدەك ئاڭىنىستەك ئۇنى قۇچىقىغا ئېلىپ قۇچاقلىدى. راھىبە قىزىنى قۇچاقلاپ تۇرۇپ، ئۆينىڭ ئىچىدە ئۇياقتىن -

بۇياققا ماڭدى. ئۇنىڭغا ئىچ - ئىچىدىن مەستلىكى كەلدى،
چەكسىز خۇشاللىققا چۆمۈلدى، ئۇنى سۆيۈپ قانمىدى، ئۇنىڭغا
ناخشا ئېيتىپ بەردى، گەپ قىلدى، قاقاقلاپ كۈلدى، ھۆركىرەپ
يىغلىدى. بۇلارنىڭ ھەممىسى مۇشۇ بىر دەقىقىدە ئۇنىڭ
ۋۇجۇدىدىن پارتلاپ چىقتى.

— قىزىم! — دېدى ئۇ، — سۆيۈملۈك قىزىم! ئاقىۋەت
مېنىڭ يېنىمغا كەلدىڭ! شەپقەتلىك خۇدا سېنى ماڭا قايتۇرۇپ
بەردى! سىلەر ھەممىڭلار كېلىڭلار! قىزىمنى تېپىۋالغىنىمنى
كۆرۈڭلار! ئىگەم ئەيسا! قاراڭ، ئۇ نېمىدېگەن چىرايلىق!
شەپقەتلىك خۇدا، سەن ماڭا ئۇنى ساق ئون بەش يىل ساقلايتتىڭ،
لېكىن بۇ ئىشلارنى سەن ئۇنى چىرايلىق چوڭ قىلىپ ئاندىن
ماڭا قايتۇرۇپ بېرىش ئۈچۈن قىلدىڭ! مىسىرلىق ئاياللار ئۇنى
يەۋەتمەپتۇ! بۇنى ماڭا كىملەر دېگەن بولغىدى؟ ئاھ، تاتلىق
قىزىم، مېنى سۆيۈپ قوي. ئۇ مىسىرلىق ئاياللارمۇ بولىدىكەن،
ئۇلاردىن ئاغرىغىنىم نېمىسى؟ بۇ راست سەنمۇ، قىزىم! ھەر
قېتىم دېرىزەمنىڭ تۈۋىدىن ئۆتكەندە يۈرىكىمنىڭ گۈپۈلدەپ
سوقۇشلىرى بىكار ئەمەس ئىكەن - دە! مەن ئۇنى
ئۆچمەنلىكتىن دەپتىكەنمەن ئەمەسمۇ! مېنى ئەپۇ قىل،
ئاگنېس، مېنى ئەپۇ قىل! ئەلپازىمنى بەك يامان دەپ
قالغانىدىڭ؟ شۇنداق ئەمەسمۇ؟ مەن سېنى سۆيىمەن، قىزىم.
بوينۇڭدىكى قارا مەڭ بارمۇ؟ كۆرۈپ باقاي، ئۇ ھېلىمۇ سېنىڭ
بوينۇڭدىمۇ؟ نېمانچە چىرايلىق قىز بولغانسەن! كۆزلىرىڭنى
ئەجەب چوڭ تۇغۇپتىكەنمەن، خان قىز، مېنى سۆيۈپ قوي، مەن
ساڭا ئامراق. باشقا ئانىلارنىڭمۇ بالىلىرى بار، لېكىن ئۇنىڭ مەن
بىلەن نېمە مۇناسىۋىتى؟ ئەمدىلىكتە مەنمۇ ئۇلارنى مەسخىرە
قىلالايدىغان بولدۇم. ئۇلار كېلىپ قاراپ باقسۇن، مېنىڭ بالام
مۇشۇ. مانا بۇ ئۇنىڭ بوينى، مانا بۇ ئۇنىڭ چاچلىرى، مانا بۇ
ئۇنىڭ قوللىرى. سىلەر مۇشۇنداق چىرايلىق بالىدىن يەنە بىرنى
ئىزدەپ تاپالامسىلەر، سىناپ بېقىڭلار! ئاھ، ئۇنىچۇ، ھۆددە

قىلىمەنكى، ئۇنى ياخشى كۆرىدىغانلار سان - ساناقسىز! ئون بەش يىل يىغلىدىم، گۈزەل چىرايمىدىن كەتتىم، ھەممىنى ئۇنىڭغا بەردىم. مېنى سۆيۈپ قوي، قىزىم!

ئۇ قىزىغا پەقەت ئۆزىلا چۈشىنىدىغان بىر مۇنچە گەپلەرنى قىلدى. ئۇنىڭ ئاۋازى شۇنچىكى تەسىرلىك ئىدى. ئۇ قىزىنىڭ كىيىمىنى يەشتى. مىسىرلىق قىز خىجىل بولۇپ شەپەرەدەك قىزىرىپ كەتتى. راھىبە ئۇنىڭ يىپەكتەك تالا - تالا چاچلىرىنى كۆڭۈل قويۇپ تارىدى. ئۇنىڭ پۇتلىرىغا، تىزلىرىغا، يېشانىسىغا، كۆزلىرىگە سۆيىدى. قىزىمۇ ئانىسى نېمە قىلىمەن دېسە جىم تۇرۇپ بەردى. پەقەت ئىنتايىن مۇلايىم، پەس ئاۋازدا «ئانا!» دەپلا توۋلىيالىدى.

— قارا، قىزىم، — دېدى راھىبە، ئۇ قىزنى ھەر قېتىم سۆيگەندە، قىلىدىغان گېپى بىر قېتىم ئۈزۈلۈپ قېلىۋاتاتتى، — مەن سېنى قەۋەتلا ياخشى كۆرىمەن. بىز بۇ يەردىن كېتەيلى، بىز چوقۇم بەختلىك ياشايمىز. رېيىمىستا ماڭا مىراس قالغان ئاز - پاز نەرسە بار. رېيىمىس بىزنىڭ يۇرتىمىز. رېيىمىسنى بىلمەسەن؟ ياق، سەن بىلمەيسەن! ئۇ چاغلاردا سەن تېخى كىچىك ئىدىڭ! تۆت ئايلىق ۋاقىتتىڭدا قانچىلىك چىرايلىق ئىكەنلىكىڭنى بىلمەيسەن. ئادەملەر يەتتە چاقىرىم نېرىدىكى ئېپىرنادىن سېنىڭ بۇدۇق پۇتلىرىڭنى كۆرگىلى كېلەتتى! بىر پارچە يېرىمىز بولىدۇ، ئۆيىمىز بولىدۇ. كارىۋىتىمدا ئۇخلايسەن! ئاھ، خۇدا! مېنىڭ شەپقەتلىك ئىگەم! ئالەمدە مۇنداق ئىشنىڭ بولىدىغانلىقىغا كىم ئىشىنىدۇ؟ بالامنى تېپىۋالدىم ئەمەسمۇ؟

— ئانا! — ھاياجانلىنىپ كەتكەن قىزدا مىڭ تەستە ئىككى ئېغىز گەپ قىلغۇدەك جان پەيدا بولدى، — مىسىرلىق بىر ئايال ماڭا ئوچۇق سۆزلەپ بەرگەن، بىزنىڭ ئارىمىزدا شۇنداق كۆڭلى ياخشى بىر ئايال بار ئىدى. ئۇ ئۆتكەن يىلى ئۆلۈپ كەتتى. ئۇ ماڭا ئۆز ئانىمىدەك قارىغانىدى. ھېلىقى قاچۇقنى بوينۇمغا ئېسىپ قويغانمۇ دەل شۇ ئايال. ئۇ ماڭا پات - پات: «قوزام، بۇ نەرسىنى

ئوبدان ساقلا، بۇ بىر تەۋەررۈك بۇيۇم، ئۇ سېنىڭ ئاناڭنى تېپىۋېلىشىڭغا ياردەم بېرىدۇ، بۇنى بوينۇڭدا ئېسىپ يۈرگىنىڭ، ئاناڭنى بوينۇڭغا ئېسىپ يۈرگەن بىلەن ئوخشاش» دەيتتى. بۇ مىسىرلىق ئايال ماڭا بۇ ئىشتىن بالدۇرلا بېشارەت بەرگەندى.

راھىبە قىزىنى يەنە بىر قېتىم باغرىغا چىڭ باستى.

— كېلە قىزىم، مەن سېنى يەنە سۆيۈۋالاي! بەك تاتلىق گەپلەرنى قىلدىڭ. يۇرتىمىزغا قايتىپ كەتكەندىن كېيىن، بىز بۇ پوپۇچنى چېركاۋغا بېرىيلى، ئۇلار ئۇنى مەسۇم بوۋاق ۋاقتىدىكى ئەيسانىڭ پۇتىغا كىيدۈرۈپ قويسۇن. بىزدىكى ھەممە ھەمدۇسانا بوۋى مەريەم ئانىمىزغا بولسۇن. ئاۋازىڭ ئەجەب يېقىملىق! قىلىۋاتقان گەپلىرىڭ مۇزىكىدەك ئاڭلىنىدۇ! ئاھ خۇدا! نېمىلا بولسۇن، قىزىمنى تېپىۋالدىم! ئادەمنىڭ ئىشەنگۈسى كەلمەيدۇ. ئادەم بىكاردىن — بىكار ئۆلۈپ كەتمەيدۇ، شۇ تاپتا مەن خۇشاللىقىمدىن ئۆلۈپ كېتىدىغاندەكلا تۇرىمەن!

راھىبە خۇشاللىقىدىن چاۋاك چېلىۋەتتى.

— چوقۇم بەختلىك بولىمىز! — دېدى ئۇ ئۈنلۈك توۋلاپ.

دەل شۇ چاغدا، ئانا — بالا ئىككىيلەن قورال — ياراغلارنىڭ جاراڭلىغان ئاۋازىنى، ئات تۇياقلىرىنىڭ دۈپۈرلىگەن ئاۋازىنى ئاڭلاپ قالدى. بۇ ئاۋازلار بۈۋى مەريەم كۆۋرۈكى تەرەپتىن كېلىۋاتقاندەك ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە بارغانسېرى يېقىنلاۋاتاتتى. مىسىرلىق قىزنىڭ ئىچى تىت — تىت بولدى ۋە راھىبەنىڭ قۇچىقىغا ئۆزىنى ئاتتى.

— مېنى قۇتۇلدۇرۇۋېلىڭ ئانا! ئۇلار كەلدى!

راھىبەنىڭ چىرايى تاتىرىپ كەتتى.

— ئاھ، خۇدا! نېمە دەۋاتىسەن؟ بىرلىرىنىڭ سېنى تۇتماقچى بولغانلىقىنى نېمىشقا ئېسىمدىن چىقاردىم؟ نېمە قىلىپ قويغانىدىڭ؟

— بىلمەيمەن، — دېدى بىچارە قىز، — لېكىن ئۇلار مېنى ئۆلۈمگە ھۆكۈم قىلدى.

— ئۆلۈمگە! — راھىبە ئوچۇق ئاسماندا چاقماق چاققانداك دەلدۈگۈنۈپ كەتتى. ئۇ دەرگۇمان بولۇپ «ئۆلۈم» دېگەن گەپنى يەنە بىر قېتىم تەكرارلىدى. قىزغا كۆزنى ئۈزمەي قارىدى. — شۇنداق، ئانا! — دېدى چۆچۈپ ئاران تۇرغان قىز، — ئۇلار مېنى ئۆلتۈرۈۋەتمەكچى، ئۇلار مېنى تۇتقىلى كەلدى. مەيداندىكى دار دەل مېنى ئېسىش ئۈچۈن تەييارلانغان. مېنى قۇتۇلدۇرۇۋېلىڭ! مېنى قۇتقۇزۇڭ! ئۇلار كېلىپ قالدى! مېنى قۇتۇلدۇرۇۋېلىڭ!

راھىبە تاش ھەيكەلدەك قېتىپ قېلىپ، خېلىغىچە زۇۋان سۈرمىدى. ئارقىدىنلا شۈبھىلىنىپ بېشىنى چايقىدى، كۈلۈپ كەتتى، ھايال ئۆتمەيلا ئەسلىدىكى قورقۇنچلۇق كۈلكىسى ئاڭلاندى.

— ھەم، ئۇنداق بولمايدۇ! چۈش كۆرۈۋاتىسەن، قىزىم! مەن سېنى يوقىتىپ قويۇپ ئون بەش يىل ئۆتتى! سېنى قايتىدىن تېپىۋالغىنىمغا بىر مىنۇتمۇ بولمىدى! بىرلىرى يۈرىكىنى قايتەك قىلىپ، ئۇنى يەنە بىر قېتىم تارتىۋالماقچىمۇ؟ مۇشۇ كەمدە ئۇ شۇنچىكى چىرايلىق، شۇنداق جازىبىدار چوڭ بولغان تۇرسا! ئۇ مەن بىلەن مۇڭدېشىۋاتسا، مېنى ياخشى كۆرۈۋاتسا، ئۇلار يەنە ئۇنى يەيمىز دەپ كېلەمدىكىن! تەپ تارتماي مەندەك بىر ئانىنىڭ كۆز ئالدىدىلا شۇنداق قىلامدىكىن؟ ياق، مۇمكىن ئەمەس! مۇنداق ئىشنىڭ بولۇشى مۇتلەق مۇمكىن ئەمەس! مەرھەمەتلىك خۇدامۇ مۇنداق ئىشنى راۋا كۆرمەيدۇ!

ئاتلىق ئەسكەرلەر توختىغاندەك قىلدى. بىرىنىڭ خېلى يىراقتىن: «ترىستان جانابلىرى! بۇياققا مېڭىڭ، ھېلىقى پوپ بىزگە ئۇنى چاشقان كامىرىنىڭ ئالدىدىن تاپالايسىلەر، دېگەندى» دېگىنى ئاڭلاندى.

ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە قالغان راھىبە ئىختىيارسىز ۋارقىردى:

— قاچ قىزىم! قېچىپ كەت! مەن ھەممىنى ئېسىمگە

كەلتۈردۈم، گەپلىرىڭ توغرا، ئۇلار سېنى ئۆلتۈرۈۋېتىدۇ.
نېمىدېگەن قورقۇنچلۇق! بېشىڭنى يەيدىغانلار! جېنىڭنى قۇتقۇز!
راھىبە دېرىزىدىن بېشىنى چىقىرىپ، شارىتىدە كەينىگە
ياندى.

— تۇرىۋېرىلى! — ئۇ ھاسىراپ تۇرۇپ، زەئىپ ئاۋازى
بىلەن شۇ گەپلەرنىلا دېيەلدى. مىسىرلىق قىزنىڭ قولىنى
مەھكەم سىقتى. ئۇنىڭ قولى ئۆلۈكنىڭ قولىدەك سوغۇق ئىدى، —
تۇرىۋېرىلى. بەرداشلىق بېرىلى! ھەممىلا يەر ئەسكەر بىلەن
تولۇپ كېتىپتۇ! چىقالمىغۇدەكسەن. تالامۇ يورۇپ كېتىپتۇ!
ئانىنىڭ كۆزلىرىدىن ئوت ياندى. گەپ قىلماي بىردەم
تۇردى. ئۆيىچىدە ئۇياندىن — بۇيانغا ماڭدى، بىر تۇتام ئاق
چېچىنى يۇلۇۋېلىپ، چىشلەپ پارچە — پارچە قىلىۋەتتى.

— ئۇلار كەلدى، — دېدى ئانا بىردىنلا، — مەن ئۇلار بىلەن
سۆزلىشىمەن. سەن بۇلۇڭدا تۇرىۋەر، ئۇلار سېنى كۆرمەيدۇ. مەن
ئۇلارغا سېنى قېچىپ كەتتى دەيمەن. مەن ئۇنى قويۇپ بەردىم دەپ
ئېيتىمەن. شۇنداق قىلىمەن!

راھىبە تېخىچە قۇچاقلاپ تۇرغان قىزىنى ئۆيىنىڭ قاراڭغۇ
بۇلۇڭىغا يوشۇردى، ئۇنى زوڭ ئۆلتۈرۈپ، ئۆزىنى
كۆرسەتمەسلىككە بۇيرۇدى. ئۆيدە بار بولغان ھەممە بىساتىنى —
چەينەكنى، تاش پارچىلىرىنى قىزنىڭ ئالدىغا دۆۋىلىدى. چەينەك
بىلەن تاش پارچىلىرى ئۇنى توسۇۋالسا ئەجەب ئەمەس، دەپ
ئويلىدى. مۇشۇ ئىشلارنى تۈگەتكەندىن كېيىن تىزلىنىپ
ئۆلتۈرۈپ دۇئا — تىلاۋەتكە كىرىشتى. تالا يورۇپ كەتكەن
بولسىمۇ، چاشقان كامىرىنىڭ ئىچى تېخى قاراڭغۇ ئىدى.

دەل شۇ چاغدا، ھېلىقى پويىنىڭ سۈرلۈك ئاۋازى ئۆيىدىن
ئۈنچە يىراق بولمىغان جايدىلا ئاڭلاندى:

— بۇياققا مېڭىڭ، كاپىتان فوبۇس شاتوپىر!

بۇلۇڭغا مۆكۈنۈپ ياتقان ئەسمېرالدا بۇ ئىسمىنى، بۇ ئاۋازنى
ئاڭلاپ بىلىنەر — بىلىنمەس مىدىرلىدى.

— قىمىرلىما! — دېدى راھىبە.

ئۇ مۇشۇ گەپنى دەپ بولۇشى بىلەن تەڭ، ئاتلىق ئەسكەرلەر ئۆيىنىڭ ئالدىغا يېتىپ كەلدى. ئانا دەرھال ئورنىدىن تۇردى، دېرىزە ئالدىغا كېلىپ، تولۇق قوراللانغان بىر توپ ئەسكەرنى كۆردى، ئۇلارنىڭ بەزىسى ئاتلىق، بەزىسى پىيادە بولۇپ، گىرىق مەيدانغا تىزىلىپ تەخ بولغانىدى.

— قېرى، — دەپ توۋلىدى ئەپتىدىن ۋەھشىيلىك چىقىپ تۇرغان بىرى، — بىز بىر ئايال پېرىخوننى ئىزدەپ يۈرمىز. ئۇنى تېپىپ دارغا ئاسماقچى بولۇۋاتىمىز. بىرى ئۇنى مۇشۇ يەردە دەيدۇ.

بىچارە ئايال ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ھېچ نەرسىدىن خەۋىرى يوق ئادەمدەك جاۋاب بەردى:

— سېنىڭ نېمە دەۋاتقىنىڭنى تازا بىلەلمىدىم.

— خۇدا ھەققى! — دېدى ئۇ ئادەم، — ياردەمچى ئېپىسكوپ يالغان سۆزلەپ نېمە قىلماقچى؟ ئۇ ئۆزى قېنى؟

— جانابلىرى، — دېدى بىر ئەسكەر، — ئۇ كۆرۈنمەيدۇ.

— مۇنداق دەرھال! ھەي، ساراڭ موماي، — دېدى ئۇ ئادەم يەنە، — يالغان گەپ قىلما، بىرى ئايال پېرىخوننى سېنىڭ قاراپ تۇرۇشۇڭغا ھاۋالە قىلغانىكەن. سەن ئۇنى نېمە قىلدىڭ؟

راھىبە ئۇلارنى گۇمانلاندۇرۇپ قويماسلىق ئۈچۈن ھەممە نەرسىدىن تېنىۋالماسلىق قارارىغا كەلدى. ئۇ ھەم سەمىمىيلىك بىلەن، ھەم ئاچچىقلاپ تۇرۇپ جاۋاب قايتۇردى:

— سىلەر باشقىلار مېنىڭ قاراپ تۇرۇشۇمغا تاپشۇرغان ھېلىقى قىزنى دېمەكچىمۇ؟ سىلەرگە شۇنى دەپ قوياي، ئۇ قولۇمنى بىر چىشلەۋىدى، مەنمۇ ئىلاج قىلالماي ئۇنى قويۇۋەتتىم. ئەھۋال شۇنداق، مېنى ئارامىدا قويۇڭلار! قوشۇننى باشلاپ كەلگەن ئادەمنىڭ چىرايىدا ئۈمىدسىزلىك ئالامەتلىرى پەيدا بولدى.

— يالغان گەپ قىلغۇچى بولما، قېرى جادۇگەر، — دېدى ئۇ، —

مېنىڭ ئىسمىم ترستان لېرىمىت. پادىشاھنىڭ قەدىناس دوستى. ترستان لېرىمىت، ئاڭلاۋاتامسەن؟ — ئۇ گرىپ مەيدانى تەرەپكە قاراپ قويدى، — بۇ ئەتراپتا مېنى بىلمەيدىغان ئادەم يوق.

— سېنىڭ ئىسمىڭ شەيتان لېرىمىت بولسىمۇ مەيلى، — راھىبە ئۇنداق قازانغا مۇنداق چۆمۈچ دېگەندەك گەپ ياندۇردى، كۆڭلىدە ئازراق ئۈمىد پەيدا بولغاندەك بولدى، — مېنىڭ باشقا گېپىم يوق. سەندىن قورقۇپ قالمايمەن.

— خۇدا ھەققى! — دېدى ترستان، — سۆزمەن نەرسىدەك قىلىدۇغۇ، بۇ قېرى ئەبلەخ! پېرىخون ئايال قاچقان بولسا، قايسى تەرەپكە قاچتى!

راھىبە پەرۋاسىز ھالدا جاۋاب بەردى:

— مەن ئۇنىڭ مال بازىرى تەرەپكە قاراپ ماڭغىنىنى كۆرۈپ تۇردۇم.

ترستان كەينىگە قايرىلىپ، ئەسكەرلەرنى چېكىنىشكە بۇيرۇدى. راھىبە ئۇلۇغ — كىچىك تىنىپ قويدى.

— جانابلىرى، — دېدى بىر ئوقياچى تۇيۇقسىز، — ئۇ قېرى جادۇگەرەدىن دېرىزىدىكى تۆمۈر رېشاتكىلارنىڭ نېمىشقا مۇنداق بۇزۇلۇپ كەتكىنىنى سوراپ باقمادۇق؟

بۇ سوئال راھىبەنى سەل ئالدىرىتىپ قويغان بولسىمۇ، ئۇ تېخى ئەقلىنى يوقىتىپ قويغۇدەك ئەھۋالدا ئەمەس ئىدى.

— ئۇ ئەسلىدىلا شۇنداق، — دېدى راھىبە دۇدۇقلاپ.

— ياق، — دېدى ئوقياچى، — ئۇ تۈنۈگۈنلا تېخى ئادەمنىڭ زوقىنى كەلتۈرگۈدەك قارا كىرىست شەكلىدە تۇراتتىغۇ؟ ترستان راھىبەگە ئاللىيىپ قاراپ قويدى.

— قورسىقىڭدا جىن باردەك قىلامدۇ — نېمە؟

بىچارە ئايال ھەممە ئىشنىڭ ئۆزىنىڭ تەمكىنلىكىگە باغلىق ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدى، گەرچە كۆڭلىدە قاتتىق ئازابلىنىۋاتقان بولسىمۇ، لېكىن ئۆزىگە ھاي بېرىپ، سوغۇق كۈلدى. ئانىلاردا كۆپىنچە مۇشۇنداق ئىقتىدار بولاتتى.

— تۇفى! مەستمۇ نېمە بۇ ئادەم؟ بىر يىل ئىلگىرى تاش باسقان بىر ھارۋا دېرىزەمگە سوقۇلۇپ، رېشاتكىلارنى بۇزۇۋەتكەنىدى. ھارۋىكەشنى تىللاپ رەسۋا قىلغانىدىم تېخى! — راست، — دېدى يەنە بىر ئوقياچى، — شۇ چاغدا مەنىمۇ بار ئىدىم.

نەدىمۇ ھەممىلا ئىشنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈپ تۇرىدىغان ئادەم بار. ئوقياچىنىڭ ئويلانغانلا يەردىن بەرگەن گۇۋاھلىقى راھىبگە يەنە بىر قېتىم ئۈمىد بېغىشلىدى. بولۇۋاتقان سوئال — سوراق ئۇنىڭ ئۈچۈن پىچاقنىڭ بېسىغا دەسسەپ چوڭقۇر ھاڭنىڭ ئۈستىدىن ئۆتۈۋاتقانداك ئىش ئىدى.

لېكىن، زەررىچە ئۈمىد نۇرى چاقناۋاتقاندا يەنە بىر مەرتىۋە قورقۇپ كېتىش ئۇنىڭ تەقدىر پېشانىسىغا پۈتۈلگەندەك قىلاتتى.

— ئەگەر ھارۋا سوقۇۋەتكەن بولسا، — دېدى ئالدىنقى ئوقياچى، — سۇنۇپ كەتكەن تۆمۈر چىۋىقلار ئىچىگە ئېگىلگەن بولاتتى. ئۇنىڭ سىرتىغا قاراپ ئېگىلىپ كەتكىنى نېمىسى؟

— ۋاي — ۋۇي! — دېدى ترىستان ھېلىقى ئەسكەرگە قاراپ، — بۇرنۇڭ چاتىلې سوتخانىسىدىكى سودىيەلەرنىڭ بۇرىنىدەكلا ئۆتكۈر ئىكەنغۇ. ئۇنىڭ گېپىگە جاۋاب بەر، قېرى!

— توۋا! — راھىبە بۇ قىيىن — قىستاققا باشقا ئىلاج قىلالماي، ئىختىيارسىز ھالدا كۆزىگە ياش ئالدى، — جانابلىرى، ئالدىڭىزدا قەسەم ئىچىپ بېرەي. بۇ تۆمۈر چىۋىقلارنى بىر ھارۋا سوقۇپ ئۈزۈۋەتكەن. ئابايا ھېلىقى بىرىنىڭ ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەنلىكىنىمۇ ئاڭلىدىڭىز. بۇ ئىشلارنىڭ مىسىرلىق ئايال بىلەن نېمە ئالاقىسى بار؟

— ھىم! — دەپ قويدى ترىستان غوتۇلداپ. — يوقىلاڭ گەپ! — دېدى باشلىقنىڭ ماختىشىغا نائىل بولغان بىرىنچى ئەسكەر مەيدىسىنى كېرىپ، — بۇ تۆمۈر چىۋىقلارنىڭ ئۈزۈلگەن يېرى يېپيىڭى تۇرمادۇ؟

ترىستان بېشىنى چايقىدى. راھىبەنىڭ چىرايى شامدەك ئاقىرىپ كەتتى.

— سەن دەپ باقە، سېنىڭ دېرىزەڭنى ھارۋا سوقۇۋەتكەنگە قانچە ئۇزاق بولدى؟

— بىر ئاي، ياكى ئىككى ھەپتە بولغاندۇر. جانابلىرى، تازا ئېسىمدە يوق!

— ئۇ ئابايا بىر يىل ئىلگىرى دەۋاتاتتىغۇ، — دېدى ھېلىقى ئەسكەر سەمگە سېلىپ.

— بۇ يەردە چاتاق باردەك قىلىدۇ، — دېدى ژاندارما باشلىقى.

— جانابلىرى، — راھىبە تىترەپ تۇرۇپ دېرىزىگە چاپلاشتى. گۇمان قوزغاپ قويماسلىق ئۈچۈن، بېشىنى سوزۇپ ئۆينىڭ ئىچىگە قارىدى، — جانابلىرى، ھارۋىنىڭ دېرىزە كاتەكچىلىرىنى بۇزۇۋەتكىنىگە ھۆددە قىلالايمەن. جەننەتتىكى ماللىكلەرنىڭ نامىنى شېپى كەلتۈرۈپ قەسەم قىلىپ بېرەلەيمەن. ئەگەر بىر ھارۋا شۇنداق قىلمىغان بولسا، دوزاخقا مەڭگۈلۈك بەند بولساممۇ رازى. خۇداغا ئاسىيلىق قىلغىنىمغا ھېساب!

— بۇ قەسەمگە بەك زورۇقۇپ كەتتىڭ! — ترىستان ئۇنىڭ كۆزلىرىگە شۈبھە بىلەن قارىدى.

بىچارە ئايال ئۆزى بەرگەن كاپالەتنىڭ ھېچقانچە رول ئوينىيالمايدىغانلىقىنى، بۇ ئىشتا ئۆزىنىڭ تولىمۇ پەرۋاسىزلىق قىلغانلىقىنى تۈيدى، كۆڭلىنى ئەنسىزلىك قاپلىدى. ئابايا ھېلىقىدەك گەپلەرنى قىلىشنىڭ ئورۇنسىزلىقىنى بىلىپ يەتتى. شۇ چاغدا، بىر ئەسكەر ۋارقىرىغان پېتى يۈگۈرۈپ كەلدى:

— قېرى جادۇگەر يالغان ئېيتىپتۇ. ئايال پېرىخون مال بازىرى تەرەپتىن قاچمىغاندەك قىلىدۇ. ئۇ كوچىدىكى تۆمۈر زەنجىر تۈنبويى قۇلۇپلاقلىق ئىدى. تۆمۈر زەنجىرگە قارايدىغان ئادەممۇ بىرەرنىڭ ئۆتكەنلىكىنى كۆرمىدىم دەيدۇ.

ترىستاننىڭ قاپاقلىرى ساڭگىلاپ كەتتى. ئۇ يەنىلا راھىبە تەرەپكە يۈزلىنىپ:

— يەنە قىلىدىغان گېپىڭ بارمۇ؟ — دېدى.
بۇ كۈتۈلمىگەن ئەھۋالدىن بىر ئامال قىلىپ قۇتۇلۇشنىڭ كويىدا قالغان راھىبە:

— مەن نېمىمۇ دەيمەن، جانابلىرى. ئېھتىمال، يادىمدا چىڭ تۇتمىغاندىمەن. بەلكى ئۇ ئايال دەريادىن ئۆتۈپ كەتكەندۇ، — دېدى.

— ئۇ دېگەن قارىمۇقارشى يۆنىلىش، — دېدى باشلىق، — ئۇ قانداقلارچە كونا شەھەر رايونى تەرەپكە كەتكەن بولىدۇ؟ ئۇ يەردە ھەممەيلەن ئۇنى ئىزدەپ يۈرگەن تۇرسا! يالغان ئېيتىۋاتىسەن، قېرى دەللە!

— ئۇنىڭ ئۈستىگە، — دېدى بىرىنچى ئەسكەر، — دەريانىڭ بۇ قىرغىقىدىمۇ، ئۇ قىرغىقىدىمۇ كېمە يوق!
— سۇ ئۈزۈپ ئۆتۈپ كەتكەندۇ؟ — دېدى راھىبە ئۆز گېپىدە چىڭ تۇرۇپ.

— ئايال خەقمۇ سۇ ئۈزلەلمەيدۇ؟ — دېدى ھېلىقى ئەسكەر.
— خۇدا ھەققى، يالغان ئېيتىۋاتىسەن! — غەزەپلەنگەن ترىستان ئۆتى يېرىلىپ كەتكۈدەك ۋارقىردى، — ئايال پېرىخوننى قويۇپ تۇرۇپ، سېنىلا تۇتساق بولغۇدەك دەپ ئويلاۋاتىمەن. بىرنەچچە مىنۇت ئەدىپىڭنى بەرسەك، راست گەپنى دەيدىغان بولىسەن. كېلىڭلار! بۇنى بىز بىلەن ئېلىپ مېڭىڭلار! راھىبە ئىشنىڭ مۇشۇنداق بولۇشىنى كۈتۈپ تۇرغاندەك، بۇ گەپكە چىڭ ئېسىلدى — دە:

— قوللىڭىزدىن كەلگىنىنى قىلىڭ جاناب! مېنى تۇتۇڭ!
جازالىسىڭىزمۇ رازى بولىمەن. مېنى ئېلىپ مېڭىڭلار، تېز بولۇڭلار، تېز! ھازىرنىڭ ئۆزىدىلا ماڭايلى! — دېدى ۋە مۇشۇ گەپلەرنى دەۋىتىپ، شۇنداق قىلسامغۇ قىزىم پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ قۇتۇلۇپ قالار، دېگەنلەرنى ئويلىدى.

— توۋا قىلدىم، — دېدى باشلىق، — ئۇنىڭ جازالىنىشقا شۇنچىلىك ئالدىراپ كېتىۋاتقانلىقىنى قارىمامدىغان! ئۇ ئالچىغان قېرىنىڭ نېمە كويدا يۈرگەنلىكىنى پەقەت چۈشەنمىدىمغۇ!

چاچلىرىغا ئاق كىرگەن بىر قېرى ئەسكەر سەپتىن چىقىپ: — جانابلىرى، — دېدى ئۇ باشلىققا، — ئۇ راستتىنلا ئالچىپ قاپتۇ! ئايال پېرىخوننى ھەقىقەتەن ئۇ قويۇۋەتكەن بولسىمۇ، بۇ ئىشنى ئۇنىڭدىن كۆرگىلى بولمايدۇ. چۈنكى، ئۇمۇ مۇنداق مىسىرلىق ئايالنى ياخشى كۆرمەيدۇ. مېنىڭ بۇ ئەتراپتا كېچىلىك چارلاشتا بولۇۋاتقىنىمغا ئون بەش يىل بولدى. ھەر كۈنى كەچتە ئۇنىڭ ئېغىزغا ئالغىلى بولمايدىغان سۆزلەر بىلەن مىسىرلىق ئاياللارنى تىللاپ يۈرگىنىنى تولا ئاڭلىدىم. بىزنىڭ تۇتماقچى بولغىنىمىز راستتىنلا ھېلىقى ئوغلاق يېتىلەپ ئۇسسۇل ئوينىدىغان قىزنىڭ ئۆزى بولسا، ئۇ بۇ ئايالنىڭ ئەڭ ئۆچ كۆرىدىغان مىسىرلىق ئاياللارنىڭ بىرى شۇ دېگەن گەپ. — مەن ئۇنىڭغا چىش — تىرىنقىم بىلەن ئۆچ، — دېدى راھىبە.

ژاندارمىلارنىڭ ھەممىسى قېرى چارلىغۇچىنىڭ دېگەنلىرى راست دەپ گۇۋاھلىق بەردى. تىرىستان راھىبەنىڭ گەپ — سۆزلىرىدىن قىلچە يىپ ئۇچىغا ئىگە بولالمىغىنىدىن بەك ئۆكۈندى — دە، كېتىشكە تۇتۇش قىلدى. راھىبە ژاندارما باشلىقىنىڭ ئاستا مېڭىپ ئېتى تەرەپكە كېتىپ بارغانلىقىغا قاراپ تۇردى.

— كارىڭلار بولمىسۇن، — دېدى ئۇ لېۋىنى چىشلەپ، — ماڭايلى! يەنە ئىزدەپ باقايلى! مىسىرلىق قىزنى دارغا ئاسمىسام، كۆزۈمگە ئۇيقۇ كىرمەيدۇ.

ئۇ ئاتقا مىنىش ئالدىدا سەل — پەل ئىككىلەندى، خۇددى يىرتقۇچ ھايۋاننىڭ ھىدىنى ئالغان تايغان ئولجىسىنى تاشلاپ كېتىشكە كۆزى قىيمىغاندەك، مەيداننى بىرقۇر كۆزدىن

كەچۈردى. ھايات - مامات بوسۇغىسىدا تۇرغان گۇدۇلنىڭ يۈرىكى ئىختىيارسىز ھالدا گۈپۈلدەپ سوقۇپ كەتتى. ئاخىر ژاندارما باشلىقى ئاتقا مىندى. قاراپ تۇرغان گۇدۇلنىڭ يۈرىكى شۇ چاغدىلا جايغا چۈشتى. ئەسكەرلەر كەلگەندىن باشلاپ، ئۇ قىزى تەرەپكە قاراشقا جۈرئەت قىلالمىغان بولغاچقا، ئەمدىلىكتە قىزى مۆكۈۋالغان يەرگە لەپىدە قاراپ قويۇپ، بوش ئاۋازدا:

— نېمىلا بولسۇن قۇتۇلۇپ قالدىڭ، — دېدى.

بىچارە قىز شۇ تاپتا ئۆيىنىڭ بۇلۇڭىدا جىم ياتاتتى. ئۆلۈم قاش بىلەن كىرىپكىنىڭ ئارىلىقىدىلا بولغاچقا، تۈزۈكرەك تىنىشقىمۇ پېتىنالمىدى. مىدىرلاشقىمۇ رايى بارمىدى، لېكىن راھىبە بىلەن تىرىستاننىڭ گەپ - سۆزلىرىنى ئېنىق ئاڭلاپ تۇردى. ئانىسىنىڭ دەرد - ھەسرەتلىرى ۋۇجۇدىنى چىرىمىغان، ئۇ ھەتتا قىيادىكى ئۆزى ئېسىلىپ تۇرغان ئارغامچىنىڭ بىر قات - بىر قاتتىن كېسىلىۋاتقىنىنى ئاڭلىغاندەك بولدى. ئاخىرىغا كەلگەندە «ئۆھ!» دەپ يېنىك تىنىدى، ئىككى پۇتى يەرگە تەگكەندەك بولدى. دەل مۇشۇ ئەسنادا، ئۇ بىرەيلەننىڭ ژاندارما باشلىقىغا دەۋاتقان گېپىنى ئاڭلاپ قالدى:

— خۇدا ئۇرسۇن! ژاندارما باشلىقى، ئايال پېرىخوننى دارغا ئېسىش ئارمىيەدىكىلەرنىڭ ئىشى ئەمەس. قول ئاستىدىكىلەرنىڭ ھەممىسى ئاۋۇ ياقتا، سىز نېمە ئىش قىلاي دېسىڭىز، شۇنى قىلىۋېرىڭ. قوشۇنغا قايتىمىسام بولمايدىغانلىقىنى ئۆزىڭىزمۇ بىلىسىز. ئۇ ياقتا ئۇلارنى باشلاپ ماڭىدىغان ئادەم يوق، — بۇ كاپىتان فوبۇس شاتوپىرنىڭ ئاۋازى ئىدى. مىسىرلىق قىزنىڭ يۈرىكى ئىرغىپ كەتتى. ئۇنىڭ دوستى، ئۇنىڭ يۆلەنجۈكى، ئۇنىڭ ھامىيىسى، ئۇنىڭ پاناھگاھى، ئۇنىڭ فوبۇسى مۇشۇ يەردە ئىكەن - دە! قىز ئورنىدىن تۇردى، ئانىسى ئۇنى توسۇۋېلىشقا ئۈلگۈرەلمىدى. قىز بىراقلا ئېتىلىپ دېرىزە ئالدىغا باردى - دە:

— فوبۇس، مەن بۇ يەردە! — دەپ توۋلىدى.

فوبۇس ئاللىبۇرۇن كېتىپ قالغانىدى. ئۇ ئاتنى دېۋىتىپ،
بىر كۈچىنىڭ دوقمۇشىدىن قايرىلغاندا، ترىستان تېخى ئۆز
ئورنىدىن مەدەرىلمىغانىدى.

راھىبە ئانا شىردەك ھۆركىرەپ، قىزنىڭ ئۈستىگە ئۆزىنى
ئاتتى، ئۇنى جان - جەھلى بىلەن كەينىگە تارتتى، بەك
كۈچىۋەتكەنلىكتىن، تىرناقلىرى قىزنىڭ بويىنىغا پاتتى. ئانا
شىرغا ئوخشايدىغان بۇ ئايال مۇنداق تاسادىپىيلىقنىڭ يۈز
بېرىدىغانلىقىنى ئويلاپ باقمىغانىدى. بىراق، ئۇ ئۆلگۈرەلمىدى،
ترىستان ئۇلارنى كۆرۈپ قالدى.

— ھا - ھا - ھا! — ئۇ قاقاقلاپ كۈلۈۋەتتى، بۆرىگە
ئوخشاش چىشلىرىنى چىقىرىپ ۋارقىرىدى، — چاشقان
كامىرىدا ئەسلىدە ئىككى چاشقان بار ئىكەن - دە!
— دېمىدىممۇ! — دېدى ھېلىقى ئەسكەر.

ترىستان ئۇنىڭ مۇرىسىگە ئۇرۇپ قويدى.
— بولىدىغان مۈشۈك ئىكەنسەن! — دېدى ئۇ، —
بولىدىكەنسەن، ھەنرەت كۈسەن قېنى؟

سەپنىڭ ئىچىدىن بىرى چىقىپ كەلدى. ئۇ ھەربىي فورما
كىيگەن، ئەسكەرگىمۇ ئوخشىمايتتى. ئۇچىسىدا يېرىمى كۈل
رەڭ، يېرىمى بېغىر رەڭ كىيىم بولۇپ، چېچىنى تارباغان،
كىيىمىگە خۇرۇم يەڭ ئورناتقان، قولىغا بىر باغلام ئارغامچا
ئېلىۋالغانىدى. بۇ ئادەم سايىغا ئوخشاش ترىستاندىن
ئايرىلمايتتى. ترىستان بولسا دائىم دېگۈدەك لۇئى XI نىڭ
يېنىدىن كەتمەيتتى.

— بۇرادەر، — دېدى ترىستان، — مېنىڭچە بىز تۇتماقچى
بولغان ئايال پېرىخون مۇشۇ. بېرىپ ئۇنى باغلاپ كەل. شوتا
ئېلىۋالغانمۇ؟

— تۈۋرۈكلۈك ئۆيىنىڭ پېشايۋىنى ئاستىدا بىر شوتا بار، —
دېدى ئۇ جاۋاب بېرىپ، — بىز ئىشىمىزنى ئاشۇ يەردە
قىلامدۇق؟ — ئۇ قولىنى سوزۇپ تاش بىلەن قوپۇرۇلغان دارنى

كۆرسەتتى.

— شۇنداق.

— پاه، ئوھۇي — ئۇ ئادەم قاقاقلاپ كۈلۈۋەتتى. لېكىن، ئۇنىڭ كۈلكىسى ژاندارما باشلىقىنىڭ كۈلكىسىدىن دەھشەتلىك ئىدى، — كۆپ ئاۋارە بولمايمىز.

— چاققان بول، — دېدى ترىستان، — ئىشنى تۈگەتكەندىن كېيىن كۈلۈۋالارسەن.

ترىستان ئەسەپىرىلدىكى كۆرۈپ قالدى، شۇندىلا بارلىق ئارزۇ — ئۈمىدىنىڭ تۈگىگەنلىكىنى بىلگەن راھىبەنىڭ ئۇنى ئىچىگە چۈشۈپلا كەتتى. چالا ئۆلۈك بولۇپ قالغان قىزىنى ئۆيىنىڭ بۇلۇڭىغا تاشلاپ قويۇپ دېرىزىنىڭ ئالدىغا كەلدى — دە، قونداقنى قاماللىغان بۈركۈتتەك دېرىزە تەكچىسىنى مەھكەم تۇتتى. خۇنى قاچقان، ئاداشقان كۆزلىرى بىلگەن ژاندارمىلارغا تىكىلدى. ھېنرىت كوسىن دېرىزىنىڭ ئالدىغا كەلگەندە، ئۇنىڭغا ئەلپازىنى بۇزۇپ ھۈرىپەيدى. ئۇ قورققىنىدىن كەينىگە داجىدى.

— جانابلىرى، — دېدى ھېنرىت قايرىلىپ ژاندارما باشلىقىغا، — قايسىنى تۇتىمىز؟

— ياشراقنى.

— خوپ، بىراق ئاۋۇ قېرىسى ئاسان بوي بەرمەيدىغاندەك قىلىدۇ.

— ئوغلاق يېتىلەپ ئۇسسۇل ئوينىمايدىغان بىچارە قىز، — دېدى قېرى چارلىغۇچى.

ھېنرىت كوسىن دېرىزە ئالدىغا كەلدى ۋە بىر قاراپلا، راھىبەنىڭ كۆزىدىن ئۆزىنى قاچۇرغاندەك قورقۇمسىراپ دېدى:

— خانىم ...

— نېمە قىلاي دەيسەن؟ — دەپ سورىدى راھىبە غەزەپ بىلەن.

— سىزنى ئەمەس، يەنە بىرىنى تۇتىمىز.

— يەنە بىرى كىم؟

— ئاۋۇ ياشراقى.

— ھېچكىم يوق، — دېدى راھىبە بېشىنى چايقاپ، — ھېچكىم يوق.

— ئادەم بار، — دېدى جاللات، — سىزگە بەش قولىدەك ئايان. ماڭا ئاۋۇ ياش بىرىنى تۇتقىلى قويۇڭ. سىزگە زىيان — زەخمەت يەتكۈزمەيمىز.

— سىزگە زىيان — زەخمەت يەتكۈزمەيمىز دەيسەنغۇ! — دېدى راھىبە سوغۇق تەلەپپۇزدا.

— ئاۋۇ ياش قىزنى ئېلىپ مېڭىشىمغا يول قويۇڭ، خانىم! بۇ، باشلىقنىڭ بۇيرۇقى!

راھىبە ئېلىشىپ قالغاندەك جاۋاب بەردى:

— بۇ يەردە بىرمۇ ئادەم يوق!

— يەنە بىر ئادەم بار، — دېدى جاللات، — سىلەرنىڭ ئىككى ئادەم ئىكەنلىكىڭلارنى ھەممەيلەن كۆردۇق.

— يەنە قاراپ باق، — دېدى راھىبە سوغۇق كۈلۈپ، — بېشىڭنى دېرىزىدىن تىقىپ يەنە بىر قاراپ باق!

جاللات راھىبەنىڭ تىرىنقىغا بىر قارىۋېلىپ، ئالدىغا مېڭىشقا پېتىنالمىدى.

— تېز بول، — دەپ ۋارقىرىدى ترىستان. ئۇ قوشۇننى يېرىم دائىرە قىلىپ تىزىپ، چاشقان كامىرىنى قورشاپ بولغاندىن كېيىن، ئاتنى مىنگەن پېتى دارىنىڭ ئالدىغا كەتكەنىدى.

ھېنرىت كوسىن نېمە قىلارنى بىلەلمەي قالدى. ئۇ ئارقىسىغا قايرىلىپ باشلىقنىڭ قېشىغا باردى، ئارغامچىنى يەرگە قويۇپ، شىلەپسىنى ئىككى قولى بىلەن قالايمىقان پىرقىراتتى.

— جانابلىرى، — دەپ سورىدى ئۇ، — نەدىن كىرىمىز؟

— ئىشكىتن.

— ئىشك يوق.

— دېرىزىدىن.

— بەك تار.

— ئۇنداقتا ئۇنى كېڭەيتىڭلار! — دېدى ترىستان ئاچچىقلاپ، — كولايدىغان بىرەر نەرسە ئالماي كەلگەنمۇ؟
دېرىزىدە تۇرغان ئانا چۆچۈپ كەتتى. ئۇ ئۈمىدسىزلىنىپ نېمە قىلارنى بىلەلمەي قالدى. شۇنداقتىمۇ، ئۇ باشقىلارنىڭ قىزىنى ئەكىتىشىگە ھەرگىز يول قويمايتتى.

ھېنرىت كوسىن تۈۋرۈكلۈك ئۆينىڭ پېشايۋىنىغا بېرىپ، ئۆزىنىڭ قورال - سايمانلىرىنى قاچىلايدىغان ساندۇقىنى، قاتلىنىدىغان بىر شوتىنى كۆتۈرۈپ كەلدى - دە، بۇ نەرسىلەرنى دارىنىڭ ياغىچىغا يۆلەپ قويدى. بەش - ئالتە ئەسكەر جوتۇ، لوم تۆمۈر قاتارلىقلارنى ئېلىپ كەلدى. ترىستان ئۇلار بىلەن بىللە دېرىزىگە قاراپ ماڭدى.

— قېرى قاقباش، — دېدى ژاندارما باشلىقى قوپاللىق بىلەن، — ئاۋۇ قىزنى ياۋاشلىق بىلەن تاپشۇرۇپ بەر.
راھىبە ھېچنېمىنى ئۇقمىغاندەك قاراپ تۇرىۋەردى.
— خۇدا ھەققى، — دېدى ترىستان، — سەن نېمىشقا بىزنىڭ پادىشاھنىڭ پەرمىنى بويىچە ئۇ قىزنى دارغا ئېسىشىمىزغا يول قويمايسەن؟

بەختسىز ئايال ئېچىنىشلىق كۈلدى.
— نېمىشقا! چۈنكى ئۇ مېنىڭ قىزىم!
ئۇنىڭ گەپ قىلىۋاتقاندىكى تەلەپپۇزىدىن ترىستان تىترەپ كەتتى.

— مەن ناھايىتى خىجىل، — دېدى ژاندارما باشلىقى، — لېكىن بۇ پادىشاھنىڭ ئىرادىسى.
راھىبە بەكمۇ قورقۇنچلۇق كۈلۈۋەتتى ۋە:
— مېنىڭ قانداقتۇر پادىشاھ دېگەنلىرىڭ بىلەن كارىم يوق.
ساڭا شۇنى دەپ قوياي، ئۇ مېنىڭ قىزىم! — دېدى ۋارقىراپ.
— تامنى تېشىڭلار، — دېدى ترىستان.

دېرىزىنىڭ تېگىدىكى تاشتىن بىر قەۋەتنى ئېلىۋەتسەلا، ئۆيگە كىرگىلى بولغۇدەك يوغان بىر ئېغىز ئېچىلاتتى. راھىبە جوتۇنىڭ، لوم تۆمۈرىنىڭ ئۆزى تۇرۇشلۇق قەلئەگە قىلىۋاتقان ھۇجۇمى ئالدىدا، يەر - زېمىننى زىلزىلىگە كەلتۈرىدىغان ئەلپازى بىلەن ۋارقىرىدى، ئاخىر مۇشتۇمچىلىك ئۆيىدە ئۇزاقتىن بۇيان قەپەسكە سولاپ قويۇلغان ياۋايى ھايۋاندىكى ئۇياندىن - بۇيانغا ئايلاندى، بىر ئېغىزمۇ گەپ قىلمىدى. كۆزلىرىدە غەزەپ يالقۇنى لاۋۇلدى. بۇ ئەھۋالنى كۆرۈپ تۇرغان ئەسكەرلەرنىڭ يۈرىكى بىر قىسما بولۇپ كەتتى.

ئۇ بىردىنلا ئايىغى ئاستىدىكى تاشنى كۆتۈرۈپ، كۈچەپ ئىشلەۋاتقانلارغا قارىتىپ ئاتتى. قولى تىترەپ كەتكەچكە، تاش دەل جايىغا تەگمىدى. ھېچكىم يارىدار بولمىدى. تاش پەقەت ترىستاننىڭ ئېتىنىڭ پۇتىغىچە دومىلاپ باردى. ئۇنىڭ ئاچچىقتىن چىشلىرى كىرىشىپ كەتتى.

قۇياش كۆتۈرۈلمىگەن بولسىمۇ، ئەتراپ ئاللىقاچان يورۇغانىدى، بۇ چاغ بالدۇرراق ئورنىدىن تۇرغان شەھەر ئاھالىسى بالىخانسىدىكى دېرىزىلەرنى ئاچقان ۋاقىت ئىدى. مانا، بىرنەچچە ئادەم، بىرنەچچە باققال ئېشەكلىرىنى مىنىپ بازارغا ماڭدى. ئۇلار گرىف مەيدانىدىن ئۆتۈۋېتىپ، چاشقان كامىرىنى چۆرىدىۋالغان ئەسكەرلەرنىڭ ئالدىدا بىردەم توختىدى، ئۇلارغا ھەيران بولۇپ نەزەر سالدى، ئاندىن ئۆز يولىغا راۋان بولدى.

راھىبە قىزىنىڭ ئالدىغا بېرىپ ئولتۇرۇپ. ئۇنى گەۋدەسى بىلەن توستى. ئايالنىڭ كۆزى چەكچىيىپلا كەتتى، كۆزىنىڭ خۇنى قاچتى. مىدەر - سىدەر قىلماي ياتقان شور پېشانە قىز ئاران - ئاران چىقىۋاتقان ئاۋازى بىلەن «فوبۇس!» دېگەن بىر ئىسمىنى تەكرارلايتتى. تامنى كولاۋاتقانلار بارغانسېرى يېقىنلاپ كەلدى. ئانا ئىختىيارسىز كەينى تەرەپكە چېكىندى، قىزىنى تامغا بارغانسېرى چىڭ قىستىدى، كۆزىنى تامدىن باشقا يەرگە

يۆتكىمىدى. راھىبە بىر پارچە تاشنىڭ مېدىرلىغىنىنى كۆردى. ترىستاننىڭ ئەسكەرلىرىگە مەدەت بېرىۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدى. ئۇ ئۆزىدىكى بايىقى ئاجىزلىقىنى قايىقچىدۇر چۆرۈپ تاشلىدى - دە، بار ئاۋازى بىلەن توۋلىدى. ئۇنىڭ ئاۋازى بەزىدە ياغاچ كېسىۋاتقان ھەرىنىڭ ئاۋازىدەك چىرىقراپ، قۇلاق - مېڭىنى يەپ كېتەتتى، بەزىدە كېكەچلىگەندەك ئۈزۈلۈپ قالاتتى. ئۇ خۇددى ئۆزىنىڭ بارلىق قارغىش - لەنەتلىرىنى بىراقلا بوغۇزىدىن چىقىرىپ، ھەممىسىنى بىر يولى تۈكۈۋەتمەكچىدەك بولاتتى.

— ھەي، نېمانچە قورقۇنچلۇق! سىلەر قاراقچىلار! سىلەر راستىنلا مېنىڭ قىزىمنى بۇلاپ كەتمەكچىمۇ؟ سىلەرگە دەپ قويماي، ئۇ دېگەن مېنىڭ قىزىم! مۇتتەھەملەر! جاللاتلار! يالاقچىلار! رەزىل قاتىللار! قۇتۇلدۇرۇڭلار! قۇتۇلدۇرۇڭلار! سىلەر نېمىشقا مېنىڭ قىزىمنى بۇلاپ كەتمەكچى بولىسىلەر؟ مېھىر - شەپقەتلىك خۇدا، سەن قەيەردە!

ئۇ چاچلىرى جۇۋۇلۇپ يەردە ئۆمىلىپ قالدى، كۆزلىرى قورقۇنچلۇق، لەۋلىرى گەز باغلاپ كەتكەندى.

— قىزىمنى يېقىنراق كېلىپ بۇلىمامسەن! — دېدى ئۇ ترىستانغا، — سەن بۇ قىزنى مېنىڭ قىزىم دېگەنلىكىمنى چۈشەنمەيۋاتامسەن؟ سەن بالىنىڭ نېمىدىن دېرەك بېرىدىغانلىقىنى بىلمەسەن؟ ھەي، قىيامەت مۈشۈكى؟ سەن ئۆزۈڭنىڭ چىشى مۈشۈكۈڭ بىلەن بىللە ئۇخلاپ باقمىغانمۇ؟ سىلەر سېرىق ئاسلانلارنى تۇغۇپ باقمىغانمۇ؟ سېرىق ئاسلانلىرىڭلار يىغا - زار قىلغاندا، يۈرىكىڭلار مۇجۇلمىغانمۇ؟ — ئاۋۇ تاشنى ئېلىۋېتىڭلار، — دېدى ترىستان، —

ئاللىقاچان بوشاپ بولدى.

تۆمۈر لومنىڭ بىرنەچچە قېتىم تېگىشى بىلەن تاش ئورنىدىن ئاجرىدى. باشتا دېگىنىمىزدەك، بۇ راھىبەنىڭ ئەڭ ئاخىرقى قەلئەسى ئىدى. ئۇ بۇ تاشنى ئەسلىدىكى ئورنىغا قايتۇرۇش ئۈچۈن ئۆزىنى ئاتتى، تاشنى تۇتۇۋالماقچى بولدى. لېكىن، ئالتە

ئادەم بىللە بولۇپ ئىتتىرىۋاتقان ئېغىر تاش ئۇنىڭ يېنىدىن ئۆتۈپ كەتتى، تۆمۈر لومنى بويلاپ سىيرىلغان پېتى يەرگە چۈشتى.

راھىبە ئېچىۋېتىلگەن ئېغىزنى كۆرۈپ، ئۇ يەرگە توغرىسىچە يېتىۋالدى، بېشىنى يەرگە ئۇردى. چارچاپ كەتكەنلىكى ئۈچۈنمىكەن، ئاۋازى پۈتۈپ خىرقىراپ قالدى. ئوچۇق ئاڭلىغىلى بولمايدىغان ئاۋازى بىلەن «قۇتۇلدۇرۇڭلار!» دەپ توۋلىدى.

— ئەمدى بېرىپ ئاۋۇ قىزنى تۇتۇڭلار، — دېدى ترىستان شەپقەتسىزلىك بىلەن.

راھىبە ئەسكەرلەرگە قارىدى، ئۇنىڭ ئەلپازى ئىنتايىن قورقۇنچىلۇق ئىدى. ئەسكەرلەر ئەيمىنىپ، ئالدىغا ماڭالماي، كەينىگە داڭلىق تۇردى.

— مېڭىڭلار، — دېدى ژاندارما باشلىقى، — سەن ماڭا! ھېنرىت كوسىن.

ھېچكىممۇ بىرقەدەم مىدىرلىمىدى.

ژاندارما باشلىقى ئاغزىنى بۇزۇپ:

— توۋا قىلىدىم! ئەسكەر تۇرۇپ قىلغان قىلىقىنى قارمىدىغان! خوتۇن كىشىدىن قورققىنىنى بۇ نېمىلەرنىڭ! — دېدى.

— جانابلىرى، — دېدى ھېنرىت كوسىن، — سىز ئۇنى ئايال دەۋاتامسىز؟

— ئۇنىڭ شىرنىڭكىدەك يالى تۇرسا، — دېدى يەنە بىرەيلەن.

— يوقال، — دېدى باشلىقى، — تېشىلگەن ئېغىز چوڭ

بولغاندىكىن، پونتوئىسقا بۆسۈپ كىرگەندەك، ئالدى بىلەن ئۈچ ئادەم كىرىڭلار. دە، ئىشنى تۈگىتىڭلار! كىم كەينىگە ياندىكەن، ئىككى پارچە قىلىۋېتىمەن!

ئەسكەرلەر ژاندارما باشلىق بىلەن راھىبەنىڭ ئارىلىقىدا بولغاچقا، ھەر ئىككى تەرەپتىن تەھدىتكە دۇچ كەلگەنىدى. ئەسكەرلەر بىردەم ئىككىلىنىپ تۇرغاندىن كېيىن قەتئىي

نىيەتكە كەلدى - دە، چاشقان كامىرىغا قاراپ ماڭدى.

راھىبە بۇ ئەھۋالنى كۆرگەندىن كېيىن شارەتتىمە تىزلىنىپ ئولتۇردى، يۈز - كۆزىنى يېپىۋالغان چېچىنى ئىككى تەرەپكە قايرىۋەتتى، قورايىدەك ئورۇق قولىنى تۆۋەنگە ساڭگىلاتتى، مونچاقتەك - مونچاقتەك كۆز ياشلىرى كۆز چانقىدىن ئېتىلىپ چىقتى، ئىككى مەڭزىنى بويلاپ، شىرىلداپ ئېقىۋاتقان ئېرىق سۈيىدەك توختىماي ئاقتى. ئۇ يەنە گەپ باشلاپ قالدى. لېكىن، ئۇنىڭ ئەمدىكى سۆزلىرى شۇنچىلىك مۇڭلۇق ۋە سەمىمىي، شۇنچىلىك يۇمشاق ۋە مۇلايىم، شۇنچىلىك كەمتەر ۋە تەقۋادار، شۇنچىلىك تەسىرلىك ئىدىكى، ترىستاننىڭ چۆرىسىدىكى ئادەم گۆشىنى پۈۋلىمەي يەيدىغان ئەبلەخلەرمۇ مىشلىداپ يىغلاپ تاشلىدى.

— غوجاملار، چەۋەندازلار! مېنىڭ بىر ئېغىز گېپىمگە قۇلاق سېلىڭلار، بۇنى سىلەرگە چوقۇم دەپ بېرىشىم كېرەك، ئۇ مېنىڭ قىزىم. سىلەر بىلەمسىلەر؟ ئۇ مەن بۇرۇن يوقىتىپ قويغان قىزىمنىڭ ئۆزى شۇ. ئاڭلاپ تۇرۇڭلار، بۇ ئۆتۈپ كەتكەن ئىش. ئويلاپ بېقىڭلار، مەن تۆرە - ئەپەندىلەرنى كۆپ تونۇيدىغان پاهىشە ئايال ئىدىم، ئۇششاق بالىلار مېنى تاش ئېتىپ بوزەك قىلغاندا، ھەممىڭلار مەندىن ئوبدان خەۋەر ئالغانىدىڭلار. شۇنداق ئەمەسمۇ؟ بىلەمسىلەر؟ بىلىپلا قالساڭلار، مېنىڭ بالامنى قالدۇرۇپ قويىسىلەر. مەن شور پېشانە پاهىشە ئايال بولغاچقا، ئاۋۇ مىسىرلىق ئاياللار مېنىڭ قىزىمنى ئوغرىلاپ كەتتى. لېكىن، مەن ئۇنىڭ بىر پاي پوپۇچىنى ساق ئون بەش يىل ساقلىدىم. قاراڭلار، مانا مۇشۇ بىر پاي پوپۇچ! قىزىمنىڭ شۇ چاغلاردا مۇشۇنداق چىرايلىق پۇتى بولغان. بىز رېيىمىستا، نازىنىلار كوچىسىدا ياشايتتۇق. سىلەر ئۇ ئايالنى تونۇشۇڭلار مۇمكىن. ئۇنىڭ ئىسمى شانتېفلۇر ئىدى! ئۇ دەل مەن شۇ. ئۇ چاغدا سىلەرمۇ ياش ئىدىڭلار، ئۇ چاغلار ياشلىقنىڭ ئالتۇندەك گۈزەل چاغلىرى ئىدى. ئىشقىۋازلىق، شاد - خۇراملىق بىلەن

تولغان كۈنلەر ئىدى. سىلەر چوقۇم ماڭا ئىچ ئاغرىتىسىلەر، شۇنداق ئەمەسمۇ؟ غوجاملار! مىسىرلىق ئاياللار قىزىمنى ئۆيۈمدىنلا ئوغرىلاپ كەتتى، ئون بەش يىل ماڭا كۆرسەتمىدى. مەن ئۇنى ئاللىبۇرۇن ئۆلۈپ كەتتىگە چىقىرىپ ياشىدىم. ئويلاپ بېقىڭلار، قەبرىنىداشلار! مەن ئۇنى ئەمدى يوق دەپ ئويلىدىم. ئۇۋامدا ئون بەش يىل تۇردۇم. قىش كۈنلىرى ئىسسىندىغانغا ئوت يوق، بۇ بەك تەس ئىشقۇ! سۆيۈملۈك بىچارە پوپۇچ! يەر - ئاسمانغا يالۋۇرۇپ نالە قىلدىم، مېھىر - شەپقەتلىك خۇدا چوقۇم ئاڭلىدى بولغاي، تۈنۈگۈن كەچتە ئۇنى مېنىڭ يېنىمغا ئەكىلىپ قويدى. بۇ شەپقەتلىك خۇدانىڭ كارامىتى! قىزىم ئۆلمىگەن بولۇپ چىقتى. مەن سىلەرنىڭ ئۇنى مېنىڭ يېنىمدىن ئېلىپ كەتمەيدىغانلىقىڭلارغا ئىشىنىمەن. ناۋادا سىلەر تۇتماقچى بولساڭلار، مېنى تۇتۇڭلار، قىلچىلىك ئاغرىنمايمەن. لېكىن، ئۇچۇ؟ ئۇ تېخى بالا، ئەمدىلەن ئون ئالتە ياشقا كىرگەن! ئۇنىڭغا ۋاقىت بېرىڭلار، ئۇمۇ كۈننىڭ سېرىقىنى كۆرسۇن! ئۇ زادى نېمە گۇناھ ئۆتكۈزۈپ سىلەرنى خاپا قىلدى؟ ھېچ ئىش قىلمىدى، مەنمۇ شۇنداق، سىلەر مېنىڭ ئۇنىڭدىن بۆلەك ھېچنېمە يوقلۇقىنى بىلىسىلەر. مەن قېرىپ قالدىم، ئۇ بۇۋى مەريەم ئانىمىز ماڭا ئىنئام قىلغان بىردىنبىر بايلىق. ھەممىڭلار كۆكسى - قارىڭلار كەڭ ئادەملەر، ئۇنىڭ ئەسلىدە مېنىڭ قىزىم ئىكەنلىكىنى بىلمەيسىلەر، ئەمدى بىلىڭلار. مەن ئۇنى سۆيىمەن. باشلىق غوجام، مەن ئۆز كۆكسۈمدىن بىر تۆشۈك ئېچىلىشنى خالايمەنكى، ئۇنىڭ بەدىنىدە تېرىقچىلىك زېدە پەيدا بولۇشىنى خالمايمەن. قارىسام، مېھرىبان غوجاملاردەك قىلىسىز! مېنىڭ دەپ بەرگەنلىرىم ئەينەن ئەھۋال! سىزنىڭمۇ ئانىڭىز باردۇ، غوجام! سىز قوشۇننىڭ كاتىبىشى، مېنىڭ قىزىمنى ئېلىپ كەتمەڭ! قاراپ قويۇڭ، مەن سىزدىن خرىستوستىن ئۆتۈنگەندەك ئۆتۈنۈۋاتمەن! مەن ھېچكىمدىن ھېچ نەرسە تەلەپ قىلىپ باقمىغان، مەن رېيمىسلىق ئايال،

غوجاملار، كىچىك دادام ماھىت پرادون ماڭا بىر پارچە يەر قالدۇرغان. باشقا تەلىپىم يوق، قىزىمغا تەگمەڭلار! ياخشى نىيەتلىك خۇدا قىزىمنى ماڭا بىكاردىن - بىكار قايتۇرۇپ بەرمىگەن! پادىشاھ، پادىشاھ دەپ قالدىڭلار! قىزىمنى ئۆلتۈرۈپ بەرسەڭلارمۇ ئۇنىڭ خۇشال بولۇپ كېتىشى ناتايىن! ئۇنىڭ ئۈستىگە، پادىشاھنىڭمۇ كۆڭلى ياخشى! ئۇ مېنىڭ قىزىم، ئۇ مېنىڭ! پادىشاھنىڭ ئەمەس! سىلەرنىڭمۇ ئەمەس! بىز بۇ يەردىن كېتىمىز! نېمىلا بولسۇن، ئىككى ئايال بىلەن ماڭغان بولسا، بىرى ئانىسى، بىرى قىزى بولغان بولىدۇ. ئۇلارنىڭ مېڭىشىغا يول قويۇڭلار! بىزنىڭ كېتىشىمىزگە يول قويۇڭلار! بىز رېيىمىسلىق، ئاھ، سىلەر ئاق كۆڭۈل، مەن ھەممىڭلارنى ياخشى كۆرىمەن. سىلەر مېنىڭ قىزىمنى تۇتۇپ كەتمەيسىلەر، مۇمكىن ئەمەس! پۈتۈنلەي مۇمكىن ئەمەس. شۇنداق ئەمەسمۇ؟ قىزىم، مېنىڭ قىزىم!

بىز شۇ تاپتا ئۇنىڭ قىياپىتىنى، ئاۋازىنى تەسۋىرلەشكە ناقابىل. ئۇ گەپ قىلىۋېتىپ كۆز ياشلىرىنى يۇتۇۋەتتى، قوللىرىنى بىر - بىرىگە سۈركىدى. ھەسرەتلىك كۈلدى. كۆزىدىكى يېشىدا كۈننىڭ نۇرى چاقنىدى، ئۈزۈپ - ئۈزۈپ ئۇھسىنىدى، ئۇلۇغ - كىچىك تىنىدى، ۋارقىراپ - جارقىراشلىرى باش - ئايىغى قولاشمايدىغان سۆزلەرگە ئارىلىشىپ كەتتى، قىلىۋاتقان گەپلىرى باغلاشمىدى، ئىچى ئازاب ۋە ئېچىنىش بىلەن لىق تولدى، ئادەملەرنىڭ قەلبىنى زىلزىلىگە كەلتۈردى. ئۇ ئاخىر تىنچىپ قالدى. تىرىستان كۆز يېشىنى يوشۇرۇش ئۈچۈن قوشۇمىسىنى تۇرۇۋالدى. ئاقىۋەت، ئۇ ئۆزىدىكى بۇ ئاجىزلىققا بەردەم بەرمەكچى بولۇپ گەپنى چورتلا ئۆزدى:

— بۇ پادىشاھنىڭ ئىرادىسى، — دېدى ئۇ، — ئاندى ھېنرىت كوسىننىڭ قۇلىقىغا پىچىرىلدى، — چاققانراق قول سېلىڭلار! جالاتلار ۋە ئەسكەرلەر ھېلىقى كىچىك ئۆيگە يوپۇرۇلۇپ كىردى. راھىبە قىلچىلىك قارشىلىق كۆرسەتمىدى. پەقەت

قىزنىڭ قېشىغا بېرىپ، ھېچ نەرسىگە قارىمايلا ئۇنىڭغا ئۆزىنى ئاتتى. مىسىرلىق قىز شۇنچە كۆپ ئەسكەرنىڭ ئالدىدىلا تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، ئۆلۈم ۋەھىمىسىدە پۇچۇلانىدى.

— ئانا! — دەپ چىرقىردى ئۇ ئېچىنىشلىق ئاۋازى بىلەن، — ئوبدان ئانا! ئۇلار كەلدى! مېنى قوغداپ قېلىڭ!

— شۇنداق قىزىم، مەن سېنى قوغدايمەن، — دېدى ئانا ھېچكىم ئاڭلىمىغۇدەك زەئىپ ئاۋازدا ۋە دەرھال قىزنى قۇچاقلىدى، يۈز - كۆزىگە توختىماي سۆيىدى. ئىككىيلەن مۇشۇ تەرىقىدە يەردىلا يېتىپ قالدى. راھىبە قىزنىڭ ئۈستىگىلا يېتىۋالدى. بۇ ھەقىقەتەنمۇ ئىنسانلار ئارىسىدىكى ئەڭ پاجىئەلىك تىراگېدىيە ئىدى.

ھېنرىت كوسىن قىزنىڭ مۇرىسى ئاستىدىن قولىنى ئۆتكۈزۈپ، ئۇنى بېلىدىنلا قۇچاقلاپ تۇتتى. قىز ئۇنىڭ قولى تېگىشى بىلەن بىرلا ۋارقىراپ ھوشىدىن كەتتى. جاللاتنىڭ كۆز يېشى يېپى ئۈزۈلگەن مارجاندەك قىزنىڭ بەدىنىگە تورۇكلاپ چۈشتى. ئۇ قىزنى قۇچاقلاپ كۆتۈرۈش ئۈچۈن راھىبەنى كۈچەپ بىر يانغا ئىتتىرىۋەتتى. لېكىن، ئانىنىڭ قولى قىزنىڭ بېلىنى مەھكەم قۇچاقلىۋالغان بولغاچقا، ئۇنى پەقەت ئاجراتقىلى بولمىدى. ھېنرىت كوسىن باشقا ئامال قىلالماي، مىسىرلىق قىزنى ئۆيىنىڭ سىرتىغا سۆرەپ چىقتى. ئانىسىمۇ سۆرىلىپ بىللە چىقتى، ئۇنىڭ كۆزلىرى مەھكەم يۇمۇلغانىدى.

قۇياش كۆتۈرۈلگەن، مەيدانغا خېلى جىق ئادەم توپلىشىپ قالغانىدى. ئۇلار جاللاتنىڭ ئىككى ئايالىنى دارقىرىتىپ سۆرەپ دارىنڭ قېشىغا ئېلىپ كەلگىنىنى يىراقتىن كۆرۈپ تۇردى. ژاندارما باشلىقى ترېستان جازا ئىجرا قىلىدىغان چاغدىكى كونا بەلگىلىمىگە ئاساسەن، ئەتراپتا قاراپ تۇرغان ئادەملەرنىڭ دار قېشىغا يېقىن كېلىشىنى قەتئىي مەنئى قىلدى.

ئەتراپتىكى دېرىزىلەردە بىرمۇ ئادەم كۆرۈنمەيتتى، كىشىلەر پەقەت يىراقتىكى بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ قوغغۇراق مۇنارى

ئۈستىدە خۇددى ئەتىگەنلىكى ئوچۇق ھاۋادا، مەيداندا يۈز بېرىۋاتقان ئىشلارنى تاماشا قىلىۋاتقاندا ئىككى ئادەمنىڭ قارىسىنى كۆردى.

ھېنرىت كوسىن ئىككى ئايالنى جانغا زامىن بولىدىغان شوتىنىڭ ئاستىغىچە سۆرەپ كەلدى، ئاندىن قەدىمىنى توختاتتى، پاجىئەلىك مەنزىرىدىن يۈرىكى ئىرغىپ، پەقەت چىدىيالىمدى، تىنىقى يېتىشمەيۋاتقاندا بولدى. ئۇ ئارغامچىنى ئايلاندۇرۇپ، قىزنىڭ چىرايلىق بويىغا يۆگىدى. شور پىشانە قىز ئارغامچىنىڭ بويىغا يۆگەلگەنلىكىنى تۇيۇپ شۈركۈنۈپ كەتتى، كۆزىنى ئېچىپ، تاشتىن ياسالغان دارىنىڭ بېشى ئۈستىدە سۈرلۈك گىدىيىپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، لاغىلاپ تىتىردى، يۈرەكنى ئېزىدىغان چىرقىراق ئاۋازى بىلەن: «ياق، مەن ئۆلۈشكە رازى ئەمەس!» دەپ ۋارقىرىدى. راھىبە بېشىنى قىزنىڭ كۆڭلىكىنىڭ پېشىگە تىقىپ، بىر ئېغىز مۇگەپ قىلالىمىدى. لېكىن، ئۇ تىترەيتتى، ئادەملەر ئۇنىڭ قىزىنى توختىماي سۆيۈۋاتقانلىقىنى كۆردى. جاللات پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ، ئۇنىڭ ئىككى قولىنى قىزىدىن ئاجرىتىۋەتتى. راھىبە ھېرىپ - چارچاپ مادارىدىن كەتتىمۇ ياكى ئارزۇ - ئارمانلىرى ئۈزۈل - كېسىل بەربات بولغانلىقىنى بىلىدىمۇ، ئەيتاۋۇر، ئۆزىنى جاللاتنىڭ ئىختىيارىغا قويدى. جاللات قىزنى مۇرىسىگە ئېلىپ ماڭدى، چىرايلىق قىزنىڭ پۈكلەنگەن گەۋدىسى ئۇنىڭ مۇرىسىدە ساڭگىلاپ قالدى. جاللات شوتىغا پۇتىنى قويۇپ، يۇقىرىغا قاراپ ياماشتى.

شۇ ئەسنادا، يەردە ياتقان ئانا لەپىدە كۆزىنى ئاچتى، لام - جىم دېمەيلا ئورنىدىن تۇردى، چىرايى ئولجىغا تاشلانغان ياۋايى ھايۋانداك قورقۇنچلۇق ئىدى. ئۇ جاللاتنىڭ قولىغا شىددەت بىلەن ئېتىلىپ باردى - دە، قولىنى چىشلىدى، بۇلارنىڭ ھەممىسى چاقماق تېزلىكىدە يۈز بەردى. جاللات چىرقىراپ كەتتى، ئەتراپتىكىلەر يۈگۈرۈپ كېلىپ، ئۇنىڭ قان بىلەن

بويالغان قولىنى ئاران تەستە ئانا بولغۇچى. ئايالنىڭ چىشلىرىدىن ئاجرىتىپ چىقاردى. ئانا چىشىنى چىڭ چىشلەپ، باشتىن - ئاخىرىغىچە گەپ قىلمىدى. ئادەملەر ئۇنى كۈچەپ ئىتتىرىدى، ئارقىدىنلا ئۇنىڭ بېشىنىڭ ياپىلاق تاش ياتقۇزۇلغان يەرگە قاتتىق تەگكەنلىكىنى كۆرۈپ تۇردى، ئۇلار ئۇنى يۆلىدى، لېكىن ئۇ يەنە يىقىلىپ چۈشتى، بىچارە ئايال ئاللىقاچان جان ئۈزگەنىدى.

جاللات مىسىرلىق قىزنى بوش قويۇۋەتمەي، شۇ كۆتۈرگەن پېتى شوتىدىن ئاستا - ئاستا يۇقىرى ئۆرلىدى.

2. «ئاق كىيىملىك پەرىزات»

كۋاسمىدو كىچىك بىر ئېغىزلىق ئۆينىڭ قۇيقۇرۇق تۇرغانلىقىنى كۆردى. ئۇنىڭ ئىچىدە مىسىرلىق قىزمۇ يوق ئىدى. ئۇ مىسىرلىق قىزنى قوغداش بىلەن بولۇۋاتقاندا، بىرلىرى ئۇنى ئالداپ ئاچىقىپ كەتكەنىدى. كۋاسمىدو چاچلىرىنى يۇلۇپ - يۇلۇۋەتتى، كۆڭلى بۇزۇلۇپ تېپىرلاپ كەتتى، ئالچىپ قالغاندەك چېركاۋنىڭ ھەممە يېرىنى ئايلىنىپ چىقتى. مىسىرلىق قىزنى ئىزدەپ باقمىغان بۇلۇڭ - پۇچقاقمۇ قالمىدى. غەلىتە ئاۋاز بىلەن ۋارقىرىدى، يۇلۇۋالغان چاچلىرىنى يەرگە ئاتتى. دەل شۇ چاغدا، مىسىرلىق قىزنى تۇتقۇن قىلماقچى بولغان ئوردا ئوقياچىلىرى بۇۋى مەريەم چېركاۋغا غەلىبە بىلەن كىرىپ كەلدى. كۋاسمىدو ئۇلارغا ياردەملىشىپ ئىزدىنىپ بەردى. بىچارە گاز ئۇلارنىڭ مىسىرلىق قىزنى ئۆلتۈرمەكچى بولغانلىقىنى خىيالغىمۇ كەلتۈرمىگەنىدى، ئۇنىڭ نەزىرىدە ئاۋۇ تىلەمچىلەر مىسىرلىق قىزنىڭ دۈشمەنلىرى ئىدى. ئۇ ھەتتا ترىستاننى مۆكۈنۈۋېلىشقا بولىدىغان يەرلەرنىڭ ھەممىسىگە ئېلىپ باردى، مەخپىي ئىشلىكلەرنى ئېچىپ بەردى. نەزىر -

چىراغ سۇپىسىنىڭ قىسىلچاقلىرىنى، ئارقا ھويلىدىكى مۇقەددەس بۇيۇملار ئۆيىنى كۆرسەتتى. ناۋادا بەختسىز قىز راستىنلا مۇشۇ يەرلەرگە مۆكۈنۈۋالغان بولسا، ئۇنى بىرىنچى بولۇپ تۇتۇپ بەرگىنى دەل كۋاسمىدونىڭ ئۆزى بولغان بولاتتى. ترىستان ئىشەنچىنى ئۇنداق ئاسان يوقىتىپ قويمىدىغانلاردىن ئەمەس ئىدى. لېكىن، ھېچ نەرسىگە ئېرىشەلمىگەنلىكى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ھېرىپ - چارچاپ، پۇت - قولى سىرقىراپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن جىلە بولغىلى تۇردى. كۋاسمىدو بولدىلا دەپ ئۆزى يالغۇز ئىزدەش بىلەن بولدى. پۈتكۈل چېركاۋنى نەچچە ئون قېتىم ئايلاندى، ئۇياندىن - بۇيانغا نەچچە يۈز قېتىم ماڭدى. شەرقتىن غەربكە، جەنۇبتىن شىمالغا، يۇقىرىدىن - تۆۋەنگە، ئىچىدىن - تېشىغا بولۇپ، بىردەم پەلەمپەيدىن چىقتى، بىردەم پەلەمپەيدىن چۈشتى. يۈگۈردى، توۋلىدى، ئاختۇردى، ھەممە يەرگە قاراپ باقتى، قىلمىغان قىلىقى قالمىدى. بېشىنى كۆرگەنلىكى كامارنىڭ ھەممىسىگە تىقىپ باقتى، مەشئەل كۆتۈرۈپ ئەگمە تورۇسلارنى يورۇتتى، ئاخىر پۈتۈنلەي ئۈمىد ئۈزۈپ تېخىمۇ ئەسەبىيلەشتى. ئۆزىنىڭ جۈپىتىنى يوقىتىپ قويغان ئەركەك ھايۋانمۇ مۇنچىۋالا ئالاقىدە بولۇپ كەتمىگەن، مۇنچىۋالا ۋەھشىيلەشكەن كەتمىگەن بولاتتى. ئاخىر مىسىرلىق قىز چېركاۋدا ئەمەس دەپ جەزملەشتۈردى. ھەممە ئىش تۈگىگەن، مىسىرلىق قىزنى ئاللىقاچان بىرلىرى تۇتۇپ كەتكەنلىكىدە گەپ يوق. كۋاسمىدو بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ قوغغۇراق مۇنارىنىڭ پەلەمپىيى ئارقىلىق ئۆگزىگە چىقتى، ئاشۇ كۈنى قىزنى قۇتۇلدۇرۇپ چېركاۋغا ئېلىپ كىرگەن چاغدىكى ئەھۋالنى ئەسلىدى. شۇ كۈنى ئۇ مۇشۇ جايلاردىن ئۆتۈۋاتقاندا شۇنچىكى خۇشال بولغان، شۇنچىكى پەخىرلەنگەنىدى. ئەمدىلىكتە، ئۇ شۇ چاغدا ماڭغان يەرلەردىن بېشىنى ساڭگىلىتىپ، گەپمۇ قىلماي، ياشمۇ ئېقىتماي ئۆتۈشكە مەجبۇر بولغانىدى. چېركاۋ ئۇنىڭغا ھەددىدىن زىيادە قاقاس،

زېرىكەرلىك تۇيۇلغىلى تۇردى. ئوقياچىلار چېركاۋدىن ئايرىلىپ، مىسىرلىق قىزنى قوغلاپ تۇتۇش مەقسىتىدە كونا شەھەر رايونى تەرەپكە كەتكەنىدى. ھېلىلا شاۋقۇن - سۈرەن ئىچىدە ھۇجۇمغا دۇچ كەلگەن بۇۋى مەريەم چېركاۋى ئەمدىلىكتە تىپتىنچ بولۇپ قالدى. چېركاۋدا تىكەندەك يالغۇز قالغان كۋاسمىدو ھېلىقى كىچىك ئۆيگە قاراپ ماڭدى. مىسىرلىق قىز مۇشۇ ئۆيدە، كۋاسمىدونىڭ ھىمايىسىدە بىرنەچچە ھەپتە ئۇخلىغان، ئارام ئالغانىدى. ئۆيگە باراي دەپ قالغاندا، كۋاسمىدو سەل ئۈمىدلىەندى - دە، مىسىرلىق قىزنى مۇشۇ ئۆيدىن تېپىۋالساچۇ، دېگەن بىر خىيال لەپىدە كۆڭلىدىن كەچتى. ئۇ چېركاۋنىڭ ئىككى قاسنىقى ئارىسىدىكى كارىدور ئۆگزىسىنىڭ دەھلىزىدىن قايرىلىدىغان چاغدا ئالدىدىكى ھېلىقى ئۆيگە، ئۇنىڭ دېرىزىسىگە قارىدى. كۋاسمىدو ئەگمە شەكىللىك تۈۋرۈكنىڭ ئاستىدا خۇددى دەرەخ شاخلىرى ئارىسىدىكى قۇش ئۇۋىسىدەك تۈگۈلۈپ ئولتۇردى. بىچارە كۋاسمىدو ئاخىر پەقەت بولالمىدى، يىقىلىپ كەتمەسلىك ئۈچۈن تۈۋرۈككە يۆلىنىۋالدى. ئۇ مىسىرلىق قىزنىڭ بۇ ئۆيگە قايتىپ كەلگەن بولۇشىنى نەقەدەر ئارزۇ قىلاتتى - ھە! ئۇ ھەتتا بىرەر پەرىشتىنىڭ ئۇنى ئۆيگە ئەكىلىپ قويۇشىنى ئارزۇ قىلدى. ئۆي شۇنچىكى پىنھان، شۇنچىكى پۇختا، شۇنچىكى سۆيۈملۈك ئىدى. مىسىرلىق قىزنىڭ ئۇ يەردە بولماسلىقى مۇمكىن بولمايدىغان ئىش ئىدى. لېكىن، ئۇ ئالدىغا قەدەم ئېلىشقا پىتىنالمىدى، كۆرۈۋاتقان تاتلىق چۈشنىڭ بەربات بولۇپ كېتىشىنى ھەرگىز خالىمايتتى.

«شۇنداق، - دېدى كۋاسمىدو ئۆز - ئۆزىگە، - ئېھتىمال، ئۇ ئۇخلاۋاتقان ياكى دۇئا - تىلاۋەت قىلىۋاتقان بولۇشى مۇمكىن، ئۇنى چۆچۈتۈپ قويماسلىق كېرەك.»

ئاخىر ئۇ جۈرئىتىگە ئېلىپ پۇتىنىڭ ئۈچىدا دەسسەپ، شەپە چىقارماي ماڭغىنىچە ئۆينىڭ ئالدىغا كەلدى. تۆت ئەتراپىغا قارىۋالغاندىن كېيىن بوسۇغىدىن ئاتلىدى. ئۆي قۇيۇرۇق ئىدى!

بۇ ئۆيدە يەنىلا ھېچكىم يوق ئىدى! بىچارە گاس قەدىمىنى ئاستىلىتىپ، ئۆيىچىنى بىر قېتىم ئايلاندى. مىسىرلىق قىزنى پالاس، تۆشەك تېگىدىن ياكى بىرەر بۇلۇڭ - پۇچقاقتىن تېپىۋالدىغاندەك سىنچىلاپ قاراپ باقتى. ئاخىر ئىلاجىسىز بېشىنى چايقىدى، جېنى چىقىپ كەتكەندەك بولدى. بىردىنلا، ئاچچىقىغا ھاي بېرەلمەي، قولىدىكى مەشئەلنى دەسسەپ ئۆچۈردى، گەپ قىلمىدى، ئۇلۇغ - كىچىكمۇ تىنىمىدى، بېشىنى تامغا ئۇرۇپ يىقىلىپ چۈشتى. ئۇ ھوشىدىن كەتكەنىدى.

كۋاسمىدو ھوشىغا كېلىپلا ئۆزىنى تۆشەككە ئاتتى، ئۇنىڭ ئۈستىدە دومىلىدى. مىسىرلىق قىز يانتقان، بەدىنىدىكى ھارارەت ساقلىنىپ قالغاندەك بىلىنگەن جايلارنى خۇددى يوقاتقان ھالدا پۇرىدى، سۆيدى. بىر ھازا ئۆتۈپ، خۇددى جېنى چىقىپ كەتكەن ئادەمدەك مىدىر - سىدىر قىلمىدى. چىلىق - چىلىق تەرگە چۆمۈلدى، ھاسىراپ - ھۆمۈدەپ كەتتى، گاراڭ بولغاندەك ئورنىدىن تۇردى، بېشىنى ھەدەپ تامغا ئۇردى. ئاخىر بارا - بارا مادارىدىن كەتتى - دە، پولىغا يىقىلىپ چۈشتى، ئاندىن تىزلىنىپ تۇرۇپ، ئۆيىنىڭ سىرتىغا قاراپ ئۆمىلىدى، ئېسىنى يوقاتقانداك بولۇپ، ئىشىكىنىڭ ئۇدۇلىدا زوڭزىيىپ ئولتۇردى. ئۇ ئولتۇرغان جايىدا مىدىر - سىدىر قىلماي بىر سائەتتىن ئارتۇقراق ئولتۇردى، خۇددى يېتىمسىرەپ قالغان ئانىدەك ئالدىدىكى كىچىك ئۆيگە مىختەك قادالدى، كۆزلىرى ھەسرەت - ئەلەم بىلەن تولدى، بىر نۇقتىغا تىكىلىپ قېتىپ قالدى. ئۇ گەپ - سۆز قىلماي بىر ھازا ئولتۇرغاندىن كېيىن ھۆڭرەپ يىغلىۋەتتى. ئىچ - ئىچىدىن جالاقلاپ تىتىردى. لېكىن، بۇ ياز پەسلىدىكى ئاۋازسىز چاقماققا ئوخشاش، ياش تۆكۈلمىگەن يىغا ئىدى.

كۋاسمىدو ئېيتقۇسىز بىر قايغۇ - ھەسرەتلىك خىياللار قاينىمىغا غەرق بولدى. مىسىرلىق قىزنىڭ زادى قانداق قىلىپ بۇلاپ كېتىلگەنلىكىنى بىلمەكچى بولدى. ئۇ تۇيۇقسىزلا ياردەمچى ئېپىسكوپنى ئېسىگە ئالدى. پەقەت شۇ پوپتىلا

قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ پەلەمپىيىگە ئۆتىدىغان ئىشىكنىڭ ئاچقۇچى بارلىقىنى ئېسىگە كەلتۈردى. كۋاسمىدو ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ بىر كېچىسى مىسىرلىق قىزغا ئوغرىلىقچە چېقىلماقچى بولغانلىقىنى يادىغا ئالدى. بىرىنچى قېتىمدا كۋاسمىدو ئۇنىڭغا ياردەم قىلغان، ئىككىنچى قېتىمدا ئۇنى توسقاندى. تالاي ۋەقەلەرنىڭ تەپسىلاتى ئۇنىڭ كۆڭۈل ئېكرانىدا بىر - بىرلەپ ئۆتۈشكە باشلىدى. ئۇ مىسىرلىق قىزنى بۇلاپ كېتىش ياردەمچى ئېپىسكوپتىن بۆلەك ھېچقانداق ئادەمنىڭ قولىدىن كەلمەيدىغانلىقىنى جەزملەشتۈردى. لېكىن، ئۇ پويىنى چەكسىز ھۆرمەت قىلاتتى، ئۇنىڭغا بولغان مىننەتدارلىق بىلەن ساداقەتمەنلىك قەلب چوڭقۇرلۇقىدا يىلتىز تارتقانىدى. كۋاسمىدو ھەتتا ئۆزى جان تالىشىۋاتقان مۇشۇ دەققىدىمۇ، ھەسەتخورلۇق بىلەن ئۈمىدسىزلىكنىڭ ئۆزىنى بويسۇندۇرۇۋېلىشنى ھەرگىز خالىمايتتى.

بىچارە گاس بۇ ئىشنى چوقۇم ياردەمچى ئېپىسكوپ قىلغان دېگەن يەرگە كەلدى. ئەھۋال كالاۋدې فرولىلۇغا تاقاشقان ھامان، ئۇنىڭ قەلبىدىكى غەزەپ ۋە نەپرەت پۈتمەس - تۈگىمەس ئازابقا ئايلاندى.

كۋاسمىدونىڭ كاللىسىغا پوپنىڭ كۆلەڭگىسى كىرىۋالدى، تاڭ نۇرى ئەگمە تۈۋرۈكلەرنىڭ ئۈستىگە چۈشكەنىدى. ئۇ بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ ئۆگزىسىدە، يۇمىلاق ساراينىڭ سىرتىدىكى رېشاتكىدىن قايرىلىدىغان جايدا بىر ئادەمنىڭ قارىسى ئۆزى تەرەپكە قاراپ كېلىۋاتقانلىقىنى كۆردى. كۋاسمىدو بۇ قارا سايىنىڭ ياردەمچى ئېپىسكوپ ئىكەنلىكىنى پەرق ئەتتى. كالاۋدې فرولىلۇنىڭ قەدىمى سالماق ۋە ئاستا ئىدى. ئۇ ئالدى تەرەپكە ئەمەس، شىمالدىكى قوڭغۇراق مۇنارى تەرەپكە قاراپ كېتىۋاتاتتى. لېكىن، سېنا دەرياسىدىن ئۆتۈپ، قانداقتۇر بىر نەرسىنى كۆرۈشكە ئالدىراۋاتقاندەك، بېشىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ كېتىۋاتاتتى. ئۇنىڭ تۇرقى خۇددى مەلۇم بىر نىشانغا قاراپ

ئۇچۇۋېتىپمۇ كۆزىنى يەنە بىر يەردىن ئۈزمەيۋاتقان مۇشۇكىياپىلاققا ئوخشايتتى. پوپ مۇشۇنداق مېڭىپ، كۋاسمىدونىڭ ئۈستىدىكى بىر قەۋەتلىك بىنادىن ئۆتۈپ كەتتى، كۋاسمىدونى كۆرمىدى.

كۋاسمىدو پوپنىڭ تۇيۇقسىز پەيدا بولۇپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ ھەيران بولدى، ئۇنىڭ شىمالدىكى قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ پەلەمپىيىدىن پەسكە چۈشۈپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ ئورنىدىن تۇردى - دە، ئۇنىڭ كەينىدىن ئەگەشتى. ئوقۇرمەنلەرگە مەلۇم، ھېلىقى قوڭغۇراق مۇنارىدىن قارىغاندا گۇبېرناتور مەھكىمىسىنى كۆرگىلى بولاتتى.

كۋاسمىدونىڭ پوپنىڭ ئۇ يەردىكى قوڭغۇراق مۇنارىغا نېمە ئىشنى دەپ بارىدىغانلىقىنى بىلگۈسى كەلدى. شۇنداقتىمۇ، بۇ بىچارە قوڭغۇراق چالغۇچى ئۆزىنىڭ ئۇ يەرگە بېرىپ نېمە ئىش قىلىدىغانلىقىنى، بىردەمدىن كېيىن قانداق گەپلەرنى دەيدىغانلىقىنى، ھەتتا ئۆزىنىڭ قانداق قىلىشى كېرەكلىكىنى ئويلاپمۇ قويىمىدى. ئۇنىڭ قەلبىدە غەزەپ بىلەن ئالاقزەدلىكتىن بۆلەك نەرسە يوق ئىدى. ياردەمچى ئېپىسكوپ بىلەن مىسىرلىق قىزنىڭ سىيماسى ئۇنىڭ كۆڭلىدە شىددەتلىك توقۇنۇش پەيدا قىلماقتا ئىدى.

ئۇ قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ ئۆگزىسىگە بېرىپ، پەلەمپەيدىكى قاراڭغۇلۇقتىن چىقىپ بولمىغان، ئۆگزىدىكى تۈز سۇپىغا ئاياغ باسمىغان ئەھۋالدا پوپنىڭ نەدىلىكىنى بىلىش ئۈچۈن ئەتراپىغا ئېھتىياتچانلىق بىلەن قارىدى. پوپ ئۇنىڭغا دۈمبىسىنى قىلىپ تۇراتتى. قوڭغۇراق مۇنارىدىكى سۇپىنىڭ تۆت ئەتراپىغا شامال ئۆتۈشۈپ تۇرىدىغان رېشاتكا بېكىتىلگەنىدى. پوپنىڭ كۆزى شەھەر ئاھالىسى رايونى تەرەپتە بولۇپ، مەيدىسىنى بۇۋى مەريەم كۆۋرۈكىگە قارايدىغان تەرەپتىكى رېشاتكىغا قويۇۋالغانىدى.

كۋاسمىدو ئاۋايلاپ مېڭىپ پوپنىڭ كەينىگە كەلدى - دە، ئۇنىڭ زادى نېمىگە مۇنچىۋالا زەن سېلىپ ئالدى تەرەپكە

شۇنچىلىك بېرىلىپ قاراۋاتقانلىقىنى بىلىپ باقماقچى بولدى. شۇ تاپتا پوپ ئالدى تەرەپكە شۇنچىلىك بېرىلىپ قاراۋاتتىكى، گاسنىڭ يېنىغىلا كېلىپ قالغانلىقىنى تويىمدى.

بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ قوڭغۇراق مۇنارىدىن ياز پەسلىدىكى پارىژنىڭ ئەتىگەندىكى يېڭى قىياپىتىنى كۆرگىلى بولاتتى، بۇ مەنزىرە ئاجايىپ گۈزەل ۋە يېقىملىق ئىدى. مۇشۇنداق بىر پەيتتە تېخىمۇ شۇنداق ئىدى. 7 - ئايدىكى پارىژ ئاسمىنى ناھايىتى ئوچۇق ئىدى. ئۇ يەر - بۇ يەردىكى بىرنەچچە يۇلتۇز سۇس جىمىرلايتتى، گاھ يوقىلىپ، گاھ كۆرۈنۈپ قالاتتى. ئەڭ يورۇق بىر يۇلتۇز شەرق تەرەپتىكى ئۇپۇق يۈزىدە كۆزنى چاقىتىپ ۋالىدايتتى. قۇياش ئەمدىلەتتىن كۆتۈرۈلگەن، ئۇيقۇسىدىن ئويغانغان پارىژ مىدىرلاشقا باشلىغانىدى. ئورلەۋاتقان قۇياشنىڭ نۇرىدا، شەرققە قارىغان ئۆيلەرنىڭ سىماسى ناھايىتى ئېنىق كۆزگە چېلىقاتتى. قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ ئۇزۇن سايىسى بىر ئۆينىڭ ئۆگزىسىدىن يەنە بىر ئۆينىڭ ئۆگزىسىگە سوزۇلاتتى. بەزى رايونلار شاۋقۇن - سۈرەن بىلەن تولغان، بىر يېرىدە قوڭغۇراق جاراڭلىسا، يەنە بىر يېرىدىن بولقىنىڭ تارالغۇ - تۇرۇڭى ئاڭلىناتتى. يىراقراق جايلاردىن يۈك باسقان ھارۋىلارنىڭ غىچىرىلىغان ئاۋازى ئاڭلىناتتى. ئاھالە رايونىنىڭ ئۈستىدە لەيلەپ يۈرگەن تۈتۈن گۆڭگۈرت كاندىن چىقىۋاتقان ئىسقا ئوخشايتتى. بىر تالاي كۆۋرۈكلەرنىڭ ئاستىدىن ئېقىپ ئۆتكەن، بىرمۇنچە كىچىك ئاراللارنىڭ تۇمشۇقىنى ئايلىنىپ ئاققان سېينا دەرياسىدا سان - ساناقسىز ئاق بۇزغۇن كۆۋەجەيتتى. شەھەر ئەتراپىدىكى قەلئەلەرنىڭ سىرتىدا ئەتىگەنلىك تۇمان لەيلەيتتى. قاتمۇقات تۇماننىڭ ئۇ يېقىدىن پاينىسىز ئېتىز - ئېرىقلار خىرە - شىرە كۆرۈنەتتى. چىرايلىق تاغ - ئېدىرلار گاھ ئۆرلەپ، گاھ پەسلىگەندەك بولاتتى. يەلگە ئوخشاش ئوچۇپ يۈرگەن ۋارالغ - چۇرۇڭ ئەمدىلا ئويغانغان شەھەر ئۈستىگە تارقىلاتتى. مەيىن

سوقۇۋاتقان تاڭ شامىلى تۇمان بىلەن پۈركەنگەن تاغ -
ئېدىرلاردىكى پارچە - پۇرات ئاق بۇلۇتنى شەرق تەرەپتىكى ھاۋا
بوشلۇقىغا ھەيدەيتتى.

سۈت قاچىلانغان ئىدىشنى كۆتۈرۈپ پارۋى مەيدانىدىن
ئۆتۈۋاتقان بىرنەچچە ئايال بۇۋى مەريەم چېركاۋىنىڭ
دەرۋازىسىدىكى غەلىتە جاراھەت ئىزلىرىنى ۋە قۇم -
شېغىللارنىڭ ئارىلىقىدا ئۇيۇپ قالغان ئىككى دۆۋە قوغۇشۇن
ئېرىتمىسىنى كۆرۈپ ياقىلىرىنى تۇتتى. بۇ جاراھەت ئىزلىرى
كېچىدىكى توپىلاڭنىڭ خاتىرىسى ئىدى. كۋاسمىدو ئىككى
قوڭغۇراق مۇنارنىڭ ئارىلىقىدا تۇتاشتۇرغان ئوتۇمۇ ئاللىبۇرۇن
ئۆچكەندى. ترىستان مەيدانى پاك - پاكىز ئادالاپ بولغان،
جەسەتلەرنى سېپىنا دەرياسىغا تاشلاپ تۈگەتكەندى. لۇئى XI دەك
پادىشاھلارنىڭ ھەممىسى ھەر قېتىملىق قىرغىنچىلىقتىن
كېيىن كوچا يوللىرىنى يۇيۇپ تازىلاشقا ئالاھىدە ئېتىبار
بېرەتتى.

قوڭغۇراق مۇنارنىڭ رېشاتكىسىنىڭ سىرتىدا، پوپ تۇرغان
يەرنىڭ ئاستى تەرىپىدە گوت ئۇسلۇبىدا سېلىنغان ھەرقانداق
بىنا بولمىدىغان تاش نور بار ئىدى. سۇ ئاقتۇرۇشقا
ئىشلىتىلىدىغان بۇ نور ئىنتايىن كۆركەم، رەڭدار ياسالغانىدى.
نورنىڭ يېرىقىدا چىرايلىق ئىككى تۈپ رۇخسارگۈل ئېچىلغان
بولۇپ، ئۇنىڭ مەيىن تاڭ شامىلىدىكى ئىرغاقلاشلىرى بەئەينى
ئويناپ - كۈلۈپ، بىرنەرسىگە سالام بېرىۋاتقاندەك بىلىنەتتى.
قوڭغۇراق مۇنارنىڭ ئۈستىدىن، يىراقتىكى ھاۋا بوشلۇقىدىن
قۇشلارنىڭ ۋىچىرلاپ سايرىغان ئاۋازى ئاڭلىناتتى.

پوپ بۇلارنى كۆرمەيتتى، ھېچقانداق ئاۋازنى ئاڭلىمايتتى.
مۇنداق ئادەملەر بۇ دۇنيادا تاڭ سەھەرنىڭ بارلىقىنى، ئۇچار
قۇشلارنىڭ بولىدىغانلىقىنى، گۈللەرنىڭ ھۈپپىدە ئېچىلىپ
تۇرىدىغانلىقىنى بىلمەيتتى. ئەتراپىدىكى ئالەم شۇنچە پايانسىز،
ئۇپۇق شۇنچە كەڭرى، ئۇنىڭ قۇچىقىدا تۈمەن مىڭ خىل شەيئى

بولسىمۇ، لېكىن شۇ تاپتا ئۇنىڭ كۆزى بىرلا نۇقتىغا تىكىلگەندى.

كۋاسمىدونىڭ ياردەمچى ئېپىسكوپتىن مىسرلىق قىزغا نېمە بولدى، دەپ بەك سورىغۇسى كەلدى. لېكىن، ياردەمچى ئېپىسكوپ مۇشۇ تۇرقىدا، روھىي تېنىدىن چىقىپ كەتكەندەك ئىدى. ئۇ يەر شارى ئايىغى ئاستىدىلا يېرىلىپ كەتسىمۇ سەزمەيدىغان دەرىجىگە يەتكەندى. ئۇنىڭ كۆزى مۇئەييەن بىر يەرگە تىكىلگەن، ئۇ يا مىدىرلىمايتتى، يا ئاۋاز چىقارمايتتى. ئۇنىڭ بۇ ھالىتى شۇنداق قورقۇنچلۇق ئىدىكى، ھېچ نەرسىگە پەرۋا قىلمايدىغان قوڭغۇراق چالغۇچىمۇ بەدىنىگە تىترەك ئولشىپ، ئۇنى پاراكەندە قىلىپ قويۇشتىن ئۆزىنى تارتتى - دە، پەقەت ياردەمچى ئېپىسكوپ قاراۋاتقان تەرەپكە قاراش بىلەن كۇپايىلەندى. بۇمۇ ياردەمچى ئېپىسكوپتىن سوراپ بېقىشنىڭ ئەپچىل چارىسى ئىدى. ئاخىر بەختسىز گاسنىڭ نەزىرى گرىق مەيدانىدا توختىدى.

شۇنداق قىلىپ، ياردەمچى ئېپىسكوپ كۆرگەننى ئۇمۇ كۆردى. مانا، دارىنىڭ تۈۋرۈكىگە يۆلەپ قويۇقلۇق شوت؛ مەيداندىكى بىرنەچچە شەھەر پۇقراسى؛ بىر توپ ئەسكەر. بىر ئەر كىشى ياپىلاق تاش ياتقۇزۇلغان يەردىن رەڭگى ئاق بىرنەرسىنى سۆرەپ ماڭدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە قارا رەڭلىك يەنە بىر نەرسە ئېسىلغاندەك ئىدى. ئەر كىشى دارىنىڭ ئالدىغا كەلگەندە توختىدى.

ئۇ يەردە قانداقتۇر بىر ئىش يۈز بېرىۋاتقانداك ئىدى. لېكىن، كۋاسمىدو ئېنىق كۆرەلمىدى. بۇ ئۇنىڭ يەكچەشمە كۆزىنىڭ يىراقنى كۆرەلمەيدىغانلىقىدىن ئەمەس، بەلكى بىر توپ ئەسكەرنىڭ ئۇنىڭ كۆز ئالدىنى توسۇۋالغانلىقىدىن ئىدى. شۇڭا، مەيداندىكى ئەھۋالنى تولۇق كۆرەلمەيۋاتاتتى. بۇ قۇياش ئاللىقاچان كۆتۈرۈلۈپ بولغان، ئۇنىڭ ئالتۇندەك نۇرلىرى ئەتراپىنى يورۇتقان ۋاقىت ئىدى. پارىژدىكى چوققىلىق ئەگمە

بىنلار، ئالايلىق قوڭغۇراق بىنالىرى، تۇرخۇن، چوققا تام قاتارلىقلار كۆيۈۋاتقان ئوتتەك قىپقىزىل تۈسكە كىرگەندى.

دەل شۇ ئەسنادا ھېلىقى ئەر كىشى شوتىغا ياماشتى. كۋاسمىدو ئۇنىڭ مۇرىسىگە بىر ئايالنى ئېلىپ چىقىۋاتقانلىقىنى ئوچۇق كۆردى. ئۇنىڭ مۇرىسىدە كۆتۈرۈۋالغىنى بىر ئايال، ئاپپاق كىيىم كىيگەن بىر قىز ئىدى. ئۇنىڭ بويىنىغا ئارغامچىدىن سىرتماق سېلىنغانىدى. كۋاسمىدو ئۇنى تونۇدى. ئۇ ئەسەمبىرالدا ئىدى.

ھېلىقى ئەر كىشى شوتىنىڭ ئۈستىگە چىقىپ، سىرتماقنى ئاز - پاز ئوڭشاپ قويدى. پوپ تېخىمۇ ئوچۇق كۆرۈش ئۈچۈن، رېشاتكىنىڭ ئالدىغا ئىككى تىزى بىلەنلا تىزلاندى.

ئەر كىشى شوتىنى تۇيۇقسىزلا تېپىۋەتتى. كۋاسمىدو ئۇنىڭ دېمى ئىچىگە چۈشۈپلا كەتتى. بەختسىز قىزنىڭ ئارغامچىنىڭ ئۇچىدا ئىككى تەرىپىگە ئىراڭلاۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ تۇردى. دار يەرنىڭ يۈزىدىن ئىككى دوۋاس ① ئېگىزلىكتە بولغاچقا، ھېلىقى ئەر كىشى مىسىرلىق قىزنىڭ مۇرىسىنى پۇتى بىلەن نىقتىدى. ئارغامچا بىرنەچچە قېتىم چۆرگۈلىدى. كۋاسمىدو مىسىرلىق قىزنىڭ بەدىنىنىڭ تارتىشىۋاتقىنىنى، ئادەم قورققۇدەك سىلكىنىۋاتقىنىنى كۆردى. پوپ بويىنىنى سوزۇپ، كۆز قارىچۇقى پۇلتىيىپ چىقىپ كېتىدىغاندەك قاراپ تۇرىۋەردى. مەيداندىكى قورقۇنچىلۇق مەنزىرىگە پۈتۈن دىققىتى بىلەن نەزەر سالدى. ھېلىقى ئەر كىشى بىلەن بىچارە قىز ئارىسىدىكى قانلىق كۆرۈنۈش ئۆمۈچۈكنىڭ چىۋىنىنى تۇتۇۋاتقان چاغدىكى كۆرۈنۈشنىڭ نەق ئۆزى ئىدى.

ئادەم ئۇچۇقۇپ كېتىدىغان بۇ قورقۇنچىلۇق دەقىقىدە، پوپنىڭ تاتىرىپ كەتكەن چىرايىدا ئېلىسلارنىڭكىدەك مۇدەھىش كۈلكە پەيدا بولدى. بۇ ئادەم زاتىدا بولىدىغان كۈلكە ئەمەس ئىدى.

① دوۋاس — فىرانسىيەدىكى قەدىمكى ئۇزۇنلۇق ئۆلچىمى. بىر دوۋاس بىر مېتىر تۆقسەن بەش سانتىمېتىرغا تەڭ كېلىدۇ.

كۋاسمىدو كۈلكە ئاۋازىنى ئاڭلىيالمىسىمۇ، لېكىن بۇ كۈلكە چىرايىنى كۆرگەندەك بولدى. كۋاسمىدو ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ ئارقىسىدىن بىرنەچچە قەدەم كەينىگە ياندى، ئاندىن ۋۇجۇدىنى ئۆرتەۋاتقان غەزەپ - نەپرىتى بىلەن ئۇنىڭغا ئېتىلدى، كىلاۋدې فروللونىڭ دۈمبىسىدىن ئىككى قوللاپ ئىتتىرىپ، چوڭقۇرلۇققا چۈشۈرۈۋەتتى.

پوپ «ھوي لەنەتگەردى» دەپ ۋارقىرىغىنىچە پەسكە غۇلاپ چۈشتى.

بىز ئابايا ئېيتقاندا، ئۇ يۆلىنىپ تۇرغان يەرنىڭ ئاستىدىلا نور بار ئىدى. ئۇ غۇلاپ چۈشۈۋاتقاندا، دەل شۇ نورغا ئېلىنىشىپ قالدى. ئۇ نورنىڭ گىرۋىكىگە ئىككى قولى بىلەن مەھكەم ئېسىلىپ، يەنە بىر قېتىم توۋلىماقچى بولدى. لېكىن، شۇ ئەسنادا رېشاتكىنىڭ تۈۋىدە تۇرغان كۋاسمىدونى كۆرۈپ قالدى. ئۇنىڭ ۋەھىمە، نەپرەت، ئىنتىقام بىلىنىپ تۇرغان چىرايىنى كۆرۈپ، پوپنىڭ زۇۋانى ئۆچتى.

ئۇنىڭ ئاستى تەرىپى تېگى يوق ھاڭ دېيىشكە بولاتتى. ناۋادا چۈشۈپ كەتسە، ئىككى يۈز نەچچە چى ئارىلىقتىن ئۆتۈپ ئاندىن يەرگە چۈشەتتى. ياردەمچى ئېپىسكوپ مۇشۇنداق يامان ئەھۋالدا بىر ئېغىز گەپمۇ قىلالىمىدى، ئىنجىقلاشقۇمۇ مادارى يەتمىدى. ساڭگىلاپ تۇرغان بەدىنىنى ئىككى يانغا تولغاپ، ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە تۆپىگە چىقىۋېلىشقا ئۇرۇندى. لېكىن، ئۇ يەردىكى گىرانت تاشنى تۇتۇۋېلىش ئۇنداق ئاسان ئەمەس ئىدى. قارىيىپ تۇرغان تامنىڭ يۈزىدىمۇ پۇتىنى قويغۇدەك يەر يوق ئىدى. بۇۋى مەريەم مۇنارىغا بارغان كىشىلەرنىڭ ھەممىسى رېشاتكا ئاستىدىكى تاشنىڭ تۆۋەندىن يۇقىرىغا قاراپ تەدرىجىي رەۋىشتە سىرتى تەرەپكە كۆپۈپ تۇرىدىغانلىقىنى بىلەتتى. ياردەمچى ئېپىسكوپ ھالىدىن كەتكۈچە جان تالىشىۋاتقان يەر دەل ئىچى تەرەپكە كىرىپ كەتكەن بۇرجەك ئىدى. ئۇنىڭ تاقابىل تۇرىدىغىنى يالغۇز تىك ۋە تۈپتۈز تاملا ئەمەس، بەلكى يەنە

ئىچىگە قاراپ ئېگىلگەن يەرمۇ بار ئىدى.

كۋاسمىدو قولىنى ئۇزارتسىلا ئۇنى بۇ ھاڭدىن تارتىۋالالايتتى. لېكىن، ئۇ ياردەمچى ئېپىسكوپقا قاراپمۇ قويمىدى، پۈتۈن دىققىتى بىلەن گرىق مەيدانغا، دارغا، مىسىرلىق قىزغا تىكىلدى. بۇ گاس پوپ ئابايا يۆلىنىپ تۇرغان رېشاتكىنىڭ قېشىدىلا ئىدى. لېكىن، ئۇ ئالدى تەرەپكە كۆز ئۆزمەي قارايتتى. شۇ تاپتا، ئالدى تەرەپ كۋاسمىدو بۇ دۇنيادا بىردىنبىر كۆڭۈل بۆلىدىغان نىشان ئىدى. ئۇ چاقماق سوقۇۋەتكەن ئادەمدەك قىمىر قىلماي جىم تۇراتتى، شەپە چىقارمايتتى، ئىلگىرى ئۇنىڭ يەكچەشمە كۆزىدىن بىر تامچىلا ياش ئاققاندى. ئەمدىلىكتە ئۇ ئاۋازىنى چىقارماي يىغلاپ تاشلىدى، كۆز يېشى ئېرىق سۈيىدەك ئاقتى.

ياردەمچى ئېپىسكوپ ھاسىرىدى، تاقىر بېشىدىن تەر قۇيۇلدى، تاشنى تولا تاتىلاپ، بارماقلىرى قاندى، ئىككى تىزى تامغا سۈركىلىپ، تېرىلىرى تىتىلدى. ئۇ نورغا ئېلىنىشىپ قالغان مۇراسىم كىيىمىنىڭ جارت قىلىپ يىرتىلغان ئاۋازىنى ئاڭلىدى. جان تاللىشىپ ھەربىر مىدىرلىغاندا، كىيىمى تېخىمۇ بەكرەك يىرتىلغىلى تۇردى. تېخىمۇ چاتاق بولغىنى، نورنىڭ بىر ئۈچىدىكى قوغۇشۇن تۇرۇبا ئېگىلىشكە باشلىدى. ياردەمچى ئېپىسكوپ قوغۇشۇن تۇرۇبىنىڭ ئېگىلىپ سۈنۈپ كېتەي دەۋاتقانلىقىنى بىلدى. ھېرىپ - چارچاشتىن قولى بوشاپ كەتسىلا، مۇراسىم كىيىمى پۈتۈنلەي يىرتىلىپ، ئۈزۈلۈپ كەتسىلا، قوغۇشۇن تۇرۇبا ئېگىلىپ سۈنۈپ كەتسىلا ئۆزىنىڭ چۈشۈپ كېتىدىغانلىقىنى بىلەتتى. شۇلارنى ئويلاپ، كۆز ئالدىدىكى قورقۇنچلۇق ۋەھىمدىن مېڭىسىدىن تۈتۈن چىقىپ كەتتى. ئۇ ئون نەچچە چى تۆۋەندىكى سۇپىغا ئوخشاش تۈز، لېكىن تار بىر جايىنىڭ بارلىقىنى خىرە - شىرە پەرق ئېتىپ، بىرنەچچە قېتىم قارىغانمۇ بولدى. بۇ تار جاي چېركاۋى

ياسىغاندا تاسادىپىي چىقىپ قالغان بۇرجهكتەك قىلاتتى. ياردەمچى ئېپىسكوپ ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە تۇرۇپ، ئۇلۇغ خۇداغا چىن قەلبىدىن نالە قىلدى، ئۇنىڭدىن ئۆزىنىڭ ئاخىرقى ئۆمرىنى ئەپلەپ - سەپلەپ ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن ئاشۇ سۈپىنى بولسىمۇ بېرىشىنى، ئۇ يەردە يۈز يىل تۇرۇپ قالسىمۇ رازى بولىدىغانلىقىنى تىلىدى. شۇ ئارىدا ئۇ پۈتۈننىڭ تېگىدىكى مەيدانغا قاراپ سالدى، ئۇ يەردىكى قۇپقۇرۇق، تەگسىز ھاڭىنى كۆردى. لېكىن، دەرھال بېشىنى كۆتۈرۈپ كۆزلىرىنى يۇمۇۋالدى، چاچلىرى بىر تال - بىر تالدىن تىك بولدى.

ئىككى ئادەمنىڭ ئۈندىمەي تۇرۇشى ئىنتايىن قورقۇنچلۇق ئىدى. ياردەمچى ئېپىسكوپ يەنە بىرەيلەندىن بىرنەچچە قەدەم نېرىدا، قورقۇنچلۇق سەكرات ئىچىدە قالغانىدى. كۋاسمىدو زار - زار يىغلاپ، گرىپ مەيدانغا قارايتتى.

بۇ چاغدا ھەرقانداق ئۇرۇنۇشنىڭ ئۆزى ئېسىلىپ تۇرغان يەرنى تېخىمۇ بوشىتىۋېتىدىغانلىقىنى بىلگەن ياردەمچى ئېپىسكوپ قىمىرلىماي جىم تۇرۇش نىيىتىگە كەلدى، نورنى قۇچاقلاپ مىدىر - سىدىر قىلمىدى، تىنقى توختاپ قالغاندەك بولدى. ۋەھىمە ئىچىدە ئازابلىنىۋاتقانداك كۆزلىرى پۇلتىيىپ چىقتى. لېكىن، ئۇ ئاخىر بەرداشلىق بېرەلمىدى، بارماقلىرى نوردىن ئاستا - ئاستا پەسكە سىيرىلدى. ئىككى بىلىكىدە بارغانسېرى ماغدۇر قالمايۋاتقانلىقىنى، بەدىنىنىڭ بارغانسېرى ئېغىرلىشىۋاتقانلىقىنى، ئېسىلىپ تۇرغان قوغۇشۇن تۇرۇپىنىڭ ئاستا ئېگىلىۋاتقانلىقىنى سەزدى. ئۇ پەسكە قاراپ قورقۇپ كەتتى. چېركاۋنىڭ يۇمىلاق ئۆگزىسى يىرتىپ ئىككى پارچە قىلىنغان قارىتىدەك كۆرۈندى، قوڭغۇراق مۇنارىدىكى ھەيكەللەرگە بىر - بىرلەپ كۆز يۈگۈرتتى. ئۇلارمۇ ئۆزىگە ئوخشاش تىك قىيادىن ساڭگىلاقلق ئىدى، لېكىن ئۇلار ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەنسىرىمەيتتى. ئۇنىڭ بىلەن كارى يوق ئىدى. ئۇنىڭغا

قىلچىلىكمۇ ئىچ ئاغرىتمايتتى. ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى تاش ئىدى، ئۇ قاراپ تۇرغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى ئاغزىنى يوغان ئېچىپ تۇرغان مەخلۇقلار ئىدى، پوپنىڭ ئاستى، ئەڭ تۆۋەندىكى جاي مەيداننىڭ ياپىلاق تاش يانتۇزۇلغان جايى، ئۇنىڭ باش ئۈستىدە يىغلاۋاتقان ئادەم كۆاسمىدو ئىدى.

پارۋى مەيداندىكى ھەرقانداق ئىشنى قىلىپ باققۇسى كېلىدىغان يۈرىكى توم بىرنەچچەيلەن مۇنداق غەلىتە ئۇسۇل بىلەن كۆڭلىنى خۇش قىلىۋاتقان كىمدۇ دەپ، بىر - بىرى بىلەن دەتالاش قىلىشتى. ئەقلىدىن ئازغان بۇ نوچى كىم بولغىدى، دەپ باش قاتۇردى. بۇ گەپ - سۆزلەرنى پوپ ئېنىق ئاڭلىدى. ھەتتا ئۇلارنىڭ: «ئەگەر ئۇ يىقىلىپ چۈشسە، چوقۇم بويىنى ئۈزۈلۈپ كېتىدۇ» دېگەنلىرىنىمۇ ئېنىق ئاڭلىدى. كۆاسمىدو تېخىچە يىغلىماقتا ئىدى.

ياردەمچى ئېپىسكوپ ھەم غەزەپلەندى، ھەم قورقتى. ئاخىر ھەرقانداق چارە - ئامالنىڭ كارغا كەلمەيدىغانلىقىغا كۆزى يەتتى. شۇنداقتىمۇ جىمىكى كۈچىنى يىغىپ يەنە بىر قېتىم تىرىكىشىپ باقتى. نورغا ئېسىلىپ تۇرۇپ، ئىككى تىزنى تامغا تىرىدى. ئىككى قولىنى تاشنىڭ يېرىقىغا كىرگۈزۈپ، يۇقىرىغا ئالاھىزەل بىر چىدەك ئۆرلىدى. مۇشۇ ئۇرۇنۇش بىلەن تەڭ، ئۇنىڭغا تايانچ بولۇپ تۇرغان قوغۇشۇن تۇرۇپىنىڭ بىر ئۇچى ئۈزۈلۈپ كەتتى. مۇراسىم كىيىمى يىرتىلىپ ئىككى پارچە بولدى. شۇ چاغدا قېتىپ تارىشىدەك بولۇپ قالغان ئىككى قولى تۇتۇپ تۇرغان يەردىن بۆلەك، پۇتنىڭ ئاستى پۈتۈنلەي بوش - بىكار ئىكەنلىكىنى، دەمىسىۋالغۇدەك يەرنىڭ قالمىغانلىقىنى بىلدى. تەلىپى ئوڭدىن كەلمىگەن بۇ ئەبلەخ كۆزلىرىنى مەھكەم يۇمۇپ نورنى قويۇۋەتتى، پەسكە يىقىلدى.

ھەرقانداق نەرسىنىڭ مۇنداق ئېگىزلىكتىن تۈز سىزىقنى بويلاپ تىك چۈشۈشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ياردەمچى ئېپىسكوپ

ھاۋا بوشلۇقىدىن دەسلەپتە بېشى يەرگە، پۇتى ئاسمانغا بولۇپ چۈشتى، قولى ئىككى تەرەپكە يېيىلدى، ئاندىن بىرنەچچە قېتىم موللاق ئاتتى. شامال ئۇنى ئۇچۇرۇپ بىر ئۆينىڭ ئۆگزىسىگە تاشلىۋەتتى، سۆڭىكى بىرنەچچە جايدىن سۈندى. ئۆينىڭ ئۆگزىسىگە چۈشكەندە تېخى جېنى چىقىپ كەتمىگەنىدى. قوڭغۇراق چالغۇچى ئۇنىڭ ئۆگزىنىڭ بىرەر جايىنى تۇتۇۋېلىشقا ئۇرۇنغانلىقىنى كۆرۈپ تۇردى. بىراق، ئۆگزە ئىنتايىن يانتۇ ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە پوپىنىڭ ھېچ ماجالى قالمىغانىدى. ئۇ كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە ئارىدا ئۆينىڭ ئۆگزىسىدىن بىر پارچە ساپالغا ئوخشاش ياپىلاق تاش ياتقۇزۇلغان يولغا چۈشتى - دە، جىمىدە سۇنايلىنىپ ياتتى.

كۋاسمىدو يەنە بىر قېتىم بېشىنى كۆتۈرۈپ، مىسىرلىق قىزغا قارىدى. ئارىلىق يىراق بولسىمۇ، ئۇنىڭ دارغا ئېسىلغان بەدىنىنى، قارەك ئاپپاق كۆڭلىكى ئىچىدە جان تالىشىپ، ئازابلىق تىترەۋاتقانلىقىنى كۆردى. ئاندىن بېشىنى ئېگىپ، قوڭغۇراق مۇنارىنىڭ ئاستىدىكى يەردە سۇنايلىنىپ ياتقان، يۈز - كۆزى كۆرگۈسىز بولۇپ كەتكەن ياردەمچى ئېپىسكوپنى كۆردى، ئۇنىڭ يۈرىكىنىڭ چوڭقۇر قاتلىرىدىن: «ئاه، بۇلارنىڭ ھەممىسى مەن سۆيگەن نەرسىلەر ئىدى!» دېگەن ھەسرەتلىك ئىدا ئېيتىلىپ چىقتى.

3. فوبۇسنىڭ تويى

شۇ كۈنى كەچتە، ئېپىسكوپنىڭ ئەدلىيە ئىجراچىلىرى پارۋى مەيدانىغا كېلىپ ياردەمچى ئېپىسكوپنىڭ جەستىنى يىغىشتۇردى، كۋاسمىدو بۇۋى مەريەم چېركاۋىدىن غايىب بولدى. يۈز بەرگەن بۇ غەلىتە ئىش ھەققىدە نۇرغۇن سۆز - چۆچەك

بولدى. ئادەملەر بەلگىلەنگەن مۆھلەتتە يېتىپ كەلگەنلىكىدىن گۇمانلىنىپ ئولتۇرمىدى. ئالدىنلا قىلىشۋالغان مەلۇم ۋەدىگە ئاساسەن سېھىرگەر كۋاسمىدو پېرىخون كلاۋدې فروللونى ئېلىپ كەتكەنىدى. ئادەملەر ئۇ جەسەتنى مايىمۇن مېغىزىنى ئېلىش ئۈچۈن ياڭاقنىڭ شاكىلىنى سويغاندەك سويۇپ، روھىنى سۇغۇرۇۋالدى، دەپ پەرەز قىلدى.

مۇشۇ تۈپەيلى، ياردەمچى ئېپىسكوپ مۇقەددەس جايغا دەپنە قىلىنىمىدى.

لۇئى XI ئىككىنچى يىلى، يەنى 1483 - يىلى 3 - ئاينىڭ 8 - كۈنى ئالەمدىن ئۆتتى.

پېررې گرىنگورىغا كەلسەك، ئۇ ئاخىرقى ھېسابتا ھېلىقى ئوغلاقلىق قۇتۇلدۇرۇپ چىققاندىن كېيىن مۇۋەپپەقىيەتلىك ھالدا بىرنەچچە تىراگېدىيە يازدى. ئاسترولوگىيە، پەلسەپە، بىناكارلىق ۋە كىمىياگەرلىك قاتارلىقلارغا قىزىقىپ يۈردى. ھەر خىل بىلىملەرنىڭ ھەممىسىدە ئۆزىنى سىناپ باقتى، كېيىنچە يەنە ئۆزىنىڭ تىراگېدىيەلىرىگە قايتتى. بۇ ئۇنىڭ ساراڭلىقتا ئۇچىغا چىققانلىقى ئىدى. شۇنداق قىلىپ، ئۆزىنىڭ ھاياتىنى «تىراگېدىيە بىلەن ئاخىرلاشتۇردى». ئۇنىڭ دىراماتورگىيە جەھەتتىكى مۇۋەپپەقىيىتى توغرىسىدا خان جەمەتنىڭ 1483 - يىلىدىكى سودا ئوبوروتىدىكى ھېسابات دەپتىرىدە مۇنداق يېزىلغانىدى:

ئزان مارچاند بىلەن پېررې گرىنگورىنىڭ ئالدىنقىسى ياغاچچى، كېيىنكىسى دىراماتورگ، مىنىستىر ئەپەندى ۋەزىپىگە ئولتۇرغان چاغدا ھەر ئىككىسىلەن دىنىي دىرامىلارنى رەتلىدى ۋە پارىژ چاتېلى سوتخانىسىدا ئويناپ چىقتى. دىرامىدىكى پېرسوناژلارنىڭ كىيىمى، سەھنە سايمانلىرى ۋە سەھنە ئۈچۈن يۈزلىتىش چىقىم قىلىندى.

فوبۇس شاتوپىرمۇ ئۆزىنى تىراگېدىيە بىلەن ئاخىرلاشتۇردى، يەنى ئۇ توي قىلدى.

4. كۋاسمىدونىڭ تويى

بىز ئابايا ئەسكەرتكەندەك، مىسىرلىق قىز بىلەن ياردەمچى ئېپىسكوپ ئۆلۈپ كەتكەن كۈندىن ئېتىبارەن كۋاسمىدونى چىركاۋدىن غايىب بولۇپ كەتتى. دەرۋەقە، ئۇنى ھېچكىم كۆرمىدى، نەگە كەتكەنلىكىنىمۇ بىلمىدى.

ئەسمېرالدا دارغا ئېسىلغان كۈنى كەچتە، جاللاتنىڭ ياردەمچىلىرى ئۇنىڭ جەستىنى داردىن چۈشۈرۈپ، شۇ چاغدىكى ئادەت بويىچە لاچىنتاغدىكى قەبرىستانلىققا قويۇۋەتتى.

سائۇۋالنىڭ سۆزى بويىچە ئېيتقاندا، لاچىنتاغ «پادىشاھلىقتىكى ئەڭ قەدىمىي، ئەڭ سۈرلۈك جازا مەيدانى» ئىدى. ئىبادەتخانا بازىرى بىلەن ساينت مارتىن ئارىسىدا، پارىژ شەھەر سېپىلىدىن ئاتىش نەچچە دوۋاس كېلىدىغان يەردىكى كورتىلىدىن نەچچە قەدەم ئېرىدا، نەچچە چاقىرىم يىراقلىقتىن قارىسىنىمۇ كۆرگىلى بولىدىغان بىر ئېدىرلىق بار ئىدى. ھەم ئېگىز، ھەم جىمجىت ئېدىرلىقنىڭ ئۈستىدىن غەلىتە شەكىلدە سېلىنغان بىر بىنا كۆزگە تاشلىنىپ تۇراتتى. بۇ بىنا مۇنداقلا قاراشقا كېلىتى ئارىلىدىكى تاشتىن قوپۇرۇلغان ئايلانما شەكىللىك سەھنىگىمۇ ئوخشاپ كېتەتتى. بۇ ئېدىرلىق دەل ئادەم ئۆلتۈرىدىغان جايلارنىڭ بىرى ئىدى.

كىشىلەر تەسەۋۋۇر قىلىشقا بولىدۇكى، كەڭ كەتكەن ھاك دوۋىسىنىڭ ئۈستىدە پىششىق خىشتىن قوپۇرۇلغان، تۆپى تەرىپى تۈز، ئالتە تەرەپلىك ھەم يوغان، ھەم ئېگىز نەرسە ئېگىزلىكى بەش چى، كەڭلىكى ئوتتۇز چى، ئۇزۇنلۇقى قىرىق چى كېلىدىغان يوغان ئۆي. بۇ ئۆينىڭ بىرلا ئىشىكى بار، سىرتقى تەرىپى قاشالانغان، يەنە بىر پېشايۋانمۇ بار ئىدى. بۇ پېشايۋان ئۈستىدە ئوتتۇز چى ئېگىزلىكتىكى ئون ئالتە تال تاش

تۈۋرۈك بار ئىدى. تۈۋرۈكلەرنىڭ ئۈچى توغرا ياغاچ لىم ئارقىلىق تۇتاشتۇرۇلغان بولۇپ، ھەممە لىمغا ئايرىم - ئايرىم ھالدا تۆمۈر زەنجىر ئېسىلغان، ھەر بىر زەنجىردە بىردىن جەسەت ساڭگىلاپ تۇرىدۇ. ئەتراپىدىكى تۈز يەردە تاشتىن قوپۇرۇلغان بىر دار ۋە ئىككى جازا سۈپىسى بار. بۇلار خۇددى جازا سۈپىسىدىن تۆت تەرەپكە شاخلاپ چىققاندىك كۆرۈنىدۇ. ئۇلارنىڭ ئۈستىدىكى ھاۋا بوشلۇقىدا مەڭگۈ توختىماي ئۇچۇپ يۈرىدىغان قاغا - قۇزغۇنلار بار، مۇشۇ يەردەل بىز دەۋانقان لاچىنتاغ.

15 - ئەسىرنىڭ ئاخىرىغا كەلگەندە، ئالدىغا 1328 - يىلى ياسالغان دەپ خەت يېزىلغان بۇ قورقۇنچلۇق جازا سۈپىسى ئوبدانلا كۆنىراپ قالغانىدى. توغرا لىملار چىرىپ كەتكەن، تۆمۈر زەنجىرلەرمۇ داتلاشقان، تۈۋرۈكلەرمۇ يېشىل مۇخ بىلەن قاپلانغان، شېغىل تاشلىق يول يېرىلغان، ئۇزاقتىن بېرى ھېچكىم مېڭىپ تۇرمىغاچقا، ياۋا ئوت - چۆپلەر پېشايۋانغا قەدەر ئۆسۈپ كەتكەنىدى. كۆككە تاقاشقاندىك تۇرىدىغان بۇ بىناننىڭ تۇرقى تولىمۇ سۈرلۈك ئىدى. كېچىلىرى تېخىمۇ قورقۇنچلۇق كۆرۈنەتتى. ئاينىڭ يورۇقىدا ئاقىرىپ كەتكەن باش سۆڭەكلىرى پارقىرايتتى. كېچىدىكى ئىزغىرىن شامالدا تۆمۈر زەنجىر بىلەن قۇرۇپ كەتكەن جەسەتنىڭ سۆڭىكى بىر - بىرىگە سوقۇلاتتى، قاراڭغۇ كېچىدە توختىماي مىدىرلايتتى. جازا سۈپىسى بولغاچقا، بۇ ئەتراپ ئىنتايىن سۈرلۈك كۆرۈنەتتى.

ئادەمنى يىرگەندۈرىدىغان بۇ بىناننىڭ ئۇلى بوش بولۇپ، ئۇنىڭ ئىچىگە گەمە قېزىلغانىدى. ئىشك ئورنىغا ئېگىلىپ كەتكەن مايماق - سايماق تۆمۈر كاتەكچە ئورنىتىلغان، ئۇنىڭ ئىچىگە تاشلانغانلىرى يالغۇز لاچىنتاغدىكى تۆمۈر زەنجىرلەردىن چۈشۈرۈلگەن جەسەتلەرلا ئەمەس ئىدى. ئۇنىڭغا پارىژنىڭ ھەرقايسى بۇلۇڭ - پۇچاقلىرىغا ئورنىتىلغان داردا ئۆلتۈرۈلگەن بەختسىز ئادەملەرنىڭ جەستىمۇ تاشلىناتتى. بۇ چوڭقۇر

گەمىنىڭ ئىچىدە تالاي - تالاي جەسەت چاڭ - توزانغا ئايلىناتتى. دۇنيادىكى نى - نى ئۇلۇغ شەخسلەر، تالاي گۇناھسىز ئادەملەر ساناپ تۈگەتكىلى بولمايدىغان جىنايەت بىلەن بىللە چىرىپ تۈگەيتتى. ئۇلارنىڭ جەسەتلىرى ئۈزۈكسىز رەۋىشتە مۇشۇ يەرگە ئېلىپ كېلىنەتتى. بىرىنچى بولۇپ لاجىنتاغدىكى بۇ گوداڭغا تاشلانغىنى ئېنگۇئېراندى ماريگىنى ① بولۇپ، ئۇ ھەق گەپنى قىلىدىغان راستچىل بىر ئادەم، ئەڭ ئاخىرىدا ئېلىپ كېلىنگىنى ئادىمېرال گولىگىنى ② بولۇپ، ئۇمۇ ئوخشاشلا پەزىلەتلىك، ھەققانىي ئادەم ئىدى.

كۋاسمىدونىڭ سىرلىق ھالدا غايىب بولۇپ كەتكەنلىكى دەل بىز بۇ يەردە بايقىغان يەنە بىر ۋەقە ئىدى:

ئالاھىدە مۇشۇ ھېكايە سادىر بولۇپ، ئىككى يىل ياكى ئون سەككىز ئاي ئۆتكەندىن كېيىن، ئادەملەر گەمىدىن ئولتۇر دايىمنىڭ جەسىتىنى تېپىشقا باردى. ئۇ ئىككى كۈن ئىلگىرى دارغا ئېسىلغان، كېيىن چارلېز VIII نىڭ مەرھەمىتى بىلەن سايىت لاۋرېنتقا يۆتكەپ، ياخشى ئادەملەر بىلەن بىر يەرگە كۆمۈشكە كەچۈرۈم قىلىنغانىدى. ئادەملەر قورقۇنچلۇق ئىسكىلىت سۆڭەكلەرنىڭ ئارىسىدىن يەنە بىر جەسەتنى مەھكەم قۇچاقلانغان پېتى ياتىغان بىر جەسەتنى ئۇچراتتى. ئۇ بىر قىزنىڭ جەسىتى ئىدى. تىتىلىپ كەتكەن كىيىمنىڭ پارچە - پۇرات يىرتىقلىرىدىن قارىغاندا، ئۇنىڭ ئاق رەختتىن تىكىلگەن كىيىم ئىكەنلىكىنى بىلگىلى بولاتتى. ئۇلار قىزنىڭ بويىغا مەرۋايىت مارجان ئېسىلغانلىقىنى، ئۇنىڭغا يېشىل يىپەك قاپچۇقنىڭ چىگىپ قويۇلغانلىقىنى كۆردى. ئۇلار قاپچۇقنى ئېچىپ قاراپ باقتى، لېكىن ئۇنىڭ ئىچىدە ھېچ نەرسە يوق ئىدى. بۇ نەرسىلەر

① ماريگىنى (1260 — 1315) — فىلىپ زامانىسىدا فىرانسىيەنىڭ مالىيە ئەمەلدارى بولغان. كېيىن لاجىنتاغدا ئۆلتۈرۈلگەن.

② گولىگىنى — چارلېز IX پروتېستانتلارنى قىرغىن قىلغاندا ئۆلتۈرۈلگەن ۋە جەسىتى لاجىنتاغقا تاشلىۋېتىلگەن.

ھېچقانچە پۇلغا يارمايدىغان بولغاچقا، جاللاتلار شۇ پېتى قويۇپ قويغاندەك قىلاتتى. بۇ جەسەتنى قۇچاقلاپ ياتقىنى ئەر كىشىنىڭ جەستى بولۇپ، ئادەملەر ئۇنىڭ ئومۇرتقا سۆڭىكىنىڭ مايماق ئىكەنلىكىنى، بېشىنىڭ ئىككى مۇرىسىنىڭ ئىچىگە كىرىپ كەتكەنلىكىنى، بىر پۇتىنىڭ يەنە بىر پۇتىنىڭكىدىن قىسقىلىقىنى بىلدى. ئۇنىڭ بويىنىدا ھېچقانداق زەخم ئىزى يوقلۇقىدىن قارىغاندا، ئۇنىڭ دارغا ئېسىلمىغانلىقىنى جەزم قىلىشقا بولاتتى. بۇ ئەر ئۆزى مۇشۇ يەرگە كەلگەن ۋە مۇشۇ يەردە ئۆلۈپ قالغاندەك ئىدى. ئادەملەر ئۇنى ئۇ قۇچاقلىۋالغان قىزنىڭ جەسەت سۆڭەكلىرىدىن ئاجرىتىۋەتمەكچى بولۇپ بىر ياققا ئورۇۋىدى، جەسەت چاڭ - توزانغا ئايلىنىپ كەتتى.

بۇ كىتاب گۇاڭجۇ نەشرىياتىنىڭ 2006 - يىلى 12 - ئاي 1 - نەشرى، 2006 - يىلى 12 - ئاي 1 - باسمىسىغا ئاساسەن تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.

本书根据广州出版社2006年12月第1版，2006年12月第1次印刷本翻译出版。

پارنر بۇۋى مەريەم چېركاۋى

ئاپتورى: ھېۋگو (فىرانسىيە)

تەرجىمە قىلغۇچى: ئىمىن ئەھمىدى

مەسئۇل مۇھەررىرى: ئازات ئالماس

مەسئۇل كوررېكتورى: سەنەۋەر ، زەمىرە

مۇقاۋىسىنى لايىھەلىگۈچى: مەمەت نەۋبەت

نەشر قىلىپ تارقاتقۇچى: شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

تېلېفون: 0991-2827472

ئادرېسى: ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 - نومۇر

پوچتا نومۇرى: 830001

باسقۇچى: شىنجاڭ شىنخۇا باسما زاۋۇتى

ساققۇچى: شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى

فورماتى: 880×1230 مىللىمېتىر 1/32

باسما تاۋنىقى: 27.5

نەشرى: 2011 - يىلى 7 - ئاي 1 - نەشرى

باسمىسى: 2011 - يىلى 7 - ئاي 1 - بېسىلىشى

تراژى: 3000 - 1

كىتاب نومۇرى: ISBN 978 - 7 - 228 - 14230 - 9

باھاسى: 73.00 يۈەن